

T.C.
YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
YENİ TÜRK EDEBİYATI BİLİM DALI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

REFİ' CEVAD ULUNAY'IN SÜRELİ YAYINLARDAKİ YAZILARI

Hazırlayan
MAHİR KARACAR

Danışman
DOÇ. DR. ALAATİN KARACA

VAN-2010

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	iii

GİRİŞ.....	1
II. Meşrutiyet Öncesi Türk Basını.....	1
II. Meşrutiyet Dönemi Türk Basını.....	2
Cumhuriyet Dönemi Türk Basını.....	18

I.BÖLÜM

REFİ' CEVAD ULUNAY'IN HAYATI VE BASIN TARİHİMİZDEKİ YERİ.....	22

1.1. Fıkralar.....	30
1.2. Anılar.....	794
1.3. Biyografik Yazılar.....	836
1.4. Hikâyeler.....	842
1.5. Skeçler.....	843
1.6. Mülakatlar.....	845
1.7. Eleştiriler.....	846

SONUÇ.....	849

ÖZET.....	853

ABSTRACT.....	854

KAYNAKÇA.....	855

EKLER.....	935

ÖNSÖZ

Bu çalışmada Refi' Cevad Ulunay'ın süreli yayınlardaki yazıları verilmiştir.

Refi' Cevad Ulunay 1909-1968 tarihleri arasında gazetecilik yapmıştır. Köşe yazarlığına 1912'de *Alemdâr* gazetesinde yazdığı yazılarla başlayan yazar, İttihat ve Terakki'yi eleştiren yazılar yazdığı için gazete kapatılmış kendisi de 1914 yılında sürgüne gönderilmiştir. 1918'de sürgünden döndükten sonra tekrar *Alemdâr* gazetesini çıkarmıştır. Bu dönemde İttihat ve Terakki'ye olan öfkesi iyice artmıştır. Bundan dolayı yazılarının neredeyse tamamında İttihat ve Terakki'yi eleştirmiştir. Yazar Kuvayı Milliye'yi İttihat ve Terakki'nin devamı olarak gördüğünden Milli Mücadele'ye de karşı çıkarak İngiliz mandasını teklif etmiştir. Bu düşüncesini yazılarında sıkça dile getirdiği için 1922 yılında “Yüzellilikler” listesine alınarak yurtdışına çıkarılmıştır.

Refi' Cevad Ulunay 1910 yılında *Gıdık* adlı bir de mizah dergisi çıkarmıştır. Bu dergide Arı takma adı ile mizahi yazılar yazmasına rağmen yer yer siyasi yergiler yazmaktan da geri durmamıştır.

1938'de sürgünden dönen Ulunay, önce *Yeni Sabah* 1953'ten sonra ise *Milliyet* gazetesinde köşe yazarlığı yapmıştır. Bu gazetelerde Ulunay takma adı ile “Takvimden Bir Yaprak” adlı köşesinde siyasi konulardan çok güncel konulara değinmiştir.

Ülkedeki yoksulluk, geri kalmışlık, eğitim sorunları, sağlık sorunları yazılarında en çok işlediği konular olmuştur. Yazarın 1938-1968 yılları arasındaki bu yazıları ülkenin sosyo-ekonomik yapısına ışık tutmaktadır. Aynı dönemde *Yeni Sabah* ve *Milliyet* gazetesinde tiyatro, müzik ve edebiyat üzerine eleştiriler yazmıştır. Yazarın bu yazıları dönemin sanat anlayışını göstermesi bakımından önemlidir.

Refi' Cevad Ulunay'ın 1948-1949 yılları arasında Arı takma adıyla *Salon* dergisinde yazdığı yazıları ise anı niteliği taşımaktadır. Bu yazılarında eski İstanbul'u anlatmıştır.

Bu çalışmanın amacı yazarın 58 yıllık gazetecilik hayatında yazdığı bu yazıların gün yüzüne çıkarılmasıdır. Bu yazıların gün yüzüne çıkarılması edebiyat tarihi, basın tarihi ve siyasi tarih açısından büyük önem taşımaktadır. Yazarın, yazılarında yaşadığı dönem hakkında bilgi vermesi, dönemin siyasi, sosyal ve sanat yaşamına ışık tutması, engin bilgilerini ve hayat tecrübelerini aktarması bu yazıları daha da önemli hale getirmiştir. Bilim dünyasında yazar üzerine ayrıntılı bir çalışma yapılmamıştır. Bu yönüyle bu çalışma yazarın daha iyi tanınmasını sağlayacaktır. Ayrıca bu çalışma yazarın süreli yayınlardaki yazılarını veren ilk çalışmadır. Bu bakımdan bundan sonraki çalışmalara kaynaklık edecektir. Bütün yazılarını vermesi bakımından diğer araştırmacıların işini de kolaylaştıracaktır.

Bu tez hazırlanırken *Tanin*(1909'da çıkan sayıları), *İkdam*(1909'da çıkan sayıları), *Alemdâr*(bütün sayıları), *Yeni Sabah*(1938-1953 yılları arasındaki sayıları), ve *Milliyet* (1953-1968 yılları arasındaki sayıları) gazeteleri ile *Gıdık*(bütün sayıları)ve *Salon*(bütün sayıları) dergileri taranmıştır. Adı geçen gazete ve dergiler Ankara Milli Kütüphaneden bulunmuştur. Eksik kalan kısımlar Ankara Meclis Kütüphanesi ve İstanbul Beyazıt Kütüphanesinden tamamlanmıştır. Dört aylık bir çalışma sonucunda yazarın bütün yazıları toplanmıştır. Bu yazılar fıkra, anı, biyografi, mülakat, hikâye, skeç ve eleştiri olmak üzere yedi türde tasnif edilmiştir. Yazıların konuları ve özetleri verilerek kronolojik olarak ve türlerine göre sıralanmıştır.

Giriş bölümünde II. Meşrutiyet'ten 1960'a kadar Türk basın tarihi anlatılmıştır. Bu dönemde çıkan gazete ve dergiler ayrıntılı olarak verilmiştir.

Birinci bölümde Refi' Cevad Ulunay'ın hayatı ve Türk basınındaki yerine değinilmiştir. Ayrıca yazarın süreli yayınlardaki bütün yazıları fıkra, anı, biyografik

yazılar, mülakat, skeç, hikâye ve eleştiri olmak üzere yedi türe ayrılmış ve bu yazıların özeti verilmiştir. Yazılar tür ve kronolojik dizine göre sıralanmıştır.

Sonuç bölümünde yazarın Türk basınındaki önemine, hangi gazetelerde yazılar yazdığına ve bu yazıların neler olduğuna değinilmiştir. Ayrıca yazarın siyasi hayattaki ve sanat dünyasındaki yerine yer verilmiştir.

Ekler bölümünde ise yazarın bazı yazılarının örnekleri verilmiştir.

Söz konusu çalışmanın yapılmasında yardımlarını esirgemeyen ve tüm hoşgörüsüyle rehberlik eden hocam, Sayın Doç Dr. Alâattin KARACA'ya; her türlü desteklerini sunan sevgili aileme ve çalışmayı teşvik eden Yüzüncü Yıl Üniversitesi Bilimsel Araştırma Fonu'na çok teşekkür ediyorum.

GİRİŞ

II. MEŞRUTİYET ÖNCESİ TÜRK BASINI

Türkiye’de basın hayatı, reform yanlısı bir padişah olan II. Mahmut döneminde ilk Türkçe gazete olan *Takvim-i Vekayi’nin* haftalık olarak yayımlanmasıyla başlamıştır. Defalarca kapatılmasına rağmen 1922’ye kadar devam etmiş, bundan sonra da farklı adlar alarak yayın hayatını sürdürmüştür. 11 Kasım 1831 tarihinde basılmaya başlanan bu resmi gazete devletin sözcülüğünü yapmıştır.

Türkçe olarak yayımlanan ikinci gazete, bir İngiliz olan William Churchill tarafından çıkarılan *Ceride-i Havadis’tir*. Daha çok iktisadi ve siyasi haberlere yer veren bu gazete devlet desteği ile 1860’a kadar yayımlanmaya devam etmiştir.

Şinasi ve Agâh Efendi’nin özel girişimiyle 21 Ekim 1860’da çıkardıkları *Tercüman-ı Ahval* Türk gazeteciliği açısından dönüm noktası olarak kabul edilmektedir. 1866’da yayımına son verilen gazeteden ayrılan Şinasi, *Tasvir-i Efkâr* gazetesinin kuruculuğunu üstlenmiştir. Şinasi’nin yurtdışına kaçmasıyla Namık Kemal gazetesinin başına geçmiş; fakat bir süre sonra gazete kapatılmıştır.

Tasvir-i Efkâr kapatılmadan bir yıl önce Ali Suavi’nin yönettiği *Muhbir* gazetesi yayımlanmaktadır. Meclis taraftarı olan ve yönetimi oldukça sert eleştiren bu gazete Ali Suavi’nin Londra’ya kaçmasıyla yayın hayatına bir müddet buradan devam etmiş; fakat parasal sıkıntılar sebebiyle 3 Kasım 1868’de kapanmıştır.

Yazarların yurtdışına kaçıp gazeteleri oradan idare etmeleri de bu dönemlere denk gelmektedir. Çıkarılan birçok gazete basın hayatında hür bir havanın esmesine yol açsa da basın alanında hissedilen bu özgürlük havası 1876’lara kadar sürmüştür. 1878’de meclisin kapatılmasıyla sansür, denetleme, yasaklama gibi uygulamalara gidilmiş ve özgürlük ortamı derin bir sessizliğe bürünmüştür. Birçok gazetenin yayın hayatına son verilmiş olmasına karşın *İkdam* ve *Sabah* gazetelerinin 1908 yılına kadar devam etmeleri sarayla iyi geçinmelerinden kaynaklanmaktadır.

II. Abdülhamit basını, cumhuriyet taraftarlığı yaptığı için denetim altına almaya çalışmış, bunu başaramayınca da sansürün dozunu arttırmıştır. Bu tutumu devam ettirmesi sebebiyle de basını kendisine düşman etmiştir. *“II. Abdülhamit’in 33 yıllık yönetimi sırasında gittikçe sertleşen aşırı bir sansür hüküm sürdüğünden ülkede ‘basın yoktur’ demek daha doğru olacaktır. Bütün bu güç koşullara ve ağır baskılara rağmen Namık Kemal, Ziya Paşa, Ahmet Mithat, Ali Suavi gibi ülkücü yazarlar halkı bilinçlendirme yolunda hayatlarını hiçe sayarak büyük çaba harcamışlar ve istibdat dönemi basınının azimli ve cefakâr temsilcileri olarak tarihe geçmişlerdir.”*¹

II. MEŞRUTİYET DÖNEMİ TÜRK BASINI

Yeniden düzenleme ve reform anlamına gelen bu dönem II. Abdülhamit’in 24 Temmuz 1908’de bir gazetede anayasanın tekrar yürürlüğe gireceğini açıklamasıyla başlamıştır. Gazeteciler arasında büyük bir heyecan yaratan bu haber 25 Temmuz 1908 sabahından itibaren gazetelerin artık sansürsüz yayımlanmaya başlayacağı anlamına gelmektedir.

Meşrutiyetin sağladığı bu sansürsüz, özgür basın sayesinde yazarlar coşkulu bir şekilde yazılar yazmış, eşitlik ve hürriyet gibi konuların sık sık işlendiği bu yazılar gazetelerin baskı sayısında büyük bir yükseliş sağlamıştır. Yalnızca İstanbul’da yayımlanan gazete ve dergi sayısı 353’e çıkmıştır.

*“Yayından evvel kontrol ve muayene kalktığı gibi, yayından sonra da hiçbir cezalandırma söz konusu olmadığından, o günlerin basın hayatını tam bir anarşi olarak nitelendirmek daha doğru olacaktır.”*²

II. Meşrutiyet Döneminde İstanbul’da Çıkan İlk Gazeteler:

İkdam, *Sabah*, *Tercüman-ı Hakikat* ve *Saadet* gazeteleri meşrutiyetin ilk günlerinde en fazla tercih edilen gazetelerin başında gelmektedir. Ahmet Cevdet’e ait olan *İkdam* gazetesi istibdat döneminden kalan ve meşrutiyette de baskısına devam

¹ İNUĞUR, M. Nuri; *Basın ve Yayın Tarihi*, Der Yayınları, İstanbul, 1993, s. 305.

² İNUĞUR, M. Nuri; *Basın ve Yayın Tarihi*, Der Yayınları, İstanbul, 1993, s. 307.

eden gazetelerdendir. Gazetenin başyazarı Ali Kemal olduktan sonra gazete hızlı bir şekilde İttihatçıları eleştirmeye başlamış ve İttihatçılara karşı kurulan Ahrar Partisi'nin düşüncelerinin savunucusu olmuştur. *Sabah*, *Tercüman-ı Hakikat* ve *Saadet* gazeteleri de bu dönemlerde tarafsızlıklarını korumaya çalışmışlardır.

“Yıllardan beri mizah gazeteleri yayımlanmadığı halde, Ahmet Rasim, Hüseyin Rahmi ve İbrahim Hilmi tarafından Boşboğaz, Sait Hikmet, Sermet Muhtar ve Osman Kemal tarafından Elüfürük, Ali Fuat tarafından da Karagöz adlı mizah gazeteleri kurulmuş ve yayına başlamıştır. Daha sonra bunları, Kalem, Davul, Şaka, Yuha, Eşek, Laklak, Hacivat, Cingöz, Zevzek, Curcuna, El Malum gibi mizah gazeteleri izlemiştir.”³

“Bu gazetelerden ziyade imparatorluktan ayrılıp bağımsız devlet kurmak davası güden ve Türk olmayan, Arnavutluk, Elikdam, Arnavut, Bosna, Başkım, Aşiret, Kürdistan, Besa, Kürd, Makedonya, Kartal gibi gazeteler de çıkarılmıştır.”⁴

1) *Tanin* Gazetesi:

Tanin gazetesi 2 Ağustos 1908'de Hüseyin Cahit tarafından Tevfik Fikret ve Hüseyin Kazım'la beraber çıkarılmıştır. “*Tanin*'in yayınlanışını Yalçın şöyle dile getirmektedir: ‘Bir haftaya kalmadan *Tanin* kurulmuştu. Ne basımevimiz vardı, ne de yönetim yerimiz. Yalnızca kalemlerimiz vardı ve taşan yüreklerimiz. Üzerimize bir iş gömleği geçirdik ve kollarımızı sıvadık. Araç, gereç yokluğu içinde didine çırpına *Tanin*'i çıkarmaya başladık.’”⁵

Tanin gazetesi basın içinde önemli bir yere sahiptir; çünkü yazılarıyla İttihatçıların fikirlerinin savunuculuğunu yapmıştır. Bu savunuculuk siyasal hayata yön verdiğinden gazete ilerleyen vakitlerde 31 Mart Olayı'nda saldırıya uğramış ve yağmalanmıştır. Olaylar büyümüş ve Cahit'i öldürmeye çalışan saldırganlar yanlışlıkla ona benzeyen bir mebusu öldürmüşlerdir. Bu saldırılar karşısında *Tanin*

³ İNUĞUR, M. Nuri; *Basın ve Yayın Tarihi*, Der Yayınları, İstanbul, 1993, s. 307.

⁴ İNUĞUR, M. Nuri; *Basın ve Yayın Tarihi*, Der Yayınları, İstanbul, 1993, s. 312.

⁵ İNUĞUR, M. Nuri; *Basın ve Yayın Tarihi*, Der Yayınları, İstanbul, 1993, s. 308.

gazetesi birçok kez ad değiştirmek zorunda kalmış ve yayınına farklı adlarla devam etmiştir.

*“Hüseyin Yalçın, gazetesinde Doğu kültürüne karşı Batı kültürünü savunmuş, yazılarında iç ve dış gözlemlere önem vermiş, süs ve yapmacıktan uzak, sade bir dil kullanmıştır. Balkan Savaşı nedeniyle kendi partisini dahi eleştirmekten çekinmeyen Yalçın, sahibi olduğu Tanin gazetesini 17 Ocak 1913’de İttihat ve Terakki Partisi’ne devretmiştir. 1922’de Malta’dan döndükten sonra Yalçın Tanin gazetesini tekrar yayımlamıştır. Gazete daha sonraları 1925’de İstiklal Mahkemesi’nce kapatılacaktır.”*⁶

2) Hukuk-u Umumiye Gazetesi:

Necip Nadir tarafından 3 Eylül 1908’de çıkarılmış ve İttihatçıları sert bir şekilde eleştirmesiyle dikkat çekmiştir. İttihatçılara karşı yaptığı yoğun eleştirilerden ötürü kapatılmıştır.

3) Serbesti Gazetesi:

Mevlânzâde Rifat, kapatılan *Hukuk-u Umumiye* gazetesinin ardından 6 Aralık 1908’de *Serbesti* gazetesini çıkarmıştır. İttihatçılara olan sert yazıları sebebiyle gazetenin başyazarı olan Hasan Fehmi İttihatçılar tarafından öldürülmüştür.

4) Mizan Gazetesi:

Mehmet Murat tarafından çıkarılmıştır. *Mizan* gazetesi de yazılarıyla muhalif basın grubuna dâhil olmuştur.

5) Sadayî Millet Gazetesi:

⁶ İNUĞUR, M. Nuri; *Basın ve Yayın Tarihi*, Der Yayınları, İstanbul, 1993, s. 309-310.

“Kozmidis adında bir milletvekili tarafından çıkarılan, Türk ve Müslüman olmayan azınlıkların malı olarak nitelendirilen Sadayı Millet gazetesi de, İttihatçılara fikirleriyle savaş açmış bulunmaktadır. Doktor İbrahim Temo’nun kurduğu Fıkra-i İbad Demokrat Parti’nin sözcüsüdür. Gazetenin başyazarı Ahmet Samim bu nedenle 9 Haziran 1910’da İttihatçılar tarafından öldürülmüştür.”⁷

6) *Yeni Gazete:*

Hükümetin sözcülüğünü yapan *Yeni Gazete*, *İkdam* gazetesinden ayrılan Ahmet Zühtü tarafından çıkarılmıştır. İngiliz politikasına eğilimli olan Ahmet Zühtü gazeteciliğe *Saadet* gazetesiyle başlamış, daha sonra birçok gazete de çalışmıştır. 23 Aralık 1913’de Bab-ı Ali baskınından sonra gazetenin baskısı durdurulmuştur.

7) *Şurayı Ümmet Gazetesi:*

Şurayı Ümmet gazetesi İttihatçılar tarafından 23 Eylül 1908’de çıkarılmıştır. İttihat ve Terakki Cemiyeti’nin düşüncelerini savunan bu gazete 31 Mart Olayı’ndan sonra saldırıya uğramıştır.

8) *Osmanlı Gazetesi:*

Ahrar Partisi’nin fikirlerinin savunucusu konumunda oluşturulan bu gazetenin kuruculuğunu Ahmet Samim, başyazarlığını Süleyman Nazif yapmıştır. İttihatçılara muhalefet olan bu gazetenin amacı geniş bir şekilde özgürlüğe yer vermektir.

9) *Volkan Gazetesi:*

“Seçimlerin yapılacağı 9 Kasım 1908 günü, *Derviş Vahdeti* adında birisi, daha sonrasında irticaı körükleyip, 31 Mart Olayı’nı yaratacak olan, gerici *Volkan* gazetesini çıkarmaya başlamıştır. Bu gazete bir yandan İttihatçılara çatmakta, bir yandan da Ahrar Partisi aleyhine yazılar yayımlamaktadır. *Derviş Vahdet* bu

⁷ İNUĞUR, M. Nuri; *Basın ve Yayın Tarihi*, Der Yayınları, İstanbul, 1993, s. 310.

gazetede halkın dini duygularını sömürerek kışkırtıcı yazılar yazmış, İslam prensiplerini program edindiklerini ilan etmiş, meclisin kapatılmasını önermiştir. Yazılarında İttihat ve Terakki Partisi'ne bağlı kimselere saldırılarda bulunmuş, devletin ileri gelenlerine yazdığı açık mektuplarda dini inançların sarsıldığını ve ahlâkın bozulduğunu ileri sürmüştür.”⁸

10) Takvim-i Vekayi:

Takvim-i Vekayi, İstibdat döneminde kapatılmış olmasına karşın meşrutiyetten sonra 29 Temmuz 1908’de yeniden yayımlanmaya başlamıştır.

II. Meşrutiyet Dönemi Basında Siyasi Gruplaşmalar ve 31 Mart Olayı:

Meşrutiyetle oluşan gruplaşmalar hayatın her alanına yansımıştır. Bu gruplaşmalardan basın da etkilenmiştir. Basındaki bu gruplaşmaları şu şekilde özetlemek mümkündür.

“1) Meşrutiyetin ilanını sağlamada başlıca etken olan İttihat ve Terakki Derneği parti halinde örgütlenmiş, Tanin ve Şurayı Ümmet gazeteleri bu partinin yayın organı olmuştur.

Ayrıca bu partinin güçlü olduğu Rumeli’de, Tüfek, Silah, Süngü, Kurşun, Hançer, Top, Bıçak, Bomba gibi ilginç isimli gazeteler yayınlamıştır.

2) Abdülhamid döneminde sürgüne gönderilen aydınlar ve gazeteciler meşrutiyetin ilanını izleyen günlerde yurda dönmüşler ve (Fedakâran-ı Millet) adıyla bir örgüt kurmuşlardır.

Hukuk-u Umumiye ve Serbesti gazeteleri bu derneğin yayın organlarıdır. Bu gazeteler yoluyla İttihat ve Terakki Partisi'ne şiddetli hücumlarda bulunmaktadır.

⁸ İNUĞUR, M. Nuri; *Basın ve Yayın Tarihi*, Der Yayınları, İstanbul, 1993, s. 311-312.

3) Yönetimde ademi merkeziyetçiliğe ve ekonomide liberal ilkelere dayanan bir federasyon düşüncesini savunan Prens Sabahattin taraftarları (Ahrar) Partisi'ni kurmuşlar ve çıkardıkları (Osmanlı) gazetesiyile bu partinin fikirlerini yaymaya başlamışlardır.

İkdam gazetesinde Ali Kemal, zaman zaman Ahrar Partisi'nin fikirlerini benimsemekte ve yayınladığı makalelerde İttihat ve Terakki Partisi'nin tutumunu eleştirmektedir.

İttihat ve Terakki'yi, doğrudan doğruya değilse de dolaylı yoldan tutan başka gazeteler de mevcut olduğundan, bu dönemde bunlarla, İttihat ve Terakki aleyhinde bir tutum izleyenler arasında, şiddetli polemikler başlamış bulunmaktadır.

4) İslamı savunmak amacıyla kurulan (İttihad-ı Muhammedi) Derneği ile, bu dernek adına çıkarılan ve Derviş Vahdeti tarafından yönetilen Volkan, ayrıca (Cemiet-i İlmiye-i İslamiye) derneğince yayınlanan (Beyan-ül Hak) gazeteleri, halkın dini inançlarını sömürerek zihinleri karıştırmışlar, dini politikaya alet ederek kamuoyunu topluca bir ayaklanmaya hazırlamışlardır.”⁹

Gruplaşmanın bu derece sivri olduğu bu dönemde 31 Mart Olayı gerçekleşmiştir. Halk durdurulamaz bir keşmekeşe sürüklenmiş, farklı düşüncede olan gruplar kendilerine muhalif olan basın idarelerine saldırmış ve buraları yağmalamıştır. Neticede birçok mebus, subay ve gazeteci öldürülmüş, sadrazam değişmiş ve yeni bir hükümet kurulmuştur.

II. Meşrutiyet Dönemi Basının Karakteri:

Meşrutiyet dönemi boyunca süren siyasal görüşlerin birçoğu basına yansımıştır. Bunlar sosyal alana mücadele olarak yansımıştır. Bu dönem grup ve temsilcileri şu şekilde özetlenebilir:

⁹ İNUĞUR, M. Nuri; *Basın ve Yayın Tarihi*, Der Yayınları, İstanbul, 1993, s. 312-313.

1) İslamcı Grup: Bu grup İslam kültürünü batı kültüründen üstün tutan, o dönemde en fazla gündeme gelen ve kuvvetle savunulan bir gruptur. Bu gruba göre batı laik olması sebebiyle ahlaki yönden geri kalmıştır. “*İslamcı grubun düşünürü Babanzade Ahmet Naim, şairi Mehmet Akif, yayın organları da Sırat-ı Müstakim ve Beyan-ül Hak gibi gazete ve dergilerdir.*”¹⁰

2) Osmanlıcı Grup: Bu grup, İslamcı grubun felsefesiyle ve temsilcileriyle aynı fikirde olmasına rağmen yine de bu grup kadar sert değildir. “*Osmanlıcı grubun düşünürü Rıza Tevfik, şairi Tevfik Fikret, belirli yayın organları ise Ali Kemal’in gazeteleridir.*”¹¹

3) Türkçü Grup: Milletleşmenin önemine değinmiş bir gruptur. “*Bu grubun düşünürü Ziya Gökalp, yayın organları Türk Yurdu ve Yeni Mecmua gibi dergiler, gündelik gazetesi Tanin ve yazarı da Hüseyin Cahit’tir.*”¹²

II. Meşrutiyet Dönemi Basın Rejimi:

İkinci meşrutiyetin ilanı ve 31 Mart Vakası gibi birçok olayın yaşanmasıyla basın hayatı büyük bir kargaşaya girmiştir. Basını bu kargaşadan çıkarmak için, zamanın da şartlarına uygun bir basın kanununun çıkarılması zorunluluk haline gelmiştir.

“ 1909 Basın Kanunu’nun başlıca hükümlerini şöyle özetlemek mümkündür:

- Gazete çıkarmak için hükümete bir bildiri verilmesi yeterli olup, ruhsat alma zorunluluğu yoktur.
- Meclislerin ve mahkemelerin gizli oturumlarındaki konuşmaların yayımlanması yasaklanmıştır.
- Kanun ve yönetmeliklerin hükümetçe resmen açıklanmadan önce gazetelerde yayımlanmayacağı hükme bağlanmıştır.

¹⁰ İNUĞUR, M. Nuri; *Basın ve Yayın Tarihi*, Der Yayınları, İstanbul, 1993, s. 315.

¹¹ İNUĞUR, M. Nuri; *Basın ve Yayın Tarihi*, Der Yayınları, İstanbul, 1993, s. 315.

¹² İNUĞUR, M. Nuri; *Basın ve Yayın Tarihi*, Der Yayınları, İstanbul, 1993, s. 315.

- Osmanlı ülkesinde tanınmış dinlerden, mezheplerden veya unsurlardan herhangi birine yazıyla hakaret suçtur.
- Vatandaşları suç işlemeye kışkırtan yazıların yayımlanması yasaklanmıştır.
- Basın yoluyla şantaj yapmak veya başka türlü çıkar sağlamak suçtur.
- Asılsız sahte bilgilerle başkalarının suçlanamayacağı belirlenmiştir.
- Ahlak kurallarına uymayan yazı yayımlanması ve resim basılması yasaklanmıştır.
- Yayımlardan zarar görenlere cevap hakkı tanınmıştır.
- Basın yoluyla halkı suç işlemeye kışkırtmalarda dava sonucunu beklemeden, hükümetin güvenliğini korumak amacıyla gazeteyi kapatabileceği hükmü getirilmiştir.
- Padişaha yazıyla hakaret edenlere üç aydan üç yıla kadar hapis cezası verileceği hükmüne bağlanmıştır.¹³

II. Meşrutiyet Döneminde Öldürülen Gazeteciler:

İkinci Meşrutiyetin ilanından sonra kısa süreliğine basına özgürlük sağlanmış; ancak İttihat ve Terakki Partisi bu özgürlüğü tam manasıyla anlamamış, kendi aleyhine yazılar yazan bazı gazetecileri öldürtmüştür. “Bu gazeteciler Serbesti gazetesinin başyazarı Hasan Fehmi, Sadayı Millet gazetesinin başyazarı Ahmet Samim ve Şehrah gazetesinin başyazarlarından biri olan Zeki Bey, Silah adlı gazeteyi çıkaran Hasan Tahsin ve İştirak adlı sosyalist gazeteyi çıkaran Hüseyin Hilmi’dir.”¹⁴

Hasan Fehmi: Serbesti gazetesinin başyazarlığını yaptığı sırada İttihatçıları sert bir şekilde eleştirmiş ve bu eleştiri yazıları sayesinde gazetesi meşrutiyetin ilk günlerinde oldukça satılmış ve halk arasında en fazla okunan ve yankı uyandıran gazete olmuştur. Gazetenin halk arasında bu kadar ses getirmesinden rahatsız olan

¹³ İNUĞUR, M. Nuri; *Basın ve Yayın Tarihi*, Der Yayınları, İstanbul, 1993, s. 318.

¹⁴ İNUĞUR, M. Nuri; *Basın ve Yayın Tarihi*, Der Yayınları, İstanbul, 1993, s. 320-321.

İttihatçılar Fehmi'ye defalarca tehdit mektubu yazmış; fakat Fehmi bu mektuplara rağmen yazılarının şiddetini azaltmamıştır. Fehmi'nin susturulamayacağı anlaşılnca ortadan kaldırılmıştır. Hasan Fehmi'nin öldürölmesi büyük yankı uyandırmış, bazı gruplar yürüyüşler gerçekleştirmişlerdir. Hasan Fehmi basın özgürlüğünün ilk kurbanı olmuştur.

Ahmet Samim: Başta Ahrar Partisi'nin yayın organı olan *Osmanlı* gazetesinde yazılar yazmış, sonra *Hilal* gazetesini çıkarmış, son olarak da *Sadayı Millet* gazetesinde başyazarlık yapmıştır. Yazdıklarıyla İttihatçılar eleştiren Samim'i, İttihatçılar susturup İstanbul'dan uzaklaştırmak için ona yüksek bir memurluk talebiyle gelmiş; fakat Samim bunu kabul etmemiştir. Susturulamayacağı anlaşılan Samim 26 yaşında öldürölümüştür. Samim'in öldürölmesi İttihatçıların tehdit ve baskıları sebebiyle basında yankı bulamamış, bu da Samim'i sevenlerin tepkisine yol açmıştır.

Zeki Bey: Duyun-u Umumiye'de memur olmasına rağmen maliye bakanının izlediği politikayı eleştirmiştir. Hürriyet ve İtilaf Partisi'nin sözcüsü olan *Şehrah* ve *Doğru Yol* gazetelerinde maliye ile ilgi yazılar yazmıştır. Devletin bazı kurumlarındaki yolsuzlukları araştırarak kaleme alan ve bu şekilde İttihatçıların aleyhine yazılar yazan Zeki Bey İttihatçılar tarafından öldürölümüştür.

Hasan Tahsin: Atatürk'ün sınıf arkadaşı olan Tahsin, meşrutiyetin ilanından önce İttihatçılara katılmış; fakat İttihatçıların yönetime geçmesinden sonra bazı parti üyelerinin fikirlerine tamamen karşı çıkmıştır. İttihatçılar Tahsin'i uzaklaştırmak için onu Sofya'ya göndermiş olmalarına rağmen Tahsin gizlice geri dönmüş ve tartışmalara katılmıştır. Bir toplantıda sırasında bir İttihatçı tarafından boğularak öldürölümüştür.

MÜTAREKE YILLARINDA İSTANBUL BASINI

Milli Mücadele'yi Destekleyen Gazeteler:

Milli Mücadele'yi destekleyen gazetelerin başında *İleri*, *Akşam*, *Yeni Gün* ve *Vakit* gazeteleri gelmektedir.

1) *İleri* Gazetesi:

Bu gazete Celal Nuri ve kardeşi Suphi Nuri tarafından 1919 yılında kurulmuştur. Tam bir Milli Mücadele yanlısı olan bu kardeşler İttihatçılar aleyhine oldukça sert yazılar yazmışlardır. Anadolu'dan gelen mücadele haberleri ilk bu gazetede yer almakta, Atatürk de kurtuluş için halkın bilmesi gereken yazıları bu gazeteye gönderip bu gazeteden yayımlatmaktadır. Gazetede yazılarından ötürü Celal Nuri, İngilizler tarafından sürgüne gönderilmiştir.

2) *Akşam* Gazetesi:

Akşam gazetesi 1918 yılında Necmettin Sadak, Kazım Şinasi Dersan, Falih Rıfkı Atay ve Ali Naci Karacan tarafından çıkarılmıştır. Milli Mücadele yanlısı olan bu yazar kadrosu uzun süre bu gazetede yazmıştır. Sonraki zamanlarda Ali Naci gazeteden ayrılmış, Falih Rıfkı Milli Mücadele karşıtlarını eleştiren yazılar yazdığı için tutuklanmıştır. Gazete yönetimini uzun süre Necmettin Sadak ve Kazım Şinasi sürdürmüştür. Necmettin Sadak yazdığı başarılı yazılar sayesinde dikkat çeken bir isim olmuş ve Sivas'tan milletvekili seçildikten sonra dışişleri bakanlığı da yapmıştır.

3) *Yeni Gün* Gazetesi:

Yeni Gün'ü çıkaran Yunus Nadi bu işe atılmadan önce *Tasvir-i Efkâr*, *İkdam* ve *Rumeli* gibi birçok gazetede yazarlık yapmıştır. 2 Eylül 1918 tarihinde yayımlanmaya başlayan bu gazetede Milli Mücadele'yi açıkça destekleyen yazılar yazdığı için 17 Mart'ta İngilizler tarafından kapatılmıştır. Basımevini ve matbaasını Ankara'ya taşıyan Yunus Nadi gazetesinin basımına Anadolu'dan devam etmiştir. "*Büyük Atatürk'ün en yakın arkadaşlarından ve Kemalist devrimin baş destekçilerinden olan Yunus Nadi, Türk basınının 20. Yüzyılda yetiştirdiği en seçkin*

ustalarından biridir. Gazetesinde Mustafa Kemal'in düşüncelerini yansıtmış, Misak-ı Milli fikrini bütün gücü ile savunmuştur. 1924 yılında İstanbul'da Cumhuriyet gazetesini kurmuş (8 Mayıs 1924) ve bu gazete Yeni Gün'ün yerini almıştır. ”¹⁵

4) *Vakit* Gazetesi:

Milli Mücadele yanlısı, *Vakit* gazetesi Mehmet Asım Us ve Ahmet Emin Yalman tarafından 22 Ekim 1917 tarihinde çıkarılmıştır. Ziya Gökalp, Reşat Nuri, Halide Edip gibi birçok yazar da bu gazetede yazılar yazmıştır. Ahmet Emin'in 1920'de Malta'ya sürülmesiyle gazetenin yönetimini Asım Us üstlenmiştir.

Milli Mücadele'ye Saldıran Gazeteler

Milli Mücadele yıllarında hükümet tarafından desteklenen ve hiçbir şekilde kısıtlama getirilmeyen bu gazeteler Milli Mücadele aleyhine birçok yazılar yazmışlardır. Bunlar, *İstanbul*, *Alemdâr* ve *Peyâm-ı Sabah*'tır.

1) *İstanbul* Gazetesi:

5 Aralık 1918 tarihinde Sait Molla tarafından yayımlanmaya başlanmıştır. Hükümetten her türlü desteği alan, hiçbir şekilde sansüre tabi tutulmayan ve Osmanlı bütünlüğünün yalnızca İngiliz himayesiyle sağlanabileceği fikrini savunan İngiliz Muhipleri Cemiyeti'nin yayın organı olan bu gazete, Milli Mücadele aleyhine yazılar yayımlamıştır. Bunun yanı sıra Milli Mücadele taraftarlarıyla büyük bir mücadele içine girmiştir. Milli Mücadelenin olumlu yönde ilerlemesiyle 1921 yılında kapanmıştır.

2) *Alemdâr* Gazetesi:

Alemdâr gazetesi 1912 yılında Refi' Cevad Ulunay tarafından çıkarılmıştır. Daha önceleri *Tanin* ve *İkdam* gazetelerinde yazılar yazan, *Şehrah* gazetesini de

¹⁵ İNÜĞÜR, M. Nuri; *Basın ve Yayın Tarihi*, Der Yayınları, İstanbul, 1993, s. 340-341.

yöneten Ulunay, bu gazetede mücadele yanlılarına karşı sert yazılar yayımlamıştır. Refik Halit, Muammer Asaf, Mustafa Sabri gibi birçok yazar bu gazetede mücadele aleyhine yazılar yazmışlardır.

“Ulusal direnişe bütün gücüyle karşı çıkan Ulunay, çeşitli başyazılarında ülkenin kurtuluşu için İngiltere’nin yardımının zorunlu olduğunu ısrarla savunmuştur. Kurtuluş Savaşı’ndan sonra 1922’de Alemdar gazetesi kapanmış, sahibi ve başyazarı olan Refii Cevat Ulunay 150’likler listesine dâhil edilerek yurtdışına çıkarılmıştır. Cumhuriyet döneminde Atatürk tarafından bütün yüzellilikler affedildiğinden (1938) Refii Cevat da bu ‘âli cenaplık’ tan yararlanarak yurda dönmüş, Milliyet ve Yeni Sabah gazetelerinde uzun yıllar politika dışında yazılar yazmış ve 1968’de ölmüştür.”¹⁶

3) Peyâm-ı Sabah Gazetesi:

Ali Kemal tarafından basılan *Peyâm* gazetesi 1920 yılında *Sabah* gazetesiyle birleşerek *Peyâm-ı Sabah* adıyla basıma devam etmiştir. Gazetenin başyazarlığını yapan Ali Kemal, Milli Mücadele’ye karşı en ağır saldırıları yapmış bunları yazılarında sert bir şekilde dile getirmiştir. Atatürk’e yönelik eleştiri dolu makaleler yazan Ali Kemal, İzmit’te feci şekilde linç edilmiştir.

İki Grup Dışında Kalan Gazeteler:

Bu gazeteler bazen Milli Mücadele’ye karşı bazen de hükümete karşı yazılar yazan gazetelerdir.

1) Tasvir-i Efkâr Gazetesi:

19 Ocak 1913’te yeniden yayımlanmaya başlayan *Tasvir-i Efkâr*, Talha ve Velid Ebüzziya kardeşler tarafından yönetilmektedir. Anadolu hareketini destekleyen bu gazete, Atatürk’ün resim ve biyografisini ilk defa yayımlayan ve cephelere muhabir

¹⁶ İNÜĞÜR, M. Nuri; *Basın ve Yayın Tarihi*, Der Yayınları, İstanbul, 1993, s. 343.

göndererek savaş haberlerini okuyucuya iletmeye çalışan bir gazetedir. Velid Ebüzziya 1922'den sonra yazılarında daha çok ümmetçi bir felsefe izlemesi onun şeriatçı bir tutum sergilediğini göstermektedir. Başyazar Ebüzziya 1924 ve 1925 yıllarında yazılarından ötürü İstiklal Mahkemesi'nde yargılanmıştır.

2) *İkdam* Gazetesi:

İkdam gazetesinde, Ahmet Cevdet, Yakup Kadri ve Falih Rıfkı gibi birçok yazar yazılarını yayımlamıştır. Ali Kemal yönetimindeyken Hürriyet ve İtilaf Partisi'nin fikirlerini savunan bu gazete Yakup Kadri'nin yönetimine girince Milli Mücadeleyi desteklemiştir. “Başlangıçta ortada gibi görünen *İkdam* gazetesi, zamanla Anadolu'daki ulusal direniş hareketini desteklemiştir. Ankara'ya ilk defa muhabir gönderen, *İkdam* gazetesi olmuştur.”¹⁷

3) *Tercüman-ı Hakikat* Gazetesi:

Tercüman-ı Hakikat gazetesi Ahmet Mithat'ın ölümünden sonra basımına Cumhuriyetin ilk yıllarına kadar devam etmiştir. Mütareke yıllarında ise yönetimini Peyami Safa yapmıştır.

MÜTAREKE YILLARINDA ANADOLU BASINI

Milli Mücadele yıllarında Anadolu'da her türlü zorluğa rağmen hükümetin yıpratmaya çalıştığı Kuvayı Milliye ruhunu canlı tutmak ve mücadeleye destek olmak amacıyla basılan birçok gazete olmuştur. Bunların yanı sıra hükümet ve İngiliz destekçisi ve Milli Mücadele'ye karşı çıkarılan gazeteler de olmuştur.

Milli Mücadele'ye Öncülük Eden Gazeteler:

Yurdu işgalden kurtarmak amacıyla Atatürk'ün emri ile *Hukuk-u Beşer*, *İrade-i Milliye*, *Hâkimiyet-i Milliye* ve *Öğüt* gazeteleri kurulmuştur.

¹⁷ İNÜĞÜR, M. Nuri; *Basın ve Yayın Tarihi*, Der Yayınları, İstanbul, 1993, s. 347.

1) *Hukuk-u Beşer Gazetesi:*

Bu gazetenin kurucusu takma adı Hasan Tahsin olan Osman Nevres'tir. Yazdığı yazılarla halkı direnişe sevk eden Osman Nevres, İzmir'in işgali sırasında Yunanlılara karşı ilk kurşunu sıkmış ve direnişin ilk kurşununun bir gazeteci tarafından sıkılması basın tarihine geçmiştir.

2) *İrade-i Milliye Gazetesi:*

Kuvayı Milliye'nin fikirlerini yaymak amacıyla 14 Eylül 1919'da yayımlanmıştır. Gazetede Sivas Kongresi'nin ve Mustafa Kemal'in bildirileri yer almıştır.

3) *Hâkimiyet-i Milliye Gazetesi:*

Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti'nin almış olduğu kararları halka duyurmak amacıyla Mustafa Kemal tarafından kurulan gazete, 10 Ocak 1920'de yayımlanmaya başlanmıştır. Ağaoğlu Ahmet, Hüseyin Tevfik, Ruşen Eşref, Adnan Adıvar gibi birçok aydının göndermiş olduğu yazılar sayesinde gazete geniş bir yazar kadrosuna ulaşmıştır. Gazete daha sonraları *Ulus* adıyla yayım hayatına devam etmiştir.

4) *Öğüt Gazetesi:*

Abdülgani Ahmet Bey tarafından kurulan *Öğüt* gazetesi, Yunan işgali sebebiyle İzmir'den Konya'ya taşınmış oradan da İtalyan işgali sebebiyle Ankara'ya taşınıp *Akşam* gazetesi adıyla çıkmıştır.

Milli Mücadele'yi Destekleyen Gazeteler:

1) *Ses Gazetesi:*

Mondros Ateşkes Antlaşması imzalanmadan önce Hasan Basri tarafından 17 Ekim 1918'de Balıkesir'de çıkarılmıştır. Gazete İzmir'in kimseye verilmeyeceği fikriyle yazılar yayımlamış ve mücadeleyi desteklemiştir. *Doğru Söz* gazetesi yayımlanmaya başlayınca kapatılmıştır.

2) *Doğru Söz* Gazetesi:

Balıkesir'de yayımlanan gazetenin başyazarı İsmail Hakkı'dır. Kendini Müslüman olarak tanımlayan gazete köylüye seslendiği için köy seviyesinde yayın yapacağını belirtmiştir. Manda fikrini şiddetle reddeden bu gazete “Ya istiklal, ya ölüm” görüşünü benimsemiştir.

3) *İzmir'e Doğru* Gazetesi:

16 Kasım 1919'da Balıkesir'de çıkarılmaya başlanmıştır. Bölgede İngiliz Muhipleri Cemiyeti'nin yoğun çalışmaları olmasına rağmen direniş için var gücüyle çalışan bir yayındır. Gazetenin ana amacı İzmir'in işgali konusunda halkı mücadeleye sevk etmektir. Erzurum ve Sivas kongrelerinin belgelerini ve İstanbul'da sansür sebebiyle basılamayan haberleri halka duyurmak için yayımlanmıştır. Yunanlıların Balıkesir'i işgali sebebiyle gazete 27 Haziran 1920'de kapanmıştır.

4) *Yeni Adana* Gazetesi:

Adana işgalini, İstanbul hükümetini savunan ve Milli Mücadele'yi eleştiren *Ferda* gazetesine bir tepki olarak çıkan *Adana* gazetesi, 25 Aralık 1918'de Yozgatlı Avni ve Ahmet Remzi tarafından kurulmuştur. Mücadele yanlısı olan bu gazete valilik emri ile kapatılmıştır. Bu kapatılmanın ardından Yozgatlı Avni ve Ahmet Remzi yılmamış ve gazeteyi *Yeni Adana* adıyla yeniden çıkarmaya başlamışlardır.

5) *Açıksöz* Gazetesi:

Hiçbir siyasi ve şahsi çıkar gütmenden yayın hayatına 15 Haziran 1919'da Kastamonu'da başlayan bu gazete, liseyi yeni bitiren Hüsnü Açıksöz, Ahmet Hamdi ve Tahir Karaoğuz tarafından çıkarılmıştır. Gazetenin tek amacı ülkenin içinde bulunduğu duruma karşı halkı birlik ve beraberliğe teşvik etmek olmuştur. *Açıksöz* gazetesi 1932 yılına kadar yayın hayatına devam etmiştir.

6) *Babalık* Gazetesi:

Bu gazeteyi diğer gazetelerden ayıran özelliği mütareke yıllarında on yıllık tecrübeyle basımına devam etmesidir. II. Meşrutiyet döneminden itibaren basılan bu gazete 1910 yılında Konya'da Yusuf Mazhar tarafından kurulmuş ve yayımlanmaya başlamıştır. *Babalık* gazetesi yalnızca siyaset alanında değil, dini ve eğitim alanlarında da birçok konuyla ilgili yazılar yazmıştır. “*Gazi Mustafa Kemal Paşa'nın, 'Ordular, ilk hedefiniz Akdeniz'dir, ileri!' cümlesiyle sonuçlanan tarihi günlük emrinin tam metni 3 Eylül 1922 günü Babalık'ta yayınlanmıştır.*”¹⁸

“*Bu sayılanlardan başka, Anadolu'nun diğer şehirlerinde de, Milli Mücadele'yi destekleyen ve Kuvayı Milliye ruhunu geniş halk topluluklarına yansıtmaya çalışan gazeteler yayımlanmıştır. Örneğin, Erzurum'da (Albayrak), Amasya'da (Emel), Edirne'de (Ahali), Trabzon'da (İstikbal), Giresun'da (Işık), Samsun'da (Ahali), Antalya'da (Anadolu), Elazığ'da (Satvet-i Milliye), Maraş'ta (Amal-i Milliye), Bolu'da (Dertli ve Türkoğlu), Artvin'de (Yeşil Yuva) bu amaçla yayımlanmış gazetelerdir.*”¹⁹

Milli Mücadele'yi Yıpratmaya Çalışan Gazeteler:

1) *İrşad* Gazetesi:

İşgal altındaki Balıkesir'de Yunan komutanlığı nezaretinde 1920 yılında çıkarılmıştır. Sert bir şekilde Milli Mücadele'yi ve direnişçileri eleştiren bu gazetenin sahibi Kadızade Hulusi'dir. İşgal edilen yerleri halka, haklı göstermeye çalışan ve

¹⁸ İNÜĞÜR, M. Nuri; *Basın ve Yayın Tarihi*, Der Yayınları, İstanbul, 1993, s. 361.

¹⁹ İNÜĞÜR, M. Nuri; *Basın ve Yayın Tarihi*, Der Yayınları, İstanbul, 1993, s. 361.

tüm desteğini Yunan komutanlığından alan *İrşad* gazetesi Balıkesir'in işgalden kurtulduğu vakte kadar yayın hayatına devam etmiştir.

2) *Ferda* Gazetesi:

Hürriyet ve İtilaf Partisi'nin sözcülüğünü yapan bu gazete Ali İlmi tarafından Adana'da çıkarılmaya başlanmıştır. Gazetenin amacı Milli Mücadele aleyhtarlığı yaratmak ve halkın direniş gücünü yıkmak olmuştur. *"Kuvayı Milliye hareketine katılan yurtseverlere karşı böylesine insafsız saldırılarda bulunan, Yunanlılarla işbirliği yaparak ülkesinin işgaline yardımcı olan Ferda gazetesinin sahibi Ali İlmi, Adana'nın kurtuluşundan sonra hemen Kuvayı Milliyeci olu vermiş, ancak bu davranışı onun Yüzellilikler listesine girmesini önleyememiştir."*²⁰

CUMHURİYET DÖNEMİ TÜRK BASINI

İstanbul, 29 Ekim 1923'te Ankara'nın başkent olmasına rağmen yine de kültür ve sanat merkezi olmaya devam etmiş ve bu da basının kalbinin hâlâ İstanbul'dan atmasını sağlamıştır. Ankara hükümeti aleyhine yazılar yazan ve direnişi kırmaya çalışan İstanbul gazetelerinin sayfaları sert eleştiriler yayımlamaya devam etmiştir. 10 Kasım 1923 tarihinde *Tanin*, *Tevhid-i Efkâr* ve *İkdam* gibi gazeteler Lütfi Fikri'nin İstanbul Hükümeti'ni ve sadrazamlığı savunduğu bir yazısını yayımlamışlardır. Bu yazı üzerine gazete sahipleri, Hüseyin Cahit, Velid Ebüzziya ve Ahmet Cevdet İstiklal Mahkemesi'nce yargılanmışlar; fakat beraat etmişlerdir. 26 Mart 1923'te Ahmet Emin, Ahmet Şükrü ve Enis Tahsin tarafından çıkarılan *Vatan* gazetesi de direniş ve mücadele aleyhtarlığı yapan gazeteler grubuna katılmıştır. Bu muhalif gazetelerin direnişe destek olmalarını, halka mücadele ruhu aşılamlarını isteyen Mustafa Kemal, bu gazetelerin sahipleriyle ve başyazarlarıyla bir toplantı yapmıştır; fakat olumlu bir sonuç alamamıştır. Bunun üzerine basına karşı sert bir tutum izlenmiştir. *"Cumhuriyetin ilk yıllarında İstanbul'daki muhalif basına karşı izlenen sert tutum, Şeyh Sait Ayaklanması(1925) üzerine çıkarılan Takrir-i Sükun Kanunu'yla bazı gazete ve dergilerin kapatılmasına ve birçok gazetecinin İstiklal*

²⁰ İNUĞUR, M. Nuri; *Basın ve Yayın Tarihi*, Der Yayınları, İstanbul, 1993, s. 363.

Mahkemeleri'nde yargılanmasına kadar vardı."²¹ *Tevhid-i Efkâr, Sebilü'r Reşad, Aydınlık, Resimli Ay ve Vatan* gibi bir takım muhalif gazeteler bu dönemde kapatılmıştır. Takrir-i Sükûn ile kapatılamayan Milli Mücadele karşıtı diğer gazeteler ise 1928'de Latin alfabesinin kullanılmasıyla kapanmak zorunda kalmıştır. Serbest Cumhuriyet Fırkası'nın kurulmasıyla, onun basın organı olan *Yarın* gazetesi de basılmaya başlamış ve yüksek tirajlara ulaşmıştır. Fakat partisinin kapatılmasıyla gazete de kapanmıştır.

Matbuat Kanunu, Cumhuriyet döneminin ilk basın kanunu olup 1931 yılında çıkarılmıştır. *"1931'de çıkarılan ilk Basın Kanunu'nda çeşitli yasaklar getirilirken hükümete de gazeteleri kapatma yetkisi tanındı."*²² Bu kanunla hükümet, basın üzerinde birçok yetkiye sahip olmuş, devlet politikasının aleyhtarlığını yapan dergi ve gazeteleri kapatma hakkını elinde bulundurmıştır. Bu yetkilerin sınırları iyice genişletilmiş ve 1934 yılında yapılan yeni bir düzenlemeyle basın üzerinde baskı oldukça ağırlaştırılmıştır. Ayrıca yeni gazete ve dergilerin çıkarılması zorlaştırılmıştır.

Ali Gevgilili, *"Yasa yeni gazete ve dergi çıkarılmasını bir bankadan 1000-5000 liralık garanti mektubu alınması ön koşuluna bağlamıştır. Ayrıca, gazete ve dergi çıkarılması 1931 Yasası'nda olduğu gibi salt bildirimde bulunmakla olmayacak, hükümetten ruhsatname alınması zorunluluğu da bulunacaktı."*²³ sözleri ile bu durumu izah etmeye çalışmıştır.

Ankara Hükümeti, bu yasalarla yeni rejimin basın yoluyla yıpratılmasını engellemeye çalışmıştır. Ayrıca hükümet uygulayacağı politikayı desteklemesi amacıyla 1932 yılında *Kadro* dergisini basın hayatına sokmuştur. Bu dönemde *Ülkü, Fikir, Varlık, Yeni Adam, Yedi Gün, Yücel, Aydınlık* gibi birçok gazete de yayımlanmaya başlamıştır. *"İlk Basın Kongresi'nin toplandığı 1935'te ülke çapında 38 günlük ve 78 sürekli gazete ile 127 dergi çıkmaktaydı."*²⁴

²¹ *Ana Britannica*, İstanbul, 1991, C.21, s.306.

²² *Ana Britannica*, İstanbul, 1991, C.21, s.306.

²³ GEVGİLİLİ, Ali; *Cumhuriyet Dönemi Türkiye Ansiklopedisi*, İletişim Yayınları, İstanbul, 1985, C.1, s.217.

²⁴ *Ana Britannica*, İstanbul, 1991, C.21, s.306.

10 Kasım 1938’de Mustafa Kemal hayatını kaybedince İnönü dönemi başlamıştır. Bu dönemde de basın CHP’nin kontrolü altındadır. Basında özellikle dini yayınlara izin verilmemiştir. Bu durum çok partili döneme kadar böyle devam etmiştir.

1939 yılında dünyada II. Dünya Savaşı baş gösterince Türk basınında da bir kutuplaşma olmuştur. 1940 yılında çıkan gazetelerin bir kısmı demokrasiyi savunmuş, bir kısmı ise Alman faşizmini desteklemiştir. Bu dönemde *Tan*, *Akşam* ve *Vatan* gazeteleri demokrasiyi savunmuştur. *Tasvir-i Efkâr* ise Almanya faşizmini desteklemiştir. *Ötüken* ve *Atsız* gibi yayınlar da bu çizgide yayınları ile ön plana çıkmıştır.

1940 yılında gazete ve dergi sayısında bir artış görülmüştür. Bu dönemde Necip Fazıl Kısakürek *Büyük Doğu* adlı bir dergi çıkarmıştır. Ayrıca *Yurt* ve *Dünya* dergileri de aylık çıkarılmıştır. Bunların yanında sol görüşü savunan dergi ve gazeteler de çıkarılmıştır. Bu dönemde gazete ve dergi sayısında artış görülse de basın üzerindeki baskı azalmamıştır. Tam tersine hükümetin baskısı her geçen gün biraz daha artmıştır. “1938’deki basın değişikliğiyle önemli denetim olanaklarına kavuşan hükümet, 1940’ta Matbuat Umum Müdürlüğü’nü de Başbakanlığa bağlayarak basın üzerindeki etkinliğini daha da yoğunlaştırmıştır. Ayrıca, İstanbul’da 1940 Kasım ayında sıkıyönetim ilanı suretiyle gazetelerin denetimi bu yönden de genişletilmiştir. Bunların sonucu olarak da Hükümet, Matbuat Genel Müdürlüğü aracılığıyla, gazeteleri gerek gördüğü her an kapatabilir duruma gelmiştir.”²⁵

Çok partili hayata geçilmesiyle demokrasi havası yayılmış ve II. Dünya Savaşı sonrası basın üzerindeki baskı bir ölçüde azaltılmıştır. Çok partili idare ile siyaset hayatına giren Demokrat Parti’nin basın organı *Zafer* gazetesi olmuştur. Fakat *Vatan* ve *Cumhuriyet* gazetesi de Demokrat Parti’yi desteklemişlerdir. 1950 seçimlerinde Demokrat Parti’nin İktidara gelmesiyle ve farklı politikaların izlenmesiyle basın üzerindeki baskı bir nebze de olsa azalmışsa da bu çok uzun sürmemiş, yine basına

²⁵ GEVGİLİLİ, Ali; *Cumhuriyet Dönemi Türkiye Ansiklopedisi*, İletişim Yayınları, İstanbul, 1985, C.1, s.217.

sansür uygulanmıştır. Neşir Yoluyla ve Radyo ile İşlenecek Bazı Cürümler Hakkında Kanun'un 1954 senesinde çıkarılmasıyla savcıların bazı yazılar ve yazarlar hakkında suç duyurusunda bulunabileceği kararı alınmıştır. Dergi ve gazeteleri kapatma, yasaklama, gazetecileri sorguya alma gibi birçok yetki 27 Nisan 1960 tarihinde kurulan Tahkikat Komisyonu'na verilmiştir.

Çok partili hayatla siyasete giren ve iktidara gelen Demokrat Parti'nin siyasi hayatı 27 Mayıs 1960 tarihindeki askeri darbeyle son bulmuş, partinin yürürlüğe koyduğu Neşir Yoluyla ve Radyo ile İşlenecek Bazı Cürümler Hakkında Kanun da bu sebeple kaldırılmıştır. Bu kanunun kaldırılmasıyla basın hayatı derin bir nefes almış ve büyük ölçüde özgürlüğe kavuşmuştur. Gazetelerde yayımlanan ilanların siyasi içerikli olmasının önlenmesi için Basın İlan Kurumu yürürlüğe sokulmuştur. Basının asla sansür edilemeyeceği, basının özgür olduğu ve asla denetime tabi tutulmaması gerektiği gibi hükümler 1961 Anayasası'nda yer almıştır. Bu basın özgürlüğüyle sağ ve sol görüşlü gazeteler de yayın hayatına başlamışlardır. Türkiye İşçi Partisi'nin kurulmasıyla *Sosyal Adalet* adıyla çıkan gazete bu partinin yayın organlığını yapmıştır. Bununla beraber *Ant*, *Emek*, *Türk Solu* ve *Aydınlık* gibi sol görüşlü; *Türk Düşüncesi*, *Hareket* ve *Toprak* gibi sağ görüşlü birçok gazete yayımlanmaya başlamıştır.

1960 yılında *Hürriyet* gazetesinin öncülüğünde "Lotaryacılık" denen, kupon ya da çekilişle halka hediyeler dağıtılması suretiyle, gazete satışlarını arttırmayı amaçlayan bir uygulama başlamıştır. Bu uygulama kısa süre içinde diğer gazeteler tarafından da benimsenince Türk basının da yeni bir dönem başlamıştır. Bu uygulamalarla gazetelerin tirajları bir anda yüz binlere çıkmıştır. *Hürriyet*, *Yeni Sabah* ve *Milliyet* gibi gazeteler bu dönemin en önemli yayın organlarıdır.

I. BÖLÜM

REFİ CEVAD ULUNAY'IN HAYATI VE BASIN TARİHİMİZDEKİ YERİ

Refi' Cevad Ulunay 1890 yılında babasının memurluk yaptığı Şam'da doğmuştur. *“Aslen Konya’lı bir aileye mensuptur. Mevlana Celaleddin-i Rûmî’nin soyundan gelen eski Ankara valilerinden Ali Muhiddin Paşa ile Makbule Hanım’ın oğludur.”*²⁶ İstanbul’da Vefa semtinde büyümüş, ilköğrenimini Vefa Taş Mektebinde yapmıştır. *“Orta tahsilini Şemsülmaarif adlı hususi bir mektepte yaptıktan sonra Galatasaray Lisesinden 1909’da çıktı.”*²⁷

Refi' Cevad Ulunay 58 yıllık gazetecilik hayatına daha 19 yaşında başlamıştır. *“1909’da Mekteb-i Sultani’yi (bugün Galatasaray Lisesi) bitirdikten sonra Tanin ve İkdam gazetelerinde çalıştı.”*²⁸ Tanin gazetesinde çalışırken Hüseyin Cahit Yalçın’ın büyük desteğini görmüş, gazeteciliği ondan öğrenmiştir. Bir süre Şehrâh gazetesinde yazı işleri müdürlüğü yaptıktan sonra 1912’de Alemdâr gazetesini çıkarmıştır. Gazete siyasi yazılar yüzünden kapatılmış; ancak Şehrâh, Takvimli Gazete, Teşrih gibi isimlerle 1921 yılına kadar çıkmaya devam etmiştir. Refi' Cevad Ulunay bu dönemde Gıdık adlı bir de mizah dergisi çıkarmıştır. Bu dergide Arı takma adı ile siyasi ve mizahi yazılar yazmıştır.

Genç yaşta siyasete atılan Ulunay İttihat ve Terakki muhalifi Hürriyet ve İtilaf Fırkası’na girmiştir. 1913 Bab-ı Ali Baskını’nda gazetesi kapanmış, 1914 Mahmut Şevket Paşa’nın öldürülmesi üzerine Anadolu’ya sürgüne gönderilmiştir. Önce Sinop’a I. Dünya Savaşı’nın çıkması üzerine Sinop’tan Çorum’a sürülmüştür. Sürgün hayatını 1917’de memleketi Konya’da tamamlamıştır. Ulunay, Sinop’a sürülmesini şöyle anlatmıştır:

²⁶ *Büyük Türk Klasikleri*, Ötüken-Söğüt, İstanbul, 2002, C.13, s.122.

²⁷ GÖVSA, İbrahim Alâettin; *Türk Meşhurları Ansiklopedisi*, Yedigün Neşriyat, İstanbul, 1946, Fasikül 12, s.389.

²⁸ *Ana Britannica*, İstanbul, 1991, C.21, s.382.

“Bizde matbuatın çok acı günler geçirdiği devir, İttihat ve Terakki devri idi. Bunun en ağır sapartasını biz yedik.

Dayak, kurşun, idam gibi zulümlerin en hafifi menfa idi, fakat İttihat ve Terakki öyle bir iki kişi sürmekle iktifa etmiyor, toplu menfalar yapıyordu.

Mesela Mahmut Şevket Paşanın öldürülmesini bahane ederek bir gecede binlerce adam tevkif etti, bir kısmını astı. Sekiz yüz elli kişiyi de bir sabahın alaca karanlığında Sirkeci’den Bahr-ı Cedid adlı köhne ve atik bir vapura bindirerek Sinob’a sürdü.

İttihat ve Terakkide ne kadar haşerat varsa menfîlerin sevkinde vazife almışlardı.

Gün ısıdığı zaman 850 kişinin çoluğu çocuğu, hısım akrabası kayıklarla vapurun etrafını aldılar. “Babacığim!”, “Kardeşim!”, “Evladım!”, “Anneciğim!”, “Beyciğim!”, “Efendiciğim!”, feryadı ayyûka çıkıyordu.

Denizin üzeri kayıktan hasır serilmiş gibi idi. İçimizde paşalar, beyler, âyan mebusan âzası ve gazeteciler vardı.

Muhafazamıza memur olanlar kahkahalarla gülerek:

- Köpekler de hayırsız adalara giderken böyle uluyorlardı.

Diyorlardı. Vapurun ötesinde berisinde sık sık dayak hadiseleri oluyordu. Muhlis Sabahattin Arnavut muhafızlardan birinin ağrı küfrüne karşı:

- Efendi! Biraz nezaket.

Dediği için Arnavut onu evvelâ omuzlarında yakalayarak:

- *Al sana nezaket! Al sana nezaket!*

Diye dut ağacı silkeler gibi sarstıktan sonra suratına bir yumruk indirerek tek gözlüğünü kırmıştı.

Son zamanda Sinop menfasında bin beş yüz kişi vardı. İttihat ve Terakki Birinci Dünya Harbine girinceye kadar bu hâl böyle devam etti. Harbe girdikten sonra menfileri içerlere dağıttılar.

Yaysız Tatar arabalarında gruplar, tüfenklerine fişenk sürülmüş, süvari jandarmalarının muhafazasında başka menflara gönderildiler. Yolda jandarmalar ufak bahanelerle arabadakileri kamçılıyorlardı.

Yollarda bazen pis hanlarda, bazen karakollarda, bazen de hapishanelerde yatırılıyorduk. Buralarda yatmak değil oturmağa imkân yoktu. Haşerat hücumuna maruz kalıyorduk. Hepimiz bit içinde idik.

Yolda ekmek bile vermedikleri için uğradığımız kasabada ahali:

- *Garipler gelmiş!*

Diye peynir ekmek getiriyorlardı.²⁹

1918 yılında I. Dünya Savaşı sona erince Ulunay, tekrar İstanbul'a dönmüş ve *Alemdâr* gazetesini çıkarmaya başlamıştır. Bu gazetede Milli Mücadele karşıtı yazılar yazdığı gibi İngiliz Muhipleri Cemiyeti'nin faaliyetlerine de katılmıştır. "*Milli Mücadele aleyhindeki tutumu yüzünden Cumhuriyet'ten sonra "Yüzellilikler" listesine alınarak yurtdışına çıkarıldı.(1922-1938)*"³⁰ Bir süre Cüneyt'de Refik Halit ve Rıza Tevfik Bölükbaşı ile kaldıktan sonra Fransa'ya gitmiştir. 1938'de af

²⁹ YÜCEBAŞ, Hilmi; *ULUNAY Hayatı-Hatıraları Eserleri*, Arkım Dağıtım Limited Şirketi, İstanbul, 1968, s.4.

³⁰ *Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi*, Dergâh Yayınları, İstanbul, 1998, C.8, s.457.

ıkarılınca kadar Paris'te sıkıntılı bir hayat yaşımiştir. Bu dönemde Mısır, Hindistan, Pakistan, İtalya ve Almanya gibi şehirler dolaşmıştır.

Refi Cevad ayla yurda döndükten sonra siyasetten uzak bir gazetecilik anlayışı benimsemiştir. 1938'de *Yeni Sabah* gazetesinde yazılar yazmaya başlamıştır. "Takvimden Bir Yaprak" adlı köşesinde daha çok güncel sorunlara değinmiştir. 1953'ten sonra *Milliyet* gazetesine geçen yazar ölene kadar bu gazetede yazılar yazmıştır.

Yaklaşık 15 yıl yurtdışında çile dolduran yazar yurda döndüğünde muhalif kimliğini bir kenara bırakmıştır. Kartal'da bir çiftlik kurmuş, gazetecilik dışında kalan zamanını burada geçirmiştir. "*Cevad'da garip bir hayvan sevgisi vardı. Koyunlarına, keçilerine, ineklerine, danalarına, tavuk, kaz ve hindilerine çok iyi hatta şefkatle bakardı.*"³¹ Ulunay'ın bu hayvan sevgisi çevresindekilerin dikkatinden kaçmamıştır. Bir gün İstanbul Valisi, Ulunay'ı hayvan sevmeye hastalığına tutulma diye uyarmıştır. Yazar bu söze karşı kendisinin bu hastalığı daha önce atlattığını belirtmiştir.

Ulunay Kartal'da kurduğu küçük çiftliğini ticari amaçla kullanmak istemişse de çok dürüst olduğu için bunu başaramamıştır. Bu durumu M. Raif Ogan şöyle anlatır:

"Bir aralık Kartal-Yunus'da küçükten başlayarak bir çiftlik kurmuştu. Hayvanların sütünü, yumurtasını satmağa başlamıştı. Yumurtalara günün tarihini basıyordu. Bakkallar buna razı olmadılar:

- Cevad Bey tarih basma, ertesi güne kalırsa satamayız, elimizde kalır! dediler. Kaşlarını çattı:

³¹ YÜCEBAŞ, Hilmi; *ULUNAY Hayatı-Hatıraları Eserleri*, Arkım Dağıtım Limited Şirketi, İstanbul, 1968,s.14.

- Olamaz, dedi. Günlük yumurta diye benim adımın kullanılarak halkın aldatılmasına tahammül edemem, dedi. Yumurta satmaktan vazgeçti. Tereyağ sattırmağa başladı. Günün birinde ondan da vazgeçti. Sebebini sordum:

- İdare etmiyor, idare ettiği kadar para istersen satılmaz, mahlût yapmak da benim işime gelmez, vazgeçtim vesselâm, demişti.”³²

Netice de Ulunay çiftlik işini de hobi olarak yapmış, bu işten para kazanamamıştır.

Yaşadığı dönemde eşi bulunmaz bir hayvansever olan Ulunay, aynı zamanda av sporuna da merak salmıştır. Hayvanları bu kadar çok seven bir kişinin onları avlaması hoş karşılanmamıştır. Bu durumu çoğu zaman yakın arkadaşları bile eleştirmekten geri durmamıştır. Ulunay’ın avcılık merakı aslında hayvanları öldürmekten ziyade onlarla iç içe olmaktan öteye gitmemiştir.

“Refi’ Cevad Ulunay bir arkadaşıyla yaban ördeği avına çıkmışlardı. Arkadaşı, ateş etmek için ördeklerin sudan çıkmasını bekliyordu. Refi’ Cevad hayvanlar sudan çıkmadan ateş etmeyi tercih ediyordu.

Arkadaşı:

- Yahu günahtır, dedi. Ördekler uçarken ateş et ki, kaçmaya fırsat bulsunlar. Suda yüzerken ateş etmek avcılığın şanından değildir. Refi Cevad güldü:

- Merak etme dostum, dedi. Ben, onlar sodayken de ateş etsem canlarını kurtarırlar. Nasıl olsa vuramayacağım.”³³ diyen yazarın amacı kuşları avlamak değildir. O sadece hayranı olduğu doğanın içinde olmayı istemektedir.

³² YÜCEBAŞ, Hilmi; *ULUNAY Hayatı-Hatıraları Eserleri*, Arkım Dağıtım Limited Şirketi, İstanbul, 1968,s.13.

³³ YÜCEBAŞ, Hilmi; *ULUNAY Hayatı-Hatıraları Eserleri*, Arkım Dağıtım Limited Şirketi, İstanbul, 1968,s.26.

Mevlana soyundan gelen Refi' Cevad Ulunay, *"Bahâriye şeyhi şâir, bestekâr, ve neyzen Hüseyin Fahreddin Dede'ye intisap etmiş bir Mevlevî'dir."*³⁴ Onun Mevlana hayranlığı her sene Şeb-i Arus kutlamalarına katılmasından anlaşılmaktadır. 17 Aralık'ta Konya'da yapılan bu törenlere Ulunay katılmayı ihmal etmezdi. Bunun yanında Mevlana sevgisini gazetede ki köşesinde de sık sık dile getirmiştir. Mevlana'yı eleştirenlere karşı tek başına bir savaş vermiştir. Bundan dolayı ölünce Mevlana Türbesinin karşısına gömülmeyi vasiyet etmiştir.

Bütün hayatını gazeteciliğe adayan Refi' Cevad Ulunay 4 Kasım 1968 Pazartesi günü hayatını kaybetmiştir. *"...vasiyeti uyarınca Konya'ya götürülüp Mevlana türbesi karşında Üçler Mezarlığı'na gömüldü."*³⁵

*"Refi' Cevat, basın- yayın dünyasında daha ziyade "Ulunay" soyadı ile tanınmıştır. Tam adı M. Refii Cevat Ulunay'dır. Yazılarında Refi' Cevat, Arı, Ulunay, Veysel Karani, Serâzad gibi takma adlar da kullanmış..."*³⁶ tır. 1909'da başladığı gazetecilik hayatını ölene kadar sürdüren yazar, 58 yıllık meslek hayatında arkasında çok sayıda köşe yazısı bırakmıştır. Refi' Cevad Ulunay II. Abdülhamit, II. Meşrutiyet, I. Dünya Savaşı, Kurtuluş Savaşı, II. Dünya Savaşı gibi önemli tarihi olaylara tanıklık etmiş bir yazardır. Bu tarihi olaylar onun meslek hayatında derin izler bırakmıştır. Refi' Cevad Ulunay'ın gazeteciliğini iki dönemde incelemek mümkündür:

a) II. Meşrutiyet Sonrası (1909-1922):

1909'da gazeteciliğe *Tanin* gazetesinde başlayan yazar ilk eğitimini Hüseyin Cahit Yalçın'dan almıştır. Bir dönem *Şehrâh* gazetesinde yazı işleri müdürlüğü de yapan Ulunay 1912'de *Alemdâr* gazetesini çıkararak köşe yazarlığına aktif bir şekilde başlamıştır. Gazeteciliğinin bu ilk dönemlerinde yazar gazeteciliği siyasi fikirlerini yaymak için bir araç olarak görmüştür. Ulunay, II. Meşrutiyet ilan edildiğine Galatasaray Lisesinde son sınıf öğrencisidir. Herkes gibi o da istibdat

³⁴ *Büyük Türk Klasikleri*, Ötüken-Söğüt, İstanbul, 2002, C.13, s.123.

³⁵ NECATİGİL, Behçet; *Edebiyatımızda İsimler Sözlüğü*, Varlık Yayınevi, İstanbul, 1983, s.391.

³⁶ *Büyük Türk Klasikleri*, Ötüken-Söğüt, İstanbul, 2002, C.13, s.123.

döneminin bitmesinden büyük mutluluk duymuştur. Meşrutiyeti ilan ettikleri için İttihat ve Terakki Partisi'nin üyelerini kahraman olarak görmüştür. Ancak İttihat ve Terakki hakkındaki bu olumlu düşünceleri kısa süre içinde değişmiştir. Ulunay, Hürriyet ve İtilaf Fırkası'na katılarak İttihat ve Terakki'nin Turancılık fikrine karşı Osmanlılık fikrini savunmuştur. Bu muhalif kimliği 1914'te sürgün edilmesine yol açmıştır. 1918'de sürgünden döndükten sonra çektiği sıkıntılar yüzünden İttihat ve Terakki'ye olan düşmanlığı artmıştır. Eleştirilerinin dozunu iyice arttırmış, artık bir gazeteciden çok bir parti mensubu gibi davranmıştır. Yazar İttihat ve Terakki ile ilişkilendirdiği için Kuvayı Milliye'ye karşı da bir cephe almıştır. Bundan dolayı Milli Mücadele karşıtı yazılar yazmıştır. Denilebilir ki yazarın 1919-1922 yılları arasındaki bütün yazıları bu yönde yazılmış siyasi yazılardır. Yazarın bu siyasi yazıları, İngiliz Muhipleri Cemiyeti'ni faaliyetlerine katılması, hilafet ve saltanat taraftarı olması ikinci kez sürülmesine yol açmıştır. Ancak bu defaki sürgün hayatı daha uzun olmuştur.

b) Fransa Dönüşü (1938-1968): 1938'de ayla yurda dönen Ulunay, artık siyasi kimliğini bir tarafa bırakmıştır. Gurbette geçen on altı yıl yazara bir olgunluk katmıştır. Muhalif kimliğinden arınan Ulunay bu dönemde daha çok güncel konuları ele almıştır. Bu noktada İstanbul'un ve Anadolu'nun sorunları yazara ilham kaynağı olmuştur. Günlük gazeteleri tek tek takip edip burada okuduğu haberleri yorumlamayı tercih etmiştir. Bununla birlikte doğa ve hayvan sevgisini yazılarında dile getiren yazar adeta doğanın ve hayvanların koruyuculuğunu üstlenmiştir.

Arapça, Farsça ve Fransızca'yı çok iyi bilen yazar çok büyük bir bilgi birikimine sahiptir. Bu geniş kültürünü Asya ve Avrupa'da gezdiği pek çok ülkede iyice pekiştirmiştir. Yazılarında bu kültür birikimi kendini açıkça göstermiştir. Ulunay görgüsü ve bilgisi ile her anlamda topluma örnek olmaya çalışmıştır. *Yeni Sabah* ve *Milliyet* gazetelerinde yazdığı "Takvimden Bir Yaprak" adlı köşesi büyük ilgi görmüş, kısa süre içinde geniş bir okuyucu kitlesine ulaşmıştır. Yazar, bu köşeden adeta toplumu eğitmiş, topluma yol göstermiştir. Yazar, yanlış bulduğu her konuyu bu köşesinde eleştirmiştir. Bu eleştirilerinde siyasi konulara girmemeye özellikle dikkat etmiştir. Siyasi eleştiri yapsa bile daha yumuşak bir üslup

kullanmıştır. Kaldı ki bu eleştiriler ekonomik sorunlar, devlet dairelerindeki kırtasiyecilik gibi daha yüzeysel sorunlardır.

Refi' Cevad Ulunay, ömrünü verdiği gazetecilik mesleğinde artık olgunlaşma çağına girmiştir. Ölümünden sekiz ay önce *“Ben 58 senelik bir muharririm ve bugün bilfiil gazetecilik eden en yaşlı kalem sahibiyim. Avrupalıların bizler gibi meslek yaşlılarına verdikleri unvan benim hakkımdır.”*³⁷ diyerek mesleğinde en yüksek seviyeye çıktığını ifade etmiştir.

Son dönem basın ve fikir hayatımızın en önemli isimlerinden biri olan Refi' Cevad temiz, canlı bir dil ve sürükleyici bir üslupla eserlerini kaleme almıştır. Yazarın fıkraları dışında roman, anı, gezi yazısı türünde de eserleri vardır. Bununla birlikte çeviriler de yapmıştır.

Eserleri:

Roman: Üçler, Köle, Dağlar Kralı Balçıklı Edhem, Sayılı Fırtınalar, Eski İstanbul Yosmaları, Mermer Köşkün Sahibi, Bir Başka Âlem.

Anı: Enkaz Arasında, Sürgün Hatıraları: Menfalar/Menfiler.

İnceleme: Rıza Tevfik: Şiirleri ve Mektupları.

Gezi Yazısı: İhtişam Diyarı Hindistan.

Çeviri: Kadın ve Oyuncağı (Piere Louis), Werther(J. W. Von Goethe), Hitler'le İki Sene(N. Henderson), Fransa'yı Kemiren Kurt(A.F. Luce), Zmabak(V. Sardou), Hacı Murat(L.N.Tolstoy), Hind Diyarında Karış Karış(Francis de Croisset), İşkenceler Bahçesi(Octave Mirbeau).

³⁷ YÜCEBAŞ, Hilmi; *ULUNAY Hayatı-Hatıraları Eserleri*, Arkım Dağıtım Limited Şirketi, İstanbul, 1968, s.4.

1.1. FIKRALAR

ARI, “Bir Eğlenti”, *Gıdık*, 1 Şubat 1910.

Konu: Yazarın Adını Vermediği Bir Arkadaşının Çapkınlık Yaparken Başından Geçenler

Özet: Bu yazıda yazar adını vermediği bir arkadaşının başından geçenleri anlatmıştır. Yazarın bu arkadaşı eğlenceye oldukça düşkün bir adamdır. Bu adam yolda eski bir arkadaşı ile karşılaşmıştır. Kadın ona yeni bir konağın açıldığını söylemiştir. Bu konakta birbirinden güzel kızların olduğunu duyan yazarın bu arkadaşı, yanına iki arkadaşını da alarak kadın ile bu eve gitmiştir. Bu arkadaşlar eve gittiklerinde konak yerine bir harabeyle karşılaşmışlardır. Üstelik buradaki kadınlar da çok çirkindir. Arkadaşlar sabah erkenden evden kaçmıştır. Yazarın arkadaşı bir süre sonra uyuz olduğunu fark edince çapkınlığa tövbe etmiştir.

ARI, “Ah Vergi”, *Gıdık*, 3 Şubat 1910.

Konu: Meşrutiyet’in İlanı İle Vergilerin Artması

Özet: Bu yazısında yazar vergi yüzünden bütün malını donanmaya bağışlayan bir arkadaşının başından geçenleri anlatmıştır. Meşrutiyet ilan edildikten sonra bir gün yazarın bu arkadaşının kapısı çalınmıştır. Kapıda evin vergisini almaya gelen vergi memuru vardır. Yazarın arkadaşı parası olmadığını belirterek vergi memurlarını göndermiştir. Ertesi gün ise bu defa dükkânın vergisi istenmiştir. Adam yine memurları atlatmıştır; ancak memurlar bıkip usanmadan her gün adamın evine gelip vergi istemiştir. Bu durumdan bıkan zavallı adam bu vergilerden kurtulmak için bütün servetini donanmaya bağışlamaya karar vermiştir.

ARI, “Ya Enfiyeden Vazgeçmeli Ya Bu Diyardan Gitmeli”, *Gıdık*, 21 Mart 1910.

Konu: Sürekli Enfiye Çeken Bir Devlet Büyüğü

Özet: Sürekli enfiye çeken bir devlet büyüğünün verdiği kararlar tutarsızlık göstermektedir. Daha önce suçlu bulunduğu bir adamı kısa bir süre sonra suçsuz göstermektedir. İyi dediği bir duruma kısa bir süre sonra kötü demektedir. Bu durumun nedenini bu devlet büyüğünün sürekli enfiye çekmesine bağlayan yazar bu devlet büyüğünün ya enfiyeyi ya da bu görevi bırakmasını istemiştir.

ARI, “Bekârlık Dertlerinden”, *Gıdık*, 11 Mart 1910.

Konu: Yazarın Bekâr Bir Arkadaşının Başından Geçenler

Özet: Bu yazısında yazar bekâr bir arkadaşının başından geçen olayları anlatmıştır. Yazarın adını vermediği bu arkadaş ailesini şehir dışına göndermiştir. Yalnız kalınca küçük bir ev tutarak burada kalmak istemiştir. Ancak dayısı onun ev tutmasına izin vermemiştir. Onu kendi evinde misafir etmiştir. Yalnız yazarın bu arkadaş e ve geç gelince dayısı surat asmıştır. Bunun üzerine yazarın bu arkadaş buradan ayrılarak kendisine bir ev tutmuştur. Taşındığı mahallede çocuklar çok gürültü yaparak onu rahatsız etmiştir. Bundan rahatsız olunca başka bir eve taşınmıştır. Yeni taşındığı evi ise çok küçüktür. Bunun üzerine buradan da ayrılarak kendi evine geçmiştir.

ARI, “Bir Sükût Karşısında”, *Gıdık*, 8 Teşrin-i Sâni 1910.

Konu: Milli Eğitim Bakanının Bakanlıktan Düşürülmesi

Özet: Bu yazısında yazar Milli Eğitim Bakanı'nın bakanlıktan düşürülmesi ile sonuçlanan meclis oturumunda yaşananları aktarmıştır. Bu oturumda meclis her zamankinden daha kalabalıktır. Gazeteciler bile oturuma güçlkle katılabilmektedir. Bakan kürsüye bitkin bir halde doktorunun refakatiyle çıkmıştır. Bakan bu hasta hali ile duygusal bir konuşma yapmıştır. Bakanın konuşması bitince oylamaya geçilmiştir. Oylama sonucunda bakanın bakanlığı düşürülmüştür.

ARI, “Artistin Tarihçesi”, *Gıdık*, 22 Teşrin-i Sâni 1910.

Konu: Burhaneddin Adlı Bir Kişinin Kurduğu Tiyatro Salonu

Özet: Burhaneddin Bey adlı bir kişi Avrupa'dan gelerek bir tiyatro salonu açmıştır. Bu kişi ilk zamanlar her yerde kendi reklamını yapmıştır. Hatta ilk oyunda parayla seyirci tutarak salonunun dolu görünmesini sağlamıştır. Bu reklam sayesinde bir süre işleri iyi gitmiştir. Ancak bir süre sonra Burhaneddin Beyin işleri bozulmuştur. Bunun üzerine Burhaneddin Bey ramazan ayında oyunlar sahnelemeye başlamıştır. Oyunun sonunda bir dansöz sahne almaktadır. Böylece tiyatro tekrar dolmuştur.

ARI, “Hûbyâr Ne Halde”, *Gıdık*, 25 Teşrin-i Sâni 1910.

Konu: Bir Kadının Celal Sahir Erozan İle İlgili Anlattıkları

Özet: Elli yaşlarında bir kadın Celal Sahir Erozan'ın mahalleden komşusudur. Bu kadın Celal Sahir'den şikâyetçidir. Çünkü Celal Sahir mahallesinde muhtar seçildikten sonra köklü değişiklikler yapmak istemiştir. Önce imama redingot giydirmek istemiştir. İmam bunu kabul etmeyince Celal Sahir ve imam kavga etmiştir. Bu olaydan sonra Celal Sahir mahallenin kadınlarını toplayarak onlara konferans vermiştir. Konferansta kadınların erkeklerle eşit olduğunu anlatmıştır. Bütün bu olayları yanlış bulan bu kadın yazardan bu konu hakkında yardım istemiştir.

ARI, “T. N.”, *Gıdık*, 29 Teşrin-i Sâni 1910.

Konu: Fecr-i Âtî'nin Adı Verilmeyen Bir Şairi

Özet: Bu yazıda Fecr-i Âtî topluluğunun adı verilmeyen bir şairinden bahsedilmiştir. Şairin adı özellikle verilmemiştir. Şairin özellikleri anlatılarak okuyucunun şairi tahmin etmesi istenmiştir. Bu anlatıma göre şair okulda Arapça dersini iyi bilmiyordur. İmla dersinden kaldığı için de üçüncü sınıftan okulu terk

etmiştir. Okulda sürekli Servet-i Fünûn şiirlerini ezberlemiştir. Yanında daima kitap taşıyan bu şair, yazdığı kapalı şiirlerle tanınmıştır.

ARI, “Bir Baskın”, *Gıdık*, 27 Kanun-ı Evvel 1910.

Konu: Çapkınlık Yapan Bir Adamın Başına Gelenler

Özet: Yazarın bir arkadaşı yoldan geçerken iki tane çarşafı kadına rastlamıştır. Bu çapkın adam kadınları takip etmeye başlamıştır. Kadınlarla birlikte bir eve gitmiştir. Burada kadınlarla âlem yapmaya başlamıştır. Eğlencenin ortasında kapı çalınmıştır. Mahalleli baskına gelmiştir. Adam zor canını kurtarmıştır.

ARI, “Düşmedi”, *Gıdık*, 30 Kanun-ı Evvel 1910.

Konu: Milli Eğitim Bakanın Bakanlığının Düşürülememesi

Özet: Mecliste Milli Eğitim Bakanının bakanlığının düşürülmesi yönünde bir oylama yapılmıştır. Oylama neticesinde bakanının bakanlığı düşürülemez. Bunun üzerine bakanın taraftarları bakanlık önünde coşkulu bir kutlama yapmıştır. Taraftarlar o kadar kalabalıktır ki röportaj yapmak isteyen gazeteciler içeri girememiştir. Bunun üzerine gazeteciler vazgeçip bakanlıktan ayrılmıştır.

R.C.ULUNAY, “Rejinin Temdîdi Meselesi-1”, *Teşrîh*, 5 Kanun-ı Evvel 1912.

Konu: Tekel İdaresinin Süresinin Uzatılması

Özet: Tekel İdaresinin süresinin uzatılması istenmektedir. Avrupalılara para kazandırmaktan başka bir işe yaramayan bu kurum lüzumsuzdur. Anadolu kolera, frengi ve savaşlarla boğuşurken, hükümet siyasi buhran yaşarken bu konunun gündeme gelmesi oldukça gereksizdir. Artık Anadolu halkının bu kuruma para

verecek tahammülü kalmamıştır. Bu kurumun bırakın uzatılması bir an evvel kaldırılması gerekmektedir.

R.C.ULUNAY, “Rejinin Temdîdi Meselesi-2”, *Teşrîh*, 8 Kanun-ı Evvel 1912.

Konu: Tekel İdaresinin Süresinin Uzatılması

Özet: Tekel İdaresinin süresinin uzatılması yine gündeme gelmiştir. Kurum tamamen Avrupalı zenginlere hizmet etmektedir. Burada çalışan memurların büyük bir kısmı bile yabancıdır. Kurum tütün vergisi adı altında büyük paralar toplamaktadır. Üstelik bu paranın çok az bir bölümü devlet hazinesine gitmektedir. Öte yandan kurum fazla tütünleri imha etmektedir. Böylelikle ülkenin zirai gelişimine büyük zarar vermektedir.

R.C.ULUNAY, “Dertlerimiz, Kırtasiye Usûlü...”, *Alemdâr*, 4 Kanun-ı Sani 1912.

Konu: Devlet Dairelerinde İşlerin Ağır İlerlemesi

Özet: Devlet dairelerinde gereksiz işlemler yüzünden işler çok ağır yürümektedir. Bu dairelerde üç memurun çalışması yeterliyken elliden fazla memur çalıştırılmaktadır. Bunun nedeni yakınlarına iş olanağı sağlama isteğidir. Buna rağmen vatandaşın yarım saatlik işi günlerce halledilememektedir. Her memur vatandaşı bir diğerine göndererek vatandaşı oyalamaktadır. Hükümetin bir an evvel bu problemi aşması gerekmektedir. Bu sıkıntının giderilmesi hükümetin de daha düzenli işlemlerini sağlayacaktır.

R.C.ULUNAY, “Siyasette Hangi Yol ?”, *Alemdâr*, 6 Kanun-ı Sani 1919.

Konu: İttihat ve Terakki'nin Dış Siyasette İzlediği Yanlış Politika

Özet: İttihat ve Terakki dış siyasette yanlış politika izlemektedir. İttihat ve Terakki ve özellikle de Enver Paşa siyasetten anlamamaktadır. Enver Paşa yanlış adımlar atarak İngiltere ve Fransa'ya sırt çevirmiştir. İtalya'yı düşman ilan etmiştir. Birinci Dünya Savaşında Almanya'nın yanında yer almıştır. Onun bu yanlış tutumu Osmanlının savaşı kaybetmesine yol açmıştır. Oysa II. Abdülhamit 33 yıllık yönetimi boyunca hep siyaseti dengede tutmuştur. Osmanlıyı kimseye yedirmemiştir. Muhalefet ilk günden beri İngiltere'nin dünya siyasetinde hiç yanılmadığını belirtmiştir. Ancak Enver Paşa söylenenlere kulak asmayıp Almanya'nın yanında yer almıştır.

R.C.ULUNAY, “Büyük Dedi Kodu Etrafında İki Nâzır Bir Mukavele-İaşe Meselesi”, *Alemdâr*, 6 Kanun-ı Sani 1919.

Konu: Ekmek Yapımının Müteahhitlere Verilmesi

Özet: Bakan Abdurrahman Bey ve Ziya Paşa bir anlaşma imzalayarak ekmek yapımını müteahhitlere bırakmıştır. Bu karar üzerine gazeteler iki bakanı suçlamışlardır. İki bakan yaptıkları açıklamada bu kararın halkın menfaatine olduğunu belirtmişlerdir. Bakanların anlattıklarına göre her gün devlet hazinesinden ekmek için 150 bin lira harcanmaktadır. Buna rağmen halka çamur gibi ekmek yedirilmektedir. Alınan bu kararla hazinenin 150 bini hazineye kalacaktır. Halk da daha güzel ekmek yiyecektir. Yani ticareti tüccar yapacaktır.

R.C.ULUNAY, “Nasıl Susalım?”, *Alemdâr*, 11 Kanun-ı Sani 1919.

Konu: Dâhilîye Nazırı Mustafa Arif Bey'in İstifa Edip Tekrar Dönmesi

Özet: Dâhilîye Nazırı Mustafa Arif Bey bakanlık görevinden istifa etmiştir. Bakan, kısa bir süre sonra istifasını geri alarak görevine geri dönmüştür. Mustafa Arif Bey göreve geldiğinden beri hiçbir icraatta bulunmamıştır. Öte yandan kendisine sorulan hiçbir soruya da cevap vermemiştir. Basın kendisini eleştirince de

hemen istifa etmiştir. Bakanlık seviyesine gelen bir kişinin bu kadar çabuk pes etmemesi gerekir. Kaldı ki istifa ettikten sonra da geri gelmemesi gerekir.

R.C.ULUNAY, “Dönme Dolap”, *Alemdâr*, 12 Kanun-ı Sani 1919.

Konu: Adı Verilmeyen Bir Bakanın İstifa Edip Tekrar Görevine Dönmesi

Özet: Kabinedeki bakanlardan biri bakanlık görevinden istifa etmiştir. Aynı şahıs kısa bir süre sonra görevine tekrar dönmüştür. Bu bakan göreve geldiğinden beri hiçbir icraatta bulunmamıştır. Eleştirilince de görevinden istifa etmiştir. Ortalık biraz durulunca tekrar görevine dönmüştür. Yazara göre siyasiler bazen bu tür dolaplar çevirerek içinde bulundukları durumdan kurtulmaya çalışır. Bakanın istifası da böyle yorumlanmalıdır.

R.C.ULUNAY, “Sulh Hazırlığı ve Kabine ”, *Alemdâr*, 13 Kanun-ı Sani 1919.

Konu: Barış Müzakerelerine Hazırlanan Kabinenin Dikkat Etmesi Gereken Hususlar

Özet: Hükümet itilaf devletleri ile barış görüşmelerine hazırlanmaktadır. Halk görüşmeler hakkında merakla beklemektedir. Taraflar görüşmelerde Wilson ilkelerine dayanarak hareket edecektir. Wilson ilkeleri özellikle azınlıklar tarafından kullanılmak istenecektir. Her milletin kendisini yönetmesi Osmanlının çok uluslu yapısına zarar verecek bir maddedir. Hükümetin bu maddeye çok dikkat etmesi gerekir. Hükümet Avrupa’ya kendisini doğru anlatmalıdır.

R.C.ULUNAY, “Buhrân-ı Vükelâ”, *Alemdâr*, 14 Kanun-ı Sani 1919.

Konu: Kabinede Çıkan Kriz

Özet: Son günlerde bakanlar arasında bir kriz yaşanmaktadır. Bu krizler daha öncede yaşanmıştır. Neticede hükümet istifa etmek zorunda kalmıştır. Çıkan her kriz memleketi daha büyük bir felakete sürüklemiştir. Bir taraftan ekonomik kriz bir taraftan toplumsal kriz yaşanırken buna bir de siyasi krizin eklenmesi hasta vatanın daha da yıpranmasına yol açacaktır. Bu krizlerin atlatılması göreve gelen hükümetin sağlam bakanlar seçmesine bağlıdır. Bakanlar sadece o makamda oturmakla değil, o makamın hakkını vermekle sorumludur. Örneğin Kamil Paşa gibi büyük bir siyasetçi bile sağlam bir kadro ile gelmediği için başarısız olmuştur.

R.C.ULUNAY, “Büyük Zannettiklerimiz”, *Alemdâr*, 15 Kanun-ı Sani 1919.

Konu: Enver Paşa ve Alman İmparatorunun Yanlış Hareketleri

Özet: Enver Paşa ve Alman İmparatoru göreve ilk geldiklerinde halk tarafından çok sevilmiştir. Bu iki isim yerlere göklere sığdırılamamıştır. Ancak kısa süre içinde iki isim de dünya siyasetinde büyük hatalar yaparak ülkelerini felakete sürüklemişlerdir. Gazeteler bu iki ismin intihar edeceğini yazmıştır. Ancak iki isimde intihar etmemişlerdir. Eğer bu iki isim intihar etmiş olsaydı halk nazarında hataları biraz hafiflerdi. Ancak buna da cesaret edememeleri bütün itibarlarını zedelemiştir.

R.C.ULUNAY, “Baklayı Ağzımızdan Çıkarırız Ha!”, *Alemdâr*, 16 Kanun-ı Sani 1919.

Konu: Kabine Krizi Üzerine Dört Bakanın Değişmesi

Özet: Kabinede yaşanan kriz üzerine dört bakan değişmiştir. Bunlar Dâhilîye Nazırı Mustafa Arif Bey, Maarif Nazırı Filozof Rıza Tevfik, Harbiye Nazırı Cevat Paşa, Adliye Nazırı Haydar Molla Efendi'dir. İttihat ve Terakki yanlısı gazeteler bu dört bakanın gitmesine pek üzölmüştür. Çünkü bu dört bakan görevleri süresince İttihat ve Terakki lehine kararlar almıştır. Özellikle de Adliye Nazırı Haydar Molla

Efendi İttihat ve Terakki üyelerini kollayarak bunların yargılanmasına izin vermemiştir.

R.C.ULUNAY, “Tasfiyeler mi?”, *Alemdâr*, 17 Kanun-ı Sani 1919.

Konu: Dört Bakanın Tasfiye Edilmesi

Özet: Tevfik Paşa dört bakanı tasfiye ederek büyük bir iş başarmıştır. Bu halk arasında sevinçle karşılanmıştır. Çünkü bu ülkenin düzelmesi için öncelikle İttihat ve Terakki zihniyeti ile mücadele edilmesi gerekmektedir. Bunun içinde bu dört bakanın değişmesi şarttı. Tevfik Paşa bu işi başarmıştır. Tasfiyeye en tepeden başlamıştır. Bu tasfiyelerin alt kademelere doğru devam etmesi gerekmektedir. Ancak bu şekilde halk İttihat ve Terakki’den kurtulabilir. İttihat ve Terakki görevdeyken tasfiye işini çok hızlı yapmıştır. Tevfik Paşa hükümetinin de aynı süratini göstermesi gerekir.

R.C.ULUNAY, “Osmanlılık ve Mesuliyete Teşrîk”, *Alemdâr*, 18 Kanun-ı Sani 1919.

Konu: Osmanlılık Fikrinin Osmanlıyı Bir Arada Tutması

Özet: Osmanlı kurulduğu günden beri onu sapasağlam ayakta tutan bir fikir vardır. Bu fikir Osmanlılık fikridir. Bu sayede Müslümanlar ve gayrı Müslimler el ele vererek bu ülke için çalışmıştır. İttihat ve Terakki idareyi eline alınca bu fikirden vazgeçmiştir. Yerine Türkçülük ve Turancılık fikirlerini benimsemiştir. Böylece önce Arnavutlar, sonrada Rumlar bizden kopmuştur. O da yetmemiş peşinden Araplar ve Ermeniler bizden uzaklaşmıştır. Asırlarca bir arada yaşayan bu milletler bir anda birbirinden ayrılmıştır. Osmanlının izlemesi gereken yol bu değildir. Osmanlılık fikrini benimsemesi gerekir.

R.C.ULUNAY, “Efkâr-ı Umûmiye ve Kânun”, *Alemdâr*, 20 Kanun-ı Sani 1919.

Konu: İttihat ve Terakki'nin Cezalandırılması Gerekliliği

Özet: Hükümet bir türlü kendisinden beklenen icraatı yapamamıştır. Bu icraat İttihat ve Terakki üyelerinin cezalandırılmasıdır. Bir gazeteci hükümetin ileri gelenlerinden birine bunun nedenini sormuştur. Cevap olarak: “Henüz bir ihtilal yapmadılar ki cezalandıralım.” diye karşılık verilmiştir. Eğer hükümet bu tutumunu devam ettirirse eli kanlı katiller elini kolunu sallayarak ortada dolaşmaya devam edecektir. Oysa suç ortadadır. Kanunlar da ortadadır. Durum böyleyken durup ihtilal beklemek hatadır.

R.C.ULUNAY, “Hulûl-i Musalahâne ve Millî Kabine”, *Alemdâr*, 23 Kanun-ı Sani 1919.

Konu: İttihat ve Terakki Yanlısı Gazetelerin Milli Kabine İstemesi

Özet: Son günlerde İttihat ve Terakki yanlısı gazeteler milli kabine talebinde bulunmuşlardır. Halk bu gazetelerin milli kabineden ne kastettiğini bilmemektedir. Kaldı ki Tevfik Paşa son derece değerli bir siyasetçidir. Kabinesi de milli bir kabinedir. Durum böyle iken bu gazetelerin milli bir kabine diye ısrar etmelerinde art niyet vardır. Tevfik Paşa kabinesinde tek eksik İttihat ve Terakki yandaşlarının olmamasıdır. Gazetelerde aslında bunu istemektedir.

R.C.ULUNAY, “Birleşelim mi?”, *Alemdâr*, 25 Kanun-ı Sani 1919.

Konu: Hürriyetperver Avam Fırkası Genel Başkanı Fethi Bey'in Partilerin Birleşmesini İstemesi

Özet: Eski Dâhilîye Nazırı Hürriyetperver Avam Fırkası Başkanı Fethi Bey gazetelerde bütün partilerin birleşmesi yönünde bir davetiye yayımlamıştır. Şartlar göz önüne alındığında böyle bir birleşme zorunlu görünmektedir. Ancak bu birleşmede dikkat edilmesi gereken hususlar vardır. Öncelikle hangi partinin ne

mahiyette kurulduğu bilinmelidir. Hürriyet ve İtilaf Fırkası İttihat ve Terakkiye muhalif olarak bilinir. Teceddüd Fırkası ise İttihat ve Terakki'nin devamı niteliğindedir. Hürriyetperver Avam Fırkası'nın üyeleri ise İttihat ve Terakki'nin üyeleri ile mesai arkadaşlığı yapmıştır. Bu şartlar altında ancak İttihat ve Terakki, Teceddüd Fırkası ve Hürriyetperver Avam Fırkası birleşebilir.

R.C.ULUNAY, “Atı Alan Üsküdar’ı Geçti. ”, *Alemdâr*, 26 Kanun-ı Sani 1919.

Konu: Diyarbakır Valisi Reşit Bey'in Hapisten Kaçması

Özet: Diyarbakır Valisi Reşit Bey tutuklu bulunduğu Diyarbakır Cezaevi'nden kaçmıştır. Hükümet bu olaydan sonra olayın sorumlularını ciddi şekilde cezalandırmak zorundadır. Zaten hükümet İttihat ve Terakki üyelerini cezalandırmadığı için ciddi bir şekilde eleştirilmektedir. Durum böyleyken eldeki tutuklunun da kaçması ciddi tartışmalara yol açmıştır. İttihat ve Terakki iktidardayken muhaliflerini çok kısa sürede ipe veya sürgüne göndermiştir. Oysa hükümet bu suçluları bir türlü yargılayamamıştır.

R.C.ULUNAY, “Yapamadıklarımızı Yapacaklar”, *Alemdâr*, 27 Kanun-ı Sani 1919.

Konu: Hükümetin Suçluları Yakalayamaması

Özet: Son günlerde hapishaneler boşaltılıp suçlular çeşitli bahanelerle serbest bırakılmaktadır. Sadece askerlikten kaçıp eşkıya olan daha sonra kendiliğinden teslim olanlar hapishanelerde kalmışlardır. Bu durum sadece Osmanlı kamuoyunu değil itilaf devletlerini de rahatsız etmiştir. Özellikle de Diyarbakır Valisi Reşit Bey'in firarı hükümetin sergilediği rehaveti göstermiştir. İtilaf devletleri bu otorite boşluğu karşısında hapishaneleri kontrol altına alabilir. Hükümetin böyle bir duruma fırsat vermemesi gerekmektedir.

R.C.ULUNAY, “Afv-ı Umumî İhtiyacı”, *Alemdâr*, 29 Kanun-ı Sani 1919.

Konu: Genel Af İlan Edilmesi

Özet: Hükümet’in yapması gereken önemli işlerden biri de genel af ilan etmektir. Memleketin hapishaneleri tıka basa doludur. Bu duruma birilerinin müdahale etmesi gerekmektedir. Hükümet birkaç gün önce çıkardığı bir kanunla eşkıyaları affetmiştir. Hal böyleyken diğer suçluların da affedilmesi gerekmektedir. İtilaf devletleri de bu affı istemektedir. Böyle bir yetkiye sahip olan itilaf devletleri hükümetin affı çıkarmaması durumunda kendisi af çıkaracaktır. Bu durumda hükümet zor durumda kalacaktır. Hükümete düşen itilaf devletleri bu duruma el atmadan af çıkarmaktır.

R.C.ULUNAY, “İlk Adım”, *Alemdâr*, 31 Kanun-ı Sani 1919.

Konu: İttihat ve Terakki Mensuplarının Tutuklanması

Özet: Hükümet İttihat ve Terakki’ye mensup bazı kişileri tutuklamıştır. Atılan bu ilk adım memleketin muhtaç olduğu barış ve huzur ortamı için son derece önemlidir. Memleketi savaştan savaşa sürükleyen İttihat ve Terakki zihniyeti bir kez ortadan kalktı mı memleketin önü açılacaktır. Zaten ülkeye bu kadar zarar vermiş, halka zulümler etmiş, bu eli kanlı katillerin serbestçe dolaşması halkı da derinden yaralamaktadır. Öte yandan itilaf devletleri hükümetin bu durum karşısında hiçbir şey yapmamasını her defasında eleştirmiştir. Şimdi atılan bu ilk adım bir umut ışığı olmuştur.

R.C.ULUNAY, “Hükümetin Mevkii”, *Alemdâr*, 1 Şubat 1919.

Konu: Tevfik Paşa Kabinesinin İttihat ve Terakki ile Daha Etkili Mücadele Etmesi

Özet: Tevfik Paşa hükümeti İttihat ve Terakki üyelerini yönetimden uzaklaştırarak olumlu ilk adımı atmıştır. Kamuoyu bu adımı memnuniyetle karşılamıştır. Halk bundan sonra daha etkili adımlar beklemektedir. Tevfik Paşa siyaset sahnesinde pek tanınan biri değildir. Tevfik Paşa sadece barış yanlısı tutumuyla bilinir. Paşanın bu tutumu dış güçlere karşı olumlu bir siyaset olsa da iç güçlere karşı kabul edilemez. Çünkü içeride İttihat ve Terakki üyeleri vardır. Bu güçle barışçıl bir tutum ile mücadele edilemez. Yapılması gereken bu çetenin bütün üyelerinin bir an evvel cezalandırılmasıdır. İşte o zaman hükümet gerçek makamına oturmuş olacaktır.

R.C.ULUNAY, “Kan...ûn !”, *Alemdâr*, 3 Şubat 1919.

Konu: Hükümetin Kanunları Bir An Önce Düzeltmek Zorunda Olması

Özet: İttihat ve Terakki meşrutiyeti ilan ettikten sonra en çok kanun sözcüğünü kullanmıştır. Ancak kanunları kesesini doldurmak ve muhaliflerini susturmak için kullanmıştır. Bundan dolayı halkın aklında kanun kelimesinin ilk hecesi olan kan sözcüğü kalmıştır. Şimdiki hükümet kendisine bırakılan bu kanunlarla halkın dertlerine çare bulamayacaktır. Bundan dolayı hükümetin bu kanunları değiştirmesi gerekmektedir.

R.C.ULUNAY, “Anlaşmayacağız”, *Alemdâr*, 4 Şubat 1919.

Konu: Zaman Gazetesinin Hürriyet ve İtilaf Fırkası ile İttihat ve Terakki Fırkasının Anlaşmasını İstemesi

Özet: Zaman gazetesinde çıkan bir makalede Hürriyet ve İtilaf Partisi ile İttihat ve Terakki Partisinin mücadeleden vazgeçip anlaşması istenmiştir. Gazete memleketin içinde bulunduğu bu durumda anlaşmanın gerekliliğini savunmuştur. Oysa gazete memleketi bu hale getirenlerin İttihat ve Terakki partisi olduğunu unutmuş gibi görünmektedir. Ülkeyi bu duruma getiren bir çeteye ülkesi için birçok yandaşını bu çeteye kurban vermiş bir partinin anlaşması mümkün değildir.

R.C.ULUNAY, “Halk ve Kuvvet ”, *Alemdâr*, 6 Şubat 1919.

Konu: Polis Genel Müdürü Halil Bey’in Alemdara Baskın Düzenlemesi

Özet: Alemdar’da çıkan bir yazıda İstanbul Emniyetinde bazı suçluların âlem yaptığı belirtilmiştir. Bu yazı karşısında Emniyet Genel Müdürü gazetecileri çağırarak bu haberin yalan olduğunu belirtmiştir. Bununla da yetinmemiş Alemdâr Matbaasına baskın düzenlemiş, gazeteyi toplatmıştır. Bu hareket kanunlara aykırıdır. Bir emniyet müdürü savcının veya bakanın emri olmadan böyle bir harekete yetkili değildir. Emniyet müdürünün yapması gereken bu haberi bir tekziple yalanlamaktır, matbaayı basmak değildir.

R.C.ULUNAY, “Hürriyet İtilaf ve Buhran-ı Vükelâ”, *Alemdâr*, 10 Şubat 1919.

Konu: Hürriyet ve İtilaf Fırkasının İktidarı Alacağı Yönünde Çıkan Söylentiler

Özet: Son zamanlarda Hürriyet ve İtilaf Fırkasının iktidara geleceğine dair bazı söylentiler dolaşmaktadır. Şüphesiz ki bir parti için en büyük hedef iktidara gelmektir. Ancak bu zor şartlar altında iktidara gelmek son derece sakıncalıdır. İttihat ve Terakki Partisi hükümetten çekildikten sonra Tevfik Paşa ve İzzet Paşa kabineleri başa geçmiştir. Bu iki kabine de başarılı olamadıkları için görevden çekilmiştir. Onların bu başarısızlığı siyaset sahnesinde silinmelerine yol açmıştır. Hürriyet ve İtilaf Fırkasının bu noktayı dikkatle düşünmesi gerekir.

R.C.ULUNAY, “Altı Günlük Sükûttan Sonra”, *Alemdâr*, 13 Şubat 1919.

Konu: Celal Nuri Beyin Bir Yazısında Hürriyet ve İtilaf Fırkası ile İttihat ve Terakkiyi Karşılaştırması

Özet: Celal Nuri Bey İleri gazetesinde yazdığı bir makalesinde Hürriyet ve İtilaf Partisi ile İttihat ve Terakki Partisi'ni karşılaştırmıştır. Yazıda Hürriyet ve İtilaf Partisi'nin iktidara gelemeyecek kadar tecrübesiz olduğunu belirtmiştir. Damat Ferit Paşayı tecrübesizlikle itham etmiştir. Celal Nuri Beyin bu iki partiyi birlikte düşünmesi bile yanlıştır. Çünkü İttihat ve Terakki bir parti değil çetedir. İktidarı zorla almıştır. Hürriyet ve İtilaf Partisi'nin ise hiçbir zorbalığı görülmemiştir. Tecrübesizlik noktasına gelince İttihat ve Terakki o kadar tecrübesizdir ki ülkeyi bu duruma düşürmüştür. Celal Nuri Bey ülkenin içinde bulunduğu durumu görmezden gelmektedir.

R.C.ULUNAY, “Tehcîr ve Taktîl Münasebetiyle”, *Alemdâr*, 14 Şubat 1919.

Konu: Hükümetin Ermenileri Göçe Zorlayanlara Hesap Sormaması

Özet: Tevfik Paşa hükümeti biraz da zorlamayla Ermenilerin göçe zorlanmasıyla ilgili olarak birkaç kişiyi tutuklamıştır. Hükümetin bu tutumu halk nazarında ve İtilaf devletlerince yetersiz görülmüştür. Hükümetin bu olayın üstüne daha çok gitmesi gerekmektedir. Birkaç kişinin tutuklanması yeterli değildir. Hükümete düşen bu konuyla ilgisi bulunan herkesi bir an evvel yakalayıp cezalandırmaktır. Hükümet bunu başaramadığı sürece Avrupa'daki kötü imajını değiştiremez.

R.C.ULUNAY, “Meşrutîyet ve Meşruiyet”, *Alemdâr*, 16 Şubat 1919.

Konu: Hürriyet ve İtilaf Partisi'nin İktidara Geçmeye Hazırlanması

Özet: Hürriyet ve İtilaf Partisi'nin iktidarı alacağı yönünde söylentiler dolaşmaktadır. Bazı çevreler Hürriyet ve İtilaf Partisi'nin bu görevi başaramayacağını düşünmektedir. Bunu kabineyi kurmada gösterdikleri yavaşlığa dayandırır. Hürriyet ve İtilaf Partisi'ne yöneltilen bu eleştiriler haksızdır. Hürriyet

ve İtilaf meşru bir partidir. Meşru bir partinin de iktidara gelmesi gayet doğaldır. Partinin bu noktada ağır hareket etmesi ise onun siyasi ağırlığından kaynaklanır.

R.C.ULUNAY, “Haysiyet ve Salahiyet-i Makam”, *Alemdâr*, 17 Şubat 1919.

Konu: Bakanların Makamlarının Hakkını Vermemesi

Özet: Osmanlı Devleti’nde hiçbir memur getirildiği makamın yüceliğini anlayıp bu makamın hakkını verememiştir. Herkes bulunduğu makamın gücünü kendi menfaatleri için kullanmıştır. Bu en küçük memurdan en büyük devlet adamına kadar hep böyle olmuştur. Bundan dolayı işler tıkanma noktasına gelmiştir. Memurlar en ufak bir işi bile rüşvet almadan yapmamıştır. Bugün aynı durum hükümet için de geçerlidir. Kabinayı oluşturan bakanlar bu makamın ağırlığını kavrayamamaktadır. Bundan dolayı kabine buhranları yaşanmaktadır.

R.C.ULUNAY, “Kabine Buhranı”, *Alemdâr*, 18 Şubat 1919.

Konu: Bakanların İstifası Üzerine Kabinede Kriz Yaşanması

Özet: Kabinede bakanların istifa etmesiyle siyasi bir kriz yaşanmıştır. Alemdâr gazetesi bu krizin çıkacağını çok önceden söylemiştir. Ancak diğer gazeteler buna karşı çıkmıştır. Neticede Alemdâr’ın haklı olduğu ortaya çıkmıştır. Kabinede yaşanan bu sıkıntının en büyük nedeni kabinedeki bakanların aynı siyasi partiye üye olmamalarıdır. Farklı görüşteki bakanlar birlikte hareket edememiştir. Bunun üzerine bakanların bir kısmı istifa etmiştir. Tevfik Paşa Hürriyet ve İtilaf Partisi’nden birkaç kişinin bakan olmasını istemiştir. Ancak parti bunu kabul etmemiştir. Bütün kabinenin Hürriyet ve İtilaf Partisi’nden oluşmasını istemiştir.

R.C.ULUNAY, “Buhran Devam Edecek mi?”, *Alemdâr*, 21 Şubat 1919.

Konu: Kabinede Yaşanan İstifalar

Özet: Kabinede yaşanan istifalar karşısında hükümet etkili bir çözüm üretememiştir. Hükümetin bu durum karşısında yapabileceği iki şey vardır: Ya tamamen istifa edip yeni bir kabine kurulmasına imkân vermek ya da eksik bakanlıkları bir an evvel doldurmaktır. İçinde bulunulan zor günlerde böyle bir siyasi kriz memleketi daha çok yıpratmaktadır. Hükümetin içerde ve dışarıda çözmesi gereken birçok sorunu vardır. Bu siyasi krizlerle zaman kaybedilecek bir vakit değildir. Hükümetin bir an evvel bu siyasi krizi bitirip halkın asıl sorunlarıyla ilgilenmesi gerekir.

R.C.ULUNAY, “Ey Köhne Bizans...”, *Alemdâr*, 23 Şubat 1919.

Konu: Ali Kemal Bey ile Celal Nuri Bey Arasındaki Siyasi Tartışma

Özet: Sabah Gazetesi başyazarı Ali Kemal Bey ile Celal Nuri Bey arasındaki tartışma gittikçe büyümektedir. Bu tartışma sözü edilen kişilerin şahsiyetlerini zedeleyecek noktaya gelmiştir. Ali Kemal Bey Abdülhamit taraftarıdır. Celal Nuri Bey de gizli bir İttihat Terakki yandaşıdır. Ancak bu durum bu iki şahsın birbirine saldırmasına neden olmamalıdır. Ali Kemal Bey edebiyatımızın ve basın hayatımızın önemli isimlerindendir. Celal Beyin yazıları Ali Kemal Beyin şahsiyetine ciddi şekilde zarar vermektedir.

R.C.ULUNAY, “Ekmekler ve Melekler”, *Alemdâr*, 23 Şubat 1919.

Konu: Yaşanan Ekmek Sıkıntısı

Özet: Memlekette ciddi bir ekmek sıkıntısı yaşanmaktadır. Halka ekmek yerine adeta çamur yedirilmektedir. Yaşanan sefalet yüzünden halk çoktan beri diğer gıdalardan ümidini kesmiştir. Ancak hayatta kalmak için halkın ekmek yemesi gerekmektedir. Hükümet en azından ekmeği düzeltmelidir. Bu amaçla İaşe Bakanlığı kurulmuştur. Fakat bakanlık sorunlara çözüm üretememiştir. Bunun üzerine bakanlıktan vazgeçilip genel müdürlüğe geçilmiştir. Ne yazık ki genel müdürlük de

sorunlara çözüm üretememiştir. Eleştiriler karşısında genel müdürün melek gibi bir insan olduğu söylenmiştir. Oysa halka melek değil ekmek lazımdır.

R.C.ULUNAY, “Temerküz Kabinesi”, *Alemdâr*, 24 Şubat 1919.

Konu: Kabinede Çıkan Kriz Üzerine Gazetelerde Çıkan Yazılar

Özet: Kabinede yaşanan kriz uzun süre basını meşgul etmiştir. Zamanla bu olay önemini yitirmiştir. Gazeteler bu olaya sadece adet yerini bulsun diye birkaç cümleyle yer vermiştir. Son olarak İstiklal gazetesi yazarı Rauf Bey hiçbir partiye bağlı olmayan bir kabinenin kurulmasını teklif etmiştir. Memleketin seçkin adamlarının siyasi düşüncelerine bakılmaksızın kabineye alınmasını istemiştir. Oysa parti bağı olmadan bir kabinenin oluşturulması çok güçtür. Eğer bir kabine birlikte hareket edecekse kabine üyelerinin aynı siyasi düşünceye aynı ideallere bağlı olması gerekmektedir. Yoksa başarı elde edilemez.

R.C.ULUNAY, “Düşünmeden Hücum Etmeyelim!”, *Alemdâr*, 25 Şubat 1919.

Konu: Salih Zeki Beyin Milli Eğitim Bakanlığından Alınması

Özet: Vakıf gazetesi başyazarı Ahmet Emin Bey yazdığı bir makalede Salih Zeki Beyin görevden alınmasını ince bir dille eleştirmiştir. Ahmet Emin Bey yazısında bu duruma üzülmüş gibi görünürken aslında Salih Zeki Bey'i eleştirmektedir. Ahmet Emin Bey, Salih Zeki Beyin görevden alınmasına aklının yitirmesinin neden olduğunu söylemiştir. Bu açıklamayla onu küçük düşürmeye çalışmıştır. Ahmet Emin Bey bunu yapacağına İttihat ve Terakki döneminde Milli Eğitim Bakanlığı yapan Doktor Nazım Paşa'yı eleştirmelidir. Onun bu ülkeye verdiği zararları hatırlamalıdır. Ondan sonra bir insanı aklını yitirdi diye eleştirmelidir.

R.C.ULUNAY, “Eski Yeni Kabine”, *Alemdâr*, 26 Şubat 1919.

Konu: Tevfik Paşa Kabinesinin Üçüncü Kez İktidara Gelmesi

Özet: Tevfik Paşa üçüncü kez kabine oluşturarak iktidara gelmiştir. Daha önceki iki sadrazamlığında da başarısız olmuştur. Bu kez de başarılı olacağı düşünülmemektedir. Çünkü aynı bakanlarla kabineyi oluşturmuştur. Dâhilîye Nazırlığına getirilen Reşit Paşa ilk kez bakan olmuştur. Onun ne yapacağı bilinmemektedir. Yine Harbiye Nazırlığına getirilen Ferit Paşa da ilk kez bu görevi üslenmiştir. Evkaf Nazırı İzzet Bey eski kabinenin en aktif bakanıdır. Ancak o da son zamanlarında bu çalışma ateşini yitirmiştir. Bu haliyle yeni kabinenin ne yapacağını zaman gösterecektir.

R.C.ULUNAY, “Kabinedeki Şahsiyetler”, *Alemdâr*, 27 Şubat 1919.

Konu: Tevfik Paşa Kabinesine Yeni Giren Bakanlar

Özet: Tevfik Paşa kabinesi üçüncü kez iktidara gelmiştir. Kabinede eski bakanlar olmakla birlikte yeni isimler de yer almıştır. Bunlardan en önemlisi Ferit Paşa’dır. Ferit Paşa Harbiye Nazırlığına getirilmiştir. Bu göreve gelirken bağlı olduğu siyasi partiden istifa etmiştir. Kendisi hem bir asker hem de siyasetçidir. Kabineye giren yeni isimlerden biri de Abdullah Bey’dir. Abdullah Bey namuslu ve dürüst bir insan olarak tanınır. Bu görevde başarılı olacağı düşünülmektedir.

R.C.ULUNAY, “Muhalefet Bayrağı”, *Alemdâr*, 3 Mart 1919.

Konu: Muhalefet ve İktidarın İttihat ve Terakki ile Mücadele Etmesi Gerekliliği

Özet: Osmanlının tek bir düşmanı vardır. O da İttihat ve Terakki Partisidir. İttihat ve Terakki 600 yıllık Osmanlı bayrağını yere indirmiştir. Bu durum karşısında hükümetin boş durmaması gerekir. Bu suçlulara yaptıklarının hesabı sorulmalıdır. Bu noktada muhalefet de hükümete yardımcı olmalıdır. Ancak muhalefet ve iktidar

birlikte hareket ederse bu düşman yenilecektir. İşte o zaman İngiltere de Osmanlıya dost elini uzatacaktır.

R.C.ULUNAY, “Hürriyet ve İtilaf”, *Alemdâr*, 5 Mart 1919.

Konu: Hürriyet ve İtilaf Fırkasının İktidara Gelmesi

Özet: Hürriyet ve İtilaf Fırkası parti olarak iktidara gelmiştir. Halkın sabırsızlıkla beklediği bu olay nihayet gerçekleşmiştir. Hürriyet ve İtilaf memleketin son şansdır. İttihat ve Terakki memleketi yakıp yıktıktan sonra başa gelen hükümetler hiçbir iş yapamamıştır. Onlar da en az İttihat ve Terakki kadar bu ülkeye zarar vermiştir. Şimdiyse yönetime Hürriyet ve İtilaf Partisi gelmiştir. Bu parti namuslu ve dürüst bir parti olarak bilinir. Ayrıca çok aktif bir siyasi partidir. Bu özellikleriyle halka umut vermektedir.

R.C.ULUNAY, “İlk İcraat”, *Alemdâr*, 6 Mart 1919.

Konu: Hürriyet ve İtilaf Kabinesinden Beklenen Faaliyetler

Özet: Hürriyet ve İtilaf Fırkasının iktidara gelmesinin ikinci günüdür. Buna rağmen hükümet hiç vakit kaybetmeden faaliyetlerine başlamalıdır. Kendinden önceki hükümetlerin yaptığı hataları yapmamalıdır. Tevfik Paşa hükümetinin en büyük hatası zamanı boşa harcamasıdır. Tevfik Paşa hükümeti iktidarı boyunca istifa eden bakanların yerine bakan bulmakla uğraşmıştır. Bundan dolayı hiçbir icraatta bulunamamıştır. Hürriyet ve İtilaf parti olarak iktidara geldiği için bakanların uzlaşmaması mümkün değildir. Kabine tam bir düzen içinde işleyecektir. Bu düzen içinde kabinenin yapacağı ilk icraat ülkeyi bu hale getiren çete üyelerini cezalandırmaktır.

R.C.ULUNAY, “Selam-ı Şâhâne ”, *Alemdâr*, 7 Mart 1919.

Konu: Padişahın İktidara Yeni Gelen Hürriyet ve İtilaf Partisine Selam Göndermesi

Özet: Padişah iktidara gelen Hürriyet ve İtilaf Fırkasına selam göndererek başarılar dilemiştir. Bu temenni son derece önemlidir. Padişah bu hareketiyle meşruti yönetime duyduğu saygıyı ortaya koymuştur. Memlekette parti denince halkın aklına ilk İttihat ve Terakki geldiği için halk parti kelimesinden soğumuştur. Oysa İttihat ve Terakki hiçbir zaman bir parti gibi davranmamıştır. Hep bir çete zihniyetiyle hareket etmiştir. Hürriyet ve İtilaf böyle değildir. Her zaman için kanunlara saygılı olmuştur. Padişah da bu durumu bildiği için partiye selam göndererek tam desteğini göstermiştir.

R.C.ULUNAY, “İki Dâhilîye Nazırı ve Hürriyet ve İtilaf”, *Alemdâr*, 9 Mart 1919.

Konu: Cemal Beyin Dâhilîye Nezaretine Getirilmesi

Özet: Cemal Bey Dâhilîye Nezaretine getirilmiştir. Cemal Bey uzun yıllar çeşitli memurluklarda bulunmuş tecrübeli bir adamdır. Ayrıca Hürriyet ve İtilafa üye olduğu içinde İttihat ve Terakkinin büyük zulmüne uğramıştır. Halk Cemal Beyden büyük icraatlar beklemektedir. Kendisinde bunları gerçekleştirecek zekâ ve iradeye sahiptir. Hürriyet ve İtilaf Partisi iktidara geldiğinden beri pasif olmakla suçlanmıştır. Ancak Cemal Beyin partiye katılması ile bu sorun giderilecektir.

R.C.ULUNAY, “İntikam, Kin, Garez”, *Alemdâr*, 10 Mart 1919.

Konu: Hürriyet ve İtilaf Partisinin İntikam Duygusuyla Hareket Ettiği İddiaları

Özet: Bazı gazeteler Hürriyet ve İtilaf Partisinin iktidara geldikten sonra kin ve intikam alma duygusuyla hareket ettiğini belirtmiştir. Bunun nedeni Hürriyet ve İtilaf Partisinin bazı İttihat ve Terakki Partisi üyelerini tutuklamasıdır. Hürriyet ve

İtilaf bu noktada intikam duygusuyla değil kanunlarla hareket etmiştir. İttihat ve Terakki iktidarı boyunca bir çete mantığıyla hareket etmiş, memleketi yakıp yıkmıştır. Geline bu noktada bu çete üyelerinin tutuklanması gayet doğaldır. Neticede tutuklanan bu şahısların hiçbiri günahsız değildir.

R.C.ULUNAY, “Hükümette Hayat”, *Alemdâr*, 11 Mart 1919.

Konu: Hürriyet ve İtilaf Fırkasının İcraatları

Özet: Hürriyet ve İtilaf Fırkası iktidara gelir gelmez aktif bir hükümet olduğunu ispat edecek faaliyetlere başlamıştır. Hükümetin bu faaliyetlerinin bazıları kısa süre içinde bazıları ise uzun sürede meyvelerini verecektir. Hükümetin faaliyetlerinden en önemlisi İttihat ve Terakki üyelerinin tutuklanmasıdır. Daha önce Tevfik Paşa hükümeti bu yönde bir adım atmış; ancak başarılı olamamıştır. Tevfik Paşa hükümeti İttihat ve Terakki üyelerinde sadece bir kaçını tutuklayabilmiştir. Asıl önemli suçlular dışarıda kalmıştır. Oysa Hürriyet ve İtilaf Partisi, İttihat ve Terakki Partisinin en üst düzey görevlilerinin de içinde bulunduğu kalabalık bir grubu yakalamıştır.

R.C.ULUNAY, “Ferit Paşa Hükümetini Nasıl Görmek İsteriz”, *Alemdâr*, 13 Mart 1919.

Konu: Halkın Hükümetten Beklentileri

Özet: Halkın Ferit Paşa hükümetinden beklediği ilk icraat iç güvenliğin sağlanmasıdır. II. Abdülhamit otuz üç yıllık saltanatı boyunca en çok iç güvenliğe önem vermiştir. Bunda da son derece başarılı olmuştur. Bundan dolayıdır ki ülke onun saltanatı boyunca topraklarını elde tutmayı başarmıştır. Ferit Paşa da aynı yolu izlemelidir. İttihat ve Terakki çetesi ülkede karışıklığa yol açmıştır. Bu tutumlarını hâlâ da sürdürmektedirler. Hükümet bir an evvel çete üyelerini tutuklayıp cezalandırmalıdır. Bu noktada halk yeni İçişleri Bakanı Cemal Bey’den büyük icraatlar beklemektedir.

R.C.ULUNAY, “Adımlarımızı Hesap İle Atalım!”, *Alemdâr*, 14 Mart 1919.

Konu: Rum Vatandaşlarımızın Yunanistan’ı Desteklemesi

Özet: Osmanlı vatandaşı olan Rumlar yıllarca bu topraklarda en rahat şekilde yaşamışlardır. Kendilerine en ufak bir kötülük yapılmamıştır. Bugün bu Rum vatandaşlar İttihat ve Terakki’nin kendilerine yaptıkları kötülüklere dayanarak Yunanistan’ı desteklemektedir. Bu vatandaşlarımız unutmamalıdır ki İttihat ve Terakki Rumlara yaptığı kötülüğün çok daha büyüğünü Türklere yapmıştır. Ancak İttihat ve Terakki artık yönetimden çekilmiştir. Bundan dolayı bu vatandaşlarımıza bir daha kötülük edilmeyecektir. Rum vatandaşlarımız Venizelos’u destekleyerek Edirne’de ve İzmir’de Yunanistan yönetimini isterse o zaman kendileri kaybedecektir. Venizelos Osmanlı Rumlarına Osmanlı kadar iyi davranmayacaktır.

R.C.ULUNAY, “Bazı Şahsiyetler Etrafında”, *Alemdâr*, 15 Mart 1919.

Konu: İttihat ve Terakki Partisinin Önemli İsimlerinin Tutuklanması

Özet: Hükümet İttihat ve Terakki Partisinin önemli isimlerini gözaltına almıştır. Bu isimler arasında Prens Sait Halim Paşa dikkat çekmiştir. Halim Paşa partinin bir kuklasıdır. Yıllarca parti ne istemişse onu yapmıştır. Yakalanan önemli isimlerden biri de Şeyhülislam Hayri Efendi’dir. Hayri Efendi’de verdiği yalan fetvalarla İttihat ve Terakki’ye dini bir zemin hazırlamıştır. Maliye Nazırı Cavit Bey tutuklanan diğer önemli bir isimdir. Cavit Bey on sene içinde ülkenin hazinesini boşaltarak ülkenin iflas etmesine yol açmıştır. Damat Ferit Paşa hükümetinden beklenen şey bu kişilerin bir an evvel idam edilmesidir.

R.C.ULUNAY, “Memurînde Tebdilet Lüzûmu”, *Alemdâr*, 16 Mart 1919.

Konu: İttihat ve Terakki’nin Atadığı Memurların Görevden Alınmasını

Özet: İttihat ve Terakki hükümetin başına geçince ilk iş olarak bütün kadrolara kendi memurlarını atamıştır. İttihat ve Terakki görevden çekildikten sonra hükümetin başına geçen yetkililer bu memurlara dokunmamıştır. Ancak bu memurlar hükümetin yapmak istediği her işe engel olmuştur. Böylece hükümetin faaliyetlerini yavaşlatmıştır. Hükümetin yapması gereken şey hızla bu memurları görevden almaktır. Böylece devletin işleyişi daha da hızlanacaktır.

R.C.ULUNAY, “Vukuata Bir Nazar”, *Alemdâr*, 18 Mart 1919.

Konu: İçişleri Bakanının Ermenilerin Zorunlu Göçü ile İlgili Açıklaması

Özet: Bazı gazeteler Ferit Paşa hükümetini ağır bir dille eleştirmiştir. Hükümetin Ermenileri göçe zorlayan sorumluları tutuklaması ve yargılaması büyük bir hata olarak değerlendirilmiştir. Hükümet artan bu eleştiriler üzerine bir açıklama yapmıştır. İçişleri Bakanı yaptığı açıklamada İttihat ve Terakki'nin sadece Ermeni vatandaşlara değil yönetimi süresince Türklere, Araplara, Rumlara çok büyük zulümler ettiğini belirtmiştir. İçişleri Bakanı Ermenilerin zorla göç ettirilmesi ve katledilmesi cezasız bırakılacak bir suç değildir; bundan dolayı hükümet üzerine düşeni yapacaktır diyerek hükümetin bu işin peşini bırakmayacağını ifade etmiştir.

R.C.ULUNAY, “Hükümetde Cesâret”, *Alemdâr*, 19 Mart 1919.

Konu: Ferit Paşa Hükümetinin Cesur Davranması

Özet: İzzet Paşa hükümetin başına geçtiğinde gerektiği kadar cesur davranmamıştır. Bu durum onun iktidarı yitirmesine yol açmıştır. Peşinden gelen Tevfik Paşa'da aynı hatayı yapmış ve o da başarısız olmuştur. Şimdi Ferit Paşa hükümeti iktidardadır. Ferit Paşa icraatlarında daha cesur davranmaktadır. Onun bu tutumu ülkeyi kurtuluşa götürecektir. Bu noktada Ferit Paşa bazı gazetelerin kendisini eleştirmesine bakmamalıdır. Eleştirilerden çekinerek geri adıma atarsa o da başarısız olacaktır.

R.C.ULUNAY, “Hükümetin Beyannâmesi Münasebetiyle”, *Alemdâr*, 20 Mart 1919.

Konu: Hükümetin Rum Vatandaşlara Sahip Çıkması

Özet: Hükümet yayımladığı bir beyanname ile Rum vatandaşlara kucak açmış ve onları koruyacağını taahhüt etmiştir. Hükümetin bu yaklaşımı herkes tarafından takdir görmüştür. Bu durumun takdir edilmesine gerek yoktur. Çünkü bu hükümetin görevidir. Ne yazık ki daha önceki hükümetler görevlerini yapmadıkları için bu hükümet görevini yapınca büyük bir lütuf olarak algılanmıştır. Damat Ferit Paşa hükümeti çalışkan bir hükümettir. Bu durum göreve geldiği ilk günden kendini belli etmiştir. Şimdi bu icraatlarla durum daha iyi anlaşılmıştır. Rum vatandaşların hükümetin bu tutumu karşısında içinde bulundukları bu hatadan sıyrılıp tekrar Osmanlı’ya yakınlaşmaları umulmaktadır.

R.C.ULUNAY, “Milliyet Cereyanı Münasebetiyle”, *Alemdâr*, 22 Mart 1919.

Konu: Türkçülük ve Osmanlılık Fikirleri Üzerine

Özet: Son zamanlarda bazı gazetelerde milliyet meselesi üzerine bazı makaleler yazılmıştır. Makalelerde Türkçülük fikri savunulmuştur. Bu makalelerde anlatılan Türkçülük fikri Osmanlının çok uluslu yapısına uymamaktadır. Bu fikir yüzünden zamanla Rumlar, Araplar, Ermeniler ve Arnavutlar Osmanlı’dan soğumuştur. Osmanlı devletinin bekası için bu fikirden vazgeçilmelidir. Gazete ve dergilerin artık bu fikri gündemde tutmaması gerekmektedir.

R.C.ULUNAY, “Cevâhirciyan Efendinin Cevâhir Sözleri”, *Alemdâr*, 23 Mart 1919.

Konu: Ermeni Patriği Cevâhirciyan Efendinin Osmanlının Devamlılığı Üzerine Yaptığı Açıklama

Özet: Tasvir-i Evkâr gazetesinde Ermeni Patriği Cevâhirciyan Efendinin Osmanlının bekası için duada bulunduğu yazılmıştır. Patriğin bu açıklaması Osmanlılık fikrinin bir tezahürüdür. İttihat ve Terakki yönetimi ele geçirince Türkçülük fikri adı altında Ermenilere zulüm etmiştir. Bu zulüm Türklerin işi değil, sadece İttihat ve Terakki'nin işidir. Patriğin açıklamasından Ermeni vatandaşların bu zulmü Türklere mal etmediği anlaşılmaktadır. Bu son derece sevindirici bir gelişmedir.

R.C.ULUNAY, “Bir İstizâh İki İzâh”, *Alemdâr*, 25 Mart 1919.

Konu: Süleyman Nazif'in Ahmet Ağaoğlu'nu Savunması

Özet: Süleyman Nazif son yazısında Ulunay'ın bir yazısında eleştirdiği Ahmet Ağaoğlu'nu savunmaya çalışmıştır. Ulunay da bu yazısında Süleyman Nazif'e cevap vermiştir. Süleyman Nazif yazdığı makalesinde siyasetle ilgilenmediğini belirtmiştir. Ulunay: “Süleyman Nazif siyasetle ilgilenmiyorsa olaya sadece muhacir hakları gözü ile bakıyorsa neden diğer muhacirlerin haklarını savunmuyor.” diyerek Süleyman Nazif'i eleştirmiştir. Zamanında İttihat ve Terakki pek çok aydını sürgüne göndermiştir. Süleyman Nazif bunları savunmamış oysa şimdi Ahmet Ağaoğlu'nu savunmaktadır diyen yazar bu olaya bir anlam veremediğini ifade etmiştir.

R.C.ULUNAY, “Hakkaniyetle Düşünüyorsak”, *Alemdâr*, 26 Mart 1919.

Konu: Milliyetçilik ve Osmanlılık Fikri

Özet: Azınlıkların ve Müslümanların Batı Trakya ve İstanbul gibi şehirlerdeki nüfusunu gösteren bir harita yayımlanmıştır. Haritaya bakıldığında Anadolu ve Trakya'daki bütün şehirlerde Müslüman nüfusun diğer unsurlardan daha

fazla olduğu gör÷lmektedir. Buna rağmen bugün hükümet Osmanlılık fikrini savunduğu için azınlıkta kalan Rum ve Ermeni vatandaşlarını da kucaklamaktadır. İttihat ve Terakki milliyetçilik fikrinin etkisinde kalarak zamanında bu unsurları dışlamıştır. Bu durum büyük kayıplara yol açmıştır. Oysa bugünkü hükümet bu hatayı tekrarlamayacaktır.

R.C.ULUNAY, “Hicaz Hükümdarlığı ve Makam-ı Hilâfet”, *Alemdâr*, 27 Mart 1919.

Konu: Hicaz Emîri Şerif Hüseyin Paşa’nın İttihat ve Terakki ile Mücadelesi

Özet: İttihat ve Terakki yönetimi ele aldığında Hicaz Emîri Şerif Hüseyin Paşa padişah ve hilafete bağlılığını bildirmiş; ancak İttihat ve Terakki’ye cihat ilan etmiştir. Hüseyin Paşa uzun süren bu mücadelesinde başarıya ulaşmıştır. Öte yandan İttihat ve Terakki yönetimdeki etkisini yitirmiştir. Vahdettin gibi bir padişah Osmanlı tahtına geçmiştir. Yani artık Hicaz Emîri Şerif Hüseyin Paşa’nın mücadele etmesine gerek kalmamıştır. Paşanın bir an önce Osmanlıya bağlılığını bildirmesi beklenmektedir.

R.C.ULUNAY, “Tehcîr ve Takdîl Muhakemeleri”, *Alemdâr*, 28 Mart 1919.

Konu: İttihat ve Terakki Üyelerinin Ermenileri Katletmesi

Özet: İttihat ve Terakki üyelerinin Ermenileri göçe zorlaması ve onları katletmesi üzerine başlatılan mahkeme halen sona ermemiştir. Divan-ı Harp Mahkemesi çok küçük ayrıntılara takılarak davanın uzamasına yol açmıştır. Hâkim Hayret Paşa sürgünde kullanılan arabaların şekline kadar sorarak davanın daha da aksamasına yol açmıştır. Yeni hâkim Nazım Paşa’nın bu kadar ince ayrıntılara takılmayarak bu zalimlere bir an önce cezasını vermesi umulmaktadır.

R.C.ULUNAY, “İki Gün Evvelki Mevzua Dair”, *Alemdâr*, 29 Mart 1919.

Konu: Hicaz Emiri Şerif Hüseyin Paşa'nın İttihat ve Terakki ile Mücadelesi

Özet: Yazar daha önce yazdığı makalesinde Hicaz Emiri Hüseyin Paşa'nın İttihat ve Terakki ile mücadele ettiğini yazmıştır. Bazı gazeteler bu makaleyi eleştirmiş, yazarın bu makalesini komik bulduklarını ifade etmişlerdir. Yazar ise bu yazısının komik olmadığını, Hüseyin Paşa'nın İttihat ve Terakki'den dolayı itilaf devletleri ile anlaştığını belirtmiştir. Yazara göre İttihat ve Terakki yönetimden ayrıldığı için Osmanlı Devleti ve Hüseyin Paşa artık anlaşabilir.

R.C.ULUNAY, “Mutekirler Ne Olacak ?”, *Alemdâr*, 31 Mart 1919.

Konu: Halkın Hakkını yiyen İttihat ve Terakki Üyelerin Cezalandırılması

Özet: I.Dünya Savaşı sırasında halkın büyük bir kısmı cephede hayatını yitirmiştir. Geriye kalanlar ise sefalet içinde yaşamaya mahkûm olmuştur. Halkı bu duruma düşüren İttihat ve Terakki üyeleridir. Onlar ise bugün zevk ve sefa içinde yaşamaktadır. Hükümete düşen halkı bu duruma düşüren çete üyelerini cezalandırmaktır.

R.C.ULUNAY, “Haksız Tarizler! ”, *Alemdâr*, 1 Nisan 1919.

Konu: Hürriyet ve İtilaf Partisinin Haksız Yere Eleştirilmesi

Özet: Son günlerde Hürriyet ve İtilaf partisi İttihat ve Terakki üyelerini tutukladığı için ağır bir şekilde eleştirilmektedir. Oysa bu eleştiriler haksız temellere dayanmaktadır. İttihat ve Terakki iktidara geldiğinde muhaliflerini asmış, sürgüne göndermiş veya hapse atmıştır. Oysa Hürriyet ve İtilaf henüz hiç kimseyi asmamış, sürgüne göndermemiştir. Parti ne yapmışsa kanunlar dahilinde yapmıştır. Asla kanunlar dışına çıkmamıştır.

R.C.ULUNAY, “Tavşana Kaç Tazıya Tut !.. ”, *Alemdâr*, 3 Nisan 1919.

Konu: Söz Gazetesinde Çıkan Makaleye Cevap

Özet: Söz gazetesi önceleri Alemdar gazetesi ile aynı fikirleri savunmuştur. Ancak desteklediği Sulh ve Selamet Partisi iktidara gelip başarısız olunca gazete bu tavrını değiştirmiştir. Bunun nedeni partinin yandaşı olan gazetecilerin önemli mevkilere getirilmemesidir. Oysa şu anda iktidarda Hürriyet ve İtilaf partisi bulunmaktadır. Gazete bu partiyi desteklemesine rağmen bu partiden hiçbir makam istememiştir. Gazetenin amacı memleketin refaha kavuşmasıdır. Makam elde etmek değildir.

R.C.ULUNAY, “Tevkifatta Noksan Var ! ”, *Alemdâr*, 4 Nisan 1919.

Konu: İttihat ve Terakki Üyelerinin Tutuklanması

Özet: Ferit Paşa hükümeti İttihat ve Terakki üyelerinin birçoğunu tutuklamıştır. Ancak bu tutuklamalar yetersizdir. İttihat ve Terakki meşrutiyeti ilan edince halk büyük bir sevinç yaşamıştır. Fakat İttihat ve Terakki halkın kendisinden beklediği işleri yapmamış, memleketi savaştan savaşa sürüklemiştir. Muhafızlar sürgün veya idamla cezalandırılmıştır. İttihat ve Terakki’nin bu işleri göz önüne alındığında tutuklanmaları gayet doğaldır. Ancak tutuklananlar sadece maşalardır. Üst düzey yöneticiler tutuklanmamıştır. Hükümetin üst düzey yöneticileri de biran evvel tutuklanması gerekmektedir.

R.C.ULUNAY, “Müretteb Hücûmlar”, *Alemdâr*, 7 Nisan 1919.

Konu: İttihat ve Terakki Yanlısı Gazetelerin Refik Halit Üzerinden Hükümeti Eleştirmesi

Özet: Sabah gazetesi başyazarı Ali Kemal Bey Milli Eğitim Bakanı olduktan sonra gazetenin başyazarlığına Refik Halit getirilmiştir. Bu durum İttihat ve Terakki yanlısı gazetelerin hoşuna gitmiştir. Çünkü Ali Kemal Bey yazılarında İttihat ve

Terakki'yi ağır şekilde eleştirmektedir. Oysa Refik Halit asıl işi yazarlık olduğundan daha yumuşak bir dil kullanmaktadır. Bunu fırsat bilen İttihat ve Terakki yanlısı gazeteler Refik Halit üzerinden hükümeti eleştirmektedir.

R.C.ULUNAY, “Dünkü Vaziyet ”, *Alemdâr*, 8 Nisan 1919.

Konu: Yunanistan'ın Bağımsızlığını Kazanmasının Yıldönümü Olması Nedeniyle Rumların Kutlama Yapması

Özet: Yunanistan'ın bağımsızlığını kazanmasının yıldönümü olması nedeniyle ülkemizde yaşayan Rum vatandaşlar kutlamalar yapmıştır. Hükümet kutlamalar esnasında kötü bir olay yaşanmaması için gerekli tedbirleri almıştır. Ancak Rum vatandaşlarında kutlamalar esnasında ülkemizi rencide edecek tavırlardan kaçınması gerekir. Aksi takdirde Türk ve Rum vatandaşların karşı karşıya gelme riski bulunmaktadır. Rum vatandaşlar bu noktada itilaf devletlerini örnek almalıdır. İtilaf devletleri ülkemizde işgal kuvvetleri olarak bulundurdıkları halde milli haysiyetimizi incitecek en ufak bir harekette bile bulunmamışlardır. Bu tavırlarıyla halkın takdirini toplamışlardır.

R.C.ULUNAY, “Bir Müdafaâ Karşısında... ”, *Alemdâr*, 9 Nisan 1919.

Konu: Yozgat'ta Ermenileri Katlettiği İddiası ile Kemal Beyin Yargılanması

Özet: Ermenileri zorla göç ettirdiği ve katlettiği iddiasıyla Kemal Bey Yozgat'ta mahkemeye çıkartılmıştır. Mahkeme başkanı Nazım Beydir. Nazım Bey adil tutumu ile tanınan bir hakimdir. Kemal Bey mahkemede kendini savunmuştur. Olaylardan sorumlu olmadığını ifade etmiştir. Öte yandan Ermenilerin Türklere zulüm ettiğini dile getirmiştir. Kemal Beyin bu müdafaası dinleyicileri etkilemiştir. Ancak işlenen suç karşısında bu savunma bile Kemal Beyi kurtaramayacaktır. Kemal Bey yaptığı için cezasını çekecektir.

R.C.ULUNAY, “Ne Diyoruz? Ne İstiyoruz? ”, *Alemdâr*, 10 Nisan 1919.

Konu: Ermenilerin Zorla Göç Ettirilmesi Üzerine Çıkan Tartışmalar

Özet: Ermenilerin zorla göç ettirilmesi ve öldürülmesi ile ilgili olarak Kemal Bey'in yargılanması toplumda da tartışmalara yol açmıştır. Bazı gazeteler Kemal Bey'i savunarak asıl katlin Ermeniler tarafından yapıldığını belirtmiştir. Bu nedenle yargılanması gereken kişilerin Türkler değil Ermeniler olması gerektiğini savunmuşlardır. Ermenilerin katliam yaptıkları bir iddiadır. Eğer bu iddia gerçekse sorumlular yargılanacaktır. Ancak Türklerin katliamı ortadadır. Onların da cezalandırılması gerekir.

R.C.ULUNAY, “Adalette İfrât ! ”, *Alemdâr*, 11 Nisan 1919.

Konu: Ermenilerin Zorla Göç Ettirilmesi Üzerine Tutuklamaların Yapılması

Özet: Ermenilerin zorla göç ettirilmesi ve öldürülmesi iddiası ile birçok kişi tutuklanmıştır. Bunların neredeyse tamamı İttihat ve Terakki partisinin üyesidir. Ancak gözaltına alınanlar bir gün sonra serbest bırakılmıştır. Bu durum bir çelişki yaratmıştır. Adalet sisteminde yaşanan sıkıntıları eksiklikleri ortaya koymuştur. Bu eksikliklerin giderilmesi için hukuktan anlayan bir grubunun çok hızlı bir şekilde konuyla ilgili beş altı maddelik bir kanun çıkarması gerekir. Yargılamalar içinde bir jürinin oluşturulması, kararların bu jüri tarafından verilmesi gerekir.

R.C.ULUNAY, “İdam!..”, *Alemdâr*, 12 Nisan 1919.

Konu: Ali Kemal Beyin İdam Edilmesi

Özet: Yozgat'ta Ermenileri göçe zorladığı ve katlettiği gerekçesi ile tutuklanan Ali Kemal Bey idam edilmiştir. İdam cezası pek hoş olmayan bir cezadır. Ancak toplumda büyük yaralar açmış katliamlara neden olan kişilerin cezalandırılması da zorunludur. İttihat ve Terakki yönetime geldiği zaman günahsız pek çok kişiyi idam etmiştir. Hatta idam ettiği kişilerin cesetlerini meydanlarda teşhir

etmiştir. Oysa hükümet Ali Kemal Beyi bir mahkemede adil bir şekilde yargılamıştır. Üstelik idam edildikten hemen sonra defnedilmiştir. Öte yandan Ali Kemal Bey İttihat ve Terakki'nin idam ettiği şahıslar gibi günahsız da değildir.

R.C.ULUNAY, “Feci Bir Akıbet Karşısında...”, *Alemdâr*, 14 Nisan 1919.

Konu: Ulunay'ın Bir Arkadaşının Açlık Yüzünden İntihar Etmesi

Özet: Ulunay'ın eski bir arkadaşı çektiği sefaletle son vermek için Sinop'ta intihar etmiştir. Bu adam o kadar büyük bir sefalet içindedir ki intihar etmek için kurşun parası bile bulamamıştır. Kafasına bir taş vurarak intihar etmiştir. Bu adam İttihat ve Terakki tarafından sürgünlere gönderilmiştir. Uzun yıllar açlık ve sefalet içinde yaşamıştır. Bütün bu olumsuzluklara göğüs germiştir. Hep bir ümitle yaşamıştır. Neticede İttihat ve Terakki iktidardan çekilmiştir. Onun desteklediği Hürriyet ve İtilaf iktidara gelmiştir. Ancak kendi partisi de ona el uzatmamıştır. Böylece adam son ümidini de yitirerek intihar etmiştir.

R.C.ULUNAY, “ Fırsatlar ... ”, *Alemdâr*, 15 Nisan 1919.

Konu: İttihat ve Terakki Partisinin Kemal Beyin Cenazesinde Propaganda Yapması

Özet: İttihat ve Terakki Partisi her türlü olayı ve durumu kendi lehine kullanmakta son derece başarılıdır. Parti zamanında ülkenin savaşlarda toprak kaybetmesini bile kendi menfaati için kullanmıştır. Aynı çete Kemal Bey'in idam edilmesini de propaganda aracı olarak kullanmıştır. Öncelikle idam esnasında bir gurup idamı protesto etmiştir. Daha sonra parti kalabalık bir cenaze töreni düzenlemiştir. Hükümetin böyle bir propagandaya müsaade etmesi son derece yanlıştır. Bu durum itilaf devletlerinin de tepkisine yol açmıştır.

R.C.ULUNAY, “Mübhemiyet ! ”, *Alemdâr*, 16 Nisan 1919.

Konu: Hükümetin İttihat ve Terakki Propagandasını Bastıramaması

Özet: Yozgat'ta Ermenilerin zorla göç ettirilmesi iddiasıyla idam edilen Kemal Bey'in cenaze töreninde İttihat ve Terakki propaganda yapmıştır. Hükümet bu propaganda karşısında sessiz kalmıştır. Bu olaydaki şahısların cezasını verememiştir. Hükümetin bu pasif tutumu itilaf devletleri tarafından da kaygıyla karşılanmıştır. İtilaf devletleri hükümetin bu suskunluğu üzerine Türklerin bu katliamları desteklediği kanaatine varmıştır.

R.C.ULUNAY, “İrfân-ı Memlekete Selâm-ı Şahane! ”, *Alemdâr*, 24 Nisan 1919.

Konu: Sadrazam Damat Ferit Paşa'nın Galatasaray Lisesini Ziyaret Etmesi

Özet: Sadrazam Damat Ferit Paşa Galatasaray Lisesini ziyaret etmiştir. Galatasaray Lisesi memleketin en büyük bilim yuvasıdır. Bu okuldan memleketteki bütün meslek dallarına önemli isimler yetiştirilmiştir. Bu kadar önemli bir eğitim kurumunun sadrazam tarafından ziyareti son derece önemlidir. Sadrazam burada yaptığı konuşmada Galatasaray Lisesine padişahın selamını getirdiğini belirtmiştir. Bu manevi hediye hem hocalar hem de öğrenciler için son derece kıymetlidir.

R.C.ULUNAY, “Eski Dostluk ”, *Alemdâr*, 25 Nisan 1919.

Konu: Lord Rober Sesil'in Osmanlıyı Dost Olarak Gördüğünü Belirttiği Konuşması

Özet: İngiltere Başbakanı Loyd Corc'un önemli açıklamasından sonra İngiltere'nin önemli siyasetçilerinden Lord Rober Sesil'de önemli bir açıklama yapmıştır. Bu açıklamasında Lord Rober: “Evvelki dostlarımız şimdi daha ziyade dostlarımızdır ve düşmanlarımız da artık o derece düşmanımız değildir.” cümlesini kullanmıştır. Bu cümle Osmanlı açısından son derece önemlidir. Lord Rober'in eski dost dediği Osmanlı Devletidir. İngiltere eskiden beri Osmanlıya dost olmuş, her

zaman onun iyiliğini düşünmüştür. İngiltere'nin bugün Osmanlıya uzattığı bu dost eli geri çevrilmemelidir.

R.C.ULUNAY, “Silinmesi Güç Bir Leke ”, *Alemdâr*, 27 Nisan 1919.

Konu: Amiral Birostol'un Ermenilerin Zorunlu Göçü Nedeniyle Osmanlıya Kırgınlığını İfade Etmesi

Özet: Amiral Birostol'a Tasvir-i Evkâr'daki mülakatta “Türkleri nasıl bilirsiniz? ” sorusu sorulmuştur. Amiral bu soruya şimdilik cevap vermek istemediğini belirtmiştir. Öncelikle Ermenilerin zorla göç ettirilmesi meselesinin halledilmesi gerektiğini belirtmiştir. Ondan sonra bu soruya cevap verilebileceğini söylemiştir. Amiral bu göç emrini verenlerin ve bu göçü uygulayanların bir an önce bulunup cezalandırılmasını istemektedir. Bu mülakat göstermiştir ki Ermeni meselesi Osmanlının dış politikada gücünü zayıflatmıştır.

R.C.ULUNAY, “Hulûl-i Müsallâhâne ”, *Alemdâr*, 28 Nisan 1919.

Konu: İttihat ve Terakkinin İktidar Sevdası

Özet: İttihat ve Terakkinin en büyük sevdası iktidara gelmektir. Bunu başarabilmek için her şeyi yapmaya hazırdır. Zamanında bu amacına ulaşmak için Bab-ı Aliyi basıp bakan öldürmüştür. Ancak bugün Avrupa buna izin vermeyecektir. İttihat ve Terakki bunu bildiği için bugün farklı yöntemler kullanmaktadır. Bu defa sessiz ve sinsice iktidara gelmeyi planlamaktadır. Eski üyelerini kendisine küstürmüş gibi gösterip onların önemli mevkilere gelmesini sağlamaya çalışmaktadır. Bunu önceleri memurluk mevkilerinde yapan İttihat ve Terakki şimdi ise milletvekilleri arasında yapmaktadır. Hükümetin bu plan karşısında dikkatli olması gerekir.

R.C.ULUNAY, “Maatessüf ”, *Alemdâr*, 29 Nisan 1919.

Konu: İttihat Ve Terakki Üyelerinin Yargılanırken Acınacak Durumda Olmaları

Özet: İttihat ve Terakki üyelerinin yargılanmasına devam edilmektedir. Bu üyeler on senelik saltanatları sırasında çalmışlar, çırpılmışlar, yakmışlar, yıkmışlar, asmışlar, kesmişler kısacası her türlü fenalığı yapmışlardır. Bununla birlikte mahkemede durumları oldukça üzücüdür. Mahkeme isimlerini okurken hepsi eski birer bakan, milletvekili veya ayan olarak anılmıştır. Hepsinin eğitim düzeyleri çok yüksektir. Şan, şöhret, mevki, makam zamanında bunların ellerindedir. Hal böyleyken bu adamlar bunlarla yetinmemişlerdir. Memleketi bir uçurumun kenarına getirmişlerdir. Halbuki böyle yapmasalar bugün bu üzücü duruma düşmeyeceklerdir.

R.C.ULUNAY, “Osmanlı Baro Reisi Beyefendiye ”, *Alemdâr*, 30 Nisan 1919.

Konu: Osmanlı Baro Başkanının İttihat ve Terakki Üyelerine Avukatlık Yapması

Özet: Osmanlı Baro Başkanı İttihat ve Terakki üyelerine avukatlık etmiştir. Baro başkanı savaş suçu ve vatana ihanetle yargılanan İttihat ve Terakki üyelerine avukatlık yapmakla büyük bir hata yapmaktadır. Nitekim Fransa’da Dreyfus davasında kimse avukatlık yapmayı kabul etmemiştir. Oysa bu davada suç sabit değildir. Halbuki İttihat ve Terakki’nin suçu sabittir. Hüseyin Fehmi’yi, Saim’i ve Zeki Beyi öldürmüştür. Memleketi savaşa sokmuş, binlerce vatan evladının ölmesine, ülkenin işgal edilmesine neden olmuştur. Böyle bir suça avukatlık edilmemelidir.

R.C.ULUNAY, “Kabl-i Harap El-Basra”, *Alemdâr*, 1 Mayıs 1919.

Konu: İttihat ve Terakki Üyelerinin Tutuklu Bulunduğu Divan-ı Harb-i Örfi Hapishanesinin Disiplinsiz Hali

Özet: İttihat ve Terakki üyelerinin tutulduğu Divan-ı Harb-i Örfi Hapishanesi bir cezaevinden çok bir eğlence merkezine dönmüştür. Hapishanede her türlü konfor düşünülmüştür. Mahkûmlar oldukça serbest hareket etmektedir. Üstelik mahkûmları herkes istediği saate ziyaret edebilmektedir. Gelenlerin birinci dereceden akraba olması zorunlu değildir. Hükümetin böyle ciddi bir işe kayıtsız kalması son derece üzücüdür.

R.C.ULUNAY, “İaşe Komedisi ”, *Alemdâr*, 3 Mayıs 1919.

Konu: İaşe Genel Müdürlüğünün İçinde Bulunduğu Kötü Durum

Özet: Son günlerde İaşe Genel Müdürlüğünün lağvedileceği yönünde dedikodular dolaşmaktadır. Halka ekmek yerine çamur yediren bu gereksiz kurumun kaldırılması şarttır. Ancak bu pek mümkün görünmemektedir. Çünkü ortada bir rant kapısı vardır. Gelirleri ellerinden alınacak yetkililer bu rant kapısının kapatılmasına izin vermeyecektir. İaşe Genel Müdürlüğü en gözde kurum niteliğindedir. Memur olmak isteyen herkes gözünü bu kuruma dikmiştir. Başka bir kurumda müdür olmaktansa bu kurumda odacı olmak bile daha makbul görülmektedir. Bundan dolayı bu kurumun lağvedilmesi çok zordur.

R.C.ULUNAY, “Serzenişe Serzeniş”, *Alemdâr*, 4 Mayıs 1919.

Konu: Süleyman Nazif’in Eleştirilerine Cevap

Özet: Süleyman Nazif yazdığı bir makalede İttihat ve Terakki üyelerinin tutuklanması üzerine Ulunay’ın aldığı tavrı ağır bir dille eleştirmiştir. Ulunay’ı kin ve nefretle hareket etmekle suçlamaktadır. Yazar bu eleştirileri kabul etmediğini belirtir. İttihat ve Terakki üyelerinin mahkûm olduğunu, onlara mahkûm gibi davranılması gerektiğini savunduğunu söyler. Herhangi bir ayrıcalık tanınmasını yanlış bulur. Bu tavır tamamen kanuni bir davranıştır. Bundan dolayı Süleyman Nazif’in kendisini eleştirmesi ve tutukluları savunması yanlıştır. Yazar Süleyman

Nazif'e zamanında kendisinin de tutuklanıp sürgüne gönderildiğini hatırlatır. Süleyman Nazif'in o zaman kendilerini savunmadığını belirtir.

R.C.ULUNAY, “Sekene Kanunu Münasebetiyle”, *Alemdâr*, 5 Mayıs 1919.

Konu: Kiraların Artırılmasının İstenmesi

Özet: Savaş ve yangınlar yüzünden evlerini kaybeden vatandaşlar kirada oturmaya mecbur kalmıştır. Bundan dolayı kiralık evlere olan talep artmıştır. Talebin artması ile kiraların artması gündeme gelmiştir. Doktor Celalettin Muhtar Bey de Akşam gazetesinde yazdığı bir makalesinde kiraların artması gerektiğini savunmuştur. Buna göre kırk lira alan bir memurun ayda yirmi lira kira ödemesi gerekmektedir. Bu hesaba göre memur geçinemediği için ya hırsızlık yapacaktır ya da evsiz kalacaktır. Hükümet konuyla ilgili bir kanun hazırlığı içindedir. Bu kanun hazırlanırken bu nokta dikkate alınmalıdır.

R.C.ULUNAY, “İttihatçıların Vekili Olsaydık”, *Alemdâr*, 6 Mayıs 1919.

Konu: Ermenililerin Zorla Göç Ettirilmesinden Dolayı İttihat ve Terakki Üyelerinin Yargılanması

Özet: İttihat ve Terakki üyelerinin Ermenilere yaptıkları katliam yüzünden kurulan mahkemelerde yargılamalar devam etmektedir. Mahkemede yargılanan tutuklu sayısı son derece azdır. Çünkü katliam emrini veren hükümet üyeleri ile adli memurlar yargılanmamaktadır. Sadece verilen kararları uygulayan idari memurlar yargılanmaktadır. Oysa bu olayda emri veren hükümet ve bu katliama göz yuman adli personel de idari personel kadar suçludur. Bu bakımdan İttihat ve Terakki üyelerinin vekilleri davaya bakan iddia makamına bu haksızlığı dile getirmelidir.

R.C.ULUNAY, “Ufak Bir Efhâm !”, *Alemdâr*, 9 Mayıs 1919.

Konu: İttihat ve Terakki Üyelerini Yargılayan İddia Makamının Etkili Olamaması

Özet: İttihat ve Terakki üyeleri Ermenilere yaptıkları zulüm yüzünden harp divanında yargılanmaktadırlar. Ancak iddia makamı İttihat ve Terakki üyelerine gereğinden fazla yumuşak davranmaktadır. İddia makamı kendilerine yöneltilen bu eleştirilerden de rahatsızlık duyduklarını belirtmektedirler. Oysa İttihat ve Terakki üyelerinin bu memlekete verdikleri zarar ortadadır. İddia makamın bu zararları gördüğü halde işi bu kadar ağırdan alması elbette eleştirilecektir. Kaldı ki zamanında bu zulümlere seyirci kalan iddia makamı da görevini yapmadığından dolayı yargılanmalıdır.

R.C.ULUNAY, “Son Çâre-i Halas...”, *Alemdâr*, 11 Mayıs 1919.

Konu: Üniversite ve Lise Mezunlarının Zorunlu Olarak Köylerde Öğretmenlik Yapması

Özet: Meşrutiyetin ilanının üzerinden on yıl geçmiştir. Bu on yıllık süre içinde ülke hiç ileri gidememiş, hatta gerilemiştir. İktidarı elinde tutan küçük bir zümre servet sahibi olmuş, halk ise varını yoğunu kaybetmiştir. Üstelik ülke savaşlar yüzünden parçalanmış topraklarını yitirmiştir. Gelineen noktada elde kalan toprakların korunması gerekmektedir. Bunu yapmanın tek yolu da halkı eğitmektir. Halk eğitildiğinde hakkına sahip çıkmayı bilecektir. Halkı eğitmenin yolu ise lise ve üniversitelerden mezun olan herkese zorunlu olarak köylerde birkaç sene öğretmenlik yaptırmaktır. Bu sayede köylüler cehaletin pençesinden kurtulacaktır.

R.C.ULUNAY, “Yıkıcılık Zevki! ”, *Alemdâr*, 12 Mayıs 1919.

Konu: İktidara Gelen Herkesin Ülkeye Zarar Vermesi

Özet: Osmanlı çok talihsiz bir devlettir. Çünkü vatandaşları yıkıcılıktan büyük bir keyif almaktadır. Üstelik yıkma eylemini yenisini yapmak için değil

sadece yıkmanın zevkini çıkartmak için yapmaktadırlar. Bu yıkıcılık alışkanlığı devletin başına geçenlere de bulaşmıştır. II. Abdülhamit tahta çıkınca eski düzeni yıkmıştır. Ancak yerine yenisini inşa etmemiştir. II. Abdülhamit'in düzenini yıkan İttihat ve Terakki'de sadece yıkmanın zevkini çıkartmıştır. Neticede gün gelmiş İttihat ve Terakki'nin de düzeni yıkılmıştır. Yani bu kısır döngü yıllarca devam etmiştir. Bugün iktidarda bulunan hükümetin en büyük görevi yeni bir düzen kurmaktır.

R.C.ULUNAY, “Vükelâ-i Devlet-Fırka Rüesâsı”, *Alemdâr*, 14 Mayıs 1919.

Konu: Ziya Gökalp'in Mahkemedeki Savunması

Özet: Ziya Gökalp mahkemede yaptığı savunmasında İttihat ve Terakki'nin işlerini parti mantığı ve iktidarın verdiği yetkiyle yaptığını belirtmiştir. Kendisinin bu icraatlara karşı çıkmasının mümkün olmadığını belirtmiştir. İttihat ve Terakki yönetime gelince iktidarın gücünü tamamen kendi çıkarları için kullanmıştır. Ülkeyi diktatörlükle yönetmiştir. Ziya Gökalp de bu partinin milletvekilidir. Neticede bu hatalara ortak olmayıp partisini eleştirmesi gerekmektedir. Oysa Ziya Gökalp yapılanlara sessiz kalmıştır. Yani suça ortak olmuştur.

R.C.ULUNAY, “Almanlar-İngilizler”, *Alemdâr*, 18 Mayıs 1919.

Konu: Osmanlının İngiliz ve Almanlarla ilişkisi

Özet: I.Dünya savaşında Almanya Osmanlıyı kendi yanında savaşa çekmek için elinden gelen her şeyi yapmıştır. Almanya'nın bu tutumundaki en büyük amacı savaşın sonunda Osmanlıyı sömürgesi haline getirmektir. Savaşta İngiltere Osmanlıdan tarafsız kalmasını istemiştir. Çünkü İngilizlerin Osmanlıyı sömürmek gibi bir amacı yoktur. İngiltere'nin sömürgelerine bakıldığında İngiltere'nin orada sömürmek için değil o küçük devletleri korunmak için bulunduğu görülmektedir. Bundan dolayı sömürgelerde büyük bir İngiliz hayranlığı mevcuttur. Eğer zamanında

Osmanlı Almanya yerine İngiltere'yi desteklemiş olsaydı savaştan yenik çıkmayacaktı. Ülke bu hale gelmeyecekti.

R.C.ULUNAY, “Biraz Nûr, Biraz Hayât”, *Alemdâr*, 22 Mayıs 1919.

Konu: İzmir'in İşgalinin Durması İçin İngiliz Desteğinin Alınması

Özet: Osmanlı bugünkü durumunda tek başına hareket edecek durumda değildir. Şartlar o kadar ağırdır ki güçlü bir devletin yardımına ciddi bir ihtiyaç duyulmaktadır. Bir taraftan İzmir Yunan işgali altındayken bağımsız bir İçel Cumhuriyetinden söz edilmektedir. Daha bunlar başlangıçtır. İlerleyen zamanda bağımsız bir Antalya Cumhuriyeti ve bağımsız bir Trabzon Cumhuriyeti gündeme gelecektir. Böylece Osmanlı diye bir şey ortada kalmayacaktır. Bu durumdan kurtulmanın tek yolu İngiliz himayesine sığınmaktır.

R.C.ULUNAY, “Bugünkü Vaziyet Karşısında...”, *Alemdâr*, 23 Mayıs 1919.

Konu: İzmir'in İşgalinden Duyulan Üzüntü

Özet: İzmir'in işgal haberi memleketin bağına bir ateş gibi düşmüştür. Bu memleket daha öncede cennet gibi toprak parçalarını kaybetmiştir. Ancak hiçbir kayıp İzmir kadar halkı üzüntüye sevk etmemiştir. Son günlerde işgalin biteceği yönünde söylentiler çıkmaktadır. Bu halkımızın gönlüne su serpmektedir. Buna karşın halkımızın sevinç ve coşku gösterisinde abartıya kaçmaması gerekmektedir. Neticede işgal meselesi barış konferansında halledilecektir. Asıl önemli olan ondan sonrasıdır. Barış konferansından sonra ülkenin ciddi bir şekilde kendine çeki düzen vermesi gerekecektir. Yoksa bugün İzmir kurtulsa bile hatalar tekrar edilirse daha büyük kayıplar doğacaktır.

R.C.ULUNAY, “Siyâh Bayrak”, *Alemdâr*, 24 Mayıs 1919.

Konu: Osmanlı Devletinin İşgale Uğraması

Özet: Fatih'in, Yavuz'un, Sultan Süleyman'ın omuzlarında yükselen Osmanlı devleti altı asır bir yıldız gibi parlamıştır. Bu büyük imparatorluk bugün siyahlara bürünmüş matem içindedir. Memleketin kalbine kanlı hançerle sokulmuştur. Vücudu parça parça edilmiştir. Düne kadar Osmanlının gözbebeği olan İzmir bugün Yunan işgalindedir. Bu noktada gönüllere su serpen tek teselli noktası ülkenin bu hale gelmesinde bütün milletin değil birkaç zalimin suçlu olmasıdır. Dünyada bilir ki üç beş kişinin hatası bütün bir millete mal edilemez. Er geç itilaf devletleri de bu durumu anlayacaktır ve işgale son verecektir.

R.C.ULUNAY, “Yeni Kabine ”, *Alemdâr*, 25 Mayıs 1919.

Konu: Ferit Paşa Kabinesinin Tekrar İktidara Gelmesi

Özet: Ferit Paşa'nın ikinci kez sadrazam olarak iktidara gelmesi eleştirilmektedir. Bu noktada Ferit Paşa'nın ilk sadrazamlığından İzmir'in işgali yüzünden istifa ettiği söylenmektedir. Ferit Paşa ikinci kez sadrazamlığa gelerek işgali kabul etmiş gibi görünmektedir, denilmektedir. Oysa bu eleştiriler haksız eleştirilerdir. Ferit Paşa ilk görevinden İzmir'in işgali yüzünden istifa etmemiştir. Siyasi kriz yüzünden istifa etmiştir. Kabinedeki bakanlar tek tek istifa etmiş, Ferit Paşa bunun önünü alamadığı için kendisi de istifa etmek zorunda kalmıştır. Şimdiki görevinde ise daha temkinli davranacaktır.

R.C.ULUNAY, “Kabine ve Prensip Meselesi”, *Alemdâr*, 26 Mayıs 1919.

Konu: Damat Ferit Paşa Hükümetinin Prensiplere Uygun Davranmaması

Özet: İkinci kez iktidara gelen Damat Ferit Paşa bu kez de halkın beklentilerine cevap verememiştir. Bunun en büyük nedeni Damat Ferit Paşa kabinesinin prensiplere uygun davranmamasıdır. Ferit Paşa ilk sadrazamlığında kabineyi Hürriyet ve İtilaf partisinin üyelerinden oluşturmuştur. Ancak görülmüştür

ki bir parti kabinesi başarılı olamamaktadır. Damat Ferit Paşa ikinci görevinde de aynı şekilde hareket etmiştir. Öte yandan önceki kabinede Posta ve Telgraf Nazırı olan Ali Kemal Bey bu görevinden istifa ederek önceki kabineyi zor durumda bırakmıştır. Şimdi aynı kişi bu defa Dâhilîye Nazırı olarak göreve gelmiştir. Bu prensipsiz davranışlar hükümeti başarısızlığa götürecektir.

R.C.ULUNAY, “Şurâ-yı Saltanat ve Vaziyet-i Hazıra ”, *Alemdâr*, 28 Mayıs 1919.

Konu: Saltanat Şurasında Mandanın Kabul Edilmesinin Kararlaştırılması

Özet: Evvelki gün Saltanat Şurası padişahın başkanlığında toplanmıştır. Toplantıdan şu üç karar çıkmıştır: 1-Şura-yı Millî teşkil eyleme. 2-Kuvvetli bir hükümetin mandasını yani vekaletini kabul etmek. 2-Milli bir kabine teşkil eylemek. Alınan bu üç kararın en önemlisi mandanın kabul edilmesi fikridir. Özellikle bu noktada Hürriyet ve İtilaf Fırkası genel başkanı Sadık Beyefendinin yaptığı konuşma çok önemlidir. Sadık Bey mandanın gerekliliğinin önemini açıkça anlatmıştır. Manda fikri Osmanlının tek çıkış yoldur. Saltanat Şurasının bunun farkına varması olumlu bir gelişmedir.

R.C.ULUNAY, “Yeni Bir Hadise Karşısında...”, *Alemdâr*, 29 Mayıs 1919.

Konu: Tutuklu Bulunan İttihat ve Terakki Üyelerinin İtilaf Devletleri Tarafından İstanbul’dan Uzaklaştırılmaları

Özet: Önceki gün Bekir Ağa Bölüğünde tutuklu bulunan İttihat ve Terakki üyeleri itilaf devletleri tarafından buradan alınarak İstanbul dışına çıkartılmıştır. Hükümet tutukladığı bu şahısları bir türlü yargılayıp cezalandıramadığı için itilaf devletleri duruma el koymak zorunda kalmıştır. Bu durumun böyle olacağı önceden bellidir. Çünkü yargı süreci bir türlü işleyememiştir. İzzet Paşa tutuklamalara

başlamış, peşinden gelen Tevfik Paşa tutuklamalara devam etmiştir. Ferit Paşa ise aynı şekilde davranmıştır. Ancak hiçbir yargılama sürecini başlatamamıştır.

R.C.ULUNAY, “Hak İsterim! ”, *Alemdâr*, 30 Mayıs 1919.

Konu: Osmanlı Devletinin Kötü Gidişatı ve İzmir’in İşgali Karşısında Halkın Ayaklanması

Özet: İzmir’in işgali üzerine Anadolu’nun birçok yerinde işgallere karşı tepki çılgınlıkları yükselmiştir. Daha önce II. Meşrutiyetin ilanında ve Girit meselesinde de aynı feryatlar yükselmiştir. Oysa II. Meşrutiyet ülkeye felaket getirmiştir. Öte yandan Girit elden gitmiştir. Yani bu çılgınlıkların hiçbir faydası olmamıştır. Şimdi aynı durum İzmir için de geçerlidir. Osmanlı halkı hakkını aramasını bilmemektedir. Bu ayaklanmaları çıkaracağına İngiltere’nin dostluğunu kazanmış olsaydı ülke bu hale gelmeyecekti.

R.C.ULUNAY, “Vur! Fakat Dinle... ”, *Alemdâr*, 1 Haziran 1919.

Konu: İstanbul’da Yapılan Mitingde Hoca Rasim Efendi’nin Konuşmasına İzin Verilmemesi.

Özet: İstanbul’da yapılan mitingde halk işgali protesto etmiştir. Halk yaşama hakkı ve adalet istediğini belirtmiştir. Hoca Rasim Efendi de bir konuşma yapmak istemiştir. Hoca Rasim’in konuşmasını tamamlamasına izin verilmemiştir. Çünkü Hoca Rasim Efendi ülkenin neden bu hale geldiğini anlatmıştır. Ülkenin bu hale gelmesinden İttihat ve Terakki partisinin sorumlu olduğunu belirtmiştir. Bundan dolayı konuşmasını bitirmesine izin verilmemiştir.

R.C.ULUNAY, “Haksız Tarizler mi? ”, *Alemdâr*, 5 Haziran 1919.

Konu: Siyasetçilerin Eleştiriye Sevmemeleri

Özet: Sabah gazetesinde Haksız Tarizler başlığıyla çıkan yazıda bazı şahsiyetlerin eleştirildikleri için Sabah gazetesine küstükleri anlatılmıştır. Ülkemizde ne yazık ki hiç kimse eleştiriye sevmeyiz. Herkes işini en iyi şekilde yaptığını düşünür. Oysa meşruti yönetimlerde eleştiri oldukça doğaldır. Bu eleştiriler sayesinde yapılan hatalar daha kolay görülmektedir. Sabah gazetesinin eleştirdiği Ali Kemal Bey ahlakıyla, kişiliğiyle, sevilen, sayılan bir insandır. Böyle olmakla birlikte bu onun eleştirilemeyeceğini göstermez. Ali Kemal Beyin bu eleştirilerden küsmesi son derece yanlıştır.

R.C.ULUNAY, “Mağdurîn mi? Mustahakkîn mi? ”, *Alemdâr*, 9 Haziran 1919.

Konu: Hükümetin İttihat ve Terakki’nin Sürgüne Gönderdiği Mazlumların Hakkını Sormaması

Özet: Mağdurîn-i Siyasiye adı altında bir cemiyet kurulmuştur. Bu cemiyeti İttihat ve Terakki tarafından sürgüne gönderilen kişiler kurmuştur. Cemiyet yaptığı toplantıda hükümetin kendilerine yapılan haksızlığın hesabını bir türlü soramadığını belirtmişlerdir. Bu kişiler sırf İttihat ve Terakki’ye muhalif oldukları için sürgüne gönderilmiş ve yedi yıl sürgünde kalmışlardır. Sürgünde maddi ve manevi zararlar görmüşlerdir. Memur olanlar makamlarını tüccar olanlar ise servetlerini yitirmiştir. Şimdi hükümetin yapılan bu haksızlığın hesabını sorması gerekmektedir. İçişleri Bakanı Mehmet Ali Bey daha önce bu konuyla ilgileceğini açıklamıştır. Ancak hala bir adım bile atılmamıştır.

R.C.ULUNAY, “Asayîş Meselesi ”, *Alemdâr*, 10 Haziran 1919.

Konu: Çatalca, Silivri ve Civarında Eşkıyalığın Baş Göstermesi

Özet: Son zamanlarda Çatalca, Silivri ve civarında ciddi bir sorun ortaya çıkmıştır. Eşkıyalar buralara dadanarak halkın malına ve canına göz dikmiştir. Müslüman halka yapılan bu zulüm karşısında henüz hangi bir önlem alınmamıştır.

Daha önce Bursa civarlarında da bu tür olaylar yaşanmıştır. İradeli bir valinin buraya atanmasıyla olaylar kontrol altına alınmıştır. Buda göstermektedir ki hükümet istediğinde asayiş sağlamaktadır. Hükümetin buralara da müdahale etmesi gerekmektedir.

R.C.ULUNAY, “İntihabata Doğru ”, *Alemdâr*, 12 Haziran 1919.

Konu: Milletvekili Seçimlerinin Yapılması

Özet: Son günlerde milletvekili seçimlerinin yapılması gündeme gelmiştir. Seçimler meşruti yönetimin bir gereğidir. İktidarın kaynağını halktan almasını sağladığı için de son derece önemlidir. Fakat dönemin şartları düşünüldüğünde hükümetin seçimlerden önce yapması gereken daha önemli işlerin olduğu görülmektedir. Bütün bu işleri bir kenara bırakıp bütün enerjisini seçimlere harcaması doğru değildir. Öte yandan güçlkle yönetimden uzaklaştırılan İttihat ve Terakki'nin seçimle meclise girme riski vardır. Böyle bir durum memleketi yıkıma götürür. Hükümetin seçim kararını almadan önce bu noktaları düşünmeleri gerekir.

R.C.ULUNAY, “Esirlerimiz”, *Alemdâr*, 13 Haziran 1919.

Konu: Savaş Esirlerinin Bir Türlü Bırakılmaması

Özet: Birinci Dünya Savaşı'nda çok sayıda vatandaşımız şehit olmuştur. Şehit olan askerimiz şahadet mertebesi gibi yüksek bir mertebeye ulaşarak kurtulmuştur. Öte yandan savaşta esir olan askerlerimiz büyük bir çileye mahkûm olmuşlardır. Savaş bittikten sonra bütün ülkelerin esirleri bırakıldığı halde Türk esirler hala bırakılmamıştır. Bunun nedeni barış anlaşmasının imzalanmamasıdır. Bu esaret süresi biraz daha uzarsa hem esirler hem de esirlerin bakmakla yükümlü oldukları aileleri perişan olacaktır. İtilaf devletlerinin barış anlaşmasını beklemeden bu esirleri bırakması gerekmektedir. Özellikle İngiltere'nin böyle bir jest yapması halkın kendilerine olan sevgisini arttırır.

R.C.ULUNAY, “Yine Son Vukuata Dair ”, *Alemdâr*, 14 Haziran 1919.

Konu: Çatalca’da Eşkîyalığın Yeniden Artması

Özet: Çatalca civarında eşkıyalık yeniden artış göstermiştir. Halkın can ve mal güvenliği kalmamıştır. Özellikle Müslüman vatandaşlara karşı bu bölgede büyük bir zulüm uygulanmaktadır. Hükümet bu olaylar karşısında bir çözüm üretememektedir. Hükümetin öncelikli görevlerinden biri de halkın can ve mal güvenliğini sağlamaktır. Alınan son bilgilere göre hükümet bu bölgeye yeni bir mutasarrıf atamaya hazırlanmaktadır. Hükümet ne yapacaksa biran evvel yapmalıdır.

R.C.ULUNAY, “İki Büyük Söz ”, *Alemdâr*, 16 Haziran 1919.

Konu: Osmanlının İngiliz Desteğini Alması

Özet: Tarihte büyük bir yeri olan Reşit Paşa: “ Devlet-i Aliye namına İngilizlere baz u buğz eylemekten Allah’a sığınırım.” demiştir. Büyük Reşit Paşa bu sözüyle İngiltere ile Osmanlı arasındaki dostluğu vurgulamıştır. Lord Palmerston: “Memleket-i Osmaniye’den bir ufak nahiyenin ayrılmasına lakayt kalanlara siyasetten bahis edilemez.” demiştir. Lord bu sözüyle İngilizlerin Osmanlıya bakışını göstermiştir. Hükümetin bu iki sözü de dikkatle tahlil etmesi gerekir. Osmanlı zor durumdadır. Bu haliyle tek başına hareket edecek durumda değildir. Büyük bir ülkenin yardımına ihtiyaç duymaktadır. Yardım alacağı bu ülke İngiltere’den başka bir ülke değildir.

R.C.ULUNAY, “Yine İntihabat... ”, *Alemdâr*, 18 Haziran 1919.

Konu: Milletvekili Seçimlerinin Gündeme Gelmesi

Özet: Memleket milletvekili seçimlerine hazırlanmaktadır. Her ne kadar da kabine üzerine düşeni yerine getirmeye çalışıyorsa da geline noktan millî iradeye ihtiyaç duyulmaktadır. Bu durum meşrutî yönetimin gereğidir. Bununla birlikte bu

seçimlerde siyasi partilere önemli görevler düşmektedir. Hürriyet ve İtilaf partisi ve Sulh ve Selamet partisi seçimlerde birlikte hareket etmelidir. Böylece İttihat ve Terakki'nin meclise girmesine engel olmalıdır. Aksi takdirde bu parti yeleri tekrar meclise girerse ülke yeniden uçuruma sürüklenecektir.

R.C.ULUNAY, “Bazı Vukuat Dolayısıyla ”, *Alemdâr*, 19 Haziran 1919.

Konu: Azınlıkların İstanbul'da Suç İşlemesi

Özet: İstanbul'da ciddi bir asayiş bozukluğu baş göstermiştir. Özellikle azınlıklar arasında suç oranı hızla artmıştır. Ayrıca bu azınlıklar işledikleri suçlar yüzünden tutuklanmaya çalışılınca ciddi sorunlar çıkarmaktadırlar. Polise direnip polise ciddi şekilde zarar vermektedirler. Neticede olay siyasi bir sahaya taşınmaktadır. Türkler bugüne kadar kapı komşuları olan bu azınlıklara hep iyi davranmıştır. Ancak Türklerin sabrı taşacak olursa azınlıklar hak ettiği cevabı alır. Azınlıkların durumu bu noktaya getirmemesi gerekir.

R.C.ULUNAY, “Ne Yapmak İstiyorlar? ”, *Alemdâr*, 22 Haziran 1919.

Konu: İstanbul'daki Azınlıkların Osmanlı Aleyhine Propaganda Yapmaları

Özet: İstanbul'da azınlıklar Türklere karşı protesto yürüyüşleri düzenlemektedir. Türkler aleyhine Avrupa da propaganda faaliyeti yürütmektedirler. Bu durum son derece üzücüdür. Altı yüz yıl bu topraklarda en rahat şekilde yaşayan azınlıkların bir anda Osmanlıya düşman olmaları yanlıştır. Zamanında İttihat ve Terakki azınlıklara kötü davranmıştır. Fakat bu yönetim iktidardan çekilmiştir. Şimdiki hükümet ise azınlıklara şefkat elini uzatmıştır. Gelineen noktada azınlıkların bu eli tutmaması üzücü bir durumdur.

R.C.ULUNAY, “Müzaheret Meselesi ”, *Alemdâr*, 23 Haziran 1919.

Konu: İngiltere'nin Himayesinin Kabul Edilmesi

Özet: İttihat ve Terakki yönetime geldikten sonra ülkeyi savaştan savaşa sürüklemiştir. Bu savaşlarda ağır yenilgiler alıp memleketi felaketin eşiğine getirmiştir. Memleket geldiği bu noktadan tek başına çıkacak güçte değildir. Osmanlı elinden tutacak kendisine yardım edecek bir dost eline ihtiyaç duymaktadır. Osmanlının yardımına koşacak bu dost İngiltere’dir. İngiltere tarih boyunca zayıf devletler kol kanat germiştir. Bunun Mısır’da ve Hindistan’da hala yapmaktadır. Osmanlı bu fırsatı iyi değerlendirmelidir.

R.C.ULUNAY, “Söz Gümüş İse Sükût Altındır. ”, *Alemdâr*, 25 Haziran 1919.

Konu: Damat Ferit Paşa’nın Bir Partiye Gececeğini Açıklaması

Özet: Damat Ferit Paşa siyasi bir partiye geçeceği yönünde bir açıklama yapmıştır. Belirtilen partinin Hürriyet ve İtilaf olduğu düşünülmektedir. Damat Ferit Paşa birinci sadrazamlık görevinde de Hürriyet ve İtilaf Fıkrası ile yakınlaşmıştır. Ancak bu partiye geçmemiştir. Sadece bu partiden bazı siyasetçileri bakan olarak atamıştır. Bu ikinci görevinde bu partiye geçip geçmeyeceği merakla beklenilmektedir.

R.C.ULUNAY, “Padişahımız ”, *Alemdâr*, 27 Haziran 1919.

Konu: Sultan Vahdettin’in Ülkenin İçinde Bulunduğu Kötü durumdan Dolayı Üzüntü Duyması

Özet: Ruşen Eşref Sultan Vahdettin’in ülkenin bulunduğu kötü duruma çok üzüldüğünü anlatan bir yazı yazmıştır. Bu yazı okunduğunda padişahın halkına ne kadar bağlı olduğu vatanını ne kadar sevdiği açıkça görülür. Sultan Vahdettin daha tahta çıkmadan halk arasına karışmış halkı yakından tanımıştır. İttihat ve Terakki on senelik yönetiminde memleketi perişan etmiştir. Padişah bu kötü durum içinde tahta çıkmıştır. Bu kötü gidişatı durduramadığı içinde çok üzülmüştür.

R.C.ULUNAY, “Buhrân-ı Vükelâ ”, *Alemdâr*, 30 Haziran 1919.

Konu: Kabinedeki Bazı Bakanların İstifa Etmesi

Özet: Kabineden bazı bakanlar peş peşe istifa etmiştir. Bu durum siyasi bir kriz doğurmuştur. Bu kriz karşısında hükümet sağlam durmak zorundadır. Aksi takdirde hükümetin düşmesi söz konusu olabilir. Böyle bir dönemde hükümetin düşmesi daha büyük sorunlara yol açacaktır. Tevfik Paşa kabinesinde bakan istifası görülmüş peşinden hükümet düşmüştü. Toplumdaki sorunlar daha da derinleşmişti. Şimdi aynı durum yine söz konusudur. Hükümetin dikkatle hareket etmesi gerekmektedir.

R.C.ULUNAY, “İngiltere Seni Unutmadık ”, *Alemdâr*, 7 Temmuz 1919.

Konu: İngiltere’nin Dostluğunun Yeniden Kazanılmasının Gerekliği

Özet: İttihat ve Terakki’nin I. Dünya Savaşı’na Almanya’nın yanında girmesi büyük bir hata olmuştur. Bu hatayı İtilaf devletleri asla unutmamıştır. İzmir Yunanlılar tarafından işgal edildiğinde hiçbirini çıkarmamıştır. Osmanlı her geçen gün daha kötü duruma düşmektedir. Zararın neresinden dönülürse kardır. Osmanlının da bir an önce İngiltere’nin dostluğunu kazanması gerekir. Hükümet I. Dünya Savaşı’nda alınan savaş kararının millete değil İttihat ve Terakki’ye ait olduğunu anlatarak İngiltere’nin gönlünü almak zorundadır.

R.C.ULUNAY, “Sadrazam Paşa da Geldi ”, *Alemdâr*, 16 Temmuz 1919.

Konu: Paris Barış Konferansına Giden Heyetin Dönmesi

Özet: Paris Barış Konferansı’na giden heyet İstanbul’a dönmüştür. Gazeteciler konferansın nasıl geçtiğini az çok tahmin etmelerine rağmen ısrarla Ferit Paşa’dan bir açıklama beklemişlerdir. Ancak Ferit Paşa bir açıklama yapmamıştır.

Bundan da anlaşılıyor ki görüşmeler Paşa'nın istediği gibi gitmemiştir. Bunun böyle olacağı zaten en başından beri bellidir. Çünkü konferansa gidecek heyet yanlış seçilmiştir. Ferit Paşa Fransa'ya Rıza Tevfik'i de götürmüştür. Rıza Tevfik çok okumuş âlim bir adamdır; ancak siyasi yönü çok zayıftır. Yine konferansa giden Maliye Bakanı Tevfik Paşa da etkili bir siyasetçi değildir. Bu heyetle olumlu sonuç alınması çok zordur.

R.C.ULUNAY, “Modası Geçmiş Oyunlar”, *Alemdâr*, 18 Temmuz 1919.

Konu: Yazara Gönderilen Tehdit Mektupları

Özet: Yazara çok sayıda tehdit mektubu gönderilmektedir. Bu mektuplar imzasızdır. Yazara mektupta ağır hakaretler edilmektedir. Mektuplarda İttihat ve Terakki'nin yeniden hükümetin başına geçeceği ve muhalifleri cezalandıracağı söylenmektedir. Yazar bu mektuplardan daha öncede çok sayıda aldığını belirtir. Ancak bu mektupların kendisini korkutamayacağını söyler. Yazar yaşamının sonuna kadar ne pahasına olursa olsun doğru bildiğini söylemekten çekinmeyeceğini belirtir.

R.C.ULUNAY, “Nîkbînlik Hastalığı”, *Alemdâr*, 20 Temmuz 1919.

Konu: Damat Ferit Paşa Kabinesinde Yaşanan Siyasi Kriz

Özet: Damat Ferit Paşa hiçbir hazırlık ve açıklama yapmadan Paris konferansına gitmiştir. Bu sessiz ve hazırlıksız gidişi orada hiçbir netice alamamasına neden olmuştur. Nitekim döndüğünde de sessizliğini koruyarak netice alamadığını ispatlamıştır. Dış siyasette böylesine bunalımlı günler yaşanırken hükümetin kendi içinde de bazı sıkıntılar yaşadığı ortaya çıkmıştır. Çıkan haberlere göre bazı bakanlar istifa etmek üzeredir. Bu kadar hassas bir dönemde siyasi bir krizin yaşanması ülkeyi felakete sürükler. Kabine üyelerinin bunu düşünerek hareket etmeleri gerekir.

R.C.ULUNAY, “Kurd ile Kuzu Hikayesi ”, *Alemdâr*, 23 Temmuz 1919.

Konu: Kuva-yı Milliye'nin Direnişine İtilaf Devletlerinin Kızması

Özet: Kuva-yı Milliye güçlerinin Anadolu'daki direnişi İtilaf devletlerini son derece kızdırmıştır. İtilaf devletleri bu direnişi Türk milletine mal etmiştir. Oysa yapılanlar tamamen İttihat ve Terakki'nin son kalıntılarının icraatlarıdır. İttihat ve Terakki iktidara geldiği günden beri komşularıyla, eski dostlarıyla savaşmış kendi halkına zulüm etmiştir. İktidarı kaybettikten sonra Anadolu'da örgütlenerek burada savaşımaya başlamıştır. Kuva-yı Milliye adı altında ve Türklüğü kullanarak bu direnişine taraftar toplamaya çalışmaktadır. İtilaf devletleri İttihat ve Terakki'nin bu yanlış tutumunu bütün Türk halkına mal etmemeleri gerekir.

R.C.ULUNAY, “Eski Bir Yara ”, *Alemdâr*, 25 Temmuz 1919.

Konu: İttihat ve Terakki Tarafında Öldürülen Ahmet Samim'in Ailesinin Zor Durumda Kalması

Özet: İttihat ve Terakki'ye muhalif yazılar yazdığı için öldürülen Ahmet Samim'in ailesi çok zor durumdadır. Bu acılı aile hükümetten yardım eli beklemektedir. Hükümetin kendisini desteklediği için ölen bu adamın ailesine yardım etmesi gerekmektedir. Zamanında İttihat ve Terakki kendi yandaşlarına her türlü imkânı sağlamıştır. Onları asla zor durumda bırakmamıştır. Hele hele kendileri için canını veren yandaşlarının heykelini dikmişlerdir. Şimdi hükümetinde bu acılı ailenin yardımına koşması gerekmektedir.

R.C.ULUNAY, “İntihabat ”, *Alemdâr*, 26 Temmuz 1919.

Konu: Seçim Olacağına Dair Söylentilerin Çıkması

Özet: Son günlerde seçim yapılacağına dair söylentiler yayılmaktadır. Bu söylentiler bizzat hükümet üyeleri tarafından da dillendirilmektedir. Meşruti yönetimlerde seçim doğal bir olaydır. Halkın en temel hakkıdır. Ne yazık ki İttihat ve

Terakki yönetimdeyken yapılan bütün seçimler şaibeli olmuştur. Anadolu'da ki İttihat ve Terakki kulüpleri halkın oylarına müdahale etmiştir. Bundan dolayı İttihat ve Terakki seçimlerden zaferle çıkmıştır. Şimdi ki hükümet demokrasiye ve meşruti yönetime saygılı bir hükümettir. Seçimlere müdahale edilmesini engellemek zorundadır.

R.C.ULUNAY, “Alemdârın Üç Yıldızlı Muharriri...”, *Alemdâr*, 28 Temmuz 1919.

Konu: Neo-Anadolu Gazetesinde Çıkan Yunanistan'ı Destekleyen Yazı

Özet: Rumca çıkan Neo-Anadolu adlı gazetede Alemdâr'ın Üç Yıldızlı Muharriri adlı bir yazı çıkmıştır. Bu yazıda Ulunay'ın Rumları eleştirmesine cevap verilmiştir. Bu yazıda Yunanistan'ın çok eski ve şanlı bir tarihe sahip olduğu vurgulanmıştır. Antik Yunan'ın bilim yuvası olduğu hatırlatılmıştır. Ulanay'ın Rumları eleştirirken bunu göz önünde bulundurması gerektiği hatırlatılmıştır. Ulunay ise her millet iyi ve kötü yöneticiler görmüştür. İyi yöneticiler bu milletleri en yüksek seviyeye getirirken kötü yöneticiler ülkeyi perişan etmiştir. Osmanlının tarihine bakıldığında Antik Yunan'dan çok daha ileri gittiği görülür. Fakat şimdi kötü yöneticiler elinde bu hale gelmiştir diyerek Rum gazetesine cevap vermiştir.

R.C.ULUNAY, “İzzet Paşa'nın İstifası”, *Alemdâr*, 30 Temmuz 1919.

Konu: İzzet Paşa'nın Sadrazamlık Görevinden İstifa Etmesi

Özet: İzzet Paşa getirildiği sadrazamlık görevinden kısa sürede istifa etmiştir. Oysa İzzet paşa mevki ve makamı seven bir insandır. Kendisine verilen her görevi de kabul etmiştir. İzzet paşa'nın istifa etmesinin nedeni hükümetin başarısız olmasıdır. Kişiliği son derece sağlam olan İzzet Paşa'nın görevinde başarısız olmasının en büyük nedeni Maliye Bakanı Cavit Bey ve Evkaf Bakanı Hayri Efendi gibi isimlerle çalışmasıdır. İzzet Paşa göreve geldiğinde yapacağı ilk iş İttihat ve Terakki üyelerini tutuklamak olmalıydı. Onlarla mesai arkadaşlığı etmesi sonunu getirmiştir.

R.C.ULUNAY, “Şimdiki Dertlerden...”, *Alemdâr*, 31 Temmuz 1919.

Konu: İttihat ve Terakki’nin Kötü İdaresi Yüzünden İnsanların Sefalet İçinde Yaşamaları

Özet: İttihat ve Terakki’nin kötü idaresi yüzünden insanlar sefalet içinde yaşamaya mahkûm olmuştur. II. Abdülhamit zamanında herkesin evi, ailesi, kendini geçindirecek kadar bir geliri vardır. Oysa İttihat ve Terakki’nin iktidara gelmesiyle memleket savaştan savaşa girmiştir. İnsanların evleri yıkılmış aile üyeleri hayatını kaybetmiş eve bakan erkeklerin birçoğu ölmüştür. Bu durum büyük bir sefalet yol açmıştır. İnsanlar barınacak bir ev dahi bulamadıkları için camilerde veya mezarlıklarda yaşamaya mahkûm olmuştur.

R.C.ULUNAY, “Amerika mı? İngiltere mi?”, *Alemdâr*, 1 Ağustos 1919.

Konu: Amerika Himayesi Yerine İngiltere Himayesinin Kabul Edilmesi

Özet: Amerikan heyeti Arabistan gezisini tamamladıktan sonra Anadolu’ya gelmiştir. Heyet Anadolu da halkla görüşerek halkın ne istediğini sormuştur. Halk bu soruya adalet istiyoruz diye cevap vermiştir. Heyet bu cevap üzerine “Bir himaye gerekli olursa Amerika’yı mı yoksa İngiltere’yi mi tercih edersiniz.” diye ikinci bir soru sormuştur. Bu ikinci soru kulağa hoş gelmemektedir. Himaye fikri halkı rahatsız etmektedir. Ancak ille de himaye gerekli ise İngiliz himayesi Osmanlı için daha iyidir.

R.C.ULUNAY, “Mustafa Kemal Paşa, Rauf Bey”, *Alemdâr*, 2 Ağustos 1919.

Konu: Mustafa Kemal Paşa ve Rauf Bey’in Tutuklanmak İstenmesi

Özet: Hükümet yayımladığı bir genelge ile Mustafa Kemal Paşa ve Rauf Bey'in Anadolu'da çeşitli hareketlere katıldıkları için tutuklanmalarını istemiştir. Bu önemli bir gelişmedir. Rauf Bey daha önce çeşitli askeri görevlerde bulunduğundan sonra İzzet Paşa kabinesinde Bahriye Nazırlığına getirilmiştir. Mustafa Kemal ise 3. Ordu Müfettişi olarak Anadolu'ya gönderilmiştir. Şimdi bu iki isim Anadolu'da halkı isyana teşvik ettikleri için tutuklanmak istenmektedir. Mustafa Kemal halk nazarında ve basın arasında sevilen bir isimdir. Kendisinin Enver Paşayla görüştüğüne dair dedikodular çıkmıştır. Mustafa Kemal Paşa halk arasındaki itibarını yitirmemek için İttihat ve Terakki ile bir bağı olmadığını göstermek zorundadır.

R.C.ULUNAY, “Amerikanın Davetinden Ne Anladık”, *Alemdâr*, 4 Ağustos 1919.

Konu: Amerika'nın Ermeni Meselesini Gündeme Getirmesi

Özet: Amerika elçiliğine çağırılan Türk heyetine Amerika: “Ermenistan'a ne verebilirsiniz?” diye sormuştur. Bu soru Amerika'nın şimdi sormaması gereken bir sorudur. Çünkü şu anda Osmanlının Ermenistan'a verecek hiçbir şeyi yoktur. Kaldı ki Ermenilerin sürülmesi Osmanlının veya Türklerin suçu değildir. Sadece İttihat ve Terakki'nin suçudur. Eğer bir hesap sorulacaksa onlara sorulmalıdır. Ermeni vatandaşlarımız da Osmanlı olmadan tek başına yaşayamaz. Bugüne kadar Türklerin desteği ile mutlu ve huzurlu yaşamıştır. Amerika'nın bu meselede taraf olması son derece yanlıştır.

R.C.ULUNAY, “Bizler, Sizler ve Onlar”, *Alemdâr*, 6 Ağustos 1919.

Konu: Ali Kemal Bey'in Peyam'da Çıkan Yazısına Cevap

Özet: Ali Kemal Bey gazeteciliğe geri dönmüştür. Peyam gazetesinde Bizler ve Sizler diye bir yazı yazmıştır. Bu yazısında Hürriyet ve İtilaf Partisiyle Ulunay'ı eleştirmiştir. Yazar bu yazıya cevap verir. Ali Kemal Bey'in siyaseti menfaat elde etmek için kullandığını belirtir. Ali Kemal Bey'in bu amaçla bakanlığa kadar

yükseldiğini belirtir. Oysa kendisinin asla menfaat peşinde koşmadığını söylemektedir. Kendi desteklediği parti dahi olsa yanlış yaptığında eleştirmekten geri kalmayacağını belirtir.

R.C.ULUNAY, “Veremden Evvel Çete ile Mücadele”, *Alemdâr*, 11 Ağustos 1919.

Konu: Osmanlı için İttihat ve Terakki’nin Ciddi Bir Tehlike Olması

Özet: Bir hafta önce veremle mücadele heyeti kurulmuştur. Bu heyet çok gereklidir. Ancak başarıya ulaşamayacaktır. Çünkü Osmanlı için verem mikrobundan daha tehlikeli bir mikrop vardır. Bu İttihatçılık mikrobudur. Bu mikrop Osmanlının kanına girdiğinden beri Osmanlı can kaybı yaşamaktadır. Balkan Savaşları Dünya Savaşı gibi büyük savaşlar Osmanlının başına bela olmuş Türkler hiçbir zaman görmedikleri kadar zarar görmüştür. Eğer Osmanlı can kayıplarından kurtulmak istiyorsa verem mikrobundan önce bu mikropla mücadele etmelidir.

R.C.ULUNAY, “Garbi Trakya da Bir İzmir Olabilir mi? (1)”, *Alemdâr*, 1 Ağustos 1919.

Konu: Wilson İlkelerine Göre Batı Trakya’nın Türklere Bırakılması Gerekliliği

Özet: Milletlerin hakkını teslim etmek için belirlenen Wilson İlkeleri dikkatle incelenmelidir. Bu ilkelere göre bir yörede hangi milletin nüfusu fazla ise o bölge o millete bırakılmalıdır. Ancak görülmüştür ki İzmir meselesinde bu ilkeler uygulanmamıştır. Şimdi aynı durum Batı Trakya meselesi için geçerlidir. Osmanlı bu bölgeyi fethetmeden Türkler buraya yerleşmiştir. Osmanlı buraya geldikten sonra köprüler, camiler, medreseler yapmıştır. Bölgeyi Türk memleketi haline getirmiştir. Bölgenin nüfusuna bakıldığında Türk unsurunun diğer bütün milletlerin toplamından daha fazla olduğu görülecektir. Wilson İlkeleri hakkıyla uygulanacaksa bölgenin Türklere bırakılması gerekecektir.

R.C.ULUNAY, “Yine Eski Hikaye”, *Alemdâr*, 15 Ağustos 1919.

Konu: Tarık Gazetesi Başyazarının Türk Birliği Başlıklı Yazısına Cevap

Özet: Tarık Gazetesi başyazarı Türk Birliği başlıklı yazısında Türk birliği ve İslam birliği fikirlerine dayanarak Osmanlının birliğinin sağlamasını önerir. Bu yazısında Auguste Comte'den alıntılar yaparak meseleye bilimsel bir hava katmak istemiştir. Oysa Osmanlı bu fikirleri daha önce de duymuştur. İttihat ve Terakki bu parlak sözlerle iktidara gelmiş ve birkaç senede Osmanlıyı harap etmiştir. Şimdi aynı düşünceler biraz değiştirilerek ve bilimsel teorilere dayandırılarak aşılarmaya çalışıyor ancak halk nu sözlerin altındaki gerçek niyeti iyi bilmektedir.

R.C.ULUNAY, “Garbi Trakya da Bir İzmir Olabilir mi? (2)”, *Alemdâr*, 16 Ağustos 1919.

Konu: Batı Trakya'nın Türklere Ait Olması

Özet: Yunanistan Başbakanı Mösyö Venizelos gönderdiği bir telgrafla Batı Trakya'da Ağaç Liman'ının Bulgarlara, Kavala Bölgesinin Yunanlılara geri kalan kısmın ise Türklere bırakılmasını teklif etmiştir. Bu teklif mantık dışıdır. Bu topraklar iplik yumağı değildir ki maskla kesilip bölünsün. Mösyö Venizelos Batı Trakya'yı da İzmir'e benzetmek istiyor. İzmir'de yaşanan olaylar ortadadır. Yunan askerleri sokak ortasında keyfî olarak insanları öldürmektedir. Ama Batı Trakya bu hale gelmeyecektir. Batı Trakya Türk'tür kalacaktır.

R.C.ULUNAY, “Garbi Trakya da Bir İzmir Olabilir mi? (3)”, *Alemdâr*, 17 Ağustos 1919.

Konu: Batı Trakya'nın Türklere Ait Olması

Özet: Osmanlı Devleti Balkanlarda fetihlere başlayınca başkent olarak Edirne'yi seçmiştir. Edirne başkent olunca bölgenin nüfusu hızla Türkleşmiştir. Osmanlı çok sayıda mimari eser bırakmıştır. İttihat ve Terakki bu eserlere yenisini eklemediği gibi olanları da yakıp yıkmıştır. Üstelik Batı Trakya altı yıl boyunca Bulgaristan'ın işgalinde kalmıştır. Buna rağmen bölgeye bakıldığında Türk nüfusunun yüzde yetmiş oranında olduğu görülmektedir. Üstelik her tarafta Osmanlı eserli bulunmaktadır. Bunlar da gösteriyor ki Batı Trakya Türklere aittir.

R.C.ULUNAY, “Amerika Mandater Olacaksa”, *Alemdâr*, 18 Ağustos 1919.

Konu: Amerikan Mandası Fikrinin Ortaya Atılması

Özet: Amerika I. Dünya Savaşında tarafsız kalmıştır. İngiltere'nin diplomatik girişimleri sonucunda insani amaçlarla savaşa girmiştir. Gelineen noktada Osmanlının Amerikan mandası olması gündemdedir. Osmanlı manda yönetimini hak edecek bir ülke değildir. Ancak İttihat ve Terakki ülkeye o kadar büyük zararlar vermiştir ki Osmanlının bu zarardan tek başına kurtulması mümkün görünmemektedir. Büyük bir devletin yardımına ihtiyaç duymaktadır. Ancak bu ülke Amerika değil İngiltere'dir

R.C.ULUNAY, “Tevfik Paşa'nın Beyanâtı”, *Alemdâr*, 19 Ağustos 1919.

Konu: Tevfik Paşa'nın Sadrazamlıktan Ayrıldıktan Sonra Siyasilere Nasihatte Bulunması

Özet: İkdâm gazetesinde eski Sadrazamlardan Tevfik Paşa'nın Bir açıklamasına yer verilmiştir. Tevfik Paşa Sadrazamlıktan ayrıldıktan sonra sürekli kendisine fikir danışılan bir kişi olmuştur. Tevfik Paşa siyasi alanda kabine üyelerine pek çok nasihatte bulunmuştur. Oysa siyasilere bugün fikir hocalığı yapan Tevfik Paşa kendisi Sadrazamken başarılı olamamıştır. Bunun en büyük nedeni Tevfik Paşa'nın seçtiği kabinedir. Ayrıca Tevfik Paşa halkın içinden yetişmediği için halkın durumunu bilememiştir. Bu yüzden başarısız olmuştur. İkdâm'da çıkan yazısında

manda fikrinin kabul edilmemesi gerektiğini belirtmiştir. Tevfik Paşa ne yazık ki bu fikrinde de yanlıştır. Osmanlı içinde bulunduğu durumdan güçlü bir ülkenin desteği olmadan kurtulamayacaktır.

R.C.ULUNAY, “Yaramıza Bir Merhem...”, *Alemdâr*, 21 Ağustos 1919.

Konu: İtalya ve İngiltere’nin Osmanlıya Hoşgörü ile Davranması

Özet: İtalya ve İngiltere her zaman Osmanlının dostu olmuştur. Nitekim İtalya komiseri Meysa Kırım şehitliğini ziyaret etmiştir. Burada Türk dostluğunu dile getirmiştir. Osmanlı İtalya’ya karşı savaşıp mağlup olmasında rağmen İtalya hala Osmanlıya dost gibi davranmaktadır. İngiltere Osmanlının eskiden beri dostudur. Bugün İngiltere de Osmanlı dostluğunu dile getirmektedir. İttihat ve Terakki bu iki dost ülkeye savaş açmakla büyük hata yapmıştır.

R.C.ULUNAY, “Amerika Değil İngiltere”, *Alemdâr*, 22 Ağustos 1919.

Konu: Amerika Mandası Yerine İngiltere Mandasının Kabul Edilmesi

Özet: Rauf Ahmed Bey İstiklal gazetesinde yazdığı bir makalede Amerikan mandasını tercih ettiğini belirtmiştir. Oysa Amerika Wilson ilkelerine uymayarak Yunanistan’ın İzmir’i işgaline göz yummuştur. Hak böyleyken Amerikan mandasının kabul edilmesi söz konusu olamaz. Öte yandan Amerika ve Osmanlı birbirine çok uzak iki ülkedir. Amerika Osmanlıyı anlayamaz Osmanlının beklentilerine cevap veremez. Eğer ille de bir manda isteniyorsa bu İngiltere mandası olmalıdır. Çünkü İngiltere Osmanlıyı daha iyi tanımaktadır. Türklerin hassasiyetlerine saygılı davranmaktadır.

R.C.ULUNAY, “İngiltere-Türkiye”, *Alemdâr*, 26 Ağustos 1919.

Konu: İngiltere’nin Türklere Daha İyi Davranması ve Osmanlıyı Korumak İstemesi

Özet: Loyd George bir beyanatında “Britanya’nın geleceği Türkiye meselesinin halledilmesine bağlıdır.” demiştir. Bu söz İngiltere’nin Osmanlıya karşı tavrını ve ileride takınacağı siyasi tutumu göstermektedir. İngiltere hiçbir zaman ezilen halkın hakkını görmezden gelmemiştir. Bugün Anadolu’da katliamlar yapılmakta Türkler zulüm görmektedir. İngiltere bunun önüne geçecektir. Ayrıca İngiltere Türklerin kendilerini sevdiğini bilmektedir. Savaşta karşı saflarda olsalar bile iki millet birbirini düşman olarak görmemiştir. İngiltere sonunda Osmanlıya dost elini uzatacaktır. Önemli olan bizim bu fırsatı kaçırmamızdır.

R.C.ULUNAY, “Men Çe Gûyem Tamburem Çe Zend”, *Alemdâr*, 31 Ağustos 1919.

Konu: Osmanlının İngiltere Himayesine İhtiyaç Duyması

Özet: Yine istiklal sözü dillendirilmeye başlamıştır. Bu halk bu sözleri daha önce de duymuştur. Fakat bu sözler ne Girit’i ne Trablusgarb’ı ne de Batı Trakya’yı kurtarmıştır. İstiklal fikri bir şeydir. Ancak içinde bulunulan durumda istiklalin tek başına elde edilmesi mümkün görünmemektedir. Osmanlının İngiltere gibi bir koruyucuya ihtiyacı vardır. İngiltere Osmanlının elinden tutarsa Osmanlı kendini toplayabilir. Yoksa bu istiklal sözleri ile bir yere varılamaz.

R.C.ULUNAY, “İngiltere’nin Yeni Vaziyet-i Siyasîyesi”, *Alemdâr*, 4 Eylül 1919.

Konu: Osmanlının İngiltere’nin Himayesine İhtiyaç Duyması

Özet: İngiltere Osmanlı hakkındaki düşüncelerini daha açık bir dille anlatmaya başlamıştır. Bu Osmanlı için bir fırsattır. Osmanlının bu fırsatı kaçırmaması gerekmektedir. İçinde bulunduğu durumdan Osmanlının tek başına çıkması çok zordur. Osmanlı İngiltere gibi güçlü bir ülkenin himayesine ihtiyaç

duymaktadır. İstiklal fikrini savunanlar bunun nasıl gerçekleşeceğini de anlatmak zorundadırlar. Sadece bunu dillendirmek yeterli değildir.

R.C.ULUNAY, “Anadolu’dan İstemeye Yüz Kaldı mı?”, *Alemdâr*, 5 Eylül 1919.

Konu: Anadolu’nun Çektiği Sıkıntılar

Özet: Ali Kemal Bey yazdığı makalesinde ülkeyi ancak Anadolu halkının kurtaracağını belirtir. Ali Kemal Bey bu noktada haklıdır. Osmanlının kuruluşundan beri ülkenin yükünü hep Anadolu çekmiştir. İsyan çıkmış Anadolu’dan asker alınmış, ekonomi bozulmuş Anadolu’dan verdi alınmış, asayişsizlik doğmuş eşkıya Anadolu’ya dadanmıştır neticede hep Anadolu çekmiştir. Bugün Anadolu gezilecek olsa dul kadınlarla, babasız kalan çocuklarla, oğlu öldüğü için tarlasını ekemeyen kadınlarla karşılaşılır. Artık Anadolu’nun verecek bir şeyi kalmamıştır.

R.C.ULUNAY, “Kadınlarımız”, *Alemdâr*, 10 Eylül 1919.

Konu: Kadınları Çalıştırma Cemiyetinin Kapatılması

Özet: Kadınları Çalıştırma Cemiyetinin kapıldığı yönünde bazı haberler çıkmıştır. Bu cemiyet ülke için oldukça önemli bir müessesedir. Dünya savaşından sonra birçok kadın eşini, çocuğunu kaybettiği için çalışmak zorunda kalmıştır. Okuma yazman bilen kadınlar Telefon İdaresine alınmıştır. Bu hem idarenin daha iyi çalışmasını sağlamış hem de kadınların ortada kalmasını önlemiştir. Ancak nedense bu kadınlar sonradan işten atılmıştır. Şimdi bu Cemiyetin de kapatılmasının gündeme gelmesiyle kadınlar zor durumda kalacaktır.

R.C.ULUNAY, “Kundak”, *Alemdâr*, 11 Eylül 1919.

Konu: İttihat ve Terakki’nin Ülkeye Verdiği Zarar

Özet: Ülke bu hale gelmesine rağmen İttihat ve Terakki hala elini yönetimden çekmemiştir. Hala iktidar hesapları yapmaktadır. Bu ülkede hangi padişah tahttan indiyse onun varlığı hep arandı. II. Abdülhamit tahta iken sevilme de öldüğünde herkes arkasından ağlamıştır. Öyle ki onun sürgüne gönderdiği Ahmet Celaleddin Paşa Müşir Fuat Paşa bile ağlamıştır. Onun büyüklüğünü kabul etmiştir. Bugün ise İttihat ve Terakkiyi hiç kimse aramamaktadır. Avrupa bile İttihat ve Terakki'nin ne kadar büyük bir tehlike olduğunu anlamıştır. Eğer bir gün yine yönetime İttihat ve Terakki gelecek olursa Avrupa o zaman bu devleti yok etmek isteyecektir.

R.C.ULUNAY, “Hürriyet ve İtilafdan Ne İçin Korkuyorlar”, *Alemdâr*, 15 Eylül 1919.

Konu: İttihat ve Terakki'nin Hürriyet ve İtilaf'a Muhalefet Etmesi

Özet: İttihat ve Terakki iktidara geldiğinden beri Hürriyet ve İtilaf'a muhalefet etmiştir. Partinin üyelerini öldürmüş, sürgüne göndermiş, idam etmiştir. İttihat ve Terakki'nin bu kadar zalim davranmasının nedeni Hürriyet ve İtilaf Fırkasından korkmasıdır. Hürriyet ve İtilaf partisi yapılan bunca zulme rağmen korkmamış ve yılmamış neticede iktidarı ele geçirmiştir. Şimdi İttihat ve Terakki'ye yaptıklarının hesabını soracaktır. İttihat ve Terakki bundan korktuğu için Hürriyet ve İtilaf'a muhalefet etmektedir.

R.C.ULUNAY, “Turancılar ve Türkler Ama Hakîkî Türkler”, *Alemdâr*, 20 Eylül 1919.

Konu: İttihat ve Terakki'nin Milli Mücadeleyi Bahane Ederek Halktan Para Toplaması

Özet: İttihat ve Terakki iktidara gelmeden önce zengin olmayan bir topluluktur. İktidara geldikten sonra hızla zenginleşmiştir. Savaşları bile kendi menfaati için kullanmıştır. İktidarı kaybettikten sonra Anadolu'da milli mücadeleyi

bahane ederek halktan para toplamaya başlamıştır. Artık Türk halkı bu oyunlara kanmamaktadır. Konya'dan çekilen bir telgrafta İttihat ve Terakki'nin yine aynı oyunu oynadığını ama halkın buna kanmadığı belirtilmektedir.

R.C.ULUNAY, “Ne İstiyorlar”, *Alemdâr*, 27 Eylül 1919.

Konu: İttihat ve Terakki'nin Hükümetin Başına Geçmek İstemesi

Özet: İttihat ve Terakki Anadolu'da halkı örgütleyip para toplamaktadır. Memleketi yeni bir savaşa sokmak istemektedir. Oysa artık ne silahımız ne de paramız vardır. Rauf Bey mili hareket diye halkı kandırmaya çalışmaktadır. Kaybedilen toprakları alacağını düşünmektedir. Halbuki Rauf Bey daha önce Bahriye Nazırıdır. O zaman neden adaları Yunanistan'a bırakmıştır. İttihat ve Terakki'nin kaybedilen toprakları kazanmak gibi bir amacı yoktur. Tek amacı iktidarı yeniden ele geçirmektir.

R.C.ULUNAY, “Dönmeler”, *Alemdâr*, 2 Teşrîn-i Evvel 1919.

Konu: Sonradan Müslüman Olanlara Hakkında Dedikodu Çıkarılması

Özet: Son zamanlarda dönmeler aleyhinde çeşitli dedikodular çıkarılmıştır. Dönmeler diye nitelenen grup sonradan Müslüman olan vatandaşlarımızdır. Araplar, Arnavutlar ve Ermenilerden sonra bu din kardeşlerimiz bizden koparılmaya çalışılmaktadır. Bu vatandaşlara çeşitli iftiralar atılmaktadır. Onların gerçekten Müslüman olmadığı Müslüman'mış gibi davrandıkları belirtilmektedir. Ramazan ayında bile oruç tutmadıkları söylenmektedir. Bu topluluğun özellikle savaş zamanında zenginleştiği iddia edilmektedir. Bunların hepsi yalandır. Bu gruba iftira atılarak bizden koparılmak istenmektedir.

R.C.ULUNAY, “Harekât-ı Millî'ye İttihat ve Terakki”, *Alemdâr*, 6 Teşrîn-i Evvel 1919.

Konu: İttihat ve Terakki'nin Milli Mücadele Saflarına Katılması

Özet: İttihat ve Terakki milli mücadele saflarına katılmıştır. Bundan dolayı İttihat ve Terakki'nin keyfi yerindedir. Milli mücadelenin öncüleri daha önce yaptıkları açıklamada hiçbir siyasi parti ile ilişkileri olmadıklarını belirtmişlerdir. On yıllık tecrübe göstermiştir ki İttihat ve Terakki bu millet için hayırlı hiçbir iş yapmamıştır. Cinayet ve sürgünlerle halkı canından bezdirmiştir. Bugün milli mücadele saflarına karışarak yine iktidar hesabı yapmaktadır. Eğer gerçekten milli mücadeleye İttihat ve Terakki karışmışsa o zaman milli mücadele gerçek amacını yitirir. Halk da bu mücadeleye destek vermez.

R.C.ULUNAY, “Divan-ı Âlî”, *Alemdâr*, 10 Teşrîn-i Evvel 1919.

Konu: Yüce Divanın İşlevini Yerine Getirememesi

Özet: Ortalıkta bir yüce divan lafı dolaşmaktadır. Fakat kimse bu yüce divanın ne olduğunu bilmemektedir. Bu sözcük önceleri II. Abdülhamit'in vekilleri ile anılmıştır. Bu vekillerin yüce divana sevk edildiği belirtilmiştir. İttihat ve Terakki iktidardan düşünce aynı sözcük yine gündeme gelmiştir. İttihatçıların yüce divana sevk edileceği söylenmiştir. Bu bir süre İttihat ve Terakki'yi korkutmuştur ancak görülmüştür ki böyle bir yer yoktur.

R.C.ULUNAY, “Hücûmzedeler (2)”, *Alemdâr*, 20 Teşrîn-i Evvel 1919.

Konu: Adil Bey'in Bakanlık Görevinde İsteddiği İcraatları Yapamaması

Özet: Adil Bey Ferit Paşa kabinesinde bir dönem İçişleri Bakanlığı görevine bakmıştır. Bu görevi çeşitli şartlarla kabul etmiştir. Görece geldiğinde gazetecileri toplayarak basın özgürlüğünün tam olarak uygulanması için çalışacağını belirtmiştir. Daha sonra icraatlarına başlamıştır. Ancak Ferit Paşa ve Sabri Efendi Adil Bey'in her işine müdahale etmiştir. Neticede Adil Bey yapmak istediği işleri yapamamıştır.

R.C.ULUNAY, “Nura İhtiyacımız Var!”, *Alemdâr*, 23 Teşrîn-i Evvel 1919.

Konu: Halkın Milli Mücadelenin Amacı Konusunda Aydınlatılması

Özet: Halk milli mücadelenin İttihat ve Terakki ile bir ilgisi olup olmadığını merak etmektedir. Mustafa Kemal’in bu konuyla ilgili bir açıklama yapması gerekmektedir. Hareket ilk başladığında İttihat ve Terakki’den bağımsız düşünülmüştür. Ancak bu kanaat her geçen gün değişmektedir. Harekete İttihat ve Terakki üyelerinin dahil olduğu görülmektedir. Mustafa Kemal Paşanın bu isimleri hareketten ayıklaması gerekmektedir.

R.C.ULUNAY, “Yine Sivas Telgrafı”, *Alemdâr*, 27 Teşrîn-i Evvel 1919.

Konu: Sivas’tan Kuva-yı Milliye’yi Suşlayan Bir Telgrafın Çekilmesi

Özet: Sivas’tan çekilen bir telgrafta Kuva-yı Milliye ciddi bir şekilde suçlanmaktadır. Vakıf gazetesi bu telgrafi gündeme getirdiği için Ulunay’ı ağır bir dille eleştirmektedir. Ulunay’ı milli mücadele karşıtı olmakla suçlamıştır. Yazar bu suçlamayı kabul etmediğini belirtir. Kendisinin de milli mücadele yanlısı olduğunu söyler. Ayrıca Mustafa Kemal’e yüzde yüz güvendiğini belirtir. Sadece harekete karışan İttihat ve Terakki üyelerinin hareketten ayıklanmasını ister.

R.C.ULUNAY, “Manastır, Selanik, Sivas, Ankara, Mustafa Kemal Paşa Hazretlerine”, *Alemdâr*, 28 Teşrîn-i Evvel 1919.

Konu: Mustafa Kemal Paşa’nın Kuva-yı Milliye Saflarına Karışan İttihat ve Terakki Üyelerini Ayıklaması Zorunluluğu

Özet: Kuva-yı Milliye hareketi halk tarafından tam destek görmektedir. Fakat hareketin içinde bazı İttihat ve Terakki Üyelerin de bulunduğu söylenmektedir. Üstelik Tasvir-i Efkâr ve Yeni Gün gazeteleri hareketi desteklemektedir. Bu

gazeteler İttihat ve Terakki yanlısı gazetelerdir. Halk İttihat ve Terakki'den bıkmıştır. Onların bu harekete katılması halkı milli mücadeleden uzaklaştırır. Mustafa Kemal Paşa'nın biran evvel bu durumu düzeltmesi gerekmektedir.

R.C.ULUNAY, “Evet, Neden Anlaşmayalım (1)”, *Alemdâr*, 30 Teşrîn-i Evvel 1919.

Konu: Tasvir-i Efkâr Gazetesinin Milli Mücadeleye İttihat ve Terakki Üyelerinin Karıştığını Yalanlaması

Özet: Tasvir-i Efkâr gazetesinde çıkan bir yazıda milli mücadele hareketine İttihat ve Terakki üyelerinin karışmadığı belirtilmiştir. Bu iddiaları ortaya atanlar milli mücadele karşıtı olarak suçlanmıştır. Yazar bu iddiaları kendisinin ortaya attığını belirtir. Ancak milli mücadele karşıtı olmadığını söyler. Sivas'ta bu hareketi başlatanların namuslu adamlar olduğunu düşünür. Fakat hareketin Ankara'daki yapılanmasının İttihat ve Terakki denetiminde olduğunu belirtir. Bunu ispatlayabileceğini ifade eder.

R.C.ULUNAY, “Bir Çâre-i Hâl”, *Alemdâr*, 31 Teşrîn-i Evvel 1919.

Konu: Sadrazam Ali Paşa'ya Milli Mücadelenin Anlatılması

Özet: Tasvir-i Efkâr gibi İttihat ve Terakki yanlısı gazeteler milli mücadeleyi destekleyerek hareketi bir İttihat ve Terakki yapılanması gibi göstermektedirler. Bu durum milli mücadeleyi hem halk nazarında hem de hükümet nazarında değersiz kılmaktadır. Özellikle de Sadrazam Ali Paşa'ya bunun yanlış olduğu anlatılmalıdır. Sivas'ta bu hareketi başlatanlar namuslu adamlardır. İttihat ve Terakki ile bir alakaları yoktur. Sadrazamın da bu durumu böyle bilmesi gerekmektedir.

R.C.ULUNAY, “Hah Şöyle... Biraz Yola Gelin”, *Alemdâr*, 1 Teşrîn-i Sani 1919.

Konu: Tasvir-i Efkar Gazetesinin Alemdar'ı Milli Mücadele Karşısı Göstermesi

Özet: Tasvir-i Efkâr gazetesinde çıkan bir yazıda Alemdar gazetesi Refî' Cevad Ulunay milli mücadele karşısı olarak gösterilmiştir. Yazar ne kendisinin ne de gazetesinin milli mücadele karşısı olduğunu belirtir. Hareketi ilk günden beri desteklediğini söyler. Karşı çıktığı tek noktanın milli mücadele hareketine İttihat ve Terakki üyelerinin katılması olduğunu belirtir.

R.C.ULUNAY, “Yine İntihabad”, *Alemdâr*, 5 Teşrîn-i Sani 1919.

Konu: Milletvekili Seçimlerinin Yapılması

Özet: Milletvekili seçimleri yaklaşmaktadır. Ülkemizde her ne kadar da meşruti zihniyet gelişmemişse de seçimler son derece önemlidir. Ancak seçimlerde ciddi propaganda hataları yapılmaktadır. Örneğin İkdâm gazetesi her sayısında Hamdullah Suphi ve Emin Bey'den söz ederek onların reklamını yapmaktadır. Propaganda böyle yapılmaz. Adaylar halka seçildiklerinde ne yapacaklarını anlatmalıdırlar. Propaganda ancak böyle yapılır. Bunun yanında adayın kim olduğunu, ne iş yaptığını, eğitim durumunu da kısaca açıklaması gerekmektedir.

R.C.ULUNAY, “Kırmızı Hançer”, *Alemdâr*, 8 Teşrîn-i Sani 1919.

Konu: Hükümetin Aleyhine Yayınlanan Kırmızı Hançer İmzalı Bir Beyanname

Özet: Kırmızı Hançer imzasıyla bir bildiri yayımlanmıştır. Bildiride hükümet tehdit edilmiştir. Bu bildirinin hiçbir etkisi yoktur. Zaten halk bu tür bildirileri okumaz. Okusa dahi kimse ciddiye almaz. Daha önce İttihat ve Terakki aleyhine de bu tür bildiriler yayımlanmıştır. Ancak hiçbir etkisi olmamıştır.

R.C.ULUNAY, “Akılsız Dostlar”, *Alemdâr*, 9 Teşrîn-i Sani 1919.

Konu: İttihat ve Terakki Yanlısı Gazetelerin Milli Mücadeleye Zarar Vermesi

Özet: Vakit ve Tasfir-i Efkâr gazeteleri milli mücadeleyi destekleyen yazılar yazmaktadır. Aynı gazeteler daha önce de İttihat ve Terakki'yi desteklediği için milli mücadele İttihat ve Terakki ile anılmaya başlanmıştır. Halk bu yüzden harekete mesafeli davranmaya başlamıştır. Oysa daha önce Sivas ekibi İttihat ve Terakki ile bir bağları olmadığını açıklamıştır. Bu iki gazete bu hareketleri ile milli mücadeleye ciddi zararlar vermektedir.

R.C.ULUNAY, “Müddeisiz Bir Mahkeme”, *Alemdâr*, 11 Teşrîn-i Sani 1919.

Konu: İtilaf Devletlerinin İzmir Olayları Üzerine Türk ve Yunan Tarafları İle Görüşmesi

Özet: Yunanlılar işgal ettikleri İzmir’de halka büyük bir zulüm uygulamaktadır. İtilaf devletleri yaşananlar üzerine bir heyet kurarak Türk ve Yunan tarafları ile görüşmek istemiştir. Mösyö Venizelos burada çok etkili bir savunma yapmıştır. Bu savunmadan anlaşılıyor ki İzmir’de yaşananlardan yine Türkler sorumlu tutulacaktır. Çünkü Türk tarafı kendini savunamamıştır.

R.C.ULUNAY, “Can Noktası”, *Alemdâr*, 13 Teşrîn-i Sani 1919.

Konu: İttihat ve Terakki Yanlısı Gazetelerin Yazara Memleketi Kurtarmaya Çalışım Demeleri

Özet: İttihat ve Terakki yanlısı bir gazetede yazara hitaben “Enverlerden, Talatlardan, bende yıldım. Fakat şimdi meselemiz o değil.” diye başlayan bir yazı çıkmıştır. Bu yazıda yazarın artık İttihat ve Terakki'yi eleştirmemesi istenmiştir. Memleketin işgal altında olduğu önceliğin memleketin kurtuluşu olduğu

belirtilmiştir. Oysa yazar bu çağrıya olumsuz yanıt verir. Memleketi bu hale İttihat ve Terakki'nin getirdiğini belirtir. Bundan dolayı önceliğinin İttihat ve Terakki olduğunu söyler.

R.C.ULUNAY, “Yine İntihabat”, *Alemdâr*, 14 Teşrîn-i Sani 1919.

Konu: Milletvekili Seçimlerinin Yapılması

Özet: Milletvekili seçimleri yapılmıştır. Çıkan haberlere göre seçilen vekillerin çoğu İttihat ve Terakki üyeleridir. Bu durum bir felakettir. Bu ülkeyi bu hale getiren insanları sürgüne gönderen, suçsuz yere idam eden bu kişilerin meclise girmesi haksızlıktır. Bu insanların meclise gönderilmeden önce yaptıklarından dolayı cezalandırılması gerekmektedir. Bu yapılamadığı için bu şahıslar seçimlere de rahatlıkla girip seçildiler. Şimdi yine zulümlerine başlayacaklardır.

R.C.ULUNAY, “Hemşehrilerime Bir Cevap ”, *Alemdâr*, 16 Teşrîn-i Sani 1919.

Konu: Konyalı Vatandaşların Yazarın Milletvekili Olmasını İstemesi

Özet: Konyalılar yazara gönderdikleri bir mektupla ondan Konya milletvekili adayı olmasını istemişlerdir. Konya'da milletvekili adaylarının en güçlüsü Mehmet Emin Efendidir. Bu zat Konya'da bir süre belediye başkanlığı yapmıştır. Yanı zamanda yazarın amcasıdır. Yazarın amcası bir dönem İttihat ve Terakki saflarına da katılmıştır. Bu sayede milletvekili seçilmiştir. Başka bir aday ise Muammer Bey'dir. Buda bir süre belediye başkanlığı yapmıştır. Halk kendisinden memnun kalmamıştır. Üçüncü aday ise yazarın diğer amcası Mehmet Emin Efendi'nin kardeşi Hüsamettin Bey'dir. Yazar bu üç aday arasında kendisinin yeri olmadığını belirtir. Bu şahısların menfaat peşinde koştuğunu kendisinin bunu yapamayacağını dile getirir.

R.C.ULUNAY, “Ne Yüzle?..”, *Alemdâr*, 17 Teşrîn-i Sani 1919.

Konu: Yeni Gün Gazetesinin İzzet Paşa'nın Yurda Dönmesinin Eleştirmesi

Özet: İkinci Abdülhamit'in kâtiplerinden İzzet Paşa Avrupa'dan dönerek İstanbul'a yerleşmiştir. Yeni Gün gazetesi İzzet Paşa'yı ne yüzle döndün diye eleştirmiştir. Yazar İzzet Paşa'yı tanımadığını belirtir. İyiliği ve kötülüğü hakkında yorum yapamayacağını söyler. Fakat Yeni Gün gazetesinin yazısını da doğru bulmaz. Yazara göre Yeni Gün gazetesi İttihat ve Terakki yanlısı bir gazetedir. Böyle bir gazetenin Abdülhamit gibi bir padişahın kâtibini yermeye hakkı yoktur.

R.C.ULUNAY, “İzmir ve İzmir’den Sonrası İçin”, *Alemdâr*, 18 Teşrîn-i Sani 1919.

Konu: İzmir'in İşgal Edilmesi

Özet: İzmir'in işgal edilmesinde en büyük suç İttihat ve Terakki'nindir. İşgalin bitmemesindeki en büyük sorumluluk ise sadrazam Ferit Paşa'nındır. Ferit Paşa bu durum karşısında çok pasif bir siyaset izlemiştir. Ferit Paşa'nın yapması gereken ilk iş İzmir'i bu hale düşüren İttihat ve Terakki üyelerini cezalandırmaktır. Peşinden büyük devletler kendini iyi anlatıp hakkını istemelidir. Ferit Paşa bunu yaparsa İzmir işgalden kurtulabilir.

R.C.ULUNAY, “Yine İngiltere, Yine İngiltere”, *Alemdâr*, 19 Teşrîn-i Sani 1919.

Konu: İşgalden Kurtulmak İçin İngiltere'nin Desteğinin Alınmasının Gerekliliği

Özet: İzmir'in işgalinden sonra halk bu durumdan kurtulmak için çeşitli fikirler üretmiştir. Bir grup tam bir teslimiyet içindedir. Bir grup ise savaş taraftarıdır. Yazara göre Osmanlı hastadır. Bu durum ölmekten daha iyidir. Olası bir savaş ülkeyi öldürebilir. Bu hasta durumdan kurtulmanın tek çaresi büyük bir devletin yardımını almaktır. Bu büyük ülkede İngiltere'dir.

R.C.ULUNAY, “Şu Bahsi Açmasanız!..”, *Alemdâr*, 23 Teşrîn-i Sani 1919.

Konu: Tasfîr-i Efkâr Gazetesinin Milli Mücadeleyi Destekleyen Yazılar Yazması

Özet: Tasfîr-i Efkâr gazetesi yine milli mücadeleyi destekleyen yazılar yazmaya başlamıştır. Aynı gazete daha öncede bu yönde yazılar yazmış hatta yazarı milli mücadele karşıtlığı ile suçlamıştır. Neticede bu gazetede hatasını anlayıp yazarın milli mücadeleyi desteklediğini kabul etmiştir. Bir süre bu yazılarına ara vermiştir. Ancak şimdi her nedense tekrar bu yazıya başlamıştır.

R.C.ULUNAY, “Bundan Sonra...”, *Alemdâr*, 24 Teşrîn-i Sani 1919.

Konu: İttihat ve Terakki’nin Küstürdüğü Hristiyan Halkın Gönülünün Alınması

Özet: İttihat ve Terakki iktidarda iken diğer unsurlara olduğu gibi Hristiyan halka da kötülük etmiştir. Bu tutumu Hristiyanların Osmanlıya küsmesine yol açmıştır. Ancak şimdi İttihat ve Terakki iktidarda değildir. Bu halkın gönülünün alınması gerekir. Öte yandan kendilerine yaptıkları kötülük yüzünden İttihat ve Terakkinin cezalandırılması gerekir.

R.C.ULUNAY, “Ahabplık Başka...”, *Alemdâr*, 3 Kanun-ı Evvel 1919.

Konu: Edirne Milletvekili Şeref Bey’in İttihat ve Terakki Üyesi Olması Nedeniyle Eleştirilmesi

Özet: Edirne milletvekili Avukat Eşref Bey yazardan babasının arkadaşı olduğu için kendisini eleştirmemesini istemiştir. Yazar böyle bir durumun söz konusu olamayacağını belirtir. Dostluğun başka olduğunu söyler. Daha önce bu

sayfada kendi öz amcasını İttihat ve Terakki üyesi olduğu için eleştirdiğini hatırlatır. Bundan dolayı Eşref Bey'in kusuruna bakmamasını ister.

R.C.ULUNAY, “Manasız Bir Hiddet!”, *Alemdâr*, 6 Kanun-ı Evvel 1919.

Konu: Ferit Bey'in Bir Yazısında Anzavur Ahmet Bey'i Eleştirmesi

Özet: Ferit Bey yazdığı bir makalede Anzavur Ahmet Bey'i ağır bir dille eleştirmektedir. Anzavur Ahmet'in sadece eşkıya olmadığını hükümeti yıkmak için Anadolu'dan gönderilmiş bir çeteci olduğunu belirtir. Yazar bu sözleri abartılı bulur Anzavur Ahmet'i tanımadığını ancak anlatıldığı gibi de olamayacağını düşünür. Yazar Anzavur Ahmet'in bütün Balıkesir'i ayaklandıracağına ihtimal vermemektedir.

R.C.ULUNAY, “Prensten İlk Beklediğimiz ”, *Alemdâr*, 8 Kanun-ı Evvel 1919.

Konu: Prens Sabahattin'in Memlekete Dönmek İstemesi

Özet: Çıkan haberlere göre Prens Sabahattin memlekete dönmek istemektedir. İttihat ve Terakki'ye muhalif olduğu için yıllarca yurtdışında kalmak zorunda kalan prens Sabahattin şimdi gelip memleketine hizmet etmek istemektedir. Ancak Prens Sabahattin'in memlekete döndüğünde dikkat etmesi gereken hususlar vardır. Öncelikle Prens'i destekleyenler arasında namuslu insanlar olduğu gibi kötü insanlarda bulunmaktadır. Prens'in bunlardan kurtulması gerekmektedir. Öte yandan memlekette hala İttihat ve Terakki zihniyeti mevcuttur. Prens'in bunlardan gelecek suikastlara da dikkat etmesi gerekir.

R.C.ULUNAY, “Memûrîne Zam Meselesi”, *Alemdâr*, 12 Kanun-ı Evvel 1919.

Konu: Memurların İçinde Bulunduğu Ekonomik Sıkıntı

Özet: Memurlar ciddi bir ekonomik sıkıntı yaşamaktadır I. Dünya Savaşı ile birlikte bu sıkıntı daha da büyümüştür. Memur sefaletin pençesine düşmüştür. Hükümet memurlara zam yapma hazırlığı içindedir. Ancak hükümet bu durumda geç kalmıştır. Şimdi memurların tek tesellisi verilecek zammın tatmin edecek düzeyde olmasıdır.

R.C.ULUNAY, “İstanbul İntihabının Arefesi”, *Alemdâr*, 15 Kanun-ı Evvel 1919.

Konu: İstanbul Seçimleri Üzerine

Özet: Kısa bir süre sonra İstanbul’da milletvekili seçimleri yapılacaktır. Milletvekili adayları kendilerini tanıtmaya başlamıştır. Yazar gönlünden geçen milletvekili adayını tanıtır. Yazara göre mesleği ne olursa olsun bu adayın İttihat ve Terakki üyesi olmaması gerekir. Yazarın tek şartı budur.

R.C.ULUNAY, “Bîtarafılık Modası”, *Alemdâr*, 17 Kanun-ı Evvel 1919.

Konu: Eski Şeyhülislam Sabri Efendi’nin İttihat ve Terakki’yi Eleştirmesi

Özet: Eski Şeyhülislam Mustafa Sabri Efendi Peyâm gazetesinde yazdığı bir makalede ağır bir dille İttihat ve Terakki’yi eleştirmiştir. Şeyhülislam Sabri Efendi İttihat ve Terakki’yi halka zulmetmekle suçlamıştır. Oysa Mustafa Sabri Efendi de İttihat ve Terakki döneminde Şeyhülislamlık makamındadır. Kendisi o zaman yapılan bütün zulme sessiz kalmıştır. Şimdi dönemin modasına uymak için yeni iktidara şirin görünmek için İttihat ve Terakki’yi eleştirmektedir.

R.C.ULUNAY, “Bu Gün İntihabat Günü İmiş! ”, *Alemdâr*, 18 Kanun-ı Evvel 1919.

Konu: Milletvekili Seçimlerinin Yapılması

Özet: Memleketin her tarafında milletvekili seçimi yapılmıştır. Hükümetin bu seçimlerden önce yapması gereken önemli bir işi vardır. Memleketi bu hale getiren İttihat ve Terakki üyelerinin yakalanması gerekmektedir. Ancak hükümet üzerine düşen bu işi yapmamıştır. Bundan dolayı vekil adaylarının çoğu İttihat ve Terakki üyelerinden oluşmaktadır. Zaten Hürriyet ve İtilaf partisi ile azınlıklar seçimlere katılmayacağını bildirmişlerdir. Durum böyle olunca İttihat ve Terakki'nin yeniden meclise girmesi büyük olasılıktır.

R.C.ULUNAY, “Milleti Tebrîc Ettirmek Lazım”, *Alemdâr*, 19 Kanun-ı Evvel 1919.

Konu: İstanbul Milletvekili Seçimlerinin Tamamlanması

Özet: İstanbul milletvekili seçimleri tamamlanmıştır. Kesin olmayan sonuçlara göre seçimi İttihat ve Terakki adayları kazanmıştır. Bu sonucun çıkacağı öncesinden bellidir. Çünkü Hürriyet ve İtilaf seçimlere girmeyi kabul etmemiştir. Öte yandan azınlıklarda oy kullanmamışlardır. Halkın sadece yüzde yirmisi bu seçimlerde oy kullanmıştır. Neticede İttihat ve Terakki adayları kazanmıştır.

R.C.ULUNAY, “Hürriyet ve İtilafın Galebesi”, *Alemdâr*, 20 Kanun-ı Evvel 1919.

Konu: Hürriyet ve İtilaf Fırkasının İttihat ve Terakki'ye Muhalif Olması

Özet: Hürriyet ve İtilaf Fırkası seçimlerde İttihat ve Terakki'yi boykot ederek seçimlere katılmamıştır. Seçimlerden İttihat ve Terakki galip çıkmıştır. Ancak halkın büyük bir çoğunluğu seçimlere katılmayarak Hürriyet ve İtilaf'ın çağrısına uymuştur. Bu durum da göstermiştir ki halk arasında Hürriyet ve İtilaf daha çok itibar görmektedir. Bunu Avrupa da anlamıştır. Her ne kadar da Hürriyet ve İtilaf seçimlerden yenik çıkmış gibi görünse de aslında bu seçimin gerçek galibi odur.

R.C.ULUNAY, “Kaşkariko!”, *Alemdâr*, 21 Kanun-ı Evvel 1919.

Konu: Vakit Gazetesinin Seçim Sonuçlarından Memnuniyet Duyması

Özet: Vakit gazetesinde Ahmet Emin Bey seçimlerle ilgili bir yazı yazmıştır. Ahmet Emin bu yazısında seçim sonuçlarından memnuniyet duyduğunu belirtmiştir. Prens Sabahattin ve diğer İttihat ve Terakki muhaliflerinin seçilememesini büyük bir fiyasko olarak değerlendirir. Yazara göre ortada fiyasko yoktur. Yapılan seçimler İttihat ve Terakki'nin oyunudur. Hürriyet ve İtilaf bunu fark ettiği için seçimlere katılmamıştır. Bundan dolayıdır ki seçimlere halkın sadece yüzde on sekizi katılmıştır.

R.C.ULUNAY, “Şaştık, Şaştık, Hayretler İçinde Kaldık!”, *Alemdâr*, 22 Kanun-ı Evvel 1919.

Konu: İttihat ve Terakki'nin Yeniden Güç Kazanması

Özet: İttihat ve Terakki yeniden güç kazanmaya başlamıştır. Parti öncelikle Edirne seçimlerini kazanmıştır. Buradaki bütün milletvekilliklerini almıştır. Peşinden İstanbul seçimlerini kazanmıştır. Bu korkutucu bir tablodur. Memleketi savaşa sokup dağılmasına yol açan İttihat ve Terakki şimdi yeniden iktidara gelmek istemektedir. Böyle bir şeyin gerçekleşmesi durumunda ülke İtilaf devletleri tarafından tamamen yıkılır.

R.C.ULUNAY, “Ben İttihatçı Değilim!”, *Alemdâr*, 23 Kanun-ı Evvel 1919.

Konu: İttihat ve Terakki Yanlısı Vekillerin İttihatçı Olmadıklarını İddia Etmesi

Özet: İttihat ve Terakki üyeleri İstanbul'da milletvekili seçildikten sonra İttihat ve Terakki üyesi olmadıklarını açıklamıştır. Önce Selahaddin Bey peşinden de

Hamit Bey aynı iddiayı dile getirmişlerdir. Bu iki isim de İttihat ve Terakki üyesi oldukları ispatlandığı takdirde istifa edeceklerini belirtmişlerdir. Oysa bunların İttihatçı olduklarını ispatlamaya gerek yoktur. Zaten açıkça ortadadır.

R.C.ULUNAY, “Yeni Çevirme Hareketi ”, *Alemdâr*, 25 Kanun-ı Evvel 1919.

Konu: İttihat ve Terakki’nin Yeni Politikası

Özet: İttihat ve Terakki politikasını değiştirmiştir. İktidardan düştüğü ilk günlerde yeni gelecek hükümetin kendisini cezalandıracağından korktuğu için bir süre köşesine çekilmiştir. Hükümetin bunu yapmadığını görünce yeniden siyasete dönmüştür. Nitekim İstanbul seçimlerinden de galibiyet ile ayrılmıştır. Ancak ortaya çıkan tepki üzerine politikasını değiştirmek zorunda kalmıştır. İttihat ve Terakki şimdi milli mücadele yanlısı gibi davranmaktadır. Böylece gerçek kimliğini gizlemektedir.

R.C.ULUNAY, “Adavat Meclise Değil, İttihatçılara”, *Alemdâr*, 28 Kanun-ı Evvel 1919.

Konu: Cemal Nuri Bey’in Seçimlere Karşı Çıkanları Eleştirmesi

Özet: Cemal Nuri Bey İleri gazetesinde çıkan makalesinde İstanbul seçimlerine karşı çıkanları aşağılık olmakla suçlamıştır. Yazar kendisinin de bu seçimlere karşı çıktığını belirtir. Bundan dolayı aşağılık lafını Cemal Nuri Bey’e aynen iade eder. Yazar kendilerinin seçim veya meşrutiyet karşıtı değil İttihat ve Terakki zihniyeti karşıtı olduklarını söyler. Seçimlere bu yüzden karşı çıktıklarını belirtir.

R.C.ULUNAY, “Hayır Hayır Hayır!”, *Alemdâr*, 24 Kanun-ı Sani 1920.

Konu: Piere Lotti Anısına Düzenlenen Bir Toplantıda Süleyman Nazif'in Konuşma Yapması

Özet: Piere Lotti anısına düzenlenen bir toplantıda Süleyman Nazif bir konuşma yapmıştır. Konuşmasında Piere Lotti'den çok I. Dünya Savaşına yer vermiştir. Osmanlı halkının bu savaşta seve seve canını verdiğini söylemiştir. Yazar bu fikre katılmaz. Anadolu halkının İngiltere ve Fransa'ya karşı savaşmak istemediğini belirtir. Bunun tamamen İttihat ve Terakki'nin isteği olduğunu belirtir.

R.C.ULUNAY, “Küfurbaz Siyasiler”, *Alemdâr*, 25 Kanun-ı Sani 1920.

Konu: İfhâm Gazetesi Yazarı Ferit Bey'in Ferit Paşa'yı Eleştiren Yazısı

Özet: İfhâm gazetesi başyazarı Ferit Bey yazdığı bir makalede Ferit Paşa'yı eleştirmiş, ona ağır bir dille hakaret etmiştir. Bu üslup yazara göre son derece yanlıştır. Kaldı ki Ferit Paşa'nın eleştirildiği noktalar da gerçek dışıdır. Ferit Paşa hükümete geldiğinden beri barış ve huzuru sağlamaya çalışmıştır. İttihat ve Terakki ile mücadele etmeye çalışmıştır. Eğer eleştirilecekse bu nedenlerle eleştirilmelidir.

R.C.ULUNAY, “Kürd Meselesi”, *Alemdâr*, 1 Mart 1920.

Konu: İttihat ve Terakki'nin Kürt Vatandaşları Küstürmesi

Özet: İttihat ve Terakki'nin yanlış tutumu yüzünden Kürt meselesi doğmuştur. İttihat ve Terakki Türklüğü ön plana alarak Rumları, Ermenileri, Arapları kendine küstürmüştür. Şimdi Kürtler aynı durumdadır. Kürtler Osmanlı içinde her zaman en sadık millet olmuştur. Bugünkü hükümet Kürtlerin gönlünü almalıdır. Onların diğer devletlerin kucağına itilmesine izin vermemelidir. Kürt vatandaşlarda bilmelidir ki onlar Osmanlı olmadan ayakta duramaz.

R.C.ULUNAY, “Deba'nın Makalesi”, *Alemdâr*, 3 Mart 1920.

Konu: Fransız Gazetesi Deba'nın İttihat ve Terakki'yi Eleştirmesi

Özet: Tan gazetesi Ferit Paşa ve Kamil Paşa'yı eleştiren bir makale yayımlamıştır. Makalede Ferit Paşa ve Kamil Paşa'nın memlekette tahribata yol açtığı belirtilmiştir. Bu iddialar gerçek dışıdır. Bu ülkede tahribat yapan bir siyasi grup varsa o da İttihat ve Terakki'dir. Bunu sadece Osmanlı değil bütün Avrupa bilmektedir. Nitekim Fransa'da çıkan Deba gazetesi İttihat ve Terakki'yi ağır bir dille eleştirmiştir.

R.C.ULUNAY, “Karma Karışık...”, *Alemdâr*, 16 Mart 1920.

Konu: Memleketin İçinde Bulunduğu Kötü Durum

Özet: Memleket çok zor günler geçirmektedir. Ülkede sosyal ve ekonomik bir kriz yaşanmaktadır. Buna bir de siyasi kriz eklenmiştir. Bir kabine gidip yerine diğeri gelmektedir. Ferit Paşa istifa etmiş yerine Ali Rıza Paşa gelmiştir. Kısa bir süre sonra onun yerine de Salih Paşa gelmiştir. Gelen hiçbir kabine ülkeyi bu durumdan kurtaramamıştır. Anadolu'ya gönderilen valiler halk tarafından kabul edilmeyip geri gönderilmiştir. Ülke karmakarışık bir durumdadır. Hükümetin artık buna dur demesi gerekmektedir.

R.C.ULUNAY, “Yaşasın(!) Kuva-yı Milliye”, *Alemdâr*, 17 Mart 1920.

Konu: İttihat ve Terakki'nin Kuva-yı Milli'ye Adı Altında Halktan Para Toplaması

Özet: İttihat ve Terakki yönetime geldikten sonra istediğine istediği zulmü yapmıştır. Osmanlıyı savaştan savaşa sokmuş memleketi perişan etmiştir. İktidardan düşünce bir süre sessiz kalmıştır. Ancak son dönemlerde Kuva-yı Milliye adı altında yeniden ortaya çıkmıştır. Anadolu'da halktan zorla para toplamaktadır. Vermek istemeyenlere yine zulüm etmektedir.

R.C.ULUNAY, “İttihatçı Gazeteler”, *Alemdâr*, 19 Mart 1920.

Konu: İttihat ve Terakki Partisini Destekleyen Gazetelerin Eleştirilmesi

Özet: İttihat ve Terakki’yi destekleyen gazeteler İttihat ve Terakki iktidardan düşüp Osmanlı I. Dünya Savaşını kaybedince bu tavırlarını değiştirmişlerdir. Enver ve Talat Paşa’yı eleştiren yazılar yazmaya başlamışlardır. Oysa onların bu tutumu gerçekçi değildir. Bu gazeteler böyle yaparak İttihat ve Terakki’yi temize çıkarıp bütün suçu Enver Paşa ve Talat Paşa’ya atmak istemektedirler. Günü geldiğinde bunları da masum gösterip tekrar başa geçirmek istemektedirler.

R.C.ULUNAY, “Buhran-ı Hazır ve Ferit Paşa”, *Alemdâr*, 30 Mart 1920.

Konu: Hükümetin İçinde Bulunduğu Kriz ve Ferit Paşa’nın Sadrazam Olarak Gündeme Gelmesi

Özet: Salih Paşa kabinesi ciddi bir siyasi kriz yaşamaktadır. Bu krizin başlamasıyla Ferit Paşa’nın sadrazamlığı gündeme gelmiştir. Ferit Paşa daha öncede bu makam gelmiştir. Zaten şu an bu makama en uygun adam odur. Ferit Paşa namuslu bir adamdır. Bütün hayatını İttihat ve Terakki ile mücadele etmeye adanmıştır. Sadrazamlık için adı geçen diğer kişi ise Tevfik Paşa’dır. Tevfik Paşa İttihat ve Terakki yanlısıdır. Onun bu göreve getirilmesi büyük bir hata olur.

R.C.ULUNAY, “Hatt-ı Hümayun ve Yeni Kabine”, *Alemdâr*, 6 Nisan 1920.

Konu: Ferit Paşa’nın Sadrazam Olması

Özet: Ferit Paşa yeniden sadrazamlık makamına getirilmiştir. Bu durum hem halkı hem de padişahı sevindirmiştir. Ferit Paşa Dâhilîye Nazırlığına Raşit Paşa’yı getirmiştir. Kabinede Raşit Paşa dışında son derece önemli isimler vardır. Halkın bu

kabineden beklediği tek şey memleketteki son İttihat ve Terakki kalıntılarına da silmesidir.

R.C.ULUNAY, “Son Vaziyet Karşısında”, *Alemdâr*, 3 Mayıs 1920.

Konu: Kuva-yı Milliye Direnişinin Sona Ermesi Gerekliliği

Özet: Kuva-yı Milliye direnişi Osmanlıyı itilaf devletleri karşısında son derece zor durumda bırakmıştır. Osmanlı altı yüz yıllık tarihi boyunca hiç bu kadar zor durumda kalmamıştır. Kuva-yı Milliye'nin durumun daha da kötüleşmemesi için direnişine son vermesi gerekmektedir. Bu milletin artık savaşacak hali kalmamıştır. Yapılacak şey itilaf devletleri ile anlaşmaktır.

R.C.ULUNAY, “Bîsûd Hareketler”, *Alemdâr*, 28 Temmuz 1920.

Konu: Edirne'nin İşgal Edilmesi

Özet: Asırlarca Türk toprağı olan Edirne işgal edilmiştir. Burada yaşayan Türkler kendi topraklarını terk etmek zorunda kalmıştır. Edirne ve Bursa gibi Osmanlıya başkentlik yapmış iki önemli şehir işgal altındadır. Kuva-yı Milliye Anadolu'da parlak sözlerle direnişe taraftar toplamaya çalışmaktadır. Onların bu çabası üçüncü başkentinde işgal edilme riskini doğurmaktadır.

R.C.ULUNAY, “Zavallı Öksüz Muhalefet”, *Alemdâr*, 4 Teşrîn-i Sani 1920.

Konu: İttihat ve Terakki'nin Muhalefette Etkisiz Kalması

Özet: İttihat ve Terakki partisi muhalefette çok etkisiz kalmıştır. Bunun en büyük nedeni İttihat ve Terakki'nin öndersiz kalmasıdır. I. Dünya Savaşı kaybedildikten sonra partinin ileri gelenleri ortalıktan kaybolmuştur. Bu durum

partiyi başsız bırakmıştır. Damat Ferit Paşa'nın otoriter tutumu da bu duruma eklenince İttihat ve Terakki'nin muhalefetteki siyasi varlığı pek silik kalmıştır.

R.C.ULUNAY, “Tatlı Mücadeleler”, *Alemdâr*, 6 Teşrîn-i Sani 1920.

Konu: Yunanistan ve Amerika'da Yapılan Seçimler

Özet: Bütün dünya Amerika ve Yunanistan'da yapılan seçimlere kilitlenmiştir. Özellikle de Amerika seçimlerini Osmanlı yakından takip etmektedir. Mister Harding'in Seçilmesi durumunda Osmanlıya karşı nasıl bir tavır takınacağı merakla beklenmektedir. Yunanistan'da ise Konstantin ve Venizelos başbakanlık için yarışmaktadır. İki taraf da seçimleri kazanabilmek için yoğun çaba sarf etmektedir.

R.C.ULUNAY, “Loyd Corc'un Beyanâtı”, *Alemdâr*, 7 Teşrîn-i Sani 1920.

Konu: İngiltere Başbakanı Loyd Corc'un Kuva-yi Milliye Direnişinin Durdurulmasını İstemesi

Özet: İngiltere Başbakanı yaptığı bir açılımda Sevr Antlaşmasının kabul edilmemesi durumunda gerekenleri yapacaklarını belirtmiştir. Osmanlı hükümetinden anlaşmaya karşı çıkan Kuva-yi Milliyeyi ikna etmesini istemiştir. İstanbul hükümeti ise Kuva-yi Milliye'nin Anadolu'da başlattığı direnişi bir türlü durduramamıştır. Önce silahlı güç göndermiş, daha sonra siyasi görüşmelere geçmiştir. Ancak netice alamamıştır. Bu durum İstanbul hükümetini zor durumda bırakmıştır. Sevr'in kabul edilmemesi durumunda itilaf devletleri Anadolu'yu işgal edecektir.

R.C.ULUNAY, “Yunanistan ve Biz”, *Alemdâr*, 8 Teşrîn-i Sani 1920.

Konu: Yunanistan'ın Osmanlı ile Anlaşmak İstemesi

Özet: Yunanistan’da çıkan bazı gazeteler Yunan başbakanı ve Yunan dışışleri bakanının Osmanlı ile anlaşmak istediğini belirtmektedir. Gazeteler başbakanın açıklamasına dayanarak böyle bir haber verdiklerini belirtip Osmanlının bu çağrıya karşılık vermesini istemektedir. Yazara göre Yunanistan’ın bu savaştan galip çıkamayacağı çok önceden bellidir. Zaten Yunanistan itilaf devletlerine yaranmak için bu işgale başlamıştır. Şimdi böyle bir barış istemeleri gayet doğaldır.

R.C.ULUNAY, “Min Harb’ül-Muharrib”, *Alemdâr*, 15 Teşrîn-i Sani 1920.

Konu: İktidara Gelen hükümetlerin Başarısız Olması

Özet: Memleket büyük bir felaket içindedir. İktidara gelen hiçbir hükümet memleketi bu halden kurtarmayı başaramamıştır. Önce İttihat ve Terakki yönetime geçmiştir. Fakat onlarda bu ülkeye zarar vermekten başka bir şey yapmamışlardır. Peşinden büyük bir ümitle Hürriyet ve İtilaf iktidara getirilmiş; ancak onlarda başarısız olmaktan kurtulamamıştır. İttihat ve Terakki ne kadar cesur davranmışsa Hürriyet ve İtilaf da o kadar korkak davranmıştır. Ortası bir türlü bulunamamıştır. Ferit Paşa iki kez sadrazam olmasına rağmen başarılı olamamıştır. Gelineen noktada memleketin gerçek bir kahramana ihtiyacı vardır. Ancak bu sayede memleket bu durumdan kurtulabilir.

ULUNAY, “Bir Cennet Cehennem Oluyor”, *Yeni Sabah*, 7 İkinci Teşrîn 1944.

Konu: Kanlıca Körfezinin Satılığa Çıkarılması

Özet: Kanlıca Körfezi mahkeme kararı ile satılığa çıkarılmıştır. Bu körfez İstanbul’un en güzel mekanlarından biridir. Buranın satılması bu cennetin yok olmasına yol açar. Körfezin satılması hukuka aykırıdır. Çünkü burası bir şahsa ait değildir. Burası bütün İstanbul’undur. İstanbul halkının rızası olmadan böyle bir şey yapılamaz.

ULUNAY, “İyi Aile Çocukları”, *Yeni Sabah*, 8 İkinci Teşrîn 1944.

Konu: Zengin Aile Çocuklarının Suça Karışması

Özet: İstanbul’da yakalanan bir hırsız çok zengin bir ailenin çocuğu çıkmıştır. Bu tür bir olay daha önce de yaşanmıştır. Önemli olan ailelerin zengin olması değil çocuklarını iyi yetiştirmesidir. Yoksa ne kadar varlıklı olursa olsun çocuklar bu tür olaylara karışmaktadır. Öte yandan basın ailesi zengin olduğu için bu çocuğu korumaya çalışmaktadır. Basının bu tutumu da son derece yanlıştır.

ULUNAY, “Ruzvelt’in Mesleği”, *Yeni Sabah*, 9 İkinci Teşrîn 1944.

Konu: Amerika Devlet Başkanı Ruzvelt’in Mesleği

Özet: Amerika’da yapılan başkanlık seçimlerini Ruzvelt kazanmıştır. Ruzvelt seçimlerde oy kullanırken mesleğinin ağaç yetiştiriciliği olduğunu belirtmiştir. Bu meslek temsili bir meslek olabileceği gibi yazarın gerçek mesleği de olabilir. Basın bu noktada kesin bir bilgi vermemiştir. Zaten bu da çok da önemli değildir.

ULUNAY, “Ucuzluğa İdman”, *Yeni Sabah*, 10 İkinci Teşrîn 1944.

Konu: Hayat Pahallığı

Özet: II.Dünya savaşı ile memlekette ciddi bir hayat pahallığı yaşanmaktadır. Son 4-5 yıldır halk bu pahallık yüzünden zevki eğlenceyi neredeyse unutmuştur. Halk bu pahallığı o kadar benimsemiştir ki ileride ucuzluk olursa halk bunu yadırgayacaktır. Böylesi bir durumda halkın ucuzluk için hazırlık yapması gerekmektedir.

ULUNAY, “Tâbi’ Bekleyen Eserler”, *Yeni Sabah*, 11 İkinci Teşrîn 1944.

Konu: Basılamayan Kıymetli Eserler

Özet: Suphi Nuri İleri 50 kitap yazmıştır. Ancak bunların hiçbirini basılamamıştır. Bu gayet doğal bir durumdur. Çünkü bu 50 kitabın tamamı bilimsel kitaplardır. Ne yazık ki ülkemizde bilimsel kitaplara ilgi yok denecek kadar azdır. Eğer Suphi Nuri bilimsel kitap yerine aşk ve şehvet içerikli kitapları yazmış olsaydı. Kitapların tamamı basılırdı.

ULUNAY, “Boğazın Şakağındaki Laden”, *Yeni Sabah*, 13 İkinci Teşrîn 1944.

Konu: Kuruçeşme’nin Kömür Deposu Yapılması

Özet: Kanlıca Körfezinin satılması ile ilgili fıkra son derece ilgi görmüştür. Halk bu fıkradan sonra gazeteye çok sayıda mektup göndermiştir. Ayrıca belediyeye tepkilerini dile getirmiştir. İstanbul halkı bu güzel mekanı kaybetmek istememektedir. İstanbul Belediyesi daha önceden Kuruçeşme’yi kömür deposu yapmıştır. Kuruçeşme’de İstanbul’un en güzel yerlerinden biridir. İstanbul halkı burayı kaybetti. En azından Kanlıca’yı kaybetmesin.

ULUNAY, “Acındırma ve İğrendirme Ticareti”, *Yeni Sabah*, 14 İkinci Teşrîn 1944.

Konu: İstanbul’da Dilencilerin Sayısının Artması

Özet: İstanbul’da dilenci sayısı hızla artmıştır. Bu dilenciler sokaklarda yaralarını açarak hem kendilerini acındırarak hem de insanları iğrendirerek para toplamaya çalışmaktadır. Avrupa’daki dilenciler dilenirken bile böyle bir harekette bulunmazlar. Saz çalarak, şarkı söyleyerek aldıkları parayı hak etmeye çalışırlar. Bizde mademki dilencileri engelleyemiyoruz. Böyle bir şart getirelim.

ULUNAY, “Yamyam Fareler”, *Yeni Sabah*, 15 İkinci Teşrîn 1944.

Konu: Hayvanlara İşkence Yapılması

Özet: Gazetelerde çıkan bir habere göre Erzurum’da halk farelerle mücadele etmek için fareleri birbirine yedirerek onları yamyamlığa alıştırmaktadır. Bu sayede fareleri birbirine kırdırmaktadırlar. Eğer bu haber doğruysa bu ciddi bir insanlık suçudur. Bunlar hayvan dahi olsa bu şekilde muamele edilemez.

ULUNAY, “Baba Toriğe Dair”, *Yeni Sabah*, 16 İkinci Teşrîn 1944.

Konu: İstanbul’da Toriğin Artması

Özet: İstanbul’da torik mevsimi açılmıştır. Kasım ayının gelmesi ile birlikte boğazdan yüklü miktarda torik çıkarılmaktadır. Gazeteler çıkarılan toriklerin zayi olmaması için tuzlama fabrikalarının açılmasını istemektedir. Bu yapılamıyorsa bile fazla balığın buzdolapları ile uzak yerlere satılmasını istemektedirler. Ancak bunlardan hiçbiri yapılamayacaktır. Her sene olduğu gibi bu senede fazla torikler denize dökülecektir.

ULUNAY, “Radyo İstasyonları”, *Yeni Sabah*, 17 İkinci Teşrîn 1944.

Konu: Üç Yeni Radyo İstasyonunun Açılması

Özet: Gazetelerde çıkan bir habere göre üç yeni radyo istasyonu açılacaktır. Bunlardan biri İstanbul’a biri Malatya’ya diğeri de İzmir’e kurulacaktır. Bugüne kadar radyo sadece Ankara’dan yayın yapmıştır. Bu yeterli değildir. Bir ara İstanbul’a da istasyon yapılmış ancak kısa bir süre sonra tekrar kapanmıştır. Şimdi yeniden böyle bir olayın gündeme gelmesi son derece sevindiricidir.

ULUNAY, “Olmaya Devlet Cihanda...”, *Yeni Sabah*, 20 İkinci Teşrîn 1944.

Konu: İstanbul Belediyesinin Sağlıkla İlgili Bir Müdürlük Açması

Özet: İstanbul Belediyesi Sıhhi Mürakabe ve Sıhhi Mücadele adıyla iki yeni müdürlük açmıştır. Bu İstanbul halkı için sevindirici bir gelişmedir. Bu müdürlüklerin açılmasıyla İstanbul halkı düzenli bir şekilde sağlık taramasından geçirilecektir. Bulaşıcı hastalıklar daha kolay tespit edilecektir. Bu durumu son derece gereklidir.

ULUNAY, “Lekeli Humma Tehlikesi”, *Yeni Sabah*, 21 İkinci Teşrîn 1944.

Konu: Lekeli Humma Hastalığına Karşı Bakanlığın Tedbir Alması

Özet: Sağlık Bakanlığı halkı lekeli humma hastalığına karşı uyarmak amacıyla bir tebliğ yayımlamıştır. Bu tebligatta halktan bitli mekanlardan uzak durulması istenmektedir. Ayrıca bitli insanların sağlık bakanlığına başvurması istenmektedir. Bunlar güzel önlemlerdir. Ancak bunların uygulanması son derece sondur.

ULUNAY, “Bir Mirasyedilik Mevkibi”, *Yeni Sabah*, 23 İkinci Teşrîn 1944.

Konu: İstanbul’da Çöpün Denize Dökülmesi

Özet: İstanbul’da halk çöpünü deniz dökmektedir. Bu durum Marmara Denizine büyük zarar vermektedir. Ayrıca halkın sağlığını tehlikeye atmaktadır. Avrupa’da çöpler fabrikada geri dönüştürülerek tekrar kullanılmaktadır. Bu sayede hem ekonomi gelişmekte hem de çevre felaketinin önüne geçilmektedir.

ULUNAY, “Gizli Yollar”, *Yeni Sabah*, 24 İkinci Teşrîn 1944.

Konu: İstanbul’da Yeraltında Bulunan Gizli Yol

Özet: Karacaahmet'te bir menfezden giren gazeteciler Üsküdar'a uzanan yer altı dehlizlerini keşfetmişlerdir. Bu olay büyük bir gazetecilik olayıdır. Bundan sonra konuyla ilgili pek çok teori ortaya atılacaktır. Hatta şimdiden dehlizlerin Büyükkada'ya kadar uzandığı belirtilmektedir.

ULUNAY, “Bir Mistik Edebiyat Nümûnesi”, *Yeni Sabah*, 25 İkinci Teşrîn 1944.

Konu: Samiha Ayverdi'nin Mabede Bir Gece Adlı Eseri

Özet: Son günlerde piyasaya çok sayıda eser çıkmıştır. Fakat bunların hiçbirisi edebi değer taşımamaktadır. Fakat bu eserler eleştirmenler tarafından son derece beğenilmektedir. Öte yandan halk da bu eserlere yoğun ilgi göstermektedir. Bu eser enflasyonu arasında Samiha Ayverdi'nin Mabede Bir Gece Adlı Eseri yayımlanmıştır. Bu eser son derece başarılıdır. Eser baştan sona kadar tasavvufi bir altyapı ile oluşturulmuştur. Eserdeki olaylar ve kahramanlar tamamen tasavvufi birer semboldür. Yazar bu sembolleri kullanmada son derece başarılıdır.

ULUNAY, “Ahret Postasında Navlun”, *Yeni Sabah*, 27 İkinci Teşrîn 1944.

Konu: İstanbul'da Cenaze Masraflarına Zam Yapılması

Özet: İstanbul'da belediye cenaze masraflarına zam yapmıştır. Buna göre birinci sınıf iki yüz liradan üç yüz liraya, ikinci sınıf yüz liradan iki yüz liraya, üçüncü sınıf elli liradan yüz liraya, dördüncü sınıf ise otuz liradan elli liraya çıkartılmıştır. Hayat pahalılığının hat safhada olduğu bir dönemde böyle bir zam gereksizdir. Bu şartlar altında insanlar ölmeye bile cesaret edemeyecektir.

ULUNAY, “Sokak ve Ev”, *Yeni Sabah*, 1 Birinci Kanun 1944.

Konu: İstanbul’da Sokakların Temiz Tutulmaması

Özet: İstanbul sokakları son derece kirlidir. Halk çöpünü gelişi güzel sağa sola fırlatmaktadır. Her köşe başı çöplük haline getirilmiştir. Öte yandan sokaklar tükürükten geçilmez. İnsanlar bu tükürüklere basmamak için cambaz gibi hareket etmektedirler. Bu tükürüklere basan halk aynı ayakkabıyla eve girdiğinde bu mikrobu evine taşımış olmaktadır. Bu durum karşısında ya sokaklar temiz tutulacak, ya da eve ayakkabı ile girilmeyecektir.

ULUNAY, “İzmir Kızları”, *Yeni Sabah*, 3 Birinci Kanun 1944.

Konu: Ayvalık’ta Zeytin Toplayan Kızlar

Özet: İzmir’de yaşayan genç kızlar Ayvalık’a zeytin toplamaya giderler. Bu kızlar tüm gün boyunca çalışır, gece hepsi aynı yerde yatar. Çoğu zaman bu kızlara yiyecek bile verilmez. Hatta bazen işlerini bitiren bu kızlara para bile verilmez. Hükümetin bu durum karşısında tedbir alması gerekmektedir. Ülkemizde sadece işçi davalarına bakan mahkemelerin kurulması gerekmektedir. Bu sayede hem bu kızlar hem de diğer işçiler haklarını kolaylıkla alabileceklerdir.

ULUNAY, “Zaman ve Mekan Meselesi ”, *Yeni Sabah*, 4 Birinci Kanun 1944.

Konu: Amerikalı Bir Şirketin İstanbul’da Ev Yapacağı İddiaları

Özet: Bazı gazetelerde çıkan haberlere göre Amerikalı bir şirket hükümetle görüşerek İstanbul’da ev yapmayı teklif etmiştir. Bu şirket hazır ev getirerek bu evleri 36 saate inşa edeceğini belirtmiştir. Ayrıca evlerin fiyatlarının çok düşük olacağı söylenmektedir. Bu durum şimdilik bir hayal olarak görülmektedir. İnsanların bu hayale çok fazla inanması doğru değildir.

ULUNAY, “Mussolini’nin Kızı”, *Yeni Sabah*, 5 Birinci Kanun 1944.

Konu: Mussolini'nin Kızının Zengin Bir Adamla Evlenmesi

Özet: Roma'dan gelen haberlere göre Mussolini'nin dul kızı Edda Ciano Floransalı zengin bir adamla evlenmiştir. Edda Ciano siyasi alanda yaptıkları ile ün kazanmıştır. Eski kocası dışişleri bakanı olan Edda Ciano kocasını kendisi yönlendirmiştir. Dış siyasette oldukça etkili olmuştur. Hatta bazı rivayetlere göre kocasının idama gönderilmesinde bile onun parmağı vardır.

ULUNAY, “Başa Takılan Festen”, *Yeni Sabah*, 6 Birinci Kanun 1944.

Konu: Haliç'in Çamurla Dolması

Özet: İzmir'den getirilen bayrak adlı vapur Haliç'te gezinti vapuru olarak düşünülmüştür. Nitekim bu amaçla bir sürede sefer yapmıştır. Daha sonra seferden alınmıştır. Bu durumun nedeni Haliç'in kirlenmesi ve burada görülecek bir yer kalmamıştır. Haliç İstanbul'un en güzide mekanlarındadır. Fakat bakımsızlık yüzünden burası her geçen gün kirlenmekte çamurla dolmaktadır. Bu gidişle kısa bir süre içerisinde Haliç'in tamamı dolacaktır.

ULUNAY, “Nasrettin Hoca'nın Resmi”, *Yeni Sabah*, 7 Birinci Kanun 1944.

Konu: Nasrettin Hoca'nın Yanlış Tasvir Edilmesi

Özet: Ünlü bir karikatürist Nasrettin Hoca'nın resmini çizmiştir. Bu resimde Nasrettin Hoca yüzünde sakalla ve softa görünüşüyle tasvir edilmiştir. Yazara göre bu tasvir yanlıştır. Çünkü Nasrettin Hoca softa değildir. Üstelik hocanın sürekli gülerek tasvir edilmesi onu soytarıya benzetmiştir. Bu bakımdan hocanın bu şekilde tasvir edilmesi yanlıştır.

ULUNAY, “Ahmet Muhtar Kevakibi”, *Yeni Sabah*, 8 Birinci Kanun 1944.

Konu: Ahmet Muhtar Kevakaibi’nin Servetini Hayır Kurumlarına Bağışlaması

Özet: Ahmet Muhtar Kevakibi bütün servetini hayır kurumlarına bağışlamıştır. Ahmet Muhtar bu hareketi ile ölümünden sonra da adından bahsettirmeyi başarmıştır. Osmanlı şeyhülislamlarından Cemalettin Efendi’nin oğlu olan Ahmet Muhtar büyük bir alimdir. Ancak hiç esere yazmamıştır. Bu hareketi ile arkasında büyük bir eser bırakmıştır.

ULUNAY, “Memurların Mukaddes Ateşi”, *Yeni Sabah*, 9 Birinci Kanun 1944.

Konu: Memurların Yolsuzluklara Karşımı

Özet: Ülkemizde memurların büyük bir kısmı işleri yokuşa sürerek vatandaştan vazifeleri olan işleri yapma karşılığında para almaktadır. Bu hareket vatana ihanettir. Çünkü memurluk kutsal bir meslektir. Maaşı az olsa bile hiçbir memurun görevini kötüye kullanmaması gerekmektedir. Bu noktada devletinde memurları sıkı takip altında tutması gerekmektedir.

ULUNAY, “Dolandırıcının Verdiği Ders”, *Yeni Sabah*, 10 Birinci Kanun 1944.

Konu: İstanbul’da Bir Dolandırıcının Kendisi Müfettiş Süsü Vererek Halka Ceza Kesmesi

Özet: İstanbul’da bir dolandırıcı kendisine müfettiş süsü vererek sokağa tükürenlere ceza kesmiştir. Dolandırıcı bu sayede çok büyük bir para kazanmıştır. Öte yandan İstanbul halkına büyük bir ders vermiştir. Gerçektende İstanbul’da

sokaklara müfettiş dikilmesi iyi fikirdir. Bu sayede sokaklar tükürük deryası olmaktan kurtulur.

ULUNAY, “Gangster Minyatürleri”, *Yeni Sabah*, 11 Birinci Kanun 1944.

Konu: İstanbul’da Çocukların Suça Karşması

Özet: İstanbul’da 3 kişilik bir hırsız çetesi yakalanmıştır. Bu çetenin en büyük üyesi 15, en küçüğü 9 yaşındadır. Çete tamamen çocuklardan oluşmaktadır. Bu çete bir eczanenin damını delerek içeri girmiş, içerideki kasayı kırarak paraları çalmışlardır. Böylesi bir soygunun sadece üç çocuk tarafından gerçekleştirilmesi kaygı verici bir olaydır. Bu çocukların böyle bir maceraya kalkışması sinemanın etkisinde kalmalarındadır. Çünkü ancak böyle bir soygun Amerikan filmlerinde olur.

ULUNAY, “Ormanların Masalı”, *Yeni Sabah*, 12 Birinci Kanun 1944.

Konu: İçişleri Bakanlığının Velilerden Ormanları Korumalarını İstemesi

Özet: İçişleri bakanı valilere gönderdiği bir tebligatta ormanların korunmasını istemektedir. Halktan keçilerini ve develerini başı boş bırakmamalarını istemektedir. Bu son derece gereksiz bir tedbirdir. Çünkü ülkemizde ormanlara zarar veren keçiler veya develer değil, insanlardır. Bu bakımdan valilerin ormanları hayvanlardan değil insanlardan koruması gerekmektedir.

ULUNAY, “Aşk İrâdet, Gönül Sultân ”, *Yeni Sabah*, 13 Birinci Kanun 1944.

Konu: Aşk Üzerine

Özet: Aşk konusu edebiyatta en çok işlenen konu olmasına rağmen hala eskimemiştir. Bütün eserlerde bu konu işlenmiştir. Bu sözcük halk arasında da

sıklıkla kullanılmaktadır. İnsanlar arasında aşk çeşitli şekillerde kendini göstermiştir. Kimisinde ilahi aşk olarak, kimsinde ise beşeri aşk olarak. İnsanın yaşı kaç olursa olsun gönlünden her zaman aşka yer vardır.

ULUNAY, “Ulunay Hata Etmedi”, *Yeni Sabah*, 14 Birinci Kanun 1944.

Konu: Nizamettin Nazif’e Cevap

Özet: Yazar daha önce yazdığı bir yazısında Safiye Ayla’yı eleştirdiği için Nizamettin Nazif’te kendisini eleştirmiştir. Nizamettin Nazif Safiye Ayla’nın Türkiye’deki en güzel sesli sanatçılardan biri olduğunu belirtir. Yazarın bu noktada sanatçıya haksızlık ettiğini söyler. Yazar ise Nizamettin Nazif’e kendisinin Safiye Ayla’nın sesini değil, şarkılarını eleştirdiğini söyler. Safiye Ayla’nın okuduğu bazı şarkılarda usullere uymadığını belirtir. Kendisinin bundan dolayı sanatçıyı eleştirdiğini hatırlatır.

ULUNAY, “Gömlekli Sakalar”, *Yeni Sabah*, 16 Birinci Kanun 1944.

Konu: İstanbul’da Su Satıcılarının Beyaz Gömlek Giymesi

Özet: İstanbul Belediyesi aldığı bir karar ile su satıcılarına beyaz gömlek giyme zorunluluğu getirmiştir. Bu son derece yanlış bir uygulamadır. Gece gündüz sokaklarda tozun çamurun içinde su taşıyan bir adamın beyaz bir gömlek giymesi akıl dışıdır. Çünkü bu gömlek temiz tutulamaz. Bu gömlek mutlaka kirlenecek ve çirkin bir görüntü ortaya çıkacaktır

ULUNAY, “Sokaklar ve Seyr ü Sefer”, *Yeni Sabah*, 17 Birinci Kanun 1944.

Konu: İstanbul’un Trafik Sorunu

Özet: İstanbul’da trafik sorunu her geçen gün biraz daha derinleşmektedir. Daha bu sorunla hangi kurumun ilgileneceği bile belli değildir. Öte yandan daracık sokaklarda araçların ilerlemesi güçtür. Nüfusunda giderek artması ile trafik çilesi çekilmeyecek duruma gelmiştir. İstanbul Belediyesi bu duruma bir el atmak zorundadır.

ULUNAY, “Kara Sabanla Çakmak Düğen”, *Yeni Sabah*, 18 Birinci Kanun 1944.

Konu: Tarımda İlkel Metotların Kullanılması

Özet: Ülkemizde tarımla uğraşan insanlar büyük sıkıntı çekmektedir. Başka Ülkelerde makineli tarıma geçilirken, ülkemizde hala insan gücüyle tarım yapılmaktadır. İstanbul’da bile tek bir traktör bulunmamaktadır. Çiftçiler tarlaları sabanlarla sürmektedir. Bu durum hem verimliliği azaltmakta, hem de zaman kaybına yol açmaktadır. Ziraat Bakanlığının bu duruma bir çare bulması gerekmektedir.

ULUNAY, “İçtimaî Bir Mesele ”, *Yeni Sabah*, 19 Birinci Kanun 1944.

Konu: Anadolu’da Başlık Parasının Alınması

Özet: Anadolu’dan bir öğretmen gönderdiği bir mektupta başlık parasının hala devam ettiğini belirtmiştir. Bu öğretmen mektubunda bu uygulamayı eleştirmiştir. Başlık parası yüzünden halkın evlenemediğini ve nüfusun çoğalamadığını belirtmiştir. Başlık parsı gerçektende Anadolu’da toplum kanayan bir yarasıdır halk bu dert yüzünden evlenememektedir. Ancak şu da unutulmamalıdır ki nüfusun artması için çocuk doğurmak yeterli değildir. Asıl önemli olan bu çocukların sağlıklı bir şekilde yetiştirilmesidir.

ULUNAY, “Nakil Vasıtaları ve Kış”, *Yeni Sabah*, 20 Birinci Kanun 1944.

Konu: İstanbul’da Kış Ayında Yaşanan Ulaşım Sorunu

Özet: İstanbul’da kış mevsimi yavaş yavaş kendisini hissettirmeye başlamıştır. Kış ayının gelmesi ile ulaşım sorunları da giderek artmıştır. Özellikle toplu taşıma araçlarında yaşanan izdiham hat safhaya çıkmıştır. Otobüslerde insanlar balık istifi gibi yolculuk etmektedir. Aynı durum vapurlar içinde geçerlidir.

ULUNAY, “Temizlik Seferberliği”, *Yeni Sabah*, 21 Birinci Kanun 1944.

Konu: İstanbul’da Temizlik Seferberliğinin Başlaması Ve Tifüs Salgınına Karşı Önlem Alınması

Özet: İstanbul’da tifüs salgını yayılmaya başlamıştır. Bu salgının en büyük nedeni kirliliktir. İstanbul’da yaşayan halkın bir çoğu kirli hatta varoşlardakiler bitlidir. Durum böyle olunca bu salgın hızlı bir şekilde yayılmıştır. Belediyenin bu salgın karşısında önlem alması gerekmektedir. Bu amaçla da temizlik seferberliğine başlaması gerekir.

ULUNAY, “Çarşısız Sahaflar”, *Yeni Sabah*, 23 Birinci Kanun 1944.

Konu: Belediyenin İstanbul’daki Sahaflar Çarşısını Kaldırmak İstemesi

Özet: Akşam Gazetesi yazarlarından Hikmet Feridun Es belediyenin sahaflar çarşısını kaldırmaya hazırlandığını belirtmiştir. Eğer bu durum gerçekse İstanbul açısından son derece büyük bir kayıp olacaktır. Sahaflar çarşısı bir ilimler akademisi gibi işlemektedir. Burası sadece bir ticaret merkezi değildir. Burada en eski kitaplar bile okuyucular ile buluşmaktadır. Kitapseverler bu mekanlarda buluşmaktadır. Belediyenin bu mekanı dağıtmaması gerekir.

ULUNAY, “Amir Korkusu”, *Yeni Sabah*, 25 Birinci Kanun 1944.

Konu: Memurların Müdür Korkusuyla Çalışması

Özet: Devlet dairelerinde memurlar sadece amir korkusuyla çalışmaktadır. Amirleri olmadığında veya yumuşak başlı bir amir ile karşılaştıklarında işlerini boşlamaktadırlar. Bu durum devlet işleyişinde sıkıntılar doğurmaktadır. Ayrıca bu dairelere işi düşen halkın işleri aksamaktadır. Bundan dolayı memurlara amir korkusu ile değil iş ahlakıyla iş yaptırmak gerekmektedir.

ULUNAY, “Bir Dokun Bin Âh Dinle...”, *Yeni Sabah*, 27 Birinci Kanun 1944.

Konu: Türk Sinemasının Gelişmemesi

Özet: Türk Sineması bir türlü gelişmemektedir. Bu durumun temel nedeni film yapımcılarının para kazanma hırsı ile film çekmeleridir. 20 bin liraya çekilen bir filmde yapımcılar 150 bin lira para kazanmaktadır. Yani her filmde ortalama 130 bin lira para kazanılmaktadır. Oysa Amerika’da film yapımcıları bir filmde en fazla 30 bin lira para kazanmaktadırlar. Çünkü burada filmlere büyük paralar yatırılmaktadır. Yapımcılar karlarını düşürmek pahasına filmlerinin kalitesini düşürmemektedir. Bizde de bu yapıldığı gün sinema gelişecektir.

ULUNAY, “Kazık”, *Yeni Sabah*, 28 Birinci Kanun 1944.

Konu: Adana’da İşlenen Bir Cinayet

Özet: Adana’da kazığa geçirilmiş bir kadın cesedi bulunmuştur. Olayın faili kısa sürede yakalanmıştır. Böylesi bir vahşeti işleyen bir suçlunun ölüm cezasının da aynı şekilde verilmesi gerekmektedir. Aksi takdirde kamu vicdanı rahatlamayacaktır. Ayrıca bu ceza ibret olacağı için caydırıcı bir özellik de taşıyacaktır.

ULUNAY, “Efendi Babamız”, *Yeni Sabah*, 29 Birinci Kanun 1944.

Konu: Ahmet Mithat Efendi'nin Doğumunun Yüzüncü Yılı

Özet: Ahmet Mithat Efendi'nin doğumunun yüzüncü yıl dönüm kutlanmaktadır. Bu vesileyle gazetelerde Ahmet Mithat Efendi hakkında çeşitli yazılar çıkmaktadır. Ahmet Mithat hakkında bilgiler verilmektedir. Ahmet Mithat yazarlığımızın babası olarak bilinir. Türk halkına okuma alışkanlığını o aşılamıştır.

ULUNAY, “Günlük Meselelerden Kömrü”, *Yeni Sabah*, 30 Birinci Kanun 1944.

Konu: İstanbul'un Kömür Sıkıntısı Yaşaması

Özet: İstanbul'da kış sert yüzünü iyice göstermiştir. Buna rağmen şehrin kömür sorunu çözülememiştir. Halka dağıtılacak yeterli miktarda kömür yoktur. Kömür dağıtma işlemi ofis tarafından yapılmaktadır. Ancak ofis bu işi becerememektedir. Her sene halkı soğuğa mahkum etmektedir. Belediyenin bu işi ofisten alması gerekir.

ULUNAY, “Mesleğin Sırrı”, *Yeni Sabah*, 31 Birinci Kanun 1944.

Konu: İnsanların Köşe Yazarlığını Hafife Alması

Özet: İnsanlar köşe yazarlığını çok hafife almaktadır. Her insan kalemi eline alınca sayfalarca makale yazacağını düşünür. Ancak bu iş bu kadar kolay değildir. Öte yandan köşe yazarlığında asıl problem her gün yazacak bir konu bulmaktır. Bu son derece zor bir iştir. Bulacağınız konunun halk tarafından okunup takip edilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Kuğunun Ötüşü”, *Yeni Sabah*, 26 Nisan 1945.

Konu: Mareşal Patein'in Onurlu Davranışı

Özet: Mareşal 1914-1918 yıllarında ülkesine büyük hizmetlerde bulunmuştur. Ne yazık ki Mareşal'ın bu hizmetleri yanlış anlaşılmıştır. Bundan dolayı Fransa'da vatana ihanet suçundan yargılanmaya başlanmıştır. Mareşal idam edileceğini bile bile İsviçre'den Fransa'ya gelip teslim olmuştur. Mareşalin bu onurlu davranışı tüm dünyada takdir görmüştür.

ULUNAY, “Ma’sum Zebâniler”, *Yeni Sabah*, 27 Nisan 1945.

Konu: Nazi Kamplarında Yaşanan Vahşet

Özet: İngiliz meclis vekilleri Nazi kamplarında bir araştırma yapmıştır. Araştırma sonucunda bu kamplarda işkence yapıldığı ortaya çıkmıştır. Meclis işkence yaptığını tespit ettiği bir subayı yargılayıp asmıştır. Bu idam cezası sadece zalimi ortadan kaldırmıştır. Zulmü ortadan kaldıramamıştır. Zulmün ortadan kaldırılması için asıl katillerin yargılanması gerekir. Yargılanan subaylar bu işten Hitler'in haberinin olmadığını belirtmişlerdir; ancak bütün işkencelerin en büyük sorumlusu Hitler'dir.

ULUNAY, “İnsanlığın Malı Olanlar”, *Yeni Sabah*, 28 Nisan 1945.

Konu: Avukat Olmanın Sorumlulukları

Özet: Yeni Sabah gazetesinde çıkan bir haberde bir babanın karsını ve iki çocuğunu inkâr ederek olayı mahkemeye taşıdığı belirtilmektedir. Mahkeme devam ederken kadının ve iki çocuğun avukatı davayı bırakarak bunları savunmaktan vazgeçmiştir. Bir avukatın davasını yarıda bırakması veya birisini savunmak istememesi kabul edilebilir bir davranış değildir. Bazı meslekler vardır ki artık insanlığa mal olmuştur. Avukatlık ve doktorluk bu mesleklerdendir. Nasıl ki bir doktor hasta seçmese bir avukatta savunacağı kişiyi seçemez.

ULUNAY, “Kötü Çobanlar”, *Yeni Sabah*, 29 Nisan 1945.

Konu: Mussolini'nin İtalya'dan İsviçre'ye Kaçarken Yakalanması

Özet: Faşist lider Mussolini İtalya'dan İsviçre'ye kaçarken yakalanmıştır. Mussolini kötü yönetimi yüzündenteslim olmaya ülkesini harap etmiş hesap sorulacağını anlayınca da kaçmaya çalışmıştır. Bu yönüyle Mussolini kötü bir çobana benzemektedir. Daha önce Napolyon da savaşıarak ölmek yerine bir adada tek başına hastalıktan ölmüştür. Şimdi aynı şeyi Hitler'in de yapacağı düşünülmektedir.

ULUNAY, “Veyl Mağlûba!”, *Yeni Sabah*, 30 Nisan 1945.

Konu: Almanya'da Faşist Liderlere Hesap Sorulması

Özet: Almanya'da faşizm yavaş yavaş etkisini yitirmekte ve Almanya teslim olmaya hazırlanmaktadır. Savaşın son bulmasıyla Alman liderlere yaptıklarının hesabı sorulacaktır. Napolyon'un başına gelenler bu liderlerin de başına gelecektir. Adalet günü geldiğinde mazlumların yüreğine su serpilecektir.

ULUNAY, “İpe Çekilen Faşist Bayrağı”, *Yeni Sabah*, 1 Mayıs 1945.

Konu: Mussolini'nin İdam Edilmesi

Özet: İtalya'yı yirmi üç yıl boyunca diktatör bir anlayışla yöneten Mussolini idam edilmiştir. Mussoli'nin idamı ile faşizm yıkılmıştır. Böylece İtalya rahat bir nefes almıştır. Bu durum İtalya için Roma'yı kasıp kavuran Neron'un intiharı kadar önemli bir olaydır.

ULUNAY, “Canavara İftira”, *Yeni Sabah*, 2 Mayıs 1945.

Konu: Çocuklara İşkence Yapan İnsanların Canavar Olarak Nitelendirilmesi

Özet: Gazetede çıkan bir haberde bir çocuğa işkence yapan bir adam canavar olarak nitelendirilmiştir. Bizim masallarda, hikâyelerde okuduğumuz hiçbir canavar

çocuklara bunu yapmamaktadır. Bu durumda böyle bir insanın canavara benzetilmesi canavarlara yapılmış bir hakaret olur.

ULUNAY, “Hitlerin Kahramanca Ölümü”, *Yeni Sabah*, 3 Mayıs 1945.

Konu: Alman Radyosunun Hitleri Kahraman İlan Etmesi

Özet: Alman radyosu Hitler’in dövüşerek kahramanca öldüğünü ilan etmiştir. Hitler gibi bir caninin kahraman olarak ilan edilmesi insanlığa yapılmış bir hakarettir. Beş yıl boyunca memleketi kan gölüne çeviren, işgal ihtirasıyla işkenceler yapan bu adam kahraman olamaz. Kahramanlık kutsal bir amaç uğruna canını verenlere verilen bir sıfattır.

ULUNAY, “Kalpde Yatan Aslan”, *Yeni Sabah*, 4 Mayıs 1945.

Konu: Gazinoda Çalışan Bir Kadının Sevdığı Adamı Öldürmesi

Özet: İstanbul’da gazinoda çalışan bir kadın tartıştığı sevgilisini silahla vurarak öldürmüştür. Bu olay üzerine kadın kamuoyunda bir canavar gibi algılanmıştır. Oysa olayın içyüzünü bilmeden bir değerlendirme yapmak yanlıştır. Belki bu kadın bütün hayallerini bu adam üzerine kurmuştur. Bu adamı canından çok seviyordur. Olay sadece bir anlık sinir sonucu meydana gelmiştir. Bunu bilmek mümkün değildir. Bundan dolayı kadını canavar diye nitelendirmek de çok doğru değildir.

ULUNAY, “Belediyeler İşlerinin Eri Olmalı”, *Yeni Sabah*, 5 Mayıs 1945.

Konu: İstanbul Belediyesinin Belediyecilikten Anlamaması

Özet: İstanbul Belediyesi belediyecilikten anlamamaktadır. Belediye üzerine düşen sorumlulukları yerine getirememektedir. Mesela İstanbul’a çok yakın bir köy vardır. Bu köy İstanbul’un en güzel yerlerinden biridir. Yeşilliği ve temiz havası ile

görenleri hayran bıraktırmaktadır. Ne yazık ki bu güzel köy bakımsızlıktan çamur deryasına dönmüştür. Belediye burayı değerlendirdiği takdirde burası güzel bir eğlence olacaktır.

ULUNAY, “Hey Gidi Kahpe Dünya!”, *Yeni Sabah*, 6 Mayıs 1945.

Konu: Fani Dünyanın Hiç Kimseye Kalmaması

Özet: Dünya için gözleri tepesinde denilmektedir. Dünya kendisine bilgin insanlar arar onları bulduğunu sanınca bakmak için tepesine kadar yükseltir, doğru kişi olmadığını anlayınca yere bırakır. Bu hikâyeden de anlaşılmaktadır ki fani dünya kimseye kalmayacaktır. Bunu hesaplamayan insanlar hüsrana uğramaya mahkûmdurlar. Mesela, Hitler bir dönem dünyayı kasıp kavurmuştur. Kendisini dünyanın sahibi gibi görmüştür. Neticede o da hüsrana uğramaktan kurtulamamıştır.

ULUNAY, “Bulunmayan Ölüler”, *Yeni Sabah*, 7 Mayıs 1945.

Konu: Hitlerin Bulunamaması

Özet: Hitler ve arkadaşları siyaset ve hayat sahnesinden çekilmişlerdir. Ölü ya da diri oldukları bilinmemektedir. Adeta yok olmuşlardır. Bütün dünya bu olaya kilitlenmiştir. Nazizm öldükten sonra onu temsil eden kişilerin ne olduğu çok da önemli değildir. Hitler ölmüş de olabilir, ıssız bir adada saklanmış da olabilir. Bu artık önemli değildir.

ULUNAY, “Hürriyet Zaferi ”, *Yeni Sabah*, 9 Mayıs 1945.

Konu: II. Dünya Savaşının Sona Ermesi

Özet: Avrupa’yı kasıp kavuran II. Dünya Savaşı sona ermiştir. II. Dünya Savaşı’nın en büyük nedeni Hitler ve Mussolini gibi diktatörlerin yönetime gelmesidir. Bu diktatörler yıllarca kendi halklarını ezmekle yetinmemiş dünyayı da

savaşa sürüklemişlerdir. Netice savaş bitmiş bu diktatörler tarih sahnesinden silinmişlerdir. Böylece hem Avrupa hem de kendi ülkeleri özgürlüğe kavuşmuştur.

ULUNAY, “Yamyamlık Vak’aları”, *Yeni Sabah*, 11 Mayıs 1945.

Konu: İngiltere’de Bir Fabrikada İnsan Ölüsünün Sabun Yapımında Kullanılması

Özet: İngiltere’de bir fabrikada sabun yapımı için insan ölüsü kullanıldığı iddia edilmiştir. Yapılan incelemeler iddianın doğru olduğunu göstermiştir. II. Dünya Savaşı’nda insanlar ölüme ve ölümlere alışmıştır. Ancak ölümlerin bu şekilde kullanılması hiçbir dine ve kültüre uymamaktadır. Bu tür olaylar insanları yamyamlığın eşiğine yaklaştırmaktadır.

ULUNAY, “Bir Meslekdaşın Ölümü”, *Yeni Sabah*, 12 Mayıs 1945.

Konu: Bir Gazetecinin Savaş Meydanında Ölmesi

Özet: Savaş haberleri yapmak üzere cepheye giden bir gazeteci burada hayatını kaybetmiştir. Gazeteler bu haberin üzerinde fazla durmayarak meslektaşlarına vefasız davranmıştır. Bu gazeteci görevi uğruna hiç kimsenin gitmek istemediği bir yere gitmiş, neticede bir kaza kurşunuyla ölmüştür. Mesleği için ölen bu adama en azından meslektaşlarının sahip çıkması gerekmektedir.

ULUNAY, “Takma Evler, Yapma Evler”, *Yeni Sabah*, 13 Mayıs 1945.

Konu: Hayat Pahalılığı Yüzünden Konut Sıkıntısının Çekilmesi

Özet: Ülkemizde yaşanan hayat pahalılığı yüzünden konut sıkıntısı yaşanmaktadır. Halk Amerika’dan gelecek ucuz ve portatif evleri beklemektedir. Bu sayede ülkedeki konut sıkıntısı giderilmeye çalışılacaktır. Hâlbuki ülkemizde ağaç, kiremit, çimento ve kum fazladır. Fakat çok pahalı olduğu için halk bunları alıp ev

yapamamaktadır. Böylece Amerika'dan gelecek takma evleri beklemek zorunda kalmıştır. Amerika'dan gelen şirketler gelip bu bolluğu görünce takma ev yapmaktan vazgeçip yapma ev yapacaktır.

ULUNAY, “Turfandacıların Acıklı Hali”, *Yeni Sabah*, 14 Mayıs 1945.

Konu: Şehirlerin Sebzecilik Rekabeti

Özet: Düzensiz havalardan ötürü İstanbul'da turfandacılık kötüye gitmektedir. Havalar düzelse bile hem toprağın ilaçlanıp doğallığını yitirmesi hem de Adana'daki turfandacılığın çok ilerlemesi İstanbul turfandacılığına büyük engel teşkil etmektedir. Adana da iklimin elverişli olması sayesinde sebzeler çok kolay yetişmektedir. Öte yandan maliyette daha ucuzdur. İstanbul'un Adana ile rekabet etmesi mümkün değildir. İstanbul'un sebzecilik yerine konservecilğe yönelmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Bu Hayâl Hakikat Olursa...”, *Yeni Sabah*, 15 Mayıs 1945.

Konu: Yerli ve İthal Mal Rekabeti

Özet: Gazetelerde ithal malların yerli mallara oranla çok daha ucuza verildiği ile ilgili haberler yer almaktadır. Durum böyle olursa yerli malların fiyatları ile ithal malların fiyatlarını uzlaştırmak mümkün olmayacaktır. Bunda dolayı halk ithal mallara rağbet edecektir. İnsanlar ticarete para karşılığında aldıkları şeylerin bir lütuf gibi görünmesini istemez, paranın karşılığı olan hizmeti hakkıyla almak ister. Bu sebeple yerli bir firmada kötü muamele gören bir müşteri yabancı bir firmada iyi bir muamele görürse elbette yabancı firmayı tercih edecektir. Yerli firmaların buna dikkat etmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Burun ve Diplomasi”, *Yeni Sabah*, 16 Mayıs 1945.

Konu: Burun Sokmak Deyiminin Diplomasiye Girmesi

Özet: Son zamanlarda diplomasi burun sokmak deyimini kazanmıştır. Burun vücutta önemli bir organdır. Dilde de kullanım alanına göre farklı anlamlar taşımaktadır. Diplomasinin kazandığı burun sokmak tabiri ile beraber burnunda kıl aldırmamak, burnunun dikine gitmek gibi deyimler de bulunur.

ULUNAY, “Vakit Hovardahğı”, *Yeni Sabah*, 17 Mayıs 1945.

Konu: İstanbul Ulaşımında Zaman Kaybının Yaşanması

Özet: İstanbul halkı şehir içi ulaşımının uzun sürmesinden rahatsızdır. İstanbul da şehir içinde bir yerden bir yere gitmek zahmetli olduğu gibi fazla zaman almaktadır. Şehir dışına çıkıldığında bu çile daha da büyümektedir. İdareciler bu sürenin azaltılması için girişimde bulunmak zorundadır. Bu noktada alınacak en etkili tedbir ulaşım araçlarının yenilenmesidir.

ULUNAY, “Simit Meselesi”, *Yeni Sabah*, 19 Mayıs 1945.

Konu: Simit Üzerine Yaşanan Tartışmalar

Özet: Etten, yağdan sonra simitte ülke meselesi haline gelmiş ve gazetelerde haber olarak yer almıştır. İstanbul’da bir simitçi bir çuval undan herkesin yaptığı miktardan daha fazla yapacağını iddia etmiş ve bunu herkesin önünde ispatlamıştır. Simitçiler menfaatleri zedelendiği için bu olayın bir ispat değil hokkabazlık olduğunu söylemişlerdir. Yazara göre şimdiye kadar ülkede halkın aleyhine kullanılan hokkabazlık ilk kez halkın lehine kullanılmıştır.

ULUNAY, “Zevksizlik Nümuneleri”, *Yeni Sabah*, 20 Mayıs 1945.

Konu: İstanbul’da Mimari Yapıların Görüntü Kirliliği Oluşturması

Özet: Ülkemizde mimari yapılar çoğu zaman kendi amacının dışında farklı amaçlarla kullanılır. Bu durum mimari yapılarda görüntü kirliliğine yol açmaktadır. Bunun en büyük örneğini Mısır Çarşısı teşkil eder. Mısır Çarşısı'nda kötü yapıların tamamı tamir edilmiş ya da yıkılmıştır. Böylece buradaki kötü görüntü ortadan kaldırılmıştır. Fakat kısa bir süre sonra düzenlenen bu yer bir kahveciye kiralanmıştır. Böylece aynı kötü görüntü bir daha ortaya çıkmıştır.

ULUNAY, “:Ne Ayıp Şey!”, *Yeni Sabah*, 22 Mayıs 1945.

Konu: İstanbul'da İhraç Edilemeyen Torikler

Özet: İstanbul'da havaların elverişli olmasıyla torik akını başlamıştır. Toriğin artmasıyla fiyatlar bir kuruşa kadar düşmüştür. Bu durum ekonomik açıdan büyük bir zarardır. Fazla torik ihraç edilirse torik fiyatları bu kadar düşmeyecektir. Bunun yapıla bilmesi için öncelikle ihraç ayının eylülünden mayısa ayına düşürülmesi gerekmektedir. Ayrıca toriklerin bozulmadan taşınabileceği soğuk hava depolu teknelerin alınması gerekmektedir.

ULUNAY, “Sömürge, Süpürge ve Sopası”, *Yeni Sabah*, 23 Mayıs 1945.

Konu: Fransa'nın Sömürgeciliğe Devam Etmesi

Özet: Sömürge kelimesi hem telaffuzu hem de anlamıyla kelimenin tam karşılığını vermektedir. Bir devlet başkanının her şeyi silip süpürmesi anlamına gelmesiyle de süpürgeye anlamca yakındır. Geline çağda milletler ne sömürgeye ne de süpürgeye tahammül edecek durumdadır. Gelişmiş ülkeler tecrübesiz hükümetlere rehberlik edebilir; ancak onlara zorla müdahale edemez. Fransa sömürgeyi de süpürgeyi de tam anlamıyla kullanmaktadır. Bir zamanlar Osmanlı toprağı olan Cezayir Fransa'nın sömürüsü altındadır.

ULUNAY “B.M Meclisinde Türk Musikîsi”, *Yeni Sabah*, 24 Mayıs 1945.

Konu: Millet Meclisinde Türk Müziğinin İyileştirilmesin Tartışılması

Özet: Millet meclisinde vekiller radyo ve Türk müziği üzerine tartışmıştır. Meclis Türk müziğinin son zamanlarda gerileme yaşadığını belirterek bu konu hakkında önlem alınmasını istemektedir. Bu noktada radyo programları da gündeme gelmiştir. Vekiller radyo programını da yetersiz görmüşlerdir. Radyoda da ciddi reformlar yapılmasını istemişlerdir. Vekillerin sanata olan bu ilgisi olumlu bir gelişmedir.

ULUNAY, “Günü Gününe Yaşayış”, *Yeni Sabah*, 25 Mayıs 1945.

Konu: Gündelik Sorunlara Vaktinde Çözüm Bulunamaması

Özet: İstanbul’da son zamanlarda kuzu eti fiyatları hayli yükselmiştir. Bu durum karşısında idareciler toplanmış, araştırmalar yapmış ancak bir çözüm bulunamadan kuzu eti mevsimi kapanmıştır. Bu durum bütün işlerde böyledir. İstanbul her sene kış ayında kömür sıkıntısı yaşamaktadır. Yetkililer bu duruma daha bir çözüm bulamadan kış mevsimi biter. Böylece bu sorun bir sonraki sene tekrarlanır.

ULUNAY, “Sıcak ve Giyim Meselesi”, *Yeni Sabah*, 27 Mayıs 1945.

Konu: Erkeklerin Sıcak Havada Çektiği Sıkıntı

Özet: Sıcak havalardan iyice bastırılmıştır. Bu durumdan en çok erkekler etkilenmiştir. Sıcak havalarda giyilen uzun pantolon, kravat, çorap, boydan askılar erkeklerin sıkıntı yaşamasına yol açmaktadır. Kadınlar için böyle bir problem yoktur. Üstlerinde ince bir tül bacakları rüzgâr alacakları şekilde açıktır. Erkekler içinde daha rahat elbiseler tasarlanmalıdır.

ULUNAY, “Su Derdi” *Yeni Sabah*, 28 Mayıs 1945.

Konu: İstanbul’da Yaşanan Su Sıkıntısı

Özet: İstanbul da bazı semtlerin suları kesilmiştir. Bundan dolayı şehirde büyük bir karmaşa yaşanmaktadır. İstanbul gibi büyük bir şehirde hala su sıkıntısının yaşanması belediye açısından büyük bir ayıptır. Her yaz yaşanan bu soruna belediye bir türlü çözüm bulamamaktadır. Yazın başlayan bu sıkıntı üzerine komisyonlar kurulur, toplantılar yapılır. Ancak herhangi bir çözüm üretilemez. Neticede sonbahar gelip yağmurlar yağınca mesele unutulur. Böylece problem bir sonraki seneye kalır.

ULUNAY, “Mübarek Salı Günü”, *Yeni Sabah*, 29 Mayıs 1945.

Konu: İstanbul’un Fethinin Yıldönümü

Özet: İstanbul’da İstanbul’un fetih yıl dönümü kutlanmaktadır. Bu sene fethin yıldönümünün Salı gününe denk gelmesi kutlamaları daha da renklendirmiştir. Çünkü İstanbul Salı günü fethedilmiştir. İstanbul’un fethi Türk tarihi açısından son derece önemlidir. İstanbul’un fethedilmesiyle birlikte Osmanlı Avrupa siyasetinde etkin bir rol almıştır. Orta Çağ kapanmış Yeni Çağ başlamıştır. İstanbul’daki Bizans izleri tek tek silinmiş yerine Türk izleri işlenmiştir.

ULUNAY, “Hayat Ucuzluğu ve Naftalin”, *Yeni Sabah*, 30 Mayıs 1945.

Konu: Gereksiz Ürünlerde İndirim Yapılması

Özet: Ülkemizde hep gereksiz ürünlerde indirim yapılmaktadır. Halkın gündelik hayatta sıklıkla kullandığı ürünler hep zam alırken çok az kullandığı ürünler indirime girmektedir. Bu durum mecliste de gündeme gelmiştir. Bir milletvekili naftalinde indirim yapıldığını belirterek bunun gereksiz bir indirim olduğunu söylemiştir. Naftalin yerine halkın daha sık kullandığı ürünlerin indirilmesi gerektiğini savunmuştur.

ULUNAY, “Bu Dağlar Nasıl Devrilecek? ”, *Yeni Sabah*, 31 Mayıs 1945.

Konu: Sağlık Bakanlığının Hiçbir Projesini Tamamlayamaması

Özet: Mecliste bakanların yaptıkları, yapmadıkları ve yapması gerekenler üzerine konuşmalar yapılmaktadır. Bu konuşmalardan en dikkat çekenini sağlık bakanının yaptığı konuşmadır. Sağlık bakanı konuşmasında sağlık alanında ciddi reformlara ihtiyaç duyulduğunu belirtmiştir. Ne yazık ki sağlık bakanının değindiği hiçbir proje hala tamamlanamamıştır. Her şey plan olarak kalmıştır.

ULUNAY, “Müjde! Viski Geldi...”, *Yeni Sabah*, 2 Haziran 1945.

Konu: Ülkemizde Alkol Tüketimini Teşvik Edilmesi

Özet: Gazetelerde viskinin ülkemize geldiği haberleri yer almaktadır. Bu olay büyük bir sevinçle karşılanmıştır. Gazetelerin bu tutumu halkı alkol almaya teşvik etmektedir. Öte yandan hükümet hazineye para kazandırmak amacıyla rakı üretimine hız vermiştir. Her keseye uygun farklı boyutlarda rakı üreterek halkın alkole daha çok yönelmesine yol açmıştır. Hükümet para kazanmayı düşündüğü gibi halkın sağlığını da düşünmek zorundadır. Alkolü özendircek tavırlardan kaçınmalıdır.

ULUNAY, “Mandolinli Türkü”, *Yeni Sabah*, 3 Haziran 1945.

Konu: Radyoda Mandolin Eşliğinde Türkü Çalınması

Özet: Radyoda mandolin korusu dinletilmektedir. Mandolin sevimsiz bir alettir. Bu müzik aleti tek başına dinlenilemez; ancak başka müzik aletleri ile dinlenilebilir. Radyodaki koro ise sadece mandolinden oluşmaktadır. Üstelik mandolin eşliğinde türküler söylenmektedir. Radyo halka yurttan sesler dinletmek istiyorsa saz ile sözü birbirine uydurmak zorundadır. Türkü mandolin ile değil bağlama eşliğinde söylenir.

ULUNAY, “Al Eline Süpürgeyi ”, *Yeni Sabah*, 4 Haziran 1945.

Konu: Kadınların Ev Hanımı Olmalarının Önemi

Özet: Genç bir yazar yazdığı bir eserinde ülkemizde kadınların hizmetçi gibi kullanılmasını eleştirmektedir. Bu yazar kadınlarımızın sadece hizmetçi gibi kullanıldığını algılamaktadır. Bu yanlış bir değerlendirmedir. Türk toplumunda kadın her türlü sahada boy göstermektedir. Öte yandan evinde temizliğini yapıp ailesine yemek yapmaktadır. Bu da son derece doğal bir olaydır. Aksi takdirde aile denen bir kavramdan söz edilemez.

ULUNAY, “Odun, Kömür ve Memur”, *Yeni Sabah*, 5 Haziran 1945.

Konu: Memurun Kömür Alamaması

Özet: Mirasyedi bir yaşam tarzı normal bir aileye uygun değildir. Normal bir aile giyecek, yiyecek, yakacak masraflarını hesaplayarak ev idaresini yapmaktadır. Oysa memurlar giyecek ve yiyecek masraflarını çıkardıktan sonra yakacağa para yetiştirememektedir. Öte yandan her ay yemesinden, içmesinden kısıp yakacak parasını biriktiren memur çıkan bir sorun karşısında bunu da harcamak zorunda kalmaktadır. İşte o zaman da bütün bir kışı soğukta geçirmektedir. Hükümetin bu duruma bir çare bulması gerekmektedir.

ULUNAY, “Yine Karaborsa”, *Yeni Sabah*, 7 Haziran 1945.

Konu: Ülkemizde Karaborsacılığın Artması

Özet: Ülkemizde karaborsa sorunu yıllardır yaşanmaktadır. Bu gidişle uzun yıllar daha yaşanacaktır. Memleketimizde karaborsa o kadar gelişmiştir ki bir binaya sığdırılmak istense bunun için bir er bulunamayacaktır. Öte yandan halk da bu durumdan memnundur. Çünkü istediği her ürünü karaborsada bulmaktadır. Ancak halkımız unutmamalıdır ki karaborsada satılan her ürün gerçek fiyatının çok üzerinden satılmaktadır.

ULUNAY, “Adliye Sarayı”, *Yeni Sabah*, 9 Haziran 1945.

Konu: İstanbul’da Yapılması Düşünülen Adalet Sarayına Yer Bulunamaması

Özet: Uzun zamandır İstanbul’da yapılması düşünülen adalet sarayı uygun bir yer bulunamadığı için bir türlü yapılamamaktadır. Aslında uygun arsa vardır; ancak yetkililer ayrıntılara takıldıkları için bir türlü karara verilememektedir. Yetkililer binanın işlevinden çok şehircilik planına uyup uymayacağını tartışmaktadır. Oysa önemli olan adalet işlerinin düzenli yürütüleceği iyi bir binanın yapılmasıdır. İstanbul’un bu binaya çok acil ihtiyacı vardır.

ULUNAY, “Meyveler Mahvoluyor”, *Yeni Sabah*, 10 Haziran 1945.

Konu: Ülkemizde Meyvelerin Bozulması

Özet: Eskiden üzerine maniler yazılan meyvelerimiz şimdilerde tatları ve şekilleri bakımından bozulmaktadır. Memleketin en güzel meyvesi olan kiraz bile şimdi kurtlanmıştır. Vişnelere, üzüm bağlarına düşen hastalıklardan meyveler gönül rahatlığı ile yenilememektedir. Tarım bakanlığı bu, üzüm bağlarına düşen hastalıklardan meyveler gönül rahatlığı ile yenilememektedir. Tarım bakanlığı bu konuya duyarsız kalmakta, ziraat memurlarını bu konuyla ilgilenmeleri için görevlendirmemektedir. Hükümetin artık bu duruma bir el atması gerekmektedir.

ULUNAY, “Belediyelerde İstiklâl”, *Yeni Sabah*, 11 Haziran 1945.

Konu: Belediyede Bürokratik İşlemlerin Hizmetlerin Önüne Geçmesi

Özet: Bir belediyenin çalışıp çalışmadığı o belediyenin bulunduğu yerin temizliğine bakılarak anlaşılabılır. Eğer bu semt temiz ise belediye çalışıyor demektir. Öte yandan bu belediye resmi kurallara hiç uymayabilir. Halk bunu dikkate almaz halk için önemli olan resmi kurallar değil hizmet verilmesidir. Ancak ne yazık

ki belediyeler formalite işlemlere boğulmuş durumdadır. En ufak bir iş yapmak için aylarca bu formalite işleri takip etmek gerekmektedir. Durum böyle olunca hizmetler aksamaktadır.

ULUNAY, “Robenson Gibi”, *Yeni Sabah*, 12 Haziran 1945.

Konu: Ülkemizde Yaşanan Ekonomik Sıkıntı

Özet: Ekonomi bilindiği kadar kolay bir uğraş değildir. Ekonomistlerin farklı bir düşünce tarzları vardır. Mesela gazetede çıkan haberlere göre dünyada kahve ve pamuk üretimi fazla olmuştur. Ekonomistler bu fazlalıkları yok ederek fiyatların düşmesini engellemişlerdir. Oysa ekonomistler yerine başkası olsa bu fazlalıkları fakirlere dağıtırdı. Dünyada ekonomik sıkıntının en fazla olduğu ülkelerden biri de bizim ülkemizdir. Özellikle de memurlar ülkemizde geçinebilmek için büyük çaba harcamaktadırlar. Kimileri ek iş yapmakta, kimileri bahçe yetiştirmekte, kimileri ise hayvancılıkla uğraşmaktadır.

ULUNAY, “Satıcı Feryadı”, *Yeni Sabah*, 13 Haziran 1945.

Konu: İstanbul’da Sokak Satıcılarının Bağırmaalarının Yasaklanmak İstenmesi

Özet: İstanbul Belediyesi aldığı bir kararla sokak satıcılarının sabah erken satışa başlayıp bağırmaalarını yasaklamıştır. Bu karar son derece yanlıştır. Bu memlekette esnaf iş yapmak istiyorsa bağırma zorundadır. Sokak satıcıları seslerini evlerinde oturanlara duyurmak için bağırmaalıdır. Üstelik bu memlekette sokak satıcılarının yanı sıra tüm malı vitrinde olan dükkan sahibi esnaf da, tüm malı tezgahda sergilenen pazarcı da bağırarak ticaret yapmaktadır. Bununla birlikte sokaklarda gürültüye sebep olan sadece sokak satıcıları değildir. Kamyonetler, çöp arabaları, arabalar da gürültüye sebep olmaktadır. Sokak satıcıları susturulsa bile bunlar susturulamayacaktır.

ULUNAY, “Seçim ve Serbest Seçim”, *Yeni Sabah*, 14 Haziran 1945.

Konu: Milletvekili Seçimlerinin Yapılması

Özet: Pazar günü yapılacak seçimlere birçok vatandaş adaylığını koymuştur. Bu seçimlerde seçmenler adaylıklarını koymakta serbest bırakılmışlardır. Bu adaylar seçilebilmek için kendilerini seçmenlere beğendirmek zorundadırlar. Gazeteler bu seçimlerin serbest seçim olduğunu dile getirmişlerdir. Oysa serbest seçimler adaylara değil seçmenlerin özgürlüğüne dayanmaktadır. Adaylardan çok seçmenlerin rahat hareket edebilmesi seçimin serbestliğinin ölçütüdür.

ULUNAY, “Hırsız Ali’nin Soyadı”, *Yeni Sabah*, 15 Haziran 1945.

Konu: İstanbul’da Hırsızlık Yapan Zengin Bir Aile Çocuğu

Özet: İstanbul’da zengin bir ailenin çocuğu hırsızlık yaparken yakalanmıştır. Gazeteler sadece çocuğun adını vermişlerdir. Soyadını vermeyerek ailesini bu utanç verici durumdan kurtarmışlardır. Eğer bu çocuk fakir bir ailenin çocuğu olsaydı gazeteler adını ve soyadını vermekle kalmayıp fotoğrafını bile yayımlarlardı. Basındaki bu ayırım etik değildir. Gazetelerin bu duruma daha dikkat etmesi gerekir.

ULUNAY, “Program? Hayır Taahhüt Senedi? Evet”, *Yeni Sabah*, 17 Haziran 1945.

Konu: Seçimlerde Vaat Edilenler İçin Senet İmzalanması

Özet: Vekil seçimleri iyice yaklaşmıştır. Gazeteler seçim faaliyetlerinin hızlandığını belirtmektedir. Bu seçimlerde adaylık serbest bırakıldığı için aday sayısı hayli artmıştır. Seçimlerde aday olmak adeta moda olmuştur. Bunun önünün alınması gerekmektedir. Çünkü sırf tanınmak amacıyla aday olan insanlar vardır. Bunun önüne geçmenin en etkili yolu adaylardan program istemek yerine onlara yapacaklarını söyledikleri işler için senet imzalamaktır.

ULUNAY, “Başboş Kitapçılığa Karşı”, *Yeni Sabah*, 18 Haziran 1945.

Konu: Baştan Savma Tercüme Edilmiş Kitaplar

Özet: Bir ülkenin kültür, bilgi ve gelişmişlik ölçütü o ülkede basılan mecmua sayısı ile doğru orantılıdır. Ülkemizde kitap, dergi, gazete sayıları artmıştır. Bu olumlu bir gelişmedir. Öte yandan tercüme kitaplarımız okunacak gibi değildir. Yayınevleri sırf daha çok kazanmak için baştan savma tercümeler yapmaktadır. Bunun tedbiri alınmalıdır. Bir jüri kurularak tercüme eserler burada değerlendirildikten sonra basılmalıdır.

ULUNAY, “Devlet Satış Müesseseleri”, *Yeni Sabah*, 19 Haziran 1945.

Konu: Özel Kuruluşların Devlet Kuruluşlarına Göre Kalitesi

Özet: Devlet eliyle ticaret olmamalıdır. Çünkü devlet eliyle olduğu zaman ticaretin incelikleri ortadan kalmaktadır. Ne alan memnun olacak ne de satan memnun olacaktır. Fakat özel ticarette her şey müşterinin memnuniyeti üzerine kurulmuştur. Şirket daha çok kar etmek için müşteriye gereken önemi fazlası ile göstermektedir. Devlet kuruluşlarında ise memur hiç satış yapmasa bile maaşını alacaktır. Bundan dolayı satış yaparak kendini yormak istemez. Müşteriye de iyi davranmaz.

ULUNAY, “Kömür Beyannameleri”, *Yeni Sabah*, 20 Haziran 1945.

Konu: Ülkemizde Kömür Sıkıntısı Yaşanması

Özet: Halkın kömür ihtiyacını karşılamak amacıyla dağıtılan beyannameler üzerine birçok dedikodu yapılmakta, beyannamelerin karaborsaya düştüğü söylenmektedir. Olağanüstü durumlarda yokluğu hissedilecek şeylerin bu tür belgelere bağlanması normaldir. Fakat artık savaş sona ermiş, bu tür belgelere ihtiyaç

kalmamıştır. Kömür cenneti olan ülkemizde kömür sıkıntısının yaşanması anormaldir.

ULUNAY, “Kurcalanan Yaralar”, *Yeni Sabah*, 21 Haziran 1945.

Konu: Tütün Şirketinin Fesat Ticareti

Özet: Son günlerde tütün şirketi ile ilgili çeşitli dedikodular ortada dolaşmaktadır. Bu dedikodulara göre şirket elli bin liralık bir binayı yüz bin liraya almıştır. Tütün şirketi bunun gibi birkaç alım satıma daha karışmıştır. Yeni Sabah gazetesi bu yaraya parmak basarak gerçekleri ortaya çıkarmıştır. Bundan sonrada peşini bırakmayacaktır.

ULUNAY, “Hitlerin Kafası”, *Yeni Sabah*, 22 Haziran 1945.

Konu: Hitlerin Yüzünün Değiştirilmesi

Özet: Almanya'dan sızan bazı haberlere göre Alman doktorlar Hitlerin yüzünü ameliyat ile değiştirmeye hazırlanmaktadır. Alman cerrahların ünü bütün dünyaca bilinmektedir. Ancak yine de böyle bir ameliyat mümkün müdür, bilinmemektedir. Eğer doktorlar gerçekten Hitlerin yüzünü değiştireceklerse onun beynini de değiştirmelidirler. Çünkü onun beyindeki düşüncelere dünyayı kan gölüne çevirmiştir.

ULUNAY, “Suphi Nuri'nin İmtihânı”, *Yeni Sabah*, 23 Haziran 1945.

Konu: Suphi Nuri İleri'nin Hocalık Görevinden Kovulması

Özet: Prof. Dr. Suphi Nuri İleri hocalık görevinden kovulmuştur. Bunun nedeni hocanın üç yıl önce bir gazetede yazdığı siyasi makaledir. Kanunlara göre devlet memurları siyasi yazılar yazamaz. Bu gerekçe ile Suphi Nuri görevinden

alınmıştır. Ülkemizde siyasi yazı yazan başka memurlarda bulunmaktadır. Ancak hiçbiri görevinden alınmamıştır. Suphi Nuri'ye yapılan büyük bir haksızlıktır.

ULUNAY, “Soğumuş Külü Karıştırırken”, *Yeni Sabah*, 24 Haziran 1945.

Konu: Erenköy Kız Lisesinin Yanması

Özet: İstanbul Erenköy Kız Lisesi'nde çıkan yangında bütün bina kül olmuştur. Mahkeme sorumlu olarak gösterilen iki hademenin beraatine karar vermiştir. Mahkemenin bu kararı yerindedir. Böylesine büyük bir olay iki hademeye yıkılamaz. Mahkemenin yapması gereken olayın gerçek sorumlularını bulmaktır. İtfaiye müdürü yaptığı açıklamada bacadaki çatlakların yangına sebebiyet verdiğini belirtmiştir. Bu bacayı yaptırmayanlar binanın yanmasından sorumludur.

ULUNAY, “Şişli Camisinden İlham ”, *Yeni Sabah*, 25 Haziran 1945.

Konu: Şişli'de Yapılan Cami

Özet: Bazı gazetelerde Şişli'de bir caminin temel atma töreninin yapıldığına dair haberler çıkmıştır. Bu haberlerde caminin kim tarafından yapıldığına dair bir bilgi yoktur. Eğer cami hayırseverler tarafından yapılmışsa bu son derece sevindiricidir. Eğer vakıflar idaresi tarafından yapılmışsa gereksiz bir girişimdir. İstanbul'da pek çok tarihi eser harabe durumunda iken Vakıflar İdaresinin cami yaptırması yanlıştır.

ULUNAY, “Ajansın Meraklı Bilmeceleeri”, *Yeni Sabah*, 26 Haziran 1945.

Konu: Anadolu Ajansının Yaptığı Tercümeler

Özet: Anadolu Ajansı New York Times gazetesinden bir tercüme yapmıştır. Tercümede bir cümle bir paragraf tutmuştur. Üstelik bu uzun cümleden hiçbir şey

anlaşılmamaktadır. Haber adeta bilmece niteliği kazanmıştır. Ajansın tercümelerine daha dikkat etmesi gerekmektedir. Tercümeleri denetleyen bir memurun bulunması gerekmektedir.

ULUNAY, “Mahkûmun Karısı”, *Yeni Sabah*, 27 Haziran 1945.

Konu: İstanbul’da Vefakâr Kadınların Kalmaması

Özet: Anadolu’da bir adam suç işleyerek cezaevine girmiştir. Adamın karısı kocasını terk etmeyerek peşinden onun gönderildiği şehre gitmiştir. Bu vefakâr kadın kocasının cezası bitene kadar şehir şehir onun peşinden dolaşmıştır. İstanbul’da ise bir genç Mardin’e tayin edilmiştir. Yeni evlendiği eşi onunla Mardin’e gitmek istememiştir. Neticede genç çift boşanmıştır. Bu iki olaya bakılarak Anadolu ve İstanbul kadını arasındaki fark görülebilir.

ULUNAY, “Takma Evler, Takıntı Evler”, *Yeni Sabah*, 28 Haziran 1945.

Konu: Amerika’nın Yaptığı Portatif Evler

Özet: Amerika’da yapılan portatif evler ucuz olduğu için büyük ilgi görmüştür. Üç oda bir salon bir ev altı yüz liraya mal olmaktadır. Amerika bu evleri Avrupa’da savaş sırasında zarar gören binalar yerine düşünmüştür. Amerika’nın bu hareketi takdire değerdir. Savaş biteli birkaç ay olmasına rağmen Amerika şimdiden yaralarını sarmaya çalışmaktadır. Biz de ise 1908’de yanan binalar hala harabe durumundadır.

ULUNAY, “Yunus Nadi Merhum”, *Yeni Sabah*, 30 Haziran 1945.

Konu: Yunus Nadi’nin Hayatını Kaybetmesi

Özet: Gazeteci Yunus Nadi bir gün önce hayatını kaybetmiştir. Bu durum yazarı son derece üzmüştür. Çünkü Yunus Nadi yazarın 1908’den beri arkadaşlık

ettiği bir meslektaşdır. Yazar gazetecilik anlamında pek çok şeyi Yunus Nadi'den öğrenmiştir. Böyle büyük bir dostu kaybetmek son derece üzücüdür.

ULUNAY, “Akılları Durduran Keşifler”, *Yeni Sabah*, 2 Temmuz 1945.

Konu: Keşiflerin Kötü Amaçlar İçin Kullanılması

Özet: Her savaştan sonra insanlık birçok şeyi keşfetmektedir. II. Dünya Savaşından sonra da inanılmaz şeyler keşfedilmiştir. Gazetelerde çıkan haberlere göre Almanya gökyüzüne bir platform kurarak bu platform sayesinde güneş ışınlarını toplayıp enerjiye dönüştürmeyi başarmıştır. Bu keşif sayesinde Almanya dünyaya hükmedebilir. Bu keşifle hava olaylarına müdahale edebilir istediği yerde kuraklık istediği yerde sel meydana getirebilir. Önceki tecrübeler de bize göstermiştir ki bu tür keşifler hep yıkım amacıyla kullanılmıştır. Muhtemelen Almanya da bunu bu amaçla kullanacaktır.

ULUNAY, “Karaborsaya Komanya”, *Yeni Sabah*, 11 Temmuz 1945.

Konu: Diş Fırçasının Karaborsaya Düşmesi

Özet: Gazeteler çeşitli ürünlerle yüklü bir geminin İstanbul'a geldiğini belirtmektedir. Habere göre gemide diş fırçası da bulunmaktadır. Daha önce de diş fırçası piyasada bulunmadığı için vatandaşlar büyük bir sıkıntı yaşamıştır. İki gemi dolusu diş fırçası daha önce ortadan kaybolup karaborsaya düşmüştür. Yetkililer bu defa daha dikkatli davranarak bu ürünün karaborsaya düşmesini engellemelidir.

ULUNAY, “Orman Yangını”, *Yeni Sabah*, 13 Temmuz 1945.

Konu: İstanbul'da Meydana Gelen Orman Yangını

Özet: İstanbul'da Aydos Dağı'nda bir orman yangını meydana gelmiştir. Yangında İstanbul'un ciğerleri olan bu orman kül olmuştur. Yaz ayının etkisini

arttırmasıyla ülkemizde orman yangınları artmıştır. Bunun en büyük nedeni tedbirsizliktir. Orman yangınları ile mücadele etmenin en etkili yolu koruculuk sisteminin uygulanmasıdır. Hükümetin bir an evvel bu sistemi faaliyete sokması gerekmektedir.

ULUNAY, “Belediye Kantarı”, *Yeni Sabah*, 14 Temmuz 1945.

Konu: İstanbul Belediyesi’nin Pazarlarda Kantar Kurup Malları Tartması

Özet: İstanbul Belediyesi vatandaşlara eksik mal satan seyyar satıcıların önüne geçebilmek için pazarlara kantar kurmayı kararlaştırmıştır. Böylece aldığı malın eksik olduğunu düşünen vatandaş gidip malını burada tartabilecektir. Belediyenin bu kararı uygulanabilecek türden bir çözüm değildir. Çünkü burada tartılan bir mal eksik çıktığında zabıta gidip seyyar satıcıyı yakalasa ile seyyar satıcı bu durumu kabul etmeyecektir. Vatandaşın sonradan üzerinden aldığını iddia edecektir. Neticede zabıta hiçbir şey yapamayacaktır

ULUNAY, “Su Yokmuş”, *Yeni Sabah*, 15 Temmuz 1945.

Konu: İstanbul Alman Hastanesi’nde Meydana Gelen Yangın

Özet: İstanbul Alman Hastanesi’nde meydana gelen yangında büyük bir ihmal ortaya çıkmıştır. Yangından çok kısa bir süre sonra olay yerine giden itfaiye su bulamamıştır. İtfaiye ancak çevre binalardan ve hastanenin havuzundan aldığı sularla yangını söndürebilmiştir. İstanbul gibi her yeri su kaynakları ile dolu olan bir şehirde su sıkıntısı yaşanması son derece vahimdir.

ULUNAY, “Biz Neden Böyleyiz?”, *Yeni Sabah*, 17 Temmuz 1945.

Konu: İnsanların Kamu Malına Zarar Vermesi

Özet: İstanbul banliyö trenlerine yeni vagonlar eklenmiştir. Bu vagonlar son derece güzel kumaşlarla döşenmiştir. Ancak çok kısa süre içinde bu döşemeler halk tarafından parçalanmıştır. Halkın bu bez parçalarından elde edeceği en küçük bir maddi kazanç yoktur. Bunu parçalayanlar sadece yıkmaktan zevk duydukları için böyle davranmaktadır. Memleketimizde insanlar neden yıkmaktan bu kadar keyif alıyor, anlayılamamaktadır.

ULUNAY, “Tepebaşındaki Turizm”, *Yeni Sabah*, 18 Temmuz 1945.

Konu: Pera Palas Oteli’nin Kapanması

Özet: İstanbul barındırdığı doğal ve tarihi güzelliklerle hep turizmin gözdesi olmuştur. Eskiden beri bu doğal ve tarihi güzellikleri görmeye gelen turistler Pera Palas Oteli’nde konaklamıştır. Ancak Suriyeli zengin bir işadının burayı alması ile işler değişmiştir. Bu işadamı burayı işletememiştir. Böylece Pera Palas kapanma aşamasına gelmiştir. Belediyenin bu durum karşısında burayı alıp kendisi işlemesi gerekir. Çünkü bir yerde turizmin gelişmesi için ilk şart konaklamanın gelişmesidir.

ULUNAY, “Potsdam Görüşmeleri”, *Yeni Sabah*, 19 Temmuz 1945.

Konu: Stalin, Truman ve Churchil Arasında Yapılan Görüşme

Özet: Dünya Potsdam ‘da gerçekleşen üçlü görüşmelere kilitlenmiştir. Herkes Potsdam’da Stalin, Truman ve Churchil’in ne konuştuğunu ve ne gibi kararlar aldığını merak etmektedir. Yazara göre bu görüşmeden önemli bir karar çıkmayacaktır. Bu üçlü bir araya gelip gündelik olaylardan bahsedip ayrılmışlardır.

ULUNAY, “Üçler, Beşler, Yediler, Kırklar...”, *Yeni Sabah*, 20 Temmuz 1945.

Konu: Stalin, Truman ve Churchil Arasında Yapılan Görüşme

Özet: Stalin, Truman ve Churchil arsında yapılan üçlü görüşmeden beşli bir görüşme yapılması yönünde bir karar çıkmıştır. Bu üçlü görüşmeden nasıl kayda değer bir sonuç çıkmadıysa beşli görüşmeden de bir sonuç çıkmayacaktır. Çünkü bu üç lider de kendi ülkesinin menfaatleri için çalışmaktadır. Savaş sırasında ortak menfaatler birlikte hareket etmelerini sağlamışsa da şimdi şartlar değişmiştir. Herkesin farkı hesapları bulunmaktadır.

ULUNAY, “Cürüm ve Dekor”, *Yeni Sabah*, 22 Temmuz 1945.

Konu: İstanbul’da Yapılan Eroin ve Kumar Baskınları

Özet: Gazetelerde İstanbul’da yapılan iki baskın haberi çıkmıştır. Bunlardan biri eroin baskını diğeri ise kumar baskınıdır. Baskınların düzenlendiği iki semt de İstanbul’un en fakir muhitleridir. Oysa İstanbul’da Nişantaşı gibi zengin semtlerde de evlerde eroin ve kumar partileri düzenlenmektedir. Ne yazık ki polis buralara hiç baskın düzenlememektedir. Polisin sınıf farkı gözeterek işini yapması kabul edilemez.

ULUNAY, “Parti Amatörlüğü ”, *Yeni Sabah*, 23 Temmuz 1945.

Konu: Halil Güden Adlı Bir Vatandaşın Parti Kurmak İstemesi

Özet: Halil Güden aslı bir vatandaş parti kurmak için girişimde bulunmuştur. Bu vatandaş partisine Güden Partisi adını seçmiştir. Parti kurmak son derece ciddi bir iştir. Sıradan bir vatandaş bu işin altından kalkamaz. Daha önce de bazı vatandaşlar bu girişimlerde bulunmuşlardır. Ancak hiçbiri başarılı olamamıştır. Öte yandan bir partiye kişinin kendi adını vermesi de doğru bir davranış değildir.

ULUNAY, “Altmış Bin Liralık Otobüsler”, *Yeni Sabah*, 24 Temmuz 1945.

Konu: İstanbul Belediyesi’nin İsveç’ten Aldığı Otobüslerin Arızalı Çıkması

Özet: Ankara'dan alınan haberlere göre Ankara'da Türk Belediyecilik Derneği kurulmuştur. Yetkililere göre bu dernek sayesinde artık belediyeler daha iyi işler yapacaklardır. Gazetelerde çıkan bir başka habere göre ise İstanbul Belediyesi'nin İsviçre'den tanesini altmış bin liraya aldığı otobüsler arızalı çıkmıştır. Otobüslerin motorlarında çatlak bulunup ayrıca lastikleri de yoktur. Bu iki habere bakarak anlaşılıyor ki derneğe çok iş düşmektedir.

ULUNAY, “Dört Doğuran Bahtiyar Ana”, *Yeni Sabah*, 25 Temmuz 1945.

Konu: Malatya'da Dördüz Doğuran Bir Kadın

Özet: Malatya'da bir kadın bir doğumda dört çocuk birden dünyaya getirmiştir. Bu tür doğumlar nadir görüldüğü için gazeteciler kadına bahtiyar ana adını takmışlardır. Ancak önemli olan dördüz doğurmak değil onları yaşatmaktır. Çünkü ülkemizde, özellikle de Anadolu'da bebek ölüm oranları son derece yüksektir. Bebeklerin büyük bir kısmı bakımsızlıktan, sağlık kuruluşlarının yetersizliğinden ölmektedir. Sağlık Bakanlığı bu konu ile ilgili üzerine düşeni yapmamaktadır.

ULUNAY, “Mareşal Petain”, *Yeni Sabah*, 26 Temmuz 1945.

Konu: Fransız Mareşal Peatin'in Davası

Özet: Bütün dünya Fransız Mareşal Petain'in davasının sonucunu beklemektedir. İnsanların büyük bir kısmı mareşalin idam edileceğini düşünmektedir. Ancak yazar mareşalin idam edileceğine ihtimal vermemektedir. Yazara göre mareşal Fransa büyük devlet adamı sıkıntısı çektiği bir dönemde ortaya çıkmış. Bütün enerjisini Fransa'nın iyiliği için kullanmıştır. 84 yaşındaki mareşal bu yönüyle Fransa'nın büyük devlet adamlarından olmuştur. Bu yönüyle idam edilmesi çok güçtür.

ULUNAY, “Hayatı Ucuzlatmalı”, *Yeni Sabah*, 27 Temmuz 1945.

Konu: Hayat Pahallığının Giderilmesi

Özet: Yapılan bir araştırmaya göre dört kişiden oluşan bir ailenin aylık ihtiyaçlarını giderebilmesi için 750 Liraya gerek duymaktadır. Ülkemizin ekonomik düzeyi göz önüne alındığında bu parayı kazananların sayısı son derece azdır. Bundan dolayı Ticaret Bakanı hayat pahallığının önüne geçebilmek için bazı önlemler almıştır. Fakat alınan bu önlemler uygulanabilir düzeyde değildir.

ULUNAY, “Yaşasın Demokrasi”, *Yeni Sabah*, 28 Temmuz 1945.

Konu: İngiltere’de Churchill’in Seçimleri Kaybetmesi

Özet: İngiltere’de yapılan seçimlerde muhafazakar partinin lideri Churchill seçimleri kaybetmiştir. Bu durum Churchill’i seven pek çok kişiyi kızdırmıştır. Churchill II.Dünya savaşında çok önemli işler başarmıştır. Durum böyleyken İngilizlerin onu seçmemesi kadirbilmezlik olarak değerlendirilmiştir. Ancak İngiltere’de işler böyle yürümektedir. İngiltere’de siyaset tek bir adam üzerinden yürümez. Biri gitse bile yerine daha iyisi gelir.

ULUNAY, “Kükreyen Söz”, *Yeni Sabah*, 29 Temmuz 1945.

Konu: Hamasi Şiirlerin Azalması

Özet: Edebiyatımızın önemli bir kısmını oluşturan hamasi şiirler giderek etkisini yitirmiştir. Günümüzde bu şiirin örnekleri pek verilmemektedir. Oysa divan edebiyatına bakıldığında bu şiirin en güzel örnekleri görülmektedir. Kasideler adete birer savaş tasviri niteliğindedir. Öte yandan Namık Kemal’in şiirleri dönemin ruhunu anlatan cevherlerdir. Ne yazık ki günümüzde böyle şiir yazılmamaktadır.

ULUNAY, “Görünür Kazalar”, *Yeni Sabah*, 31 Temmuz 1945.

Konu: Florya’da Boğulmaktan Kurtulan Altı Genç

Özet: Florya’da tekneyle denize açılan 6 genç rüzgarın çıkması ile açığa sürüklenmiştir. Tesadüfen oradan geçen bir motor 6 genci son anda kurtarmıştır. Boğulma olayları bizde her sene yaşanmaktadır. Buna karşın bunun için herhangi bir tedbir alınmamıştır. Başka ülkelerde kıyılarda cankurtaranlar dolaşmaktadır. Bu tür olaylara derhal müdahale etmektedirler. Oysa bizde böyle bir teşkilat kurulamamıştır.

ULUNAY, “Kibarlık Mazereti”, *Yeni Sabah*, 1 Ağustos 1945.

Konu: Zengin Bir Aile Kızının Hırsızlık Yapması

Özet: İzmir’de hırsızlık yapan bir kadının zengin bir ailenin kızı olduğu anlaşılmıştır. Polis sorgusunda kadın, ailesinin oldukça varlıklı olduğunu, bu eşyaları para için değil çalma hastalığına tutulduğu için çaldığını belirtmiştir. Eğer kadın gerçekten böyle bir hastalığa tutulmuşsa kadının ailesinin tedbir alması gerekmektedir. Kadının yanına bir bakıcı vererek hırsızlık yapması engellenmeliydi.

ULUNAY, “Kadir Kıymet Bilme Mes’esi”, *Yeni Sabah*, 1 Ağustos 1945.

Konu: İstanbul’daki Tarihi Eserlerin Tahrip Edilmesi

Özet: İstanbul’daki tarihi eserler tahrip edilmektedir. Çeşme meydanında bulunan Valide Sebili bakımsızlıktan perişan haldedir. Yetkililer bunu gördüğü halde bu durum karşısında bir çözüm üretmemektedir. Öte yandan Nusretiye Camii odun deposuna dönüştürülmüştür. Böylesi bir eserin odun deposu olarak kullanılması kadirbilmezliktir.

ULUNAY, “Et Muamması”, *Yeni Sabah*, 3 Ağustos 1945.

Konu: İstanbul’da Et Fiyatlarının Yükselmesi

Özet: İstanbul Belediyesi et fiyatını kilo başına 100 Kuruş olarak belirlemiştir. Buna rağmen kasaplar etin kilosunu 200 kuruşa satmaktadır. Bu kasaplar eti çitliklerden 80 kuruşa almaktadır. Yani görüldüğü üzere kasaplar yüzde yüzden fazla kar etmektedir. Fiyatlardaki bu artış usulsüzdür.

ULUNAY, “Gazete Kurma Teşebbüsü”, *Yeni Sabah*, 4 Ağustos 1945.

Konu: Hükümetin Önemli Merkezlerde Gazete Açma Girişimi

Özet: Gazetelerde çıkan haberlere göre hükümet Anadolu’nun bazı şehirlerinde gazeteler açmayı kararlaştırmıştır. Bu amaçla gazetecilikten gelen milletvekilleri görevlendirilmiştir. Bu olumlu bir gelişmedir. Ancak gazetecilik oldukça zor bir iştir. Milletvekillerinin bu işin altından kalkabilmesi için milletvekilliğini bırakıp bütün mesailerini buna harcamaları gerekecektir.

ULUNAY, “Tekelin Hakiki Şahsiyeti”, *Yeni Sabah*, 5 Ağustos 1945.

Konu: Tekel Ürünlerinin Piyasada Bulunamaması

Özet: Tekel İdaresi stoklarında çok fazla miktarda kahve bulunduğunu belirterek halkın kahvesiz kalmayacağını bildirmiştir. Buna rağmen piyasada kahve bulunmamaktadır. Öte yandan bayiler sigara bulamadıklarını belirtmektedirler. Bu durum kısa bir sür sonra sigaranın da piyasada bulunamayacağını göstermektedir. Acaba Tekel İdaresi halkın sağlığını düşündüğü için mi bu ürünleri piyasaya sürmemektedir? Yoksa ortada ciddi bir idare sorunu mu vardır ?

ULUNAY, “Ticaret Odasının Bulduğu Çare”, *Yeni Sabah*, 6 Ağustos 1945.

Konu: İstanbul Ticaret Odasının Hayatı Ucuzlatmak İçin Bulduğu Çareler

Özet: İstanbul Ticaret Odası hayatı ucuzlatmak ve geçim sıkıntısını ortadan kaldırmak için bir çare bulmuştur. Halkın israftan kaçınması için oda propaganda yapacaktır. Bu sayede pahallığın önüne geçilecektir. Yazara göre bu çözüm oldukça gülünçtür. Çünkü sıradan halk müsrif değildir. Halk kıt kanaat geçinirken israf yapması düşünülemez. İsrif yapan zengin kesimdir. Onlarda küçük bir grubu teşkil etmektedir.

ULUNAY, “Konferans, Konsey, Komisyon”, *Yeni Sabah*, 7 Ağustos 1945.

Konu: İnsanların Uluslararası Konferanslara Fazla Ümit Bağlaması

Özet: İnsanlar uluslararası konferanslara çok fazla ümit bağlamaktadırlar. Ancak bu tür konferanslardan hiçbir zaman için sonuç çıkmaz. II.Dünya Savaşından sonra Churchill ve Truman çok sayıda konferansa katılmıştır. Ancak bunların hiçbirinden sonuç çıkmamıştır. Yakın zamanda yapılacak konferanslardan da yine bir sonuç çıkmayacaktır.

ULUNAY, “Yine Orman Yangınları”, *Yeni Sabah*, 8 Ağustos 1945.

Konu: Yurdun Çeşitli Yerlerinde Çıkan Orman Yangınları

Özet: Yaz mevsiminde sıcaklıkların artması ile orman yangınlarında da artış görülmüştür. İstanbul’da çıkan orman yangını kısa sürede söndürülmüştür. Buna rağmen İstanbul’un ciğerleri olan ormanlar kül olmaktan kurtulamamıştır. Öte yandan Muğla’da çıkan yangın 15 gündür söndürülememektedir. Bu büyük bir felakettir. Milli servetlerimiz göz göre göre kül olmaktadır.

ULUNAY, “Yüz Paraya Hayat”, *Yeni Sabah*, 10 Ağustos 1945.

Konu: Sokak Çocuklarının Korunması

Özet: İstanbul’da sokaklarda dilenen küçük bir kız büyüyüp hayat kadını olmuştur. Bu durumda olan pek çok sokak çocuğu bulunmaktadır. Devletin bu çocuklara sahip çıkması gerekmektedir. Aksi takdirde aynı son bu çocukları da beklemektedir. Bu noktada Çocuk Esirgeme Kurumunun daha aktif çalışması gerekmektedir.

ULUNAY, “Yine Mesken Buhranı”, *Yeni Sabah*, 12 Ağustos 1945.

Konu: İstanbul’da Ev Sıkıntısının Yaşanması

Özet: İstanbul’da 6 çocuklu bir aile ev bulamadığı için sokakta kalmıştır. İstanbul’da bu durumda olan pek çok aile vardır. Belediyenin bu duruma müdahale etmesi gerekmektedir. Belediye kendi arsalarına evler yaparak bu ailelere ucuz fiyata satabilir. Böylelikle bu sıkıntının önüne geçilebilir.

ULUNAY, “Hakimin elindeki Silah”, *Yeni Sabah*, 1 Ağustos 1945.

Konu: Amerika’nın Elinde Atom Bombasının Bulunması

Özet: Uluslar çıkarları söz konusu olduğunda savaşa girmekten çekinmezler. Bu durum birinci ve ikinci dünya savaşlarında açıkça görülmüştür. Diplomatik çabalar ne yazık ki bu savaşları engelleyememiştir. Öte yandan atom bombası II.Dünya Savaşı’nı bitirmeye yetmiştir. Böyle bir silahın hakimlik mesleğinden gelen Amerika Başkanı Truman’ın elinde bulunması insanları rahatlatmaktadır. Çünkü Truman bu silahı barışı korumak için kullanacaktır.

ULUNAY, “Boş Mahfaza”, *Yeni Sabah*, 15 Ağustos 1945.

Konu: İstanbul Radyoevinin Yapılması

Özet: Gazeteler İstanbul Radyoevi inşaatının ilerlemekte olduğunu yazmaktadır. Bu yeni istasyon Balkanların en kuvvetli istasyonu olarak

planlanmıştır. Oysa radyonun istasyondan daha önemli öncelikleri vardır. Öncelikle radyo halkın ilgisini çeken haberlere yer vermek zorundadır. Bununla birlikte radyodaki spikerlerin Türkçeyi doğru kullanması gerekmektedir. Müzik programlarının da halkın zevklerine göre yeniden düzenlenmesi gerekmektedir. Radyonun istasyondan önce bunlara ağırlık vermesi lazımdır.

ULUNAY, “Bir Çiçek İki Böcek”, *Yeni Sabah*, 16 Ağustos 1945.

Konu: Çarşamba’da İki Kardeşin Bir Kadını Alması

Özet: Çarşamba’da iki köylü kardeş 200 lira vererek bir kadın satın almışlardır. İki kardeş bu kadını ortak kullanmaktadır. Bir kadının mal gibi satılıp alınması asrımıza uygun bir davranış değildir. Öte yandan iki kardeşin bir kadını ortak kullanması ahlaki açıdan son derece yanlıştır. Hayvanlarda bile dişi paylaşılmaz. İnsanların böyle bir şeye kalkışması hayvanların bile gücüne gitmektedir.

ULUNAY, “Görünmemiş Susuzluğa İşidilmemiş Cevap”, *Yeni Sabah*, 17 Ağustos 1945.

Konu: İstanbul’da Yaşanan Su Sorunu

Özet: İstanbul’da su sorunu her geçen gün artmaktadır. Belediye bu soruna çözüm bulmak yerine mazeret bulmayı tercih etmektedir. Belediye gazetelere gönderdiği bir tebligatta İstanbul’un su sorunun nüfusun artması ile ortaya çıktığını belirtmiştir. Oysa belediyenin görevi bahane bulmak değil çözüm üretmektir.

ULUNAY, “Mahmut Yesari Mahmut Yesari’yi Öldürdü”, *Yeni Sabah*, 18 Ağustos 1945.

Konu: Mahmut Yesari’nin Ölümü

Özet: Mahmut Yesari oldukça önemli bir yazardır. Romanlarındaki tasvir gücü ve üslubu onu daha da önemli bir yazar kılmıştır. Sanat dünyası Mahmut Yesari'nin her zaman kıymetini bilmiş ve onun hakkını vermiştir. Buna rağmen Mahmut Yesari kendi kıymetini bilememiştir. Kazandığı bütün parayı içkiye vermiştir. İçki yüzünden verem olmuştur. Veremi bir kez yenmesine rağmen içkiyi bırakmadığı için hastalığı nüksetmiş ve hayatını kaybetmiştir. Bu bakımdan Mahmut Yesari kendi kendini öldürmüştür.

ULUNAY, “Radyoda Türk Musikisi”, *Yeni Sabah*, 19 Ağustos 1945.

Konu: Radyoda Türk Sanat Müziğine Geren Önemin Verilmemesi

Özet: Radyoda Türk Sanat Müziğine günde sadece 60 dakika ayrılmıştır. Buda ara ara verilerek iyice etkisiz hale getirilmiştir. Öte yandan verilen eserler yanlış icra edilmekte makamlara uyulmamaktadır. Spikerler güftelerin adını bile yanlış telaffuz etmektedirler. Türk Sanat Müziği bizim gerçek müziğimizdir. Ona sahip çıkmamız gerekmektedir.

ULUNAY, “İstirahat ve Uyumak Hakkı”, *Yeni Sabah*, 20 Ağustos 1945.

Konu: İstanbul'da Mahalleliyi Rahatsız Eden Bir Otopark

Özet: İstanbul'da bir mahalle sakini arsasına otopark yapmıştır. Otoparka gece gelen arabaların gürültüsü ve şoförlerin sesi mahalleliyi rahatsız etmekte, uyumalarını engellemektedir. Mahalleli bu durumdan şikayetçidir. Belediyeden bir çözüm istemektedir. Batılı ülkelerde mesken huzuru kanunlarla güvence altına alınmıştır. Bizde de aynı durumun geçerli olması gerekmektedir.

ULUNAY, “Su İskandalinin Mabadi”, *Yeni Sabah*, 21 Ağustos 1945.

Konu: Çitli, Karahisar ve Kisarna Maden Sularının Piyasada Bulunamaması

Özet: Ülkemizde maden suyu olarak Çitli, Karahisar ve Kisarna suları kullanılmaktadır. Bursa'daki Çitli suyu kurumuş böylece Karahisar ve Kisarna suları kullanılmaya çalışılmıştır. Oysa Kisarna suyu da düzensiz bir şekilde piyasa sürülmektedir. Karahisar suyu ise Kızılay'ın malıdır. Son zamanlarda Kızılay su işletmesini bir tüccara vermiştir. O da işletmeyi beceremeyince bu suda piyasadan çekilmiştir.

ULUNAY, “Demokrasiye Alışmak Güçlüğü”, *Yeni Sabah*, 22 Ağustos 1945.

Konu: Demokrasiye Uyum Sorunu

Özet: Demokrasiye geçtiğimiz günden beri ülkemiz bu düzene uyum sağlamada güçlük çekmiştir. Bu noktada yapılacak iki şey vardır: Ya demokrasiye ayak uydurulacak, ya da eski düzene geçilecektir. Geline nokta geriye dönüş mümkün değildir. Zaten dünyanın durumu da buna imkan vermeyecektir. O halde yapılacak tek şey demokrasiye uyum sağlamaya çalışmaktır.

ULUNAY, “Benim Çelengim”, *Yeni Sabah*, 23 Ağustos 1945.

Konu: Cenazelere Çelenk Gönderilmesi

Özet: Kısa bir süre önce hayatını kaybeden Yunus Nadi'nin cenaze törenine çok sayıda çelenk gönderilmiştir. Gönderilen bu çelenkler fuzulidir. Bu çelenkler yerine bir fakire yardım edilse daha hayırlı bir iş yapılacaktır. Yazar cenazelerde kendisinin çelenk göndermediğini belirtir. Bunun yerine merhumun ruhuna Fatiha okumaktadır.

ULUNAY, “Türkçenin Zaferi”, *Yeni Sabah*, 26 Ağustos 1945.

Konu: Başbakan Şükrü Saraçoğlu'nun Gönderdiği Bir Telgrafta Arapça ve Farsça Sözcüklere Yer Vermesi

Özet: Türk dili oldukça zengin bir dildir. Bu zenginliği sayesinde Fuzuli, Şeyh Galip, Tevfik Fikret gibi büyük isimler yetiştirmiştir. Ancak zamanla dilde sadeleşme adına yapılan değişimler bu zenginliği yok etmiştir. Dildeki Arapça ve Farsça kelimelerin atılmasıyla Türkçe ifade gücünü yitirmiştir. İzmir Fuarının açılması dolayısıyla başbakan Şükrü Saraçoğlu'nun gönderdiği telgrafta 28 kelimenin 20'si yabancı sözcüklerden oluşmuştur. Bu durum olumlu bir gelişmedir. Ülkenin başbakanı bile bu tavrı ile dilde sadeleşmenin yanlışlığını gördüğünü göstermiştir.

ULUNAY, “Herkes Demokrat”, *Yeni Sabah*, 27 Ağustos 1945.

Konu: İspanya Başkanı General Franko'nun Beyanatı

Özet: İspanya başkanı General Franko Madrid'te verdiği bir beyanatta İspanya'da demokrasinin hüküm sürdüğünü iddia etmiştir. Başkanın bu açıklaması gerçeği yansıtmamaktadır. Başkan diktatör gibi davranmaktadır. Eğer İspanya'da gerçekten demokrasi olsaydı General Franko makamını çoktan kaybederdi.

ULUNAY, “İlk Tecrübe”, *Yeni Sabah*, 29 Ağustos 1945.

Konu: Bulgaristan'ın Demokratik Yönetime Geçmesi

Özet: Bulgaristan yavaş yavaş normalleşme sürecine girmiştir. Amerika bu durumdan duyduğu memnuniyeti dile getirerek Bulgaristan'ın demokrasiye yönelmesini istemiştir. Bulgaristan'daki demokratlarda halkın üstünde baskı kurarak demokrasinin yerleşmesi için yoğun çaba harcamaktadır. Bu çabalar neticesinde Bulgaristan'ın demokrasiye kavuşması yakın gibi görünmektedir.

ULUNAY, “Hürriyet Münakaşası”, *Yeni Sabah*, 30 Ağustos 1945.

Konu: Son Zamanlarda Yaşanan Hürriyet Tartışmaları

Özet: Son zamanlarda hürriyet tartışmaları yaşanmaktadır. Geline bu çağda hürriyetin hala tartışılması ülkemiz açısından acı bir durumdur. Ülkemizde gerçek hürriyet sadece 6 ay yaşanmıştır. O da 1908-1909 yılları arasında olmuştur. Ancak bu 6 aylık deneyim içinde hürriyet hazmedilememiştir. Ondan sonrada ülkemizde bir daha gerçek hürriyet yaşanmamıştır. Siyasiler de buna izin vermemiştir.

ULUNAY, “Edda Musolini-Madam Roland ”, *Yeni Sabah*, 1 Eylül 1945.

Konu: Musolini’inin Kızı Edda Musolini’nin Yakalanması

Özet: Musolini’nin kızı Edda Musolini İsviçre sınırında yakalanmıştır. Edda Musolini faşizmin fikir babalarındandır. Babası bile sıkıştığı noktalarda ondan yardım almıştır. Özellikle de dış siyasetteki başarısıyla ismini duyuran Edda Habeşistan işgalinin de baş mimarlarındandır. Babasını bu işgale o ikna etmiştir. Dünya onu siyasi ihtirasları ile tanımıştır. O ihtirasları uğruna kocasını bile idama gülerek göndermiştir.

ULUNAY, “Sığırlarımız”, *Yeni Sabah*, 3 Eylül 1945.

Konu: Anadolu’da Sığır Neslinin Tükenme Tehlikesi İle Karşı Karşıya Kalması

Özet: Gazetede çıkan bir habere göre Anadolu’da sığır nesli tükenmek üzeredir. Gazete bunun nedenini önceki sene yaşanan kuraklığa bağlamıştır. Oysa sığır neslinin tükenmesi bir iki yılın işi değildir. Anadolu’da bu tehlike uzun süre önce ortaya çıkmıştır. Bunun nedeni de hayvancılıkta bilimsel yöntemlerin uygulanamamasıdır.

ULUNAY, “Belediye Kaldırılmalı”, *Yeni Sabah*, 4 Eylül 1945.

Konu: İstanbul Belediyesinin Sorunları Çözememesi

Özet: Belediyenin kuruluş amacı halkın ihtiyaçlarını karşılamaktır. İstanbul Belediyesi halkın en temel ihtiyaçları olan ekmek ve su sorununu çözememiştir. Durum böyle olunca İstanbul Belediyesi'nde gerek kalmamıştır. Yazara göre İstanbul Belediyesi lağvedilmedir. Yerine mahalle teşkilatları kurulmalıdır.

ULUNAY, “Aile Şerefi”, *Yeni Sabah*, 5 Eylül 1945.

Konu: İstanbul'da Bir Hovardanın Asıldığı Bir Kadının Kocasından Dayak Yemesi

Özet: Taşları bir adam Beyoğlu'nda içki içerken bir kadınla tanışmıştır. Kadın adamın masasına gelerek adamla bir süre muhabbet etmiştir. Gecenin sonunda adam kadını evine bırakmıştır. Ancak eve gidilince adam da içeri girmek istemiştir. Kadın kocasının evde olduğunu söyleyerek adamı içeri almamıştır. Bunun üzerine sarhoş adam kapıya dayanmıştır. Gürültü üzerine uyanan kadının kocası adamı dövüp kovmuştur. Yazar evli bir kadının gece tek başına çıkıp içki içmesini eleştirmektedir.

ULUNAY, “İple Sarılı Dingil ”, *Yeni Sabah*, 6 Eylül 1945.

Konu: İstanbul'da Yaşanan Bir Kazada Cankurtaran Bulunamaması

Özet: İstanbul'da bir kadın kamyonun altında kalmıştır. Kadın ağır yaralandığı için taksi ile hastaneye götürülememiştir. Hemen bir cankurtaran istenmiştir. Ancak hastaneden cankurtaranın dingilinin kırık olduğu için gönderilemeyeceği cevabı verilmiştir. Yazara göre bir hastanede tek bir cankurtaranın bulundurulması büyük bir sorumsuzluktur. Bu cankurtaranın arızalı olması ise daha büyük bir sorumsuzluktur.

ULUNAY, “Bize Göre Demokrasi”, *Yeni Sabah*, 8 Eylül 1945.

Konu: Demokrasi Üzerine Yaşanan Tartışmalar

Özet: Son günlerde demokrasi üzerine çeşitli tartışmalar yapılmaktadır. Herkes kendini göre bir demokrasi tanımı yapmaktadır. Oysa demokrasinin tanımı tekdir. Demokrasi kişiden kişiye değişecek bir kavram değildir. Yazara göre demokrasinin tanımı söz hürriyeti, fikir hürriyeti, vicdan hürriyeti ve kalem hürriyetidir. Demokrasi bu dört hürriyet üzerine inşa edilmelidir. Bu dört hürriyetten bir eksik olursa demokrasiden söz edilemez.

ULUNAY, “Sıhhi İmdat Münasebetiyle”, *Yeni Sabah*, 11 Eylül 1945.

Konu: İstanbul Belediyesinin Arızalı Cankurtaran Bulundurulması Yönünde Çıkan Yazıya Cevabı

Özet: Yazar önceki yazılarından birinde bir kaza sonucunda cankurtaran istendiğini, ancak arızalı olduğu gerekçesi ile gönderilmediğini yazmıştır. İstanbul Belediyesi bu yazıya tekzip göndermiştir. Belediye cankurtaranın arızalı olduğu halde gönderildiğini ifade etmiştir. Yazara göre belediyenin özrü kabahatinden beterdir.

ULUNAY, “Hey’etimize Kudumiye”, *Yeni Sabah*, 13 Eylül 1945.

Konu: Konferans İçin San Francisco’ya Giden Türk Heyetinin Bir Türlü Dönememesi

Özet: San Francisco’da yapılan barış konferansına Türkiye’den de bir heyet katılmıştır. Ancak konferansın bitiminin üzerinden uzun bir süre geçmesine rağmen heyet geri dönmemiştir. Yazar bu durumu mizahi bir dille eleştirir. Heyetin çıkma ihtimali olan III. Dünya Savaşı için de bir barış konferansı düzenleneceğini düşünerek gelmediğini belirtir.

ULUNAY, “Asaletmeab Abd-ül-İlâh”, *Yeni Sabah*, 15 Eylül 1945.

Konu: Irak Kralı Prens Abdullah'ın Türkiye Ziyareti

Özet: Irak Kralı Prens Abdullah ülkemizi ziyaret edeceğini duyurmuştur. Bu haber üzerine siyasiler ve gazeteciler hazırlıklara başlamıştır. Bu ünlü konuklarını beklemektedirler. Kral Abdullah son derece güçlü bir siyasetçidir. Üstün siyasi dehası sayesinde II. Dünya Savaşında ülkesinin işgal edilmesine izin vermemiştir.

ULUNAY, “1946”, *Yeni Sabah*, 1 Ocak 1946.

Konu: 1946 Yılına Giriş

Özet: İnsanlar 1946 yılını coşkuyla karşılamışlardır. Herkes 1945'i öfkeyle uğurlamıştır. Bunun nedeni 1945'in insanların beklentilerine cevap verememesidir. Şimdi herkes bütün ümidini 1946'ya bağlamıştır. Ancak öyle görünüyor ki 1946 yılı da insanların beklediği mutluluk ve huzur getirmeyecektir.

ULUNAY, “Pendik Tersânesi”, *Yeni Sabah*, 4 Ocak 1946.

Konu: Pendik'e Tersane Yapılmasından Vazgeçilmesi

Özet: Devlet Demir Yolları Genel Müdürü yaptığı bir açıklamada Pendik'e tersane yapmaktan vazgeçtiklerini belirtmiştir. Bunun için ayrılan kaynağın da Haliç Tersanesine aktarılacağını söylemiştir. Müdürün açıklaması çifte müjde niteliğindedir. Pendik gibi güzel bir gezinti alanı sanayi bölgesi olmaktan kurtulmuştur. Ayrıca burası için ayrılan para Haliç'in düzenlenmesi için kullanılacaktır.

ULUNAY, “Çalışma Bakanlığında Müttehassıslar”, *Yeni Sabah*, 5 Ocak 1946.

Konu: Çalışma Bakanlığına İki İngiliz Uzmanın Alınması

Özet: Çalışma Bakanlığı İngiltere’den iki uzman almıştır. Bu oldukça yerinde bir karardır. Çünkü bu bakanlık ülkemizde yeni kurulmuştur, işleyişi Avrupa’nın gerisindedir. Alınan bu uzmanlar işçi ve işveren arasındaki hukuku düzenleyecek, sigortanın işlevsel hale getirilmesini sağlayacaklardır.

ULUNAY, “Siyahlar, Beyazlar”, *Yeni Sabah*, 6 Ocak 1946.

Konu: Amerika’nın Zencilere Karşı Tutumu

Özet: Amerikan Başkanı Truman 5 Ocak’ı zenci alim Carver’e tahsis ettiğini açıklamıştır. Bu oldukça sevindirici bir gelişmedir. Çünkü Amerika zencilere karşı hep ikinci sınıf muamele yapmıştır. Aynı ırkçılığı Fransa da yıllarca sürdürmüştür. Bu noktada Türkler daha medeni, daha insancıl davranmaktadır. Osmanlı altı yüz yıl boyunca himayesindeki hiçbir millete ırkçılık yapmamıştır.

ULUNAY, “Yine Serseri Çocuklar ”, *Yeni Sabah*, 7 Ocak 1946.

Konu: İstanbul’daki Sokak Çocuklarının Toplanacağı Yönündeki Haberler

Özet: İstanbul’da yaşayan sokak çocuklarının polis tarafından toplanacağı yönünde bir haber çıkmıştır. Bu haber üzerine sokak çocukları ortadan kaybolmuştur. Ancak birkaç gün sonra yine ortaya çıkacaklardır. İstanbul Belediyesi’nin bu konuda daha etkili ve kalıcı çözümler üretmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Eyimser Hava Hasreti”, *Yeni Sabah*, 8 Ocak 1946.

Konu: Savaş Sonrası Bozulan Psikolojik Durum

Özet: Dünya basınına göre insanlar arasında ümitsiz bir hava hâkimdir. Bu ümitsiz havanın haklı gerekçeleri vardır. Çünkü II. Dünya Savaşı yeni bitmiştir. Üstelik henüz kalıcı bir barış ortamı sağlanamamıştır. Öte yandan yeni bir savaş

çıkma ihtimali de yüksektir. Durum böyle iken insanların kötümser olması çok doğaldır.

ULUNAY, “Davacıyız”, *Yeni Sabah*, 9 Ocak 1946.

Konu: Beyazıt Camisinin Yanındaki Güvercinlerin Ezilmesi

Özet: Beyazıt Camisi’nin Sahaflar Çarşısı tarafında yemlenen bir grup güvercin bir araba tarafından ezilmiştir. Bu olaya şahit olan bir öğrenci arabanın plakasını alarak polise başvurmuştur. Polis kanunlarda bununla ilgili bir madde olmadığını belirterek işlem yapmamıştır. Kanunlarda bir madde olmasa bile hayvanlara eziyet etmek başlı başına bir suçtur. Polisin bunu göz önünde bulundurması gerekmektedir.

ULUNAY, “Yeni Hey’et ve Kalem Hürriyeti”, *Yeni Sabah*, 10 Ocak 1946.

Konu: Basın Birliği Kongresi

Özet: Ankara’da Basın Birliği Kongresi düzenlenmiştir. Bu kongrede eski yönetim devrilip yeni bir yönetim seçilmiştir. Bu durum modern bir demokrasi örneğidir. Göreve gelen yeni yönetim hemen bazı kararlar almıştır. Bu kararlar basın özgürlüğü adına son derece önemlidir.

ULUNAY, “Bize Yedirilen Naneler”, *Yeni Sabah*, 11 Ocak 1946.

Konu: Ayvalık’ta Zeytinyağı Üretimi

Özet: Ayvalık’ta fazla olan zeytinyağı muhafaza edilecek fabrika olmadığı için denize dökülmektedir. Avrupa’da zeytinyağı için özel fabrikalar bulunmaktadır. Bizim de bir an evvel bu tür işletmeler açarak bu israfın önüne geçmemiz gerekmektedir.

ULUNAY, “Bir San’at Dedikodusu”, *Yeni Sabah*, 12 Ocak 1946.

Konu: Saadettin Kaynak’ın Cahide Sonkuya Dava Açması

Özet: Saadettin Kaynak Bir filmde başrol oynayan Cahide Sonku’ya bestelerini kendi sesinden okuduğu için dava açmıştır. Saadettin Kaynak Cahide Sonku’ya bestelerini kendi seçeceği bir kişi tarafından okunması şartıyla vermiştir. Cahide Sonku bir tiyatrocudur. Sahneye çıkıp şarkı söylemesi doğru değildir. Üstelik bu noktada ısrarcı davranması da anlamsızdır.

ULUNAY, “Yeni Bir Basın Teşekkülü”, *Yeni Sabah*, 13 Ocak 1946.

Konu: Basın Birliği’nin Seçmeleri Üzerine

Özet: Basın Birliği yaptığı kongrede seçimle Hüseyin Cahit Yalçın’ı başa getirmiştir. Bazı dedikodulara göre eski başkan Falih Rıfkı Atay görevden alınmasını kabullenememiştir. Bunun üzerine eski heyetin üyelerini de yanına alarak yeni bir basın birliği kurmaya hazırlanmıştır. Yazara göre bu dedikodular gerçek dışıdır.

ULUNAY, “Ziraat Bakanının Bir Tedbiri”, *Yeni Sabah*, 14 Ocak 1946.

Konu: Ziraat Bakanının Yerli Hayvanların Avlanmasını Yasaklaması

Özet: Ziraat Bakanlığı yerli hayvanların avlanmasını yasaklamıştır. Bu yerli hayvanların neslinin korunmasını için alınmış bir karardır. Öte yandan yasak göçmen kuşları kapsamamaktadır. Durum böyle olunca bu kararın uygulanabilmesi zordur. Çünkü göçmen kuş avına çıkan bir avcı arada yerli kuşları da avlayabilir. Bunu denetleyecek kimse yoktur.

ULUNAY, “Sempatiye Teşekkür Fakat...”, *Yeni Sabah*, 15 Ocak 1946.

Konu: Amerika’nın boğazlar Meselesi Hakkındaki Tutumu

Özet: Chicago Radyosu'nda Hugh Douglas adlı bir kişi boğazlar meselesi hakkında Türkiye'ye sempati duyduğunu belirtmiştir. Yazar Amerika'nın daha önce de Polonya'ya sempati duyduğunu açıkladığını, bunun üzerine Polonya'nın başına gelmeyen kalmadığını hatırlatır. Aynı durumun Türkiye için de yapılmak istendiğini belirten yazar Türkiye'nin Polonya'ya benzemediği belirtir.

ULUNAY, “Karı Kocalık”, *Yeni Sabah*, 17 Ocak 1946.

Konu: Çiftlerin Dikkat Etmesi Gereken Hususlar

Özet: Evli bir çiftin ikili ilişkilerde dikkat etmesi gereken bazı hususlar vardır. Öncelikle evli bir kadının eşi dışında farklı dostlar edinip onlarla gezip eğlenmesi doğru değildir. Öte yandan bir erkeğin de eşini kıskanıp onu kollaması gerekmektedir. Bu durum dikkate alınmadığı takdirde evlilikte ciddi sıkıntılar doğabilir.

ULUNAY, “Marko Paşa Hikayesi”, *Yeni Sabah*, 18 Ocak 1946.

Konu: İran'ın Birleşmiş Milletlere Başvurması

Özet: İran Birleşmiş Milletlere başvurarak hakkını aramıştır. Ancak daha ilk davada Birleşmiş Milletler konuya kayıtsız kaldığını göstermiştir. Birleşmiş Milletler ilk kurulduğunda ülkelerin hakkını koruyacağını ifade etmiştir. Ancak bu davada görülmüştür ki Birleşmiş Milletler sadece büyük ülkelerin hakkını savunmaktadır. Zayıf ülkelerin hakkını savunacak durumda değildir.

ULUNAY, “Cinayet Salgını Karşısında”, *Yeni Sabah*, 19 Ocak 1946.

Konu: Artan Cinayet Olayları

Özet: Son zamanlarda cinayet olayları artış göstermiştir. İşlenen cinayetlere bakıldığında bu cinayetlerin çoğunlukla aşk yüzünden işlendiği görülmektedir. Bir başka cinayet gerekçesi de kıskançlıktır. Öte yandan para hırsı da insanlara cinayet işletmektedir. Gazetelere çıkan haberler incelendiğinde cinayetlerin en çok bu üç sebepten işlendiği görülmektedir.

ULUNAY, “Köylere Ufak Bir Himmet”, *Yeni Sabah*, 20 Ocak 1946.

Konu: Köylerin İçinde Bulunduğu Kötü Durum

Özet: Köylerimiz perişan durumdadır. Biz de köy denilince çitten duvar ve tezekten sıva akla gelmektedir. Yazın toz, toprak, lağım pisliği; kışın diz boyu çamur ve kar halkı perişan etmektedir. Köylerin bu kötü durumdan kurtulması için yetkililerin bir şeyler yapması gerekmektedir.

ULUNAY, “Tenkidde Tenkid Hatası”, *Yeni Sabah*, 21 Ocak 1946.

Konu: Kimsenin Eleştiriyi Kabul Etmemesi

Özet: Ülkemizde hiç kimse eleştiriyi kabul etmemektedir. Biri eleştirilecek olsa hemen: “Ben bu kadarını yapabiliyorum daha iyisini yapabiliyorsan gel sen yap.” diye karşılık verilmektedir. Bu çok yanlış bir tutumdur. Elbette kişi kendi işini en iyi kendisi yapabilir. O meslekten olmayan biri o işi onun kadar iyi yapamayacaktır. Ancak bu durumda da kişinin o işi en iyi şekilde yapması şarttır.

ULUNAY, “Ormana Mersiye”, *Yeni Sabah*, 23 Ocak 1946.

Konu: Gebze-Kartal Arasındaki Ormanların Korunamaması

Özet: Gebze-Kartal arasında bulunan ormanlar içler acısı durumdadır. Buradaki genç çam ağaçlarının bir kısmı kesilmiş, bir kısmı altında ateş yakıldığı için yanmış, geri kalan kısmı ise perişan durumdadır. Bu ormanlar ülkemizin ciğerleridir.

Millet olarak herkesin bu ormanlara sahip çıkması gerekmektedir. Yetkililerin de bu noktada daha duyarlı davranması gerekmektedir.

ULUNAY, “Fiyasko Hastalığı”, *Yeni Sabah*, 25 Ocak 1946.

Konu: Konferanslardan Beklenen Sonuçların Çıkmaması

Özet: II. Dünya Savaşı’ndan sonra pek çok konferans düzenlenmiştir. Bu konferanslar ilk etapta insanlara büyük ümitler vermiştir. Netice bu konferanslardan hiçbirinden sonuç alınamamıştır. Tamamı bir fiyasko ile sonuçlanmıştır.

ULUNAY, “Oh! Şükür Bu Günlere...”, *Yeni Sabah*, 26 Ocak 1946.

Konu: Ay İle İrtibat Kurulması

Özet: Kurula büyük bir radar sayesinde Ay ile irtibat kurulmuştur. Bütün dünya bunun ne işe yarayacağını merak etmektedir. Yazara göre önemli olan Ay’a yolculuk etmek, gidip oraya yerleş3bilmektir. Yoksa onunla irtibata geçmek hiçbir anlam ifade etmez.

ULUNAY, “Yine O Derd ”, *Yeni Sabah*, 27 Ocak 1946.

Konu: Etin Satışının Serbest Bırakılması

Özet: İstanbul Belediyesi et satışını serbest bırakmıştır. Bu halk tarafından büyük bir sevinçle karşılanmıştır. Oysa et dışında hala birçok ürün karne ile satılmaktadır. Belediyenin bu ürünleri de artık serbest bırakması gerekmektedir.

ULUNAY, “Hayır Sahiplerine Teşekkür”, *Yeni Sabah*, 29 Ocak 1946.

Konu: Bir Gazetecinin Ölen Gazetecilerin Cenaze Masrafını Karşılması

Özet: Hayırsever bir gazeteci maddi durumu kötü olan gazetecilerin cenaze masrafını karşılayıp, ruhlarına senede bir kez mevlit okutmaktadır. Yazar bu hayırseverliğe şaşırılmıştır. Yazar hayattayken bir gömlek esirgeyenlerin kişi öldükten sonra kefen koşturmasını eleştirir. Yazara göre insanların kıymeti onlar sağken bilinmelidir.

ULUNAY, “İlim Kurbanları”, *Yeni Sabah*, 31 Ocak 1946.

Konu: Yurtdışına Gönderilecek Öğrencilerin Mağdur Olması

Özet: Milli Eğitim Bakanlığı 1944 yılında yurtdışına öğrenci göndermek amacıyla bir sınav açmıştır. Bu sınavı geçen öğrenciler bütün hazırlıklarını tamamlamış, okullarını bırakmış, yurtdışına gitmeyi beklemektedir. Ne yazık ki iki yıldır Amerika'ya gidecek bir gemi bulunamadığı için bu öğrenciler bir türlü yurtdışına gönderilememektedir.

ULUNAY, “Et ve Nark”, *Yeni Sabah*, 1 Şubat 1946.

Konu: Et Satışının Serbest Bırakılması

Özet: Et satışının serbest bırakılması ile et fiyatı 160 kuruştan 250 kuruşa yükselmiştir. Belediye yaptığı açıklamada et fiyatlarına müdahale etmeyeceğini belirtmiştir. Belediye fiyatların rekabetle düşmesinin beklenmesini tavsiye etmektedir. Yazara göre et fiyatları rekabetle düşmeyecektir. Çünkü esnaf işbirliği içindedir. Belediyenin duruma müdahale etmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Yedek Kalb”, *Yeni Sabah*, 2 Şubat 1946.

Konu: Hayvanlara Kalp Nakli Yapılması

Özet: Moskova’da bilim adamları bir köpeğe kalp nakli yapmayı başarmıştır. Bu son derece sevindirici bir gelişmedir. Çünkü pek yakında insanlara da kalp nakli yapılacaktır. Neticede pratikte ikisi de aynı şeydir.

ULUNAY, “İşçiler ve Çalışma Müdürlüğü ”, *Yeni Sabah*, 3 Şubat 1946.

Konu: İstanbul Çalışma Müdürlüğünün Çalışmaya Başlaması

Özet: İstanbul Çalışma Müdürlüğü faaliyete geçerek hizmet vermeye başlamıştır. İşçiler bu durma çok sevinmiştir. Çünkü işçiler bugüne kadar çok sıkıntı çekmiştir. Özellikle de sosyal güvencesi olmayıp da iş kazası geçiren işçiler bir han köşesinde ölüme terk edilmektedir. Müdürlük bu tür sıkıntıları giderecek.

ULUNAY, “Bir Sanat Telakkisi”, *Yeni Sabah*, 4 Şubat 1946.

Konu: İstanbul Belediyesi’nin Bir Sanatçının Operetine İzin Vermemesi

Özet: İstanbul’da bir tiyatro sanatçısı bir operet sahnelemek istemiştir. Bunun için bütün hazırlıklarını tamamlamıştır. Son olarak bir tiyatro sahnesi kiralamıştır. Ancak İstanbul Belediyesi tiyatro binasının ahşap olmasını gerekçe göstererek oyunu iptal etmiştir. Oysa İstanbul’daki bütün tiyatro binaları ahşaptır. Belediyenin aldığı bu karar haksızdır.

ULUNAY, “Et Yiyen Domuzlar”, *Yeni Sabah*, 5 Şubat 1946.

Konu: İstanbul’da Köylerin Domuz İstilasına Uğraması

Özet: İstanbul’un civar köyleri domuz istilasına uğramıştır. Domuzlar sürü halinde köylünün bostanlarına saldırarak bostanları talan etmektedirler. Domuzlarla mücadele etmenin en etkili yolu domuzları avlamaktır. Ancak fişek sıkıntısı yaşandığı için köylülerin eli kolu bağlı durumdadır.

ULUNAY, “Ana Babalı Yetim ve Öksüzler”, *Yeni Sabah*, 6 Şubat 1946.

Konu: İstanbul’da Bir Anne ve Babanın Çocuklarını Evde Yalnız Bırakarak Tiyatroya Gitmesi

Özet: İstanbul’da bir anne ve baba sobayı yakıp çocuklarını uyutarak tiyatroya gitmiştir. Ev sobadan çıkan alevlerle tutuşmuş yangın çıkmıştır. Komşular çocukları kurtarmıştır; ancak ev kül olmuştur. Bu olay büyük bir ihmalkarlık örneğidir. Bu aileye ağır bir cezanın verilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Bir Evlenmenin Felsefesi”, *Yeni Sabah*, 7 Şubat 1946.

Konu: Mısırlı Bir Zengin ile Evlenen İstanbullu Bir Kadın

Özet: İstanbullu bir kadın Mısırlı bir paşa ile evlenmiştir. Bu durum uzun süre gazetelerde manşet olmuştur. Ancak bu durumun çok fazla gündemde kalması toplumun sosyal yapısına zara vermektedir. Çünkü Mısırlı paşanın 480 milyonluk bir serveti vardır. Bu durum diğer kadınlar arasında kıskançlığa yol açmaktadır.

ULUNAY, “Et ve Boykota Dair”, *Yeni Sabah*, 8 Şubat 1946.

Konu: İstanbul’da Et Fiyatlarının Artması

Özet: İstanbul’da et satışlarının serbest bırakılmasıyla et fiyatları hızla artmıştır. Bunun üzerine gazeteler halkı eti boykot etmeye çağırmıştır. Halk bu çağrıya uyup et fiyatları düşene kadar et almamaya karar vermiştir.

ULUNAY, “Mükeyyifat Değil, İhtiyaç”, *Yeni Sabah*, 11 Şubat 1946.

Konu: Kahve ve Sigaranın Piyasada Bulunmaması

Özet: Tekel tarafından satılan sigara ve kahve piyasada bulunmamaktadır. Bu iki ürün bağımlılık yapmaktadır. Bağımlılar bu iki ürün olmadan duramaz. Tekel bunu bildiği halde bu duruma bir çare bulamamaktadır. Tekel bu iki ürünü keyif verici madde olarak değerlendirdiği için halkın bu ihtiyacına kayıtsız kalmaktadır.

ULUNAY, “Ateşten Gömlek”, *Yeni Sabah*, 13 Şubat 1946.

Konu: Fakir Bir Ailenin Yaşadığı Sıkıntı

Özet: Fakir bir aile büyük bir sefalet yaşamaktadır. Bu ailenin reisi ölmüştür. Dört çocuk ve yaşlı bir anne hayata tutunmaya çalışmaktadır. Ailenin en büyüğü hem üniversite okuyup hem de ailesine bakmaya çalışmaktadır. Evin iki küçük çocuğu ise parasızlık yüzünden okulu bırakmıştır. Eğer bir hayırsever çıkıp yardım etmezse büyük çocuk da okulu bırakacaktır.

ULUNAY, “Memur Bolluğu ve Kırtasiyecilik”, *Yeni Sabah*, 15 Şubat 1946.

Konu: Devlet Dairelerinde Çok Sayıda Memur Olmasına Rağmen İşlerin Ağır İlerlemesi

Özet: İstanbul’da on yedi bin memur bulunmaktadır. Yani her elli kişi başına bir memur bulunmaktadır. Buna rağmen devlet dairelerine işi düşen bir vatandaş sürünmekten kurtulamaz. Bunun nedeni dairelerde uygulanan gereksiz işlemlerdir. Devletin bu ağır yükten kurtulması gerekmektedir.

ULUNAY, “Lüzumlu Bir Ta’dil”, *Yeni Sabah*, 16 Şubat 1946.

Konu: Bir Vatandaşın Devlet Demir Yolları Tarafından Mahkemeye Verilmesi

Özet: Bir vatandaş seyahat sırasında boş bulunan milletvekili kompartımanında oturduğu için Devlet Demir Yolları tarafından mahkemeye verilmiştir. Bu çok gereksiz bir mahkemedir. Çünkü milletvekili halkın vekilidir. Onun yeri halkının yanıdır. Onun için arı bir yapılması doğru değildir. Öte yandan buranın boşken halk tarafından kullanılması son derece normaldir. Devlet Demir Yolları bu davada haksızdır.

ULUNAY, “Acil İhtiyaçlar”, *Yeni Sabah*, 18 Şubat 1946.

Konu: İstanbul’da Bir Ailenin Evsiz Kalması

Özet: Üsküdar’da beş çocuklu bir aile ev sahibi tarafından mahkeme kararıyla evden atılmıştır. Bunun üzerine bu aile kış ortasında sokakta kalmıştır. İstanbul’daki zengin vatandaşların bu aileye yardım eli uzatması gerekmektedir.

ULUNAY, “Lodos”, *Yeni Sabah*, 20 Şubat 1946.

Konu: İstanbul’da Lodosun Hayatı Olumsuz Etkilemesi

Özet: İstanbul’da iki gündür kuvvetli lodos esmektedir. Lodos hayatı olumsuz etkilemektedir. Özellikle deniz trafiği lodostan ciddi şekilde etkilenmektedir. Dalgalar yüzünden vapurla karşıya geçen vatandaşlara büyük panik yaşamaktadır.

ULUNAY, “Tarihi İnkâr mı Edelim?”, *Yeni Sabah*, 21 Şubat 1946.

Konu: Osmanlının Hoşgörülü Politikası

Özet: Osmanlı Balkanları fethedince burada hoşgörü politikası izlemiştir. Osmanlı bu eyaletlerin yönetimini yerel halka bırakmış, üstelik kimseye dini, dili, ırkı yüzünden baskı yapmamıştır. Oysa Cezayir ve Hindistan’ı sömürge yapan İngiltere ve Fransa uzun yıllar bu ülkeleri sömürmüşlerdir. Osmanlının izlediği

hoşgörü politikası insani açıdan düşünüldüğünde olumludur; ancak siyasi açıdan bu bölgelerin Osmanlıdan kopmasına yol açmıştır.

ULUNAY, “Hüsna'nın Günahı”, *Yeni Sabah*, 22 Şubat 1946.

Konu: Bir Kadının Cinsiyet Değiştirerek Erkek Olması

Özet: Bir kadın ameliyatla cinsiyetini değiştirerek erkek olmuştur. Bun kadın erkek olduktan sonra da kadın kıyafetleri giymeye devam etmiştir. Gazeteler bu durumu ağır bir dille eleştirmektedir. Basın bu eleştirilerinde haksızdır. Çünkü bu kadının elinde olmayan bir şeydir. Her zaman beden ve ruh uyuşmamaktadır. Bu doğuştan gelen bir hastalıktır.

ULUNAY, “Tekele Öğüt”, *Yeni Sabah*, 23 Şubat 1946.

Konu: Tekel Bakanlığının Görevini Yapamaması

Özet: Tekel Bakanlığı halkın ihtiyaçlarına cevap veremediği için bakan görevinden alınmıştır. Tekelin içinde bulunduğu kötü durum bakanın değişimiyle çözülecek gibi değildir. Çünkü tekele bağlı sigara, tütün, kahve, rakı, fişek, barut gibi ürünler piyasada bulunamamaktadır. Bulunan ürünler de ya çok pahalı ya da çok kalitesizdir. Bu durumda yapılması gereken bakanlığın lağv edilmesidir.

ULUNAY, “Neşriyat Seviyesi”, *Yeni Sabah*, 26 Şubat 1946.

Konu: Edebi Eserlerin Kalitesinin Düşmesi

Özet: Son zamanlarda ülkemizde kitap dergi ve gazete sayısı hızla artmıştır. Bu artışla birlikte edebi eserlerin kalitesinde bir düşüş görülmüştür. Edebi açıdan zayıf ürünler okuyucu arasında daha çok rağbet görmeye başlamıştır. Özellikle polisiye romanlar ve aşk romanları çok satılmaktadır.

ULUNAY, “Evvelâ Can, Sonra Cânân ”, *Yeni Sabah*, 28 Şubat 1946.

Konu: Tekelin Irak'ta Şube Açması

Özet: Tekel Irak'ta bir şube açmıştır. Tekelin sattığı ürünler burada büyük rağbet görmektedir. Bu durum tekeli teşvik etmiş ve tekeli başka ülkelerde de şube açacağını belirtmiştir. Yazara göre tekeli önce Türkiye'deki şubelerini düzeltmelidir. Ondan sonra dış piyasaya açılmalıdır.

ULUNAY, “Develerden İbret”, *Yeni Sabah*, 1 Mart 1946.

Konu: Hayvanların Güreştirilmesi

Özet: İnsanlar hayvanları güreştirmekten büyük zevk almaktadır. Oysa kavga etmek hayvanlar için büyük bir eziyettir. Hayvanlar sadece dişi için kavgaya tutuşur. Horozlar, köpekler, develer güreştirildiklerinde dişi kazanacaklarını sandıkları için canla başla kavga etmektedirler. Öte yandan insanlar en küçük bahanelerle hemen kavgaya tutuşmaktadır.

ULUNAY, “Sinsi Düşman”, *Yeni Sabah*, 2 Mart 1946.

Konu: Verem Hastalığının Yayılması

Özet: Ülkemizde verem hastalığı çok hızlı bir şekilde yayılmaktadır. Verem mikrobi çok çabuk bulaşan bir mikrobi. Bir veremli ile aynı havayı solumak bile mikrobun bulaşması için yeterlidir. Öte yandan veremin yayılmasının en büyük nedeni halkın sokağa tükürmesidir. Yetkililerin bu tehlike karşısında en kısa süre içinde etkili tedbirler alması gerekmektedir.

ULUNAY, “Hitlerin Başı”, *Yeni Sabah*, 3 Mart 1946.

Konu: İngiltere'de Hitler'in Heykelinin Satılığa Çıkarılması

Özet: İngiltere'de Alman Büyükelçiliğinin malları açık arttırmayla satılığa çıkarılmıştır. Satılığa çıkarılan eşyalar arasında Hitler'in granitten yapılmış bir

heykeli vardır. Bu heykel 500 İngiliz lirasına bir İngiliz subay tarafından alınmıştır. Yazara göre bu heykel Almanlar tarafından alınmalıydı. Böylece yeni yetişen Alman çocuklarına savaşın sorumlusu daha iyi tanıtılmış olacaktı.

ULUNAY, “Unutulan Bir San’at Şu’besi”, *Yeni Sabah*, 3 Mart 1946.

Konu: Karikatür Sanatına İlgi Gösterilmemesi

Özet: Ülkemizde karikatür sanatı unutulmaya yüz tutmuştur. Gençlere arasında bu sanata yönelen bu sanata ilgi gösteren kimse yoktur. Ramiz ve Cemal Nadir dışında karikatür çizen kimse kalmamıştır. Büyüklerin gençleri bu sanata yönlendirmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Dünya Siyaseti ve Bir Hasbıhal”, *Yeni Sabah*, 5 Mart 1946.

Konu: Birleşmiş Milletlerin İran İşgaline Sessiz Kalması

Özet: Rusya İran’ı işgal etmiştir. Bunun üzerine İran işgalin sona erdirilmesi için Birleşmiş Milletlere başvurmuştur. Birleşmiş Milletler bu konu hakkında kayda değer hiçbir şey yapamamıştır. Birleşmiş Milletlerin yaptığı tek şey konferans düzenlemektir. Oysa Rusya hala İran’dadır. Birleşmiş Milletlerin konferansları da seyahatten öteye gidememiştir.

ULUNAY, “Buyur Yenim Hikâyesi”, *Yeni Sabah*, 6 Mart 1946.

Konu: Ticarete Haksız Kazanç

Özet: Bir giyim fabrikası gazetelerde yıllık kâr oranını açıklamıştır. Buna 500 bin lira sermaye ile kurulan bu fabrika bir yılda 475 bin lira kâr etmiştir. Bu çok büyük bir rakamdır. Ticarete kâr oranı yüzde beş veya on olmalıdır. Oysa fabrikanın açıkladığı kâr oranı neredeyse yüzde yüzdür. Bu kâr oranına bakılarak ülkemizde giyimden neden bu kadar pahalı olduğu anlaşılmaktadır.

ULUNAY, “Pehlivan Mantiğı”, *Yeni Sabah*, 7 Mart 1946.

Konu: İstanbul’da Bir Pehlivanın Bıçaklanması

Özet: İstanbul’da bir pehlivan bıçaklanarak hastanelik olmuştur. Pehlivan kavga ettiği adama yumruk yumruğa kavga etmeyi teklif etmiştir. Ancak pehlivanın hasmı onu yenemeyeceğini anlayınca bıçak kullanmaktan geri durmamıştır. Zaten pehlivanın bu teklifi de saçmadır. Bugün dünyada hiç kimse herhangi bir araç olmadan kavgaya veya savaşa girmemektedir. Hitler bile topuna tüfeğine güvenerek bütün Avrupa’ya kafa tutmuştur. Eğer sadece kol gücüne güvenilmiş olsaydı Hitler asla böyle bir şeye cesaret edemezdi.

ULUNAY, “Taşıtsız Belde”, *Yeni Sabah*, 8 Mart 1946.

Konu: İstanbul’un Ulaşım Sorunu

Özet: İstanbul’da ciddi bir ulaşım sorunu yaşanmaktadır. İstanbul’daki tramvay ve otobüsler artan yolcu sayısı karşısında yetersiz kalmaktadır. Bundan dolayı otobüsler ve tramvaylarda izdiham yaşanmaktadır. Yolcular gidecekleri yere kadar büyük bir sıkıntı yaşamaktadır.

ULUNAY, “Bir Musiki Bahsi”, *Yeni Sabah*, 9 Mart 1946.

Konu: Basın Birliğinin İstanbul’da Konser Vermesi

Özet: Basın Birliği İstanbul’da bir konser vereceğini duyurmuştur. Konserde klasik Türk müziğinden eserler okunacağı haberi bazı çevreleri rahatsız etmiştir. Bu çevreler konsere kimsenin katılmayacağını belirtmişlerdir. Buna rağmen konsere büyük bir ilgi gösterilmiştir. Bütün biletler satılmıştır.

ULUNAY, “Şarap mı, Rakı mı”, *Yeni Sabah*, 10 Mart 1946.

Konu: Falih Rıfkı Atay'ın Bir Yazısında Şarabı Övmesi

Özet: Falih Rıfkı Atay Ulus gazetesinde çıkan bir yazısında şarabı övmüştür. Falih Rıfkı daha önce de aynı gazetede rakıyı öven bir yazı yazmıştır. Şarap edebiyatta ve tasavvufta geniş yer bulmuş bir içkidir. Hristiyanlık dinince de övülen bu içki Batılılar tarafından çok sevilir. Bundan dolayı şarap rakıdan daha üstün durmaktadır.

ULUNAY, “Halkın Zarurî İhtiyaçları”, *Yeni Sabah*, 11 Mart 1946.

Konu: İstanbul'da Yaşanan Kahve Sıkıntısı

Özet: Tekel Genel Müdürü yaptığı bir açıklamada Rio'dan bin ton kahve alındığını duyurmuştur. Tekel Genel Müdürü tekelin halkı hiçbir zaman için kahvesiz bırakmadığını belirterek, ülkemizde her zaman için kahve bulunduğunu belirtmiştir. Yazara göre genel müdürün bu açıklaması gerçeği yansıtmamaktadır. Çünkü İstanbul'da uzun süredir kahve bulunmamaktadır. Halk kahveyi karaborsadan almak zorunda kalmaktadır.

ULUNAY, “Pırlanta ile Tartılan Adam”, *Yeni Sabah*, 13 Mart 1946.

Konu: Ağa Han'ın Kendisini Pırlanta ile Tartması

Özet: Gazetede çıkan bir habere göre İsmailî Cemaati'nin lideri Ağa Han kendisini pırlanta ile tarttırmıştır. Bu son derece cahilce bir harekettir. Ağa Han son derece zengin bir adamdır. Ancak fiziksel görünüşü çok çirkindir. Öte yandan bütün bu servetini eğlence âleminde harcamaktadır. Bir fakire yardım ettiği asla görülmemiştir. Bundan dolayı halk arasında pek sevilmemektedir. Bu hareketiyle de cahilliğini de göstermiştir.

ULUNAY, “Ev Buhranı”, *Yeni Sabah*, 15 Mart 1946.

Konu: İstanbul’da Yaşanan Ev Sıkıntısı

Özet: İstanbul Belediyesi İstanbul’da yaşanan ev sıkıntısını çözmek için Emlak Bankası ile anlaşmıştır. Bu anlaşmaya göre belediye bankaya arsa verecektir, banka da bu arsalarla ev yapıp halka satacaktır. Yazar bu anlaşmadan bir sonuç çıkacağını düşünmez. Yazara göre halkın parası yoktur. Parası olsa kendisi ev yapacaktır. Bankadan almasına gerek kalmayacaktır. belediyenin bu yönde bir çözüm üretmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Son Neferine Kadar”, *Yeni Sabah*, 17 Mart 1946.

Konu: Rusya’nın İran’ı işgal Etmesi

Özet: Rusya’nın İran’ı işgal etmesi üzerine İran savaş kararı aldığını açıklamıştır. İran Rusya’ya göre teknik açıdan çok zayıf bir ülkedir. Ancak İran bu durumdan çekinmeyerek son neferine kadar savaşacağını ilan etmiştir. Tarihte hiçbir ülke gücüyle başka bir ülkeyi yok edememiştir. Mussolini öldü, oysa Habeşistan hala dimdik ayakta. Bu durum en güzel örneği işte budur.

ULUNAY, “Siyaset Edebiyatı”, *Yeni Sabah*, 19 Mart 1946.

Konu: Rusya’nın İran’ı İşgali

Özet: Rusya İran’ı işgal etmiştir. Bu durum karşısında İran Birleşmiş Milletlere başvuracağını açıklamıştır. Rusya bundan rahatsız olmuş, İran’ın Birleşmiş Milletlere başvurması durumunda bunu gayri dostane algılayacağını açıklamıştır. Oysa Rusya İran’ı işgal ederek zaten gayri dostane bir tavır sergilemiştir. İran’ın bu tehditlerden çekinmeden hakkını sonuna kadar araması gerekmektedir.

ULUNAY, “Güvenlik Konseyinin Silahı”, *Yeni Sabah*, 21 Mart 1946.

Konu: Rusya'nın İran'ı İşgali

Özet: Rusya'nın İran'ı İşgal etmesi üzerine İran olayı Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyine götürmüştür. Rusya bu durumdan çok rahatsız olduğunu belirterek İran'da yönetime müdahale edeceğini belirtmiştir. Dünya Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin bu durum karşısında ne yapacağını merakla beklemektedir. Yazara göre Güvenlik Konseyi silah zoruyla Rusya'ya bir müdahalede bulunamaz; ancak diplomasi yoluyla Rusya'yı ikna edebilir.

ULUNAY, “İki Velinimete Kaside”, *Yeni Sabah*, 22 Mart 1946.

Konu: İstanbul'da Yunus Balığının Görülmesi

Özet: Boğazda yunus balığı görülmüştür. Uzmanlara göre yunus balıkları uskumru ve palamut balıklarını yemek için buraya gelmiştir. Bu durum bu iki balık türünün az olacağını göstermektedir. Bu durumda İstanbul bu balıklara hasret kalacaktır.

ULUNAY, “Tefsirler”, *Yeni Sabah*, 3 Mart 1946.

Konu: Rusya'nın İran'ı Tahliye Etmesi

Özet: Rusya İran'ı tahliye etmeye karar vermiştir. Bu haber bütün dünya tarafından şaşkınlıkla karşılanmıştır. Kimse Rusya'nın neden böyle bir karar aldığını bilmemektedir. Herkes bu olay karşısında farklı bir yorum yapmaktadır.

ULUNAY, “Gazetecilik Muhayyelesi”, *Yeni Sabah*, 30 Mart 1946.

Konu: Ülkemizde Bir Rahibenin Okuldan Kaçması

Özet: Ülkemizde bulunan rahibe okullarından birinde ilginç bir olay yaşanmıştır. Bir rahibe okuldan kaçmıştır. Bu olaya gazeteler büyük ilgi göstermiştir.

Her gazete konuyla ilgili farklı bir yorum yapmıştır. Yazara göre ortada büyütülecek bir durum yoktur. Bu rahibe sadece kendini vakfettiği bu hayattan kurtulup yeni bir hayat yaşamak istediği için böyle bir şey yapmıştır.

ULUNAY, “Bir Daire-i Fasîde”, *Yeni Sabah*, 2 Nisan 1946.

Konu: Dünyada Savaşların Son Bulmaması

Özet: İngiltere Dışişleri Bakanı yaptığı bir açıklamada dünyada savaşların bir daha yaşanmamasını temenni etmiştir. Bakan ulusların sorunlarını diplomatik yollarla çözmesini istemiştir. Yazara göre bu boş bir temennidir. Aynı temenniye I. Dünya Savaşı’ndan sonra Cemiyet-i Akvam da dillendirmiştir; ancak kısa bir süre sonra II. Dünya Savaşı çıkmıştır. Savaş dünyanın başına bela olan kısır bir dairedir.

ULUNAY, “Bir Cankurtaran Feryadı”, *Yeni Sabah*, 3 Nisan 1946.

Konu: Sivas’ta Çiçek Hastalığı Salgınının Yaşanması

Özet: Sivas’ta çiçek hastalığı salgını görülmüştür. Sadece 22 günde 27 çocuk bu hastalıktan ölmüştür. Bu olay ülkemiz adına büyük bir ayıptır. Dünya bu hastalığı yenmiştir. Bu hastalık başka ülkelerde grip gibi kolay atlatılmaktadır. Oysa bizde hala can almaya devam etmektedir. Sağlık Bakanlığı’nın bu olay karşısında ciddi tedbirler alması gerekmektedir.

ULUNAY, “Kim Sürerse Bu Ülkeye Elini”, *Yeni Sabah*, 4 Nisan 1946.

Konu: Dış Güçlerin Türkiye’den Toprak Talep Etmesi

Özet: Yunanistan, Ermenistan, Suriye gibi ülkeler katıldıkları konferanslarda Hatay, Oniki Ada ve Doğu Anadolu Bölgesi üzerinde hak iddia etmektedirler. Bu ülkelerin mantığıyla hareket edilirse Türkiye’nin de Şam, Halep, Filistin, Suriye,

Macaristan, Romanya gibi topraklarda hak iddia etmesi gerekecektir. Çünkü bu bölgeler eskiden Osmanlının toprağıdır.

ULUNAY, “Bu Perhiz Ne, bu Lahana Turşusu Ne”, *Yeni Sabah*, 6 Nisan 1946.

Konu: Büyük Doğu Dergisinde Çıkan Bir Yazı Üzerine Necip Fazıl’a Dava Açılması

Özet: Roma Büyükelçisi Büyük Doğu dergisinde kendisine iftira atıldığını iddia ederek Necip Fazıl Kısakürek’e dava açmıştır. Bunun üzerine Necip Fazıl yazılanların doğru olmadığını belirterek büyükelçiden özür dilemiştir. Yazara göre eğer yazılanlar doğru değilse bunların hiç yazılmaması gerekirdi, eğer doğru ise de o zaman Necip Fazıl’ın yazdıklarının arkasında durması gerekirdi diyerek Necip Fazıl’ın tavrını eleştirmiştir.

ULUNAY, “Millî Servetin Korunması”, *Yeni Sabah*, 7 Nisan 1946.

Konu: Aydın’da Üzüm Bağlarının Sökülmesi

Özet: Aydın’da çiftçiler zarar ettikleri için üzüm bağlarını sökmeye başlamışlardır. Şimdiye kadar 300 bin dönümün 100 bini sökülmüştür. Bu ülkemiz adına çok üzücü bir haberdır. Bu bağlar her ne kadar da çiftlik sahiplerinin kendi malı ise de milli servet niteliği taşımaktadır. Ekonomik krizler gelip geçicidir. Çiftçilerin bu durum karşısında farklı tedbirler alması gerekir.

ULUNAY, “Çay Güzeli ve Doktoralar”, *Yeni Sabah*, 8 Nisan 1946.

Konu: Çay Güzeli Adlı Hayvanın Hastalıkları İyileştirdiği İddiaları

Özet: Son zamlarda gazetelerde çay güzeli adlı bir hayvanın birçok hastalığı iyileştirdiği yönünde haberler çıkmaktadır. Bu haberlerin artması üzerine doktorlar

bu hayvanı incelemeye almışlardır. Ancak yapılan incelemeler sonucunda bu hayvanın herhangi bir hastalığı iyileştiremediği ortaya çıkmıştır.

ULUNAY, “Açıl Kilit Açıl! Açılmaz... ”, *Yeni Sabah*, 9 Nisan 1946.

Konu: İstanbul’da Yaşanan ev Sıkıntısı

Özet: İstanbul’da yaşanan ev sorunun biteceği yönünde haberler çıkmaktadır. Belediyenin halka ucuz konut dağıtacağı haberleri pek e inandırıcı değildir. Daha önce de bu yönde dedikodular yayılmış; ancak herhangi bir gelişme yaşanmamıştır. Hatta bazı dolandırıcılar halkı ucuz ev yapmak vaadi ile dolandırmışlardır. Halkın bu tür dedikodulara fazla itimat etmemelidir.

ULUNAY, “Var Ol Koca Âlim!”, *Yeni Sabah*, 10 Nisan 1946.

Konu: bir Gazetecinin Dil Konusunda Yanlış Fikirler İleri Sürmesi

Özet: Okuyuculardan biri bir gazeteye mektup göndererek adının Münir olduğunu; ancak Münür diye de kullanıldığını bunlardan hangisinin doğru olduğunu sormuştur. Bu soruya gazetecilerden biri her ikisi de doğrudur diye cevap vermiştir. Yazara göre bunlardan sadece Münir doğru kullanımdır. Diğeri yanlıştır. Bir gazetecinin bunu bilmemesi büyük bir ayıptır.

ULUNAY, “San’atkârlar Deli midir?”, *Yeni Sabah*, 14 Nisan 1946.

Konu: Prof. Fahrettin Kerim Gökay’ın Sanatçıların Psikolojisi Üzerine Yaptığı Araştırma

Özet: Prof. Dr. Fahrettin Kerim Gökay sanatçılar üzerine bir çalışma yapmıştır. Bu çalışma sonuçlarına göre sanatçıların psikolojisinin normal olmadığı anlaşılmıştır. Buna dayanarak bazı kişiler sanatçıları deli diye nitelendirmektedir. Bu yanlış bir düşüncedir. Çünkü deha ve delilik arasında ince bir çizgi vardır. Eğer

sanatçıların psikolojisi normal çıkmamışsa bu onların deli değil dahi olduğunu göstermektedir.

ULUNAY, “Hangisi Kolay; Harp Etmek mi, Sulhu Kurmak mı? ”, *Yeni Sabah*, 15 Nisan 1946.

Konu: Dünya Barışının Sağlanması İçin Çalışılması

Özet: Dünya devletleri barışı sağlamak için büyük çaba harcamaktadır. Bu amaçla kurulan Birleşmiş Milletler konferans üzerine konferans düzenleyerek barışı kalıcı hale getirmeye çalışmaktadır. Bu noktada Birleşmiş Milletlerin çalışmaları halka pek ümit vermemektedir. Çünkü I. Dünya Savaşı’ndan sonra da Cemiyet-i Akvam aynı amaçla kurulmuş; ancak II. Dünya Savaşı’nı engelleyememiştir.

ULUNAY, “Geçimde Nisbetsizlik”, *Yeni Sabah*, 16 Nisan 1946.

Konu: Hayat Pahalılığı

Özet: İstanbul’da geçim sıkıntısı yaşayan insanlara kumaş dağıtılmaktadır. Halk bu kumaşları satarak kendine yiyecek almaktadır. Bir memur aylık 100 lira almaktadır. Bir elbise ise ortalama 50 liradır. Durum böyle olunca insanlar elbiseye para vermeyi düşünmezler. Önceliği yiyeceğe verirler. Aynı elbise ile yıllarca idare ederler.

ULUNAY, “Dünya Nutukla İdare Edilir mi?”, *Yeni Sabah*, 17 Nisan 1946.

Konu: Dünya Siyasetinde Ortaya Çıkan Yeni Anlayış

Özet: Son zamanlarda dünya siyasetinde yeni bir anlayış ortaya çıkmıştır. Bu anlayışa göre devlet liderleri katıldıkları konferanslarda nutuklar atarak ne

yapacaklarını dünyaya duyurmaktadırlar. Bu nutukların dünya siyasetine ve barışa hiçbir katkısı yoktur. Bu nutuklar dünyayı yeni bir savaşa sürükleyecek niteliktedir.

ULUNAY, “Avrupa’yı Nasıl Arıyoruz?”, *Yeni Sabah*, 18 Nisan 1946.

Konu: Avrupa’da Yoksulluğun Ortaya Çıkması

Özet: II. Dünya Savaşı’ndan sonra Avrupa’da yoksulluk artmıştır. Gazeteler araştırmalar yayımlayarak dilenen ve sokakta kalanların sayısının arttığını belirtmektedirler. Yazara göre gazetelerin ülkemizdeki yoksulluğu bırakıp Avrupa’daki yoksullarla ilgilenmesi son derece yanlıştır. Ülkemizde büyük bir sefalet yaşanmaktadır. Hiçbir gazete bunlara yer vermezken her gazete Avrupa’daki yoksulluğa yoğunlaşmıştır.

ULUNAY, “Sigorta Bir İstikbal Değildir”, *Yeni Sabah*, 19 Nisan 1946.

Konu: Sigortacılığın Geleceği Güvence Altına Alması

Özet: Devlet sigortacılık üzerine bir plan yapmaktadır. Bu plana göre bir sigortacılık fonu kurulacaktır. İşçilerden toplanan paralar bu fonda toplanacaktır. Bu para ileride işçilerin geleceği için kullanılacaktır. Yazara göre işçilerin geleceği değil içinde bulunduğu günü garanti altına alınmalıdır. Bu bakımdan bu fon herhangi bir işe yaramayacaktır.

ULUNAY, “Açlık Meselesi”, *Yeni Sabah*, 22 Nisan 1946.

Konu: Savaşların Olumsuz Sonuçları

Özet: Son zamanlarda ülkemize gelen Avrupalı turistler eskiye nazaran daha küçük cüsselidir. Bu durum I. Dünya Savaşından sonra Avrupa’da yaşanan açlık ile ilgilidir. Dünya savaşından sonra iyi beslenemeyen Avrupa nesli giderek

küçülmüştür. Öyle görünüyor ki II. Dünya Savaşından sonra Avrupa iyice küçülecektir.

ULUNAY, “Medeni Yamyamlar”, *Yeni Sabah*, 23 Nisan 1946.

Konu: Sucuk Etine İnsan Etinin Katılması

Özet: Gazetelerde çıkan bir habere göre Berlin’de sucuk etine insan eti katılmıştır. Büyük savaşıardan sonra meydana gelen ekonomik krizler toplumların yapısını da bozmaktadır. Böylece insanlar bu tür vahşi işlere karışmaktadırlar. Aynı durum I. Dünya Savaşından sonra da birçok ülkede ortaya çıkmıştır.

ULUNAY, “Yeni Liman!”, *Yeni Sabah*, 24 Nisan 1946.

Konu: İstanbul’da Yapılması Düşünülen Liman

Özet: İstanbul Belediyesi şehri yeniden imar etmek için İstanbul Limanı’nın yerini değiştirmek istemektedir. Bu amaçla seçilen yeni yer Fenerbahçe ve Kalamış’tır. Liman yapılması durumunda bu yerler doğal güzelliklerini yitirecektir. Liman için Yenikapı daha uygun bir bölgedir. Eğer liman yapılacaksa buraya yapılmalıdır.

ULUNAY, “Ölüden İmdat”, *Yeni Sabah*, 25 Nisan 1946.

Konu: Mussolini’nin Cesedinin Çalınması

Özet: Öldürölerek bir çukura atılan Mussolini’nin cesedi çalınmıştır. Hırsızlar kaçarken cesedin bir bacağını çukurda unutmuşlardır. Bu olay üzerine İtalyan hükümeti tedbir olarak bacağını başına bir bekçi dikmiştir. Yazara göre cesedi çalanlar faşist rejim yanlılarıdır. Ölüden medet uman bu kişiler boşuna uğraşmaktadır. Çünkü dünyada artık bu tür rejimlerin devri kapanmıştır.

ULUNAY, “Tahrip Edilen Servetler”, *Yeni Sabah*, 26 Nisan 1946.

Konu: Mersin’de Limon Ağaçlarının Zarar Görmesi

Özet: Mersin’de bir salgın yaşanmaktadır. Bu salgın limon ağaçlarına büyük zarar vermiştir. Uzmanlar bu salgına bir mantarın yol açtığını düşünmektedir. Yazar bu görüşe katılmaz. Yazara göre bu salgın farklı bir şeyden kaynaklanmaktadır. Uzmanların bu konuda daha ayrıntılı araştırmalar yapması gerekmektedir.

ULUNAY, “Ceza da Ne imiş!”, *Yeni Sabah*, 29 Nisan 1946.

Konu: İstanbul’da Toplu Taşıma Araçlarına Biletsiz Binenlere Ceza Kesilmesi

Özet: İstanbul’da dalgınlıkla bilet almadan vapura, trene ve tramvaya binildiğinde ve biletçi bunu tespit ettiğinde biletsiz binen yolcuya ceza kesilmektedir. Kesilen ceza bilet parasının üç katıdır. Bu yanlış bir uygulamadır. Böyle bir olayda yapılması gereken şey yolcudan bilet parasının alınmasıdır.

ULUNAY, “Hapishane ve İdeal Köy”, *Yeni Sabah*, 1 Mayıs 1946.

Konu: Hapishanelerin Modern Köylere Dönüştürülmek İstenmesi

Özet: Gazeteler hapishanelerin köylere dönüştürülmesi yönünde bir projenin hazırlanmakta olduğunu haber vermektedir. Bu projeyle hapishaneler ideal köylere dönüşecektir. Ülkemizde köyler çok kötü durumdadır. Bu proje yerine bu köyler düzenlense daha iyi olacaktır. Böylece ideal köyler de elde edilecektir.

ULUNAY, “Şipşakçılar ”, *Yeni Sabah*, 3 Mayıs 1946.

Konu: İstanbul’da Seyyar Fotoğrafçıların Zorla Fotoğraf Çekmeleri

Özet: İstanbul’da seyyar fotoğrafçıların sayısı hayli artmıştır. Bu fotoğrafçılar halkın zorla fotoğrafını çekmektedirler. Halk istemese bile kendileri uzaktan fotoğrafı çekip daha sonra gelip para almaktadırlar. Bu olayların artması üzerine İstanbul Emniyeti seyyar fotoğrafçılığı yasaklamıştır.

ULUNAY, “Tahsildarın Derdi”, *Yeni Sabah*, 5 Mayıs 1946.

Konu: Memurların Geçim Sıkıntısı

Özet: İstanbul’da bir tahsildar zimmetine para geçirdiği için mahkemeye sevk edilmiştir. Bu tahsildar aylık 60 lira maaş aldığı için böyle bir işe yeltendiğini söylemiştir. Az maaş almak hırsızlık için bahane olamaz. Ancak ülkemizde memurların içinde bulunduğu durum ortadadır. Hükümetin bu duruma bir çare bulması gerekmektedir.

ULUNAY, “Kazâya Rızâ”, *Yeni Sabah*, 6 Mayıs 1946.

Konu: 1943 Yılında Meydana Gelen Bir Kaza

Özet: 1943 yılında meydana gelen bir kaza üzerine bilirkişi sonunda raporunu tamamlamıştır. Rapor kimsenin kusurlu olmadığını göstermektedir. Oysa bu tünel kazasında ipler koptuğu için işçiler hayatını kaybetmiştir. O ipleri kontrol etmek birilerinin görevi olduğuna göre demek ki bu davada bir kusurlu vardır.

ULUNAY, “Yeni İmtihan Talimatnâmesi”, *Yeni Sabah*, 7 Mayıs 1946.

Konu: Okullarda Sınav Sisteminin Değişmesi

Özet: Ortaokul ve lise müdürleri toplanarak sınav sistemini değiştirmişlerdir. Bu yeni sisteme göre öğrenciler sene sonunda kurayla üç soru çekeceklerdir. Bu üç sorudan ikisine cevap verenler sınıfı geçecek veremeyenler sınıfta kalacaklardır. Bu son derece yanlış bir karardır. Bu kararlar sınavlar şans oyununa dönüştürülmüştür.

Aslında sınavlar birer formalitedir. Öğrencilerin yıl içindeki durumuna bakılarak bir değerlendirme yapılmalıdır.

ULUNAY, “Mithat Paşa”, *Yeni Sabah*, 8 Mayıs 1946.

Konu: Mithat Paşa'nın Ölümünün 62. Yıldönümü

Özet: Mithat Paşa ölümünün 62. Yılında saygıyla anılmıştır. Mithat Paşa'nın siyasi, idari olmak üzere iki ayrı kişiliği bulunmaktadır. Mithat Paşa'nın idari yönü çok güçlüdür. Öte yandan siyasi yönü zayıftır. Mithat Paşa yaşadığı süre içinde meşrutiye olan hayranlığı ile ön plana çıkmıştır. Bugün bile saygıyla anılmasının nedeni budur.

ULUNAY, “Dünya Durumu ve Kurt”, *Yeni Sabah*, 10 Mayıs 1946.

Konu: Dünya Barışının Sağlanamaması

Özet: II. Dünya Savaşı'ndan sonra yenilen ülkeler bir köşeye çekilmiş, yenen ülkeler ise şehir şehir dolaşıp konferanslar düzenlemektedir. Oysa bugüne kadar bu konferanslardan hala bir sonuç çıkmamıştır. Bu ülkeler kendi aralarında bir türlü anlaşamamaktadır. Bu duruma bakılarak yeni bir dünya savaşının kapıda olduğu tahmin edilmektedir.

ULUNAY, “İtalya Kralı”, *Yeni Sabah*, 11 Mayıs 1946.

Konu: İtalya Kralının Sürgüne Gönderilmesi

Özet: İtalya Kralı III. Victor Emanuel krallıktan feragat ederek sürgün hayatı yaşamak üzere Mısır'a gitmiştir. Yeni dünya düzeninde artık krala, imparatora yer yoktur. Kral da bunu bildiği için sürgün hayatını kabul etmiştir. Öte yandan kral yaptıklarının bedelini ödemektedir. Kral zamanında Mussolini'nin diktatörlüğüne göz yumduğu için bu duruma düşmüştür.

ULUNAY, “Sömürge Mes’elesi”, *Yeni Sabah*, 12 Mayıs 1946.

Konu: İngiltere ve Fransa’nın Sömürgecilikten Vazgeçmemesi

Özet: İngiltere ve Fransa bir türlü sömürgecilik zihniyetinden kurtulamamıştır. Bu iki ülke II. Dünya Savaşı’nı sömürgecilikle mücadele için başlattıklarını söylemiştir. Buna rağmen bu iki ülke hala sömürgelerini terk etmemişlerdir. Hatta işi daha da ileri götürerek sömürgelerini Birleşmiş Milletlerin kontrolüne almışlardır. Bu durum da gösteriyor ki I. Dünya Savaşı’ndan sonra dünyada değişen pek bir şey yoktur.

ULUNAY, “Radyoda Bir Sanat Tezahürü”, *Yeni Sabah*, 13 Mayıs 1946.

Konu: Radyoda İki Üniversiteli Gencin Taklit Yapması

Özet: Radyomuz çok kötü durumdadır. Öncelikle radyodaki spikerler Türkçeyi doğru kullanamamaktadır. Müzik programları halkın beğenisinden oldukça uzaktır. Bundan dolayı insanlar radyo dinlemeyi bırakmıştır. Ancak radyo bu defa farklı bir iş yaparak insanlara ümit vermiştir. Radyoda iki üniversiteli genç taklit yapmıştır. bu program çok eğlendirici olmuştur.

ULUNAY, “Balıklara Mahrec”, *Yeni Sabah*, 14 Mayıs 1946.

Konu: İstanbul’da Fazla Balığın Yurtdışına Satılması

Özet: İstanbul’da her sene mayıs ayında torik ve palamut bolluğu yaşanmaktadır. Ancak bu balıkların tamamı satılamadığı için fazla balık tekrar denize dökülmektedir. Bu sene bu fazla balığın dünyada açlıkla mücadele için kurulan UNRRA’ya ucuz bir fiyata satılması gündeme gelmiştir. Bu sayede hem bir israfın önüne geçilecek hem de fakir ülkelere bir nebze de olsa yardım edilmiş olunacaktır.

ULUNAY, “Yine Adalet Sarayı”, *Yeni Sabah*, 16 Mayıs 1946.

Konu: İstanbul’da Yapılacak Adalet Sarayı İçin Bir Türlü Yer Seçilememesi

Özet: İstanbul’da yapılması düşünülen adalet sarayının inşaatına bir türlü başlanamamıştır. Çünkü bina için bir türlü bir yer seçilememiştir. Son olarak yeni bir yer seçilmiş; ancak buna da Bayındırlık Bakanlığı izin vermemiştir. Bunun üzerine buradan da vazgeçilmiş, binanın Sultan Ahmet Meydanı’na yapılması gündeme gelmiştir. Yazara göre bina için en uygun yer Çırağan Sarayı’nın yeridir.

ULUNAY, “Saçma Buhranı”, *Yeni Sabah*, 17 Mayıs 1946.

Konu: Saçma ve Av Malzemesinin Piyasada Bulunamaması

Özet: Av sezonunun açılmasıyla saçma ve av malzemeleri piyasada tükenmiştir. Av merakı olanlar bu durumdan ciddi şekilde rahatsızlık duymaktadır. Av malzemelerinin satışı tekelin kontrolündedir. Tekel zamanında bu ürünleri ithal etmediği için bu sıkıntılar yaşanmaktadır. Tekelin av malzemelerinin satışını serbest bırakması gerekmektedir.

ULUNAY, “Sütü Bozuklar”, *Yeni Sabah*, 19 Mayıs 1946.

Konu: İstanbul’da Süt İmalathanelerinin Üretime Uygun Olmaması

Özet: İstanbul Sağlık Müdürlüğü yaptığı incelemelerde bazı imalathanelerin kurallara aykırı üretim yaptığını tespit etmiştir. Bu imalathanelerden alınan numunelerde mikrop ve koli basili tespit edilmiştir. Bu incelemelere göre bu imalathaneler halkın sağlığını tehdit etmektedir. Sağlık Müdürlüğü’nün bu işin peşini bırakmaması gerekmektedir. Denetimlerini daha da sıklaştırmalıdır.

ULUNAY, “Zoraki Spor”, *Yeni Sabah*, 20 Mayıs 1946.

Konu: İstanbul’da Toplu Taşıma Araçlarında Yaşanan İzdiham

Özet: İstanbul’da yolcu sayısının artmasıyla toplu taşıma araçları halkın ihtiyacını karşılayamamaktadır. Bu yüzden otobüslerde ve tramvaylarda ciddi bir yoğunluk yaşanmaktadır. Bu yoğunluğun giderilmesi için otobüs ve tramvaylarda koltukların sökülmesi gerekmektedir. Bu sayede bu araçlar daha çok yolcu alabilirler.

ULUNAY, “Manasız Bir Para”, *Yeni Sabah*, 21 Mayıs 1946.

Konu: Bir Kuruşun Kaldırılması Gerekliliği

Özet: Posta pulu ve biletler düz bir fiyattan satılmadığı için büyük bir sorun yaşanmaktadır. Posta pulu 11 kuruşa satılmaktadır. Oysa piyasada 1 kuruş pek bulunamamaktadır. Bundan dolayı gişe memurları ve vatandaşlar sık sık tartışmaktadır. Zaten 1 kuruş maddi anlamda da büyük bir değer taşımamaktadır. Bu paranın artık kaldırılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Şahitlik Sigortası”, *Yeni Sabah*, 22 Mayıs 1946.

Konu: Ankara’da İşlenen Cinayet

Özet: Ankara’da işlenen doktor cinayeti henüz aydınlatılamamıştır. Gözaltında iki zanlı bulunmaktadır. Ancak ifadelerinden bu iki kişinin suçsuz olduğu anlaşılmaktadır. Öte yandan olayın üç şahidi vardır. Bu şahitler korktukları için suçluyu söylememektedir. Eğer bu üç şahidin can güvenliği sağlanırsa gerçek suçlu kısa sürede ortaya çıkacaktır.

ULUNAY, “Kırklar ve Kiralar”, *Yeni Sabah*, 23 Mayıs 1946.

Konu: İstanbul’da İşyeri Kiralarının Düşük Olması

Özet: İstanbul’da işyeri kiralari on lira olarak belirlenmiştir. Bu oldukça düşük bir fiyattır. Esnaflar bu işyerlerinde büyük paralar kazanmaktadır. Öte yandan tek geliri bu kira olan işyeri sahipleri bu on lira ile geçinememektedir. İstanbul’da işyeri kiralarının serbest bırakılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Zümrütanka Masalı”, *Yeni Sabah*, 24 Mayıs 1946.

Konu: Dünya Barışından Ümit Kesilmesi

Özet: Amerika, Fransa, İngiltere ve Rusya dünya barışı için sürekli toplantılar yapmaktadır. Toplantılardan hep aynı kararlar çıkmaktadır. Bir adım bile ileriye gidilememektedir. İnsanlar dünya barışından ümidi kesmiş durumdadır. Dünya barışı Zümrüdü Anka kuşu gibi Kaf Dağı’nın arkasına saklanmış gibidir.

ULUNAY, “Tek Koltuğa Yeni Bir Karpuz”, *Yeni Sabah*, 25 Mayıs 1946.

Konu: İstanbul’da Süt İmalathanelerinde Yasalara Aykırı Üretim Yapılması

Özet: Sağlık müdürlüğü yaptığı denetimlerde İstanbul’daki birçok süt imalathanesinin hijyenik olmayan ortamlarda üretim yaptığını tespit etmiştir. Bu olay üzerine süt imalathanelerinin Tekel İdaresinin denetimine verilmesi gündeme gelmiştir. Bu son derece yanlış bir karardır. Çünkü tekel idaresi el attığı hiçbir işi doğru dürüst yapmamaktadır. Denetimine verilen sigara kahve ve rakı piyasada tükenmiş ve karaborsaya düşmüştür. Sütün de karaborsaya düşmesi istenmiyorsa bu karardan vazgeçilmelidir.

ULUNAY, “Aday Curnatası ve Gazeteler”, *Yeni Sabah*, 28 Mayıs 1946.

Konu: Belediye Seçimlerinde Aday Sayısının Artması

Özet: Belediye seçimlerinde aday sayısı hayli fazladır. Bunun nedeni aday olmanın çok kolay olmasıdır. Aday olmak isteyen herkes bir fotoğraf ile gazeteye başvurarak adaylığını ilan etmektedir. Bunun dışında başka bir şey yapmamaktadır. Başka ülkelerde ise adaylar el ilanları dağıtmakta, mitingler yapmakta, kampanyalar düzenlemekte, halka seçildiği takdirde neler yapacağını anlatmaktadır. Biz de ise kimse böyle bir zahmete girmemektedir. Bundan dolayı herkes aday olmaktadır.

ULUNAY, “Ayrılan Tahtırevan”, *Yeni Sabah*, 29 Mayıs 1946.

Konu: Balıkthane’de Balıkların Lağım Suyu ile Yıkanması

Özet: Bir gazete Balıkthane’deki balıkların Haliç’e akan lağım suları ile yıkandığını fotoğraflarla tespit etmiştir. Belediye elde fotoğraf olduğu için olayı inkar edememiştir. Yazar bu durumdan hareketle İstanbul halkının çok sağlık olduğunu söylemiştir. Çünkü İstanbul’da süt mikropudur, et mikropudur, balık mikropudur. Buna rağmen İstanbul halkı hala sağlıklıdır.

ULUNAY, “Töhmüt Heykelleri”, *Yeni Sabah*, 30 Mayıs 1946.

Konu: II. Dünya Savaşı Sırasında Yaralanan Çocuklar

Özet: Avrupa’da bir dergide II. Dünya Savaşı sırasında yaralanan çocukların fotoğrafları yayımlanmıştır. Bu fotoğraflarda topal, kör, kolu kopmuş pek çok çocuk vardır. Bu çocukların vebalı ağırdır. Bu savaşı başlatan ve bu savaşa destek veren devlet adamları hiçbir zaman bu vebalin altından kalkamayacaktır.

ULUNAY, “Bir İntibak Temennisi”, *Yeni Sabah*, 2 Haziran 1946.

Konu: İsviçre’nin Hızla Gelişmesi

Özet: İsviçre savaştan sonra normalleşme sürecine girmiştir. Dört milyonluk bu küçük ülke çok çalışkan bir millete sahiptir. İsviçre çikolata yapımında dünya

piyajasını elinde tutmaktadır. Öte yandan saatçılık ve otelcilik alanında da çok gelişmiştir. Bu ülke doğal güzelliklerini kullanarak turizm merkezi haline gelmeye başlamıştır. İsviçre'nin sahip olduğu her şeye Türkiye de sahiptir ancak aynı gelişmeyi biz gösterememiştir.

ULUNAY, “Şöhretin Hakkı”, *Yeni Sabah*, 3 Haziran 1946.

Konu: İbrahim Alaeddin Gövsa'nın Türk Meşhurları Ansiklopedisini Yazması

Özet: İbrahim Alaeddin Gövsa Türk Meşhurları Ansiklopedisi adlı bir eser yazmıştır. Bu eser Sedat Simavi tarafından yayınlanmıştır. Bu eser ülkemizde ihtiyaç duyulan bir eserdir. Bu bakımdan önemli bir eksikliği gidermiştir. Eser her ne kadar da eksiklikler barındırsa da edebiyatımız açısından son derece önemlidir.

ULUNAY, “Mesleki Zaruretler”, *Yeni Sabah*, 4 Haziran 1946.

Konu: Gazetecilerin Bolu'da Rahat Edecek Bir Otel Bulamaması

Özet: Gazeteciler bir mahkemeyi izlemek için Bolu'ya gitmiştir. Gazeteciler yolun bozuk olması nedeniyle yolculuk boyunca büyük sıkıntılar yaşamışlardır. Gazeteciler Bolu'ya vardıklarında ise dinlenmek için uygun bir otel bulamamışlardır. Bunun üzerine durumu eleştiren yazılar yazmışlardır. Yazar bazı mesleklerin insanlara önemli görevler yüklediğini belirterek gazetecilerin durumlarından fazla şikayet etmemelerini ister. Ayrıca yazar Bolu gibi bir ilde dinlenecek temiz bir otelin olmamasını da eleştirir.

ULUNAY, “Kafadan Kontaklar”, *Yeni Sabah*, 5 Haziran 1946.

Konu: İstanbul'da Deliler Üzerine Yapılan Bir Konferans

Özet: İstanbul’da deliler üzerine yapılan bir konferansta II. Dünya Savaşı’ndan sonra delilerin sayısının arttığı belirtilmiştir. Yazar bu fikre katılmaz. Dünyada her zaman delilerin fazla olduğunu belirtir. Yazara göre Türkler her zaman için delileri sevmiştir. Hatta büyük devlet adamlarına bile deli lakabı takılmıştır. Bundan dolayı bilim adamlarının dedikleri gibi endişe edilecek bir durum olmadığını düşünür.

ULUNAY, “Hâkimlerimizin Terfihi”, *Yeni Sabah*, 6 Haziran 1946.

Konu: Hâkim Maaşlarına Zam Yapılması

Özet: Hâkim maaşlarına hükümet tarafından zam yapılmıştır. Bu zamlarla birlikte en düşük hâkim maaşı 300 liradan başlayacaktır. Kıdem arttıkça maaşlara 200 lira daha eklenecektir. Hâkimlerin omzunda ağır bir manevi yük bulunmaktadır. Bu durum karşısında kendilerine hazineler verilse de az gelecektir. Ama bu zamlarla en azından geçimlerini daha rahat sürdürebileceklerdir.

ULUNAY, “Su Meselesi”, *Yeni Sabah*, 7 Haziran 1946.

Konu: İstanbul’da Su Sıkıntısının Yaşanması

Özet: Yaz ayının gelmesi ile İstanbul’da su kesintileri başlamıştır. Uzmanlara göre İstanbul iki yıl daha su sıkıntısı yaşayacaktır. Bu iki yıldan sonra da durumun düzeliş düzelmeyeceği kesin değildir. Başka ülkelerde deniz suyu bile arıtılarak içilmektedir. Biz de ise hala su kesintisi yaşanmaktadır. Bizim de artık bu sorunlara ciddi çözümler üretmemiz gerekmektedir.

ULUNAY, “Yazıyor!.. Cinayeti Yazıyor!”, *Yeni Sabah*, 8 Haziran 1946.

Konu: Cinayetlerin Artması

Özet: Gazetelerde her gün cinayet haberleri çıkmaktadır. Bu da göstermektedir ki ülkemizde cinayet vakaları hızla artmıştır. Bir dönem aşk cinayetleri tırmanışa geçmiştir. Son günlerde ise adi cinayetler ön plana çıkmıştır. Bu adi cinayetler basit olaylarla işlenen cinayetlerdir.

ULUNAY, “Bilirim Ama Söylemem!”, *Yeni Sabah*, 9 Haziran 1946.

Konu: Ankara’da İşlenen Doktor Cinayeti

Özet: Ankara’da işlenen doktor cinayetinin mahkemesi Bolu’da devam etmektedir. Ancak henüz bir ilerleme kaydedilememiştir. Gözaltında iki zanlı bulunmaktadır. Bu zanlılardan biri kendisinin katil olmadığını iddia etmektedir. Aynı zanlı kimin suçlu olduğunu bildiğini; ama bunu söyleyemeyeceğini de söylemiştir. Bunun üzerine mahkeme tıkanmıştır.

ULUNAY, “Aylık Toplantıda Süt”, *Yeni Sabah*, 10 Haziran 1946.

Konu: İstanbul’da Sütün Mikroplu Çıkması

Özet: İstanbul valisi ve belediye başkanı gazetecilerle yaptıkları aylık toplantıda süt sorununu tartışmışlardır. İstanbul valisi süt denetiminin çok güç bir iş olduğunu belirterek bu sorunun kolay kolay çözülemeyeceğini belirtmiştir. Vali bey süt denetiminin sadece imalathanelerle sınırlı olmadığını düşünür. Bu sütün geldiği çiftlik ve mandıraların da denetlenmesi gerekmektedir. Bu da son derece güç bir iştir.

ULUNAY, “Alınacak Ders!”, *Yeni Sabah*, 11 Haziran 1946.

Konu: İngiltere’de İktidar ve Muhalefetin Bir Araya Gelmesi

Özet: İngiltere’de zafer kazanıldığı için büyük bir tören hazırlanmıştır. Bu törende Başbakan Attke ile muhalefet lideri Churchill aynı arabaya binerek halkı

birlikte selamlamışlardır. Yazara göre İngiltere'nin başarısı burada gizlidir. Milli menfaatler söz konusu oldu mu İngiltere'de herkes birlikte hareket etmektedir.

ULUNAY, “Sebzeciliği Kurtarmak”, *Yeni Sabah*, 12 Haziran 1946.

Konu: İstanbul'da Sebzelerin Çürümesi

Özet: İstanbul'da Marmara'nın Anadolu sahillerinde sebzelere bir hastalık musallat olmuştur. Bu hastalık sebzelere büyük zarar vermiştir. Durum böyle devam ederse İstanbul'da büyük bir sebze kıtlığı yaşanacaktır. Ziraat Müdürlüğü bu durum karşısında hemen önlem almalıdır.

ULUNAY, “İstanbul Gazeteciler Cemiyeti”, *Yeni Sabah*, 14 Haziran 1946.

Konu: İstanbul Gazeteciler Cemiyetinin Gazetecilere Sahip Çıkması

Özet: Basın Birliği İstanbul Bölge Sorumlusu Sedat Simavi ve arkadaşları kısa sürede yaptıkları önemli işlerle gazetecilerin hayranlığını kazanmışlardır. Birlik gazetecilerin hastane masraflarını, ölüm durumunda cenaze masraflarını karşılamayı taahhüt etmiştir. Ayrıca çocuğu olanlara ek zam verilecektir. Bu kararlar gazeteciler için son derece önemlidir.

ULUNAY, “Bize Biraz Acıyın Efendim”, *Yeni Sabah*, 15 Haziran 1946.

Konu: İstanbul'un Toplu Taşıma Sorunu

Özet: İstanbul'da yolcu sayısının artmasıyla tramvaylar halkın ihtiyacını karşılayamamaktadır. Bundan dolayı tramvaylar tıklım tıklım dolu olduğu halde sefer yapmaktadır. Bu durum yolcular için bir eziyettir. İETT bahane üretmek yerine artık bu halka acıyıp bir çözüm üretmelidir.

ULUNAY, “Meslektaşın Hayreti”, *Yeni Sabah*, 16 Haziran 1946.

Konu: Türkiye’deki Hayat Pahalılığına Yabancı Gazetecilerin Şaşırması

Özet: Ülkemizi ziyaret eden Mısırlı bir gazeteci ülkemizdeki hayat pahalılığı karşısında şaşırmıştır. Öte yandan Amerikalı bir gazeteci Türkiye’de dört kişilik bir ailenin geçinmesi için 300 liraya ihtiyaç duyduğunu; oysa memur maaşının 90 lira olduğunu tespit ettiğini açıklamıştır. Amerikalı gazeteci Türkiye’deki memurların nasıl geçinebildiklerini bir türlü anlayamadığını belirtmiştir.

ULUNAY, “İntihar Yasağına Zeyl”, *Yeni Sabah*, 17 Haziran 1946.

Konu: Gazetelerde İntihar Haberlerinin Çıkmasının Yasaklanması

Özet: Gazetelerin intihar haberi yapması yasaklanmıştır. Bu yerinde bir karardır. Çünkü bu tür haberlerin çok fazla çıkması bu olayın toplum tarafından kanıksanmasına yol açabilir. Örneğin memurların zimmetine para geçirme haberlerinin sık çıkması bu olayın kanıksanmasına yol açmıştır. Artık insanlar memurların hırsızlık yapmalarını yadırgamamaktadır.

ULUNAY, “Aczın Galebesi”, *Yeni Sabah*, 18 Haziran 1946.

Konu: İstanbul Şehir Meclisinin Son Toplantısı

Özet: İstanbul Şehir Meclisi son toplantısını yapıp yaz tatiline girmiştir. Bu som toplantıda İstanbul’un ulaşım sorunu, süt meselesi ve su sorunu tartışılmıştır. Üyeler bu üç konuyu görüşmüştür; ancak çözüm konusunda somut bir adım atılamamıştır.

ULUNAY, “Temel Meselesi”, *Yeni Sabah*, 19 Haziran 1946.

Konu: İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Binasının Temelinin Atılması

Özet: Beyazıt'ta İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi'nin temeli atılmıştır. Her şey de sorun yaşandığı gibi bu olayda da sorun yaşanmıştır. Temel çok derin kazıldığı için çevredeki binalar zarar görmüştür. Bazı binalarda çatlaklar meydana gelmiştir. Bina sakinleri bu durum karşısında mağdur olmuşlardır.

ULUNAY, “Zavallı İstikbal Sığası”, *Yeni Sabah*, 20 Haziran 1946.

Konu: Tekel Bakanın Planlarını Açıklaması

Özet: Tekel Bakanı bakanlığın planları hakkında bir açıklama yapmıştır. Buna göre bakanlık Amerika'ya iki uzman gönderecektir. Bu uzmanlar buradaki şarap fabrikalarını inceleyerek yurda dönecektir. Ülkemizde de bunlara benzer şarap fabrikaları kurulacaktır. Ayrıca İstanbul'da büyük bir sigara fabrikası kurulacaktır. Bunlar gayet güzel planlardır. Ama bunların bugüne kadar yapılması gereken icraatlardır. Bakanın bunları geleceğe bırakması hatadır.

ULUNAY, “Jimnastik Bir Ders Değildir”, *Yeni Sabah*, 22 Haziran 1946.

Konu: Bir Öğrencinin Beden Dersi Zayıf Olduğu İçin Sınıfta Kalması

Özet: Bir öğrenci bütün dersleri çok yüksek olduğu halde beden eğitimi dersi zayıf olduğu için sınıfta kalmıştır. Bunun üzerine aile şikayetçi olmuştur. Konuyu araştırmak için görevlendirilen müfettiş öğretmeni haklı bularak çocuğun sınıfta kalmasına karar vermiştir. Böylece bu öğrenci bir senesini kaybetmiştir. Bu yanlış bir uygulamadır. Beden eğitimi bir ders değildir. Beden gücüne dayanır. Bu karara göre sakat öğrencilerin veya kilolu öğrencilerin sınıfta kalması gerekecektir. Bu da hiç adil olmayacaktır.

ULUNAY, “Parti Mücadelesi ve Propaganda”, *Yeni Sabah*, 23 Haziran 1946.

Konu: Milletvekili Seçimlerinin Yaklaşmasıyla Partilerin Propagandaya Hız Vermesi

Özet: Milletvekili seçimleri iyice yaklaşmasıyla partiler propaganda faaliyetlerine hız vermiştir. Seçimler Halk Partisi ile Demokrat Parti arasında geçecektir. Bu iki parti seçim propagandalarında birbirlerini kötülemektedir. Bu yanlış bir harekettir. Bir siyasi parti propaganda yaparken rakibini kötülememelidir. Bunun yerine kendi yaptıklarını ve yapacaklarını halka anlatmalıdır.

ULUNAY, “Tılsımlı Kâğıd”, *Yeni Sabah*, 24 Haziran 1946.

Konu: İstanbul’da Ekmeğin Karne ile Satılması

Özet: İstanbul’da ekmek karne ile satılmaya devam etmektedir. Oysa II. Dünya Savaşı sona ermiştir. Avrupa normalleşmiş, Amerika seferleri başlamıştır. Ülkeler kendi aralarındaki siyasi krizi atlattır. Durum böyleyken ekmeğin karne ile satılması için geçerli hiçbir bahane kalmamıştır. Belediyenin bu işte ısrar etmesinin tek nedeni belediyede çalışan bazı işçilerin karne işi ile ilgilendikleri için maaş almasıdır. Eğer karne kalkacak olursa bu kişiler işsiz kalacaktır.

ULUNAY, “Demokrasi İksîri”, *Yeni Sabah*, 25 Haziran 1946.

Konu: Ülkemizde Bazı Kişilerin Demokrasiyi İstememesi

Özet: Ülkemizde bazı kişiler demokrasiyi ağır bir şekilde eleştirmektedir. Bu kişiler demokraside her kararın tartışılmasının işlerin yavaşlamasına yol açtığını iddia etmektedir. Bu yanlış bir düşüncedir. Demokraside kararların tartışılarak alınması işleri yavaşlatabilir; ancak alınan kararların daha sağlıklı ve kalıcı olmasını sağlar. Örneğin Fransa’da demokrasi olduğu için II. Dünya Savaşı bu ülkeye zarar verememiştir. Oysa Almanya’da diktatörlük olduğu için ülke yerle bir olmuştur.

ULUNAY, “Binaların Hüvviyeti”, *Yeni Sabah*, 26 Haziran 1946.

Konu: İstanbul'daki Eski Yalıların Fuhuş Yuvası Yapılması

Özet: İstanbul'un en güzel binaları olan Boğaziçi yalıları otel yapılmıştır. Ancak bu otellerde turistler veya aileler gidip konaklamamaktadır. Bu oteller sadece fuhuş yapmak isteyenlere hizmet vermektedir. İstanbul Belediyesi'nin bu durum karşısında gerekli tedbirleri alması gerekmektedir. Bu hem bu binaların kurtarılması hem de ahlaki çöküntünün önüne geçilebilmesi açısından son derece önemlidir.

ULUNAY, “Selim Sırrı Ne Zaman Konuşacak”, *Yeni Sabah*, 27 Haziran 1946.

Konu: Jimnastik Dersinden Öğrencilerin Kalması

Özet: Bazı öğrenciler diğer derslerden başarılı oldukları halde jimnastik dersini geçemedikleri için sınıfta kalmışlardır. Bu konuyla ilgili herhangi bir düzenleme yapılmadığı için bu öğrenciler mağdur olmuştur. Spordan sorumlu milletvekili Selim Sırrı Tercan'ın jimnastiğin bir ders olmadığını açıklaması gerekmektedir. Yoksa bu öğrencilerin mağduriyeti giderilemeyecektir.

ULUNAY, “Ayşe Kadını Ta'ziyet”, *Yeni Sabah*, 28 Haziran 1946.

Konu: Toprak Mahsulleri Ofisinin Depolarında Fasulyenin Çürümesi

Özet: Dokuz bin ton fasulye toprak Mahsulleri Ofisinin depolarında aylarca tutulduğu için çürümüştür. Ofis çürüyen bu mahsulleri domuz tüccarlarına satmak istemiştir; ancak domuzlar bile bu fasulyeleri yemediği için domuz tüccarları bu fasulyeleri almamıştır. Bu fasulyelerin ceza olarak sorumlulara yedirilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Burundaki Çıban”, *Yeni Sabah*, 29 Haziran 1946.

Konu: Sarayburnu’nda İmara Aykırı Gazino Yapılması

Özet: Önceki sene Sarayburnu’nda imara aykırı olarak bir gazino yapılmıştır. Bu gazino görüntü kirliliğine yol açmaktadır. Çok eleştirildiği halde belediye bu konu hakkında sessiz kalmış ve duruma göz yummuştur. Şimdi aynı gazino büyütülmek istenmektedir. Böylece görüntü kirliliği iyice artacaktır. Belediyenin duruma hemen müdahale etmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Mösyö Prost-Ziçni Paşa”, *Yeni Sabah*, 30 Haziran 1946.

Konu: İstanbul’da Yangınların Önlenmesi

Özet: İstanbul Belediyesi imar sorumlusu Mösyö Prost İstanbul’da yangınların önlenmesi için bir proje hazırlamıştır. Bu projeye göre İstanbul’da evler birbirinden uzak yapılacaktır. Böylece yangın diğer evlere sıçramayacaktır. Ancak bu proje çok masraflı olduğu için bundan vazgeçilmiştir. Bunu bile yapamayan belediye en azından itfaiye kurumunu güçlendirmelidir.

ULUNAY, “Ekşimiş Yemekler”, *Yeni Sabah*, 1 Temmuz 1946.

Konu: Haliç’te İşçilere Ekşimiş Yemek Yedirilmesi

Özet: Haliç’te çalışan 1800 işçiye ekşimiş yemek yedirilmektedir. İşçiler bu durum üzerine yemekleri yemeyerek denize dökmüştür. Olay basında yer alınca firma yetkilileri yemeklerin bir gün öncesinden yapıldığını bundan dolayı ekşimenin normal olduğunu söyleyerek kendilerini savunmuşlardır. Oysa yaz ortasında yemeklerin bir gün önceden yapılması insan sağlığı için son derece zararlıdır. Yetkililer yaptıkları açıklamayla suçlarını itiraf etmiştir.

ULUNAY, “Kantarın Topu Kaymış”, *Yeni Sabah*, 2 Temmuz 1946.

Konu: Ülkemizde Gelir Dağılımındaki Adaletsizlik

Özet: İzmir İtiraz Komisyonu Başkanı aylık 80 lira maaş almaktadır. Öte yandan Ankara’da bir okula aylık 90 lira maaşla bir aşçı alınmıştır. Üstelik bu aşçıya kalacak yer de verilmiştir. Bu durum gelir dağılımındaki adaletsizliği göstermektedir.

ULUNAY, “Bir İstifadan Sonra”, *Yeni Sabah*, 3 Temmuz 1946.

Konu: İstanbul Elektrik Tünel Tramvay İdaresi Genel Müdürünün İstifa Etmesi

Özet: İstanbul ETT İdaresi Genel Müdürü istifa ederek üniversitedeki hocalık görevine geri dönmüştür. Tramvaylar düzeltilemediği için en çok eleştiriler bu zata yönelmiştir. Bu eleştirilerden bıkan genel müdür çözümü istifa etmekte bulmuştur. Oysa tramvayların düzeltilmesi son derece güç bir iştir. Çünkü idarenin gelirlerinin büyük bir kısmı elinden alınarak yol ve kaldırım yapımına aktarılmıştır. Bu durumda dar bir bütçe ile tramvaylar düzeltilememiştir.

ULUNAY, “Adliyede Terfiler”, *Yeni Sabah*, 4 Temmuz 1946.

Konu: Hâkim ve Savcı Maaşlarının Düşük Olması

Özet: Ülkemizde hâkim ve savcı maaşları 70-90 lira arasında değişmektedir. Bu çok düşük bir miktardır. Adalet mekanizmasını elinde tutan bu kişilere daha yüksek maaşlar verilmelidir. Maaş düşüklüğünden dolayı bazı hâkim ve savcılar istemeye istemeye görevlerini bırakmak zorunda kalmaktadır. Hükümetin bu konuya bir çözüm üretmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Adaylar ve Çeşitleri”, *Yeni Sabah*, 5 Temmuz 1946.

Konu: Milletvekilliği Seçimlerinde Aday Sayısının Artması

Özet: Milletvekili seçimlerinde çok sayıda aday ortaya çıkmıştır. Bu adayların büyük bir kısmı seçilemeyeceğini bile bile sırf gazetelerde boy göstermek için adaylığını koymuştur. Böyle giderse seçimlere kadar herkes aday olacak ve oy kullanacak kimse kalmayacak diyen yazar siyasi olgunluğun şart olduğunu belirtmektedir.

ULUNAY, “Demokrasi ve Anadolu Olgunluğu”, *Yeni Sabah*, 6 Temmuz 1946.

Konu: Konya’da Halk Partili Belediye Başkanının Demokrat Partili Milletvekili Adayını Sıcak bir Şekilde Karşılması

Özet: Konya’da Halk Partili belediye başkanı Demokrat Partili milletvekili adayını sıcak bir şekilde karşılamıştır. Hatta belediye başkanı milletvekili adayının mitingine giderek konuşmayı sonuna kadar dinlemiştir. Bu örnek davranış Anadolu’nun siyasi olgunluğunu göstermesi bakımından son derece önemlidir.

ULUNAY, “Devlet Tüccar Olamaz”, *Yeni Sabah*, 7 Temmuz 1946.

Konu: Hükümetin Et Satmak İstemesi

Özet: Hükümet et satmaya karar vermiştir. Bu amaçla Erzurum’da büyük bir merkez kurulacak burudan memleketin her tarafına et dağıtılacaktır. Hükümetin bu kararı halk arasında hoşnutsuzlukla karşılanmıştır. Çünkü bu merkezlerde çalışan memurlar devlet kar da etse zarar da etse maaşlarını almaya devam edecektir. Durum böylece olunca bu memurlar görevlerini hakkıyla yerine getirmeyecektir. Böylece et meselesi de Tekel gibi Toprak Mahsulleri Ofisi gibi içinden çıkılmaz bir hale gelecektir.

ULUNAY, “Yine Orman Davası”, *Yeni Sabah*, 8 Temmuz 1946.

Konu: Ormanların Korunamaması

Özet: Ziraat Bakanlığı hazırladığı bir kitapta ormanların artık daha iyi korunacağını ve artık orman yangınlarının görülmeyeceğini belirtmiştir. Bu insanlara pek inandırıcı gelmemektedir. Çünkü hâlâ ülkenin pek çok yerinde orman yangınları görülmektedir. Bu gidişle ülkemiz kısa bir süre sonra ormansız kalacaktır. Ziraat Bakanlığı kitap çıkaracağına orman yangınlarıyla mücadele etmelidir. Öte yandan yanan ormanlar yerine yeni ormanlar kurulmalıdır.

ULUNAY, “Çok Şükür Dokuz Bina Yandı”, *Yeni Sabah*, 9 Temmuz 1946.

Konu: İstanbul’da Meydana Gelen Yangında Dokuz Binanın Yanması

Özet: İstanbul’da meydana gelen yangında dokuz bina yanmıştır. Telefonlar çalışmadığı için itfaiye geç çağırılmıştır. Öte yandan olay yerine giden itfaiyenin suyu bittiği için yangına müdahale edilememiştir. İstanbul gibi bir merkezde telefonların çalışmaması ve itfaiyenin suyunun olmaması son derece üzücü bir olaydır.

ULUNAY, “Böyle Böyle Alışacağız”, *Yeni Sabah*, 10 Temmuz 1946.

Konu: Seçimlerde Yaşanan Siyasi Çekişmeler

Özet: Seçimlerin yaklaşmasıyla partiler arasındaki çekişme iyice artmıştır. Özellikle Halk Partisi ve Demokrat Parti arasındaki sürtüşme iyice artmıştır. Bu sürtüşmeler son derece doğaldır. Çünkü ülkemiz henüz demokrasiyi hazmedememiştir. Böyle böyle demokrasiye alışacağız.

ULUNAY, “İntihar Hadisesi ve Radyo”, *Yeni Sabah*, 11 Temmuz 1946.

Konu: Ankara Valisi Nevzat Tandoğan’ın İntihar Etmesi

Özet: Ankara Valisi ve Belediye Başkanı Nevzat Tandoğan intihar etmiştir. Bu olay üzerine gazeteler sayfalarca yazı yazmıştır. Bununla birlikte radyoda konuyla ilgili tek bir söz söylenmemiştir. Radyonun görevi sadece müzik çalmak değildir. Radyo aynı zamanda önemli haberleri de halka duyurmak zorundadır.

ULUNAY, “Karşiki Tayfa Dız! Bizim Tayfa Hû!”, *Yeni Sabah*, 12 Temmuz 1946.

Konu: Siyasilerin Atışması

Özet: Seçimlerin yaklaşması ile siyasi arena iyice kızışmıştır. Mitinglerde karşıt gruplar karşı karşıya gelerek ağız dalaşına girmektedir. Çoğu zaman bu ağız dalaşları kavga ile sonuçlanmaktadır. Bu durum çocukların oynadığı Karşiki Tayfa Dız, Bizim Tayfa Hû oyununa benzemektedir.

ULUNAY, “Yansın Balmumlar Yansın!”, *Yeni Sabah*, 13 Temmuz 1946.

Konu: Toprak Mahsulleri Ofisinin Lojman Yaptırması

Özet: Toprak Mahsulleri Ofisi yurdun çeşitli yerlerinde lojman yapmaya başlamıştır. Bu lojmanların her biri 14 bin lira tutarındadır. Toprak Mahsulleri Ofisi hem aldığı ürünleri depolarında çürütmektedir hem de büyük bir masrafla bekçilerine ev yaptırmaktadır. Bu durum karşısında yetkililerin sessiz kalmaması gerekmektedir.

ULUNAY, “Rahmet ve Zahmet”, *Yeni Sabah*, 15 Temmuz 1946.

Konu: İstanbul’da Yağmurun Yağmasıyla Yaşanan Felaketler

Özet: İstanbul’da yağmur yağmıştır. Ancak beklenin aksine yağmur boşalan bentlere bereket ısınan havaya ferahlık getirmemiştir. Bunun yerine İstanbul’a sel ve felaket getirmiştir. Kapalı Çarşı’yı su basmıştır. Ali Paşa Camisine yıldırım

düşmüştür. Çarpık kentleşmenin getirdiği bu felaketler ne yazık ki her sene İstanbul'da yaşanmaktadır.

ULUNAY, “Okuma Bilen Eşekler”, *Yeni Sabah*, 16 Temmuz 1946.

Konu: Nasreddin Hoca'nın Eşeğe Okuma Öğretmesi

Özet: Nasreddin Hoca eşeğe okumayı öğretebileceğini iddia etmiştir. Bunun üzerine Timur Nasreddin Hoca'ya iki ay süre vererek ondan eşeğe okumayı öğretmesini istemiştir. İki ay sonra Hoca eşeğiyle Timur'un huzuruna çıkar ve eşeğe kitap okutur. Timur bu işin sırrını sorunca Hoca olayı ona anlatır. Hoca eşeğin arpasını kitabın sayfalarının arasına bırakmıştır. Eşek arpaları yemek için diliyle kitabın sayfalarını çevirmek zorundadır. Aç eşek sayfaların arasında arpa göremeyince hazin hazin anırmıştır.

ULUNAY, “Açık Hava Tiyatrosu”, *Yeni Sabah*, 17 Temmuz 1946.

Konu: İstanbul'da Açık Hava Tiyatrosunun Temelinin Atılması

Özet: İstanbul'da Açık Hava Tiyatrosunun temeli atılmıştır. Tiyatro binasına toplam 480 bin lira harcanacağı tahmin edilmektedir. Bu oldukça önemli bir miktardır. Her ne kadar da tiyatro önemli bir sanat aktivitesi olsa da şehrin daha önemli problemleri vardır. Bu para buralara harcanmalıdır. Bu eksiklikler giderildikten sonra tiyatro binasına para ayrılmalıdır.

ULUNAY, “Hikmetinden Sual Olunmaz”, *Yeni Sabah*, 18 Temmuz 1946.

Konu: İstanbul'da Toplu Taşıma Araçlarında Yaşanan İzdiham

Özet: İstanbul'da Toplu taşıma araçları halkın ihtiyacına karşılık verememektedir. Yolcu sayısı don derece fazla olmasına karşın araç sayısı son derece azdır. Bundan dolayı araçlarda izdiham yaşanmaktadır. Yaz ayının sıcak

günlerinde halka bu sıkıntının yaşatılması doğru değildir. Belediyenin tramvay sayısını ve sefer sayısını arttırması gerekmektedir.

ULUNAY, “İlk Adım”, *Yeni Sabah*, 23 Temmuz 1946.

Konu: Milletvekili Seçimlerinin Tamamlanması

Özet: Milletvekili seçimleri tamamlanmıştır. Sonuçlar kesin olmasa da ibre Demokrat Parti'den yanadır. Bazı yerlerde iktidar partisi olan Halk Partisi'nin halkı kendi lehine oy kullanmaya zorladığı yönünde haberler çıkmasına rağmen seçimler genel itibari ile demokratik bir ortamda yapılmıştır. Bu seçimler ülkemizin demokrasi yolunda attığı ilk adımdır.

ULUNAY, “Öğretmen Davası”, *Yeni Sabah*, 11 Ocak 1947.

Konu: Köye Atanan Bir Öğretmenin Olumsuz Davranışları

Özet: Anadolu'da bir köye atanan genç bir öğretmen burada olumsuz tavırlar sergilemiştir. Bu olumsuz tavırları yüzünden öğretmenin köylüyle ve özellikle de muhtarla arası açılmıştır. Yazara göre bazı mesleklerde mesai kavramı yoktur. Bu mesleğe sahip insanlar her zaman toplumun gözü önündedir. Bu bakımdan bu insanların olumsuz davranışlar sergilemesi doğru değildir. Öğretmenlik de bu mesleklerden biridir. Bu bakımdan bu genç öğretmen haksızdır.

ULUNAY, “İstanbul Limanı”, *Yeni Sabah*, 13 Ocak 1947.

Konu: İstanbul Limanının Yerinin Değişmesi

Özet: İstanbul'da yeni bir limanın yapılması planlanmaktadır. Ancak yeni limanın nereye yapılacağı konusunda fikir ayrılıkları yaşanmaktadır. Bundan dolayı liman bir türlü yapılmamaktadır. Liman için en uygun yer Kum Kapı ve Yeni Kapı arasındır. Limanın bu bölgeye yapılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Oyuncak Meselesi”, *Yeni Sabah*, 14 Ocak 1947.

Konu: Oyuncak Fiyatlarının Yüksek Olması

Özet: Yılbaşının da etkisi ile piyasalarda bir canlanma görülmüştür. Bütün ürünler gibi oyuncaklar da vitrinlerdeki yerini almıştır. Ancak bu sene oyuncak fiyatlarında ciddi bir artış yaşanmıştır. Ailelerin bu fiyatlarla bu oyuncakları almaları mümkün değildir. Ayrıca vitrinlerde savaşı anımsatan oyuncaklar ağırlıktadır. Hükümetin bu durumla ilgilenmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Bir Dertleşme”, *Yeni Sabah*, 16 Ocak 1947.

Konu: İstanbul’da Kar Yağışının Yol Açtığı Sorunlar

Özet: İstanbul’da birkaç gün etkili olan kar yağışı nihayet durmuştur. Karın bu kadar kısa süre yağması bile İstanbul’da hayatın felç olmasına yetmiştir. İstanbul’da belediye bu tür olaylara hazırlıksız olduğu için ne yazık ki her sene aynı görüntüler yaşanmaktadır.

ULUNAY, “Ete Narh Mes’elesi”, *Yeni Sabah*, 17 Ocak 1947.

Konu: İstanbul’da Et Fiyatlarının Yüksek Olması

Özet: İstanbul’da et fiyatları oldukça yüksektir. Ayrıca kasaplar insanlara kötü et satmaktadır. Yazara göre belediye artık bu duruma müdahale etmelidir. Belediye bakalar kurarak kendi belirlediği fiyatlarda et satmalıdır. Ancak bu şekilde et fiyatlarında bir düşüş sağlanabilir.

ULUNAY, “Bu İş Yine Olmadı!”, *Yeni Sabah*, 19 Ocak 1947.

Konu: Hâkimlerin Maaşlarının Düşük Olması

Özet: Hâkim maaşlarına zam yapılacağı yönünde bazı haberler dolaşmaktadır. Çıkan haberlere göre hâkimlere aylık 700 lira maaş verilmesi düşünülmektedir. Yazara göre düşünülen miktar çok düşüktür. Hâkimlerin en az 1500 lira maaş almaları gerekmektedir. Bu maaş adalete sistemimizin kalitesi için şarttır.

ARI, “Pazar Musahabeleri ‘Hamam, Tas ve Tellak-Yine O Mevzu-Kumarlar ve Kadınlar’”, *Yeni Sabah*, 19 Ocak 1947.

Konu: Güncel Konular Üzerine Yazılan Pazar Sohbetleri

Özet: Yazar bu yazısında üç ayrı konuya yer vermiştir. Demokrat Parti milletvekillerinde biri “Aynı tas, aynı hamam.” diye bir cümle kullanmıştır. Bu milletvekili seçilerden sonra hiçbir şeyin değişmediğini anlatmak istemiştir. Bunun üzerine siyasiler arasında ciddi bir tartışma yaşanmıştır. Yazar siyasiler bir cümle yüzünden bu kadar tartışmalarına anlam verememiştir. Yazar tartışmalara neden olan cümleye atıfta bulunarak “Hamam giren terler.” demiştir. Bu sözü ile yazar siyasetçilerin biraz sakin olmasını istemektedir.

ULUNAY, “Dostlar Alışverişte Görsün”, *Yeni Sabah*, 20 Ocak 1947.

Konu: İstanbul Belediyesinin Garsonluk Kursu Açması

Özet: İstanbul Belediyesi üç aylık bir garsonluk kursu açmıştır. Yazara göre bu kurs göz boyamak başka bir işe yaramayacaktır. Çünkü İstanbul’a turist gelse kalacağı otel yoktur. Otel yapılırsa bu oteli işletecek adam yoktur. Durum böyleyken garson yetiştirmek için kurs açılması son derece gereksizdir. Öncelikle bir otelcilik okulu açılmalıdır. Burada garsonluktan müdürlüğe kadar bütün alanlarda eğitim verilmelidir.

ULUNAY, “Merhametten Çıkan Maraz”, *Yeni Sabah*, 22 Ocak 1947.

Konu: İstanbul’da Dilencilere Para Verilmesi

Özet: İstanbul’da çok sayıda dilenci bulunmaktadır. İnsanlar özellikle de küçük yaştaki dilencilere acıyarak bunlara para vermektedir. Oysa bu merhamet ilerde büyük sıkıntılar doğuracaktır. Çünkü bu çocuklar rahat yoldan para kazanmaya alışacaktır. Böylece hiçbir iş yapmayacaktır. Sonunda kötü yola düşeceklerdir.

ULUNAY, “İnsan Pıhtıları”, *Yeni Sabah*, 23 Ocak 1947.

Konu: İçkinin Ucuzlatılması

Özet: Tekel Bakanı sahte rakının satışını azaltmak için rakı fiyatlarında indirim yapmıştır. Ülkemizde zaten insanlar sarhoşların yüzünden büyük sıkıntılar yaşamaktadır. Alkolün ucuzlaması ile şimdi sarhoş sayısı artacaktır. Yani insanların sorunları da artacaktır.

ULUNAY, “Az Verme Hırsız Olur”, *Yeni Sabah*, 24 Ocak 1947.

Konu: Paris’te Yakalanan Altın Kaçakları

Özet: Paris’te bir çete altın kaçakçılığı suçundan yakalanmıştır. Verilen bilgilere göre çetenin üyeleri Türk’tür. Türklerin böyle bir olaya karışması ülkemizin prestijini uluslararası alanda ciddi şekilde sarsmıştır. Yazar bu noktada hükümete yüklenmektedir. Yazara göre ülkede ekonomik refah olmadığı için insanlar bu işlere kalkışmaktadır. Bu bakımdan hükümeti uyarmıştır.

ULUNAY, “Çöp ve Mertek”, *Yeni Sabah*, 25 Ocak 1947.

Konu: İtalya’da Flaubert’in Eserlerinin Yasaklanması

Özet: İtalyan hükümeti Flaubert’in eserlerini yasaklamıştır. Yazara göre Flaubert oldukça başarılı bir sanatçıdır. Eserlerini oluşturmak için büyük emek

vermiş, çok titiz davranmıştır. İtalya'nın bu sanatçıyı yasaklaması doğru değildir. Yazara göre İtalya Mussolini'den sonra bir türlü kendine gelememiştir.

ULUNAY, “Kırtasiye Devi ve Memurlar”, *Yeni Sabah*, 26 Ocak 1947.

Konu: Hükümetin Memur Sayısını Azaltmak İstemesi

Özet: Hükümet memur sayısını azaltmak için vilayet sayısını azaltmayı düşünmektedir. Bu bakımdan iyi çalışanlar memurlar görevde bırakılacak, diğer memurlar işten çıkarılacaktır. Yazara göre memurların işten çıkarılması yerine yeni memur alınmaması daha mantıklıdır. Ayrıca yazara göre devlete memur maaşlarından çok kırtasiyecilik daha fazla yük olmaktadır.

ARI, “Pazar Musahabeleri ‘Hicra Oku-Bir Nasihat-Araba Sevdası-Bir Uyku Hadisesi’ ”, *Yeni Sabah*, 26 Ocak 1947.

Konu: Yazarın Çeşitli Konularda Yazdığı Yazılar

Özet: Yazar bu yazısında Pazar Sohbetleri adı altında birkaç güncel olay anlatmıştır. Demokrat Parti ve Cumhuriyet Halk Partisi arasında süren tartışmalar devam etmektedir. Yazar bu siyasi çekişmeleri demokrasinin cilveleri olarak gördüğü için bunarın hoş karşılanmasını istemektedir.

Vakit gazetesi ülkenin en az satan gazetelerinden biridir. Buna rağmen gazetenin baskı araçları en son teknolojiye sahiptir. Yazar satış yapamayan bir gazetenin bu makineleri elinde tutmasını gereksiz görmektedir. Bundan dolayı Vakit gazetesinin bu makineleri satmasını tavsiye etmiştir.

ULUNAY, “Hâkimlere Olan Borcumuz”, *Yeni Sabah*, 28 Ocak 1947.

Konu: Hâkimlerin Maaşlarına Zam Yapılması

Özet: Hâkimler ülkemizde adaleti sağlayan kişilerdir. Yeri geldiğinde en büyük devlet adamlarına karşı bu kişiler adaleti uygulamaktadır. Buna rağmen hâkimler ülkemizde geçim sıkıntısı çekmektedir. Yazara göre en üst makamda olan bu kişilerin en üst seviyede maaş laması gerekmektedir.

ULUNAY, “Çorba”, *Yeni Sabah*, 29 Ocak 1947.

Konu: II. Dünya Savaşından Sonra Dünyanın Karışması

Özet: II. Dünya Savaşı sona ermesine rağmen dünyadaki karışıklık sona ermemiştir. Balkanlarda hâlâ huzur sağlanamamıştır. Bunun nedeni ülkeler arasında yapılan gizli anlaşmalardır. Yazara göre her ülke kendi çıkarını korumak için gizli politikalar yürütmektedir. Bu durum ilerleyen zamanlarda yeni bir savaşa neden olabilir. Dünya liderlerinin bu duruma dikkat etmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Yine Nakil Vasıtaları”, *Yeni Sabah*, 30 Ocak 1947.

Konu: İstanbul’un Toplu Taşıma Sorunu

Özet: İstanbul’da toplu taşıma araçlarında ciddi bir yoğunluk vardır. Yolcu sayısı sürekli artmasına rağmen otobüs sayısı hep aynıdır. Bu durum otobüslerde izdiham yaşanmasına neden olmaktadır. İstanbul’un bu sorununun çözülmesi için sadece bu konuyla ilgilenen bir müdürlüğün olması gerekmektedir. Bu müdürün de gece gündüz araçları denetlemesi lazımdır.

ULUNAY, “Kaymakamlar Staja Gidiyor”, *Yeni Sabah*, 1 Şubat 1947.

Konu: Kaymakamların Yurtdışına Staja Gönderilmesi

Özet: Hükümet kaymakamların yurtdışına staja gönderilmesi için bir yasa üzerinde çalışmaktadır. Yıllardır görev yapan kaymakamların staja ihtiyacı yoktur.

Hükümet bu kaymakamları staja göndereceğine yetkilerini arttırmalıdır. O zaman kaymakamlar daha başarılı olacaktır.

ULUNAY, “Mâdûn Kardeşlere Dair”, *Yeni Sabah*, 2 Şubat 1947.

Konu: İstanbul’da Arabacıların Atlara İşkence Yapması

Özet: İstanbul’da arabacılar hayvanlarına ciddi şekilde işkence yapmaktadır. Arabacılar gece gündüz çalıştırdıkları atlarını bir de kırbaçla dövmektedir. Başka ülkelerde hayvanlara karşı işlenen suçlar hemen cezalandırılmaktadır. Ne yazık ki ülkemizde hayvanların haklarını savunan kimse yoktur. Bu bakımdan ülkemizde hayvanlara çok kötü davranılmaktadır.

ULUNAY, “Pazar Musahabeleri ‘Kırtasiye ve Lodos-Yumurtalar Çıkarılıyor-Et Karaborsada’ ”, *Yeni Sabah*, 2 Şubat 1947.

Konu: Güncel Konular Üzerine Yazılmış Pazar Sohbeti

Özet: Yazar bu yazısında üç ayrı konuyu anlatmıştır. İstanbul’da kuvvetli lodos Kadıköy İskelesi’ni yıkmıştır. İskele masrafları vergi olarak halktan alınacaktır. Yazar bundan dolayı büyük bir üzüntü duymaktadır.

İstanbul’da et karaborsaya düşmüştür. Yazar bu habere sevindiğini belirtmiştir. Çünkü İstanbul Belediyesi o kadar teşkilatsızdır ki el attığı her işi eline yüzüne bulaştırmaktadır. Karaborsa İstanbul Belediyesinden daha sağlamdır. Fiyatları daha pahalıdır; ancak en azından insanlar etsiz bırakılmamaktadır.

ULUNAY, “Param Yetişmiyor... Ver!”, *Yeni Sabah*, 4 Şubat 1947.

Konu: İstanbul Belediyesinin Parasız Kalması

Özet: İstanbul Belediyesi çalışanlarının parasını verememektedir. Bundan dolayı hükümetten para istenilmiştir. Oysa İstanbul Belediyesinde hiçbir iş

yapmayan çok sayıda çalışan vardır. Bunlar her ay maaşlarını düzenli bir şekilde almaktadır. Belediyenin bunlardan kurtulması durumunda belediye ekonomik anlamada ciddi bir şekilde rahatlayacaktır.

ULUNAY, “San’at Jürisi ve Mükâfatı”, *Yeni Sabah*, 5 Şubat 1947.

Konu: En İyi Tiyatro Oyunu Seçmeleri

Özet: Ankara’da en iyi tiyatro oyunu seçmeleri yapılacaktır. Bunun için bir jüri oluşturulmuştur. Yazar seçilen jüriden memnun değildir. Yazara göre seçilen jüri tiyatro oyununu hakkıyla değerlendirecek yeterlilikte kişiler değildir.

ULUNAY, “Diplomatın Göz Yaşları”, *Yeni Sabah*, 6 Şubat 1947.

Konu: Alman Diplomat Van Popen’in Yargılanması

Özet: Almanya Nazi izlerini silmek için bu eski yönetimin üyelerini tek tek yargılamaktadır. Yargılama esnasında eski diplomat Van Popen gözyaşlarını tutamarak ağlamıştır. Yazara göre Van Popen kendisine verilen emirleri uygulamıştır. O dönemde bu kararlara karşı gelme olanağı yoktur. Bu bakımdan daha üst kademelerdeki kişilerin yargılanması daha doğru olacaktır.

ULUNAY, “Papuç Boyası, Vapur Parası”, *Yeni Sabah*, 7 Şubat 1947.

Konu: İstanbul’da Vapur Ücretlerine Zam Yapılması

Özet: İstanbul’da vapur ücretlerine zam yapılmıştır. Bu duruma itiraz edilmesi üzerine Ulaştırma Bakanı vapur ücretlerinin fazla olmadığını, ayakkabı boyatma ücreti ile eşit olduğunu açıklamıştır. Yazara göre ayakkabı boyatmak ucuz değildir. Bu bakımdan bakanın örneği anlamsızdır. Kaldı ki vapur seferi devletin hizmetidir. Hiç olcu olmasa bile vapurlar sefer yapmak zorundadır. Bakanın tüccar gibi davranması yanlıştır.

ULUNAY, “Ar Yılı Değil Kâr Yılı”, *Yeni Sabah*, 8 Şubat 1947.

Konu: İstanbul’da Lokantaların Müşterileri Kandırmaları

Özet: İstanbul’da bir vatandaş Boğaz’da bir lokantaya gitmiştir. Adamdan 140 lira hesap yerine 400 lira hesap alınmıştır. Yazara göre İstanbul’da lokantalardan İstanbul Belediyesi sorumludur. Belediye denetim yapmadığı için lokantalar kafalarına göre ücret almaktadır. Durum böyle olunca İstanbullular gönül rahatlığı ile bir lokantada oturup yemek yiyememektedir.

ARI, “Pazar Musahabeleri ‘Aceleye Ne Lüzum Var?-Mavi Portakallar Siyah Muzlar-Yine Karaborsa-Bir İşkence Hadisesi’ ”, *Yeni Sabah*, 9 Şubat 1947.

Konu: Güncel Konular Üzerine Yazılmış Pazar Sohbeti

Özet: Yazar bu yazısında farklı birkaç olaya yer vermiştir. İstanbul Belediyesi temizlik işçilerine kışlık elbise dağıtmayı planlamaktadır. Yazara göre bu elbiselerin kış ayna yetişmesi mümkün değildir. Çünkü daha önce de dağıtılan yazlık elbiseler ancak kış ayna dağıtılabilmektedir.

Ülkemize gelen Ürdün kralı yanında çok miktarda meyve getirmiştir. Kral ülkesine dönünce yanında getirdiklerin burada bırakmıştır. Gümrük bu meyvelerin vergisiz getirildiği iddiasıyla bunlara el koymuştur. Nitekim gümrük bu meyveleri satışa çıkarana kadar hepsi çürümüştür.

ULUNAY, “Geri Alınan Sevgi”, *Yeni Sabah*, 11 Şubat 1947.

Konu: Milli Eğitim Bakanlığının Eleştirilmesi

Özet: Milli Eğitim Bakanlığı bir gazete çıkarmıştır. Bu gazetede yazara da bir sütun ayrılmıştır. Ancak yazar öğretmenlerin hakkının yendiğine dair bir yazı yazıp Milli eğitim Bakanını eleştirince bakanlık bu karardan vazgeçmiştir. Böylece bu gazetedeki köşenin başka bir yazara verilmesi istenmiştir.

ULUNAY, “Neredesin Hüseyin Bey?”, *Yeni Sabah*, 13 Şubat 1947.

Konu: İstanbul’da et Fiyatlarının Yükselmesi

Özet: İstanbul’da et fiyatları ciddi bir şekilde artmıştır. Belediye bu durum karşısında bir çözüm üretememiştir. Yazar belediyenin et fiyatlarını ucuzlatmasını istemektedir. Yazara göre eğer İstanbul Belediyesi kasaplara sözünü geçiremeyecekse o zaman barakalar kurup kendisi ucuz fiyata et satmalıdır. Bu şekilde et fiyatlarının düşmesi sağlanabilir.

ULUNAY, “Tunca Köprüsü”, *Yeni Sabah*, 14 Şubat 1947.

Konu: Edirne’deki Tunca Köprüsü’nün Yıkılması

Özet: Edirne’de bulunan Tunca Köprüsü yıkılmıştır. Bu tarihi köprü Ahmet Paşa tarafından yaptırılmıştır. Yazar bu tarihi eserin yok olmasından büyük üzüntü duyduğunu belirtmiştir. Yazara göre ülkemizde tarihi eserler bakımsızlıktan yıkılmaktadır. Ne yazık ki hükümet buna karşı bir önlem almamaktadır.

ULUNAY, “San’at Nankördür!”, *Yeni Sabah*, 15 Şubat 1947.

Konu: Sanatçılara Yaşarken Değer Verilmemesi

Özet: Muhlis Sabahattin hayatını kaybetmiştir. Bu sanatçının cenazesi oldukça kalabalıktır. Bir gazeteci yaşarken kimsenin Muhlis Sabahattin’e değer vermediğini belirterek bu durumu eleştirmiştir. Yazar sanatın nankör olduğunu ifade

etmiştir. Yazar bu gazeteciye birçok sanatçının parası olmadığı için cenazesinin bile zor kaldırılabilirdiğini hatırlatmıştır.

ARI, “Pazar Musahabeleri ‘Amiral’in Emri-Fuhuş Keşkülleri-Tiyatro ve Suflör-Sade mi Şekerli mi?’ ”, *Yeni Sabah*, 16 Şubat 1947.

Konu: Güncel Konular Üzerine Yazılmış Pazar Sohbetleri

Özet: İstanbul polisi yaptığı fuhuş operasyonunda çok aysıda hayat kadını yakalamıştır. Bu kadınların birçoğunda frengi hastalığı çıkmıştır. Yazar toplumun ahlakını ve sağlığını tehdit eden bu illetten insanların kurtarılmasını istemiştir.

Gebze’de bir köyü ziyaret eden kaymakam düğünde eğlenen köylülere dayak attırmıştır. Bu olay ülkemizde yaşanan ilk dayak olayı değildir. Daha önce de idarecilerin halka dayak attığı yönünde haberler çıkmıştır.

ULUNAY, “Biraz Dert Dinleyelim!”, *Yeni Sabah*, 17 Şubat 1947.

Konu: İstanbul’da 15 Yaşında Bir Gencin Çok Sayıda Suç İşlemesi

Özet: İstanbul’da 15 yaşında bir genç çok sayıda suç işledikten sonra polis tarafından yakalanmıştır. Yazara göre bu çocuk kadar bu çocuğa el atmayan büyükleri de suçludur. Yazar ailelerden çocuklarına sahip çıkmalarını istemiştir.

ULUNAY, “O Bir Tanedir!”, *Yeni Sabah*, 19 Şubat 1947.

Konu: Ankara’da Bir Kuruma Atanan Bir Yetkilinin Övülmesi

Özet: Ankara’da üst düzey bir göreve atanan bir yetkili için gazetelerde övgü dolu yazılar çıkmıştır. Gazeteler bu görevi sadece bu şahsın yürütebileceğini iddia etmektedir. Bu bakımdan herkes bu atamadan memnundur. Yazara göre bir işi tek bir

adamın bileceği iddiaları mantıklı değildir. Mutlaka bu işi de bu adamdan daha iyi yapan birileri bulunacaktır.

ULUNAY, “Et Hakkında Eveleme, Develeme”, *Yeni Sabah*, 20 Şubat 1947.

Konu: İstanbul’da Yaşanan Et Sorunu

Özet: İstanbul’da et fiyatlarında ciddi bir artış olmuştur. Aradan uzun bir süre geçmesine rağmen İstanbul Belediyesi bu duruma bir türlü müdahale etmemiştir. Yazara göre bunun nedeni ortada büyük bir rant vardır. Bazı yetkililer de bu ranttan payını almaktadır. Bu bakımdan sorun çözülememektedir.

ULUNAY, “Affedilmez Hatâ”, *Yeni Sabah*, 22 Şubat 1947.

Konu: Bir Gencin Yanlışlıkla Sınıfta Bırakılması

Özet: İstanbul’da lise son sınıfta okuyan bir genç derslerini geçtiği halde yanlışlıkla sınıfta bırakılmıştır. Genç okul idaresini mahkemeye vermiştir. Mahkeme genci haklı bularak okul idaresine para cezası vermiştir. Ancak üniversitelerin kayıt dönemi geçtiği için bu genç üniversiteye kayıt yapamamıştır. Yazara göre bu zararın hiçbir şekilde tazmini yoktur.

ULUNAY, “Altın Adımızı Bakır Edenler”, *Yeni Sabah*, 23 Şubat 1947.

Konu: Amerika’ya Eroin Götüren İki Türk Vatandaşının Yakalanması

Özet: Ülkemiz son zamanlarda yurtdışında yaşanan kaçakçılık olayları ile anılmaktadır. Son olarak iki Türk Amerika’ya eroin sokmak isterken yakalanmıştır. Bu tür olaylar ülkemizin şanına gölge düşürmektedir. Türkler yıllarca iyilikleri ile anılmıştır. Ne yazık ki bu tür olaylar yüzünden yakında kaçakçılıkla anılacaktır.

ULUNAY, “Bir Rivayet Var ki...”, *Yeni Sabah*, 25 Şubat 1947.

Konu: Hitlerin Sağ Olduğu İddiaları

Özet: Çılgın fikirleri yüzünden dünyayı savaşa sürükleyen Hitler hakkında her gün yeni bir iddia ortaya atılmaktadır. Son olarak Hitler’in ölmediği iddiaları ortalıkta dolaşmaktadır. Yazara göre Hitler’in madden ölüp ölmemesi çok önemli değildir. Neticede Hitler’in savunduğu fikirler ölmüştür. Bu bakımdan Hitler artık tehlike arz etmemektedir.

ULUNAY, “Sinsi Bir Silah”, *Yeni Sabah*, 17 Şubat 1947.

Konu: Almanya’da Büyük Bir Silah Olduğu İddiaları

Özet: II. Dünya Savaşı’nda ülkelerin elindeki silahlar insanlığı korkutmaya yetmiştir. Yeni rivayetlere göre Almanya’nın elinde çok tehlikeli bir silah vardır. Almanya insanlığın yok olmaması için bu silahı kullanmamıştır. Yazar bu iddiaları ciddi bulamamıştır. Yazara göre eğer gerçekten bu silah Almanya’nın elinde olmuş olsaydı Hitler hiç düşünmeden bu silahı kullanırdı.

ULUNAY, “Yine Çiftçi Davası”, *Yeni Sabah*, 12 Mart 1948.

Konu: Çiftçilere Toprak Dağıtılması

Özet: Ankara’dan gelen haberlere göre hükümet çiftçiye bir miktar daha toprak dağıtmaya karar vermiştir. Hükümet bu kararla memleketin zirai kalkınmasının hızlanmasını hedeflemektedir. Oysa çiftçiye toprak dağıtmak bu iş için çözüm olmayacaktır. Hükümetin çiftçiye toprak yerine traktör dağıtması gerekmektedir. Bütün dünya makine çağı yaşarken bizim köylülerimiz toprağı hâlâ kara sabanla sürmektedir. Hükümetin öncelikle bu sıkıntıyı gidermesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Topraktan Sonra Orman”, *Yeni Sabah*, 13 Mart 1948.

Konu: Ziraat Bakanının Orman Yetiştirilmesi Yönündeki Açıklaması

Özet: Ziraat Bakanı ormanların tahrip olmasından ülkemizin çölleşmeye doğru gittiğini açıklamıştır. Bakan bunun önüne geçilmesi için ülkemizde orman yetiştirilmesi gerektiğini savunmuştur. Bu amaçla Amerika'dan uzman ziraatçıların getirtileceğini ifade etmiştir. Ülkemizdeki temel problem ormanların olmaması değil bu ormanların korunamamasıdır. Bakan orman yetiştireceğine eldeki ormanların korunmasını sağlamalıdır.

ULUNAY, “Beyanat... Beyanat... Beyanat.”, *Yeni Sabah*, 14 Mart 1948.

Konu: Çukurova’da Yaşanan Sel Felaketi Üzerine Bayındırlık Bakanının Açıklaması

Özet: Çukurova’da yaşanan sel felaketi üzerine Bayındırlık Bakanı Kasım Gülek bir açıklama yapmıştır. Bakan felaketle ilgili inceleme başlatıldığını, ayrıca konunun daha iyi araştırılması için Amerika’dan uzman getirtileceğini belirtmiştir. Böyle bir felaketin bir açıklama ile geçiştirilmesi halk arasında tepki ile karşılanmıştır. Bu olaydan sonra en azından bakanın istifa etmesi gerekirdi.

ULUNAY, “Kumar”, *Yeni Sabah*, 15 Mart 1948.

Konu: Bir Gazetede Kumar ile İlgili Yazı Çıkması

Özet: Bir gazetede kumar ile ilgili bir yazı çıkmıştır. Bu yazıda İstanbul’daki kumarhaneler hakkında da bilgi verilmiştir. Yazar adı geçen kumarhaneler dışında İstanbul’da bir de gizli kumarhaneler olduğunu belirtir. Asıl paraların bu kumarhanelerde kazanıldığını belirten yazar bu kumarhanelerin sahiplerinin çok güçlü ve zengin adamlar olduğunu belirtir. Yazıyı yazan gazetecinin bunlara da değinmesi gerektiğinin altını çizer.

ULUNAY, “Tasfiye mi? İnhilal mi?”, *Yeni Sabah*, 16 Mart 1948.

Konu: Demokrat Partinin Önemli İsimlerinin İstifa Etmesi

Özet: Demokrat Parti son zamanlarda güç kaybetmektedir. Partinin önemli isimleri tek tek partiden istifa etmektedir. Ayrıca parti içinde bir iç muhalefet doğmuştur. Gazeteler bu sıkıntının kongrede giderilmesini umut etmektedir. Demokrat Parti ülkeyi tek partili siyasetten kurtararak demokrasi adına önemli bir iş yapmıştır. Bu bakımdan bu sıkıntıların giderilmesi ülke için son derece önemlidir.

ULUNAY, “Sporun Hazin Durumu”, *Yeni Sabah*, 17 Mart 1948.

Konu: Bir Türk Takımının Atina’da Mağlup Olması

Özet: İstanbul’un futbol takımlarından biri Atina’da yaptığı maçta ağır bir yenilgi almıştır. Futbol otoriteleri bu yenilgiyi futbolcuların maçtan önceki içkili ve kadınlı eğlencelerine bağlamışlardır. Uluslararası müsabakalar bütün milleti ilgilendirmektedir. Futbolcuların bu kadar sorumsuz davranması son derece üzücüdür.

ULUNAY, “Bir San’atkâr ve İki Müntehâ”, *Yeni Sabah*, 18 Mart 1948.

Konu: Kanunî Artaki Candan’ın Mezarında Fasil Yapılması

Özet: Ülkemizin ünlü kanunî ustalarından Artaki Candan’ın ölümünün kırkıncı gününde mezarında bir tören yapılmıştır. Törende Artaki Candan’ın eserleri çalınmıştır. Bu doğru bir hareket değildir. Mezarlıklar saz çalınıp, eğlence yapılacak yerler değildir. Öte yandan Artaki Candan’dan daha büyük sanatçı olan Tatyos Efendi ve Leon Hancıyan’ın mezarı bile bilinmemektedir. Sanat dünyası öncelikle bu iki sanatçıya bir mezar yapmak zorundadır.

ULUNAY, “Siyasetde Laf!”, *Yeni Sabah*, 20 Mart 1948.

Konu: Demokrat Partinin Bir Toplantısında Yapılan Bir Konuşma

Özet: Demokrat Parti'nin yaptığı bir toplantıda konulmacılardan biri iktidarın muhalefete bırakılamayacağını Demokrat Parti'nin daha yirmi sene iktidarda kalacağını belirten bir konuşma yapmıştır. Demokratik ülkelerde iktidara kimin geçeceğine halk karar verir. Siyasiler buna karar veremez. Öte yandan Demokrat Parti'nin yirmi yıl iktidarda kalması zor görünmektedir. Bu bakımdan konuşmacının yaptığı bu konuşma dikkate alınmamalıdır.

ULUNAY, “Adalet Sarayı Me’alesi”, *Yeni Sabah*, 21 Mart 1948.

Konu: İstanbul Adalet Sarayının Bir Türlü Yapılamaması

Özet: Yapılması yıllardır gündemde olan adalet sarayı bir türlü yapılamamaktadır. Daha binanın yapılacağı yer hakkında bile bir karar verilememiştir. Önce Fatih seçilmiş, buranın uzak olacağı düşünülerek İstanbul vilayet binasının arkasında karar kılınmıştır. Adalet bakanı değişince buradan da vazgeçilmiş binanın Sultan Ahmet'e yapılması kararlaştırılmıştır. Adalet binası İstanbul'un önemli ihtiyaçlarından biridir. Adalet sarayı olmadığı için mahkemeler ayrı ayrı binalarda ayrı ayrı semtlerde yapılmaktadır. Bu durum hem avukatların hem de hâkimlerin işini son derece zorlaştırmaktadır.

ULUNAY, “Serseri Çocuklar”, *Yeni Sabah*, 22 Mart 1948.

Konu: İstanbul'da Yaşayan Sokak Çocukları

Özet: Sokak çocukları İstanbul'un önemli sorunlarından biridir. Bu sorun çok kez gazetelere konu olmasına rağmen üzerinde çok tartışılmasına rağmen bir türlü çözülememiştir. Kimsesi olmayan bu çocuklar sokaklarda pislik içinde yaşamaktadır. Tek geçim kaynakları hırsızlıktır. Bu yönüyle bu çocuklar İstanbul'un kanayan yarasıdır. Yeşilköy'de bu çocuklar için bir barınma yeri yapılmıştır. Burada

çocuklara temel ihtiyaçlarının yanı sıra mesleki eğitim de verilmektedir. Böylece buradan ayrılan çocuklar buradan ayrıldıktan sonra hayatta kalmayı becermektedir. Sokak çocukları sorunun çözülebilmesi için bu tür kurumların artması gerekmektedir.

ULUNAY, “Son Asrın Kartacaları”, *Yeni Sabah*, 23 Mart 1948.

Konu: Dünyada Savaş Tedirginliğinin Yaşanması

Özet: Bütün dünya savaş çıkma ihtimali yüzünden tedirgin bir şekilde yaşamaktadır. Öyle ki insanlar gündelik hayatta birbirlerine hatır sormadan önce savaş çıkacak mı, sorusunu sormaktadır. Oysa gelinen noktada yeni bir savaş çıkma ihtimali düşüktür. Çünkü büyük devletler hızlı bir şekilde silahlanmaktadır. Bununla birlikte küçük devletler özgürlüğün değerini daha iyi anlamışlardır. Bu iki faktör savaş ihtimalini düşürmektedir. Yunan kralı bir açıklamasında savaş çıkması durumunda tek bir Yunanlı kalana kadar savaşıp ülkelerini koruyacaklarını belirtmiştir. Bu da göstermektedir ki artık hiçbir ulus özgürlüğünden vazgeçmeyecektir.

ULUNAY, “Atomun Ağa Babası”, *Yeni Sabah*, 24 Mart 1948.

Konu: Atom Bombasından Daha güçlü Bir Silahın Bulunması

Özet: Yirmi üç yaşında bir Brezilyalı fizikçi meson adlı bir silah icat etmiştir. Bu silah Hiroşima’ya atılan atom bombasından daha güçlüdür. Bilim dünyası bu silahın insanlık yararına kullanılmasını istemektedir. Böyle bir silahın insanlık yararına kullanılması mümkün değildir. Bilim adamları insanlığa hizmet etmek istiyorsa silah yerine daha faydalı aletler icat etmek zorundadır.

ULUNAY, “Biz Kaza Diyoruz”, *Yeni Sabah*, 25 Mart 1948.

Konu: İstanbul’da Meydana Gelen Trafik Kazası

Özet: İstanbul Sular İdaresi'nden bir amele Eminönü Meydanı'nda su çukurunda çalışırken bir otobüs su çukurunun kapağına çarparak kapağı adamın üstüne devirmiştir. Kaza sonucunda amele hayatını kaybetmiştir. Ülkemizde her gün bu şekilde bir sürü insan hayatını kaybetmektedir ve olaylara kaza denmektedir. Aslında bu olaylar kaza değil, ihmalkârlıktır.

ULUNAY, “Lafla Olsaydı...”, *Yeni Sabah*, 26 Mart 1948.

Konu: Ülkemizde Hayvanların Sigortalanması

Özet: İstanbul'da yaşlı bir kadının cins ineği ölmüştür. Kadının tek geçim kaynağı bu inek olduğu için kadın büyük bir felaket yaşamıştır. Eğer ülkemizde hayvanlar sigortalanmış olsaydı bu kadın ineği öldüğünde sigortadan aldığı para ile yeni bir inek alabilecekti. Böylece maddi sıkıntı yaşamayacaktı.

ULUNAY, “Bir Lokma Bir Hırka Bir de Kümes”, *Yeni Sabah*, 27 Mart 1948.

Konu: İstanbul'da Yaşanan Yoksulluk

Özet: İstanbul'da Büyük bir sefalet yaşanmaktadır. Orta halli bir aile bile karnını yeterince doyuracak kadar yiyecek bulamamaktadır. Bu ailelerin giyeceklerine bakıldığında yaşanan sefalet daha iyi anlaşılmaktadır. Çünkü bu insanlar aynı elbiseyi parçalanıncaya kadar giymektedir. Yaşanan sıkıntılar bununla da sınırlı değildir. İstanbul'un kenar mahallelerinde harabeyi andıran gecekondu bulunmaktadır. Bununla birlikte bu gecekondu da bulamayıp sokakta kalan aileler vardır.

ULUNAY, “D.P. Muamması”, *Yeni Sabah*, 28 Mart 1948.

Konu: Demokrat Parti'nin Önemli İsimlerinin İstifa Etmesi

Özet: Demokrat Parti’de ciddi bir çözölme yaşanmaktadır. Partinin önemli isimleri art arda partiden istifa etmektedir. Parti yandaşı gazeteler bu istifaların partiyi güçlendirdiğini belirtmektedir. Oysa durum böyle değildir. Parti hızla kan kaybetmektedir. Ülkenin demokratik gelişimi açısından bu partiden istifa eden siyasetçilerin yeni bir parti kurması gerekmektedir.

ULUNAY, “Elim Bir Vak’a”, *Yeni Sabah*, 29 Mart 1948.

Konu: Bir Polisin Randevuevinde Bir Adamı Öldürmesi

Özet: Bir polis memuru gittiği randevuevinde buranın müdavimlerinden birini öldürmüştür. Polis memurunun amirleri ısrarla polisin o gün izinli olduğunu belirtmektedir. Oysa bir polis memuru izinli dahi olsa böyle bir yere gitmemelidir. Bazı mesleklerde çalışan insanlar topluma mal olmuştur. Onlar istediği gibi davranamaz. Polislik de bunlardan biridir.

ULUNAY, “Faydalı Bir Bayram”, *Yeni Sabah*, 30 Mart 1948.

Konu: Şubat veya Mart Ayından Bir Günün Ağaç Dikme Bayramı İlan Edilmesi

Özet: Ülkemizde çok sayıda bayram kutlanmaktadır. Bunlara bir de ağaç dikme bayramı eklenmelidir. Ülkemizde şubat ve mart ayı ağaç dikme zamanıdır. Bu aylardan bir gün ağaç dikme bayramı ilan edilebilir. Böylelikle her vatandaş o gün bir ağaç dikmiş olacaktır. Her sene 18 milyon ağaç dikilse ülkemiz kuraklıktan kurtulacaktır. Öte yandan bizde ağaç sevgisi yoktur. Ağaçlar bilinçsiz bir şekilde tahrip edilmektedir. Bu bayram sayesinde insanlara ağaç sevgisi de aşılacaktır.

ULUNAY, “Fuhuş Kaynakları”, *Yeni Sabah*, 1 Nisan 1948.

Konu: Randevuevlerinin Toplum Sağlığına ve Ahlakına Verdiği Zarar

Özet: Kısa bir süre önce bir polis memuru bir şoförü öldürdüğü için kapatılan randevuevi yine açılmıştır. Randevuevleri toplumun ahlakını kemiren bir beladır. Bu evler aynı zamanda halkın sağlığını da tehdit etmektedir. Frengi hastalığı bu batakhanelerden yayılmaktadır. Zabitanın toplum ahlakına ve sağlığına zarar veren bu batakhanelerle daha etkili mücadele etmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Tilki Divanı”, *Yeni Sabah*, 2 Nisan 1948.

Konu: İstanbul’da Süte Su Katılması

Özet: İstanbul Belediyesi aldığı bir kararla süt imalathanelerinin daha sıkı denetlenmesini kararlaştırmıştır. İstanbul’da yıllardır süte su katılmaktadır. Bu durum karşısında belediye hiçbir şey yapmamıştır. Buraların sadece denetlenmesi yetmemektedir. Çünkü denetimlerde kusurlu kimselere herhangi bir yaptırım uygulanmamaktadır. Üreticiler bir ihtarla durumu atlatacaklarını bilmektedirler. Bu da onları daha da cesaretlendirmektedir. Belediyenin süte su katılmasını engellemesi için ciddi yaptırımlar getirmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Yine Yandık”, *Yeni Sabah*, 3 Nisan 1948.

Konu: İstanbul Güzel Sanatlar Akademisine Ait Fındıklı Sarayının Yanması

Özet: İstanbul Güzel Sanatlar Akademisine tahsis edilen Fındıklı Sarayında yangın çıkmıştır. Akademi çalışanları itfaiyeyi çağırmak yerine yangını kendileri söndürmek istemiştir. Ancak başarılı olamamışlardır. Nitekim itfaiye gelene kadar bina kül olmuştur. Bina tarihi değeri olan bir binadır. Bu tarihi eserin kül olması son derece üzücüdür.

ULUNAY, “Lüzumsuz Hiddet ve Şiddet”, *Yeni Sabah*, 6 Nisan 1948.

Konu: Toplumda Yaşanan Gereksiz Şiddet Olayları

Özet: Edebi bir toplantıda şiir okuyanlarla şiiri dinleyenler arasında bir tartışma yaşanmıştır. Neticede tartışma kavgaya dönüşmüş ve olaya polis müdahale etmiştir. Yine bir futbol karşılaşmasında kavga çıkmış, kavgada Galatasaray antrenörü yaralanmıştır. Bu iki olaydan da anlaşılıyor ki toplumda gereksiz bir hiddet vardır. Bu hiddet şiddet olaylarını doğurmaktadır.

ULUNAY, “İstanbul ve İ’mar Faaliyeti”, *Yeni Sabah*, 7 Nisan 1948.

Konu: İstanbul Hep Aynı Semtlerin İmar Edilmesi

Özet: İstanbul Valisi Lütfü Kırdar en çok imar faaliyetleri ile ilgilenmektedir. Bu durumu herkes takdir etmektedir. Lütfü Kırdar bu yönüyle İstanbul’a büyük bir hizmet etmektedir. Ancak valinin bu noktada bir hatası vardır. İmar konusunda hep aynı semtlere ağırlık verilmektedir. Beyazıt, Fatih, Vefa gibi semtler imar edilmemektedir. Bu bakımdan bu semtler ikinci planda kalmıştır.

ULUNAY, “Evlerimiz Düzenlemeli”, *Yeni Sabah*, 10 Nisan 1948.

Konu: Genç Bir Çiftin Boşanma Kararı Alması

Özet: Yeni evlenen bir çift kısa bir süre sonra boşanmak için mahkemeye başvurmuştur. Çiftin boşanma nedeni kadının çok düzenli, çok titiz, güzel yemekler yapan, hesap kitap bilen, misafirlerini iyi karşılayan bir ev kadını olmasıdır. Adam eşinin bu durumunu kabullenemeyip ben kendime eş değil hizmetçi almışım diyerek boşanma kararı almıştır. Koca bu kararında hatalıdır. Çünkü eşinde bulunan bu özellikler kötü özellikler değil bilakis bir ev kadınında olması gereken özelliklerdir.

ULUNAY, “Mes’uliyet Ortaklığı”, *Yeni Sabah*, 11 Nisan 1948.

Konu: Ekmek Sıkıntısından Eski Kabinenin Sorumlu Tutulması

Özet: Meclis yaşanan ekmek sıkıntısından eski kabineyi sorumlu tutmuştur. Meclise göre ekmek sıkıntısının yaşanmasının sebebi Ticaret Bakanının 60 bin ton buğdayı ihraç etmesidir. Ekmek meselesi tek bir bakanın sorumluluğunda değildir. Böyle bir sıkıntının yaşanmasında bütün kabinenin suçu vardır. Ayrıca yeni kabinede yer alan bakanların büyük bir kısmı eski kabinede de yer almaktaydı. Eğer ortada bir sorumluluk varsa bu sorumluluk şimdiki kabineye de yüklenmelidir.

ULUNAY, “San’at Âleminde”, *Yeni Sabah*, 12 Nisan 1948.

Konu: Refik Fersan ve Eşinin Suriye’de Çalışma Kararı Alması

Özet: Türk sanat müziğinin önemli isimlerinden Refik Fersan ve eşi Fahire Fersan Suriye hükümetinin teklifini kabul ederek Şam’da çalışmaya karar vermişlerdir. Çiftin ülkemizden ayrılması Türk sanat müziği adına büyük bir kayıptır. Çift yıllarca ülkemizde Türk sanat müziğine önemli hizmetler etmiştir. Çiftin bu kararı almasının en büyük nedeni ülkemizde Türk sanat müziğine verilen değer günden güne azalmasıdır.

ULUNAY, “Hakikat Acıdır”, *Yeni Sabah*, 13 Nisan 1948.

Konu: Hollanda’nın Patates ve Balık İhraç Etmesi

Özet: Hollanda gazetelerinde çıkan bir habere göre Hollanda halkın ihtiyacını karşıladıktan sonra 340 bin ton patates 50 milyon kilo balık ihraç etmiştir. Bu imrenilecek bir olaydır. Beş yıl boyunca Almanya’nın işgali altında ezilen bu devlet kısa sürede toparlanmayı başarmıştır. Nüfusu Türkiye’den daha az olan yüz ölçümü bizden daha küçük olan Hollanda tarım ve balıkçılıkta dışa bağımlılıktan kurtulmakla kalmamış dışarıya bu ürünleri satmayı da başarmıştır. Ülkemizde ise halk buğday ekmeği yemeye hasrettir.

ULUNAY, “Fal Taşı!”, *Yeni Sabah*, 14 Nisan 1948.

Konu: Sümerbank'ta Yaşanan Hırsızlığın Falcıyla Çözölmeye Çalışılması

Özet: Sümerbank'ta 6000 bin liralık tahvil çalınmıştır. Müfettişler olayı çözmek için bankaya bir falcı getirtmiştir. Falcı fala baktıktan sonra hırsızlığın biri kadın iki kişi tarafından gerçekleştirildiğini söylemiştir. Nitekim falcının tarifine uygun iki memur bulunarak mahkemeye sevk edilmiştir. Bir müfettişin bir soruşturmayı falcıya dayanarak çözmeye çalışması son derece çarpıcıdır.

ULUNAY, "Son Rivâyetler", *Yeni Sabah*, 15 Nisan 1948.

Konu: Ticaret Bakanının Ekmek Sıkıntısına Yol Açması İddiasıyla Yüce Divana Sevk Edilmesi

Özet: Bazı söylentilere göre meclis 160 bin ton buğdayı ihraç ettiğı için ülkede ekmek sıkıntısına yol açan Ticaret Bakanını yüce divana sevk etmeye hazırlanmaktadır. Halkı ekmeksiz bırakmak büyük bir suçtur. Bakanın bu suçtan yüce divanı sevk edilmesi yerinde bir karar olacaktır. Ancak bu pek mümkün görünmemektedir. Hükümet bakanına sahip çıkarak onun yüce divana gitmesini önleyecektir.

ULUNAY, "Hâlâ mı?", *Yeni Sabah*, 16 Nisan 1948.

Konu: Eskişehir'de Kız Kaçıran Bir Gencin Jandarma Tarafından Dövölmesi

Özet: Eskişehir'in bir köyünde kız kaçırın bir genç jandarma tarafından yakalanarak karakola götürölmüştür. Bu genç karakolda jandarma tarafından feci şekilde dövölmüştür. 1948 senesinde bile jandarmanın dayakla ve işkence ile anılması büyük bir ayıptır. Demokratik yönetimlerde bu tür olaylar yaşanmamalıdır.

ULUNAY, "Demokrasi ve Hâkimler", *Yeni Sabah*, 17 Nisan 1948.

Konu: Seçim Güvenliğinin İdari Amirlerden Alınıp Hâkimlere Verilmesi

Özet: Muhalefet seçim güvenliğinin kontrolünün idari amirlerden alınarak hâkimlere bırakılmasını istemiştir. Bunun nedeni hâkimlerin hiçbir siyasi etki altında kalmadan adalete uygun davranmalarıdır. Muhalefet bu tezinde haklıdır. Ancak böyle bir karar idari amirleri incitecektir. Zira bu kararla idari amirlerin seçim güvenliğini sağlayamadığı onaylanmış olacaktır. Ancak bu noktada da asıl kabahat muhalefetin değil yine idari amirlerindir. Çünkü önceki seçimlerde bazı valiler partizanlık yaparak seçim güvenliğine gölge düşürmüşlerdir.

ULUNAY, “Yine Mes’uliyet”, *Yeni Sabah*, 18 Nisan 1948.

Konu: Adapazarı’nda Yaşanan Sel Felaketi

Özet: Adapazarı’nda yaşanan sel felaketinde ekili araziler hasar görmüş, evler yıkılmış, köylüler oldukça zor durumda kalmıştır. Bu tür doğal afetlerde suç sadece doğada değildir. Önlem almayan yetkililer de suçludur. Nitekim bu olayda da durum böyle olmuştur. Selden üç ay önce köylüler sel zamanının yaklaştığını ve Sakarya’nın taşma tehlikesinin olduğunu düşünmüşlerdir. Selden korunmak için setleri onarmaya çalışmışlar ve Orman Müdürlüğünden kereste istemişlerdir. Ancak Orman Müdürü bu isteği kabul etmemiştir. Setlerin onarılmasına yardımcı olmayan bu müdür olaydan birinci derecede sorumludur.

ULUNAY, “Bir Gaza Ettim ki...”, *Yeni Sabah*, 19 Nisan 1948.

Konu: Türkçeden Arapça ve Farsça Kelimelerin Atılmasıyla Dilin Fakirleşmesi

Özet: Vâ-Nû bir yazısında öz Türkçe kelimelerin anlamlarını bilmediğini belirtmiştir. Ayrıca bu kelimelerin anlamalarını sözlükte bulamamaktan yakınmıştır. Bundan dolayı öz Türkçe kelimelerin kullanılmamasını istemektedir. Bu noktada Vâ-Nû haklıdır. Çünkü Arapça ve Farsça kelimelerin dilimizden atılmasıyla dilimiz fakirleşmiştir.

ULUNAY, “2 Milyon 160000 Lira”, *Yeni Sabah*, 20 Nisan 1948.

Konu: Porsuk Barajı’nın İnşaatında Müteahite Fazladan 2 Milyon 160 Bin Lira Verilmesi

Özet: Yapılan incelemeler sonucunda Porsuk Barajı inşaatında müteahite 2 milyon 160 bin lira fazla para verildiği anlaşılmıştır. Yetkililer bu paranın yanlışlıkla verildiğini açıklamışlardır. Bu kadar büyük bir paranın yanlışlıkla verilmesi büyük bir skandaldır. Öte yandan müteahitin bu parayı kabul edip hatayı açıklamaması daha büyük bir skandaldır.

ULUNAY, “Demokraside Sükût”, *Yeni Sabah*, 21 Nisan 1948.

Konu: Bakanların Mecliste Sorulan Sorulara Cevap Vermemesi

Özet: Son zamanlarda yaşanan sıkıntılar üzerine bakanlar kendilerine sorulan sorulara cevap vermemeye başlamıştır. Örneğin mecliste milletvekillerinden biri Ticaret Bakanını hayli sıkıştırmıştır. Bunun üzerine bakan baştan savma bir cevap vermiştir. Milletvekili tatmin edici bir cevap isteyince bakan susmayı tercih etmiştir. Yine Bayındırlık Bakanı Porsuk Barajı inşaatında yapılan büyük hata ile ilgili sorulan sorular karşısında sessiz kalmıştır.

ULUNAY, “Çocuk Bayramı Münasebetiyle”, *Yeni Sabah*, 24 Nisan 1948.

Konu: Çocuk Bayramında Radyoda Andre Bribo’nun Bir Oyununun Verilmesi

Özet: 23 Nisan Çocuk Bayramı vesilesi ile radyoda Andre Bribo’dan adapte edilen bir skeç verilmiştir. Skeçte karısından yeni ayrılan bir adamın başından geçenler anlatılmıştır. Bu adam karısından ayrılınca başka bir kadınla aşk yaşamaya başlamıştır. Bir gün sevgilisi için evinde büyük bir ziyafet hazırlatmıştır. Bu sırada

adının oğlu evine gelmiştir. Oğlu babasının bu ziyafeti kendisi için hazırlattığını düşünerek çok duygulanmış ve ağlamaya başlamıştır. Bu durumdan çok etkilenen baba babalık görevini hatırlamıştır. Bunun üzerine baba oğul mutlu bir yaşam sürmüştür. Bu eserin çocuk bayramında verilmesi son derece anlamlı olmuştur.

ULUNAY, “Koruyucu Hekimlik”, *Yeni Sabah*, 25 Nisan 1948.

Konu: Ülkemizde Koruyucu Hekimliğin Olmaması

Özet: Amerikalı yetkililer ülkemizde koruyucu hekim olmadığını belirterek Sağlık Bakanlığını bu noktada eleştirmiştir. Koruyucu hekimlik vatandaşları hastalıktan koruyan hekimlerin bulundurulmasıdır. Yani hastalıkların yayılmasını engellemekle görevli doktorlara koruyucu hekim denmektedir. Oysa bizde bırakın koruyucu hekimleri hastalara müdahale edecek hekim bile zor bulunmaktadır. Hal böyleyken koruyucu hekim istemek bir hayaldir.

ULUNAY, “Kongrelerden Edinilen İntibâ”, *Yeni Sabah*, 26 Nisan 1948.

Konu: Hükümetin Parti Kongrelerinde Ağır Bir Eleştirilmesi

Özet: İktidar partisinin Eyüp ve Yalova kongrelerinde partililer milletvekili ve bakanları ağır şekilde eleştirmiştir. Partililer özellikle hükümetin ziraat politikasını beğenmemektedir. Partililer bu yanlış politikaların köylüleri partiden soğuttuğunu düşünmektedir. Ayrıca partililer Ticaret Bakanının yanlış icraatlarını da ağır bir şekilde eleştirmiştir.

ULUNAY, “Hey Gidi Pehlivanlık Hey!”, *Yeni Sabah*, 27 Nisan 1948.

Konu: Pehlivanları Koruma Derneğinin Sadece Pehlivanlığı Koruması

Özet: Ülkemizde Pehlivanları Koruma Derneği vardır. Bu dernek pehlivanlığın yaygınlaşması için çalışmaktadır. Bu amaçla bütün illerde yağlı

güreşlerin yapılması için çalışmaktadır. Oysa bu derneğin görevi pehlivanlığı değil pehlivanları korumak olmalıdır. Ülkemizde pehlivanlar açlık ve sefaletle boğuşmaktadır. Derneğin öncelikli görevi bununla mücadele etmektir.

ULUNAY, “Muhayyelât-ı Mösyö Prost”, *Yeni Sabah*, 28 Nisan 1948.

Konu: İstanbul Belediyesi Ulaştırma Sorumlusu Mösyö Prost’un İstanbul’a Arabalı Vapur Getirmek İstemesi

Özet: İstanbul Belediyesi Ulaştırma sorumlusu Mösyö Prost bir yazısında İstanbul’a arabalı vapur getirilmesi gerektiğinden bahsetmiştir. Bu amaçla Sirkeci-Haydarpaşa, Kabataş-Üsküdar, Beşiktaş-Üsküdar arasında iskele yapılmasının gerekli olduğunu belirtmiştir. Oysa daha köprüden Haydarpaşa’ya bile doğru düzgün sefer yapılamamaktadır. Öte yandan yolcular vapurlarda nefes alacak yer bulamamaktadır. Hal böyleyken Mösyö Prost’un bu projesi bir hayaldir.

ULUNAY, “Tahkikattan Niçin Çekinmeli?”, *Yeni Sabah*, 29 Nisan 1948.

Konu: Buğday İhracatından Dolayı Ticaret Bakanının Suçlanması

Özet: Mecliste eski Ticaret Bakanının yaptığı 160 bin tonluk buğday ihracatı tartışılmıştır. Bu ihracat yüzünden ülkede buğday sıkıntısının yaşandığı halkın arpa ekmeği yemek zorunda kaldığı belirtilmiştir. İktidar partisinin milletvekilleri bu yüzden Ticaret Bakanının soruşturulmasını istemiştir. Ticaret bakanı ise ihracata tek başına karar vermediğini belirterek bütün kabinenin bu olaydan sorumlu olduğunu iddia etmiştir. Bunun üzerine soruşturma kararından vazgeçilmiştir.

ULUNAY, “İki Saatde İstanbul”, *Yeni Sabah*, 30 Nisan 1948.

Konu: Belediye Turizm Şubesinin Turistlere İki Saatte İstanbul’u Gezdirmesi

Özet: İstanbul Turizm Şubesi yeni bir çalışma başlatmıştır. Bu çalışmaya göre İstanbul'a gelen yabancı turistlere iki saatte İstanbul'un önemli yerleri gezdirilecektir. Belediyenin bu kararı hayret vericidir. Çünkü İstanbul'un önemli yerlerinin gezilebilmesi için değil iki saat günler bile yetmeyecektir. Belediyenin bu işi nasıl yapacağı merak edilmektedir.

ULUNAY, “Şekerle Başlayan Derdleşme”, *Yeni Sabah*, 17 Mayıs 1948.

Konu: Şekerin Karaborsaya Düşmesi

Özet: Hükümet yaptığı açıklamayla şekerin de artık fişle dağıtılacağını bildirmiştir. Bu karara göre her ay kişi başına bir buçuk kilo şeker verilecektir. Ülkemizde ne zaman bir ürün fişle dağıtılmaya başlanmışsa o ürün hemen karaborsaya düşmüştür. Alınan bu kararlar şeker de en kısa zamanda karaborsaya düşecektir.

ULUNAY, “Dilin Kemiği Yok A...”, *Yeni Sabah*, 18 Mayıs 1948.

Konu: İktidar Partisinin İstanbul'un Oylarının %90'ının Kendisinin Olduğunu İddia Etmesi

Özet: İktidar partisi bir kongrede İstanbul seçmenin %90'ının kendisini desteklediğini iddia etmiştir. Bu doğru iddia değildir. Çünkü iktidar partisi İstanbul halkının sorunlarını çözmemiş, beklentilerine karşılık verememiştir. Eğer iktidar partisi İstanbul halkını memnun etseydi oyların tamamını bile alabilirdi.

ULUNAY, “Fani Teselliler”, *Yeni Sabah*, 19 Mayıs 1948.

Konu: İktidar Partisinin İstanbul Kongresi

Özet: İktidar partisinin İstanbul Kongresinde bir delege hükümetin iktidara hükmedemediğini belirterek kendi partisini eleştirmiştir. Bu özeleştiri karşısında

kamuoyu iktidar partisinin çok demokratik bir yapıya sahip olduğunu düşünmüştür. Hatta bazı çevreler bu özeleştiriler üzerine hükümetin kendisine çekidüzen vereceğini iddia etmiştir. Oysa bunlar boş tesellilerdir. İktidar yine aynı olda devam edecektir.

ULUNAY, “Gençlik Bayramı ve Radyo”, *Yeni Sabah*, 20 Mayıs 1948.

Konu: 19 Mayıs Kutlamalarının Radyoda Anlatılması

Özet: Radyo bir ülkede meydana olayları halka haber vermek zorundadır. Bu amaçla önemli spor karşılaşmaları, önemli günlerin kutlandığı törenler radyoda anlatılır. 19 Mayıs töreni de radyoda anlatılmıştır. Ancak bu kutlamaları anlatan spiker çok başarısızdır. Bundan dolayı dinleyiciler kutlama programını dinlemeye tahammül edememiştir. Radyonun bu duruma dikkat etmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Haydi Kalkıyor!”, *Yeni Sabah*, 21 Mayıs 1948.

Konu: Kibritin, Tuzun ve Çayın Piyasadan Kalkacağına Dair Spekülasyonların Çıkması

Özet: Kibritin piyasadan kalkacağı yönünde bir söylenti çıkmıştır. Bunun üzerine halk dükkânlara akın ederek alabildiği kadar kibrit almıştır. Neticede iki gün içinde kibrit piyasada tükenmiştir. Aynı söylenti birkaç gün sonra tuz ve çay içinde çıkmıştır. Halkın bu tür söylentilere itibar etmemesi gerekmektedir. Bu söylentilerin çıkarılmasındaki amaç tüccarların elindeki stokun eritilmesidir.

ULUNAY, “Verirse Şükr, Vermezse Sabr”, *Yeni Sabah*, 22 Mayıs 1948.

Konu: Tarımda Modern Yöntemler Uygulayamamamız

Özet: Doğanın yeşillenmesinden 1948 senesinin bereketli bir yıl olacağı sonucu çıkarılmaktadır. Ancak her şeyi doğadan beklemek yanlıştır. Ülkemizde hâlâ

ilkel yöntemlere göre tarım yapılmaktadır. Hal böyleyken ne kadar bereketli bir yıl olsa da istenilen verim alınamayacaktır. Ziraat Bakanının bu konu hakkında gerekli önlemleri alması gerekmektedir. En azından artık kara sabandan traktöre geçilmelidir.

ULUNAY, “Söz Gümüş İse...”, *Yeni Sabah*, 24 Mayıs 1948.

Konu: Yeşilova’da Halkın Açlıktan Mısır Koçanı Yemesi

Özet: Başbakan Yardımcısı Faik Ahmed Barutçu ne zaman bir açıklama yapsa bu açıklaması büyük yankı uyandırmaktadır. Başbakan yardımcısı yaptığı son açıklamada Yeşilova’da halkın açlıktan mısır koçanı yediği iddialarının yalan olduğunu belirtmiştir. Başbakan yardımcısı yapılan incelemede sadece bir çobanın mısır koçanı yediğinin tespit edildiğini söylemiştir. Başbakan yardımcısının bu açıklaması son derece talihsiz bir açıklamadır. Çünkü bir ülkede bir kişinin bile açlıktan mısır kaçanı yemesi bile büyük bir felakettir. Hükümetin bu durumu normalmiş gibi kabul etmesi ise daha büyük bir felakettir.

ULUNAY, “Yine Yangın”, *Yeni Sabah*, 25 Mayıs 1948.

Konu: Kapalıçarşı’da Sürekli Yangın Çıkması

Özet: Son zamanlarda İstanbul Kapalıçarşı’da üst üste yangınlar çıkmaktadır. Yangınlar daha çok Kürkçüler kapısı civarında çıkmaktadır. Burası elbise temizleme dükkânlarının olduğu bölümdür. Yangınlar bu dükkânlarda çıkmaktadır. Bunun nedeni elbise temizleme işinin benzinle yapılmasıdır. Böyle tehlikeli atölyelerin kalabalık yerlerde yapılması son derece yanlıştır.

ULUNAY, “Gitti Gülsüm, Geldi Gülsüm...”, *Yeni Sabah*, 26 Mayıs 1948.

Konu: Kabinenin Değişeceği Yönünde Söylentilerin Çıkması

Özet: Son zamanlarda gazetelerde kabinenin değişeceği yönünde haberler çıkmaktadır. Bu söylentilere göre Başbakan Hasan Saka istifa edecek yerine İçişleri Bakanı Necmeddin Sadak kabineyi kuracaktır. Ne zaman kabinenin değişeceği yönünde bir haber çıksa bu haber hemen gerçekleşir. Zaten hükümetin hiçbir iş yapamaması da bunu zorunlu kılmıştır.

ULUNAY, “İlim ve Fakr”, *Yeni Sabah*, 28 Mayıs 1948.

Konu: Ankara Hukuk Fakültesinin Harcını Yatıramayan Öğrencileri Atması

Özet: Ankara Hukuk Fakültesi Yönetim Kurulu harcını ödemeyen öğrencilerin üniversiteden atılmasına karar vermiştir. Bu oldukça üzücü bir karardır. Ülkemizde bilimin parayla satılması kabul edilemez. Bu durumun bir an evvel düzeltilmesi gerekmektedir. Yoksa sırf parası olmadığı için okuldan atılacak bu öğrencilere çok yazık olacaktır.

ULUNAY, “Yollarımız İyi Değil”, *Yeni Sabah*, 28 Mayıs 1948.

Konu: İstanbul Teknik Üniversitesi’nin Yollarımızın İyi Olmadığını Belirtmesi

Özet: İstanbul Teknik Üniversitesi’nde bir profesör ve bir doçent İç Anadolu ve Trakya’yı dolaşarak Türkiye’nin kara yolu kalitesini incelemiştir. Bu inceleme sonunda ülkemizin yollarının iyi olmadığı rapor edilmiştir. Ülkemizde kara yollarının iyi olmadığını bilmek için böyle bir rapora ihtiyaç yoktur. Bu sorun zaten kırk yıldır ülkemizin gündemini meşgul etmektedir. Ne yazık ki bir türlü çözülememiştir.

ULUNAY, “Bir Görüş Mes’elesi”, *Yeni Sabah*, 30 Mayıs 1948.

Konu: Amerika’da Çamaşır Yıkınmasına Son Verilmesi

Özet: Avrupa gazetelerinde çıkan bir habere göre Amerikalılar çamaşır yıkamaya son vermiştir. Çamaşır yıkamanın daha zahmetli ve daha pahalı olduğunu düşünen Amerikalılar bunun yerine kirlenen çamaşırları çöpe atarak yerine yenisini almaya başlamıştır. Daha önce de bulaşık yıkamamak için plastik tabak ve kaşık üreten Amerikalılar hayatı kolaylaştırmak için her şeyi yapmaktadır. Ancak onların bu çabası giderek hayatı sıkıcı hale getirmektedir.

ULUNAY, “İstanbul’un Fethi ve Radyo”, *Yeni Sabah*, 31 Mayıs 1948.

Konu: Radyoda İstanbul’un Fethinin Yanlış Anlatılması

Özet: Radyo spikerleri yaptıkları hatalar yüzünden çok defa köşe yazarları tarafından eleştirilmişlerdir. Buna rağmen spikerler bir türlü kendilerine çekidüzen vermemiştir. Son olarak radyoda Nureddin Artam adlı bir spiker İstanbul’un fethini anlatırken büyük hatalar yapmıştır. Böyle önemli bir konuda halkın yanlış bilgilendirilmesi son derece büyük bir hatadır.

ULUNAY, “On Beş Milyon Zarar”, *Yeni Sabah*, 1 Haziran 1948.

Konu: Toprak Mahsulleri Ofisinin Senede On Beş Milyon Zarar Etmesi

Özet: Başbakan yaptığı bir açıklamada Toprak Mahsulleri Ofisi’nin senede on beş milyon zarar ettiğini açıklamıştır. Ofis başka ülkelerde çok önemli bir işlev üstlenir. Bizde ise böyle önemli bir kurum zarar etmektedir. Mademki bu kurum bu kadar zarar etmektedir yapılacak tek şey bu kurumun kaldırılmasıdır. Bu kurum bundan sonra ıslah edilemez.

ULUNAY, “Bir İstatistik Albümü”, *Yeni Sabah*, 2 Haziran 1948.

Konu: İngiltere’yi Tanıtan Bir Albümün Çıkması

Özet: İngiltere’de çıkan bir albümde İngiltere’nin sağlık, tarım, ekonomi, sanayi ve turizmdeki gelişmeleri rakamlarla ve resimlerle anlatılmıştır. Bu rakamlara göre İngiltere tarım, sanayi, ekonomi ve sağlık alanında son yirmi yıl içinde çok büyük bir ilerleme göstermiştir. Bu istatistiklere bakınca kıskanmamak elde değildir. Çünkü ülkemiz bir türlü gelişmemektedir.

ULUNAY, “İrtikâb ve İrtişa Mes’elesi”, *Yeni Sabah*, 3 Haziran 1948.

Konu: Hükümetin Rüşvet Alan Memurları Eleştirmesi

Özet: İktidar partisi milletvekilleri yaptıkları açıklamada rüşvet alan memurları ağır şekilde eleştirmiştir. Rüşvet meselesi ülkemizin kanayan bir yarasıdır. Ancak bu yara sadece rüşvet alan ve veren arasında değildir. Rüşveti bitirmenin tek yolu memurun geçim sıkıntısını gidermektir. Geçim sıkıntısı yaşayan memur ailesinin geçimini sağlamak için rüşvet almaya mecbur kalmaktadır. Hükümet memurları eleştireceğine bu konuya bir çözüm bulmalıdır.

ULUNAY, “Mesnevi Dersleri”, *Yeni Sabah*, 4 Haziran 1948.

Konu: Mesnevi Derlerinin Verilmeye Başlanması

Özet: Gazetelerde çıkan haberlere göre mesnevi dersleri verilmeye başlanmıştır. Bu dersler gereksizdir. Çünkü mesnevi Farsça yazılmıştır. Mesnevinin öğrenilebilmesi için önce Farsça öğrenilmelidir. Öte yandan mesnevi tasavvuf felsefesi üzerine kurulmuştur. Tasavvuf felsefesi bilinmeden mesnevi öğrenilemez. Bu dersler bu bakımdan bir işe yaramayacaktır.

ULUNAY, “Bir Felaket Karşısında...”, *Yeni Sabah*, 6 Haziran 1948.

Konu: Amasya’da Sel Felaketinin Yaşanması

Özet: Amasya’da yaşanan sel felaketinde yüzden fazla vatandaş hayatını kaybetmiştir. Sel ile birlikte dağdan kopup gelen kayalar ölü sayısının artmasına yol açmıştır. Yetkililer bu kayaları daha önce buradan sökmeyerek felakete davetiye çıkarmıştır. Bu noktada sorumluların tespit edilerek cezalandırılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Zehirciler ve Türk Polisi”, *Yeni Sabah*, 7 Haziran 1948.

Konu: Türk Polisinin Eroin Kaçakçılarını Yakalaması

Özet: Türk polisi Amerikan polisiyle ortaklaşa yürüttüğü operasyonda büyük bir uyuşturucu kaçakçısı çetesini yakalamıştır. Ancak operasyonda Amerikan polisinin ismi daha çok anılmıştır. Asıl başarı Amerikan polisine atfedilmiştir. Oysa operasyonda asıl başarı Türk polisinindir. Türk polisi sırf misafirperverliğinden Amerikan polisinin daha ön planda olmasına izin vermiştir.

ULUNAY, “Ha Şşşöyle!”, *Yeni Sabah*, 8 Haziran 1948.

Konu: Amerika’dan Orman ve Ziraat Uzmanının Getirilmesi

Özet: Amerika’dan orman ve ziraat ile ilgilenecek iki uzman getirilmiştir. Bu iki husus ülkemizin en önemli sorunlarındandır. Yıllardır üzerine çalışılmasına rağmen bu iki sorun bir türlü çözülememiştir. Bu da göstermektedir ki biz bu işlerden anlamıyoruz. Bu bakımdan bu iki uzmanın getirilmesi isabetli bir karar olmuştur.

ULUNAY, “Yetiş! Yâ Lütfi Kırdar”, *Yeni Sabah*, 10 Haziran 1948.

Konu: Kuruçeşme’ye Kömür Deposu Yapılmak İstenmesi

Özet: Gazeteler bir İngiliz şirketinin İstanbul’a çok büyük bir kömür deposu yapacağını yazmıştır. Verilen bilgilere göre bu kömür deposu Kuruçeşme’ye yapılacaktır. Kuruçeşme İstanbul’un en güzel sahillerinden biridir. Buraya bir kömür deposu yapıldığı takdirde bu doğal güzellik yok olacaktır. İstanbul’un bir kömür

deposuna ihtiyacı vardır. Ancak bu depo Kuruçeşme'ye değil başka bir yere yapılmalıdır.

ULUNAY, “Buhrandan İlham”, *Yeni Sabah*, 11 Haziran 1948.

Konu: Kabinenin Değişmesi

Özet: Hükümet krizi sona ermiş ve yeni kabine kurulmuştur. Ancak kabinede beklenen değişiklikler yapılmamıştır. Başbakan yardımcısı Faik Ahmet Barutçu koltuğunu korumuştur. Öte yandan ekonomideki sorunlar devam ederken Ticaret Bakanlığı koltuğu boş kalmıştır. Bayındırlık Bakanı kötü idaresine rağmen bu makamdan alınarak Ulaştırma Bakanlığına verilmiştir. Bu değişiklikler göstermektedir ki kabine değişikliği beklentilere cevap vermeyecektir.

ULUNAY, “Radyo Devlet Daireliğinden Çıkarılmalı”, *Yeni Sabah*, 13 Haziran 1948.

Konu: Radyonun Halkın Beklentilerine Cevap Vermemesi

Özet: Ülkemizde radyo devlet kontrolündedir. Karşısında başka bir radyo olmadığı için istediği yayını istediği gibi yapmaktadır. Ancak radyonun yaptığı yayın halkın beklentilerine cevap verememektedir. Son günlerde ülkede büyük bir siyasi kriz yaşanmış kabine değişmiştir. Buna rağmen radyo bu konuyla ilgili tek bir yayın bile yapmamıştır.

ULUNAY, “Derd ve Devâ”, *Yeni Sabah*, 14 Haziran 1948.

Konu: Ankara’da Sağlıksız Su Satılması

Özet: Ankara’da Taşdelen su deposuna yapılan baskında şişelere sağlıksız su doldurulduğu tespit edilmiştir. Konuyla ilgili bir kişi tutuklanmıştır. Başka ülkelerde bu tür işler için firmalara lisans verilir. Bir kusur işlendiği takdirde firmanın lisansı

iptal edilir ve firma bir daha başka hiçbir iş için lisan alamaz. Bizde ise böyle bir uygulama yoktur. Yakalan kişi serbest kaldığında başka bir işe başlar ve bu işte halkın sağlığına zarar vermeye devam eder.

ULUNAY, “Toprak Bayramı”, *Yeni Sabah*, 15 Haziran 1948.

Konu: Toprak Bayramının Kutlanması

Özet: 14 Haziran Toprak Bayramı olarak kutlanmıştır. Bayram toprakların köylüye dağıtılmasının dördüncü yılı olması nedeniyle oldukça coşkulu geçmiştir. Halkın bu bayrama gönülden katılmadığı anlaşılmıştır. Çünkü halk kendisine dağıtılan toprağı sürememektedir. Köylüye toprak yerine traktör dağıtılmış olsa köylü en azından elindeki toprağı sürebilirdi.

ULUNAY, “Kerpiç”, *Yeni Sabah*, 16 Haziran 1948.

Konu: Meclisin Kerpici Yasaklaması

Özet: Meclis aldığı bir kararla kerpiç kullanımını yasaklamıştır. Meclisin amacı Anadolu’yu kötü görünümünden kurtarmaktır. Bu yönüyle meclis haklı görünmektedir. Oysa tuğla, taş ve çimento arasında en ucuz malzeme kerpiçtir. Bundan dolayı halk bunu tercih etmektedir. Meclis kerpici yasaklarken yerine bir alternatif bulmalıdır.

ULUNAY, “Verem Mücadelesi mi?”, *Yeni Sabah*, 18 Haziran 1948.

Konu: İstanbul’da Veremle Mücadele Edilememesi

Özet: Veremle mücadele için büyük kampanyalar yürütülmektedir. Gazetelerde, ilanlarda veremle mücadelenin önemi anlatılmaktadır. Ancak bu çabalar hiçbir işe yaramamaktadır. İstanbul’da çok sayıda senatoryum açılmıştır. Buraya gelen hastalar çevre kahvehanelere gitmekte hastalığı buradaki kalabalığa

bulaştırmaktadır. Durum böyle olunca alınan hiçbir önlem hastalığın yayılmasını engelleyememektedir.

ULUNAY, “Demokrasiye İman”, *Yeni Sabah*, 19 Haziran 1948.

Konu: Ülkemizde Demokrasinin Yerleşmeye Başlaması

Özet: Ülkemizde demokrasi yavaş yavaş yerleşmeye başlamıştır. Ülkemizde demokrasinin yerleşmesinde temel faktör halkın demokrasiye inanmasıdır. Bazı kaymakam ve valiler hâlâ demokrasiye karşı durmakta, antidemokratik uygulamalarda bulunmaktadır. Buna rağmen halk demokratik duruşuyla bunun üstesinden gelmeyi başarmaktadır.

ULUNAY, “Sandık Başında Hâkim”, *Yeni Sabah*, 20 Haziran 1948.

Konu: Seçimlerin Kontrolünün Belediye Yerine Hâkimlere Bırakılması

Özet: Hükümet demokrasinin gelişmesi için seçim yasasında değişiklik yapmıştır. Bu değişiklikle seçim sandıklarının kontrolünü belediyelere bırakılmıştır. Ancak hükümet bu değişiklikle büyük bir hata yapmıştır. Çünkü belediyeler siyasi kurumlardır. Seçimlerde tarafsız kalmaları düşünülemez. Bundan dolayı sandıkların denetimi belediyeler yerine hâkimlere verilmelidir.

ULUNAY, “İdealist Fedakârlığı”, *Yeni Sabah*, 21 Haziran 1948.

Konu: Üniversite ve Lise Mezunlarının İş Bulamaması

Özet: Son zamanlarda üniversite ve lise mezunu gençler iş bulmakta hayli zorlanmaktadır. Bu genç aydınlar onca sene okuduktan sonra iş bulamayarak kahvehane köşelerinde harcanmaktadır. Bu durum karşısında bu gençlerin yapması gereken en mantıklı şey gidip Anadolu’nun uzak vilayetlerinde çalışmaktır.

Gidilecek yerlerde imkânlar kısıtlıdır; ancak bu durum İstanbul'da boş oturmaktan daha iyidir.

ULUNAY, “Umulmayan Dertler”, *Yeni Sabah*, 23 Haziran 1948.

Konu: Ülkemizde İşçi Haklarının Savunulmaması

Özet: Ülkemizde işçi hakları güvence altına alınmamıştır. Bir işçi herhangi bir haksızlığa uğradığında kendisini koruyacak bir yasa mevcut değildir. Bu işçi mahkemeye gitmeye kalksa aylarca mahkeme kapılarında beklemek zorunda kalacaktır. Ancak işçilerin bunu yapacak ne vakitleri ne de paraları vardır. Durum böyle olunca işçiler haklarını arayamamaktadır. Ülkemizde İş Bakanlığı diye bir bakanlık bulunmaktadır. Bu bakanlığın işçi haklarını artık güvence altına alması gerekmektedir.

ULUNAY, “Teklif Temenni, İstirhâm”, *Yeni Sabah*, 24 Haziran 1948.

Konu: İstanbul Tramvay ve Elektrik İdaresinin Zarar Etmesi

Özet: İstanbul şehir meclisi yaptığı son toplantıda tramvay ve elektrik idaresinin zarar ettiğini tespit etmiştir. Şehir meclisi bu zararın giderilmesi için hükümetten elektriğe zam yapılmasını istemeyi kararlaştırmıştır. Tramvay ve elektrik idaresi kötü yönetildiği için zarar etmiştir. Meclis zam istemek yerine idarenin başındaki kötü yöneticileri değiştirmelidir.

ULUNAY, “Bize Ne Oldu?”, *Yeni Sabah*, 25 Haziran 1948.

Konu: Ülkemizde Rüşvet ve Yolsuzluğun Artması

Özet: Gazetelerde her gün rüşvet ve yolsuzlukla ilgili yeni haberler çıkmaktadır. Bu haberler o kadar artmıştır ki insanlar artık bu durumu kanıksama noktasına gelmiştir. Bu durum hükümetin bile dikkatini çekmiştir. Bu da

göstermektedir ki rüşvet ve yolsuzluk artık aleni bir şekilde yapılmaktadır. Bu durum karşısında bir çözüm üretilemezse ülkemizde insanların ahlakı iyice bozulacaktır.

ULUNAY, “Basit İşlerde Başarısızlık”, *Yeni Sabah*, 26 Haziran 1948.

Konu: İstanbul’un Küçük Sorunlarının Çözülememesi

Özet: Yeni yapılacak adalet sarayı, şeker sıkıntısı, kömür sıkıntısı, trenlerdeki izdiham İstanbul’un en temel sorunlarıdır. Bu sıkıntılar her sene aynı aylarda gündeme gelmektedir. Konuyla ilgili bazı çözüm önerileri ileri sürülür; ancak bir türlü çözüm üretilemez. Bu kadar küçük sorunların çözülememesi büyük bir başarısızlıktır.

ULUNAY, “Et Şirketleri”, *Yeni Sabah*, 27 Haziran 1948.

Konu: Erzurum’da Kurulması Planlanan Et Şirketlerinin İptal Edilmesi

Özet: Hükümet yaşanan et sıkıntısını gidermek amacıyla daha önce Erzurum’da bir et şirketi kurmayı planlamıştır. Planlara göre etler burada kesilecek buzlu vagonlarla İstanbul’a taşınacaktı. Ancak bu projeden vazgeçilmiştir. Bunun tek nedeni hükümetin başarısızlığıdır. Hükümet daima küçük sorunlar karşısında çözümsüz kalmıştır. Hükümet daima planlar yapar, fikirler üretir; ancak bir türlü bu planları hayata geçiremez.

ULUNAY, “Gazetecilik Enstitüsü”, *Yeni Sabah*, 29 Haziran 1948.

Konu: Gazetecilik Enstitüsünün Kurulması

Özet: Gazetecilik Enstitüsü 1948 senesinde kurularak derslerine başlayacaktır. Alınan karara göre enstitü edebiyat veya hukuk fakültesine bağlanacaktır. Dersler gazeteciler veya yazı işleri müdürleri tarafından verilecektir. Alınan bu iki karar da yanlıştır. Öncelikle gazeteciliğin edebiyat veya hukuk ile

hiçbir ilgisi bulunmamaktadır. Gazetecilik başlı başına bir meslektir. Bu bakımdan enstitünün bu fakültelere bağlanması yanlıştır. Ayrıca gazetecilik derslerini gazeteciler veya yazı işleri müdürleri veremezler.

ULUNAY, “Ziraat Yurdu Türkiye”, *Yeni Sabah*, 30 Haziran 1948.

Konu: Ülkemizde Tarımın İlkel Yöntemlerle Yapılması

Özet: 1948 yılı zirai bakımdan çok bereketli geçmiştir. Tarlalar bol ürün vermiştir. Ancak ırgatlar bu ürünleri zamanında kaldıramadıkları için yağmur mahsulü heba etmiştir. Başka ülkelerde tarımda makinelere kullanılır. Ülkemizde ise hâlâ kara saban ve orak kullanılmaktadır. Bundan dolayı ekinler ne kadar bereketli olursa olsun istenilen verim elde edilememektedir. Ülkemizin bir an evvel makineli tarıma geçmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Bir Perde Kalktı”, *Yeni Sabah*, 1 Temmuz 1948.

Konu: İstanbul’da Kasapların Belediyenin Belirlediği fiyatlara Uymaması

Özet: Perakendeci kasaplar yaptıkları açıklamada belediyenin belirlediği et fiyatlarına uymadıklarını açıklamışlardır. Kasaplar daima belediyenin belirlediği fiyatın en az elli kuruş üstünde bir fiyatla et sattıklarını itiraf etmişlerdir. Bu açıklama belediyenin et fiyatlarını düşürme girişiminin başarısızlıkla sonuçlandığını göstermektedir. Belediye artık et fiyatlarını düşürmeye çalışmaktan vazgeçmelidir.

ULUNAY, “Demokrasi, Seçim ve Hürriyet”, *Yeni Sabah*, 2 Temmuz 1948.

Konu: Seçim Kurulu Başkanlığının Belediye veya Hâkimlere Verilmesi

Özet: Meclis 2 Temmuz tarihli oturumunda yeni seçim yasasını görüşecektir. Bu yasada iktidar ve muhalefetin uzlaşmadığı bir konu vardır. Hükümet ve

muhalafet seçim kurulu başkanlığının belediyeleri mi yoksa hâkimlere mi verilmesi konusunda bir türlü anlaşamamıştır. Hükümet başkanlığı belediyelere verme taraftarıdır. Muhalefet ise başkanlığın hâkimlere verilmesini istemektedir. Demokrasinin gelişmesi açısından başkanlığın hâkimlere verilmesi daha doğru olacaktır. Çünkü belediyeler siyasi partilere bağlıdır. Bu bakımdan seçimlerde tarafsız kalmaları mümkün olmayacaktır. Bu duruma seçimlerin güvenilirliğine gölge düşürecektir.

ULUNAY, “Devlet Ricalinden Ne Beliyoruz?”, *Yeni Sabah*, 3 Temmuz 1948.

Konu: Yeni Kabineden Bir Bakanın Gereksiz Bürokrasiyi Kaldırmak İstemesi

Özet: Devlet yönetiminde her zaman gelen gideni aratmıştır. Bunun istisnaları da vardır; ancak çok azdır. Son kabinede de genellikle böyle olmuştur. Bakanların büyük bir kısmı başarısız olmuştur. Sadece biri toplumun gelişmesi için önemli bir adım atmak istemiştir. Bu bakan devlet dairelerindeki gereksiz bürokratik işlemlerin kaldırılması için girişimde bulunmuştur. Eğer bu bakan başarılı olursa toplumun çok büyük bir sorununu çözdüğü için tarihe geçecektir.

ULUNAY, “Bir Hak Karşısında”, *Yeni Sabah*, 6 Temmuz 1948.

Konu: Bir Gümrük Memurunun Kendisine Rüşvet Teklif Eden Kaçakçıları Yakalaması

Özet: Bir gümrük memuru kendisine rüşvet teklif edip bunun karşılığında kendilerine göz yumulmasını isteyen bir çeteyi yakalamıştır. Ancak gazeteler bu memurun yaptığı kahramanlığın önemine değinmemiştir. Hiçbir gazete bu memurun adını vererek ona teşekkür etmemiştir. Ahlakın giderek çökmeye yüz tuttuğu bir dönemde böyle memurların olması ümit verici bir durumdur. Toplumun bu kahraman memura kucak açıp teşekkür etmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “İstanbul’da Umran ve Metro”, *Yeni Sabah*, 7 Temmuz 1948.

Konu: Paris Metro Genel Müdürünün İstanbul’a Gelmesi

Özet: Paris Metro Genel Müdürü Mösyö Langevin İstanbul’u ziyaret etmiştir. İstanbul’a hayran kalan Mösyö Langevin İstanbul’un güzelleştirilmesi gerektiğini belirtmiştir. Ne yazık ki İstanbul’da Haliç bakımsızlıktan dolmak üzeredir. Göksu çamurlu su olarak anılmaktadır. Kuruçeşme kömür deposu olarak kullanılmaktadır. Bu eldeki güzellikler bile korunamazken İstanbul’un güzelleştirilmesi hayalden ibarettir.

ULUNAY, “Ey Hürriyet! Ey Afet-i Cân”, *Yeni Sabah*, 9 Temmuz 1948.

Konu: Hükümetin Sandık Kurulu Başkanlığına Hâkimleri Getirmemesi

Özet: Hükümet aldığı kararla sandık kurulu başkanlığına hâkimlerin getirilmemesine karar vermiştir. Bu karar demokrasi adına son derece olumsuz bir gelişme olmuştur. Tam da insanlar demokrasiye alışmışken, çok partili hayata geçilmişken alınan bu karar halkı demokrasi konusunda ümitsizliğe düşürmüştür.

ULUNAY, “Deva Kabul Etmeyen Derd”, *Yeni Sabah*, 10 Temmuz 1948.

Konu: Ülkemizde Gereksiz Bürokrasinin Aydın Gençlerin Çalışmasını Engellemesi

Özet: Ülkemizde bazı gençler Amerika’ya giderek tahsil görmüştür. Bu gençler burada edindikleri bilgileri ülkemizde kullanmak amacıyla yurda dönmektedir. Ancak yurda dönüp bir devlet dairesinde çalışmaya başlayınca gereksiz bürokratik işlemlere takılıp kalmaktadır. Gençler bir süre bu duruma direndikten sonra onlarda bu çarka uymak zorunda kalmaktadır.

ULUNAY, “Şikâyetlere Dair”, *Yeni Sabah*, 11 Temmuz 1948.

Konu: Gazetelerin Şikâyet Köşesinin Önemi

Özet: Gazetelerin şikâyet köşesi büyük bir öneme sahiptir. Okuyucular çözemedikleri sorunları burada dile getirerek bütün halkın bu sorundan haberdar olmasını sağlamaktadır. Kamuoyunun olaydan haberdar olmasıyla sorun hemen çözüm bulmaktadır. Örneğin açık bırakılan bir lağım bütün şikâyetlere rağmen bir türlü kapatılmaz. Ancak bu lağımı kapatmayan belediye başkanının adı bir kere gazetelerde anıldı mı hemen olaya bir çözüm bulunur. Bu bakımdan bu köşelerin önemi büyüktür.

ULUNAY, “Yerli Film Müsabakası”, *Yeni Sabah*, 13 Temmuz 1948.

Konu: En İyi Yerli Film Yarışması

Özet: En iyi film yarışmasında jüri üç film ayırmıştır. En iyi yeli film bu üç film arasından seçilecektir. Bu filmler: Bir Dağ Masalı, Unutulan Sır ve Karanlık Yollar’dır. Bir Dağ Masalı filmi Reşat Nuri’nin bir romanından alınmıştır. Film sürükleyici değildir. Öte yandan film gereğinde uzundur. Bu yönüyle okuyucuyu sıkılmaktadır. Unutulan Sır filmi ise daha sürükleyicidir. Üstelik bu filmin oyuncularını daha başarılıdır.

ULUNAY, “Kös Dinlemişler”, *Yeni Sabah*, 14 Temmuz 1948.

Konu: İstanbul’da Meydana Gelen Trafik Kazası

Özet: İstanbul’da Ankara Caddesi’nde bir trafik kazası meydana gelmiştir. Kazada bir taksi belediye otobüsüyle çarpışmıştır ve bir kişi hayatını kaybetmiştir. Aynı yerde neredeyse her gün trafik kazası meydana gelmektedir. Bunun nedeni çok kısa mesafede dört virajın peş peşe gelmesidir. Yaşanan bu acı olaylara rağmen belediye bir türlü bu duruma bir çözüm üretememiştir.

ULUNAY, “Belediye Vilayetten Ayrılıyor”, *Yeni Sabah*, 15 Temmuz 1948.

Konu: İstanbul Belediyesinin Vilayetten Ayrılması

Özet: Gazeteler İstanbul Belediyesinin vilayetten ayrılacağını yazmaktadır. Bu durumun İstanbul için iyi mi, yoksa kötü mü olacağı tartışılmaktadır. Çünkü İstanbul Belediyesi yıllardır halkın sorunlarına çözüm bulamamaktadır. Sokaklar çöp içindedir. Halk yiyecek ekmek bulamamaktadır. Gıda maddeleri sağlıksız ortamlarda üretilmektedir. Toplu taşıma araçları yolcu yoğunluğu karşısında yetersiz kalmaktadır. Durum böyleyken bu kararın iyi mi, yoksa kötü mü olacağı bilinmemektedir.

ULUNAY, “Tüccarın Göğsü Çıkan Feryadı”, *Yeni Sabah*, 16 Temmuz 1948.

Konu: Ticaret Bakanının İstanbul Tüccarları ile Toplantı Yapması

Özet: Ticaret Bakanı Cemil Said Barlas İstanbullu tüccarlarla bir toplantı yapmıştır. Toplantıda tüccarlar ticarete karşılarna çıkan gereksiz bürokrasiden yakınmışlardır. Bakan bu işlemlerin kaldırılacağına söz vermiştir. Ayrıca bakan devletin ticaretten çekilmesi gerektiğini savunmuştur.

ULUNAY, “Ağlama Duvarı”, *Yeni Sabah*, 18 Temmuz 1948.

Konu: Ticaret Bakanının İstanbul’da Tüccarlarla Toplantı Yapması

Özet: Ticaret Bakanı Cemil Said Barlas’ın İstanbul’da tüccarlarla yaptığı toplantıdan bir sonuç çıkmayacağı anlaşılmıştır. Toplantıda tüccarlar dertlerini anlatmış, bakan dinlemiştir. Et fiyatlarının yüksek olması nedeninin canlı hayvan ticareti olduğunu belirten tüccarlara bakan karşı çıkmıştır. İstanbul Belediye Başkan

Yardımcısı Emin Bey bakana et fiyatlarının yükselmesinde canlı hayvan ihracatının bir etkisi olmadığını söylemiştir. Bakan bu söze dayanarak canlı hayvan ihracatının devam edeceğini belirtmiştir. Bu olay göstermektedir ki Ticaret Bakanı tüccarlar yerine belediye başkan yardımcısını dinlemeye devam edecektir. Böyle olduğu sürece problemler de çözülemeyecektir.

ULUNAY, “Ticarî Islahat Lazım”, *Yeni Sabah*, 19 Temmuz 1948.

Konu: Tütün Tüccarlarının Ticaret Bakanından Durumlarının Düzeltilmesini İstemesi

Özet: Ticaret Bakanı Cemil Said Barlas tütün tüccarlarıyla bir araya gelerek onların sorunlarını dinlemiştir. Tüccarlar tütünün dolarla ihraç edilmesinin yanlış olduğunu dile getirmişlerdir. Bakan konuyla ilgileneceğini belirterek sorunların çözülmesi için çalışacağını söylemiştir.

ULUNAY, “Tarım Bakanına Açık Mektup”, *Yeni Sabah*, 20 Temmuz 1948.

Konu: Ülkemizde Makineli Tarıma Geçilememesi

Özet: Ülkemizde tarımda ciddi sorunlar yaşanmaktadır. İstanbul gibi bir metropolde bile hâlâ ilkel yöntemlerle tarım yapılmaktadır. Tarlalar kara sabanlarla sürülmekte, hasat ırgatlar tarafından insan gücüyle toplanmaktadır. Eğer Tarım Bakanı İstanbul’a traktör ve biçerdöver getirirse hem verim artacak hem de insanlar büyük bir zahmetten kurtulacaktır.

ULUNAY, “Lüksle Mücadele”, *Yeni Sabah*, 21 Temmuz 1948.

Konu: Lüks Yaşamın Önüne Geçilebilmesi İçin Komisyon Kurulması

Özet: İstanbul’da lüks yaşamın önüne geçilebilmesi için bir komisyon kurulmuştur. Bu komisyonun çalışmalarından bir sonuç çıkmayacaktır. Çünkü ülkemizde hiçbir zaman komisyonlar bir işi halledememiştir. Zaten ülkemizdeki lüks yaşam da başka ülkelerdeki gibi değildir. Evde yiyecek ekmeğimiz yokken, en pahalı kokuları süreriz. Kirada otururken en iyi kıyafetleri giymeye çalışırız. Böyle bir yaşam lüks değildir.

ULUNAY, “Müdafaası Güç Kozlar”, *Yeni Sabah*, 22 Temmuz 1948.

Konu: Muhalefet Partisinin Seçimlere Girmemesi

Özet: Muhalefetin seçimlere girmeme kararı alması iktidar partisini son derece rahatsız etmiştir. Bu durum ülke gündemini de meşgul etmektedir. Bütün ülke iktidarın seçim güvenliğini sağlama almamasını eleştirmektedir. Halk muhalefetin bu gerekçeyle seçimlere girmemesini desteklemektedir. Başka ülkelerde de seçimler gündemi yoğun olarak meşgul etmektedir. Ancak hiçbir ülkede seçim güvenliği konusu tartışılmaz. O ülkelerde seçimler zaten güvence altındadır.

ULUNAY, “Acı Bir Haber”, *Yeni Sabah*, 23 Temmuz 1948.

Konu: İhraç Edilecek Mallarımızın Yabancı Gemilerle Gönderilmesi

Özet: İhracat yaptığımız ilkeler aldıkları bir karar ile ihracat mallarımızın bundan sonra Türk gemileri ile değil yabancı ülkelerin gemileri ile gönderilmesini istemişlerdir. Bunun nedeni Türk gemilerinde artış gösteren kaçakçılık olaylarıdır. Bu karar ülkemizin uluslar arası ticaret hayatına büyük bir kara leke sürmüştür. Yetkililer gerekli önlemleri zamanında almış olsaydı olaylar bu noktaya gelmeyecekti.

ULUNAY, “Bayramımız ve Basın Hürriyeti”, *Yeni Sabah*, 24 Temmuz 1948.

Konu: 24 Temmuz'un Basın Bayramı Olarak Kutlanması

Özet: 24 Temmuz basın bayramı olarak kutlanmaya başlanmıştır. Ülkemizde basın hürriyeti 1908'de başlamıştır; ancak o da sadece dokuz ay sürmüştür. 1948 yılında bile hâlâ basım özgür değildir. Ülkemizde her ne kadar da sansür yoktur denilse de gazeteci kendi sansürünü kendisi koymak zorundadır. Zaten gazeteci bu sansürü kendisi uygulaması bile yazı işleri müdürlüğü bu sansürü onun yerine uygulayacaktır. Durum böyle olunca ülkemizde basın özgürlüğünden söz etmek mümkün değildir.

ULUNAY, "Zavallı Ramazanoğlu!", *Yeni Sabah*, 25 Temmuz 1948.

Konu: Bakanlığın Ayasofya Müzesi Müdürü Muzaffer Ramazanoğlu'na Kongreye Gitmesi İçin Ödenek Vermemesi

Özet: Muzaffer Ramazanoğlu Ayasofya Müzesi Müdürü'dür. Yurt dışında eğitim görmüş bu alanda oldukça büyük bir âlimdir. Ayasofya'da yaptığı kazılarda bulduğu kalıntılar dünyanın önemli bilim adamlarının ilgisini çekmiştir. Üzerine makaleler yazılmıştır. Bu şöhreti sayesinde Paris'te yapılan Bizans Kongresi'ne davet edilmiştir. Ancak bakanlık Ramazanoğlu'na bu ziyaret için ödenek vermemiştir. Bunun üzerine Ramazanoğlu evindeki eşyaları satarak kongreye girmiştir.

ULUNAY, "Nuhun Gemisi", *Yeni Sabah*, 26 Temmuz 1948.

Konu: Ağrı Dağı'nda Hz. Nuh'un Gemisinin Kalıntıları Olduğu İddiaları

Özet: Son zamanlarda Hz. Nuh'un gemisinin kalıntılarının Ağrı Dağı'nın zirvesinde olduğu yönünde söylentiler çıkmıştır. Yapılan keşif uçuşlarında pilotlar gemi enkazına benzer izle olduğunu belirtmiştir. Amerika'dan da bir gemi şirketi gelip bu kalıntılara bakarak Hz. Nuh'un gemisinin maketini yapmaya karar vermiştir.

ULUNAY, “Yıkılan Yuvalar”, *Yeni Sabah*, 27 Temmuz 1948.

Konu: İstanbul’da Kocasını Aldatan Bir Kadının Gazetelere Haber Olması

Özet: İstanbul’da bir doktor ile aşk yaşayan bir kadın polis tarafından suçüstü yakalanmıştır. Suçlular mahkemeye sevk edilmiştir. Neticede olay bütün ayrıntılarıyla gazetelerde yer almıştır. Bu tür olaylar her zaman yaşanmaktadır. Gazetelerin bu olayları bütün ayrıntılarıyla vermesi yanlıştır. Gazeteler kadının ve kocasının adını ve soyadını vererek aileyi ifşa etmiştir. Bu son derece yanlıştır.

ULUNAY, “Su Yok”, *Yeni Sabah*, 28 Temmuz 1948.

Konu: İstanbul Su Sıkıntısı Yaşanması

Özet: İstanbul’da yaz ayının gelmesi ile yine su sıkıntısı yaşanmaya başlanmıştır. Yetkililer Terkos boru hattının patladığını ve bazı bentlerin kurduğunu iddia ederek su sıkıntısının bir süre daha devam edeceğini açıklamışlardır. Halkın artık bu bahanelere inanması mümkün değildir. Çünkü her sene yaz aylarında aynı sıkıntı yaşanmaktadır. Yetkililer ise bu durum karşısında herhangi bir önlem almamaktadır.

ULUNAY, “Ninnni...”, *Yeni Sabah*, 29 Temmuz 1948.

Konu: Kartal’da Hayvan Hastalıklarının Görülmesi

Özet: Kartal’da yaşlı bir kadının iki ineği şap hastalığına yakalanarak ölmüştür. Bu iki inek yaşlı kadının tek geçim kaynağıdır. Bu hayvanların ölmesi ile yaşlı kadın çaresiz kalmıştır. Ziraat Bakanlığı hayvan hastalıklarına bir çözüm bulmak zorundadır. Çünkü hayvan hastalıkları özellikle Kartal civarında ciddi boyutlara ulaşmıştır. Bir İngiliz bilim adamı yaptığı araştırmaya dayanarak bu hastalıkların devam etmesi durumunda ülkemizde üç sene içinde tavuk neslinin

tükeneceğini açıklamıştır. Buna rağmen konuyla ilgili hâlâ herhangi bir tedbir alınmamıştır.

ULUNAY, “Kimi ve Nasıl Mes’ul Edelim”, *Yeni Sabah*, 30 Temmuz 1948.

Konu: İzmir’de Tütün Deposunda Muslukların Açık Bırakılması Sonucu Tütünlerin Islanarak Zarar Görmesi

Özet: İzmir’de bir tütün deposunda musluklar açık unutulduğu için depoyu su basmış v altı bin balya tütün ıslanarak zarar görmüştür. Bu olayda 450 bin liralık maddi zarar doğmuştur. Bu zararın sorumlusu kimdir? Depoda çalışan hiçbir memur bu parayı verecek güce sahip değildir. Kaldı ki olayda kasıt yoktur. Bu da göstermektedir ki bu para yine milletin cebinden çıkacaktır. Bu tür olayların yaşanmaması için memurlara görev aşkının telkin edilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Tatlı Bir Nakarat”, *Yeni Sabah*, 3 Ağustos 1948.

Konu: Tarım Bakanının 1948 Senesinin Bereketli Gececeğini Dile Getirmesi

Özet: Yeni Ziraat Bakanı ziraat gezisi çerçevesinde Konya’ya gitmiştir. Burada yaptığı açıklamada 1948 yılının bereketli gececeğini söylemiştir. Bakan bu durumdan memnun görünmektedir. Oysa 1948 yılının bereketli olması tamamen Allah’ın takdiridir. Tarım Bakanlığı verimin artması için hiçbir çaba sarf etmemiştir. Ülkemizde hâlâ bir traktör bile bulunmazken Tarım Bakanın bu kadar memnun olması yersizdir.

ULUNAY, “Son Zaferin Destanı”, *Yeni Sabah*, 4 Ağustos 1948.

Konu: Türk Güreşçilerinin Yurtdışında Zafer Kazanması

Özet: Türk güreşçileri yurtdışındaki müsabakalardan yine zaferle dönmüşlerdir. Bu durum son derece sevindiricidir. Bu zaferlerin kazanılmasında ülkemizde eskiden beri yapılan yağlı güreşlerin büyük bir rolü vardır. Bütün dünya artık Türklerin güreşteki başarısını kabul etmiştir.

ULUNAY, “Seçim Kanunu ve Hükümet”, *Yeni Sabah*, 5 Ağustos 1948.

Konu: İçişleri Bakanının Seçim Kanunun Değişmesi ile İlgili Açıklama Yapması

Özet: İstanbul’da bulunan İçişleri Bakanı Münir Hüsrev Gölen gazetecilerle bir araya gelerek seçim kanunun değişmesi hakkındaki görüşlerini paylaşmıştır. Hükümet muhalefetin sandık güvenliğinin hâkimlere bırakılması fikrine karşı sandık güvenliğini belediyelere bırakmıştır. Bu durum kamuoyunda çok tartışılmıştır. İçişleri Bakanı da durumu farkında olacaktır ki kanun kabul edildiği halde konuyla ilgili açıklama yapma zorunluluğu hissetmiştir.

ULUNAY, “Bayram ve Kazıklar”, *Yeni Sabah*, 6 Ağustos 1948.

Konu: Adana’da Zirai Donatım Kurumunun Yaptığı Atölyede Yapılan İsrâf

Özet: Bayram gününde gazetelerde halkı üzen bir haber yer almıştır. Habere göre Adana’da Zirai Donatım Kurumu bir atölye yaptırmıştır. Atölyenin inşaatı için milyonlarca lira değerinde bir arsa alınmıştır. Daha sonra 850 bin lira harcanarak inşaatın bir kısmı tamamlanmıştır. Ancak bu noktada inşaat çökmeye başlamıştır. Bunun üzerine inşaata kazıklar eklenerek inşaatın çökmesi engellenmiştir. Bunun maliyeti bir milyon lira olmuştur. Netice milyonlarca lira çöpe atılmıştır.

ULUNAY, “Kuru Kuruya Poh Poh!”, *Yeni Sabah*, 7 Ağustos 1948.

Konu: Olimpiyatlarda Madalya Kazanan Güreşçilere Para Ödülü Verilmesi

Özet: Türk güreşçiler Londra’da yapılan olimpiyat oyunlarında büyük bir başarı elde etmiştir. Bu durum karşısında güreşçiler büyük bir sevinçle karşılanmışlardır. Oysa bu güreşçilerin kuruya kuruya takdir edilmesi yeterli değildir. Bu güreşçiler fakir gençlerdir. Bu başarılarından dolayı devletin onlara maddi destek de vermesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Öz Evlâd Üvey Evlâd”, *Yeni Sabah*, 8 Ağustos 1948.

Konu: Eski ve Yeni Emekliler Arasında Maaş Farkı Bulunması

Özet: Eski emekliler yıllarca çalışıp bu ülkeye hizmet verdikleri halde kendilerine çok düşük bir maaş bağlanmıştır. Bu vatandaşlar kendilerine bağlanan bu düşük maaşla geçinememekte ve sefalet içinde yaşamaktadırlar. Yeni emekli olan vatandaşlar ise daha yüksek maaş almaktadır.

ULUNAY, “İğne ve Çuvaldız”, *Yeni Sabah*, 9 Ağustos 1948.

Konu: Ulaştırma Bakanının Denetim Yapmak İçin Vapura Binmesi

Özet: Ulaştırma Bakanı İstanbul’un toplu taşıma sorunlarını yerinde tespit etmek için vapura binmiştir. Bakan vapurun çok kalabalık olmasından vapurda oturacak yer bulamamış yere bir gazete sererek yerde oturmak zorunda kalmıştır. Bu olay olumlu bir gelişmedir. Ulaştırma Bakanı böylece İstanbul’un çektiği ulaşım sorununu yakından görmüştür.

ULUNAY, “Sekizinci Bizans Kongresi”, *Yeni Sabah*, 10 Ağustos 1948.

Konu: 8. Bizans Kongresinin İstanbul’da Yapılmak İstenmesi

Özet: Paris’te altıncısı yapılan Bizans Kongresi’nin yedincisi Brüksel’de sekizincisi İstanbul’da yapılması planlanmıştır. Ancak Türk delegeler bu fikre karşı çıkmıştır. Bunun nedeni hükümetin kongreye giden delegelere sahip çıkmamasıdır.

Hatta Ayasofya Müzesi Müdürü Muzaffer Ramazanoğlu kongreye gidebilmek için evindeki eşyaları satmıştır. Delegeler hükümetin yine kendilerine sahip çıkmayacağını düşünerek kongrenin İstanbul'da yapılması fikrine karşı çıkmışlardır.

ULUNAY, “Mahv Olan Millî Servet”, *Yeni Sabah*, 11 Ağustos 1948.

Konu: Marmara'da Bilinçsiz Avlanma Sonucu Balık Neslinin Yok Olma Tehlikesi ile Karşı Karşıya Kalması

Özet: Marmara'da balık sayısı her geçen gün azalmaktadır. Bu gidişle çok kısa süre içinde Marmara'da balık avlamak mümkün olmayacaktır. Bunun en büyük nedeni dinamit ve trata denilen ağ ile balık avlanmasıdır. Bu iki yöntemde balık neslinin yok olmasına neden olacak avlanma şeklidir.

ULUNAY, “Kitap ve Okuma Davası”, *Yeni Sabah*, 12 Ağustos 1948.

Konu: Ülkemizde Kitap Okunmaması

Özet: Ülkemizde okul okuyup okulu bitirenler bir süre sonra okuma yazmayı unutmaktadır. Bu olay köylerle de sınırlı kalmaz. İstanbul'da bile kitap okuma geleneği yoktur. Bir evde eski eşyalar atılmak istendi mi önce kitaplardan başlanır. Büyük kütüphanelerde bir konu araştırılırken o bölüm kopya edilmez bunun yerine yırtılıp alınır. Bu olaylar göstermektedir ki ülkemizde henüz kitap okuma kültürü gelişmemiştir.

ULUNAY, “Koğuşları Kapatmak Futbol Klüpleri Açmak”, *Yeni Sabah*, 13 Ağustos 1948.

Konu: Milli Takımımızın Londra'daki Olimpiyat Oyunlarında Kavga Etmesi

Özet: Bütün gazeteler milli takımımızın Londra'daki olimpiyat oyunlarında maç sırasında kavga etmesini yazmaktadır. Bu olay ülkemizin adını lekelemiştir.

Daha birkaç gün önce Türk güreşçileri bu olimpiyatlarda madalya alarak büyük bir zafere imza atmıştır. Oysa şimdi bu olay onu da gölgede bırakmıştır.

ULUNAY, “Şükran Borcu”, *Yeni Sabah*, 14 Ağustos 1948.

Konu: Madalya Kazanan Güreşçilere Ev Alınması

Özet: Londra’daki olimpiyatlarda madalya kazanan güreşçilere birer ev hediye edilmiştir. Bu hediyelerin verilmesine İstanbul Valisi Lütfü Kırdar ön ayak olmuştur. Vali önemli kurumları bir araya toplayarak bu kurumlardan güreşçilere yardımcı olmaları konusunda ricada bulunmuştur. Bunun üzerine gerekli para toplanarak güreşçilere ev alınmıştır.

ULUNAY, “Genç Doktorların Cesareti”, *Yeni Sabah*, 15 Ağustos 1948.

Konu: Veremin Karadeniz’in Yüzde Seksenine Bulaşması

Özet: Genç doktorlardan oluşan bir grup Karadeniz’de yaptıkları bir taramada verem mikrobunun Karadeniz’deki vatandaşların %80’ine bulaştığını tespit etmiştir. Bazı yetkililer rakamların abartıldığını belirtse bile bu genç doktorlar rakamların gerçek olduğunu ısrarla dile getirmiştir. Verem mikrobi her geçen gün can almaya devam etmektedir. Yetkililer bu durum karşısında hiçbir çözüm almamaktadır.

ULUNAY, “Ehlî Hayvan Sergisi”, *Yeni Sabah*, 16 Ağustos 1948.

Konu: Kartal’da Düzenlenen Evcil Hayvan Sergisi

Özet: Her sene olduğu gibi 1948 yılında da Kartal ‘da evcil hayvan sergisi açılmıştır. Sergiye vali, ilçe kaymakamları ve yüksek memurlar da katılmıştır. Ayrıca sergide büyük bir ziyafet verilmiştir. Yani sergi hayvanların sergilenmesine kadar gayet güzel geçmiştir. Ancak sergilenen hayvanlar davetlileri hayal kırıklığına

uğratmıştır. Nesli küçülen evcil hayvanlarımız ülkemizde hayvancılığın ne kadar kötü durumda olduğunun en büyük kanıtıdır.

ULUNAY, “Mazeret Kaynağı”, *Yeni Sabah*, 17 Ağustos 1948.

Konu: Ülkemizde Her Kusura Bir Mazeret Uydurulması

Özet: ülkemizde yapılan her hataya bir mazeret bulunur. Örneğin bir devlet dairesine gidildiğinde görevli memur yerinde değilse hemen annesi hasta onu doktora götürdü mazereti uydurulur. Vapurlar tıklım tıklım, iskelede bir vapur daha bekletilse dense iskelede trafik sıkışır. Vapurlar kaza yapar mazereti hazırır. Ülkemizde sorunlara çözüm üretileceğine mazeret üretilmektedir.

ULUNAY, “Arkasını Getirmemek”, *Yeni Sabah*, 18 Ağustos 1948.

Konu: Uludağ’daki Otellerin Bakımsızlıktan Yıkılmaya Yüz Tutması

Özet: Dağcılık Kulübü Uludağ’a çok güzel iki otel yaptırmıştır. Bu otellerin işletmesi yirmi beş yıllığına bir şirkete bırakılmıştır. Şirket burayı işletemediğinden oteller zarar etmiştir. Böylece oteller bakımsız bir halde bırakılmıştır. Dağcılık Kulübü bu tesisi yaptıktan sonra işletmesini de kendisi yapmamakla büyük bir hata yapmıştır.

ULUNAY, “Belediyenin Hâl-i Pür Melâli!”, *Yeni Sabah*, 20 Ağustos 1948.

Konu: İstanbul Belediyesinin Çektiği Mali Sıkıntılar

Özet: İstanbul Belediyesi büyük maddi sıkıntılar yaşamaktadır. Belediye meclisi bu sıkıntıları İçişleri Bakanına anlatarak gündelik sorunlarla mücadele edecek paralarının bile olmadığını anlatmıştır. Bunun üzerine bakan belediyeye yaradım edeceğine dair söz vermiştir. Yalnız bakanın sözünü verdiği bu yaradım

biraz gecikecektir. Çünkü bu olayın gerçekleşmesi için yeni bir yasanın çıkarılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Ahlâk İnzibâtı”, *Yeni Sabah*, 21 Ağustos 1948.

Konu: Kızıyla Beraber Yaşayan Bir Adamı Vuran Bir Baba

Özet: Eşinden ayrılan bir adam kızının bir erkekle yaşadığını öğrenmiştir. Kızının kaldığı evi basan baba kızının birlikte yaşadığı adamı bıçaklamıştır. Toplumda yaşanan kavgaların, cinayet olayların büyük bir kısmı bu tür olaylar yüzünden meydana gelmektedir. Bunun önüne geçilmesi için ahlak zabıtalарına ihtiyaç vardır.

ULUNAY, “Ekmek Buhrânı mı? Beyaz Ekmek Buhrânı mı?”, *Yeni Sabah*, 22 Ağustos 1948.

Konu: İstanbul’da Yaşanan Ekmek Sıkıntısı

Özet: İstanbul’da halk ekmek bulamamaktadır. Yaşanan ekmek sıkıntısı daha çok beyaz ekmekte görülmektedir. Beyaz ekmek sadece unla yapılmaktadır. Un tüccarları un fiyatlarını yükselttiklerinden beyaz ekmek piyasada bulunmamaktadır. Oysa arpa ekmeği ucuzdur. Bundan dolayı piyasada yeteri kadar mevcuttur. Ancak bu ekmek de tercih edilmemektedir.

ULUNAY, “Analar Neler Doğurur”, *Yeni Sabah*, 23 Ağustos 1948.

Konu: Olimpiyatlarda Madalya Kazanan Bir Güreşçinin Annesi ile Çekilmiş Fotoğrafi

Özet: Olimpiyat oyunlarında madalya kazanan Mersinli Ahmet’in annesiyle çekilmiş bir fotoğrafı gazetelerde çıkmıştır. Fotoğrafa bakıldığında Ahmet’in annesinin de Ahmet gibi çevik bir yapıya sahip olduğu anlaşılmaktadır. Zaten

güreşçiliğin doğuştan gelen bir kabiliyet olduğu söylenmektedir. Bu becerinin anneden çocuğa geçtiği anlatılmaktadır. Ahmet'in annesinin fotoğraflarına bakıldığında bu tezin doğru olduğu anlaşılmaktadır.

ULUNAY, “Vasfi Raşid’in Müdafaası”, *Yeni Sabah*, 25 Ağustos 1948.

Konu: Kudret Gazetesinin Mahkemede Vasfi Raşid Tarafından Savunulması

Özet: Kudret gazetesinde çıkan bir yazı yüzünden gazete mahkemelik olmuştur. Gazetenin avukatlığını Prof.Dr. Vasfi Raşid yapmıştır. Vasfi Raşid'in mahkemede yaptığı savunma Yeni Sabah gazetesinde yayımlanmıştır. Vasfi Raşid savunmasında iktidarın basına inanmasına ve güvenmesine vurgu yapmıştır. Bu yönüyle Vasfi Raşid çok sağlam bir savunma hazırlamıştır. İktidar basına da güvenmek zorundadır. Çünkü demokratik ülkelerde güvenilir olan tek kaynak iktidar değildir. Basın ve muhalefet de güvenilir kaynaklardır.

ULUNAY, “Tahrib İleti”, *Yeni Sabah*, 26 Ağustos 1948.

Konu: İstanbul'a Alınan İki Banliyö Treninin Tahrip Edilmesi

Özet: İstanbul'da Banliyö trenlerine yeni gelen iki vagon eklenmiştir. Bu vagonlar yepyeni ve pırıl pırıldır. Döşemeleri temiz, pencereleri sağlam ve perdelidir. Ne yazık ki birkaç gün içinde bu yeni vagonlar tahrip edilmiştir. Döşemeler tahrip edilmiş, koltuklara çakıllarla isimler kazılmıştır. Bu cehalet ülkemizin önemli sorunlarından.

ULUNAY, “Bu Nasıl Cezaevi”, *Yeni Sabah*, 27 Ağustos 1948.

Konu: İstanbul Hapishanesinde Bir Mahkûmun Öldürülmesi

Özet: İstanbul Hapishanesinde bir mahkûm başka bir mahkûm tarafından öldürülmüştür. Bu olay İstanbul Hapishanesi'nde yaşanan ilk cinayet değildir.

Öldürülen mahkûm bile bir yıl önce başka bir mahkûmu öldürmüştür. Cezaevleri başka ülkelerde mahkûmları ıslah etme görevi de görmektedir. Oysa ülkemizde ise bir cehenneme dönmüştür.

ULUNAY, “Ayran ve Tahtirevan”, *Yeni Sabah*, 29 Ağustos 1948.

Konu: İstanbul’dan İzmit’e Kadar Sahil Yolunun Asfaltlanması

Özet: İstanbul’dan İzmit’e kadar sahil yolunun asfaltlanacağı yönünde bazı haberler çıkmaktadır. Bu güzel bir düşüncedir. Ancak sahil yolundan önce İstanbul’un daha merkezi ve işlek yollarının asfaltlanması gerekmektedir. İstanbul’da öyle yollar vardır ki çamurdan arabalar girememektedir. Bunlar dururken sahil yolunun asfaltlanması yanlış olur.

ULUNAY, “Yine Adalet Sarayı”, *Yeni Sabah*, 1 Eylül 1948.

Konu: İstanbul’a Yapılması Düşünülen Adalet Sarayının Beyazıt’a Yapılmak İstenmesi

Özet: İstanbul’a yapılması düşünülen adalet sarayının yeri yine değişmiştir. Mimarlar son olarak Dikilitaş’ın karşısındaki İbrahim Paşa konağından vazgeçerek Beyazıt’taki Askeri Tıbbiye Mektebi’ni seçmişlerdir. Bu amaçla Askeri Tıbbiye yıktırılarak yerine adalet sarayı binası yapılmak istenmektedir. Oysa bu bölge üniversite kampüsüdür. Buraya adalet sarayının yapılması hata olur. Böyle bir durumda üniversiteli gençler her gün eli kelepçeli mahkûmlarla karşı karşıya bırakılmış olur.

ULUNAY, “Müsbet Netice Bekliyoruz”, *Yeni Sabah*, 2 Eylül 1948.

Konu: Bakanların İnceleme Yapmak Üzere Ülke İçinde Seyahatlere Çıkması

Özet: Bakanlar halkın sorunlarını dinlemek bu sorunlara çözüm üretebilmek için yurtiçi gezisine çıkmıştır. Bu amaçla bir bakan İzmir’e tüccarların derdini dinlemeye, bir bakan Trakya’ya çiftçilerin sorunlarını görmeye, bir bakan da Doğu Anadolu’ya eğitim sorunlarını incelemeye gitmiştir. Daha önce de bakanlar bu tür gezilere çıkmıştır; Ne yazık ki hiçbir sonuç alınmamıştır. Bundan dolayı bu ziyaretten de insanlar bir sonuç çıkmayacağını düşünmektedir.

ULUNAY, “İlk Müsbet Adım”, *Yeni Sabah*, 3 Eylül 1948.

Konu: Ulaştırma Bakanlığının Amerika’dan Uzman Getirmesi

Özet: Ulaştırma Bakanlığı Deniz Yolları, Demir Yolları ve Posta İdaresindeki sorunlarla mücadele etmek için Amerika’dan uzman getirtmeye kara vermiştir. Bazı muhalifler bizde de uzmanların mevcut olduğunu belirterek yurtdışından uzman getirilmemesini istemektedir. Bizim bu sorunları çözebileceğimizi iddia etmektedir. Oysa bu sorunlar yıllardır yaşanmaktadır. Mademki bizde bu uzmanlar mevcuttur neden bu kadar yıl beklemiştir. Bizim bu sorunları çözemeyeceğimiz ortadadır. Bu bakımdan uzmanların getirtilme fikri yerinde bit karardır.

ULUNAY, “Doğu illerinin Hâli”, *Yeni Sabah*, 1 Eylül 1948.

Konu: Doğu İllerinde Okul ve Yol Olmaması

Özet: Doğu illerini ziyaret eden iki bakan ziyaretlerini tamamlayarak Ankara’ya dönmüştür. İki bakan Ankara’da yaptıkları açıklamada ziyaretleri sırasında karşılaştıkları manzaranın çok kötü olduğunu ifade etmiştir. Bakanlar doğu illerinin birçoğunda okul ve yol olmadığını veya yetersiz olduğunu belirtmiştir. Bu illerde özellikle de köylerde büyük sıkıntılar yaşanmaktadır. Bakanların bu sorunları kamuoyu ile paylaşması olumlu bir gelişmedir. Ancak kamuoyu bakanlardan bu sorunları çözmelerini istemektedir.

ULUNAY, “Vay Gidi Canavar Vay!”, *Yeni Sabah*, 6 Eylül 1948.

Konu: Ankara’da İşlenen bir Cinayet Sonucunda Masum Bir Adamın Tutuklanması

Özet: Ankara’da bir kadın ve bir erkek öldürülmüştür. Olayla ilgili kadının kocası tutuklanmıştır. Tutuklanan adam aklını yitirerek akıl hastanesine düşmüştür. Yıllar sonra asıl suçlu yakalanmış, aklını yitiren kocanın suçsuz olduğu anlaşılmıştır. Bunun üzerine gazeteler adaleti ağır bir dille eleştirmiştir. Ne yazık ki ne kadar eleştirilirse eleştirilsin telafi edilemeyen bir hata yapılmıştır. Bu masum adam bir kere aklını yitirmiştir. Bundan sonra hiçbir özür durumu telafi edemeyecektir.

ULUNAY, “Bir Dil Kongresi”, *Yeni Sabah*, 7 Eylül 1948.

Konu: Türkçenin Sadeleştirilmesi ile Zenginliğini Yitirmesi

Özet: Muallimler Birliği bir kongre düzenleyerek Türkçenin sorunlarını ele almaya karar vermiştir. Türkçenin sorunlarının tespit edilmesi için bir kongre yapılmasına gerek yoktur. Türkçenin sorunları ortadadır. En büyük sorun Türkçenin sadeleştirilmesi adına Arapça ve Farsça kelimelerden arındırılmasıdır. Bu durum Türkçenin fakirleşmesine yol açmıştır. Yeni nesil bu sade dille büyüyeceği için ilerde büyük sorunlar yaşayacaktır. Bu gençler kendi edebi eserlerini okuyup anlamakta güçlük çekecektir. Öte yandan gündelik yaşamda kendilerini ifade etmede sıkıntı yaşayacaktır.

ULUNAY, “Odun, Kömür, Fırın”, *Yeni Sabah*, 8 Eylül 1948.

Konu: İstanbul Belediyesinin Odun, Kömür ve Ekmek Sıkıntısına Çözüm Bulamaması

Özet: İstanbul Belediyesi 1948 senesi için halkın kömür ihtiyacını karşılayabilmek için bazı tedbirler almıştır. Ancak Ziraat Bakanlığı bu noktada

belediyeyi engellemiştir. Belediye her sene halka kömür temin edemediği için halkı soğukta bırakmaktadır. Bu sene de Ziraat Bakanlığını bahane etmektedir. Belediye aynı şeyi ekmek sıkıntısında da yapmıştır. Büyük bir fırın kuran belediye bu fırını işletecek resmi bir kurum bulamadığı için halkı ekmeksiz bırakmıştır. Neticede bu büyük fırın atıl bir durumda bırakılmıştır.

ULUNAY, “Bir Taşla İki Kuş”, *Yeni Sabah*, 9 Eylül 1948.

Konu: Fuhuşla Mücadele

Özet: Fuhuş ülkemizde hızlı bir şekilde yayılmaktadır. Fuhuşla mücadele etmek için görevlendirilen zabıta bu sorunla baş edememektedir. Bu nedenle bu batakhaneler ülkemizin ahlakını ve sağlığını tehdit etmeye devam etmektedir. Gazetelerde çıkan haberlere göre hayat kadınlarının büyük bir kısmı zührevi hastalık taşımaktadır. Bu kadınlarla beraber olan erkekler bu hastalığı kapıp ailesine e bulaştırmaktadır. Bu şekilde birçok masum insan bu hastalıkları kapmaktadır. Bu yönüyle fuhuşla mücadele hem ahlak hem de sağlık açısından son derece önemlidir.

ULUNAY, “Nüfus Mes’elesı”, *Yeni Sabah*, 10 Eylül 1948.

Konu: Ülkemizde Nüfus Artış Hızının Düşmesi

Özet: Gazetelerde çıkan bir habere göre ülkemizde nüfus artış hızı giderek düşmektedir. Gazetelerin verdiği bilgilere göre 1927’de nüfusumuz 13 milyon iken 1935’te 16 milyon olmuştur. Bu rakam 1940 yılında 17 milyon, 1945’te ise 18 milyon olmuştur. Bu rakamlara göre nüfus artışı hızı 1927-1935 arası yüksektir. Bu oranlar sabit kalmış olsaydı ülkemizin nüfusu 1945’te 24 milyon olurdu. Ancak oran düştüğü için nüfusumuz 18 milyonda kalmıştır.

ULUNAY, “Fransa Buhranı ve Demokrasi”, *Yeni Sabah*, 11 Eylül 1948.

Konu: Fransa’da Yaşanan Siyasi Krizinin Ülkemiz Gazetecileri Tarafından Eleştirilmesi

Özet: Fransa’da son zamanlarda ciddi bir siyasi kriz yaşanmaktadır. Kabine kurulamamakta, partiler kendi aralarına anlaşmazlıklar yaşamaktadır. Bu durum karşısında bazı Türk gazeteciler Fransa’nın bu olaydaki demokratik tutumunu eleştiren makaleler yazmıştır. Bu gazeteler söz konusu krizin aşırı özgürlükten kaynaklandığını iddia etmektedir. Ne yazık ki bu makaleleri yazan gazetecilerimiz demokrasiden anlamamaktadır. Fransa bütün gücünü demokratik yapısından almıştır. Bu krizi de demokratik biri tutumla yenecektir.

ULUNAY, “Binaların Tâliî”, *Yeni Sabah*, 13 Eylül 1948.

Konu: İstanbul’daki Köşk ve Yalıların Bakımsızlıktan Harabeye Dönmesi

Özet: İstanbul’da çok değerli ve çok güzel köşkler yapılmıştır. Ne yazık ki bu köşklere yaptıranlar hayatlarını kaybettiğinde mirasçıları bu köşklere sahip çıkmamaktadır. Bu nedenle bu köşkler zamanla eski güzelliğini yitirerek yavaş yavaş harabeye dönmektedir. Sonunda da bir yangınla kül olup gitmektedir. Bu değerli hazinelere mirasçıların daha çok sahip çıkması gerekmektedir.

ULUNAY, “Nüfus İşinde Evlenme Tezi”, *Yeni Sabah*, 14 Eylül 1948.

Konu: Nüfus Artışını Hızlandırmak İçin Gençlerin Evlenmeye Teşvik Edilmesi

Özet: Nüfus sayımına göre ülkemizde nüfus artış hızı gittikçe azalmaktadır. Bu önemli sorun karşısında ciddi tedbirler alınması gerekmektedir. Alınacak en önemli tedbir gençlerin evlenmeye ikna etmektir. Gençlerin evlenmesiyle ülkemizde nüfus artış hızı tekrar yükselecektir.

ULUNAY, “Cinayet Değil Rezalet!”, *Yeni Sabah*, 15 Eylül 1948.

Konu: İstanbul’da Bir Sinemada Bir Kadının Sevgilisinin Cinsel Organını Kesmesi

Özet: Gazetelerde çıkan haberlere göre İstanbul’da bir sinemanın locasında bir kadın sevgilisinin cinsel organını kesmiştir. Bu olay büyük bir rezalettir. Bir sinemada bir kadınla bir erkeğin bu kadar mahrem bir seviyeye gelmesi ülkemizdeki ahlaki çöküntünün bir kanıtıdır. Ahlak zabıtası sadece randevuevlerini basmakla görevli değildir. Ahlak zabıtası bu tür olayların da önüne geçmelidir.

ULUNAY, “Ziraat Edebiyatı”, *Yeni Sabah*, 16 Eylül 1948.

Konu: Ağaç Dergisinde Başbakan ve Tarım Bakanının Ağaç Sevgisini Vurgulaması

Özet: Ağaç adlı dört sayfalık bir dergide Başbakan ve Tarım Bakanının ağaçların korunması ve sevilmesi ile ilgili sözleri yer almıştır. Başbakan bu dergi vasıtası ile ormanların korunmasını halka duyurmaya çalışmıştır. Ağaç sevgisi bir zihniyet meselesidir. Ülkemizde bir ağaç düşmanlığı vardır. Biz ağacı ve ormanı zevk için tahrip ediyoruz. Bunun önüne geçmek için bir dergi basmak yetmez.

ULUNAY, “Yerinde Bir Karar”, *Yeni Sabah*, 17 Eylül 1948.

Konu: İstanbul Ticaret Odasının İstanbul’un Turizmle İlgili Eksiklerini Gösteren Raporu

Özet: İstanbul Ticaret Odası hazırladığı bir raporda İstanbul’un turizm kenti olamayacağını belirtmiştir. Bu rapora göre İstanbul sokakları turistlere gösterilmeyecek kadar kirlidir. Turistlerin bu pislik içinde gezmesine imkân yoktur. Bununla birlikte İstanbul’da turistlerin konaklayacağı temiz ve güzel bir otel yoktur. Yoğun bir turist ziyareti sırasında turistler kalacak yer bulamayacaktır. Bu bakımdan İstanbul turistik açıdan elverişli değildir.

ULUNAY, “Zoraki Perhiz”, *Yeni Sabah*, 18 Eylül 1948.

Konu: Yardımcı Öğretmenlere Düşük Maaş Verilmesi

Özet: Ülkemizde lise mezunları yardımcı muallim adı altında okullarda öğretmen olarak çalıştırılmaktadır. Bu yardımcı öğretmenler kadrolu değildir. Aylık maaşları yaklaşık 58 liradır. Yaptıkları iş ise bir kadrolu öğretmenle aynıdır. Buna rağmen kadrolu öğretmenler 500-600 lira kazanırken bu yardımcı öğretmenler bu düşük maaşa mahkûm edilmektedir. Bu adaletsiz durumun düzeltilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Hayat Pahalılığından Ne Haber?”, *Yeni Sabah*, 19 Eylül 1948.

Konu: Hükümetin Hayat Pahalılığı ile Mücadele Edememesi

Özet: Hükümet iktidar gelmeden önce hayat pahalılığı ile mücadele edeceğini söylemiştir. Ancak iktidara geldikten sonra bu sözünü tutmamıştır. Hatta zamlar birbirini izlemiştir. Ekmek 40 kuruşa çıkmış, şeker ve et yine zamlanmıştır. Üstelik bu zamlar hakkında vatandaşa bir açıklama bile yapılmamıştır. Hasan Saka hükümeti bu işin üstesinden gelememiştir ve gelemeyecektir.

ULUNAY, “Kalemin İstiklâli”, *Yeni Sabah*, 20 Eylül 1948.

Konu: İstanbul Valisinin Avukatının Gazetecileri Patronlarının Emriyle Yazı Yazmakla İtham Etmesi

Özet: İstanbul valisi ile bir gazeteci mahkemelik olmuştur. Valinin avukatı gazetenin valiye muhalif olduğunu belirterek bu yazıların gazete sahibi tarafından bilinçli olarak gazetecilere yazdırıldığını iddia etmiştir. Bu iddialar gerçeklikten

uzaktır. Hiçbir gazeteci yazısını başkasının emriyle yazmaz. Ülkemizde yazarların kaleminin özgür olması sayesinde ülkemizde basın ayakta durmaktadır.

ULUNAY, “Serhad Türkülerini Dinlerken”, *Yeni Sabah*, 21 Eylül 1948.

Konu: Radyoda Rumeli Türkülerinin Çalınması

Özet: Radyoda Rumeli türküleri çalınmaya başlanmıştır. Bu sevindirici bir olaydır. Osmanlı altı asır bu topraklarda hüküm sürmüştür. Osmanlı bu topraklardan çekildiği zaman Osmanlıyı hatırlatan tek iz bu türküler kalmıştır. Bu türkülerin de unutulması demek Osmanlının Rumeli’deki tarihinin unutulması demektir.

ULUNAY, “Muharebe Başladı”, *Yeni Sabah*, 22 Eylül 1948.

Konu: İstanbul’un Yakacak Sıkıntısı Çekmesi

Özet: Kış ayının gelmesiyle İstanbul’un yakacak sıkıntısı başlamıştır. Belediye bu durum karşısında etkili bir çözüm alamamıştır. Belediye durumu çözemeyeceğini anlayınca olayı Ziraat Bakanlığına havale etmiştir. Ziraat Bakanlığı da olayı çözemeyeceğini anlayınca topu tekrar belediyeye atmıştır. Böylece İstanbul’un yakacak sorunu iki kurum arasında çözülemeden dolaşmaktadır.

ULUNAY, “Ayînesi İşdir Kişinin...”, *Yeni Sabah*, 23 Eylül 1948.

Konu: Bir Gazetecinin Milli Eğitim Bakanı Tahsin Banguoğlu’nu Övmesi

Özet: Bir gazeteci Tahsin Banguoğlu’nun iyi bir gazeteci olmadığını; ancak siyasete atıldıktan sonra iyi bir Milli Eğitim Bakanı olduğunu yazmıştır. Bakanlık görevindeyken Hasan Ali Yücel de göklere çıkarılmıştır. Hasan Ali Yücel bakanlık görevini bırakınca en yakınları bile onu ağır bir şekilde eleştirmiştir. Aynı durum Tahsin Banguoğlu için de geçerlidir. Bakan görevde bulunduğu sürece göklere çıkarılacak; ancak görevi bırakınca o da ağır bir şekilde eleştirilecektir.

ULUNAY, “İnanılır Şey Değil”, *Yeni Sabah*, 24 Eylül 1948.

Konu: Ülkemizdeki Hayat Pahlılığı ve Devletin İsrafi

Özet: Ülkemizde ciddi bir hayat pahalılığı söz konusudur. Şekere yapılan zammın etkisi hâlâ geçmemiştir. Av malzemeleri alınacak gibi değildir. Halk bu zamlar karşısında hayatta kalmaya çalışırken devlet israftan geri kalmamaktadır. Son olarak Maliye Bakanlığı Amerika’dan 350 bin liraya 38 adet lüks araç almıştır. Halkın parasını boşa harcamıştır.

ULUNAY, “İstifa Rivayetleri...”, *Yeni Sabah*, 25 Eylül 1948.

Konu: Kabinenin İstifa Edeceğine Dair Söylentilerin Çıkması

Özet: Son zamanlarda hükümetin istifa edeceğine dair bazı söylentiler çıkmıştır. Bu söylentiler daha çok muhalif gazetelerde yer almaktadır. Ülkemizde ne zaman böyle bir söylenti çıksa bu mutlaka gerçek olur. Muhalif gazetelere kısa sürede yandaş gazetelerde destek vererek hükümetin istifa edeceğini iddia eder. Başbakan iddiaların yalan olduğunu belirtir. Ancak kısa bir süre sonra hükümet istifa eder. Bu defada böyle olacaktır.

ULUNAY, “Bir Mücadele ve Düşünceler”, *Yeni Sabah*, 26 Eylül 1948.

Konu: Ziraat Bakanlığının Hayvan Hastalıklarıyla Mücadele Kararı Alması

Özet: Ziraat Bakanlığı hayvan hastalıklarıyla mücadele edilmesi yönünde bir karar almıştır. Bu amaçla veterinerlere bir talimat göndererek veterinerlerden hayvanları kontrolden geçirmelerini istemiştir. Bu kararın uygulanması mümkün görünmemektedir. Çünkü bizde veterinerlik teşkilatı her tarafa yayılmamıştır. Öte yandan hayvanların sağlıklı olabilmesi için öncelikle ahırların düzeltilmesi

gerekmektedir. Birçok yerde hayvanlar ahır diye çok pis yerlerde barındırılmaktadır. Hastalıklarla mücadele etmenin ilk şartı ahırların düzeltilmesidir.

ULUNAY, “Dil Bayramı”, *Yeni Sabah*, 28 Eylül 1948.

Konu: İbrahim Aleaddin Gövsa’nın Türkçe Üzerine Makalesi

Özet: İbrahim Aleaddin Gövsa 26 Eylül dil bayramı vesilesiyle bir makale yazmıştır. Bu makalede Türkçenin üç problemi olduğunu belirtmiştir. Aleaddin Gövsa’ya göre birinci problem Türkçenin sadeleştirilmesi adına günden güne fakirleştirilmesidir. İkinci problem öz Türkçe kelimelerin dilin ahengini bozmasıdır. Üçüncü problem ise dile uydurma kelimelerin alınmasıdır.

ULUNAY, “İstanbul’u Öldürüyorlar”, *Yeni Sabah*, 30 Eylül 1948.

Konu: İstanbul’daki Vebalı Sığırların Pavli Adası’na Gönderilmek İstenmesi

Özet: Belediye İstanbul’un güzel adalarından biri olan Pavli Adası’na vebalı sığırlar göndermeyi düşünmektedir. Bu oldukça yanlış bir düşüncedir. Çünkü Pavli Adası İstanbul’un en güzel yerlerinden biridir. Yazın İstanbul halkı bu adaya eğlenmeye gitmektedir. Buraya vebalı sığırların gönderilmesi demek buranın öldürülmesi demektir. Kuruçeşme kömür deposu yapılmış, Göksu’da kendir fabrikası doğayı mahv etmiş elde bir burası kalmıştır. Belediyenin en azından buraya sahip çıkmalıdır.

ULUNAY, “Giresun Nutku ve Seçimler”, *Yeni Sabah*, 1 Ekim 1948.

Konu: Başbakanın Ara Seçimlerle İlgili Giresun Konuşması

Özet: Başbakan Hasan Saka Giresun konuşmasının tamamını muhalefetin ara seçimlere katılmamasına ayırmıştır. Başbakan konuşmasında bu durumdan rahatsızlık duyduğunu belirtmiştir. Seçmenin sandık başına gitmeyeceği düşüncesi

başbakanı korkutmaktadır. Durumun bu noktaya gelmesinde en büyük hata iktidarındır. İktidar seçim güvenliğinin sağlanması için seçim kanunu değiştirerek sandıkların denetiminin belediyelere bırakılmasına karar vermiştir. Bu karar hem halkı hem de muhalefeti küstürmüştür.

ULUNAY, “Ziraatte Islahat ve İcraat”, *Yeni Sabah*, 2 Ekim 1948.

Konu: Tarım Bakanından Traktör İstenilmesi

Özet: Tarım Bakanı Yeni Sabah gazetesi yazarlarından birine verdiği demeçte tarımda büyük reformlar yapılacağını söylemiştir. Ayrıca bakan Ulunay’ın fıkralarını da beğeniyle takip ettiğini fikirlerine önem verdiğini belirtmiştir. Ulunay bakanın bu iltifatından mutlu olduğunu belirtir. Yazar bakandan reform yapması yerine çiftçiye traktör temin etmesini istemektedir.

ULUNAY, “İnşaat Bolluğu ve Ev Buhranı”, *Yeni Sabah*, 3 Ekim 1948.

Konu: İstanbul’da Hava Parası Yüzünden Ev Kiralayamaması

Özet: İstanbul’da pek çok insan hava parası yüzünden ev kiralayamamaktadır. Bu kişiler 3-4 bin lira hava parası vermek yerine üzerine biraz daha ekleyerek ev yapmayı uygun görmektedir. Yaptıkları evler her ne kadar da şehir dışında uzak semtlerde ise de bu vatandaşlar bu sıkıntıyı göze almaktadır. İnşaatların biraz daha artması durumunda hava parası düşecektir.

ULUNAY, “Lüks Nedir?”, *Yeni Sabah*, 6 Ekim 1948.

Konu: Lüks Yaşayanlardan Vergi Alınması

Özet: Hükümet bütçe açığını kapatmak için vergilere zam yapmıştır. Bununla birlikte lüks yaşamaya da %10 vergi koymuştur. Ancak lüks yaşam vergisinin neye göre belirlendiği bilinmemektedir. Eğer bu vergi temel ihtiyaç maddelerinin

tüketilmesi oranına göre hesaplanmışsa bu bir haksızlık olacaktır. Eğer gerçekten israf boyutuna ulaşmış bir lüks yaşam standardına göre belirlenmişse o zaman bu yerinde bir karar olacaktır.

ULUNAY, “Cinayetler Serisi”, *Yeni Sabah*, 7 Ekim 1948.

Konu: Ülkemizde Cinayetlerin Artması

Özet: Ülkemizde cinayet olayları günden güne artmaktadır. Üstelik bu cinayetlerin büyük bir kısmı yoktan nedenlerle işlenmektedir. Adalet mekanizması bu olaylara cinayet işlendikten sonra müdahale etmektedir. Eğer bu olayların önüne geçilmek isteniyorsa cinayet işlenmeden olaylara müdahale etmek gerekmektedir. Bunun içinde toplumun eğitilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Pendiğin Pavli Adası”, *Yeni Sabah*, 8 Ekim 1948.

Konu: Pendik'teki Pavli Adası'nın Vebalı Sığırlara Tahsis Edilmesi

Özet: Fransa'nın tanınmış mimarlarından Le Corbusier İstanbul'daki çağdaş mimarinin İslam ve şark mimarisine zarar verdiğini belirtmiştir. Bu görüş son derece yerinde bir tespittir. İstanbul'da şehir imarı tarihsel dokuya zarar vermektedir. Öte yandan bazı yanlış uygulamalar da doğal güzellikleri yok etmektedir. Pendik'teki Pavli Adası'nın vebalı sığırlara tahsis edilmesi bunun en çarpıcı örneklerindendir.

ULUNAY, “Kabul Edilen Hatalar”, *Yeni Sabah*, 9 Ekim 1948.

Konu: Başbakanın Malatya'da Yaptığı Açıklamada Hatalarını Kabul Etmesi

Özet: Başbakan Malatya'da yaptığı konuşmada iktidarda bulundukları süre zarfında bazı hatalar yapmış olabileceklerini kabul etmiştir. Başbakan bu hatalardan dolayı bedel ödemeye hazır bulunduklarını ifade etmiştir. Önemli olan hataları

görmek değil hatalarını gördükten sonra bu hatalarda ısrar etmemektir. Hükümet seçim kanunda yaptığı hatayı görmesine rağmen hâlâ bu hatasında ısrar etmektedir.

ULUNAY, “Otel Derdi ve Turizm”, *Yeni Sabah*, 10 Ekim 1948.

Konu: Bir Amerikan Şirketinin İstanbul’da Otel Yapmak İstemesi

Özet: Bir Amerikan şirketi İstanbul’da büyük ve konforlu bir otel yapmak istemektedir. Belediye Çırağan Sarayı’nın bunun için uygun olacağını belirtmiştir. Ancak şirket Çırağan Sarayı’nın merkeze uzak kalacağını belirterek Taksim civarında bir yerde otel yapmak istediğini söylemiştir. Amerikan şirketi bu noktada haklıdır. Eğer otel Çırağan Sarayı’nda yapılırsa merkeze uzak kaldığı için boş kalacaktır.

ULUNAY, “Sivri Bıçak”, *Yeni Sabah*, 11 Ekim 1948.

Konu: Bıçakla İşlenen Cinayetlerin Artış Göstermesi

Özet: Ülkemizde cinayet olayları her geçen gün artmaktadır. Bu cinayetlerin büyük bir bölümü bıçakla işlenmektedir. Bunun nedeni hem bıçağın ucuz olması hem de kolay temin edilebilir olmasıdır. Bıçakla işlenen cinayetlerin önüne geçilebilmesi için sivri bıçakların yasaklanması gerekmektedir. Piyasada sadece kesici bıçakların bulundurulması gerekmektedir.

ULUNAY, “Meded! Yâ Lûtfî Kırdar”, *Yeni Sabah*, 12 Ekim 1948.

Konu: Pavli Adası’nın Vebalı Sığır Barınağı Yapılmak İstenmesi

Özet: Gazetelerde çıkan haberlere göre Pavli Adası’nın tapusu birkaç gün içinde vebalı sığır uzmanlarına verilecektir. Böylece ada artık kesin olarak vebalı sığırların barınağı olacaktır. Bu konuyla ilgili gazetelerde pek çok fıkra yazılmasına

rağmen İstanbul Belediyesi geri adım atmamıştır. İstanbul halkı belediyeden ümidini kesmiştir. Son çare olarak İstanbul Valisi Lütü Kırdar'dan yardım beklemektedir.

ULUNAY, “Kurban Bayramı”, *Yeni Sabah*, 13 Ekim 1948.

Konu: Kurban Bayramının Hüzünlü Geçmesi

Özet: Kurban Bayramı her sene olduğu gibi yine hüzünlü geçmiştir. Bunun nedeni bayramdan hemen önce vergilere, ekmeğe ve şekere zam yapılmasıdır. Öte yandan Kurban Bayramı'nın hüzünlü geçmesinin asıl nedeni bu bayramda kurban kesilmesidir. Ramazan Bayramı her zaman neşeyle kutlanırken Kurban Bayramında kan akıtıldığı için hep bir hüznün vardır.

ULUNAY, “Ara Seçimleri”, *Yeni Sabah*, 17 Ekim 1948.

Konu: Ara Seçimlerin Yapılması

Özet: 17 Ekim 1948'de ara seçimler yapılacaktır. İktidar partisi halkın seçimlere katılması için çok çalışmıştır. Bu çalışmaların ne kadar etkili olduğu seçimlerden sonra belli olacaktır. Ancak görüldüğü kadarıyla halk seçim kanununda yapılan değişiklikten dolayı iktidar partisine tepkilidir. İktidar yanlısı Akşam gazetesi bile bu değişikliğin demokrasiye gölge düşürdüğüne değinerek bu değişikliği eleştirmiştir. Durum böyleyken iktidar partisinin seçimlerden istediği sonucu alması biraz zor görünmektedir.

ULUNAY, “Bir Sinir Rekoru”, *Yeni Sabah*, 18 Ekim 1948.

Konu: İstanbul Banliyö Trenlerinin Düzensiz Çalışması

Özet: Ulaştırma Bakanı Kasım Gülek Adalar ve Yalova gibi uzak bölgelere sefer yapacak vapur getirme kararı almıştır. Bu karar İstanbul halkının bir nebze olsun işine yarayacaktır. Ancak İstanbul'daki asıl sorun banliyö trenlerinin düzensiz

işlemesidir. Trenler çoğu zaman gecikmeli kalkmaktadır veya kalktın kısa bir süre sonra arızalanıp durmaktadır. Bundan dolayı insanlar çoğu zaman vapura yetişememektedir. Bakanın önce bu duruma bir çözüm bulması gerekmektedir.

ULUNAY, “Seçimden Sonra”, *Yeni Sabah*, 19 Ekim 1948.

Konu: Seçimlere Şaibe Karıştığına Dair Dedikoduların Çıkması

Özet: Seçimler tamamlandıktan sonra seçimlere şaibe karıştığına dair dedikodular bir bir ortaya çıkmaya başlamıştır. Bu dedikodular göstermektedir ki seçim güvenliği sağlanamamıştır. Oysa muhalefet bu durumun önüne geçebilmek için elinden geleni yapmıştır. Seçim güvenliğinin denetlenmesinin hâkimlere bırakılması için çok direnmiştir. Neticede iktidar bunu kabul etmemiş ve ülkenin demokratik gelişimine büyük bir darbe vurmuştur.

ULUNAY, “Yine mi?”, *Yeni Sabah*, 20 Ekim 1948.

Konu: Yozgat’ta Seçimlere Şaibe Karıştığına Dair İddiaların Ortaya Çıkması

Özet: Yozgat’ta yapılan ara seçimlerle ilgili çok sayıda şikâyet bildirilmiştir. Seçmenler bağımsız adaya oy verdiklerini; ancak bağımsız adaya çıkan oy sayısının çok düşük olduğunu iddia etmektedir. Bu iddialar seçim güvenliğini ciddi şekilde sarsmıştır. Halk verdiği oyun güvenliğine inanmazsa seçimlere önem vermez. O durumda da demokrasiden artık söz edilemez.

ULUNAY, “Bir Ta’mim Dolayısıyla”, *Yeni Sabah*, 23 Ekim 1948.

Konu: Ara Seçimlere Katılmayanların Tespit Edilmesi

Özet: İçişleri Bakanlığı hazırladığı bir genelgeyle seçimlere katılmayanların tespit edilmesini istemektedir. İçişleri Bakanlığının bu kararı almasının nedeni seçimlere katılımın düşük olmasıdır. Halkın seçimlere katılmama nedeni ise iktidar

partisinin seçim kanunu değiştirmesidir. İktidar partisi yaptığı hata ile halkın seçimlere katılmamasına yol açmıştır. şimdi de halk bu olayda suçluymuş gibi onları tespit etmeye çalışmaktadır. İktidar partisinin bu tutumu son derece yanlıştır.

ULUNAY, “Ekim”, *Yeni Sabah*, 24 Ekim 1948.

Konu: Ekim Ayının Gelmesiyle iftilerin Toprağı Sürmesi

Özet: Ekim ayının gelmesiyle çiftçiler toprağı sürmeye başlamıştır. Ancak iftiler ne ekeceklerinden emin değildir. Zaten ölkemizde çiftçiler ekecekleri ürün üzerinde çok düşünmezler. Çiftçiler ürünü eker, tutarsa kazanır, tutmazsa kaybeder. Amerika’da devler çiftçinin hangi şehirde hangi yıl ne ekeceğini önceden araştırmaktadır. Böylelikle verim en üst seviyede tutulur. Bizde de aynı yöntemin uygulanması gerekmektedir.

ULUNAY, “Yanlış Kararlar”, *Yeni Sabah*, 25 Ekim 1948.

Konu: Ticaret Bakanının Marmara’dan çıkan Balığın Bir Daha Denize Dökölmeyeceğini Açıklaması

Özet: Ticaret Bakanı yaptığı bir açıklamada daha önce ticaret alanında pek çok yanlış kararın alındığını belirtmiştir. Ticaret Bakanı bir daha bu yanlış kararların alınmayacağını söylemektedir. Bakan özellikle de fazla balığın denize dökölmesinin son derece yanlış olduğunu vurgulayarak bu olayın önüne geçileceğini ifade etmiştir. Bakan bu konuyla bizzat kendisinin ilgileneceğine dair söz vermiştir.

ULUNAY, “Kalem Buhrânı”, *Yeni Sabah*, 26 Ekim 1948.

Konu: Yazarların Yabancı Eserleri Alıp Telif Esermiş Gibi Göstermesi

Özet: Bir romancı tercüme ettiği bir romanı telif esermiş gibi göstererek bunu bir gazeteye satmıştır. Gazete de bu eseri tefrika etmiştir. Ancak daha sonra eserin

teelif olmadığı anlaşılmıştır. Bu ülkemizde yaşanan ilk olay değildir. Daha önce de pek çok yazar tercüme ettiği eseri telif gibi göstermiştir. Üstelik bu eserler çok da satılmıştır.

ULUNAY, “Pavli Adasının Kurtuluşu”, *Yeni Sabah*, 27 Ekim 1948.

Konu: Pavli Adası’nın Vebalı Sığırlara Tahsis Edilmesinin Engellenmesi

Özet: Pavli Adası’nın vebalı sığırlara barınak yapılacağı haberleri üzerine pek çok sayıda fıkra yazılmıştır. Bu fıkralar sonunda belediyenin ilgisini çekmiş ve belediye konuya duyarsız kalamamıştır. İstanbul Belediyesi İstanbul Vilayeti Baytar İşleri Müdürlüğüne bir yazı yazarak adayla ilgili bir karar alınıp alınmadığını sormuştur. Müdürlük adanın bu açıdan incelendiğini ancak daha bir karar alınmadığını belirtmiştir. Belediye müdürlükten herhangi bir karar alınmamasını istemiştir. Böylece Pavli Adası vebalı sığır barınağı olmaktan kurtulmuştur.

ULUNAY, “Bir Kaçakçılık Hâdisesi”, *Yeni Sabah*, 29 Ekim 1948.

Konu: Bir Türk Diplomatın Altın kaçakçılığı Yapması

Özet: İngiliz istihbaratının verdiği bilgilere göre bir Türk diplomat altın kaçakçılığı yaparken yakalanmıştır. Bu kişi İsviçre’den Fransa’ya geçerken yanındaki mühürlü çantada altın yakalatmıştır. Bu olay Türkiye’nin itibarını zedelemiştir. Bir diplomatın devletin mühürlü çantasında altın kaçırmaması affedilecek bir hata değildir.

ULUNAY, “Trumanın Mesajı”, *Yeni Sabah*, 31 Ekim 1948.

Konu: ABD Başkanı Truman’ın Cumhuriyet Bayramı Dolayısıyla Gönderdiği Mesaj

Özet: ABD Başkanı Truman Cumhuriyet Bayramı dolayısıyla bir mesaj göndermiştir. Truman'ın bu mesajı oldukça samimidir. Truman mesajında yirmi beşinci yılına ulaşan cumhuriyetin artık olgunlaşması gerektiğinin altını çizmiştir. Başkan bu mesajında haklıdır. Türkiye Cumhuriyeti artık olgunlaşmıştır. Bu olgunluğuna yakışır bir şekilde hareket etmek zorundadır.

ULUNAY, “Kazânın Mesuliyeti”, *Yeni Sabah*, 1 Kasım 1948.

Konu: Ankara'da Meydana Gelen Trafik Kazası

Özet: Ankara'da meydana gelen tren kazasında büyük bir facia yaşanmıştır. Bir gazete kazadan iktidar partisinin sorumlu olduğunu yazmıştır. Çünkü kazanın meydana geldiği vagonu iktidar partisi kiralamıştır. İktidar partisi kiraladığı bu vagonla partililerini İstanbul'a getirmeyi amaçlamıştır. Ancak vagon tek dingilli ve ahşap olduğu için üstelik taşıyacağından çok yolcu bindirildiği için kaza meydana gelmiştir. Ancak bu kazada sorumluluk iktidar partisinde değildir. Çünkü iktidar partisi vagonla ilgili teknik bilgilere sahip değildir. Bu kazada sorumluluk Devlet Demir Yolları'nındır.

ULUNAY, “Dinamit”, *Yeni Sabah*, 2 Kasım 1948.

Konu: Marmara'da Dinamitle Balık Avlanması

Özet: Marmara'da bazı balıkçılar dinamitle balık avlamaktadır. Kanunlarda bu şekilde avlanmayı engelleyen bir madde yoktur. Bundan dolayı ne polis ne jandarma ne de belediye bu balıkçılara bir yaptırım uygulayabilmektedir. Dinamitle yapılan avlanma Marmara'da yaşayan balık sayısını hayli azaltmıştır. Yetkililerin bir an evvel bu konuyla ilgilenmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “İlmin Yüksek Sesi”, *Yeni Sabah*, 3 Kasım 1948.

Konu: İstanbul Üniversitesi Rektörünün Konuşması

Özet: İstanbul Üniversitesi Rektörü Ord. Prof. Dr. Sıddık Sami Onar ders yılı başlangıcında bir konuşma yapmıştır. Konuşmasında gençlere hitap eden rektör geleceğin gençlerin elinde şekilleneceğini söylemiştir. Bugünün sıkıntılar içinde geçtiğini belirten rektör geleceğin gençler sayesinde daha güzel olacağını düşünmektedir. Bu düşüncelere katılmamak mümkün değildir. Gerçekten ülkemizin geleceği gençler sayesinde daha güzel olacaktır.

ULUNAY, “Kazaya Rıza”, *Yeni Sabah*, 5 Kasım 1948.

Konu: Ulaştırma Bakanının Ankara’daki Ten Kazasında Kimsenin Sorumlu Olmadığını Açıklaması

Özet: Ulaştırma Bakanı Ankara’daki tren kazasında kimsenin sorumlu olmadığını açıklamıştır. Bakanın açıklamasına göre kaza dingildeki bir çatlağın zamanla büyümesi ve dingilin kırılması sonucunda meydana gelmiştir. Bakan dingilin önceden kırılacağını bilinemeyeceğini bu bakımdan kazadan kimsenin sorumlu tutulamayacağını ifade etmiştir. Oysa Avrupa’da dingillerin sağlamlığı bir çekiçle kontrol edilmektedir. Bizde böyle bir kontrol yoktur. Bu kontrolün yapılmaması en büyük sorumsuzluktur.

ULUNAY, “Demokrasinin Keyfi”, *Yeni Sabah*, 6 Kasım 1948.

Konu: Amerika’daki Başkanlık Seçimlerinde Truma’nın Kazanıp Dewey’in Kaybetmesi

Özet: Amerika’daki başkanlık seçimlerinde Truman kazanmış rakibi Dewey az bir farkla kaybetmiştir. Bir gazete bu sonuçlara bakarak Dewey’in hezimetini diye bir başlık atmıştır. Gazetenin bu olayı bir hezimet olarak değerlendirmesi yanlıştır. Çünkü demokrasilerde hezimet diye bir şey yoktur. Halk kimi isterse seçmekte özgürdür. Dewey bu seçimleri kaybetmiş olabilir. Belki bir sonraki seçimleri kazanacaktır. Bunu bilmek mümkün değildir.

ULUNAY, “Tabanca, Bıçak, Rakı”, *Yeni Sabah*, 7 Kasım 1948.

Konu: Sarhoşluğun Cinayet İşlenmesine Yol Açması

Özet: Ülkemizde cinayetler hızla artmaktadır. Bunun en büyük nedeni sarhoşluktur. Ülkemizde içki içmek bilinmediğinden içki içen herkes kendini kabadayı sanmaktadır. Böylece sarhoş olan kişi etrafında çatacak adam aramaktadır. Durum böyle olunca kavgalar çıkmakta, daha da kötüsü cinayetler işlenmektedir. Ülkemizde cinayetlerin önüne geçilebilmesi için içki tüketiminin önüne geçilmesi gerekmektedir. Rakı için bir bakanlık ayıran hükümet bu konuyla ilgilenmek zorundadır.

ULUNAY, “Yine Ara Seçimler Dedikodusu”, *Yeni Sabah*, 8 Kasım 1948.

Konu: İçişleri Bakanlığının Seçimlere Girmeyen Seçmenleri Tespit Etmekten Vazgeçmesi

Özet: Ara seçimlere seçmenlerin büyük bir çoğunluğu katılmamıştır. Bu durum karşısında İçişleri Bakanlığı daha önce bir karar alarak seçimlere girmeyen seçmenlerin tespit edilmesini istemiştir. Ancak alınan son kararlar bakan bu isteğinden vazgeçmiştir. İçişleri Bakanı eğer seçimlere katılımın daha yüksek olmasını istiyorsa seçim kanunu değiştirerek sandıkların denetimini hâkimlere bırakmalıdır.

ULUNAY, “Demokrasi ve Dayak”, *Yeni Sabah*, 9 Kasım 1948.

Konu: Bir Nahiye Müdürünün Halkı Dövmesi

Özet: Bir nahiye müdürü iktidar partisine karşı oldukları için halkı dövdürmüştür. Bu olay demokrasi anlayışıyla bağdaşmaz. Öte yandan nahiye müdürünün bu tavrı halkı sindirmez, aksine iktidar partisinden soğutacaktır. Halkın

iktidar partisine olan nefretini daha çok arttıracaktır. Bu olaylar devam ederse ülkemiz demokrasi ve dayaağı uzlaştıran tek ülke olarak tarihe geçecektir.

ULUNAY, “Otomobiller”, *Yeni Sabah*, 10 Kasım 1948.

Konu: Devletin Elinde Çok Sayıda Otomobil Bulunması

Özet: Bir gazetede çıkan bir habere göre devletin elinde 567 araç bulunmaktadır. Üstelik buna Genelkurmay Başkanlığı’nın araçları dâhil değildir. Bu oldukça yüksek bir sayıdır. Fransa gibi zengin bir ülkede bile bakanlar toplu taşıma araçları ile işe giderken ülkemizde bu kadar çok araç bulunması büyük bir israfın kanıtıdır.

ULUNAY, “Lüzumsuz Bir Teşebbüs”, *Yeni Sabah*, 11 Kasım 1948.

Konu: Amerikalı Bir Şirketin İstanbul’da Gökdelen Yapmak İstemesi

Özet: Amerikalı bir şirket İstanbul’da bir gökdelen yapmak istemektedir. Bu son derece gereksiz bir teşebbüstür. İstanbul zaten uyumsuz binaların yan yana dizilmesiyle güzelliğini yitirmiştir. Bu eğri büğrü binaların yanına bir de gökdelen eklenirse çok kötü bir görüntü ortaya çıkacaktır. Öte yandan yapılan bu bina ülke ekonomisine herhangi bir gelir sağlamayacaktır. Durum böyle iken bu paranın gökdelen yerine başka bir işe harcanması gerekmektedir.

ULUNAY, “Maalesef”, *Yeni Sabah*, 12 Kasım 1948.

Konu: Üç Bakanlığa Bağlı Birimlerde Yolsuzluk Yapılması

Özet: Mecliste üç bakanlıkta yaşanan yolsuzluklarla ilgili olarak milletvekilleri bakanlara soru yöneltmiştir. Öncelikle Tarım Bakanına 1946- 1947 yılları arasında zirai kombinalarda yolsuzluk yapıp yapılmadığı sorulmuştur. Bakanın cevabı maalesef olmuştur. İkinci olarak Sağlık Bakanına Dinar’da yolsuzluk

yapılıp yapılmadığı sorulmuştur. Bu bakanın cevabı da maalesef olmuştur. Son olarak Dışişleri Bakanına bir diplomatın kaçakçılık yapıp yapmadığı sorulmuştur. Cevap yine maalesef olmuştur.

ULUNAY, “Ey Kimsesiz Âvâre Çocuklar”, *Yeni Sabah*, 13 Kasım 1948.

Konu: İstanbul’daki Kimsesiz Çocuklara Sahip Çıkılması

Özet: İstanbul’daki kimsesiz çocuklar pislik ve sefalet içinde köprü altlarında yaşamaktadır. Bu çocukların her biri suçlu olarak yetişmektedir. Bu durum karşısında kimse bir çözüm bulamamıştır. Çocuk Esirgeme Kurumu duruma çözüm bulmaktan çok uzaktır. Bu sorun kongreler düzenlenerek veya toplantılar yapılarak çözülecek bir sorun değildir. Kökünden halledilmesi gereken bir sorundur.

ULUNAY, “Acı Bir İtiraf”, *Yeni Sabah*, 14 Kasım 1948.

Konu: Yazarın İstanbul Belediyesi’nden Memnun Olmaması

Özet: Yazar bu yazısında İstanbul Belediyesi’nden memnun olmadığını itiraf etmiştir. Bunun nedeni belediyenin en temel ihtiyaçları bile temin edememesi, en küçük sorunları bile çözemesidir. Belediye İstanbul’un et sorununu bir türlü çözmemiştir. Öte yandan ekmek hâlâ eksik satılmaktadır. Bunları denetleyen hiç kimse yoktur. Ekmeğin gramının tam olarak satılması tamamen fırıncının insafına bırakılmıştır. Belediyenin görevi bu sorunlara bir an evvel çözüm üretmektir.

ULUNAY, “Lakırdı Kıtlığında Asmalar Budayım”, *Yeni Sabah*, 15 Kasım 1948.

Konu: İstanbul’un Tarihi Eserlerine Zarar Verilmesi

Özet: Akşam gazetesinde çıkan bir yazıda Tekel’in yakaladığı kaçak çakmakları kırması Vandalizm olarak değerlendirilmiştir. Oysa Vandalizm önemli

eserlere zarar vermek anlamını taşımaktadır. Tekel'in yakaladığı kaçak çakmaklar önemli eserler değildir. Bu bakımdan bunların kırılması Vandalizm değildir. İstanbul'daki Nusretiye Camii tarihi bir eserdir. Buranın kömür deposu yapılması veya Saliha Sultan Sebili'nin tahrip edilmesi Vandalizm olarak değerlendirilmelidir.

ULUNAY, “İstanbul’da Ekmeğin Pahalı Olması”, *Yeni Sabah*, 16 Kasım 1948.

Konu: İstanbul’da Ekmeğin Pahalı Olması

Özet: İstanbul’da ekmek pahalıya satılmaktadır. Bunun nedeni ekmeğin buğday fiyatlarına göre değil un fiyatlarına göre değerlendirilmesidir. Buğday fiyatları çok düşük olduğu halde İstanbul’da un fiyatları çok yüksektir. Un piyasasını elinde tutan değirmenciler daha çok para kazanmak istediğinden un fiyatlarını iyice arttırmıştır. Durum böyle olunca İstanbul halkı ekmeği pahalı almak zorunda kalmaktadır.

ULUNAY, “Belâ!..”, *Yeni Sabah*, 17 Kasım 1948.

Konu: İstanbul’da Hürriyet Tepesi’nde İki Adamın Bir Kadını Öldürmesi

Özet: İstanbul’da iki âşık gezmek için Hürriyet Tepesi’ne gitmiştir. Burada iki kişi âşıkların önünü keserek kadını almaya çalışmıştır. Kadının sevgilisi itiraz edince adamlar silah çekerek kadını öldürmüştür. İstanbul’un göbeğinde böyle bir eşkıyalığın yaşanması son derece üzücü bir durumdur.

ULUNAY, “İnsan, Hayvan ve Şeker”, *Yeni Sabah*, 18 Kasım 1948.

Konu: Bir Milletvekilinin Şeker Zammıyla İlgili Açıklama Yapması

Özet: Bir milletvekili şekere yapılan zamla ilgili bir açıklama yapmıştır. Milletvekili yapılan bu zammın fazla büyütülmemesini istemektedir. Milletvekiline

göre şeker çok da gerekli bir gıda değildir. Zaten insan dışında hiçbir hayvan bu gıda ile beslenmemektedir diyen milletvekili oldukça yanlış düşünmektedir. İnsan sadece beslenmek için şeker tüketmez. İnsan damak zevki için de şeker tüketir ve bu yönüyle hayvandan ayrılır.

ULUNAY, “Kömür Derdi!”, *Yeni Sabah*, 19 Kasım 1948.

Konu: İstanbul’da Kömür Sıkıntısının Yaşanması

Özet: İstanbul Belediyesi bu sene halkı kömürsüz bırakmamak için ağustos ayında Tarım Bakanlığına başvurmuştur. Görüşmeler sonucunda Tarım Bakanlığı belediyeye kredi vermeyi kabul etmiştir. Ne yazık ki bakanlık bir süre sonra mevzuatın kredi vermeye uygun olmadığını belirterek kredi veremeyeceğini duyurmuştur. Bu gelişmelerden de anlaşılmaktadır ki İstanbul halkı yine kömürsüz kalacaktır.

ULUNAY, “Belediyeyi Lağvedelim”, *Yeni Sabah*, 20 Kasım 1948.

Konu: İstanbul Belediyesi’nin Lağvedilmesi Gerekliliği

Özet: İstanbul Belediyesi halkın en temel ihtiyaçlarını bile karşılayamamaktadır. Halk doğru dürüst su ve ekmek bulamamaktadır. Kışın kömür sıkıntısı yüzünden insanlar soğukta yaşamak zorunda kalmaktadır. Toplu taşıma araçlarına izdihamdan binilememektedir. Bu sorunlar çözülemedikten sonra belediyenin varlığı bir anlam ifade etmez. Yapılması gereken belediyenin lağvedilmesidir.

ULUNAY, “5000 Traktör”, *Yeni Sabah*, 22 Kasım 1948.

Konu: Amerika’nın Türkiye’ye 5000 Traktör Vermesi

Özet: Amerika Türkiye'ye bir heyet göndererek Türkiye'nin tarımsal durumunu incelemeye karar vermiştir. Amerika bu inceleme sonunda Türkiye'ye 5000 traktör vermeyi düşünmektedir. Oysa ülkemizdeki zirai durumun incelenmesine gerek yoktur. Ülkemizde tarım en ilkel yollarla yapılmaktadır. Amerika'nın bir an evvel bu traktörleri göndermesi gerekmektedir.

ULUNAY, "Mevlânâ!", *Yeni Sabah*, 24 Kasım 1948.

Konu: Pitigrili Adlı Bir Yazarın Eserlerinin Mevlana'nın Eserlerine Benzetilmesi

Özet: Pitigrili adlı bir yazar yazdığı müstehcen eserlerle tanınmaktadır. Yazar bu özelliğinden dolayı mahkemelik olmuştur. Mahkemede avukatı yazarın eserlerinin çok da müstehcen sayılmadığını iddia etmiştir. Avukatın savunmasına göre aynı müstehcenlik Mevlana'nın mesnevisinde de mevcuttur. Bu tez gerçeklikten uzaktır. Mevlana'nın anlattıkları tasavvufi birer semboldür. Bu sembollerin müstehcenlik olarak değerlendirilmesi cahilliktir.

ULUNAY, "Rejimi Tanıtmak", *Yeni Sabah*, 28 Kasım 1948.

Konu: İktidarın Muhalefeti Demokrasiyi Halka Tanıtılmamakla Suçlaması

Özet: İktidar partisi genel sekreteri yaptığı bir açıklamada muhalefet partisini halka demokrasiyi tanıtmamakla suçlamıştır. Demokrasiyi halka tanıtmak ne muhalefetin ne de iktidarın işidir. Demokrasi bir anlayıştır. Ancak onu korumak ve tatbik etmek iktidarın görevidir.

ULUNAY, "Hayat Pahalılığı ve Verem", *Yeni Sabah*, 29 Kasım 1948.

Konu: Hayat Pahalılığının Artmasıyla Halkın Veremle Mücadele Edememesi

Özet: Yapılan son zamlarla hayat pahalılığı iyice artmıştır. Bu şartlar altında halkın veremle mücadele etmesi çok zordur. Çünkü verem tedavisinde kullanılan ilaçlar oldukça pahalıdır. Halk bu pahalılıkta ekmek almaya bile zorlanırken bu ilaçlara para yetiştirememektedir. Hükümetin bu olaya bir çözüm bulması gerekmektedir.

ULUNAY, “İspor Centilmen Harcıdır”, *Yeni Sabah*, 30 Kasım 1948.

Konu: Türk Milli Takımından Bir Futbolcunun Cinayete Teşebbüsten Yargılanması

Özet: Birkaç gün içinde Türk- Yunan milli takımları bir maç yapacaktır. Bu vesile ile gazeteler Türk milli takımının fotoğraflarını yayımlamıştır. Fotoğraflarda yer alan futbolcular arasında cinayete teşebbüsten yargılanan bir futbolcu da bulunmaktadır. Bu futbolcu daha önce bir kadın yüzünden bir adamı öldürmeye kalkışmıştır. Bir sporcunun böyle bir harekete teşebbüs etmesi düşünülemez. Çünkü sporcu centilmen olmak zorundadır.

ULUNAY, “Varan İki”, *Yeni Sabah*, 1 Aralık 1948.

Konu: İstanbul’da Jandarmanın Silah Zoruyla Bir Kadını Kaçırarak İstemesi

Özet: Hürriyet Tepesi olayından sonra İstanbul’da zorla kız kaçırma olayı bir kez daha yaşanmıştır. Bu kez de jandarmalar bir arabayı durdurarak arabadaki kadınları silah zoruyla almak istemişlerdir. Ancak araba durmamış bu şekilde arabadakiler kaçmayı başarmıştır. Arabadaki vatandaşların şikâyetçi olması üzerine olay duyulmuştur. Eğer bu olay gerçekse yetkililer hemen sorumluları en ağır şekilde cezalandırmalıdır.

ULUNAY, “Onlar Alışık”, *Yeni Sabah*, 2 Aralık 1948.

Konu: İstanbul’da Bir Balıkçı Ailesinin Evi Olmadığı İçin Bir Çınar Kavuğunda Yaşaması

Özet: İstanbul’da bir balıkçı ailesi evi olmadığı için bir çınar kavuğuna sığınarak burada yaşamaya çalışmaktadır. İki çocuklu bu aile kışın ortasında dışarıda yaşamaktadır. Bu olay karşısında bir gazeteci aileye üşümüyor musunuz diye bir soru sormuştur. Aile hayır alıştık diye cevap vermiştir. Ne yazık ki bu olayda gösteriyor ki ülkemizde insanlar açlığa, susuzluğa ve evsizliğe artık alışmıştır.

ULUNAY, “Gazeteciliğin Hakkı”, *Yeni Sabah*, 3 Aralık 1948.

Konu: Yurtdışından Dönen Dışişleri Bakanının Kendisini Bekleyen Gazetecilere Açıklama Yapmaması

Özet: Yurtdışından dönen Dışişleri Bakanını havaalanında gazeteciler karşılamıştır. Gazeteciler geziyle ilgili bakandan bir açıklama beklemiştir. Ancak bakan herhangi bir açıklama yapmamıştır. Bakan açıklamasını ajans yoluyla yapacağını belirtmiştir. Kendisi de eski bir gazeteci olan bakan Necmeddin Sadak’ın bu hareketi doğru değildir. Gazetecinin hakkını vermemek kendisine yakışmayan bir harekettir.

ULUNAY, “Maiyeti Koruma Kaygusu”, *Yeni Sabah*, 4 Aralık 1948.

Konu: İstanbul’da İki Kadını Zorla Kaçırarak İsteyen Jandarmaların Üstleri Tarafından Korunmak İstenmesi

Özet: İstanbul Zincirlikuyu’da bir arabadan iki kadını zorla almak isteyen iki jandarma mahkemeye çıkarılmıştır. Bu iki jandarma üstleri tarafından korunmaya çalışılmaktadır. Bunun içinde ortaya çeşitli senaryolar atılmaktadır. Suçlu bir memurun amiri tarafından kollanması toplumu yaralayan bir durumdur. Bu olayda böyle davranılmaması gerekmektedir.

ULUNAY, “Dehşet!”, *Yeni Sabah*, 5 Aralık 1948.

Konu: Van’da Otuz İki Kişinin Jandarma Komutanının Emriyle Öldürülmesi

Özet: 1943 yılında Van- İran sınırında otuz iki vatandaş jandarma komutanının emriyle taranarak öldürülmüştür. Bu olay bir milletvekilinin mecliste verdiği soru önergesiyle ortaya çıkmıştır. Olayın üzerinden beş yıl geçmesine rağmen olayla ilgili herhangi bir tahkikat yapılmamış, olayın failleri hiçbir ceza almamıştır. Bu olay dehşet vericidir. Suçu ne olursa olsun bir vatandaş yargılanmadan infaz edilmemelidir. Jandarmanın yapması gereken bu vatandaşları yakalamak ve mahkemeye teslim etmektir. Onları kurşuna dizmek değildir.

ULUNAY, “Kaçırılan Fırsat”, *Yeni Sabah*, 7 Aralık 1948.

Konu: Verem Alanında Uzman Olan Prof. Dr. Gustave Maure’nin İstanbul’u Ziyaret Etmesi

Özet: Prof. Dr. Gustave Maurer Dr. İhsan Rıfat Sabar’ın davetlisi olarak İstanbul’a gelmiştir. İsviçreli doktor verem konusunda dünyanın en büyük ismi sayılmaktadır. İstanbul’da veremle ilgili bir konferans vermiştir. Sağlık Bakanlığı böyle büyük bir doktor İstanbul’a kadar geldiği halde kendisiyle görüşüp bilgilerinden istifade etme gereği duymamıştır. Doktorun İstanbul’dan bu şekilde ayrılması büyük bir fırsattır.

ULUNAY, “Kömür Yok”, *Yeni Sabah*, 8 Aralık 1948.

Konu: Karadeniz’in Dalgalı Olması Nedeniyle İstanbul’a Kömür Getirilememesi

Özet: İstanbul’daki resmi kurumlar zamanında kömür almamıştır. Kömürsüz kalan bu kurumlar Zonguldak’tan kömür gelmesini beklemektedir. Ancak Karadeniz dalgalı olduğu için şilepler kömür getirememektedir. Bu kurumların kömürlerini

daha önce almayıp bunu kış ayına bırakmaları büyük bir ihmaldir. Daha önce bir şilep kış ayında Elektrik İdaresi'ne kömür taşırken batmıştır. Kurumların en azından bu olaydan bir ders çıkarması gerekmektedir.

ULUNAY, “Buyurun Cenaze Namazına”, *Yeni Sabah*, 9 Aralık 1948.

Konu: Mesut Cemil Telin'in Tekrar Ankara Radyosu Müzik Şefliğine Getirilmesi

Özet: Mesut Cemil Telin tekrar Ankara Radyosu Müzik Şefliğine getirilmiştir. Bu son derece yanlış bir karardır. Çünkü Mesut Cemil Telin'in müzikle tek alakası Tanburî Cemil Bey'in oğlu olmasıdır. Mesut Bey tanbur çaldığını söyler; ancak duyan yoktur. Viyolonsel çaldığını söyler; ancak gören yoktur. Yani Mesut Bey'in müzikle hiçbir ilgisi yoktur. Onun radyo şefliğine getirilmesi büyük hata olmuştur.

ULUNAY, “Yok, Yok, Yok!..”, *Yeni Sabah*, 10 Aralık 1948.

Konu: İstanbul'da Çekilen Yokluk

Özet: İstanbul'da yaşayan vatandaşlar büyük bir yokluk çekmektedir. Kömür, buğday, et ve yazın su yoktur. Öte yandan zam, açlık ve sefalet vardır. Halk bu yokluk karşısında perişan olmuştur. Belediyeden ümidi kesen insanlar bu sorunlara kendileri çözüm bulmak istemektedir. Ne yazık ki o da mümkün değildir.

ULUNAY, “Emniyet Mes'elesi”, *Yeni Sabah*, 11 Aralık 1948.

Konu: İstanbul'da Jandarmanın İki Kadını Zorla Almak İstemesi

Özet: İstanbul Vali Yardımcısına İstanbul'da iki kadını bir arabadan zorla almak isteyen jandarmalarla ilgili olarak ne yapılacağı sorusu sorulmuştur. Vali Yardımcısı bu soruya cevap olarak Maslak'taki karakolların polisle takviye edileceği

cevabını vermiştir. Vali Yardımcısının cevabı çok alakasız olmuştur. Buradaki olay vatandaş tarafından yapılmadığı için burada polise ihtiyaç yoktur. Burada olay halkı korumakla görevli jandarma tarafından gerçekleştirilmiştir. Bu olay karşısında yapılması gereken şey jandarmanın ıslahıdır.

ULUNAY, “Sıhhat Mes’esi”, *Yeni Sabah*, 14 Aralık 1948.

Konu: Ülkemizde Frengi ve Veremin Yayılması

Özet: Ülkemizde verem ve frengi hastalığı hızla yayılmaktadır. Bu iki hastalık vatandaşın kâbusu olmuş durumdadır. Yetkililer bu iki hastalıkla bir an evvel mücadele etmek zorundadır. Veremli hastalara bol gıda ve ilaç dağıtılmalıdır. Çünkü veremlilerin birçoğu ilaç alamadığı için ölmektedir. Frengiyle mücadele için de fuhuşun önüne geçilmelidir.

ULUNAY, “İktidarı Temellük ve Demokrasi”, *Yeni Sabah*, 15 Aralık 1948.

Konu: Ord. Prof. Dr. Fahreddin Kerim’in Muhalefet İktidarı Bırakmayacağız Demesi

Özet: Ord. Prof. Dr. Fahreddin Kerim partisinin kongresinde yaptığı açıklamada iktidarı muhalefete bırakmayacağız demiştir. Bu açıklama demokrasinin ruhuna uygun değildir. Çünkü demokrasilerde iktidar herhangi bir partiden değil millettten alınmaktadır. Halk buna karar verdikten sonra iktidar partisinin buna karşı durması mümkün değildir. Bu bakımdan Fahreddin Kerim’in açıklaması yanlıştır.

ULUNAY, “Hava ile Yaşıyoruz”, *Yeni Sabah*, 16 Aralık 1948.

Konu: Karadeniz’in Dalgalı Olması Nedeniyle İstanbul’a Kömür Götürülememesi

Özet: Fırtına yüzünden İstanbul’a kömür götüren vapurların seferleri iptal edilmiştir. Bu nedenle İstanbul’da kömür sıkıntısı yaşanmaktadır. Zonguldak’tan İstanbul’a giden kömür ne yazık ki sadece deniz yoluyla taşınmaktadır. Bundan dolayı kömürün taşınması tamamen hava olaylarına bağlıdır. Oysa kömür karayoluyla veya demir yoluyla da taşınabilmelidir. Böylece İstanbul halkı bu zor durumdan kurtulacaktır.

ULUNAY, “Yine Kömür”, *Yeni Sabah*, 17 Aralık 1948.

Konu: İstanbul’un Kömür Sıkıntısı Çekmesi

Özet: Bir milletvekili İstanbul’un çektiği kömür sıkıntısını meclise taşımıştır. Ticaret bakanı İstanbul’un kömür sorunuyla ilgili alınan tedbirlerin ancak bir sonraki sene netice vereceğini belirtmiştir. Oysa İstanbul’un kömür sorunu her sene yaşanmaktadır. Her sene yetkililer aynı açıklamayı yapmalarına rağmen bir türlü bu sorun çözülememektedir.

ULUNAY, “Öyle Değil Beyim!”, *Yeni Sabah*, 18 Aralık 1948.

Konu: Doktor Suheyl Ünver’in Doğu’da Kitap Sevgisinin Daha Yaygın Olduğunu İddia Etmesi

Özet: Doktor Suheyl Ünver bir makalesinde Doğu’da kitap sevgisinin Batı’ya göre daha büyük olduğunu iddia etmektedir. Suheyl Ünver bu fikrinde yanılmaktadır. Çünkü Doğu’da kitap sevgisi yerine kitap düşmanlığı vardır. Kütüphanelerde kitap sayfaları yırtılırken evlerde eski eşyalar atıldığında ilk sırayı kitaplar almaktadır. Durum böyleyken Doğu’da kitap sevgisinden bahsetmek mümkün değildir.

ULUNAY, “Asrî İhtiyaçlar”, *Yeni Sabah*, 18 Aralık 1948.

Konu: İstanbul’da Vatandaşlara Telefon Verilmemesi

Özet: İstanbul’da telefon bir lüks olarak görülerek şahıslara değil sadece kurumlara verilmektedir. Öte yandan lüzumlu yerlere de telefon konulmamaktadır. Bundan dolayı acil durumlarda telefon bulmakta güçlük çeken vatandaşlar zor durumda kalmaktadır. Oysa telefon bir lüks değil zaruri bir ihtiyaçtır. Her bireyin buna sahip olmaya hakkı vardır. Bu yapılamıyorsa en azından gerekli yerlere birer telefon bırakılmalıdır.

ULUNAY, “Yaşasın Lodos”, *Yeni Sabah*, 20 Aralık 1948.

Konu: Lodosun Çıkmasıyla İstanbul’da Karın Erimesi

Özet: İstanbul’da yağan kar buz tutmuştur. Çöpçüler araç gereç olmadığı için bu buzları temizleyememektedir. Bundan dolayı şehirde ulaşım ve yaşam olumsuz etkilenmiştir. Lodosun çıkmasıyla karlar erimiştir. Böylece çöpçülerin işi kolaylaşmıştır. Ülkemizde teknoloji gelişmediği için ne yazık ki yaşamımız doğa olayları ile şekillenmektedir.

ULUNAY, “Nankör Politika”, *Yeni Sabah*, 21 Aralık 1948.

Konu: Çin’in Komünizme Doğru Gitmesi

Özet: Çin’de komünizm giderek yayılmaktadır. Bu durum karşısında Mareşal Çan-Kay-Şak çaresiz kalmıştır. Mareşal yardım istemek için Amerika’ya gitmiş; ancak beklediği desteği bulamamıştır. Öte yandan bazı gazeteciler Çin’in bu duruma gelmesinden Mareşal’ı sorumlu tutmaktadır. Mareşale yöneltilen eleştiriler giderek artmaktadır. Birkaç sene öncesine kadar övülerek göklere çıkarılan Mareşal şimdi hedef tahtasındadır.

ULUNAY, “Mumlu Konferanstan İlham”, *Yeni Sabah*, 22 Aralık 1948.

Konu: İstanbul Halkının Sıkıntı İçinde Yaşamaları

Özet: Bir İngiliz bilim adamı İstanbul'da konferans verirken elektrikler kesilmiştir. Bunun üzerine konferans mum eşliğinde tamamlanmıştır. İngiliz bilim adamı bu durumu eleştirmiştir. Oysa İstanbul'un tek derdi elektrik kesintisi değildir. İstanbul'da kışın kömür olmadığı için insanlar donma tehlikesi geçirmektedir. Yaz ayında ise sular kesildiği için susuzluk çekilmektedir. Toplu taşıma araçları birer işkence arazı gibidir. Durum böyleyken bir elektrik kesintisini eleştirmek haksızlık olacaktır.

ULUNAY, "Sultanahmed Camii ve Yangın", *Yeni Sabah*, 13 Ocak 1950.

Konu: Sultanahmet Camisinde Yangın Çıkması

Özet: Sultanahmet Camisinde çıkan yangında caminin bir kısmı yanmıştır. Yanan kısım ahşap olduğu için bu bölümün tamamı kül olmuştur. Yetkililer yangının ihmalle ilgisi olmadığını belirtmişlerdir. Yazara göre yangının nedeni ihmalkârlıktır. Sorumluların cezalandırılması gerekmektedir.

ULUNAY, "Münâcât", *Yeni Sabah*, 14 Ocak 1950.

Konu: İstanbul'da Kar Yağışlarının Artması

Özet: İstanbul'da kış çetin yüzünü iyice göstermiştir. Kar yağışının artması yaşamı olumsuz etkilemiştir. Yazar kar yağışının durması için Allah'a dua etmektedir. Yazara göre kar yağışı biraz daha devam ederse hayat felç olacaktır.

ULUNAY, "Husûsî Teşebbüslerde İki Mevzu", *Yeni Sabah*, 16 Ocak 1950.

Konu: Türkiye'de Ziraatta Makineleşmenin Sağlanması

Özet: Türkiye'ye gelen Amerikalı bir bankacı Türkiye'nin gelişmesi için ziraatta makineleşmenin şart olduğunu söylemiştir. Bankacı ayrıca çimento sanayisinin kurulmasını da gerekli görmüştür. Yazara göre ülkemizde çimentonun ham maddesi yeterince mevcuttur. Bu sanayinin gelişmesi durumunda hem istihdam sağlanacak hem de konut sorunu çözülecektir. Tarımda makineleşmenin sağlanması durumunda ise Türkiye'nin gıda sorunu çözülecektir.

ULUNAY, "Kıbrıs", *Yeni Sabah*, 17 Ocak 1950.

Konu: Yunanistan'ın Kıbrıs Üzerinde Hak İddia Etmesi

Özet: Yunanistan Kıbrıs'ın kendisine ait olduğunu iddia etmektedir. Oysa Kıbrıs Yavuz Sultan Selim döneminde Türk topraklarına katılmıştır. O günden beride Kıbrıs Türklerindir. Bazı cahil tarihçiler Yavuz Sultan Selim'in şarap aşkına burayı fethettiğini söylemektedir. Yavuz burayı hangi gerekçe ile fethetmişse bile neticede burası Türk toprağı olmuştur. Bu bakımdan Yunanistan'ın hak iddiasından vazgeçmesi gerekmektedir.

ULUNAY, "Umûmî Afv", *Yeni Sabah*, 18 Ocak 1950.

Konu: Genel Affın Talep Edilmesi

Özet: Bazı gazeteler genel af çıkması yönünde yazılar yazmaktadır. Bu yazılar cezaevlerinde yatan mahkumları ümitlendirmektedir. Ancak ülkemizde genel af sık görülen bir durum değildir. Bu bakımdan mahkumların fazla ümitlenmemesi gerekmektedir. Yazara göre bazen cezayla kapatılamayan suçlar af ile kapatılabilmektedir. Bu bakımdan hükümetin genel affı değerlendirmesi gerekmektedir.

ULUNAY, "Bir Dramın İç Yüzü", *Yeni Sabah*, 20 Ocak 1950.

Konu: Bilecik'te Meydana Gelen Tren Kazasının İç Yüzü

Özet: Bilecik’te bir tren kazası meydana gelmiştir. Kazada iki vatandaş hayatını yitirmiş, binlerce liralık maddi zarar doğmuştur. Bir okuyucu yazara bir mektup göndererek kazanın içyüzünü anlatmıştır. Bu mektuba göre kaza iki trenin çarpışması ile meydana gelmiştir. Bilecik tarafından gelen tren makas değişmediği için diğer yönden gelen trenle kafa kafaya çarpışmıştır. Görevlilerden biri makasın anahtarını cebinde götürdüğü için diğer görevliler makasın kilidini açıp makası değiştirememişlerdir. Böylece bu feci kaza meydana gelmiştir. Yazar sorumluların cezalandırılmasını istemektedir.

ULUNAY, “Dış Ticaret Muvâzenemiz”, *Yeni Sabah*, 21 Ocak 1950.

Konu: 11 Ayda Oluşan 149 Milyon Liralık Dış Ticaret Açığı

Özet: Akşam gazetesinin haberine göre Türkiye 11 ayda 149 milyon lira dış ticaret açığı vermiştir. Yetkililer konuyla ilgi bir de açıklama yapmıştır. Yazara göre konunun açıklanacak ya da tartışılacak bir tarafı yoktur. Devletin her alanda zarar ettiği açıkça görülmektedir. Buna karşılık özel sektör sürekli kar etmektedir. Görülmektedir ki özel sektör ticareti daha iyi yapmaktadır. Durum böyleyken devletin ticarete ısrar etmesi yanlıştır.

ULUNAY, “Akıllı Deliler”, *Yeni Sabah*, 24 Ocak 1950.

Konu: Giresun’da Ormanda Yaşayan İki Kardeşin Tımarhaneye Atılması

Özet: Giresun’da yaşayan iki kardeş ormanda yaşadıkları gerekçesiyle tımarhaneye atılmışlardır. Bu iki kardeş valiye bir mektup göndererek deli olmadıklarını ifade etmişlerdir. Kardeşler geçim sıkıntısı yüzünden ormana yerleştiklerini açıklamışlardır. Validen kendilerinin hastaneden çıkarılmasını istemişlerdir.

ULUNAY, “Kağıt Kavafları”, *Yeni Sabah*, 25 Ocak 1950.

Konu: İş Sahiplerine Bürokratik İşlemlerin Yüklenmesi

Özet: Ticaret Bakanlığı iş sahiplerinin resmi kurumlardaki işlerini kendilerinin halletmesini kararlaştırmıştır. İş sahipleri bu duruma tepki göstermiştir. Çünkü daha önce iş sahipleri bu tür bürokratik işlemlerle kendileri ilgilenmemektedir. Aracılar bu işleri halletmektedir. İş sahipleri bu kararın işlerini aksatacağını ifade etmiştir. Yazara göre de bu karar hatalıdır.

ULUNAY, “Yine Fatih’in Heykeli”, *Yeni Sabah*, 26 Ocak 1950.

Konu: İstanbul’a Fatih Sultan Mehmet’in Heykelinin Dikilmesi

Özet: İstanbul’un fethinin 500. yıldönümü yaklaşırken gazeteler İstanbul’a Fatih Sultan Mehmet’in heykelini dikilmesi gerektiğini ifade etmişlerdir. Bunun üzerine heykelin nereye dikileceği tartışma konusu olmuştur. Yazara göre Fatih Sultan Mehmet zaten adını tarihe altın harflerle yazdırmıştır. Bu bakımdan onun heykele ihtiyacı yoktur. Heykel yerine bir fetih abidesinin dikilmesi daha mantıklıdır.

ULUNAY, “Tahrib Zevki”, *Yeni Sabah*, 28 Ocak 1950.

Konu: İstanbul’da Tarihi Eserlerin Tahrip Edilmesi

Özet: İstanbul’da Mercan Camisinin bitişiğindeki dükkân sahibi dükkânını genişletmek için caminin duvarlarını yıkmıştır. Yazar Vakıflar Genel Müdürlüğü’nün bu olaya sessiz kalmasını eleştirmektedir. İstanbul’da bu durumda pek çok tarihi eser vardır. Vakıflar Genel Müdürlüğü bu eserlere sahip çıkmadığı için hepsi tahrip edilmektedir.

ULUNAY, “İstanbul Limanı”, *Yeni Sabah*, 31 Ocak 1950.

Konu: İstanbul’a Kurulacak Liman

Özet: İstanbul'a yapılması düşünülen limanın yeri hakkında tartışmalar devam etmektedir. Yedikule Haydarpaşa üzerinde tartışmalar sürmektedir. Yazara göre İstanbul'daki pek çok yapı olması gereken yerde olmadığı için görüntü kirliliği oluşmuştur. Bu görüntü kirliliğinin önüne geçmek için limanın Haydarpaşa'ya yapılması daha uygun olur.

ULUNAY, “Denizler Geçer, Çayda Boğuluruz!”, *Yeni Sabah*, 1 Şubat 1950.

Konu: Bir Türk Gemisinin Manş Denzinde Batması

Özet: Bir Türk gemisi Manş Denzinde kayalara çarparak batmıştır. Bu durum büyük üzüntüye yol açmıştır. Üzüntünün büyük olmasının nedeni geminin sigortasız olmasıdır. Maalesef insanlarımız küçük paralar harcamamak için çok büyük kayıplarla karşı karşıya kalmaktadır. Bu durum da bunun en bariz örneğidir.

ULUNAY, “Mösyö Prost Geldi”, *Yeni Sabah*, 2 Şubat 1950.

Konu: İstanbul'da İmar Planının Yapılmaması

Özet: Ülkemizde iş yaramayan bir çok kuruluş vardır. Örneğin Eski Eserleri Koruma Derneği vardır. Bu dernek minaresi yıkılan Şehzade Camisini görmemektedir. Yine Çocuk Esirgeme Kurumu sokaklarda yaşayan binlerce çocuktan habersizdir. Yani bu kuruluşlar tamamen içi boş işlevsiz binalardan ibarettir. Bu kuruluşlardan biride İstanbul'un İmar Müdürlüğüdür. Kurumun başına Mösyö Prost adlı bir Fransız getirilmiştir. İşinin ehli olan bu uzman ne yazık ki şimdiye kadar tek bir imar projesi bile yapamamıştır.

ULUNAY, “Yol Davamız”, *Yeni Sabah*, 3 Şubat 1950.

Konu: Meclisin Yol Politikası

Özet: TBMM yeni yolları yapılması için bir kanun tasarısı hazırlamıştır. Bu tasarıya göre müteahhitlere verilecektir. Yazara göre müteahhitler para kazanma kaygısı ile çalıştıkları için yolları sağlam yapmayacaklardır. Bu bakımdan yapılan yollar bir işe yaramayacaktır.

ULUNAY, “İşsiz Doktor Olur mu?”, *Yeni Sabah*, 4 Şubat 1950.

Konu: Doktorların Köylerde Çalışmak İstememesi

Özet: Gazetelerde doktorların işsiz kaldığı yönünde bir haber çıkmıştır. Yazar bu habere çok şaşırmıştır. Oysa olayın içyüzü çok farklıdır. Doktorların işsiz kalma nedeni tayin edildikleri köylere gitmemeleridir. Yazar bu noktada doktorlara acımamaktadır. Hatta köyü beğenmedikleri için onlara kızmaktadır.

ULUNAY, “Tıkanıklığı Önleme Tedbirleri”, *Yeni Sabah*, 6 Şubat 1950.

Konu: İstanbul’da Trafiğin Sıkışması

Özet: Gazetelerde otomobillerin çoğalmasıyla trafiğin sıkıştığı yönünde bir haber çıkmıştır. Habere göre trafik sıkışıklığını önlemek için trafiğin akış yönü değiştirilecektir. Yazara göre trafiğin sıkışmasının asıl nedeni otomobillerin artması değil eski tramvaylardır. Bu tramvaylar sık sık bozulduğu için trafiği aksatmaktadır. Yazar tramvayların trafikten çekilmesini istemektedir.

ULUNAY, “Günün En Mühim Mes’elesi”, *Yeni Sabah*, 8 Şubat 1950.

Konu: Ülkede Yaşanan Yakacak Sorunu

Özet: 1950 senesinde son yolların en sert kışı yaşanmıştır. Bu bakımdan insanlar ısınmakta büyük problem yaşamıştır. Vatandaşlar kısıtlanan kömür hakkının tekrar genişletilmesini istemektedir. Ancak hükmet sadece Ankara için bunu kabul

etmiştir. İstanbul’da Ankara kadar soğuk olmadığı için kömür hakkı genişletilmemiştir.

ULUNAY, “Bir İtiraz Karşısında”, *Yeni Sabah*, 10 Şubat 1950.

Konu: İstanbul’da Kürtaj Olan Bir Kadının Hapse Atılması

Özet: Ülkemizde kürtaj olmak suç olduğu için İstanbul’da kürtaj olan bir kadın hapse atılmıştır. Bu kadın yedi çocuğunun olduğunu, sekizinciye bakamayacağı için kürtaj olduğunu söylemiştir. Ancak kadının savunması işe yaramamıştır. Yazar bu noktada kadına hak vermektedir. Yazara göre olayın adli boyutundan çok toplumsal boyutu önemlidir. Ülkemizin ekonomik durumu ortadır. Bu şartlar altında sekiz çocuk yetiştirmek hiçte kolay değildir.

ULUNAY, “Vatandaşın Isınma Hakkı”, *Yeni Sabah*, 11 Şubat 1950.

Konu: Memlekette Yaşanan Kömür Sıkıntısı

Özet: Ülkede ciddi bir kömür sıkıntısı yaşanmaktadır. İnsanlar ısınmak için piyasada kömür bulamamaktadır. Ancak parası olan vatandaşlar iki üç misli bedel ödeyerek karaborsadan kömür almaktadır. Bu da göstermektedir ki ülkede kömür vardır. Üstelik hükümet kömür ihraç etmek istemektedir. Ülkedeki vatandaşlar kömür sıkıntısı yaşarken hükümetin kömür ihraç etmek istemesi mantıklı değildir.

ULUNAY, “Fuhş ile Mücadele”, *Yeni Sabah*, 13 Şubat 1950.

Konu: Fuhşun Önlenmesi İçin Alınması Gereken Önlemler

Özet: Bazı yetkililer fuhşun engellenmesi için randevuevlerinde yakalanan erkeklerin gazetelerde teşhir edilmesini teklif etmiştir. Yazara göre hükümetin bundan daha ciddi tedbirler alması gerekmektedir. Öncelikle fuhşa verilen cezaların arttırılması gerekmektedir. zaten bu yapılırsa fuhuş ciddi oranda azalacaktır.

ULUNAY, “Bir Şef Aranıyor!”, *Yeni Sabah*, 14 Şubat 1950.

Konu: İstanbul Radyosuna Bir Şef Aranması

Özet: İstanbul Radyosunun klasik Türk müziği bölümü için bir şef aranmaktadır. Şeflik için Mesut Cemil’in ismi geçmektedir. Bu şahıs zaten Ankara Radyosunda şeftir. Üstelik klasik Türk müziğinden nefret etmektedir. Böyle bir kişiye klasik Türk müziğinin emanet edilmesi yanlıştır.

ULUNAY, “Doktor Okuyucumla Hasbühal”, *Yeni Sabah*, 17 Şubat 1950.

Konu: Bir Doktorun Mektubuna Cevap

Özet: Yazar bir yazısında doktorların köylere gidip çalışmadıklarını, bundan dolayı işsiz kaldıklarını yazmıştır. Bir doktor bu yazı üzerine yazara bir mektup göndermiştir. Mektubunda kendilerine düşük maaş verildiği için köye gitmediklerini ileri sürmüştür. Yazara göre idealist insanlarda meslek aşklarının karşısında paranın bir önemi yoktur.

ULUNAY, “Âyînesi İştir Kişinin...”, *Yeni Sabah*, 19 Şubat 1950.

Konu: Devlet Demir Yolları Genel Müdürünün Eskişehir’de Yaptığı Konuşma

Özet: Devlet Demir Yolları genel müdürü Eskişehir’de bütün memurlarını toplayarak bir konuşma yapmıştır. Genel müdür konuşmasında kurumun eksiksiz işlediğini iddia etmiştir. yazar bu iddiayı gülünç bulmaktadır. Çünkü kurumun bir çok eksigi vardır. Durum böyleyken genel müdürün olayı böyle değerlendirmesi üzücüdür.

ULUNAY, “Dilencilerle Mücadele”, *Yeni Sabah*, 20 Şubat 1950.

Konu: İstanbul’da Dilencilerle Mücadele Edilmesi

Özet: İstanbul Şehir Meclisinde dilencilerle mücadele edilmesi yönünde bir karar alınmıştır. Yazara göre dilencilerle mücadele edilmesi için sadece dilencilere değil onlara para verenlere de ceza verilmesi gerekmektedir. Ancak bu sayede dilencilerle mücadele edilebilir.

ULUNAY, “Misafir Kabulüne Hazırlık ”, *Yeni Sabah*, 23 Şubat 1950.

Konu: Ülkemizi Ziyaret Eden Turistlerin Kısa Süre İçinde Geri Dönmeleri

Özet: Ülkemizi ziyaret eden turistler ülkemizde fazla kalmadan geri dönmüşlerdir. Bundan dolayı bu turistler ülkemize döviz bırakmamışlardır. Yazara göre ülkemizde tarihi eserler harap olmuş durumdadır. Bu bakımdan turistlerin buraları ziyaret etmeden ülkelerine dönmeleri isabet olmuştur.

ULUNAY, “Kıyamet”, *Yeni Sabah*, 25 Şubat 1950.

Konu: Kıyametin Kopacağına Dair Söylentiler

Özet: Gazetelerde kısa süre içinde kıyametin kopacağına dair haberler çıkmaktadır. Yazara göre kıyametin ne zaman kopacağını kimse önceden bilemez. Ancak kıyametin alametleri vardır. Bu alametlerden biri de hayatın ucuzlamasıdır. Yazar hayatın çok pahalı olduğunu düşündüğünden kıyametin daha uzun yıllar kopmayacağını iddia etmektedir.

ULUNAY, “Bun Sonu Ne Olacak?”, *Yeni Sabah*, 28 Şubat 1950.

Konu: Ormanların Tahrip Edilmesi

Özet: Yazara göre ormanların yok olmasında yangınlar kadar ağaçları kesen insanların da payı vardır. Yazara göre ağaçları kesmek bir nevi hırsızlıktır. Bir evi soyan hırsız yakalanabildiği halde, koca ormanı soyan hırsızlar bir türlü yakalanmamaktadır. Bekçilerin bu duruma göz yumması son derece üzücüdür.

ULUNAY, “Kuruçeşme’den Sonra Kuzguncuk”, *Yeni Sabah*, 7 Mart 1950.

Konu: Kuzguncuk’a Kömür Deposu Yapılmak İstenmesi

Özet: Bir zamanlar Türk tarihini ve medeniyetini temsil eden Boğaziçi şimdilerde sefalet içindedir. Yalılar yakılmış kalanlar ise depo olarak kullanılmaktadır. Üzerine gazeller yazılan Boğaziçi’nden eser kalmamıştır. Kuruçeşme bile kömür deposu yapıldığı için kara çeşme olarak anılmaktadır. Belediye Kuzguncuk’a da kömür deposu yapmaya karar vermiştir. Demek ki Kuzguncuk’ta artık güzelliğini yitirecektir.

ULUNAY, “Tabiatla Mücadele Edemiyoruz”, *Yeni Sabah*, 8 Mart 1950.

Konu: Eskişehir’de Porsuk Çayının Taşması

Özet: Eskişehir’de Porsuk Çayı taşmıştır. Yaşanan sel felaketinde çok sayıda insan ölmüş, evler yıkılmıştır. Büyük tabiat olayları karşısında insan zekâsı aciz kalmaktadır. Ancak bir dere taşkınına müdahale edilememesi son derece vahimdir. Memlekette çok sayıda mühendis vardır. Bunların bu tür felaketler karşısında ne gibi tedbirler alınacağını önceden rapor etmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Araba Kırılınca...”, *Yeni Sabah*, 10 Mart 1950.

Konu: Eskişehir’deki Sel Felaketinden Sonra Hükümetin Tedbir Almaya Kalkışması

Özet: Eskişehir’de yaşanan sel felaketinde çok sayıda insan hayatını yitirmiştir. Hükümet felaket yaşandıktan sonra çok sayıda uzmanı yanına alarak Eskişehir’de inceleme yapmaya gitmiştir. Yazara göre iş işten geçmiştir. Bu kadar insan öldükten sonra tedbir almanın anlamı yoktur.

ULUNAY, “Acı Hakikatler”, *Yeni Sabah*, 19 Mart 1950.

Konu: Eskişehir’de Yaşanan Sel Felaketi

Özet: Eskişehir’de Porsuk Çayı taşmış, çok sayıda insan hayatını kaybetmiştir. Bu felaketle ilgili bir okuyucu yazara bir mektup göndermiştir. Yazar bu yazısında bu mektuba yer vermiştir. Mektupta çayın taşacağı çok önceden bilindiği yazmaktadır. Buna rağmen hiçbir yetkili tedbir almamıştır. Yazar mektupta yazılanlara bir şey ilave etmemiştir.

ULUNAY, “Büyük Adamlar ve Resimleri”, *Yeni Sabah*, 20 Mart 1950.

Konu: Fatih’in Resminin Yapılması

Özet: Bir gazetede Fatih Sultan Mehmet’in resmi yayımlanmıştır. Gazete bu resmin büyük araştırmalar ve karşılaştırmalar sonucu çizildiğini iddia etmiştir. Bu bakımdan gerçeğe en uygun resmin bu olduğu iddia edilmiştir. Yazar bu fikre katılmamaktadır. Daha öncede çok başarılı ressamların Fatih’i resmetmiştir. Bunlar gerçeğe daha yakındır.

ULUNAY, “Süt Mes’elesi”, *Yeni Sabah*, 21 Mart 1950.

Konu: İstanbul’da Yaşanan Süt Sorunu

Özet: İstanbul’da üretilen süte su katılmaktadır. Bununla birlikte üretilen sütler sağlıklı ortamlarda üretilmektedir. Hayvan sahipleri hayvan sağlığı konusunda bilgi sahibi olmadıkları için hayvanlarının sağlıklı olup olmadığını

bilmemektedir. Bundan dolayı çoğu zaman hastalıklı hayvanların sütü insanlara içirilmektedir. Bunları önlemenin tek yolu denetimlerin arttırılmasıdır.

ULUNAY, “Modern Lale Devri”, *Yeni Sabah*, 22 Mart 1950.

Konu: İstanbul’da Bir Gencin Bir Kaplumbağaya 40 Bin Liralık Gerdanlık Takması

Özet: İstanbul’da bir genç eğlenmek için bir kaplumbağaya 40 bin liralık bir gerdanlık takmaktadır. 40 bin lira ülkemizde pek çok insanın ömrü boyunca kazanamayacağı bir paradır. Durum böyleyken bir gencin sırf eğlenmek için bu parayı çöpe atması ilginçtir. Bu olaya bakılarak ülkemizde refah içinde yaşanıldığı düşünülmemelidir. Bu sadece çok sınırlı bir kesimin yaşam tarzıdır.

ULUNAY, “Bir İstihâle Daha”, *Yeni Sabah*, 23 Mart 1950.

Konu: İstanbul’da Yanan Güzel Sanatlar Binası Yerine Et Deposunun Yapılması

Özet: İstanbul’da yanan güzel sanatlar binasının yerine et deposu yapılması kararlaştırılmıştır. Tarihi bir binanın et deposu haline getirilmesi son derece yanlıştır. Avrupa’da tarihi binalar yandığı zaman tarihi dokusuna uygun bir şekilde restore edilmektedir. Ne yazık ki ülkemizde bırakın yananlar, sağlam olanlar bile restore edilmemektedir. Bu bakımdan güzel sanatlar binasının da et deposu yapılması şaşırtıcı değildir.

ULUNAY, “Belediyenin Islâhı”, *Yeni Sabah*, 25 Mart 1950.

Konu: İstanbul Belediyesinin Islah Edilmesi

Özet: İstanbul Belediyesi ıslah edilmeye çalışılmaktadır. Fakat durum o kadar kötüdür ki işler bir türlü düzeltilememektedir. Belediye kendisinin

sorumluluğunda olan hiçbir işle ilgilenmemekte, hiçbir sorunu çözememektedir. Yazara göre bu noktada ıslahat değil, belediyenin komple kaldırılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Züğürt Tesellisi”, *Yeni Sabah*, 27 Mart 1950.

Konu: Amerika’da Meydana Gelen Bir Kaza

Özet: Amerika’da meydana gelen bir kazada çok sayıda insan hayatını kaybetmiştir. İnsanlarımız bu haberi görünce biraz rahatlamaktadır. Amerika’da bile kazalarda insanlar ölüyorsa bizde de ölmesi doğaldır diye düşünmektedirler. Oysa Amerika’da bu tür kazalar çok nadir görülmektedir. Kaldı ki orada her türlü tedbir alınmıştır. Oysa bizde durum böyle değildir. Bu bakımdan halkımızın bu haberle avunması yanlıştır.

ARI, “Pazar Sohbetleri ‘Seyahat ve Siyaset-Lakırdı Fırtınaları-Zenginin Malı, Züğürdün Çenesi-Hastalara Mahsus Ekmek-Bitaraf Gazete’ ”, *Yeni Sabah*, 7 Ağustos 1950.

Konu: Güncel Konular Üzerine Yazılmış Pazar Sohbetleri

Özet: Yazar bu yazısında farklı konulara değinmiştir. İlk olarak Dışişleri Bakanının yurtdışı gezisi anlatılmıştır. Dışişleri Bakanı sık sık yurtdışı gezilerine çıkmaktadır. Ancak bu seyahatler hiçbir işe yaramamaktadır. Bu bakımdan bu seyahatten de bir sonuç çıkmayacaktır.

İktidar partisi ile muhalefet partisi arasındaki tartışmalar devam etmektedir. Başbakan Nihat Erim Demokrat Parti Genel Başkanı Celal Bayar’ı okumamakla, Celal Bayar da Nihat Erim’i çocuk olmakla sulamaktadır. Bu tartışma daha da devam edecek gibidir.

ARI, “Pazar Sohbetleri ‘İstikbal ve İstiskal-İstanbul Radyosu ve Kış Programı-Yüksek Sosyete-Gülcemalin Akıbeti’ ”, *Yeni Sabah*, 8 Ekim 1950.

Konu: Güncel Konular Üzerine Yazılmış Pazar Sohbetleri

Özet: Yazar bu yazıdan çeşitli konulara değinmiştir. İlk olarak Ulaştırma Bakanının bir kararına değinilmiştir. Ulaştırma Bakanı aldığı bir kararla gazetecileri sınavla yanına alacağını bildirmiştir. Bakan sınavı geçemeyen gazetecilerle görüşmeyeceğini söylemiştir. Yazar bakanın bu tutumunu doğru bulamamaktadır.

İstanbul Radyosu kış programı dâhilinde masal programı yapmaya karar vermiştir. Radyonun yaptığı bütün yayınlar zaten insanları uyutacak niteliktedir. Bu bakımdan masal programı da yapması yerinde bir karar olmuştur.

ARI, “Pazar Sohbetleri ‘En Ufağı Kan Kırmızı-Uçakta Doğum-Uçan Daireler-Tütüne Dair’ ”, *Yeni Sabah*, 15 Ekim 1950.

Konu: Güncel Konular Üzerine Yazılmış Pazar Sohbetleri

Özet: Yazar bu yazısında çeşitli konulara değinmiştir. İlk olarak çocuklar arasında suç oranının hızla artması ele alınmıştır. Küçük çocuklardan oluşan hırsız çeteleri İstanbul’da çok sayıda işyerini soymuştur. Bu çocuklar yakalanarak cezaevine atılmıştır. Ancak cezaevleri bu çocukları ıslah etmeyecektir. Bu çocuklar bilmediklerini de burada öğrenecektir. Bu bakımdan çocukların temelden terbiye edilmesi gerekmektedir.

Hamile bir kadın uçakla yolculuk yaparken doğum yapmıştır. Doğum olaylarına daha çok gemilerde rastlanmaktadır. Gemilerde doğan çocuklara genellikle Bahri adı verilmektedir. Uçakta doğan bu çocuğa da Tayyar adı verilmelidir.

ARI, “Pazar Sohbetleri ‘Tevcîh-i Vecih-Bu Arslana Dokunmayın-Şehir Tiyatrosunda Artist Seçimi-Yaralılar Bereliler...”, *Yeni Sabah*, 29 Ekim 1950.

Konu: Güncel Konular Üzerine Yazılmış Pazar Sohbetleri

Özet: Eski Büyük Elçilerden Cemal Hüsnü Taray yüksek bir memurluğa atanmıştır. Cemal Hüsnü Bey diplomasi sahasındaki başarıları ile tanınan bir kişidir. Bu bakımdan bu görevin de üstesinden geleceğine şüphe yoktur.

Gazetelerde çıka haberlere göre eski iktidar partisi CHP İstanbul Valiliğine Fahreddin Kerim'i atadığına pişman olmuştur. Fahreddin Kerim de bir açıklamasında siyasilerle işim olmaz demiştir. Görünüşe göre CHP ve Fahreddin Kerim arasında bir sorun yaşanmaktadır.

ARI, “Pazar Sohbetleri ‘Randevular Baskınlar-Dayak Taraftarları-Fasid Daire-Lüzumsuz Bakanlıklar’ ”, *Yeni Sabah*, 12 Kasım 1950.

Konu: Güncel Konular Üzerine Yazılmış Pazar Sohbetleri

Özet: İstanbul'da basılan bir randevuevinde bir odadan dört kişi çıkarılmıştır. Bu olay üzerine randevuevi gerçeği tekrar gündeme gelmiştir. Bütün çabalara rağmen randevuevleri mantar gibi türemektedir. Bunların önüne geçilmesi mümkün değildir.

Gazeteler son zamanlarda okullarda dayak atılması konusunu tekrar gündeme taşımıştır. Gazeteler dayak lehine yazılar yazarak okullarda dayanın gerekli olduğunu ifade etmişlerdir. Yazara göre İngiltere'de bile hâlâ okullarda dayak atılmaktadır. Bu bakımdan okullarda dayak gereklidir.

ARI, “Pazar Sohbetleri ‘Bir Ölüm Hâdisesi-Keklik İhracı-Dedikodu Mevzuları-Yaşayan Ölüler...’ ”, *Yeni Sabah*, 19 Kasım 1950.

Konu: Güncel Konular Üzerine Yazılmış Pazar Sohbetleri

Özet: Amerika'dan Ankara'ya getirilen bir hindi burada ölmüştür. Hediye olarak gönderilen bu hindinin ölümü siyasileri çok üzmüştür. Bütün gazeteler hindinin ölümüne kilitlenmiştir.

Türkiye Amerika'ya 300 adet keklik göndermiştir. Amerika ülkesinde bulunmayan bu kuş türünü çoğaltmayı amaçlamaktadır. Bu bakımdan keklikler kontrol altına aşınmıştır.

ARI, “Pazar Sohbetleri ‘Bakmıyor Çeşm-i Siyââh-Sû-i İstismal, Suyu İstimal-Fırtına ve Yavruları-Russel Dorr’un Tüfeği-Taşlık Mes’elesi’ ”, *Yeni Sabah*, 26 Kasım 1950.

Konu: Güncel Konular Üzerine Yazılmış Pazar Sohbetleri

Özet: Piyasa sanatçılarından Hamiyet Yüceses ile İstanbul Radyosu arasında büyük bir tartışma yaşanmıştır. Tartışmanın nedeni Hamiyet YÜceses'in “Bakmıyor Çeşm-i Siyah” şarkısını yanlış okumasıdır.

Donanmada yapılan bir yolsuzlukta 7,5 milyon liranın çalındığı ortaya atılmıştır. Donanma yaptığı açıklamada yolsuzluğun 7,5 milyon değil sadece 1,5 milyon olduğunu belirtmiştir. Yazar giden paranın halkın parası olduğunu düşünmektedir. Bu bakımdan bu duruma çok üzülmüştür.

ARI, “Pazar Sohbetleri ‘Unutkanlık-Bir İstifa-Baskın Hâdisesi-Tramvaylar Kalkıyor-Anafor...”, *Yeni Sabah*, 3 Aralık 1950.

Konu: Güncel Konular Üzerine Yazılmış Pazar Sohbetleri

Özet: Muhalefette bulunan siyasetçiler iktidara gelmek için büyük vaatlerde bulunurlar. Ancak bunlar iktidara gelince bu vaatlerin hiçbirini yerine getirmezler. Kendilerine bu durum sorulunca böyle bir söz verdiklerini hatırlamadıklarını söylerler.

Eski Bakanlardan Hasan Ali Yücel mensup olduğu CHP'den istifa etmiştir. Hasan Ali Yücel'in siyasetten çekilme gerekçesi bilime daha çok zaman ayırmaktır.

ARI, “Pazar Sohbetleri ‘Son Hâdiseler Münasebetiyle-Bir Haber ve Bir Rücu’-Dedikodu ve Mazeret-Deliler Geliyor’ ”, *Yeni Sabah*, 10 Aralık 1950.

Konu: Güncel Konular Üzerine Yazılmış Pazar Sohbetleri

Özet: Birleşmiş Milletler ordusu komutanı General Mac Arthur Kore Savaşında savaştığı bütün cephelerde yenilmiştir. Bundan dolayı generalin istifası beklenmektedir. Kamuoyu generalin ne yapacağını merakla beklemektedir.

Bazı gazeteler Hüseyin Cahit Yalçın'ın siyasetten çekildiğini yazmıştır. Hüseyin Cahit Yalçın yazdığı bir yazı ile bu haberleri yalanlamıştır. Yazar haberlerin doğru olmasına ihtimal vermemektedir.

ARI, “Pazar Sohbetleri ‘Örtünün Tamiri-Hazırlık-İkinci Tasa-Filler ve Envar-Savarona ve İnceleme’ ”, *Yeni Sabah*, 24 Aralık 1950.

Konu: Güncel Konular Üzerine Yazılmış Pazar Sohbetleri

Özet: Menderes kabinesinde ciddi çatlaklar yaşanmaktadır. Adnan Menderes kabineyi tamamen değiştirmek yerine kabineye yama yapmaktadır. Yazara göre kabine tamamen değişmeden sorun çözülmeyecektir. Bu bakımdan en kısa süre içinde kabine değişikliği yapılmalıdır.

Restoranlar yılbaşı için hazırlıklarını yapmıştır. Ancak fiyatlar müşterilerin canını yakacak gibidir. Müşterilerin bir gecelik eğlence için en az 1000 lirayı gözden çıkarması gerekmektedir.

ULUNAY, “Yeni Sene”, *Milliyet*, 1 Ocak 1953.

Konu: 1953’ten Beklentiler

Özet: 1952 senesi sona ermiştir. Geçen her sene gibi 1952 senesi de insanların beklentilerine karşılık vermediği için 1953 büyük bir coşkuyla karşılanmıştır. Yazara göre 1953 de insanların beklentilerine karşılık vermeyecektir. Bu bakımdan insanların bu kadar sevinmesi yersizdir.

ULUNAY, “Radyo ve Yılbaşı Gecesi”, *Milliyet*, 2 Ocak 1953.

Konu: Radyonun Yılbaşında Düzenlediği Program

Özet: Yılbaşı gecesi bazı insanlar eğlenmek için dışarı çıkmıştır. Bazıları ise evinde radyonun başında bu geceyi geçirmiştir. Avrupa’da bu tür özel günlerde radyoda özel programlar verilmektedir. Bizde ise ne yazık ki böyle bir uygulama yoktur. Radyonun yılbaşı için hazırladığı program insanlar tarafından hiç beğenilmemiştir.

ULUNAY, “Kuran-ı Kerim’in Tercemesi”, *Milliyet*, 3 Ocak 1953.

Konu: Kuran-ı Kerim’in Tercüme Edilmesi

Özet: TBMM Diyanet İşleri Başkanlığından bir Kuran-ı Kerim tercümesi hazırlamasını istemiştir. Diyanet İşleri Başkanlığı tercümeyi hazırlayacak alim olmadığını belirterek TBMM’ye olumsuz yanıt vermiştir. Yazar eskiden çok büyük alimler olduğunu hatırlatmaktadır. Diyanetten eski tercümeleri çoğaltmasını istemektedir.

ULUNAY, “Dilimiz Türkçedir”, *Milliyet*, 4 Ocak 1953.

Konu: Türkçenin Sadeleşmesi Üzerine

Özet: Yazar bu yazısında Türkçenin sadeleştirilmesini eleştirmiştir. Yazara göre sadeleşme bir dili zenginleştirmektedir. Ancak Türkçe sadeleştirildiği için fakirleşmiştir. Osmanlıcada yer alan Arapça ve Farsça sözcükler atıldığı için Türkçe zenginliğini ve ifade gücünü yitirmiştir.

ULUNAY, “Hapishanelerin Islahı”, *Milliyet*, 5 Ocak 1953.

Konu: Hapishanelerin Islah Edilmesi

Özet: Hapishaneler Avrupa’da suçluları caydırmak amacıyla kurulmuştur. Bizde hapishaneler bu amacından çok uzaktır. Bunun temel nedeni bizdeki koğuş sistemidir. Hapishaneler ıslah edilmek isteniyorsa öncelikle koğuş sisteminden vazgeçilmelidir. Problemlı suçluların farklı yerlere sürgün edilmesi de mantıklı bir uygulama değildir. Bunun yerine hücre cezası daha mantıklı görünmektedir.

ULUNAY, “Haftalara Dair”, *Milliyet*, 6 Ocak 1953.

Konu: Kutlanan Haftaların Amacına Ulaşamaması

Özet: Ülkemizde çok sayıda belirli hafta kutlanmaktadır. Bunların en çok bilinenleri Kitap Haftası, Tutum Haftası ve Verem Haftasıdır. ne yazık ki bu haftaların hiçbirisi amacına ulaşamamaktadır. Örneğin Verem Haftası için pek çok etkinlik yapılmasına rağmen ülkemizde halen verem ciddi bir sağlık sorunu olarak toplumu tehdit etmektedir.

ULUNAY, “Trenlerde Asayiş”, *Milliyet*, 8 Ocak 1953.

Konu: İstanbul’da Trenlerde Asayişin Sağlanamaması

Özet: İstanbul’da banliyö trenlerinde her gün çok sayıda olay meydana gelmektedir. Hırsızlık, kadınlara sarkıntılık, yolcuların rahatsız edilmesi, kavga, en

çok yaşanan olaylardır. Olaylarda yakalanan suçlular ne yazık ki cezalandırılmadan serbest bırakılmaktadır. Zaten bu olayların bu kadar sık yaşanmasının tek nedeni de budur. Ülkemizde cezalar suçlara göre çok hafif kalmaktadır.

ULUNAY, “Medeni Kanunda Ta’dilât”, *Milliyet*, 9 Ocak 1953.

Konu: Medeni Kanunun Değiştirilmesi

Özet: TBMM Medeni Kanunda bazı değişiklikler yapmak üzere toplanmıştır. Özellikle boşanma üzerine ciddi değişiklikler yapılması düşünülmektedir. Avrupa’dan alınan Medeni Kanun Hristiyan anlayışına göre düzenlendiği için kültürümüze uymamaktadır. Bu bakımda bu değişikliklerin yapılması zorunludur.

ULUNAY, “Bu Kadarı Fazla”, *Milliyet*, 10 Ocak 1953.

Konu: Mısır Kraliyet Ailesi Üzerine Yapılan Dedikodular

Özet: Mısır Kraliyet ailesi ile ilgili ciddi dedikodular gazeteleri meşgul etmektedir. Çıkan bir habere göre Kral Faruk’un küçük oğlu Kral Fuat başka bir adamdan alınan suni tohum ile peydahlanmıştır. Yazar bunun çok çirkin bir iftira olduğunu düşünmektedir.

ULUNAY, “Avcılara Müjde”, *Milliyet*, 12 Ocak 1953.

Konu: Av Malzemelerinin Alımının Kolaylaşması

Özet: Ülkemizde av malzemelerinin satılması Tekel İdaresinin kontrolündedir. Alınan son kararlar av malzemelerinin satışı Tekel İdaresinin kontrolünden çıkartılmıştır. Yazar bundan büyük bir memnuniyet duymuştur. Çünkü Tekel İdaresi malzemelerin satışında avcılara büyük problem yaşatmaktaydı. Yazara göre şimdi malzemeler çok kolay alınacaktır.

ULUNAY, “Döğüşlü Spor”, *Milliyet*, 13 Ocak 1953.

Konu: Futbol Maçlarında Kavga Çıkması

Özet: Futbol sahalarında sık sık kavga olayları yaşanmaktadır. Özellikle bazı hakemlerin her maçında kavga olayı görünmektedir. Yazara göre hakemler tarafsız olmak zorundadır. Bu tarafsızlıklarını yitirdiklerinde sporunda anlamı yitirilmiş olur. Bundan dolayı kavga ve tatsızlıklarda yaşanmaktadır.

ULUNAY, “Şairler ve Mezarları”, *Milliyet*, 14 Ocak 1953.

Konu: İstanbul Valiliğinin Şairlerin Mezarlarını Yaptırması

Özet: İstanbul Valiliği yeni bir çalışma başlatmıştır. Ünlü şairlerin mezarları bulunarak yaptırılmaktadır. Öncelikle Baki'nin mezarı tamamlanmıştır. Ancak valilik mezar taşına şairin şiirini yanlış yazmıştır. Yazar bu durumu eleştirmiştir. Valiliğin edebiyatçılardan yarcım almasını teklif etmiştir.

ULUNAY, “Meçhul Asker”, *Milliyet*, 15 Ocak 1953.

Konu: İstanbul'un Fethinin 500. Yıldönümü

Özet: İstanbul'un fethinin 500. yıldönümü olması sebebiyle yazar yetkililerden küçük bir istekte bulunmaktadır. İstanbul fethi sırasında şehit olan Osmanlı askerleri için herhangi bir abide dikilmemiştir. Yazar şehit askerler için bir şehitlik veya abide yapılmasını istemektedir.

ULUNAY, “Yâ Rab! Radyonun Sahibi Nerde ?”, *Milliyet*, 19 Ocak 1953.

Konu: Radyo Programlarının Kalitesiz Olması

Özet: Yazar bu yazısında radyo programlarının kalitesiz olmasını eleştirmiştir. Şerif İçli, Şükrü Tunar, Cevdet Çağla gibi sanatçılar yazara göre meyhane sanatçılarıdır. Bunların radyoda çıkması doğru değildir. Yazar daha kaliteli sanatçıların radyoda çıkmasını istemektedir.

ULUNAY, “Tavuk Neslinin Islahı”, *Milliyet*, 20 Ocak 1953.

Konu: Tavuk Neslinin Islah Edilmesi İçin Yurt Dışından Cıvciv Getirilmesi

Özet: Yazar Tavuk neslinin ıslah edilmesi için yurt dışından cıvciv getirilmesini önermiştir. Ancak getirilen cıvcivlerin bakımı ciddi bir sorumluluk istemektedir. Yazar bu noktada yetkililerin dikkatli olmasını istemiştir. Aksi takdirde cıvcivlerin tamamı telef olacaktır.

ULUNAY, “Yağma Türk Tarihi !”, *Milliyet*, 21 Ocak 1953.

Konu: Filmlerde Türk Tarihinin Yanlış Anlatılması

Özet: Film yapımcıları daha fazla para kazanmak için halkın dini ve milli duygularını kullanmaktadır. Bu amaçla Osmanlı tarihini anlatan filmler yapılmaktadır. Ancak yapılan bu filmler tarihi gerçeklere uymamaktadır. Son olarak Yavuz Sultan Selim’in hayatını anlatan Türk filmi seyircileri hayal kırıklığına uğratmıştır. Çünkü film hatalarla doludur.

ULUNAY, “Merhamet Avcıları”, *Milliyet*, 22 Ocak 1953.

Konu: İstanbul’da Dilencilerin Artması

Özet: İstanbul’da dilencilerin sayısı hızla artmaktadır. Dilenciler üstlerini başlarını yırtmakta, yaralı yerlerini teşhir etmekte, böylece insanların merhamet duygusunu kullanmaya çalışmaktadırlar. Yazar insanların bu merhamet avcılarına

aldanmamasını istemektedir. Yazara göre dilenciler fakir değildir. gerçekten fakir olan bir insan kimseden para isteyemez.

ULUNAY, “Süt İşi Daha Fena Olacak”, *Milliyet*, 24 Ocak 1953.

Konu: İstanbul’da Yaşanan Süt Sorunu

Özet: İstanbul’da pastörize süt satılmasına karar verilmiştir. Yazara göre bu kararın uygulanması mümkün değildir. Çünkü süt üreticileri gereken hijyen kurallarına uymamaktadırlar. Ayrıca hayvanların tutulduğu yerler mikrop yuvası halindedir. Durum böyleyken pastörize süt üretimi pek de inandırıcı gelmemektedir.

ULUNAY, “İzdiham Faciası”, *Milliyet*, 27 Ocak 1953.

Konu: İstanbul’da Toplu Taşıma Araçlarında Yaşanan İzdiham

Özet: İstanbul’da toplu taşıma araçlarında büyük bir izdiham yaşanmaktadır. Yazar bu durumun düzeltilmesini istemektedir. Yazara göre sorunun çözümü biletlere numara verilmesindedir. Biletlere numara verilmesi durumunda her araç kapasitesi kadar yolcu alacaktır.

ULUNAY, “Derdler ve Dert Ortaklığı”, *Milliyet*, 31 Ocak 1953.

Konu: Memurların Sorunları

Özet: Ülkemizde ekonomik anlamda en büyük sıkıntıyı memurlar yaşamaktadır. Birçok memurun maaşı ancak kirasına yetmektedir. Durum böyle olunca memurlar sefalet içinde yaşamaya mahkûm olmaktadır. Memurların bir başka çilesi de sürekli başka yerlere tayin edilmesidir.

ULUNAY, “Mal Sahibi-Kiracı Çıkmazı”, *Milliyet*, 2 Şubat 1953.

Konu: Ev Sahibi ve Kiracı Arasında Yaşanan Sorunlar

Özet: Ev sahibi ve kiracılar arasında her zaman için bir sorun yaşanmaktadır. Nedense hep iki taraftan biri mağdur durumuna düşmektedir. TBMM bu mağduriyeti gidermek için yeni bir kanun tasarısı hazırlamaktadır. Yazar meclisten iki tarafın hassasiyetini de düşünmesini istemiştir. Aksi takdirde aynı sorunlar yaşanmaya devam edecektir.

ULUNAY, “Para ve Saadet”, *Milliyet*, 4 Şubat 1953.

Konu: Para ve Saadet Üzerine Yapılan Bir Münazara

Özet: İstanbul’da bir okulda paranın saadet getirip getirmeyeceği tartışılmıştır. Jüri heyeti paranın saadet getireceği tezini savunan grubu birinci ilan etmiştir. Yazara göre jüri heyeti bu konuda hata yapmıştır. Yazar saadetin parayla ölçülemeyeceğini düşünmektedir.

ULUNAY, “Orman Mersiyesi”, *Milliyet*, 5 Şubat 1953.

Konu: İsrail’de Türk Vatandaşlarının Ağaç Dikmesi

Özet: İsrail’de Türk-İsrail dostluğunu pekiştirmek için fidan dikilmiştir. Oluşturulan ormana Atatürk Ormanı adı verilmiştir. Yazar aynı ormanın İstanbul’da da oluşturulmasını istemektedir. Ayrıca eskiden yeşilliği ile ünlü olan İstanbul’un çölleşmesinden duyduğu üzüntüyü dile getirmiştir.

ULUNAY, “Fuhuş Pazarı”, *Milliyet*, 9 Şubat 1953.

Konu: Ülkemizde Fuhşa Verilen Cezanın Düşük Olması

Özet: Ülkemizde zabıta ve polis fuhuşla mücadele etmekte yeteriz kalmaktadır. Çünkü kanunlar fuhşa düşük ceza vermektedir. Polis ve zabıta fuhuş

yapılan bir yeri kapatsa dahi bu yerler para cezasıyla tekrar açılabilir. Öte yandan polisin elinden sopası alınmıştır. Polis artık karakolda suçluları dövmemektedir. Bu durum polisin otoritesini sarsmıştır.

ULUNAY, “Uzun Çarşı Baştan Başa”, *Milliyet*, 10 Şubat 1953.

Konu: İstanbul’da Otobüs ve Dolmuşlar Arasındaki Rekabet

Özet: İstanbul’da belediye otobüsleri Pendik-Köprü hattını bir buçuk saatte gitmektedir. Dolmuşlar ise bu hattı kırk beş dakikada gitmektedir. İstanbul halkı zamandan istifade etmek için belediye otobüsleri yerine bu dolmuşları tercih etmektedir. Bu duruma kızan İstanbul Belediyesi buradaki dolmuş hattını iptal etmiştir. Yazar ticarete rekabetin serbest olduğunu bu bakımdan hattın iptal edilmemesi gerektiğini savunmuştur.

ULUNAY, “Beyaz Zehir Yılanları”, *Milliyet*, 11 Şubat 1953.

Konu: Uyuşturucu Tacirleri ile Mücadele

Özet: Ülkemizde uyuşturucu tacirleri büyük bir şebeke kurmuştur. Bu şebeke uyuşturucuyu çok kolay bir şekilde üretmekte, depolamakta ve pazarlamaktadır. Uyuşturucu kaçakçıları ile mücadele etmek için radikal kararların alınması gerekmektedir. Öncelikle afyon ekilmesi yasaklanmalıdır. Uyuşturucu kaçakçılarına çok ağır hapis cezaları verilmelidir. Bununla birlikte bunların ve bütün ailelerinin mal varlıklarına el konulmalıdır. Bu zehirle ancak bu şekilde mücadele edilebilir.

ULUNAY, “Cesâret Kanunu”, *Milliyet*, 13 Şubat 1953.

Konu: Kira Kanunu Üzerine

Özet: Türkiye Büyük Millet Meclisi Kira Kanunu’nu görüşmeye hazırlanmaktadır. Hazırlanan kanunun hem ev sahibini hem de kiracıyı memnun

etmesi gerekmektedir. Bu son derece zordur. Bundan dolayı bu sorun bugüne kadar çözülememiştir. Meclisin bu defa bu sorunu çözmesi umulmaktadır. Yazar bu yeni kanuna ev sahibine kiracıyı evden çıkarma hakkının verilmesini istemektedir.

ULUNAY, “Ecel Gerdûneleri”, *Milliyet*, 14 Şubat 1953.

Konu: İstanbul’da Sürücü Adayının Bir Lise Öğrencisini Ezmesi

Özet: İstanbul’da ehliyet sınavına giren bir sürücü adayı bir lise öğrencisini ezerek öldürmüştür. Yazar bu olaydan büyük bir üzüntü duyduğunu ifade etmektedir. Yazara göre bu olayda ciddi kusurlar bulunmaktadır. Yazar İstanbul Altıncı Şubenin ehliyet kurslarını denetlemesini istemektedir.

ULUNAY, “Hayvanları Koruma”, *Milliyet*, 16 Şubat 1953.

Konu: Ülkemizde Hayvanların Korunmaması

Özet: Hollanda’da sel felaketinde mahsur kalan inekler bir türlü kurtarılamamıştır. Yetkililer hayvanların kurtarılamayacağını anlayınca hayvanların vurularak öldürülmesini emretmiştir. Bu kararın nedeni hayvanların daha fazla acı çekmemesidir. Avrupa’da hayvanlara karşı merhametle yaklaşılmaktadır. Ne yazık ki aynı durum ülkemizde geçerli değildir. Bizde insanlar hayvanlara eziyet etmekten büyük bir mutluluk duymaktadır. Hayvanları Koruma Cemiyeti ise bu durum karşısında hiçbir şey yapmamaktadır.

ULUNAY, “Bir İhmalin Telafisi”, *Milliyet*, 17 Şubat 1953.

Konu: Gandhi’nin Mezarı İçin Ağaç Gönderilmesi

Özet: Hindistan çok sıcak olduğu için burada ağaçlar kurumaktadır. Her ağaç türünün burada yetişmediğini bilen Yunanistan iki ülke arasındaki dostluğu pekiştirmek için Hindistan’a zeytin ağacı göndermiştir. Yazar Türkiye’nin de

Hindistan'a çınar ağacı göndermesini teklif etmiştir. Yazar gönderilen ağaçların Gandhi'nin mezarına dikilmesini istemektedir.

ULUNAY, “Bir Firar Münasebeti ile”, *Milliyet*, 18 Şubat 1953.

Konu: Bir Mahkûmun 109 Kez Hapisten Kaçması

Özet: Her defasında yakalanan bir mahkûm 109 kez hapishaneden kaçmıştır. Bu olay ülkemizdeki hapishanelerin güvenlik zafiyetini açıkça göstermektedir. Ülkemizde artık koğuş sisteminin kaldırılması gerekmektedir. Ayrıca hapishanelerdeki güvenlik tedbirlerinin de arttırılması gerekmektedir. Aksi takdirde firar olayları yaşanmaya devam edecektir.

ULUNAY, “Kevser Havuzları”, *Milliyet*, 19 Şubat 1953.

Konu: Su Kaynaklarının Doğru Kullanılması

Özet: Ülkemizde kış mevsimi yağışlı yaz mevsimi ise kurak geçmektedir. Bundan dolayı yaz mevsimi kurak geçmektedir. Yaz aylarında su sıkıntısının yaşanmaması için su kaynaklarının doğru kullanılması gerekmektedir. Kışın bol su taşıyan akarsuların denize karışmaması için barajlar ve yapay göller yapılmalıdır. Böylece yaz aylarında buradan su ihtiyacı karşılanmalıdır.

ULUNAY, “Hayvan Neslinin Islahı”, *Milliyet*, 23 Şubat 1953.

Konu: Hayvan Neslinin Islah Edilmesi

Özet: Ülkemizde hayvancılık alanında önemli adımlar atılmıştır. Özellikle de veteriner teşkilatımız hızla gelişmiştir. İstanbul'da görülen salgın hastalıklar veteriner teşkilatı sayesinde kısa sürede durdurulmuştur. Ancak bu durum ülkemizde hayvancılığın dört dörtlük olduğunu göstermemektedir. Ülkemizde öncelikle hayvan

neslinin ıslah edilmesi gerekmektedir. Bunun için de yurt dışından iyi cins hayvanların getirilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Hâlâ Mahrumiyet Bölgesi”, *Milliyet*, 24 Şubat 1953.

Konu: Mahrumiyet Bölgelerindeki Öğretmenlere Tayinlerde Öncelik Verilmesi

Özet: Milli Eğitim Bakanlığı mahrumiyet bölgelerinde beş yıl görev yapmış öğretmenlere tayinlerde öncelik verilmesini kararlaştırmıştır. Yazar resmi makamlarca mahrumiyet bölgesi kavramının kabul edilmesini utanç verici olarak değerlendirmektedir. Yazara göre ülkede hâlâ mahrumiyet bölgelerinin bulunması büyük bir ayıptır. Siyasilerin bunu kabul esip bu durum karşısında bir şey yapmamaları ise daha büyük bir ayıptır.

ULUNAY, “Amme Hizmetlerinde İstiklal”, *Milliyet*, 26 Şubat 1953.

Konu: Kamu Kurumlarının Vatandaşa Kaliteli Hizmet Sunamaması

Özet: Telefon, elektrik, tramvay, havagazı gibi temel ihtiyaçların devlet tarafından idare edilmesi vatandaşı zor durumda bırakmaktadır. Memurların sorumsuzluğu ve formaliteler vatandaşların bu hizmetleri daha kaliteli almalarını engellemektedir. Bu bakımdan bu hizmetleri veren kamu kurumlarının özelleştirilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “40 Sene Hapis”, *Milliyet*, 2 Mart 1953.

Konu: Amerika’da Bir Milyarderin 40 Yıl Hapis Cezası Alması

Özet: Amerika’da kızları fuhşa zorladığı suçuyla tutuklanan bir milyarder 40 yıl hapis cezasına çarptırılmıştır. Eğer ülkemizde de bu tür suçlara böyle ağır cezalar verilseydi ülkemizde fuhuş biterdi. Ne yazık ki ülkemizde randevuevi işletenler

birkaç kuruş para cezasıyla kurtulmaktadır. Aynı kişiler dışarı çıktıkları gibi yeni bir randevuevi açmaktadırlar.

ULUNAY, “Va’deli Nezaket”, *Milliyet*, 3 Mart 1953.

Konu: Kadıköy Ortaokulu Öğrencilerinin Nezaket Kursu Açmaları

Özet: Kadıköy Ortaokulu öğrencileri nezaket kursu açmıştır. Yazar bu kursu önemsedğini ifade etmektedir. Çünkü ülkemizde nezaket gitgide yok olmaktadır. Yazara göre en azından büyüklere karşı nasıl davranılacağı öğrenilmelidir. Bu bakımdan ortaokul öğrencilerinin bu kursu açması umut vericidir.

ULUNAY, “Atilla ve Türk Filmcileri”, *Milliyet*, 5 Mart 1953.

Konu: Fransa’da Çekilen “Allah’ın Belası Atilla” Adlı Film

Özet: Fransa’da çekilen “Allah’ın Belası Atilla” adlı filme Türk film şirketleri büyük tepki göstermiştir. Şirket sahipleri Türklüğe hakaret edildiği gerekçesi ile Dışişleri Bakanlığı kanalıyla filmi protesto etmişlerdir. Yazar Türk film şirketlerinin hassasiyetlerine anla veremediğini belirtmektedir. Çünkü daha önce bu şirketler de sırf para kazanmak için Fatih Sultan Mehmet ve Yavuz Sultan Selim’in filmini çekmiş onlarda bu şekilde Türklüğe zarar vermiştir. Yazara göre film şirketleri bu tepkilerinde samimi değildir.

ULUNAY, “Ölüyor, Ölecek, Öldü...”, *Milliyet*, 7 Mart 1953.

Konu: Stalin’in Ölümü

Özet: Uzun süredir hasta olan ve ölümü adeta beklenen Stalin ölmüştür. Rusya Devlet Başkanı Stalin diktatörlüğü ile tanınan bir siyasetçidir. Bu bakımdan insanlar onun ölümüne kafa tutabileceğini düşünmüştür. Ancak tecrübeler göstermiştir ki herkes bir gün Azrail’e boyun eğecektir. Bir dönemler Sovyet Rusya’yı titreten bu

adam da ölüm karşısında çaresiz kalmıştır. Stalin'in ölümü ile Rusya'da siyasi açıdan yeni bir dönem başlanması beklenmektedir.

ULUNAY, “Bir Lûgat Kitabı İhtiyacı”, *Milliyet*, 10 Mart 1953.

Konu: Kapsamlı Bir Sözlük Yazılmaması

Özet: 1928'de yapılan harf inkılâbının üzerinden çeyrek asır geçmesine rağmen kapsamlı bir Türkçe sözlük yazılamamıştır. Eldeki mevcut sözlükler ihtiyacı karşılayamamaktadır. Fransa'daki gibi dilin anayasası olan bir sözlüğün yazılması gerekmektedir. Bunun için büyük bilim adamlarının katkısına ihtiyaç duyulmaktadır.

ULUNAY, “Sahte Gazeteciler”, *Milliyet*, 11 Mart 1953.

Konu: İstanbul'da Sahte Gazetecilerin Türemesi

Özet: İstanbul'da son zamanlarda gazeteci kimliği kullanılarak çok sayıda kişi dolandırılmıştır. Bir grup dolandırıcı kendisine gazeteci süsü vererek insanlardan abonelik ve reklam parası toplamıştır. Bu kişilerin gazeteci kimliği taşıması insanların bunlara inanmasını sağlamıştır. Ayrıca iki kişi sahte gazeteci kimliği ile ucuza seyahat etmek isterken yakalanmıştır. Yazar bu tür dolandırıcılar yüzünden gerçek gazetecilerin zan altında kaldığını belirtmektedir. Yazar bu kişilerin hemen yakalanıp cezalandırılmasını istemektedir.

ULUNAY, “Daimi Encümen Raporu”, *Milliyet*, 13 Mart 1953.

Konu: İstanbul Şehir Tiyatrosunun Sorunları

Özet: İstanbul Şehir Tiyatrosu Daimi Encümen Üyeleri, İstanbul Şehir Tiyatrosunun sorunları üzerine bir rapor hazırlamıştır. Hazırlanan raporda sorunlar çok doğru tespit edilmiştir. Rapora göre oyuncu seçimlerde yeteneğe değil adamcılığa bakılmaktadır. Bundan dolayı oyunların kalitesi giderek düşmektedir.

Yazara göre sadece sorunları tespit etmek yeterli değildir. Bu sorunlara çözümler de üretilmelidir.

ULUNAY, “Mesireler ve Hususiyetleri”, *Milliyet*, 14 Mart 1953.

Konu: İstanbul’daki Mesire Alanlarının Yok Olması

Özet: İstanbul’daki mesire alanları tek tek yok olmuştur. Bunlarda sadece Fenerbahçe zamana direnerek varlığını sürdürmüştür. Ancak İstanbul Şehir Meclisi Fenerbahçe’yi 50 yıllığına bir yelken kulübüne kiralamıştır. Bu kararla İstanbul’un son mesire alanının ölüm fermanı da imzalanmıştır.

ULUNAY, “Yine Cezaevleri”, *Milliyet*, 16 Mart 1953.

Konu: Üsküdar Cezaevi’nde İsyan Çıkması

Özet: Hükümet cezaevleri ile ilgili yeni bir kara almıştır. Bu karar üzerine Üsküdar Cezaevi’nde isyan çıkmıştır. Yazara göre ülkemizde cezaevleri çok rahattır. Bu bakımdan caydırıcı özellik taşımamaktadır. Öte yandan cezaevlerinde otorite ve güvenlik sorunu yaşanmaktadır. Sık sık firar ve isyan yaşanmaktadır. Bunların önüne geçilebilmesi için cezaevlerinin ıslah edilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Kuduz Şakaya Gelmez”, *Milliyet*, 17 Mart 1953.

Konu: Kuduz Vakalarının Artması

Özet: Ülkemizde kuduz vakalarında artış görülmüştür. Ölümcül bir hastalık olan kuduz insanlarımız tarafından pek ciddiye alınmamaktadır. Oysa kuduz şüphesi olan kişilerin derhal hastaneye götürülmesi ve tedavi edilmesi gerekmektedir. Aksi takdirde bu tür vakalar ölümle sonuçlanmaktadır. Kuduz vakalarının önüne geçilmesinde belediyelere de önemli görevler düşmektedir. Belediyeler sokak köpeklerini ve kedileri toplayıp itlaf etmelidir.

ULUNAY, “İzaha NE Hâcet!”, *Milliyet*, 18 Mart 1953.

Konu: Üsküdar Cezaevi’nde İsyan Çıkması

Özet: Üsküdar Cezaevi’nde isyan çıkmıştır. İsyanın silahla bastırılması üzerine cezaevi müdürü bir açıklama yaparak kendilerini savunmuştur. Yazar cezaevinde isyan çıkarmanın suç olduğunu bu bakımdan isyanın silahla bastırılmasının gayet doğal olduğunu düşünmektedir. Bundan dolayı müdürün açıklamasını gereksiz görmüştür.

ULUNAY, “Yine Balıkesir”, *Milliyet*, 20 Mart 1953.

Konu: Balıkesir Depremi Üzerine

Özet: Balıkesir’de şiddetli bir deprem olmuştur. Deprem can ve mal kayıplarına yol açmıştır. Yazar bu olaydan büyük bir üzüntü duyduğunu ifade etmektedir. Vatandaşlardan depremzedelere yardım etmelerini istemektedir. Yazar, Erzincan depreminde yardımların yerine ulaştırılmadığını hatırlatarak yanı şeylerin bir kez daha yaşanmamasını temenni etmiştir.

ULUNAY, “Bıktık Artık”, *Milliyet*, 21 Mart 1953.

Konu: Kral Faruk’un Basını Meşgul Etmesi

Özet: Gazeteler Mısır Kralı Faruk’un yaptığı her şeyi haber yapmaktadır. Gazetelerin artık biraz dünyada meydana gelen gelişmelerden haber vermesi gerekmektedir. Bu tür önemsiz olayların sürekli gündemde kalması insanları bıktırmıştır.

ULUNAY, “Ajans ve Radyo”, *Milliyet*, 25 Mart 1953.

Konu: Radyonun Islahı

Özet: Balıkesir’de şiddetli bir deprem meydana gelmiştir. Binlerce insan hayatını kaybetmiştir. Ne yazık ki radyo bu önemli olayla ilgili tek bir haber yapmamıştır. Müzik programları berbat olan radyonun en azından haber yapması beklenmiştir. Ancak radyo bunu da becerememiştir. Bu bakımdan radyonun acilen ıslah edilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Küçük Görülen Bir Meslek”, *Milliyet*, 26 Mart 1953.

Konu: Veterinerlerin Önemslenmemesi

Özet: Ülkemizde 65 milyon küçük ve büyük baş hayvan bulunurken sadece 600 veteriner bulunmaktadır. Ne yazık ki sayıları bu kadar az olmasına rağmen veterinerle gereken önem verilmemektedir. Hayvancılıkla geçinen bir ülkede veterinerlere önem verilmemesi son derece yanlıştır. Avrupa’da veterinerler hem çok saygın bir konuma sahiptir hem de çok zengin insanlardır. Ülkemizde ise bu kişiler memur kadrosundadır. Bu şartlar altına hayvancılığımızın gelişmemesi doğaldır.

ULUNAY, “Yine O Maraz”, *Milliyet*, 31 Mart 1953.

Konu: İstanbul’da Dört Kişinin Bir Kıza Tecavüz Etmesi

Özet: İstanbul’da dört kişi bir kızı kaçırarak ona tecavüz etmişlerdir. İstanbul’un göbeğinde böyle bir olay yaşanabilmesinin tek nedeni cezaların hafif olmasıdır. Ülkemizde cezaların caydırıcı özelliği yoktur. Bunun içinde suç oranlarında düşüş görülmemektedir. Eğer cezalar ağırlaştırılırsa suç oranlarında ciddi bir düşüş görülecektir.

ULUNAY, “Râhib ve Râhibe Mektepleri”, *Milliyet*, 2 Nisan 1953.

Konu: Fransız Rahiplerin Açtığı Okullar

Özet: Fransa’da din ve devlet işleri birbirinden ayrılınca rahipler sınır dışı edilmiştir. Bu rahipler gittikleri Fransız sömürgelerinde okullar açmıştır. Burada öğrencilere eğitim verilirken bir taraftan da Hristiyanlık aşılansaktadır. Bu bakımdan bu okullarda okuyan öğrencilere dikkat edilmelidir.

ULUNAY, “Fetih Neşideleri”, *Milliyet*, 3 Nisan 1953.

Konu: İstanbul’un Fethinin Yıldönümü Kutlamaları

Özet: İstanbul’un fethinin yıldönümü yaklaşmıştır. Buna rağmen İstanbul Valiliği henüz bir kutlama programı hazırlamamıştır. Fetih programının hazırlanmaması insanları üzmemektedir. Ne yazık ki İstanbul gibi bir cennete sahip olduğumuz için ne kadar şanslı olduğumuzu farkında değiliz. Bundan dolayı İstanbul’a ve Fatih Sultan Mehmet’e gereken değeri vermiyoruz.

ULUNAY, “İstanbul’un İsmi”, *Milliyet*, 4 Nisan 1953.

Konu: İstanbul’un İsminin Değiştirilmesinin Teklif Edilmesi

Özet: Bir profesör İstanbul’un isminin değiştirilmesini teklif etmiştir. Bu profesöre göre İstanbul ismi Türkçe değildir. Bundan dolayı değiştirilmesinde bir sakınca yoktur. Yazar profesörün bu fikrine katılmamaktadır. Osmanlılar altı asır boyunca bu simi kullanmıştır. Bu isim şiirlere, şarkılara konu olmuştur. İstanbul isminin değiştirilmesi bir tarihin çöpe atılması anlamına gelecektir.

ULUNAY, “Lala Paşa”, *Milliyet*, 6 Nisan 1953.

Konu: Ulaştırma Bakanının Gazetecilerin Sorularına Cevap Vermemesi

Özet: Ulaştırma Bakanı İstanbul’u ziyaret etmiştir. Gazeteciler bakana birkaç soru sormak isteyince Devlet Demir Yolları Genel Müdürü bakanın yorgun olduğunu

söyleyerek gazetecilerin soru sormalarını engellemiştir. Yazar genel müdürün bu tavrını eleştirmektedir.

ULUNAY, “Milli Matem ve Radyo”, *Milliyet*, 8 Nisan 1953.

Konu: Radyo Yayınlarında Önemli Konuların Üzerinde Durulmaması

Özet: Son zamanlarda ülkemize iki büyük felaket olmuştur. Bu felaketler Balıkesir’de meydana gelen deprem ve donanma kazalarıdır. Bütün ülke bu konuyu konuşurken radyo yayınlarında bu konuya yer vermemektedir. Radyo bunun yerine alafranga şarkılar çalmaktadır. Radyonun bu durumda daha milli programlar yapması gerekmektedir.

ULUNAY, “Herkesin Bildiği Sır”, *Milliyet*, 11 Nisan 1953.

Konu: Yurtdışına Çıkarken İnsanların Yanlarına Sadece 100 Lira Alabilmesi

Özet: Türkiye’den yurtdışına çıkmak isteyen bir kişi yanına sadece 100 lira alabilmektedir. Bir insanın 100 lira ile yurtdışına gidip gelebilmesi mümkün değildir. Buna rağmen insanlar bu para ile yurtdışına gidip eğlenmekte, uzun bir süre kaldıktan sonra geri dönmektedir. Yetkililer de dâhil herkes bu eğlencelerin 100 lira ile yapılamayacağını bilmektedir. Buna rağmen kimse bu insanların kalan parayı nereden bulduklarını araştırmamaktadır.

ULUNAY, “İflas Eden Kehanet”, *Milliyet*, 14 Nisan 1953.

Konu: İstanbul’da Bahar Mevsiminin Olmaması

Özet: İstanbul’da bahar mevsimi yoktur. Kış ayından sonra hemen yaz gelmektedir. Hava bir den ısınp birden soğumaktadır. İstanbul’da on ay kış iki ay yaz mevsimi yaşanmaktadır. Nisan ayında ısınması gereken hava İstanbul’da hâlâ ısınmamıştır. Bu yüzden insanlar baharın özlemini çekmektedir.

ULUNAY, “Yapabilmek İstemektir”, *Milliyet*, 16 Nisan 1953.

Konu: Ülkemizde Kırtasiyeciliğin İnsanları Bezdirmesi

Özet: Kırtasiyecilik bütün dünyaya Osmanlı Devleti’nden yayılmıştır. Bütün dünya bu kâğıt esaretinde kurtulduğu halde bir tek bizim ülkemiz hâlâ bu esaret altındadır. Ülkemizde kırtasiyecilik devlet kurumlarını adeta bir ahtapot gibi sarmıştır. Bundan dolayı insanlar devlet dairelerine gitmekten çekinirler. Bunun artık değişmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Güreşlerden İlham”, *Milliyet*, 21 Nisan 1953.

Konu: Türk Güreşçilerinin Eski Şöhretini Yitirmesi

Özet: Güreş Türklerin milli sporudur. Eskiden güreş denildiğinde ilk akla gelen millet Türklerdi. Dev gibi güreşçiler kazandıkları müsabakalarla bütün dünyaya nam salmıştı. Oysa yeni yetişen güreşçiler eskileri gibi güçlü değildir. Bundan dolayı müsabakalarda ülkemiz eskisi gibi temsil edilememektedir. Değişen zamanla birlikte her şey gibi güreşimiz de bozulmuştur.

ULUNAY, “İdeal ve İmar”, *Milliyet*, 23 Nisan 1953.

Konu: Anadolu’nun İhmal Edilmesi

Özet: Ülkemizde insanlar hep büyük şehirlere ilgi duymuştur. Önemli devlet adamları, bilim adamları, tüccarlar, öğretmenler, doktorlar hep büyük şehirde kalmayı tercih etmektedir. Durum böyle olunca Anadolu geri kalmıştır. Artık idealist insanların çıkıp buralara da yatırım yapması gerekmektedir.

ULUNAY, “Sahilleri de Benzetiyoruz”, *Milliyet*, 28 Nisan 1953.

Konu: İstanbul Sahillerinin Doldurulup İnşaat Yapılması

Özet: İstanbul sahilleri tek tek doldurulmakta buralara yalı arazisi açılmaktadır. Yazar İstanbul'un güzel koylarının bu şekilde yok olmasını eleştirmektedir. Yazara göre insanların açgözlülüğü yüzünden Boğaziçi birkaç yıl içinde o muhteşem güzelliğini yitirecektir.

ULUNAY, “Sukut Eden Hayaller”, *Milliyet*, 30 Nisan 1953.

Konu: Kira Kanunu

Özet: Kira Kanunu sonunda mecliste kabul edilmiştir. Ancak kanun kiracıların lehine olduğu için ev sahiplerin mutlu etmemiştir. Daha önceki kanunlar ev sahipleri ve kiracılar arasında dengeyi sağlayamadığı için bu sorun bir türlü çözülememiştir. Ne yazık ki bu son kanunda da yine orta yol bulunamamıştır.

ULUNAY, “Türkiye’de Hâkimler Var”, *Milliyet*, 1 Mayıs 1953.

Konu: Türk Hâkimlerinin Kanunlara Bağlı Olması

Özet: Dumlupınar’da meydana gelen denizaltı kazasında 81 denizci hayatını kaybetmiştir. Bu olay üzerine kazayla ilgili soruşturma başlamıştır. İsveç basını soruşturma başlamasını olumlu bir gelişme olarak değerlendirmiştir. Ayrıca Türk hâkimleri hakkında olumlu değerlendirmeler yapılmıştır. Yazar İsveç basınının Türk hâkimleri için yaptığı olumlu değerlendirmeden memnun olmuştur. Kendisi de bu değerlendirmelere katılmaktadır.

ULUNAY, “Süt Meselesi Devlet İşidir”, *Milliyet*, 6 Mayıs 1953.

Konu: İstanbul’da Pastörize Süt Üretimi

Özet: İstanbul Belediyesi sütün pastörize satılması için bir karar almıştır. Ancak alınan bu karar başarıyla uygulanamamıştır. Çünkü İstanbul’da pastörize süt üretimi için uygun altyapı yoktur. Süt üretimi meselesi ciddi bir iştir. Bunun için ciddi tesislerin kurulması gerekmektedir. Ayrıca bu tesislerin çok iyi denetlenmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Fâtih’in Üniversitesi”, *Milliyet*, 11 Mayıs 1953.

Konu: İstanbul Üniversitesinin Adının Değiştirilerek Fatih Üniversitesi Yapılmak İstenmesi

Özet: İstanbul’un fethinin 500. yıldönümünde gençler İstanbul Üniversitesinin adının Fatih Üniversitesi olarak değiştirilmesi için bir kampanya başlatmıştır. Bu kampanya basından hak ettiği desteği bulamamıştır. Yazar bu noktada gençleri sonuna kadar desteklemektedir. Yazara göre İstanbul Üniversitesinin temelini Fatih Sultan Mehmet atmıştır. Onun kurduğu bir üniversiteye adını vermek bir vefa borcudur.

ULUNAY, “Kovun Şu Dürzüleri!”, *Milliyet*, 12 Mayıs 1953.

Konu: Kırkpınar Güreşlerinde Gazetecilerin Kovulması

Özet: Edirne’deki Kırkpınar güreşlerinde gazeteciler güreş alanına inip fotoğraf çekmek isteyince halk tarafından yuhalanmışlardır. Bunun üzerine Emniyet Müdürü: “Kovun şu dürzüleri.” diye emir vermiştir. Yazar emniyet müdürünün bu hareketini yakışsız bulmuştur.

ULUNAY, “Artist Dilenciler”, *Milliyet*, 13 Mayıs 1953.

Konu: İstanbul’daki Dilenciler

Özet: İstanbul’da zabıta tarafından yakalanan bir dilenci kör rolü yapak günde 100 lira kazandığını söylemiştir. Yazara göre gerçek bir tiyatro sanatçısı bile en iyi rolü yapsa bir günde bu kadar para kazanamamaktadır. Yazar insanların dilencilere acımamalarını istemektedir. Gerçekten yardıma muhtaç fakirlerin bulunarak yardım edilmesini istemektedir.

ULUNAY, “Hayat Pahallığı”, *Milliyet*, 15 Mayıs 1953.

Konu: Ülkemizdeki Hayat Pahallığı

Özet: Ülkemizde ciddi bir hayat pahallılığı görülmektedir. Bunun temel nedeni yapılan zamlardır. Özellikle de şahsi kuruluşlar çok yüksek zamlar uyguladıkları için hayat pahallılığı sorunu ortaya çıkmaktadır. Örneğin devlet bilet fiyatlarına %50 zam yaparken İstanbul’da kömür satıcıları kömüre %500 zam yapmıştır. Devletin bu konuda yaptırım uygulaması ve bu yüksek zamlara müdahale etmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Kökünden Kopan Fideler”, *Milliyet*, 19 Mayıs 1953.

Konu: İstanbul’daki Sokak Çocukları

Özet: İstanbul’da bir sokak çocuğu cami avlusunda ölü bulunmuştur. Yazar bu olaydan duyduğu derin üzüntüyü dile getirmiştir. Yazara göre sokak çocukları toplumsal bir meseledir. Bu çocuklar üvey anne veya üvey baba eziyetinden kurtulmak için evlerini terk etmektedir. Sokaklara düşen bu çocuklar çok zor şartlar altında hayatlarını sürdürmeye çalışmaktadır. Bu çocuklara devlet elinin uzatılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Câmi Hırsızları”, *Milliyet*, 20 Mayıs 1953.

Konu: İstanbul’da Yaşanan Bir Hırsızlık Olayı

Özet: İstanbul’da bir kadın üzerinde taşıdığı 4000 lirayı çaldırıştır. Yazar bu olayda kadını kabahatli görmüştür. Yazara göre İstanbul’da en usta, en gözü dönmüş hırsızlar cirit atmaktadır. Bunu bile bile bir insanın üzerinde bu kadar para taşınması akıllıca değildir. Yazar, insanları daha dikkatli olması konusunda uyarmaktadır.

ULUNAY, “Fatih’in Büstü”, *Milliyet*, 28 Mayıs 1953.

Konu: Fatih Sultan Mehmet’in Büstünün Yapılması

Özet: Galatasaray Lisesi öğrencileri ve velileri bir araya gelerek Fatih Sultan Mehmet’in büstünü yaptırmıştır. Yapılan büst oldukça küçüktür. Bu bakımdan Fatih Sultan Mehmet’in yüceliğine yakışmamaktadır. Yazara göre Fatih Sultan Mehmet’in heykele ihtiyacı yoktur. Onun heykeli İstanbul’un kendisidir.

ULUNAY, “Fatih’in Türbesini Ziyaret”, *Milliyet*, 29 Mayıs 1953.

Konu: İstanbul’un Fethinin 500. Yıldönümü

Özet: İstanbul’un fethinin 500. yıldönümü kutlanmaktadır. Bu amaçla pek çok etkinlik düzenlenmiştir. Yazara göre düzenlenen hiçbir etkinlik Abdülhak Hamit’in “Fatih’in Türbesini Ziyaret” adlı şiiri kadar etkileyici değildir. Yazar yazısında bu şiirin on sekiz beyitine yer vermiştir.

ULUNAY, “İstanbul Fethi ve Akisleri”, *Milliyet*, 2 Haziran 1953.

Konu: İstanbul’un Fethinin 500. Yıldönümünde Düzenlenen Kutlamalar

Özet: İstanbul’un fethinin 500. yıldönümü olması sebebiyle büyük bir kutlama düzenlenmiştir. İstanbul’da bu kutlamalar yapılırken komşu Yunanistan’da bugün yas ilan edilmiştir. Ayrıca Yunanistan ölen Bizans askerleri için de ayinler düzenlemiştir. Her savaşa olduğu gibi bu İstanbul’un fethinde de iki taraf vardır.

Birinin sevinip birinin üzülməsi gayet doğaldır. Bu kutlamaların iki ülke arasında sorun yaratması beklenmemektedir.

ULUNAY, “Türk Dil Kurumunun Bir Mektubu”, *Milliyet*, 3 Haziran 1953.

Konu: Türk Dil Kurumunun Yazarı Uyarması

Özet: Türk Dil Kurumu yazara bir mektup göndererek yazarı yabancı sözcük kullanmaması konusunda uyarmıştır. Yazar bu yazısında bu mektuba cevap vermiştir. Yazara göre bir dilde yabancı sözcük kullanılması bu dili bozmamakta bilakis dili zenginleştirmektedir. Yazara göre Fransızcanın güzelliği Latince ve Yunancadan gelmektedir. Dünyanın en zengin dili olan Arapçada bile çok sayıda yabancı sözcük bulunmaktadır. Durum böyleyken Türkçedeki Arapça ve Farsça sözcüklerin atılması doğru değildir.

ULUNAY, “Cinayet ve Mazeret”, *Milliyet*, 4 Haziran 1953.

Konu: Ülkemizde Cinayetlerin Artması

Özet: Ülkemizde cinayet olaylarında ciddi bir artış görünmektedir. Cinayetler çoğu zaman çok basit bahanelerle işlenmektedir. Bu kadar basit nedenlerle cinayet işlenmesi cezaların düşük olmasından kaynaklanmaktadır. Cinayetlerin azalması için cezaların caydırıcı olması gerekmektedir.

ULUNAY, “Bir Demokrasi Dersi”, *Milliyet*, 5 Haziran 1953.

Konu: Malatya’da Bir Gencin Kendisine Ait Olan Araziyi Devletin Elinden Alması

Özet: Malatya’da 1931 yılında hükümet konağı yapılması için bir ailenin arazisi elinden alınmıştır. O dönemde demokrasi tam gelişmediği için aile ne parasını

alabilmiş ne de duruma itiraz edebilmiştir. Nitekim 1953 tarihinde aile üyelerinden biri olayı mahkemeye taşımıştır. Mahkeme ailenin lehine karar vermiştir. Yazar bu olaydan hareketle ülkemizde demokrasinin sürekli geliştiğini belirtmiştir. Yazar demokrasinin gelişmesinden büyük bir memnuniyet duymaktadır.

ULUNAY, “Armudun Sapı, Üzümün Çöpü”, *Milliyet*, 6 Haziran 1953.

Konu: İstanbul’un Fethinin 500. Yıldönümü

Özet: Bir gazeteci İstanbul’un fethinin 500. yıldönümü için düzenlenen kutlamaların yeterince gösterişli olmadığını ifade etmiştir. Bu gazeteci bundan İstanbul Valisini sorumlu tutmuştur ve valiyi ağır bir şekilde eleştirmiştir. Yazar bu konuda bu gazeteciye katılmamaktadır. Yazara göre kutlamaların çok gösterişli olmaması valinin suçu değildir. Hükümet Hristiyan âlemini gücendirmemek için kutlamaların gösterişli olmasını istememiştir.

ULUNAY, “Maraz ve İlacı”, *Milliyet*, 8 Haziran 1953.

Konu: Cezaların Caydırıcı Olmaması

Özet: İzmir’de bir milletvekili trende soyulmuştur. Yazar bu olaydan hareketle ülkemizde hırsızlık ve diğer suçların artma nedenini araştırmıştır. Yazara göre ülkemizde suçların artış göstermesinin tek nedenin cezaların çok düşük olmasıdır. Eğer cezalar arttırılırsa bu sorun kendiliğinden çözülecektir.

ULUNAY, “Eksiltme Kanunu ve İmar”, *Milliyet*, 10 Haziran 1953.

Konu: Müteahhitler Tarafından Yapılan Binaların Çürük Çıkması

Özet: İstanbul’da teslim edilmesine iki hafta kala bir inşaat kısmen çökmüştür. Devlete ait olan bu inşaat bir müteahhit tarafından yapılmıştır. Yazar müteahhit tarafından yapılan binaların hepsinin çürük olduğunu ifade etmiştir. Bunun

nedeni müteahhitlerin bu işleri büyük kırımlarla almasıdır. Müteahhitler işi çok kırımlı aldıklarından zarar etmemek için malzemeden çalmaktadır. Durum böyle olunca yaptıkları inşaat da kısa sürede çökmektedir.

ULUNAY, “Bir İstatistik Münasebeti ile”, *Milliyet*, 11 Haziran 1953.

Konu: İstanbul’da Suç Oranları ile İlgili Yapılan Bir İstatistik

Özet: Yapılan bir araştırmaya göre İstanbul’da eroin kaçakçılığı suçunda ciddi bir düşüş görünmektedir. Bunun nedeni yeni ceza kanununda eroin kaçakçılığının cezasının arttırılmasıdır. Eroin kaçakçılığında üzerinde veya kendisine ait bir mülkte eroin yakalanan bir kişi idamla yargılanmaktadır. Bundan dolayı kimse eroin kaçakçılığını göze alamamaktadır. Buna karşılık bıçakla işlenen suçlarda artış görülmüştür. Bunun nedeni bu suçlarda cezaların arttırılmamasıdır. Yazar bu suçlarda da cezaların artmasını istemektedir.

ULUNAY, “Zamane Münasebetsizlikleri”, *Milliyet*, 16 Haziran 1953.

Konu: Yemek Davetlerinin Değişmesi

Özet: Yazar bu yazısında zamanla bazı anlayışların değişmesinden yakınmıştır. Yazar en basitinden bir yemek davetinin bile artık çok değiştiğini söylemektedir. Yazara göre zamanla insanlar artık yemek davetlerine gereken önemi vermemiştir. Eskiden insanlar en güzel kıyafetlerle yemek davetlerine giderken şimdi neredeyse pijama ile bu davetlere gidilmektedir. Eskiden yemekler samimi bir ortamda geçerken şimdi daha yapmacık bir ortamda geçmektedir. Yazar değişen bu anlayışlara ayak uyduramadığını belirtmektedir.

ULUNAY, “Halk Adaleti”, *Milliyet*, 17 Haziran 1953.

Konu: İstanbul’da Bir Sapığın Linç Edilmesi

Özet: İstanbul’da bir çocuğa tacizde bulunan bir sapık halk tarafından linç edilerek öldürülmüştür. Yazara göre sapığın cezasının halk tarafından verilmesi daha uygundur. Çünkü eğer cezayı kanunlar verseydi çok düşük bir ceza verilecekti. Bu da adil olmayacaktı. Bu bakımdan halkın adaleti tercih edilmiştir.

ULUNAY, “Güzellik Müsabakaları”, *Milliyet*, 19 Haziran 1953.

Konu: Güzellik Yarışmaları

Özet: 1952 yılında ülkemizde yapılan güzellik yarışmasında birinci olan güzel 1953 yılında Avrupa ve Dünya Güzellik Yarışmaları’na katılmıştır. Ancak Türkiye güzeli bu iki yarışmada da bir sonuç elde dememiştir. Yazar Türkiye güzellerinin yurtdışındaki yarışmalarda başarı kazanamamasını sorgulamıştır. Yazara göre bunun nedeni ülkemizde yapılan güzellik yarışmalarının ciddiye alınmamasıdır.

ULUNAY, “Bir Hürriyet Kurbanı”, *Milliyet*, 20 Haziran 1953.

Konu: İzmir’de Bir Kaplanının Öldürülmesi

Özet: İzmir’de hayvanat bahçesine kapatılma istenen bir kaplan kafese girmek istememiştir. Kaplan kendisini kafese kapatmak isteyen bakıcılara saldırınca görevliler tarafından öldürülmüştür. Yazara göre bu kaplanın tek suçu özgür kalmak istemesidir. Yazar bu olaydan hareketle hayvanların hayvanat bahçelerine kapatılmasını ağır bir dille eleştirmiştir.

ULUNAY, “Çiftçi Nasıl Korunur”, *Milliyet*, 23 Haziran 1953.

Konu: Amerika’da Çiftçilere Verilen Önem

Özet: Amerika’da bir genç inek almak için bankadan kredi çekmiştir. Ancak inek kısa sürede ölmüştür. Bankaya bir kez daha başvuran genç bu kez bankadan iki inek parası almıştır. Ayrıca gencin kredi borcu bir yıl sonraya ertelenmiştir. Yazar bu

olayı anlatarak çiftçinin başka ülkelerde böyle desteklendiğini anlatmaktadır. Bizde ise ne yazık ki çiftçi kendisi bir şeyler yapmaya çalışmaktadır.

ULUNAY, “Lüzumsuz Bir Özentî”, *Milliyet*, 4 Ekim 1954.

Konu: İstanbul Belediyesi’nin Hayvanat Bahçesi Açmak İstemesi

Özet: İstanbul Belediyesi Gülhane Parkında hayvanat bahçesi kurmak için 18500 lira harcayarak maymun ve tatlı su balığı almıştır. Belediyenin bu girişimi gereksiz bir özentidir. Çünkü belediye daha evcil hayvanlara bile sahip çıkamamaktadır. Bu türlü vahşi hayvanlara bakabilmesi zordur. Öte yandan hayvanların doğal ortamlarından alınarak demir kafeslere kapatılması da doğru değildir.

ULUNAY, “Mevki Farkı”, *Milliyet*, 6 Ekim 1954.

Konu: Denizcilik Bankasının İstanbul’da Vapur Seferlerine Zam Yapması

Özet: Denizcilik Bankası İstanbul’da vapur seferlerine zam yapmıştır. Bu zamlara göre Kadıköy- Köprü 35 kuruş olmuştur. Bu ücretler daha önce birinci mevki için 20 kuruş ikinci mevki için 15 kuruştur. Yapılan son zamlarla mevki farkı da kaldırılmıştır. Bu karar temiz ve kirli insanların bir arada seyahat etmesine yol açmıştır. Böyle bir uygulamadan İstanbul halkı rahatsız olacaktır.

ULUNAY, “Bir Sergi Dolayısıyla”, *Milliyet*, 7 Ekim 1954.

Konu: Almanya’da Avcılık ile ilgili Açılan Bir Sergi

Özet: Almanya’da avcılıkla ilgili bir sergi açılmıştır. Bu sergide av tüfekleri, barut, av hayvanları gibi konularda bilgi verilmektedir. Başka ülkelerde avcılık üzerine sergiler açılırken bizim ülkemizde mermi bile bulunamamaktadır. Ne yazık ki ülkemiz bu noktada Avrupa’nın çok gerisindedir.

ULUNAY, “Şekspiromani”, *Milliyet*, 8 Ekim 1954.

Konu: İstanbul’da Shakespeare’in Oyunlarının Oynanması

Özet: İstanbul’da tiyatro sezonu açılmıştır. Sezonun açılışı her zamanki gibi Shakespeare’nin iki oyunu ile yapılmıştır. Bu oyunlardan ilki Hamlet, ikincisi ise Veronali İki Centilmen’dir. İzleyiciler bu iki oyunu da beğenmemiştir. Bunun nedeni ülkemizde Shakespeare’nin oyunlarının çok fazla oynanmasıdır. Tiyatrocular bundan vazgeçip yeni oyunlar bulmak zorundadır.

ULUNAY, “Sosyete Prensesleri ve Tasaları”, *Milliyet*, 9 Ekim 1954.

Konu: İstanbul’un Sosyetesinden Mısır Hanedanlığına Mensup bir Prensesin Kürkünün Çalınması

Özet: Gazetelerde yüksek sosyete ile ilgili pek çok haber çıkmaktadır. Bu haberlerde amaç bu kişilerin ne kadar zengin olduğuna vurgu yapılmak istenmesidir. Son olarak Mısır hanedanlığına mensup bir prenses ile ilgili bir haber çıkmıştır. Habere göre prensesin kırk bin liralık kürkü çalınmıştır. Sosyete oturup parasını yemelidir. Parasının fazlalığını gazetelerde ilan etmemelidir.

ULUNAY, “Mevlidle Oynamayın”, *Milliyet*, 10 Ekim 1954.

Konu: Nihad Sami Banarlı’nın Mevlid Üzerine Yazdığı Makalesi

Özet: Nihad Sami Banarlı Mevlid üzerine bir makale yazmıştır. Banarlı bu makalesinde Mevlid’in dini edebiyatın gelişmesinde büyük bir öneme sahip olduğunu vurgulamıştır. Banarlı bu görüşünde yanılmaktadır. Çünkü Süleyman Çelebi’den önce Mevlana ve Yunus Emre dini edebiyat alanında çığır açmıştır. Mevlid bu iki şairden çok sonra yazılmıştır. Öte yandan Banarlı makalesinde Mevlid’in zamanla değişime uğradığını iddia etmektedir. Banarlı bu görüşünde de

yanılmaktadır. Süleyman Çelebi'nin yazdığı Mevlid hiçbir değişikliğe uğramadan günümüze kadar gelmiştir.

ULUNAY, “Klasik Türk Musikî Konseri”, *Milliyet*, 11 Ekim 1954.

Konu: İstanbul Taksim Salonunda Verilen Konser

Özet: Taksim Belediye Salonunda klasik Türk müziği konseri verilmiştir. Konserde seyirci sayısı çok fazla olduğu için salon tıka basa dolmuştur. Konseri Münir Nureddin Selçuk yönetmiştir. Seyirciler Münir Nureddin başarısı karşısında ona hayran kalmıştır. Konserde ses sanatçıları Muzaffer Birtan ve Şükran Özer de büyük bir başarı göstermiştir.

ULUNAY, “Molyer ve Biz”, *Milliyet*, 12 Ekim 1954.

Konu: İstanbul Şehir Tiyatrosunda Oynanan Kibarlık Budalası Oyunu

Özet: İstanbul Şehir Tiyatrosunda Moliere'nin Löö Burjuva Jantiyom adlı oyunu oynanmıştır. Oynanan eser yanlış tercüme edilmiştir. Oyunun adı bile Kibarlık Budalası olarak yanlış çevrilmiştir. Oysa Ahmet Vefik Paşa bu eseri Pırpır Kibar adıyla çevrilmiştir. Ahmet Vefik'in tercümesi daha doğrudur. Zaten Moliere'nin eserleri tercümeden çok adapteye daha uygundur. Bu bakımdan Ahmet Vefik örnek alınmalıdır.

ULUNAY, “Radyoda Yeni Huzursuzluk”, *Milliyet*, 13 Ekim 1954.

Konu: Radyoda Münir Nureddin'in Sanatçıları Üslup Toplantılarına Çağırması

Özet: İstanbul Radyosu bazı sanatçıların eserleri makamında okumaması üzerine bir heyet kurmuştur. Bu heyet on beş günde bir toplanarak sanatçılara üslup dersi vermeyi amaçlamaktadır. Heyetin başına Münir Nureddin Selçuk getirilmiştir.

Ancak Safiye Ayla ve Zeki Müren gibi sanatçılar bu durumdan rahatsız olmuştur. Bu sanatçılar bu nedenle radyodaki görevlerinden istifa etmişlerdir.

ULUNAY, “Hanım Efendi”, *Milliyet*, 14 Ekim 1954.

Konu: İstanbul’da Tanınmış Bir Kadının Kocasıyla Mahkemelik Olması

Özet: İstanbul’da tanınmış bir ailenin kızı mahkemeye başvurarak eşinin kendisini öldürmek istediğini iddia etmiştir. Bu bayan daha önce iki kaza geçirdiğini bu kazalardan eşinin sorumlu olduğunu söylemiştir. Kadın eşinin bu amaçla peşine adam taktırdığını belirtmiştir. Tanınmış bir ailenin kızı olan bu kadının böyle bir skandalla gündeme gelmesi toplum tarafından hoş karşılanmamıştır.

ULUNAY, “Tanınmış San’atkârlar”, *Milliyet*, 16 Ekim 1954.

Konu: Bazı Radyo Sanatçılarının Münir Nureddin’in Üslup Derslerine Katılmaması

Özet: İstanbul Radyosu Münir Nureddin’in şefliğinde radyo sanatçılarına üslup dersi vermeyi kararlaştırmıştır. Ancak bazı tanınmış sanatçılar bu derslere katılmamıştır. Safiye Ayla, Zeki Müren, Sabite Tur gibi isimler Münir Nureddin kadar müzik bilgisine sahip olduklarını iddia ederek bu derslere katılmayacaklarını belirtmişlerdir. Aslında bu sanatçıların hiçbiri Münir Nureddin Selçuk kadar müzik bilgisine sahip değildir. Bu bakımdan takındıkları bu tavır doğru değildir.

ULUNAY, “Manavgat Faciası”, *Milliyet*, 17 Ekim 1954.

Konu: Manavgat’ta Meydana Gelen Orman Yangınları

Özet: Manavgat Türkiye’nin en güzel yerlerinden biridir. Yeşilliği, suyunun duruluğu ve temiz havasıyla dünyada bir cennet gibidir. Ancak gazetelerde çıkan bir habere göre bu beldede bir orman yangını daha çıkmıştır. Gazetenin haberine göre

aynı yıl içinde çıkan otuz altıncı yangındır bu orman yangını. Eğer orman yangınları bu hızla devam edecek olursa bu cennet belde kısa süre içinde kül olacaktır.

ULUNAY, “Cezaevlerini Islah”, *Milliyet*, 18 Ekim 1954.

Konu: Türkiye’deki Cezaevlerinin İçinde bulunduğu Kötü Durum

Özet: Gazeteler her gün cezaevlerinin içinde bulunduğu kötü durumdan bahsetmektedir. Buna rağmen cezaevlerinin düzeltilmesi için tek bir adım atılmamıştır. Ülkemizde cezaevleri mahkûmların yattığı yatmaktan başka bir şey yapmadıkları bir yerdir. Oysa burada mahkûmlara bir meslek öğretilmelidir. Böylece bu mahkûmlar cezalarını bitirdiğinde topluma faydalı bir birey olabilecektir.

ULUNAY, “Arabalar Kırıldıktan Sonra”, *Milliyet*, 19 Ekim 1954.

Konu: Milli Takımın Ağır Bir Yenilgi Alması Üzerine Herkesin Bu Konuyla İlgilenmesi

Özet: Futbol milli takımımız yurtdışında yaptığı bir maçta ağır bir yenilgi almıştır. Bu yenilgi üzerine her yerde bu olay konuşulmaya başlanmıştır. Öyle ki ülkenin bütün sorunları unutulmuş, vapurda, trende, sokakta kısacası her yerde bu olay tartışılmaktadır. Gazeteler bile en çok olaya yer vermektedir. Bir spor karşılaşmasının bu kadar büyütülmesi yanlıştır.

ULUNAY, “bir Mesen Yok mu?”, *Milliyet*, 20 Ekim 1954.

Konu: Edebiyatımızda Eksiksiz Bir Osmanlıca Sözlüğün Bulunmaması

Özet: Yetişen yeni nesil eski edebiyatı anlamamaktadır. Bunun nedeni eski edebiyatta Arapça ve Farsça sözcüklerin geniş yer tutmasıdır. Bu durumda gençler iyi bir Osmanlıca sözlüğe ihtiyaç duymaktadır. Bu alanda Lugat-ı Naci sözlüğü mevcuttur. Ancak bu eser de bazı eksiklikleri olduğu için ihtiyaca karşılık

vermemektedir. Ülkemizde kapsamlı bir sözlük yazacak âlimler bulunmaktadır. Ancak bu işi finanse edecek birileri olmadığı için b kişiler bu işe kalkışamamaktadır. Artık zengin bir hayırsever çıkıp bu işe ön ayak olması gerekmektedir.

ULUNAY, “Dolmuşlar”, *Milliyet*, 21 Ekim 1954.

Konu: İstanbul’da Dolmuşçulara Haksızlık Yapılması

Özet: İstanbul’da belediye otobüsleri halkın ihtiyacını karşılayamamaktadır. Belediye otobüsleri o kadar fazla yolcu almaktadır ki bu şekilde otobüslere binmek büyük bir işkencedir. Dolmuşların çalışmaya başlamasıyla halk bir nebze bu sıkıntıdan kurtulmuştur. Dolmuşçuların bu hizmetine karşın dolmuşçulara nefretle bakılmaktadır. Dolmuş ücretlerine bir türlü zam yapılmamaktadır. Ayrıca en ufak bahanelerle dolmuşçulara ceza yazılmaktadır. Dolmuşçuların bu sıkıntısı giderilmelidir.

ULUNAY, “Kıymetini Bilmediğimiz Servetler”, *Milliyet*, 22 Ekim 1954.

Konu: İstanbul’da Kara Kulak Suyunun İşletilememesi

Özet: İstanbul’da Kara Kulak suyu bulunmaktadır. Bu su Evkaf İdaresine aittir. Her gün bu sudan 40- 50 ton satılabilecek durumdayken buradan günde sadece 2 ton su satılmaktadır. Bunun nedeni Evkaf İdaresinin suyu dağıtacak kamyon bulamamasıdır. Bundan dolayı suyun büyük bir kısmı boşa akmaktadır. Evkaf İdaresi bu sorunu en kısa süre içinde çözmek zorundadır.

ULUNAY, “Bir iddia Münasebetiyle”, *Milliyet*, 23 Ekim 1954.

Konu: Bir Doktorun Kanseri Tedavi Edebileceğini İddia Etmesi Üzerine Hapse Atılması

Özet: Bir doktor kanseri tedavi edebileceğini iddia etmiştir. Bunun üzerine doktor önce deli olduğu gerekçesiyle akıl hastanesine kapatılmıştır. Doktorun akıllı olduğu anlaşılınca bu defa bu doktor hapse atılmıştır. Bir doktorun böyle bir iddiada bulunduğu için bu muamele ile karşılaşması son derece yanlıştır. Doktorun bu iddiası ciddiye alınıp araştırılmaya değerdir. Bu iddia araştırılmadan doktorun suçlu gösterilmesi adil değildir.

ULUNAY, “Rüşdü Bey! Bitleniyoruz...”, *Milliyet*, 24 Ekim 1954.

Konu: İstanbul’da Trenlerde Birinci Sınıf Mevkilerin Kaldırılması Üzerine Kirli ve Temiz Vatandaşların Bir Arada Yolculuk Etmesi

Özet: İstanbul’da Demir Yolları İşletme Müdürü Rüşdü Bey aldığı bir kararla trenlerde birinci sınıf mevkiyi kaldırmıştır. Böylece birinci ve ikinci sınıf yolcular aynı kompartımanda yolculuk etmektedir. Bu sınıf farkının kalkması temiz ve kirli vatandaşların bir arada yolculuk etmesine yol açmıştır. Bu kirli vatandaşlardan temiz vatandaşlara bir bulaşmaktadır. Demir Yolları idaresinin bu duruma bir çözüm bulması gerekmektedir.

ULUNAY, “Bir Kalem Emekdârı İçin”, *Milliyet*, 25 Ekim 1954.

Konu: Salih Saim Bey’in 85 Yaşına Basması Üzerine Hakkında Bir Risale Yazılması

Özet: Salih Saim Bey 85 yaşına basmıştır. Onu sevenler Salih Bey’in doğum gününü kutlamak için küçük bir kitap yayınlamışlardır. Oysa Salih Saim Bey küçük bir kitaba sığdırılamayacak kadar büyük bir zattır. Salih Bey Tanzimat devrinden kalan tek isimdir. Edebiyat hakkında geniş bir bilgiye sahiptir. Türkçeyi son derece iyi kullanmaktadır. Ayrıca son derece başarılı bir yazardır. Bu bakımdan onun küçük bir kitapla anlatılması mümkün değildir.

ULUNAY, “Düzme İsâ”, *Milliyet*, 27 Ekim 1954.

Konu: Fransa’da Sahte İsa’nın Ortaya Çıkması

Özet: Fransa’da ortaya çıkan bir adam İsa olduğunu iddia etmektedir. Bu adam etrafına dört bin mürit toplamıştır. Müritleri bu adamın mucizeler gösterdiğini belirtmektedir. Ancak gerçek bir peygamber mucize gösterebilir. Gösterilen bu mucizeler dönemin şartlarına göre değişmektedir. Örneğin Hz. Musa zamanında büyüculük yaygın olduğu için Hz. Musa’ya da bu yetenek verilmiştir. Hz. İsa zamanında da tıp geliştiği için Hz. İsa’ya da hastaları iyileştirme yeteneği verilmiştir. Peygamber Efendimiz zamanında ise edebiyat gelişmiştir. Bundan dolayı onun mucizesi de Kuran-ı Kerim olmuştur.

ULUNAY, “Macera Peşinde...”, *Milliyet*, 30 Ekim 1954.

Konu: İzmirli İki Çocuğun Amerika’ya kaçmak İstemesi

Özet: İzmirli iki çocuk Amerika’ya kaçmaya karar vermiştir. Bu amaçla bu iki çocuk gizlice bir gemiye binmiştir. Bu gemi Amerika yerine İstanbul’a gitmiştir. Neticede bu iki çocuk İstanbul’a kadar yakalanmadan gitmeyi başarmıştır. Yani eğer gemi İstanbul yerine Amerika’ya gitmiş olsaydı bu çocuklar Amerika’ya gitmeyi başarmış olacaktı.

ULUNAY, “Kadir Bilmezlik”, *Milliyet*, 31 Ekim 1954.

Konu: Prof. Dr. Hirsch ve Karl Ebert’in Türkiye’den Ayrılması

Özet: Batı Berlin’de bir üniversite ve bir tiyatro kurulmuştur. Prof. Dr. Hirsch bu üniversiteye rektör olarak atanmıştır. Tiyatronun başına ise Karl Ebert getirilmiştir. Bu iki isim bu görevlerinden önce Türkiye’de çalışmıştır. Ancak Türkiye’de kendilerine gerekli kıymet verilmediğinden iki isim de ülkemizi terk etmiştir. Şimdi bu iki şahıs Almanya’da el üstünde tutulmaktadır. Ülkemiz bu kadir bilmezlik yüzünden çok önemli iki insanı kaybetmiştir.

ULUNAY, “Yayılan Taun”, *Milliyet*, 1 Kasım 1954.

Konu: Uyuşturucu Bağımlılarının Sürgün Edilmesi

Özet: Bir uyuşturucu bağımlısı bu suçundan dolayı Çatalca'ya sürülmüştür. Bu karar oldukça yanlıştır. Çünkü bir uyuşturucu bağımlısı asla bu illetten kurtulamaz. Kendisi bu illeti bırakmadığı gibi çevresindekileri de bu illete alıştırmaya ihtimali vardır. Bundan dolayı uyuşturucu bağımlılarının yeri sürgün değil hastanelerdir.

ULUNAY, “Hayal Oyunu”, *Milliyet*, 2 Kasım 1954.

Konu: Fotoğrafi Olmayan Eski Sanatçıların Kötü Bir Şekilde Tasvir Edilmesi

Özet: Bir heykeltıraş elli Türk büyüğünün heykellerini yapmaya karar vermiştir. Bu noktada heykeltıraşın fotoğrafi olmayan Türk büyüklerinin nasıl tasvir edileceği merak edilmektedir. Çünkü daha önce fotoğrafi olmayan Türk büyükleri çirkin ve aslına uygun olmayan bir şekilde hayal edilerek çizilmiştir. Korkulan bu heykeltıraşın da aynı hataya düşmesidir.

ULUNAY, “Bir Hâl Çâresi”, *Milliyet*, 4 Kasım 1954.

Konu: İstanbul'da Ev Sahipleri ve Kiracıların Anlaşamaması

Özet: İstanbul'da ciddi bir ev sıkıntısı yaşanmaktadır. Her gün yeni inşaatlar yapılmasına rağmen kiralar bir türlü düşmemektedir. Kiracılar kiralardan yüksek olduğunu düşünürken ev sahipleri evlerine hak ettikleri paranın verilmemesinden yakınmaktadır. Taraflar dinlenildiğinde her iki tarafında kendine göre haklı olduğu anlaşılmaktadır. Yetkililer her iki tarafı da memnun edecek bir çare bulmalıdır.

ULUNAY, “Daha Ne Bekliyoruz”, *Milliyet*, 5 Kasım1954.

Konu: Kız Kaçırma Olaylarının Artması

Özet: Kız kaçırma olayları son zamanlarda giderek artmaktadır. Polis bu olaylar karşısında önlem alamamaktadır. Yetkililer kızların ve kadınların sokağa yalnız çıkmamasını tavsiye etmektedir. Oysa bu tür suçların cezası arttırılmış yine de bu olaylarda bir azalma görülmemiştir. Aslında bu tür suçlarda verilecek en iyi ceza kırbaç cezasıdır. Eğer kırbaç cezası uygulanırsa suç oranı hayli düşer.

ULUNAY, “Bunlar Ne Biçim Gazeteci”, *Milliyet*, 6 Kasım1954.

Konu: İki Alman Gazetecinin Türkiye Hakkında Yanlış Fikirlerle Sahip Olması

Özet: İki alman gazeteci ülkemizi ziyaret etmiştir. Bu gazeteciler gördükleri manzara karşısında şaşkına dönmüşlerdir. Türkleri sarıklı, fesli düşünen gazeteciler bu düşüncelerini itiraf etmişlerdir. Gazetecilik bütün dünyayı kucaklamaktır. Her şeyi bilmektir. Sıradan turistlerin Türkiye’yi tanımaması doğal olabilir; ancak gazetecilerin tanımaması kabul edilecek bir durum değildir.

ULUNAY, “Cinayetler ve Ötesi”, *Milliyet*, 7 Kasım1954.

Konu: Her Cinayette Ölenin ve Öldürenin Suçunun Aynı Olmaması

Özet: Bütün cinayetler suç olarak eşit değerlendirilmemelidir. Bundan dolayı yasalarda hafifletici nedenler bulunmaktadır. Örneğin on beş yaşında bir genç, kız kardeşini zorla kaçıran bir adamı öldürmüştür. Yine bir berber çırağı sağır ve dilsiz bir kıza tecavüz ettikten sonra öldürmüştür. Neticede bu iki olayda cinayettir. Ancak bu iki caniyi bir saymak mümkün değildir. Birinci olayda hafifletici sebepler vardır. Belki de birinci olayda suç ölendedir. Ancak ikinci olayda katil yüzde yüz suçludur.

ULUNAY, “Para, Para, Para...”, *Milliyet*, 8 Kasım1954.

Konu: Türk Sinemasının Dini Duyguları İstismar Eden Filmler Yapması

Özet: Türk sineması son dönemlerde çektiği filmleri izletebilmek için halkın dini duygularını istismar etmektedir. Türk sineması son olarak bir hac filmi çekmiştir. Filmden bir milyon lira kazanılmıştır. Yapımcıları seyircinin bu ilgisini görünce bir de peygamber efendimizi anlatan bir film yapmaya karar vermiştir. Para için böyle hassas konuların seçilmesi çirkin bir harekettir.

ULUNAY, “Tuhafdır Hâl-i Âlem”, *Milliyet*, 9 Kasım1954.

Konu: Bir Gazetede Klasik Türk Müziğinin Eleştirilmesi

Özet: Bir gazetede çıkan bir fıkrada klasik Türk müziği ağır bir şekilde eleştirilmiştir. Bu fıkrada klasik Türk müziği milli olmamakla suçlanmıştır. Radyoda bunun yerine türkülerin çalınması gerektiği belirtilmiştir. Bu eleştiri haksız bir eleştiridir. Çünkü türküler ne kadar milli ise klasik Türk müziği de o kadar millidir.

ULUNAY, “Ay İsimleri”, *Milliyet*, 12 Kasım1954.

Konu: Ay İsimlerinin Değiştirilmesi

Özet: Meclis aldığı bir kararla ay isimlerinin değiştirilmesine karar vermiştir. Bu kararlar teşrin-i evvel, teşrin-i sani, kanun-u evvel, kanun-u sani aylarının adı ekim, kasım, aralık, ocak olarak değiştirilmiştir. Kanuna mecliste büyük tepkiler gösterilmiş; ancak kanun kabul edilmiştir. Her ne kadar da öz Türkçe adına uydurma kelimelerin kullanılması doğru değilse de seçilen ay adları rahatsız edici düzeyde değildir. Hatta seçilen bu yeni isimler eski isimlerine göre daha anlamlı kelimelerdir.

ULUNAY, “Dünya Dedikoduları”, *Milliyet*, 13 Kasım1954.

Konu: Ünlülerin Hayatlarının Dünya Gündemini Meşgul Etmesi

Özet: Ünlülerin hayatı dünya gündemini meşgul etmeye devam etmektedir. Bir ara Hollywood yıldızı Rita Hayworth ile Ağa Hanzade Ali Han'ın aşkı dünya kamuoyunu uzun süre meşgul etmiştir. Çiftin tanışması, görüşmesi, evlenmesi günü gününe gazetelerde yer almıştır. Tam bu çift gündemden düşerken bu defa da Kral Faruk dünya gündemine damgasını vurmuştur. Bu kez de gazetelerde Kral Faruk'un dansözlere olan ilişkisi gazetelerde yer almaya başlamıştır.

ULUNAY, “Bir Salgın”, *Milliyet*, 14 Kasım1954.

Konu: Türk Kadınlarının Aşırı Süslenmesi

Özet: Türk kadınları arasında yeni bir salgın baş göstermiştir. Bu salgın süslenme salgınıdır. Öyle ki Türk kadınları günün her saati, caddede, sokakta, evde süslenmiş bir halde gezmektedir. Bu durum Avrupalıların bile dikkatini çekmiştir. Avrupa'da kadınlar ne kadar zengin olursa olsun sadece özel günlerde bu kadar süslenmektedir. Bundan dolayı kadınlarımızın bu hareketi onları şaşırtmıştır.

ULUNAY, “Sarkıntılık ve Saldırganlık”, *Milliyet*, 15 Kasım1954.

Konu: İstanbul'da Sarkıntılığın Azalması

Özet: İstanbul Emniyet Müdürü Alaaddin Eriş bir gazeteye yaptığı açıklamasında İstanbul'da sarkıntılığın ciddi bir oranda azaldığını belirtmiştir. Emniyet müdürü bu açıklamada sarkıntılık yapanların da daha çok tahsilli kişiler olduğunu ifade etmiştir. İstanbul'da sarkıntılığın azalması polisin sıkı denetimi sayesinde olmuştur. Polis bu işi gevşettiği gibi yeniden bu olaylar tırmanışa geçecektir. Öte yandan polis müdürünün sarkıntılığı belli bir zümreye ait bir suç gibi göstermesi de yanlıştır. Sarkıntılığı sadece tahsilli insanlar değil cahil insanlar da yapmaktadır. Polisin yapması gereken bu olayları önlemektir.

ULUNAY, “Konser Salonu İhtiyacı”, *Milliyet*, 16 Kasım1954.

Konu: İstanbul’da Klasik Müzik Konserlerinde Salon Sıkıntısı Çekilmesi

Özet: İstanbul’da verilen Türk sanat müziği konserlerine gösterilen ilgi her geçen gün artmaktadır. Bundan dolayı konserlerin verildiği Taksim Gazinosu ihtiyacı karşılayamamıştır. Bunun üzerine 1600 koltuklu Şan Sineması tutulmuştur. Ancak yoğun ilgiden buranın da yetersiz gelebileceği düşünülmektedir. Bu durum karşısında belediyenin büyük bir konser salonu yapması gerekmektedir.

ULUNAY, “17 Aralık 1954”, *Milliyet*, 18 Kasım1954.

Konu: Mevlana’yı Anma Törenleri Hazırlıkları

Özet: 17 Aralık’ta Konya’da Mevlana’yı anmak üzere Şeb-i Arus törenleri yapılacaktır. Bu amaçla hazırlıklar daha bir öncesinden yapılmaktadır. Anma törenleri her sene Alaaddin Tepesi’ndeki sinema salonunda yapılmaktadır. Ancak bu bina çok küçük olduğu için her sene burada izdiham yaşanmaktadır. Artık törenlerin bu binada yapılmaması gerekmektedir. Bunun yerine törenlerin Mevlana’nın türbesinde yapılması daha mantıklıdır.

ULUNAY, “Dürüstlük Hakkı”, *Milliyet*, 19 Kasım1954.

Konu: Antalya’da Bir Bekçinin Bir Köylünün Kaybolan Parasını Bulup Geri Vermesi

Özet: Antalya’da bir köylü elli bir bin lirasını kaybetmiştir. Parayı Osman adlı bir bekçi bulmuştur. Bu bekçi hiç düşünmeden gidip parayı sahibine teslim etmiştir. Bunun üzerine parası teslim edilen köylü bekçiye elli kuruş bahşiş vermiştir. Bekçinin bu hareketi örnek bir davranıştır. Köylünün bu örnek davranış karşısında bekçiye elli kuruş vermesi doğru değildir.

ULUNAY, “Tarihe Mersiye”, *Milliyet*, 21 Kasım1954.

Konu: Bir Fin Firmasının Haliç’te Altın Olduğunu İddia Etmesi

Özet: Haliç kirlilik yüzünden her geçen gün bataklığa dönüşmektedir. Gazeteler önlem alınmaması durumunda iki yıl içinde dolacağını belirtmektedir. Öte yandan bir Fin firması hükümete başvurarak Haliç’te bir milyar liralık altın olduğunu iddia etmiştir. Bu firma sadece buradan çıkan altınları alma karşılığında Haliç’i temizlemeyi taahhüt etmiştir. Haliç İstanbul için tarihi bir öneme sahiptir. Buranın kurtulması için bir milyar lira feda edilebilir.

ULUNAY, “Dayak Fash”, *Milliyet*, 22 Kasım1954.

Konu: Suçun Azalması İçin Dayak Cezasının Getirilmesi

Özet: Ulunay daha önceki fıkralarından birinde suçun azalması için dayak cezasının yeniden gündeme alınmasını teklif etmiştir. Bunun üzerine pek çok okuyucu bu yazıya tepki göstermek için mektup göndermiştir. Yazar bu okuyucuların kendisini yanlış anladığını ifade etmektedir. Yazar o yazısında karakollarda atılan dayacı savunmadığını mahkeme kararıyla atılacak dayacı savunduğunu belirtmiştir. Yazara göre bu iki olay birbirinden farklıdır. Yazar okuyucularından bu noktada kendisini anlamalarını istemektedir.

ULUNAY, “Yanlış Kitaplar”, *Milliyet*, 24 Kasım1954.

Konu: Bir Okul Kitabında Hatay’ın Türkiye Sınırları Dışında Gösterilmesi

Özet: Bir okul kitabında Hatay Türkiye sınırları dışında gösterilmiştir. Hatanın fark edilmesi üzerine Milli Eğitim Bakanlığı hemen kitabın geri toplatılmasını istemiştir. Bu olay bakanlığın ilk hatası değildir. Milli Eğitim Bakanlığı daha önce de böyle hatalar yapmıştır. Bu tür olayların yaşanmasının tek

nedeni Milli Eğitim Bakanlığında bu kitapları denetleyen bir kurulun bulunmamasıdır.

ULUNAY, “Spor ve Ötesi”, *Milliyet*, 26 Kasım1954.

Konu: Futbol Maçlarında Kazaların Yaşanması

Özet: Ülkemizde en çok sevilen ve tercih edilen spor dalı futboldur. Her yaşatan insanlar bu sporu merakla ve büyük bir heyecanla takip etmektedir. Ancak bu heyecan bazen tribünlerde istenmeyen olayların yaşanmasına yol açabilmektedir. Örneğin bir maçta bir seyirci elindeki konyak şişesini futbolculardan birine atmak isterken şişe başka bir seyirciye isabet etmiş ve seyirci yaralanmıştır. Zaten futbolun kendisi sert ve kazalara açık bir spordur bir de seyircilerin bu kazalara davetiye çıkarması yanlıştır.

ULUNAY, “Adam Sen de...”, *Milliyet*, 28 Kasım1954.

Konu: Kapalı Çarşı’nın Yanması

Özet: İstanbul’da çıkan yangında Kapalı Çarşı yanmıştır. Birçok tarihi bina gibi Kapalı Çarşı da sonunda ihmalin kurbanı olmuştur. İtfaiyenin bu kadar geliştiği bir dönemde bu kadar önemli bir binanın yanması ve buna müdahale edilememesi çok üzücüdür. Tarihi değeri olan binaların peş peşe yanmasının tek nedeni bu olaylardan ders çıkarılmamasıdır. Her yangından sonra incelemeler yapılmaktadır; ancak tek bir sorumlu bile tespit edilememiştir. Durum böyle olduğu sürece İstanbul’da binalar yanmaya devam edecektir.

ULUNAY, “Bari Kalanları Kurtaralım”, *Milliyet*, 30 Kasım1954.

Konu: İstanbul’daki Binaların Yangına Karşı Savunmasız Olması

Özet: Kapalı Çarşı yangınına ihmallerin yol açtığı ortaya çıkmıştır. Bir dükkândaki bozuk elektrik prizi yangına neden olmuştur. Bu arıza önceden bilindiği halde tamir edilmemiştir. Üstelik çarşıda bulunan bekçi sayısı standartların çok altında tutulmuştur. İtfaiyenin raporlarına göre bu bekçiler itfaiyenin telefon numarasını bile bilmemektedir. Bütün bu ihmaller bir eserin yok olmasına neden olmuştur. İstanbul’da tarihi değeri olan daha pek çok önemli eser bulunmaktadır. Yetkililer en azından bunları korumaya çalışmalıdır.

ULUNAY, “Tekel Zamları”, *Milliyet*, 1 Aralık 1954.

Konu: Tekel Ürünlerine Zam Yapılması

Özet: Tekel ürünlerine ani bir zam yapılmıştır. Bu ani zammın nedeni tekelin makineleşmek için 40 milyon liraya ihtiyaç duymasıdır. Başak ülkelerde bir kurum büyümek istediğinde bunu kendi bütçesinden ayırdığı kaynaklarla yapmaktadır. Ne yazık ki ülkemizde bu tür gelişmeler her zaman zamlarla desteklenmektedir. Tekel müdürü bu zamların rakı tüketiminin artmasından kaynaklandığını belirtmiştir. Bu zamlarla alkol tüketiminin azaltılmak istendiği iddia edilmektedir. Halbuki rakı bağımlılık yapan bir maddedir. Bağımlılık yaratan bir madde ne kadar pahalı olursa olsun yine de tüketilecektir. Bu bakımdan Tekel Müdürünün bu gerekçesi mantıklı değildir.

ULUNAY, “Gölge Etme...”, *Milliyet*, 2 Aralık 1954.

Konu: Kapalı Çarşıdaki Dükkân Sahiplerinin Yanan Dükkânlarını Kendilerinin Yapmak İstemesi

Özet: Kapalı çarşı yangınında dükkânları yanan esnaflar bir toplantı yapmıştır. Toplantıda yanan dükkânlarını kendileri yapma kararı almışlardır. Dükkân sahiplerinin böyle bir karar vermeleri belediye adına utanç verici bir durumdur. Esnaflar bu kararı mağdur olmamak için vermişlerdir. Çünkü 1941’de çıkan yangında sadece on iki dükkân yanmasına rağmen belediye bu dükkânları ancak on

yılda tamamlayabilmiştir. Son yangında ise 1500 dükkân yanmıştır. Belediyenin bu kadar dükkânı yaptırmayı imkânsızdır.

ULUNAY, “Aferin Aşçı Başı”, *Milliyet*, 3 Aralık 1954.

Konu: Yemeklerin Yerini Sandviçlerin Alması

Özet: Fransa’da, İtalya’da, İngiltere’de bir mutfak kültürü vardır. Aynı kültür bizde de mevcuttur. Ancak son zamanlarda Amerika’da bu milli yemeklerin yerini hazır sandviçler almıştır. Makinelere para atılarak makinelerden alınan bu sandviçler zahmetsizce hazırlandığı için tercih edilmektedir. Ancak bizim gibi damak tadına düşkün bir millet için bu tür yiyecekler uygun değildir.

ULUNAY, “Mevcûd Nâ Mevcûd!”, *Milliyet*, 4 Aralık 1954.

Konu: Atatürk’ün Hayatını Konu alan Bir Filmin Çekilmek İstenmesi

Özet: Mustafa Kemal Atatürk’ün hayatını konu alan bir film çekilmek istenmektedir. Çekilecek filmin prodüktörünün, senaristinin, rejisörünün ve aktörlerinin Amerikalı olması istenmektedir. Bu duruma bazı gazeteciler itiraz etmektedir. Oyuncuların ve senaristin Türk olması gerektiğini savunmaktadırlar. Oysa bu gazeteciler bilmelidir ki Türkler böyle bir filmi çekemez. Daha önce Fatih’in ve III. Selim’in filmleri çekilmeye çalışılmıştır; ancak bunlar çok başarısız olmuştur. Bundan dolayı bu filmin Amerikalılar tarafından çekilmesi daha uygun olacaktır.

ULUNAY, “Deli Olmak İşden Değil!”, *Milliyet*, 5 Aralık 1954.

Konu: İstanbul’da Elektrik ve Havagazı Sıkıntısı Yaşanması

Özet: İsminin açıklanmasını istemeyen bir yetkili İstanbul’un Elektrik ve havagazı tesislerinin altı ay sonra şehrin ihtiyacını karşılayamayacağını söylemiştir.

Bunun nedeni Fransa'dan sipariş edilen malzemelerin bir türlü gelmemesidir. Altı ay çok kısa bir süredir. İstanbul Belediyesi bu kısa süre içinde tedbir alacak donanıma sahip değildir. Bundan dolayı İstanbul'u elektriksiz günler beklemektedir.

ULUNAY, “Çorap Söküğü”, *Milliyet*, 7 Aralık 1954.

Konu: İstanbul'da Muhallebi, Dolmuş ve Sinemaya Zam Yapılması

Özet: İstanbul Belediyesi muhallebi, dolmuş ve sinema ücretlerine zam yapmıştır. Belediyenin yaptığı bu zam gecikmiş bir zamdır. Çünkü muhallebiciler zam yapılmadığı için muhallebinin porsiyonunu küçültmüştür. Böylece kendilerine göre bir zam uygulamışlardır. Öte yanan dolmuşçular da aktarmalı gittiklerini iddia ederek yolculardan 25 kuruş fazla almaktadır. Geriye sadece sinema zammı kalmıştır. Bu vesile ile ona da zam yapılmıştır.

ULUNAY, “Fatih'in Kaftanı Rezaleti”, *Milliyet*, 8 Aralık 1954.

Konu: Fatih Sultan Mehmet'in Kaftanının Fransa'ya Gönderilmesi

Özet: Fatih Sultan Mehmet'in kaftanı bir sergide sergilenmek üzere Fransa'ya gönderilmiştir. Sergi bittikten sonra kimse kaftanı geri istemediği için kaftan bir depoda toz toprak içinde muhafaza edilmiştir. Uzun bir süre sonra bir müze görevlisi gidip kaftanı geri almıştır. Böylesine değerli bir eserin yurtdışına çıkarılması doğru değildir. Çıkarılsa bile gönderildikten sonra bu eserle ilgilenilmemesi büyük bir ihmalkârlıktır.

ULUNAY, “Kaybolan Kızlar”, *Milliyet*, 9 Aralık 1954.

Konu: İstanbul'da İki Kızın Kaybolması

Özet: İstanbul'da artist olmak için evden kaçan iki kız kaybolmuştur. Bu kızlar iki ay gezip tozduktan sonra üç erkek tarafından kirletilmiştir. Daha sonra da

ortadan kaybolmuşlardır. Netice iki ay sonra kızlardan birisinin babası ve nişanlısı olayı polise bildirmiştir. Bir babanın iki ay boyunca evine gitmeyen kızını arayıp sormaması kabul edilecek bir şey değildir.

ULUNAY, “Tarihimizi Çiğneten Mes’ul Kim?”, *Milliyet*, 10 Aralık 1954.

Konu: Fatih’in Kaftanının Paris’te Tahrip Edilmesi Üzerine Müfettiş Görevlendirilmesi

Özet: Fatih Sultan Mehmet’in kaftanı sergilenmek üzere Paris’e gönderilmiştir. Ancak sergi bittikten sonra kimse arayıp sormadığı için kaftan geri gönderilmemiştir. Kaftan burada dikkatsiz bir şekilde muhafaza edildiği için tahrip olmuştur. Meclis bu olay karşısında kayıtsız kalmayarak olayı araştırmak üzere bir müfettiş görevlendirmiştir. Bu olayın en büyük sorumlusu Müzeler Genel Müdürüdür. Genel müdür kaftanın yurtdışına gönderilmesine izin vererek büyük bir kusur işlemiştir.

ULUNAY, “Âşıkların Bayramı”, *Milliyet*, 11 Aralık 1954.

Konu: Şeb-i Arus Kutlamaları

Özet: 17 Aralık’ta Şeb-i Arus kutlamaları yapılacaktır. Konya’dan gelen haberlere göre bu yılki kutlamalar öncekilerden daha renkli olacaktır. Bu haberlere göre önce bir sinema binasında bir tören yapılacak daha sonra bir tören de Mevlana’nın türbesinde yapılacaktır. Bu törenlerden radyodan yayınlanacaktır. Demir Yolları da Konya’ya gitmek isteyen vatandaşlar için seferler düzenleyecektir.

ULUNAY, “Bunun Neresi Taslak?”, *Milliyet*, 12 Aralık 1954.

Konu: Fatsa’da Bir Lise Öğrencisinin Banka Soyması

Özet: Fatsa’da bir lise öğrencisi bir bankayı soymuştur. Yakalan genç soygunu eğitimini tamamlamak için yaptığını söylemiştir. Gazeteler gencin bu sözlerine dayanarak gencin masum olduğunu iddia etmektedir. Olayın masum gösterilecek bir tarafı yoktur. Bu genç bu hali ile banka soyarsa tahsilini tamamladıktan sonra ülkeyi bile soyacaktır.

ULUNAY, “Yesâri Asım İstifa Etti”, *Milliyet*, 13 Aralık 1954.

Konu: Yesari Asım’ın İstanbul Radyosundaki Görevinden İstifa Etmesi

Özet: Yesari Asım İstanbul Radyosundaki görevinden istifa etmiştir. İstifanın nedeni Yesari Asım ve Münir Nureddin arasında yaşanan bir olaydır. Yesari Asım’a yetiştirmesi için on stajyer öğrenci verilmiştir. Münir Nureddin bu öğrencileri kendisinin yetiştireceğini belirterek Yesari Asım’dan yılbaşı için bir program hazırlamasını istemiştir. Yesari Asım bu kadar kısa bir süre içinde yılbaşı programının yetiştiremeyeceğini söyleyince ikili arasında tartışma çıkmıştır ve Yesari Asım görevinden istifa etmiştir.

ULUNAY, “Tatsızlık”, *Milliyet*, 15 Aralık 1954.

Konu: İstanbul’da Şeker Sıkıntısı Yaşanması

Özet: İstanbul’da şeker sıkıntısı yaşanmaktadır. Yetkililer böyle bir sıkıntının olmadığını açıklamıştır. Buna rağmen dükkânlarda şeker bulunmamaktadır. Bu meselenin aslı malını erken tüketmek isteyen tüccarların spekülasyon yaratmalarıdır. Daha önce de bazı ürünlerin piyasada olmadığı yönünde söylentiler çıkmıştır. Bu söylentilere üzerine halk bu ürünleri almaya başlamıştır. Netice de bu ürün gerçekten de kısa bir süre içinde tükenmiştir. Böylece tüccarlar ellerinde kalan malları kısa sürede tüketmiştir. Halkın bu spekülasyonlara aldanmaması gerekmektedir.

ULUNAY, “Karikatür”, *Milliyet*, 16 Aralık 1954.

Konu: Avrupa’da Karikatür Sanatının Önemszenmesi

Özet: Avrupa’da karikatür sanatı önemli bir yer tutmaktadır. Avrupalılar bir gazete aldıklarında önce karikatürlerini incelemektedirler. Bu karikatürler o günün gündemi hakkında bilgi vermektedir. Avrupalı karikatüristler her sene bir karikatür albümü hazırlamaktadır. Bu karikatürlerde en önde gelen devlet adamlarını bile eleştirmektedirler. Hatta eski Fransa Cumhurbaşkanı Mösyö Luben kendisi hakkında yapılan karikatürlerden bir koleksiyon bile yapmıştır.

ULUNAY, “Yeni Mazeretler”, *Milliyet*, 18 Aralık 1954.

Konu: Fransız Gazeteci Alfonse Kar’ın İdam Cezasının Kaldırılmasını İstemesi

Özet: Fransa’nın ünlü gazetecisi Alfonse Kar idam cezasının kaldırılmasını istemiştir. Bu gazetecinin talebi demokratik açıdan düşünüldüğünde mantıklı görünebilir. Ancak idam cezasının kaldırılmasının bazı sakıncaları vardır. İdam cezasının kaldırılması için öncelikle cinayetlerin son bulması gerekmektedir. Oysa ülkemizde cinayetler çok küçük bahanelerle işlenmektedir. Önceleri caniler cinayeti sarhoşlukla işlediklerini söylerken şimdi caniler işledikleri cinayeti kader olarak göstermektedir. Böyle bahanelerle cinayet işlenen bir ülkede idamın kalkması yanlış olacaktır.

ULUNAY, “Ramazanoğluna Mektup”, *Milliyet*, 19 Aralık 1954.

Konu: Ayasofya Müzesi Müdürü Muzaffer Ramazanoğlu’nun Görevinden Alınması

Özet: Ayasofya Müzesi Müdürü Muzaffer Ramazanoğlu bu görevinden alınmıştır. Bunun nedeni Muzaffer Ramazanoğlu’nun Paris’te tahrip edilen Fatih Sultan Mehmet’in kaftanı ile ilgili olarak yetkilileri eleştirmesidir. Bakanlık konuyla ilgili müfettiş görevlendirmiştir. Müfettişler olayda ihmali bulunan Müzeler Genel

Müdürüne dokunamadıkları için kurban olarak Muzaffer Ramazanoğlu'nu görevden almıştır.

ULUNAY, “Biraz Neşe Yok mu?”, *Milliyet*, 20 Aralık 1954.

Konu: Gazetelerin Hep Kötü Haberlere Yer Vermesi

Özet: Ülkemizde insanlar daima sinirlidirler. Kavgaların, cinayetlerin artmasının en büyük nedeni insanların bu sinirli halidir. İnsanların bu kadar gergin olmasının nedeni ise gazetelerin halkı güldürüp eğlendirememesidir. Gazetelerde durmadan üzücü haberler yer almaktadır. Kaza, cinayet, yangın gibi felaket haberleri halkın neşesini kaçırmıştır. Neşesi kaçan halk daima sinirli bir şekilde yaşamaktadır. Gazetelerin artık insanları biraz eğlendiren, onları rahatlatan haberler yapması gerekmektedir.

ULUNAY, “Kıtâl Başlıyor”, *Milliyet*, 21 Aralık 1954.

Konu: Noel Bayramının Yaklaşmasıyla Çam Ağaçlarının Kesilmesi

Özet: Noel Bayramının yaklaşmasıyla çam ağaçları kesilmeye başlanmıştır. Hristiyan âlemi bu bayramda ısrarla çam süslemek istiyorsa en azından bu ağaçların maketini kullanmalıdır. Hz. İsa'nın doğum gününün bu şekilde kutlanması herkesi rahatsız etmektedir. Hz. İsa bile gökten inip geldiğinde ilk o çam ağaçlarının hesabını soracaktır.

ULUNAY, “Spor ve Ayva”, *Milliyet*, 23 Aralık 1954.

Konu: Maçlarda Futbolculara ayva Atılması

Özet: son zamanlarda maçlarda futbolculara gazoz şişesi yerine ayva atılmaya başlanmıştır. Bundan dolayı ayva olan talep artmış ve ayvanın fiyatı artmıştır. Maça giden her seyirci yanında bir kese kâğıdı ayva götürmektedir.

Seyirciler daha çok acıtsın diye özellikle de sert ayvaları tercih etmektedir. Bundan dolayı manavlar bile artık daha çok sert ayva satmaktadır.

ULUNAY, “Ey Kimsesiz Avare Torikler”, *Milliyet*, 24 Aralık 1954.

Konu: İstanbul’da Balığın Çok Çıkması Üzerine Fazla Balığın Denize Dökülmesi

Özet: İstanbul’da torik bolluğu yaşanmaktadır. Balıkçılar fiyatların düşmemesi için fazla torikleri denize dökmektedir. Bu çok üzücü bir olaydır. Bu balıklar denize döküleceğine ihraç edilmelidir. Bunun için bir fabrika kurulup bu balıklar ton balığı haline getirilmelidir. Böylece büyük bir israf engellenmiş olacaktır.

ULUNAY, “Samsonun Ölümü”, *Milliyet*, 25 Aralık 1954.

Konu: Ayasofya Müdürü Muzaffer Ramazanoğlu’nun Görevden Alınması

Özet: Fatih Sultan Mehmet’in kaftanı Paris’te tahrip edilmiştir. Bu olay üzerine Ayasofya Müzesi Müdürü Muzaffer Ramazanoğlu yetkilileri ağır bir şekilde eleştirmiştir. Olayı araştıran müfettişler Muzaffer Ramazanoğlu’nu bu eleştirileri yüzünden görevden almışlardır. Muzaffer Ramazanoğlu yetkilileri eleştirirken görevden alınacağını tahmin etmiştir. Yine de bu riski göze alarak doğru bildiğini söylemekten çekinmemiştir. Bu bakımdan Ramazanoğlu takdir edilecek bir insandır.

ULUNAY, “Beklenen Şarkı”, *Milliyet*, 26 Aralık 1954.

Konu: Zeki Müren’in Beklenen Şarkı Adlı Filminin Mahkemelik Olması

Özet: Zeki Müren Cahide Sonku ile Beklenen Şarkı adlı bir film çekmiştir. Bu filmde 470 bin lira kâr edilmiştir. Bu kârdan Zeki Müren’e 15 bin lira para verilmiştir. Ancak Zeki Müren kendisine verilen bu parayı az bularak olayı

mahkemeye taşımıştır. Büyük paralar insanların başını döndürmektedir. Eskiden sanatçılar yokluk içinde yaşarken şimdi bu sanatçılar çok büyük paralar kazanmaktadır. Bu olaylar sanatçıların daha çok aç gözlü olmasına yol açmıştır.

ULUNAY, “Devası Olmayan Maraz”, *Milliyet*, 27 Aralık 1954.

Konu: Bir Türk Doktorun Kanserin İlacını Bulduğunu İddia Etmesi

Özet: otuz yıl boyunca kanser üzerine çalışan bir Türk doktor kanserin çaresini bulduğunu iddia etmiştir. Bu doktor bu sayede on yedi hastayı iyileştirdiğini belirtmektedir. Ancak tıp çevreleri bu doktorun yalan söylediğini düşünmektedir. Bundan dolayı bu doktor sahtekâr olarak gösterilmektedir. Diğer doktorların hiçbir araştırma yapmadan bu olayı bu şekilde değerlendirmesi son derece yanlıştır. Bu doktorlar bu iddiayı ciddi bir şekilde incelemek zorundadır.

ULUNAY, “Albüm, Ampül, Tretuvar(vs.)”, *Milliyet*, 28 Aralık 1954.

Konu: Türkçenin Yanlış Kullanılması

Özet: Her dilde konuşma dili ve yazı dili arasında farklılıklar görülmektedir. Türkçede de bu farklılıklar mevcuttur. Ancak dilin sadeleştirilmesi ile sözcükler okunduğu gibi yazılmaya başlanmıştır. Böylece birçok sözcük yanlış yazılmaktadır. Öte yandan Batı dillerinden alınan sözcükler telaffuzuna göre yazılması gerekirken bu sözcükler orijinal şekilleri ile yazılmaktadır. Bu iki anlayış birbiri ile çelişmektedir.

ULUNAY, “Kahkahalarla Ağlayan Adam”, *Milliyet*, 29 Aralık 1954.

Konu: Charli Chaplin’in Sanat Gücü

Özet: Charli Chaplin büyük bir sanatçı ve dahidir. Bu sanatçı halkı güldürmek için kameralar karşısına geçmiştir. Ancak o halkı güldürürken hayatın

gerçek yüzünü de insanlara göstermektedir. Aslında onun anlattığı bu gerçek hayat gülünecek değil ağlanacak bir hayattır. Sanatçı hayatın hüznünü halkı kahkahalarla güldürecek kadar Başarılı bir şekilde vermektedir. Charli Chaplin bu yönüyle iyi bir komedyen olduğu kadar büyük bir dahidir.

ULUNAY, “Müzeyyen Senar Hasreti”, *Milliyet*, 30 Aralık 1954.

Konu: Müzeyyen Senar’ın Yeniden Sahnelere Dönmesi

Özet: Müzeyyen Senar uzun süre sahnelerden uzak kalmıştır. Büyük bir ses sanatçısı olan Müzeyyen Senar’ın yokluğu ciddi bir şekilde hissedilmiştir. Ne yazık ki yeni yetişen sanatçılar onun sanat gücünden çok uzaktır. Bu bakımdan Müzeyyen Senar’ın artık sahnelere geri dönmesi gerekmektedir. Sanatçının sevenlerini daha fazla kendisine hasret bırakmaya hakkı yoktur.

ULUNAY, “Yılbaşı ve Radyo”, *Milliyet*, 2 Ocak 1955.

Konu: Yılbaşında Yapılan Radyo Programı

Özet: Yılbaşı gecesi radyo özel bir program yapmıştır. Programda yine her zamanki sanatçılar ve her zamanki şarkılar yer almaktadır. Radyo bu konuda hiç kendini yenilememektedir. Dinleyiciler her zaman aynı şarkıları dinlemekten sıkılmıştır. Avrupa’da radyolar çok eğlenceli programlar hazırlamaktadır. Radyomuzun bu noktada Avrupa radyolarını örnek alması gerekmektedir.

ULUNAY, “Neden Bülbül Fegan İtmez!”, *Milliyet*, 4 Ocak 1955.

Konu: Radyo Yayınlarının Kötü Olması

Özet: Milletvekili Bahadır Dülger radyodan sorumludur. Bahadır Dülger’in radyonun başına geçmesi ile radyo yayınlarının kalitesi iyice düşmüştür. Radyoda çalınan şarkılar dinlenecek gibi değildir. Üstelik radyo sunucuları Türkçeyi doğru

kullanamamaktadır. Bahadır Dülger'in siyasetteki başarısızlığı ne yazık ki radyo yönetimine de yansımıştır.

ULUNAY, “Dehşet”, *Milliyet*, 5 Ocak 1955.

Konu: İstanbul'da Kürtajın Hızla Artması

Özet: İstanbul'da kürtaj yaptıran kadınların sayısı hızlı bir şekilde artmaktadır. Son bilgilere göre İstanbul'da günde ortalama altmış kadın kürtaj yapmaktadır. Kürtaj olayının artması ülke nüfusunu tehlikeye düşürmektedir. Amerika, Rusya ve Çin gibi ülkeler gelişimlerini nüfuslarına borçludurlar. Ülkemizin gelişmesi için nüfusun artması gerekmektedir. Bunun için de kürtajın önüne geçilmelidir. Öte yandan kürtaj İslam dinine göre haramdır. Kürtaj yapmak cinayet işlemek ile eş değerdir. Bu bakımdan bu dehşetin önüne geçilmelidir.

ULUNAY, “Diyanet İşlerinin Bir Tamimi”, *Milliyet*, 6 Ocak 1955.

Konu: Diyanet İşlerinin Camilerdeki Değerli Hat ve Levhaların Kaldırılmasını İstemesi

Özet: Diyanet İşleri Başkanı Eyüp Sabri Hayırlıoğlu aldığı bir kararla cami ve mescitlerdeki değerli hat ve levhaların kaldırılmasını istemiştir. Hatta Eyüp Sabri Sünbül Efendi Camii'ne giderek buradaki değerli levhaları bizzat kendisi kaldırmıştır. Diyanet İşleri Başkanlığı bu kararında hatalıdır. Çünkü cami ve mescitlerin süslenmesini Peygamber Efendimiz hadislerinde emretmiştir. Diyanet İşleri Başkanlığının bu konuyu tekrar düşünmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Çimento ve Karaborsa”, *Milliyet*, 8 Ocak 1955.

Konu: Çimentonun Karaborsada Satılması

Özet: Hükümet inşaat yapmak isteyen vatandaşlara çimentoyu kendisi satmaktadır. Çimento almak isteyen vatandaş devlet fabrikasına başvurarak sıra almak zorundadır. Vatandaş ancak beş altı ay bekledikten sonra bu çimentoyu alabilmektedir. İnşaat işi acele olanlar bu çimentoyu beklemeden karaborsadan çimentoyu almak zorunda kalmaktadır. Bu vatandaşlar sıraları gelip kendi çimentolarını aldıkları zaman ise bu defa onlar bu çimentoyu karaborsada satmaktadır. Böylece bu kısır döngü sürüp gitmektedir.

ULUNAY, “Bilardo Kolposu”, *Milliyet*, 9 Ocak 1955.

Konu: İstanbul’da Toplu Taşıma Araçlarında Yaşanan İzdiham

Özet: İstanbul’da toplu taşıma araçlarındaki izdiham dayanılacak gibi değildir. Yolcular izdiham yüzünden gidecekleri yere kadar adeta işkence çekmektedir. İzdihamın bir nedeni de yolcuların araçlara düzensiz bir şekilde binmesidir. Otobüs ve tramvaylara yolcular arkadan binip önden inerse yoğunluk bir nebze olsun azalacaktır. Bu durumda yolcular da daha rahat yolculuk edecektir.

ULUNAY, “Çizme ve Yukarısı!..”, *Milliyet*, 11 Ocak 1955.

Konu: Yazarın Diyanet İşleri Başkanını Eleştiren Bir Yazı Yazması Üzerine Bir Gazeteci Tarafından Eleştirilmesi

Özet: Ulunay bir fıkrasında Diyanet İşleri Başkanını camilerdeki değerli levhaları toplatmasından dolayı eleştirmiştir. Bu yazıya bir gazeteci çok kızmıştır. Bu gazeteci Ulunay’ı Diyanet İşleri Başkanını eleştirdiği için ağır şekilde eleştirmektedir. Ulunay’ı din bilginlerine dini öğretmeye kalkmakla suçlar. Ulunay da Diyanet İşleri Başkanının da bir insan olduğunu onun da hata yapabileceğini belirtmektedir. Yazar düşüncelerinin arkasında olduğunu söylemektedir.

ULUNAY, “Verem Haftası ve Tükürük”, *Milliyet*, 12 Ocak 1955.

Konu: Verem Haftasında Veremle Mücadele İçin Bazı Etkinliklerin Yapılması

Özet: Verem hâlâ insan hayatını tehdit eden bir hastalıktır. Bu bakımdan Verem Haftası bazı etkinliklerle kutlanmaktadır. Bu etkinliklerde özellikle veremden korunma yolları anlatılmaktadır. Veremle mücadelede en etkili silah temizliktir. Çünkü verem tükürükle bulaşmaktadır. Belediyeler bu bakımdan sokaklara tükürenlere ceza keserek bunun önüne geçmelidir.

ULUNAY, “Irak’a Giden Musiki Heyeti”, *Milliyet*, 14 Ocak 1955.

Konu: Bir Heyetin Irak’ta Konser Vermesi

Özet: Münir Nurettin Selçuk yönetiminde bir grup Irak’a giderek burada bir konser vermiştir. Bu konser Irak halkı tarafından çok beğenilmiştir. Iraklı gazeteler konsere geniş yer vermiştir. Ancak bütün gazeteler heyetin konservatuardan gittiğini belirtmiştir. Heyet konservatuardan gitmemiştir. Grupta dışarıdan katılan sanatçılarda bulunmaktadır.

ULUNAY, “Diyanet İşleri Reisliğinin Tavzihi”, *Milliyet*, 15 Ocak 1955.

Konu: Diyanet İşleri Başkanlığının Yazara Düzeltme Göndermesi

Özet: Diyanet İşleri Başkanlığı aldığı bir kararla cami ve mescitlerdeki süslü levhaların kaldırılmasını istemiştir. Bunun üzerine Ulunay Diyanet İşleri Başkanlığını eleştiren bir yazı yazmıştır. Diyanet İşleri Başkanlığı da bir düzeltme göndererek aldıkları kararın İslami açıdan doğru olduğunu anlatmaya çalışmışlardır.

ULUNAY, “Ramazanoğlu Ne Oldu?”, *Milliyet*, 16 Ocak 1955.

Konu: Müze Müdürlüğünün Eşyalarının Kaybolması Üzerine Muzaffer Ramazanoğlu’nun Görevden Alınması

Özet: Müzeler Genel Müdürlüğü sergilenmek üzere bazı tarihi eserleri Paris'e göndermiştir. Bu eşyalar takip edilmediği için Paris'te kaybolmuştur. Meclis olayı araştırmak için bir komisyon kurmuştur. Bu olayda sorumlu Müzeler Genel Müdürü olmasına rağmen komisyon bu şahsa dokunamamıştır. Bunun yerine hiçbir suçu olmayan Ayasofya Müzesi Müdürü Muzaffer Ramazanoğlu'nu görevden almıştır.

ULUNAY, “İntizam Düşmanlığı”, *Milliyet*, 18 Ocak 1955.

Konu: İstanbul'da Toplu Taşıma Araçlarında Yaşanan İzdiham

Özet: İstanbul'da toplu taşıma araçlarında ciddi bit yoğunluk yaşanmaktadır. Yolcular araçlarda yaşanan izdihamdan dolayı ciddi şekilde rahatsız olmaktadır. Bu izdihamın bir nebze azaltılabilmesi için toplu taşıma araçlarına arkadan binilmeli, önden inilmeli. Bu uygulama daha önce birkaç araçta denenmiş ve başarılı olmuştur. Diğer araçların da bu düzene göre yolcu almaları gerekmektedir.

ULUNAY, “Çocuğun Hakkı”, *Milliyet*, 19 Ocak 1955.

Konu: Çocuk Kitaplarının Azalması

Özet: Ülkemizde çocuklar için hazırlanan kitap sayısında ve kalitesinde ciddi bir düşüş yaşanmaktadır. Son zamanlarda ülkemizde çocuk kitaplarının yerini hırsız romanları almıştır. Bu durum çocukların olumsuz etkilenmesine yol açmaktadır. Vedat Nedim Tör'ün yönetiminde çıkan Doğan Kardeş dergisi dışında çocuk edebiyatıyla uğraşan kimse kalmamıştır. Bu tür yayınların sayılarının artması gerekmektedir.

ULUNAY, “Liseliler Haklıdır”, *Milliyet*, 20 Ocak 1955.

Konu: Kabataş Lisesi'nin Açlık Grevi Yapması

Özet: Kabataş Lisesi öğrencileri açlık grevine başlamıştır. Yemekhanede her gün aynı yemekler çıkmaktadır. Kuru fasulye, nohut ve makarna dışında yemek yiyemeyen öğrenciler bu durumu protesto etmek amacıyla bu greve başlamıştır. Okul idaresi bu olay karşısında protesto eden öğrencileri cezalandıracağını açıklamıştır. Bu noktada okul idaresi haksızdır.

ULUNAY, “Güneş Herkes İçindir”, *Milliyet*, 21 Ocak 1955.

Konu: Fransa’nın Fas, Cezayir Ve Tunus İşgalinden Vazgeçmemesi

Özet: Türk gazeteciler Türkiye’ye gelen Fransız milletvekillerine Fas, Cezayir ve Tunus’un geleceği hakkında sorular sormuştur. Fransız milletvekilleri henüz millet vasfı kazanmamış bir topluluğa bağımsızlık verilemeyeceğini belirtmiştir. Fransız milletvekilleri gerçeği görmemekte ısrarcıdır. Bu ülkelerin hepsi de millet vasfı taşımaktadır. Fransa gibi özgürlük için ihtilal yapmış bir milletin başka milletlerin özgürlüklerini bu şekilde ellerinde tutmaları kabul edilecek bir durum değildir.

ULUNAY, “Kuruçeşme Depoları”, *Milliyet*, 22 Ocak 1955.

Konu: Kuruçeşme’ye Kömür Depolarının Yapılması

Özet: Kuruçeşme doğal güzelliğiyle İstanbul’un en güzel merkezlerindendir. Belediye buraya kömür deposu açarak bunanın doğal güzelliğini yok etmiştir. Eleştiriler üzerine belediye ve valilik bu depoların geçici olduğunu belirtmiştir şimdi belediyenin bu geçici kömür depolarını bir an evvel kaldırması gerekmektedir.

ULUNAY, “Diplomasi Lisânı”, *Milliyet*, 23 Ocak 1955.

Konu: Mısır’ın Irak’la İlişkilerimizin Düzelmesine Kızması

Özet: Mısır yönetimi Irak ile ilişkilerimizin düzelmesinden son derece rahatsız olmuştur. Bundan dolayı Mısır devlet başkanı başbakanımızın randevu talebini reddetmiştir. Günümüzde uluslar sorunlarını konuşarak çözmektedir. Bu bakımdan siyasilerin de daha nazik tavırlar sergilemesi gerekmektedir. Mısır devlet başkanının bu tutumu diplomasi ruhuna ters düşmektedir.

ULUNAY, “Görünür Kaza”, *Milliyet*, 24 Ocak 1955.

Konu: İstanbul’da Bir Apartmanın Yıkılması

Özet: Ayazpaşa’da bir bina çökmüş dört kişi bu olayda hayatını kaybetmiştir. Belediyenin böyle çürük binalara izin vermesi büyük bir sorumsuzluktur. Bu sorumsuzluk karşısında ihmali olan kişilerin cezalandırılması gerekmektedir. Ne yazık ki ülkemizde böyle suçlar cezalandırılmamaktadır. Bu bakımdan bu olayda kısa zamanda unutulacaktır. Sorumlular hiçbir ceza almayacaktır.

ULUNAY, “İlaç Yok”, *Milliyet*, 25 Ocak 1955.

Konu: Ülkemizde İlaç ve Tıbbi Cihazların Yetersiz Olması

Özet: Dünyada tıp çok ilerlemiştir. Buna rağmen hâlâ ülkemizde ilaç bulamayan insanlar vardır. Bu durumdaki pek çok hasta ilaç bulamadığı için hayatını acı çekerek sürdürmektedir. Öte yandan hastanelerde gerekli araç gereç bulunmamaktadır. İstanbul’daki vatandaşlar bir film çekebilmek için Ankara’ya gitmektedir. Sağlık Bakanlığının bu durum karşısında önlem alması gerekmektedir.

ULUNAY, “Grizu Patlaması”, *Milliyet*, 27 Ocak 1955.

Konu: Zonguldak’ta meydana Gelen Grizu Patlaması

Özet: Zonguldak’ta meydana gelen grizu patlaması sonucu çok sayıda işçi yaşamını yitirmiştir. Bu patlama büyük bir ihmalkârlığı gözler önüne sermiştir.

Madenden çıkarılan işçilerin üstünden sigara ve kibrit çıkmıştır. Ayrıca kontrol mühendisinin aylarca madene uğramadığı anlaşılmıştır. Bu ihmalkârlık böyle bir felaketin yaşanmasına yol açmıştır.

ULUNAY, “Filmciliğimiz”, *Milliyet*, 28 Ocak 1955.

Konu: Türk Sinemasının İlerleyememesi

Özet: Diğer ülkelerde sinema hızla gelişme gösterirken ülkemizde tam tersine sinema gerilemektedir. Prodüktörler bunu sinemaya rağbet gösterilmemesine ve yüksek vergilere bağlamaktadır. Oysa işin aslı bu değildir. Ülkemizde sinemanın gelişememesinin temel nedeni teknik donanım eksikliği ve kaliteli oyuncu yetişememesidir. Buna bir de prodüktörlerin az masrafla çok para kazanma hırısı eklenince Türk sineması bu hale gelmiştir.

ULUNAY, “Zarf ile Mazruf”, *Milliyet*, 29 Ocak 1955.

Konu: İstanbul Konservatuar Binasının Yıkılmaya Yüz Tutması

Özet: İstanbul Konservatuar binası yıkılmaya yüz tutmuştur. Böyle bir sanat akademisinin harabe haline gelmiş bir binada çalışması son derece üzücüdür. Otsa konservatuar bir sanat merkezidir. İnsanlar bu binalara girdiğinde bir sanat merkezine geldiğini hissetmelidir. Bu bakımdan İstanbul’a yakışır bir konservatuar binası yapılmalıdır. Bu konservatuar binasında büyük sanatçıların büstleri dikilmeli. Ayrıca ünlü ressamların resimleri veya ünlü müzisyenlerin enstrümanları burada sergilenmelidir.

ULUNAY, “Son Kaza Münasebeti ile”, *Milliyet*, 30 Ocak 1955.

Konu: Bilecik’te Meydana Gelen Tren Kazası

Özet: Bilecik’te bir tren kazası yaşanmıştır. Kazada çok sayıda vatandaş ölmüş, pek çok kişi de yaralanmıştır. Son zamanlarda tren kazaları artış göstermiştir. Bunun nedeni lokomotiflerin eski ve bakımsız olmasıdır. Öte yandan memurlar az maaş aldıkları için hevesiz bir şekilde çalışmaktadır. Devlet Demir Yolları’nda bir düzenleme yapılmaması durumunda bu kazalar devam edecektir.

ULUNAY, “Merhametten Maraz!”, *Milliyet*, 31 Ocak 1955.

Konu: Zonguldak’taki Grizu Patlaması Üzerine Beş Mühendisin Tutuklanması

Özet: Zonguldak’ta meydana gelen grizu patlaması sonucunda beş mühendis görevini ihmal ettiği için suçlu bulunarak tutuklanmıştır. Bu mühendisler şimdi ölüme sebebiyet vermekten yargılanacaktır. Mahkeme bu mühendisleri tutuklamakla haklıdır. Ancak bu olayda tek sorumlular bu mühendisler değildir. Bunları denetlemeyen amirlerde suçludur. Mahkemenin bunları da tutuklaması gerekmektedir.

ULUNAY, “Şeker Muamması”, *Milliyet*, 2 Şubat 1955.

Konu: Piyasalarda Şeker Bulunmaması

Özet: Piyasalarda şeker bulunmamaktadır. Yetkililer bunu inkâr etmektedir. İnsanlar şeker bulmak için bütün şehri baştanbaşa dolaşmak zorunda kalmaktadır. Bu sıkıntıdan kurtulmanın tek yolu şeker fabrikasının özelleştirilmesidir. Çünkü devlet ticaret yapamamaktadır. Ticaretin tüccarlara bırakılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Kira Meselesi Vâzih Değil”, *Milliyet*, 4 Şubat 1955.

Konu: Kira Bedellerinin Tespitinde Uygulanan Yeni Kanun

Özet: Gazetelerde çıkan bir habere göre hükümet kira bedellerinin tespiti için yeni bir yasa hazırlamaktadır. Bu yeni yasaya göre bir yerin bir yıllık kira bedeli o yerin fiyatının %10'u kadar olacaktır. Bu yasanın çıkması durumunda kiracı ile mal sahibi karşı karşıya gelecektir. Çünkü yasa çok karışıktır ve adil değildir. Bir yerin kira bedeli tespit edilirken o yerin eski mi yeni mi, büyük mü küçük mü olduğuna bakılmalıdır. Ayrıca bulunduğu semtte göz önünde bulundurulmalıdır. Bunun dışındaki uygulamalar çözüm olmaktan uzaktır.

ULUNAY, “Şımarıklar ve Hayranları”, *Milliyet*, 5 Şubat 1955.

Konu: Sadece Güzellikleri ile Şöhret Olan Kadınlar

Özet: Marline Monro, Rita Hayvort gibi kadınlar sırf güzellikleri sayesinde şöhret olmuşlardır. Bu kadınların vücutlarını teşhir etmekten başka hiçbir özellikleri yoktur. Buna rağmen bütün dünya bu kadınları takip etmektedir. Birçok insan bunların hayranıdır. Oysa tarihe geçen kadınlara bakıldığında onların güzellikleri dışında farklı özelliklerinin de olduğu görülmektedir.

ULUNAY, “Şekerleme”, *Milliyet*, 6 Şubat 1955.

Konu: İstanbul Belediyesi Şehir Meclis Toplantısında Bir Üyenin Uyuması

Özet: İstanbul Belediyesi Şehir Meclis'i bütçe görüşmelerini yaparken üyelerden biri uyumuştur. Bu durumu fark eden gazeteciler uyuyan üyenin fotoğrafını çekerek yayımlamışlardır. Bunun üzerine toplantıda uyuyan yaşlı üye gazetecileri ağır bir dille eleştirmiştir. Bu noktada eleştirilecek gazeteciler değildir. Böyle önemli bir toplantıda uyuyan üyedir.

ULUNAY, “Müstehcen Ne Kelime?”, *Milliyet*, 7 Şubat 1955.

Konu: Taksim Meydanı'na Asılan Bir Kadın Fotoğrafın Tartışma Yaratması

Özet: Taksim Meydanı'na bikinili bir kadın fotoğrafı asılmıştır. Bu fotoğraf bazı çevreler tarafından müstehcen bulunarak kaldırılmak istenmiştir. Bir gazetenin bu fotoğrafa bakan iki çocuğun fotoğrafını yayınlaması üzerine tartışma iyice alevlenmiştir. Eleştirilerin artması üzerine firma kadın fotoğrafını kaldırmıştır.

ULUNAY, “Gazetecilik Bu Mudur?”, *Milliyet*, 8 Şubat 1955.

Konu: Gazetelerin Görevi

Özet: Ülkemizde gazetecilik yanlış algılanmaktadır. Gazeteler sadece toplumun veya yönetim mekanizmasının eksiklerini gösteren bir araç olarak düşünülmektedir. Gazetelerin asıl görevi yurtiçinden ve yurtdışından haberleri okuyucuya ulaştırmaktır. Bununla birlikte halkı eğlendiren yayınlar yapmaktır.

ULUNAY, “Ayaklar Baş Olursa”, *Milliyet*, 9 Şubat 1955.

Konu: Hizmetçilerin Görevini Yerine Getirmemesi

Özet: Değişen zamanla birlikte insan karakterleri de değişmiştir. Artık kimse yaptığı işin hakkını vermemektedir. Günümüzde hizmetçiler bile işini yapmamaktadır. Eskiden çok çalışkan ve sadık hizmetçiler bulunurken artık böyle hizmetçiler bulunmamaktadır. Yeni hizmetçiler her işi beğenmemekte aldıkları paraya itiraz etmektedir. Bu şartlar altında hizmetçi çalıştırmak mümkün değildir.

ULUNAY, “Bu Kaçınıcı Bu?”, *Milliyet*, 10 Şubat 1955.

Konu: Ülkemize Gelen Turist Kadınların Taciz Edilmesi

Özet: Ülkemizde kadınlar rahat bir şekilde sokaklara çıkamamaktadır. Yalnız sokağa çıkan kadınlar tacize uğramaktadır. Son zamanlarda bu taciz olayları iyice artmıştır. Özellikle de yabancı kadınlar daha çok bu tacizlere maruz kalmaktadırlar. Kendi ülkelerinde rahat bir şekilde gezip dolaşan bu turistler ülkemizde de aynı şeyi

yapmaya kalkınca tacize uğramaktadırlar. Bu olaylar ülkemizin dışarıdan kötü tanınmasına yol açmaktadır.

ULUNAY, “Üstadlar, Profesörler, Doçentler...”, *Milliyet*, 12 Şubat 1955.

Konu: Ankara Üniversitesi’nden Bir Profesörün Baltacı Mehmed Paşa’yı Eleştirmesi

Özet: Anakara Üniversitesi’nden bir profesör bir yazısında Prut Savaşı’nı komuta eden Baltacı Mehmed Paşa ve askerlerini ağır bir şekilde eleştirmiştir. Bu profesör Baltacı Mehmed Paşa’nın savaşı kazandığı halde Katerina’nın koinuna girmesi karşılığında anlaşma imzaladığını iddia etmektedir. Bu iddialar gerçeği yansıtmamaktadır. Bir profesörün böyle asılsız bir iddia ortaya atması son derece yanlıştır.

ULUNAY, “İstiska Marazı...”, *Milliyet*, 13 Şubat 1955.

Konu: İstanbul Şehir Tiyatrosunda Oynanacak Eser Seçilememesi

Özet: İstanbul Şehir Tiyatrosu’nun en büyük problemi sahneye koyacağı oyunu bir türlü seçememesidir. Bu durumun nedeni tiyatrodaki edebi heyet dışında bir de idari heyetin bulunmasıdır. Oynanacak oyun önce edebi heyet tarafından seçilmektedir. Daha sonra bu oyun idari heyete sunularak bu heyetin görüşü alınmaktadır. Oyunun oynanıp oynanmamasında son sözü idari heyet söylemektedir. Durum böyle olunca bir oyunun kararlaştırılması hayli zaman almaktadır. Bu noktada oyunun idari heyetin görüşüne sunulması gereksizdir. Bundan vazgeçilirse oyunlar daha çabuk sahneye çıkacaktır.

ULUNAY, “Saray Eşyası”, *Milliyet*, 17 Şubat 1955.

Konu: Antika Eşyaların Çalınıp Yurtdışına Satılması

Özet: Osmanlı'dan bize çok sayıda tarihi eser miras bırakılmıştır. Ancak bu eserlerin bir künyesi yoktur. Ayrıca bu tarihi eserler iyi korunmadığı için birçoğu çalınmaktadır. Çalınan bu tarihi eserler yurtdışına satılmaktadır. Bu eserlerde bizim tarihimiz yatmaktadır. Bunların bir künyesinin çıkarılması gerekmektedir. Ayrıca daha güvenli yerlerde saklanmalıdır. Bu milli servetlerin yurtdışına çıkarılmasına izin verilmemelidir.

ULUNAY, “Politika Figüranları”, *Milliyet*, 18 Şubat 1955.

Konu: Mısır Hanedanlığının İhtişamlı Yaşamı

Özet: Mısır Hanedanlığı Osmanlı'dan ayrıldıktan sonra büyük bir servete sahip olmuştur. Hanedan üyeleri sahip oldukları bu servetleri İstanbul'da ve Avrupa ülkelerinde zevk içinde yaşayarak tüketmişlerdir. Özellikle de Mısır'da yapılan reformdan sonra haneden üyeleri servetlerinin büyük bir kısmını yitirmiştir.

ULUNAY, “Sosyete, Partuz, Şantaj”, *Milliyet*, 19 Şubat 1955.

Konu: İstanbul'da Yüksek Sosyeteden Bir Kadına Şantaj Yapılması

Özet: İstanbul'da bir sahtekâr yüksek sosyeteden bir kadına kendini doktor olarak tanıtmıştır. Adam kadını muayene etme bahanesi ile soyduktan sonra kadının çıplak fotoğrafını çekmiştir. Daha sonra da kadına şantaj yaparak kadından para istemiştir. Kadının olayı kocasına anlatmasıyla sahtekâr yakalanmıştır. Ülkemizde sosyete arasına bu tür sahtekârların karışabilmesi şaşırtıcı bir durumdur. Fransa'da sosyete çok kapalı yaşamaktadır. Dışarıdan kimseyi kendi içine almamaktadır.

ULUNAY, “Senede 30 Milyon”, *Milliyet*, 21 Şubat 1955.

Konu: Randevuevleri ile Baş Edilememesi

Özet: Ülkemizin kanayan yaralarından biri de randevuevleridir. Polis buraları basmakla mahkemeler ceza vermekle bu evlerle mücadele edememektedir. Bu evlerden yıllık otuz milyon lira para kazanıldığı tahmin edilmektedir. Bu evlerle mücadele etmenin tek yolu maliyenin bu evlerden vergi almasıdır. Eğer maliye bu işi sıkı bir takibe alırsa bu evlerin sayısı ciddi şekilde azalacaktır.

ULUNAY, “Son Darbe”, *Milliyet*, 23 Şubat 1955.

Konu: İstanbul Belediye Konservatuvarının Devlet Konservatuvarına Devredilmek İstenmesi

Özet: İstanbul Belediye Konservatuvarı Devlet Konservatuvarına devredilmek istenmektedir. Böyle bir karar alınmasının tek nedeni Türk sanat müziğine olan düşmanlıktır. Devlet Konservatuvarı Türk sanat müziği konserlerine yer vermemektedir. Oysa Belediye Konservatuvarında Türk sanat müziği konserleri de verilmektedir. Bunun önüne geçebilmek için Belediye Konservatuvarı ortadan kaldırılmak istenmektedir.

ULUNAY, “İzmit’in Verdiği Ders”, *Milliyet*, 25 Şubat 1955.

Konu: İzmit’te İmam Hatip Okulunun Açılması

Özet: Halkın cahilliğinden faydalanarak dini kullanan bir kısım insanlar halkı sömürmektedir. Bu insanlarla baş edebilmenin yolu halkı eğitmekten geçmektedir. Bu bakımdan toplumun bütün kesimlerinin dini sağlam bir kaynaktan öğrenmesi gerekmektedir. İzmit’te açılan imam hatip okulu bu ihtiyacı karşılamak amacıyla kurulmuştur. Bu bakımdan bu okulun açılması toplum arasında da sevinçle karşılanmıştır.

ULUNAY, “Devşirmeler”, *Milliyet*, 26 Şubat 1955.

Konu: İstanbul Valisinin İstanbul Halkına Devşirmeler Demesi

Özet: İstanbul Valisi İstanbul halkına devşirmeler diye hitap etmiştir. Bu söz birçok insanı rahatsız etmiştir. Nitekim bir milletvekili bu sözünden dolayı valiye soruşturma açmıştır. Valinin kullandığı devşirme sözcüğünün kötü bir anlamı yoktur. Osmanlı'daki pek çok sadrazam ve paşa devşirmedir. Bu bakımdan valinin suçlu gibi gösterilmesi yanlıştır.

ULUNAY, “Nezaket ve Tevazu”, *Milliyet*, 1 Mart 1955.

Konu: Doğu Milletlerinin Nazik Olması

Özet: Abdi İpekçi bir yazısında Japonların çok kibar insanlar olduklarını anlatmıştır. Ancak Abdi İpekçi'nin anlattıkları çok abartılı bulunmuştur. Oysa bu Doğu milletleri her zaman nazik insanlar olmuştur. Bunun en büyük örneği Osmanlı toplumdur. Osmanlı toplumunun bu nezaketi tarihe bile konu olmuştur. Günümüzde ise Amerikan tarzı benimsendiği için insanlar nezaketi unutmuştur.

ULUNAY, “İlaç Yokluğuna Bir Çare”, *Milliyet*, 2 Mart 1955.

Konu: Ülkemizde Yaşanan İlaç Sıkıntısı

Özet: Ülkemizde ciddi bir ilaç sıkıntısı yaşanmaktadır. İnsanlar kullanmak zorunda kaldığı ilaçları eczanelerde bulamamaktadır. Bundan dolayı sürekli ilaç kullanmak zorunda olan hastalar ciddi bir sorun yaşamaktadır. Bu durumdan kurtulmak için insanların evlerinde kullanmadıkları ilaçları muhtaç kimselere vermeleri gerekmektedir. Bu sayede ilaç sıkıntısı bitene kadar hasta vatandaşlara yardımcı olunmalıdır.

ULUNAY, “Radyo ve Ücretleri”, *Milliyet*, 3 Mart 1955.

Konu: Radyonun Kaliteli Yayın Yapamaması

Özet: Radyo türlü kaliteli yayın yapmayı becerememektedir. Radyoda çalışan sanatçıların büyük bir kısmı yeteneklerinden dolayı değil birileri tarafından himaye edildikleri için burada çalışmaktadır. Spikerlerin büyük bir kısmı Türkçeyi doğru kullanamamaktadır. Bununla birlikte radyo aylık ücretlerini dinleyicilerden günü gününe almaktadır. Radyo aldığı bu ücretleri hak etmek için daha kaliteli yayın yapmalıdır.

ULUNAY, “Çıkmaz Sokak”, *Milliyet*, 4 Mart 1955.

Konu: Av Malzemelerinin Bulunamaması

Özet: Tekel’in idaresinde bulunun fabrikalar ehli olmayan kişiler tarafından yönetildiği için av malzemelerini üretememektedir. Bundan dolayı piyasada av malzemeleri bulunmamaktadır. Piyasada bulunan malzemeler ise sürekli zamlanmaktadır. Av tutkusu olan vatandaşlar bu sebepten avlanamamaktadır.

ULUNAY, “Karaborsa ve Karne”, *Milliyet*, 6 Mart 1955.

Konu: Karaborsayı Önlemek İçin Ürünlerin Karne ile Satılması

Özet: İstanbul’da şeker ve kahve karaborsaya düşmüştür. Piyasada bulunmayan bu ürünler karaborsada gerçek fiyatından çok daha pahalı fiyatlara satılmaktadır. Yetkililerin bu durum karşısında bir önlem alması gerekmektedir. Karaborsayla mücadele etmenin en mantıklı yolu bu ürünlerin belediye tarafından karne ile satılmasıdır.

ULUNAY, “İmzasız Okuyucuma Cevap”, *Milliyet*, 8 Mart 1955.

Konu: Bir Okuyucunun Devşirmeler ile İlgili Gönderdiği Bir Mektup

Özet: Bir okuyucu yazara bir mektup göndererek yazarın devşirmeleri övmesini eleştirmiştir. Okuyucu bu mektubunda Sokullu Mehmet Paşa ve Sinan

Paşa'nın Osmanlı'ya iyi hizmetlerde bulunmadığını belirtmiştir. Okuyucuya göre bu iki paşa sadece ihtiraslarını gerçekleştirmek için çalışmışlardır. Yazar okuyucunun bu görüşlerine karşı çıkmaktadır. Yazara göre bu iki paşa da Osmanlı Devleti'nin en başarılı devlet adamlarındandır.

ULUNAY, “Rüşvet”, *Milliyet*, 9 Mart 1955.

Konu: Fatih Belediyesi'nde Bir Memurun Kendisine Rüşvet Teklif Eden Bir Kadını Şikâyet Etmesi

Özet: Fatih Belediyesi'nde çalışan bir memur kendisine rüşvet teklif eden bir kadını şikâyet edip tutuklatmıştır. Ülkemizde hâlâ böyle namuslu memurların kalması çok sevindiricidir. Ne yazık ki böyle namuslu memurlar olduğu gibi rüşvet almadan hiçbir iş yapmayan memurlar da vardır. Üstelik bu memurlar çoğunluktadır.

ULUNAY, “Tahsil Var Tahsilât Yok”, *Milliyet*, 10 Mart 1955.

Konu: Okullarda Velilerden Para Toplanması

Özet: Okullar Milli Eğitim Bakanlığından yeteri kadar para alamadıkları için öğrenci velilerinden aidat toplamaktadır. Bununla birlikte bazı okullar piyango düzenleyerek bu piyango biletlerini öğrencilere sattırmaktadır. Okulda eğitim görmesini gereken öğrenciler iskelede, tren garında kalabalığa zorla bilet satmaya çalışmaktadır. Öğrencilerin bu şekilde dilencilğe alıştırılması yanlıştır.

ULUNAY, “Denizcilik Bankası Emre Amade!”, *Milliyet*, 12 Mart 1955.

Konu: İstanbul'da Deniz Ulaşımında Yaşanan Sorunlar

Özet: İstanbul'da deniz ulaşımında ciddi sorunlar yaşanmaktadır. Öncelikle vapur seferleri düzensiz yapılmaktadır. Hiçbir vapur zamanında hareket etmemektedir. İkinci olarak vapurlar çok fazla sayıda yolcu aldığı için seferlerde

izdiham yaşanmaktadır. Yolcular bundan dolayı sefer boyunca büyük eziyet çekmektedir. Denizcilik Bankası bu sorunları gördüğü halde hiçbir çözüm üretememektedir.

ULUNAY, “Bir Katl-i Âm!”, *Milliyet*, 13 Mart 1955.

Konu: İstanbul’da Vakıflar İdaresinin Gül Fidanlığındaki Gülleri Sökmek İstemesi

Özet: İstanbul’da bir gül fidanlığı Vakıflar İdaresi’ne devredilmiştir. Vakıflar İdaresi bu fidanlıktaki güllerin sökülmesini istemektedir. Gül edebiyatımıza, müziğimize konu olmuş bir çiçektir. Rengiyle, kokusuyla insanları kendine hayran bırakmaktadır. Vakıflar İdaresi’nin bu kararı uygulaması kabul edilemez.

ULUNAY, “Kaçırılan Fırsat”, *Milliyet*, 14 Mart 1955.

Konu: Antalya’ya Yunanistan’dan Bir Turist Kafilesinin Gelmesi

Özet: Birkaç gün içinde Antalya’ya Yunanistan’dan 5000 kişilik bir turist kafilesi gelecektir. Ne yazık ki Antalya’nın alt yapısı bir defada bu kadar turisti misafir etmek için yeterli değildir. Bir kere Antalya’da bu kadar turist barınabileceği otel yoktur. Bundan dolayı bu turistlerin kalacak yer bulması çok zordur. Durum böyleyken turistlerin gelme ihtimali pek yüksek görünmemektedir.

ULUNAY, “Saadetin Sırrı”, *Milliyet*, 16 Mart 1955.

Konu: Abdi İpekçi’nin Japon Kültürünü Anlatan Yazısı

Özet: Abdi İpekçi bir yazısında Japon kültüründen bahsetmektedir. Bu yazısında Japonların ev eşyasına hiç önem vermediğini belirtmektedir. Ülkemizde de ev eşyalarına önem verilmeyecek insanların sırtındaki maddi yük bir nebze olsun

azalacaktır. Japonların mutlu yaşamanın sırrını çözmüşlerdir. Onlar mutluluğu eşyada görmemektedir.

ULUNAY, “Arena Devri”, *Milliyet*, 18 Mart 1955.

Konu: Holiganlığın Yayılması

Özet: Ülkemizde futbol tutkusu hızla yayılmaktadır. Spor dalları içinde en çok sevilen ve takip edilen futboldur. Taraftarlar futbol tutkusunu o kadar ileri götürmüştür ki bu taraftarlık holiganlık seviyesine varmıştır. Takımı yenildi diye ağlayan kendilerine veya başkalarına zarar veren insanlar ortaya çıkmıştır. Futbol tutkusunun bu kadar ileri gitmesi yanlıştır.

ULUNAY, “San’at ve Telâkkisi”, *Milliyet*, 20 Mart 1955.

Konu: İnsanların Sanatı Para Kazanma Aracı Olarak Görmesi

Özet: Genç bir konservatuar mezunu radyoda iş bulamadığı için çok üzölmüştür. Bu genç iş bulamadığı için konservatuar okuduğuna pişman olduğunu söylemektedir. Bu olay günümüzde sanata olan yaklaşımı göstermesi bakımından önemlidir. Günümüzde insanlar sanatı geçim kaynağı olarak görmektedir. Bu işten para kazanamayacaklarını anladıkları anda hemen bu işten vazgeçmektedir. Oysa eski sanatçılar o kadar büyük sıkıntılar çekmelerine rağmen asla sanattan kopamamışlardır.

ULUNAY, “Şeker Sıkıntısı Giderilemez”, *Milliyet*, 22 Mart 1955.

Konu: Şekerin Karaborsaya Düşmesi

Özet: İstanbul’da şeker karaborsaya düşmüştür. Bu durum karşısında herhangi bir çözüm bulunmamıştır. İnsanlar şeker alabilmek için semt semt dolaşmak

zorunda kalmaktadır. Bu sıkıntının giderilebilmesi için belediyenin şekeri halka karne ile dağıtması gerekmektedir.

ULUNAY, “Bir Köpek için...”, *Milliyet*, 23 Mart 1955.

Konu: Ankara’da Bir Polisin Bir Köpeği Tekmelemesi

Özet: Anakara’da bir trafik polisi trafikten kaçıp gelip ayağına sarılan bir köpeği tekmelemiştir. Bu olayı gören vatandaşlar trafik polisine tepki göstermiştir. Çıkan tartışma üzerine halk da bu polisi dövmüştür. Bu noktada vatandaşlar gösterdikleri tepkide haklıdır. İnsanların hayvanlara daha merhametli davranması gerekmektedir.

ULUNAY, “İçimizdeki Tehlike”, *Milliyet*, 24 Mart 1955.

Konu: Evlerde Çalıştırılan Hizmetçilerin Sağlıklı Olması

Özet: Evlerde çalıştırılacak hizmetçilerin sağlıklı olması gerekmektedir. Aksi takdirde bu hizmetçideki hastalık bütün aileye yayılacaktır. Bu bakımdan insanlar yayında çalıştırmak için hizmetçi aldığı anda onların sağlık durumunu öğrenmek zorundadır.

ULUNAY, “Haddini Bilmeyenler”, *Milliyet*, 25 Mart 1955.

Konu: İki Gencin Prenses Margeret ve Marliyn Monroe’ya Evlenme Teklif Etmesi

Özet: Bütün gazeteler Prenses Margeret ve Marliyn Monroe’dan bahsetmektedir. Öyle ki insanlar artık bu iki isimle yatıp kalkmaktadır. Gazetelerin bu yoğun ilgisi vatandaşların da bu iki isimle ilgilenmesine yol açmıştır. Hatta Türkiye’den iki genç bu iki ünlü isme mektup yazarak evlenme teklif etmiştir.

ULUNAY, “Bayrağım!..”, *Milliyet*, 26 Mart 1955.

Konu: İtalya’da Milli Takımın Eski Bir Bayrak Taşınması

Özet: Bayrak bir ulusun egemenliğinin simgesidir. Sadece bir bez parçası değildir. Büyük bir anlam ifade etmektedir. Bu bakımdan uluslar bayrağa önem vermektedir. Ancak milli takımımız İtalya’da katıldığı bir uluslar arası müsabakada büyük bir hata yapmıştır. Milli takım bu müsabakaya eski bir bayrakla katılarak bayrağın önemine gölge düşürmüştür.

ULUNAY, “Ebu Cehlin Hezeyanı”, *Milliyet*, 30 Mart 1955.

Konu: Bir Gazetecinin Mevleviliği Eleştirmesi

Özet: Bir gazeteci yazısında Mevleviliği ağır şekilde eleştirmiştir. Bu yazıdan da anlaşılmaktadır ki bu gazeteci Mevleviliği hiç bilmemektedir. Mevleviliği sadece ney çalıp dans etmekten ibaret sanmak büyük bir cahilliktir. Mevlevilik bir yaşam tarzıdır. Bu yaşam tarzını eleştirebilmek için önce onun felsefesini bilmek gerekir.

ULUNAY, “Boynunu Büken Güller”, *Milliyet*, 31 Mart 1955.

Konu: İstanbul’da Vakıflar İdaresine Devredilen Gül Bahçesi

Özet: Küçükmoda’da bir gül bahçesi Vakıflar İdaresi’ne devredilmiştir. Vakıflar İdaresi bu gülleri sökmek istemektedir. Vakıflar İdaresi’nin bu tutumu son derece yanlışır. Vakıflar İdaresi eğer ille de o bahçeyi ortadan kaldırmak istiyorsa en azından güllerin başka bir yere taşınabilmesi için uygun bir zaman beklemelidir.

ULUNAY, “Kira Meselesinde Ölü Nokta”, *Milliyet*, 1 Nisan 1955.

Konu: Kira Komisyonun Bütün Kararlarını İptal Etmesi

Özet: Çıkan haberlere göre kira komisyonu son toplantısında önemli bir karar almıştır. Bu karar ile daha önce alınan bütün kararlar iptal edilmiştir. Eğer bu haber doğru ise çok yerinde bir karar alınmıştır. Çünkü bugüne kadar alınan kararlar hep memnuniyetsizlik yaratmıştır. Bu kararlar yüzünden ya ev sahibi ya da kiracı mağdur olmuştur. Şimdi alınacak bir kararla iki tarafın da memnun edilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Deli Gönül”, *Milliyet*, 2 Nisan 1955.

Konu: İki Aşığın Fakirlik Yüzünden Kavuşamaması

Özet: On yedi yaşında bir genç on beş yaşında bir kıza âşık olmuştur. İki taraf da çok fakir olduğu için bu gençler bir türlü evlenememektedir. Kavuşamayacaklarını anlayan erkek sevdiği kıızı öldürmüştür. Bunun üzerine gençlerden biri mezara diğeri de mahpusa gitmiştir. Fakirlik yüzünden iki gencin solup gitmesi son derece üzücüdür.

ULUNAY, “Bir Anlayışsızlık Şâheseri”, *Milliyet*, 3 Nisan 1955.

Konu: Sağlık Bakanlığı’nın Alanya’daki Damlatış Mağarası’nın Astıma İyi Gelmediğini İddia etmesi

Özet: Alanya’da bulunan Damlatış Mağarası astım hastalığına iyi gelmektedir. İnsanlar bunu bildiği için çok sayıda yerli ve yabancı turist burayı ziyaret etmektedir. Bu sayede Alanya bir tatil beldesi halini almıştır. Ancak Sağlık Bakanlığı yaptığı bir açıklamayla bu mağaranın astıma iyi gelmediğini belirtmiştir. Bu açıklama çok talihsiz bir açıklama olmuştur.

ULUNAY, “Soyguncu Hamallar”, *Milliyet*, 4 Nisan 1955.

Konu: İstanbul’daki Hamalların İnsanları Kandırması

Özet: İstanbul'un önemli problemlerinden bir de başıboş çalışan hamallardır. Bu hamallar daha çok vapur iskelelerinde veya tren garlarında beklemektedir. Üstleri başları kir içinde olan bu hamallar inen yolcuların eşyalarını zorla taşımak istemektedirler. Eşyaları zorla taşıyan bu hamallar bunun karşılığında insanlardan çok yüksek miktarda para istemektedirler. Özellikle de bu durumdan habersiz olan turistler bu durum karşısında mağdur olmaktadır.

ULUNAY, "Tarih ve İcabları", *Milliyet*, 7 Nisan 1955.

Konu: Yunanistan'ın Bağımsızlık Bayramı Kutlamalarında Türkiye'yi Kızdıran Bir Resim Kullanması

Özet: Yunanistan'ın bağımsızlık bayramı kutlamalarında kullandığı bir resim haklı olarak Türkiye'yi kızdırmıştır. Bu resimde Osmanlı'ya hakaret edilmiştir. Yunanistan bağımsızlığını neşe içinde kutlamayı hak etmektedir. Ancak bunu yaparken bağımsız bir milleti kırması doğru değildir.

ULUNAY, "Yerli Traktör", *Milliyet*, 8 Nisan 1955.

Konu: Ankara'da Yerli Traktör İmalatına Başlanması

Özet: Alınan bilgilere göre Ankara'daki traktör fabrikasında çok kısa süre içinde ilk yerli traktörler üretilmeye başlanacaktır. Bu haber doğru ise bu çok olumlu bir gelişme olacaktır. Çünkü traktör çiftçinin en önemli gereçlerindendir. Traktör olmadan modern tarımdan söz etmek mümkün değildir. öte yandan ithal traktörler çok pahalı olduğu için çiftçiler buna rağbet etmemektedir. Yerli traktörlerin üretilmesiyle bu problem giderilmiş olacaktır.

ULUNAY, "Av Partisi Münasebeti ile", *Milliyet*, 9 Nisan 1955.

Konu: Av Malzemelerinin Piyasada Bulunamaması

Özet: Türkiye'ye gelen Lübnan Devlet Başkanı şerefine Belgrad Ormanları'nda bir av partisi düzenlenmiştir. Bu av partisi av tutkunlarını hüzünlendirmiştir. Çünkü uzun süredir av malzemeleri piyasada bulunamamaktadır. Bulunan malzemeler de pahalıya satılmaktadır. Bu durumun nedeni av malzemelerinin Tekel'in kontrolüne bırakılmasıdır. Hükümetin bu soruna bir çözüm üretmesi gerekmektedir.

ULUNAY, "Dinle Neyden 1", *Milliyet*, 10 Nisan 1955.

Konu: Mevleviliğin Yanlış Değerlendirilmesi

Özet: Bazı insanlar Mevleviliği ağır şekilde eleştirmektedir. Bu kişiler Mevleviliği müzik ve danstan ibaret bir ayin olarak değerlendirmektedir. Mevleviliği müzik ve danstan ibaret bir ayin olarak değerlendirmek cahillikten başka bir şey değildir. Mevlevilikte ney önemli bir yer tutmaktadır. Yine dini ayinlerde sema gösterileri yapılmaktadır. Ama bu iki unsur ilahi aşkın dile getirilmesi için kullanılan sembollerdir. Birer eğlence unsuru olarak düşünölmeleri doğru değildir.

ULUNAY, "Dinle Neyden 2", *Milliyet*, 11 Nisan 1955.

Konu: Mevleviliğin Yanlış Değerlendirilmesi

Özet: Mevleviliğin yanlış değerlendirilmesinin nedeni Mevlana'nın ve tasavvuf felsefesinin yanlış anlaşılmasıdır. Cahil insanlar ne yazık ki tasavvuf felsefesini anlamadığı için Mevleviliğe saldırmaktadır. Bu cahil insanlar daha önce Hallac-ı Mansur'u Beyazıd-ı Bistami'yi anlamayan insanlarla aynı kafadadır.

ULUNAY, "Dinle Neyden 3", *Milliyet*, 12 Nisan 1955.

Konu: Mevleviliğin Yanlı Değerlendirilmesi

Özet: Mevlevilikte sema önemli bir dini ayındır. Sema gösterisini dansa benzetenler, sema yapılan yeri de gazino diye değerlendiren cahil insanlar Mevleviliğin özünü hiçbir zaman kavrayamayacaktır. Çünkü Mevlevilik bir kabuğun içindeki çekirdek gibidir. Yüzeysel bakanlar sadece o kabuğu görmeye mahkûmdur. Ancak gönül gözüyle bakanlar içindeki çekirdeği görebilecektir.

ULUNAY, “Merak Etmeyelim”, *Milliyet*, 13 Nisan 1955.

Konu: Ankara ve İstanbul’da İneklerde Mikrop Tespit Edilmesi

Özet: Gazetelerde çıkan bir habere göre Ankara ve İstanbul’daki ineklerin pek çoğunda insanlara bulaşabilen mikrop tespit edilmiştir. Bu mikropların süt yoluyla insanlara bulaşma ihtimali yüksektir. Gazeteler bu durum karşısında insanları uyarmaktadır. Yazar da mizahi bir dille halkımızın mikroplara alıştığını bu bakımdan bu mikrobun da kendilerine zarar vermeyeceğini belirtmektedir.

ULUNAY, “Yeni Yapılacak Oteller”, *Milliyet*, 16 Nisan 1955.

Konu: İstanbul’da Yapılması Düşünülen Oteller

Özet: İstanbul Belediyesi Tozkoparan’a on katlı iki otel yapmayı planlamaktadır. Bu otellerin yapılması İstanbul açısından çok faydalı olacaktır. Ancak İstanbul’da turizmin gelişmesi için bu iki otelin yapılması yeterli değildir. Bununla birlikte turizm işletmeciliğinin de geliştirilmesi gerekmektedir. Öte yandan eskiden otel olarak kullanılan Pera Palas’ın da tekrar hizmete açılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Piçlere Dair”, *Milliyet*, 17 Nisan 1955.

Konu: Türkiye Büyük Millet Meclisinin Gayri Meşru Çocuklar ile İlgili Bir Yasa Hazırlaması

Özet: Türkiye Büyük Millet Meclisi gayri meşru çocukların toplumdaki yeri ve himaye edilmesi ile ilgili bir yasa hazırlamaktadır. Bu noktada meclisin Avrupa'yı örnek alması gerekmektedir. Avrupa'da bu tür çocuklar için sığınma evleri yapılmıştır. Bu çocuklar bu evlerde himaye edilmektedir. Meclisin bu fikri değerlendirmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Şiller veBizimkiler”, *Milliyet*, 18 Nisan 1955.

Konu: Önemli Tiyatro Sanatçılarımızın Hatırlanmaması

Özet: İstanbul Şehir Tiyatrosu Schiller'in ölümünün 150. yıldönümünde sanatçının anısına sanatçının Hile ve Sevgi oyununu oynamayı kararlaştırmıştır. Ülkemizde ne yazık ki yabancıya hep bir rağbet vardır. Bizim yerli sanatçılarımızın ölüm tarihi bile bilinmezken yabancı sanatçıların anılması doğru değildir. Oysaki Namık Kemal, Ahmet Vefik Paşa, Abdülhak Hamit Tarhan Schiller çok daha fazla Türk tiyatrosuna hizmet etmiştir. Onların yerine Schiller'in anılması hatır bilmezlik olacaktır.

ULUNAY, “Bir Muganniyeyi Dinlerken”, *Milliyet*, 19 Nisan 1955.

Konu: Radyoda Yeni Başlayan Bir Program

Özet: Radyoda yeni başlayan bir programda stüdyoya seyirciler de alınmaktadır. Bu seyirciler sahne alan sanatçılardan istedikleri parçanın söylenmesini isteyebilmektedir. Bu yeni program oldukça eğlencelidir. Seyirci bu sayede sadece dinlemek istediği parçaları dinlemekte böylece sıkılmamaktadır.

ULUNAY, “Piston ve Hesap”, *Milliyet*, 20 Nisan 1955.

Konu: Turizm Genel Müdürlüğü'nün Yaptığı Sınava Şaibe Karışması

Özet: Turizm Genel Müdürlüğü tercüman almak için bir sınav yapmıştır. Sınavda iki dil bilen bir genç elenmiştir. Bunun yerine bilgisi olmayan biri alınmıştır. Bu olay da göstermektedir ki bu sınavda kayırma yapılmıştır. İki dil bilen genç kimsesi olmadığı için elenmiş; ancak yeterliliği olmadığı halde arkası güçlü olanlar alınmıştır.

ULUNAY, “Beyin İhtilâfı”, *Milliyet*, 23 Nisan 1955.

Konu: Eisten’in Beyninin İncelenmek İstenmesi

Özet: İki hastane Eisten’in beynini almak için mücadeleye girmiştir. Bu hastaneler beyni incelemek için istemektedir. Eisten gibi bilime hizmet etmiş bir insanın beyninin parçalanmak istenmesi doğru değildir.

ULUNAY, “Binâ mı? Otel mi?”, *Milliyet*, 25 Nisan 1955.

Konu: Çırağan Sarayı’nın Emekli Sandığına Devredilmesi

Özet: Çırağan Sarayı emekli Sandığına devredilmiştir. Emekli Sandığı zengin bir kurumdur. Daha önce önemli binalar yapmıştır. Bu bakımdan kurumun burayı yıkıp güzel bir otel yapma gücü ve tecrübesi vardır. Bunu yapması durumunda İstanbul turizmine büyük bir destek sağlamış olacaktır. Ancak turizmin gelişmesi için otel yapılması yeterli değildir. Otel işletmeciliğinin de öğrenilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Müdafaa Mukaddestir”, *Milliyet*, 27 Nisan 1955.

Konu: Bir Rus Casusunun Bir Milletvekili Tarafından Savunulması

Özet: Rus casusu olmakla suçlanan Hayati Kardeşin isimli bir mahkûmun avukatlığını bir milletvekili yapmıştır. Halk bu olaya tepki göstererek bir vatan hainin bir milletvekili tarafından savunulmasını eleştirmiştir. Oysa herkesin kendisini

savunmaya hakkı vardır. Bir avukatın görevi de suçu ne olursa olsun müvekkilini savunmasıdır.

ULUNAY, “Yanlışlıklar Komedi”, *Milliyet*, 29 Nisan 1955.

Konu: İçkili Bir Çiftin Başından Geçen Bir Olay

Özet: Yeni evlenen bir çift balayı yapmak üzere İzmir’de bir otele gitmiştir. Çift odasına gitmeden önce biraz içki içmiştir. Bundan dolayı sarhoş olmuşlardır. Odalarına dönerken kadın tuvalete gitmiştir. Kadın tuvaletten çıkınca yanlışlıkla başka bir odaya girmiştir. Yanlışlık sabah anlaşılmıştır.

ULUNAY, “Teziyenâmeler”, *Milliyet*, 30 Nisan 1955.

Konu: Denizcilik Bankası’nın Anket Yapması

Özet: İstanbul’da Denizcilik Bankası bir anket düzenlemiştir. Denizcilik Bankası bu anket sonuçlarına göre bazı yenilikler yapmaya hazırlanmaktadır. Bu olumlu bir gelişmedir. Ancak anketteki bazı sorular gereksizdir. Bu bakımdan insanlar bu anketleri doldururken sıkılmaktadır.

ULUNAY, “Müjde! Nat King Kol Gelecek”, *Milliyet*, 1 Mayıs 1955.

Konu: Nat King Kol’un İstanbul’da Konser Vermesi

Özet: Organizatörler 300 bin lira vererek Nat King Kol’u İstanbul’a gelmeye ikna etmiştir. Nat King Kol’un İstanbul’a geleceği haberi insanları heyecanlandırmıştır. İnsanlar şimdiden verilecek konserin biletlerini almaya hazırlanmaktadır. Böyle gereksiz bir organizasyon için bu kadar büyük bir para harcanması israftır. Ayrıca insanların bu olaya bu kadar ilgi göstermesi de şaşırtıcıdır.

ULUNAY, “Bir Nümûne-i İmtisal(!)”, *Milliyet*, 2 Mayıs 1955.

Konu: İzmir’de Öğrencilerin Öğretmenlerinin Gözü Önünde Fareleri Öldürmesi

Özet: İzmir’de bir okulda öğrenciler bir fareyi öğretmenlerinin gözü önünde öldürmüştür. Öğretmenleri bu olaya ses çıkarmamıştır. Öğrencilerin bu şekilde caniliğe alıştırılması kabul edilemez. Sorumluların bu öğretmen hakkında gereken işlemi yapması gerekmektedir.

ULUNAY, “Çilekeşler...”, *Milliyet*, 4 Mayıs 1955.

Konu: Polislere Yıpranma Payı Adı Altında Zam Yapılması

Özet: Polis memurlarına yıpranma payı adı altında 75 liralık bir zam yapılmıştır. Polislerin yaptıkları iş düşünüldüğünde bu parayı hak ettiği anlaşılmaktadır. Bu bakımdan bu zam kararı yerindedir. Ancak yapılan bu zammın yıpranma payı adı ile anılması doğru değildir.

ULUNAY, “Ormancının Müjdecisi”, *Milliyet*, 5 Mayıs 1955.

Konu: Amerika’dan Gelen Bir Uzmanın Ormanlarımızın Elli Yıl Sonra Yok Olacağını Açıklaması

Özet: Amerika’dan gelen bir uzman yaptığı araştırma sonunda ormanlarımızın elli yıl sonra yok olacağını açıklamıştır. Bu uzmanın açıklaması çok iyimserdir. Çünkü ülkemizde orman yangınları ve tahripler bu şekilde devam edecek olursa ormanlarımız birkaç yıl içinde yok olacaktır.

ULUNAY, “Avaramu!”, *Milliyet*, 6 Mayıs 1955.

Konu: Avare Filminin Çok Beğenilmesi

Özet: Hint yapımı olan Avare filmi tüm dünyada çok beğenilmiştir. Özellikle de ülkemizde büyük bir ilgi görmüştür. Bu filmin bu kadar beğenilmesin de tamamen Hint kültürünü anlatmasının büyük payı vardır. Bu noktada Türk sinemasının bu filmi örnek alması gerekmektedir.

ULUNAY, “Saadet, Aşk, Para”, *Milliyet*, 7 Mayıs 1955.

Konu: Evlilikte Aşk mı Önemlidir, Para mı Tartışması

Özet: Ankara Üniversitesi ve İstanbul Üniversitesi arasında bir münazara düzenlenmiştir. Münazaranın konusu “evlilikte aşk mı mutluluk getirir, para mı” dır. Tartışmayı Ankara Üniversitesi kazanmıştır. Ankara Üniversitesi evlilikte aşkın daha önemli olduğunu savunmuştur.

ULUNAY, “Turizm ve Dekor”, *Milliyet*, 8 Mayıs 1955.

Konu: Marmara Denizinde Batan Gemilerin Görüntü Kirliliği Oluşturması

Özet: Marmara Denizi’nde batan gemi enkazları bir türlü kaldırılamamıştır. Bu durum görüntü kirliliğine yol açmıştır. İstanbul gibi turizm potansiyeline sahip bir şehirde böyle bir görüntü kirliliği kabul edilemez. Yetkililerin bu duruma çözüm bulması gerekmektedir.

ULUNAY, “Erkeklik Davası”, *Milliyet*, 9 Mayıs 1955.

Konu: İstanbul’da Bir Adamın Eşinden Kendisini Hadım Ettiği Gerekçesiyle Davacı Olması

Özet: Gazetelerde çıkan bir habere göre İstanbul’da oldukça ilginç bir olay yaşanmıştır. Bir adam karısının bir doktorla anlaşarak kendisini hadım ettirdiğini iddia ederek mahkemeye başvurmuştur. Bir ailenin böyle bir olayla mahkemelik olması oldukça düşündürücüdür.

ULUNAY, “Kabahat Kimde?”, *Milliyet*, 10 Mayıs 1955.

Konu: Bir Çocuğun Yanlışlıkla Annesini ve Kardeşini Öldürmesi

Özet: Bir çocuk babasının dolu bir şekilde ortalıkta bıraktığı silahıyla oynarken annesini ve kardeşini vurarak öldürmüştür. Bu olayda iki insan yaşamını yitirmiş diğeri de ölmekten beter olmuştur. Bu noktada suç bu silahla oynayan çocuğa yüklenmemelidir. Asıl kabahat silahı dolu bir şekilde bir çocuğun ulaşabileceği bir yere koyan babadadır.

ULUNAY, “Atom Fedaisi”, *Milliyet*, 12 Mayıs 1955.

Konu: İstanbullu Bir Vatandaşın Amerika’nın Yapacağı Atom Bombası Denemesinde Denek Olmak İstemesi

Özet: Amerika, yeni geliştirdiği atom bombasını denemeye hazırlanmaktadır. Bir Türk vatandaş bu denemede cansız manken yerine kendisinin denek olarak kullanılmasını istemektedir. İstanbullu bu adam deney sırasında not tutarak patlamanın şiddetini insanlığa duyurmak istediğini söylemektedir. Oysa böyle bir patlamadan sonra ortada ne bu adam ne de bunun notları kalacaktır. Böyle bir işe gönüllü olmak deliliktir.

ULUNAY, “Kur’an-ı Kerim”, *Milliyet*, 13 Mayıs 1955.

Konu: Bir Gazetenin Kuran-ı Kerim Tercümesini Tefrika Etmesi

Özet: Bir gazete Kuran-ı Kerim tercümesini tefrika etmeye başlamıştır. Yapılan tercümelerde büyük hatalar yapılmıştır. Kuran tercümesi oldukça zor bir iştir. Bir gazetenin böyle bir işe kalkması doru değildir. Öte yandan üzerinde ayet bulunan gazeteler okunduktan sonra çöpe atılacaktır. Böyle bir hareket Kuran-ı Kerim’e saygısızlık olacağından bu gazetenin bu işten vazgeçmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Yurd ve Aşk”, *Milliyet*, 14 Mayıs 1955.

Konu: Tayini Anadolu’ya Çıkan Bir Memurun Durumundan Şikâyet Etmemesi

Özet: İstanbul’da çalışan genç bir hareket memurunun tayini Anadolu’ya çıkmıştır. Genellikle İstanbul’daki memurların Anadolu’ya çıkınca memurlar çok üzülmemektedir. Hatta bazıları istifa ederek Anadolu’ya gitmemektedir. Oysa bu genç memur durumundan hiç şikâyetçi değildir. Anadolu’nun her karışının kendi memleketi olduğunu belirten genç memur her yerde zevkle çalışacağını söylemektedir.

ULUNAY, “Bir Abideye Mersiye”, *Milliyet*, 15 Mayıs 1955.

Konu: Sultan Ahmet Tarafından Yapılan Tarihi Çeşmenin Tahrip Edilmesi

Özet: İstanbul’da Sultan Ahmet tarafından yapılan tarihi bir çeşme bulunmaktadır. Bu çeşme insanlar tarafından tahrip edildiği için içler acısı bir durumdadır. Ne yazık ki insanlarımız tarihi eserlere karşı gereken dikkati göstermemektedir. Bu eserler sırf zevk için tahrip edilmektedir. Bununla birlikte yetkililer bu eserlerin korunması için hiçbir önlem almamaktadır.

ULUNAY, “Şübhe Ediyorum”, *Milliyet*, 17 Mayıs 1955.

Konu: İstanbul Cami Yapma Bahanesiyle Para Toplanması

Özet: Son zamanlarda İstanbul’da bazı kişiler cami yaptıracaklarını söyleyerek halktan para toplamaktadır. Bu kişiler yardım yapan vatandaşlara makbuz vermektedir. Buna rağmen para toplayan bu kişiler pek güven vermemektedir. Çünkü artık İstanbul’da herkes dolandırıcı olmuştur. Makbuzla da çok rahat dolandırıcılık yapılabilmektedir. Vatandaşların bu konuda dikkatli olması gerekmektedir.

ULUNAY, “Köprü ve Sis”, *Milliyet*, 18 Mayıs 1955.

Konu: İstanbul’da Sisli Havalarda Deniz Ulaşımının Aksaması

Özet: İstanbul’da deniz ulaşımı son derece çilelidir. Özellikle de havanın sisli olduğu günlerde vapur seferleri işkence halini almaktadır. Bu durum karşısında bir önlem alınması gerekmektedir. Bunun için İstanbul’da bir köprünün yapılması şarttır.

ULUNAY, “Kur’anı Tercüme Bir İlimdir”, *Milliyet*, 19 Mayıs 1955.

Konu: Bir Gazetenin Kuran-ı Kerim Tercümesini Tefrika Etmesi

Özet: Bir gazete Kuran-ı Kerim tercümesini tefrika etmeye başlamıştır. Yapılan tercümeler büyük hatalar taşımaktadır. Bir gazetenin böyle zor bir işe kalkışması doğru değildir. Çünkü Kuran-ı Kerim’i tercüme etmek için Arapça bilmek yetmez. Kuran tercümesi başlı başına bir ilimdir. Ayrıca gazete kâğıtları dikkatli muhafaza edilmemektedir. Ayetlerin bu kâğıtların üzerine yazılması günahtır.

ULUNAY, “Zorla Söyletiyorlar”, *Milliyet*, 20 Mayıs 1955.

Konu: Demir Yollarının Bakımsızlıktan Çürümeye Yüz Tutması

Özet: Demir Yolları işletmesi tam bir düzensizlik içindedir. Kurum hiçbir iş yapmamaktadır. Vagonlar o kadar eskimiştir ki yürümeleri bile neredeyse mucizedir. Raylarda da durum farksız değildir. Bununla birlikte yetkililer vagonların ve rayların yenilenmesi için hiçbir adım atmamaktadır. Eğer bu yetkililer iş yapmayacaksa bu görevlerini bırakmalıdırlar.

ULUNAY, “Zaruri Bir Cevap”, *Milliyet*, 21 Mayıs 1955.

Konu: Bir Gazetenin Ulunay’ı Eleştiren Yazısına Cevap

Özet: Bir gazete Kuran-ı Kerim tercümesini tefrika etmektedir. Ulunay bunun yanlış olduğunu belirten yazılar yazmıştır. Ulunay'ın bu yazılarından dolayı bu gazete de Ulunay'ı eleştiren, Ulunay'ın fikirlerinin yanlış olduğunu iddia eden bir yazı çıkmıştır. Ulunay da bu yazısında fikirlerinin yanlış olmadığını belirtir. Ulunay Kuran tercümesinin bir gazetede tefrika edilmesinin dinen doğru olmadığını açıklar.

ULUNAY, “Bayram Hediyesi”, *Milliyet*, 22 Mayıs 1955.

Konu: Kabul Edilen Yeni Kira Kanunu

Özet: Türkiye Büyük Millet Meclisi hazırladığı kira kanunu tamamlayarak kabul etmiştir. Bu kanun pek çok kişiyi sevindirecektir. Çünkü kanun hazırlanırken kiracıların mağduriyeti göz önünde tutulmuştur. Bundan dolayı kiracıların lehine bir yasa çıkarılmıştır.

ULUNAY, “Hüküm Tarihidir”, *Milliyet*, 23 Mayıs 1955.

Konu: İstiklal Mahkemelerini Anlatan Bir Tarih Kitabının Mahkemeye Verilmesi

Özet: Bir tarih kitabı İstiklal Mahkemelerini anlattığı için mahkemeye verilmiştir. Tarihçilerin görevi sadece tarihin olumlu tarafını anlatmak değildir. Tarihin olumsuz yönleri de anlatılmalıdır. Bunları anlatıyor diye bir tarih kitabı mahkemeye verilmemelidir.

ULUNAY, “Yine O Devâsız Derd”, *Milliyet*, 26 Mayıs 1955.

Konu: Ormanlarımızın Tahrip Edilmesi

Özet: Ülkemizde ormanlar giderek azalmaktadır. Ne yazık ki insanlarımızın orman sevgisi bir türlü aşılanamamıştır. Ormanların önemi hâlâ kavranamamıştır.

İnsanlarımız ormanlara karşı gereken özeni göstermemektedir. Bundan dolayı her yaz orman yangınları ülkenin ciğerlerini yok etmektedir. Böyle devam ederse kısa bir süre içinde ülkemiz çöl olacaktır.

ULUNAY, “Rozetli Tahsilât”, *Milliyet*, 27 Mayıs 1955.

Konu: Kızılay’ın Çocuklara Bağış Toplatması

Özet: Kızılay bayram dolayısıyla bağış toplamaya başlamıştır. Bağışları çocuklara rozet satarak toplamaya çalışan Kızılay yanlış bir yol seçmiştir. Hayır işi gönülden gelen bir şeydir. Kimse bunun için zorlanmamalıdır. Ayrıca çocukların bu işte kullanılması da doğru değildir.

ULUNAY, “Pis Boğazlığa Dair”, *Milliyet*, 28 Mayıs 1955.

Konu: Hilton Otelinde Yemek Yiyen Bir Adamın Zehirlenmesi

Özet: İstanbul’da Hilton Oteli’nde yemek yiyen bir adam yemekten zehirlenmiştir. Bu adamın zehirlenme sebebi yemeklerden kaynaklanan bir problem değildir. Adam çok fazla yediği ve her yemeği karıştırdığı için zehirlenmiştir. Yani adamın zehirlenmesi kendi pisboğazlığından kaynaklanmıştır.

ULUNAY, “Örnek Köy, Temiz Köy”, *Milliyet*, 1 Haziran 1955.

Konu: Ankara’da Modern Bir Köy Kurulması

Özet: Kadınlar Birliği Ankara’da örnek bir köy kurmayı planlamaktadır. Bu örnek köyden kasıt modern bir köy kurulmasıdır. Ülkemizde modern köy kurma fikri gerçekçi değildir. Bu fikrin hayata geçirilmesi neredeyse imkânsızdır. Modern bir köy kurmak yerine temiz köylerin kurulması daha mantıklıdır.

ULUNAY, “Hey Zemâne Hey”, *Milliyet*, 2 Haziran 1955.

Konu: Orman Genel Müdürlüğünün Belgrad Ormanına Düzenlediği Gezi

Özet: Orman Genel Müdürlüğü Belgrad Ormanı'na bir gezi düzenlemiştir. Geziye İstanbul'un önemli isimleri katılmıştır. Gezide önce ormanlar hakkında bilgi verilmiştir. Daha sonra davetlilere ziyafet verilmiştir. Ancak davetliler bir kır ziyafeti beklerken kamyonlarla bir lokantadan hazır yemekler getirtilerek davetlilere ikram edilmiştir. Bu durum davetlilerin hoşuna gitmemiştir.

ULUNAY, "Mehmetçik! Bizi Affet...", *Milliyet*, 3 Haziran 1955.

Konu: Çanakkale'ye Yapılan Şehitlik Abidesi'nin Çürük Çıkması

Özet: Çanakkale'de şehitler anısına bir abide dikilmiştir. Tamamlanma aşamasına gelen abide bir profesör tarafından incelenince çürük olduğu ortaya çıkmıştır. Böylesine manevi değeri yüksek bir anıtın daha fazla para kazanmak için çürük yapılması son derece üzücüdür.

ULUNAY, "İranlı Misafirlerimiz", *Milliyet*, 6 Haziran 1955.

Konu: İran'dan Gelen Gazetecilerin Mevlana'yı Sahiplenmesi

Özet: İran'dan gelen bir grup gazeteci bir süreliğine ülkemizde konaklamıştır. Bu gazeteciler ülkemizin önemli turistik yerlerini gezerek ülkemize duydukları hayranlığı dile getirmiştir. Bu ziyaret sırasında gazetecilerin Mevlana'yı çok iyi tanıdığı ortaya çıkmıştır. Ayrıca bu gazeteciler Mevlana'yı kendi şairleri gibi sahiplenmişlerdir. Bu olay Mevlana'nın uluslar arası bir kimlik kazandığını göstermektedir.

ULUNAY, "İtimada Elveda Levhası", *Milliyet*, 7 Haziran 1955.

Konu: Ticarete Güvensizliğin Yaygınlaşması

Özet: Bir bakkalda “İtimada Elveda” levhası asılmıştır. Bu levha toplumun geldiği noktayı göstermektedir. Toplumda insanların birbirine güveni kalmamıştır. İnsanlar en küçük işlerde bile artık bir çıkar gözetmektedir. Bu bakkal bile bu yazıyı asarak ne sen bana güven ne de ben sana güveneyim mesajını vermiştir.

ULUNAY, “Süt Mes’elesi”, *Milliyet*, 8 Haziran 1955.

Konu: İstanbul’da Sütçülerin Süte Su Katması

Özet: İstanbul’da sütçülerin neredeyse tamamı süte su katarak satmaktadır. Böylelikle hem halkın sağlığıyla oynamakta hem de halkı kandırmaktadır. Bundan dolayı İstanbul’da süt satanlar çok büyük paralar kazanmıştır. Oysa süt üreticileri ise çok zor şartlarda geçinmektedir.

ULUNAY, “Yaza Girerken...”, *Milliyet*, 9 Haziran 1955.

Konu: Yazın Gelmesi ile Tahtakurularının Ortaya Çıkması

Özet: İstanbul’da yaz ayının gelmesi ile tahtakuruları insanları rahatsız etmeye başlamıştır. İnsanlar yaz aylarında bu haşereler yüzünden uyuyamamaktadır. İstanbul halkı yazın bu haşerelerden kurtulmak için karyolalarının ayağını su kovasının içine koymaktadır. Böylece suyu geçemeyen tahtakurularından kurtulmaya çalışmaktadır. Ancak çoğu zaman bu bile haşereleri durduramamaktadır.

ULUNAY, “Yersiz Telaş mı?”, *Milliyet*, 10 Haziran 1955.

Konu: Üsküdar’da Yaşanan Tramvay Kazası

Özet: Üsküdar’da Doğancılar yokuşundan inen tramvayın freni bozulmuştur. Tramvay hızla yokuştan inerken yolcular kendini korkuyla dışarı atmıştır. Şans sonucu kazada kimse hayatını kaybetmemiştir. Ancak bu olayda göstermiştir ki

büyük şehirlerde tramvaylar büyük tehlike teşkil etmektedir. Bundan dolayı İstanbul'daki tramvayların kaldırılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Tahtakurusundan Sonra”, *Milliyet*, 12 Haziran 1955.

Konu: İstanbul'da Sivrisineklerin Artması

Özet: İstanbul'da yaz ayının gelmesi ile halkın çilesi başlamıştır. Önce tahtakuruları halkın uykularını zehir etmiştir. Daha onlar bitmeden şimdi de sivrisinekler artmıştır. Sivrisineklerin artması üzerine bir gazetede bir doktorun yazısı çıkmıştır. Doktor bu yazısında sivrisinekler hakkında bilimsel bilgilere yer vermiştir. Halbuki İstanbul halkının bu bilgilere ihtiyacı yoktur. İstanbul halkının ihtiyaç duyduğu tek şey bu haşerelerden kurtulmaktır.

ULUNAY, “Vali Beyin Ziyafeti”, *Milliyet*, 13 Haziran 1955.

Konu: İstanbul Valisi'nin Ziyafet Vermesi

Özet: İstanbul Valisi Beylerbeyi Sarayı'nda bir ziyafet vermiştir. Ziyafet çok gösterişli olmuştur. Hatta gazetelerde çıkan haberlere göre törene dünyaca ünlü bazı yıldızlar da katılmıştır. İstanbul Valisi'nin böyle bir tören düzenlemesi çok da gerekli bir şey değildir.

ULUNAY, “Boğazın Melûl Sîması”, *Milliyet*, 14 Haziran 1955.

Konu: Kuruçeşme'ye Otel Yapılmak İstenmesi

Özet: İstanbul'da Kuruçeşme'ye bir otel yapılması gündemdedir. Ancak bu fikrin pek uygulanabilir olduğu söylenemez. Çünkü Kuruçeşme'ye yapılan kömür deposu yüzünden burası kömür isinden geçilmemektedir. Eğer bu kömür deposu kaldırılacak olursa o zaman burası ümit vaat edecektir.

ULUNAY, “Ma’hut Resim”, *Milliyet*, 15 Haziran 1955.

Konu: Hilton’un Açılışında Bir Ünlünün Çektirdiği fotoğrafın Tartışma Yaratması

Özet: Hilton Otelı’nin açılışında ünlü bir kadının çektiirdiği fotoğraf gazetelere manşet olmuştur. Fotoğrafta kadının iç çamaşırları görünmektedir. Bundan dolayı fotoğraf kamuoyunda tartışma yaratmıştır. Toplumun bu seviyeye gelmesi ürkütücüdür.

ULUNAY, “Karaborsa Nâm Şahıs...”, *Milliyet*, 16 Haziran 1955.

Konu: Ülkemizde Karaborsanın Hızla Yaygınlaşması

Özet: Ülkemizde karaborsa her geçen gün yaygınlaşmaktadır. Neredeyse piyasada satılan bütün ürünler karaborsaya düşmüştür. Bu durum ülkenin sosyal yapısına da büyük Zaralar vermektedir. Ancak bu durum karşısında yetkililer en ufak bir önlem dahi alamamaktadır. Tüccarlar karaborsacılığı neredeyse aleni bir şekilde yapacak kadar işi çığırından çıkartmıştır. Bu noktada ciddi önlemlerin alınmasının zamanı gelmiştir artık.

ULUNAY, “Düello”, *Milliyet*, 17 Haziran 1955.

Konu: Bir Okuyucunun Gazetenin Fotoğrafçısını Düelloya Davet Etmesi

Özet: Bir okuyucu *Milliyet* gazetesinin foto muhabirini düelloya davet etmiştir. Okuyucunun düello talebinin sebebi muhabirin bir ünlünün çıplak fotoğraflarını çekmesidir. Gazetecilik mesleğinde her zaman böyle olaylarla karşılaşılabilir. Bu bakımdan foto muhabirinin bu olayı ciddiye almadan gülüp geçmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Mevsim Dertleri”, *Milliyet*, 18 Haziran 1955.

Konu: İstanbul’da Yaşanan Kömür Sorunu

Özet: Daha kış ayı gelmeden İstanbullu kömür derdine düşmüştür. İstanbul halkının en büyük problemi kömürü evine taşımaktır. Çünkü sadece İstanbul’un belli semtlerine kömür deposu yapılmıştır. Kendi semtinde kömür deposu olmayan bir vatandaş bu kömürü evine götürene kadar kömür parası kadar da nakliye parası vermek zorundadır.

ULUNAY, “Bir İki Buçukluğun Hikâyesi”, *Milliyet*, 22 Haziran 1955.

Konu: Denizcilik Bankası Gişelerinin Eski Paraları Almaması

Özet: Bir vatandaş Denizcilik Bankası’nın gişesinden bilet almak için iki buçuk lira para vermiştir. Ancak gişe memuru para eski olduğu için parayı almamıştır. Böylece bu vatandaş bilet alamadığı için Üsküdar vapuruna binememiştir.

ULUNAY, “Yusuf Paşa’nın Nisfiyesi”, *Milliyet*, 23 Haziran 1955.

Konu: Asım Bey’in Yusuf Paşa’dan Kalan Nisfiyeyi Konservatuara Bağışlaması

Özet: Yusuf Paşa Asım Bey’e bir nisfiye hediye etmiştir. Asım Bey’in ölümü üzerine bu nisfiye konservatuara bağışlanmıştır. Konservatuar bu nisfiyeyi demirbaş olarak kaydederek buna bir değer biçmeye çalışmıştır. Konservatuarın bu tutumu yanlıştır. Bu tür eşyalara maddi olarak fiyat biçilemez. Çünkü bu tür eşyaların manevi değeri büyüktür.

ULUNAY, “Ağlanacak Hâl”, *Milliyet*, 24 Haziran 1955.

Konu: Bir Kadının Eşinden Ayrıldıktan Sonra Geneleve Düşmesi

Özet: İstanbul’da bir kadın eşinden ayrıldıktan sonra genelevde çalışmaya başlamıştır. Adam bu durumu öğrenince genelevleri tek tek arayarak karısını bulmaya çalışmıştır. Adam bu sırada on beş kadını eşine benzetmiştir. Bunun üzerine zabıtaya başvurarak bu kadınlarla bir odada yalnız görüştürülmesini talep etmiştir.

ULUNAY, “İstanbul İmtilâ Oluyor”, *Milliyet*, 25 Haziran 1955.

Konu: İstanbul Nüfusunun Hızla Artması

Özet: İstanbul nüfusu hızla artmaktadır. Bu nüfus patlaması yüzünden İstanbul büyük bir köy halini almaktadır. Bu olay karşısında etkili önlemlerin alınması gerekmektedir. En azından yüksekokulların İstanbul dışına yapılması gerekmektedir. Bu sayede nüfus biraz şehir dışına kaydırılmış olacaktır.

ULUNAY, “Biraz da Biz Dayansak”, *Milliyet*, 26 Haziran 1955.

Konu: Sebze Fiyatlarının Artması

Özet: Sebze fiyatları ciddi bir şekilde artmıştır. Sebze satıcıları bu zamları keyfi yapmaktadır. Ortada zam yapacak bir neden yoktur. Bu durumda vatandaşların da bir süre sebze almaması gerekmektedir. Halkın bu tepkisi sebze satıcılarını ikna ederek fiyatların düşmesini sağlayacaktır. Yeter ki vatandaşlar bir süre sebze almaktan kaçınsın.

ULUNAY, “İsimler ve Kelimeler”, *Milliyet*, 27 Haziran 1955.

Konu: Antalya’da Bir Kadının Askere Çağırılması

Özet: Gazetelerde çıkan bir habere göre Antalya’da Vedia isimli bir kadın nüfusta ismi yanlış yazıldığı için kayıtlara erkek olarak geçmiştir. Neticede bu kadın

askerlik çağı gelince askere çağırılmıştır. Yanlışlık ancak bu zaman fark edilmiştir. Ne yazık ki ülkemizde böyle yanlışlıklar çok sık yaşanmaktadır.

ULUNAY, “Tıp Kongresi, Mevlana Müziği(!)”, *Milliyet*, 28 Haziran 1955.

Konu: Tıp Kongresinde Bir Doktorun Anlaşılmayan Bir Konuşma Yapması

Özet: Türk Tabipler Birliği İstanbul’da bir kongre düzenlemiştir. Bu kongrede doktorlar sorunlarını anlatmıştır. Bu sırada konuşma yapan bir doktorun kullandığı bir cümle herkesi şaşırtmıştır. Doktor: “Her yıl muazzam bir tören yaparsınız bir yandan da Mevlana müziği çalarsınız.” diye bir cümle kurmuştur. Ancak hiç kimse doktorun bu cümle ile ne kastettiğini anlamamıştır.

ULUNAY, “Azm, İrade, İntihar”, *Milliyet*, 29 Haziran 1955.

Konu: Bir Okuyucunun Yazara Gönderdiği Mektupta İntihar Edeceğini Söylemesi

Özet: Bir okuyucu yazara bir mektup göndermiştir. Bu okuyucu uzun bir süredir iş aradığını; ancak bir türlü iş bulamadığını yazmaktadır. Mektup sahibi biraz daha işsiz kalırsa intihar edeceğini söylemektedir. Yazar bu mektup karşısında okuyucusunun biraz daha sağlam durmasını istemektedir. Yazar intiharın zayıf insanların işi olduğunu belirtmektedir.

ULUNAY, “Tarzandan İlham”, *Milliyet*, 1 Temmuz 1955.

Konu: Manisa’da Bir Adamın 80 Bin Ağaç Dikmesi

Özet: Manisa’da yaşayan Ahmed Bedevi isimli bir adam bütün yaşamını ağaç dikmeye adanmıştır. Bu adam bütün yaşamı boyunca 80 bin ağaç dikip yetiştirmiştir. Bir tarafta orman düşmanları ormanları yok ederken öbür tarafta böyle

insanlar da bulunmaktadır. Ormanları yok eden kişilerin bu adamı örnek alması gerekmektedir.

ULUNAY, “Şeker Vesikasına Şükür!”, *Milliyet*, 2 Temmuz 1955.

Konu: İstanbul’da Şekerin Karne ile Satılması

Özet: İstanbul’da şekerin karaborsaya düşmesi üzerine belediye şekeri karne ile satmaya karar vermiştir. Belediyenin bu kararı halkı büyük bir zahmetten kurtarmıştır. Belediyenin bir an evvel karaborsaya düşen diğer ürünleri de karne ile satmaya başlaması gerekmektedir.

ULUNAY, “Rahmete Vesile...”, *Milliyet*, 3 Temmuz 1955.

Konu: İstanbul’da Yeni Yapılan Bir Şilebin Denize İndirilmesi

Özet: İstanbul’da Gazeteci Abidin Daver anısına bir şilep yapılarak törenle suya indirilmiştir. Törene İstanbul’un önde gelen resmi görevlileri katılmıştır. Törende yetkililerin konuşmaları o kadar uzun sürmüştür ki şilebin suya indirilmesi için altına konulan yağlar kurumuş ve şilep zorla suya indirilmiştir.

ULUNAY, “Gülünç Bir Fâcia ”, *Milliyet*, 4 Temmuz 1955.

Konu: Eşinden Ayrılan Bir Kadının Kızını Evlatlık Vermek Zorunda Kalması

Özet: Bursa’da eşinden ayrılan bir kadın ikinci kez evlenmiştir. Ancak ikinci eşi kadının ilk eşinden olan kızını kabul etmemiştir. Bunun üzerine kadın istemeye istemeye kızını evlatlık vermiştir. Aradan uzun yıllar geçtikten sonra bu kız büyümüş ve gerçek annesini arayarak bulmuştur. Anne ve kız birbirine kavuşarak mutlu olmuştur.

ULUNAY, “Zelzele ve Ötesi”, *Milliyet*, 5 Temmuz 1955.

Konu: İstanbul’da Deprem Olması

Özet: İstanbul’da 4 Temmuz tarihinde hafif şiddette bir deprem olmuştur. Gazeteciler deprem hakkında bilgi almak için rasathaneye gittiklerinde rasathanede kimsenin olmadığını fark etmiştir. Rasathanede sadece bir bekçi bulunmaktadır. Nöbetçi memur bile dinlenmek için kendi evine gitmiştir.

ULUNAY, “Biz Anlamıyoruz Efendim!”, *Milliyet*, 7 Temmuz 1955.

Konu: Klasik Türk Müziğinin Eleştirilmesi

Özet: Bir gazetede çıkan bir yazıda klasik Türk müziği ağır bir şekilde eleştirilmiştir. Yazıda klasik Türk müziğinin anlaşılmasız ve ahenksiz olduğu söylenmektedir. Klasik Türk müziği yerine Batı müziğinin dinlenilmesi gerektiği savunulmuştur. Oysa asıl anlaşılmasız olan Batı müziğidir. Türk halkı kendi müziğini dinlemekten zevk duymaktadır. Kimse bundan dolayı Türk halkını eleştiremez. Batı müziğini seven varsa kendisi bunu dinlemelidir. Ancak Türk halkına zorla bunu dinletmeye çalışmamalıdır.

ULUNAY, “Nef’i ve Onu Bilenler”, *Milliyet*, 11 Temmuz 1955.

Konu: Abdülkadir Karahan’ın Nef’i ile İlgili Eseri

Özet: Abdülkadir Karahan Nef’i ile ilgili bir eser yazmıştır. Nef’i, Nedim, Şeyh Galip, Fuzuli, gibi sanatçıları okumak ve anlamak oldukça güçtür. Bu şairler şiirlerinde Arapça ve Farsça kelimelere geniş yer vermiştir. Bundan dolayı bu şairlerin anlaşılması için bu dillerin bilinmesi gerekmektedir. Abdülkadir Karahan bu dilleri bildiği için Nef’i’yi anlamıştır. Bu bakımdan eseri başarılıdır.

ULUNAY, “Son Kararlar”, *Milliyet*, 12 Temmuz 1955.

Konu: Karaborsayla Mücadele Etmek İçin Ürünlerin Karne ile Satılması

Özet: Karaborsanın önüne geçilebilmesi için İstanbul’da ürünler karne ile satılmaya başlanmıştır. Bu kararla birlikte karaborsanın biraz önüne geçilmiştir. Piyasalar da ciddi bir şekilde canlanmaya başlamıştır. Belediyenin karaborsa ile mücadele etmek için bu kararları uygulamaya devam etmesi gerekmektedir. Bununla birlikte mücadele için farklı tedbirler de alınmalıdır.

ULUNAY, “Bir Zabıta Vak’ası”, *Milliyet*, 13 Temmuz 1955.

Konu: Beyoğlu’nda Bir Gazinonun Basılması

Özet: Beyoğlu’nda otuz beş kişilik bir grup bir gazinoyu basarak buradan haraç almak istemiştir. Gazinodaki güvenlikçiler ve diğer çalışanlar haraç vermeyerek bu grupta kavgaya tutuşmuştur. Bunun üzerine polis olay yerine gidip kavgayı ayırmıştır. Bu olayda polis kavgayı ayırmakla yetinmiştir. Oysa polisin haraç almak isteyen bu çete üyelerini tutuklaması gerekmektedir.

ULUNAY, “Çivi Çivi Söker”, *Milliyet*, 14 Temmuz 1955.

Konu: İstanbul’da Domates Kasasından Çivi Çıkması

Özet: İstanbul’da hale getirilen kırk domates kasasından çivi çıkmıştır. Bu olay karaborsanın bir neticesidir. Karaborsacılar o kadar çok stok yapmıştır ki artık neyi nerede sakladıklarını kendileri bile karıştırmaktadır. Ticaretin bu hale gelmesi oldukça üzücü bir olaydır.

ULUNAY, “Zorla Baştan Çıkıyoruz”, *Milliyet*, 15 Temmuz 1955.

Konu: Kızını Tedavi Etmek İsteyen Bir Babanın Kaçak Yollarla Yurtdışına Çıkması

Özet: İstanbul’da bir kız çocuğu kulaklarından rahatsızlanmıştır. Bu kızın Türkiye’de tedavi edilemediği için yurtdışına götürülmesi gerekmektedir. Ancak bunun için de uzman doktorların bu kıza bu yönde bir rapor vermesi gerekmektedir. Ne yazık ki uzman doktorlar hasta kıza bu raporu vermemiştir. Çaresiz kalan baba kızını kaçak yollarla yurtdışına götürmek zorunda kalmıştır.

ULUNAY, “Süt Da’vası”, *Milliyet*, 16 Temmuz 1955.

Konu: İstanbul’da Süte Su Katılması

Özet: İstanbul’da bir günde yaklaşık 60 ton süt üretilmektedir. Buna karşın İstanbul’da bir günde satılan süt miktarı 120 tondur. Bu rakamlar da göstermektedir ki İstanbul’da süte yarı yarıya su katılmaktadır. Böyle bir sahtekârlık karşısında belediyenin etkili bir tedbir alamaması son derece vahimdir.

ULUNAY, “Bir Dayak Münasebeti ile”, *Milliyet*, 17 Temmuz 1955.

Konu: Bir Ses Sanatçısının Hayranından Dayak Yemesi

Özet: Bir ses sanatçısı gazinoda şarkı söylerken içkili bir hayranı sanatçının yanına gelerek ondan bir şarkı okumasını istemiştir. Sanatçı hayranının istediği şarkıyı okumamıştır. Bunun üzerine hayranı sanatçıyı sahnede dövmüştür.

ULUNAY, “Müdafaa Hakkı”, *Milliyet*, 18 Temmuz 1955.

Konu: Bazı Avukatların Karaborsacıları Savunmaması

Özet: Ülkemizde karaborsacılık giderek artmıştır. Karaborsacılığın artmasıyla bu suçtan yakalanan kişilerin de sayısı artmıştır. Bazı avukatlar karaborsacılıktan yakalanan bu suçluları savunmama kararı almıştır. Avukatların bu

tutumu yanlıştır. Çünkü avukatın görevi suçu ne olursa olsun müvekkilini savunmaktır. Nasıl doktor hastasını seçemiyorsa avukatta müvekkilini seçmemelidir.

ULUNAY, “Dörtler ve Atom Enerjisi”, *Milliyet*, 19 Temmuz 1955.

Konu: Gelişmiş Dört Ülkenin Cenevre’de Toplanması

Özet: Gelişmiş dört ülke Cenevre’de dünya barışını görüşmek üzere bir toplantı yapmıştır. Ancak bir profesörün iddiasına göre bu dört ülke diğer yıldızlardan dünyamızı ziyaret eden uzaylılarla ilgili konuşmak için bir araya gelmiştir. Profesörün iddiasına göre uzaylılar dünyada atom bombasının kullanılmasından rahatsızlık duydukları için dünyamızı ziyaret etmiştir.

ULUNAY, “Çocuk Terbiyesi”, *Milliyet*, 20 Temmuz 1955.

Konu: Bir Milletvekilinin Arabasına Taş Atan Bir Çocuğu Dövmesi

Özet: Bir milletvekili arabasına taş atan bir çocuğu yakalayıp dövmüştür. Bu olay üzerine gazeteler milletvekilini ağır bir şekilde eleştirmiştir. Gazeteler milletvekilinin bu hareketinden dolayı bir çocuğu dövmemesi gerektiğini savunmuştur. Milletvekili bu çocuğu döverek çocuğa bir ders vermiştir. Ailesinin terbiye etmediği bu çocuğu milletvekili terbiye etmiştir. Gazetelerin bu olayı bu şekilde değerlendirmeleri yanlıştır.

ULUNAY, “Bir Elif Çekdi Yine...”, *Milliyet*, 21 Temmuz 1955.

Konu: Bir Gazetenin Yazarın Bir Yazısını Eleştirmesi

Özet: Ulunay daha önce yazdığı fıkra r l n birinde bir ses sanatçısının sarhoş bir hayranından dayak yemesini anlatmıştır. Ulunay bu fıkra da sarhoş adam kadar ses sanatçısının da haksız olduğunu ifade etmiştir. Bir gazete yazarı bu fıkra dan

dolayı ağır bir dille eleştirmiştir. Bu gazete yazarı sarhoş adamın tarafını tutmakla itham etmiştir. Ulunay'da bu yazısında gazetenin bu iddiasına karşılık vermiştir.

ULUNAY, “Bekçiler ve Formaliteler”, *Milliyet*, 23 Temmuz 1955.

Konu: Bolu'da Bekçilerin Parasının Valilikçe Tahsil Edilmesi

Özet: Bolu'da halkın bir kısmı bekçilerin parasını ödememiştir. Bunun üzerine valilik sert bir ihtarname göndermiştir. Bu ihtarnamenin dili oldukça ağırdır. Valiliğin böyle sert bir üslup kullanması yakışıksız bir davranıştır. Kaldı ki bekçiler de görevlerin hakkıyla yerine getirmemektedir.

ULUNAY, “Baruthane Yangını”, *Milliyet*, 24 Temmuz 1955.

Konu: Bakırköy'de Meydana Gelen Yangın

Özet: Bakırköy'de Baruthane'de bir yangın meydana gelmiştir. Her zaman olduğu gibi bu yangın da ihmal yüzünden çıkmıştır. Bu yangında ihmali bulunanların hemen tespit edilip cezalandırılması gerekmektedir. Ne yazık ki bunun olacağı pek de mümkün görünmemektedir. Çünkü ülkemizde hiçbir zaman için dorumlular cezasını çekmemiştir. Bu olayda böylece unutulup gidecektir.

ULUNAY, “Neden Yıkıyorlar”, *Milliyet*, 25 Temmuz 1955.

Konu: Harbiye Mektebi Binasının Yıkılmak İstenmesi

Özet: Harbiye Mektebi binasının yıkılacağına dair söylentiler yayılmaktadır. Bu bina tarihi bir öneme sahiptir. Bu bakımdan manevi bir değer taşımaktadır. Buranın yıkılması demek bu manevi değere saygısızlık etmek anlamına gelmektedir. Bu binanın yıkılması yerine restore edilmesi daha mantıklı olacaktır.

ULUNAY, “Lüzumsuz Teşkilat”, *Milliyet*, 26 Temmuz 1955.

Konu: Antalya ve Marmaris’te Orman Yangınlarının Yaşanması

Özet: Antalya ve Marmaris’te orman yangınları meydana gelmiştir. Orman Genel Müdürlüğü günlerdir devam eden bu yangınlar karşısında çaresiz kalmıştır. Orman yangınları bu şekilde devam edecek olursa ülkemizde beş yıl içinde orman kalmayacaktır. Bu duruma seyirci kalan Orman Genel Müdürlüğü’nün artık üzerine düşeni yapması gerekmektedir.

ULUNAY, “Çifte Telli”, *Milliyet*, 27 Temmuz 1955.

Konu: Bandırma Hava Üssünde Bir Binbaşının Çifte Telli Oynaması

Özet: Bandırma Hava Üssünde pilotlarımızın başarılı uçuşlarını gören bir binbaşı dayanamayarak çiftetelli oynamıştır. Amerikalı subayın bu hareketi büyük ilgi görmüştür. Bütün gazeteler bu habere yere vermiştir. Ayrıca yazar bu olaydan hareketle çiftetellinin Türk müziğindeki yerinden de bahsetmiştir.

ULUNAY, “Memnu Meyva Ta’rifesi”, *Milliyet*, 29 Temmuz 1955.

Konu: Genelevlerde Yapılan Zammın Gazetelere Çıkması

Özet: Genelev tarifelerine zam yapılmıştır. Gazeteler bu zam haberine yer vermiştir. Hatta bazı gazeteler genelevlerin tarifelerini bile yazmıştır. Bu olay ahlaki açıdan ülkemizin geldiği kötü noktayı göstermektedir. Eskiden bu tür şeylerden bahsetmek bile ayıp sayılırken günümüzde bunlar gazetelere haber olmaktadır.

ULUNAY, “Cinnet ve Mes’uliyet”, *Milliyet*, 3 Ağustos 1955.

Konu: İstanbul’da Bir Öğretmenin Karısını Öldürmesi

Özet: İstanbul Beykoz’da bir öğretmen cinnet geçirerek karısını öldürmüştür. Yapılan araştırmada bu öğretmenin akıl hastası olduğu anlaşılmıştır. Daha önce de karısını bıçaklayan bu öğretmen iki yıl akıl hastanesinde kaldıktan sonra taburcu olmuş ve tekrar işine dönmüştür. Kısa bir süre sonra da karısını öldürmüştür. Böyle bir hastanın taburcu edilmesi büyük bir sorumsuzluktur. Bunun tekrar öğretmenliğe alınması ise daha büyük bir sorumsuzluktur.

ULUNAY, “İstanbul’u Bilmeyoruz”, *Milliyet*, 4 Ağustos 1955.

Konu: İstanbul’da Yaşayan İnsanların İstanbul’un Tarihi Yerlerini Bilmemesi

Özet: İstanbul’da yaşayan halkın büyük bir kısmı İstanbul’un tarihi yerlerini bilmemektedir. Bu tarihi yerlerin önemi hakkında ise bilgi sahibi olan çok az kişi vardır. Bu noktada yetkililere büyük bir iş düşmektedir. Yetkililer rehberler ve cep kitapları hazırlayarak İstanbul halkına bu tarihi yerler hakkında bilgi vermelidir. Halka bu tarihi yerlerin önemi anlatılarak halkın tarihe duyarlı hale getirilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Şerîri Affetmemeli”, *Milliyet*, 5 Ağustos 1955.

Konu: İstanbul’da Nazik Bir Beyefendi’nin Saldırıya Uğraması

Özet: İstanbul’da nazik bir beyefendi arabasıyla evine giderken yolda bir arabanın durduğunu görmüştür. Bu beyefendi bir sorun olduğunu düşünerek arabanın yanına gidip yardım etmek istediğini söylemiştir. Fakat arabadaki gençler bu adamı kendilerine evladım dediği için dövmüşlerdir. Gençler kısa sürede yakalanmıştır. Ancak bu nazik beyefendi şikâyetçi olmadığı için serbest bırakılmışlardır. Bu nazik adamın gençlerden şikâyetçi olmaması son derece yanlıştır. Çünkü bu gençler ceza almadıkları için bu eşkıyalığı yine yapacaklardır.

ULUNAY, “Susuzluk”, *Milliyet*, 6 Ağustos 1955.

Konu: İstanbul’da Seyyar Su Satıcılarının Kirli Olması

Özet: İstanbul’da dükkânlar fazla kâr sağlamadığı için su satmamaktadır. Bundan dolayı susayan vatandaşlar seyyar su satıcılarından su almaktadır. Ancak seyyar su satıcıları da çok kirli olduğu için vatandaşın sağlığını tehlikeye atmaktadır. Bu satıcılar sattıkları suyun temizliğine de hiç dikkat etmemektedir.

ULUNAY, “Çarık, Kaval ve Aba”, *Milliyet*, 7 Ağustos 1955.

Konu: Kasım Gülek’e Çarık, Kaval ve Aba Hediye Edilmesi

Özet: CHP Genel Sekreteri Kasım Gülek’e farklı kişiler tarafından çarık, kaval ve aba hediye edilmiştir. Kasım Gülek’in bu hediyelerle ne yapacağı merak edilmektedir.

Kasım Gülek’e bu hediyelerin verilmesi onun çobana benzetildiğinin göstergesidir. Zaten siyasette de pekiyi olmayan Kasım Gülek bu işe başlamalıdır.

ULUNAY, “Hilton, Hilton, Hilton...”, *Milliyet*, 9 Ağustos 1955.

Konu: Hilton Otelinin Sürekli Gündemde Olması

Özet: Gazetelerde her gün Hilton Oteli ile ilgili haberler çıkmaktadır. Bu otel bir gün pahalılığı olduğu için, bir gün lüks olduğu için, bir gün çalışanları kavga ettiği için haber olmaktadır. Bir yerin böyle önemsiz nedenlerle haber olması yanlıştır. Gazeteler bu haberleri yaparak bu otelin reklamını yapmaktadır. Bu da haksız rekabete yol açmaktadır.

ULUNAY, “Bir Denâat Karşısında”, *Milliyet*, 10 Ağustos 1955.

Konu: Çanakkale’de İçkili Bir Eğlencede Mevlit Okunması

Özet: Çanakkale'nin Kilit-i Bahr köyünde bir grup içkili bir eğlence düzenlemiştir. Bu eğlenceye ayrıca mevlit okunmuştur. Mevlit okumak dini bir ayin özelliği taşımaktadır. Bundan dolayı bu ayin sırasında içki içmek yanlıştır.

ULUNAY, “Harp Okulu ve Kadın”, *Milliyet*, 12 Ağustos 1955.

Konu: Kadınların Harp Okulu'na Alınması

Özet: İki genç kız Harp Okulu'na başvurmuştur. Bu kızlardan birinin başvurusu kabul edilmiş ve bu kız Harp Okulu'na alınmıştır. Askerlik fiziksel güç gerektiren bir meslektir. Bu yönüyle kadınlara uygun değildir. Kadınların askerliğe alınması doğru olmayacaktır.

ULUNAY, “Av Mevsimine Girerken”, *Milliyet*, 13 Ağustos 1955.

Konu: Avcıların Sorunları

Özet: Kısa bir süre sonra avlanma yasağı kalkacak ve av sezonu açılacaktır. Ne yazık ki avcılar buna sevinememektedir. Çünkü ülkemizde avcılarının önemli sorunları vardır. Bu sorunların başında avcılardan alınan yüksek vergiler gelmektedir. Birçok avcı bu yüksek vergileri ödeyememektedir. Bunun yanında avcılık ruhsatı olmadığı halde yasak döneminde bile avlanan avcılar bulunmaktadır. Hiç kimse bu avcılara müdahale etmemektedir. Ülkemizde avcılarının önemli bir sorunu da av malzemelerinin bulunmamasıdır.

ULUNAY, “İhtikâr ve Cezası”, *Milliyet*, 14 Ağustos 1955.

Konu: Karaborsanın Cezasının Az Olması

Özet: İstanbul'da iki kişi karaborsacılıktan yakalanmıştır. Bu şahıslara sadece on beş günlük hapis cezası ve cüzü bir miktar para cezası verilmiştir. Bu kadar büyük

bir suçta böyle küçük bir ceza verilmesi adil değildir. Ayrıca verilen bu cezaların caydırıcılığı da yoktur.

ULUNAY, “Bir Vak’a Münasebeti ile”, *Milliyet*, 15 Ağustos 1955.

Konu: Şişli’de Yaşanan Bir Hırsızlık Olayı

Özet: Şişli’de gece yarısı bir mağaza soyulmuştur. Bu soygundan kimsenin haberi olmamıştır. Oysa o gece seksen bekçi Şişli’de nöbet tutmaktadır. Bu kadar bekçi içinde bu hırsızlı olayının yaşanması son derece düşündürücüdür. Bu olay da göstermektedir ki bekçilik kurumu iyice bozulmuştur. Bu kurumun en kısa süre içinde düzeltilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Yine Delilik Bâbında...”, *Milliyet*, 18 Ağustos 1955.

Konu: İstanbul’da Akıl Hastalıkları Üzerine Konferans Düzenlenmesi

Özet: İstanbul’da akıl hastalıkları üzerine bir konferans düzenlenmiştir. Bu konferansta akıl hastalıklarının artış gösterdiği anlatılmıştır. Buna gerekçe olarak sanayi devrimi ve yeni yaşam koşulları gösterilmiştir. Yeni yaşam koşulları insanların sinirlerine zarar vermektedir. Bundan dolayı konferansta dile getirilen görüş doğruluk payı taşımaktadır. Özellikle de apartman yaşamının insanların ruh sağlığı üzerinde olumsuz etkileri vardır.

ULUNAY, “Acı Hatıralar”, *Milliyet*, 19 Ağustos 1955.

Konu: Edebiyatımızda Anı Türüne Önem Verilmemesi

Özet: Edebiyatımızda anı türüne gereken önem verilmemiştir. Ne yazık ki sadece Cellâtların anıları okuyucularla buluşmaktadır. Önemli devlet adamlarının, tarihe tanıklık eden şahsiyetlerin anıları çok azdır. Bunlara da gereken önem verilmemektedir.

ULUNAY, “Sade Plajlar mı?”, *Milliyet*, 20 Ağustos 1955.

Konu: İstanbul Sahillerinin Kirli Olması

Özet: İstanbul Belediyesi hazırladığı bir raporda İstanbul sahillerinin çok kirli olduğunu belirtmiştir. Ne yazık ki İstanbul’da sadece sahiller kirli değildir. Lokantalar, fırınlar, seyyar sarıcılar, garsonlar, sokaklar kısacası herkes ve her yer kirlidir. Belediyenin bütün bunları görmezden gelip sadece sahiller üzerine bir rapor hazırlaması yanlıştır.

ULUNAY, “Hayvancılık ve Güçlükleri”, *Milliyet*, 22 Ağustos 1955.

Konu: Ülkemizde Hayvancılığın Zorlukları

Özet: Ülkemizde hayvancılık son derece güç bir uğraştır. Özellikle de hayvan hastalıkları hayvancılıkla uğraşanların en korkulu rüyalarıdır. Çünkü her sene hayvan hastalıkları yüzünden pek çok hayvan telef olmaktadır. Bu durum hayvancılıkla uğraşanları büyük zarara uğratmaktadır. Hayvan hastalıkları ile mücadele etmenin ilk şartı veterinerlik kurumunu geliştirip etkinleştirmektir. Eğer bu sağlanırsa hayvan hastalıkları biraz azaltılabilir.

ULUNAY, “Mûsikimizin Hakkı”, *Milliyet*, 23 Ağustos 1955.

Konu: Hasan Ali Yücel’in Türk Sanat Müziğini Eleştirmesi

Özet: Hasan Ali Yücel bir makalesinde Türk sanat müziğini ağır bir şekilde eleştirmiştir. Hasan Ali Yücel Türk sanat müziğini acıyı konu alması nedeniyle beğenememektedir. Öte yandan bu müziği meyhane müziği olmakla suçlamaktadır. Ulunay bu fıkrasında Hasan Ali Yücel’in bu makalesine karşı çıkmaktadır. Yazar Hasan Ali Yücel’in birinci iddiasını kabul etmektedir. Ancak yazar acının konu

alınmasını bir eksiklik olarak görmemektedir. Öte yandan Türk sanat müziğinin meyhane müziği olduğu iddialarını kabul etmemektedir.

ULUNAY, “Üsküdar’ın Zaferi”, *Milliyet*, 24 Ağustos 1955.

Konu: Memurların Ekonomik Sıkıntı Çekmesi

Özet: Yazar bu yazısında Üsküdar şarkısından hareketle memurların ne kadar büyük ekonomik sıkıntılar yaşadığını anlatmaktadır. Üsküdar şarkısında anlatılan kâtip bir memurdur. Şarkıdaki kâtipin altın gözlüğü, gümüş bastonu ve kolalı gömleği vardır. Oysa 1955 senesinde memurun yiyecek ekmeği yoktur. Memur evi olmadığı için kiradadır. Ne yazık ki bu kirayı bile ödeyecek gücü kalmamıştır.

ULUNAY, “Hürriyet ve Radyomani”, *Milliyet*, 25 Ağustos 1955.

Konu: Bir Okuyucunun Yazara Gönderdiği Bir Mektup

Özet: Yazar bu fıkrasında bir okuyucusunun kendisine gönderdiği bir mektuba yer vermektedir. Bu mektubu gönderen kişi komşusundan şikâyet etmektedir. Okuyucunun komşusu sabaha kadar yüksek sesle radyo dinleyerek onu rahatsız etmektedir. Okuyucu bu durum karşısında yazardan yardım istemektedir. Yazar okuyucusuna polise gitmesini tavsiye etmiştir.

ULUNAY, “Al A Kuzum Bir Daha!”, *Milliyet*, 26 Ağustos 1955.

Konu: İstanbul’da Bir Bekçinin Metresini Vurması

Özet: Yazar bu fıkrasında bekçileri eleştirmektedir. Daha önce de bu konuya değinen yazar İstanbul’da yaşanan bir olayı örnek göstermektedir. İstanbul’da bir bekçi metresini silahla vurarak öldürmüştür. Bir bekçinin devletin kendisine verdiği silahla bir kadını öldürmesi bekçilerin ne duruma geldiğini göstermektedir. Yazara göre bu kurumun bir an evvel kaldırılması gerekmektedir.

ULUNAY, “31’inci Sene...”, *Milliyet*, 27 Ağustos 1955.

Konu: İş Bankası’nın Kuruluşunun 31. Yılı

Özet: Yazar bu yazısında İş Bankası’nın kuruluşunun 31. yılı münasebetiyle bu kurum hakkında bilgi vermektedir. Yazara göre bu kurum bu 31 yıllık süre içinde önemli hizmetlerde bulunmuştur. İş Bankası’nın bu hizmetleri ülke ekonomisinin gelişmesine önemli katkılar sağlamıştır. İş Bankası ülkemizde bankacılığın da gelişmesine önemli katkılar sağlamıştır. Banka personel yetiştirmek amacıyla bir de okul açmıştır.

ULUNAY, “Hazıra Konma Siyaseti”, *Milliyet*, 28 Ağustos 1955.

Konu: Yunanistan’ın Kıbrıs’ı Almak İstemesi

Özet: Yunanistan’ın Kıbrıs hakkında kötü emelleri bulunmaktadır. Yunanistan daha önce Girit’te yaptığı gibi bu adayı da kendi topraklarına katmak istemektedir. Yunanistan’ın bu siyaseti kabul edilemez. Kıbrıs vatan toprağıdır. Yunanistan’a bırakılamaz.

ULUNAY, “Hürriyet Şehidleri”, *Milliyet*, 29 Ağustos 1955.

Konu: Fransa’nın Kuzey Afrika’yı Sömürmesi

Özet: Fransa Kuzey Afrika’daki ülkeleri sömürmeye devam etmektedir. Bu şekilde bu ülkelere özgür yaşam şansı verilmemektedir. Dünyanın geldiği noktada sömürge anlayışına yer yoktur. Fransa’da en kısa zamanda bunu anlayacak ve bu sömürgelerden çekilecektir. Böylece Fas, Cezayir ve Tunus özgürlüğüne kavuşacaktır.

ULUNAY, “Dostumuza Muhabbetnâme”, *Milliyet*, 30 Ağustos 1955.

Konu: Yunanistan'ın Kıbrıs'ı Almak İstemesi

Özet: Yunanistan tarih boyunca hep Türklere dost olarak yaklaşmıştır. Ancak en zor zamanında Türkleri sırtından vurmuştur. Bu sinsi dost şimdi aynı şeyi Kıbrıs meselesinde tekrarlamak istemektedir. Ancak Yunanistan bunu bilmelidir ki bu kez Türkler eskisi kadar merhametli davranmayacaktır.

ULUNAY, “Tazelenen Bir Hikâye”, *Milliyet*, 1 Eylül 1955.

Konu: Bir Güreş Müsabakasında Yaşanan Bir Olay

Özet: Büyük pehlivanlardan Yaşar Doğu'nun jübile yapması için bir müsabaka düzenlenmiştir. Bu müsabakada daha önce güreşlerden men edilen bir genç olay çıkarmıştır. Bu gen Yaşar Doğu ile güreşmek istemiştir. Görevliler genci güreş alanından çıkarmak isterken bir arbede yaşanmıştır. Yaşar Doğu gibi dürüst ve ahlaklı bir güreşçinin jübilesinde böyle bir olayın yaşanması son derece üzücüdür.

ULUNAY, “Öndeki Zencirli”, *Milliyet*, 2 Eylül 1955.

Konu: Yunanlıların Kıbrıs Üzerinde Hak İddia Etmesi

Özet: Yunanistan Kıbrıs üzerinde hak iddia etmektedir. Yunanistan bu talebini son zamanlarda daha yüksek sesle dile getirmeye başlamıştır. Son olarak Yunanlı gençler Londra'da bir gösteri yaparak Türklerin adayı işgal ettiklerini dünyaya duyurmak istemişlerdir. Bu amaçla bir kadına Yunanistan bayrağı giydirerek ellerini zincirlemişlerdir. Bu olayla dünyanın dikkatini çekmeyi amaçlayan Yunanistan bu defa istediğini alamayacaktır. Çünkü Türk halkı kanıyla aldığı bu adayı kanı pahasına savunacaktır.

ULUNAY, “Bir Akademimiz de Olacak”, *Milliyet*, 3 Eylül 1955.

Konu: Milli Eğitim Bakanlığı'nın Türkçeyi Araştırmak Üzere Bir Akademi Kurmak İstemesi

Özet: Milli Eğitim Bakanlığı Türkçenin araştırılıp gramerinin geliştirilmesi için bir akademi kurmaya hazırlanmaktadır. Bakanlık bu amaçla Türkçeyi yabancı sözcüklerin istilasından kurtarmayı planlamaktadır. Daha önce Türk Dil Kurumu da Türkçenin sadeleştirilmesi için çalışmıştır. Ama Türk Dil Kurumu'nun bu çalışmaları ne yazık ki dilimizin fakirleşmesine yol açmıştır.

ULUNAY, “Ecel Beşikleri”, *Milliyet*, 4 Eylül 1955.

Konu: İstanbul'daki Motorların Halkın Canını Tehlikeye Atması

Özet: Sarayburnu açıklarında bir motor batmıştır. Motorda bulunan yüze yakın yolcu o sırada oradan geçen arabalı vapur tarafından kurtarılmıştır. Boğazda sefer yapan bu motorlar büyük bir sorumsuzluk örneği sergilemektedir. Bu motorlar kapasitesinin çok üstünde yolcu taşıdıkları için batma tehlikesi taşımaktadır. Nitekim bu olayda da şans eseri can kaybı yaşanmamıştır.

ULUNAY, “San’at ve Nezâhet”, *Milliyet*, 5 Eylül 1955.

Konu: Kıbrıs'ı Almak İsteyen Yunanlıların Karikatürlerle Eleştirilmesi

Özet: Yunanistan son zamanlarda Kıbrıs üzerinde hak iddia etmektedir. Bu olay Türk halkını kızdırmıştır. Bazı karikatüristler de Yunanlıları eleştirmek için karikatürler hazırlamışlardır. Ancak hazırlanan bu karikatürler hakaret içermektedir. Sanatçıların Yunanlıları eleştirmesi son derece normaldir. Ancak sanatçılar bunu yaparken ahlak kuralları dışına çıkmamalıdır.

ULUNAY, “Yine Türk Mûsikisi”, *Milliyet*, 6 Eylül 1955.

Konu: Hasan Ali Yücel'in Türk Sanat Müziğini Eleştirmesi

Özet: Yazar bu yazısında Hasan Ali Yücel'in Cumhuriyet gazetesinde çıkan makalesini cevap vermektedir. Bu makalesinde Hasan Ali Yücel Türk sanat müziğini eleştirmiştir. Yazar bu eleştirileri haklı bulmamaktadır. Yazara göre bu eleştiriler bilinçli bir hareketin sonucudur. Yazara göre bazı çevreler Türk müziğini yıkarak yerine Batı müziğini getirmeyi istemektedir. Bundan dolayı Türk sanat müziği bu kadar eleştirilmektedir.

ULUNAY, “Kadavralar”, *Milliyet*, 7 Eylül 1955.

Konu: İstanbul'daki Tarihi Çeşmelerin Yıkılmaya Yüz Tutması

Özet: İstanbul'da çok sayıda tarihi çeşme bulunmaktadır. Ne yazık ki bu çeşmeler bakımsızlık yüzünden yıkılmaya yüz tutmuştur. Tahrip olan bu çeşmeler bir kadavra izlenimi vermektedir. Yetkililer bu duruma seyirci kalmaktadır. Artık birilerinin bu tarihi değerlere sahip çıkmalıdır.

ULUNAY, “İnfial ve İ'tidal”, *Milliyet*, 8 Eylül 1955.

Konu: İstanbul'da Halkın Rumlara Saldırması

Özet: Yunanistan Kıbrıs üzerindeki kötü emellerini dillendirmeye başlamıştır. Yunanistan'ın bu tutumu Türk halkını kızdırmıştır. Bu olaya kızan bir grup vatandaş İstanbul'da Rumlara saldırmıştır. Olayların bu seviyeye gelmesi tamamen Yunanistan'ın kabahatidir. Buna karşın Türk vatandaşlarımızın da daha sağduyulu davranması gerekmektedir.

ULUNAY, “Efikâr-ı Umûmiye Müteessirdir”, *Milliyet*, 9 Eylül 1955.

Konu: İstanbul'da Halkın Rumlara Saldırması

Özet: Yunanistan'ın düşmanca tavırlarına kızan Türk halkı İstanbul'da Rum vatandaşların ev ve işyerlerini taşıyıp yağmalamıştır. Bu olaylar neticesinde pek çok işyeri kullanılamaz duruma gelmiştir. Bu olayların devam etmesi durumunda İstanbul'da ekonomik bir kriz yaşanacaktır. Halkın bu noktada biraz daha sağduyulu davranması gerekmektedir.

ULUNAY, “İçimizdeki Yılanlar”, *Milliyet*, 10 Eylül 1955.

Konu: İstanbul'da Rumların İşyerinin Yağmalanması

Özet: Yunanistan'ın Kıbrıs üzerinde hak iddia etmesi üzerine İstanbul'da bazı olaylar yaşanmıştır. Bu olaylarda Rum ve Yahudi vatandaşların ev ve işyerleri yağmalanmıştır. Olaylara bakıldığında bu olayların belli bir grup tarafından bilinçli ve sistemli bir şekilde çıkarıldığı görünmektedir. İstanbul halkının bu olaylar karşısında uyanık davranması gerekmektedir.

ULUNAY, “Sükûndan Sonra”, *Milliyet*, 11 Eylül 1955.

Konu: Kıbrıs Sorunu Üzerine İstanbul'da Meydan Gelen Olaylar

Özet: Yunanistan'ın Kıbrıs üzerinde hak iddia etmesi üzerine İstanbul'da 6-7 Eylül'de bir grup vatandaş Rumlara saldırmıştır. Askeri birliklerin olaylara müdahale etmesi üzerine olaylar son bulmuştur. Bu olayların arkasında Kızıl Teşkilat bulunmaktadır. Bu olayların bir daha yaşanmaması için bu teşkilatın tamamen temizlenmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Gider Ayak”, *Milliyet*, 12 Eylül 1955.

Konu: Hasan Ali Yücel Türk Sanat Müziğini Eleştirmesi

Özet: Hasan Ali Yücel Cumhuriyet gazetesinde Türk sanat müziğini konu alan son makalesini de yazmıştır. Yazar bu yazısında Hasan Ali Yücel'in bu son

makalesine cevap vermiştir. Hasan Ali Yücel makalesinde sanatçıların bu tartışmaya katılmamasını eleştirmektedir. Yazara göre makale bilimsel olmadığı için sanatçılar bu tartışmaya katılmamıştır. Yazar Hasan Ali Yücel'i konuya bilimsel yaklaşmamakla suçlamaktadır.

ULUNAY, “Sarikler ve Mesruklar”, *Milliyet*, 13 Eylül 1955.

Konu: İzmir’de Bir Vatandaşın Cüzdanını Çaldırması

Özet: İzmir’de bir vatandaş cüzdanını çaldırıştır. Bu vatandaş gazeteye ilan vererek önce hırsız övmüş, sonra da hırsızdan nüfus cüzdanını geri getirmesini istemiştir. Ne yazık ki ülkemizde insanlar hırsızlık ve dolandırıcılık karşısında çok tedbirsiz davranmaktadır. Durum böyle olunca ortaya bu şekilde gülünç olaylar çıkmaktadır.

ULUNAY, “Bir Tebliğ Münasebeti ile”, *Milliyet*, 16 Eylül 1955.

Konu: Halkın Cadde ve Kaldırımları İşgal Etmesi

Özet: Askeri yetkililer bir bildiri yayımlayarak vatandaşlardan caddeleri işgal etmemelerini, kaldırımları kullanmalarını istemiştir. Askeri yetkilileri bu bildiri yayımlamaya mecbur eden şey ülkemizde insanların sokak adabını bilmemesidir. Ülkemizde insanlar sadece caddeleri işgal etmez. Ne yazık ki kaldırımları da işgal etmektedir. Vatandaşlar kaldırımın ortasında durup sohbet ettikleri için yayalar kaldırımları kullanamamaktadır. İnsanımızın artık bu alışkanlıklardan kurtulması gerekmektedir.

ULUNAY, “Hilton Şakası”, *Milliyet*, 17 Eylül 1955.

Konu: Hilton Oteli’nde Bir Müşterinin Broşunun Çalınması

Özet: Hilton Oteli’nde bir müşterinin çok değerli bir broşu çalınmıştır. Aramalar sonucunda broş otelin güvenlik görevlisinde bulunmuştur. Güvenlik görevlisi şaka yapmak için broşu aldığını söylemiştir. Bu şak bütün gazetelere manşet olmuştur. Yazara göre bu olay da reklam amaçlıdır. Bu sayede otel yeniden gündeme taşınmıştır.

ULUNAY, “Kıtmir’in Ölümü”, *Milliyet*, 18 Eylül 1955.

Konu: Polis Köpekleri Üzerine

Özet: Gazeteler bir polis köpeğinin öldüğünü yazmıştır. Haberde yer alan bu köpek cinsi son derece akıllıdır. Avrupa’da bu köpekler özel olarak eğitilerek asayiş olaylarında kullanılmaktadır. İstatistikler bu köpeklerin bu alanda son derece başarılı olduğunu göstermektedir. Ülkemizde de çok güzel cins köpekler bulunmaktadır. Bunlar da eğitildiği takdirde bu polis köpeği olarak kullanılabilir.

ULUNAY, “Onlar Nasıl Yapıyorlar”, *Milliyet*, 19 Eylül 1955.

Konu: Avrupa’da İşlerin Düzenli Yürümesi

Özet: Fransa’da bir çiftçi sütün yağını arttırmak için süte krema katmıştır. Bu durum denetmenler tarafından fark edilince çiftçiye büyük cezalar verilmiştir. Ülkemizde ise süte su karıştırıldığı halde ne kimse bunu denetlemekte ne de kimseye ceza verilmektedir. Avrupa’da işler bu kadar düzenli bir şekilde yapılırken bizim ülkemizde baştan sağma yapılmaktadır.

ULUNAY, “Amerikanvari Boşanmalar”, *Milliyet*, 25 Eylül 1955.

Konu: İki İlginç Boşanma Olayı

Özet: Gazetelerde iki ilginç boşanma haberi çıkmıştır. Bunlardan ilki şöyledir: adamın biri pasaport çıkarmak için pasaport dairesine gitmiştir. Burada

adama karısının göz rengi sorulmuştur. Adam karısının göz rengini bilemeyince kadın adamdan boşanmıştır. İkinci olayda ise bir bilet kontrolörü rüyasında bilet kontrol ettiğini görmüştür. Adam uykuda kalkıp çarşafı zımbalayınca eşi onu boşamıştır.

ULUNAY, “Ayı Masalı”, *Milliyet*, 28 Eylül 1955.

Konu: İnsanları Uyutmak İçin Geliştirilen Bir Cihaz

Özet: Bilim adamları insanları uyutmak için yeni bir cihaz geliştirmiştir. Bu cihaz ayı şeklindedir. Uyumak isteyen kişinin bunu koynuna alması yeterlidir. Böyle bir aletin neden ayı şeklinde tasarlandığı merak konusudur. Ayı yerine daha estetik bir şekil verilse daha iyi olacaktır.

ULUNAY, “Saçları Yolunan Dilber”, *Milliyet*, 30 Eylül 1955.

Konu: Antalya’da Meydana Gelen Orman Yangınları

Özet: Son günlerde Antalya’da üst üste meydana gelen orman yangınlarında yüzlerce hektar orman yanmıştır. Antalya Türkiye’nin en güzel yerlerinden biridir. Adeta dünya üzerindeki cennettir. Bazı kundakçılar tarla açmak için buradaki ormanları yakmaktadır. Böyle devam edecek olursa Antalya da İstanbul gibi ormansız kalacaktır. Yetkililerin bu olaylar karşısında önlem alması gerekmektedir. Ayrıca bu kundakçılara en ağır cezaların verilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Migros”, *Milliyet*, 1 Ekim 1955.

Konu: Migros’un Açılması

Özet: İstanbul’da Migros açılmıştır. Migros mağazaları kamyonlar üzerinde gezerek halka hizmet vermektedir. Bu mağazaların ürünleri son derece temiz ve

güvenlidir. Migros'un açılmasıyla İstanbul halkı kirli mahalle bakkallarından kurtulmuştur.

ULUNAY, "Cürüm ve Ceza", *Milliyet*, 3 Ekim 1955.

Konu: İstanbul'da Soygunların Artması

Özet: Son zamanlarda İstanbul'da mağaza soygunları artmıştır. Bunun en büyük nedeni bu tür suçlara caydırıcı cezaların verilmemesidir. Amerika ve Avrupa'da bu tür suçlara ağır cezalar verilmektedir. Bundan dolayı buralarda bizdeki kadar soygun olmamaktadır. Ülkemizde bu tür suçların azalması için yasaların değişmesi gerekmektedir.

ULUNAY, "Fâsid Daire", *Milliyet*, 5 Ekim 1955.

Konu: İstanbul'da Dilencilerle Mücadele Edilememesi

Özet: İstanbul günden güne dilenciler tarafından istila edilmektedir. Zabıta bu dilencilerle baş edecek durumda değildir. Yakalanan dilencilerin büyük bir kısmı Anadolu'dan gelen kişilerdir. Bu kişilere herhangi bir ceza verilmeden memleketlerine gönderilmektedir. Bu şahıslar kısa bir süre sonra tekrar İstanbul'a gelerek dilenmektedir. Bu olayın önüne geçmenin tek yolu dilencileri çalıştırmaktır.

ULUNAY, "San'at Mütevellileri", *Milliyet*, 7 Ekim 1955.

Konu: İstanbul'da İlanla Opera Sanatçısı Aranması

Özet: Gazetelerde çıkan bir ilanda İstanbul Operası için sanatçı arandığı belirtilmektedir. Sesi güzel olanların İstanbul Operası'na başvurması istenmektedir. İlanla sanatçı aramak sadece bizim ülkemizde görülecek bir olaydır. Eğer bir opera kurulacaksa konservatuardan sanatçı temin edilebilir. İlanla veya sokak sokak gezilerek sanatçı bulunamaz.

ULUNAY, “Becerikliliğin Zararı”, *Milliyet*, 8 Ekim 1955.

Konu: Sorunlara Geçici Çözümler Üretmek

Özet: Ülkemizde sorunlara her zaman geçici çözümler üretilmektedir. Örneğin traktör lastiği bozulacak olsa yerine araba lastiği takılmaktadır. Av malzemesi bulamayan avcı kendi fişegini kendisi yapmaya kalkmaktadır. Bu şekilde sorunlara geçici çözümler bulunmaktadır. Bu yanlış bir tutumdur. Ülkenin gelişebilmesi için sorunlara kalıcı çözümler üretmek gerekmektedir.

ULUNAY, “Yolaç Karıları”, *Milliyet*, 9 Ekim 1955.

Konu: İki Alman Kadının Sevdikleri Erkeklerle Evlenmek İçin Türkiye’ye Gelmesi

Özet: İki Alman kadın sevdikleri erkeklerle evlenebilmek için Türkiye’ye gelmiştir. Bu olaya gazeteler de yer vermişlerdir. Gazetelerden biri bu kadınları yolaç karılar diye nitelemiştir. Gazetenin bu ifadesi yakışsız olup halkın tepkisine yol açmıştır.

ULUNAY, “Bûseden Sonra...”, *Milliyet*, 11 Ekim 1955.

Konu: Bir Gencin İddiaya Girip Tanımadığı Bir Kadını Öpmesi

Özet: Bir genç arkadaşlarıyla iddiaya girip tanımadığı bir evin kapısını çalarak kapıyı açan evin hanımını öpmüştür. Evin beyi bu olayı görerek genci karakola götürmüştür. Karakolda gence herhangi bir ceza verilmeden genç serbest bırakılmıştır. Bu gencin böyle bir harekete teşebbüs etme cesaretini göstermesi kanunlarımızın caydırıcı olmamasındandır. Eğer kırbaç cezası uygulanmış olsaydı bu genç böyle bir şeye asla teşebbüs edemezdi.

ULUNAY, “Turizm ve Müzeler”, *Milliyet*, 13 Ekim 1955.

Konu: İstanbul’daki Müzelerin Sadece Hafta Sonu Açık Olması

Özet: İstanbul’daki müzeler yeterli sayıda güvenlik görevlisi olmadığı için sadece hafta sonları açıktır. Bu durum müzeleri gezmek isteyen turistler açısından son derece olumsuz bir durumdur. Böyle bir durumla karşılaşan turistler ülkemiz hakkında olumsuz izlenimler edinmektedir. Ülkemizde turizmin gelişebilmesi için müzelerimizin her gün açık olması gerekmektedir.

ULUNAY, “Atlı Arabalar”, *Milliyet*, 14 Ekim 1955.

Konu: İstanbul’da Atlı Arabaların Sayılarının Azalması

Özet: İstanbul’da motorlu taşıtların artmasıyla birlikte atlı arabaların sayısı hızla azalmıştır. Atlı arabaların azalmasında en önemli etken bu araçların sadece günün belli saatlerinde köprüden geçmesine izin verilmesidir. Halkın taşıma işlemlerini kamyon ve kamyonetlerle yapması da bu araçların işlevselliğini azaltmıştır. Böyle devam etmesi durumunda yakın bir zamanda atlı arabalar İstanbul trafiğinden silinecektir.

ULUNAY, “Pislik Rökoru”, *Milliyet*, 15 Ekim 1955.

Konu: Bir Adamın Bahse Girip Sinek Yemesi

Özet: Bir adam arkadaşlarıyla bahse girip sinek yemiştir. İnsanların para için bu kadar çirkin şeyler yapması anlaşılacak gibi değildir. Sinekler pislikle beslenmektedir. O sineği yemek onun beslendiği pislği yemek anlamına gelecektir. Bir insanın sırf para için bunu yapması kabul edilecek şey değildir.

ULUNAY, “Bir Evetin Hikâyesi”, *Milliyet*, 16 Ekim 1955.

Konu: İnsanların Magazin Haberlerine İlgi Duyması

Özet: İnsanlarımız en çok magazin haberlerini takip etmektedir. Gazeteler bu durumu bildiği için ağırlıkla bu haberlere yer vermektedir. Son zamanlarda magazin haberleri daha da ilgi çekmeye başlamıştır. Örneğin İngiliz Prensesi Margeret ve Albay Tovnsend arasındaki aşk neredeyse günü gününe gazetelerle yansımaktadır. İnsanlar âdete bu çiftin ne yiyip ne içtiğini her an takip etmektedir. Gazetenin bu işlev için kullanılması doğru bir hareket değildir.

ULUNAY, “Oldu Bir Kerre...”, *Milliyet*, 17 Ekim 1955.

Konu: Türkçeden Arapça ve Farsça Sözcüklerin Atılması

Özet: Türkçenin sadeleştirilmesi için dilimizdeki Arapça ve Farsça sözcükler atılmıştır. Atılan bu sözcükler yerine bu defa Avrupa dillerinden yeni sözcükler alınmıştır. Bu durum derin çelişkiyi göstermektedir. Öte yandan milli birliğin dile dayandırılması da doğru değildir. Osmanlı’da halkın birliği dile değil dine bağlıdır. Böyle olduğu için de Osmanlı’daki yabancı unsurlar Türkçe öğrenmemiştir.

ULUNAY, “Arz ü Talep ve Migros”, *Milliyet*, 18 Ekim 1955.

Konu: Migros’un Yoğun İlgi Görmesi

Özet: Migros İstanbul’da kamyonlar üstünde gezici marketlerini açmıştır. Satılan malların temiz ve kaliteli olması halkın bu marketlere yoğun ilgi göstermesine yol açmıştır. Bazı vatandaşlar bu marketlerden faydalanamamaktan yakınmaktadır. Migros’un bu soruna bir çözüm bulması gerekmektedir. Migros halkın bu isteğini sabit şubeler açarak karşılayabilir.

ULUNAY, “Teşbîh ve İltifat”, *Milliyet*, 19 Ekim 1955.

Konu: Bir Fransız Yazarın Yazarları Hayat Kadınına Benzetmesi

Özet: Ünlü Fransız yazar Marsel Aşar yazarları hayat kadınına benzetmiştir. Kendisine bu benzetmenin nedeni sorulduğunda yazar şöyle cevap vermiştir: İkisi de önce kendi zevki, sonra da karşıdakinin zevki, nihayetinde para için bu işi yapar. Toplum içinde daima böyle benzetmeler yapılmaktadır. Bu benzetmeler çoğu zaman da hoş görülür. Yazarın da bu benzetmesi kızılacak türden değildir.

ULUNAY, “Binaların Dili”, *Milliyet*, 20 Ekim 1955.

Konu: İstanbul’daki Harbiye Mektebinin Yıkılmak İstenmesi

Özet: İstanbul’da bulunan Harbiye Mektebi binası yıkılmak istenmektedir. Bu bina sadece bir taş yığını değildir. Bu bina tarihi bir eser niteliği taşımaktadır. Tarihe tanıklık eden bu bina bir dönemin izlerini taşımaktadır. Daha çok para kazanmak için bu binaların yıkılması tarihi değerlere saygısızlıktır.

ULUNAY, “Sayım ve İcapları”, *Milliyet*, 23 Ekim 1955.

Konu: Nüfus Sayımının Yapılması

Özet: 23 Ekim tarihinde ülkemizde nüfus sayımı yapılacaktır. Başka ülkelerde nüfus sayımı oldukça önemlidir. Çıkan sonuçlara göre şehirlere ve beldelere hizmet götürülmektedir. Bizde ise nüfus sayımı sırf ülke nüfusunu öğrenmek için yapılmaktadır. Çıkan sonuçlara göre hizmet götürmek gibi bir gelenek ne yazık ki ülkemizde yoktur.

ULUNAY, “Soru Kâğıdı ve Sayım”, *Milliyet*, 25 Ekim 1955.

Konu: Nüfus Sayımında Sorulan Sorular

Özet: İki önce ülke genelinde nüfus sayımı yapılmıştır. Sayımda nüfus memurları vatandaşlara bazı sorular sormuştur. Sorulan bu sorular o kadar fazla ve

karışık ki hem soranın hem de cevaplayanın kafası karışmıştır. Nüfus sayımında bu kadar fazla soru sorulması gereksizdir. Sayımda ad ve soyadın, cinsiyetin ve mesleğin sorulması yeterlidir. Başka soru sorulması gereksizdir.

ULUNAY, “Otobüs Böyle Olursa...”, *Milliyet*, 26 Ekim 1955.

Konu: İstanbul’da Otobüslerin Çok Fazla Yolcu Alması

Özet: İstanbul’da otobüsler çok fazla yolcu almaktadır. Otobüslerin bu kadar dolu olması yolcuları rahatsız etmektedir. Başka ülkelerde bu tür durumlarda ek seferler konulmaktadır. İstanbul’da ise otobüsler tıka basa dolu bir halde sefer yapmasına rağmen hiçbir düzenleme yapılmamaktadır.

ULUNAY, “Sayım Muvaffak Olmadı”, *Milliyet*, 28 Ekim 1955.

Konu: Nüfus Sayımının Başarısız Olması

Özet: Gazetelerde çıkan bazı haberlere göre kısa bir süre önce yapılan nüfus sayımında bazı şehirlerde bazı köyler sayılmamıştır. Bu haberler doğru ise yapılan nüfus sayımı başarısız olmuştur. Çünkü alınan sonuçlar gerçeği yansıtmayacaktır. Böylece yapılan değerlendirmeler de bir varsayımdan ibaret olacaktır.

ULUNAY, “Cumhuriyet”, *Milliyet*, 29 Ekim 1955.

Konu: Cumhuriyet Rejimi Üzerine

Özet: Yazar bu yazısında cumhuriyet rejimi hakkında bilgi vermektedir. Yazara cumhuriyet halkın yönetimde söz sahibi olmasıdır. Yani halkın kendi kendini yönetmesidir. Yazar bu rejimin çok eski zamanlardan beri uygulandığını belirtmektedir. Örnek olarak İslam Cumhuriyeti’ni göstermektedir.

ULUNAY, “Yanlış Anlaşılmasın”, *Milliyet*, 31 Ekim 1955.

Konu: İstanbul’da Otobüslerin Fazla Yolcu Taşınması

Özet: İstanbul’da otobüsler çok fazla yolcu almaktadır. Bunun nedeni otobüs sayısının az olmasıdır. Belediye bu durum karşısında herhangi bir önlem almamaktadır. Öte yandan dolmuşlara çevrilen taksilere de izin verilmemektedir. Belediye en azından bu taksilerin çalışmasına izin verirse yolcu yoğunluğu biraz azalacaktır.

ULUNAY, “Migros’u da Benzettik!”, *Milliyet*, 1 Kasım 1955.

Konu: Migros Çalışanlarının Müşterilere Kötü Davranması

Özet: Migros’un gezici marketleri halk tarafından ilgi ile karşılanmıştır. Ürünlerin temiz ve kaliteli olması halkın bu ilgisini daha da arttırmıştır. Ne yazık ki son zamanlarda Migros’ta da bazı sorunlar yaşanmaktadır. Migros’un bazı çalışanları müşterilere kötü davranmaktadır. Birçok müşteri bu durumdan şikâyetçidir. Yetkililerin bu soruna hemen müdahale etmesi gerekmektedir. Aksi takdirde Migros’un mahalle bakkallarından farkı kalmayacaktır.

ULUNAY, “Sarhoş Arabalar”, *Milliyet*, 3 Kasım 1955.

Konu: İstanbul’da Sarhoş Şoförler Yüzünden Sık Sık Trafik Kazası Olması

Özet: Pendik ve Maslak’ta sık sık trafik kazaları meydana gelmektedir. Bu kazalar sarhoş sürücüler yüzünden meydana gelmektedir. Kazaların azalması için trafik cezalarının ağırlaştırılması gerekmektedir. Öte yandan trafik polisleri özel araçlara ve taksilere farklı muamele yapmaktadır. Bu son derece yanlış bir tutumdur. Trafikte herkes eşittir.

ULUNAY, “İstanbul Belediye Reisliği”, *Milliyet*, 4 Kasım 1955.

Konu: Milliyet Gazetesinin İstanbul Belediye Reisliği Seçimi Anketi Yapması

Özet: İstanbul Belediye Reisliğine kimin seçileceği merak konusudur. Son zamanlarda bütün gazeteler bu haberle ilgilenmektedir. Milliyet gazetesi de hangi adayın ne durumda olduğunu göstermek için bir anket yapmıştır. Ankete göre Fahrettin Kerim Gökay diğer rakiplerine göre daha avantajlı görünmektedir.

ULUNAY, “Güzellik Düşmanlığı”, *Milliyet*, 6 Kasım 1955.

Konu: Kuveytli Bir Doktorun Türkiye’den Hemşire Almak İstemesi

Özet: Kuveytli bir doktor çalıştırmak üzere Türkiye’den genç ve güzel hemşire istemektedir. Gazeteler doktorun genç ve güzel hemşire istemedeki amacının harem kurmak olduğunu belirtmektedir. Oysa bir insanın yanında çalışan personelinin güzel olmasını istemesi son derece normaldir.

ULUNAY, “Tahrib İleti”, *Milliyet*, 8 Kasım 1955.

Konu: İstanbul’da Trenlerin Kablolarının Çalınması

Özet: İstanbul’da Sirkeci-Soğuksu elektrikli trenlerinin kabloları çalındığı için bu trenler bir süre daha faaliyete geçemeyecektir. Halkın uzun zamandır beklediği bu trenlerin böyle bir nedenden gecikmesi son derece üzücüdür. İstanbul’da daha önce de yeni alınan banliyö trenlerinin vagonları tahrip edilmiştir. Ne yazık ki ülkemizde bir şeylere zarar vermek insanları mutlu etmektedir. Bu insanlar hiçbir maddi çıkar elde edemeyeceklerini bile bile sırf zevk almak için kamu malına zara vermektedir. Böylelikle birçok insanı mağdur etmekle birlikte milli servetleri yok etmektedir.

ULUNAY, “İstemez! Eksik Olsun!”, *Milliyet*, 11 Kasım 1955.

Konu: İstanbul’a Gelen Bir Boğa Güreşçisinin Burada Boğa Güreşi Düzenlemek İstemesi

Özet: İstanbul’a gelen bir boğa güreşçisi İstanbul’u çok beğenmiştir. Güreşçi İstanbul’da bir boğa güreşi düzenlemek istediğini açıklamıştır. Güreş için Dolmabahçe Stadyumu’nun uygun olduğunu söylemiştir. Yazara göre boğa güreşleri boğalar için büyük bir işkencedir. Bu güreşler çoğunlukla İspanya’da yapılmaktadır. Avrupa’nın göbeğinde böyle bir işkenceye izin verilmesi yazara göre doğru değildir. İstanbul’da asla böyle bir şeye izin verilmeyecektir.

ULUNAY, “Kal’elere Badana...”, *Milliyet*, 14 Kasım 1955.

Konu: Orman Genel Müdürlüğünün Kompozisyon Yarışması Düzenlemesi

Özet: Orman Genel Müdürlüğü çocuklara orman sevgisini aşlamak için ilköğretimler arasında bir kompozisyon yarışması düzenlemiştir. Yazara göre ülkemizde ormanlar hızla yok olmaktadır. Bu aşamada edebiyat yapmak gereksizdir. Genel Müdürlüğün daha radikal kararlar alarak ormanlarımızı kurtarması gerekmektedir.

ULUNAY, “Adliye Binası”, *Milliyet*, 15 Kasım 1955.

Konu: İstanbul’da Yeni Yapılan Adliye Binası

Özet: İstanbul’da yeni yapılan adliye binası beklenildiği gibi güzel bir bina değildir. Bu tür binaların şehrin simgesi olması gerekmektedir. Ne yazık ki bu bina bu özelliklerden yoksundur. Mimarisi ve ihtişamı buna uygun değildir.

ULUNAY, “Kontrol, Zimba, Turnike”, *Milliyet*, 16 Kasım 1955.

Konu: Denizcilik Bankasının Vapurlarda Bilet kontrol Sistemini Değiştirmesi

Özet: Denizcilik Bankası İstanbul’da vapurlardaki bilet kontrol sistemini değiştirmiştir. Bundan sonra biletler vapurda kontrol edilip zımbalanmayacaktır. Bunun yerine vapura binilirken kontrol edilecektir. Denizcilik Bankasının aldığı bu karar oldukça yerindedir; ancak Denizcilik Bankasının bununla yetinmeyip turnike sistemine geçmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Garip Bir Karar”, *Milliyet*, 17 Kasım 1955.

Konu: Kocaeli Av Komisyonunun Avcılarla İlgili Aldığı Bir Karar

Özet: Kocaeli Av Komisyonu ilginç bir karar almıştır. Bu karara göre Kocaeli sınırları dâhilinde artık sadece Kocaelili avcılar avlanabilecektir. Böyle bir karar dünyanın hiçbir yerinde yoktur. Hiçbir avcının da bu kararı kabul etmesi beklenemez. Komisyon bir an evvel bu kararından vazgeçerek bu büyük hatayı düzeltmek zorundadır.

ULUNAY, “Müjdeler Olsun”, *Milliyet*, 18 Kasım 1955.

Konu: Beykoz’da Bir Bahçıvanın Kahve Yetiştirmesi

Özet: Beykoz’da bir bahçıvan kahve yetiştirmeyi başarmıştır. Tam da kahvenin karaborsaya düştüğü bir dönemde böyle bir olayın gerçekleşmesi çok sevindiricidir. Bu haberle kahve tiryakileri derin bir nefes almıştır. Ancak ortada küçük bir problem vardır. Ülkemizde her zaman bu tür başarılı işler yarım bırakılmaktadır. Aynı şeyin kahve üretiminde de olması muhtemeldir. Bundan dolayı tiryakilerinin çok sevinmemesi gerekir.

ULUNAY, “Duydum Duymadım Demeyin Hâ!”, *Milliyet*, 19 Kasım 1955.

Konu: Fatih’te Bir Binanın Çökmesi

Özet: Fatih’te dört katlı bir bina yağın yağmur yüzünden çökmüştür. Bu olayda on dört kişi ölmüştür. Bir binanın yağmurla yıkılması görülmüş şey değildir. Bu binayı hangi mühendis yapmışsa bu işten o sorumludur. Ayrıca bu binayı kontrol etmeyen yetkililer bu sorumluluğu paylaşmaktadır.

ULUNAY, “Suç Ölende ”, *Milliyet*, 21 Kasım 1955.

Konu: Fatih’te Bir Binanın Yıkılması

Özet: Fatih’te bir binanın çökmesi sonucunda on dört kişi ölmüştür. Mimarlar odası bu olay üzerine bir bildiri yayımlayarak İstanbul’daki binaların sadece bir kısmını kendilerinin yaptıklarını söylemiştir. Geriye kalan binaları ise kalfaları yaptıklarını söyleyen mimarlar bu bakımdan bu olayda kendilerinin bir kabahatini olmadığını belirtmektedir. Ne yazık ki bu üzücü olayda on dört vatandaş hayatını kaybetmiştir. Olay sonunda da herkes suçu birbirine atmaktadır. Bu durumda öyle görünüyor ki bütün kabahat ölenlerdedir.

ULUNAY, “Ceza İbret-i Müessire Olmalı”, *Milliyet*, 23 Kasım 1955.

Konu: Karaborsacıların İdamla Yargılanmasının Gündeme Gelmesi

Özet: Çıkan bazı haberlere göre meclis karaborsacıların idamla yargılanabilmesi için yeni bir kanun hazırlamaktadır. Bu haberler pek de inandırıcı değildir. Çünkü daha önce aynı düzenlemenin eroin kaçakçıları için de yapılacağı söylenmiştir. Ama tek bir eroin kaçakçısı bile henüz idam edilmemiştir. Bundan da anlaşılmaktadır ki bu haber de doğru değildir.

ULUNAY, “6’ncı Şubeden Bir Sual ”, *Milliyet*, 24 Kasım 1955.

Konu: İstanbul’daki Taksi Sorunu

Özet: İstanbul’da Altıncı Şube trafik düzenlemesi ile ilgilenmektedir. Bu şube genel olarak işini iyi bir şekilde yapmaktadır. Ancak İstanbul’un önemli sorunlarından birine çare olamamaktadır. İstanbul’da taksilerde taksimetre olmasına rağmen taksiciler taksimetreleri çalıştırmamaktadır. Bunun yerine taksi ücretlerini kendi kafalarına göre belirlemektedirler. Durum böyle olunca müşteri ve taksici arasında sık sık ücret kavgası çıkmaktadır. Trafikle ilgilenen Altıncı Şubenin bu sorunla da ilgilenmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Kanaat Verici Deliller”, *Milliyet*, 26 Kasım 1955.

Konu: İstanbul’da Halka At Eti Satan Bir Çete

Özet: İstanbul’da zabıta at etinden sucuk yapıp piyasaya süren bir çeteyi çökertmiştir. Bu çete ölmüş at ve eşek etleri halka satarak halkın sağlığıyla oynamaktadır. Bu suç karşısında bu çete üyelerine en ağır cezanın verilmesi gerekmektedir. Öte yandan belediyenin de denetimlerini daha sıkı tutması gerekmektedir.

ULUNAY, “Yağmur kes Duası”, *Milliyet*, 27 Kasım 1955.

Konu: İstanbul’da Yağmurun Durmaması

Özet: İstanbul’da uzun süre yağmur yağmadığı için ciddi bir kuraklık yaşanmıştır. Kuraklıktan bıkan insanlar yağmur duasına çıkmıştır. Kısa bir süre sonra yağmur yağmış; ancak bu defa yağmur durmamıştır. Çiftçinin ürünleri zarar görmüş, evleri ve işyerlerini su basmıştır. İnsanlar şimdi de yağmurun kesilmesi için dua etmektedir.

ULUNAY, “En Ufağı Kan Kırmızı”, *Milliyet*, 29 Kasım 1955.

Konu: İstanbul’da Hırsızlık Yapan Üç Küçük Çocuk

Özet: İstanbul’da üç ortaokul öğrencisi hırsızlık yaparken yakalanmıştır. Bu çocuklara polis ve vali çok iyi davranmıştır. Polisin ve valinin bu tutumu yanlıştır. Çünkü bu çocuklar serbest kaldıkları gibi yine hırsızlık yapacaktır. Eğer caydırıcı bir ceza verilmiş olsaydı bu çocuklar bir daha asla böyle bir işe cesaret etmeyecekti. Ne yazık ki bu iyi tutum onları cesaretlendirecektir.

ULUNAY, “Lüzumsuz Tekzibler”, *Milliyet*, 30 Kasım 1955.

Konu: Bir Gazetenin Şeker Sıkıntısı Yaşanacak Diye Haber Yapması

Özet: Bir gazete şeker sıkıntısı yaşanacak diye haber yapmıştır. Aynı gazete birkaç gün sonra bir tekzip yayımlayarak bu haberin asılsız olduğunu belirtmiş, ülkede şeker sıkıntısı olmadığını açıklamıştır. Gazetelerin bu tür haberleri yayımlarken daha dikkatli olması gerekmektedir. Çünkü bu haberler karaborsacıları harekete geçirmektedir. Böylece yok yere bu ürünler karaborsaya düşmektedir.

ULUNAY, “Telefon ve Kılavuzu”, *Milliyet*, 10 Aralık 1955.

Konu: İstanbul’da Evlerde Telefon Bulunmaması

Özet: Amerika’da kamp alanlarına bile telefon bulunurken İstanbul’un göbeğinde evlerde telefon bulunmamaktadır. Telefon bir iletişim aracıdır. Yetkililer halkın bu ihtiyacını gidermekle yükümlüdür. Her zamanki gibi yetkililer bu soruna bir çözüm üretmek yerine mazeret üretmektedir. Ne yazık ki bu sorun da İstanbul’un diğer sorunları gibi içinden çıkılmaz bir hal almıştır.

ULUNAY, “Madam Kayyo Haklıdır”, *Milliyet*, 12 Aralık 1955.

Konu: Yazarın Bir Yazısında Kadınlara Karı Diye Hitap Etmesi

Özet: Yazar bir yazısında kızgınlıkla kadınlara karı diye hitap etmiştir. Bu olay üzerine okuyucularından büyük bir tepki görmüştür. Yazar bu noktada

okuyucularına hak vermektedir. Karı sözcüğünü kaba bulan yazar bundan dolayı okuyucularından özür dilemektedir.

ULUNAY, “Taksiler Hakkında”, *Milliyet*, 14 Aralık 1955.

Konu: İstanbul’un Taksi Sorunu

Özet: İstanbul’da taksiciler araçlarında taksimetre olduğu halde bunu çalıştırmamaktadır. Yazar bir yazısında bu durumu eleştirmiş ve trafik şubesinin bu konuyla ilgilenmesini istemiştir. Bunun üzerine İstanbul Trafik Şubesi Müdürü Orhan Eyüboğlu yazara bir mektup yazarak personel sıkıntılarının olduğunu söylemiştir. Yazar personel sıkıntısı ile bu konu arasında bir bağlantı olmadığını belirterek trafik şubesinin bu konuyla ilgilenmesini istemektedir.

ULUNAY, “Migros ve İştirah Usulü”, *Milliyet*, 16 Aralık 1955.

Konu: Migros’a yoğun Talep Olması

Özet: İstanbul’da Migros’un açtığı gezici marketler yoğun ilgi görmektedir. Bu ilgi yüzünden bazı semtlerde izdiham olmakta halk bu hizmetten faydalanamamaktadır. Halkın bu hizmetten daha iyi yararlanabilmesi için yoğun olan semtlerde halkın kuyruğa girerek alışveriş yapması gerekmektedir.

ULUNAY, “Bu Seneki Mevlana İhtifali”, *Milliyet*, 20 Aralık 1955.

Konu: Şeb-i Arus Töreni

Özet: Konya’da yapılan Şeb-i Arus törenine bu yıl halk yoğun ilgi göstermiştir. Verilen bilgilere göre törene 16500 kişi katılmıştır. Konya’da bu kadar insanı barındıracak otel olmadığı için Konya halkı dışarıdan gelen misafirleri kendi evinde barındırmıştır. Konya halkının bu örnek davranışıyla üzerine düşeni

yapmıştır. Bu noktada yetkililer de üzerine düşeni yaparak bir sonraki sene aynı olayın yaşanmaması için önlem almalıdır.

ULUNAY, “Sağlık Müdürlüğüne Teşekkür”, *Milliyet*, 29 Aralık 1955.

Konu: İstanbul Sağlık Müdürlüğünün Toprak Kaplardaki Güvecin Zararlı Olduğunu Açıklaması

Özet: İstanbul Sağlık Müdürlüğü toprak kaplarda yapılan güvecin zararlı olduğunu açıklamıştır. Yazar halkın yıllardır bu kapları kullandığını; ama herhangi bir sıkıntı yaşanmadığını belirtmektedir. Öte yandan çok daha ciddi sorunlar varken Sağlık Müdürlüğünün böyle önemsiz bir konuyla ilgilenmesi yazar tarafından eleştirilmektedir.

ULUNAY, “Şiş ve Kebabı Korumalı”, *Milliyet*, 31 Aralık 1955.

Konu: Balıkpazarı’nın İstimlâk Edilmek İstenmesi

Özet: İstanbul Balıkpazarı istimlâk edilmek istenmektedir. Buranın esnafı bu durumdan rahatsızdır. Esnaf buranın yıkılmasına karşı değildir. Esnaf sadece bu Pazar yıkılmadan kendilerine yeni bir yer temin edilmesini istemektedir. Bu noktada esnaf haklıdır. Belediyenin esnafı mağdur etmeden bu olayı çözmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Adam Öldüren Kadın”, *Milliyet*, 2 Ocak 1956.

Konu: İzmir’de Bir Kadının Bir Adamı Öldürmesi

Özet: İzmir’de bir kadın kendisine tecavüz etmek isteyen bir adamı öldürmüştür. Mahkeme kadının suçsuz olduğuna karar vererek kadını serbest bırakmıştır. Gazeteler bu olayı “Adam Öldüren Kadın” başlığıyla duyurmuştur. Gazetelerin bu başlığı kullanması kadını cani gibi göstermiştir. Kadın namusunu

kurtarmak için adamı öldürmüştür. Mahkeme bile kadını serbest bırakmıştır. Durum böyle iken gazetelerin bu başlığı kullanması doğru değildir.

ULUNAY, “Palavralar ve Palavracılar”, *Milliyet*, 3 Ocak 1956.

Konu: Yeni Yıl ile İlgili Gazetelerde Çıkan Kehanetler

Özet: Her sene olduğu gibi gazeteler yine yeni yıl ile ilgili kehanetler yazmıştır. Bu durum artık gelenekselleşmiştir. Gelecek hakkında hiç kimse bilgi veremez. Bu kehanetler hiçbir zaman tutmadığı gibi bu sene de tutmayacaktır. Bu tür haberlere ancak zayıf insanlar inanabilir.

ULUNAY, “Kar ve Yağmur”, *Milliyet*, 8 Ocak 1956.

Konu: İstanbul’da Karın Hayatı Olumsuz Etkilemesi

Özet: İstanbul’da havalar iyice soğumuştur. İstanbul halkı havanın biraz yumuşaması için kar yağmasını istemektedir. İstanbul’da kar yağması havayı yumuşatabilir; ancak hayatı olumsuz etkilemektedir. İstanbul’da altyapı yetersiz olduğu için karın veya yağmurun yağması ciddi sorunlara yol açmaktadır. Bu bakımdan İstanbul’da havaların soğuk olması kar veya yağmur yağmasından daha iyidir.

ULUNAY, “Fuhuşla Mücadele”, *Milliyet*, 11 Ocak 1956.

Konu: Türk Kadınlar Birliği’nin Fuhuşla Mücadele Etme Kararı Alması

Özet: Türk Kadınlar Birliği fuhuşla mücadele etme kararı almıştır. Türk Kadınlar Birliği’nin tespitine göre fuhuş çeteleri genç kızları film yıldızı yapma vaadiyle kandırarak fuhuşa sürüklemektedir. Birlik bu noktada doğru bir tespit yapmıştır. Kadınların büyük bir bölümü bu amaçla kurulan ajanslarda kandırılarak

kötü yola itilmektedir. Fuhuşun önlenbilmesi için bu ajansların kapatılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Sanatın Püf Noktası”, *Milliyet*, 12 Ocak 1956.

Konu: İstanbul Valisinin Bir Kundura Mağazasını Kapatması

Özet: İstanbul Valisi fiyatlarını yüksek bulduğu bir kundura mağazasını kapatmıştır. İstanbul Valisinin bu kararı yanlıştır. Çünkü ayakkabılarda işçilik payı vardır. Her ayakkabıya aynı özen gösterilmemektedir. Bu bakımdan farklı yerlerin farklı fiyatlar uygulaması doğaldır. Ayrıca ayakkabı bir zevk meselesidir. Herkes kendi zevkine ve kendi bütçesine göre istediği yerden ayakkabı almakta özgürdür.

ULUNAY, “Dayak Cezası”, *Milliyet*, 14 Ocak 1956.

Konu: Suçlulara Dayak Cezasının Verilmesi

Özet: Konya Milletvekili Fahri Ağaoğlu suçlulara dayak cezası verilmesi için meclise bir yasa teklifi vermiştir. Fahri Ağaoğlu’nun bu teklifi son derece mantıklıdır. Çünkü dayak cezası suçluların caymasında etkili bir yöntemdir. Bu cezanın uygulanması durumunda suç oranı ciddi bir oranda düşecektir.

ULUNAY, “Denize Atılan Servet”, *Milliyet*, 15 Ocak 1956.

Konu: İstanbul’da Fazla Balığın Denize Dökülmesi

Özet: İstanbul’da balıkçılar günde 400 bin balık yakalamaktadır. Bunun sadece 50 binini satabilen balıkçılar geri kalan balığı denize dökmektedir. Bu olay büyük bir israftır. Eğer bir fabrika kurulacak olursa bu balıklar orada ton balığı haline getirilerek yurt dışına satılabilir. Bu durumda milli servet denize dökülmemiş olacaktır. Balıkçıların bu noktada devletten yardım beklemek yerine kendi başının çaresine bakması gerekmektedir.

ULUNAY, “Hak Cemiyetin Malıdır”, *Milliyet*, 21 Ocak 1956.

Konu: Haksızlığa Karşı Durabilmek

Özet: Yazar bu yazısında insanların haksızlığa sessiz kalmaması gerektiğini anlatmaktadır. Yazara göre kişi kendisine yapılan haksızlığa karşı durduğu gibi başkalarına yapılan haksızlıklara da göz yummamalıdır. Haksızlık ne kadar küçük olursa olsun toplumun buna göz yumması gerekmektedir. Aksi takdirde toplum hayatında ciddi sorunlar yaşanacaktır.

ULUNAY, “Bir Cinayetin Mâbudı”, *Milliyet*, 23 Ocak 1956.

Konu: İstanbul’da İşlenen Bir Cinayet

Özet: İstanbul hırsızlar soydukları bir deponun bekçisini öldürerek kaçmıştır. Hırsızlar bununla da yetinmeyerek depo müdürüne telefon açarak polisin peşlerini bırakmaması durumunda gelip kendisini de öldüreceğini söylemiştir. Bunun üzerine depo müdürü fenalık geçirerek hastaneye kaldırılmıştır. Yazara göre hırsızlar bu kadar cesur olamaz. Mutlaka biri depo müdürüne şaka yapmıştır. Yazar depo müdürünün bu olayı bu kadar ciddiye alıp korkmasını doğru bulmaz.

ULUNAY, “Fuhuş Vak’aları”, *Milliyet*, 25 Ocak 1956.

Konu: Ülkemizde Fuhuşun Artması

Özet: Ülkemizde Son yıllarda fuhuş ciddi oranda artmıştır. Bu durumun en büyük nedeni fuhuş yapanlara ceza verilmemesidir. Örneğin ülkemizde metres tutan çok sayıda erkek vardır. Bununla birlikte yasalarda metres tutmak suç sayılmamaktadır. Fuhuşun artması ülkemizde aile yapısına da zarar vermektedir. Aile kavramı eskisi gibi büyük anlam ifade etmemektedir.

ULUNAY, “Atlı Muhalefet”, *Milliyet*, 26 Ocak 1956.

Konu: CHP Genel Sekreteri Kazım Gülek’in Bir Kazayı Atla Ziyaret Etmesi

Özet: CHP Genel Sekreteri Kazım Gülek bir kazayı at sırtında ziyaret etmiştir. Kazım Gülek’in neden bu kazayı atla ziyaret ettiği anlaşılamamıştır. Bu olay halk tarafından da ilgiyle karşılanmıştır. Bir siyasetçinin araba yerine Türklerin eskiden beri kullandığı atı tercih etmesi sevindirici bir olaydır.

ULUNAY, “Sezarın Hakkı”, *Milliyet*, 27 Ocak 1956.

Konu: İstanbul Polisinin Başarısı

Özet: İstanbul polisi bir hafta içinde iki büyük cinayeti aydınlatarak önemli bir iş başarmıştır. Bu başarıda Polis Müdürü Hayreddin Nakiboğlu’nun büyük payı vardır. Hayreddin Nakiboğlu çekirdekten yetişme bir polis olmadığı halde yaptığı işin hakkını vermektedir. Hayreddin Nakiboğlu son derece iyi bir idarecidir.

ULUNAY, “Velileri Deli Edecek Haber”, *Milliyet*, 6 Şubat 1956.

Konu: Galatasaray Lisesinin Okul Harçlarına Zam Yapması

Özet: Galatasaray Lisesinin yatılı öğrenci harçlarına yüzde yüz zam yapacağı haberi gazetelerde çıkmıştır. Haberin doğru olması durumunda birçok veli bu harçları yatıramayacağı için öğrencisini okuldan almak zorunda kalacaktır. Okulun harç zammını makul bir seviyede tutması gerekmektedir.

ULUNAY, “Bir Hâl Çaresi”, *Milliyet*, 8 Şubat 1956.

Konu: İstanbul Banliyö Trenlerinin Arızalanması

Özet: İstanbul banliyö trenlerinin sürekli arızalanmasının nedeni tespit edilmiştir. Uzman bir heyetin yaptığı incelemeye göre trenler soğuk havadan etkilendiği için arızalanmaktadır. İstanbul'un hava şartları düşünüldüğünde bu trenlerin sürekli arızalanacağı anlaşılmaktadır. Bundan dolayı Tramvay İdaresinin elektrikli trenler yerine buharlı trenlere geçmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Medeniyet!”, *Milliyet*, 10 Şubat 1956.

Konu: Amerika'da Zenci Bir Kızın Taşlanması

Özet: Amerika'da Alabama Üniversitesinde bir genç kız zenci olduğu için taşlanmıştır. Kendisini medeniyetin beşiği gibi gösteren Amerika bu olayla gerçek yüzünü dünyaya göstermiştir. Batı hiçbir zaman için Doğu kadar medeni olamamıştır. Bunun en büyük örneği Osmanlı Devleti'dir. Osmanlının bünyesinde pek çok ırk bulunduğu halde tarihte böyle bir olay asla yaşanmamıştır.

ULUNAY, “Okullarda Din Tedrisi”, *Milliyet*, 11 Şubat 1956.

Konu: Okullarda Din Dersinin Okutulması

Özet: Bir gazete bazı kişilerin okullarda din dersi verilmesi için yetkililere broşür gönderdiğini yazmıştır. Bu gazete bu habere dayanarak okullarda din dersi verilmemesi gerektiğini savunmuştur. Yazar bu gazetenin haberinin doğru olmadığını belirtir. Yazara göre okullarda din dersi verilmelidir. Bu gazete bu haberlerle propaganda yapmak istemektedir.

ULUNAY, “Topdan Yediğimiz”, *Milliyet*, 12 Şubat 1956.

Konu: Milli Takımın Macaristan'a Yenilmesi

Özet: Futbol milli takımımız Macaristan ile yaptığı milli maçta Macaristan'a yenilmiştir. Milli takımımız Macaristan karşısında hiç direnememiştir. Her milletin

başarılı olduğu spor dalları vardır. Türkler de güreş sporunda çok başarılıdır. Bu bakımdan Türklerin bu spora daha çok yönelmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Son Sada”, *Milliyet*, 14 Şubat 1956.

Konu: Nuri Halil’in Müzisyenlikteki Ustalığı

Özet: Nuri Halil Bey’in hicaz makamında bir eseri radyoda çalınmıştır. Çalınan bu eser son derece başarılıdır. Bu eseriyle Nuri Halil okuyucuları kendisine hayran bırakmıştır. Ne yazık ki Nuri Halil’in ölümünden sonra onun yerini dolduracak güçte bir sanatçı yetişmemiştir. Yeni yetişen sanatçılar hem ses hem de yetenek bakımından eski sanatçılara ulaşamamaktadır.

ULUNAY, “Gerze Yandı”, *Milliyet*, 15 Şubat 1956.

Konu: Gerze Kasabasının Yanması

Özet: Karadeniz’de bulunan Gerze kasabasında bir yangın çıkmıştır. Çıkan bu yangında 6000 nüfusluk kasabanın tamamı yanıp kül olmuştur. Yangında yirmi vatandaş hayatını kaybetmiştir. Yazar bu olaydan büyük bir üzüntü duyduğunu anlatmıştır.

ULUNAY, “Yıldızlar ve Ötesi ”, *Milliyet*, 16 Şubat 1956.

Konu: Film Artistlerinin Fuhuş Baskınında Yakalanması

Özet: İstanbul’da bir otele yapılan baskında bazı film yıldızları fuhuş yaparken yakalanmıştır. Bu artistler polise film provası yaptıklarını söylemiştir. Otsa işin doğrusu bu kadınlar geceliği 150 lira karşılığı erkeklerle beraber olmaktadır. Film artistlerinin fuhuş olayına bulaşması son derece üzücüdür.

ULUNAY, “Regaib Kandili”, *Milliyet*, 18 Şubat 1956.

Konu: Diyanet İşlerinin Regaib Kandiline Gereken Önemi Vermemesi

Özet: Diyanet İşleri Başkanlığı Regaib Kandili’ni gazeteye verdiği üç satırlık bir ilanla kutlamıştır. Peygamber efendimizin doğum gününün bu şekilde anılması son derece üzücüdür. Hristiyanlar Noel Bayramı’nı görkemli şenliklerle kutlarken Müslümanların Regaib Kandili’ne bu kadar ilgisiz kalması doğru değildir.

ULUNAY, “Şefkatli Babalar”, *Milliyet*, 22 Şubat 1956.

Konu: Mirasa Konan Bir Çocuğun Başına Gelenler

Özet: Anne ve babası ölen on dört yaşında bir çocuğa yarım milyon liralık miras kalmıştır. Bu olayı haber alan dört kişi mahkemeye başvurarak çocuğun asıl babasının kendileri olduğunu söyleyerek hem çocuğu hem de mirası istemişlerdir. Bir çocuğun aynı anda dört tane babası olması mümkün olmadığı için bu adamlar yalan söylemektedir. Para için böyle çirkin bir iftira atan bu adamların yalan söyledikleri için cezalandırılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Havai Yarenlik”, *Milliyet*, 24 Şubat 1956.

Konu: Havaların Soğuması

Özet: Şubat ayının gelmesi ile havalar iyice soğumuştur. İnsanlar özellikle de kardan dert yanmaktadır. Yaz ayının gelmesi ile karlar eriyecektir. Rüzgâr ise her mevsim insanların başına dert olmaya devam edecektir. Takvimde neredeyse her günün karşısında bir fırtına haberi vardır.

ULUNAY, “Darülaceze Muharebesi”, *Milliyet*, 25 Şubat 1956.

Konu: İstanbul’da Darülacezede Yaşanan Kavga

Özet: İstanbul’da Darülacezede müdür ve doktorlar arasında bir anlaşmazlık yaşanmıştır. Müdür yanına aşçıları da alarak doktorları dövmüştür. Darülaceze düşkün insanlara yardım elini uzatan bir şefkat yuvasıdır. Bu şefkat yuvasında böyle bir olayın yaşanması buranın ruhuna aykırıdır.

ULUNAY, “İlim ve Film”, *Milliyet*, 5 Mart 1956.

Konu: Diyarbakır’a Yapılan Sinema Salonu

Özet: Diyarbakır’da büyük bir sinema salonu yapılmıştır. Sinema salonunun içinde restoran, otel ve bar mevcuttur. Diyarbakır’a böyle kapsamlı bir binanın yapılması olumlu bir gelişmedir. Ancak şehrin yapısına bakıldığında bu şehrin daha önemli binalara ihtiyaç duyduğu görülecektir. Bu bakımdan bu bina yerine bir hastane veya bir okulun yapılması şehir halkı için daha iyi olurdu.

ULUNAY, “Mi’rac”, *Milliyet*, 10 Mart 1956.

Konu: Mirac Kandili

Özet: İslam âlemi bugün Mirac Kandili’ni kutlamaktadır. Mirac peygamber efendimizin göğe yükselerek Allah ile görüşme hadisesidir. Bu olay bir mucize niteliği taşıdığından insanlar bu olaya inanmakta güçlük çekebilir; ancak gerçek Müslümanlar bu olaya yürekten inanmaktadır.

ULUNAY, “Eski Terbiye Yeni Terbiye”, *Milliyet*, 14 Mart 1956.

Konu: Yeni Neslin Disiplinsiz Bir Şekilde Yetiştirilmesi

Özet: Antalya’da üç öğrenci notlarını değiştirmek için öğretmenin evine girmiştir. Öğrenciler ayrıca öğretmenin altınlarını da çalmıştır. Bu olay yeni neslin ne hale geldiğini açıkça göstermektedir. Yeni nesil başboş ve disiplinsiz bir şekilde

yetiştği için bu tür olaylar yaşanmaktadır. Eskiden aile çocuğa sıkı bir terbiye verdiği için hiç böyle olaylar yaşanmazdı.

ULUNAY, “İki Gazete Havadisi”, *Milliyet*, 18 Mart 1956.

Konu: İki Gazete Haberi

Özet: Bu yazıda bir gazetede yer alan iki ilginç olay anlatılmıştır. Bir adam eğlenmek için randevuevine gitmiştir. Adam burada sermayeler arasında yeğenini görmüştür. Bunun üzerine adam kavga çıkarmış ve taraflar mahkemelik olmuştur. İkinci olayda ise iktidarsız bir adam mahkemeye başvurarak karısından davacı olmuştur. Adam iktidarsız olduğu halde karısının hamile kaldığını söyleyerek karısından şikâyetçi olmuştur.

ULUNAY, “Esrtab ve Tahammül Hacmi”, *Milliyet*, 20 Mart 1956.

Konu: Akdeniz Adlı Bir Vapurun İskelesinin Kırılması

Özet: Karadeniz’e açılan Akdeniz adlı vapurun iskelesi kırılmış ve yolcular denize düşmüştür. Bu kazanın nedeni geminin aşırı yolcu almasıdır. Aşırı yolcu alma olayı bütün toplu taşıma araçlarında görülmektedir. Durum böyle olunca bu tür kazalar da kaçınılmaz olmaktadır.

ULUNAY, “Dekan mı, Dekadan mı?”, *Milliyet*, 21 Mart 1956.

Konu: Tıbbiyenin Konserinin İptal Edilmesi

Özet: Tıbbiye kuruluş yıldönümünde bir konser organize etmiştir. Bu konser son anada dekan tarafından iptal edilmiştir. Gerekçe ise konserin klasik Türk müziği konseri olmasıdır. Dekanın bu hareketi bir bilim adamına yakışacak nitelikte değildir.

ULUNAY, “Fatih’in İlim Abideleri”, *Milliyet*, 22 Mart 1956.

Konu: Fatih Sultan Mehmet Tarafından Yapılan Külliye'nin Restore Edilmesi

Özet: Fatih Sultan Mehmet tarafından yaptırılan Fatih Külliyesi restore edilerek öğrenci yurdu haline getirilmiştir. Restorasyon sırasında tarihi dokuya sadık kalınmış, binanın orijinallığı bozulmamıştır. Bu olay son derece sevindiricidir. Bu tür tarihi yerlerin kullanıma açılması çok önemlidir.

ULUNAY, “Din Kardeşi Pakistan”, *Milliyet*, 24 Mart 1956.

Konu: Pakistan İslam Cumhuriyeti'nin Kuruluş Yıldönümü

Özet: 23 Mart tarihinde Pakistan İslam Cumhuriyeti kuruluş yıldönümünü kutlamıştır. Pakistan İslam cumhuriyetini 1947 yılında ilan etmiştir. O günden beri bu ülke Türkiye'yi kardeş ülke bilmiştir. Türkiye'de bu ülkeyi kardeş olarak görmektedir. Pakistan İslamiyet'in en canlı yaşadığı ülkelerden biri olması bakımından önemlidir.

ULUNAY, “Bir Münazara Münasebetiyle”, *Milliyet*, 26 Mart 1956.

Konu: İstanbul Üniversitesinde Yapılan Bir Münazara

Özet: İstanbul Üniversitesinde Hukuk Fakültesi ve İktisat Fakültesi arasında bir münazara yapılacaktır. Öğrenciler “Medeniyetin gelişmesinde din engel midir, değil midir?” konusunu tartışacaktır. Çekilen kura sonucu Hukuk Fakültesi din engeldir tezini savunmak zorunda kalmıştır. Hukuk Fakültesi öğrencileri bu duruma itiraz edince münazara iptal edilmiştir.

ULUNAY, “Aşk, Düğün, Hediye”, *Milliyet*, 27 Mart 1956.

Konu: Monaco Prensinin Bir Hollywood Yıldızına Âşık Olması

Özet: Monaco Prensi Grace Kelly adlı bir Hollywood yıldızına âşık olmuştur. Prens bu bayanla evlenmek istemektedir; ancak kraliyet ailesi evliliğe karşı çıkmaktadır. Bu olayın gazetelere yansısıyla dünyadan pek çok kişi prensi destek amacıyla mektuplar göndermiştir. Türkiye’den de pek çok kişi prensi mektup ve çeşitli hediyeler göndererek bu evliliği desteklediklerini ifade etmiştir.

ULUNAY, “Berat Kandili”, *Milliyet*, 28 Mart 1956.

Konu: Diyanet İşleri Başkanlığının Berat Kandiline Gereken Önemi Vermemesi

Özet: Diyanet İşleri Başkanlığı Berat Kandili’ni gazetelerde üç satırlık bir ilanla kutlamıştır. Dini açıdan büyük bir öneme sahip bu günün çeşitli etkinliklerle kutlanması gerekirken Diyanet İşleri Başkanlığının böyle bir yol izlemesi doğru değildir. Daha önce de Mirac Kandili’ni aynı yöntemle kutlayan Diyanet İşleri Başkanlığı bütün eleştirilere rağmen yine bu yöntemi tercih etmekle Müslüman vatandaşları kırmıştır.

ULUNAY, “Bir Mirasyedilik Şâheseri”, *Milliyet*, 30 Mart 1956.

Konu: Çırağan Sarayı’nın Emekli Sandığına Satılmak İstenmesi

Özet: İstanbul Belediyesi 100 bin liraya Çırağan Sarayı’nı Emekli Sandığına satmayı düşünmektedir. Belirlenen rakam Çırağan Sarayı için çok düşüktür. Apartmanların bile milyonlarca liraya satıldığı bir dönemde bu önemli binanın bu kadar düşük bir fiyata satılması doğru değildir. Belediyenin bu kararından vazgeçmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Laf ü Güzaf”, *Milliyet*, 31 Mart 1956.

Konu: Siyasi Partilerin Propaganda Konuşmaları

Özet: Siyasi partiler şehir şehir dolaşarak konuşmalar yapmaktadır. Bu konuşmaları sırasında siyasiler halka çok büyük vaatlerde bulunmaktadırlar. Siyasilerin iktidardan önce söyledikleri sözler dikkate alınmamalıdır. Çünkü bunlar oy alabilmek için söylenmiş yalanlardır. Siyasilerin iktidara geldikten sonra söyledikleri sözler önemlidir.

ULUNAY, “Ayrarı Yok İçmeye”, *Milliyet*, 2 Nisan 1956.

Konu: Hayvanların Yemsiz Kalması

Özet: Kars'ta hayvanlar kuraklık yüzünden yemsiz kalmıştır. Aynı sorun İstanbul'da da yaşanmaktadır. İstanbul'daki yemsizlik kuraklık yüzünden değil biraz tedbirsizlik yüzünden yaşanmaktadır. Çünkü İstanbul'da kepeklerin hepsi Avrupa'ya ihraç edilmiştir. Hayvanların yemesi için hiç kepek bırakılmamıştır. Bundan dolayı İstanbul'da hayvanlar sadece otla beslenmek zorunda kalmaktadır.

ULUNAY, “Derdimizi Deşmeyin”, *Milliyet*, 3 Nisan 1956.

Konu: Orman Haftası Vesilesi ile Açılan Sergi

Özet: İstanbul Orman Müdürlüğü Orman Haftası olması vesilesi ile bir sergi açmıştır. Sergide ormanların düşmanı baltadır yazısı dikkat çekmiştir. Gazeteler özellikle bu yazıyı ve balta resmini sayfalarına taşımıştır. Yazara göre ormanların düşmanı balta değil insandır. Çünkü o baltayı tutan insan elidir.

ULUNAY, “Onları Unutmadık!”, *Milliyet*, 5 Nisan 1956.

Konu: Dumlupınar Denizaltısında Şehit Olan Denizcilerin Anılması

Özet: Dumlupınar deniz altısının batışının 3. yıldönümü olması nedeniyle bir anma programı düzenlenmiştir. Şehitleri anmak kadar şehitlerin ailelerine yardım etmek de önemlidir. Şehit aileleri hâlâ tazminatlarını alamamıştır. Bundan dolayı

şehitlerin eş ve çocukları sıkıntı yaşamaktadır. Meclisin bir an önce bu ailelere yardım elini uzatması gerekmektedir.

ULUNAY, “Namus ve Ötesi”, *Milliyet*, 6 Nisan 1956.

Konu: İstanbul’da Kadın Tüccarlarının Kadın Ticaretinin Serbest Olmasını İstemesi

Özet: İstanbul’daki kadın tüccarları polisi kadın ticaretine engel oldukları için mahkemeye vermeye hazırlanmıştır. Kadın tüccarlarının bu kadar rahat davranmaları toplumun içinde bulunduğu ahlaki çöküntüyü göstermektedir. Eskiden insanlar kadın tüccarlarından cüzamlı gibi kaçarken şimdi bu insanlar tüccar olarak nitelendirilip sosyetenin içine karışmıştır. Bu anlayış değişikliği kadın tüccarlarının bu kadar rahat hareket etmesine yol açmıştır.

ULUNAY, “Radyo Denilen Şey”, *Milliyet*, 8 Nisan 1956.

Konu: Radyo Yayınlarının Kötü Yapılması

Özet: Radyoda çalışan spikerlerin büyük bir çoğunluğu Türkçeyi doğru kullanamamaktadır. Öte yandan yapılan müzik programları halkın beğenisinden çok uzaktır. Özellikle klasik Türk müziği eserleri çok acemice icra edilmektedir. Radyonun bu kadar kötü yayın yapması iyi idare edilmemesinden kaynaklanmaktadır. Radyonun daha kaliteli yayınlar yapabilmesi için sağlam bir yönetim tarafından idare edilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “En Ufağı Kan Kırmızı”, *Milliyet*, 10 Nisan 1956.

Konu: İstanbul Bir Çocuk Çetesinin Hırsızlık Yapması

Özet: İstanbul’da bir hırsız çetesi Şişli’de bir evi soyarken yakalanmıştır. Çete çocuklardan oluşmaktadır. Çetenin reisi bile henüz 11 yaşındadır. Çocuklar

okudukları kovboy hikâyeleri yüzünden bu işe özendiklerini söylemektedir. Yazara göre çocukların bu duruma gelmesinde bu hikâyelerin bir suçu yoktur. Bütün suç bu çocuklara iyi bir terbiye vermeyen ailelerindedir.

ULUNAY, “Gençlik Marşı”, *Milliyet*, 14 Nisan 1956.

Konu: Milli Bir Gençlik Marşının Bestelenmesi

Özet: Türk Talebi Birliği milli bir gençlik marşının bestelenmesini istemektedir. Gençlerin bu talebi yerindedir. Çünkü bizde gençlik marşı olarak Dağ Başını Duman Almış marşı okunmaktadır. Bu marşın bestesi milli değildir. Beste Selim Sırrı tarafından İsviçre’den getirilmiştir. Bu yönüyle gençlerin milli bir marş istemesi doğaldır.

ULUNAY, “İyi Bir Aile Çocuğu”, *Milliyet*, 14 Nisan 1956.

Konu: İstanbul’da Hırsızlık Yapan Bir Gencin Yakalanması

Özet: İstanbul’da 16 apartmanı soyan bir genç yakalanmıştır. Gazeteler bu genci iyi bir ailenin çocuğu şeklinde nitelemektedir. Ayrıca ailenin de bu durumdan dolayı pek rahatsız olduğu belirtilmektedir. Yazara göre iyi ailelerden de kötü çocuklar yetişebilmektedir. Öte yandan bir ailenin ekonomik durumuna göre iyi olarak nitelenmemesi gerekmektedir. Bahsi geçen aile zengin diye hemen iyi bir aile demek doğru değildir.

ULUNAY, “Düğün ve Dedikodusu”, *Milliyet*, 18 Nisan 1956.

Konu: Monaco Prensi ve Sevgilisinin Gazetelerde Haber Olması

Özet: Monaco Prensi ve sevgilisi bütün gazetelerde haber olmaktadır. Çiftin yaptığı her şey çok önemli bir olaymış gibi gazetelerde yer edinmektedir.

İstanbul'dan küçük bir terin prensinin bütün dünyanın gözdesi olması çok da mantıklı değildir.

ULUNAY, “Bed Dua”, *Milliyet*, 19 Nisan 1956.

Konu: Radyo Yayınlarının Kötü Olması

Özet: Bütün eleştirilere rağmen radyo yayınları bir türlü düzeltilememiştir. Hâlâ spikerler Türkçeyi doğru kullanmamaktadır. Öte yandan çalınan şarkılar halkın beğenisine hitap etmemektedir. Bu durum karşısında yapılabilecek tek şey vardır. O da radyoyu dinlememektir.

ULUNAY, “Garib Bir Münazara”, *Milliyet*, 23 Nisan 1956.

Konu: Atatürk Kız Lisesi ile Darüşşafaka Arasında Yapılan Bir Münazara

Özet: Atatürk Kız Lisesi ile Darüşşafaka arasında bir münazara düzenlenmiştir. Münazarada “ II. Viyana Kuşatması'nı gerçekleştiren ve başarısız olan Sadrazam Merzifonlu Kara Mustafa Paşa haklı mı, suçlu mudur?” konusu tartışılmıştır. Yazara göre bu konuyu daha tarihçiler bile çözmemiştir. Bu zor konunun çocuklara verilmesi gereksizdir.

ULUNAY, “Beyazıd Kütüphanesi”, *Milliyet*, 24 Nisan 1956.

Konu: Beyazıd Kütüphanesinin Onarılması

Özet: Beyazıd Kütüphanesi onarılarak hizmete açılmıştır. Kütüphane son derece önemli bir bilgi yuvasıdır. İstanbul halkının bu bilgi yuvasından gerekli ölçüde istifade etmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Yüreğimiz Yanıyor”, *Milliyet*, 26 Nisan 1956.

Konu: İstanbul’da Yaşanan Orman Yangını

Özet: İstanbul’da art arda orman yangınları meydana gelmiştir. Yangınların tamamı kundakçılar tarafından tarla açmak için çıkarılmıştır. Bu kundakçıların tamamı yakalanmıştır. Ne yazık ki bu kundakçılar küçük cezalarla kurtulmuştur. Yazara göre bu kundakçıların idamla cezalandırılması gerekmektedir.

ULUNAY, “İstimlâk Mes’elesi”, *Milliyet*, 27 Nisan 1956.

Konu: İstanbul Belediyesinin İstimlâk Ettiği Mülklere Gereken Parayı Vermemesi

Özet: İstanbul Belediyesi şehrin imarı için bazı bölgeleri istimlâk etmiştir. İstimlâk edilen bazı yerler gerçek değerinin çok altında bir paraya alınmıştır. Bu durumda bu mülklerin sahibi ciddi oranda zarar etmiştir. Halkın bu zararının önlenmesi için istimlâk kanununda değişiklik yapılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Devrân Yine Ol Devrân...”, *Milliyet*, 28 Nisan 1956.

Konu: Zonguldak’ta Kömür Madeninde Yaşanan Kaza

Özet: Zonguldak’ta bir kömür ocağında asansörün bozulması sonucu beş işçi düşerek hayatını kaybetmiştir. Bu tür haberlere ülkemiz artık alışmıştır. Her sene Zonguldak’ta mutlaka grizu patlaması yaşanmaktadır. Bu patlamaların hiçbirisi kaza değildir. Hepsi ihmallerin neticesinde meydana gelmektedir. Buna rağmen hiçbir yetkili herhangi bir önlem almamaktadır.

ULUNAY, “İhtikâr ve İhbâr”, *Milliyet*, 29 Nisan 1956.

Konu: Vurguncuların İhbar Edilmesi İçin Hazırlanan Yasa

Özet: Meclis vurguncuları ihbar edenleri ödüllendirmek için bir yasa hazırlamaktadır. Yasaya göre muhbirlerin kimlikleri gizli tutulacaktır. Meclisin hazırladığı bu yasanın olumsuz yönleri vardır. Çünkü insanlar sırf ödül alabilmek için günahsız kişileri ihbar edebilir. Öte yandan bir kişi sevmediği bir insanı ihbar edebilir. Bu tür yasalar demokratik ülkelerde işlemez. Demokratik ülkelerde istihbaratı güvenlik güçleri sağlamaktadır. Halk muhbir haline getirilmez.

ULUNAY, “Gazetecilik ve Yüksek Tahsil”, *Milliyet*, 1 Mayıs 1956.

Konu: Gazetecilerin Üniversite Mezunu Olmasının İstenmesi

Özet: Meclis yeni bir yasa hazırlamaktadır. Bu yeni yasaya göre gazetecilerin eğitim durumuna dikkat edilecektir. Gazetede yazarların en az üniversite mezunu olması gerekecektir. Bu yasanın kabul edilmesi durumunda pek çok ünlü gazeteci bu işi yapamayacaktır. Çünkü bunların hiçbiri üniversite mezunu değildir. Yazara göre gazetecilikte önemli olan diploma değil tecrübedir. Bu bakımdan böyle bir yasa gereksizdir.

ULUNAY, “Bayram Sırnaşıklığı”, *Milliyet*, 2 Mayıs 1956.

Konu: Kızılay’ın Çocuklara Bayramda Eşya Sattırması

Özet: Kızılay bayramda çocuklara eşya sattırmaktadır. Kızılay böylelikle daha çok yardım toplamayı istemektedir. Ancak okul çağındaki çocukların bu işte kullanılması doğru değildir. Bu çocukların bayramda gezip eğlenmek yerine eşya satması sağlıklı değildir. Ayrıca bu çocuklar yaptıkları işe kendilerini çok kaptırdıkları için bu eşyaları insanlara zorla satmaya çalışmaktadır. Bu durum çocukları dilencilğe alıştırmaktadır. Kızılay’ın bu uygulamadan vazgeçmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Zarar Muamması”, *Milliyet*, 3 Mayıs 1956.

Konu: İstanbul Denizcilik Bankasının Zara Etmesi

Özet: İstanbul Denizcilik Bankası her zamanki gibi yine zarar etmiştir. Ülkenin en iyi işleyen kurumu olduğu halde buranın zarar etmesi mantık dışı bir olaydır. Bu kurumun zara etmesinde en büyük etken kurumda ihtiyaçtan fazla personel çalıştırılmasıdır. Bu hata yüzünden her sene devlet bu kurumun zararını karşılamak zorunda kalmaktadır.

ULUNAY, “Hayat Pahalı mı? ”, *Milliyet*, 4 Mayıs 1956.

Konu: İnsanların Lüks Tutkusu

Özet: Ülkemizde herkes hayat pahalılığından şikâyet etmektedir. Bir ilkokul öğrencisine bile sorulsa en çok bundan şikâyet edecektir. Durum böyle iken insanlar lüks yaşama tutkularını da yenememektedir. Örneğin İstanbul’da insanlar Hilton Otelinde bir defile izlemek için 125 lirayı hiç düşünmeden vermektedir. Yine İstanbul’da insanlar maça gitmek için karaborsaya düşen maç biletlerine yüzlerce lira harcamaktadır. İnsanların böyle lüks yaşarken hayat pahalılığından şikâyet etmeleri tutarlı değildir.

ULUNAY, “Dut Yiyen Bülbüller”, *Milliyet*, 6 Mayıs 1956.

Konu: Maç Biletlerinin Karaborsaya Düşmesi

Özet: Milli maçın biletleri karaborsaya düşmüştür. Bundan dolayı birçok insan maçı izleyememiştir. Konuyu araştıran Milliyet gazetesinin ısrarlı sorularına rağmen Futbol Federasyon bir açıklama yapmamıştır. Ülkemizin kanayan yaralarından biri olan karaborsa kollarını buraya kadar uzatmıştır. Maç biletlerinin karaborsaya düşmemesi için maçlara girişte satılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Canavar!”, *Milliyet*, 9 Mayıs 1956.

Konu: Akhisar’da Namusu İçin Bir Adamın Üç Kişiyi Öldürmesi

Özet: Akhisar’da bir genç bir kızı kaçıarak kıza tecavüz etmiştir. Bu olay üzerine kız bu gençle evlendirilmiştir. Kısa bir süre sonra bu genç kızı babasının evine göndermiştir. Üstelik genç adam bir başkasıyla evlenmiştir. Bunun üzerine kızın babası düğünü basarak bu gencin ailesinden üç kişiyi öldürmüştür. Yazara göre bu adam her ne kadar da bir katil olsa da kamu vicdanında suçsuzdur.

ULUNAY, “Yine İstimlâk Mes’elesi”, *Milliyet*, 11 Mayıs 1956.

Konu: İstanbul’da Sık Sık Gündeme Gelen İstimlâk Kanunu

Özet: İstanbul’da imar faaliyetleri hızlandığı için sık sık istimlâk kanunu gündeme gelmektedir. İstimlâk için on beşe yakın farklı kanun vardır. Her kurum istimlâk yaparken farklı bir kanuna göre hareket etmektedir. Bundan dolayı ya kurum ya da mülk sahibi zarar etmektedir. Bu durumun önüne geçilebilmesi için tek bir istimlâk kanunun çıkarılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Dini Bir Hata...”, *Milliyet*, 15 Mayıs 1956.

Konu: Bayram Gününün Yanlış Hesaplanması

Özet: Dünyadaki bütün Müslümanlar Ramazan Bayramı’nı 11 Mayıs’ta kutlarken ülkemizde bugün oruç tutulmuştur. Bu durumun nedeni Diyanet İşleri Başkanlığının bayramı yanlış hesaplamasıdır. Bayramın ilk günü oruç tutmak dinen haramdır. Diyanet İşleri Başkanlığı insanlara bayramın ilk günü oruç tutturarak ülkedeki bütün Müslümanların günahını almıştır.

ULUNAY, “Şahinşâh-ı İranın Teşrihi Münasebetiyle”, *Milliyet*, 16 Mayıs 1956.

Konu: İran Şahının Türkiye’yi Ziyaret Etmesi

Özet: İran Şahı eşiyle birlikte Türkiye'ye gelmiştir. İran ve Türkiye çok eski çağlardan beri iyi ilişkiler kurmuş komşu ülkelerdir. Bu bakımdan İran Şahı'nın bu ziyareti son derece önemlidir. Gerek İran Şahı gerekse Türkiye'den yetkililer de bu ziyaretin öneminin altını çizmiştir.

ULUNAY, “İsraf mı Delilik mi?”, *Milliyet*, 18 Mayıs 1956.

Konu: İstanbul'da Âlem Yapan İki Tüccarın Hesaba İtiraz Etmesi

Özet: İstanbul'da Adanalı iki tüccar bir barı kapatarak gece boyunca eğlenmiştir. İki tüccar gece sonunda kendilerine çıkarılan hesabı fazla bularak itiraz etmiştir. Bar sahipleri itirazlarını kabul etmeyince tüccarlar belediye ve valiye şikâyet etmişlerdir. Neticede vali ve belediye de hesabı çok bulmamıştır. Yazara göre bu iki adamın gece boyunca her türlü israfı yapıp sonra da hesabı fazla bulması doğru değildir.

ULUNAY, “Yeni Taktik: Sükût...”, *Milliyet*, 19 Mayıs 1956.

Konu: Sorumluların Kendilerine Yöneltilen Sorulara Cevap Vermemesi

Özet: Eskiden gazeteler bir kişiyle ilgili bir eleştiri yayımladığında muhataplar hemen tekzip yayımlardı. Son zamanlarda ise yeni bir taktik geliştirilmiştir. İnsanlar artık kendilerine yöneltilen eleştirilere karşısında sessiz kalmayı tercih etmektedir. Bunun anlamı insanlar artık kendilerini savunma gereği bile duymamaktadır. İnsanların bu kadar rahat davranmasının nedeni ülkemizde sorumlularla gereken cezanın verilmemesidir.

ULUNAY, “İçki ve Kumar”, *Milliyet*, 20 Mayıs 1956.

Konu: İçki ve Kumarın Yasaklanmasının İstenmesi

Özet: İçki ve kumar Delhi’de yasaklanmıştır. Bu radikal kararın ülkemizde de uygulanması gerekmektedir. Çünkü içki ve kumar toplum hayatını tehdit eden iki büyük düşmandır. Bu iki düşmanın toplum hayatından çıkarılması gerekmektedir. Bu zor bir uygulama olabilir; ancak yetkililerin bu zorluğu göze alması gerekmektedir.

ULUNAY, “Şahinşâh ve Edebiyat”, *Milliyet*, 21 Mayıs 1956.

Konu: İran Şahı’nın Türkiye Ziyareti

Özet: İran edebiyatı çok büyük şairler yetiştirmiştir. Bundan dolayı İran halkının edebiyata ve şiire karşı bir ilgisi vardır. İran Şahı da şiir tutkusuyula bilinmektedir. İran Şahı yakın bir süre önce ülkemizi ziyaret etmiştir. Şahın bu tutkusu bilindiği için İran Şahı şiirlerle karşılanmıştır.

ULUNAY, “Alfons Dode ve Ahlak”, *Milliyet*, 22 Mayıs 1956.

Konu: Alfonse Duadet’in Değirmenden Mektuplar Adlı Eserinin Chicago’da Yasaklanması

Özet: Alfonse Daudet’in Değirmenden Mektuplar adlı eseri ahlaka uygun olmadığı gerekçesiyle Chicago’da yasaklanmıştır. Yazar bu eseri defalarca okuduğunu; ancak ahlaka aykırı tek bir cümleye rastlamadığını söylemektedir. Yazara göre Alfonse Daudet’in hiçbir eserinde ahlaka aykırı bir şey yoktur.

ULUNAY, “Cehalet Ahtapotu”, *Milliyet*, 24 Mayıs 1956.

Konu: Türkçenin Sadeleştirilmesi Sonucunda Fakirleşmesi

Özet: Türkçenin sadeleştirilmesi için Türkçedeki Arapça ve Farsça sözcükler atılmıştır. Bu durum Türkçenin fakirleşmesine yol açmıştır. Yeni nesil bu dil ile büyümektedir. Bundan dolayı yeni nesil eski kitapları anlamayacaktır. Böylece cahil bir toplum yetişecektir.

ULUNAY, “Oburluğa Dair...”, *Milliyet*, 27 Mayıs 1956.

Konu: Bir Adamın Yemek Yeme Rekoru Kırması

Özet: Üç arkadaş Türkiye yemek yeme rekorunu kırmak için iddialaşmıştır. Bunun üzerine adamlardan biri 15 kilo kuzu, 3 kilo ekmek ve 5 kilo yoğurt yemiştir. Yazara göre oburluk bir hastalıktır. Bu hastalığın tedavi edilmesi gerekmektedir. Bir adamın tek başına bu kadar şey yemesi doğal değildir. Yazar bu hastalığın sadece ülkemizde değil bütün dünyada yaygınlaştığını düşünmektedir.

ULUNAY, “Garib Bir Alışveriş”, *Milliyet*, 28 Mayıs 1956.

Konu: İzmir’de Bir Adamın Gözünü Satılığa Çıkarması

Özet: İzmir’de fakir bir adam ailesini geçindirmek için gözünü satılığa çıkarmıştır. Gaziantep’ten bir adam ise İzmirli adamın gözlerine talip olmuştur. Ne yazık ki ülkemizde bazı insanlar servet içinde yüzerken bazı insanlar da ailesini geçindirmek için böyle yollara başvurmaktadır. Netice bir insan ne kadar fakir olursa olsun para için böyle bir işe kalkışmamalıdır. Para için bir organını satmak en büyük acizliktir.

ULUNAY, “Katil Tramvay”, *Milliyet*, 29 Mayıs 1956.

Konu: İstanbul’da Meydana Gelen Tramvay Kazası

Özet: İstanbul’da Haydarpaşa Köprüsü’nde freni bozulan bir tramvay bir otomobile çarpmıştır. Kazada otomobilde bulunan iki kişi yanarak ölmüştür. Bu olay İstanbul’da meydana gelen ilk tramvay kazası değildir. Daha önce de ölümlü kazalar yaşanmıştır. Artık tramvayların seferden alınması gerekmektedir.

ULUNAY, “Sevinç Sermayesi”, *Milliyet*, 5 Haziran 1956.

Konu: İstanbul’da Kızı Kaybolan Zengin Bir Kadın

Özet: İstanbul’da zengin bir kadının kızı kaybolmuştur. Çok üzülen zengin kadın kızını bulana bir apartman vereceğini söylemiştir. Neticede kız kısa süre içinde bulunmuştur. Ancak zengin kadın söz verdiği gibi bulan kişiye apartman vermemiştir.

ULUNAY, “Yeni Tarifeler Münasebeti ile...”, *Milliyet*, 6 Mayıs 1956.

Konu: İstanbul’da Tren ve Vapur Biletlerine Zam Yapılması

Özet: İstanbul’da tren ve vapurlar çok eskidir. Üstelik bu vapur ve trenler yolcu sayısının çok olması nedeniyle ihtiyaca cevap verememektedir. Durum böyleyken tren ve vapur biletlerine zam yapılmıştır. Yetkililerin bu zamdan önce bu aksaklıkları gidermesi gerekmektedir.

ULUNAY, “İçtimai İlanlar”, *Milliyet*, 7 Haziran 1956.

Konu: Gazetelerdeki doğum ve Ölüm İlanları

Özet: Gazetelerde çıkan ölüm ilanlarına ölen kişinin bütün ailesinin isimleri eklenmektedir. Böylelikle ölen kişinin ne kadar şerefli olduğu anlatılmak istenmektedir. Doğum ilanlarında ise doğum saatine kadar gereksiz bilgiler verilmektedir. Bu tür toplumsal ilanların daha sade olması gerekmektedir.

ULUNAY, “Cinayetlere Dair”, *Milliyet*, 8 Haziran 1956.

Konu: İstanbul’da İşlenen Cinayetler

Özet: İstanbul’da bir hafta içinde iki cinayet işlenmiştir. Yaz ayının gelmesi ile birlikte İstanbul’daki suç oranları artmıştır. Polisin bu durum karşısında daha

etkili tedbirler alması gerekmektedir. Polis işlenen bir cinayetin failini yakalamıştır. Diğer cinayet ise henüz çözülememiştir.

ULUNAY, “Amerika’dan Cıvciv Geldi”, *Milliyet*, 10 Haziran 1956.

Konu: Amerika’dan Cıvciv Gönderilmesi

Özet: Amerikan Kiliseler Teşkilatı ülkemize 30 bin adet cıvciv göndermiştir. Amaç bu cıvcivlerin büyütölüp cins tavuk elde edilmesidir. Ülkemizdeki teknik donanım bu sayıda cıvcivin büyütülmesi için yeterli değildir. Bu bakımdan bu cıvcivlerin yaşaması zor görünmektedir.

ULUNAY, “Bir Artistin Üç Arzusu”, *Milliyet*, 11 Haziran 1956.

Konu: Ülkemizi Ziyaret Eden Gary Cooper’ın Üç İsteği

Özet: Gary Cooper adlı bir sinema artisti ülkemize gelmiştir. Gary Cooper ülkemizin en çok hamamını, havlusunu ve yemeklerini merak ettiğini açıklamıştır. Yazara göre artık ne eski hamamlar ne de eski havlular kalmıştır. Yemek kültürü ise eskiye göre çok fakirdir. Bu artisti bu isteklerine cevap bulamayabilir.

ULUNAY, “Rita’nın Donu...”, *Milliyet*, 14 Haziran 1956.

Konu: Rita Hayvort’un İç Çamaşırlarını Açık Arttırmaya Çıkarması

Özet: Hayır için düzenlenen bir açık arttırmaya Hollywood yıldızı Rita Hayvort da katılmıştır. Açık arttırmada beklenen paranın toplanamadığını gören Rita Hayvort sutyenini ve külotunu çıkartarak açık arttırmaya sunmuştur. Bu iki parça büyük ilgi görmüştür. Külot 18 bin sutyen ise 13 bin dolara satılmıştır.

ULUNAY, “Garib Bir Ceza”, *Milliyet*, 15 Haziran 1956.

Konu: Fuhuş Yapan Erkeklere Verilecek Ceza

Özet: Daha önce randevuevlerinde yakalanan erkekler hiçbir cezaya çarptırılmadan serbest bırakılmaktaydı. Bu durum çok eleştirildiği için yeni bir yasa çıkarılmıştır. Bu yasaya göre randevuevlerinde yakalanan erkeklerin fotoğrafları çekilerek evlerine gönderilecektir. Böylece karıları bu erkeklerin cezasını kendileri verecektir. Yazara göre bu çok doğru bir uygulama değildir. Çünkü bu durumda fuhuş yapan erkeklerin çocukları da babalarının fuhuş yaptığını öğrenmiş olacaktır. Böylece en çok çocuklar bu işten etkilenecektir.

ULUNAY, “Yeşil Kubbeye Dair”, *Milliyet*, 18 Haziran 1956.

Konu: Mevlana Türbesinin Bakımsız Bırakılması

Özet: Konya’da bulunan Mevlana Türbesi çok kötü bir durumdadır. Türbenin üzerindeki yeşil örtünün rengi solmuştur. Ayrıca kubbenin çinileri de dökülmüştür. Bu kötü görüntü Mevlana’nın türbesine yakışmamaktadır. Daha önce yerel gazeteler bu konuya değinmişse de yetkililer herhangi bir girişimde bulunmamıştır. Yetkililerin türbeyi onarması ve layık olduğu görüntüye kavuşturması gerekmektedir.

ULUNAY, “Siyaset ve Akisleri”, *Milliyet*, 19 Haziran 1956.

Konu: Gazetelerde Çıkan Siyasi Haberler

Özet: Seçimlerin yaklaşmasıyla birlikte gazeteler daha çok siyasi haberlere yer vermeye başlamıştır. Gazeteler daha çok siyasilerin ne yaptıklarına, nereye gittiklerine yer vermektedir. Yazara göre bunlar gereksiz ayrıntılardır. Gazetelerin daha çok siyasilerin projeleri üzerinde durması gerekmektedir.

ULUNAY, “Kumarbaz Kadınlar”, *Milliyet*, 22 Haziran 1956.

Konu: İzmir’de Bir Kadının Kumar Oynaması

Özet: İzmir’de bir kadın kumar bağımlısıdır. Bu kadın kumar oynayabilmek için ailesini bırakarak İstanbul’a gelmiştir. Kocasını bu kadınla baş edemeyince kadına boşanma davası açmıştır. Yazara göre kumar ciddi bir bağımlılıktır. Psikolojisi daha güçlü olan erkekler bile bu illete bulaştıklarında büyük felaketler yaşanmaktadır. Bir kadının bu illete bulaşması çok daha büyük felaketler doğurabilmektedir.

ULUNAY, “Ses ve Para”, *Milliyet*, 23 Haziran 1956.

Konu: Sanatçıların Sesine Göre Para Kazanması

Özet: Yapılacak yeni düzenlemeye göre gazinolarda sahne alacak sanatçılar sesine göre para alacaktır. Bu durumda sesi iyi olan sanatçı daha çok para alacak, sesi kötü olan sanatçılar ise daha az para alacaktır. Yazara göre insanların zevkleri farklıdır. Birisinin beğendiği bir sanatçıyı başka birisi beğenemeyebilir. Bundan dolayı böyle bir uygulama sağlıklı değildir.

ULUNAY, “Pazarlık!”, *Milliyet*, 24 Haziran 1956.

Konu: Fiyatların Düşmesi ile Birlikte Pazarlığın Kalkması

Özet: Milli Korunma Kanunu’nun çıkması ile birlikte ürünlerin fiyatları hızla düşmüştür. Bu durum pazarlığın ortadan kalkmasına yol açmıştır. Yazara göre pazarlık müşteri ile esnafı kaynaştıran bir fasıldır. Bundan dolayı bu faslın kalkması olumsuz bir gelişmedir.

ULUNAY, “Fetih Derneğinin Kongresi”, *Milliyet*, 25 Haziran 1956.

Konu: İstanbul Fatih Derneği’nin Kongresi

Özet: İstanbul Fatih Derneği bir kongre düzenlemiştir. Kongrede Ayasofya’nın yeniden cami yapılması ve Fatih Sultan Mehmet’in heykelinin

dikilmesi istenmiştir. Mali sıkıntılar yüzünden bu fikirler kabul edilmemiştir. Yazara göre Türk milletine İstanbul'u miras bırakan Fatih Sultan Mehmet'in heykelinin mali sıkıntılar yüzünden dikilememesi çok üzücü bir durumdur.

ULUNAY, “Bir Aşk Macerası”, *Milliyet*, 26 Haziran 1956.

Konu: İstanbul'da Zengin Bir Kız ile Bir Şoförün Aşkı

Özet: İstanbul'da bir Rum milyonerinin kızı şoförüne âşık olmuştur. Genç kız ailesinin itirazlarını dinlemeyerek şoförüyle kaçmıştır. Polis çifti yakalamıştır; ancak kız ailesine dönmek istememiştir. Kız aşkı için her şeyini feda edeceğini hatta Müslüman bile olacağını söylemiştir. Yazara göre aşk için Müslüman olmak doğru değildir. Gerçekten inandığı için kişi Müslüman olmalıdır.

ULUNAY, “Papazın Çilehanesi”, *Milliyet*, 1 Temmuz 1956.

Konu: Bir Papazın Çemberlitaş'ın Tepesinde Çileye Girmek İstemesi

Özet: Roma'da bir papaz Çemberlitaş'ın tepesinde çileye girmeye karar vermiştir. Bunun için Papa'dan izin istemiştir. Papa papazın bu isteğini kabul etmiştir. Gazetelerde çıkan haberlere göre bu papaz İstanbul'a gelmek için hazırlıklarını tamamlamıştır. Yazara göre bir insanın Çemberlitaş'ın tepesinde üç yıl kalabilmesi mümkün değildir. Papazın bu isteğini Papa'nın onaylaması yazara mantıklı gelmemektedir.

ULUNAY, “Hülyacılar”, *Milliyet*, 2 Temmuz 1956.

Konu: İnsanların Define Merakı

Özet: İnsanlar arasında define merakı çok yaygındır. Kimi insanlar sırf macera için, kimileri ise zengin olma hayaliyle bu işe gönül vermiştir. Turgutlu defineciler bir de dernek kurmuştur. Dernek üyeleri Lidya Kralı Krezüs'ün altın

tahtının peşine düşmüştür. Daha taht bulunmadan dernek üyeleri tahta ilk kimin oturacağını tartışmaya başlamıştır.

ULUNAY, “Kaza ve Hayâ”, *Milliyet*, 4 Temmuz 1956.

Konu: Avustralyalı Bir Güreşçinin İntihar Etmesi

Özet: Avustralya’da bir güreş müsabakasında güreşçilerden biri gaz kaçırmıştır. O esnada tüm salon mikrofondan çıkan sesi duymuş ve gülmüştür. Bunun üzerine güreşçi güreşi bırakarak gidip intihar etmiştir. Bir insanın böyle bir kaza için utanıp intihar etmesi çok yanlıştır.

ULUNAY, “Hazır Fırsatken...”, *Milliyet*, 5 Temmuz 1956.

Konu: Ekmeğin Gramla Satılması

Özet: Dünyada ekmeğin somunla satıldığı tek ülke Türkiye’dir. Başka ülkeler ekmeği gramla satarken ülkemizde somunla satıldığı için halka eksik ekmek satılmaktadır. Bundan dolayı halk ekmek alırken kandırılmaktadır. Bunun önüne geçilebilmesi için bizde de ekmeğin gramla satılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Okuyucularımın Baş Başa”, *Milliyet*, 8 Temmuz 1956.

Konu: Okuyucuların Gönderdiği Mektuplar

Özet: Yazar bu yazısında okuyucuların gönderdiği mektuplara yer vermiştir. Okuyucular mektuplarında en çok yazarın köşesinde yer alan resmine değinmiştir. Okuyucular yazarın yeni resmini beğenmediklerini belirterek yazardan daha güler yüzlü bir resim kullanmasını istemektedirler. Yazar okuyucuların bu isteğini kırmayacağını söyleyerek köşesine yeni bir resim koyduracağını söylemektedir.

ULUNAY, “Boğazın İmarı”, *Milliyet*, 9 Temmuz 1956.

Konu: Çırağan Sarayının Turistik Otel Yapılması

Özet: Çırağan Sarayının turistik otel yapılması kesinleşmiştir. Çırağan Sarayı Meşrutiyet Döneminde Mebussan Meclisi olarak kullanılırken yanmıştır. O dönemden beri burası bir harabe şeklindedir. Şimdi buranın tekrar onarılması sevindirici bir gelişmedir. Bu sayede boğaz bu harabeden kurtulacaktır.

ULUNAY, “Bir Kral Öldü”, *Milliyet*, 10 Temmuz 1956.

Konu: Almanya’da Bir Çam Ağacının Kuruması

Özet: Almanya’nın Bavyera Eyaleti’nde ihtiyar bir çam ağacı kurumuştur. Alman halkı bu olaydan derin bir üzüntü duymuştur. Çam ağacı bir törenle kesilmiştir. Alman halkının bu duyarlılığı imrenilecek bir durumdur. Ülkemizde insanlar ağacın korumasına üzüleceğine kendileri o ağacı kesmektedir.

ULUNAY, “Çaylaklar”, *Milliyet*, 12 Temmuz 1956.

Konu: Adanalı Bir Genç Kızın Kandırılarak Dansöz Yapılması

Özet: Adana’da 16 yaşında genç bir kız kandırılarak Bursa’ya götürülmüştür. Burada çete üyeleri tarafından dansöz olmaya zorlanmıştır. Genç kızın babasının ihbarı üzerine kız kurtarılmıştır. Yazar polisin bu çeteler ile daha etkili mücadele etmesi gerektiğini belirtir. Ayrıca ailelerin de daha duyarlı olmasını istemektedir.

ULUNAY, “Acaiblik Numûnesi”, *Milliyet*, 14 Temmuz 1956.

Konu: İstanbul’da Bir Çiftin Timsah Beslemesi

Özet: İstanbul’da bir çift evinde timsah beslemektedir. Gazetelere konu olan bu olay yazar tarafından garip bulunmuştur. Yazar kendisinin de evinde çok sayıda

hayvan beslediğini belirtir. Ancak bu hayvanların tamamının evcil olduğunu söyler. Yazara göre evde bu tür vahşi hayvanları beslemek tehlikelidir.

ULUNAY, “Bir Kaza Münasebeti ile”, *Milliyet*, 15 Temmuz 1956.

Konu: İstanbul’da meydana Gelen Bir Trafik Kazası

Özet: İstanbul’da bir otobüsün Bab-ı Ali Yokuşu’ndan inerken frenleri patlamıştır. Otobüs şoförü otobüsü kimseye çarpmadan durdurmayı başarmıştır. Kazada ne yolcular ne de yayalar zarar görmemiştir. Olayda kimsenin yara almaması büyük bir şanstır.

ULUNAY, “Altın Babalarına Dair”, *Milliyet*, 16 Temmuz 1956.

Konu: Altın Madeni Sahibi Ağa Han ve Oğlunun Gazetelere Haber Olmaması

Özet: Altın madeni sahibi Ağa Han ve oğlu Ali Han uzun bir süre gündemi meşgul etmiştir. Gazeteler baba ve oğlun her hareketini uzun süre sayfalarına taşımıştır. Son zamanlarda baba ve oğla dair herhangi bir haber çıkmamaktadır. İnsanlar her şeyi eskittikleri gibi bu iki ünlüyü de eskitmiştir.

ULUNAY, “Altına Hücum”, *Milliyet*, 17 Temmuz 1956.

Konu: İnsanların Define Merakı

Özet: Define merakı insanlar arasında hızla yayılmaktadır. Gazetelerde çıkan haberlere göre Turgutlu’daki defineciler Kral Krezüs’ün altın tahtından vazgeçip papazların altınlarının peşine düşmüşlerdir. Definecilerden biri İtalyan artist Pompanini ile mektuplaştığını açıklamıştır. Yazar İtalyan artistin bu definecinin yalanlarına inanıp inanmadığını merak etmektedir.

ULUNAY, “Uryanlık Babında”, *Milliyet*, 18 Temmuz 1956.

Konu: İki Komşunun Kavgası

Özet: İki kız kardeş çırılçıplak soyunarak balkondan komşularını taciz etmişlerdir. Bu olaya şahit olan adamın karısı kızlarla kavgaya etmiştir. Bunun üzerine taraflar mahkemelik olmuştur. Yazar bu kavgada kimin haklı olduğunu kestiremediğini söylemektedir. Yazara göre bir kızın bir erkeği taciz etmesi ahlaki çöküntünün en büyük göstergesidir.

ULUNAY, “bayram Neşe İçinde Geçti”, *Milliyet*, 23 Temmuz 1956.

Konu: Gazetelerin Bayramın Neşeli Geçtiğini İddia Etmesi

Özet: Bayram sona ermesinin ardından bazı gazeteler “Bayram Neşeli Geçti” diye yazılar yazmıştır. Yazar bayram süresince pek çok kazanın yaşandığını, çok sayıda cinayet işlendiğini, pek çok insanın hayatını kaybettiğini belirterek bayramın gerçekten neşe içinde geçmediğini söylemektedir. Yazar gazetelerin neye dayanarak bu yazıları yazdıklarını merak etmektedir.

ULUNAY, “Kardeşten Yakın Pakistan”, *Milliyet*, 24 Temmuz 1956.

Konu: Pakistan Cumhurbaşkanı’nın İstanbul Ziyareti

Özet: Pakistan Cumhurbaşkanı İskender Mirza ve eşi İstanbul’a gelmiştir. İskender Mirza ve eşi çok sıcak bir şekilde karşılanmıştır. Halkın İskender Mirza’ya bu kadar samimi davranmasının nedeni Pakistan’ın da Müslüman olmasıdır. İki ülkenin de Müslüman olması Türkiye ve Pakistan birbirine daha çok yaklaştırmıştır.

ULUNAY, “Güzellik Müsabakası”, *Milliyet*, 25 Temmuz 1956.

Konu: Güzellik Yarışması

Özet: Dünya güzeli seçmelerinde Türkiye güzeli her zamanki gibi yine elenmiştir. Güzellik yarışmalarında yarışmacıların güzel olması yeterli değildir. Yarışmacının aynı zamanda sempatik olması da gerekmektedir. Türkiye güzelinin yüzünde ise tek bir tebessüm yoktur. Türkiye güzeli bundan dolayı elenmiştir.

ULUNAY, “Cellâddan İlham”, *Milliyet*, 26 Temmuz 1956.

Konu: Bir Katilin İdam Edilmesi

Özet: Zonguldak'ta iki kız baltayla öldüren bir adam Ankara'da idam edilmiştir. Bu olay gazetelerde geniş yer bulmuştur. Katilin idam sehpasındaki fotoğrafları yayımlanmıştır. Bazı kişiler idam cezasının kalkması gerektiğini savunmaktadır. Yazara göre idam cezası suçların önlenmesi için caydırıcı bir cezadır. Bundan dolayı bu ceza gereklidir.

ULUNAY, “Bravo Toro!”, *Milliyet*, 27 Temmuz 1956.

Konu: Meksika'da Yapılan Boğa Güreşleri

Özet: Meksika'da yapılan boğa güreşlerinde bir kadın matador son anda ölümden kurtulmuştur. Boğa güreşlerinde insanlar boğalara büyük işkence yapmaktadır. Bu güreşlerin hâlâ yapılıyor olması insanlık adına çok üzücüdür. Hayvanseverler bu kadın matadorun boğadan kurtulmasına sevinememiştir. Çünkü onu boynuzlayan boğa vahşi bir şekilde öldürülmüştür.

ULUNAY, “Sinek Bana Dedi ki...”, *Milliyet*, 29 Temmuz 1956.

Konu: Sinekler Üzerine

Özet: Havaaların iyice artması ile sinekler artmıştır. İnsanlar sineklerden hoşlanmazlar. Herkes sineklerin hastalık bulaştırdığını düşünmektedir. Bundan

dolayı bu hayvanlar gereksiz varlıklarmış gibi görülmektedir. Bu yanlış bir kanıdır. Sinekler hastalık taşımamaktadır. Aksine sinekler çöplerdeki mikropları temizlemektedir. İnsanlara hastalık bulaştıranlar sivrisineklerdir.

ULUNAY, “Trenlerde Hostes”, *Milliyet*, 30 Temmuz 1956.

Konu: Trenlerde Hostes Çalıştırılması

Özet: Devlet Demir Yolları trenlerde bilet kontrol memuru olarak hostes çalıştırmayı düşünmektedir. Bu hosteslerin sabahtan akşama kadar çalışıp aylık 250 lira maaş alması düşünülmektedir. Devlet Demir Yolları bugüne kadar trenlerde hep erkek memur çalıştırmıştır. Bu memurlar çoğu zaman gece yarısına kadar çalışmakta buna karşın sadece 150 lira maaş almaktadır. Erkek memurlar bu şartlarda çalışırken kadın hosteslere ayrıcalık gösterilmesi adil değildir.

ULUNAY, “Yanıyoruz!”, *Milliyet*, 31 Temmuz 1956.

Konu: Antalya’da Başlayan Orman Yangınları

Özet: İleri gazetesinde çıkan bir habere göre Antalya’nın çeşitli yerlerinde orman yangınları başlamıştır. Yangınlar bütün müdahalelere rağmen söndürülememiştir. Antalya yeşilliği ile bilinen cennet gibi bir şehirdir. Bu cennet parçasının güzelliğini yitirmesi son derece üzücüdür.

ULUNAY, “Filmcinin Sözleri”, *Milliyet*, 2 Ağustos 1956.

Konu: Fox Film Şirketinin Sahibinin Türkiye Ziyareti

Özet: Fox film şirketinin sahibi Spiros Skouras Türkiye’yi ziyaret etmiştir. Spiros Skouras Türkiye ziyaretinde Türk sineması üzerine önemli açıklamalar yapmıştır. Spiros Türkiye’de sadece para kazanılmak için film yapıldığını söyleyerek

bundan dolayı Türk sinemasının gelişmediğini belirtmiştir. Yazar Spiros Skouras'ın bu düşüncesine katılmaktadır.

ULUNAY, “İbret”, *Milliyet*, 5 Ağustos 1956.

Konu: Bir İlkokul Öğretmeninin Yazara Gönderdiği Mektup

Özet: Yazar bu yazısında bir ilkokul öğretmenin kendisine gönderdiği bir mektuba yer verir. Bayan öğretmen mektubunda okul müdürü tarafından taciz edildiğini söylemektedir. Bayan öğretmen daha önce gayri meşru bir çocuk dünyaya getirdiği için okul müdürü kendisine şantaj yapmaktadır. Bundan dolayı bayan öğretmen müdürü şikâyet edememektedir.

ULUNAY, “Fidanlık Toplantısı”, 6 *Milliyet*, Ağustos 1956.

Konu: İstanbul Büyükdere’de Yapılan Toplantı

Özet: İstanbul Valiliği her sene Büyükdere’de bir açık hava toplantısı yapmaktadır. Valilik bu sene de aynı toplantıyı düzenlemiştir. Toplantıda valiliğin bir yıllık çalışması değerlendirilmiştir. Toplantı bittikten sonra davetlilerle bir ziyafet verilmiştir.

ULUNAY, “Definomani”, *Milliyet*, 9 Ağustos 1956.

Konu: Turgutlu’daki Definecilerin Altın Bulmak İçin Hindistan’dan Büyücü Getirmesi

Özet: Turgutlu’daki defineciler altın ve elmas dolu bir bahçe bulmak için Hindistan’dan büyücü getirtmeye karar vermiştir. Bu olay bütün gazetelere haber olmuştur. Yazar defineciliğin tatlı biri delilik olduğunu söylemektedir. Yazar bu bakımdan definecilerin her türlü çılgınlığı yapabileceğine inanmaktadır.

ULUNAY, “,Harap Mâ’bedler”, *Milliyet*, 10 Ağustos 1956.

Konu: İstanbul’da Tarihi Eserlerin Tahrip Edilmesi

Özet: İstanbul’da pek çok sayıda tarihi eser bulunmaktadır. Bu eserler bakımsızlıktan harabeye dönmüş durumdadır. Vakıflar Genel Müdürlüğü Saliha Sultan Sebili’ni restore ederek eski haline getirmiştir. Ancak Nusratiye Camii hâlâ harap bir şekildedir. Vakıflar Genel Müdürlüğü bu camiyi de restore etmelidir.

ULUNAY, “Otobüsün Talii”, *Milliyet*, 11 Ağustos 1956.

Konu: İstanbul’da Bir Otobüsün Genelev Olarak Kullanılması

Özet: İstanbul’da bir adam bir otobüsü geneleve dönüştürmüştür. Sermaye olarak da karısını ve iki yeğenini pazarlamaktadır. Böylece adam semt semt dolaşarak eşine ve yeğenlerine fuhuş yaptırmaktadır. Yazara göre böyle bir olayın yaşanması ülkemizin ahlaki çöküntü içinde olduğunu göstermektedir.

ULUNAY, “Giyime Kuşama Dair”, *Milliyet*, 12 Ağustos 1956.

Konu: Modanın Değişmesi

Özet: Dünyada ve Türkiye’de moda sürekli değişmektedir. Eskiden kadınlar göğüs ve kalçada balkonlu giysiler giyerdir. Ayrıca kadınlarda uzun saç modaydı. Şimdi ise kadınlar bu elbiseler yerine pantolon giymektedir. Ayrıca uzun saç modası da kalkmış kadınların saçları kısalmıştır.

ULUNAY, “Profesörün Hakkı Var”,12 *Milliyet*, Ağustos 1956.

Konu: Mehmet Kaplan’ın Pedagoji Kongresi’ndeki Konuşması

Özet: Prof. Dr. Mehmet Kaplan Pedagoji Kongresi'nde bir konuşma yapmıştır. Mehmet Kaplan bu konuşmasında gençlerin kitap okumamasından yakınmaktadır. Mehmet Kaplan gençlerin okuması durumunda kitapları anlamayacağını belirtmektedir. Mehmet Kaplan kitapların büyük bir kısmının Osmanlı Türkçesi ile yazıldığını belirtmektedir. Türkçenin sadeleştirilmesi ile Osmanlı Türkçesinin terk edildiğini belirten Mehmet Kaplan birçok kitabın raflarda kaldığını söylemektedir. Yazar Mehmet Kaplan'ın bu fikirlerine katılmaktadır.

ULUNAY, “Beynelmilel Dilenciler”, *Milliyet*, 14 Ağustos 1956.

Konu: Bazı Dolandırıcıların Gazeteci Kimliği Kullanarak Şirketlerden Para Toplaması

Özet: Bazı dolandırıcılar büyük şirketleri gazeteci olduklarını ve yurt dışına gitmek için paraya ihtiyaç duyduklarını söyleyerek dolandırmaktadır. Şirketlerden aldıkları para az olduğu için bu kişilere dolandırıcı yerine dilenci demek daha yerinde olacaktır. Büyük şirketlerin bu tür insanlara karşı dikkatli olması gerekmektedir.

ULUNAY, “Eşegin Hakkı”, *Milliyet*, 16 Ağustos 1956.

Konu: Eşeklerin Toplumumuzda Hor Görülmesi

Özet: Toplumumuzda eşek hakkı yenilen bir hayvandır. Bu çalışkan hayvan insanların kendisine verdiği her türlü zor işi yapmasına rağmen sevilmemektedir. Bir kişiye hakaret edilirken bile bu hayvanın ismi kullanılmaktadır. Öte yandan bu hayvanlar birçok hayvana göre daha güzeldir. Eşek gözün güzelliği dillere destan olmuştur. Bu kadar marifete sahip bir hayvanın bu şekilde muamele görmesi büyük bir şanssızlıktır.

ULUNAY, “Yollar ve Dramlar”, *Milliyet*, 18 Ağustos 1956.

Konu: Uludağ'da Meydana Gelen Trafik Kazası

Özet: Uludağ'da bir otobüs uçuruma uçmuştur. Otobüsteki bütün yolcular parçalanarak hayatını kaybetmiştir. Ulaşımın gelişmesi yanında bazı sorunlar da getirmiştir. Eskiden yollarda tek tehlike eşkıyalardı. Şimdi ise trafik kazaları daha tehlikeli bir nitelik taşımaktadır. Eşkıyalar insanların malını alırken trafik kazaları insanların canını da almaktadır.

ULUNAY, “Masrafa Tahammül Kontrolü”, *Milliyet*, 19 Ağustos 1956.

Konu: Gazinoların Müşterileri Kapıda Kontrol Etmesi

Özet: Bazı gazinoların kapılarına bir adam dikip gelen müşterinin parasının olup olmadığını kontrol ettirdiği yönünde bir haber çıkmıştır. Bu haber pek gerçekçi görünmemektedir. Çünkü hiçbir müşteri böyle bir muameleyi kabul edip bu gaziroya gitmez. Bu durumda gazinoların iş yapması mümkün değildir. Gazinolar para kaybetmek istemediği için böyle bir uygulamaya asla müsaade etmezler.

ULUNAY, “Orman Kanunu Mecliste”, *Milliyet*, 21 Ağustos 1956.

Konu: Orman Kanunu Üzerine

Özet: Orman Kanunu mecliste görüşülmeye başlanmıştır. Bu kanun Türkiye'nin geleceği için hayati bir öneme sahiptir. Bu bakımdan meclisin bu kanunu bir an evvel görüşüp karara bağlaması gerekmektedir. Ülkemizde ormanlara en büyük zararı insanlar vermektedir. Kanun hazırlanırken bu hususun göz önünde bulundurulması gerekmektedir. Ormanlara zarar veren kişilerin en ağır şekilde cezalandırılması sağlanmalıdır.

ULUNAY, “Çocuk Senin Değil”, *Milliyet*, 22 Ağustos 1956.

Konu: Bir Adamın Karısını Öldürmesi

Özet: Bir yedek subay karısını öldürmüştür. Karısının çocuğumuz senden değil sözüne kızan bu adam mahkemede suçunu itiraf etmiştir. Neticede kadın ölmüş, adam ise cezaevine girmiştir. Bu ailenin çocuğu ise annesiz babasız tek başına ortada kalmıştır. Bu olayda en büyük bedeli bu çocuk ödemiştir.

ULUNAY, “Renk Mes’eleşi”, *Milliyet*, 23 Ağustos 1956.

Konu: Malatyalı Bir Gencin Renginden Dolayı Askeri Okula Alınmaması

Özet: Malatyalı bir genç Kasımpaşa Deniz Gedikli Erbaş Ortaokuluna başvuru yapmıştır. Bu genç siyahî olduğu için askeri okula alınmamıştır. Yazar bir insanın renginden dolayı eğitim hakkından mahrum kalmasını doğru bulmadığını belirtmektedir. Hükümetten bu tür sıkıntıların bir daha yaşanmaması için tedbir alınmasını istemektedir.

ULUNAY, “Zeki Müren Davası”, *Milliyet*, 24 Ağustos 1956.

Konu: Zeki Müren’in Mahkemelik Olması

Özet: Zeki Müren arabası ile Üsküdar arabalı vapuruna binerken sıraya girmemiştir. Üstelik kendisini uyarın memura hakaret etmiştir. Bunun üzerine hakarete uğrayan memur Zeki Müren’i şikâyet etmiştir. Zeki Müren gibi tanınan ve sevilen bir sanatçının böyle bir olayla anılması doğru değildir.

ULUNAY, “Bir Muamma”, *Milliyet*, 25 Ağustos 1956.

Konu: Ülkemizin Geri Kalması

Özet: Türkiye çok köklü bir maziye ve geniş bir coğrafyaya sahip olmasına rağmen bir türlü gelişmemektedir. Belçika ve İsviçre gibi Avrupa ülkeleri nüfusları az, yüzölçümleri dar olmasına rağmen hızla gelişmektedir. Öte yandan İsrail sekiz

yıllık bir geçmişe sahipken Türkiye’den daha çok gelişmiştir. Yazar bu çelişkiye bir türlü anlam veremediğini ifade etmektedir.

ULUNAY, “Muhabbet Kuşları”, *Milliyet*, 26 Ağustos 1956.

Konu: Kocasını Aldatan Bir Kadın

Özet: Kocasını aldatan bir kadın sevgilisi ile incir ağacında buluşurken yakalanmıştır. Kadın kimseye yakalanmamak için incir ağacında buluştuğunu açıklamıştır. Yazar gazetelerde yer alan bu haberi pek ilginç bulmuştur.

ULUNAY, “Taksi Kırtasiyesi”, *Milliyet*, 27 Ağustos 1956.

Konu: Taksilerde Makbuz Kesilmesi

Özet: Taksilerle ilgili yeni bir uygulama gündeme gelmiştir. Bu yeni uygulamaya göre taksiciler müşteriye makbuz kesmek zorundadır. Bu uygulama gereksizdir. Bunun hayata geçmesi mümkün görünmemektedir.

ULUNAY, “Bir Mevlit Münasebeti ile”, *Milliyet*, 28 Ağustos 1956.

Konu: İttihat ve Terakki Üyeleri İçin Verilen Mevlit

Özet: İstanbul’da İttihat ve Terakki Partisi’nin İstiklal Mahkemeleri tarafından idam edilen üyeleri için bir mevlit verilmiştir. Yazara göre İttihat ve Terakki Partisi Osmanlı Devleti’ni I. Dünya Savaşı’na sokarak Osmanlı Devleti’nin yıkılmasına yol açmıştır. Vatana bu kötülüğü eden bu kişilerin bu kadar yıl sonra bile hâlâ anılması yazara göre son derece üzücü bir durumdur.

ULUNAY, “Kundakçı Afv Edilmemeli”, *Milliyet*, 30 Ağustos 1956.

Konu: Mecliste Görüşülen Orman Kanunu

Özet: Yeni Orman Kanunu Türkiye Büyük Millet Meclisinde görüşülmektedir. Bazı milletvekilleri kundakçıları affedilmesi yönünde bir kararın çıkmasını istemektedir. Bu son derece yanlış bir karardır. Ormanlar bu milletin geleceğidir. Milletin geleceğini yok etmek isteyen kundakçıların bırakın affedilmesi en ağır şekilde cezalandırılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Ayılar ve İnsanlar”, *Milliyet*, 5 Eylül 1956.

Konu: Ayıların Kız Kaçırdığına Dair Bir Haber

Özet: Bir gazetede ayıların bir köyde kız kaçırdığı haberi çıkmıştır. Yazar bu haberden hareketle ayıların kız kaçırmayı insanlardan öğrenmiş olabileceğini söylemektedir. Yazar ülkemizde hızla artan kız kaçırma olaylarını bu yazısıyla mizahi bir şekilde eleştirmiştir. Ayıların eskiden asla kız kaçırmadığını belirten yazar ayıların bu işi kesinlikle insanlardan öğrendiğini söylemektedir.

ULUNAY, “Fener Alayı”, *Milliyet*, 6 Eylül 1956.

Konu: Ormanların Korunmaması

Özet: Meclis Orman Kanununu görüşmektedir. Henüz kanun tamamlanmamıştır. Meclisin bir an evvel bu yasayı hazırlaması gerekmektedir. Çünkü ülkemizde insanlar ormanların korunması konusunda hiç hassas davranmamaktadır. Piknikçiler piknik ateşlerini söndürmeye bile gerek duymamaktadır. Daha da kötüsü bazı kişiler tarla açmak için bilinçli olarak ormanları yakmaktadır. Meclisin bu kundakçılar hakkında ağır cezalar getirmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Yürü! Ya Dede...”, *Milliyet*, 8 Eylül 1956.

Konu: Lale Caddesi’ndeki Ağaçların Kesilmesi

Özet: Lale Caddesi genişletilmek istenmektedir. Bundan dolayı caddedeki ağaçlar kesilmektedir. Ağaç sevgisi ile tanınan yazar bun olaya sessiz kalmıştır. Okuyucular yazarın ağaç sevgisini bildikleri için onun bu sessizliğini eleştirmişlerdir. Yazar okuyucularının eleştirisini haksız bulmaktadır. Yazar bu caddenin genişletilmesi için başka çare olmadığını onun için bu ağaçların kesilmesi gerektiğini düşündüğünü ifade etmektedir.

ULUNAY, “İçkiye Dair”, *Milliyet*, 10 Eylül 1956.

Konu: İçki Üzerine

Özet: Yazar bazı insanların içinde alkol olan bütün içkilere karşı olduklarını belirtmektedir. Bundan dolayı bu tür insanlar içki içen herkese kötü gözle bakmaktadır. Yazar kendisinin böyle düşünmediğini belirtmektedir. Yazara göre içki içenler çeşitli sınıflara ayrılmaktadır. Bunlardan neşeli ve çakırkeyif olan insanlar zararsız insanlardır. Öte yandan matiz, bedmest, zom, bela sınıfına girenler çekilmez insanlardır.

ULUNAY, “Buna Mani Olunamaz mı?”, *Milliyet*, 11 Eylül 1956.

Konu: Mevlana’nın Filminin Çekilmek İstenmesi

Özet: Sinema şirketleri dini içerikli fillerin insanlar tarafından ilgi gördüğünü bilmektedir. Bundan dolayı son zamanlarda bu tür filmlere ağırlık verilmiştir. Son olarak Mevlana’nın hayatının film yapılması gündeme gelmiştir. Yazar Mevlana gibi büyük bir insanın canlandırılmasını doğru bulmadığını belirtmektedir. Sırf para için böyle bir filmin yapılmasının engellenmesini istemektedir.

ULUNAY, “Cevaba Cevap”, *Milliyet*, 12 Eylül 1956.

Konu: Doç. Dr. Neşet Çağatay’ın Cevabına Cevap

Özet: Ulunay bir yazısında Doç. Dr. Neşet Çağatay'ın Brokelman'dan tercüme ettiği İslam Tarihi adlı eseri eleştirmiştir. Doç. Dr. Neşet Çağatay bu eleştiri üzerine Ulunay'ı eleştirmiştir. Ulunay o yazısında kendisinin Doç. Dr. Neşet Çağatay'ı eleştirmedeğini peygamber efendimize hakaret ettiği için Brokelman'ı eleştirdiğini belirtmektedir. Bu bakımdan Doç. Dr. Neşet Çağatay'ın alınmaması gerektiğini ifade etmektedir.

ULUNAY, “Bir Mektuptan İlham”, *Milliyet*, 13 Eylül 1956.

Konu: Fıkra Yazarlığının Zorluğu

Özet: Bir okuyucu yazara bir mektup göndermiştir. Okuyucu yazardan yanına bir çırak alıp ona fıkra yazmayı öğretmesini istemektedir. Yazar fıkra yazarlığının usta-çırak ilişkisine dayanmadığını düşünmektedir. Yazara göre fıkra yazarlığı sabır işidir. Yeni nesilde de bu sabır yoktur.

ULUNAY, “Müstehcen Ne Kelime?”, *Milliyet*, 15 Eylül 1956.

Konu: Bir Dansözün Gazetede Çıkan Fotoğrafları

Özet: Bir dansözün gazetelerde çıkan fotoğrafları müstehcen görüldüğü için mahkemeye verilmiştir. Dansöz fotoğraflarının müstehcen olmadığını iddia etmiştir. Yazar müstehcenin çok ayıp anlamına geldiğini belirtmektedir. Müstehcenlik anlayışının zamana göre değiştiğini belirte yazar dün müstehcen olan şeyler bugün moda olmuştur demektedir.

ULUNAY, “Yine Mahrumiyet Bölgeleri”, *Milliyet*, 17 Eylül 1956.

Konu: Doktorların Taşrada Çalışmak İstemesi

Özet: Ülkemizde doktorlar taşrada çalışmak istememektedir. Meclis bunu önlemek için yeni bir yasa hazırlamıştır. Buna göre taşrada çalışan doktorlara yarım maaş ikramiye verilecektir. Ayrıca taşrada çalışan doktorlar buradaki çalışma sürelerini kendileri belirleyecektir. Yazar bu yasadan büyük üzüntü duyduğunu belirtmektedir. Yazara göre bir doktor taşrada yarım maaş ikramiye için değil vatan aşkı için çalışmalıdır.

ULUNAY, “İmar ve İtiraz”, *Milliyet*, 19 Eylül 1956.

Konu: İstanbul’un İmarı

Özet: İstanbul Belediyesi İstanbul’un yeniden imar edilmesi için hızlı bir çalışma başlatmıştır. Bunun için öncelikle caddeler genişletilmiş, sahil yolu yapılmıştır. Bazı mimarlar İstanbul Belediyesi’nin imar çalışmalarının tarihi dokuya zarar verdiğini belirterek bu çalışmaların durdurulmasını istemektedir. İstanbul’un ciddi bir imar sorunu bulunmaktadır. Belediyenin bunu gidermesi için imar faaliyetlerinden vazgeçmemesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Edep Yahu!”, *Milliyet*, 20 Eylül 1956.

Konu: İstanbul’da Genelev Tariflerine Zam Yapılması

Özet: İstanbul’da genelev tarifelerine zam yapılmıştır. İki vatandaş yapılan bu zamma itiraz etmek için valiliğe dilekçe yazmıştır. Yazar bu iki vatandaşın fuhuş yapmakla yetinmeyip bir de bunu üçüncü şahıslara duyurmasını doğru bulmamaktadır. Yazara göre bu olay ahlaki çöküntünün göstergesidir.

ULUNAY, “Bir İçim Su...”, *Milliyet*, 21 Eylül 1956.

Konu: İstanbul’da Su Sıkıntısının Yaşanması

Özet: İstanbul’da Taşdelen, Karakulak, Terkos, Kayışdağı, Hamidiye gibi çok sayıda su kaynağı bulunmaktadır. Buna rağmen İstanbul’da sürekli su kesintileri yaşanmaktadır. Üstelik akan su da temiz ve sağlıklı değildir. Bu kadar çok su kaynağı bulunan bir şehrin su sıkıntısı yaşaması idareciler yeteneksizliğini göstermektedir.

ULUNAY, “Bedii Hisler”, *Milliyet*, 22 Eylül 1956.

Konu: Çıplaklığın Sanatın Önüne Geçmesi

Özet: Gazetelerin tamamı sayfalarında çıplak kadın fotoğraflarına yer vermektedir. Okuyucuların sıklıkla yakındığı bu durum çağın gerekliliğidir. Çünkü artık bütün becerilerin yerini güzellik ve çıplaklık almıştır. Örneğin bir kadının dansöz olabilmesi için iyi dans etmesine gerek yoktur. Kadın güzel ve çıplak olması yeterlidir. Aynı durum ses sanatçıları ve sinema yıldızları için de geçerlidir.

ULUNAY, “Kaynana ve Kurbanı”, *Milliyet*, 24 Eylül 1956.

Konu: Bir Adamın Kaynanası ve Karısını Öldürmesi

Özet: Bir adam karısını ve kaynanasını öldürdüğü için adam edilmiştir. Yazara göre kavgalar daha çok gelin ve kaynana arasında olmaktadır. Çünkü kaynana oğlunu gelininden, gelin ise eşini kaynanasından kıskanmaktadır. Bu olayda ise kavga damat ve kaynana arasında yaşanmıştır. Bu ender görülen bir olaydır.

ULUNAY, “İstanbul’un İmarı”, *Milliyet*, 25 Eylül 1956.

Konu: İstanbul’da İmar Faaliyetlerinin Hızlanması

Özet: İstanbul Belediyesi imar faaliyetlerine hız vermiştir. Belediye ilk iş olarak Lale Caddesi’ni genişletmiş ve sahil yolunu açmıştır. Bazı mimarlar İstanbul’un doğal dokusuna zarar verdiği için bu imar faaliyetlerine karşı

çıkılmaktadır. Yazara göre İstanbul'un doğal dokusu bakımsızlıktan harap olmuş durumdadır. İmar faaliyetleri ile doğal doku eski güzelliğine kavuşacaktır.

ULUNAY, “Zalimler ve Mazlumlar”, *Milliyet*, 26 Eylül 1956.

Konu: İnsanların Hayvanlara Kötü Davranması

Özet: Gazetede çıkan bir haberde ırmağa düşen bir adamın atı tarafından kurtarıldığı yazmaktadır. Yazar bu habere dayanarak hayvanların sadakatini övmektedir. Buna karşın insanlar her fırsatta hayvanlara zulmetmektedir. Bu davranış adil değildir.

ULUNAY, “Hayvan Yemleri”, *Milliyet*, 28 Eylül 1956.

Konu: Hayvan Yemlerinin Pahalı Olması

Özet: Hükümet hayat pahalılığını önlemek amacıyla bütün ürünleri kontrol altına almıştır. Bütün ürünlerin fiyatı düşmesine rağmen bir tek hayvan yemlerinin fiyatları düşmemiştir. Bu durum hayvancılıkla uğraşan insanların işini zorlaştırmıştır. Süt fiyatları da düşürüldüğü için tek geçim kaynakları süt satımı olan bu vatandaşları yem alması güçleşmiştir.

ULUNAY, “Bir Namus Meselesi”, *Milliyet*, 29 Eylül 1956.

Konu: İstanbul'da Bir Kadının Damadını Öldürmesi

Özet: İstanbul'da bir taksi şoförü kendisine bir metres tutmuştur. Bununla yetinmeyen bu adam bir gece metresini ailesinin yaşadığı eve götürmüştür. Adamın kaynanası bu olaya dayanamayarak adamı ve metresini öldürmüştür. Yazar bu olayda ölen adamın suçlu olduğunu düşünmektedir.

ULUNAY, “İki Heykel”, *Milliyet*, 1 Ekim 1956.

Konu: İstanbul’a Dikilmesi Düşünülen İki Heykel

Özet: İstanbul Belediyesi imar faaliyetleri çerçevesinde İstanbul’a Fatih Sultan Mehmet ve Kanuni Sultan Süleyman’ın heykellerini dikmeyi düşünmektedir. On ikişer metrelik bu iki heykelin iki sene içinde tamamlanması düşünülmektedir. Yazara göre bu kadar büyük iki heykelin iki sene içinde tamamlanması mümkün değildir.

ULUNAY, “Bir Yersizlik Macerası”, *Milliyet*, 2 Ekim 1956.

Konu: İstanbul Belediye Konservatuarının Bina Bulamaması

Özet: İstanbul Belediye Konservatuarı kendisine tahsisi edilen Tepebaşı’ndaki eski Kroker Otelinde çalışmaktadır. Bu bina bakımsızlıktan yıkılınca konservatuar heyeti Barbaros İlköğretim Okulunun müze salonuna taşınmıştır. Bu bina çok küçük ve bakımsız olduğu için heyet burada çalışmamaktadır. Yetkililerin konservatuar heyetine bir bina bulması gerekmektedir.

ULUNAY, “Dilsiz Şahitler”, *Milliyet*, 4 Ekim 1956.

Konu: Eşeklerin Sadakati

Özet: Alanya’da bir adam eşeğiyle köyüne dönerken başı kesilerek öldürülmüştür. Eşek üzerindeki başsız cesedi köye kadar düşürmeden götürmüştür. Yazar bu olaydan hareketle eşeklerin ne kadar sadık hayvanlar olduğunu dile getirmiştir. Yazara göre eşekler bu kadar sadık olmalarına rağmen n hor görülen hayvanlardır.

ULUNAY, “Fasid Daire”, *Milliyet*, 5 Ekim 1956.

Konu: İstanbul’da Dilencilerle Baş Edilememesi

Özet: İstanbul sokaklarında çok sayıda kirli, pasaklı, sakat dilenci bulunmaktadır. Bu dilencilerin büyük bir kısmı başka şehirlerden İstanbul'a gelmiştir. Üstelik neredeyse tamamı varlıklı insanlardır. Zabıta bu dilencilerle bir türlü baş edememektedir. Yazar halkın dilencilere para vermemesini istemektedir. İnsanların dilencilere para vermesi dilencililiğin cazip hale gelmesini sağlamaktadır.

ULUNAY, “Yürüyüşe Dair”, *Milliyet*, 8 Ekim 1956.

Konu: Kadınların Yürüyüşü Üzerine

Özet: Türkiye güzeli yaptığı bir açıklamada Türk kadınlarının yürümeyi bilmediğini söylemiştir. Türkiye güzeli kendisinin kendine özgü bir yürüyüşü olduğunu çok güzel yürüdüğünü iddia etmiştir. Yazar Türkiye güzelinin sözlerine katılmadığını belirtmektedir. Yazara göre Türk kadınları gayet güzel yürümektedir. Üstelik her kadının kendine özgü estetik bir yürüyüşü bulunmaktadır.

ULUNAY, “Tophane Meydanı”, *Milliyet*, 9 Ekim 1956.

Konu: Tophane Meydanı'nın Yeniden Düzenlenmesi

Özet: İstanbul Belediyesi imar faaliyetlerine hız kesmeden devam etmektedir. Bu amaçla Tophane Meydanı yeniden düzenlenmektedir. Bu meydanda tarihi Nusratiye Camii ve tarihi bir çeşme bulunmaktadır. Belediye bu iki tarihi yapının yanındaki derme çatma dükkânları yıkarak bu iki tarihi eserin güzelliğinin ortaya çıkmasını sağlamıştır. Belediyenin imar faaliyetlerine aynı hızla devam etmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Radyomdan Meded!”, *Milliyet*, 10 Ekim 1956.

Konu: Gureba Hastanesinde Radyom Maddesinin Kaybolması

Özet: İstanbul Gureba Hastanesinde 20 gr radyom maddesi kaybolmuştur. Bu madde son derece değerlidir. Yazar bu kadar önemli bir maddenin kaybolmasına anlam veremediğini ifade etmektedir. Yazar bu maddenin kadın ve erkeklerde cinsel isteği azalttığını söylemektedir. Yazar bu maddenin belki bu özelliği ile toplumdaki cinsel istismarın önüne geçebileceğini düşünmektedir. Mizahi bir dille ahlaki çöküntüyü eleştirmektedir.

ULUNAY, “Çirkin Bir Dedikodu”, *Milliyet*, 11 Ekim 1956.

Konu: İran Şahı ve Eşinin Boşanacağı Haberi

Özet: Gazeteler İran Şahı ve eşinin boşanmak üzere olduklarını yazmıştır. Gerekçe olarak da çiftin çocuklarının olmaması gösterilmiştir. Yazar bu haberin çirkin bir iftira olduğunu söylemektedir. Kraliçenin bu haberler yüzünden bir tekzip yayımladığını hatırlatan yazar gazetelerin bu haberlerden kaçınması gerektiğini belirtmektedir.

ULUNAY, “Pendik’te Tersane”, *Milliyet*, 12 Ekim 1956.

Konu: Pendik’te Tersane Yapılmak İstenmesi

Özet: Denizcilik Bankası İtalya’dan gelecek kredi ile Pendik’e tersane yapacağını açıklamıştır. Pendik koyu halkın dinlendiği, denize girdiği bir yerdir. Doğal güzelliği ile İstanbul’un en önemli gezi alanlarından biridir. Buraya tersane yapılması durumunda bu doğal güzellik yok olacaktır. Denizcilik Bankasının bu projeden vazgeçmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Kırtasiyecilik Kaldırılıyor mu?”, *Milliyet*, 13 Ekim 1956.

Konu: Devlet Dairelerindeki Gereksiz İşlemlerin Kaldırılması

Özet: Hükümet devlet dairelerindeki gereksiz işlemleri kaldırmaya hazırlanmıştır. Bunun gerçekleşmesi durumunda vatandaşlar büyük bir yükten kurtulacaktır. Çünkü devlet dairesine işi düşen bir vatandaş bir aydan erken işini halledememektedir. Bir memurun tek başına yapabileceği bir işe dört memur birden bakmaktadır. Buna rağmen işlemler bir türlü bitmemektedir. Bu gereksiz işlemlerin kaldırılması büyük bir reformdur. Bunu başaran hükümet tarihe geçecektir.

ULUNAY, “Sakala Dair”, *Milliyet*, 15 Ekim 1956.

Konu: Sakal Bırakmanın Moda Olması

Özet: Son zamanlarda gençler arasında sakal bırakmak moda olmuştur. Eskiden her erkek sakal bırakırdı. Devlet görevlilerinin sakal bırakması mecburi olduğu ve sakal bırakmak sünnet olduğu için eskiden daha yaygın olan sakal son zamanlarda yine yaygınlaşmıştır. Sakal her dönemde özellikle Aleviler arasında daha yaygındır.

ULUNAY, “Memleketi Bilmeyoruz!”, *Milliyet*, 19 Ekim 1956.

Konu: Gazetecilerin Tarihi Bilmemesi

Özet: Bir okuyucu yazara gönderdiği bir mektupta gazetecilerin tarihi bilmemesinden yakınmıştır. Okuyucunun örnek olarak gönderdiği gazete yazısında Abdülmecid tarafından yapılan Meriç Köprüsü'nün Mimar Sinan'ın yaptığı söylenmektedir. Yazar bir gazetecinin tarihi çok iyi bilmesi gerektiğini düşünmektedir. Gazetecilerin böyle hatalar yapmasının kabul edilemez olduğunu belirtmektedir.

ULUNAY, “San’atın Hakkı”, *Milliyet*, 20 Ekim 1956.

Konu: İstanbul Üniversitesinin Giriş Kapısındaki İki Büyük Saat

Özet: İstanbul Üniversitesinin giriş kapısında iki büyük saat bulunmaktadır. Bu saatlerin Mustafa Şemi tarafından yapıldığı söylenmektedir. Yazar bu görüşe katılamamaktadır. Bu iki saatin Namık Kemal'in kardeşi Ömer Naşid Bey tarafından yapıldığını söylemektedir. Yazar Mustafa Şemi'nin de Ömer Naşid'in yanında yetiştiğini ifade etmektedir.

ULUNAY, "Boşan da Semerini Ye!", *Milliyet*, 23 Ekim 1956.

Konu: Fazla Yemek Yemekten Ölen İnsanlar

Özet: Neredeyse her gün gazetelerde çok yemek yemekten ölen biri üzerine bir haber çıkmaktadır. Bu haberler oburluğun ülkemizde giderek yayıldığını göstermektedir. Öte yandan fazla yemek yiyip de ölenlerin büyük bir çoğunluğu bahse tutuştukları için bu kadar fazla yemişlerdir. Son olarak bir adam bahse girip üç kilo rakı içince ölmüştür.

ULUNAY, "Münir Nureddin Selçuk'un Beyanati", *Milliyet*, 26 Ekim 1956.

Konu: Münir Nureddin Selçuk'un Açıklaması

Özet: Münir Nureddin Selçuk bir gazeteye yaptığı açıklamada konservatuardaki bütün işleri kendisinin yaptığını söylemiştir. Bundan dolayı konservatuarın başarısını kendisine ait olduğunu ifade etmiştir. Yazara göre Münir Nureddin Selçuk'un bu açıklaması gerçeği yansıtmamaktadır. Konservatuarın başarısı tasnif heyetininindir.

ULUNAY, "Zemâne Telâkkisi", *Milliyet*, 27 Ekim 1956.

Konu: İzmir Genelevindeki Hayat Kadınlarının Belediyenin Belirlediği Tarifeye İtiraz Etmesi

Özet: İzmir’de hayat kadınları belediyenin belirlediği tarifelere itiraz etmek için yirmi tane avukat tutmuştur. Eskiden hayat kadınları kendilerini gizler, diğer insanların arasına pek karışmazdı. Şimdi ise hayat kadınları kendilerini gizleme gereği duymamaktadır. Hatta yaptıkları işi bağıra bağıra dile getirmektedir. Yazar durumun bu noktaya gelmesini topluma yaşanan yozlaşmaya bağlamaktadır.

ULUNAY, “İslamiyet ve Cumhuriyet”, *Milliyet*, 29 Ekim 1956.

Konu: İslamiyet ve Cumhuriyet

Özet: Cumhuriyet halkın kendi kendisini yönetmesidir. Bu yönüyle İslamiyet ile aralarında herhangi bir uzlaşmazlık yoktur. Hatta cumhuriyet en güzel İslam Devleti’nde dört halife döneminde uygulanmıştır. Peygamber Efendimiz öldükten sonra halifeler seçimle başa geçmiştir. Bu bakımdan İslamiyet ve cumhuriyet birbiri ile çelişmemektedir.

ULUNAY, “Abd’un-Nasır’a Name”, *Milliyet*, 3 Kasım 1956.

Konu: Mısır Devlet Başkanı Cemal Abdülnasır’ın Diktatörlüğü

Özet: General Necib’i devirerek yönetimi eline geçiren Mısır Devlet Başkanı Cemal Abdülnasır ülkesini diktatörlükle yönetmektedir. Mısır halkı bu yönetimden oldukça rahatsızdır. Abdülnasır ayrıca İsrail’e cihat ilan ederek ülkesini bir savaşa sürüklemektedir. Yazar Abdülnasır’ın bu tutumunun yanlış olduğunu kanlı bir savaşa yol açacağını düşünmektedir.

ULUNAY, “Tarihin Tekerrürü”, *Milliyet*, 6 Kasım 1956.

Konu: Rusya’nın Macaristan’ı İşgali

Özet: Sovyet Rusya hızla gelişmektedir. Bu gelişimine paralel olarak topraklarını da genişletmek isteyen Sovyet Rusya Macaristan’ı işgal etmiştir.

Birleşmiş Milletler bu olay karşısında herhangi bir şey yapmamaktadır. Dünya savaşlarını önlemek için kurulan Birleşmiş Milletler bu görevini yerine getirememektedir. Daha önce de Cemiyet-i Akvam aynı amaçla kurulmuştur. Ancak Cemiyet-i Akvam II. Dünya Savaşı'nı önleyememiştir. Tarih bir kez daha tekerrür etmektedir. Şimdi de Birleşmiş Milletler yeni bir savaşı önleyememektedir.

ULUNAY, “Dünyanın Söyleyemediği...”, *Milliyet*, 8 Kasım 1956.

Konu: Rusya'nın İşgalci Tutumu Karşısında Dünyanın Sessiz Kalması

Özet: Sovyet Rusya işgalci bir tutum sergilemektedir. Rusya Çeçen ve Tatarlardan sonra şimdi de Macarları bağımsızlığı altına almaya çalışmaktadır. Rusya'nın bu tutumuna karşı dünya sessiz kalmaktadır. Özellikle Amerika ve Fransa bu olaya sessiz kalmakla Rusya'nın rahat hareket etmesine yol açmaktadır.

ULUNAY, “İnsanlığın Verdiği Hüküm”, *Milliyet*, 9 Kasım 1956.

Konu: Rusya'nın Macaristan'ı İşgal Etmesine Tepkilerin Artması

Özet: Rusya'nın Macaristan'ı işgal etmesi tepkilere yol açmıştır. İlk olarak İsveç Rusya Devlet Başkanı'nın İsveç ziyaretini iptal etmiştir. Hollanda ve İspanya'da olaya tepki olarak olimpiyatlardan çekilmişlerdir. Dünya Rusya'nın bu haksız tepkisine suskun kalamamıştır, geç de olsa insanlar tepkilerini ortaya koymuşlardır.

ULUNAY, “Lafla Yardım Olmaz”, *Milliyet*, 12 Kasım 1956.

Konu: Rusya'nın İşgal Ettiği Macaristan'a Yardım Gönderilmesi

Özet: Rusya Macaristan'ı işgal etmiştir. Burada sivilleri öldüren Rusya'ya dünyadan tepkiler gelmektedir. Öte yandan insanlar Macaristan'daki sivillere yardım yapılması için çağrılarda bulunmaktadır. Ancak yapılan çağrılarının tamamı

karşılıksız kalmaktadır. İnsanların artık bu söylemlerini eyleme dökmelerinin zamanı gelmiştir.

ULUNAY, “Kömür ve Ceza”, *Milliyet*, 14 Kasım 1956.

Konu: İstanbul’da Kömürün Devlet Kontrolünde Dağıtılması

Özet: Kış ayının yaklaşması ile İstanbul’da halkı kömür alma telaşı sarmıştır. Bu telaşın nedeni İstanbul’da kömürün devlet kontrolünde halka belli limitte ve belli günlerde verilmesidir. Belirlenen günde kömürünü almayan vatandaştan ceza olarak kömürün yarısı alınacaktır. Vatandaşlar böyle bir durumla karşı karşıya kalmamak için yoğun bir telaş içindedir.

ULUNAY, “Modern Cami’ Meselesi”, *Milliyet*, 15 Kasım 1956.

Konu: Gemlik’te Modern Bir Cami Yapılmak İstenmesi

Özet: Gemlik’te modern bir cami yapılmak istenmektedir. Bazı din adamları bu modern cami fikrine karşı çıkmaktadır. Yazar kendisinin de bu modern cami fikrine karşı olduğunu belirtmektedir. Edebiyatta, resimde, müzikte modernlik olabileceğini savunan yazar dinde modernlik olamayacağını düşünmektedir.

ULUNAY, “Bir Münazara Münasebeti ile”, *Milliyet*, 17 Kasım 1956.

Konu: İstanbul Tıp Fakültesi ile Ankara Tıp Fakültesi Arasında Yapılan Münazara

Özet: İstanbul Tıp Fakültesi ile Ankara Tıp Fakültesi arasında bir münazara düzenlenmiştir. Münazaranın konusu “Dünküler mi mutludur, bugünküler mi?” dir. İki fakültede seçtikleri konuyu çok başarılı bir şekilde savunmuşlardır. Bu yönüyle izleyiciler gençlere hayran kalmıştır.

ULUNAY, “Ticaret Vekâleti ve Süt”, *Milliyet*, 19 Kasım 1956.

Konu: Süte Yapılan Zam Oranının Düşük Olması

Özet: Ticaret Bakanlığı süte yapılan zam oranlarını açıklamıştır. Buna göre koyun sütü 50 kuruştan, manda sütü ise 55 kuruştan toptancılara satılacaktır. Yazar belirlenen bu rakamların çok düşük olduğunu düşünmektedir. Yazar, yem ve bakım masrafları hesaplandığında süt üreticisinin bu fiyata zarar edeceğini belirtmektedir.

ULUNAY, “Siyasi Komedi”, *Milliyet*, 20 Kasım 1956.

Konu: Dünyada Yaşanan Siyasi Gelişmeler

Özet: Yazar bu yazısında dünyada yaşanan siyasi gelişmelere yer vermiştir. Rusya Birleşmiş Milletler tarafından silahsızlandırılmak istenirken atom bombası denemelerine başlamıştır. Mısır ve İsrail savaşa başlamıştır. İki devlette kendisinin galip geldiğini ilan etmiştir. Yazar bu haberlerin birbiriyle çeliştiğini belirterek bu gelişmeleri tiyatro oyununa benzetmiştir.

ULUNAY, “Karne ile Gaz”, *Milliyet*, 22 Kasım 1956.

Konu: Gazyağının Karne ile Satılması

Özet: Hükümet yaşanan gazyağı sıkıntısını gidermek amacıyla gazyağını karne ile dağıtacağını açıklamıştır. Bu olumlu bir gelişmedir. Bu sayede insanlar gazyağı sıkıntısı yaşamaktan kurtulacaktır. Ancak hükümetin dağıttığı gazyağı miktarı biraz düşüktür. Eğer hükümet bu miktarı biraz arttıracak olursa halk daha rahat edecektir.

ULUNAY, “Ey Kimsesiz Avare Torikler”, *Milliyet*, 29 Kasım 1956.

Konu: İstanbul’da Tüketilemediği İçin Balıkların Denize Dökülmesi

Özet: İstanbul’da her sene 250 bin çift torik tüketilemediği için Marmara’ya dökülmektedir. Bu büyük bir israftır. Eğer bir tuzlama fabrikası yapıp bu torikler burada tuzlanıp ihraç edilirse büyük bir kâr elde edilecektir.

ULUNAY, “Bir Güreşimiz Vardı...”, *Milliyet*, 3 Aralık 1956.

Konu: Güreşçilerimizin Olimpiyatlarda Madalya Almaması

Özet: Türklerin en iyi olduğu spor dalı güreştir. Bütün dünya bunu artık kabul etmiştir. Güreşçilerimiz katıldıkları bütün spor müsabakalarında madalya lamayı başarmıştır. Ancak Malburne ‘de düzenlenen son olimpiyatlarda güreşçilerimiz madalya alamadan dönmüştür. Bunun nedeni sporun da sonunda bürokrasiye boğulmasıdır.

ULUNAY, “Nankörlere Kaside”, *Milliyet*, 5 Aralık 1956.

Konu: Suriye’nin Rusya ile Yakınlaşması

Özet: Son zamanlarda Suriye ve Rusya arasında yakın ilişkiler kurulmuştur. Suriye gibi Müslüman bir ülkenin Rusya ile yakınlaşması Müslüman âlemini şaşırtmıştır. Yazar da Suriye’nin bu tutumunu doğru bulmadığını belirtmektedir.

ULUNAY, “Yerli Malı Faciası”, *Milliyet*, 6 Aralık 1956.

Konu: Yerli Malı Ürünlerde Sahtekârlık Yapılması

Özet: Türkiye’de insanlar yerli malı ürünlere talep göstermemektedir. Bunun nedeni yerli malı ürünlerin kalitesiz olmasıdır. Hatta birçok yerli ürün hileli satılmaktadır. Son olarak Amerika’ya gönderilen incir kutularından moloz çıkmıştır. Almanya’ya gönderilen portakalların suyu şırınga ile çekilmiştir. Bu olayları duyan vatandaşların yerli malı ürünleri tercih etmemesi doğaldır.

ULUNAY, “Yıl Babanın Vedâr”, *Milliyet*, 1 Ocak 1957.

Konu: 1956’ın Sona Ermesi

Özet: Bütün dünya 1956 büyük bir neşe ile uğurlamıştır. 1956 senesi dünyada insanların beklentilerine cevap vermediği için 1957 umutla karşılanmıştır. İnsanlar ümitlerini 1957 senesine bırakmıştır. Yazar bu konuda pek ümitli değildir. Yazara 1957’nin 1956’dan farkı olmayacaktır.

ULUNAY, “Bu Senenin Takvimi”, *Milliyet*, 2 Ocak 1957.

Konu: Milli Eğitim Bakanlığının Hazırladığı 1957 Takvimi

Özet: Milli Eğitim Bakanlığı her sene olduğu gibi 1957 için de bir takvim hazırlamıştır. Milli Eğitim Bakanlığının her sene hazırladığı takvimler içindeki resim ve fotoğraflar sayesinde sanat eseri niteliği taşırdı. Bu sene hazırladığı takvim bu kadar iyi değildir.

ULUNAY, “Sokak İsimleri”, *Milliyet*, 3 Ocak 1957.

Konu: İstanbul’daki Sokak İsimleri

Özet: Yazar bu yazısında İstanbul’da bulunan Kuyumcu Tahir Sokağı, Simitçi Tahir Sokağı ve Bursalı Tahir Sokağı isimlerinin nereden geldiğini açıklamaktadır. Yazarın anlatımına göre Bursalı Tahir büyük bir âlimdir. Bu sokak ismi adını bu âlimden almıştır. Yazar Kuyumcu Tahir ve Simitçi Tahir’in kim olduğunu bilmediğini söylemektedir. Bunlar da muhtemelen önemli kişilerdir. Zamanla unutulmuşlardır.

ULUNAY, “Kuyruklu Yıldız”, *Milliyet*, 4 Ocak 1957.

Konu: Bir Kuyruklu Yıldızın Dünyaya Yaklaşması

Özet: Gazeteler bir kuyruklu yıldızın dünyaya yaklaştığını yazmaktadır. Bu haber halk arasında korku ve paniğe yol açmıştır. Yazar daha önce de kuyruklu yıldızların dünyaya yaklaştığını yine insanların bu durumu korku ile karşıladığını belirtmektedir. Yazar şimdi yaşanacak bütün felaketlerin bu yıldıza mal edileceğini düşünmektedir.

ULUNAY, “Yine Madun Kardeşler”, *Milliyet*, 5 Ocak 1957.

Konu: Hayvanlara Kötü Davranılması

Özet: İçişleri Bakanlığı bütün illere bir genelge göndererek hayvanlara kötü davrananlar hakkında cezai işlem yapılmasını istemiştir. Bu oldukça yerinde bir karardır. Çünkü ülkemizde insanlar hayvanlara oldukça kötü davranmaktadır. Üstelik bunu sadece canları istediği için yapmaktadırlar. Bu bakımdan hayvanlara kötü davrananların cezalandırılması doğru olacaktır.

ULUNAY, “Diriden Ölü Doğar”, *Milliyet*, 7 Ocak 1957.

Konu: İstanbul’da bir Hırsız Çetesi

Özet: İstanbul’da bir hırsızlık çetesi bir hafta içinde beş araba çalmıştır. Çetenin reisi Deve lakaplı bir gençtir. Bu genç Galatasaray Lisesini 10. sınıfta terk etmiş iyi bir aile çocuğudur. Yazar bazen çok iyi ailelerden de böyle kötü çocuklar yetişebileceğini belirtmektedir.

ULUNAY, “Bîhûde Zahmet”, *Milliyet*, 8 Ocak 1957.

Konu: Amerika’dan Sığır Gönderilmesi

Özet: Amerika sığır cinsinin ıslahı için Türkiye'ye 189 baş dana göndermeye karar vermiştir. Sığırların bir kısmı teslim edilmiştir. Diğer kısmı da birkaç gün içinde ülkemize gelecektir. Yazar bu çalışmaları gereksiz bulmaktadır. Yazar yem fiyatları bu kadar pahalı iken cinsi ne kadar iyi olursa olsun bu hayvanlar açlıktan ölür diyerek yem fiyatlarının düşürülmesi gerektiğini söyler.

ULUNAY, “Kabahat Biraz Bizde”, *Milliyet*, 14 Ocak 1957.

Konu: Bir Helvacının Ekmek Almak İçin Helva Almayı Şart Koşması

Özet: İstanbul'da ekmek satan bir helvacı kendisinden ekmek almak isteyen bir müşteriye ekmeği tek başına satmayarak helva da almasını şart koşmuştur. Yazar aynı uygulamanın Migrosta da olduğunu hatırlatmaktadır. Migros kahveyi en az beş liralık alışveriş yapan müşterilere satmaktadır. Yazar az bulunan ürünlerin bu şekilde satılmasını normal bulmaktadır.

ULUNAY, “O Kadar Değiştik mi?”, *Milliyet*, 17 Ocak 1957.

Konu: İstanbul'da Yaşanan Bir Trafik Kazasına Kimsenin Müdahale Etmemesi

Özet: İstanbul'da bir araba denize uçmuştur. Arabada bulunan gençlerden biri kendi imkânları ile arabadan çıkmayı başarmıştır. Ne yazık ki gencin nişanlısı arabada boğularak ölmüştür. Bu sırada olay yerinde pek çok insan bulunmasına rağmen kimse bu iki gence yardım etmemiştir. Yazar toplumumuzun bu kadar duyarsız hâle gelemsinden büyük üzüntü duyduğunu belirtmektedir.

ULUNAY, “Bir Tereddi Nümunesi”, *Milliyet*, 18 Ocak 1957.

Konu: İsviçre'de Köpek Etinin Yenilmesi

Özet: Gazetelerde çıkan bir habere göre İsviçre’de insanlar köpek etini yemeye başlamıştır. En güzel sığırların yetiştiği bir memleket olan İsviçre’de insanların köpek eti yemesi anlaşılır şey değildir. Yazara göre bu insanlar akıllarını yitirdikleri için köpek eti yemişlerdir. Çünkü bu olay akıllı insanın yapacağı bir şey değildir.

ULUNAY, “Dolmuşlara Zam”, *Milliyet*, 19 Ocak 1957.

Konu: İstanbul’da Dolmuş Ücretlerine Zam İstenmesi

Özet: İstanbul Şoförler Cemiyeti dolmuş ücretlerine zam yapılmasını istemiştir. İstanbul’da gerçekten de dolmuş ücretleri çok düşüktür. Neredeyse otobüs bileti fiyatına dolmuşlar yolcu taşımaktadır. Bu durum adil değildir. Bu adaletsizliğin giderilmesi için dolmuş ücretlerine zam yapılmalıdır.

ULUNAY, “Sinek Ufaktır Amma...”, *Milliyet*, 21 Ocak 1957.

Konu: İstanbul’da İnsanları Rahtsız Eden Hamallar

Özet: İstanbul’da hamallar kirli ve yırtık elbiseleri içinde müşteri beklemektedir. Müşteri buldukları zaman bu müşteri için önce birbirleri ile kavga etmektedirler. Daha sonra zorla müşterinin çantasını taşımaktadırlar. Taşıdıkları eşyalar için de insanlardan fazla para almaktadırlar. Bu duruma özellikle de İstanbul’u tanımayan turistler maruz kalmaktadır. Yetkililerin bu soruna artık bir çare bulması gerekmektedir.

ULUNAY, “Meded Ya Menderes!”, *Milliyet*, 22 Ocak 1957.

Konu: Haliç’in Temizlenmesi

Özet: Haliç’in temizlenmesi için dokuz kişilik bir komisyon kurulmuştur. Komisyonun yazdığı rapordan bu işin asla sonuçlanmayacağı anlaşılmaktadır. Zaten

Ülkemizde bir iş komisyona bırakılırsa o iş asla çözülemez. Haliç’in temizlenmesi için hükümetin devreye girmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Yine Pendik Tersanesi”, *Milliyet*, 26 Ocak 1957.

Konu: Pendik’e Tersane Yapılması

zet: Denizcilik Bankası Genel Müdürü Pendik’e bir tersane yapacaklarını açıklamıştır. Bu konu daha önce de gündeme gelmiştir. Pek çok kişi Pendik gibi güzel bir yerin tersane yapılmasının doğru olmayacağını belirtmiştir. Buna rağmen Denizcilik Bankası Genel Müdürü’nn hâlâ bu işte ısrar etmesi son derece yanlıştır.

ULUNAY, “Kanlı Kavak”, *Milliyet*, 31 Ocak 1957.

Konu: Ankara’da Bir ğrencinin Kavak Ağacının Altında Kalarak ölmesi

zet: Ankara’da Cebesi Caddesi’nde 26 yaşında bir niversite öğrencisinin üstüne bir kavak ağacı devrilmiştir. Üniversite ğrencisi bu olayda hayatını kaybetmiştir. Gazeteler bu olayı kaza olarak değerlendirmiştir. Yazara göre bu olay kaza değildir. Çünkü bu kavak ağacı daha önce caddenin genişletilmesi için yarıya kadar kesilmiştir. Hiçbir tedbir alınmadan ağacın bu halde bırakılması olsa olsa cinayet olur kaza değildir.

ULUNAY, “Sis ve Köprü”, *Milliyet*, 12 şubat 1957.

Konu: İstanbul’a Köprü Yapılma Gerekliliği

zet: İstanbul’da birkaç gündür sisli hava hâkimdir. Bu durum deniz ulaşımını aksatmıştır. Denizcilik Bankası bu olumsuz havaya rağmen seferlerini yapmaya çalışmıştır. Ancak sisli havada deniz ulaşımı oldukça tehlikelidir. İstanbul halkının bu tehlikeden kurtulması için artık İstanbul’a bir köprü yapılmasının zamanı gelmiştir.

ULUNAY, “Zanparanın Akıbeti”, *Milliyet*, 26 Şubat 1957.

Konu: Adana’da İşlenen Bir Cinayet

Özet: Adana’da Köprüköy Ziraat Lisesinde öğretmenlik yapan bir adam bir yüzbaşının karısına göz dikmiştir. Olayı haber alan kadının kocası öğretmeni öldürmüştür. Yazara göre bu olayda suçlu öldüren değil ölüdür.

ULUNAY, “Kış ve Şiir”, *Milliyet*, 6 Mart 1957.

Konu: Kış Şiirleri

Özet: Edebiyatımızda kış ayı yaz kadar şiire konu olmamıştır. Bununla birlikte şairler çok güzel kış tasvirleri yapmıştır. Divan edebiyatında en başarılı kış şiirlerini Baki ve Nedim vermiştir. Ancak kış şiiri denince akla gelen ilk şair elbette Cenap Şehabettin’dir.

ULUNAY, “Bir Katilciğe Mektup”, *Milliyet*, 14 Mayıs 1957.

Konu: Bir Gencin Yanlışlıkla Arkadaşını Vurması

Özet: Sarhoş bir genç eline tüfek alarak oynamaya başlamıştır. Bu sırada sarhoş gencin arkadaşı kimseye zarar vermesinden diye tüfeği arkadaşından almaya çalışmıştır. Tüfek bu sırada ateş almıştır ve sarhoş genç yanlışlıkla en yakın arkadaşını öldürmüştür. Yazara göre bütün kötülüklerin anası içkidir. Bu olayda içki gencecik bir insanın ölümüne yol açmıştır.

ULUNAY, “Şöhret ve Şehvet”, *Milliyet*, 15 Mayıs 1957.

Konu: Alman Bir Hayat Kadınının Şöhret Olması

Özet: Reneta adlı bir hayat kadını mahkemeye verilmiştir. Bunun üzerine gazeteler bu olayı haber yapmıştır. Gazeteler bu olayı o kadar çok gündemde tutmuştur ki en sonunda bu hayat kadını meşhur olmuştur. Gazetelerin bu kadar önemsiz bir olayı bu kadar gündemde tutmaları çok yanlıştır.

ULUNAY, “Bir Münakaşanın Hakikati”, *Milliyet*, 18 Mayıs 1957.

Konu: Mecliste Yaşanan Bir Tartışma

Özet: Bir adam Başbakan'dan lastik istediği için karakola götürülüp dövüldüğünü iddia etmiştir. Bunun üzerine mecliste milletvekilleri arasında büyük bir tartışma yaşanmıştır. Dövüldüğünü iddia eden adam sabıkalı bir sarhoştur. Milletvekillerinin bu adamın sözüne dayanarak meclisin gündemini meşgul etmeleri doğru değildir.

ULUNAY, “Eşeğin Talii”, *Milliyet*, 19 Mayıs 1957.

Konu: İzmir’de Eşek ile Aslanın Çiftleştirilmesi

Özet: İzmir’de bir hayvanat bahçesinde erkek bir aslan dişi olmadığı için çiftleştirilememiştir. Bütün aramalara rağmen dişi bir aslan bulunamamıştır. Bunun üzerine hayvanat bahçesi çalışanları aslanı bir eşek ile çiftleştirmeye karar vermiştir. Neticede her zamanki gibi olan eşeğe olmuştur.

ULUNAY, “Yakamıza Sarılanlar”, *Milliyet*, 20 Mayıs 1957.

Konu: Hayır Kurumlarının Öğrencilere Bağış Toplatması

Özet: Bazı hayır kurumları öğrencilere para toplatmaktadır. Küçük yaştaki öğrenciler kendilerine verilen bu görevi en iyi şekilde yapmak için insanlardan zorla para almaya çalışmaktadır. Öğrencilerin bu kadar küçük yaşta parayla bu kadar iç içe büyümesi yanlıştır. Öte yandan zorla para toplamaya çalışan bu çocuklar istemeden

dilencilige alışmaktadır. Hayır kurumlarının bu tutumlarından vazgeçmeleri gerekmektedir.

ULUNAY, “Süleymaniye’nin 400. Yıldönümü”, *Milliyet*, 21 Mayıs 1957.

Konu: Süleymaniye Camisinin Yapılışının 400. Yıldönümü

Özet: Süleymaniye Camisi’nin yapıılışının 400. yıldönümü olması nedeniyle büyük bir tören düzenlenmiştir. Törene yurt dışından ve İşlam ülkelerinden pek çok davetli katılmıştır. Bu bakımdan törende ev sahipleri son derece titiz davranmıştır. Tören oldukça güzel ve sorunsuz bir şekilde sona ermiştir.

ULUNAY, “Zorbalığın Devası”, *Milliyet*, 22 Mayıs 1957.

Konu: Suçların Artması Karşısında Alınacak Tedbirler

Özet: Ülkemizde suç oranları giderek artmaktadır. Kız kaçırmalar, cinayetler, hırsızlıklar almış başını alabildiğince artış göstermiştir. Ülkemizde suçları azaltmanın tek yolu caydırıcı cezaların uygulanmasıdır. En uygun ceza da kırbaç cezasıdır. Bu cezanın uygulanması durumunda suç oranlarında ciddi şekilde bir azalma olacaktır.

ULUNAY, “Tatbik Edilemeyen Kararlar”, *Milliyet*, 23 Mayıs 1957.

Konu: Kuralların Uygulanamaması

Özet: Ülkemizde alınan kurallar ne yazık ki tam anlamıyla uygulanamamaktadır. Kuralların uygulanamaması karışıklıkların devam etmesine yol açmaktadır. Örneğin İstanbul’da arkalıklı hamalların dolaşması yasaklandığı halde hamallar hâlâ çalışmaktadır. Yine İstanbul’da eşek ve atla kaldırımda dolaşmak yasaklandığı halde bu kurala da uyulmamaktadır. Durum böyle olunca yayaların İstanbul’da rahat bir şekilde yürümesi mümkün değildir.

ULUNAY, “Nihayet Kurtulduk”, *Milliyet*, 25 Mayıs 1957.

Konu: Öğrencilerin Bayramlarda Yardım Kurumları Adına Para Toplanması Yasaklanması

Özet: Milli Eğitim Bakanlığı öğrencilerin bayramda yardım kurumları adına para toplamasını yasaklamıştır. Bakanlığın bu kararı son derece yerinde bir karardır. Bakanlık bu kararıyla öğrencileri dilencilığe alışmaktan kurtarmıştır. Böylece öğrenciler bayramlarda asıl işleri olan eğlenceye de zaman bulacaktır.

ULUNAY, “Bir Münazaradan İlham”, *Milliyet*, 27 Mayıs 1957.

Konu: Kabataş Erkek Lisesi ile Fener Rum Lisesi Arasında Yapılan Münazara

Özet: Kabataş Erkek Lisesi ile Fener Rum Lisesi arasında içkinin yasaklanıp yasaklanmaması üzerine bir münazara yapılmıştır. Bu münazara konusu itibari ile önemlidir. Çünkü içki bütün kötülüklerin anasıdır. Toplumu kemiren bir asalaktır. Bu bakımdan bu tür münazaraların yapılması son derece önemlidir.

ULUNAY, “Bir Cenaze Münasebeti ile”, *Milliyet*, 28 Mayıs 1957.

Konu: Dindeki Hurafeler

Özet: Bu yazısında yazar İslamiyet’te yeri olmayan bazı inanışların İslamiyet’e mal edilmesinden yakınmaktadır. Bu inanışlar cenaze törenlerinde görülen tezkiye, devr-i şer’i ve telkindir. Yazar bu üç kavramı açıklayarak bu inanışların İslamiyet’te olmadığını belirtmektedir.

ULUNAY, “Keneler, Güveler, Köstebekler”, *Milliyet*, 29 Mayıs 1957.

Konu: İstanbul’daki Tarihi Eserlerin Korunamaması

Özet: İstanbul'daki tarihi eserler bakımsızlıktan perişan durumdadır. Yetkililer bu durum karşısında bir önlem alamamaktadır. Özellikle de Yeni Caminin etrafını züccacılar sarmıştır. Bu küçük dükkânlar çok çirkin bir görüntü oluşturmaktadır. Yeni Cami gibi bir sanat eserinin bu durumu çok üzücüdür. Yetkililer yıkılan tarihi eserleri onaramıyorsa bile en azından bu caminin etrafında hızla artan bu dükkânlara bir çözüm bulmalıdır.

ULUNAY, “Bir Hanım Kızın Mektubu”, *Milliyet*, 31 Mayıs 1957.

Konu: Bir Genç Kızın Yazara Gönderdiği Bir Mektup

Özet: Yazar bu yazısında 16 yaşında bir kızın kendisine gönderdiği bir mektuba yer vermiştir. Bu mektupta genç kız bir erkek ile nişanlandığını tam evlenecekleri sırada erkeğin başka bir kızla nişanlı olduğunun ortaya çıktığını söylemektedir. Üstelik ortaya çıkan bu yeni nişanlı hamiledir. Genç kız bu durumda hayal kırıklığına uğradığını belirtmektedir. Yazar bu olayda genç kızların bir ders çıkarmasını istemektedir.

ULUNAY, “Bid’at ve Yobazlık”, *Milliyet*, 1 Haziran 1957.

Konu: Bidat ve Yobazlık Kavramlarının Anlamı

Özet: Yazar bu yazısında bidat ve yobazlık kavramlarını açıklamıştır. Yazara göre bidat dinde olmayıp başka milletlerin geleneklerinden dine girmiş batıl inanışlardır. Yobazlık ise bazı insanların dini kendi çıkarlarına göre yorumlayarak gelir elde etmesidir. Yazar bu iki kavramın da dinen haram şeyler olduğunu belirtmektedir.

ULUNAY, “İdare-i Maslahat”, *Milliyet*, 3 Haziran 1957.

Konu: İstanbul Banliyö Trenlerinin İçinde Bulunduğu Kötü Durum

Özet: İstanbul banliyö trenlerinde çalışan bir şef üstlerine bir rapor göndererek vagonların çok eski olduğu için artık işlemediğini açıklamıştır. Bu rapora karşılık üstleri bu şefe durumu idare edin talimatı vermiştir. Bu şef durumun idare edilemeyeceğini birkaç kez daha rapor etmişse de üstlerinden yine aynı talimatı almıştır. Yazar İstanbul'daki banliyö trenlerinin bu kadar eski olmasına rağmen yetkililerin durumu idare etmeye çalışmasını ağır bir dille eleştirmektedir.

ULUNAY, “Sultan Ahmet Panayırı”, *Milliyet*, 5 Haziran 1957.

Konu: Bir Katilin Asılması

Özet: Bir çocuğa tecavüz edip öldüren bir katil Sultan Ahmet Meydanı'nda asılacaktır. Bu haberin duyulması üzerine pek çok kişi bu idamı izlemek için buraya toplanmıştır. Yazar idama karşı olmadığını; ancak bir idamın bu şekilde panayıra dönüştürülmesini de doğru bulmadığını söylemektedir.

ULUNAY, “Uykudan Uyananlar”, *Milliyet*, 6 Haziran 1957.

Konu: İstanbul'un İmar Edilmesi

Özet: İstanbul'un imar faaliyetleri hızla devam ederken Belediye Meclisi bu faaliyetlerin durdurulması için bir karar almıştır. Yazar meclisin bu kararını anlamsız bulduğunu bildirmektedir. Yazara göre İstanbul'un yeniden imar edilmesi Belediye Meclisinin görevidir. Belediye Meclisi bu görevini yıllardır yapmamıştır. Şimdi birileri onların görevini yapmaya çalışınca engel olmaya çalışmaları çok mantıksızdır.

ULUNAY, “Süleymaniye Kütüphanesi'nden İlham”, *Milliyet*, 7 Haziran 1957.

Konu: Süleymaniye Kütüphanesi Üzerine

Özet: Yazar bu yazısında Süleymaniye Kütüphanesi hakkında bilgi vermektedir. Yazarın anlatımına göre Süleymaniye Kütüphanesi'nde 100 bine yakın kitap bulunmaktadır. Burada çalışanlar bilgi kişiler oldukları için kitaplara gereken önemi vermektedir. Bundan dolayı kütüphane temiz ve düzenlidir. Ne yazık ki bu kadar önemli bir yere okuyucular rağbet etmemektedir.

ULUNAY, “Kırkpınar Güreşleri”, *Milliyet*, 8 Haziran 1957.

Konu: Kırkpınar'da Yapılan Yağlı Güreş Müsabakaları

Özet: Kırkpınar'da yapılan yağlı güreş müsabakaları başlamıştır. Burada güreşen yeni pehlivanlar eskisi kadar iyi değildir. Bundan dolayı güreşlere olan ilgi azalmıştır. Ülkemiz uzun yıllar olimpiyatlarda güreşte başarılı olmuşsa bu yağlı güreş geleneğinden gelmektedir. Ancak bu yeni pehlivanların güçsüz olmaları güreş sporunun da giderek gerileyeceğini göstermektedir.

ULUNAY, “İdamlar ve Cellâdlar”, *Milliyet*, 9 Haziran 1957.

Konu: Bir Katilin İdam Edilmesi

Özet: Bir çocuğa tecavüz edip öldüren bir katil idam edilmiştir. Basın ve halk bu olaya büyük ilgi göstermiştir. İnsanlar özellikle bu katili idam eden cellâdı merak etmektedir. Yazar cellâtların genellikle toplumun içine pek karışmadığını belirterek cellâtların toplum tarafından iyi karşılanmadığını belirtmektedir.

ULUNAY, “Yobazlara Dair”, *Milliyet*, 10 Haziran 1957.

Konu: Yobazlığın Kelime Anlamı

Özet: Yazar daha önce bir yazısında yobazlık üzerine bir yazı yazmıştır. Bu yazısı üzerine okuyucularından çok sayıda mektup almıştır. Okuyucular konuyla

ilgili yazara çeşitli sorular yöneltilmişlerdir. Yazar yobazlığı, dini kullanarak insanlardan para toplamak olarak açıklamıştır.

ULUNAY, “Turizm ve Palavra”, *Milliyet*, 11 Haziran 1957.

Konu: Bir İspanyol Turistin Kadınlarla Birlikte Olmak İçin Türkiye’ye Gelmesi

Özet: Gazetelerde çıkan bir habere göre bir İspanyol turist kadınlarla birlikte olmak için dünya turuna çıkmıştır. Bu turist son olarak Türkiye’ye gelmiştir. Yazar bu haberi gerçi bulmadığını ifade etmektedir. İnsanların bir yerin doğal güzelliklerini görmek için oraya gittiğini böyle bir amaçla kimsenin dünya turuna çıkmayacağını belirtmektedir.

ULUNAY, “Orman... Yine Orman”, *Milliyet*, 12 Haziran 1957.

Konu: Orman Yangınlarının Önlenmesi İçin Herhangi Bir Önlem Alınmaması

Özet: Ormancılar Cemiyeti İstanbul’da bir kongre düzenlemiştir. Bu kongrede cemiyet üyeleri sadece konuşmuştur. Üyeler orman yangınlarını önlenmesi için herhangi bir tedbir alınması yönünde bir karar almamıştır. Yazar üyelerin bu tutumunu eleştirerek orman yangınlarının önlenmesi için acil tedbirlerin alınmasını istemektedir.

ULUNAY, “Verilmeyen Hak”, *Milliyet*, 13 Haziran 1957.

Konu: Dolmuş Şoförlerinin Hakkının Yenmesi

Özet: İstanbul’da bir taksici bir Amerikalı ve bir İsveçli turisti evinde misafir etmiştir. Bu turistler taksicinin bu misafirperverliği karşısında çok mutlu olmuştur. Bu olay bütün gazetelerde yere almıştır. Yazar aslında şoförlerin belirtildiği gibi kötü

insanlar olmadığını belirtmektedir. Şoförlerin genelinin bu taksici gibi iyi insanlar olduğunu ifade eden yazar bu bakımdan şoförlerin hakkının yendiğini düşünmektedir.

ULUNAY, “Vakıflar İdaresinin Tasavvuru”, *Milliyet*, 14 Haziran 1957.

Konu: Vakıflar Genel Müdürlüğünün Projeleri

Özet: Vakıflar Genel Müdürlüğü projelerini açıklamıştır. Bu projeleri arasında ilk sırayı Beylerbeyi ve Ortaköy Camileri’nin restore edilmesi gelmektedir. Ayrıca birçok ilde oteller yapılarak turizmin gelişmesine katkıda bulunulacaktır. Yazar Vakıflar Genel Müdürlüğünün özellikle de otel projelerinin önemli olduğunu düşünmektedir. Bu projenin hayata geçmesi durumunda turizm potansiyelinin artacağı belirtilmektedir.

ULUNAY, “Bize Bir Katil Lazım”, *Milliyet*, 18 Haziran 1957.

Konu: Toplumunun Katillere İlgi Göstermesi

Özet: Bir çocuğa tecavüz edip öldüren berber Hayri’nin idam edilmesi ile gazetelerde artık katil haberleri çıkmamaya başlamıştır. Bu durum halkı biraz sıkıştır. Çünkü katiller ile ilgili haberler halk arasında heyecan uyandırmaktadır. Bu bakımdan insanlara yeni bir katil lazımdır.

ULUNAY, “Dayının Yelpazesi”, *Milliyet*, 19 Haziran 1957.

Konu: Fransa’nın Cezayir’i İşgal Etmesi Üzerine

Özet: Fransa 1830 yılında Dayı Hüseyin’in elindeki yelpaze ile Fransız konsolosunu tokatlamasını bahane ederek Cezayir’i işgal etmiştir. Bu olayın üzerinden 127 yıl geçmesine rağmen Fransa bu işgaline bir son vermemiştir. Fransa

Cezayir’de insanlık suçu işlemektedir. Fransa’nın artık buna bir son vermesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Gümüş Kupanın Mahfazası”, *Milliyet*, 20 Haziran 1957.

Konu: Bir Kadının Cinsel Organına Bir Kupa Saklayarak Kaçakçılık Yapması

Özet: Yazar bu yazısında gazetelerde okuduğu ilginç bir habere yer vermiştir. Bu habere göre bir kadın cinsel organında 28 gramlık bir cisim kaçıırken yakalanmıştır. Bu cisim gümüş bir kupadır. Yazar ilk kez böyle bir olayla karşılaştığını belirtmektedir. Yazar, bu kadını yakalayan polisleri kutlamaktadır.

ULUNAY, “Seyirciler”, *Milliyet*, 21 Haziran 1957.

Konu: İstanbul’da İki İşadamlının Boğularak Ölmesi

Özet: İstanbul’da Sivriada yakınlarda iki işadamı suya düşerek boğulmuştur. Bu esnada olay terinde bulunan insanlar bu iki adama yardım etmemiştir. Yazar insanların bu tavrını ağır bir dille eleştirmektedir. Ülkemizdeki insanların nasıl bu hale geldiğini sormaktadır.

ULUNAY, “Motörün Kaderi”, *Milliyet*, 26 Haziran 1957.

Konu: Bir Teknenin Batırılmak İstenmesi

Özet: İki işadamı bir tekne ile denize açılmıştır. Bu tekne bozulunca işadamları yüzerek karaya çıkmaya çalışmıştır. Denizin dalgalı olması nedeniyle işadamları karaya ulaşamadan boğulmuştur. Bunun üzerine ölenlerin aileleri bu tekneyi batırmaya karar vermiştir. Yazar teknenin batırılması yerine fakir bir aileye verilmesini teklif etmiştir.

ULUNAY, “Çıplaklar”, *Milliyet*, 28 Haziran 1957.

Konu: Gazetelerin Çıplak Kadın Fotoğraflarına Yer Vermesi

Özet: Gazeteler çıplak kadın fotoğraflarını yayımlamayı bir alışkanlık haline getirmiştir. Bundan dolayı okuyucular da bu fotoğraflara alışmıştır. Böylece gazetelerdeki çıplaklığın boyutu her gün biraz daha ileri götürülmüştür. Bu gidişle gazeteler çırılçıplak kadın fotoğrafları yayımlayacaktır. Yazar gazetelerin bu tutumunu doğru bulmadığını belirtmektedir.

ULUNAY, “Sülün Beye Dair”, *Milliyet*, 29 Haziran 1957.

Konu: Farelerin İnsanları Rahatsız Etmesi

Özet: Yazar bu yazısında insanların farelerden duyduğu rahatsızlığı dile getirmektedir. Yazara göre bütün haşerelerden korunmak mümkün olduğu halde farelerden korunmak mümkün değildir. Ne kapan ne de ilaç bu hayvanları durdurabilmektedir. Kediler bile artık fareleri yakalayamamaktadır. Bu bakımdan insanlar bu hayvanlar yüzünden büyük sıkıntı yaşamaktadır.

ULUNAY, “Vali Me’zun İstanbul Mahzun”, *Milliyet*, 1 Temmuz 1957.

Konu: İstanbul Valisinin İzne Ayrılması

Özet: İstanbul Valisi Prof. Dr. Fahrettin Kerim Gökay izne ayrılmıştır. Bu izin biraz uzun sürdüğü için bazı gazeteler valinin istifa edeceğini yazmıştır. Valinin istifa edeceği haberleri İstanbul halkını çok üzmüştür. Çünkü İstanbul Valisi Prof. Dr. Fahrettin Kerim Gökay görevde bulunduğu süre içinde çok iyi işler yapmış ve İstanbul halkının sevgisini kazanmıştır. Valinin istifa etmesi bu bakımdan halkı derinden üzecektir.

ULUNAY, “Bir Saygı Mes’elesi”, *Milliyet*, 2 Temmuz 1957.

Konu: Azınlıkların Türkçe Konuşmayı Tercih Etmemesi

Özet: Ülkemizde bulunan Ermeni ve Rum vatandaşlar Türkçe bildikleri halde umuma açık yerlerde Türkçe konuşmamaktadır. Bu insanlar kendi aralarında istediği gibi konuşmakta özgürdür; ancak umuma açık yerlerde saydı gereği Türkçe konuşmalıdır. Azınlıkların Türkçe konuşması yaşadıkları bu vatana olan saygılarını gösterecektir.

ULUNAY, “Cinayetler ve Sebepleri”, *Milliyet*, 3 Temmuz 1957.

Konu: Önemsiz Sebeplerle Cinayet İşlenmesi

Özet: Son zamanlarda ülkemizde işlenen cinayet sayısı artmıştır. Bu cinayetlere bakıldığında bunların çok önemsiz nedenlerle işlendiği görülmektedir. Aslında cinayetlerin işlenmesinin en büyük nedeni küçük olaylar sonunda çıkan tartışmalarda insanların birbirine küfür etmesidir. Cinayetlere bu küfürler yol açmaktadır. Toplumumuz çok küfür ettiği için de ülkemizde cinayet oranı artmaktadır.

ULUNAY, “Diyanet İşleri Riyasetine”, *Milliyet*, 4 Temmuz 1957.

Konu: Diyanet İşleri Başkanlığının Yazısına Cevap

Özet: Yazar bir yazısında telkin, tezkiye ve devr anlayışının İslamiyet'e uygun olmadığını bunların birer hurafe olduğunu belirtmiştir. Bunun üzerine Diyanet İşleri Başkanlığı yazara bir yazı göndererek bu kavramların hurafe olmadığını İslam anlayışına uygun olduğunu belirtmiştir. Yazar da bu yazısında Diyanet İşleri Başkanlığının gönderdiği bu yazıya cevap vermiştir. Yazar Diyanet İşleri Başkanlığının delillerini inandırıcı bulmadığını ifade etmektedir. Yazar bu kavramların hurafe olduğunu ısrarla savunmaktadır.

ULUNAY, “Satılan Tarih”, *Milliyet*, 5 Temmuz 1957.

Konu: Tarihi Eserlerin Satılması

Özet: Tarihi Türk topları hurdacılara satılmıştır. Onlar da bu topları İtalya’ya satmıştır. Türkler tarihini savaşlarla kazanmıştır. Bu tarihin parayla başka milletlere satılması son derece üzücüdür. Ülkemizde çok sayıda tarihi silah bulunmasına rağmen bizim hâlâ bir Salih müzemiz yoktur. Silahlarımız depolarda paslanmakta ya da parayla başka milletlere satılmaktadır.

ULUNAY, “Hac ve Hacılara Dair”, *Milliyet*, 6 Temmuz 1957.

Konu: Hac ve Hacılar Üzerine Gazetelere Çıkan Yazılar

Özet: Hac döneminin başlaması ile gazetelerde hac ile ilgili çok sayıda yazı çıkmaya başlamıştır. Ancak çıkan bu yazılarda birçok yanlış bilgi vardır. Dini bilgisi az olan insanların hac ile ilgili yazılar yazması doğru değildir. Bunlar bu yazıları ile insanlara yanlış bilgi vermektedir.

ULUNAY, “Veteriner Teşkilatı Nerede?”, *Milliyet*, 13 Temmuz 1957.

Konu: İstanbul’da Şap Hastalığının Yayılması

Özet: İstanbul’da Kurban Bayramı’nın gelmesi ile şap hastalığı görülmeye başlamıştır. Bayram tatili olması nedeniyle vatandaşlar veteriner bulamamaktadır. yaşanmakattıysa da büyük baş hayvan telef olmuştur. Yetkililerin bir an evvel bu salgına müdahale etmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Diyanet İşleri Riyasetinden Bir İstifta”, *Milliyet*, 15 Temmuz 1957.

Konu: Diyanet İşleri Başkanlığına Bir Soru

Özet: Gazetelerde bir ilan çıkmıştır. Bu ilanda Hristiyan bir erkekle evli Müslüman bir kadının hayatını kaybettiği yazılmaktadır. İlane göre bu kadın Müslüman mezarlığına gömülecektir. Yazar Diyanet İşleri Başkanlığından bu kadının Müslüman mezarlığına gömülüp gömülemeyeceğini sormaktadır.

ULUNAY, “Lisan ve Tarih”, *Milliyet*, 16 Temmuz 1957.

Konu: Dil ve Tarih Alanında Önemli Çalışmalar Yapılamaması

Özet: Bir milleti ayakta tutan o milletin dil ve tarihidir. Türkçe sadeleştirilme çalışmaları sonucunda bütün zenginliğini yitirmiştir. Günümüzde dilin zenginleşmesi ve korunması için hiçbir çalışma yapılmamaktadır. Tarih çalışmaları da son derece yetersizdir. Ülkemiz ne yazık ki henüz iyi bir tarihçi yetiştirememiştir. Bundan dolayı hâlâ Hammer’dan faydalanılmaktadır.

ULUNAY, “Serâb!...”, *Milliyet*, 17 Temmuz 1957.

Konu: İstanbul’da Su Sıkıntısı Yaşanması

Özet: İstanbul’da su sıkıntısı yaşanmaktadır. Özellikle Pendik ve Kartal civarında uzun süredir bu sıkıntı devam etmektedir. Belediye İller Bankasından para alıp boru döşediği halde bu sıkıntı giderilememiştir. Üstelik Aydos Dağı gibi bir su kaynağı varken bu iki semtin susuz kalması düşündürücüdür. Belediyenin bu konuda üzerine düşeni yapması gerekmektedir.

ULUNAY, “Bir Teklif Karşısında”, *Milliyet*, 18 Temmuz 1957.

Konu: İstanbul ve Konya’da Hızla Yayılan Şap Hastalığı

Özet: İstanbul ve Konya’da şap hastalığı hızla yayılmaktadır. Veteriner Teşkilatı bu salgın karşısında herhangi bir önlem almamıştır. Şap hastalığının

tedavisi yoktur. Ancak bu salgın alınacak birkaç basit önlemle engellenebilir. Öte yandan emekli bir veteriner bu hastalığın ilacını bulduğunu iddia etmektedir. Yetkililer bu veterinerlere ilacını denemesi için bir şans tanımalıdır.

ULUNAY, “Uçan Banka”, *Milliyet*, 20 Temmuz 1957.

Konu: Denizcilik Bankasının Uçak Alması

Özet: Denizcilik Bankası İstanbul’daki vapur yolcularına daha iyi hizmet verebilmek için radikal bir karar almıştır. Denizcilik Bankası vapurların yolcu sayısına yetişememesi üzerine vapur yolcularını uçakla taşımaya kara vermiştir. Bu amaçla İtalya’ya bir müdür bile gönderilmiştir.

ULUNAY, “Hicivler ve Küfürler”, *Milliyet*, 21 Temmuz 1957.

Konu: Edebiyatımızdaki Hicivler

Özet: Edebiyatımızda hiciv önemli bir yer tutmaktadır. Birçok şair eserlerinde hicve yer vermiştir. Nef’i, Sünbülzade Vehbi, Neyzen Tevfik gibi şairlerin şiirlerinin önemli bir kısmını hicivler oluşturmaktadır. Ancak bu şairler şiirlerinde abartıya kaçarak hiciv diye küfür kullanmıştır. Hiciv edebiyatta yerinde kullanılırsa edebi bir değer taşır; küfür olarak kullanılırsa hiçbir edebi değer taşımaz.

ULUNAY, “Timsahların Ölümü”, *Milliyet*, 22 Temmuz 1957.

Konu: Timsahların Gümrükte Bekletilmesi Sonucu Ölmesi

Özet: Ankara Gençlik Parkı Sergisi’nde teşhir edilmek üzere Pakistan’dan timsah, yılan ve papağan getirilmiştir. Getirilen bu hayvanlar bürokratik işlemler yüzünden gümrükte bekletilmiştir. O iki gün süren bu bekleyiş sonunda iki timsah bakımsızlıktan ve açlıktan ölmüştür. Yazar bu olaydan hareketle ülkemizdeki kırtasiyecilikten yakınmaktadır.

ULUNAY, “El Cevapsız Kalan İstifta”, *Milliyet*, 23 Temmuz 1957.

Konu: Diyanet İşleri Başkanlığının Yazarın Sorusuna Cevap Vermemesi

Özet: Yazar bir fıkrasında Diyanet İşleri Başkanlığına bir soru yöneltmiştir. Yazar Hristiyan bir erkekle evlenen Müslüman bir kadının dinden çıkıp çıkmadığını sormuştur. Aradan bir hafta geçmesine rağmen Diyanet İşleri Başkanlığı cevap vermemiştir. Yazar bu yazısında sorusunu tekrarlayarak Diyanet İşleri Başkanlığından cevap istemektedir.

ULUNAY, “Garip Bir Tekzib”, *Milliyet*, 24 Temmuz 1957.

Konu: Ziraat Bakanlığının Yayımladığı Düzeltme Yazısı

Özet: Ziraat Bakanlığı şap hastalığı ile ilgili gazetelerde çıkan haberlerin abartılı olduğunu belirterek bir tekzip yayımlamıştır. Yazar Ziraat Bakanlığının bu düzeltme yazısına bir anlam veremediğini belirtmektedir. Yazar gazetelerin bu haberleri abartmadığını salgının gerçekten de korkutucu düzeyde olduğunu ifade etmektedir.

ULUNAY, “Dudunun Yuvası”, *Milliyet*, 25 Temmuz 1957.

Konu: Bir Kadının Kötü Yola Düşmesi

Özet: Dudu adlı bir kadın kocası askere gidince evini terk etmiştir ve kötü yola düşmüştür. Gazetelerde yer alan bu haber uzun süre gündemde kalmıştır. Yazar da bu haberden hareketle yuvayı dışı kuş yapar; ancak bu kadın kendi yuvasını kendi elleri ile yıkmıştır demektedir.

ULUNAY, “Dram ve Komedi”, *Milliyet*, 26 Temmuz 1957.

Konu: Toplumdaki Ahlaki Çöküntü

Özet: Yazar bu yazısında toplumdaki ahlaki çöküntüyü göstermek amacıyla iki olay yer vermiştir. Bir kadın kocası evden çıkınca sevgilisini eve almaktadır. Bu durum uzun süre böyle devam etmiştir. Sonunda kadının kocası şüphelenmiş ve iki sevgiliyi suçüstü yakalamıştır. İstanbul’da ise bir kadın bir apartman alıp randevuevine dönüştürmüştür. Polis bir katı basıp burayı kapattığında kadın diğer katı işletmeye başlamaktadır. Neticede polis bu kadınla baş edememiştir.

ULUNAY, “Diyanet İşleri Reisinin Mektubu”, *Milliyet*, 30 Temmuz 1957.

Konu: Diyanet İşleri Başkanının Yazara Gönderdiği Mektup

Özet: Yazar bir yazısında Diyanet İşleri Başkanlığına bir soru yöneltmiştir. Yazar Diyanet İşleri Başkanlığına Hristiyan bir erkekle evlenen Müslüman bir kadının dinden çıkıp çıkmayacağını sormuştur. Diyanet İşleri Başkanlığı bu soruya uzun süre cevap vermemiştir. Yazarın ısrarı üzerine Diyanet İşleri Başkanı yazara bir mektup yazarak bu soruyu cevaplaması için kanuni bir mecburiyeti olmadığını söylemiştir. Bundan dolayı bu soruyu cevaplamayacaklarını ifade etmiştir. Yazar Diyanet İşleri Başkanının bu tavrını eleştirmektedir.

ULUNAY, “Diken Fidanları”, *Milliyet*, 1 Ağustos 1957.

Konu: Suça Karışan Çocuklar

Özet: Ülkemizde çocuklardan oluşan hırsızlık çeteleri türemiştir. Bu çetelerin üyelerinin yaşaları 12-15 arasındadır. Bu gencecik fidanların suça karışmasında en büyük hata ailelerindir. Eğer aileler bu çocuklara iyi bir terbiye verseydi bu çocuklar bu hale gelmezdi. Aileler çocuklarını yetiştirirken dikkat etmek zorundadır.

ULUNAY, “Kurbanlara Mersiye”, *Milliyet*, 2 Ağustos 1957.

Konu: Trafik Kazalarının Artması

Özet: Ülkemizde trafik kazaları hızla artmaktadır. Trafik kazalarının artmasında aşırı sürat, uykusuzluk ve sarhoş bir şekilde araba kullanmak gibi nedenler başta gelmektedir. Bu kazaların önüne geçilebilmesi için özellikle şehirlerarası yollarda trafik denetimlerinin artması gerekmektedir.

ULUNAY, “Bu İşten Vazgeçmeli”, *Milliyet*, 3 Ağustos 1957.

Konu: Güzellik Yarışmalarında Ülkemizin Kötü Sonuçlar Alması

Özet: Amerika’da yapılan dünya güzellik yarışmasında ülkemizi temsil eden güzel ilk aşamada elenmiştir. Dünya güzellik yarışmalarında sıklıkla yaşanan bu olay bizde güzellik yarışmalarının ciddiye alınmadığını göstermektedir. Ülkemizde o kadar güzel kadın varken Türkiye’nin bir tane dünya güzeli çıkartamaması büyük bir ayıptır. Bu noktada güzellik yarışmalarındaki jürilerin daha dikkatli davranması gerekmektedir.

ULUNAY, “Canavarlar ve Avcıları”, *Milliyet*, 6 Ağustos 1957.

Konu: Katillerle İlgili Haberlerin İlgi Görmesi

Özet: Ülkemizde insanlar katillerle ilgili haberlere büyük ilgi göstermektedir. Bundan dolayı gazeteler bu tür haberleri ballandıra ballandıra vermektedir. Büyük katillere canavar lakabı takılarak bu haberlerin daha ilgi çekici olması amaçlanmaktadır. Kocaeli canavarı uzun bir müddet halkı meşgul ettikten sonra yakalamıştır. Habersiz kalan insanlar şimdi de Alanya canavarı ile oylanmaktadır.

ULUNAY, “Gitti de Gelmeyiverdi!”, *Milliyet*, 8 Ağustos 1957.

Konu: Denizcilik Bankasının İtalya’ya Giden Üyelerinin Dönmemesi

Özet: Denizcilik Bankası sekiz kişilik bir heyeti İtalya'ya göndermiştir. Bu heyet sekiz ay geçmesine rağmen geri dönmemiştir. Aileleri ile İtalya'ya giden bu heyetin bütün masrafları halkın cebinden çıkmaktadır. Heyetin bir an evvel dönüp bu halka hesap vermesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Ne Günlere Kaldık...”, *Milliyet*, 10 Ağustos 1957.

Konu: Bir Dansözün Mahkemede Çıplak Poz Vermesi

Özet: Gazetelere sürekli çıplak poz veren bir dansöz bu hareketi yüzünden mahkemelik olmuştur. Mahkemede kendisinden poz isteyen gazeteciler dansöz burada da eteğini kaldırarak çıplak poz vermiştir. Yazar ülkemizin bu duruma gelmesini doğru bulmadığını ifade etmektedir. Bundan dolayı dansözü ağır bir dille eleştirmiştir.

ULUNAY, “Bir Yankesicilik Vak'ası”, *Milliyet*, 11 Ağustos 1957.

Konu: İstanbul'da Yaşanan Bir Dolandırıcılık Olayı

Özet: İstanbul'da yaşayan Hacı Ramiz isimli bir vatandaş kiralarını topladıktan sonra evine dönerken bir genç ile karşılaşmıştır. Bu genç Hacı Ramiz'in yanına gelerek eski bir tanıdıkları olduğunu söylemiştir. Hacı Ramiz bu genci çıkaramamıştır. Genç ısrarla Hacı Ramiz'in elinde büyüdüğünü söylemiştir. Ayrılırken de ona sarılmıştır. Bu esnada adamın cüzdanını almıştır. Hacı Ramiz soyulduğunu eve gidince fark etmiştir. Yazar bu olaydan hareketle insanların bu tür durumlarda daha dikkatli olmaları gerektiğini söylemektedir.

ULUNAY, “Ah! Bu Cehalet...”, *Milliyet*, 13 Ağustos 1957.

Konu: Toplumdaki Cehalet

Özet: Anadolu’da ne yazık ki insanlar cahillikten kurtulamamıştır. Bu cehalet insanların başına her alanda bela olmuştur. Örneğin Anadolu’da bir genç kuduz olmuştur. Ailesi onu doktora götürmediği için bu genç ölmüştür. Yine Anadolu’da bir adam sırf doktor erkek diye eşini doktora götürmemiştir. Bunun üzerine kadın hayatını kaybetmiştir. İnsanlarımızın artık cehaletin pençesinden kurtarılması gerekmektedir. Bunun için de okuyan insanların Anadolu’da görev alması gerekmektedir.

ULUNAY, “Zavallı Türk Kadınlığı”, *Milliyet*, 14 Ağustos 1957.

Konu: İzmir’de Amerikalı Denizcilerin Kadınlara Saldırması

Özet: İzmir’de denize giren bir grup kadın sahilde demirlemiş Amerikan donanmasına ait gemiyi gezmek istemiştir. Mayolu bir şekilde gemiye giren bu kadınlar Amerikan askerlerinin saldırısına uğramıştır. Yazar bu olayda çıplak bir şekilde gemiye binen kadınları kabahatli bulmaktadır. Bu hareketin Türk kadınına yakışmadığını düşünmektedir.

ULUNAY, “Sıhhat Karneleri”, *Milliyet*, 15 Ağustos 1957.

Konu: Her Vatandaşa Sağlık Karnesi Verilmesi

Özet: Fransa’da yaşayan bir Türk yazara bir mektup göndermiştir. Mektupta Fransa’da herkeşe sağlık karnesi verildiği yazmaktadır. Bu sayede herkesin sağlığı düzenli bir şekilde takip edilmektedir. Kimin ne rahatsızlığı varsa bu karnelerde yazmaktadır. Yazar kendisinin de bu fikri daha önce ortaya attığını ama kabul görmediğini söylemektedir.

ULUNAY, “İçtimâî Bir İllet”, *Milliyet*, 16 Ağustos 1957.

Konu: İstanbul’da Bir Kadının Tecavüze Uğraması

Özet: İstanbul’da yeni evlenen bir kadın alışveriş yapmak üzere pazara gitmiştir. Kadın pazardan dönerken dolmuşa binmiştir. Dolmuşta bulunan dört kişi bu kadını kaçırmak kadına tecavüz etmiştir. Bu kadın bu olaydan sonra bir daha kocasının yüzüne bakamayacaktır. Zavallı kadın ömrü boyunca bu tramvayı atlatamayacaktır. Öte yandan kadının kocası ömür boyu karısına ve çevresine karşı mahcup olacaktır. Toplumun bu tür illetlerden kurtarılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Tali’in Cilveleri”, *Milliyet*, 17 Ağustos 1957.

Konu: Fakir Olduğu için Okuyamayan Bir Genç

Özet: On altı yaşında bir genç babası kendisini okutamadığı için okulu bırakıp çalışmak zorunda kalmıştır. Lise öğrencisi olan bu genç okuyabilmek için her türlü yola başvurmaktadır. Pek çok zengin aile zorla çocuğunu okutmak isterken bu genç okumak istediği halde buna imkân bulamamaktadır. Zengin vatandaşların böyle azimli gençlere yardımcı olması gerekmektedir.

ULUNAY, “Alakasızlık Kurbanları”, *Milliyet*, 22 Ağustos 1957.

Konu: İstanbul’da Belediye Otobüslerinin Kötü Durumu

Özet: İstanbul’da belediye otobüsleri son derece kötü durumdadır. Bu otobüsleri denetleyen kimse yoktur. Otobüsler on dakikada bir durup yolcu almaktadır. Üstelik otobüsler dolu olduğu halde yine de yolcu alınmaktadır. Bundan dolayı yolcular sıkışık bir halde yolculuk etmektedir. Belediyenin otobüsleri denetlemesi ve fazla yolcu alınmasını engellemesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Asya Gribi ve Biz”, *Milliyet*, 24 Ağustos 1957.

Konu: Asya Gribinin Ülkemizi Tehdit Etmesi

Özet: Dünyada Asya gribi diye yeni bir grip salgını yayılmıştır. Bu salgın diğer ülkelerde çok sayıda insanın ölmesine yol açmıştır. Uzmanlar bu salgının ülkemizi de tehdit ettiğini açıklamıştır. Yazar bu gribin ülkemizde etkili olacağını düşünmemektedir. Yazara göre Türk insanının bünyesi mikroplara karşı dirençlidir.

ULUNAY, “Edeb Yâhû”, *Milliyet*, 26 Ağustos 1957.

Konu: Bir Türk Kızının Dört İtalyan Erkeklerle Fotoğraf Çektirmesi

Özet: Gazetelerde bir Türk kızın dört İtalyan erkeklerle çektiği bir fotoğrafı yayımlamıştır. Fotoğrafta kız ve erkekler yarı çıplaktır. Üstelik erkekler kıza sarılmış durumdadır. Yazar bir genç kızın bu duruma düşmesini doğru bulmamaktadır. Yazar Türklerin namus kavramına önem verdiğini belirterek genç kızların daha dikkatli olması gerektiğini belirtmektedir.

ULUNAY, “Kur’an Neden Terceme Edilemez”, *Milliyet*, 27 Ağustos 1957.

Konu: Kuran-ı Kerim’in Tercüme Edilememesi

Özet: Kuran-ı Kerim’de her sözcük derin bir anlam içermektedir. Bu bakımdan Kuran-ı Kerim’in başka bir dile tercümesi mümkün değildir. Tercüme edilmesi durumunda gerçek anlamını karşılayamayabilir. Kuran-ı Kerim ancak tefsir edilebilir, tercüme çabaları gereksizdir.

ULUNAY, “Sel Felaketi”, *Milliyet*, 13 Eylül 1957.

Konu: Ankara’da Meydana Gelen Sel Felaketi

Özet: Ankara’da yaşanan sel felaketinde üç bin evi su basmış yaklaşık bin vatandaş hayatını kaybetmiştir bu büyük felaket bütün memleketi yasa boğmuştur. Yazar da bu yazısında bu sel felaketinden dolayı duyduğu üzüntüyü dile getirmiştir.

ULUNAY, “Eksik Kalan Tasavvur”, *Milliyet*, 16 Eylül 1957.

Konu: İstanbul’da İmar Faaliyetleri

Özet: İstanbul’da imar faaliyetlerinin hız kazanması İstanbul’un geleceği açısından son derece önemlidir. Bu bakımdan herkesin bu faaliyetleri desteklemesi gerekmektedir. Ancak bu faaliyetlerde bazı eksiklikler vardır. Bazı semtlerde caddelerin genişletilmesi için küçük evler yıkılırken hemen yanında bulunan büyük binalar yıkılmamaktadır. Böyle davranılırsa İstanbul’un imar planı gerçek amacına ulaşamayacaktır.

ULUNAY, “Dostluk Nişânesi”, *Milliyet*, 17 Eylül 1957.

Konu: Rumların Kıbrıs’ı Almak İçin Amerika’dan Yardım İstemesi

Özet: Makarios Kıbrıs konusunda yardım alabilmek için Amerika’ya gitmiştir. Gazetelerde Maakrios’un Amerika’da çektiği fotoğraflarına yer verilmiştir. Bu fotoğraflarda Makarios bir elinde Yunanistan bir elinde de Amerikan bayrağı tutmuştur. Bu fotoğraflardan da anlaşılmaktadır ki Makarios Kıbrıs meselesinde Amerika’nın desteğini alma çabası içindedir. Türkiye’nin de bu noktada boş durmaması gerekmektedir. Çünkü Amerika Türkiye’nin daha yakın dostudur. Bu konuda Amerika dostluk nişanesi olarak üzerine düşeni yapmalıdır.

ULUNAY, “San’at ve Siyaset”, *Milliyet*, 18 Eylül 1957.

Konu: Muammer Karaca’nın Siyasete Girmesi

Özet: Ülkemizin en önemli tiyatro oyuncularından Muammer Karaca Demokrat Parti’den Yeşilköy Bucak Reisliğine seçilmiştir. Bu olay birçok kişi tarafından hayretle karşılanmıştır. Hatta bazı çevreler Muammer Karaca’nın siyasete girmesini ağır bir dille eleştirmiştir. Yazar kendisinin bu olaya çok sevindiğini

belirtmektedir. Yazarın korktuğu tek nokta Muammer Karaca'nın siyaset sevdası ile sahneleri terek etmesidir.

ULUNAY, “Bir Ziyaretin Tafsilatı”, *Milliyet*, 19 Eylül 1957.

Konu: Afganistan Hükümdarının Konya Ziyareti

Özet: Kısa bir süre önce Türkiye'ye gelen Afganistan Kralı Konya'yı da ziyaret etmiştir. Afgan Kralının Konya'yı ziyaret etmesinin nedeni Mevlana'nın türbesine girmektir. Afgan Kralı bu ziyareti ile Mevlana hayranlığını göstermiştir. Ne yazık ki gazetelerde bu ziyaretle ilgili tek bir haber çıkmamıştır.

ULUNAY, “Yeni Behrnâmeler”, *Milliyet*, 23 Eylül 1957.

Konu: Gazetelerin Çıplak Kadın Fotoğraflarına Yer Vermesi

Özet: Gazetelerin tamamı sayfalarında çıplak kadın fotoğraflarına yer vermektedir. Bu fotoğraflar gazetelerin daha çok satılmasını sağlamaktadır. Gazeteciler de bunu bildikleri için bu fotoğraflardan vazgeçememektedir. Ancak bu durum gençlerin gelişimini olumsuz etkilemektedir. Daha fazla para kazanmak için gazetelerin toplumun ahlakını bozması doğru değildir.

ULUNAY, “Yine Ok Meydanı”, *Milliyet*, 2 Aralık 1957.

Konu: Haliç'in Dolması

Özet: Haliç İstanbul'un en güzel yerlerinden biridir. Bu doğa harikası dolma tehlikesi ile karşı karşıyadır. Haliç'in dolmasının nedeni Ok Meydanı'ndaki ayırık köklerinin çıkarılmadır. Eskiden Bahriye Nezareti Ok Meydanı'ndaki kum ve toprağın Haliç'e akması için buraya ayırık kökü diktirmiştir. Sonradan bu kökler sökülünce Ok Meydanı'ndaki bütün kum ve toprak olduğu gibi Haliç'e akmıştır. Haliç'in kurtarılması için bu bölgeye tekrar ayırık kökü dikilmelidir.

ULUNAY, “Tehlikeli Müsamaha”, *Milliyet*, 4 Aralık 1957.

Konu: İstanbul’da İki Öğrencinin İçki İçip Müdür Odasında Sızması

Özet: İstanbul Yüksek Deniz Ticaret Okulunda iki öğrenci içki içtikten sonra sarhoş bir şekilde okula dönmüştür. Bu öğrenciler bekçi tarafından okula alınmamıştır. Ancak öğrenciler duvardan atlayarak okula girmiştir. Bu öğrenciler yatakhaneye gideceklerine yanlışlıkla müdür odasına gidip burada sızmışlardır. Yazara göre öğrencilerin içki içmesi son derece yanlıştır. Öte yandan bazı gazetelerin bu öğrencileri destekleyen yazılar yazması da doğru değildir. Bu tür yazılar gençlere kötü örnek olmaktadır.

ULUNAY, “Mevlana İhtifâli”, *Milliyet*, 5 Aralık 1957.

Konu: Şeb-i Arus Kutlamaları

Özet: Konya’da düzenlenen Şeb-i Arus kutlamaları için hazırlıklar devam etmektedir. Hem Konya Belediyesi hem de valilik bu konuda üstün bir gayretle çalışmaktadır. Törene hem yurt içinden hem de yurt dışından çok sayıda insanın katılması beklenmektedir. Bundan dolayı hazırlıkların en iyi şekilde tamamlanması gerekmektedir.

ULUNAY, “Acaba Nerede İdiler?”, *Milliyet*, 6 Aralık 1957.

Konu: Milletvekillerinin Meclise Gitmemesi

Özet: Mecliste hükümet programı okunup meclis tarafından kabul edilmiştir. Bu oturuma Demokrat Parti’den on sekiz muhalefetten ise kırk sekiz milletvekili katılmamıştır. Hükümet programının oylanması meclisin en önemli oturumlarından biridir. Milletvekillerinin bu oturuma katılmaması kesinlikle kabul edilemez. Bu oturuma katılmayan milletvekilleri neden katılmadıklarını açıklamak zorundadır.

ULUNAY, “Acı Hakikatler”, *Milliyet*, 7 Aralık 1957.

Konu: Yurt Dışında Eğitim Gören Türk Gençlerinin Yurda Dönmemesi

Özet: Ülkemizde çok sayıda genç eğitim almak için yurt dışına gitmiştir. bu gençler eğitimi tamamladıktan sonra yurda dönmemektedir. Bu durum ülkemizin bu gençlerin bilgilerinden mahrum kalmasına yol açmaktadır. Ne yazık ki gençler yurda dönmemekte haksız değildir. Çünkü bu gençler yurda döndüklerinde gereken değeri görememektedir.

ULUNAY, “İç Açıcı Bir Beyanat”, *Milliyet*, 10 Aralık 1957.

Konu: Ulaştırma Bakanının Bir Açıklaması

Özet: Yeni kabinenin Ulaştırma Bakanı gazetelere bir açıklama yapmıştır. bu açıklamada Ulaştırma Bakanı basını kendisine rehber olarak alacağını ifade etmiştir. Bakanın bu açıklaması son derece olumlu bir gelişmedir. Çünkü ülke sorunları basında en yalın hali ile ele alınmaktadır. Ulaştırma Bakanı halkın hislerine tercüman olan basını dikkate alırsa halkın ihtiyaçlarına daha iyi cevap verecektir.

ULUNAY, “Turizmin Bir Kolu”, *Milliyet*, 13 Aralık 1957.

Konu: Ülkemizde Turizm İşletmeciliğinin Gelişmemesi

Özet: Turizmin en önemli kolu otelciliktir. Otelciliğin gelişebilmesi garsonların yetiştirilmesine bağlıdır. Ne yazık ki ülkemizdeki garsonlar iyi yetiştirilememiştir. Garsonlarımız çok kaba ve laubalidir. Avrupa’da ise otelciliği büyük önem verilmektedir. Özellikle İsviçre’de bulunan turizm ve otelcilik okulları çok önemli bir eğitim sunmaktadır.

ULUNAY, “Yeşil Kubbeye Doğru”, *Milliyet*, 14 Aralık 1957.

Konu: Şeb-i Arus Kutlamaları

Özet: Şeb-i Arus kutlamaları için gerekli bütün hazırlıklar yapılmıştır. İstanbul'dan çok sayıda Mevlana hayranı bu kutlamalara katılmak için Konya'ya gitmeye hazırlanmaktadır. Kutlamalar 17 Aralık'ta yapılacaktır. İstanbul Belediyesi İstanbul'dan kutlamalara gidecek vatandaşlar için bir tren ayarlamıştır. Belediyenin bu hizmeti Konya'ya gidecek insanları mutlu etmiştir.

ULUNAY, “Torik ve Turizm”, *Milliyet*, 16 Aralık 1957.

Konu: Balıkçılık Turizminin Geliştirilmesi

Özet: İstanbul'da torik bolluğu vardır. Ancak bu balıklar satılamadığı için çoğu zaman denize dökülmektedir. Bu bakımdan balıklar ticari anlamda bir gelir sağlamamaktadır. Avrupa'da insanlar balık avlamaya çok düşkündür. Ciddi bir organizasyon düzenlenirse Avrupa'daki balıkçılar ülkemize getirilebilir. Denize dökülen torikler en azından bu sayede ekonomiye katkı sağlar.

ULUNAY, “İhtifalden Sonra”, *Milliyet*, 21 Aralık 1957.

Konu: Mevlana Hakkında Yapılan Olumsuz Değerlendirmeler

Özet: Şeb-i Arus törenlerinden sonra Mevlana ile ilgili çok sayıda yazı çıkmıştır. Bunlardan bazıları Mevlana'yı eleştiren yazılardır. Özellikle de bir yazıda Mevlana Şamanî olarak nitelendirilmiştir. Yazar Mevlana'nın Şamanizm inancına bağlanmasını cahillik olarak nitelendirmektedir. Bu bakımdan bu yorumları yapanları ağır bir şekilde eleştirmektedir.

ULUNAY, “Turalı Yemek An'anesi”, *Milliyet*, 22 Aralık 1957.

Konu: Konya'nın Yemek Kültürü

Özet: Konya’da eski devirlerden kalma bir yemek geleneği vardır. Konya’da bir kişi bir eve yemeğe gittiği zaman o evde yemek yemek zorundadır. Eğer misafir yemek yemezse ev sahibi misafiri turalı ile dövecektir. Konya’da hâlâ devam eden bu gelenek misafire verilen değeri göstermektedir.

ULUNAY, “Niçin Gelmiyorlar”, *Milliyet*, 23 Aralık 1957.

Konu: Yurt Dışında Eğitim Gören Türk Gençlerinin Türkiye’ye Dönmemesi

Özet: Yazar bir fıkrasında yurt dışında eğitim gören Türk gençlerinin ülkelerine dönüp burada çalışmamalarını eleştirmiştir. Almanya’da okuyan bir Türk genci yazara bir mektup göndererek neden Türkiye’ye dönmediklerini açıklamıştır. Bu mektupta bu genç eğitiminin kalan kısmını Türkiye’de tamamlamak için başvuru yaptığını belirtmektedir. Bu başvuruya olumlu veya olumsuz bir yanıt verilmediği için bu genç Türkiye’ye dönememiştir. Yazar bu mektuba dayanarak Türk gençlerinin ülkelerine dönmemelerinin sorumlusu olarak hükümeti ve formaliteleri göstermektedir.

ULUNAY, “Pislik ve Tükürükle Mücadele”, *Milliyet*, 24 Aralık 1957.

Konu: İstanbul’da Sokakları Kirletenlere Ceza Verilmesi

Özet: İstanbul’da belediye sokakları temiz tutmak için sokaklara çöp atarlara ceza kesmeye başlamıştır. Bu oldukça önemli bir gelişmedir. Belediyenin bu ilk adımı ilerletmesi gerekmektedir. İstanbul Belediyesi sokaklara tükürenlere de ceza kesmelidir. Bu sayede sokaklar daha temiz olacaktır.

ULUNAY, “Vatanperverlik Ticareti”, *Milliyet*, 25 Aralık 1957.

Konu: Mustafa Kemal Derneğinin Atatürk’ü Sahiplenmesi

Özet: Mustafa Kemal Derneği Atatürk'ü sahiplenmektedir. Derneğin bu tutumu doğru değildir. Mustafa Kemal Atatürk yediden yetmişe herkesin gönlünde taht kurmuştur. Bu bakımdan tek bir grubun çıkıp onu sahiplenmesi doğru değildir.

ULUNAY, “İstanbul Nerede”, *Milliyet*, 26 Aralık 1957.

Konu: İstanbul Sokaklarının Katil ve Hayat Kadınları ile Dolması

Özet: İstanbul huzur ve güven gittikçe azalmaktadır. Beyoğlu'nda gece 23.00'ten sonra sokaklarda katil kılıklı adamlar ve hayat kadınları istila etmektedir. Sıradan bir vatandaş veya bir aile bu saatlerde dışarı çıkamaz. Belediyenin ve polisin bu durum karşısında ciddi önlemler alması gerekmektedir.

ULUNAY, “Sokakta Kalan Talebe”, *Milliyet*, 30 Aralık 1957.

Konu: İstanbul'da Yurttan Atılan Öğrenciler

Özet: İstanbul'da yurda dönüştürülen Fatih Sultan Medreseleri'nde kalan kırk sekiz öğrenci yurttan atılmıştır. Vakıflar İdaresi bu öğrencileri sınıfta kaldıkları için yurttan atmıştır. Yazar eğitimde en önemli şartın başarı olduğunu belirtmektedir. Bu bakımdan Vakıflar İdaresinin verdiği bu karara destek vermektedir.

ULUNAY, “Umûmî Afv Mes'elesi”, *Milliyet*, 31 Aralık 1957.

Konu: Genel Affın Çıkması

Özet: Cezaevlerinde bulunan pek çok mahkûm af talebinde bulunmaktadır. Genel bir affın çıkarılması toplum huzuru ve güvenliği için doğru değildir. Bu bakımdan mahkûmların bu isteklerinin kabul edilmemesi gerekmektedir. Çıkarılan son genel aftan sonra topluma suç oraları bir anda artmıştır. Yeni bir genel af çıkması durumunda suç oranı yeniden artacaktır.

ULUNAY, “Yılbaşı”, *Milliyet*, 1 Ocak 1958.

Konu: Yeni Yılın Umutla Karşılanması

Özet: Yeni yıl insanlar tarafından umutla karşılanmıştır. Bunun nedeni insanların bir önceki yıldan beklentilerini alamamalarıdır. Yazara göre bu durum her zaman için böyledir. Karşılanan her sene beklentilerle ve umutlarla karşılanır ancak hiçbir zaman için beklentilere karşılık vermez. Bundan dolayı yazar 1958’den de ümitsizdir.

ULUNAY, “Ticâri Tebessüm”, *Milliyet*, 2 Ocak 1958.

Konu: Paşabahçe Fabrikasında Çalışan Memurların Müşterilere Kötü Davranması

Özet: İstanbul’da bulunan Paşabahçe Fabrikasında devlet memurları çalışmaktadır. Kurum özel olmadığı için memurlar müşterilere çok kaba davranmaktadır. Fabrikanın bir an evvel özelleştirilmesi gerekmektedir. Çünkü burada çalışanlar kurum kâr etse de etmese de maaş aldıkları için çalışmamaktadır. Bu da kurumun zarar etmesi anlamına gelmektedir.

ULUNAY, “Lugatça Konuşma”, *Milliyet*, 3 Ocak 1958.

Konu: Dildeki Yabancı Sözcüklerin Atılması

Özet: Türkçede bulunan Arapça ve Farsça sözcükler dilde sadeleşme hareketi neticesinde atılmıştır. Bu durum Türkçenin fakirleşmesine yol açmıştır. Sadece öz Türkçe sözcüklerle duygu ve düşünceleri anlatmak mümkün değildir. Bundan dolayı yetişen yeni nesil duygu ve düşüncelerini ifade edemeyecektir. İngilizce ve Fransızca da bile çok sayıda yabancı sözcük bulunurken Türkçedeki yabancı sözcüklerin atılması son derece yanlıştır.

ULUNAY, “Hırpani ve Tarih”, *Milliyet*, 4 Ocak 1958.

Konu: İstanbul’un Kirli İnsanlar Tarafından İstila Edilmesi

Özet: İstanbul kirli ve pasaklı insanların istilasına uğramıştır. Bu insanlar görüntü ve davranışlarıyla diğer vatandaşları rahatsız etmektedir. İstanbul Belediyesinin İstanbul’u bu görüntü kirliliğinden kurtarması gerekmektedir.

ULUNAY, “İstekler ve Cevaplar”, *Milliyet*, 6 Ocak 1958.

Konu: Okuyucuların Mektuplarına Cevaplar

Özet: Her gün okuyuculardan çok sayıda mektup alan yazar bu mektupları tek tek okuduğunu ifade etmiştir. Yazar bazı mektupların okunaklı olmamasından yakınmaktadır. Bundan dolayı okuyucularından daktilo ile mektup yazmalarını istemiştir. Yazar ayrıca yazısında iki okuyucunun yazısına cevap vermiştir.

ULUNAY, “Bir Zarar Karşısında”, *Milliyet*, 7 Ocak 1958.

Konu: Denizcilik Bankasının Zarar Etmesi

Özet: Denizcilik Bankası 1957 yılında da yine zarar etmiştir. Sadece dış hatlarda 58 bin yolcu taşıyan bir kurumun zarar etmesi yazara göre mantıksızdır. Bu durumun tek nedeni kurumun yöneticilerinin kötü olmasıdır. Yazar bu kötü yöneticilerin görevden atılmasını istemektedir.

ULUNAY, “Kazâ mı, Belâ mı?”, *Milliyet*, 8 Ocak 1958.

Konu: Kurtuluş’ta Meydana Gelen Otobüs Kazası

Özet: Kurtuluş'ta bir otobüs arızalanmıştır. Arızalanan otobüs başka bir otobüsle çekilirken arızalı otobüs iki kişiyi ezerek öldürmüştür. Bu durum büyük bir ihmalin göstergesidir. Bundan dolayı bu olaya kaza denilmesi yanlıştır.

ULUNAY, “Dini Reform”, *Milliyet*, 10 Ocak 1958.

Konu: İslam Dininde Reform Yapılması

Özet: Bazı gazeteciler İslam dininde reform yapılmasını önermiştir. Bu gereksizdir. Çünkü zaten İslam dini kendisini çağa uydurmaktadır. Eğer bir reform yapılacaksa bu bazı mezheplerde yapılmalıdır. Bazı mezhepler çağa uydurulabilir.

ULUNAY, “Serseri Çocuklar”, *Milliyet*, 11 Ocak 1958.

Konu: İstanbul'daki Sokak Çocukları

Özet: İstanbul'da çok sayıda sokak çocuğu bulunmaktadır. Bu çocuklar kendi istekleri ile sokakta yaşamamaktadır. Üvey anne veya üvey baba tarafından sokağa atılmıştır. Sokağa atılan bu çocuklar zor şartlar altında yaşamaktadır. Devletin bu çocuklara sahip çıkması gerekmektedir. İstanbul Valiliği daha önce bu çocuklar için mesleki eğitim kursları açmıştır. Valiliğin bu çalışmayı yeniden başlatması faydalı olacaktır.

ULUNAY, “Mabedi Yakan Deli”, *Milliyet*, 13 Ocak 1958.

Konu: Mevlana'yı Eleştiren Bir Yazı

Özet: Bir şair Mevlana'yı eleştiren bir şiir yazmıştır. Bu şiirde Mevlana müzik dinleyip dans eden bir kişi olarak gösterilmiştir. Yazara göre Mevlana Allah aşkı ile yanıp tutuşan bir mutasavvıftır. Onun eğlence düşkünü bir insan olarak gösterilmesi son derece yanlıştır.

ULUNAY, “Yapılması Kolay Şeyler”, *Milliyet*, 14 Ocak 1958.

Konu: İstanbul’daki Eski Tip Vapurların Değiştirilmesi

Özet: İstanbul’da sefer yapan vapurlar iyice eskimiştir. Ayrıca bu vapurlarda yolcular ve yük aynı bölüme alınmaktadır. Denizcilik Bankasının artık bu eski usul vapurları değiştirmesi gerekmektedir. Yeni vapurlarda yolcuların ve yükün farklı katlara alınması gerekmektedir. Yazara göre bu son derece kolay bir iştir. Yeter ki Denizcilik Bankası konuyla ilgilensin.

ULUNAY, “Memurlar ve Mesken Meselesi”, *Milliyet*, 15 Ocak 1958.

Konu: Memurların Konut Sorunu

Özet: Eskiden memurluk büyük bir mevkiiydi. Bundan dolayı memurlar rahat bir hayat yaşardı. Oysa günümüzde memurlar geçim derdi ile yaşamaktadır. Memurların büyük bir kısmı kirada oturmaktadır. Bu memurların tamamının hayali ev sahibi olmaktır. Birçoğu emekli ikramiyesiyle bu hayalini gerçekleştirmek istemektedir. ne yazık ki bu da çoğu zaman gerçekleşmemektedir. Bundan dolayı hükümetin kooperatif kurarak memurlara ev sahibi olmada yardımcı olması gerekmektedir.

ULUNAY, “Mehmetçik İçin”, *Milliyet*, 16 Ocak 1958.

Konu: Çanakkale Şehitleri Anıtının Yarım Kalması

Özet: Çanakkale’de şehitler anısına bir anıt dikilmiştir. Bu anıt parasızlık nedeniyle sonradan yarım bırakılmıştır. Çanakkale’de şehit olan Mehmetçik’e vefa borcumuzu bu anıta ödememiz gerekirken ne yazık ki bu anıtta yarım kalmıştır. Hükümet tamamlayamıyorsa bile milletin kendi cebinden bu anıtı tamamlaması gerekmektedir.

ULUNAY, “Umumi Afv Ve Bir Mektup”, *Milliyet*, 17 Ocak 1958.

Konu: Genel Af Üzerine

Özet: Yazar bir yazısında af konusuna değinmiştir. Bunun üzerine çok sayıda mektup almıştır. Bazı mektuplar genel affa karşı çıkarken bazı mektuplar ise genel affın gerekliliğini savunmuştur. Yazara göre kısmi bir af daha mantıklıdır. Hafif suçtan hapis yatanların serbest bırakılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Trafik Kazaları”, *Milliyet*, 18 Ocak 1958.

Konu: Trafik Kazalarının Artması

Özet: Ülkemizde trafik kazalarında ciddi bir artış görülmüştür. Hükümetin bu konuda aldığı önlemler yetersizdir. Sadece yol genişletmek ile bu sorun çözülemeyecektir. Trafik bir eğitim meselesidir. Bu sorunun çözülmesi için hem yayaların hem de sürücülerin eğitilmesi gerekmektedir. Ayrıca trafik kontrollerinin de sıklaştırılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Mektepte Haraç”, *Milliyet*, 20 Ocak 1958.

Konu: Okullarda Öğrencilerden Aidat Alınması

Özet: Okullarda öğrencilerden aidat adı altında belli bir miktar para alınmaktadır. Bu paranın alınması yasal değildir. Velilerin bu konuda dikkatli olması gerekmektedir. Zaten maddi sıkıntı yaşayan velilerin bir de aidat vermesi gereksizdir.

ULUNAY, “Seni Nasıl Unutabilmişdik”, *Milliyet*, 23 Ocak 1958.

Konu: Çanakkale Şehitleri Abidesinin Tamamlanmaması

Özet: Yazar önceki yazılarından birinde Çanakkale Şehitleri Abidesinin tamamlanmamasını eleştirmiştir. Bu yazı geniş yankı bulmuştur. Pek çok okuyucu konuyla ilgili yazara mektup göndermiştir. Hatta bazı okuyucular para toplamak için kampanya bile başlatmıştır. Bir okuyucu ise Çanakkale’de bulunan Anzak ve Türk Şehitliğini kıyaslamıştır. Bu okuyucu yazdığı mektubunda Anzak Şehitliğinin daha görkemli olduğunu belirtmiştir. Yazar Mehmetçiğe gösterilen bu vefasızlığı eleştirmektedir.

ULUNAY, “Posta Kutusu”, *Milliyet*, 25 Ocak 1958.

Konu: Okuyuculardan Gelen Mektuplar

Özet: Okuyucular her gün yazara çok sayıda mektup göndermektedir. Bunlardan bazıları imzasıdır. İmzasız mektupların çoğunluğu yazarı eleştiren mektuplardır. Bunun yanında gayet bilgili ve kibar insanların mektupları da bulunmaktadır. Yazar köşesinde çoğu zaman bu kişilerin mektuplarını yayımlamaktadır.

ULUNAY, “Yine Pendik Koyu”, *Milliyet*, 27 Ocak 1958.

Konu: Pendik Koyuna Tersane Yapılması

Özet: İstanbul Belediyesi Marmara’nın en güzel koyu olan Pendik Koyuna tersane yapmaya karar vermiştir. Yazar bu güzel koyun tersane isine bulunmaması için birçok kez köşesinde yazı yazmıştır. Ayrıca İstanbul milletvekili de tersanenin yapılmayacağına söz vermiştir. Buna rağmen İstanbul Belediyesi inşaata başlamıştır.

ULUNAY, “Şehirden İlham”, *Milliyet*, 28 Ocak 1958.

Konu: İstanbul’da Otobüslerde Yaşanan İzdiham

Özet: İstanbul’da otobüslerde ciddi bir izdiham yaşanmaktadır. Özellikle yolcular otobüse binerken ve otobüsten inerken büyük sıkıntı yaşamaktadır. Yazar bu sıkıntının giderilmesi için otobüslere arkadan binilip önden inilmesini teklif etmiştir. Yazar bu uygulamanın trenlerde de uygulanabileceğini düşünmektedir.

ULUNAY, “Kurtarılan Tarih”, *Milliyet*, 29 Ocak 1958.

Konu: I.Mahmut Çeşmesinin Restore Edilmesi

Özet: İstanbul’da çok sayıda tarihi eser bulunmaktadır. Bu eserlerin bir çoğu bakımsızlıktan harap olmuş durumdadır. I.Mahmut Çeşmesi de tahrip edildiği için güzelliğini yitirmiştir. Yazarın yazdığı birkaç yazı üzerine Sular İdaresi çeşmeyi restore etmiştir. Yazar bundan dolayı sular İdaresine teşekkür etmiştir.

ULUNAY, “Kadehi Taşırmayalım”, *Milliyet*, 30 Ocak 1958.

Konu: İngilizlerin Kıbrıs Türklerine Zulmetmesi

Özet: Kıbrıs’da yaşayan Türk Vatandaşları İngilizlerin zulmüne uğramaktadır. Dünya bu olaya sessiz kalmaktadır. Yazara göre bizim topraklarımızda bize haksızlık yapılması kabul edilemez. Bundan dolayı hükümetin gereğini yapması gerekmektedir. İngilizlere gereken gözdağı bir an önce verilmelidir.

ULUNAY, “Futuhat Kanla Olur”, *Milliyet*, 31 Ocak 1958.

Konu: İngilizlerin Kıbrıs Türklerine Zulmetmesi

Özet: Kıbrıs’ta Türkler İngiliz askerleri tarafından öldürülmektedir. Akan Türk kanının durdurulması gerekmektedir. Gelineen noktada tek çözüm noktası savaştır. Yazara göre İngiliz askerlerine döktükleri kanın hesabı sorulmalıdır.

ULUNAY, “Evlenmelere Boşanmalara Dair”, *Milliyet*, 2 Şubat 1958.

Konu: Boşanmaların Artması

Özet: Yazar bu yazısında kadın ve erkeklerin birlikteliklerine değinmiştir. Eskiden kadın ve erkekler arasında büyük aşklar yaşanırdı. Bundan dolayı boşanma hadiseleri nadir görülürdü. Şimdi ise bu büyük aşklar yaşanmadığı için boşanma hadiseleri artmıştır. Artık günü birlik aşklar ve ilişkiler modadır.

ULUNAY, “Dilenciliğin Yeni Kolpoları”, *Milliyet*, 4 Şubat 1958.

Konu: Dilencilerin İnsanların Duygularını Sömürmesi

Özet: İstanbul’da dilenciler sokakları istila etmiştir. Bu insanlar insanların duygularını sömürerek onlardan para almaya çalışmaktadırlar. Yazara göre dilenciler fakir insanlar değildir. Çünkü gerçekten fakir olan insanlar kimseden bir şey isteyemez. Oysa dilenciler nerdeyse insanların yakasına yapışmaktadır. Vatandaşların bunlara itibar etmemesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Endazesiz Mürüvvet”, *Milliyet*, 10 Şubat 1958.

Konu: Bir Memurun Bulduğu Cüzdanı Sahibine Teslim Etmesi

Özet: Devlet Demir Yollarında çalışan bir memur vagonları dolaşırken içinde 65 bin lira olan bir cüzdan bulmuştur. Bu namuslu memur cüzdanı sahibine teslim etmiştir. cüzdan sahibi memurun bu örnek davranışı karşısında memura 200 lira bahşış vermiştir. Yazara göre böyle namuslu bir insana verilecek ödül bu kadar düşük olmamalıdır.

ULUNAY, “Çingene Vatandaşlar”, *Milliyet*, 14 Şubat 1958.

Konu: Çingenelerin Kendilerine Çingene Denmesinden Rahatsızlık Duyması

Özet: Çingener bir basın toplantısı düzenlemiştir. Toplantıda kendilerine Çingene denmesinden rahatsızlık duyduklarını belirtmişlerdir. Vatandaşları bu konuda duyarlı olmaya çağırmışlardır. Yazar bu konuda Çinganelere destek vermektedir.

ULUNAY, “Sergilerde Biz”, *Milliyet*, 15 Şubat 1958.

Konu: Brüksel’de Düzenlenecek Sergide Türk Eserlerinin Sergilenmesi

Özet: Nisan ayında Brüksel’de bir sergi açılacaktır. Bu sergiye Türkiye’den de tarihi eserler gönderilecektir. Yazarın bu konuda bazı endişeleri vardır. Çünkü daha önce Paris’te sergilenen Türk eserleri çalınmıştır. Yazar aynı şeyin yaşanmasından korkmaktadır.

ULUNAY, “Fındık Sıçanları”, *Milliyet*, 17 Şubat 1958.

Konu: İzmir’de Üç Çocuğun Amerikan Konsolosluğuna Girmeleri

Özet: İzmir’de üç çocuk Amerikan Konsolosluğuna girmiştir. Bu çocukların konsolosluğa nasıl girdikleri bilinmemektedir. bu çocuklar daha öncede büyük bir konağı soymuştur. Yazara göre bu çocuklara karşı bir tedbir alınmalıdır. Aksi takdirde bu çocuklar kendilerine veya bir başkasına zarar verecek işler yapabilir.

ULUNAY, “Şehvet ve Sanat”, *Milliyet*, 19 Şubat 1958.

Konu: İstanbul’da Bazı Gazinolarda Ahlaka Aykırı Gösterilerin Yapılması

Özet: İstanbul’da bazı gazinolarda ahlaka aykırı gösteriler yapılmaktadır. İstanbul valisi sanat adı altında düzenlenen bu dans gösterilerini yasaklamıştır. Valinin bu hareketi yerindedir. Çünkü bu tarz yerler toplumun ahlakını bozmaktadır.

ULUNAY, “Heder Olan Doğumlar”, *Milliyet*, 21 Şubat 1958.

Konu: Anadolu’da Görülen Bebek Ölümleri

Özet: Anadolu’da sağlık hizmetlerinin yetersiz olması bebek ölümlerinin artmasına yol açmaktadır. Çünkü yeni doğan bebekler bakıma ihtiyaç duymaktadır. Ne yazık ki dar gelirli ailelerde bebek ölümleri daha sık görülmektedir. Avrupa’da hükümet bebek ölümleri karşısında tedbirler almaktadır. Böyle bir uygulama ülkemizde yoktur.

ULUNAY, “Bir Zekâ Taşkınlığı”, *Milliyet*, 22 Şubat 1958.

Konu: Bir Öğretmenin Evlat Edindiği Çocuğu Dövmesi

Özet: Bir öğretmen evlat edindiği çocuk yaramazlık yapınca onu dövüp dışarı atmıştır. Yazara göre çocukların yaramazlık yapması gayet doğaldır. Hatta yaramazlığı daha çok zeki çocuklar yapmaktadır. Aileler bu durum karşısında çocuğu uyarmalıdır. Ancak bu öğretmenin yaptığı gibi çocuklara şiddet uygulanması son derece yanlıştır.

ULUNAY, “Beş Yüz Bin Lira”, *Milliyet*, 26 Şubat 1958.

Konu: Çanakkale Şehitleri Abidesinin Tamamlanması

Özet: Çanakkale Şehitleri Abidesi ödenek olmadığı gerekçesi ile tamamlanamamıştır. Bunun üzerine yazar okuyucularından abidenin tamamlanması için yardım istemiştir. Düzenlenen kampanya sonucunda 500 bin lira toplanmıştır. Yazar kampanyaya katılan tüm okuyucularına teşekkür etmiştir.

ULUNAY, “Gözümüz Aydın”, *Milliyet*, 27 Şubat 1958.

Konu: Hollanda’da Bir Türk Gemisinin Kaza Yapması

Özet: Hollanda sahillerinde bir Türk gemisi kaza yapmıştır. Bu kaza basında geniş yer bulmuştur. Ancak kaza abartıldığı gibi büyük değildir. Kazada hiç kimse yaralanmamıştır. Şans eseri maddi hasarda meydana gelmemiştir.

ULUNAY, “Süt Mes’alesi”, *Milliyet*, 28 Şubat 1958.

Konu: İstanbul Süt Müstahsilleri Cemiyetinin Kongresi

Özet: İstanbul Süt Müstahsilleri Cemiyeti bir kongre düzenlemiştir. Kongrede hayvan yetiştiricilerinin ve süt üreticilerinin sorunları tartışılmıştır. Kongrede İstanbul’da süt üretiminin önceki seneye göre % 20 azaldığı vurgulanmıştır. Bunun için alınması gereken önlemler sıralanmıştır.

ULUNAY, “Büyük Felaket”, *Milliyet*, 3 Mart 1958.

Konu: İzmit Körfezinde Yaşanan Gemi Kazası

Özet: İzmit Körfezi’nde bir gemi batmıştır. Yaşanan kazada 500 yolcunun sadece 40’ı kurtarılabilmektedir. Yazar bu olaydan derin bir üzüntü duyduğunu belirtmektedir. Yazara göre kurtarma operasyonunda ihmal olduğu için can kaybı bu kadar yüksek olmuştur.

ULUNAY, “Kaza ve Müsterek Beyanat”, *Milliyet*, 4 Mart 1958.

Konu: İzmit Körfezi’nde Yaşanan Gemi Kazası

Özet: İzmit Körfezi’nde bir gemi kazası yaşanmıştır. Kazada 460 yolcu hayatını kaybetmiştir. Yazara göre can kaybının bu kadar yüksek olması Denizcilik İşletmesinin suçudur. Ancak Denizcilik İşletmesi yayımladığı açıklamada herhangi bir kusurlarının olmadığını iddia etmiştir. yazar bu açıklamayı inandırıcı bulmamaktadır.

ULUNAY, “Yeni Alınan Uçaklar”, *Milliyet*, 5 Mart 1958.

Konu: İngiltere’den Satın Alınan Uçaklar

Özet: Türk Hava Yolları İngiltere’den uçak almıştır. Alınan bu uçaklar hava yolu taşımacılığının gelişmesinde önemli bir adımdır. Bu bakımdan gayet sevindirici bir gelişmedir. Ancak Türk hava yolu taşımacılığının önemli eksikleri bulunmaktadır. Diğer hava yolu şirketleri ile rekabet edebilmesi için uzun bir zamana ihtiyacı vardır.

ULUNAY, “Cennet Kapısı”, *Milliyet*, 8 Mart 1958.

Konu: Çanakkale Şehitleri Abidesinin Tamamlanması

Özet: Çanakkale Şehitleri Abidesi ödenek olmadığı için yarım bırakılmıştır. Abidenin tamamlanması için 900 bin liraya ihtiyaç vardır. Yazar bu konuyu kendi köşesinde gündeme getirmiş, bunun üzerine okuyucular bir kampanya başlatarak gerekli parayı 45 günde toplamışlardır. Yazar bundan dolayı okuyucularına teşekkür etmektedir.

ULUNAY, “Çilename”, *Milliyet*, 10 Mart 1958.

Konu: İstanbul’da Toplu Taşıma Araçlarında Yaşanan Sıkıntılar

Özet: İstanbul’da toplu taşıma araçlarında halka büyük eziyetler yaşatılmaktadır. Bu araçlar çok fazla yolcu aldığı için araçlarda izdiham yaşanmakta yolculuk çileye dönmektedir. Bu çile her gün tekrarlanmaktadır. İstanbul Belediyesi’nin bu çileye bir son vermesi ümit edilmektedir.

ULUNAY, “Tatbik Edilemeyecek Tedbirler”, *Milliyet*, 12 Mart 1958.

Konu: İzmit Körfezinde Yaşanan Gemi Kazası

Özet: İzmit Körfezinde yaşanan gemi kazasında en büyük sorumluluk Denizcilik Bankasıdır. Denizcilik bankası bir daha böyle felaketlerin yaşanmaması için ciddi tedbirler alınacağını açıklamıştır. Yazara göre bu tedbirler kazanın etkisi unutuluncaya dek sürecektir. Daha sonra bu tedbirlerden vazgeçilecektir. Böylece başka kazalara davetiye çıkartılacaktır.

ULUNAY, “A’dan Z’ye Kadar”, *Milliyet*, 14 Mart 1958.

Konu: Memleketin Islah Edilmesi

Özet: Ülkede ne zaman bir felaket yaşansa baştan sona bir ıslahat yapılması gerekliliği gündeme gelmektedir. Bu durum bilindiği halde hiçbir hükümetin bu ıslahata kalkışmaması üzücüdür. Zira sorun bellidir. Çözümü ise ortadadır. Devlet büyüklerinin yapması gereken tek şey ıslahata bir yerden başlamaktır.

ULUNAY, “Mehmedcik Konuşuyor”, *Milliyet*, 16 Mart 1958.

Konu: Çanakkale Şehitleri Abidesinin Tamamlanamaması

Özet: Çanakkale Şehitleri Abidesi ödenek olmadığı gerekçesiyle yarıda bırakılmıştır. Abidenin tamamlanması için 900 bin liranın gerekli olduğu söylenmiştir. Bunun üzerine yazar bir kampanya başlatmıştır. Kısa sürede 1 milyon lira toplanmıştır. Toplana parayla abide tamamlanmak istenmiştir. Ancak mühendisler abidenin sağlam yapılmadığını bundan dolayı yıkılıp tekrar yapılması gerektiğini söylemişlerdir. Bundan dolayı da 1 milyon liranın inşaat için yeterli olmadığını belirtmişlerdir. Yazar bu olaydan büyük bir üzüntü duymuştur.

ULUNAY, “Aşk ve Vazife”, *Milliyet*, 17 Mart 1958.

Konu: İran Şahının Eşinden Boşanması

Özet: İran Şahı severek evlendiği eşi Süreyya Hanımdan boşanmıştır. Çiftin ayrılma nedeni Süreyya Hanımın kısır olmasıdır. İran Şahı ülkeyi veliahtsız bırakmamak için çok sevdiği eşinden ayrılmıştır. Yani vazife sevdası aşkın önüne geçmiştir.

ULUNAY, “Ramazan ve Davul”, *Milliyet*, 22 Mart 1958.

Konu: Bazı Kişilerin Sahurda Çalınan Davuldan Rahatsız Olmaları

Özet: Bazı kişiler sahurda çalınan davuldan rahatsız olduklarını belirterek, sahurda davul çalınmamasını istemektedir. yazar davulun kültürümüzün bir parçası olduğunu söylemektedir. Bundan dolayı davulun çalınması gerektiğini savunmaktadır. Rahatsız olan vatandaşların da bu konuda biraz daha saygılı olmasını istemektedir.

ULUNAY, “Bir Silah Arkadaşı”, *Milliyet*, 24 Mart 1958.

Konu: Bir Alman Vatandaşın Çanakkale Şehitleri Abidesi İçin Yardım Etmesi

Özet: Bir Türk’le evli olan Alman bir bayan Çanakkale Şehitleri Abidesi için düzenlenen kampanyaya katılmıştır. Yazar bir Alman’ın bu kampanyaya katılarak para yardımında bulunmasına sevinmiştir. Yazar Türk vatandaşlarından da aynı hassasiyeti beklemektedir.

ULUNAY, “Ankara Radyosu’na Teşekkür”, *Milliyet*, 25 Mart 1958.

Konu: Ankara Radyosu’nun İftar Programı

Özet: Ankara Radyosu iftar programı yapmıştır. Tam da iftar vaktinde düzenlenen bu program iftarını açan dinleyicilerin ruhlarına hitap etmektedir. Yazar Ankara Radyosu’nun ramazan ayına uygun programlar yapmasından dolayı kuruma

teşekkür etmektedir. Öte yandan İstanbul Radyosu ise ramazan ruhuna zıt programlar yapmaktadır. Yazar bu noktada İstanbul Radyosu'nu eleştirmektedir.

ULUNAY, “Hayata Hürmet”, *Milliyet*, 26 Mart 1958.

Konu: İsveç'te 60 Yaşına Gelenlere Aylık Bağlanması

Özet: İsveç'te 60 yaşındaki herkese aylık bağlanmaktadır. Ayrıca isteyen herkes ömrünün sonuna kadar bakımevlerinde misafir edilmektedir. Bir ülkenin yaşlılarına böyle sahip çıkması çok anlamlıdır. Yazar aynı uygulamayı ülkemizden beklemektedir.

ULUNAY, “Temenniler”, *Milliyet*, 28 Mart 1958.

Konu: İstanbul'da Vapurlara Kaçak Binen Serseriler

Özet: İstanbul'da bazı serseriler vapurlara kaçak yollarla binmektedir. Bu serseriler bilet parası ödemedikleri gibi yolculuk yapan vatandaşları da rahatsız etmektedirler. Yazar Denizcilik Bankasından bu konuda önlem almasını istemektedir.

ULUNAY, “Âşık Uyumaz”, *Milliyet*, 29 Mart 1958.

Konu: İstanbul'da Hafta İçi Oynan Futbol Maçlarının Yasaklanması

Özet: İstanbul Valisi İstanbul'da hafta içi futbol maçı yapılmasını yasaklamıştır. Yazara göre bu yerinde bir karardır. Çünkü maçların hafta içi yapılması futbol severlerin işlerini aksatmasına yol açmaktadır. Alınan kararlar futbolseverler maç izlemeye hafta sonu gidecektir. Böylece hiç kimsenin işi aksamayacaktır.

ULUNAY, “Bir Hasbühal”, *Milliyet*, 3 Nisan 1958.

Konu: İzmit Körfezi'nde Yaşanan Gemi Kazası

Özet: İzmit Körfezi'nde yaşanan gemi kazasında 460 yolcu hayatını kaybetmiştir. Bu büyük kazanın nedeni gemilere kapasitesinin üzerinde yolcu alınmasıdır. Gemilerin teknik kontrollerinin tam yapılmaması, tecrübeli mürettebatın bulunmaması gibi etkenler de buna eklenince böyle felaketler meydana gelmektedir. Bütün bu ihmallerin sorumlusu Denizcilik Bankasıdır. Çünkü Denizcilik Bankası gerekli denetimleri yapmamaktadır.

ULUNAY, “Garip Bir Baskın”, *Milliyet*, 11 Nisan 1958.

Konu: İstanbul'da Bir Randevuevine Baskın Yapılması

Özet: İstanbul'da bir randevuevine baskın yapılmıştır. Baskında randevuevinde evli kadınların da çalıştığı ortaya çıkmıştır. Evli bir kadının randevuevinde çalışması oldukça şaşırtıcıdır. Daha da şaşırtıcı olan bu kadınlar mahkemeye sevk edilmeden serbest bırakılmıştır. Toplum ahlakını derinden sarssan bu kadınların serbest bırakılması çok üzücüdür.

ULUNAY, “Himmet ve Hizmet”, *Milliyet*, 12 Nisan 1958.

Konu: Her Konuda Ansiklopedi Çıkarılması

Özet: Servet İskit adlı bir kişi bir ansiklopedi çıkarmıştır. Ansiklopedinin ilgi görmesi üzerine pek çok kişi ansiklopedi çıkarmaya başlamıştır. Böylece raflarda her konuyla ilgili bir ansiklopedi yerini almıştır. Gereksiz konularda yazılan bu ansiklopedilerin hiçbir değeri yoktur. İnsanların bunlara itibar etmesi yanlıştır.

ULUNAY, “Kuyruk”, *Milliyet*, 15 Nisan 1958.

Konu: Ülkemizde İnsanların Sıraya Girmemesi

Özet: Avrupa’da her alanda bir düzen hâkimdir. İnsanlar otobüse bile sırayla binerler. Ülkemizde ise tam bir düzensizlik görülmektedir. İnsanlar otobüse hep beraber saldırarak binmeye çalışırlar. Durum böyle olunca otobüse binmek bile bizde meseledir. Bu sıkıntıdan kurtulmak için artık bizim de sıraya girmeyi öğrenmemiz gerekmektedir.

ULUNAY, “Yine Şoförler”, *Milliyet*, 16 Nisan 1958.

Konu: Şoförlerin Dertleri

Özet: Ülkemizde nedense şoförler sevilmemektedir. Şoför denilince hep kaba, küfürbaz ve kavgacı bir tip akla gelmektedir. Oysa şoförlerin büyük bir kısmı böyle değildir. Bu olumsuz imaj birkaç kötü şoförün eseridir. Bu olumsuz imajın yanında ekonomik sıkıntılar da şoförlerin yakasına yapışmıştır. Ne yazık ki yetkililer şoförlerin bu dertlerini görmemektedir. Hükümetin şoförlere de destek olması gerekmektedir.

ULUNAY, “İhtiyaç Maddeleri”, *Milliyet*, 17 Nisan 1958.

Konu: Gümrükte Bekletilen 300 Ton Kahvenin Kızılay’a Devredilmesi

Özet: Yurtdışından gelen 300 ton kahve gümrükte tutularak ülkeye alınmamıştır. Uzun süre gümrükte bekletilen 300 ton kahve Kızılay’a devredilmiştir. Dedikodulara göre Kızılay bu kahveyi karaborsada satacaktır. Yazar Kızılay gibi bir kurumun böyle bir olayla anılmasını doğru bulmamaktadır.

ULUNAY, “Şaşdık Kaldık”, *Milliyet*, 19 Nisan 1958.

Konu: İstanbul’da Bir Mahkûmun Dışarı Çıkarılması

Özet: İstanbul’da 21 yıla mahkûm olan bir tutuklu uzun zamandır görmediği bir bayan arkadaşını görmek için birkaç saatliğine dışarı çıkmıştır. Bu mahkûm işini bitirdikten sonra elini kolunu sallaya sallaya tekrar hapishaneye dönmüştür. Gardiyanların böyle bir olaya göz yummaları inanılacak şey değildir.

ULUNAY, “İki Bayram”, *Milliyet*, 23 Nisan 1958.

Konu: Ramazan Bayramı ve 23 Nisan Çocuk Bayramı’nın Çakışması

Özet: 1958 yılında 23 Nisan Çocuk Bayramı ve Ramazan Bayramı aynı güne denk gelmiştir. Bu iki bayramın çakışması insanların sevincini bir kat daha arttırmıştır. Çünkü Ramazan Bayramı önemli bir dini bayramdır. 23 Nisan ise egemenliğin millete verildiği gündür. Bu bakımdan bu iki bayramın çakışması çok sevindiricidir.

ULUNAY, “Boğa İçi Koruları”, *Milliyet*, 24 Nisan 1958.

Konu: Boğazdaki Korulukların Yok Edilmesi

Özet: İstanbul Boğazı dünyanın en güzel yerlerinden biridir. Boğazın eşiz manzarası insanları kendine hayran bırakmaktadır. Ne yazık ki son zamanlarda bu cennet yok edilmektedir. Boğazda bulanık koruluklar inşaat yapmak için yakılmaktadır. Bu korulukların yakılması büyük bir felakettir. İstanbul Belediyesinin buna seyirci kalması daha büyük bir felakettir.

ULUNAY, “İslamiyet Hurafât Değildir”, *Milliyet*, 25 Nisan 1958.

Konu: İslam Dinine Hurafelerin Karışması

Özet: İslamiyet bütün çağlara uyum ağılayacak bir dindir. İslam dini bütün ilimlere kapılarını açık tuttuğu için İslam dininde akıl ve mantığa aykırı hiçbir şey yoktur. Ancak bazı insanlar çıkarlarını korumak için İslam’da olmayan kuralları

varmış gibi göstermektedir. İnsanların bu kurallardan sakınması gerekmektedir. Bunu yapabilmeleri için de dini öğrenmelidirler.

ULUNAY, “Çocuk Bayramı”, *Milliyet*, 26 Nisan 1958.

Konu: Bir Derginin Kapağında Bulunan Bir Çocuk Resmi

Özet: 23 Nisan Çocuk Bayramı için özel bir sayı çıkaran bir dergi kapağına bir çocuk resmi koymuştur. Resimde çocuk dua etmektedir. Ancak bu çocuğun dua etme şekli Hristiyanlarınkı gibidir. Yazar bu durumu eleştirmektedir.

ULUNAY, “Tarihten Bir Sahife”, *Milliyet*, 27 Nisan 1958.

Konu: Güdül Kasabasının İlçe Olması

Özet: Güdül Kasabası kısa bir süre önce ilçe yapılmıştır. Basında yer alan bu haber bir tartışma konusu yaratmıştır. İnsanlar Güdül kelimesinin ne anlama geldiğini merak etmiştir. Yazar kendisinin de bu kelimenin anlamını bilmediğini ve sonunda bir arkadaşından öğrenebildiğini ifade etmiştir. Güdül Anadolu Selçuklu Beylerinden birinin adıdır. Bu kasaba Anadolu Selçukluları döneminde de bir yerleşim yeri olduğu için kasabaya bu isim verilmiştir.

ULUNAY, “Lisanda Tekamül”, *Milliyet*, 1 Mayıs 1958.

Konu: Çekoslovakya’da Bir Delinin 16 Dil Yaratması

Özet: Çekoslovakya’da bir akıl hastanesinde yatan deli bir vatandaş 16 dil yaratmıştır. Yazar bunun çok zor bir iş olduğunu düşünmektedir. Bundan dolayı bu kişinin deli olamayacağını iddia etmektedir. Ayrıca yazar Türkçenin sadeleştirilmesini eleştirerek bu deliden Türkçe ile de ilgilenmesini istemektedir.

ULUNAY, “Haliç İsimli Tarih”, *Milliyet*, 3 Mayıs 1958.

Konu: Haliç'in Dolması

Özet: Haliç kirlilik yüzünden dolma tehlikesi ile karşı karşıyadır. Temizlenmemesi durumunda İstanbul bu eşsiz tarihini kaybedecektir. Bazı yabancı şirketler bile burayı bedava temizlemeyi düşünürken hükümetin bu konuya duyarsız kalması son derece üzücüdür.

ULUNAY, “İslamiyet Hurâfât Değildir”, *Milliyet*, 5 Mayıs 1958.

Konu: İslamiyet Üzerine

Özet: Yazar bir yazısında İslam dinine bazı yanlış inanışların sokulmak istendiğini yazmıştır. Yazar bunu yapan yobazları ağır bir şekilde eleştirmiştir. Bunun üzerine yazara çok sayıda mektup gönderilmiştir. Yazar yazısında kendisine gönderilen bu mektuplara yer vermiştir. Mektupların büyük bir çoğunluğu yazarın yazısını eleştirmektedir. Yazar bu mektup sahiplerini yobaz olarak nitelendirmektedir.

ULUNAY, “Şehir Tiyatrosu ve Rejisörü”, *Milliyet*, 6 Mayıs 1958.

Konu: İstanbul Şehir Tiyatrosu Rejisörünün Görevini Bırakması

Özet: İstanbul Şehir Tiyatrosu rejisörü Mösyö Maks Meyneke görevini bırakmıştır. Yazara göre bu yerinde bir karardır. Mösyö Meyneke 6 yıl İstanbul Şehir Tiyatrosunda rejisörlük yapmıştır. Bu süre içinde şehir tiyatrosu hiç başarılı oyun sergileyememiştir. Çünkü Mösyö Meyneke Türk tiyatro geleneğine bilmemektedir. Bu bakımdan görevi bırakması sanat açısından hayırlı olmuştur.

ULUNAY, “Zam, Zararı Önlemez”, *Milliyet*, 7 Mayıs 1958.

Konu: Elektrik, Su Ve Otobüs Ücretlerine Zam Yapılması

Özet: İstanbul Belediyesi elektrik, su ve otobüs ücretlerine zam yapmıştır. Buna karşılık çalışanların maaşlarına herhangi bir zam yapılmamıştır. Belediye ulaşımdaki ve akaryakıttaki zararını bu zamlarla çıkarmak istemektedir. Ancak bu zamlar halkı sefaletle sürüklemekten başka bir işe yaramamaktadır.

ULUNAY, “Metan ve Gazı”, *Milliyet*, 8 Mayıs 1958.

Konu: Hayvan Gübresinden Metan Gazı Üretilmesi

Özet: Avrupa’da hayvan gübresinden metan gazı üretilmektedir. Böylece gübre bile Avrupa’da bir şekilde değerlendirilmektedir. Ülkemizde ise bırakın gübreden bir şey üretilmesi hayvanlara verilecek yem bile bulunmamaktadır. Bu durum Avrupa ve Türkiye arasındaki gelişmişlik farkını açıkça göstermektedir. Nasıl oluyor da Avrupa sürekli gelişirken Türkiye yerinde sayıyor diyen yazar bu durumu ağır bir şekilde eleştirmektedir.

ULUNAY, “Eyub’un İmarı ”, *Milliyet*, 10 Mayıs 1958.

Konu: Eyüp Sultan Türbesinin Restore Edilmesi

Özet: Eyüp Türbesi bakımsızlıktan harabe haline gelmiştir. Eleştiriler netice vermiş belediye nihayet burayı restore etmeye karar vermiştir. Ancak burada imar çalışmaları yapılırken türbenin ruhani durumu göz önünde bulundurulmalıdır. Mimari doku İslam dinine ve geleneğine uygun olmalıdır.

ULUNAY, “Mevkuf Sadeddin’e Mektup”, *Milliyet*, 13 Mayıs 1958.

Konu: Annesini Bıçaklayan Bir Genç

Özet: Sadeddin adlı bir genç eve gittiğinde annesinin bir çifti eve aldığını görmüştür. Genç annesine durumu sorunca annesi bu çiftin nişanlı olduğunu ve dışarıda görüşemediklerini bundan dolayı bunları eve aldığını söylemiştir. Sadeddin adlı genç bu duruma kızarak annesini bıçaklamıştır. Yazar Sadeddin adlı gence seslenerek devrin değiştiğini bu tür olayların artık normal karşılandığını söylemektedir. yazar bunları söylerken aslında gence yaptıkları için hak vermektedir.

ULUNAY, “Bir İzmarit Bir Adayı Yedi”, *Milliyet*, 14 Mayıs 1958.

Konu: Heybeliada Vapurunda Yangın Çıkması

Özet: Heybeliada vapurunda bir yangın çıkmıştır. Yangın neticesinde vapur tamamen kül olmuştur. Denizcilik Bankası yangının bir izmaritten kaynaklandığını açıklamıştır. Ancak yazar bu açıklamayı inandırıcı bulmamaktadır. Yazara göre bir izmarit ile bir vapurun kül olması mümkün değildir.

ULUNAY, “Acı Bir Hadise”, *Milliyet*, 15 Mayıs 1958.

Konu: İzmir’de Bir Adamın Eşini Randevuevinde Çalıştırmak İstemesi

Özet: İzmir’de bir adam karakola başvurarak nikahlı eşini randevuevinde çalıştırmak istediğini beyan etmiştir. Bu olay basında geniş yer bulmuştur. Yazarda bu olaydan hareketle toplumda görülen ahlaki çöküntüyü eleştirmiştir. Yazara göre bu tür hareketler bizim kültürümüzde yoktur. Toplumun bu tür olaylara izin vermemesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Ceza Tatbikatı Hatalıdır”, *Milliyet*, 17 Mayıs 1958.

Konu: İstanbul’da Sokakları Kirletenlere Ceza Kesilmesi

Özet: İstanbul’da sokakları kirletenlere ceza kesilmesi kararlaştırılmıştır. Belediyenin başlatmış olduğu bu karar sokakların temizlenmesi açısından oldukça

olumludur. Ancak belediye cezaları tahsil ederken bazı hatalar yapmaktadır. Belediyenin bu konuda daha dikkatli olması gerekmektedir.

ULUNAY, “Cezayir Kurtulacak”, *Milliyet*, 19 Mayıs 1958.

Konu: Fransa’nın Cezayir’i İşgal Etmesi

Özet: Fransa gibi özgürlüğüne düşkün olan bir ülke 20. asırda Cezayir’i sömürmektedir. Sömürge mantığı I. Dünya Savaşı’nda görülen bir anlayıştır. Fransa’nın hala bu anlayışta ısrar etmesi yanlıştır. Kısa süre içinde Cezayir’de diğer devletler gibi özgürlüğüne kavuşacaktır.

ULUNAY, “İsabetli Bir Karar”, *Milliyet*, 20 Mayıs 1958.

Konu: Öğrenci Devamsızlıklarının 80 Günden 30 Güne İndirilmesi

Özet: Öğrenci devamsızlıkları 80 günden 30 güne indirilmiştir. Bazı veli ve öğrenciler bu karara tepki göstermiştir. Yazar kararı yerinde bulur. Yazara göre bir dönem içinde 80 gün devamsızlık yapılması eğitim öğretimin ruhuna uygun değildir. bu bakımdan 80 gün okula gitmeyen bir öğrenci hiçbir şey öğrenemeyecektir.

ULUNAY, “Bir Basın Müzesi”, *Milliyet*, 21 Mayıs 1958.

Konu: Basın Müzesi Kurulmak İstenmesi

Özet: Bazı gazeteciler basın müzesi kurulmasını talep etmişlerdir. Yazar meslektaşlarının bu talebine katılmaktadır. Kendisinin de daha önce aynı talepte bulunduğunu hatırlatmaktadır. İstanbul Gazeteciler Cemiyetinden bu konuda yardım istemektedir.

ULUNAY, “Halef Selef İcraatı”, *Milliyet*, 22 Mayıs 1958.

Konu: İstanbul Valisi Mümtaz Tarhan'ın İcraatları

Özet: İstanbul Valiliğine yeni atanan Mümtaz Tarhan eski meslektaşına göre daha çalışkan görünmektedir. Vali Mümtaz Tarhan göreve başlar başlamaz İstanbul'un sorunları ile ilgilenmeye başlamıştır. Vali öncelikle kumarhaneleri kapatmıştır. Ayrıca sokakların temizlenmesi için radikal kararlar almıştır. Yazar valinin toplu taşıma araçları ile de ilgilenmesini istemektedir.

ULUNAY, “Boğaziçi Koruları”, *Milliyet*, 24 Mayıs 1958.

Konu: Boğazda İnşaat Yapılmasının Yasaklanması

Özet: Boğazda inşaat yapmak amacıyla bazı kimseler yeşil alanlara zarar vermektedir. Yazar bu duruma daha öncede değinmiş, yetkililerden bu konuda tedbir almalarını istemiştir. Nitekim yeni İstanbul Valisi Mümtaz Tarhan Boğaziçi'ndeki koruların yakılmasını ve buralara inşaat yapılmasını yasaklamıştır.

ULUNAY, “Belalar Mübareki”, *Milliyet*, 26 Mayıs 1958.

Konu: Şap Hastalığının Yayılması

Özet: Kurban bayramının yaklaşması ile Anadolu'dan İstanbul'a çok sayıda hayvan getirilmiştir. Getirilen hayvanların bazıları hastalıklı olduğu için İstanbul'da şap salgını görülmüştür. Önlem alınmadığı takdirde hastalık İstanbul'daki bütün hayvanlara bulaşacaktır. Yazar Ziraat Müdürlüğünden konuyla ilgili tedbir almalarını istemektedir.

ULUNAY, “Bir Facia”, *Milliyet*, 27 Mayıs 1958.

Konu: Hayvanlara Eziyet Edilmesi

Özet: Ülkemizde hayvan sevgisinden bahsedilmez. Bizde hayvan sevgisi çocuklukta verilmez. Bundan dolayı insanımız hayvanlara eziyet etmekten büyük bir haz alır. Oysa Avrupa’da insan sevgisi kadar hayvan sevgisi de önemsenmektedir. Hayvanları korumak için çok sayıda dernek bulunmaktadır. Ülkemizde de bu tür derneklere ihtiyaç vardır.

ULUNAY, “Derde Göre Deva”, *Milliyet*, 28 Mayıs 1958.

Konu: İstanbul’un Ulaşım Sorunu

Özet: İstanbul’un en temel sorunu ulaşımıdır. İnsanlar her gün işe giderken ve işten çıkarken toplu taşıma araçlarında büyük bir izdihamla karşılaşmaktadır. Bu durum İstanbul’un kanayan yarası olmuştur. Bu soruna artık bir çözüm üretilmesi gerekmektedir. Yazar bu sorunun çözümü için devlet dairelerinin çalışma saatlerinin değiştirilmesini ister. Yazar her kurumun farklı bir çalışma saati uygulamasını istemektedir.

ULUNAY, “Gül”, *Milliyet*, 29 Mayıs 1958.

Konu: Konya Belediyesinin Gül Meraklıları İçin Düzenlediği Etkinlik

Özet: Konya Belediyesi gül meraklıları için gül müsabakası hazırlamıştır. Belediye en iyi gülleri yetiştirenlere ödül vermektedir. Yazar belediyenin bu yarışmasını takdir etmektedir. Ayrıca yazar gülün edebiyatımızdaki önemine de dikkat çekmiştir.

ULUNAY, “Lüküs Hayat”, *Milliyet*, 2 Haziran 1958.

Konu: İstanbul’da Deniz Ulaşımında Yaşanan Sorunlar

Özet: İstanbul’da vapurla karşıya geçmek adeta işkencedir. Denizcilik Bankası birinci sınıf diye insanlardan 55 kuruş aldığı halde yolcular oturacak yer

bulamamaktadır. Dünyanın hiçbir yerinde bu kadar pahalı ve bu kadar zahmetli bir yolculuk görülmemektedir. Denizcilik Bankasının ciddi bir şekilde ıslah edilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Türk Bayrağını Tanımayanlar”, *Milliyet*, 3 Haziran 1958.

Konu: Amerikan Deniz Kuvvetlerinin Türk Bayrağını Tanımaması

Özet: Amerikan sularında seyreden bir Türk denizaltısı Amerikan Deniz Kuvvetleri tarafından takibe alınmıştır. Amerikan Deniz Kuvvetleri denizaltındaki bayrağı Rus bayrağı sandıkları için denizaltını taciz etmiştir. Yazar Amerikan Deniz Kuvvetlerinin Türk bayrağını tanımamalarını büyük bir cehalet olarak değerlendirmektedir.

ULUNAY, “Halılarımızın İstikbali”, *Milliyet*, 4 Haziran 1958.

Konu: Alman Kadınların Türkiye’de Halı Dokumayı Öğrenmesi

Özet: Çeşitli nedenlerle Türkiye’de ikamet eden bazı Alman kadınlar halı dokumacılığına meraka sarmışlardır. Kadınlar kısa sürede Türk kadınlarından halı dokumayı öğrenmiştir. Bu durum Türk halıcılığının gelişimi açısından tehlikelidir. Çünkü bu kadınlar ülkelerine döndüklerinde bu işi diğer Alman kadınlarına da öğreteceklerdir. Avrupalılar yaptıkları işi ciddiye aldıkları için Almanlar kısa sürede halı dokumacılığında bizi geçecektir. Böylece ülkemiz halı dokumacılığında Almanya ile rekabet edemeyecektir.

ULUNAY, “Spor Sarayı Çöktükten Sonra”, *Milliyet*, 5 Haziran 1958.

Konu: Ankara’daki Spor Sarayının Çökmesi

Özet: Ankara’da bulunan bir spor sarayı hiçbir neden yokken kendiliğinden çökmüştür. Yetkililer bu olayda can kaybı olmadığı için sevindiklerini, en kısa

sürede yeni bir spor sarayı yapacaklarını belirtmiştir. Öte yandan kimse spor sarayının neden yıkıldığını araştırmamıştır. Yazar yetkililere zahmet edip de yeni bir spor sarayı yapmamalarını tavsiye etmektedir. Çünkü yapılacak bina da kısa süre de kendiliğinden yıkılacaktır.

ULUNAY, “Kıyafet ve Terbiye”, *Milliyet*, 6 Haziran 1958.

Konu: Gençliğin Ahlaki Değerleri Yitirmesi

Özet: Yeni nesil ahlaki değerlerden uzak bir şekilde yetişmektedir. Gençler saygı kavramını adeta hiçe saymaktadır. Artık kimse büyüklere saygı göstermemektedir. Öğrenciler bile giyimleri ile tavırları ile öğrencilere benzememektedir. Toplumumuz hızla özünü kaybetmektedir. Buna bir dur denilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Nakil Vasıta Faciası”, *Milliyet*, 7 Haziran 1958.

Konu: İstanbul’da Toplu Taşıma Araçlarında Yaşanan Sorunlar

Özet: İstanbul’da toplu taşıma araçlarında ciddi bir izdiham yaşanmaktadır. Ne yazık ki hiçbir yetkili bu konu hakkında herhangi bir çalışma yapmamaktadır. Denizcilik Bankası insanlardan birinci sınıf parsı alarak onları ayakta taşımaktadır. Üstelik dünyanın en pahalı tarifesi uygulamaktadır. Kısacası İstanbul’da ulaşım vatandaş için büyük bir eziyettir.

ULUNAY, “Ahlak ve Levs”, *Milliyet*, 9 Haziran 1958.

Konu: Denizcilik Bankası Çalışanlarının Ardahan’da Kaçakçılık Çetesi Kurmaları

Özet: Denizcilik Bankası çalışanlarından bir grup Ardahan’da kaçakçılık çetesi kurmuştur. Devlet memurlarının bile çete kurmaları toplumumuzda yaşanan

yozaşmayı açıkça göstermektedir. Vatandaşlarımız ne yazık ki namuslu yoldan para kazanma yolunu tercih etmemektedirler. Öte yandan insanlar zevklerinin kölesi olmuş durumdadırlar. Her gün yeni bir fuhuş çetesi, yeni bir randevuevi basılmaktadır. Buna rağmen fuhşun bir türlü önüne geçilememektedir.

ULUNAY, “Akıl İçin Yol Birdir”, *Milliyet*, 11 Haziran 1958.

Konu: Rumların Kıbrıs’ı İşgali

Özet: Rumlar Kıbrıs üzerinde hak iddia etmekte, bundan dolayı adada yaşayan Türk halkına büyük bir zulüm uygulamaktadır. Türk milleti Kıbrıs adasını kanıyla almıştır. Bu bakımdan Yunanistan’ın gözdağına pabuç bırakmayacaktır. Yunanistan’ın daha da ileri gitmesi durumunda adadaki Rumlar denize dökülecektir.

ULUNAY, “Zam ve Ötesi”, *Milliyet*, 14 Haziran 1958.

Konu: İstanbul’da Toplu Taşıma Araçlarına Yapılan Zam

Özet: İstanbul’da uzun süredir toplu taşıma araçlarına zam yapılacağı yönünde bir söylenti dolaşmaktaydı. Bu söylenti sonunda gerçekleşmiştir. Toplu taşıma araçlarına ciddi bir zam yapılmıştır. Yapılan zamlardan sonra insanların bu araçlara binmesi adeta imkansız hale gelmiştir. Yazar zammın geri çekilmesini talep etmektedir.

ULUNAY, “Basın Dolandırıcılığı”, *Milliyet*, 16 Haziran 1958.

Konu: Bir Çetenin İnsanları Gazeteye Abone Etme Bahanesiyle Dolandırması

Özet: İstanbul’da bir çete insanları gazeteye abone etme bahanesiyle dolandırmaktadır. İnsanların abone oldukları gazete piyasada yoktur. Ancak insanlar bu gazetenin aboneliği için ciddi paralar vermiştir. Özellikle Yahudi vatandaşlardan

pek çok kimse bu gazeteye abone olmuştur. Çete ciddi miktarda bir para kazanmıştır. Yazar insanların bu tür dolandırıcılara karşı uyanık olmaları için uyarmaktadır.

ULUNAY, “Tedbirler”, *Milliyet*, 17 Haziran 1958.

Konu: Şap Hastalığına Karşı Alınan Tedbirler

Özet: Kurban Bayramı için Anadolu’dan İstanbul’a çok sayıda kurbanlık hayvan getirilmiştir. Bu durum şap hastalığı riskinin doğmasını yol açmıştır. İstanbul Belediyesi şap salgını tehlikesine karşı bazı önlemler almıştır. Yazara göre alına tedbirlerin uygulanması mümkün değildir. Çünkü İstanbul’da bu tedbirleri uygulayacak yeterli sayıda veteriner bulunmamaktadır.

ULUNAY, “Zamanı Geldi mi? ”, *Milliyet*, 18 Haziran 1958.

Konu: Kıbrıs Sorunu

Özet: Kıbrıs’ta Rumların yaptıkları zulüm son aşamaya gelmiştir. Bu aşamadan sonra diplomatik çalışmalar zulmü engellemeye yetmeyecektir. Artık ada için savaşmanın vakti gelmiştir. Daha önce yapıldığı gibi ada savaş yoluyla düşmandan temizlenmelidir.

ULUNAY, “Güleriz”, *Milliyet*, 19 Haziran 1958.

Konu: Üsküdar İskelesinde Konserve Kutusunda Taşınan Suyla Bekleme Salonunun Yıkılması

Özet: Yazar bu yazısında gazetelerde okuduğu bazı komik olaylara yer vermiştir. Bunlardan en ilginç yazara göre Üsküdar Vapur İskelesi’nde yaşanan olaydır. Üsküdar Vapur İskelesi’nde temizlik görevlileri konserve kutularıyla denizden taşıdıkları suyla bekleme salonunu temizlemeye çalışmaktadırlar. Yazara göre bu olay komik olduğu kadar trajiktir.

ULUNAY, “Bir Hezeyanın Tahlili”, *Milliyet*, 20 Haziran 1958.

Konu: Rusya’nın Komünizmi Kabul Etmesiyle Dinden Ayrılması

Özet: Bolşevik İhtilali’nden sonra Rusya’da komünizm hızla yayılmıştır. Komünizmin yayılmasıyla din düşmanlığı hat safhaya çıkmıştır. Bir Rus profesör İslamiyet için hurafeler dini tabirini kullanmıştır. Yazara göre bu profesör İslamiyet hakkında hiçbir şey bilmeyen cahil bir insandır.

ULUNAY, “Zam ve Denizcilik Bankası”, *Milliyet*, 21 Haziran 1958.

Konu: Denizcilik Bankasının Yaptığı Zam

Özet: Denizcilik Bankası son zamanlarda üst üste vapur ücretlerine zam yapmıştır. Bu durum halk arasında ciddi bir rahatsızlık uyandırmıştır. Zaten kurum kaliteli bir hizmet sunmadığı için sevilmemektedir. Yaptığı zamlarla halk arasında iyice nefret uyandırmıştır.

ULUNAY, “Bir Afv dolayısıyla”, *Milliyet*, 24 Haziran 1958.

Konu: Orman Yangınlarına Sebebiyet Verme Suçundan Tutuklananların Affedilmesi

Özet: Meclis son görüşmesinde bir af kararı almıştır. Orman yangınlarına sebebiyet verme suçundan yakalananlar affedilmiştir. Yazar ormanları yakmanın en büyük suç olduğunu düşünmektedir. Bu bakımdan bu suçtan tutuklananların serbest bırakılmasına karşı çıkmaktadır. Yazar bunlar yerine bu fikir suçlularının serbest bırakılmasını istemektedir.

ULUNAY, “Yeni Yıl”, *Milliyet*, 1 Ocak 1959.

Konu: Yeni Yılın Gelişi

Özet: İnsanlar 1958 yılına veda edip 1959 yılını karşılamıştır. Yeni yıl insanlar arasında büyük bir coşku uyandırmıştır. Çünkü geçen yıl insanların beklentilerine karşılık vermemiştir. Bütün ümitler yeni yıla kalmıştır. Durum böyle olunca herkes yeni yılı büyük bir coşku ile kutlamıştır. Her sene aynı manzaralar yaşanmasına rağmen hiçbir sene insanlar istediklerini bulamamaktadır. 1959 yılının da beklentilere cevap vermesi zor görünmektedir.

ULUNAY, “Yeni Sene ve Kehânetler”, *Milliyet*, 2 Ocak 1959.

Konu: Yeni Yıl Üzerine Ortaya Atılan Kehanetler

Özet: Yeni yılın gelmesi ile gazetelerde yeni yıl kehanetleri çıkmaya başlamıştır. Her sene kâhinler gelecek ile ilgili bilgiler vermesine rağmen daha bu kehanetlerin hiçbirisi doğru çıkmamıştır. Zaten geleceği hiç kimse bilemez. Bu bakımdan bu kehanetlere inanmak doğru değildir. Bu kehanetlere sadece zayıf insanlar inanmaktadır.

ULUNAY, “Yeşil Yıldızdan Sonra...”, *Milliyet*, 4 Ocak 1959.

Konu: Sigara ve Enfiye Tiryakiliği

Özet: Sigarayı bırakanlar bir dernek kurmaya hazırlanmaktadır. Bu insanlar bu dernek bünyesinde insanlara sigaranın zararlarını anlatmayı amaçlamaktadır. Ülkemizde halkın büyük bir kısmı sigara tiryakisidir. Bu bakımdan bu derneğin işi hayli zor olacaktır. Öte yandan ülkemizde sigara tiryakiliğinin yanı sıra enfiye tiryakiliği de bulunmaktadır. Bu tiryakilikle mücadele etmek için de ayrı bir derneğin kurulması gerekecektir.

ULUNAY, “Spor Terbiyesi”, *Milliyet*, 6 Ocak 1959.

Konu: Mülkiye ve Harbiye Mektepleri Arasında Yaşanan Maç Kavgası

Özet: Mülkiye Mektebi ile Harbiye Mektebi arasında bir maç yapılmıştır. Maçta taraflar kavga etmiştir. Bir maç yüzünden insanların kavga etmesi son derece anlamsızdır. Özellikle de eğitilmiş insanların bu şekilde bir olayla gündeme gelmesi hiç de doğru değildir. Sporun amacı bedeni terbiye etmektir. Spor yapılırken ahlak kurallarının dışına çıkılmaması gerekmektedir.

ULUNAY, “İnfilaktan Sonra”, *Milliyet*, 8 Ocak 1959.

Konu: İstanbul’da Meydana Gelen Patlama

Özet: İstanbul’da Bab-ı Ali Caddesi üzerinde bir işyerinde patlama meydana gelmiştir. Patlayıcı ürünlerin üretildiği bu işyerinde gerçekleşen patlamada büyük bir tehlike felaket yaşanmıştır. Bu tür kazaların yaşanmaması için yetkililerin daha etkili tedbirler alması gerekmektedir. Tehlikeli üretim yapan işyerlerinin şehir içinde bulunması doğru değildir. Bu tür işyerlerin şehir dışına çıkarılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Telefondan Tarziye”, *Milliyet*, 9 Ocak 1959.

Konu: İstanbul’da Meydana Gelen Patlama Esnasında Telefonun Çalışması

Özet: İstanbul’da genellikle telefonlar çalışmamaktadır. Şans eseri patlama anında telefonlar çalışmıştır. İnsanlar bu sayede zamanında yardım çağırabilmiştir. Telefonun böyle zor bir durumda imdada yetişmesi daha önce çalışmama durumunu unutturmuştur. Bir bakıma telefon idaresi kendini affettirmiştir.

ULUNAY, “İnfilaka Dair...”, *Milliyet*, 11 Ocak 1959.

Konu: İstanbul’da Meydana Gelen Patlama

Özet: İstanbul’da meydana gelen patlama ile ilgili ayrıntılar yavaş yavaş ortaya çıkmaktadır. Gazetelerde yer alan fotoğraflar yaşanan felaketin boyutunu göstermiştir. Gazetelerde çıkan bu haberlere göre olayda çok sayıda insan yaşamını yitirmiştir.

ULUNAY, “Mede Allah!”, *Milliyet*, 14 Ocak 1959.

Konu: İstanbul’da Meydana Gelen Trafik Kazaları

Özet: İstanbul’da bir gün arayla meydana gelen iki trafik kazasında dokuz kişi ölmüştür. Trafik kurallarının ihmal edilmesi nedeniyle meydana gelen bu kazalar trafik denetimlerinin önemini bir kez daha ortaya koymuştur. Trafik kurallarına uyulmaması durumunda araçlar birer katile dönmektedir. Yetkililerin bu konuda daha etkili önlemler alması gerekmektedir.

ULUNAY, “Kırtasiye Garâbeti”, *Milliyet*, 15 Ocak 1959.

Konu: Ülkemizdeki Kırtasiyecilik

Özet: Bir okuyucu gönderdiği mektubunda ülkemizde devlet dairelerinde uygulanan formalite işlemlerin vatandaşlara ağır bir yük getirmesinden yakınmaktadır. Yazar okuyucunun gönderdiği bu mektuba destek vermektedir. Yazar ülkemizde devlet dairesine işi düşen bir vatandaşın küçük bir işlemi aylarca bitiremediğini belirtmektedir. Gereksiz işlemler yüzünden vatandaşlar mağdur olmaktadır. Yazar bu kırtasiyeciliğin artık kalkması gerektiğini söylemektedir.

ULUNAY, “On Paradan İlham”, *Milliyet*, 16 Ocak 1959.

Konu: Paranın Değerinin Düşmesi

Özet: Ülkemizde hayat pahalılığı yüzünden para değerini yitirmiştir. Ülkemizde artık on paraya hiçbir şey alınamamaktadır. Eskiden bu parayla insanlar

ailelerini geçindirirken bu paranın bu kadar değer yitirmesi ülkemizde hayat pahalılığının geldiği noktayı açık bir şekilde göstermektedir.

ULUNAY, “Suçlu Kim?”, *Milliyet*, 17 Ocak 1959.

Konu: İstanbul’da Meydana Gelen Tren Kazası

Özet: İstanbul’da bir teren kazası meydana gelmiştir. Kazanın makinistin hatası olduğu söylenmektedir. Yazara bu görüşe katılmamaktadır. Yazara göre kazada asıl suçlu makinisti on üç saat çalıştıranlardır. Bu bakımdan eğer hesap sorulacaksa bunlardan hesap sorulmalıdır.

ULUNAY, “Lodos!”, *Milliyet*, 18 Ocak 1959.

Konu: İstanbul’da Lodos Esmesi

Özet: İstanbul’da lodos yüzünden bir türlü kar yağmamaktadır. Kış mevsimi olmasına rağmen lodos yüzünden ne olduğu anlaşılamayan bir mevsim yaşanmaktadır. Kuvvetli esen lodos mevsimleri bozduğu gibi deniz ulaşımını da olumsuz etkilemiştir. İnsanlar vapurla karşıya geçerken dalga yüzünden korkulu anlar yaşamaktadır.

ULUNAY, “Kardeşten Haber”, *Milliyet*, 19 Ocak 1959.

Konu: Torrence Şehrinin Konya ile Kardeş Şehir Olması

Özet: Amerika Birleşik Devletleri’nde bulunan Torrence şehri Konya ile kardeş şehir olmayı teklif etmiştir. Konyalılar bu teklifi kabul etmiştir. Yazara göre Konya gelişimlere açık bir şehirdir. Bununla beraber geleneklerine de sıkı sıkıya bağlıdır. Bu şehirden gelen yardımlarla yenileşirken geleneklerini kaybetmeyecektir. Bu bakımdan bu kardeşlik son derece önemlidir.

ULUNAY, “Maarif Cerrahları”, *Milliyet*, 20 Ocak 1959.

Konu: Okullarda Para Toplanması

Özet: Ülkemizde eğitim parasız olmasına rağmen bazı okullarda velilerden çeşitli bahanelerle para toplanmaktadır. Aileler çocukları çocuklarını düşündükleri için istenilen parayı vermek zorunda kalmaktadır. Milli Eğitim Bakanlığının bu duru karşısında aileleri rahatlatacak bir tedbir alması gerekmektedir.

ULUNAY, “Bir Teşebbüs Dolayısıyla”, *Milliyet*, 21 Ocak 1959.

Konu: İnek Soyunun Islah Edilmek İstenmesi

Özet: Ziraat Bankası Hollandalı bir firma ile anlaşarak Türkiye’de büyük bir inek çiftliği kurmaya hazırlanmaktadır. İnek soyunun ıslahı için kurulacak bu çiftliklerde Hollanda’dan getirilecek inekler yetiştirilecektir. Daha önce de ülkemizde bu yönde girişimler olmuş; ama sonuçsuz kalmıştır. Bundan dolayı daha dikkatli davranılmalıdır.

ULUNAY, “Bir Komisyon Münasebeti ile”, *Milliyet*, 23 Ocak 1959.

Konu: Şeb-i Arus Kutlamalarının Bir Komisyon Tarafından Düzenlenmesi

Özet: Şeb-i Arus kutlamalarının Basın, Yayın ve Turizm Bakanlığına bağlı bir komisyon tarafından düzenlenmesi kararlaştırılmıştır. Bu karar Mevlana’ya verilen değerin giderek arttığını Mevlana’nın asıl kişiliğinin yavaş yavaş anlaşıldığını göstermektedir. Bu bakımdan düşünüldüğünde karar oldukça sevindiricidir. Ancak komisyonun başkanı olarak Feridun Nafiz Uzluh’un seçilmesi bu sevince gölge düşürmektedir. Çünkü Feridun Nafiz Uzluh Mevlana’yı sevmeyen bir kişidir.

ULUNAY, “Taslaklara Dair”, *Milliyet*, 26 Ocak 1959.

Konu: Şoförleri Soyan Bir Grup Haydut

Özet: Şoförleri soyan bir grup haydut ortaya çıkmıştır. Gazeteler bu haydutları gangster taslağı olarak nitelemektedir. Yazar bu haydutlara taslak demenin yanlış olduğunu düşünmektedir. Yazara göre bu haydutlar kurbanlarını hiç korkmadan soymaktadır. Bu tür haydutlar için ağır cezaların getirilmesini isteyen yazar bu tür olayların ancak bu şekilde önüne geçilebileceğini belirtmektedir.

ULUNAY, “Kazaya İftira”, *Milliyet*, 27 Ocak 1959.

Konu: Küçükyayla’da Bir Binanın Çökmesi

Özet: Küçükyayla’da bir bina çökmüştür. Bu olayda can kaybı yaşanmıştır. Buna rağmen binayı yapanlar ve binanın çürük bir şekilde yapılmasına göz yumanlar olaya kaza deyip geçiştirmeye çalışmaktadır. Bu olay tamamen ihmalin neticesidir. Bu olaya kaza demek kazaya iftira demektir.

ULUNAY, “Allah Sabır Versin”, *Milliyet*, 28 Ocak 1959.

Konu: Küçükyayla’da Çöken Binada İnsanların Hayatını Kaybetmesi

Özet: Küçükyayla’da çöken bir binada can kaybı yaşanmıştır. Yakınlarını kaybedenler büyük bir acı içindedir. Söylenen hiçbir şey ailelerin acılarını dindirememektedir. Yazar kendisinin de bu olaydan büyük bir acı duyduğunu belirterek acılı ailelere sabırlar dilemektedir.

ULUNAY, “Bir İkaz Sayhası”, *Milliyet*, 29 Ocak 1959.

Konu: İnsanların Yaşanan Felaketlerden Ders Çıkaramaması

Özet: Ülkemizde neredeyse her gün bir felaket yaşanmaktadır. Yaşanan felaketlerden sonra yetkililer artık çok ciddi tedbirlerin alınacağını açıklamaktadır.

Bir süre bu olay gündemde kaldıktan sonra unutulmaktadır. Böylece alınan tedbirler de aksamaktadır. Toplumumuz hiçbir zaman bir olaydan ciddi bir şekilde ders çıkarıp o soruna kesin bir çözüm bulamamıştır.

ULUNAY, “Yeni Diktatörlük”, *Milliyet*, 31 Ocak 1959.

Konu: Monaco’da Prensliğin Anayasa ve Meclisi Fes Etmesi

Özet: Monaco’da Prenslik anayasa ve Kontrol Meclisini fes ederek diktatörlüğünü ilan etmiştir. Prensliğin krallığını ilan etmesi bu durumda daha mantıklıdır. Ancak prenslik bunu yapmamıştır. Prenslik makamını diktatörlüğe dönüştürmüştür.

ULUNAY, “Kontrolün Şekli”, *Milliyet*, 2 Şubat 1959.

Konu: Binaların Kontrolünün Yapılması

Özet: Küçükya’da bir binanı çökmesi büyük bir gerçeği ortaya çıkarmıştır. Ülkemizde yapılan binalar kontrol edilmemektedir. Durum böyle olunca felaketler de kaçınılmaz olmaktadır. Bu felaketlerin önüne geçilmesi için binaların sağlam yapıp yapılmadığının kontrol edilmesi gerekmektedir. Üç kişiden oluşan bir kontrol heyetinin kurulması bu tür felaketleri önleyecektir.

ULUNAY, “Mi’raciye”, *Milliyet*, 4 Şubat 1959.

Konu: Mirac Kandili

Özet: Yazar bu yazısında miracın ne olduğunu açıklamaya çalışmıştır. Yazarın anlatımına göre mirac olayı peygamber efendimizin gökyüzüne çıkarak Allah ile görüşmesidir. Bir mucize niteliğinde olan bu olaya ancak iman sağlam olanlar inanmaktadır. Yazara göre Müslümanların bu olaydan şüphe duymaması gerekmektedir.

ULUNAY, “Gidelim Göksuya”, *Milliyet*, 5 Şubat 1959.

Konu: Bir Şirketin Göksu’da Gondol İşletmek İstemesi

Özet: Bir şirket İstanbul’da gondol işletmek istemektedir. Bunun için Göksu’nun uygun olacağı düşünülmüştür. Yazara göre gondol durgun sularda kullanılmalıdır. Göksu’da gondol kullanılması mümkün değildir.

ULUNAY, “Doğrular ve Eğriler”, *Milliyet*, 8 Şubt 1959.

Konu: Türkçenin Fakirleşmesi

Özet: Türkçenin sadeleştirilmesi için Arapça ve Farsça sözcüklerin Türkçeden atılması büyük bir hatadır. Bu sözcüklerin dilimizden atılması dilimizin fakirleşmesine yol açmıştır. Gelineen noktada insanlar duygu ve düşüncelerini ifade etmekte zorlanmaktadır. Osmanlıca ise zenginliği ile hem sanat hem de bilim dili olmuştur. Osmanlıcanın terk edilmesi edebiyat açısından da büyük bir kayıp olmuştur.

ULUNAY, “Lisan ve Lehçe”, *Milliyet*, 11 Şubat 1959.

Konu: Dil ve Lehçe Arasındaki Fark

Özet: Orhan Seyfi Orhon “Modern Milliyetçilik” başlıklı yazısında dil ve lehçe konularına değinmiştir. Yazar bu yazıyı eksik bulduğunu belirtmektedir. Yazara göre dil ve lehçe ayrı kavramalardır. Bir dil ne kadar gelişirse gelişsin o dile ait lehçeler varlığını sürdürmeye devam edecektir. Tek bir dil oluşturmaya çalışmak mümkün değildir.

ULUNAY, “Anlayamadım!”, *Milliyet*, 12 Şubat 1959.

Konu: Felaketlerden Sonra Tedbirlerin Alınması

Özet: Küçükya'la'da bir binanın çökmesi, Bab-ı Ali'de patlama olması, İzmir'de bir vapurun batması gibi olaylar toplumda büyük yankı uyandırmıştır. Yetkililer tepkiler üzerine çeşitli tedbirler almaya başlamıştır. Tehlikeli sinemalar kapatılmış, yıkılma tehlikesi olan binalar boşaltılıp yıkılmış, patlayıcı ürünler şehir dışına çıkarılmıştır. Yazar alınan bu tedbirlere alışık olmadığını ve bu durumu garipsediğini belirtmiştir.

ULUNAY, “Gurbet ve Şehadet”, *Milliyet*, 16 Şubat 1959.

Konu: Bir Okuyucunun Mektubu

Özet: Bir okuyucu yazara bir mektup göndermiştir. Bu okuyucu mektubunda eşinin II. Dünya Savaşı'nda Kenya'da şehit olduğunu belirtmiştir. Kenya'ya gidecek Milliyet gazetesi Yazı İleri Müdürü Abdi İpekçi'den kocasının mezarında bir Fatiha okumasını istemektedir. Yazar Abdi İpekçi'den bu kadının isteğini yerine getirmesini istemektedir.

ULUNAY, “Minnet Borcu”, *Milliyet*, 17 Şubat 1959.

Konu: Jandarma Teşkilatının Kuruluş Yıldönümü

Özet: Jandarma teşkilatı kuruluşunun 113. yıldönümü vesilesi ile bir kutlama düzenlemiştir. Yıldız Jandarma Okulunda düzenlenen törene pek çok davetli katılmıştır. Törende jandarma teşkilatının önemi vurgulanmıştır. Yazara göre jandarma teşkilatı iç güvenliği sağlaması bakımından son derece önemli bir görev yapmaktadır. Halkın canını ve malını koruyan bu teşkilat her türlü ilgiyi hak etmektedir.

ULUNAY, “Gangsterden İlham”, *Milliyet*, 18 Şubat 1959.

Konu: İş Bankasının Soyulması

Özet: Bir hırsız İş Bankası Çarşamba Şubesini soymuştur. Hırsız yakalanmadan kaçmayı başarmıştır. Bu olay göstermiştir ki hırsızlık suçlarına karşı gerekli tedbirler alınmamaktadır. Hırsızlığın önlenebilmesi için öncelikle işyerleri ve evlerin daha güvenli hale getirilmesi gerekmektedir. Öte yandan hırsızlığın cezası ağırlaştırılarak cezalar caydırıcı hale getirilmelidir.

ULUNAY, “Kaza ve Kader”, *Milliyet*, 19 Şubat 1959.

Konu: Avrupa’da Bir Uçağın Düşmesi

Özet: Avrupa’da bir uçak kazası yaşanmıştır. Kazada uçakta bulunan yolcular hayatlarını kaybetmişlerdir. Uçakta bir konferansa gitmek isteyen bir heyet bulunmaktaydı. Bu heyet dünyanın huzura kavuşması için uğraşan bir gruptur. Bu olay bir kazadır. Hiçbir tedbir bu kazanın olmasını engelleyemezdi. Bu tür olaylarda kadere boyun eğmek gerekmektedir.

ULUNAY, “Bir İlan-ı Harb”, *Milliyet*, 20 Şubat 1959.

Konu: Hindistan’da Güvercinlerin Parlamento Binasını İşgal Etmesi

Özet: Hindistan’da güvercinler parlamento binasını işgal etmiştir. Güvercinlerden rahatsız olan milletvekilleri güvercinlerin kaçırılması için tedbir alınmasını istemiştir. Güvercinleri kaçırmak için çeşitli yöntemler denenmiş; ancak başarılı olunamamıştır. Yazar güvercinlerin yuvalarına bağlı hayvanlar olduğunu belirtmektedir. Bu hayvanların kolay kolay buradan gitmeyeceğini düşünmektedir.

ULUNAY, “Üvey Evlad”, *Milliyet*, 21 Şubat 1959.

Konu: İstanbul Belediye Konservatuarının Gereken İlgiyi Görmemesi

Özet: Amerikan Rohfeller Şirketi İstanbul Belediye Konservatuarına müzik aleti ve malzemem alması için maddi yardımda bulunmuştur. Belediye Konservatuarı aldığı bu parayla Fransa ve Almanya'dan gerekli müzik aletlerini almışlardır. Ancak Belediye Konservatuarı iyi bir binası olmadığı için bu malzemeleri koyacak bir yer bulamamaktadır. Yazar Belediye Konservatuarının Beşiktaş'taki Has Ahırına mahkûm edilmesinin doğru olmadığını belirterek bu durumu eleştirmiştir.

ULUNAY, “Berâet Kandili”, *Milliyet*, 24 Şubat 1959.

Konu: Berat Kandili

Özet: Yazar bu yazısında Berat Kandilinin öneminden bahsetmiştir. Yazara göre Müslümanlar Berat Kandili'ne gereken önemi vermeli ve bu geceyi dolu bir şekilde geçirmelidir. Yazar Berat Kandili'nin önemini hadis ve ayetlerle iyice vurgulamaya çalışmıştır.

ULUNAY, “Vurma! Ve Dinle!”, *Milliyet*, 26 Şubat 1959.

Konu: Mecliste Milletvekillerinin Kavga Etmesi

Özet: Türkiye Büyük Millet Meclisinde sık sık milletvekili kavgaları yaşanmaktadır. Bu kavgaların gazetelere yansması son derece üzücüdür. Çünkü meclis bu ülkeyi temsil etmektedir. Ülkeyi temsil eden insanların kavga ederek anlaşması doğru bir tavır değildir. Ancak unutulmamalıdır ki her mecliste bu tür olaylar yaşanmaktadır. Bunlar biraz da demokrasinin cilveleridir.

ULUNAY, “Bir Şairin Arkasından”, *Milliyet*, 2 Mart 1959.

Konu: Hüseyin Siret'in Ölümü

Özet: Yazar bu yazısında Servet-i Fünûn şairlerinden Hüseyin Siret'in hayatını kaybettiğini haber vermektedir. Hüseyin Siret topluluğun hayatta kalan son

üyesidir. Onun ölümü ile Servet-i Fünûn topluluğundan kimse kalamamıştır. Bu durum yazara son derece duygulandırmıştır. Yazar ayrıca Hüseyin Siret'in topluluğun en mütevazı şairi olduğunu belirtmiştir. Yazara göre bu şair bundan dolayı hep geri planda kalmıştır.

ULUNAY, “Hizmet Karşılığı”, *Milliyet*, 5 Mart 1959.

Konu: Jandarmaya Yıpranma Payı Adı Altında Ek Ödeme Yapılması

Özet: Türkiye Büyük Millet Meclisi jandarmanın yaptığı işi göz önünde bulundurarak jandarma görevlilerine yıpranma payı adı altında ek bir ödeme yapmayı planlamıştır. Meclis başka meslek gruplarının da bu haktan faydalanabilmesi için bu yasanın ertelenmesine karar vermiştir. Yazara göre meclisin bu tür yasaları bekletmemesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Edeb... Yahu!”, *Milliyet*, 7 Mart 1959.

Konu: Bir Reklam Afişinde Müstehcen Bir Şiirin Yer Alması

Özet: Türkiye'nin önemli mali kuruluşlarından biri çıkardığı bir duvar afişinde bir şiire yer vermiştir. Şiir müstehcen bir konuya sahiptir. Böyle büyük bir şirketin bu kadar ucuz bir edebiyata imza atması çok yanlıştır. Öte yandan bu şirketin ahlaka uygun olmayan şiirlere yer vermesi de doğru değildir.

ULUNAY, “Türk Musiki Enstitüsü”, *Milliyet*, 10 Mart 1959.

Konu: İstanbul'da Türk Musiki Enstitüsü'nün Kurulması

Özet: İstanbul Belediyesi İstanbul'da bir müzik enstitüsü kurmayı planlamaktadır. Belediye bu amaçla çalışmalarına başlamıştır. Klasik Türk müziğinin saldırıya uğradığı bir dönemde böyle bir çalışma yapılması son derece sevindirici bir gelişmedir. Enstitünün açılması klasik Türk müziğinin gelişimini de sağlayacaktır.

ULUNAY, “Müncaat”, *Milliyet*, 11 Mart 1959.

Konu: Ramazan Ayının Gelişi

Özet: Mübarek ramazan ayı gelmiştir. Bu ay insanlar arasında bereket ayı olarak bilinir. İnsanların bu ayın bereketinden en iyi şekilde faydalanması gerekmektedir. Bütün Müslüman alemi bu ayda en içten şekilde ibadetini yerine getirmelidir.

ULUNAY, “Ramazan ve Parazitler”, *Milliyet*, 13 Mart 1959.

Konu: Ramazan Ayında Dilencilerin İstanbul’a Gelmesi

Özet: Ramazan ayının gelmesi ile dilenciler İstanbul’a akın etmiştir. Bu dilenciler ramazan ayının maneviyatını kullanarak insanlardan para toplamaya çalışmaktadır. İstanbul bir türlü bu sorundan kurtulamamaktadır. Zabıta bunları yakalayıp kendi şehirlerine göndermesine rağmen bu dilenciler kısa süre sonra geri dönmektedirler. Yasalarda dilencilığe ciddi cezaların getirilmesi gerekmektedir. Ancak bu şekilde bu sorunun önüne geçilebilir.

ULUNAY, “Eyyub Câmii”, *Milliyet*, 14 Mart 1959.

Konu: Eyyub Camisinin Restore Edilmesi

Özet: Vakıflar İdaresi Eyyub Camisini restore etmektedir. Restorasyon işlemi ramazan ayının ortalarına doğru sona erecektir. Bu durum son derece sevindiricidir. Çünkü Eyyub Camisi tarihi bir değer taşımaktadır. Bu caminin harap bir durumda bulunması İstanbullunun içini acıtmaktadır. Caminin hak ettiği görünüşü kavuşması İstanbulluyu çok sevindirecektir.

ULUNAY, “Ört ki Ölem...”, *Milliyet*, 16 Mart 1959.

Konu: Süt Üretiminde Yaşanan Sorunlar

Özet: Ülkemizde yem ürünlerine zam gelmesine rağmen süt ürünlerine zam yapılmamıştır. Bundan dolayı süt üreticileri zor duruma düşmüştür. Öte yandan Amerika'dan gelen süt tozu sütün satış oranlarını düşürmüştür. Süt üreticilerinin bu şartlar altında üretim yapabilmesi mümkün değildir. Yetkililerin bu duruma çözüm üretmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Türk Musikisinin İstikbali”, *Milliyet*, 18 Mart 1959.

Konu: İstanbul'da Klasik Türk Müziği Enstitüsü Kurulması

Özet: İstanbul Belediyesi İstanbul'da Klasik Türk Müziği Enstitüsü kurmayı planlamaktadır. Bu haberi alan bazı kişiler enstitünün başına geçebilmek için yoğun çaba sarf etmektedir. Bu kişiler bu amaçla sürekli bir şekilde belediye başkanının yanına giderek onu etki altına almaya çalışmaktadır. Türk müziğinin bu kişilere emanet edilmesi klasik Türk müziği açısından felaket olacaktır.

ULUNAY, “Hocanın Hakkı”, *Milliyet*, 20 Mart 1959.

Konu: Adana'da Bir Öğrencinin Öğretmenini Öldürmek İstemesi

Özet: Adana'da bir öğrenci kendisine düşük not veren öğretmenini öldürmek için okula tabanca ile gitmiştir. Öğretmen pencereden kaçarak canını kurtarabilmiştir. Öğrencilerin bu duruma gelmesi toplumun içinde bulunduğu kötü durumu göstermektedir. Bu durum daha çok ailelerin suçudur. Ailelerin çocuklara terbiye vermemesi toplumu bu noktaya getirmiştir.

ULUNAY, “Bir Yanlış Daha!”, *Milliyet*, 26 Mart 1959.

Konu: Posta Pullarına Şinasi'nin Fotoğrafının Yapıştırılması

Özet: Posa Müdürlüğü tiyatronun kuruluşunun 100. yıl dönümü münasebetiyle çıkaracağı posta pullarına Şinasi'nin fotoğrafını yapıştırmayı düşünmektedir. Şinasi'nin Türk tiyatrosuna büyük hizmetleri olmuştur. Ancak Ahmet Vefik Paşa Şinasi'den daha çok hizmet etmiştir. Bu bakımdan posta pullarına Şinasi yerine Ahmet Vefik Paşa'nın fotoğrafının yapıştırılması daha doğrudur.

ULUNAY, “Din ve Yobazlık”, *Milliyet*, 30 Mart 1959.

Konu: Cahil Vaizlerin Yanlış Vaazlar Vermesi

Özet: Ramazan ayının gelmesi ile dini tartışmalar artmıştır. Bazı cahil vaizler verdikleri yanlış vaazlarla halkı yanlış yönlendirmektedir. Bu yanlış bilgiler İslamiyet'e büyük zarar vermektedir. Halk bunlar yüzünden İslamiyet'in yobaz bir din olduğunu düşünmektedir. Bu vaizlerin vaaz vermeleri engellenmelidir.

ULUNAY, “Laf ü Güzaf İhtiyacı”, *Milliyet*, 1 Nisan 1959.

Konu: Saçma Düşüncelerin Rağbet Görmesi

Özet: İnsanlar saçma şeyler dinelmeyi her zaman için sevmektedir. Çünkü saçma şeyler hem insanları güldürmekte hem de zihinlerini yormamaktadır. İnsanlar faydalı bir iş düşünüp zihinlerini yoracağına bu saçma fikirlerle meşgul olmayı tercih etmektedir. Ancak insanların bu tür düşüncelere rağbet etmesi insanların zihinlerini zayıflatmaktadır.

ULUNAY, “İrtica' ve Yaygarası”, *Milliyet*, 2 Nisan 1959.

Konu: İrtica Dedikodularının Çıkması

Özet: Son zamanlarda irtica kelimesi yeniden gündeme gelmiştir. İrtica geriye dönmek anlamına gelir. Yani mevcut yönetimin yıkılıp eski yönetimin

getirilmesidir. Günümüz şartları düşünüldüğünde irticanın mümkün olmadığı görülmektedir. Çünkü Türk halkı demokrasiye alışmıştır. Türk halkının demokrasiden vazgeçmesi mümkün değildir.

ULUNAY, “Amerika Hayvancılığı Öldürüyor”, *Milliyet*, 3 Nisan 1959.

Konu: Amerika’nın Hayvancılığa Zarar Vermesi

Özet: Amerika Türkiye’ye yardım amacıyla bedava süt tozu vermektedir. Bu durum hayvancılıkla uğraşan insanları olumsuz etkilemektedir. Süt tozlarının Et Balık Kurumu tarafından ucuza satılması süt fiyatlarını da ucuzlatmıştır. Süt ürünleri neredeyse zararına satılmaktadır. Durum böyle olunca Türkiye’de hayvancılık bitme noktasına gelmiştir.

ULUNAY, “Ramazanı Teşyi’ Ederken”, *Milliyet*, 5 Nisan 1959.

Konu: Ramazanın Sona Ermesi

Özet: Ramazan ayı sona ermek üzeredir. İslam dünyası bir hafta sonra Ramazan Bayramını kutlayacaktır. Bu durum bütün İslam aleminde olduğu gibi ülkemizde de sevinç yaratmaktadır. Özellikle de çocuklar bayramı dört gözle beklemektedir. İstanbul’da tarihi camilerin restore edilmesi büyüklere bayram hediyesi olmuştur. İnsanlar bu camilerde bayram namazı kılmayı dört gözle beklemektedir.

ULUNAY, “Yobazlara Hitab”, *Milliyet*, 7 Nisan 1959.

Konu: Yobaz Vaizlere Cevap

Özet: Ramazan ayı boyunca bazı cahil vaizler halka yanlış bilgiler vermiştir. Bu konuda yazara çok sayıda mektup gelmiştir. Halk bu vaizlerin anlattıklarının

doğruluğunu yazara sormuştur. Yazarda bu yazısında bu cahil vaizlere cevap vermiştir. Yazar halktan bu tür vaizlere itimat etmemesini istemiştir.

ULUNAY, “Caz Kralına Hoşâmedi”, *Milliyet*, 14 Nisan 1959.

Konu: Mister Armstrong’un Türkiye’ye Gelişi

Özet: Mister Armstrong Türkiye’ye gelerek bir konser vermiştir. Mister Armstrong verdiği konserle halkın gönlünde taht kurmuştur. Zaten tüm dünyada caz kralı olarak anılmaktadır. Yazar kendisinin de bu sanatçının hayranı olduğunu belirtmektedir.

ULUNAY, “Barlar ve Balozlar”, *Milliyet*, 15 Nisan 1959.

Konu: İstanbul’daki Barlar

Özet: Yazar İstanbul’daki barları eski Galata Balozlarına benzetmiştir. Vaktiyle bu balozlarda insanlar içki içip dövüşürmüş. Şimdi aynı durum barlarda da görülmektedir. İnsanlar buralarda içki içmekte ve dövüşmektedir. Ancak bu dövüşler genellikle ölümle bitmektedir. Dövüşlerin birçoğu bar kadınları yüzünden çıkmaktadır. Yetkililerin bu duruma bir çözüm üretmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Amme Hizmeti ve Şahıs”, *Milliyet*, 16 Nisan 1959.

Konu: Vapur Kazalarının Kaptanlara Mal Edilmesi

Özet: Son zamanlarda ülkemizde vapur kazaları artmıştır. Bu kazaların sorumlusu olarak kaptanlar gösterilmektedir. Bir kazada sorumlu bir şahıs göstermek ülkemize has bir adettir. Başka ülkelerde kazaların teknik yönleri ayrıntılı bir şekilde incelenirken ülkemizde hiçbir inceleme yapılmadan kazayı yapan kişi sorumlu tutulmaktadır. Bu durum adil değildir.

ULUNAY, “İslam’da Papashlık Yoktur”, *Milliyet*, 17 Nisan 1959.

Konu: İslamiyet’te Herkesin Eşit Olması

Özet: İslam Dininde herkes eşit görülmüştür. Bundan dolayı Hristiyanlıkta olduğu gibi din adamlarına imtiyaz tanınmamıştır. İslamiyet’te imam ve müezzinler de sıradan insanlar gibidir. Diğer vatandaşlardan hiçbir farkı yoktur. İslamiyet’te üstünlük takva ileldir. Bundan dolayı İslamiyet maddiyata önem vermemiştir.

ULUNAY, “Kazanç Dalavere Değildir”, *Milliyet*, 27 Nisan 1959.

Konu: Bazı Ürünlerin Karaborsaya Düşmesi

Özet: Son zamanlarda ithal ürünler bol miktarda piyasaya sürülmüştür. Bu durum bazı ürünlerde görülen kıtlığın giderilmesi için umut kaynağı olmuştur. Ancak kısa zamanda görülmüştür ki bu ürünlere rağmen birçok ürün piyasada bulunamamaktadır. Bunun nedeni karaborsadır. Bazı çevreler daha çok para kazanmak için ithal ürünlerin tamamını toplayarak yüksek fiyatlara satmaktadır. Bu ticaret değil dolandırıcılıktır.

ULUNAY, “Neredeyiz Yahu?”, *Milliyet*, 29 Nisan 1959.

Konu: İstanbul’da Bir Adamın Bıçaklanarak Öldürülmesi

Özet: İstanbul’da karısı ile sinemaya giden bir adamın sinema çıkışında önü kesilmiştir. Dört adam adamın karısını kaçırmaya çalışmıştır. Adam bu duruma direnince bıçaklanarak öldürülmüştür. İstanbul’un göbeğinde bu olayın yaşanması şaşırtıcıdır. Yetkililerin bu durum karşısında gerekli tedbirleri almadığı görülmektedir. Bu canilerin kısa süre içinde yakalanıp cezalandırılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Devam Eden Skandal”, *Milliyet*, 30 Nisan 1959.

Konu: İran Kraliçesinin Çocuk Doğuramaması

Özet: Son zamanlarda İran’da bir skandal yaşanmaktadır. Kraliçe çocuk doğuramadığı için saltanat veliahtsız kalma tehlikesi ile karşı karşıyadır. Bu durum İran halkı tarafından eleştirilmektedir. Halk kraliçenin tahttan indirilmesini istemektedir. Yazar da doğurabilen bir kraliçenin tahta geçmesini istemektedir.

ULUNAY, “Bahar ve Bayramı”, *Milliyet*, 1 Mayıs 1959.

Konu: Bahar Mevsiminin Gelişi

Özet: Her mevsimin kendine özgü bir güzelliği vardır. Ancak bahar ayı her zaman için daha çok sevilmiştir. 1 Mayısta bütün dünya baharın gelişini kutlamıştır. Baharın gelmesi insanlar arasında neşe uyandırmıştır. Bahar mevsimi şiire de konu olmuştur. Şairler bahar mevsimini aşık olma mevsimi olarak hayal etmiştir. Bundan dolayı bahar mevsimine sayfalarca yer ayırmışlardır.

ULUNAY, “Delilik ve Delilere Dair”, *Milliyet*, 3 Mayıs 1959.

Konu: İstanbul’da Zimmetine Para Geçiren Bir Memurun Deli Olduğunu İddia Etmesi

Özet: İstanbul’da zimmetine yüklü miktarda para geçiren bir memur yakalanınca deli olduğunu iddia etmiştir. Yazara göre delilik suçluların her zaman için sığındığı bir bahane olmuştur. Yazar ülkemizde delilerin sempati ile karşılandığını söylemektedir. Kendisinin de delilere sempati ile yaklaştığını belirtmektedir.

ULUNAY, “Yunus Emre İltifâli”, *Milliyet*, 6 Mayıs 1959.

Konu: Yunus Emre’nin Anılması

Özet: Eskişehir’de Mayıs ayının üçüncü Pazar gününde Yunus Emre anısına bir tören düzenlenmiştir. Tören Yunus Emre’nin mezarı başında yapılmıştır. Yazar kendisinin de bu törene davet edildiğini belirtmektedir. Ancak kendisinin bu törene katılamadığını söylemektedir.

ULUNAY, “Galata Köprüsü”, *Milliyet*, 8 Mayıs 1959.

Konu: Galata Köprüsü’nün Eskimesi

Özet: Uzun yıllar hizmet veren Galata Köprüsü iyice eskimiştir. Bu bakımdan İstanbul’un ihtiyaçlarına cevap vermemektedir. Artık bu köprünün yenilenmesi gerekmektedir. Köprü bile ara sıra arıza vererek artık iş göremediğini anlatmaya çalışmaktadır. Yetkililerin bu köprüye alternatif üretmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Tevazunun Zaferi”, *Milliyet*, 11 Mayıs 1959.

Konu: Avustralyalı Bir Turistin Bir Takside Çantasını Unutması

Özet: İstanbul’a gelen Avustralyalı bir turist takside mücevher dolu çantasını unutmuştur. Taksi şoförü turisti bularak adamın çantasını ona iade etmiştir. Turist bu dürüstlüğü karşısında taksir şoförüne 170 Lira bahşış vermiştir. Yazar turiste bu kadar büyük bir iyilik yapılması karşısında turistin böyle davranmasını eleştirmiştir. Yazara göre turist taksi şoförüne daha büyük bir hediye vermelidir.

ULUNAY, “Kaynana”, *Milliyet*, 12 Mayıs 1959.

Konu: İzmir’de Yapılan Kaynana Seçimi

Özet: Kaynana denince akla gelinin karşısında ona zulmeden bir kocakarı gelmektedir. Bu kelime insanlar arasında sevilmeyen bir kelimedir. İzmir’de yılın

kaynanası adıyla bir seçim yapılmıştır. Böylece yılın en iyi kaynanası seçilmiştir. Yazar bu kadar antipatik bir olayın seçim konusu olmasını doğru bulmamaktadır.

ULUNAY, “Abide ve Tezyinat”, *Milliyet*, 15 Mayıs 1959.

Konu: Çanakkale Şehitler Abidesi

Özet: Çanakkale’de şehitler anısına bir abide dikilmiştir. Abidede mozaikle bir desen çizilmiştir. Yazar bu desenden hiçbir şey anlamadığını söylemektedir. Bu mozağin şehitlerin şanına layık olmadığını düşünen yazar bunun yerine daha görkemli bir desen çizilmesini istemektedir.

ULUNAY, “İnandı Teres!”, *Milliyet*, 16 Mayıs 1959.

Konu: Ahlaksızlıkla Mücadele Cemiyetinin Kurulması

Özet: Gazetelerde Ahlaksızlıkla Mücadele Cemiyeti adlı bir derneğin kurulacağı yönünde bir haber çıkmıştır. Yazar bu haberden hareketle ülkemizde ahlaksızlığın artmasını eleştirmiştir. Ahlaksızlığın artması toplumda büyük sorunlara yol açmıştır. Bu dernek bu sorunları gidermek için çalışacağını ifade etmektedir. Yazar bunu inandırıcı bulmadığını söyler.

ULUNAY, “Şap Başladı mı?”, *Milliyet*, 18 Mayıs 1959.

Konu: İstanbul’da Şap Salgının Başlaması

Özet: Son günlerde İstanbul’da şap salgını görülmüştür. Özellikle Kartal civarında bu salgın hayvanların telef olmasına yol açmıştır. Buna karşın veteriner teşkilatı konuyla ilgili herhangi bir çalışma başlatmamıştır. Bu teşkilatın bir an önce salgına müdahale etmesi gerekmektedir. Aksi takdirde salgın bütün İstanbul’a yayılacaktır.

ULUNAY, “Bir Gençlik Marşı”, *Milliyet*, 22 Mayıs 1959.

Konu: Gençler İçin Yeni Bir Marş Yazılması

Özet: Ülkemizde gençlik marşı olarak sadece 10.yıl marşı mevcuttur. Bu marş dışında gençleri coşturacak milli duygularını kamçılایacak başka bir marş yoktur. Gençlerin bu ihtiyacına cevap verecek bir gençlik marşı bestelenmelidir.

ULUNAY, “İnsan Horoz Misali”, *Milliyet*, 23 Mayıs 1959.

Konu: Hintli Bir Mihracenin İstanbul’a Gelmesi

Özet: İstanbul’a Hindistan’dan zengin bir mihrace gelmiştir. Bu olay gazetelerde geniş yer bulmuştur. Gazeteler adeta mihracenin yaptığı her şeyi yazmışlardır. Türk kadınları da mihraceye büyük ilgi göstermiştir. Ancak mihracenin zenginliği Türk kadınları arasında kıskançlığa yol açmıştır. Mihrace bir süre İstanbul’da kaldıktan sonra Amerika’ya gidecektir.

ULUNAY, “Çingene İmparatorluğu”, *Milliyet*, 24 Mayıs 1959.

Konu: Çingene Devletin Kurulmak İstenmesi

Özet: Çingeneler devleti bulunmayan ender milletlerdendir. Dünyanın her tarafına yayılan bu millet devlet kurmak birleşmiş milletlere başvurmuştur. Çingene liderleri bu amaçla dünyanın her tarafını gezerek buradaki Çingeneleri bir araya getirmeye çalışmaktadır. Bir Çingene lideri de bu amaçla Türkiye’ye gelmiştir.

ULUNAY, “Gülen Adam”, *Milliyet*, 25 Mayıs 1959.

Konu: Zengin Bir Adamın Arabasıyla Fuat Duyar’ı Ezerek Öldürmesi

Özet: İstanbul’da zengin bir genç arabasıyla sürat yaparken gazeteci Fuat Duyar’ı ezerek öldürmüştür. Polise teslim olan bu genç gazetecilere gülerek poz vermiştir. Yazar dostunu ezen bu gencin üstüne birde gülerek poz vermesini ağır bir dille eleştirmiştir.

ULUNAY, “Haydut Çocuklara Dair”, *Milliyet*, 1 Haziran 1959.

Konu: Zararlı Yayınların Çocukların Gelişimini Olumsuz Etkilemesi

Özet: Yazar bu yazısında bir okuyucunun kendisine gönderdiği mektuba yer vermiştir. Mektupta okuyucu bazı yayınların gençlerin gelişimini olumsuz etkilediğini söylemektedir. Yazar bu mektupta yazılanlara katıldığını ifade etmektedir. Kendisinin de daha önce zararlı neşriyat üzerine bir yazı yazdığını hatırlatarak ailelerin çocuklarını bu yayınlardan korumasını istemektedir.

ULUNAY, “Bir Örtüye Dair”, *Milliyet*, 3 Haziran 1959.

Konu: Bir Zanlının Eyüp Sultan Hazretlerinin Sandukası İçin Bir Örtü Hediye Etmek İstemesi

Özet: Yazar bu yazısında gazetelerde çıkan bir habere yer vermiştir. Bu habere göre yüz kızartıcı bir suçtan yargılanan bir zanlı Eyüp Sultan’ın sandukası için on beş bin lira değerinde bir örtü diktirmiştir. Bu zanlı diktirdiği bu örtüyü türbeye hediye edecektir. Yazar uzun süredir gündemi meşgul eden bu söylentinin gerçek olup olmadığını bilmediğini söylemiştir.

ULUNAY, “Gönül Kocamıyor”, *Milliyet*, 4 Haziran 1959.

Konu: Gaziantep’te Röntgencilik Yaparken Yakalanan 86 Yaşında Bir Adam

Özet: Gaziantep’te 86 yaşında bir adam röntgencilik yaparken yakalanmıştır. Yazara göre bu adam röntgenci değil âşıktır. Çünkü 86 yaşındaki bir insan röntgencilik yapamaz. Bu adam olsa olsa bu izlediği kadına âşık olmuştur.

ULUNAY, “Şundan Bundan”, *Milliyet*, 6 Haziran 1959.

Konu: Çanakkale Şehitleri Abidesi’nin Süslenmesi

Özet: Yazar bir yazısında Çanakkale Şehitleri Abidesi’nin süslemelerini beğenmediğini yazmıştır. Yazar şehitlerin görkemine yakıştıramadığı bu süslemenin değiştirilmesini teklif etmiştir. Bu yazısından dolayı bazı yazarlar yazarı eleştirmiştir. Yazar bu eleştiriler karşısında şimdilik sesiz kaldığını daha sonra bu eleştirilere cevap vereceğini söylemektedir.

ULUNAY, “Bu Servetler Ne Oldu?”, *Milliyet*, 8 Haziran 1959.

Konu: Sinan Paşa’nın Kaybolan Serveti

Özet: Yazar tesadüfen Sinan Paşa’nın servetinin bir listesini bulmuştur. Bu liste oldukça uzundur. Yazar tek tek sıraladığı bu eserlerin hiçbirinin bugün elimizde olmadığını belirtmektedir. Yazar bu olaydan hareketle tarihimize sahip çıkmamamızı eleştirmiştir.

ULUNAY, “Bir Veda Münasebeti ile”, *Milliyet*, 9 Haziran 1959.

Konu: Hindistan Sefareti Basın Ataşesi’nin İran’a Gitmesi

Özet: Hindistan Sefareti Basın Ataşesi Ahmet Han’ın İran’a tayini çıkmıştır. Yazar uzun yıllardır Türkiye’de görev yapan Ahmet Han’ın sevdiği bir dostu olduğunu bu bakımdan onun gidişinin kendisini üzdüğünü ifade etmiştir.

ULUNAY, “Şap ve Domuz”, *Milliyet*, 10 Haziran 1959.

Konu: İstanbul’da Görülen Şap Salgını

Özet: Son zamanlarda İstanbul’da şap salgını ortaya çıkmıştır. Salgın özellikle de Kartal bölgesinde etkili olmuştur. Gelen haberlere göre salgın giderek etkisini yitirmektedir. Bunda ahır hayvanlarının aşılansması ve dışarıya çıkarılmamasını etkisi büyüktür.

ULUNAY, “Şüheda Abidesi Hakkında”, *Milliyet*, 11 Haziran 1959.

Konu: Çanakkale Şehitleri Abidesi’nin Süslenmesi

Özet: Yazar Çanakkale Şehitleri Abidesi’nin süslenmesi için seçilen desenin iyi olmadığını birkaç yazısında ifade etmiştir. Yazarın bu eleştirileri karşısında abideyi yapımını denetleyen komite desenin değiştirilmesine kara vermiştir. Yazar bu karardan dolayı son derece memnu olduğunu ifade etmiştir.

ULUNAY, “Bir Sıladan İlham”, *Milliyet*, 12 Haziran 1959.

Konu: Kayserili Bir Rejisörün Amerika’da Ün Kazanması

Özet: Amerika’dan gelen bir film rejisörü gazetelere konu olmuştur. Amerika’da ünlü olan bu film rejisörü aslen Kayserilidir. Yazar bunu öğrendiği için kendisinin de bu rejisöre büyük ilgi duyduğunu belirtmiştir.

ULUNAY, “Diba Hanımı Tebrik”, *Milliyet*, 13 Haziran 1959.

Konu: Diba İsimli Bir Kadına Milli Piyangodan Büyük İkramiye Çıkması

Özet: 7 Haziran’da yapılan Milli Piyango çekilişinde 500 bin liralık büyük ikramiye Diba isminde bir kadına çıkmıştır. Yazar gazetelerde gördüğü bu kadının

altı çocuklu fakir bir kadın olduğunu belirtmektedir. Bundan dolayı yazar ikramiyeinin bu kadına çıkmasına çok mutlu olmuştur.

ULUNAY, “Edebiyat ve Edep”, *Milliyet*, 16 Haziran 1959.

Konu: Gazetelerde Müstehcen Edebiyat Yapılması

Özet: Bir okuyucu yazara bir gazete parçası göndermiştir. Bu gazete parçasında bir yazının altı kırmızı kalemle çizilmiştir. Yazar çizilen kısmın müstehcen bir yazı olduğunu belirtmektedir. Yazar gazetelerde edebiyat adı altında müstehcen yazıların yazılmasını doğru bulmamaktadır. Yazara göre edebiyat edepli olmalıdır.

ULUNAY, “Bayram ve Tarih”, *Milliyet*, 17 Haziran 1959.

Konu: Okuyucu Mektuplarına Cevap

Özet: Yazar okuyucularında her gün çok sayıda mektup aldığını belirtmektedir. Yazar okuyucularının bu ilgisinden son derece memnundur. Ancak hepsine tek tek cevap veremediği için üzüntü duymaktadır. Bu durum için yazar okuyucularından af dilemektedir.

ULUNAY, “Nasruddin Hoca”, *Milliyet*, 23 Haziran 1959.

Konu: Nasreddin Hoca’yı Anma Töreni

Özet: Akşehir Belediyesi Nasreddin Hoca için bir anama töreni hazırlamıştır. Bu törene yazarı da resmen çağırmıştır. Yazar bu törene katılamadığını ifade ederek Akşehir Belediyesinden özür dilemektedir. Yetmiş yaşına yaklaşan yazar sağlığı elvermediği için bu törene katılmamıştır.

ULUNAY, “Büyüklik Sevdası”, *Milliyet*, 24 Haziran 1959.

Konu: Boğaz Köprüsünün Yapılması

Özet: İstanbul’da Avrupa ve Asya kıtalarını birbirine bağlayacak bir köprünün yapılması artık bir zorunluluk olmuştur. Yetkililer de bu zorunluluğu fark ettiği için çalışmalarına başlamışlardır. Öncelikle sondaj çalışmaları yapılmıştır. Daha sonra köprü ayaklarının nereye kurulması gerektiği kararlaştırılmıştır. Şimdi yapılacak tek şey projenin ihaleye çıkarılmasıdır.

ULUNAY, “Beyaz ve Siyah”, *Milliyet*, 25 Haziran 1959.

Konu: İzmir’de Zenci Bir Vatandaşın Askeri Okula Alınmaması

Özet: İzmir’de zenci bir vatandaş askeri okula kayıt yaptırmak istemiştir. Ancak rengi yüzünden bu vatandaş askeri okula kabul edilmemiştir. Yazar bu kararın insan vicdanını zedelediğini belirtmektedir. Yazara göre demokratik bir ülkede vatandaşlar arasında renk ayrımı yapılmamalıdır.

ULUNAY, “Çavuşun Kırbağı”, *Milliyet*, 1 Temmuz 1959.

Konu: İstanbul’da Sarhoşların Bir Lunaparka Saldırması

Özet: İstanbul’da Çiçek Bayramı vesilesi ile bir lunapark kurulmuştur. Otuz tane sarhoş bu lunaparkı basarak buradakilere dayak atmıştır. Polis bu otuz kişiyi yakalayıp mahkemeye sevk etmiştir. Bu kişiler sarhoş oldukları için böyle bir şey yaptıklarını söylemiştir. Bunun üzerine bu adamlar serbest bırakılmıştır. Yazar bu adamların serbest bırakılmasını ağır bir dille eleştirmektedir. Yazara göre bu tür suçlarda kırbaç cezası verilmelidir.

ULUNAY, “Çapkın Hırsız”, *Milliyet*, 3 Temmuz 1959.

Konu: İstanbul’da Bir Hırsızın Kadınlara Sarkıntılık Etmesi

Özet: İstanbul’da bir hırsız soymak için girdiği bir evde güzel bir kadın görmüştür. Bunun üzerine bu hırsız bu kadının peşine düşmüştür. Gazeteler bu haberi “Çapkın Hırsız” başlığı ile vermiştir. Yazar gazetelerde çıkan bu çapkın hırsız tabirinin yanlış olduğunu ifade etmiştir. Yazar çapkın hırsız yerine zampara hırsız tabirinin kullanılması gerektiğini savunmuştur.

ULUNAY, “Ey Bâd-ı Hıraman”, *Milliyet*, 4 Temmuz 1959.

Konu: İstanbul’da Etkili Olan Kuvvetli Rüzgâr

Özet: İstanbul’da önceki gün kuvvetli bir rüzgâr etkili olmuştur. Bu rüzgâr İstanbullulara zor anlar yaşatmıştır. Yazar bu fırtınayı gördükten sonra dört ana unsurdan en etkilisinin hava olduğuna inandığını söylemiştir. Yazara göre insanoğlu doğanın gücü karşısında çaresiz kalmaktadır. Teknoloji ne kadar gelişirse gelişsin insanoğlu doğaya hüküm edememektedir.

ULUNAY, “Evler, Sahipleri, Kiracılar”, *Milliyet*, 5 Temmuz 1959.

Konu: İstanbul’da Yazlıkların Kiracı Bulamaması

Özet: İstanbul’da yaz ayının ortalarına gelinmesine rağmen birçok yazlık köşk ve yalı kiracısız kalmıştır. Bu kiralık yazlıkların kiracı bulamamasının nedeni kiraların yüksek olmasıdır. Öte yandan sonbahar iyice yaklaşmıştır. İstanbul’da en güzel mevsim sonbahardır.

ULUNAY, “Bir İkaz Mektubu”, *Milliyet*, 6 Temmuz 1959.

Konu: Bir Okuyucunun Mektubu

Özet: Türkiye’yi dolaşan bir okuyucu yazara bir mektup göndermiştir. Bu okuyucu mektubunda yurt genelinde karşılaştığı sorunları anlatmıştır. Okuyucu en

çok kadınların camilere alınmamasından yakınmıştır. Öte yandan camilerin yıkılan minarelerinin yapılmaması da okuyucu tarafından eleştirilmiştir. Yazar okuyucunun eleştirilerine hak verdiğini söylemektedir.

ULUNAY, “Bıyık Yasağı”, *Milliyet*, 9 Temmuz 1959.

Konu: Emniyet Genel Müdürlüğünün Bıyığı Yasaklaması

Özet: Emniyet Genel Müdürlüğü yayımladığı bir talimatla bütün polislerin bıyıklarını kesmelerini istemiştir. Yazara göre polislerin tamamı bu karara uymayacaktır. Çünkü bıyık meraklısı pek çok insan vardır. Bu insanların bıyıklarından kolay kolay vazgeçmesi mümkün değildir.

ULUNAY, “Üryanlığa Dair”, *Milliyet*, 10 Temmuz 1959.

Konu: Ankara’da Bir Sanatçının Soyunması

Özet: Ankara’da istediği şöhreti sesi ile yakalayamayan bir kadın şarkı söylerken soyunmaya başlamıştır. Bunun üzerine bütün gazeteler bu kadından bahsetmiştir. Böylece kadın bu saye şöhret olmuştur. Yazara gazetelerin bu olaya geniş yere vermesini doğru bulmamaktadır.

ULUNAY, “Dinamit ve Balıkçılık”, *Milliyet*, 11 Temmuz 1959.

Konu: İzmir’de Dinamitle Balık Avlanmasının Yasaklanması

Özet: İzmir’de Balık Avcıları Kooperatifi bir basın toplantısı düzenleyerek balıkçılığın geliştirilmesi için alınması gereken tedbirlere değinmiştir. Balık Avcıları Kooperatifi balık neslinin korunması için dinamitle avlanmanın yasaklanmasını istemiştir. Dinamitle avlanma balık neslini tehlikeye attığı için kooperatifin bu isteği göz önünde bulundurulmalıdır.

ULUNAY, “Yüzemeyen Havuz”, *Milliyet*, 14 Temmuz 1959.

Konu: İstinye’de Yüzer Havuzun Batması

Özet: Denizcilik Bankasının İstinye’deki yüzer havuzu durup dururken kendiliğinden batmıştır. 7 gün uğraşılmasına rağmen yüzer havuz suyun yüzeyine çıkarılamamıştır. Havuzun batması ile ilgili çeşitli dedikodular dolaşmaktadır. Denizcilik Bankası konuyla ilgili açıklama yaparak havuzun neden battığını açıklamalıdır.

ULUNAY, “Sene:62 Muharrem 10!”, *Milliyet*, 17 Temmuz 1959.

Konu: Kerbela Olayı

Özet: Yazar bu yazısında Kerbela Olayını anlatmıştır. Yazarın anlatımına göre Yezid 1317 sene önce Peygamber soyuna büyük bir zulmetmiştir. Beşikteki çocuğa kadar Peygamber nesli katledilmiştir. Bundan dolayı Muharrem ayının 10. günü İslam Aleminde yası bir gün olarak anılmaktadır.

ULUNAY, “Asrî İşkence”, *Milliyet*, 18 Temmuz 1959.

Konu: İstanbul’da Yaşanan Sıcak Hava

Özet: İstanbul’da sıcak havalar iyice etkili olmuştur. Özellikle öğlen vakti sıcak havalar insanları rahatsız etmektedir. Sıcak havalara bir de toplu taşıma araçlarındaki yoğunluk eklenince yaz mevsimi İstanbul’da işkenceye dönüşmüştür. İstanbulluların yaz mevsiminde ince elbise giymesi yerinde olacaktır.

ULUNAY, “Bir Şoföre Teşekkür”, *Milliyet*, 21 Temmuz 1959.

Konu: İstanbul’da Bir Kaplumbağayı Ezmek İstemeyen Bir Şoförün Kaza Yapması

Özet: İstanbul’da bir kamyon şoförü önüne çıkan kaplumbağayı ezmek için kamyonu şarampole sürmüştür. Kaplumbağa kurtulmuştur. Ancak kamyoncu hafif şekilde yaralanmıştır. Yazar kamyoncunun bu hareketini takdirle karşılayıp hayvan sevgisinden dolayı kendisine teşekkür etmektedir.

ULUNAY, “Bir Kıymet Daha Gitti”, *Milliyet*, 22 Temmuz 1959.

Konu: Musahipzade Celal Bey’in Ölümü

Özet: Tiyatro oyuncularından Musahipzade Celal Bey hayatını kaybetmiştir. Yazarın 51 yıllık dostu olan Celal Bey İstanbul’da toprağa verilmiştir. Yazar bu dostunun ölümünden dolayı büyük bir üzüntü duyduğunu anlatmıştır.

ULUNAY, “Din Soyguncuları”, *Milliyet*, 23 Temmuz 1959.

Konu: Bazı Kişilerin Dini Kullanarak Çıkar Elde Etmeleri

Özet: İslam Dini insanlığın maddi ve manevi bütün ihtiyaçlarına cevap vermektedir. Bu yönüyle toplum hayatını da düzenlemektedir. Ne yazık ki insanlarımız İslamiyet’in gerçek kurallarını bilmemektedir. Durum böyle olunca bazı dolandırıcılar dini kullanarak insanlardan çıkar elde etmeye çalışmaktadır. Bu insanlar İslamiyet’e büyük zarar vermektedir. Bunların oyununu bozmak için insanların dini iyi öğrenmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Kalemim”, *Milliyet*, 25 Temmuz 1959.

Konu: Basın Hayatı Üzerine

Özet: Yazar bu yazısında 50 yıldır gazetecilik yaptığını söylemektedir. bu yönüyle Türkiye’deki yaşayan en eski gazetecidir. Yazar 50 yıllık yazarlığının

kendisine büyük bir tecrübe kazandırdığını ifade etmiştir. Gazetecilikteki başarısını da bu tecrübesine bağlamıştır.

ULUNAY, “Haşerât ve Biz”, *Milliyet*, 27 Temmuz 1959.

Konu: İstanbul’da Sinek ve Sivrisineklerin Artması

Özet: Yaz ayının gelmesi ile birlikte İstanbul’da sinek ve sivrisinekler türemiştir. Özellikle sivrisinekler İstanbul’un başına bela olmuştur. Belediye bu haşerelerle mücadele etmek için herhangi bir şey yapmadığı için halk kendi yöntemleri ile bu haşerelerden kurtulmaya çalışmaktadır. Belediyenin bu haşereler için bir çözüm üretmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Dağdan Çıkan Gaz”, *Milliyet*, 28 Temmuz 1959.

Konu: Kars’ta Bir Dağdan Gaz Çıkması

Özet: Kars’ta bir dağdan gaz çıkmaktadır. Uzmanlar bu gazın ne olduğunu tespit edememiştir. Yazara göre bu gaz bir madendir. Ülke ekonomisine katkısı olabilecek bu madenin bir an önce ne olduğu anlaşılmalı ve işletilmelidir.

ULUNAY, “Bir An’ane”, *Milliyet*, 29 Temmuz 1959.

Konu: Türk Atletlerinin Madalyalarını Dansöze Vermeleri

Özet: Bir müsabakaya katılan Türk atletleri Birleşik Arap Cumhuriyeti atletlerini yenerek altın madalya kazanmıştır. Atletler galibiyeti kutlamak için bir eğlence yerine gitmiştir. burada içkinin tesiri ile kazandıkları madalyayı dansöze hediye etmişlerdir. Yazar sporcularımızın eğlenceye olan bu düşkünlüklerini ağır bir dille eleştirmektedir.

ULUNAY, “Ar ve Kâr”, *Milliyet*, 30 Temmuz 1959.

Konu: İstanbul’da Küçük Çocukların Prezervatif Satması

Özet: İstanbul’da sokak ortasında küçük çocuklar prezervatif satmaktadır. Küçük çocukların böyle bir işte kullanılması doğru değildir. Yazar sırf para kazanmak için insanların her yolu denemesini ağır bir dille eleştirmiştir.

ULUNAY, “Manzum Arz-ı Haller”, *Milliyet*, 2 Ağustos 1959.

Konu: Ülkemizde Kırtasiyecilik Yüğü

Özet: Ülkemizde devlet dairelerinde gereksiz işlemler yüzünden insanlar işlerini halledememektedir. Bir kişinin yapacağı bir işi dört memur yapmaktadır. Buna rağmen devlet dairesine düşen bir vatandaş iki ayda işini halledememektedir. Hükümetin bu soruna bir çözüm bulması gerekmektedir. Yazara göre bu sorunu halledecek hükümet tarihe geçecektir.

ULUNAY, “İngiltere, Dayak ve Biz”, *Milliyet*, 3 Ağustos 1959.

Konu: İngiltere’de Polisin Bir Suçluyu Dövmesi

Özet: İngiltere’de bir polis memuru bir suçlu tarafından öldürülmüştür. Bunun üzerine polis yakaladığı bu suçluyu döverek hastanelik etmiştir. bu olay İngiltere’de büyük yankı uyandırmıştır. Polis dayığı zaman zaman ülkemizde de yaşanmaktadır. Yazar polis dayığının bazen gerekli olduğunu düşünmektedir.

ULUNAY, “Elektrikte Tarife”, *Milliyet*, 4 Ağustos 1959.

Konu: Elektrik Tarifelerinin Pahalı Olması

Özet: Yazar bu yazısında elektrik tarifelerinin pahalı olmasından yakınmıştır. Yazara göre bu tür hizmetlerin bedava olması gerekmektedir. Buna

rağmen bu hizmetlerden yüksek bedeller alınmaktadır. Yazar kendisinin de farkında olmadan en pahalı tarifeyi seçtiğini belirtmiştir.

ULUNAY, “Yine Karasinek”, *Milliyet*, 5 Ağustos 1959.

Konu: İstanbul’da Sineklerin Artması

Özet: Yaz sıcaklarının artması ile İstanbul’da sinekler çoğalmıştır. Sineklerin artmasının en büyük nedeni İstanbul’daki lağımın açık bırakılmasıdır. Belediye bu konuda üzerine düşeni yapmamaktadır. Durum böyle olunca halk kendi yöntemleri ile sineklerle mücadele etmektedir.

ULUNAY, “Tarih ve Hakikat”, *Milliyet*, 6 Ağustos 1959.

Konu: Bir Okuyucunun Sorusuna Cevap

Özet: Bir okuyucu yazara Muaviye ile ilgili bir soru yöneltmiştir. Yazar bu yazısında bu soruya cevap vermeye çalışmıştır. Yazara göre Muaviye’nin babası zorla Müslüman olmuştur. Muaviye de Hz. Ali’nin hakkını yemiştir. Bundan dolayı İslam tarihine kara bir sayfa olarak geçmiştir.

ULUNAY, “Gıpta Ettim”, *Milliyet*, 7 Ağustos 1959.

Konu: Zengin Bir Adamın Yatıyla İstanbul’a Gelmesi

Özet: Onasu isimli zengin bir adam yatıyla İstanbul’a gelmiştir. Adamın zenginliği görenleri hayrete düşürmüştür. Yazar kendisinin de adamın zenginliğine gıpta ettiğini belirtmiştir. Zenginin malının züğürdün çenesini yorduğunu belirten yazar fakir insanların bu tür konularda konuşmayı çok sevdiğini anlatmıştır.

ULUNAY, “Bunun Sonu Ne Olacak”, *Milliyet*, 8 Ağustos 1959.

Konu: İstanbul’da Trenlerde Hırsızlık Yapılması

Özet: İstanbul’da trenlerde hırsızlık olayı artmıştır. Bu durum karşısında yetkililer herhangi bir önlem almamaktadır. Yolcular mal güvenliği olmadığı için trenlere tereddütle binmektedir. Yaşanan bir hırsızlık olayında bilet kontrolörü olaya şahit olduğu halde müdahale etmemiştir. Vatandaşlar bu durumdan çok rahatsızdır.

ULUNAY, “İşportanın Zaferi”, *Milliyet*, 10 Ağustos 1959.

Konu: Zabitanın İstanbul’da İşportacılara Göz Yumması

Özet: İstanbul’da işportacılar açık bir şekilde eşya sattığı halde zabıta bu duruma müdahale etmemektedir. Bu durum işportacılığın İstanbul’da yaygınlaşmasına yol açmıştır. Yazar bu durumdan yakınen hangi semtlerde işportacıların bulunduğunu tek tek saymıştır. Belediyeden bu işportacılarla mücadele etmesini istemiştir.

ULUNAY, “Dinamit”, *Milliyet*, 17 Ağustos 1959.

Konu: İstanbul’da Meydana Gelen Patlama

Özet: Bab-ı Ali’de meydana gelen patlamada pek çok insan hayatını kaybetmiştir. Ülkemizde dinamit kullanımının kontrol altına alınmaması sık sık bu kazaların ortaya çıkmasına yol açmıştır. Vatandaşlar dinamiti çok rahat bir şekilde temin edip istediği yerde kullanabilmektedir. Öyle ki balık avlamak için bile balıkçılar dinamiti kullanmaktadır. Hükümetin bunun önüne geçecek bir yasa çıkartması gerekmektedir.

ULUNAY, “Bir Şey Değil... İhmalmiş”, *Milliyet*, 20 Ağustos 1959.

Konu: Ülkemizde İhmalin Ağır Suç Sayılmaması

Özet: Türkiye’de ihmal ciddi bir suç sayılmamaktadır. En ağır kazalarda bile ihmali olan insanlar az bir ceza ile yakalarını kurtarmaktadır. Durum böyle olunca gazetelerden ihmalin yol açtığı kazalar eksik olmamaktadır. Oysa Avrupa’da en küçük ihmaller bile en ağır şekilde cezalandırılmaktadır.

ULUNAY, “Anneciğim Kurtar Beni”, *Milliyet*, 22 Ağustos 1959.

Konu: İstanbul’da Genç Bir Kızın Kaçırılması

Özet: İstanbul’da genç bir kız kaçırılmıştır. Yazar bu olayda suçu kızda ve ailesinde bulur. Genç bir kızın gece yarısı dışarıya çıkmasının doğru olmadığını düşünmektedir. Ailelerin bu konuda daha sorumlu davranması gerektiğini belirten yazar genç kızlarında daha dikkatli olmasını istemektedir.

ULUNAY, “Bıçak Konuşuyor”, *Milliyet*, 26 Ağustos 1959.

Konu: Bıçakla İşlenen Cinayetlerin Artması

Özet: Memleketi bir cinayet dalgası kaplamıştır. Gazetelerde her gün onlarca cinayet haberi çıkmaktadır. Bu cinayetlerin büyük bir çoğunluğu bıçakla işlenmektedir. Bunun nedeni bıçağın ucuz ve kolay temin edilebilir olmasıdır. Yazar sivri bıçakların üretilmesinin yasaklanmasını ister.

ULUNAY, “Asıl Yangın”, *Milliyet*, 28 Ağustos 1959.

Konu: Ahlaki Çöküntü

Özet: Gazetelerde yurdun çeşitli yerlerinde meydana gelen orman yangınları hakkında haberler çıkmaktadır. Yazara göre ülkedeki asıl yangın ahlaki çöküntüdür. Fuhuş artmış, kız kaçırma, tecavüz, dolandırıcılık hat safhaya çıkmıştır. Bunların yanında orman yangınlarının lafı bile olmaz.

ULUNAY, “Çamlar Bardak Oldu”, *Milliyet*, 31 Ağustos 1959.

Konu: Manavgat'ta Meydana Gelen Orman Yangını

Özet: Manavgat'ta meydana gelen orman yangınında yüzlerce hektarlık çam ormanı kül olmuştur. Yazar bu konuyla ilgili bir daha yazı yazmama kararı aldığı halde çam ormanlarının kül olmasına kayıtsız kalamamıştır. Yazar ormanların korunmasını istemektedir. Ormanların önemine vurgu yapmıştır.

ULUNAY, “Su!”, *Milliyet*, 1 Eylül 1959.

Konu: İstanbul'da Yaşanan Su Sıkıntısı

Özet: İstanbul'da günün belli saatlerinde su kesintileri yaşanmaktadır. Yıllardır devam eden bu su sıkıntısı bir türlü çözülememiştir. Belediyenin bu soruna artık bir çözüm bulması gerekmektedir.

ULUNAY, “Boğaz Tüneli Ne Oldu?”, *Milliyet*, 3 Eylül 1959.

Konu: İstanbul'da Yapılması Düşünülen Boğaz Köprüsü

Özet: Son zamanlarda İstanbul'da boğaz köprüsü yapılacağı yönünde söylentiler çıkmıştır. Aradan uzun süre geçmesine rağmen bu yönde henüz bir adım atılmamıştır. Yazar İstanbul'da karşıdan karşıya geçmenin güçlüğünden yakınlıkla bu köprü'nün artık yapılmasını istemektedir. Yazar asma köprü yerine tüp geçit yapılmasının daha mantıklı olacağını düşünmektedir.

ULUNAY, “Şehâdetnâmeli Deliler”, *Milliyet*, 5 Eylül 1959.

Konu: Delilerin Zamanla Değişmesi

Özet: Ülkemizde her şey gibi deliler de zamana ayak uydurmuştur. Eskiden deliler kimseye zarar vermeden yaşamaktaydı. Bu deliler konuşmaları ile insanları eğlendirirdi. Şimdiki deliler ise saldırgan tavırları ile topluma korku vermektedir. Gazeteler sık sık delileri işledikleri cinayetlere yer vermektedir. Bu da gösteriyor ki zaman delileri bile değiştirmiştir.

ULUNAY, “Su, Yine Su...”, *Milliyet*, 8 Eylül 1959.

Konu: İstanbul’da Yaşanan Su Sorunu

Özet: Yazar bir yazısında İstanbul’un su soruna değinmiş, yetkililerden bu soruna bir çözüm üretmelerini istemiştir. Yazarın bu yazısı üzerine Sular İdaresi Müdürü Bülend Danışman yazara bir mektup yazmıştır. Yazar Sular İdaresi Müdürünün konuya duyarsız kalmayıp hemen kendisine bilgi vermesinden memnun olmuştur.

ULUNAY, “Posta Kutusu”, *Milliyet*, 10 Eylül 1959.

Konu: Okuyucu Mektupları

Özet: Yazara her gün okuyucularında çok sayıda mektup gelmektedir. Yazar bu mektupların hepsini tek tek okumaktadır. Sadece imzasız olanlara bakmayan yazar fırsat buldukça bu mektuplara cevap yazdığını belirtmiştir. Yazar bu ilgiden dolayı okuyucularına teşekkür etmektedir.

ULUNAY, “Medeniler, Vahşiler”, *Milliyet*, 11 Eylül 1959.

Konu: Milliyet Gazetesinde Çıkan Bir Haberin Başlığı

Özet: Milliyet gazetesinde “Yirmi Bin Kızıl Derili Ehlileşecek” başlığı ile bir haber çıkmıştır. Yazar bu başlıkta kullanılan “ehlileşecek” ifadesinin yanlış kullanıldığını belirtmektedir. Yazara göre “ehlileşmek” tabiri hayvanlar için

kullanılmaktadır. İnsanlar için medenileşmek sözcüğü daha doğru bir kullanımdır. Yazar bu hatadan dolayı Milliyet gazetesini eleştirmiştir.

ULUNAY, “Sen Olmasan Ey Hayal”, *Milliyet*, 14 Eylül 1959.

Konu: İstanbul’da Yapılması Düşünülen Boğaz Köprüsü

Özet: İstanbul’da boğaz köprüsü yapılacağı yönünde önemli haberler çıkmasına rağmen yetkililer hâlâ bu konuda girişimlere başlamamıştır. Yazara göre İstanbul’a köprü yapılması bir hayaldir. Bu bakımdan çıkan haberlere itimat edilmemelidir.

ULUNAY, “Mevlid-i Nebevi”, *Milliyet*, 15 Eylül 1959.

Konu: Peygamber Efendimizin Doğumu

Özet: Peygamber Efendimizin doğum günü olması vesilesi ile yazar bu yazısında Peygamber Efendimizin doğumunu anlatmıştır. Yazar ayetlerle desteklediği bu yazısında Peygamber Efendimizin yaşamandan da önemli notlar vermiştir.

ULUNAY, “Bir Fedaî”, *Milliyet*, 16 Eylül 1959.

Konu: Bursalı Bir Adamın Aya Gitmek İstemesi

Özet: Rusya’nın Ay’a gönderdiği roket hedefine varmıştır. Bu olay Rusya tarafından memnuniyetle karşılanmıştır. Ancak Rusya’nın asıl amacı Ay’a insan yollamaktır. Bursalı bir vatandaş Rusya’nın çalışmalarına katılarak gönüllü olarak Ay’a gitmek istediğini açıklamıştır. Yazar bu vatandaşın neden Ay’a gitmek istediğini merak etmektedir.

ULUNAY, “Aşka Dair...”, *Milliyet*, 20 Eylül 1959.

Konu: Aşk Üzerine

Özet: Yazar bu yazısında aşkı açıklamaya çalışmıştır. Yazara göre aşk insanı saran bir sarmaşıktır. Yazar aşkın en çok edebiyatta yer aldığını bildirmektedir. Yazar aşk konusunun işlendiği bazı beyitlere yer vererek onları açıklamaya çalışmıştır.

ULUNAY, “Okula Yardım”, *Milliyet*, 21 Eylül 1959.

Konu: Okulların Velilerden Yardım Toplaması

Özet: Yazar bu yazısında bir okuyucusundan gelen bir mektuba yer vermiştir. Bu okuyucu oğlunun okuduğu okulda sık sık çeşitli bahanelerle para toplandığını belirtmiştir. Okuyucu maddi gücü olmadığı halde bu parayı vermek zorunda kaldıklarını belirterek yazardan yardım istemiştir. Yazar da okulların para toplamasının hukuki olmadığını bu bakımda ailelerin istenilen parayı vermemesini istemektedir.

ULUNAY, “Değerlenen Abideler”, *Milliyet*, 22 Eylül 1959.

Konu: İstanbul’da Devam Eden İmar Faaliyetleri

Özet: İstanbul’da imar faaliyetleri bütün hızıyla devam etmektedir. Öbür taraftan önemli tarihi eserler de restore edilmektedir. Bir taraftan restore edilen bir taraftan da çevresi güzelleştirilen bu tarihi eserler daha da güzelleşmiştir. İstanbul Belediyesi’nin imar faaliyetlerine aynen devam etmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Yanan Yürekler”, *Milliyet*, 23 Eylül 1959.

Konu: Ülkemizde Meydana Gelen Trafik Kazaları

Özet: Ülkemizde trafik kazaları her gün onlarca can almaktadır. Türkiye’de araç sayısı diğer ülkelere göre daha az olmasına rağmen trafik kazası daha fazladır. Bunun temel nedeni ülkemizde trafik kurallarına uyulmamasıdır. Ayrıca trafik denetimlerinin de yetersiz olması bu sonucu doğurmuştur.

ULUNAY, “Tevfik Fikret Hakkında”, *Milliyet*, 24 Eylül 1959.

Konu: Tevfik Fikret’in Kitaplarda Çıkmayan Şiirlerinin Yayınlanması

Özet: Türk Neşriyat Yurdu Tevfik Fikret’in kitaplarına yer almayan şiirlerini bir kitap halinde yayınlamıştır. Kitabı Murat Uraz hazırlamıştır. Murat Uraz Tevfik Fikret’in bilinmeyen bu şiirlerini okuyucularla buluşturarak Türk edebiyatına büyük bir hizmet etmiştir. Yazar bu hizmetinden dolayı Murat Uraz’a teşekkür etmektedir.

ULUNAY, “İşkence Zevki”, *Milliyet*, 26 Eylül 1959.

Konu: Ülkemizde İdarecilerin Kötü Yönetimi

Özet: Başka ülkelerde idareciler halkı memnun etmek için görevlerini en iyi şekilde yapmaktadır. Bundan dolayı bu memleketlerde günlük hayat sorunsuz ve huzurlu bir şekilde devam etmektedir. Ülkemizde ise idareciler işlerini hakkıyla yapmadıkları için gündelik hayat insanlar için işkence gibidir. bir taraftan geçim sıkıntısı, bir taraftan ulaşım sorunu, bir taraftan ürünlerin karaborsaya düşmesi derken hayat insanlar için işkenceye dönmektedir.

ULUNAY, “İsim Mes’ele”, *Milliyet*, 28 Eylül 1959.

Konu: Ülkemizde İsimlerin Doğru Kullanılmaması

Özet: Ülkemizde her şey problem olduğu gibi isim meselesi de ayrı bir problemdir. Birçok insanın adı nüfus cüzdanına yanlış yazılmıştır. İsmi doğru yazılan

birçok kişinin de ismi yanlış telaffuz edilmektedir. Kısacası ülkemizde en basit olaylar bile mesele olmaktadır.

ULUNAY, “Bugün Mevlana Doğdu”, *Milliyet*, 30 Eylül 1959.

Konu: Mevlana’nın Doğum Günü

Özet: Mevlana’nın doğum günü olması vesilesi ile yazar bu yazısında Mevlana hakkında bilgi vermiştir. Yazarın anlatımına göre Mevlana 1207 Belh doğumludur. Mevlana ailesi ile Türkistan’dan gelerek Konya’ya yerleşmiştir. Burada insanlara tasavvufu öğreterek halkın gönlünde taht kurmuştur. Ölümünün üzerinden yüzyıllar geçmesine rağmen hâlâ insanlar tarafından sevilip sayılmaktadır.

ULUNAY, “Sünnet Çekmecesi”, *Milliyet*, 4 Ekim 1959.

Konu: Bir Yazı Çekmecesinin Sünnet Çekmecesi Diye Satılması

Özet: Amerika’dan gelen iki kadın turist sünnet edilen çocukların başlarına takılan sünnet şapkalarını çok beğenmiştir. Bu kadınlar bu şapkalardan birer tane alarak başlarına geçirmiştir. Bu olay gazetelerde geniş yer bulmuştur. Elindeki değerli bir çekmeceyi satamayan bir adam bu haberden ilham alarak bu yazı çekmecisini sünnet çekmecesi adıyla satılığa çıkarmıştır. Bunun üzerine adam bu çekmeceyi yüksek bir fiyata satmıştır.

ULUNAY, “Bir Meslektaşın Hakkı”, *Milliyet*, 5 Ekim 1959.

Konu: Evliya Çelebi’nin Seyahatnamesi

Özet: Evliya Çelebi ömrünü seyahatlerde geçirmiş bir gezgindir. Evliya Çelebi gittiği her yerde gördüklerini en ince ayrıntıları ile anlatmıştır. Böylece “Seyahatname” adlı on ciltlik eserini yazmıştır. Bu eserde yer alan bilgiler siyasi,

hukuki ve toplumsal açıdan son derece önemlidir. Bu bakımdan Evliya Çelebi bir gazeteci gibi davranmıştır.

ULUNAY, “Gölgesi Çiğnenen Adam”, *Milliyet*, 7 Ekim 1959.

Konu: Bir Adamın Gölgesine Basıldığı İçin Cinayet İşlemesi

Özet: Ülkemizde son zamanlarda cinayetlerde ciddi bir artış olmuştur. Cinayetlerin büyük bir kısmı çok küçük nedenlerle işlenmektedir. Son olarak sarhoş bir adam yoldan geçen birisini sırf gölgesine bastığı için arkadan bıçaklayarak öldürmüştür. Yazar bu kadar basit bir nedenle adam öldürülmesinin tek suçlusunun alkol olduğunu düşünmektedir.

ULUNAY, “Mezbeledeki Pırlanta”, *Milliyet*, 9 Ekim 1959.

Konu: İstanbul’da Harap Halde Bulunan Bir Çeşme

Özet: İstanbul Sular İdaresi Müdürü Bülend Danişmend yazara bir mektup göndermiştir. Bu mektupta III. Ahmet tarafından yapılan bir çeşmenin harap halde bulunduğu anlatılmıştır. Yazar İstanbul’un uzak bir mahallesinde yer alan bu çeşmenin daha merkezi bir yere alınarak onarılmasını istemektedir.

ULUNAY, “Yeni İskele”, *Milliyet*, 12 Ekim 1959.

Konu: Yeni Yapılan Kadıköy İskelesi

Özet: Uzun süredir yapımı devam eden Kadıköy İskelesi tamamlanma aşamasına gelmiştir. Gazetelerde çıkan haberlere göre iskele 29 Ekim’de açılacaktır. Yazar bu yeni iskeleyi beğendiğini ifade etmiştir. Yazara göre bu iskelede insanlar vapurlara daha rahat binecektir. Bu bakımdan tamamlanması sevindiricidir.

ULUNAY, “Boşalan Köyler”, *Milliyet*, 13 Ekim 1959.

Konu: İstanbul’a Gelen Köylülerin Yeniden Köylere Dönmesi

Özet: İstanbul’un nüfusu hızla artmaktadır. Köylerde ve küçük kasabalarda iş bulamayan insanlar iş bulma umudu ile İstanbul’a gelmiştir. Bu durum İstanbul’da çarpık kentleşmeye yol açmıştır. Öte yandan köylerin boşalması tarım ve hayvancılığı olumsuz etkilemiştir. İstanbul’a gelen bu köylüler İstanbul’da umduklarını bulamayınca geri dönmeye başlamıştır. Yazar köylülerin geri dönmesini mantıklı bulmuştur.

ULUNAY, “Sadizm”, *Milliyet*, 19 Ekim 1959.

Konu: Amerika’da Bir İdam Mahkûmunun On Bir Yıl İdamı Beklemesi

Özet: Amerika’da bir idam mahkûmunun cezası on bir yıl boyunca infaz edilmemiştir. İdam mahkûmu on bir yıl bir hücrede bekletildikten sonra idama edilmiştir. Yazar bir insanın on bir yıl boyunca ölümü beklemesinin dayanılmaz bir işkence olduğunu düşünmektedir. Yazar bundan dolayı Amerikalı yetkilileri vicdansızlıkla suçlamaktadır.

ULUNAY, “Keşmir”, *Milliyet*, 26 Ekim 1959.

Konu: Çin’in Keşmir’i İşgal Etmesi

Özet: Hindistan’a bağlı bulunan Keşmir bölgesi Çin tarafından işgal edilmiştir. Müslüman bir ülke olan Hindistan’ın komünist bir ülke tarafından işgale uğraması son derece üzücüdür. Yazar Birleşmiş Milletlerin bu olaya hemen müdahale etmesi gerektiğini düşünmektedir.

ULUNAY, “Halide Pişkin’in Ölümü”, *Milliyet*, 3 Kasım 1959.

Konu: Halide Pişkin’in Ölümü

Özet: Ünlü tiyatro oyuncusu Halide Pişkin hayatını kaybetmiştir. Yazar Halide Pişkin son derece başarılı bir tiyatro oyuncusu olduğunu yerinin asla doldurulamayacağını düşünmektedir. Bu bakımdan ölümünden büyük üzüntü duyduğunu söylemiştir.

ULUNAY, “Hatırat ve Tarih”, 4 *Milliyet*, Kasım 1959.

Konu: Bir Gazetenin Yanlış Bilgiler Vermesi

Özet: Bir gazetede eski kabadayılardan Arif Bey hakkında bir tefrika çıkmıştır. Bu tefrikada Arif Bey hakkında tarihi bilgiler verilmiştir. Yazar verilen bilgilerde yanlışlıklar olduğunu belirtmektedir. Yazara göre bu tür tefrikaların daha dikkatli hazırlanması gerekmektedir.

ULUNAY, “Süprüntüler”, *Milliyet*, 6 Kasım 1959.

Konu: Bir Amerikan Şirketinin İstanbul’da Fabrika Açmak İstemesi

Özet: Bir Amerikan şirketi İstanbul’daki süprüntüleri gübre yapmak için fabrika kurmak istemektedir. Bu amaçla hükümete başvurulmuştur. Hükümet bu teklife sıcak bakmaktadır. Bu fabrikanın açılması İstanbul’un temizliği açısından faydalı olacaktır.

ULUNAY, “Defineler”, *Milliyet*, 7 Kasım 1959.

Konu: Türkiye’nin Tarihi Zenginliği

Özet: Anadolu birçok büyük uygarlığa ev sahipliği yapmıştır. Bu topraklarda yaşayan bütün medeniyetler bu topraklarda önemli eserler bırakmıştır. Ne yazık ki insanlarımız bu tarihi zenginliğin farkında değildir. Tarihi eserlerimiz bakımsızlıktan bir bir yok olmaktadır.

ULUNAY, “Regaib Kandili ve Yılbaşı”, *Milliyet*, 9 Kasım 1959.

Konu: Regaib Kandili’nin Yılbaşına Denk Gelmesi

Özet: Bu sene Regaib Kandili yılbaşına denk gelmiştir. Regaib Kandili Müslümanlar tarafından kutsal sayılan bir gecedir. Bu bakımdan bu gecenin ibadetle geçirilmesi gerekmektedir. Öbür taraftan yılbaşı gecesı Hıristiyanların eğlence gecesidir. Ülkemizde de yılbaşı geceleri kutlanmaktadır. Vatandaşların bu gece ne yapacakları merak edilmektedir.

ULUNAY, “Posta Kutusu”, *Milliyet*, 11 Kasım 1959.

Konu: Okuyucu Mektuplarına Cevap

Özet: Yazar uzun süreden beri okuyucu mektuplarına cevap veremediği için bu yazısında okuyucu mektuplarına cevap vereceğini söylemiştir. Yazar ilginç bulduğu birkaç mektubu seçerek bunlara cevap vermiştir.

ULUNAY, “Cıvıtlıyorsunuz Dostlarım!”, *Milliyet*, 12 Kasım 1959.

Konu: Adana’da Amerikalı Askerlerin Bir Minareye Çıkarak Dine Hakaret Etmeleri

Özet: Adana’da Amerikalı iki asker sarhoş bir şekilde bir caminin minaresine çıkmıştır. Bu iki asker bu hareketleri ile İslamiyet ile alay etmeye çalışmıştır. Yazar Amerikalıların bizim ülkemizde bizim dinimiz ile alay etmesini kabullenememektedir.

ULUNAY, “Ceviz Tomrukları”, *Milliyet*, 18 Kasım 1959.

Konu: Ceviz Ağacı Tüccarlarının Kötü Durumu

Özet: Avrupa’ya ceviz ağacı ihraç eden tüccarlar son zamanlarda kötü günler yaşamaktadır. Ekonomik sıkıntı yaşayan bu tüccarlar hükümete başvurarak hükümetten mali destek istemiştir. Yazar bir taraftan bu tüccarlara acıdığını öbür taraftan ceviz ağaçlarına daha çok acıdığını belirterek hangisine üzüleceğini bilmediğini ifade etmektedir.

ULUNAY, “Terbiye Bahsi”, *Milliyet*, 26 Kasım 1959.

Konu: Bir Okuyucunun Mektubu

Özet: Yazar bu yazısında bir okuyucunun mektubuna yer vermiştir. Mektup sahibi çocuk terbiyesinde dayanın gerekliliğini savunmuştur. Yazar mektup sahibine hak vererek çocukların iyi bir aile terbiyesi alabilmesi için bazen dayanın gerekli olduğunu belirtmiştir.

ULUNAY, “Zehirciler”, *Milliyet*, 28 Kasım 1959.

Konu: Eroin Satıcıları

Özet: Gazetelerde her gün eroin çeteleri ile ilgili haberler çıkmaktadır. Uyuşturucu maddeleri satan bu çeteler toplumun damarlarına zehir enjekte ederek topluma ciddi zararlar vermektedir. Bu çetelerin önüne geçilebilmesi için bu tür suçlara daha ağır cezaların verilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “İstanbul Aşkı”, *Milliyet*, 29 Kasım 1959.

Konu: İstanbul Aşkı

Özet: Yazar İstanbul’a büyük bir aşkla bağlandığını ifade etmektedir. Birçok şehir geze hatta yurtdışında uzun yıllar kalan yazar hiçbir şehri bu kadar çok sevmediğini söylemektedir. Yazar kendisi gibi pek çok sanatçının İstanbul âşığı

olduğunu söylemektedir. İstanbul üzerine bu kadar şarkı ve şiir yazılmasının nedeni de budur.

ULUNAY, “Sezar’ın Hakkı”, *Milliyet*, 1 Aralık 1959.

Konu: Radyoda Verilen Bazı Bilgilerin Yanlış Olması

Özet: Radyoda Şemsettin Sami ile ilgili bir program yapılmıştır. Programda Şemsettin Sami’nin hayatı anlatılmıştır. Bu tür programlar dinleyiciler açısından son derece faydalıdır; ancak verilen bilgilerin tamamının doğru olması gerekmektedir. Nitekim bu programda da büyük bir hata yapılmıştır. Sabah gazetesinin ilk Şemsettin Sami tarafından çıkarıldığı söylenmiştir. Oysa Sabah gazetesi ilk Mihen Efendi tarafından çıkarılmıştır.

ULUNAY, “Ağaç Matemi”, *Milliyet*, 2 Aralık 1959.

Konu: Orman Yangınları Üzerine

Özet: Ormancılar Kongresi’nde orman yangınlarının önlenmesi için ormanları yakanların idam edilmesi istenmiştir. Yazar orman yakanların idam edilmek bir tarafa ceza bile almadığını söylemektedir. Birçok yazısında bu konuya yer veren yazar yetkililerden ormanların korunması konusunda ümidini kesmiştir.

ULUNAY, “Bu Sahipsiz Şehir...”, *Milliyet*, 3 Aralık 1959.

Konu: Pendik’te Tersane Yapılması

Özet: Ankara’dan gelen bir habere göre Pendik’te Ortadoğu’nun en büyük tersanesi yapılması için karar alınmıştır. Pendik İstanbul’un en güzel sahillerinden biridir. Buraya tersane yapılması durumunda bu doğal güzellik kısa bir süre içinde yok olacaktır. Tersane yerine buraya turistik merkezlerin yapılması daha doğrudur.

ULUNAY, “Kargalar”, *Milliyet*, 5 Aralık 1959.

Konu: İstanbul Şehir Konservatuvarı Müdürü Eşref Antıkacı’nın Hastalanması

Özet: İstanbul Şehir Konservatuvarı Müdürü Eşref Antıkacı hastalanmıştır. Onun hastalanmasını fırsat bilen bazı kişiler yerine göz dikmişlerdir. Ömrüne klasik Türk müziğine adanmış bir insana bu kadar vefasız davranılması yazar tarafından ağır bir dille eleştirilmiştir.

ULUNAY, “Bir Yıldız Aranıyor”, *Milliyet*, 1 Ocak 1960.

Konu: İzmir’de Bir Filmde Eşeğin Başrol Olarak Oynatılmak İstenmesi

Özet: İzmir’de bir film şirketi ilanla eşek aramaktadır. Film şirketi çekeceği filmde eşeğe başrol vermiştir. Şirket bundan dolayı kabiliyetlibir eşek aramaktadır. Yazar eşeğin ne gibi bir kabiliyeti olabileceğini sorgulamaktadır. Nükteli bir dille eşek eşektir demektedir.

ULUNAY, “Verem Haftası ve Tükürük”, *Milliyet*, 4 Ocak 1960.

Konu: Veremle Mücadele

Özet: Ülkemizde verem haftası kutlanmaktadır. Bu amaçla bazı etkinlikler düzenlenmiştir. Halka veremden nasıl korunacağı konusunda bilgiler verilmektedir. Yazara göre veremin en büyük nedeni tükürüktür. Veremle mücadele edilmek isteniyorsa sokakların tükürükten arındırılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Yılan Hikâyesi”, *Milliyet*, 5 Ocak 1960.

Konu: Pendik’te Tersane Yapılması

Özet: Son zamanlarda Pendik’e tersane yapılacağı yönünde bazı dedikodular çıkmıştır. Daha önce de bu yönde söylentiler çıkmasına rağmen hükümet buraya tersane yapmak için bir girişimde bulunmamıştır. Yazara göre Pendik’e tersane yapma fikri ilk olarak Atatürk döneminde düşünülmüş; ancak o dönem araştırmalar yapılmış ve Pendik’in tersane için uygun olmadığı anlaşılmıştır. Bunun üzerine bundan vazgeçilmiştir. Şimdi bu projenin yeniden gündeme gelmesi gereksizdir. Pendik Koyu gibi bir doğa harikasının tersane yapılarak mahvedilmesi doğru değildir.

ULUNAY, “Sarhoş”, *Milliyet*, 6 Ocak 1960.

Konu: Sarhoş Bir Adamın Ailesine Zulmetmesi

Özet: Küçük bir okuyucu yazara bir mektup göndererek babasının her gece içip kendilerine zulmettiğini anlatmıştır. Küçük çocuk bu kötü durumdan kurtulmak için yazardan yardım istemektedir. Yazar, alkolün ciddi bir bağımlılık olduğunu ifade ederek sarhoşların ne nasihatten ne de musibetten anladığını belirtmektedir.

ULUNAY, “Koyunoğlu Müzesi Hakkında”, *Milliyet*, 7 Ocak 1960.

Konu: Konya’da Bir Koleksiyoncunun Koleksiyonunu Müzeye Bağışlamaması

Özet: Konya’da yaşayan Ahmet İzzet Koyunoğlu’nun büyük bir koleksiyonu vardır. Bu şahıs daha önce devlete başvurarak kendisine bir yer verilmesi durumunda bütün koleksiyonunu müzeye bağışlayacağını belirtmiştir. Devlet bu adamın bütün isteklerini kabul etmesine rağmen bu adam kararından vazgeçmiştir. Yazar koleksiyoncuların çok kıskanç insanlar olduğunu belirterek bu adamın da kıskançlık yüzünden böyle davrandığını düşünmektedir. Yazara göre bu inat fazla sürmeyecektir ve koleksiyon müzeye bağışlanacaktır.

ULUNAY, “Bir Cevap”, *Milliyet*, 9 Ocak 1960.

Konu: Bir Gazetede Çıkan Bir Yazıya Cevap

Özet: Bir gazetede İslam dini üzerine bir yazı çıkmıştır. Bu yazıda İslamiyet'te 12 tarikat olduğu iddia edilmiştir. Yazar bunun yanlış bir bilgi olduğunu belirterek İslamiyet'te 300'e yakın tarikatın olduğunu iddia etmiştir. Yazara göre İslam dini hakkında çok yanlış bilgiler verilmektedir. Bu yanlış bilgiler yüzünden İslam dini korku dini haline gelmiştir.

ULUNAY, “Nasreddin Hoca'nın Heykeli”, *Milliyet*, 11 Ocak 1960.

Konu: İstanbul Belediyesinin Nasreddin Hoca'nın Heykelini Dikeceğine Dair Söylentiler

Özet: İstanbul Belediyesinin Nasrettin Hoca'nın heykelini dikeceği önünde söylentiler dolaşmaktadır. Bu söylentiler gerçeği yansıtmamaktadır. Zaten böyle bir şeye de ihtiyaç yoktur. Çünkü Nasrettin Hoca fıkraları ile uluslar arası bir şöhret kazanmıştır.

ULUNAY, “Tavuk ve Yumurta”, *Milliyet*, 12 Ocak 1960.

Konu: Yumurta İhracatının Düşmesi

Özet: Son dönemlerde yumurta ihracatında büyük bir düşüş yaşanmıştır. Bunun nedeni yumurtaların küçülmesidir. Avrupa ülkeleri 50 gramın altındaki yumurtaları almamaktadır. Tavuk üreticileri tavukları iyi beslemediği için yumurtaların gramı düşünce ülke ekonomisi büyük bir zarara uğramıştır.

ULUNAY, “Kıyaksın Be Hacıfendi”, *Milliyet*, 13 Ocak 1960.

Konu: Salihlili Bir Milyonerin İlginç Vasiyeti

Özet: Salihlili bir milyoner ilginç bir vasiyette bulunmuştur. Yaşlı adam ölünce tabutunun dört güzel kadın tarafından taşınmasını istemiştir. Yazar bu adamın keyfine düşkün biri olduğunu belirterek ölürken bile aklının güzellerde olduğunu söylemektedir. Yazara göre her insan etrafında güzeller olmasını istemektedir.

ULUNAY, “Bir Basın Toplantısı”, *Milliyet*, 14 Ocak 1960.

Konu: Bir Sanatçının Basın Toplantısında Çıplak Konser Vermek İstemesi

Özet: Adı verilmeyen bir bayan sanatçı vereceği basın toplantısında çıplak konser vereceğini açıklamıştır. İlgi çekmek amacıyla seçilen bu yol doğru değildir. Çünkü gerçek sanatçı sesi ile anılmak istemektedir. Zaten bu sanatçının sesi iyi değilse ne yapsa da kısa süre sonra unutulacaktır.

ULUNAY, “Kazâ ve Cezâ”, *Milliyet*, 16 Ocak 1960.

Konu: Ülkemizde Trafik Kazalarının Artması

Özet: Ülkemizde trafik kazaları giderek artmaktadır. Kazaların artmasında bozulan kamyonların rolü büyüktür. Bozulan kamyonların yolun ortasında tamir edilmek istenince kazalar kaçınılmaz olmaktadır. Yetkililerin bu noktada önlemler alması daha doğru olacaktır.

ULUNAY, “Temizlik Lâzım”, *Milliyet*, 18 Ocak 1960.

Konu: Haydarpaşa İskelesi’nde Serserilerin Barınması

Özet: Haydarpaşa İskelesi serseriler tarafından istila edilmiştir. Yolcu olmayan bu serseriler iskeleyi barınmak için kullanmaktadır. Tuvalet ihtiyaçlarını bile burada gören bu serseriler yolcuları ve turistleri rahatsız etmektedir. Yetkililerin buradaki bu serserilere engel olması gerekmektedir.

ULUNAY, “Yine Hacıfendiye Dair”, *Milliyet*, 19 Ocak 1960.

Konu: Salihlili Bir Zenginin Vasiyeti

Özet: Salihlili zengin bir adam ilginç bir vasiyette bulunmuştur. Zengin adam tabutunun dört güzel tarafından taşınmasını vasiyet etmiştir. Yazar önceki yazılarından birinde bu olayı anlattığını ve okuyucuların bu habere büyük bir ilgi gösterdiğini ifade etmektedir. Yazar bu konuyla ilgili çok sayıda mektup aldığını söylemektedir.

ULUNAY, “İşkence Bahçeleri”, *Milliyet*, 20 Ocak 1960.

Konu: Hayvanların Hayvanat Bahçesinde Rahatsız Olması

Özet: Milano’da bir hayvanat bahçesinde hastalanan bir kutup ayısı havaların soğuması ile birden iyileşmiştir. Havaların soğuması ile hayvanın iyileşmesi onun doğal ortamında olmadığı için hastalandığını göstermektedir. Hayvanların doğal ortamından alınarak hayvanat bahçelerine konulması hayvanlara yapılan en büyük işkencedir.

ULUNAY, “Ocak’dan Yandık...”, *Milliyet*, 21 Ocak 1960.

Konu: 1959 Yılıının Ocak Ayında Meydana Gelen Felaketler

Özet: 1959 yılının ocak ayında pek çok felaket üst üste gelmiştir. 7 Ocak’ta Sirkeci’de bir bina patlamış bu olayda 36 kişi ölmüştür. 14 Ocak’ta İskenderun Limanı’nda bir tanker batmış bu olayda da 19 kişi ölmüştür. 25 Ocak’ta ise Küçükalyalı’da bir sinema çökmüş 150’den fazla kişi göçük altında kalmıştır. Yazar bu olaylardan hareketle ocak ayının bir önceki sene uğursuz geçtiğini düşünmemektedir. Yazar aynı felaketlerin 1960’ta yaşanmamasını temenni etmektedir.

ULUNAY, “Bir Te’sisin Etrafında”, *Milliyet*, 22 Ocak 1960.

Konu: Konyalı Bir Koleksiyoncunun Evinin Müze Yapılmasını İstemesi

Özet: Yazar bir yazısında Konyalı Koleksiyoncu İzzet Koyunoğlu'nun bir türlü koleksiyonunu müzeye bağışlamasının halk tarafından eleştirildiğini yazmıştır. Bu yazı üzerine İzzet Koyunoğlu yazara bir mektup yazarak bütün eserlerini bağışlamak istediğini; ancak tek bir şartının olduğunu söylemiştir. İzzet Koyunoğlu'nun şartı evinin müze yapılmasıdır.

ULUNAY, “Aşirementûnî!”, *Milliyet*, 23 Ocak 1960.

Konu: Bazı Kişilerin Tercüme Eserleri Kendileri Tercüme Etmiş Gibi Göstermesi

Özet: Son zamanlarda bazı kişiler önceden tercüme edilen eserleri alıp üzerinde küçük değişiklikler yaparak kendileri tercüme etmiş gibi göstermektedir. Bu davranış eseri önceden tercüme eden kişinin emeğini çalmaktadır. Bu da kul hakkına girmektedir.

ULUNAY, “Mi'râc Kandili”, *Milliyet*, 25 Ocak 1960.

Konu: Mîrac Kandili

Özet: Yazar bu yazısında Mirac Kandili olması sebebiyle Mirac olayı hakkında bilgi vermiştir. Yazarın anlatımına göre peygamberliğinin on ikinci senesinde Hz. Muhammed evinden alınarak göğe yükseltilmiştir. Burada kendisine üç hediye bağışlanmıştır. Bu hediyeler: Beş vakit namaz, bakara suresinin sonu ve peygamberin, şirk koşanlar dışında bütün ümmetinin affedileceği müjdesidir.

ULUNAY, “Kıyasda Hayat Vardır”, *Milliyet*, 26 Ocak 1960.

Konu: Adana'da İşlenen Bir Cinayet

Özet: Adana’da üç kişi yanlarında çalıştıkları ailenin bütün üyelerini öldürmüşlerdir. Yakalanan üç kişiden biri hemen idam edilmiş, diğerleri de 24 yıla mahkûm edilmiştir. Yazar bu tür suçlarda anında kısas ilkesinin uygulanmasını istemektedir.

ULUNAY, “Zîta Şa Fişka da Pînâ”, *Milliyet*, 29 Ocak 1960.

Konu: Real Madrid ve Nice Arasında Oynanan Futbol Maçı

Özet: Real Madrid ve Nice arasında futbol maçı oynanacaktır. Real Madridli bir taraftar takımının kazanması durumunda gol atan her futbolcuyla karısının bir gece beraber olacağını söylemiştir. Bunun üzerine Nice taraftarı üç kız kardeş de takımlarının kazanması durumunda bütün takımla birer gece beraber olacağını söylemişlerdir. Yazar bu çılgın haberleri ağır bir dille eleştirmektedir.

ULUNAY, “Bir İdam Münasebeti ile”, *Milliyet*, 30 Ocak 1960.

Konu: Bursa’da Bir Mahkûmun İdam Edilmesi

Özet: Bursa’da bir mahkûm idam edilirken ip kopmuş mahkûm yere yuvarlanmıştır. Bu olay büyük bir skandaldır. Cellâtın bu kadar sakar olmaması gerekmektedir. İdam cezaları en caydırıcı suçlardır. Bu bakımdan idam cezasının halkın önünde infaz edilmesi gerekmektedir. Ancak bu cezalar halkın önünde infaz edilirken bu tür fiyaskolar yaşanmamalıdır.

ULUNAY, “Temizlik Başlangıcı”, *Milliyet*, 1 Şubat 1960.

Konu: İstanbul’da Vapurların Temiz Tutulması

Özet: İstanbul’da zabıta vapurlarda sigara içenlere, tükürenlere ve etrafı kirletenlere ceza kesmeye başlamıştır. Bu geç kalmış bir uygulamadır; ancak

başlaması bile sevindiricidir. Eğer bu uygulama aynı kararlılıkla sürdürülürse vapurların temizlik problemi çözülecektir.

ULUNAY, “Fena Konuşuyoruz”, *Milliyet*, 4 Şubat 1960.

Konu: Türkçenin Doğru Kullanılmaması

Özet: Ülkemizde insanlar Türkçeyi doğru kullanmamaktadır. Zaten Türkçe öz Türkçe hareketi yüzünden iyice fakirleşmiştir. Arapça ve Farsça sözcükler olmadan insanlar duygu ve düşüncelerini tam ifade edememektedir. Buna bir de Türkçenin yanlış kullanımı eklenince durum endişe vermektedir. Radyo ve tiyatrolar dilin en güzel kullanıldığı yerle olmasına rağmen ülkemizde buralarda bile Türkçe doğru kullanılmamaktadır. Bu durum karşısında önlem alınması gerekmektedir.

ULUNAY, “Nis Kazandı”, *Milliyet*, 6 Şubat 1960.

Konu: Real Madrid-Nice Maçı

Özet: Real Madrid-Nice arasında futbol maçı yapılmıştır. Real Madridli bir taraftar takımının kazanması durumunda gol atan her futbolcuyla karısının bir gece beraber olacağını söylemiştir. Nice taraftarı üç kız kardeş de takımlarının kazanması durumunda bütün futbolcularla birer gece olacaklarını iddia etmişlerdi. Netice de maç yapılmıştır ve maçı Nice kazanmıştır. Şimdi herkes bu üç kız kardeşin sözünde durup durmayacağını merak etmektedir.

ULUNAY, “Feryâd!”, *Milliyet*, Şubat 8 1960.

Konu: Bazı Tüccarların Ticarete Sahtekârlık Yapması

Özet: Yazar bu yazısında bir okuyucunun kendisine gönderdiği mektuba aynen yer vermiştir. Adı verilmeyen mektup sahibi bir tüccar olduğunu belirtmektedir. Bazı tüccar arkadaşlarının halkı kandırmak için yaptıkları

sahtekârlıkları tek tek anlatmaktadır. Yazar anlatılanlar karşısında şaşkına dönmüştür.

ULUNAY, “Bir Daha Kar Yağarsa”, *Milliyet*, 9 Şubat 1960.

Konu: Kış Ayı Gelmesine Rağmen Herhangi Bir Tedbir Alınmaması

Özet: Ülkemizde kış iyice kendini hissettirmiştir. İstanbul’da kış demek felaket demektir. Özellikle de karın yağması İstanbul’da hayatı felç etmektedir. Buna rağmen yetkililer hâlâ İstanbul’da kar hazırlığı yapmamıştır. Avrupa’da kış hazırlıkları daha sonbaharda tamamlanır. Ne yazık ki ülkemizde hiçbir zaman bu hazırlıklar tamamlanmaz.

ULUNAY, “Su, Su! Yine Su...”, *Milliyet*, 11 Şubat 1960.

Konu: İstanbul’da Su Kesintisinin Olması

Özet: İstanbul’da ana borunun patlaması sonucu bazı semtlerde su kesintisi yaşanmıştır. Yazar böyle bir olayın Avrupa’da asla meydana gelmeyeceğini su kesintisinin ancak ülkemize has bir durum olduğunu düşünmektedir. Yazar bu noktada belediyeyi suçlu görmektedir.

ULUNAY, “Biraz İntibah”, *Milliyet*, 13 Şubat 1960.

Konu: İstanbul’da Deniz Ulaşımında Eski Vapurların Kullanılması

Özet: İstanbul deniz ulaşımında büyük sıkıntılar yaşanmaktadır. Yolcu sayısı fazla vapur sayısı azdır. Bundan dolayı seferlerde izdiham yaşanmaktadır. Tarz-ı Nevîn ve Sehab adlı vapurlar ise iyice eskimiştir. Bu iki vapurun seferden alınması gerekmektedir. Bunların yerine yeni ve daha büyük vapurların sefer yapması gerekmektedir.

ULUNAY, “Mahdum Beyler”, *Milliyet*, 15 Şubat 1960.

Konu: İstanbul’da Yakalanan Bir Hırsız Çetesi

Özet: İstanbul’da bir hırsız çetesi yakalanmıştır. Çetenin yedi üyesi de lise öğrencisidir. Üstelik bu gençler zengin ailelerin çocuklarıdır. Çocuklar hırsızlığı zevk için yaptıklarını itiraf etmişlerdir. Bu çocuklar kadar bu çocuklara sahip çıkmayan aileleri de suçludur. Hatta belki aileleri onlardan daha çok suçludur.

ULUNAY, “İki Müntehâ”, *Milliyet*, 16 Şubat 1960.

Konu: Zıt Karakterde İki Çocuk

Özet: Yazar bu yazısında zıt karakterli iki çocuktan bahsetmiştir. Bunlardan birincisi tam bir kitap âşığıdır. Kitapla yatıp kitapla kalkmaktadır. Ailesi çocukları başka hiçbir şeyle ilgilenmediği için bu durumdan şikâyetçidir. Öbür taraftan bir başka çocuk ise hiç kitap okumamaktadır. Bu çocuğun ailesi de çocukları okumadığı için şikâyet etmektedir. Yazar bu iki çocuğun da orta yolu bulması gerektiğini düşünmektedir.

ULUNAY, “Bir Kelimenin Tahlili”, *Milliyet*, 17 Şubat 1960.

Konu: Felek Kelimesinin Anlamı

Özet: Yazar bu yazısında felek kelimesini açıklamaya çalışmıştır. Felek sözcüğü gökyüzü anlamına gelmektedir. Edebiyatımızda bu sözcüğe sıkça yer verilmiştir. Bu sözcük şarkılarda da geniş yer bulmuştur. Ayrıca bu sözcüğün kullanıldığı atasözleri de mevcuttur. Yazar bütün bunlara örnekler vermiştir.

ULUNAY, “114’üncü Sene”, *Milliyet*, 18 Şubat 1960.

Konu: Jandarmanın Kuruluşunun 114. Yıldönümü

Özet: Jandarma Komutanlığı kuruluşunun 114. yıldönümünü kutlamıştır. Yazar bu yazısıyla Jandarma Komutanlığına tebriklerini iletmektedir. Yazar jandarmanın ülkenin güvenliğini korumak için gece gündüz görevde olduğunu belirtmektedir. Yazar halkın bu isimsiz kahramanlara minnettar olduğunu ifade etmektedir.

ULUNAY, “İki Hâile”, *Milliyet*, 19 Şubat 1960.

Konu: Hayvanlara ve Doğaya Karşı İşlenen Suçlar

Özet: Konya’da sarhoş bir adam hamile bir atın karnında yavrusunu çıkararak öldürmüştür. Doğanşehir’de ise bir adam kızdığı bir adamın yirmi beş tane ağacını soyarak ağaçların kurumasına yol açmıştır. Bu iki olaya bakarak ülkemizde insanların hayvanlara ve doğaya nasıl davrandığı anlaşılabilmektedir. Ne yazık ki halkımız doğayı ve hayvanları sevmemektedir.

ULUNAY, “Adaletin Tecellisi”, *Milliyet*, 22 Şubat 1960.

Konu: Amerika’da İdama Mahkûm Olan Bir Adam İçin Af İstenmesi

Özet: Amerika’da Jasmin adlı bir adam idama mahkûm olmuştur. Ülkenin ve dünyanı birçok yerinden insanlar bu adamın affedilmesi için Amerikan Adalet Bakanlığına mektup göndermektedir. Yazara göre insanların adalete müdahale etmesi doğru değildir. Çünkü bu insanlar bu adamdan zarar görmese bile bu adamdan zarar gören insanlar vardır. Bu bakımdan bu adamın idam edilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Tarihten Bir Sahife”, *Milliyet*, 23 Şubat 1960.

Konu: Windsor Dükü Sekizinci Edvard’ın Krallıktan Feragat Ettirilmesi

Özet: Windsor Dükü Sekizinci Edvard karısı ile zıpzip dansı yaparken gazeteciler tarafından görüntülenmiştir. Bu olay bütün dünyada büyük yankı uyandırmıştır. Zamanında İngiliz kraliyet ailesi yabancı bir kadınla evlenmek isteyen Edvard'ı kraliyetten feragat ettirmişlerdir. İngiliz kraliyet ailesinin bu kararının doğruluğu işte şimdi anlaşılmıştır.

ULUNAY, “Ne Konuşuyoruz?”, *Milliyet*, 24 Şubat 1960.

Konu: Halkın Gündelik Hayattaki Konuşmaları

Özet: Değişen zamanla birlikte halkın konuştukları da değişmiştir. Eskiden insanlar edebiyattan, müzikten, felsefeden bahsederken şimdi ise insanlar geçim sıkıntılarından bahsetmektedir. Hayat pahalılığının artması ile birlikte insanların konuştukları tek şey geçim derdi ve kira artışı olmuştur.

ULUNAY, “Argo ve Küfür”, *Milliyet*, 25 Şubat 1960.

Konu: Ankara Genelevinde Argonun Yasaklanması

Özet: Ankara Genelevinde argo yasaklanmıştır. Yazar bu noktada argo ve küfrün karıştırıldığını düşünmektedir. Yazar geneleve düşmüş bir kadından kibar konuşmasını beklemenin hata olduğunu düşünmektedir. Bu bakımdan bu yasağın anlamsız olduğunu düşünmektedir.

ULUNAY, “Hakikat Olan Hurâfe”, *Milliyet*, 27 Şubat 1960.

Konu: Pendik'e tersane Yapılması

Özet: Pendik'e tersane yağılacağı yönünde uzun süredir dedikodular dolaşmaktadır. Ancak son gelişmelerden anlaşılıyor ki bu dedikodular gerçek olacaktır. Pendik gibi bir doğa harikasını tersane dumanına bulamak akıl karı

değildir. Ancak yetkililer bu işte kararlıdır. Birçok hata gibi bu hatadan da vazgeçmeyeceklerdir.

ULUNAY, “Garip Bir Alışveriş”, *Milliyet*, 29 Şubat 1960.

Konu: Aydın’da Bir Öğretmenin Elyazması Bir Kuran-ı Kerim Satmak İstemesi

Özet: Aydın’da bir öğretmen elyazması ve tezhipli bir Kuran-ı Kerim’i bir buçuk milyon liraya satmak istemektedir. Yazara göre Kuran-ı Kerim’e manevi değerinden ötürü değer biçmek mümkün değildir. Ancak yinede bu para çok fazladır. Hiç kimse bu parayı veremez.

ULUNAY, “Günlük Dertlerden”, *Milliyet*, 1 Mart 1960.

Konu: İstanbul’un Ulaşım Sorunu

Özet: İstanbul’da otobüsler fazla yolcu almaktadır. Yolcu fazlalığı izdihama yol açmaktadır. Yolcular bu durumdan çok rahatsızdır. Otobüs sayısının artırılması bu sorunu çözecektir. Ancak belediye bu durumu görmezden gelmektedir. Öte yandan biletçi ve yolcular arasında sık sık bilet parası yüzünden kavga çıkmaktadır. Yolcular mecburi olarak her gün bu sıkıntıları yaşamaktadır.

ULUNAY, “Mehmedçik Kalesi”, *Milliyet*, 3 Mart 1960.

Konu: Çanakkale’de Yapılan Şahitler Anıtı

Özet: Çanakkale’de yapılan Şehitle Abidesi 21 Ağustos 1960’ta tamamlanacaktır. Abidenin bu tarihe kadar tamamlanması mümkün görünmektedir. Çünkü inşaatın çok az işi kalmıştır. Yazarı kaygılandıran durum abidenin bittikten sonra kendi haline terk edilmesidir. Abidenin kendi haline terk edilmesi demek iki sene içinde çürümesi demektir. Bu bakımdan abide tamamlandıktan sonra görevliler

tarafından kontrol altında tutulmalıdır. Nitekim Gelibolu’da bulunan İngiliz Abidesi’nin bir müdürü vardır. Müdür abidenin her türlü işi ile ilgilenmektedir. Bu sayede abide dimdik ayakta durmaktadır.

ULUNAY, “Eğrilen Fidanlar”, *Milliyet*, 4 Mart 1960.

Konu: Küçük Çocukların Hırsızlığa Alışması

Özet: Akşehir’de bir ortaokul öğrencisi hırsızlık yaparken yakalanmıştır. Ülkemizde hırsızlık olayları her zaman yaşanmıştır. Ancak bu olay çocuklar arasında hiç bu kadar yayılmamıştır. Son zamanlarda yakalanan hırsızların büyük bir çoğunluğu çocuklardır. Bu durum endişe vericidir. Çocukların hırsızlığa alışması bunu bir meslek olarak algılaması ülkemizin geleceği açısından felaket demektir.

ULUNAY, “El Yazması Kitaplar”, *Milliyet*, 10 Mart 1960.

Konu: Elyazması Kitapların İlgi Görmesi

Özet: Elyazması eserler son zamanlarda ilgi görmeye başlamıştır. Birçok okuyucu yazara mektuplar göndererek bu eserler hakkında bilgi istemektedir. Ayrıca kimileri bizzat yazarın yanına elyazması eser götürerek buların fiyatı hakkında bilgi almak istemektedir. Yazar bu eserlerle ilgilenen bir komisyon kurulmasını teklif etmektedir.

ULUNAY, “Mekteplerde Kumar”, *Milliyet*, 11 Mart 1960.

Konu: Van Lisesinde Öğrencilerin Kumar Oynaması

Özet: Gazetelerde çıkan bir habere göre Van Lisesinde öğrenciler kumar oynamış, kumar yüzünden büyük bir kavga çıkmıştır. Kavgada pek çok öğrenci yaralanmıştır. Öğrencilerin okulda kumar oynaması büyük bir olaydır, kumar

yüzünden kavga etmeleri ise daha büyük bir olaydır. Bu öğrencilerin hemen okuldan atılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Çırağan Sarayı”, *Milliyet*, 18 Mart 1960.

Konu: Çırağan Sarayı’nın Kumarhane Yapılamak İstenmesi

Özet: Çırağan Sarayı restore edilerek kumarhane yapılmak istenmektedir. Bu amaçla bir heyet Monte Karlo’ya gönderilmiştir. Çırağan Sarayı Osmanlı’nın adını taşımaktadır. Bu bakımdan insanlara padişahı, sarayı hatırlatmaktadır. Eğer burası kumarhane yapılırsa artık kumarı hatırlatacaktır. Osmanlı’nın hatırasını yıkmaya gerek yoktur.

ULUNAY, “Kız Kulesi”, *Milliyet*, 3 Mayıs 1960.

Konu: Kız Kulesi’nin Karaya Bağlanmak İstenmesi

Özet: Kız Kulesi karaya bağlanmak istenmektedir. Bu son derece yanlış bir düşüncedir. Çünkü Kız Kulesi İstanbul’un sembolüdür. Ancak o suyun ortasındaki hali ile semboldür. Eğer karaya bağlanırsa artık sembol olmayacaktır.

ULUNAY, “Rast Gele”, *Milliyet*, 6 Mayıs 1960.

Konu: İtalya’dan Bir Avcı Kafilesinin Ülkemize Gelmesi

Özet: İtalya’dan 2500 kişilik bir avcı kafilesi ülkemize gelecektir. Bu avcılar uzun süre ülkemizde kalıp avlanacaktır. Oysa ülkemizde av sezonu kapanmıştır. Bu avcılar gelip avlanma yasağı olan bir dönemde hem de nesli yok olmak üzere olan av hayvanlarımızı avlamaları kabul edilebilir bir durum değildir. Yetkililerin bunu önlemesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Lâf ü Güzâf”, *Milliyet*, 25 Mayıs 1960.

Konu: Türk Kadınlar Birliğinin Genelevdeki Kadınlar Üzerine Araştırma Yapması

Özet: Türk Kadınlar Birliği genelevlerde çalışan kadınların neden bu yola düştüklerini tespit edilmesini istemektedir. Birlik eğer tek neden ekonomik sorunlar ise bu kadınların hemen istihdam edilmesini veya kendilerine nafaka bağlanmasını istemektedir. Yazara göre bu karışık bir durumdur. Kadınlar Birliği bu işin içinden çıkamayacaktır. Çünkü genelev sayısı kadar gizli fuhuş yapılan randevuevi vardır. Buradaki kadınların durumu da düşünüldüğünde sorunun çözümü hayli zordur.

ULUNAY, “Bugünkü Vaziyet”, *Milliyet*, 28 Mayıs 1960.

Konu: 27 Mayıs Darbesi

Özet: Ordu ülkenin kötü gidişatını durdurmak amacıyla 27 Mayıs'ta yönetime el koymuştur. Yazara mevcut şartlar altında hükümetin görevini yapması mümkün değildi. Bu bakımdan ordunun yönetime el koyması ülke geleceği açısından daha hayırlıdır.

ULUNAY, “Marşlar Dair”, *Milliyet*, 31 Mayıs 1960.

Konu: Milli Marşlar Üzerine

Özet: Büyük milli başarılarından sonra marşlar bestelenmektedir. Bunun en güzel örneği İstiklal Marşı'dır. Ne yazık ki milletimizin İstiklal Marşı ve Onuncu Yıl Marşı dışında başak marşı yoktur. Ancak milletin böyle marşlara ihtiyacı vardır.

ULUNAY, “İlim ve Hürriyet”, *Milliyet*, 1 Haziran 1960.

Konu: Üniversitelerde Yaşanan Olaylar

Özet: Üniversiteler bilim yuvası olarak kurulmuştur. Ülkemizde temellerini Fatih Sultan Mehmet atmış, Mustafa Kemal Atatürk çağdaş hale getirmiştir. Ne yazık ki son zamanlarda bu bilim yuvalarında öğrenci olayları yaşanmaktadır. Polisin, copun gölgesinde eğitimin devam etmesi üzücüdür.

ULUNAY, “1 Milyar 166 Milyon”, *Milliyet*, 10 Haziran 1960.

Konu: Devletin Borçları

Özet: Başbakan radyoda bir açıklama yaparak devletin borçları hakkında bilgi vermiştir. Verilen bilgilere göre sadece Toprak Mahsulleri Ofisinin 1 milyar 166 bin lira borcu vardır. Bu büyük bir miktardır. Tek bir kurumun bu borca sahip olması ürkütücüdür. Başbakan bu borçların ödenmesi için halkın uzun süre kemer sıkmasını istemektedir.

ULUNAY, “Şehitler Çelengi”, *Milliyet*, 11 Haziran 1960.

Konu: Çanakkale Şehitleri İçin Hükümetin beş Yüz Çelenk Göndermesi

Özet: Hükümet Çanakkale Şehitleri için beş yüz çelenk göndermiştir. Gönderilen bu çelenkler ortalama 75 bin lira tutmuştur. Bu para çelenklere verileceğine yarım kalan Çanakkale Şehitleri Abidesi tamamlanmalıydı. Çünkü Türk milleti onlara Türk bayrağını vererek zaten en büyük çelengi vermiştir.

ULUNAY, “Bu Millet Öder!”, *Milliyet*, 13 Haziran 1960.

Konu: Eski Hükümetin Arkasında Büyük Bir Borç Bırakması

Özet: Eski hükümet arkasında büyük bir borç bırakmıştır. Buna karşılık hazinede tek kuruş para bırakmamıştır. Türk milleti bu borcu kendisi ödemek istemektedir. Bu amaçla vatandaşlar parmağındaki yüzükleri bile hazineye bağışlamıştır.

ULUNAY, “Bir Yatağın Tâlî”, *Milliyet*, 14 Haziran 1960.

Konu: Eski Meclis Başkanının Padişah Yatağında Yatması

Özet: Eski Meclis Başkanı Refik Koraltan antika eşyalara çok meraklıdır. Refik Koraltan bu amaçla müzelerden kendi özel kullanımı için çok sayıda antika eşya almıştır. Bunlardan en ilginç evinde bulunan padişah yatağıdır. Müzelerde sergilenmesi gereken bu yatağı Refik Koraltan üzerinde uyumak için evine getirmiştir.

ULUNAY, “Arpalıklar”, *Milliyet*, 15 Haziran 1960.

Konu: İdare Meclisi Üyeliği

Özet: Ülkemizde en gereksiz görev idare meclisi üyeliğidir. Bu görevde bulunanlar hiçbir iş yapmamaktadır. Birçoğu ilkökul mezunu bile değildir ve okuma yazma bilmemektedir. Bu üyelerin yaptığı tek şey maaş almaktır.

ULUNAY, “Günahlar Çığ Gibidir”, *Milliyet*, 17 Haziran 1960.

Konu: Eski Hükümetin Yolsuzlukları

Özet: Eski hükümet üyeleri görevleri süresince büyük yolsuzluk yapmışlardır. Önceleri hiçbir şeyi olmayan bu adamlara iktidara geldikten sonra zengin olmuştur. Ancak devran yine değişmiştir. Şimdi hesap verme zamanı gelmiştir. Yapılan yolsuzluklar bir bir ortaya çıkacaktır.

ULUNAY, “Bir İyadet Münasebetiyle”, *Milliyet*, 5 Temmuz 1960.

Konu: Devlet Demir Yolları Müdürü Rüştü Bey’in Hastalanması

Özet: Devlet Demir Yolları Müdürü Rüştü Bey hastalanarak hastaneye kaldırılmıştır. Rüştü Bey bütün imkânsızlıklar içinde gece gündüz çalışarak en iyi şekilde hizmet vermeye çalışmış bir insandır. Bu bakımdan hastalanması son derece üzücüdür.

ULUNAY, “Küçük Davalar”, *Milliyet*, 6 Temmuz 1960.

Konu: İstanbul’daki Su, Ekmek ve Ulaşım Sorunları

Özet: İstanbul’un üç temel sorunu vardır. Yani belediye başkanının öncelikle bu üç sorunla mücadele edip bu sorunlara çözüm üretmesi gerekmektedir. Bunlardan ilki su sorunudur. 150 kuruşa satılan damacana su bir anda 500 kuruşa çıkmıştır. İstanbul’daki fırınlarda çıkan ekmekler ise çamur gibidir. Üstelik birçoğunun gramı eksiktir. İstanbul’un bir başka problemi de otobüslerde yaşanan izdihamdır.

ULUNAY, “Kitabın Çilesi”, *Milliyet*, 8 Temmuz 1960.

Konu: İnsanların Kitaba Önem Vermemesi

Özet: Ülkemizde kitaba önem verilmemektedir. Bir evde temizlik yapıldığı zaman atılan ilk şey kitaplardır. Bir eşya satılacaksa ilk kitaplardan başlanmaktadır. Kitabı kaderi sadece bizde böyledir. Avrupa’da kitaba büyük önem verilmektedir. İnsanlar kitapları için büyük kütüphaneler yaparak onları en iyi şekilde muhafaza etmektedir.

ULUNAY, “Kanun ve Tatbikatı”, *Milliyet*, 9 Temmuz 1960.

Konu: Kanunların Uygulanmaması

Özet: Türk Ceza Kanunu’nda yapılan bir değişiklikle orman yakma cezaları arttırılmıştır. Böylece ormanları yakanlar hakkında çok ağır cezalar vermenin önü açılmıştır. Ancak bu kanunların çıkması yeterli değildir. Önemli olan bu kanunların

uygulanmasıdır. Daha önce eroin kaçakçıları içinde aynı uygulama getirilmiş; ne yazık ki bu kanunların hiçbiri uygulanamamıştır. Aynı durumun bir daha yaşanmaması için bu kanunların uygulanması gerekmektedir.

ULUNAY, “Tali’siz Kelimeler”, *Milliyet*, 10 Temmuz 1960.

Konu: Hayvan Adlarının Hakaret Amaçlı Kullanılması

Özet: İnsanlarımız küfür etmesini çok sever. Makamı, görevi ne olursa olsun herkes mutlaka bir parça küfür kullanmaktadır. İnsanlarımız hayvan adalarını bile birbirlerine hakaret etmek için kullanmaktadır. Öküz, inek, eşek, katır gibi en faydalı hayvanlar bile birer hakaret sembolü olarak görülmektedir. Bu noktada insanlar bu hayvanlara haksızlık etmektedir.

ULUNAY, “Altın Dalaveresi”, *Milliyet*, 11 Temmuz 1960.

Konu: Altın Fiyatlarının Farklılık Göstermesi

Özet: Piyasada iki çeşit altın bulunmaktadır. Bunlardan birincisi cumhuriyet altınıdır ve fiyatı 105 liradır. İkincisi ise Reşat altınıdır. Onun da fiyatı 130 liradır. Normalde bu iki altınında ayarı aynıdır. Bu bakımdan fiyatlarının da aynı olması gerekmektedir. Öte yandan bazı sahtekârlar Suriye’den düşük ayarlı altın getirerek bunları Reşat altını diye satmaktadır. İnsanların bu aldatmacaya dikkat etmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Sıçan Heyetine Kudûmiye”, *Milliyet*, 12 Temmuz 1960.

Konu: Bir Heyetin Fare Öldürmeyi Öğrenmek İçin Avrupa’ya Gönderilmesi

Özet: Dört kişilik bir heyet fare öldürmeyi öğrenmek için Avrupa’ya gönderilmiştir. Heyet bu amaçla iki ay Avrupa’da kalacaktır. Her üye aylık 4500 lira

harçlık alacaktır. Fare öldürmek için heyet kurulması son derece abestir. Bu abes için bu kadar para harcanması ise anlaşılır gibi değildir.

ULUNAY, “Deşilen Yara”, *Milliyet*, 13 Temmuz 1960.

Konu: Orman Meselesi

Özet: Bir okuyucu ormanların koruması ile ilgili bir mektup göndermiştir. Yazar bu yazısında bu mektuba aynen yer vermiştir. Okuyucu mektubunda Türkiye’de ormanların korunması için 3 milyar lira paraya ihtiyaç duyulduğunu belirtmiştir. Okuyucuya göre bu para bulunursa ülkemizin ormanları kurutulacaktır.

ULUNAY, “Düzenlenmesi Gereken Bir Mesele”, *Milliyet*, 14 Temmuz 1960.

Konu: Bir Öğrencinin Avrupa’da Dönememesi

Özet: Bir aile çocuğunu okuması için Avrupa’ya göndermiştir. Çocuk okulu bitirip yurda dönmek istemiştir. Bu amaçla ailesinden yol parası istemiştir. Ancak aile döviz alamadığı için çocuk yurda dönememiştir. Bu döviz meselesinin artık halledilmesi gerekmektedir. İhtiyacı olan insanlara ihtiyaçları kadar döviz verilmelidir. Aksi takdirde büyük mağduriyetler yaşanmaktadır.

ULUNAY, “Küçük Davalara Zeyl”, *Milliyet*, 27 Temmuz 1960.

Konu: İstanbul’un Su, Ekmek ve Toplu Taşıma Sorunu

Özet: İstanbul’da bazı semtlerde su kesintileri yaşanmaktadır. Bir dönem yaz aylarında yaşanan bu kesintiler artık her mevsim yaşanır olmuştur. Ekmek meselesine gelince İstanbul’un ekmeği yenecek durumda değildir. Bazı fırınlarda çamur gibi ekmekler çıkarılmaktadır. İstanbul’un önemli sorunlarından biri de otobüslerin çok fazla yolcu almalarıdır. Bu konuyla ilgili daha önce de yazılar

yazılmasına rağmen İstanbul Belediyesi bu sorunlar karşısında sessiz kalmaya devam etmektedir.

ULUNAY, “Merak Ediyoruz”, *Milliyet*, 28 Temmuz 1960.

Konu: Topkapı Sarayı’nda Bulunan Değerli Eşyaların Sayımı

Özet: Yeni hükümet Topkapı Sarayı’ndan Merkez Bankasına götürülen mücevherleri saymıştır. Sayım sonunda 1951’deki sayımla aynı rakamlar çıkmıştır. Bu tür değerli eşyaların sadece sayılması yeterli değildir. Bu eşyalar için bir katalog çıkarılmalıdır. Böylece insanlar da hangi tarihi değerlere sahip olduklarını bileceklerdir.

ULUNAY, “Beyazıt Meydanı”, *Milliyet*, 29 Temmuz 1960.

Konu: Beyazıt Meydanı’nın Düzenlenmesi

Özet: Beyazıt Meydanı’na Hürriyet Abidesi dikileceği yönünde çeşitli haberler çıkmıştır. Beyazıt Meydanı Hürriyet Abidesi için son derece uygundur. Bu bakımdan abide buraya dikilmelidir. Ancak buraya abide dikilirken tarihi dokuya zarar vermemek gerekmektedir. Yetkililerin buna dikkat etmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Cennet ve Cehennem”, *Milliyet*, 30 Temmuz 1960.

Konu: Eski Hükümetin Yolsuzluklarının Ortaya Çıkması

Özet: Demokrat Parti hükümeti iktidarı boyunca keyfince bir yönetim sergilemiştir. Bu hükümet devrilince gelen yeni hükümet Demokrat Parti’nin bütün yolsuzluklarını tek tek ortaya çıkarmıştır. Araştırmalar eski hükümet üyelerinin büyük bir servete sahip olduklarını ortaya çıkarmıştır. Ancak bu üyeler şimdi yaptıklarının cezasını çekecektir.

ULUNAY, “Devâirde İnkılap”, *Milliyet*, 2 Ağustos 1960.

Konu: Yeni Hükümetin Devlet Dairelerinde Çalışmayan Memurları İşten Atması

Özet: 27 Mayıs 1960'ta iktidara gelen askeri rejim büyük bir yeniliğe imza atmıştır. Yeni hükümet devlet dairelerinde çalışmayan ve vatandaşın işini görmeyen memurların işine son vermiştir. Bu uygulama ile devlet dairelerine bir düzen gelmiştir.

ULUNAY, “Ölüm Kervanı”, *Milliyet*, 3 Ağustos 1960.

Konu: Trabzon'da Meydana Gelen Trafik Kazası

Özet: Trabzon'da 65 yolcu taşıyan bir kamyon uçuruma yuvarlanmıştır. Kazada 33 kişi hayatını kaybetmiştir. Kazada şaşırtıcı olan bir kamyonun 65 yolcu almasıdır. Yetkililerin bunu denetlememesi buna izin verilmesi büyük bir ihmaldir. Ne yazık ki bu ihmal 33 vatandaşın ölmesine yol açmıştır.

ULUNAY, “Saraylardaki Eşya”, *Milliyet*, 4 Ağustos 1960.

Konu: Meclis Başkanının Müzedeki Eşyaları Evine Götürmesi

Özet: Yapılan araştırmalara göre eski Meclis Başkanı müzedeki değerli eşyaları evine götürmüştür. Demokrat Parti'nin önde gelen isimlerinden biri olan eski Meclis Başkanın bu hareketi eski hükümetin nasıl yolsuzluk yaptığını açıkça göstermektedir. Müzedeki eşyaları alıp evine götürmek akıllı insanların işi değildir. Bunu ancak ruhsal dengesi bozuk insanlar yapar.

ULUNAY, “Turizm ve Avcılık”, *Milliyet*, 9 Ağustos 1960.

Konu: Av Silahlarının Toplanması

Özet: Yeni hükümet göreve geldikten sonra bütün ateşli silahları toplamıştır. Kısa bir süre sonra av silahları avcılara geri verilmiştir. Alınan son haberlere göre hükümet av silahlarını tekrar toplamaya hazırlanmaktadır. Av sezonunun yaklaştığı bir dönemde böyle bir karar alınması hem avcılığı hem de turizmi olumsuz etkileyecektir.

ULUNAY, “Öt Kekliğim Öt!..”, *Milliyet*, 14 Ağustos 1960.

Konu: Av Silahlarının Toplanması

Özet: Yeni hükümet göreve geldikten sonra ateşli silahları toplamıştır. Daha sonra tezkeresi olan avcılara av silahları geri verilmiştir. Ancak hükümetin yeniden bu silahları toplayacağı yönünde haberler çıkmaktadır. Yazar daha önce de bu konuyla ilgili bir yazı yazmıştır. Bu yazı geniş bir yankı uyandırmıştır. Bu bakımdan yazar hükümetin de bu konuya duysız kalmayacağını düşünmektedir.

ULUNAY, “Sümüklü Ab-ı Hayat”, *Milliyet*, 15 Ağustos 1960.

Konu: Salyangoz Böceğinin Suyunun İçilmesi

Özet: İngiliz Hava Kuvvetlerine bağlı bir pilot ilginç bir yöntem bulmuştur. Salyangoz böceğinin suyunu içen dört gün boyunca acıkıp susamamaktadır. Yazar bu yöntem sayesinde ülkemizdeki ekonomik sıkıntıların giderileceğini belirtmektedir. Yazar mizahi bir dille insanlarımızın bu su ile dört gün boyunca yemek parası vermekten kurtulacağını ifade etmektedir.

ULUNAY, “Güzellik Müsabakaları”, *Milliyet*, 16 Ağustos 1960.

Konu: Dünya Güzellik Yarışması

Özet: Dünya güzellik yarışmasında Türkiye güzeli ilk on beşe bile girememiştir. Bunun nedeni Türkiye’deki jüridir. Türkiye’deki yarışmada jüri mecburi bir güzel seçmiştir. Çünkü yarışmada hiç güzel kız yoktur. Jürinin bu durumda yarışmayı iptal edip yeni bir yarışma düzenlemesi gerekirdi.

ULUNAY, “Milli Servetlerimiz”, *Milliyet*, 17 Ağustos 1960.

Konu: Tarihi Eserlerin Korunması

Özet: Bir okuyucu tarihi eserlerimizin korunması ile ilgili bir mektup göndermiştir. Yazar bu yazısında bu mektuba yer vermiştir. Mektup sahibi tarihi eserlerin fotoğraflarını çekilerek listelenmesinin yapılmasını teklif etmiştir. Yazar bu teklifi makul görmüştür.

ULUNAY, “Can Pazarı”, *Milliyet*, 18 Ağustos 1960.

Konu: Trafik Kazaları

Özet: Ülkemizde araç sayısının artması ile trafik kazalarında da bir artış olmuştur. Neredeyse her gün kazalar sonucu çok sayıda insan hayatını kaybetmektedir. Trafik kazalarının en büyük nedeni sürücülerin kuralları ihlal etmesidir. Özellikle de aşırı hız kazalara davetiye çıkarmaktadır.

ULUNAY, “Gaddarlar ve Mağdurlar”, *Milliyet*, 19 Ağustos 1960.

Konu: İstanbul’da Dolandırılan Bir Çift

Özet: İstanbul’da bir çift emekli ikramiyesi ile bir ev almak istemiştir. Bu amaçla birkaç eve bakmışlardır. Bu sırada bir dolandırıcı çifti dolandırmıştır. Çiftin bütün parasını alan dolandırıcı ortadan kaybolmuştur. Bu tür dolandırıcılara hapis cezası yeterli değildir. Dolandırdıkları para da bunlardan geri alınmalıdır.

ULUNAY, “Bir Tebliğ Münasebetiyle”, *Milliyet*, 20 Ağustos 1960.

Konu: Vatandaşların Suçluları İhbar Etmesi

Özet: Örfi İdare Kumandanlığı bir tebligat yayımlayarak vatandaşın suçluları ihbar etmelerini istemiştir. Bu yöntem belki suçluların yakalanmasını kolaylaştıracaktır ve bu yönüyle de faydalı görünmektedir; ancak yöntemin bazı sakıncaları vardır. Örneğin birini sevmeyen bir kişi onu suçlu diye ihbar edebilir. Bu durumda masum insanlar suçsuz yere ceza alacaktır. Bundan kaçınılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Mehmedcik”, *Milliyet*, 21 Ağustos 1960.

Konu: Çanakkale Şehitleri Abidesi’nin Açılması

Özet: Çanakkale şehitleri anısına yapılan abide nihayet sona ermiştir. 21 Ağustos tarihinde de açılışı yapılacaktır. Bu vesile ile yazar bu yazısında şehitleri anmıştır. Yazısında Mehmet Akif Ersoy’un Çanakkale Şehitleri Destanı şiirine yer vermiştir.

ULUNAY, “Arz-ı Hâl”, *Milliyet*, 24 Ağustos 1960.

Konu: Av Silahlarının Toplanmaması

Özet: Yazar bu yazısında İçişleri Bakanı Tümgeneral M. İhsan Kızıloğlu’ndan övgü ile bahsettikten sonra ondan bir ricada bulunmuştur. Yazar avcılarının daha önce geri verilen av silahlarının bir daha toplanmamasını rica etmektedir. Yazar bakanın bu noktada kendisini kırmayacağını ümit etmektedir.

ULUNAY, “Vatandaş Türkçe Konuş”, *Milliyet*, 25 Ağustos 1960.

Konu: Vatandaşların Türkçeyi Kullanması

Özet: Yazar bu yazısında insanların gündelik hayatta Türkçeyi kullanmamalarını eleştirmektedir. Yazar herkesin Türkçe konuşmasını istemektedir. Ancak Türkçenin de doğru kullanılması gerektiğinin altını çizmektedir. Özellikle de gençlerin buna dikkat etmesini istemektedir.

ULUNAY, “Belka ile Stelka”, *Milliyet*, 26 Ağustos 1960.

Konu: Uzaya Gönderilen İki Köpek

Özet: Belka ve Stelka adlı iki köpek uzaya gönderilmiştir. Bu köpekler uzun bir aradan sonra sağ salım dünyaya dönmüştür. Bu sayede iki köpek bütün dünyada büyük bir ün kazanmıştır.

ULUNAY, “Radyo İmtihanları”, *Milliyet*, 27 Ağustos 1960.

Konu: Radyoya Alınacak Sanatçılar İçin Sınav Düzenlenmesi

Özet: Yeni hükümet radyoya ses sanatçısı almak için bir sınav düzenlemiştir. Eski hükümet alacağı sanatçılarda sesin güzelliğine ve yeteneğe bakmazdı. Arkası olan kişileri alırdı. Oysa yeni hükümet bu işi ciddiye almaktadır. Bu bakımdan bu sınavlar da aynı ciddiyet içinde yapılacaktır.

ULUNAY, “Haşmetlû Kırtasiye”, *Milliyet*, 29 Ağustos 1960.

Konu: Gereksiz Kırtasiyecilik

Özet: Yazar bu yazısında ülkemizdeki gereksiz kırtasiyecilikten yakınmaktadır. Devlet dairelerinde görülen bu formalite işler gereksiz olduğu kadar insanların zamanlarını ve enerjilerini de almaktadır. İnsanlar bu işlerle uğraşmaktan üretkenliklerini yitirmektedir. Yeni hükümetin bu duruma bir çözüm bulması gerekmektedir.

ULUNAY, “Esnafın Yemini”, *Milliyet*, 1 Eylül 1960.

Konu: İstanbul’daki Esnafların Dürüst Çalışacaklarına Dair Yemin Etmeleri

Özet: İstanbul’daki esnaflar toplanıp dürüst çalışacaklarına dair yemin etmişlerdir. Bu gereksiz bir harekettir. Çünkü namuslu esnaflar yemin etmesi bile dürüst davranmaktadır. Öte taraftan namuslu olmayan biri kırk kere de yemin etse yine sahtekârlık yapacaktır.

ULUNAY, “Şehirden İlham”, *Milliyet*, 3 Eylül 1960.

Konu: İstanbul’da Vapurlarda Görülen İzdiham

Özet: İstanbul’da vapurlarda büyük bir izdiham yaşanmaktadır. İnsanlar bilet aldıkları halde bırakın oturmayı ayakta duracak yer bulamamaktadır. Bu kabul edilebilir bir durum değildir. Yetkililerin artık bu duruma bir çözüm bulması gerekmektedir.

ULUNAY, “Veladet-i Nebevi Münasebetiyle”, *Milliyet*, 4 Eylül 1960.

Konu: Peygamber Efendimizin Doğum Günü

Özet: Yazar bu yazısında 4 Eylül’ün Peygamber Efendimizin doğum günü olduğunu belirtmiştir. Bu amaçla Peygamber Efendimiz hakkında bazı bilgiler vermiştir. Peygamberimiz daha doğmadan gelişi İncil’de müjdelenmiştir. Bazı Hristiyan din adamları bundan dolayı Peygamberimiz daha çocukken onu tanımış ve ona bağlanmışlardır.

ULUNAY, “Ağlayamayan Çeşmeler”, *Milliyet*, 5 Eylül 1960.

Konu: İstanbul’da Tarihi Eserlerin Tahrip Edilmesi

Özet: Tophane’de bulunan Nusretiye Camisi ve II. Mahmut Çeşmesi kısa bir süre önce restore edilmiştir. Bu tarihi eserler tıpkı eski haline getirilmiştir. Ancak işin üzücü tarafı bu eserler yine tahrip edilecektir.

ULUNAY, “Kumar”, *Milliyet*, 6 Eylül 1960.

Konu: Anadolu’da Kumar Oynanması

Özet: Anadolu’da her köşe başında bir kahvehane bulunmaktadır. İnsanlar sabahtan akşama kadar burada kumar oynamaktadır. Bu durum yasal olabilir; ancak işsiz güçsüz bu insanların bütün vakitlerini bu kahvehanelerde geçirmesi doğru değildir. Devletin bu insanlara iş vererek onları bu durumdan kurtarması gerekmektedir.

ULUNAY, “Ses ve Saz”, *Milliyet*, 7 Eylül 1960.

Konu: Ses Sanatçılarının Tükenmesi

Özet: Radyonun açtığı ses ve saz sınavında hayal kırıklığı yaşanmıştır. Bir tane b,e güzel sesli sanatçı bulunamamıştır. Yazar güzel sesli sanatçıların artık tükendiğini düşünmektedir. Bunun yanında iyi saz sanatçıları hâlâ mevcuttur.

ULUNAY, “Ne Şiş Yansın Ne Kebab”, *Milliyet*, 8 Eylül 1960.

Konu: Ev Sahibi ve Kiracıların Sorunları

Özet: Ülkemizde ev sahipleri ve kiracılar arasındaki sorun bir türlü adil bir şekilde giderilememiştir. Çıkan bazı yasalar kiracıları, bazıları ise ev sahiplerini mağdur etmiştir. Bu işte bir orta yol bulunmak zorundadır.

ULUNAY, “Kazara Yaşayanlar”, *Milliyet*, 10 Eylül 1960.

Konu: Trafik Kazalarının Artması

Özet: Bir günde içinde sadece iki trafik kazasında 40 kişi hayatını kaybetmiştir. Kazaların nedeni her zamanki gibi kural ihlalidir. Ülkemizde trafik kazaları o kadar artmıştır ki insanlar artık kaza olmasına değil kaza olmamasına şaşmaktadır.

ULUNAY, “Bir İkaz Münasebeti ile”, *Milliyet*, 14 Eylül 1960.

Konu: Türkçe Konuşma Kampanyası

Özet: Gençler Türkçe konuşma kampanyası başlatmıştır. Bazı kişiler bu kampanyaya karşı çıkarak ülkemizde Türklerin zaten Türkçe konuştuklarını, Türkçe konuşmayanların azınlıklar olduğunu, bunların da bilmedikleri için Türkçe konuşmadıklarını iddia etmişlerdir. Yazar bu iddialar karşı çıkmaktadır. Ülkemizde üç büyük azınlığın olduğunu belirten yazar bu üç azınlık grubun da Türkçe bildiğini düşünmektedir.

ULUNAY, “Ateş ve Demir”, *Milliyet*, 15 Eylül 1960.

Konu: Ormanların Korunması

Özet: İyi Ahlak Derneği ormanların korunması için bir kampanya başlatmıştır. Dernek bu amaçla herkesten ağaç dikmesini istemektedir. Yazara göre insanların ağaç dikmeden önce ağaçları sevmesi gerekmektedir. Önce mevcut ağaçlar korunmalıdır. Daha sonra yenileri dikilmelidir. Yoksa dikilen ağaçlar da kısa bir süre sonra kül olacaktır.

ULUNAY, “Dünyada Mekân...”, *Milliyet*, 16 Eylül 1960.

Konu: İstanbul’da Ev Kiralarının Yüksekliği

Özet: İstanbul’da ev kiralari çok yüksektir. Bundan dolayı pek çok kiracı mağdur olmaktadır. Bazı kiracılar ucuz ev bulabilmek için çok uzak semtlerde yaşamak zoruna kalmaktadır. Gazeteci Çetin Altan bile kiraların yüksekliğinden şikâyet ederek ev bulamadığını söylemektedir.

ULUNAY, “İçtimaî Hayat ve Metres”, *Milliyet*, 19 Eylül 1960.

Konu: Metres Hayatının Normal Karşılanması

Özet: İstanbul’da bir adam metresini başka bir adamla basınca metresini öldürmüştür. Son zamanlarda neredeyse herkes kendine bir metres tutmuştur. Eskiden de bu tür kaçamaklar yapıldı; ancak bunlar gizli tutulurdu. Oysa artık kimse bu tür işleri gizli yapmamaktadır. Bu da göstermektedir ki toplum hayatı iyice çökme noktasına gelmiştir.

ULUNAY, “Tırtıllar”, *Milliyet*, 22 Eylül 1960.

Konu: Ormanların Yok Olması

Özet: Ülkemizde ormanlar hızla yok olmaktadır. İnsanlar ısınma veya tarla açma bahanesi ile ormanları yok etmektedir. Ne yazık ki bu noktada insanlarımız çok duyarsızdır. Artvin’den bir okuyucu gönderdiği mektubunda buradaki ormanların nasıl yok edildiğini açıkça söylemiştir. Yazar bu mektubu aynen yayımlamıştır.

ULUNAY, “İki Cami Arasında”, *Milliyet*, 27 Eylül 1960.

Konu: Ev Sahipleri ve Kiracıların Sorunları

Özet: İstanbul’da hem ev sahipleri hem de kiracılar büyük bir sıkıntı çektiklerini iddia etmektedir. Gerçekten de bazen iki taraf da mağdur olmaktadır. Biri lehine alınan bir karar çoğu zaman diğeri aleyhine olmaktadır. Durum böyle olunca

işin içinden çıkılamamaktadır. İşin doğrusu iki tarafı da zor durumda bırakmayacak çözümler bulunmasıdır.

ULUNAY, “Mihridad’ın Tacı”, *Milliyet*, 28 Eylül 1960.

Konu: Celal Bayar’ın İntihar Teşebbüsü

Özet: Yassıada’da tutuklu bulunan eski Cumhurbaşkanı Celal Bayar kemeri ile intihar etmek istemiştir. Ancak başarılı olamamıştır. Yazar eski cumhurbaşkanının intihar girişimini suçluluk psikolojisine bağlamıştır.

ULUNAY, “Bitmeyen Facia”, *Milliyet*, 29 Eylül 1960.

Konu: Trafik Kazalarının Artması

Özet: Ülkemizde trafik kazaları günden güne artmaktadır. Avrupa’da araç sayısı bizden çok daha fazla olmasına rağmen bizdeki kadar trafik kazası meydana gelmemektedir. Bunun en büyük nedeni vatandaşlarımızın trafik kurallarını tam bilmemeleri, bilenlerin de bu kurallara uymamalarıdır. Ayrıca trafik denetimlerinin de yeterince sık yapılmaması kazalara yol açmaktadır.

ULUNAY, “Bodurun Safası”, *Milliyet*, 30 Eylül 1960.

Konu: İstanbul’da Bodrum Katında Âlem Yapan İki Kişinin Tutuklanması

Özet: İstanbul’da bir bodrum katında içki içip çıplak dansöz oynatan iki kişi yakalanmıştır. Aslına bu durumun yasal olmayan bir yanı yoktur. Eğer çıplak dansöz oynatıldığı için bu kişiler yakalınmışsa o zaman barlarda striptiz yapan ve yaptırımların da yakalanması gerekmektedir.

ULUNAY, “Tasarruf Bu Değildir”, *Milliyet*, 3 Ekim 1960.

Konu: Denizcilik Bankasının Memur Maaşlarından Kesinti Yapması

Özet: Denizcilik Bankası tasarruf yapmak amacıyla memur maaşlarına kesinti yapmaya başlamıştır. Bu yanlış bir uygulamadır. Her kurumda gerek olmadığı halde sırf birilerinin tavsiyesi üzerine birkaç memur çalıştırılmaktadır. Eğer tasarruf yapılacaksa bunlar işten atılarak tasarruf yapılmalıdır.

ULUNAY, “İhtifal mi, Panayır mı?”, *Milliyet*, 6 Ekim 1960.

Konu: Şeb-i Arus Kutlamaları

Özet: Şeb-i Arus kutlamaları Konya Belediyesinden alınarak bir heyete verilmiştir. Heyet kutlamaları organize etmek için otuz kişilik bir ekip kurmuştur. Bu ekip bütün kutlama merasimi ile ilgilenecektir. Ayrıca kutlamalar paralı olacaktır. Girişte herkesten belli bir ücret alınacaktır. Bu düzenlemeler kutlamayı gerçek amacından uzaklaştırmıştır. Olayı bir panayıra dönüştürmüştür.

ULUNAY, “Kuşların Cenneti”,7 *Milliyet*, Ekim 1960.

Konu: Manyas Gölü’ndeki Kuş Cenneti

Özet: Manyas Gölü’nde binlerce kuş yaşamaktadır. Bu durumu Koswis adlı bir Alman bilim adamı keşfetmiştir. Köylüler yıllarca burada yaşamalarına rağmen bu durumu anlayamamıştır. Hatta köylüler kuşlar ekinlerine zarar veriyor diye bu durumdan rahatsızdır. Ancak buranın bir kuş cenneti olduğu anlaşıncı bölge bir anda önem kazanmıştır.

ULUNAY, “Dünyadaki Mahşer Hesabı”, *Milliyet*, 11 Ekim 1960.

Konu: Demokrat Partililerin Yassıda’da Mahkemeye Çıkarılması

Özet: Eski hükümet üyeleri ihtiraslarının kurbanı olmuştur. Hepsi en yüksek mevkide olmalarına rağmen bununla yetinmemiş, daha fazlasını istemişlerdir. Bu açgözlülük onları şimdiki duruma düşürmüştür. Eski hükümet üyeleri şimdi Yassıada'da mahkemede hesap vermektedir. Bu onlar için ilk sorgu faslıdır. Onlar yaptıklarının hesabını bir de diğer tarafta verecektir.

ULUNAY, “Divan-ı Âlî”, *Milliyet*, 14 Ekim 1960.

Konu: Demokrat Partililerin Yassıada'da Mahkemeye Çıkarılması

Özet: eski hükümet üyeleri Yassıada'da mahkemeye çıkarılmıştır. Yazara göre mahkeme bir gün içinde sonuçlanacak bu suçlular cezalarını bulacaktır. Yazar Osmanlı'dan beri ilk defa devlet yöneticilerinin cezalandırılacağını söylemektedir. Bu bakımdan yazar bu günü tarihi bir gün olarak değerlendirmektedir.

ULUNAY, “Vazife ve İman”, *Milliyet*, 17 Ekim 1960.

Konu: Lise Mezunlarının Öğretmen Olarak Doğu Anadolu'da Görev Yapması

Özet: Yeni hükümet lise mezunlarının askerliklerini Doğu Anadolu'da öğretmen olarak yapmasına karar vermiştir. Bu itibarla 12 bin lise mezunu Doğu Anadolu'da öğretmen olarak görev yapacaktır. Bu çok önemli bir karardır. Çünkü bu bölge çok geri kalmıştır. Bunun en büyük nedeni de eğitimsizliktir. Verilen bu kararla bu sorun yavaş yavaş çözülecektir.

ULUNAY, “Dermansız Dertler”, *Milliyet*, 26 Ekim 1960.

Konu: İETT Şoförlerinin Sorunları

Özet: İstanbul'da otobüs yolcuları ne kadar otobüslerden ve otobüs şoförlerinden şikâyetçi ise bir o kadar da otobüs şoförleri yolculardan şikâyetçidir.

Yazar kendisi de yolcu olduğu için hep yolcuların sorunlarını anlattığını belirtmektedir. Ancak bu yazısında otobüs şoförlerinin sorunlarına yer vermiştir. Otobüs şoförleri de yolculardan yakındır.

ULUNAY, “Temizlik Seferberliği”, *Milliyet*, 28 Ekim 1960.

Konu: İstanbul’da Çevre Temizliği

Özet: İstanbul’da 1 Kasım’dan itibaren yeni bir dönem başlayacaktır. Artık sokakları kirletenlere ceza kesilecektir. Sokaklara çöp atmanın cezası 5 liradır. Bu ceza İstanbul’un temizliği açısından çok önemlidir. Çünkü İstanbullular gerçekten temizliğe hiç dikkat etmemektedir. Belki bu cezalar sayesinde İstanbul biraz temizlenir.

ULUNAY, “Munzir Mikroplar”, *Milliyet*, 3 Kasım 1960.

Konu: İstanbul’da Trenlerin Tahrip Edilmesi

Özet: İstanbul’da banliyö trenleri sürekli tahrip edilmektedir. Trenlerin ampulleri çalınmakta, koltuk döşemeleri yırtılmaktadır. Çalınan bu ampuller tren dışında hiçbir yerde kullanılmamasına rağmen bu kişiler sırf zevk almak için bu ampulleri çalmaktadır. Birkaç kişiden oluşan bu ahlaksız grup bütün insanların rahatını kaçırmaktadır.

ULUNAY, “San’atın Hakkı”, *Milliyet*, 7 Kasım 1960.

Konu: Radyoda Yapılan Tasfiye

Özet: Yeni hükümet radyoda büyük bir tasfiye yapmıştır. Yazara göre bu yerinde bir harekettir. Ancak yapılan tasfiye gerçek bir sanatçı da işten atılmıştır. Yazar Mustafa Çağlar’ın büyük bir sanatçı olduğunu belirterek onun görevinden atılmaması gerektiğini ifade etmektedir.

ULUNAY, “Şinasi’nin Büstü”, *Milliyet*, 8 Kasım 1960.

Konu: Şinasi’nin Büstünü Dikilmek İstenmesi

Özet: Şinasi’nin büstü ilk olarak Gümüşsuyu’na dikilmiştir. Ancak bu büst bir ara çalınmıştır. Daha sonra bulunan büst yeri müsait olmadığı için depoya kaldırılmıştır. Yazara göre bu büst için en uygun yer Cağaloğlu’dur. Şinasi’nin büstü buraya dikilmelidir.

ULUNAY, “Bizi Bilmeyenler”, *Milliyet*, 9 Kasım 1960.

Konu: Dünya Basınının Yassıada’daki Mahkûmlara İlgi Göstermesi

Özet: Dünya basını Yassıada’da tutuklu bulunan demokrat Parti üyelerine büyük ilgi göstermektedir. Birçok yabancı gazete ve dergi konuyla ilgili uzun yazılar yazmıştır. Ancak yazılan bu yazılar yanlışlıklar içermektedir. Örneğim Maç adlı bir dergi haberinde darbenin irtica tehlikesine karşı yapıldığını yazmıştır. Oysa bu gerçek dışıdır. Darbenin tek nedeni ülkenin kötü gidişatıdır.

ULUNAY, “Kıtlı Devam Ediyor!”, *Milliyet*, 11 Kasım 1960.

Konu: Trafik Kazaları Üzerine

Özet: Ülkemizde trafik kazaları doğal bir olay haline gelmiştir. Her gün birkaç tane meydana geldiği için insanlar bu durumu garipsememektedir. Ancak bu kazalar her gün çok sayıda insanımızın da canını almaktadır. Bu bakımdan trafik kazalarına karşı artık radikal çözümlerin üretilmesi gerekmektedir. Trafik suçlarına çok ağır cezalar verilirse kazalar azalacaktır.

ULUNAY, “Şinasi’nin Mezarı”, *Milliyet*, 14 Kasım 1960.

Konu: Şinasi'nin Mezarının Yerinin Bilinmemesi

Özet: Yazar bir yazısına Şinasi'nin mezarının yerinin bilinmediğini yazmıştır. Bunun üzerine bir okuyucu mektup göndererek Şinasi'nin mezarının yerini bildiğini açıklamıştır. Verilen bilgiler göre Şinasi'nin mezarı Gümüşsuyu'ndadır. Mektup sahibi eğer istenirse kendisinin bu yeri gösterebileceğini iddia etmiştir.

ULUNAY, “Saygı Kampanyası”, *Milliyet*, 15 Kasım 1960.

Konu: İstanbul Belediyesi'nin Saygı Kampanyası Başlatması

Özet: İstanbul Belediyesi saygı kampanyası başlatmaya hazırlanmaktadır. Bu amaçla öncelikle esnaflar denetlenecektir. Halka kaba davranan esnaflara ceza kesilecektir. Esnafın dışında yüksek sesle konuşanlar, küfür edenler ve insanları rahatsız edenler de cezalandırılacaktır. Yazara göre bu güzel bir kampanyadır. Halkın da desteği ile daha başarılı olacaktır.

ULUNAY, “Bozulan Türkçe”, *Milliyet*, 16 Kasım 1960.

Konu: Türkçenin Doğru Kullanılmaması

Özet: Yazar bu yazısında Türkçenin doğru kullanılmamasından yakınmıştır. Yazara göre Arapça ve Farsça sözcüklerin dilimizden atılması dilimizi fakirleştirmiştir. Ayrıca eski dil ve yeni dil kavramı da gereksiz bir tartışmadır. Bu tür tartışmalar dilimize hiçbir katkı sağlamamaktadır. Dilimizin henüz bir grameri yoktur. Bu tartışmalar yerine bir gramer oluşturulmalıdır.

ULUNAY, “Yedek Öğretmenler”, *Milliyet*, 17 Kasım 1960.

Konu: Lise Mezunlarının Askerliklerini Öğretmen Olarak Yapması

Özet: Yeni hükümet lise mezunlarının askerliklerini yedek subay olarak değil öğretmen olarak yapmalarına karar vermiştir. Bazı gençler bu karara olumlu yanıt verirken bazı gençler ise köyde öğretmenlik yapmayı kabul etmeyeceklerini ifade etmişlerdir. Hükümetin bu kararı yerindedir. Çünkü Doğu Anadolu'daki köylerde öğretmen bulunmamaktadır lise mezunlarının burada öğretmenlik yapması gerekmektedir.

ULUNAY, “Afdan Sonra”, *Milliyet*, 19 Kasım 1960.

Konu: Hapishaneden Çıkanlara İş Verilmemesi

Özet: Çıkan afla birlikte pek çok mahkûm serbest kalmıştır. Bu mahkûmlar günlerce iş aramalarına rağmen kimse bunlara iş vermemektedir. Yazar hem bu mahkûmlara acıdığını hem de güvenmediğini söylemektedir. Bu mahkûmlara devlet iş vermelidir.

ULUNAY, “Mes’ud Ülke”, *Milliyet*, 20 Kasım 1960.

Konu: Yazarın Hayalindeki Ülke

Özet: Yazar bu yazısında hayalindeki ülkeyi anlatmıştır. Bu ülkede her yer tertemiz ve yemyeşilidir. Hiç kimse suç işlemediği için mahkemeler ve hapishaneler bomboştur. Bu ülkede herkes birbirine güvendiği için çek ve senet kavramları yoktur. Bu ülkenin yöneticileri de bütün dünyevi ihtiraslarından arınmış kimselerdir.

ULUNAY, “Su Derdi”, *Milliyet*, 22 Kasım 1960.

Konu: İstanbul’un Su Sıkıntısı

Özet: İstanbul’un birçok semtinde su kesintileri yaşanmaktadır. İstanbul Belediyesi bu kesintilere bir çözüm bulamamıştır. Su kesintilerinden bıkan halk kendi çözümünü kendisi bulmaya çalışmaktadır. İmkânı olanlar evlerinin bahçelerine

kuyu açarak bu sıkıntıdan kurtulmaya çalışmaktadır ancak herkesin gücü buna yetmemektedir.

ULUNAY, “Göze Görünmeyen”, *Milliyet*, 24 Kasım 1960.

Konu: Karaborsa Üzerine

Özet: İstanbul’a gelen bir köylü aradığı bir şeyi hiçbir yerde bulamamıştır. Bunun üzerine köylüye bu şeyi ancak karaborsada bulacağını söylemişlerdir. Karaborsanın ne olduğunu bilmeyen köylü semt semt dolaşarak karaborsayı bulmaya çalışmıştır.

ULUNAY, “Yine Yedek Öğretmenler”, *Milliyet*, 25 Kasım 1960.

Konu: Lise Mezunlarının Askerliklerini Yedek Olarak Yapması

Özet: Yeni hükümet lise mezunlarının askerliklerini köylerde yedek öğretmen olarak yapmalarına karar vermiştir. Ancak birçok genç bu karara karşı çıkmaktadır. Yazara bu yönde çok sayıda mektup gönderilmiştir. Mektuplardan bir kısmı yedek öğretmenliğin maaşının az olmasından yakınırken bir kısmın da ise köy hayatının zorluğundan yakınılmaktadır.

ULUNAY, “Protesto”, *Milliyet*, 29 Kasım 1960.

Konu: Dünya Güzellik Yarışması

Özet: 1960 dünya güzellik yarışmasında Türkiye güzeline derece verilmemiştir. Oysa Türkiye güzeli dereceye giren bütün kızlardan çok daha güzeldir. Jüri açık bir şekilde Türk güzelinin hakkını yemiştir. Türklerin bu durumu protesto edip bir daha bu yarışmaya katılmaması gerekmektedir.

ULUNAY, “Gayr-i Meşru Servetler”, *Milliyet*, 30 Kasım 1960.

Konu: Eski Hükümet Üyelerinin Servetleri

Özet: Yassıada'da yargılanan Demokrat Parti üyelerinin servetleri açıklanmıştır. En büyük servet eski ticaret odası başkanına aittir. Yedi milyonluk bu servetin beş milyonu haksız kazançtır. Yazar bu haksız kazançların bu kişilere yar olmadığını söylemektedir.

ULUNAY, “Af Güzel Fakat...”, *Milliyet*, 1 Aralık 1960.

Konu: Hapishanedeki Mahkûmların Affedilmesi

Özet: Yeni hükümet iktidara geldikten sonra genel af çıkarmıştır. Böylece bütün suçlular bir anda serbest kalmıştır. Hırsız ve dolandırıcılar bir saniye bile boş kalmayarak yine eski işlerine dönmüşlerdir. Böylece halkın mal ve can güvenliği kalmamıştır. Yeni hükümet vatandaşın silahlarını da toplattığın için hırsızlar iyice cesaretlenmiştir. Halkın kendini koruyacak hiçbir şeyi kalmamıştır.

ULUNAY, “Müşâhedeler ve Neticeleri”, *Milliyet*, 7 Aralık 1960.

Konu: İstanbul'un Yaşanan Sorunlar

Özet: Yazar bu yazısında İstanbul'da yaşanan sorunlara yer vermiştir. Yazara göre İstanbul'un en önemli sorunlarından biri Kadıköy İskelesi'nde araçların yaya güvenliğini tehlikeye atmasıdır. Buranın araç trafiğine kapatılması ile bu sorun çözülmüştür. Ancak otobüslerdeki izdihama henüz bir çözüm üretilememiştir. Ayrıca sinema biletleri karaborsada satılmaktadır. Bunun da çözüme kavuşması gerekmektedir.

ULUNAY, “Mevlânâdan İlhâm”, *Milliyet*, 11 Aralık 1960.

Konu: Şeb-i Arus Kutlamaları

Özet: 11-17 Aralık tarihleri arasında Konya’da Şeb-i Arus kutlamaları yapılacaktır. Kutlamalar bu sene yeni yapıları Spor ve Sarayı’nda yapılacaktır. Bu bakımdan daha fazla insan gösterileri rahatlıkla izleyebilecektir. Yazar kendisinin de bu gösterilere katılacağını ifade etmektedir.

ULUNAY, “Hazret-i İysâya Arizâ”, *Milliyet*, 12 Aralık 1960.

Konu: Noel’de Çam Ağaçlarının Kesilmesi

Özet: Yazar bu yazısında Hristiyanları şikâyet etmektedir. Yazar Hristiyanların Hazreti İsa’nın yolundan saptığını belirtmektedir. Hazreti İsa iyilik ve hoşgöründe sembolleşirken onun kavmi şimdi insanlara zulmetmektedir. Noel Bayramı’nda bile Hazreti İsa’nın doğumu bahane edilerek binlerce çam ağacı kesilmektedir. Yazar bu olaydan büyük bir üzüntü duyduğunu ifade etmektedir.

ULUNAY, “Şundan Bundan”, *Milliyet*, 17 Aralık 1960.

Konu: Hükümetin Ağaçlandırma Kampanyası Başlatması

Özet: Hükümet büyük bir ağaçlandırma kampanyası yapmaya hazırlanmaktadır. Kampanyaya göre on sene içinde bir milyardan fazla ağacın dikilmesi hedeflenmektedir. Böyle bir kampanyanın başlatılması sevindiricidir ancak yeni ağaç dikmek kadar eski ağaçlarında korunması da önemlidir.

ULUNAY, “Şeb-i Arus = Vuslat Gecesi”, *Milliyet*, 19 Aralık 1960.

Konu: Şeb-i Arus’un Açıklaması

Özet: Yazar bu yazısında Şeb-i Arus’un açıklamasını yapmaya çalışmıştır. Yazar Şeb-i Arus’un kavuşma gecesi olduğunu belirtmiştir. Mevlana’ya göre kavuşma gecesi ölüm gecesidir. Mevlana Mesnevi’sinde ney sembolü ile

açıklamıştır. Ney asli vatanı olan kamışlıktan koparıldığı için inlemektedir. Mevlana da asli vatanından ayrı olduğu için üzülmemektedir. Ölüncce asli vatanına kavuşacaktır.

ULUNAY, “Cezayir Şehitleri”, *Milliyet*, 20 Aralık 1960.

Konu: Fransa’nın Cezayir’i Sömürmesi

Özet: Fransa Cezayir’de halka büyük bir zulüm uygulamaktadır. Fransız İhtilali’ni yapan ve insanlara özgürlük dersi veren Fransa şimdi Cezayir’de kendisi insanların özgürlüğünü elinden almaktadır. Ancak Cezayir halkı artık buna sessiz kalmayacaktır. Fransa da bu insanların özgürlüğünü vermek zorunda kalacaktır.

ULUNAY, “Atatürk’ün Heykeli”, *Milliyet*, 21 Aralık 1960.

Konu: İskenderun’da Atatürk Heykelinin Bombalanması

Özet: İskenderun’da Atatürk’ün heykeli bombalanmıştır. Bu olayı muhtemelen Hatay’ın Türk toprakların katılmasını hazmedemeyen kişiler yapmıştır. Atatürk bu ülkenin her karışına nüfus etmiştir. Heykelinin bombalanması ile bu anlayış yıkılamayacaktır. Bunlar gereksiz çabalaradır.

ULUNAY, “Belâ Sağnağı”, *Milliyet*, 22 Aralık 1960.

Konu: Gemi Kazaları

Özet: Bir Yunan gemisi boğazda bir Yugoslav gemisine çarpmıştır. Aynı gün bir İtalyan gemisi de Tarsus’ta İskenderun vapuruna çarpmıştır. Bu iki olayda da felaketin eşinden dönülmüştür. Bu tür felaketlerin önlenmesi kaptan kılavuzların kullanılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Kıssada Hayat Vardır”, *Milliyet*, 26 Aralık 1960.

Konu: İdam Cezasının Gerekliliği

Özet: Adana’da bir aileyi para için öldüren bir katil ile İstanbul’da para karşılığında cinayet işleyen bir katil idam edilmiştir. Bu katiller için idam cezası en doğru cezadır. Çünkü idam hem mağdurların hakkının vermektedir. Hem de caydırıcı bir nitelik taşımaktadır.

ULUNAY, “Katl-i Âmdan Sonra”, *Milliyet*, 30 Aralık 1960.

Konu: Noel Kutlamaları İçin Çam Ağaçlarının Kesilmesi

Özet: Yılbaşının yaklaşması ile birlikte insanları Noel Bayramı heyecanı sarmıştır. Ne yazık ki Noel kutlamaları için çok sayıda çam ağacı kesilmiştir. Türkiye gibi Müslüman bir ülkede böyle bir olayın yaşanması son derece üzücüdür. Hükümetin bu durum karşısında bir önlem alması gerekmektedir.

ULUNAY, “Yeni Yıla Başlarken”, *Milliyet*, 2 Ocak 1961.

Konu: Ülkemizde Ormanların Yok Olması

Özet: Ülkemizde ormanlar hızla yok almaktadır. Ağaç kesenler veya orman yangınlarına yol açanlar hafif cezalarla kurtulmaktadır. Üstelik ormanlar eskisi gibi iyi korunamamaktadır. Bu gidişle ülkemiz birkaç yıl içinde çöl olacaktır. Buna karşı ciddi önlemlerin alınması gerekmektedir.

ULUNAY, “Fal Palavrası”, *Milliyet*, 3 Ocak 1961.

Konu: Yeni Yıl Üzerine Kehanetler

Özet: Gazetelerde yeni yıl üzerine bazı kehanetler ortaya atılmıştır. Yazara göre bu tür tahminler her sene ortaya atılmaktadır; ancak hiçbirisi doğru çıkmamaktadır. Bu bakımdan insanların bu kehanetlere inanmaması gerekmektedir.

Falcıların geleceği bilmesi mümkün değildir. Onlar sadece bu yalanlarıyla zayıf insanları kandırıp paralarını almaktadır.

ULUNAY, “Seven Korumalı”, *Milliyet*, 14 Ocak 1961.

Konu: Sokaklarda Başboş Bırakılan Köpekler

Özet: Sokaklarda başboş bırakılan köpekler kuduz mikrobunu taşımaktadır. Bu köpekler insanlar için büyük bir tehlike arz etmektedir. Ne yazık ki bu köpekler tarafından ısırılan insanların durumu aileleri tarafından ciddiye alınmamaktadır. Bundan dolayı pek çok kişi kuduz hastalığından hayatını kaybetmiştir. Yazar ailelerden kuduz şüphesi taşıyan bireyleri ihmal etmemelerini istemektedir.

ULUNAY, “Turizm Hakkında”, *Milliyet*, 16 Ocak 1961.

Konu: Ülkemizde Turizmin Gelişmemesi

Özet: Ülkemiz sonsuz tarihi ve doğal güzelliğe sahiptir. Buna rağmen tanıtım yapılamadığı için turizmde çok geri kalmıştır. Ülkemizin yurtdışında ciddi bir tanıtıma ihtiyacı vardır. Çünkü Avrupa Türkiye hakkında çok yanlış fikirlere sahiptir. B önyargıların kırılması durumunda ülkemizde turizm alanında önemli bir gelişme sağlanacaktır.

ULUNAY, “Yine Kuduz”, *Milliyet*, 18 Ocak 1961.

Konu: Kuduz Vakalarının Artması

Özet: Ülkemizde kuduz vakalarında ciddi bir artış görülmüştür. Son olarak İstanbul’da bir genç kuduzdan hayatını kaybetmiştir. Kuduz vakalarının artmasının en büyük nedeni insanların bu hastalığı ciddiye almamasıdır. Kuduz olma ihtimali olan kişiler ne yazık ki hiçbir şey olmamış gibi hayatlarına devam etmektedir. Yazar bu konuda daha önce de yazılar yazmıştır. Ne yazık ki etkili olamamıştır.

ULUNAY, “Kara Kıştan Ders”, *Milliyet*, 20 Ocak 1961.

Konu: İstanbul’da Kışın Aniden Bastırması

Özet: İstanbul’da kış aniden bastırmıştır. İnsanlar hazırlıklı olmadığı için yağan kar hayatı felç etmiştir. Mevsim kış olasına rağmen ne yazık ki kimse kışa hazır değildir. Bu bakımdan bu aniden bastıran kar insanlara bir ders vermiştir.

ULUNAY, “Yazık Milletin Parasına”, *Milliyet*, 21 Ocak 1961.

Konu: Devlet Demir Yollarının Zarar Etmesi

Özet: Devlet Demir Yolları trenler için sinyalizasyon sistemi kurmayı istemiştir. Bu amaçla bir Amerikan şirketi ile anlaşılmıştır. Ancak kısa süre sonra dolar yükselince şirket fiyatı yükseltmiştir. Bunun üzerine iki taraf mahkemelik olmuştur. Mahkeme uzun sürdüğü için kurulan sistem yarım bırakıldığı için çürümüştür. Üstelik Devlet Demir Yolları davayı kaybetmiştir. Bundan dolayı Amerikan şirketine büyük bir tazminat ödenmiştir. Neticede kurum ciddi anlamda zarar etmiştir.

ULUNAY, “Bâtıl İtikad mı, Cinayet mi?”, *Milliyet*, 23 Ocak 1961.

Konu: Aydın’da İnsanların Yağmurun Dinmesi İçin Dört Eşeği Susuz Kuyuya Atması

Özet: Aydın’da aralıksız yağan yağmur sele yol açmıştır. Aydınlılar yağmurun durması için dört eşeği susuz kuyuya atmışlardır. Yazar bu olayın batıl inançla bir ilgisi olmadığını bunun tamamen cinayet olduğunu düşünmektedir. Yazar 20. yüzyılda insanların hâlâ bu tür batıl inançlardan medet ummalarına üzülmüştür.

ULUNAY, “Otelcilik Mektebi”, *Milliyet*, 25 Ocak 1961.

Konu: Otelcilik Okullarının Açılması

Özet: Ülkemizde otel işletmeciliği son derece kötü durumdadır. İstanbul’da çok lüks binalar yapılmasına rağmen bu otellerde sunulan hizmet müşteriye memnun etmemektedir. Ankara ve İstanbul’da açılan Turizm Okulları sayesinde bu sorun giderilecektir. Yazara göre bu okular çok büyük öneme sahiptir.

ULUNAY, “Bir Hakikatin Acısı”, *Milliyet*, 26 Ocak 1961.

Konu: Ülkemizde Okur Yazarlığın Düşük Olması

Özet: ülkemizde okuryazarlık oranı çok düşüktür. Cumhuriyetin ilanının üzerinden otuz yıldan fazla süre geçmesine rağmen bu oran hiç yükselmemiştir. Bu durumun en büyük nedeni insanlarımızın tembelliğidir. Bu şartlar altında ülkemizin gelişmemesi gayet doğaldır.

ULUNAY, “Bir Harika İçin”, *Milliyet*, 27 Ocak 1961.

Konu: Bir Polis Köpeğinin Başarısı

Özet: Doks adlı bir polis köpeği çok iyi koku almaktadır. Bu özelliği sayesinde çok sayıda kaçakçılık olayını çözmüştür. Çözdüğü olaylar sayesinde bu harika köpek dört altın yirmi yedi gümüş madalya kazanmıştır. Bu köpeğin varlığı suçluların cesaretini kırmaktadır. Yazar bu tür köpeklerin sayısının artmasını temenni etmektedir.

ULUNAY, “Tatlı Bahis”, *Milliyet*, 29 Ocak 1961.

Konu: İnsanların Türbelerden Medet Umması

Özet: İnsanlarımızın batıl inançlara karşı bir zaafı vardır. Ne yazık ki insanlar bir şeyi istedikleri zaman Allah’a dua etmek yerine başka şeylerden medet ummaktadır. Bu amaçla türbelere adaklar adanmaktadır. Yazar bu durumun dinimize göre haram olduğunu ifade etmiştir.

ULUNAY, “Soğuklar ve Kazalar”, *Milliyet*, 4 Şubat 1961.

Konu: Karlı Havalarda Kazaların Artması

Özet: Karlı havalar yüzünden kazalarda ciddi bir artış görülmüştür. Sürücülerin zincir takmaması kazaların en büyük nedenidir. Ayrıca trafik polislerinin de ciddi ihmali söz konusudur. Avrupa’da karlı havalarda zincirsiz araçlar trafiğe çıkarılmamaktadır. Oysa ülkemizde trafik kontrolleri yapılmadığı için böyle bir şey söz konusu değildir.

ULUNAY, “Bahşış ve Şoförler”, *Milliyet*, 7 Şubat 1961.

Konu: İstanbul’da Şoförlerin Bahşış Alamaması

Özet: İstanbul’da ilginç bir karar alınmıştır. Bahşış alan taksi şoförleri bir aylığına meslekten men edilecektir. Meslek grupları içinde en az bahşış alanlar şoförlerdir. Bu bakımdan böyle bir kararın alınması yersizdir. Zaten bu kararın denetlenmesi de mümkün değildir. Yazar neden böyle bir karar alındığına anlam verememiştir.

ULUNAY, “Zihniyet Farkına Bakın!”, *Milliyet*, 9 Şubat 1961.

Konu: Batı’nın Hayvan Sevgisi Konusunda Türkiye’den Daha Duyarlı Olması

Özet: Amerika Doğu Afrika’da kuraklık yüzünden ölme tehlikesi geçiren hayvanlar için 100 bin çuval mısır göndermiştir. Ülkemizde ise insanlar yağmurun

durması için dört eşği susuz kuyuya atmıştır. Yazar bu iki olaydan hareketle Batı'nın hayvan sevgisi konusunda Türkiye'den daha duyarlı olduğunu iddia etmiştir.

ULUNAY, “Ormandan Kurtuluyoruz”, *Milliyet*, 11 Şubat 1961.

Konu: Ülkemizde Ormanların Yok Olması

Özet: Yapılan bir araştırmaya göre 25 yıl içinde ülkemizde ormanlar yok olacaktır. Yazar bu haberden büyük memnuniyet duyduğunu ifade etmiştir. Çünkü her gün yeni bir orman yangını haberi çıkmaktadır. Bu durum yazarı çok üzmektedir. Ormanların yok olması ile yazar bu kötü haberleri okumaktan ve üzülmekten kurtulacaktır.

ULUNAY, “Kırık Hayatlar”, *Milliyet*, 3 Temmuz 1961.

Konu: Hasta Bir Kızın Yaşadığı Sıkıntılar

Özet: Çocuk felci geçirmiş bir kız ülkemizde tedavi edilememektedir. Ailesi çocuğu tedavi için İsviçre'ye götürmüştür. Ailenin maddi durumu iyi olmadığı için aile büyük sıkıntılar yaşamaktadır. Konsolosluk çocuğun kurtulma ihtimali olmadığı için aileye maddi yardımda bulunmamaktadır. Yazar bu olaydan büyük bir üzüntü duyduğunu ifade etmiştir. ayrıca konsolosluğun çocuğa yardımda bulunmamasını da ağır bir dille eleştirmiştir.

ULUNAY, “Ekmek Buhranı”, *Milliyet*, 4 Temmuz 1961.

Konu: İstanbul'un Ekmek Sorunu

Özet: İstanbul'da ciddi bir ekmek sorunu yaşanmaktadır. Fırıncılar halka eksik ekmek satmaktadır. Avrupa'da ekmek tane ile değil gramla satılmaktadır. Bundan dolayı böyle bir sıkıntı yaşanmamaktadır. Oysa ülkemizde hâlâ ekmek tane

ile satılmaktadır. Öte yandan ekmekler çamur gibidir. Belediyenin bu duruma artık bir çözüm bulması gerekmektedir.

ULUNAY, “Zavallı Türkçe”, *Milliyet*, 6 Temmuz 1961.

Konu: Türkçenin Yanlış Kullanılması

Özet: Türkçe için kapsamlı bir dilbilgisi hazırlanmadığı için ne yazık ki insanlar Türkçeyi gelişigüzel kullanmaktadır. Kimsenin uyduğu belli kurallar yoktur. Bundan dolayı Türkçe yanlış kullanılmaktadır. Türk Dil Kurumu bile bazen dil hatalarına düşmektedir. Bunun giderilmesi için hemen kapsamlı bir dilbilgisi kitabı yazılmalıdır.

ULUNAY, “Okuyucu Mektupları”, *Milliyet*, 10 Temmuz 1961.

Konu: Okuyucuların Mektupları

Özet: Yazar bu yazısında okuyucuların gönderdikleri mektuplara yer vermiştir. Bir okuyucu ülkemizde önemli kişilerin doğum ve ölüm tarihlerinin bilinmemesinden yakınmıştır. Bir okuyucu ise Üsküdar’daki su sorununun çözümü için yazardan yardım istemiştir.

ULUNAY, “Referandum Münasebetile”, *Milliyet*, 12 Temmuz 1961.

Konu: Referandumda Yaşanan Aksaklıklar

Özet: Ülkemizde hafta sonunda referandum yapılmıştır. Bu referandumda çeşitli sıkıntılar göze çarpmıştır. Örneğin seçmen kartları yanlış basılmıştır. Bundan dolayı insanlar oy kullanırken sıkıntı yaşamıştır. Referandum için kurulan sandıklar da halka uzak yerlere kurulmuştur. İnsanlar sandığa giderken zorluklar yaşamıştır.

ULUNAY, “Bir Şikâyetin Tahlili”, *Milliyet*, 13 Temmuz 1961.

Konu: İstanbul’da Yaşanan Bir Banka Soygunu

Özet: İstanbul’da yaşanan bir banka soygununda banka müdürü vurularak yaralanmıştır. Olay üzerine banka müdürü bankada bulunan kişilerin kendisine yardım etmediğini ifade etmiştir. Yazar bu noktada müdüre hak vermemiştir. Çünkü soyguncular silahlıdır. Bu bakımdan insanların yapabileceği bir şey yoktur.

ULUNAY, “Güzellik Yarışı”, *Milliyet*, 18 Temmuz 1961.

Konu: Ülkemizde Yapılan Güzellik Yarışmaları

Özet: Avrupa’da yapılan dünya güzellik yarışında ülkemiz yine derece alamamıştır. Bunun en büyük nedeni ülkemizde yapılan güzellik yarışmalarının ciddiye alınmamasıdır. Ülkemizde bu yarışmalar ticari kaygılarla yapılmaktadır. Ayrıca bu yarışmalara daha çok bar ve pavyonlarda çalışan kadınlar katılmaktadır. Bundan dolayı bu yarışmalarda gerçek Türkiye güzeli seçilememektedir.

ULUNAY, “Bir Okuyucuya Cevap”, *Milliyet*, 20 Temmuz 1961.

Konu: Bir Okuyucunun Mektubuna Cevap

Özet: Bir okuyucu yazara bir mektup göndermiştir. Bu mektubunda okuyucu işsiz olduğunu bundan dolayı bir gözünü satmak istediğini yazmıştır. Yazar bu yazısında bu okuyucunun mektubuna cevap vermiştir. Yazara göre bir insan çalışmak istedikten sonra mutlaka iş bulabilir. İnsanın par için organını satması doğru değildir.

ULUNAY, “Bir İçim Su”, *Milliyet*, 21 Temmuz 1961.

Konu: İstanbul’un Su Sorunu

Özet: İstanbul’da Erenköy’de bir yangın meydana gelmiştir. İtfaiye olay yerine zamanında gitmiş; ancak su olmadığı için yangına müdahale edememiştir. Çölün ortasında bulunan Kuveyt deniz suyunu arıtarak tatlı su haline getirirken İstanbul’da yanı başındaki Sapanca’dan su getirememektedir.

ULUNAY, “Şehvet Haydutları”, *Milliyet*, 31 Temmuz 1961.

Konu: Bir Köy Öğretmenine Tecavüz Edilmesi

Özet: Anadolu’da bir köy öğretmeni tecavüze uğramıştır. Ne yazık ki suçlular düşük cezalar almıştır. İngiltere’de tecavüz suçun cezası 30 yıldır. Bundan dolayı bu ülkede bu tür suçlar oldukça az işlenmektedir. Ancak bizde cezalar düşük olduğu için suç oranları oldukça yüksektir.

ULUNAY, “Okuyucu Mektupları”, *Milliyet*, 3 Ağustos 1961.

Konu: Okuyucu Mektuplarına Cevaplar

Özet: Okuyucular gönderdikleri mektuplarda yazara çeşitli sorular yöneltmiştir. Yazar bu yazısında bu sorulara cevap vermiştir. Bir okuyucu yazara intiharın dindeki yerini sormuştur. Bir okuyucu ise Gazi Hasan Paşa hakkında bilgi istemiştir. Yazara bu sorulara cevaplar vermiştir.

ULUNAY, “Enayi Avcıları”, *Milliyet*, 8 Ağustos 1961.

Konu: İstanbul’da Bir Kadının Dolandırılması

Özet: İstanbul’da bir kadın Taksim Parkı’nda dolaşırken bir üçkâğıtçıya rastlamıştır. Kadın adamın papazı nereye koyduğunu gördüğünü sanmış. Bundan dolayı papaz olduğunu düşündüğü karta 50 lira koymuştur. Kadın iddiayı kaybedince zararını çıkarmak için bir daha oynamıştır. Böylece kadın cebindeki bütün parayı kaybetmiştir. Yazar insanların bu tür tuzaklara düşmemelerini istemektedir.

ULUNAY, “Hayvan Çilesi”, *Milliyet*, 21 Ağustos 1961.

Konu: Hayvanlara Eziyet Edilmesi

Özet: İstanbul’da bir köpek sahibinin oğlunu ısırıştır. Bunun üzerine köpek belediyenin köpek yuvasına götürülmüştür. Köpek sahibi birkaç gün sonra köpeğini görmeye gittiğinde köpeğinin açlıktan perişan halde olduğunu görmüştür. Bunun üzerine köpek sahibi hemen köpeğini alıp evine götürmüştür. Yazara göre hayvanlar sadece bizim ülkemizde böyle eziyet görmektedir. Avrupa’da hayvanlar da en az insanlar kadar değerlidir.

ULUNAY, “Gangsterlere Karşı”, *Milliyet*, 23 Ağustos 1961.

Konu: Banka Soygunlarına Karşı Alınacak Önlemler

Özet: Banka soygunlarının artması üzerine bu soygunlara karşı alınacak önlemler tartışılmaya başlanmıştır. Bir okuyucu gönderdiği mektubunda bankadaki güvenlik görevlilerinin pehlivanlardan seçilmesini teklif etmiştir. Yazara göre bu bir çözüm değildir. Çünkü soyguncular silahlıdır. Bunun yerine her kata ayrı güvenlik görevlisi bırakılması daha mantıklıdır.

ULUNAY, “Kör Kuyunun Hikâyesi”, *Milliyet*, 25 Ağustos 1961.

Konu: İstanbul’da Bir Vatandaşın Kuyu Açmak İstemesi

Özet: İstanbul’da bahçeye meraklı bir vatandaş bahçesini sulamak için bir kuyu açmıştır. Kuyuyu kazarken bir kayaya rastlayınca devletten dinamit almak istemiştir. Ancak bu adama dinamit verilmemiştir. Yazara göre böyle namuslu insanlara devletin zorluk çıkarmaması gerekmektedir.

ULUNAY, “Okuyucu Mektupları”, *Milliyet*, 26 Ağustos 1961.

Konu: Okuyucuların Mektuplarına Cevaplar

Özet: Okuyucular gönderdikleri mektuplarda yazara çeşitli konularda sorular yöneltmiştir. Yazar bu yazısında bu sorulara cevaplar vermiştir. Bir okuyucu yazara Babil Kulesi'nin ne zaman yapıldığını sormuştur. Yazar bu soruya cevap vermiştir.

ULUNAY, “Bir Kâbus Sona Erdi”, *Milliyet*, 31 Ağustos 1961.

Konu: İstanbul'da Bir Hırsızın Teslim Olması

Özet: İstanbul'da bank soyan bir hırsız uzun süre kaçtıktan sonra teslim olmuştur. Hırsızın teslim olmasında İstanbul polisinin önemli rolü vardır. Çünkü İstanbul polisi hırsız adım adım takip etmiştir. Hırsız yakalanacağını anlayınca teslim olmuştur.

ULUNAY, “Fikret'in Mezarı”, *Milliyet*, 1 Eylül 1961.

Konu: Tevfik Fikret'in Mezarının Aşiyana Taşınmak İstenmesi

Özet: Galatasaray Lisesi Müdürü Tevfik Fikret'in mezarının Eyüp Sultan'da çok bakımsız kaldığını bundan dolayı mezarın buradan alınarak Aşiyana taşınmasını teklif etmiştir. Yazar Tevfik Fikret'in mezarının taşınmasına gerek görmemektedir. Mezarını bakımsız olması Eyüp Sultan'ın değil yetkililerin suçu olduğunu düşünen yazar mezarın taşınmasına kesin bir şekilde karşı çıkmıştır.

ULUNAY, “Soygunculuğa Dair”, *Milliyet*, 3 Eylül 1961.

Konu: Soygunların Artması

Özet: Ülkemizde hırsızlık olaylarında artış görülmektedir. Her inkılâptan sonra aynı durum yaşanmaktadır. Bunun nedeni çıkan genel af la suçluların serbest

bırakılmasıdır. Yazara göre genel af son derece yanlış bir karardır. Suçluların cezasını çekmesi gerekmektedir. Aksi halde adalet kavramından söz edilemez.

ULUNAY, “Kahraman”, *Milliyet*, 4 Eylül 1961.

Konu: İstanbul’da Banka Soyan Bir Suçlunun Kahraman Gibi Gösterilmesi

Özet: İstanbul’da İş Bankasını soyan suçlu yakalanmıştır. Ancak basın bu suçluyu o kadar gündemde tutmuştur ki halk bu suçluyu kahraman ilan etmiştir. Öte yandan bazı film şirketleri de bu hırsıza film teklifinde bulunmuştur. Bir hırsızın bu şekilde kahraman gibi gösterilmesi gençleri hırsızlığa özendirecektir. Buna dikkat edilmelidir.

ULUNAY, “Çocuk Kaybı”, *Milliyet*, 8 Eylül 1961.

Konu: Ülkemizde Çocuk Ölümünün Fazla Olması

Özet: Bir gazetede çıkan bir habere göre dünyada en çok çocuk ölümleri Türkiye’de görülmektedir. Yazara göre bu dehşet verici bir haberdır. Çünkü bir ulusun varlığını devam ettirmesinin tek yolu çocuklardır. Türk kadını doğurgandır. Ancak bunlar büyütülemedikten sonra bir anlam ifade etmez.

ULUNAY, “Küstahlık”, *Milliyet*, 12 Eylül 1961.

Konu: Meclis Başkanının Şems-i Tebrizi’nin Sarığını Takması

Özet: Meclis Başkanı bir müzede bulunan Şems-i Tebrizi’nin sarığını getirterek takmıştır. Yazara göre böyle değerli bir eşyanın bu şekilde kullanılması doğru değildir. Yazar meclis başkanını bu hareketinden dolayı ağır bir dille eleştirmiştir.

ULUNAY, “Birkaç Mektup”, *Milliyet*, 13 Eylül 1961.

Konu: Okuyuculardan Gelen Mektuplar

Özet: Yazar bu yazısında okuyucularından gelen birkaç mektuba yer vermiştir. Birinci mektupta engelli bir vatandaş bir otobüs şoförü ve muavininin hakaretine uğradığını anlatmıştır. İkinci mektupta ise İstanbul'un temizlik sorununa değinilmiştir.

ULUNAY, “İsabetli Bir Emir”, *Milliyet*, 14 Eylül 1961.

Konu: Kızların Askeri Okula Alınmaması

Özet: Hükümet aldığı bir kararla kızların askeri okullara alınmasını yasaklamıştır. Bu karara göre askeri okullardaki kızlar da sivil okullara gönderilecektir. Yazar bu kararı yerinde bulmuştur. Yazara göre askerlik fiziki güç gerektiren bir meslektir. Bu bakımdan kadınlara uygun değildir.

ULUNAY, “Yıl Başı ve Hurâfâtı”, *Milliyet*, 2 Ocak 1962.

Konu: Yeni Yıl ile İlgili Kehanetler

Özet: Yeni yılın gelmesi ile kâhinler yeni yıl ile ilgili kehanetlerde bulunmaya başlamıştır. Her sene çeşitli kehanetler ortaya atılır; ancak bunların hiçbiri doğru çıkmamaktadır. Zaten İslam dininde falcılık kesin bir şekilde yasaklanmıştır. Bu bakımdan Müslümanların falcılara inanması doğru değildir.

ULUNAY, “Mi'râc”, *Milliyet*, 3 Ocak 1962.

Konu: Mirac Olayı

Özet: Yazar bu yazısında Mirac olayından bahsetmektedir. Yazar miracın merdiven anlamına geldiğin ifade etmektedir. İslam inancında ise bu kelime

Peygamber Efendimizin göğre yükselmesi olayıdır. Bu olay olağanüstü özellikler taşısa da İslam âlemi bu olaya kesin bir şekilde inanmaktadır.

ULUNAY, “Goygoycular”, *Milliyet*, 9 Ocak 1962.

Konu: Malına Sahip Çıkamayan Mirasyediler

Özet: Genç bir adam babası öldükten sonra büyük bir mirasa konmuştur. Genç adam bu servete sahip çıkamayarak kısa sürede bütün servetini tüketmiştir. Bu zavallı adam yanında çalışan hizmetçilerin fitreleri ile geçinecek duruma düşmüştür. Yazar ülkemizin içinde bulunduğu durumu da buna benzetmiştir. Ülkemiz de iyi yönetilmediği için bugün bu durumdadır.

ULUNAY, “İş Buna mı Kaldı?”, *Milliyet*, 10 Ocak 1962.

Konu: Yabancı Sokak ve Cadde Adlarının Değiştirilmek İstenmesi

Özet: Yabancı isim taşıyan sokak ve cadde adları değiştirilmek istenmektedir. Bu son derece yanlış bir karardır. Piyer Lotti, Klod Farer, Bağdat Caddesi, Şah Rıza Pehlevi Caddesi gibi isimler önemli olaylar üzerine verilmiş isimlerdir. Sırf yabancı isimler diye bunların değiştirilmesi kabul edilemez.

ULUNAY, “Mekânsızlar”, *Milliyet*, 12 Ocak 1962.

Konu: İstanbul Belediye Konservatuarının Çalışacak Bina Bulamaması

Özet: İstanbul Belediye Konservatuarının çalışacak bir binası yoktur. Konservatuarın bir kısmı Beşiktaş'ta eski seyis dairesinde, bir kısmı Barbaros İlköğretim Okulunda, bir kısmı da Osmanbey'de bulunmaktadır. Belediyenin artık bu duruma bir çözüm bularak konservatuara bir bina vermesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Mal Canın Yongasıdır”, *Milliyet*, 13 Ocak 1962.

Konu: İstanbul’da Bir Adamın Odunlarının Çalınması

Özet: İstanbul’da yaşayan bir okuyucu yazara bir mektup göndermiştir. Mektupta okuyucu bir hırsızın her akşam odunlarını çaldığını söylemektedir. Alınan bütün önlemlere rağmen hırsız bir türlü yakalanamamıştır. Yazar, ülke hazinesi soyulurken üşüyen bir adamın birkaç odun çalması büyütülecek bir durum değildir, diyerek okuyucusuna rahat olmasını önermiştir.

ULUNAY, “Yine Medyum Palavrası”, *Milliyet*, 15 Ocak 1962.

Konu: İnsanların Falcılara İnanması

Özet: İnsanlar falcılara inanmaktan bir türlü vazgeçmemektedir. Dara düşen bazı insanlar çareyi falcıya gitmekte aramaktadır. Ancak bu falcılar hiçbir zaman için bu insanların dertlerine derman olamamıştır. Örneğin Avusturya’da oğlu kaybolan bir adam falcıya gitmiştir. Falcı oğlunun bir kuyuya düşerek öldüğünü söylemiştir. Adam tam buna inanıp oğlundan ümidini keserken polis çocuğu bulmuştur.

ULUNAY, “Bu, Lafı Olmaz!”, *Milliyet*, 18 Ocak 1962.

Konu: Kadınları Koruma Derneğinin Uyuşturucu Satıcılarının Cezalandırılmasını İstemesi

Özet: Kadınları Koruma Derneği yaptığı toplantıda önemi kararlar almıştır. Dernek uyuşturucu satışlarının engellenmesini istemiştir. Bu amaçla uyuşturucu satıcılarına ağır cezalar verilmesi gerektiğini iddia etmişleridir. Dernek birkaç uyuşturucu tüccarının ibret olsun diye idam edilmesini de istemektedir. Yazar bütün bunların istemekle olamayacağını düşünmektedir.

ULUNAY, “Hurâfeler Diyarı”, *Milliyet*, 19 Ocak 1962.

Konu: İnsanların Türbelerden Medet Umması

Özet: Edirne’de yaşayan bir okuyucu burada insanların türbelerde adak adadığını belirtmiştir. Bu okuyucu İslam inancına göre bunun doğru olup olmadığını yazara sormuştur. Yazar da türbelerde adak adamanın veya türbelerde yatan ölülerden bir şeyler istenmesinin doğru olmadığını ifade etmiştir.

ULUNAY, “Müsterah”, *Milliyet*, 24 Ocak 1962.

Konu: İstanbul’da Çevre Temizliği

Özet: İstanbul Belediyesi çevre temizliği için yeni bir kampanya başlatmıştır. Bu amaçla belediye halktan sokakları temiz tutmasını istemektedir. Belediye bu işte başarılı olmak istiyorsa umumi tuvaletlerin sayısını arttırmalıdır. Çünkü İstanbul’da bazı kişiler tuvaletlerini sokaklara yapmaktadır. Temizliğe buradan başlanmalıdır.

ULUNAY, “Dert Çok Hem Dert Yok...”, *Milliyet*, 2 Şubat 1962.

Konu: Emeklilerin Sorunları

Özet: Bu ülkede en alt kademede emekliler yaşamaktadır. Bir emeklinin aylığı sadece kira parasına bile yetmemektedir. Otuz yıl devletine hizmet eden bir kişinin bu hale düşmesi adil değildir. Çıkan haberlere göre memur emeklileri aylardır maaş alamamaktadır. Üç kuruşluk maaşın bu şekilde geciktirilmesi büyük bir eziyettir.

ULUNAY, “Din Dolandırıcıları”, *Milliyet*, 7 Şubat 1962.

Konu: Ölen Kişilerin Arkasından Verilen Iskat

Özet: Dinimizde ölen kişilerin günahı affolsun diye herhangi bir para verilmemektedir. Oysa halk arasında böyle bir gelenek mevcuttur. Ölen kişinin

günahlarının affolması için ıskat adı verilen bir para verilmektedir. Bu bazı dolandırıcıların para kazanmak için uydurduğu bir yöntemdir.

ULUNAY, “Kırtasiye ve Havale”, *Milliyet*, 8 Şubat 1962.

Konu: Devlet Dairelerindeki Kırtasiyecilik

Özet: Yazar bu yazısında devlet dairelerindeki kırtasiyecilikten şikayet etmektedir. Ne yazık ki ülkemizde devlet dairesine işi düşen bir adam aylarca bu işini halledememektedir. Bunun önüne geçilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Bir Yardım Şekli”, *Milliyet*, 9 Şubat 1962.

Konu: Cenazelere Çelenk Gönderilmesi

Özet: Bazı kişiler ölen tanıdıklarının cenazelerine binlerce liralık çelenk göndermektedir. Bu büyük bir savurganlıktır. Çelenge verilecek bu para bir ihtiyaç sahibine verilirse daha hayırlı olacaktır. Bir okuyucu cenazelere çelenk gönderilmemesi için gazetelere ilan verilmesini teklif etmiştir. Yazar da kendisinin hiçbir cenazeye çelenk göndermediğini belirterek bunun yerine ölenin ruhuna bir Fatiha gönderdiğini belirtmektedir.

ULUNAY, “Lütf Değil... İhtiyaç”, *Milliyet*, 12 Şubat 1962.

Konu: Amerika’ya Giden Bir Gencin Dönmek İstememesi

Özet: Amerika’ya eğitim için giden bir genç eğitimini tamamladıktan sonra yurda geri dönmeyip Amerika’ya yerleşmiştir. Ailesinin bütün ısrarına rağmen çocuk dönmeyeceğini açıklamıştır. Çocuğun gerekçesi Türkiye’de su, elektrik, ekmek gibi temel ihtiyaçların lüks olarak görülmesidir. Bunlar Amerika’da ihtiyaç olarak değerlendirildiği için çocuk yurda dönmeyeceğini açıklar.

ULUNAY, “İdari Röform”, *Milliyet*, 15 Şubat 1962.

Konu: Devlet Dairelerindeki Kırtasiyecilik

Özet: Yazar bu yazısında devlet dairelerindeki kırtasiyecilikten yakınmıştır. Hükümetler yıllarca bu sorunu çözeceklerini iddia etmişlerdir. Ancak hiçbir hükümet bunu başaramamıştır. Hala bile memurlar vatandaşa “Bugün git yarın gel.” diyebilmektedir. Bu anlayışın artık değişmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Şahane Skandal”, *Milliyet*, 16 Şubat 1962.

Konu: İran Prensesi Süreyya’nın Ülkemizi Ziyareti

Özet: İran Şahı Pehlevi’nin eski karısı Prenses Süreyya ülkemizi ziyaret etmiştir. bundan dolayı ülkemizde ziyafetlerle karşılanmıştır. Yazar Prenses Süreyya’nın bu ilgiyi hak etmediğini düşünmektedir. Yazara göre Prenses Süreyya parasını jigololarla yiyen bir kadındır. Bu bakımdan prensesliği de hak etmemektedir.

ULUNAY, “Meşhurlar”, *Milliyet*, 20 Şubat 1962.

Konu: Leonardo da Vinci Adlı Geminin Ülkemizi Ziyareti

Özet: Leonardo da Vinci adlı bir gemi ülkemize gelmiştir. Gemide 585 ünlü sanatçı bulunmaktadır. Bundan dolayı basın dünyası geminin peşine takılmıştır. Yazar bu durumu ağır bir şekilde eleştirmektedir. Bu kişilerin bu ilgiyi hak etmediğini düşünmektedir.

ULUNAY, “Döviz Sadakası İçin”, *Milliyet*, 22 Şubat 1962.

Konu: Topkapı Sarayı’nın Yeterli İlgiyi Görmemesi

Özet: Topkapı Sarayı'nda Osmanlının en değerli hazineleri sergilenmektedir. Buna rağmen turistler buraya gereken ilgiyi göstermemektedir. Bunun nedeni yeterli tanıtımın yapılmamasıdır. Eğer yeterli tanıtım yapılırsa hem tarihimiz daha iyi anlaşılacaktır. Hem de müzelerimiz daha çok ziyaret edilecektir.

ULUNAY, “Fesleğen ve Taht-ı Revan”, *Milliyet*, 28 Şubat 1962.

Konu: İstanbul Belediyesinin Vapura Binen Yolculara Çiçek Dağıtması

Özet: İstanbul Belediyesi ilginç bir uygulamaya imza atmıştır. Belediye Kadıköy İskelesinde vapura binen yolculara çiçek dağıtmaya başlamıştır. Yazar yolculardan bu çiçekleri toplayıp çelenk olarak belediyeye göndermelerini istemektedir. yazara göre İstanbul'un bu kadar sorunu dururken belediyenin böyle bir iş yapması sorumsuzluktur.

ULUNAY, “Soygun”, *Milliyet*, 5 Mart 1962.

Konu: İstanbul'da Yaşanan Bir Soygun Olayı

Özet: İstanbul'a yeni taşınan bir adam geç olduğu için eşyalarını kamyonndan indirmemiştir. Adam sabah uyandığında bütün eşyalarının çalındığını görmüştür. İstanbul'a alışmayan bu adamın ihmalkarlığı ona güzel bir ders olmuştur. Yazar bu adamın artık daha dikkatli davranacağını düşünmektedir.

ULUNAY, “Mevzu Kırıntıları”, *Milliyet*, 6 Mart 1962.

Konu: Tarihi Eserlere Sahip Çıkılmaması

Özet: Sultan II. Abdülhamit tarafından yapılan bir çeşme harap olmuş bir durumdadır. Çeşmenin kurşunları dökülmüş üzerindeki değerli levhalar çalınmıştır. Çeşme bakımsız olduğu için bataryaları bile yerinden sökülerek çalınmıştır. Bir tarihi

eserin bu duruma düşmesi son derece üzücüdür. Yetkililerin tarihe sahip çıkmaları gerekmektedir.

ULUNAY, “Zavallı Yobazlar”, *Milliyet*, 7 Mart 1962.

Konu: Yobazlara Cevap

Özet: Yazar bir yazısında dinimizde telkin, tezkiye ve ıskat kavramlarının bulunmadığını yazmıştır. Bunun yobazlar tarafından para kazanmak için kullanıldığını söylemiştir. Bunun üzerine yazara çok sayıda mektup gönderilmiştir. Yazar bu görüşlerinin arkasında olduğunu belirtir. Bu kavramların birer hurafe olduğunu düşünmektedir.

ULUNAY, “S.O.S”, *Milliyet*, 13 Mart 1962.

Konu: Amerikan Savaş Gemisinin Bir Gemiye Kurtarması

Özet: Akdeniz’de batma tehlikesi geçiren bir gemi yardım çağrısında bulunmuştur. Çağrıya Amerikan Deniz Kuvvetlerinden cevap gelmiştir. Bir savaş gemisi gemiye yetişerek gemidekileri boğulmaktan kurtarmıştır. Ancak savaş gemisinin amirali yardım ettiği gemiden yardım karşılığı olarak 50 Bin Lira talep etmiştir.

ULUNAY, “Çomarın Macerası”, *Milliyet*, 18 Mart 1962.

Konu: İstanbul’da Bir Köpeğin Bir Komiseri Isırması

Özet: İstanbul’da bir komiser evine giderken bir köpek tarafından ısırılmıştır. Yazar köpeklerin akıllı hayvanlar olduğunu düşünmektedir. Bundan dolayı bu köpeğin hareketine anlam verememektedir. Yazara göre bu köpek bir insanı ısıracağına insanlara yardım ederek onların hayatını kurtarmalıdır.

ULUNAY, “Edeb, Vakar, Terbiye”, *Milliyet*, 19 Mart 1962.

Konu: Liselilerin Terbiyesiz Davranışları

Özet: Pendik Lisesinde okuyan öğrenciler her gün okula banliyö treniyle gidip gelmektedir. Bu öğrenciler yolculuk boyunca birbirlerine küfretmekte, terbiyesiz davranışlarda bulunmaktadırlar. Yolcuların ve görevlilerin uyarılarına aldırmayan bu öğrenciler oldukça rahat davranmaktadır. Öğrencilerin bu duruma düşmesi üzücü bir olaydır.

ULUNAY, “Şeyh Galib Hançerlendi”, *Milliyet*, 20 Mart 1962.

Konu: Radyoda Şeyh Galib Hakkında Yanlış Bilgi Verilmesi

Özet: İstanbul Radyosunda Orhan Hançerlioğlu Şeyh Galib hakkında bilgi vermiştir. Ancak verilen bilgilerin bir çoğu yanlıştır. Bu bilgilerden Orhan Hançerlioğlu'nun tasavvufu bilmediği anlaşılmaktadır. Şeyh Galib gibi bütün hayatını tasavvufa adanmış bir şairin tasavvuf olmadan açıklanmaya çalışılması mümkün değildir.

ULUNAY, “Zorba Tahakkümü”, *Milliyet*, 22 Mart 1962.

Konu: Suçluların Rahat Bir Şekilde Suç İşlemesi

Özet: Ülkemizde suçlular ne polisten ne de cezaevinden korkmaktadır. Gönüllerine göre istedikleri suçu işlemektedirler. Bunun önüne geçmenin tek yolu kırbaç cezasıdır. Eğer hakim eline kırbaç verilirse bu suçlarda büyük bir azalma görülecektir.

ULUNAY, “Kadri Bilinmeyen Servet”, *Milliyet*, 24 Mart 1962.

Konu: Turizmin Ülkemizde Değer Görmemesi

Özet: Türkiye dünyanın en büyük hazinelerinden birine sahiptir. Antalya-Mersin arasında Ocak ayında bile denize girilebilir. Ege sahilinde tarihi yerler bulunmaktadır. İstanbul ise medeniyet beşiği durumundadır. Buna rağmen turizm ülkemizde gelişmemiştir. New York Times Gazetesi bile Türkiye'nin doğal güzelliğine vurgu yaparak turizmde hak ettiği yere gelememesini eleştirmiştir.

ULUNAY, “Kadeş”, *Milliyet*, 26 Mart 1962.

Konu: Çanakkale Zaferinin Kutlamalarına Giden Gemide Yaşanan Rezalet

Özet: Çanakkale Zaferinin 47. Yıldönümünün kutlamaları için Çanakkale'ye giden gemide büyük bir rezalet yaşanmıştır. Gemide içkiler içilmiş, kadınlar striptiz yapmıştır. Bu durum bazı yolcuları çok rahatsız etmiştir. Bütün uyarılara rağmen grup eğlenmeye ara vermemiştir. Yazar bu grubun tutuklanmasını istemektedir.

ULUNAY, “Ah!..”, *Milliyet*, 29 Mart 1962.

Konu: Amerika'dan Türkiye'ye Getirilen Buğdayların Yunan Gemileri İle Taşınması

Özet: Amerika'dan 200 bin ton buğday alınmıştır. Buğdaylar Türk gemisi bulunamadığı için Yunan Gemileri ile getirilmiştir. Böylece yüz binlerce dolar para Yunan gemilerine verilmiştir. Yazar bu durumu büyük bir israf olarak değerlendirmiştir.

ULUNAY, “Kitap ve Çocuk”, *Milliyet*, 30 Mart 1962.

Konu: Çocuklara Hitap Eden Kitapların Bulunmaması

Özet: Okuma ihtiyacı henüz çocuk yaşta ortaya çıkmaktadır. Ne yazık ki ülkemizde çocuklara hitap eden kitaplar yoktur. Eskiden Ahmet Mithat Efendi'nin

eserleri çocuklara hitap ederdi. Bunun yanında doğu klasiklerinden Bin Bir Gece Masalları çocukların elinden düşürmediği kitaplardandı. Günümüzde ise resimli kovboy kitapları çocuklara okutulmaktadır. Bu kitaplar yarardan çok çocuklara zarar vermektedir.

ULUNAY, “Polis Dövölmez”, *Milliyet*, 31 Mart 1962.

Konu: Ankara’da Bir Milletvekilinin Polisi Tokatlaması

Özet: Ankara’da bir milletvekili bir polis memurunu tokatlamıştır. Bu son derece yanlış bir harekettir. Polise atılan tokat Türk Zabıtasına atılmış sayılır. Daha önce buna benzer bir olay İngiltere’de yaşanmıştır. Olay üzerine İngiliz Halkı ayağa kalkmıştır. Neticede milletvekili özür dilemek zorunda kalmıştır. Yazar bu milletvekilinin de polisten özür dilemesini istemektedir.

ULUNAY, “Kadın ve Üniforma”, *Milliyet*, 3 Nisan 1962.

Konu: İki Kızın Polis Olması

Özet: Ankara Polis Kolejinden iki bayan mezun olarak Emniyet Müdürlüğünde göreve başlamıştır. Bu olay Türkiye’de ilktir. Yazara göre polislik kadınlara uygun bir meslek değildir. Fiziki güç gerektirmektedir. Bu bakımdan kadınlardan başka meslek seçmelerini istemektedir.

ULUNAY, “Bu da Gitti Yârin Aşkına”, *Milliyet*, 4 Nisan 1962.

Konu: Antika Bir Masanın Müze Tarafından Alınmaması

Özet: İstanbul’da bir mobilyacı Süveyş Kanalının açılış töreninde Fransız Hükümeti tarafından Mısır Hidivi İsmail Paşa’ya hediye edilen bir masayı müzeye satmak istemiştir. Müze yetkilileri masa için çok para istendiğini düşünüp masayı

almamışlardır. Mobilyacı Türk müzelerinden ümidini kesince masayı başka ülkelerin müzelerine satmıştır.

ULUNAY, “Bir İhmal Şaheseri”, *Milliyet*, 6 Nisan 1962.

Konu: Saltanat Kayıklarının Bir Depoda Çürümeye Terk Edilmesi

Özet: Osmanlıya ait üç saltanat teknesi Beşiktaş'ta bir depoda çürümeye terk edilmiştir. Bu üç kayık da tarihi eser değerindedir. Bu kayıklardan her biri en az bir milyon lira etmektedir. Bu tarihi eserleri müzelerde teşhir etmek yerine depolarda çürümeye terk etmek büyük bir ihmaldir.

ULUNAY, “Düello”, *Milliyet*, 7 Nisan 1962.

Konu: Kayseri’de İki Gencin Düello Yapması

Özet: Kayseri’de 18 ve 20 yaşlarında iki genç aynı kıza aşık olmuşlardır. Gençler aralarında anlaşamayınca iki genç köy meydanında düelloya tutuşmuşlardır. Yazar düellonun batıya ait bir gelenek olduğunu belirtmektedir. Bu geleneklerin ülkemizde de benimsenmesini ağır bir dille eleştirmektedir.

ULUNAY, “Örnek İmam ve İslamiyet”, *Milliyet*, 10 Nisan 1962.

Konu: Konya’da Bir İmamın Örnek Davranışlar Sergilemesi

Özet: Konya’da bir köye atanan imam radikal değişimlere imza atmıştır. İmam köy halkına sigarayı ve içkiyi terk ettirmiştir. Ayrıca bütün köylüye spor yaptırmıştır. Okula gitmeyenleri camiye almayarak okumayı teşvik etmiştir. Ayrıca köye yol yaptırmıştır. Yazar bu imamın örnek alınması gerektiğini düşünmektedir.

ULUNAY, “Dürüstlük Hakkı”, *Milliyet*, 13 Nisan 1962.

Konu: İstanbul’da Para Bulan Bir Adamın Parayı Sahibine Vermesi

Özet: Anadolu’dan İstanbul’a çalışmak için gelen bir adam burada iş bulamamıştır. Köyüne dönmek istemiştir. Ancak yol parası olmadığı için köyüne de dönememiştir. Uzun süre sokaklarda yaşayan bu adam sokakta 1600 Lira para bulmuştur. Adam parayı harcamak yerine karakola götürüp polise teslim etmiştir. Polis adamın bu hareketine karşılık adama sadece bir çay ikram etmiştir. yazar bu yokluk içinde parayı harcamayıp polise götüren bu adama haksızlık yapıldığını düşünmektedir. Yazara göre bu paradan en az 600 Lira bu adama verilmelidir.

ULUNAY, “Tabancalardan Ne Haber?”, *Milliyet*, 14 Nisan 1962.

Konu: Darbeden Sonra Silahların Geri Verilmemesi

Özet: 27 Mayıs 1960 darbesinden sonra hükümet bütün silahları toplamıştır. Askeri hükümet silahların bir ay içinde geri verileceğini söylemesine rağmen olay üzerinden iki yıl geçmiş ve silahlar henüz verilmemiştir. Bu durum soygunculara ve kötü niyetlilere cesaret vermektedir. Soyguncular yasal olmayan yollardan silah temin etmektedirler. Oysa namuslu insanlar kendilerini korumak için herhangi bir silaha sahip değildirler.

ULUNAY, “Atatürk ve Filmi”, *Milliyet*, 18 Nisan 1962.

Konu: Fransızların Atatürk İle İlgili Bir Film Çekmek İstemesi

Özet: Fransızlar Atatürk’ü konu alan bir film çekmeye hazırlanmaktadır. Film için her şey hazırdır. Ancak yazar filmin çekileceğine ihtimal vermez. Yazara göre Atatürk kimseye benzemez bundan dolayı onu canlandırmak çok zordur. Bu filmin çekilebilmesi için Fransızların uzun süre Türkiye’de Atatürk üzerine çalışmaları gerekmektedir.

ULUNAY, “Bir Sokak Faciası”, *Milliyet*, 20 Nisan 1962.

Konu: Hasta Bir Köpeğin Kurtarılması

Özet: İstanbul’da hasta bir köpek sokakta can çekişmektedir. Bunu gören vatandaşlar köpeği bu durumdan kurtarmışlardır. Yazara göre köpeğin kaderi değişmeyecektir. Bugün iyi insanlara denk geldiği için kurtulan köpek yarın başka bir sokakta can verecektir. Yazar doğu insanın hayvanlara gereken değeri vermediğini düşünmektedir. Avrupalıların bu konuda daha duyarlı olduğunu belirtmektedir. Avrupa’da olsaydı bu köpek en iyi hastanede tedavi edilirdi, diyerek durumu açıklamaktadır.

ULUNAY, “Aferin Belediye”, *Milliyet*, 21 Nisan 1962.

Konu: İstanbul Belediyesinin Fırıncıları Dize Getirmesi

Özet: İstanbul Belediyesi fırıncıları eksik gramajlı ekmek çıkarmamaları konusunda ciddi bir şekilde uyarmıştır. Belediye bu yönde kontrollere aralıksız devam etmiştir. kontrollerden bıkan fırıncılar İstanbul’u aç bırakmakla tehdit etmektedir. Ancak belediye bu tehditleri dinlemeyerek uygulamalarını kararlılıkla devam ettirmektedir.

ULUNAY, “Tüyler Ürperten Cehalet”, *Milliyet*, 27 Nisan 1962.

Konu: Anadolu’da Bir Babanın Oğlunu Kurban Etmesi

Özet: Yazar bu yazısında gazetelerde çıkan ilginç bir habere yer vermiştir. Habere göre doğu illerinden birinde bir baba oğlunu kurban etmiştir. Yazara göre bu büyük bir cehalettir. Böyle bir anlayış hiçbir dinde yoktur bakımdan doğu insanların eğitilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Benim Tezim”, *Milliyet*, 2 Mayıs 1962.

Konu: Suçların Azalması İçin Dayak Cezasının Getirilmesi

Özet: Yazar İstanbul’da asayişin iyice bozulduğunu anlatmaktadır. Örneğin bir adam nişanlısı ile dolaşırken beş kişi adamın nişanlısını yanından kaçırmıştır. Yine bir esnaf haraç vermediği için bir çete tarafından hastanelik edilmiştir. Sinemadan çıkan bir aile bir grubun tacizine uğramıştır. Bu olayların önüne geçmenin tek yolu kalmıştır. O da kırbaç cezasının yeniden uygulanmasıdır.

ULUNAY, “Şerirler Cenneti”, *Milliyet*, 5 Mayıs 1962.

Konu: Ülkemizde Asayişin Bozulması

Özet: Askeri hükümet görev geldikten sonra halkın bütün silahını toplamıştır. Bununla birlikte bir de genel af çıkarmıştır. Savunmasız kalan halk eşkıya ve soyguncuların eline düşmüştür. Gazeteler her gün hırsızlık ve cinayet haberleri yazmaktadır. Ülkede asayiş diye bir şey kalmamıştır. Bunun bir nedeni de cezaların hafif olmasıdır. Ülkedeki asayişin tekrar sağlanması gereklidir.

ULUNAY, “Onlar ve Biz”, *Milliyet*, 7 Mayıs 1962.

Konu: Türkiye’nin Turizm Açısından Gelişmemesi

Özet: Türkiye Avrupa ve Asya arasında bir köprü görevi görmektedir. Bu açıdan hem doğunun hem de batının eserlerini bağrında taşımaktadır. Bir taraftan Meryem Ana Kilisesi, diğer taraftan Sultan Ahmet, bir taraftan Ayasofya, diğer taraftan da Diyojen’in memleketi Sinop bulunmaktadır. Buna rağmen Türkiye turizmde çok geri kalmıştır. Düne kadar Osmanlının eyaleti olan Yunanistan bile turizm açısından Türkiye’den ileridedir.

ULUNAY, “Korunma İmkansızlığı”, *Milliyet*, 8 Mayıs 1962.

Konu: İzmir’de Köylülerin Vahşi Hayvanlara Karşı Kendilerini Savunamamalarını

Özet: İzmir’de bir köyde ağla saldıran bir grup vahşi hayvan çok sayıda köylüyü de yaralamıştır. Köylülerin silahı ellerinden alındığı için köylüler kendilerini koruyamamıştır. Bu noktada köylüler çaresiz durumdadır. Yazar toplatılan silahların geri verilmesini istemektedir.

ULUNAY, “Bu Ne Biçim Medeniyet?”, *Milliyet*, 11 Mayıs 1962.

Konu: Fransa’nın Cezayir’i Sömürmesi

Özet: Fransa özgürlüğü uğruna Fransız İhtilali’ni yapmış bir ülkedir. Medeniyetin beşiği sayılmaktadır. Buna rağmen Fransa 20. yüzyılda Cezayir’i işgal etmektedir. Cezayir artık her şeyin farkındadır. Özgürlüğünü almak için her şeyi yapacaktır. Fransa’da sömürgeciliğini daha fazla devam ettiremeyecektir.

ULUNAY, “Erkeklik İmtihanı”, *Milliyet*, 20 Mayıs 1962.

Konu: Bir Adamın Kurban Keserken Çektiği Sıkıntı

Özet: İstanbul’da yeni evli bir çift kurban bayramı için bir koç almıştır. Evin hanımı koçu kocasının kesmesini ister. Ancak evin beyi kan görmeye dayanamadığını söyleyip koşun kasap tarafından kesilmesini istemiştir. Evin hanımı pısrık koca istemediğini belirterek koçu zorla kocasına kestirmiştir. Neticede adam birkaç yerini kestikten sonra kurbanı da kesmeyi başarmıştır.

ULUNAY, “Sinek Hadımhaneleri”, *Milliyet*, 23 Mayıs 1962.

Konu: Amerika’nın Sineklerle Mücadele Etmek İçin Geliştirdiği Yeni Yöntem

Özet: Amerika sineklerin kökünü kurutmak için yeni bir yöntem bulmuştur. Bu yöntemle göre erkek sinekler hadım edilecek böylece dişi sineklerde yumurtlamayacaktır. Böylece sinek nesli yok olacaktır. Amerika bu iş için 120 milyon lira para ayırmıştır. Yazara göre bu iş mümkün görünmemektedir. Amerika bu kadar parayı boşa harcayacaktır.

ULUNAY, “Kontrolsüz Trafik”, *Milliyet*, 25 Mayıs 1962.

Konu: Ülkemizde Trafik Kazalarının Önlenememesi

Özet: Ülkemizde trafik kazaları hızla artmaktadır. Ne yazık ki kazaların önüne bir türlü geçilememektedir. Yazarın verdiği bilgilere göre dünyada kazaların en az olduğu ülke Suudi Arabistan’dır. Bunun nedeni kaza yapan kişinin aynı yerde idam edilmesidir. Bu ceza sayesinde burada herkes kurallara uymak zorunda kalmıştır. Ülkemizde ise kazalara yeterli cezalar verilmediği için kazalar azalmamaktadır.

ULUNAY, “Kötü Tohum-Eyi Tohum”, *Milliyet*, 31 Mayıs 1962.

Konu: Tohumu Bozuk Olan Çocukların Islah Edilememesi

Özet: Yazara göre tohumu bozuk olan bir çocuk ne kadar terbiye edilirse edilsin yine kötü davranışlar sergileyecektir. Bu çocuğu bu davranışlarından kurtarmak mümkün değildir. Öte yandan tohumu iyi olan bir çocuk ne kadar kötü bir ortamda olursa olsun yine iyiyi bulacaktır. Bunun kötü olma ihtimali çok düşüktür.

ULUNAY, “Sigara Belası”, *Milliyet*, 4 Haziran 1962.

Konu: Aydın’da Bir Köyün Sigara İzmariti İle Kül Olması

Özet: Aydın’da bir köy bir sigara izmariti ile yanmıştır. Köyün tamamı yok olmuştur. Yazar bir sigara izmaritinin yol açtığı bu felakete dikkatleri çekmek

istemiştir. Yazar bu olaydan hareketle sigaranın ne kadar zararlı bir şey olduğunu anlatmaya çalışmıştır. Tiryakilerden sigarayı bırakmalarını istemektedir.

ULUNAY, “Anadolu’yu Soyuyorlar”, *Milliyet*, 7 Haziran 1962.

Konu: Tarihi Eserlerin Çalınması

Özet: Osmanlının 600 yıllık tarihini günümüze taşıyan tarihi eserlerimiz korunamadığı için tek tek çalınmaktadır. Özellikle Anadolu’da bulunan tarihi eserler bir bir yok olmaktadır. Eserlerin büyük bir çoğunluğu çalınıp Avrupa’ya satılmaktadır. Osmanlı eserleri ne yazık ki Avrupa müzelerinde sergilenmektedir.

ULUNAY, “Huzur!”, *Milliyet*, 12 Haziran 1962.

Konu: İstanbul’da Asayişin Sağlanamaması

Özet: İstanbul’da her gün yeni bir suç işlenmektedir. Bir gün cinayet, bir gün soygun, bir gün tecavüz suçu işlenmektedir. Polis bu olaylar karşısında herhangi bir tedbir alamamaktadır. Bunun nedeni cezaların yetersiz olmasıdır. Polis suçluları yakalamasına rağmen suçlular hafif cezalarla tekrar dışarı çıkmaktadır.

ULUNAY, “Kara Düşünceler”, *Milliyet*, 14 Haziran 1962.

Konu: İsrail’in 13 Yıl İçinde Büyük Bir Devlet Olması

Özet: İsrail devleti 1948 yılında kurulmuştur. Çölün ortasında avuç kadar toprağa kurulan bu ülke 13 yıl içinde büyük bir gelişim göstermiştir. Nüfusu 790 binden 2 milyona çıkan İsrail kurulduğu çölü de cennet haline getirmiştir. Ülkemiz ise onca yıllık geçmişine rağmen hala bir gelişim gösterememiştir.

ULUNAY, “Mal Canın Yongasıdır”, *Milliyet*, 22 Haziran 1962.

Konu: Aksaray’da Evi Soyulan Bir Vatandaş

Özet: Aksaray’da bir adam hasta ziyaretine gittiği bir anda evi soyulmuştur. Zengin bir adam olan ev sahibinin çok pahalı bir saati çalınmıştır. Ev sahibi saatin manevi bir değeri olduğunu söylemektedir. Hırsızın saati geri getirmesi durumunda hırsız affedeceğini ve hırsıza ödül vereceğini söylemiştir.

ULUNAY, “Hükümetler ve Programları”, *Milliyet*, 3 Temmuz 1962.

Konu: Yeni Hükümetin Programı

Özet: Yeni kurulan hükümet programını ilan etmiştir. Buna göre huzur ve asayiş sağlanacak işçinin hakkı verilecektir. Yazar iktidara gelen her hükümetin aynı sözlerle işe başladığını hatırlatmaktadır. Ne yazık ki hiçbir hükümet söylediklerini yerine getirememektedir. Bu yeni hükümet de ancak vaat de bulunabilir. Bunun ötesine geçemeyecektir.

ULUNAY, “Ava Hazırlanırken”, *Milliyet*, 10 Temmuz 1962.

Konu: Avcılık Üzerine

Özet: Avcılık büyük bir tutku ve önemli bir spordur. Her meslekten her yaştan insan bu spora gönül vermektedir. Doktorlar, siyasetçiler, avukatlar, sanatçılar hepsi bu spora gönül veren kişilerdir. Eskiden padişahlarda bu spora büyük merak sarmıştır. IV. Murat ve IV. Mehmet avcılık merakı ile bilinen padişahlardır. Ülkemizde bu sporu kara düzen yapan insanlarda vardır. Avrupa’da bunlara av hırsız denmektedir.

ULUNAY, “Asayiş Meselesi ve Halli”, *Milliyet*, 11 Temmuz 1962.

Konu: Asayiş Sorunun Çözülememesi

Özet: Ülkemizde büyük bir asayiş sorunu yaşanmaktadır. Ne yazık ki hiçbir hükümet bu sorunu çözmemiştir. Cumhurbaşkanı yeni kurulan kabineden asayiş meselesinin halledilmesini istemiştir. Yazara göre sorunun çözümü cezaların ağırlaştırılmasıdır.

ULUNAY, “Can Kaygusu”, *Milliyet*, 12 Temmuz 1962.

Konu: Trafik Kazalarının Artması

Özet: Bolu Devlet Hastanesinde çalışan bir memur artan trafik kazalarından rahatsız olduğu için durumu cumhurbaşkanına bir mektupla bildirmiştir. Bu güzergahta kazalar o kadar fazladır ki neredeyse her gün onlarca kişi hayatını kaybetmektedir. Yazar eskiden yolculuğa çıkan insanların helalleştiğini hatırlatmaktadır. Yazar bunun nedeni can güvenliğinin olmamasına bağlamıştır. Aynı durum şimdide trafik kazaları yüzünden yaşanmaktadır.

ULUNAY, “Yunanistan, Turizm ve Biz ”, *Milliyet*, 20 Temmuz 1962.

Konu: Yunanistan’ın Turizmdeki Başarısı

Özet: Yunanistan turizm alanında büyük bir başarıya imza atmıştır. 1961 yılında Yunanistan’ı 494 bin turist ziyaret etmiş, bu turistler 680 milyon lira para bırakmışlardır. Yunanistan’da her müessesede müşteri her zaman haklıdır yazısı asılıdır. Yunanistan’ın turizmdeki başarısı buradan gelmektedir. Bizde ise gelen turist nasıl kazıklanır hesabı yapılmaktadır. Bundan dolayı ülkemize bir gelen bir daha gelmemektedir.

ULUNAY, “Yaydan Çıkan Ok”, *Milliyet*, 21 Temmuz 1962.

Konu: İki Okçunun Altın Madalya Kazanması

Özet: İki Türk okçu Avrupa’da katıldıkları bir yarışmada altın madalya kazanmışlardır. Bu sevindirici bir haberdır. Türkler eskiden beri bu sporda başarı göstermektedir. Savaşçılık özelliğinden dolayı her zaman bu aletle haşır neşir olmuşlardır. Durum böyle olunca bu gençlerin madalya kazanmaları şaşırtıcı olmamalıdır.

ULUNAY, “Halk Oyunları Şenliği ”, *Milliyet*, 30 Temmuz 1962.

Konu: İstanbul’da Düzenlenen Halk Oyunları Şenliği

Özet: İstanbul’da açık hava tiyatrosunda halk oyunları şenliği başlamıştır. Şenlikler çerçevesinde bütün yörelerin oyunları sergilenmiştir. İzleyiciler bu şenliklerden son derece memnun kalmıştır.

ULUNAY, “Bir Film Münasebetiyle”, *Milliyet*, 2 Ağustos 1962.

Konu: Amerikalı Bir Şirketin İstanbul’da Film Çekmek İstemesi

Özet: Amerikalı filmci Elia Kazan İstanbul’da bir film çekmeyi düşünmektedir. Film için seçilen yer Türkiye’nin tanıtımı için uygun değildir. Yazar daha güzel bir mekanda film çekilmesini istemektedir. Ayrıca yazar filmci Elia Kazan hakkında da bilgi vermiştir. Yazarın anlatımına göre bu ünlü film yapımcısı aslen Kayserli bir Ermeni’dir. Türkiye’de film çekmek istemesinin nedeni de budur.

ULUNAY, “Bir Tahtın Namusu ”, *Milliyet*, 6 Ağustos 1962.

Konu: Eski İran Prensesinin Jigololarla Görüntülenmesi

Özet: İran Şahı Pehlevi’nin eski eşi Süreyya hanım kocasından ayrıldıktan sonra kraliyet ailesinden büyük bir para almıştır. Ayrıca kendisine bir aylık bağlanmıştır. Süreyya Hanım Avrupa’ya giderek aldığı bu para ile gününü gün etmektedir. Süreyya Hanımın her gün jigololarla gazetelere manşet olmaktadır. İran

kraliyet ailesi Süreyya Hanıma bir mektup yazarak bu tutumundan vazgeçmesini istemiştir. Ancak Süreyya Hanım aynı tutumu sergilemeye devam etmektedir.

ULUNAY, “Deli Saçması”, *Milliyet*, 11 Ağustos 1962.

Konu: Marlyn Monroe’nun İntihar Etmesi

Özet: Bütün dünya Marlyn Monroe’nun intiharına kilitlenmiştir. İnsanlar adete bu olaya üzülmeyecek birini parçalamaya hazırdır. Yazar Marlyn Monroe’nun sadece güzel bir kadın olduğunu belirtir. Onun intihar etmesinin dünya gündemini bu kadar meşgul etmesine anlam verememektedir.

ULUNAY, “Hindistan’ın İstiklal Günü”, *Milliyet*, 16 Ağustos 1962.

Konu: Hindistan’ın Kurtuluşunun Yıldönümü

Özet: Hindistan İngiliz sömürgesinden kurtuluşunun 14. yılını kutlamaktadır. Bu amaçla ülkede büyük şölenler düzenlenmiştir. Yazar Hindistan’ın özgürlüğüne bağlı bir ülke olduğunu belirtir. İngiliz sömürgesinden kurtulmak için büyük mücadeleler veren bu ülke demokrasiye büyük önem vermektedir. Ülke adem-i merkezîyetçilikle yönetilmektedir. Her eyalet kendi kendini yönetmektedir.

ULUNAY, “Ümidimizi Keselim Mi?”, *Milliyet*, 20 Ağustos 1962.

Konu: Hükümetin Toplanan Silahları Geri Vermemesi

Özet: 27 Mayıs 1960 darbesinde hükümet sivillerdeki bütün silahları toplamıştır. Askeri yönetim silahların birkaç ay içinde geri dağıtılacağını söylemiştir. Ancak olayın üzerinden iki yıl geçmesine rağmen silahlar geri verilmemiştir. Yazar kendisinin de 5 bin liralık bir silah verdiğini söylemektedir. ancak bu silahından ümidini kestiğini ifade etmektedir.

ULUNAY, “Güzeller ve Müsabakaları”, *Milliyet*, 27 Ağustos 1962.

Konu: Ülkemizin Güzellik Yarışmalarında Başarılı Olamaması

Özet: Ülkemiz katıldığı güzellik yarışmalarında bir türlü başarılı olamamıştır. En son 1952 yılında Türkiye güzeli Avrupa güzeli seçilmiştir. Bunun nedeni ülkemizdeki güzellik yarışmalarının ciddiye alınmamasıdır. Jüriler mecburi olarak bir güzel seçmektedir. Gerçek güzeller ise bu yarışmalara katılmamaktadır. Durum böyle olunca da yurt dışındaki yarışmalarda güzellerimiz dereceye girememişlerdir.

ULUNAY, “Yakınlık Köprüleri”, *Milliyet*, 1 Eylül 1962.

Konu: Amerika’dan Ülkemize Öğrenci Gönderilmesi

Özet: Amerika’da bir şirket toplumları birbirine yaklaştırmak için öğrencileri bir ülkeden başka bir ülkeye göndermektedir. Bu amaçla Amerika’dan da 30 öğrenci Türkiye’ye gönderilmiştir. Bu öğrenciler İstanbul’da belirlenen ailelerin yanına yerleştirilmiştir. Böylece Türk kültürü öğretilmeye çalışılmaktadır.

ULUNAY, “Ahlak ve Kanun”, *Milliyet*, 4 Eylül 1962.

Konu: Bir Polisin Metresi Tarafından Öldürülmesi

Özet: İstanbul’da bir polis memuru metresi tarafından öldürülmüştür. Bir polisin metres tutması doğru değildir. Bu ülkemizde kabul görmeyen bir davranıştır. Ne yazık ki gelinen noktada kimse ahlaki değerlere önem vermemektedir.

ULUNAY, “Dev ve Karınca”, *Milliyet*, 5 Eylül 1962.

Konu: Denizcilik Bankasının Fransa’da Yaptırdığı Gemi

Özet: Denizcilik Bankası Fransa’da bir gemi yaptırmıştır. Yapılan geminin her yeri Fransız zevkini taşımaktadır. Ancak bu yönüyle gemi kullanışlı değildir. Örneğin yemek yemek için masa değil barlar kurulmuştur. Türklerin burada rahat yemek yemesi mümkün değildir.

ULUNAY, “76 Milyonun Ölümü”, *Milliyet*, 11 Eylül 1962.

Konu: Devlet Demir Yollarının 76 Milyon Harcadığı Bir Projenin Yarım Kalması

Özet: Devlet Demir Yolları 1955 yılında Vestanhaus adlı bir şirketle bir anlaşma yapmıştır. Bu anlaşma gereği büyük bir proje hazırlamıştır. Projede 76 milyon lira harcandıktan sonra proje yarım bırakılmıştır. Proje tamamlanmadığı takdirde 76 milyon lira çöpe gidecektir.

ULUNAY, “Müjde”, *Milliyet*, 12 Eylül 1962.

Konu: Toplanan Silahların Geri Verilmesi

Özet: 27 Mayıs askeri darbesinde vatandaşların bütün silahları toplanmıştır. Silahların geri verilmesi için vatandaşlar yoğun çaba harcamıştır. Ancak herhangi bir sonuç elde edilememiştir. Nihayet İçişleri Bakanlığı Müsteşarı silahların geri verileceği yönünde bir açıklama yapmıştır.

ULUNAY, “Yeni Ceza Kanunu”, *Milliyet*, 19 Eylül 1962.

Konu: Yeni Ceza Kanunu

Özet: Adalet Bakanı Abdülhak Kemal Bey Yeni Ceza Kanunu hakkında gazetecilere bilgiler vermiştir. Yazar hazırlanan Yeni Ceza Kanunu’nu beğenmemektedir. Yazar verilen cezaları düşük bulmaktadır. Bu yönüyle bu cezaların caydırıcı olmadığını düşünmektedir.

ULUNAY, “Bir Afet Daha”, *Milliyet*, 20 Eylül 1962.

Konu: Ülkemizde Şap Salgınının Görülmesi

Özet: Ülkemizde şap salgını görülmüştür. Bu salgın hayvancılığa büyük bir darbe vurmuştur. Ne yazık ki bu tür salgınlar karşısında yeterli önlemler alınamamaktadır. Zaten ülkemizde tarım ve hayvancılığın ölü noktada olduğu ortadadır. Bir de üzerine bu salgınların yaşanması tarım ve hayvancılığa büyük zararlar vermektedir.

ULUNAY, “İrz Düşmanına Acıma!”, *Milliyet*, 21 Eylül 1962.

Konu: Ankara’da Kadınların Tecavüzcülere Ağır Cezalar Verilmesini İstemesi

Özet: Ankara’da kadınlar sessiz bir yürüyüş yaparak hükümeti protesto etmiştir. kadınlar hazırlanan Yeni Ceza Kanunu’nda tecavüz suçlarına ağır cezalar verilmemesini eleştirmektedir. Yazara göre kadınların bu talebi yerindedir.

ULUNAY, “Son Hadise”, *Milliyet*, 3 Ekim 1962.

Konu: Bolu Milletvekili Reşat Akşemsettinoğlu’nun Hapishaneden Kaçması

Özet: Yassıada’da müebbet hapse mahkum edilen Demokrat Parti Milletvekili Reşat Akşemsettinoğlu kaldırıldığı hastaneden kaçmıştır. Ankara’dan Trabzon’a geçen Reşat Akşemsettinoğlu oradan İstanbul’a oradan da Yunanistan’a kaçmıştır. Yazar bir mahkumun bu kadar rahat kaçabilmesine anlam verememektedir.

ULUNAY, “Anlamadığım Zihniyet”, *Milliyet*, 5 Ekim 1962.

Konu: Amerika’da Zencilere Irkçılık Yapılması

Özet: Amerika’da siyahlar ve beyazlar arasında ciddi bir hoşnutsuzluk bulunmaktadır. Amerikan devleti siyahi vatandaşlarına adeta ikinci sınıf vatandaş muamelesi yapmaktadır. Yazar bu anlayışa anlam veremediğini belirtmektedir. Osmanlı Devleti bünyesinde onlarca millet barındırmasına rağmen hiçbirine ikinci sınıf muamelesi yapmaktadır. Osmanlı ve Amerika arasındaki medeniyet farkı buradan anlaşılmaktadır.

ULUNAY, “Cürüm ve Ceza”, *Milliyet*, 10 Ekim 1962.

Konu: Cezaların Yetersiz Olması

Özet: Ülkemizde suç oranında ciddi bir artış görünmektedir. Bunun temel nedeni cezaların caydırıcı özellik taşınamamasıdır. Eğer cezalar biraz daha arttırılırsa suç oranlarında ciddi bir düşüş görülecektir.

ULUNAY, “Aferin Müdür Bey”, *Milliyet*, 16 Ekim 1962.

Konu: Bingöl Lisesi Müdürü Asım Tarım Bey’in Öğrencileri Dövmesi

Özet: Bingöl Lisesi Müdürü Asım Tarım Bey öğrencileri dövdüğü gerekçesiyle valiliğe şikayet edilmiştir. Veliler müdür beyin görevden alınmasını istemektedir. Yazar validen müdürü görevden almamasını rica etmektedir. Çünkü yazara göre eğitimde dayak şarttır. Dayak olmadan disiplin sağlanamayacaktır.

ULUNAY, “Toprağım”, *Milliyet*, 24 Ekim 1962.

Konu: Bir Türk Vatandaşının İsviçre Vatandaşlığına Geçmek İstemesi

Özet: Bir okuyucu yazara bir mektup göndermiştir. Bu okuyucu mektubunda İsviçre vatandaşlığına geçmek istediğini yazmıştır. Yazardan bunu nasıl yapacağını

sormuştur. Yazar böyle bir şey için yol gösteremeyeceğini belirtmiştir. Okuyucusundan vatanını değiştirmemesini istemektedir.

ULUNAY, “Irza Tecavüzler”, *Milliyet*, 7 Kasım 1962.

Konu: Tecavüz Suuna Verilen Cezaların Arttırılması

zet: İçişleri Bakanlığı Adalet Bakanlığına bir yazı göndererek tecavüz suuna verilen cezaların arttırılmasını istemiştir. Adalet Bakanlığı konunun ancak mecliste halledilebileceğini söylemiştir. Yazar konunun hassas bir konu olduğunu belirterek fazla uzatılmamasını istemektedir. Neticede cezalar arttırılmadığı sürece bu suçlar işlenmeye devam edilecektir.

ULUNAY, “alınan Elmas”, *Milliyet*, 17 Kasım 1962.

Konu: II. Abdülhamit’e Ait Bir Elmasın çalınması

zet: II. Abdülhamit’e ait bir elmas Yıldız Sarayından alınarak bir Fransız’a satılmıştır. Düzenlenen bir müzayede ile elmas çok yüksek bir fiyata Amerikalı bir kuyumcuya satılmıştır. Yazar bu elmasın Türklerin malı olduğunu belirterek Dışışleri Bakanlığından elması geri almasını istemektedir.

ULUNAY, “Mes’ul Kim?”, *Milliyet*, 29 Kasım 1962.

Konu: Bir Uyuşturucu etesinin Yakalanması

zet: Gazetelerde bir uyuşturucu çetesinin yakalandığına dair bir haber çıkmıştır. Yazar bu tür olayların son zamanlarda artış gösterdiğini belirtmektedir. Yazara göre bunun nedeni Yeni Ceza Kanunu’nda yapılan değişikliklerdir. Cezaların hafifletilmesi bu tür olayların nn açmıştır.

ULUNAY, “Lodos ve tesi ”, *Milliyet*, 22 Aralık 1962.

Konu: İstanbul’da Etkili Olan Lodos

Özet: Aralık ayının sonuna yaklaşılırken İstanbul’da kuvvetli bir lodos esmiştir. Kısacası 1962 senesi giderayak İstanbullulara son şakasını yapmıştır. Lodos gemileri batırmış, binaları yıkmış kısacası İstanbul’da hayatı felç etmiştir. yazar bu yönüyle lodostan nefret ettiğini yazmıştır.

ULUNAY, “Hadiselerden İlham”, *Milliyet*, 23 Aralık 1962.

Konu: Uganda Başbakanının Yemek Yerken Boğulma Tehlikesi Atlatması

Özet: Uganda’nın yeni başbakanı yemek yerken boğulma tehlikesi atlatmıştır. Yazara göre başbakanın boğulma tehlikesi atlatması açgözlülüğünden değil, acemiliğindendir. Başbakan biraz daha devlet yönetiminde kalırsa nasıl yiyeceğini iyice öğrenecektir. Böylece bu tür tehlikeler atlatmayacaktır. Yazar bu mizahi dille siyasilere vurgunculuğuna dikkat çekmektedir.

ULUNAY, “Yazık Şu Zekalara”, *Milliyet*, 25 Aralık 1962.

Konu: Türklerin Zekalarını Kötü İşlerde Kullanmaları

Özet: Yazara göre dünyanın en zeki insanları Türklerdir. Ancak Türkler zekalarını hep kötü işlerde kullanmaktadır. Özellikle de dolandırıcılıkta üzerimize yoktur. Örneğin İstanbul’da bir adam umumi bir tuvaleti apartman diye başka bir adama satmıştır. Yazara göre bu ancak zeka ile yapılacak bir iştir.

ULUNAY, “Bir Muvaffakiyet Abidesi”, *Milliyet*, 26 Aralık 1962.

Konu: Tuzla’da Kurulan Porselen Fabrikası

Özet: Tuzla’da büyük bir porselen fabrikası kurulmuştur. Fabrika Avrupa’daki benzerleri ile rekabet edecek durumdadır. Yazar bu yönüyle mutluluk duyduğunu ifade etmiştir. Ülkemizde bu tür kurumların daha çok açılmasını dilemektedir.

ULUNAY, “Bacının Palavraları”, *Milliyet*, 30 Aralık 1962.

Konu: 1963 Yılına Ait Kehanetler

Özet: 1963 Yılına ait kehanetler Milliyet gazetesinde yayımlanmıştır. Bu kehanetlere göre 1963 yılında bir lider çıkarak dünyada barışı sağlayacaktır. Doğu ve batı bloğu arasında 1963 yılı içerisinde savaş olmayacaktır. Çin Hindistan’ı tekrar işgal edecektir. Yazar bu kehanetlerin her sene tekrarlandığını ancak hiçbirinin gerçek olmadığını iddia etmektedir.

ULUNAY, “Okuyucularımla...”, *Milliyet*, 7 Ocak 1964.

Konu: Okuyuculardan Gelen Sorulara Cevaplar

Özet: Yazar bu yazısında okuyucularından gelen üç soruya yanıt vermiştir. Birinci soru Erdil Krallığı ile ilgilidir. İkinci soru ise mucizeler üzerinedir. Üçüncü soruda ise Rükzan isminin anlamı sorulmuştur. Yazar bu sorulara kısa kısa cevaplar vermiştir.

ULUNAY, “Tarife Rezaleti”, *Milliyet*, 8 Ocak 1964.

Konu: İstanbul Belediyesinin Bütün Lokantalara Aynı Tarifeyi Uygulaması

Özet: İstanbul Belediyesi bütün lokantalara aynı tarifeyi uygulatmaktadır. Bu son derece yanlış bir uygulamadır. Çünkü lokantalara birbirinden çok farklıdır. Kimisi çok lüktür, kimisi daha sade bu durumda iki lokantada da aynı paranın

alınması mantıklı değildir. İstanbul’da lokantalarda tarifeyi müşteri belirlemelidir. Belediye buna karışmamalıdır.

ULUNAY, “Bir San’at Hadisesi”, *Milliyet*, 9 Ocak 1964.

Konu: Münir Özkul ve İhsan Çınar Arasında Yaşanan Tatsızlık

Özet: Münir Özkul İhsan Çınar’ın parasını vermediğini ileri sürerek sahneye çıkmamıştır. Böylece oyunu izlemeye gelen seyirciler oyunu izleyemeden dönmüşlerdir. İhsan Çınar meselenin para meselesi olmadığını Münir Özkul’un sarhoş olduğu için sahneye çıkmadığını belirtmiştir. Yazar bu olayın seyircilere yansımaları doğru bulmamaktadır. Yazara göre taraflar bu durumu sessiz bir şekilde kendi aralarında halletmelidir.

ULUNAY, “Ali Babanın Leğeni”, *Milliyet*, 10 Ocak 1964.

Konu: Tarihi Eserlere Sahip Çıkılmaması

Özet: Ülkemizde ne yazık ki tarihe ve tarihi eserlere sahip çıkılmamaktadır. Örneğin Bahriye ve Harbiye Müzeleri bakımsızlıktan perişan durumdadır. Buradaki birçok eser yer olmadığı için halka gösterilememektedir. Bu eserler müzelerin depolarında çürümeye terk edilmiştir. Ne yazık ki bu durumla ilgilenen tek bir yetkili bile yoktur.

ULUNAY, “Şehirden İlham”, *Milliyet*, 7 Şubat 1964.

Konu: İstanbul’da Toplu Taşıma Araçlarında Yaşanan Sorunlar

Özet: İstanbul’da otobüs şoförleri keyfi bir tavır sergilemektedir. Şoförler duraklara uymayarak yolcuları istedikleri yerde indirmektedir. Bununla birlikte bazı duraklarda otobüsler durmamaktadır. Bundan dolayı buradaki yolcular otobüslere binememektedir. Yazar belediyeden bu soruna bir çözüm bulmasını istemektedir.

ULUNAY, “Mefâhirimiz”, *Milliyet*, 1 Ağustos 1964.

Konu: Tarihin Tarihi Yerler Gezilerek Öğretilmesi

Özet: Türkler çok köklü bir tarihe sahiptir. İstanbul bu tarihe canlı bir şekilde tanıklık etmiştir. Tarihi eserlerin büyük bir kısmı burada bulunmaktadır. Tarihin öğretilmesinde bu tarihi eserler kullanılmalıdır. Öğrencilere tarihi yerlerin gezdirilmesi tarihin daha iyi anlaşılmasını sağlayacaktır.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 4 Ağustos 1964.

Konu: Okuyucuların Gönderdiği Mektuplar

Özet: Yazar bu yazısında okuyucuların sorularına cevap vermiştir. İki okuyucu Peygamber Efendimizin doğum tarihini sormuştur. Yazar miladi ve hicri takvim arasındaki farka değinerek durumu açıklamaya çalışmıştır. Bir okuyucu da kızının bir Hıristiyan ile elendiğini bunun dinimizce günah olup olmadığını sormuştur. Yazar buna da cevap vermiştir.

ULUNAY, “Kös Dinleyenler”, *Milliyet*, 7 Ağustos 1964.

Konu: Dilencilerin Kabataş İskelesi’ni İstila Etmesi

Özet: Kabataş İskelesi adeta dilenci, esrarkes ve seyyar satıcıların konağı olmuştur. Dilencilerden ve seyyar satıcılardan yolcular son derece rahatsız olmaktadır. Kabataş İskelesi gibi merkezi bir yerin bu şekilde istilasına belediyenin sessiz kalması anlamsızdır. Zabitanın burayı boşaltması ve sürekli kontrol altında tutması gerekmektedir.

ULUNAY, “Güzellik Müzayedesini”, *Milliyet*, 9 Ağustos 1964.

Konu: İstanbul’da Düzenlenen Bir Güzellik Yarışması

Özet: İstanbul’da düzenlenen bir güzellik yarışmasında bir skandal yaşanmıştır. Kızı yarışmaya giren bir kadın evini satarak jüriye 5 bin lira rüşvet vermiştir. Ancak kadının kızı birinci olamamıştır. Kadın duruma itiraz edince birincinin 10 bin lira verdiğini öğrenmiştir. Yazar bu olaydan hareketle neden Türk güzellerinin dünya güzellik yarışmalarında birinci olamadığını açıklamıştır.

ULUNAY, “Okuyucularımla...”, *Milliyet*, 10 Ağustos 1964.

Konu: Okuyuculardan Gelen Mektuplar

Özet: Yazar bu yazısında üç farklı okurun gönderdiği mektuba yer vermiştir. Birinci mektubu bir lise öğrencisi yazmıştır. Bu öğrenci, yazardan nasıl kompozisyon yazılacağını sormuştur. İkinci mektupta ise Hristiyan bir erkekle Müslüman bir kadının evlenmesi anlatılmıştır. Son mektupta ise mektup sahibi İstanbul’daki dilencilerden yakınmıştır.

ULUNAY, “Mübarek Olsun”, *Milliyet*, 11 Ağustos 1964.

Konu: Kıbrıs’ta Bir Türk Subayının Şehit Edilmesi

Özet: Kıbrıs’ta bir yüzbaşı Rumların eline geçmiştir. Rumlar Türk subayını şehit etmiştir. Yazar şehitliğin büyük bir mertebe olduğunu belirterek yüzbaşını bu mertebeye ermesinden dolayı tebrik etmektedir.

ULUNAY, “Maarifde Spor Toto”, *Milliyet*, 12 Ağustos 1964.

Konu: Üniversite Sınavının Gereksizliği

Özet: Yazar bu yazısında bir akrabasının kendisine gönderdiği bir mektuba aynen yer vermiştir. Yazar akrabası bu mektubunda üniversite sınavını

eleştirmektedir. Yazar akrabasının görüşlerine destek vererek üniversite sınavının şans oyuna dönüştürüldüğünü belirterek bu sınavın kaldırılmasını istemektedir.

ULUNAY, “Ateş Kes!”, *Milliyet*, 14 Ağustos 1964.

Konu: Kıbrıs’ta Yaşanan Çatışmalar

Özet: Birleşmiş Milletler Kıbrıs’ta ateş kes ilan etmiştir. Türk tarafı buna uyarken Rum tarafı Türk askerlerine saldırmaya devam etmektedir. Birleşmiş Milletlerin bu duruma sessiz kalmaması gerekmektedir.

ULUNAY, “Zararda Israr”, *Milliyet*, 15 Ağustos 1964.

Konu: İstanbul Şehir Hatları İşletmesinin Zarar Etmesi

Özet: İstanbul Şehir Hatları İşletmesi her sene olduğu gibi yine zara etmiştir. Küçük motorlar daha ucuza daha az yolcu taşımalarına rağmen zarar etmezken Şehir Hatlarına ait vapurların zarar etmesi anlamsızdır. Bu durumun tek açıklaması işletmenin kötü idare edilmesidir. Aksi takdirde İstanbul’daki vapurların zarar etmesi mümkün değildir.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 17 Ağustos 1964.

Konu: Okuyucuların Sorularına Cevaplar

Özet: Yazar bu yazısında okuyucuların sorularına cevap vermiştir. Yazar yazısında üç soruya cevap vermiştir. Yazar İlk olarak Satılmış isminin anlamını soran okuyucusuna cevap vermiştir. Ardından da iki farklı soruya yanıt vermiştir.

ULUNAY, “Böyle Tahsile Heves mi Kahr?”, *Milliyet*, 19 Ağustos 1964.

Konu: Başarılı İki Öğrencinin Hakkının Yenmesi

Özet: Bir okuyucu yazara bir mektup göndermiştir. Yazar bu yazısında bu mektubu aynen yayımlamıştır. Mektupta, bir kadın iki çocuğunun okulda çok başarılı olduğunu; ancak bu çocuklarının hakkının yendiğini anlatmıştır. Yazar yapılan haksızlık karşısında çocukların okumaktan soğuyabileceğini belirterek haksızlığın giderilmesini istemektedir.

ULUNAY, “Yedinci Halk Oyunları”, *Milliyet*, 20 Ağustos 1964.

Konu: İstanbul’da Düzenlenen Halk Oyunları Gösterisi

Özet: Yapı Kredi tarafından düzenlenen halk oyunları gösterisi İstanbul Açık Hava Tiyatrosu’na yapılmıştır. İzleyiciler her sene olduğu gibi yine gösterilerden büyük bir zevk almışlardır. Bu sene gösterilerde Hindistan ve Romanya’dan gelen iki misafir ekip de yer almıştır. Misafir ekiplerin gösterileri büyük ilgi görmüştür.

ULUNAY, “Eyyâm Dolandırıcıları”, *Milliyet*, 21 Ağustos 1964.

Konu: Ülkemizde Dolandırıcılığın Artması

Özet: Son zamanlarda dolandırıcılık ülkemizde artış göstermiştir. Dolandırıcılar halkı kandırmak için sürekli yeni yöntemler geliştirmektedir. Dolandırıcıların son yöntemi yardım kurumu adına makbuz karşılığı yardım toplamaktır. Vatandaşların bu konuda uyanık olması gerekmektedir.

ULUNAY, “Bir Cevap”, *Milliyet*, 22 Ağustos 1964.

Konu: İstanbul Şehir Tiyatrosu’nun Düzeltme Yazısı

Özet: Yazar bir yazısında İstanbul Şehir Tiyatrosu’nun zarar ettiğini iddia etmiştir. Yazar tiyatronun seyircisini yitirmesinden ve zarar etmesinden rejisörleri sorumlu tutmuştur. Bu yazıya karşılık olarak İstanbul Şehir Tiyatrosu rejisörleri

yazara bir düzeltme yazısı göndermişlerdir. Bu düzeltme yazısında şehir tiyatrosunun zarar etmediği rakamlarla açıklanmaya çalışılmıştır.

ULUNAY, “Konuşan Ölüler”, *Milliyet*, 23 Ağustos 1964.

Konu: Mezar Taşlarındaki İlginç Yazılar

Özet: Yazar bu yazısında bazı mezar taşlarındaki yazılara yer vermiştir. İstanbul Merkezefendi Mezarlığı’nda bulunan bir mezar taşında şu yazı yer almaktadır: “İlâ rahmeti rabbihül gafur. Karı dırıltısından vefat eden Es Seyid Halil Ağa’nın ruhuna Fatiha.” Yazar bu yazıyı yorumladıktan sonra iki ilginç örneğe daha yer vermiştir.

ULUNAY, “Emekliler ve Emekdarlar”, *Milliyet*, 24 Ağustos 1964.

Konu: Emeklilerin Çektiği Maddi Sıkıntılar

Özet: Avrupa’da insanlar emekli olduktan sonra iyi bir ikramiye almaktadırlar. Ayrıca kendilerine bağlanan dolgun bir maaşla ömürlerinin geri kalan kısmını rahat bir şekilde geçirmektedirler. Ülkemizde ise emekliler, emekli olduktan sonra çile çekmeye başlamaktadır. Çünkü ülkemizde emekli aylığı sadece 300 liradır. Bir insanın 300 lira ile geçinebilmesi mümkün değildir. Emeklilerin bu çilesine bir son verilmelidir.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 25 Ağustos 1964.

Konu: Okuyucu Mektuplarına Verilen Cevaplar

Özet: Yazar bu yazısında iki okuyucusunun sorularına yanıt vermiştir. Birinci okur, yazardan “brec” kelimesinin anlamını sormuştur. Yazar bu soruyu yanıtlamıştır. İkinci okuyucu ise yazara gönderdiği mektupta Cuma namazının nasıl kılındığını sormuştur. Yazar bu ikinci sorunun cevabını da vermiştir.

ULUNAY, “Dünyanın Sonu”, *Milliyet*, 26 Ağustos 1964.

Konu: Ülkemizdeki Ahlaki Çöküntü

Özet: Ülkemizde hızlı bir ahlaki çöküntü yaşanmaktadır. Örneğin genç kızlar plajlarda üstsüz denize girmektedir. Dansçı kızlar barlarda yarı çıplak bir şekilde gösteri yapmaktadır. İşin kötü tarafı bunların hepsi toplum tarafından normal bir şeymiş gibi algılanmaktadır. Böyle devam etmesi durumunda ülkemizde kısa süre içinde ahlaktan söz edilemeyecektir.

ULUNAY, “Rehabilitasyon”, *Milliyet*, 27 Ağustos 1964.

Konu: Kızılay’ın Yoksul ve Sakatlara Yönelik Çalışması

Özet: Kızılay Eminönü’nde bir şube açmıştır. Burada sakat ve yoksul vatandaşlar yaptıkları elişi eşyaları satmaktadır. Böylece bu insanlar hem vakit geçirmekte hem de para kazanmaktadır. Bu bakımdan Kızılay’ın bu çalışması son derece önemlidir.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 31 Ağustos 1964.

Konu: Okuyuculardan Gelen Mektuplara Cevap

Özet: Yazar bu yazısında okuyucuların mektuplarla kendisine yönelttiği sorulara cevap vermiştir. Birinci soruda yazara “uşak” kelimesini anlamı sorulmuştur. İkinci olarak yazara Hristiyanlara rahmet okunup okunmayacağı sorulmuştur. Son olarak yazar “İstanbul” kelimesinin yazılışı sorulmuştur. Yazar bu üç soruya da cevap vermiştir.

ULUNAY, “İki Mesele Hakkında”, *Milliyet*, 1 Eylül 1964.

Konu: Peygamber Efendimizin Doğum Günü ve Fatih Sultan Mehmet’in Ölüm Nedeni

Özet: Son günlerde iki önemli konu gündeme gelmektedir. Bu iki konu üzerine büyük tartışmalar yaşanmaktadır. Bunlardan birincisi Peygamber Efendimizin doğum gününün hesaplanmasıdır. Peygamber Efendimizin doğum günü miladi takvime göre nasıl hesaplanır sorusuna farklı cevaplar verilmektedir. Tartışılan ikinci konu ise Fatih Sultan Mehmet’in ölüm nedenidir. Bazı araştırmacılar, Fatih’in zehirlenerek öldürüldüğünü iddia ederken, bazı tarihçiler ise fatih’in eceli ile öldüğünü düşünmektedir. Taraflar iddialarını ispatlamak için otopsi yapmaya bile hazırdır. Yazar bunu gereksiz görmektedir.

ULUNAY, “Facia Devam Ediyor”, *Milliyet*, 3 Eylül 1964.

Konu: Kartal’da Meydana Gelen Trafik Kazası

Özet: Kartal’da ehliyetsiz bir şoför yaşlı bir kadını ezmiştir. Kazada yaşlı kadın hayatını kaybetmiştir. Bir sürücünün ehliyetsiz araç kullanması kabul edilebilir bir durum değildir. Bu ülkemizde trafik denetimlerinin ne kadar yetersiz olduğunu açıkça göstermektedir. Başka ülkelerde bir sürücünün ehliyetsiz araç kullanması mümkün değildir. Kullanan olursa en ağır şekilde cezalandırılır. Ülkemizde ise ne yazık ki trafik suçlarına çok düşük cezalar verilmektedir.

ULUNAY, “Mısır Ülkesi Devlet Reisi Cemal Abd-en-Nasır Hazretleri”, *Milliyet*, 4 Eylül 1964.

Konu: Mısır’ın Rumlara Silah Satması

Özet: Mısır, asırlarca Osmanlı Devleti’nin himayesinde yaşamış bir devlettir. Ayrıca Mısır da tıpkı Türkiye gibi Müslüman’dır. Bu yönüyle iki ülke kardeş sayılmaktadır. Ne yazık ki Türklerin kendilerine kardeş olarak gördüğü Mısır,

Rumlara silah satmaktadır. Yazar Mısır Devlet Başkanı Cemal Nasır'dan bu hataya bir son vermesini istemektedir.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 7 Eylül 1964.

Konu: Okuyucuların Mektuplarına Cevaplar

Özet: Yazar bu yazısında bir okuyucusunun kendisine yönelttiği bir soruya cevap vermiştir. Okuyucu mektubunda yazara “Aşk mı üstündür, şefkat mi?” sorusunu yöneltmiştir. Yazar bu soruya cevap vermiştir.

ULUNAY, “Sıçanın Muzipliği”, *Milliyet*, 10 Eylül 1964.

Konu: Kıbrıs Sorunu Üzerine

Özet: Rum albaylarından biri bir gazeteye yaptığı açıklamada Türk askerinin Kıbrıs'a giremeyeceğini iddia etmiştir. Yazara göre Türk askeri Kıbrıs'a girdiğinde bu albay kaçacak delik bulamayacaktır. Yazar Rum albaya fazla büyük konuşmamasını tavsiye etmiştir.

ULUNAY, “Kıbrıs ve Tarih”, *Milliyet*, 13 Eylül 1964.

Konu: Kıbrıs'ın Eskiden Beri Türk Toprağı Olması

Özet: Rumlar Kıbrıs üzerine hak iddia etmektedir. Oysa Kıbrıs çok eski zamanlardan beri Türk toprağıdır. Ada 1570 yılında Venediklilerden alınmıştır. O günden beri Türk yurdu olan Kıbrıs'ın Rumlara verilmesi söz konusu bile olamaz.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 14 Eylül 1964.

Konu: Okuyucuların Sorularına Cevaplar

Özet: Yazar bu yazısında okuyucularının kendisine gönderdiği sorulara cevap vermiştir. Yazar yazısında altı tane dini soruya cevaplar vermiştir.

ULUNAY, “Edebe Davet”, *Milliyet*, 16 Eylül 1964.

Konu: Bir Okuyucunun Yazara Gönderdiği Mektup

Özet: Yazar bir yazısında Mısır’ı Rumlara silah sattığı için eleştirmiştir. Bir okuyucu bu yazısından dolayı yazara hakaret eden bir mektup göndermiştir. Okuyucu yazarın Mısır’ı nazik bir şekilde eleştirmesine kızmıştır. Yazar okuyucusunu edepli olması konusunda uyarmıştır.

ULUNAY, “Dostsuz Memleket”, *Milliyet*, 17 Eylül 1964.

Konu: Kıbrıs Meselesinde Bütün Ülkelerin Rum Tarafını Desteklemesi

Özet: Kıbrıs meselesinde Türk tarafı tek başına kalmıştır. Uğruna Kore’de şehit verdiğimiz Amerika bile bu olayda Rumları desteklemektedir. Bu durum biraz da Türk siyasetçilerinin suçudur. Osmanlı en zor dönemlerinde bile diplomasideki başarısı sayesinde kendisine yardım eden bir ülke bulabilmiştir. Oysa bugün bu diplomatik başarıyı gösterecek yetenekli bir siyasetçi yoktur.

ULUNAY, “Bir Fantezi”, *Milliyet*, 19 Eylül 1964.

Konu: Kıbrıs Meselesinde Amerika’nın Rumları Desteklemesi

Özet: Kıbrıs meselesinde Amerika Rum tarafını desteklemektedir. Eğer Amerika olmazsa Türkiye Rumları çok rahat bir şekilde yenecektir. Amerika’nın devreden çıkması için de rakibi Rusya ile savaşması gerekmektedir. Eğer Amerika ve Rusya arasında bir savaş çıkarsa bu işten en çok Türkiye faydalanacaktır.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 21 Eylül 1964.

Konu: Okuyuculardan Gelen Mektuplar

Özet: Yazar bu yazısında iki okuyucusunun mektubuna yer vermiştir. Birinci mektupta okuyucu yazarın daha önce cevaplandıramadığı bir soruya cevap vermiştir. İkinci mektupta ise yazara şehitlik ile ilgili bir soru sorulmuştur. Yazar bu soruya yanıt vermiştir.

ULUNAY, “Öksüz Teşebbüsler”, *Milliyet*, 22 Eylül 1964.

Konu: Devletin Hayvancılıkla Uğraşanlara Sahip Çıkmaması

Özet: Ülkemizde en sahipsiz kesim hayvancılıkla uğraşan vatandaşlardır. Çünkü devlet hiçbir şekilde hayvancılıkla uğraşanları desteklememektedir. Yem fiyatlarına sürekli zam yapılırken süt fiyatlarına hiç zam yapılmamaktadır. Bu şartlar altında hayvancılıkla uğraşanların ayakta kalması oldukça güçtür. Devletin bu sektöre yardım elini uzatması gerekmektedir.

ULUNAY, “Fazilet Hakkı”, *Milliyet*, 23 Eylül 1964.

Konu: Fakir Bir Kadının Bir Çanta Dolusu Mücevher Bulması

Özet: Fakir bir kadın bir çanta dolusu mücevher bulmuştur. Kadın çantanın sahibini bularak çantayı sahibine teslim etmiştir. Çantanın sahibi kadına ödül olarak 100 lira vermiştir. Avrupa’da bu tür durumlarda bulunan paranın yüzde onu bulan kişiye verilmektedir. Bundaki amaç insanları doğruluğa teşvik etmektir. Bu bakımdan bu fakir kadına da paranın yüzde onu yani 2 bin lira verilmeliydi. Bu kadının dürüst olmasının hakkıdır.

ULUNAY, “Dans ve Göğüs”, *Milliyet*, 24 Eylül 1964.

Konu: İstanbul’da Basın Açıklaması Düzenleyen Bir Dansözün Göğsünün Açık Olması

Özet: İstanbul’da basın açıklaması yapan bir dansözün üzerinde ilginç bir kıyafet vardır. Dansözün bir göğsü açıkta kalmıştır. Yazar dansözün bu şekilde insanların içine çıkmasını doru bulmamaktadır. Yazar dansın göğüsle olamayacağını belirterek dansözü bu hareketinden dolayı eleştirmektedir.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 28 Eylül 1964.

Konu: Okuyucuların Sorularına Cevap

Özet: Yazar bu yazısında iki okuyucunun kendisine sorduğu iki soruya cevap vermiştir. Birinci okuyucu II. Mahmut’un annesinin Fransız olup olmadığını sormuştur. İkinci okuyucu ise Peygamber Efendimizin Türk olup olmadığını sormuştur. Yazar bu iki soruya da cevap vermiştir.

ULUNAY, “Musiki Berduşları”, *Milliyet*, 30 Eylül 1964.

Konu: İstanbul Belediye Konservatuarının Kendine Ait Bir Binasının Olmaması

Özet: İstanbul Belediye Konservatuarının kendine ait binası yoktur. Bundan dolayı konservatuar heyeti sürekli başka binalarda çalışmaktadır. Üstelik bu yerlerin her biri birbirinden daha kötü yerlerdir. Yazar belediyeden konservatuar heyetine bir bina tahsis etmesini istemektedir.

ULUNAY, “Yine Askeri Müze”, *Milliyet*, 7 Ekim 1964.

Konu: Askeri Müzenin Bakımsız Bırakılması

Özet: Askeri Müze önceleri Topkapı Sarayı'nda yer alan Aya İrini Kilisesi'nde bulunuyordu. II. Dünya Savaşı çıkınca müze Niğde'ye taşınmıştır. Savaş bittikten sonra müze yine İstanbul'a Harbiye Mektebi'ne taşınmıştır. Müzede 60 bin parça eser sergilenmektedir. Ancak bu eserlerin bir bölümü yer değişiminden dolayı zarar görmüştür. Ayrıca bazı eserler yer olmadığı için sergilenememektedir. Yetkililerin müzeye güzel ve kalıcı bir yer bulması gerekmektedir.

ULUNAY, “Hey Zamâne Hey”, *Milliyet*, 9 Ekim 1964.

Konu: İngiltere'de Bir Kadının Hamile Olmadığını İlan Etmesi

Özet: İngiltere'de bir kadın verdiği bir ilan ile hamile olmadığını belirtmiştir. Aynı ilanda kadın, kocası ile evlenene kadar bakire kaldığını da ifade etmiştir. Kadın bu durumun aksini iddia edenleri dava edeceğini belirtmiştir. Yazar bu kadar mahrem konuların gazete ilanlarında yer almasını ağır bir dille eleştirmektedir.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 12 Ekim 1964.

Konu: Okuyucuların Sorularına Cevaplar

Özet: Yazar bu yazısında okuyucuların sorularına yanıt vermiştir. Yazara ilk olarak Makarios'un daha önce Trabzon'da mı yaşadığı sorulmuştur. Başka bir okuyucu ise yazara tuluat sanatçısı Kel Hasan'ın nereli olduğunu sormuştur. Yazar bu sorulara cevap vermiştir.

ULUNAY, “Kanarya Aşkı”, *Milliyet*, 15 Ekim 1964.

Konu: İstanbul'da Düzenlenen Kanarya Sergisi

Özet: İstanbul'da bir kanarya sergisi düzenlenmiştir. Bu sergiye yoğun ilgi gösterilmiştir. Bu durum kanarya sevgisinin giderek arttığını göstermektedir.

Özellikle de İstanbul kanaryası meraklılarını kendisine hayran bırakmaktadır. Bu kanarya türü iyi değerlendirilirse ticari anlamda büyük bir kazanç getirebilir.

ULUNAY, “Biz Yaşayan Ölü müüz?”, *Milliyet*, 16 Ekim 1964.

Konu: Türkçenin Avrupa’da İlgi Görmemesi

Özet: Avrupa’da çıkan Seleksiyon adlı ünlü bir dergide bir dil kursunun reklamı çıkmıştır. Reklamda bu dil kursunda 35 dil öğretildiği yazılmaktadır. Ancak bu 35 dil arasında Türkçe yer almamaktadır. Yazar Türkçenin bu duruma gelmesini eleştirmiştir.

ULUNAY, “Güreşçilerimiz”, *Milliyet*, 22 Ekim 1964.

Konu: Ülkemizde Güreşin Gerilemesi

Özet: Türklerin en başarılı olduğu spor dalı güreştir. Ne yazık ki bu spor dalında da yavaş yavaş eski gücümüzü yitirmekteyiz. Yazara göre bunun en büyük nedeni federasyondur. Güreş bir gelenek ve kültür işidir. Gelenek ve kültür bozulduğu için güreş de eski önemini yitirmiştir. Böylece eskisi gibi iyi güreşçiler yetişmemektedir.

ULUNAY, “İsyan”, *Milliyet*, 24 Ekim 1964.

Konu: Sultan Ahmet Cezaevi’nde İsyan Çıkması

Özet: Sulatan Ahmet Cezaevi’nde bazı mahkûmlar başka illere gönderilmek istenmiştir. Bunun üzerine cezaevinde isyan çıkmıştır. İsyancılar 16 polis ve 4 jandarmayı rehin almıştır. Yapılan pazarlık sonucu mahkûmlar isteklerini kabul ettirmiştir. Yetkililerin mahkûmlarla pazarlık yapması son derece yanlış bir tavidir. Yazara göre bu tavır yüzünden cezaevinde bir kez daha isyan çıkacaktır.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 26 Ekim 1964.

Konu: Okuyuculardan Gelen Sorulara Cevap

Özet: Yazar bu yazısında okuyucularına gelen iki soruya yanıt vermiştir. Birinci soru Mevlana’nın ölüm nedenidir. İkinci soru ise “bey” ve “efendi” kelimeleri arasındaki farktır. Yazar bu iki soruya da cevap vermiştir.

ULUNAY, “Üniversite Gençleri ve Reform”, *Milliyet*, 28 Ekim 1964.

Konu: İstanbul’da Bir Grup Üniversitelinin Reform Talep Etmesi

Özet: İstanbul’da bir grup üniversite öğrencisi bir araya gelerek üniversitelerde reform yapılmasını talep etmiştir. Yazar üniversite öğrencilerine destek vermekle beraber reformların sadece üniversitelerle sınırlı kalmamasını istemektedir. Yazar reformların her alanda yapılmasını istemektedir.

ULUNAY, “Meçhul Kahramanlar”, *Milliyet*, 29 Ekim 1964.

Konu: Jandarmanın Kahramanlığı

Özet: Jandarmalar insanların güvenliğini sağlamak için eşkıya peşinde koşmaktadır. Gazeteler her gün jandarmanın eşkıyaları nasıl yakaladığını yazmaktadır. Ancak bu haberlerde jandarmaların isimleri verilmemektedir. Oysa gazetelerin bu jandarmaların isimlerini vermeleri, hatta fotoğraflarını yayımlamaları gerekmektedir. Bu sayede en azından bu kahramanlara karşı olan vefa borcu ödenmiş olacaktır.

ULUNAY, “Saadetin İfadesi”, *Milliyet*, 31 Ekim 1964.

Konu: 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı Kutlamaları

Özet: 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı yurdun her yerinde büyük bir coşku ile kutlanmıştır. Bu yılki kutlamalara Türk Talebe Birliği Yücel Çengel'in konuşmaları damgasını vurmuştur. Yücel Çengel konuşmasında ülkenin iyi yönetilemediğini dile getirerek bu kötü yöneticileri Atatürk'e şikâyet etmiştir.

ULUNAY, “Bir Feryâd!”, *Milliyet*, 2 Kasım 1964.

Konu: İstanbul'da Acil Bir Hastaya Müdahale Edilmemesi

Özet: İstanbul'da gece yarısı yaşlı bir kadın düşüp ayağını kırmıştır. Kadının yakınları ambulans çağırmış; ancak ambulans gönderilmemiştir. Hasta yakınları kendi imkânları ile hastalarını hastaneye götürmüştür. Ancak bu defada ortopedi doktoru hastadan 1500 lira tedavi parası istemiştir.

ULUNAY, “Palavra”, *Milliyet*, 3 Kasım 1964.

Konu: Diyarbakır'da Bir Falcının Halkı Kandırması

Özet: Diyarbakır'da Gürcü Bacı adlı bir falcı ün salmıştır. Kadın her gün pek çok kişinin falına bakmaktadır. Yazar bu kadının bir sahtekâr olduğunu söyleyerek insanlardan bu kadına güvenmemelerini istemiştir. Ayrıca yazar falcılığın dinimizde haram olduğunu da hatırlatmıştır.

ULUNAY, “Zorba Saltanatı”, *Milliyet*, 4 Kasım 1964.

Konu: İstanbul'da Üç Kişinin Lütfullah Suphi'yi Darp Etmesi

Özet: İstanbul'da üç kişi Lütfullah Suphi'yi darp ederek ayaklarını ve burnunu kırmıştır. Yazar arkadaşının başına gelenlerden dolayı derin bir üzüntü duymaktadır. Yazar İstanbul'un göbeğinde böyle bir olay yaşanmasına anlama verememektedir. Yazar bu zorbalara kırbaç cezası verilmesini istemektedir.

ULUNAY, “Gök Yakut”, *Milliyet*, 6 Kasım 1964.

Konu: Amerika’da çok Değerli Bir Taşın Çalınması

Özet: Amerika’da bir müzeden çok değerli bir taş çalınmıştır. Polis bu hırsızın acemi olduğunu açıklamıştır. Çünkü polise göre bu taşın satılması veya parçalanması neredeyse imkânsızdır. Yazar göre bu taşı çalan kişi taşı satmak için almamış olabilir. Belki de hırsız taşı kendisi için çalmıştır.

ULUNAY, “Mevlana İhtifali”, *Milliyet*, 1 Aralık 1964.

Konu: Şeb-i Arus Kutlamaları

Özet: Her sene 17 Aralık’ta Konya’da Mevlana’yı anmak için Şeb-i Arus kutlamaları düzenlenmektedir. Mevlana Mesnevi’sinin ilk on sekiz beytinde Şeb-i Arus’un ne olduğunu açıklamaya çalışmıştır. Yazara göre Şeb-i Arus ruhun Allah’a kavuşmasıdır.

ULUNAY, “Mir’ac Kandili”, *Milliyet*, 2 Aralık 1964.

Konu: Mirac Kandili Hakkında Bilgi

Özet: Yazar bu yazısında Mirac Kandili hakkında bilgi vermiştir. Yazar öncelikle miracın kelime anlamı vermiştir. Daha sonra mirac olayına yer vermiştir. Yazarın anlatımına göre Peygamber Efendimiz Cebrail tarafından evinden alınarak göğe yükseltilmiştir. Bu olay esnasında Peygamber Efendimiz Allah ile görüşmüştür.

ULUNAY, “Kızılaslana Teşekkür”, *Milliyet*, 4 Aralık 1964.

Konu: Fatih Sultan Mehmet’in Hazinesinin Planlarının Bulunması

Özet: Gazetelerde çıkan bir haberde Fatih Sultan Mehmet'in hazinesinin planlarının bulunduğu belirtilmiştir. Bu planlara göre hazine III. Ahmet Çeşmesi ile saray kapısı arasındadır. Yazar plan bulunduğu göre artık hazinenin çıkarılmasını istemektedir. Yazar bulunan hazine ile devlet borçlarının ödenmesini istemektedir.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 7 Aralık 1964.

Konu: Okuyucuların Sorularına Cevap

Özet: Yazar bu yazısında okuyucularında gelen sorulara cevap vermiştir. Bir okuyucu yazardan horoz dövüşü hakkında bilgi istemiştir. Yazar horoz dövüşünün uğursuzluk getirdiğini belirterek okuyucusuna bu alışkanlığından vazgeçmesini tavsiye etmektedir.

ULUNAY, “Masal”, *Milliyet*, 10 Aralık 1964.

Konu: Hasan Kızılarslan Adlı Bir Vatandaşın Bizans'ın Hazinesini Bulduğunu İddia Etmesi

Özet: Hasan Kızılarslan adlı bir vatandaş elinde bir plan olduğunu belirtmektedir. Bu planda Fatih Sultan Mehmet tarafında gizlenen Bizans hazinesinin yeri gösterildiği iddia edilmektedir. Arkeoloji Müdürlüğü planlarda belirtilen yerlerin sit alanı olduğu için kazılmasına izin vermemiştir. Yazar da Hasan Kızılarslan adlı bu vatandaşın pek güvenilir olmadığını düşünmektedir.

ULUNAY, “Bir Münâzara”, *Milliyet*, 11 Aralık 1964.

Konu: Türk Vatandaşlarının Çalışmak İçin Yurt Dışına Çıkması

Özet: Ülkemizde çok sayıda işsiz insan çalışmak için yurt dışına çıkmaktadır. Yazar, önceleri bu duruma karşı çıktığını; ancak şimdi giden kişilere hak verdiğini

ifade etmiştir. Çünkü yurt dışında şartlar daha iyidir. İnsanlar burada kalıp perişan olacağına yurt dışına gidip orada rahat yaşamalıdır.

ULUNAY, “Windsor Dükü”, *Milliyet*, 12 Aralık 1964.

Konu: Windsor Dükü Sekizinci Edvard’ın Film Çekmesi

Özet: Windsor Dükü Sekizinci Edvard veliaht iken Amerikalı bir kadına âşık olmuştur. İngiliz kraliyet ailesi çok muhafazakâr olduğu için yabancı bir kadının kraliçe olmasına izin vermemiştir. Bundan dolayı Sekizinci Edvard krallıktan feragat ettirilerek Windsor Dükü yapılmıştır. Sekizinci Edvard bir olayı konu alan bir film çekmeye hazırlanmaktadır.

ULUNAY, “Dördüzler”, *Milliyet*, 15 Aralık 1964.

Konu: Diyarbakır’da Dördüzlerin Zehirlenerek Ölmesi

Özet: Diyarbakır’ın Çermik ilçesinde bir ailenin dördüzleri zehirlenmiştir. İlçede doktor olmadığı için dördüzler ölmüştür. Kanada’da beşiz doğuran bir anne ailesi ile birlikte devlet tarafından korumaya alınırken bizim ülkemizde ise dördüzler doktor olmadığı için ölmektedir.

ULUNAY, “Düğün Gecesi”, *Milliyet*, 17 Aralık 1964.

Konu: Mevlana’nın Ölüm Yıldönümü

Özet: 17 Aralık’ta Mevlana’nın ölüm yıldönümü kutlanmaktadır. Bu amaçla Konya’da Şeb-i Arus törenleri düzenlenmektedir. Şeb-i Arus kavuşma gecesi anlamına gelmektedir. Yani ruhun Allah’a kavuşmasıdır.

ULUNAY, “Hükümeti Sevdirenler”, *Milliyet*, 18 Aralık 1964.

Konu: Hatay Valisinin Aydın’a Tayin Edilmesi

Özet: Hatay Valisi Aydın’a tayin edilmiştir. Hatay halkı bu olaydan büyük bir üzüntü duymuştur. Çünkü vali kendisini halka sevdirmeyi başarmıştır. Bu ülkede bu tür valilere ihtiyaç duymaktadır. Eğer bütün devlet görevlileri işini bu kadar iyi yaparsa ülkemizde sorun kalmayacaktır.

ULUNAY, “Geçmiş Olsun!”, *Milliyet*, 23 Aralık 1964.

Konu: Ali Sami Yen Stadı’nın Yıkılması

Özet: Ali Sami Yen stadı yıkılmıştır. Şans eseri bu olayda kimse ölmemiştir. Gazetelerin verdiği bilgiye göre stat ruhsatsız inşa edilmiştir. Yetkililerin bu duruma göz yumması büyük bir sorumsuzluktur.

ULUNAY, “Ayran ve Tahtirevan”, *Milliyet*, 24 Aralık 1964.

Konu: Lüks Şeker Üretilmesi

Özet: Hükümet lüks şeker üretmeye hazırlanmaktadır. Bu amaçla şeker pancarına zam yapılmıştır. Ülke ekonomisi borç içinde yüzerken hükümetin böyle işlerle uğraşması son derece yanlıştır.

ULUNAY, “Bir Facianın Günâhı”, *Milliyet*, 26 Aralık 1964.

Konu: Ankara’daki Hayvanat Bahçesinde Hayvanların donarak Ölmesi

Özet: Ankara’daki hayvanat bahçesinde iki aslan ile bir panter donarak ölmüştür. Yazar bu olayın sorumlularının cezalandırmasını istemektedir. Ayrıca yazar hayvanat bahçesinin hayvanlar için bir işkence yeri olduğunu ifade ederek bu yerlerin kapanmasını istemektedir.

ULUNAY, “Bir Tarih Can Çekişiyor”, *Milliyet*, 29 Aralık 1964.

Konu: Askeri Müzenin Bakımsız Durumu

Özet: Askeri Müzenin sağlam ve büyük bir binası yoktur. Bundan dolayı tarihi eserlerin büyük bir kısmı sergilenememektedir. Öte yandan buradaki eserlerin bir listesi yoktur. Bundan dolayı eserler çalınma tehlikesi ile karşı karşıyadır. Yetkililerin hemen bu konuda önlem alması gerekmektedir.

ULUNAY, “Hayret ve Dehşet”, *Milliyet*, 30 Aralık 1964.

Konu: Ankara’da Bir Cüzamlının Karısını Öldürmesi

Özet: Ankara’da bir cüzamlı karısını öldürmüştür. Yazara göre bu olayın korkunç tarafı bir cüzamlının şehir merkezinde dolaşmasıdır. Bu hastalık bulaşıcı olduğu için Avrupa’da cüzamlılar tecrit edilmektedir. Ülkemizde ise ne yazık ki bu insanlar halkın içinde yaşamaktadır.

ULUNAY, “Yılın İlk Günü”, *Milliyet*, 2 Ocak 1965.

Konu: Gazete Haberleri

Özet: Yazar bu yazısında yılın ilk günü ülkemizde meydana gelen gelişmelere yer vermiştir. Gazetelerin verdiği bilgilere göre 1964 dış ticaret açığı 147 milyon liradır. Yılbaşı akşamı bir adam kız kardeşinin kafasını kesmiştir. İstanbul’da 40 bin veremli insan tespit edilmiştir. Yazar gazetelerden aldığı bu haberler karşısında daha yılın ilk günü ümitsizliğe düştüğünü belirtmiştir.

ULUNAY, “Yanlış Hesap”, *Milliyet*, 5 Ocak 1965.

Konu: Hükümetin Çalışanlardan Yaptığı Kesinti

Özet: Hükümet çalışanlardan “Tasarruf Bonosu” adı altında bir kesinti yapmaktadır. Hükümet birkaç yıldır devam eden bu uygulamanın 1967 yılında sona ereceğini açıklamıştır. Yazara göre hemen bu uygulama hatalıdır ve hemen bu uygulamaya son verilmelidir.

ULUNAY, “Mefahire Dokunmayın”, *Milliyet*, 6 Ocak 1965.

Konu: Tarihi Filmlerin Zararları

Özet: Çanakkale zaferini anlatan bir film çekilmiştir. Film sadece kâr amaçlı çekildiği için yanlışlıklarla doludur. Daha önce de İstanbul’un fethini anlatan bir film çekilmiştir. Aynı hatalar bu filmde de görülmüştür. Bu tür tarihi filmlerin çekilmesi, tarihimize zarar vermektedir. Filmcilerin artık bundan vazgeçmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Radyo Marazı”, *Milliyet*, 7 Ocak 1965.

Konu: Radyoda İstanbul Konservatuvarının Konserinin Yayınlanmaması

Özet: Radyo İdaresi İstanbul Konservatuvarının konserlerini yayınlamaya son vermiştir. İstanbul Konservatuvarının konserleri halk tarafından beğeniyle dinlenmesine rağmen Radyo İdaresinin böyle bir kara alması şaşırtıcıdır. Radyo İdaresinin böyle bir karar vermesinin tek sebebi Türk müziğine olan düşmanlıktır.

ULUNAY, “Bir İykaz”, *Milliyet*, 13 Ocak 1965.

Konu: Topkapı Sarayı’nda Eserlerin İsimlerinin Yanlış Yazılması

Özet: Bu yazıda bir okurun mektubuna yer verilmiştir. Okur mektubunda Topkapı Sarayı’nda görülen bazı eksiklikleri yermiştir. Müzede eserlerin Türkçe isimlerinin yanında Fransızca isimleri de verilmiştir. Ancak Fransızca isimler doğru değildir. Ayrıca eserlerin birçoğu toz içindedir. Bu eserlerin de temizlenmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Guraba Anası”, *Milliyet*, 15 Ocak 1965.

Konu: Vakıf Gureba Hastanesi

Özet: İstanbul’da bulunan Vakıf Gureba Hastanesi Sultan Abdülmecit’in annesi Valide Sultan tarafından yapılmıştır. Hastane fakir hastaları parasız tedavi etmektedir. Son zamanlarda bakımsızlıktan biraz yıpranan hastanenin elden geçirilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Acaiblik Merakı”, *Milliyet*, 16 Ocak 1965.

Konu: Bir Gazetenin Evlilik Üzerine Yazısı

Özet: Bir gazete Belçika Kraliçesinin kardeşi Aragon Prensi Fabiola’nın evlilik üzerine görüşlerini yayımlamıştır. Fabiola bütün hayatını para harcamakla geçiren çapkın bir adamdır. Gazetenin bu adamın evlilik üzerine görüşlerini yayımlaması gereksizdir.

ULUNAY, “Karakurt Hadisesi”, *Milliyet*, 20 Ocak 1965.

Konu: Karakurt’ta Çıkan Kavga

Özet: Kakakurt ilçesinin Kırkağaç köyünde büyük bir kavga çıkmıştır. Kavganın nedeni köyün imanının verdiği bir vaazdır. Köyün imamı bir vaazında Hz. Ali’nin şehit edildikten sonra kafasının kesildiğini ve kafasının tekmelendiğini söylemiştir. İmam futbolun da buradan doğduğunu iddia etmiştir. Bunun üzerine köyde büyük bir kavga çıkmıştır. Yazar da imamın anlattıklarının yalan olduğunu belirterek köylülerin bu hurafelere inanmamasını istemektedir.

ULUNAY, “Soytarı Sırrı 1”, *Milliyet*, 21 Ocak 1965.

Konu: İbrahim Hakkı Konyalı'nın Askeri Müzedeki İşine Son Verilmesi

Özet: Yazara gönderilen imzasız bir mektupta Askeri Müzede çalışan İbrahim Hakkı Konyalı'nın işine son verildiği yazılmaktadır. Mektuba göre İbrahim Hakkı Konyalı Askeri Müzedeki sırları açığa çıkardığı için işten atılmıştır. Yazara göre Askeri Müzedeki sırları zaten herkes bilmektedir. İbrahim Hakkı Konyalı'nın bu nedenle görevinden alınması doğru değildir.

ULUNAY, "Soytarı Sırrı 2", *Milliyet*, 22 Ocak 1965.

Konu: Askeri Müzenin Sorunları

Özet: Askeri Müzenin en temel sorunu müzenin yerinin uygun olmamasıdır. Müzenin yeri küçük olduğu için eserlerin tamamı teşhir edilememektedir. Bundan dolayı eserler depolarda çürümeye terk edilmiştir. Müzenin en kısa sürede Aya İrini Kilisesi'ndeki eski yerine taşınmalıdır.

ULUNAY, "Değerin Hakkı", *Milliyet*, 26 Ocak 1965.

Konu: İyi Bir Polisin Mardin'e Atanması

Özet: İstanbul ve Ankara'da görev yapan bir polis pek çok başarılı görevde bulunmuştur. Bu polis memuru başarılarından dolayı onlarca takdirname almıştır. Ne yazık ki bu polis Mardin'e atanmıştır. Burada masa başa bir görevde bulunan bu polis memuru hiçbir işe yaramamaktadır. Yazar bu tür kabiliyetli insanların aktif görevlerde çalışmasının daha doğru olacağını düşünmektedir.

ULUNAY, "Altın Madalyanın Tersisi", *Milliyet*, 27 Ocak 1965.

Konu: Ayakkabı Ustası İsmail Cevad'ın Derilerine Gümrükte El Konulması

Özet: İsmail Cevad Görgün dünyaca ünlü bir ayakkabı ustasıdır. Avrupa’da katıldığı pek çok yarışmada altın madalya kazanmıştır. İsmail Cevad Görgün Floransa’dan bir sergiden dönerken yanında getirdiği derilerine el konulmuştur. Bu kadar büyük bir sanatçının ülkemizde böyle bir muamele görmesi üzücüdür.

ULUNAY, “Radyo ve Türk Musikisi”, *Milliyet*, 28 Ocak 1965.

Konu: Radyoda Klasik Müziğin Yayınlanmaması

Özet: Alınan bir kararla radyoda klasik Türk müziğinin yayınlanmasına son verilmiştir. Yazar bu durumdan büyük bir üzüntü duymaktadır. Yazara göre bizim gerçek müziğimiz klasik müziktir. Bunun yerine Batı müziğinin yaygınlaştırılmak istenmesi son derece yanlıştır.

ULUNAY, “Meçhul Düşman”, *Milliyet*, 12 Mart 1965.

Konu: Elbistan’da Görülen Salgın Hastalık

Özet: Elbistan’da salgın bir hastalık görülmüştür. Bu hastalık sekiz çocuğun ölümüne yol açmıştır. Ancak doktorlar bir bu hastalığın ne olduğunu çözememiştir. Tıp bu kadar ilerlemişken doktorlarımızın bir hastalığı tespit edememesi üzücü bir durumdur.

ULUNAY, “Aşk Nedir?”, *Milliyet*, 16 Mart 1965.

Konu: Bir Gazetenin Ünlülerle Aşk Üzerine Röportaj Yapması

Özet: Bir gazete on ünlü kadına aşkın ne olduğunu sormuştur. Bu on kadın da bu soruya farklı yanıtlar vermiştir. Yazara göre tariflerden hiçbirinin aşk ile alakası yoktur. Yazar, aşkı bir şiirle tarif etmeye çalışmıştır.

ULUNAY, “Komşumuz Grekopulos”, *Milliyet*, 19 Mart 1965.

Konu: Kıbrıs Sorunu Üzerine

Özet: Rumlar daha önce olduğu gibi yine Türk topraklarına göz dikmiştir. Kıbrıs üzerinde hak iddia eden Rumlar Türklerin Kıbrıs'tan vazgeçmeyeceğini unutmamalıdır. Türkler daha önce topraklarına göz diken Rumları denize dökmüştür. Kıbrıs konusunda da Rumlar ısrarcı olursa bir kez daha denize dökülmekten kurtulmayacaklardır.

ULUNAY, “Eski Kiral Faruk”, *Milliyet*, 20 Mart 1965.

Konu: Mısır Hanedanının Servetine El Konulması

Özet: Mısır Osmanlı Devleti'nin bir vilayeti iken 19. yüzyılda bağımsızlığını ilan etmiştir. Bu tarihten sonra kraliyetle yönetilen Mısır'da kraliyet ailesi büyük bir servete sahip olmuştur. Kraliyet ailesi bütün vaktini zevk ve sefa içinde geçirmiştir. Para harcamaktan başka bir işe yaramayan kraliyet ailesinin tüm servetine sonun da Mısır devleti tarafından el konulmuştur.

ULUNAY, “Bir Tahmis Münasebetiyle”, *Milliyet*, 23 Mart 1965.

Konu: Bir Okuyucunun Sultan Reşad'ın Gazeline Yaptığı Tahmis

Özet: Sultan Mehmet Reşad Çanakkale zaferi üzerine bir gazel yazmıştır. Bir okuyucu bu gazele tahmis yazmıştır. Yazar da bu yazısında bu tahmisi aynen yayımlamıştır.

ULUNAY, “Tunus ve Biz”, *Milliyet*, 27 Mart 1965.

Konu: Tunus'un Osmanlı Devleti'ne Olan Bağlılığı

Özet: Tunus 1574’te Osmanlı Devleti tarafından fethedilmiştir. Bu tarihten sonra Tunus’ta başa geçen her bey Osmanlı’ya olan bağlılığını bildirmiştir. Bu gelenek Tunus’un 1881’de Fransızlar tarafından işgal edilmesine kadar devam etmiştir. Bundan dolayı Tunus ve Türkiye arasında geçmişten gelen bir bağlılık bulunmaktadır.

ULUNAY, “Ortaoyunu Tekerlemesi 1...”, *Milliyet*, 28 Mart 1965.

Konu: Ortaoyunu Örneği

Özet: Yazar bu yazısında bir ortaoyunu örneği vermiştir. Yazının tamamı ortaoyunundan oluşmuştur.

ULUNAY, “Ortaoyunu Tekerlemesi 2...”, *Milliyet*, 29 Mart 1965.

Konu: Ortaoyunu Örneği

Özet: Yazar bu yazısında bir ortaoyunu örneği vermiştir. Yazar oyunun birinci bölümünü bir önceki yazısında vermiştir. Bu yazısında da oyunun devamını vermiştir.

ULUNAY, “Meslek Esirleri”, *Milliyet*, 30 Mart 1965.

Konu: İskenderun Emniyet Müdürü’nün Evine Dansöz Alması

Özet: İskenderun Emniyet Müdürü gece yarısı evine bir dansöz almıştır. Bu olay halk tarafından tepkiyle karşılanmıştır. Yazar da bazı mesleklerde mesai kavramı olmadığını belirterek emniyet müdürünün bu hareketinin yanlış olduğunu belirtmektedir.

ULUNAY, “Ümid Güneşleri”, *Milliyet*, 31 Mart 1965.

Konu: Bir Köy Öğretmeninin Mektubu

Özet: Bir köy öğretmeni yazara bir mektup göndermiştir. Öğretmen, öğrencilerine köyde öğretmen olursanız ne yaparsınız diye bir yazı yazdırmıştır. Öğrencilerin cevaplarını yazara göndermiştir. Yazar öğrencilerin cevapları karısında çok mutlu olduğunu belirtmiştir.

ULUNAY, “Aşk ve Ötesi”, *Milliyet*, 6 Nisan 1965.

Konu: Dansöz Zennube’nin Aşk Üzerine Görüşleri

Özet: Bir gazete Dansöz Zennube’nin aşk üzerine söylediklerine yer vermiştir. Dansöz Zennube: “Aşk elma şekeri gibidir, tadı geçince yenisini almalı.” demiştir. Yazar dansözün bu sözlerini ağır bir şekilde eleştirmiştir.

ULUNAY, “Biz ve Ermeniler”, *Milliyet*, 10 Nisan 1965.

Konu: Türk ve Ermeni İlişkileri

Özet: Beyrut Ortodoks Kilisesi Türk ve Ermenileri birbirine düşürecek açıklamalar yapmaktadır. Bu yanlış bir tutumdur. Çünkü Türkler ve Ermeniler çok eski dönemlerden beri kardeşçe yaşamış iki millettir. Kilisenin açıklamasının iki millet tarafından da kınanması gerekmektedir.

ULUNAY, “Bedbaht Şehir”, *Milliyet*, 21 Nisan 1965.

Konu: İstanbul’un Tarihi Eserlerinin Tahrip Edilmesi

Özet: İstanbul içinde sayısız tarihi eser barındıran bir şehirdir. Ne yazık ki bu tarihi eserler sahihsiz kalmıştır. Bundan dolayı hepsi harap olmuş durumdadır. Bunların arasında en kötü durumda olan yer Teşvikiye Camisi’dir. Caminin imamı burayı korumak için bir dernek kurmuştur.

ULUNAY, “Ayrı Mes’eleler”, *Milliyet*, 23 Nisan 1965.

Konu: Patrikhane, Kıbrıs ve On İki Ada Meseleleri

Özet: Bu yazıda üç ayrı konuya değinilmiştir. Rum Patrikhanesi’nin bir türlü topraklarımızın dışına çıkarılamaması hep sorun yaratmaktadır. Bundan daha büyük bir sorun ise Rumların Kıbrıs üzerinde hak iddia etmeleridir. Hükümet bu sorunu çözmek için her şeyi yapmalıdır. Gerekirse bütün ülke savaşa girmelidir. Bir başka mesele ise On İki Ada meselesidir. On İki Ada Türklere ait olmasına rağmen haksız bir şekilde elinden alınmıştır. Türklerin bu adayı geri alması gerekmektedir.

ULUNAY, “Sinan’dan Utanıyorum”, *Milliyet*, 5 Mayıs 1965.

Konu: Büyükçekmece Köprüsü’nün tahrip Edilmesi

Özet: Birkaç kişi define aramak için Büyükçekmece Köprüsü’nün altını kazımıştır. Bunun üzerine köprünün kitabesi yıkılmıştır. Köprü Mimar Sinan’ın eseridir. Mimar Sinan sadece bu eserinde imza kullanmıştır. Bu olayla ne yazık ki bu imza da yok olmuştur.

ULUNAY, “Bir İkaz Narası”, *Milliyet*, 7 Mayıs 1965.

Konu: Büyükçekmece Köprüsü’ndeki Kitabelerin Çalınması

Özet: Birkaç kişi define aramak bahanesi ile Büyükçekmece Köprüsü’nün altını kazımıştır. Bu esnada köprünün kitabeleri yıkılmıştır. Defineciler kitabenin çok değerli olduğunu bildiği için defineden vazgeçip kitabeyi çalmıştır.

ULUNAY, “Bir İnci Satılıyor”, *Milliyet*, 8 Mayıs 1965.

Konu: Galatasaray Adası’nın Satılmak İstenmesi

Özet: Galatasaray Kulübü borcu olduğu için Galatasaray Adası'nı satmayı düşünmektedir. Ada boğazın en güzel yerlerinden birinde bulunmaktadır. Cennete kadar güzeldir. Bu adanın satılması büyük bir hata olacaktır.

ULUNAY, “Spor Rezaleti”, *Milliyet*, 12 Mayıs 1965.

Konu: Futbol Milli Takımımızın Bulgaristan'a Yenilmesi

Özet: Futbol milli takımımız Bulgaristan milli takımı ile yaptığı maçta ağır bir yenilgi almıştır. Bu olay uluslararası imajına gölge düşürmüştür. Alınan yenilgi tek kelime ile bir rezalettir.

ULUNAY, “Hoca Hakkı”, *Milliyet*, 14 Mayıs 1965.

Konu: Öğretmenin Önemi

Özet: Eğitimde öğretmenin önemli bir yeri vardır. Ne yazık ki günümüzde öğretmenler bıçaklı, silahlı saldırıya uğramaktadır. Öğrenciler öğretmenlerine gereken saygıyı göstermemekte öğretmenlerin toplumdaki saygınlığı da giderek azalmaktadır. Bu üzücü bir durumdur. Öğretmenlere hak ettiği saygı gösterilmelidir.

ULUNAY, “Kontrol Sağnağı”, *Milliyet*, 15 Mayıs 1965.

Konu: İstanbul'da Artan Hırsızlık Olayları

Özet: İstanbul'un bazı semtlerini berduşlar istila etmiştir. Bunlar özellikle Tophane ve Hacı Hüsrev Mahalleleri'nde görülmektedir. Berduşların ortaya çıkması ile hırsızlık olayları da artmıştır. Ayrıca bu berduşlar eroin de kullanmaktadır. Polis arada bir baskın yapıp bunları götürmektedir; ancak bu şahıslar aynı gün serbest bırakılmaktadır.

ULUNAY, “Talihsiz Mahlûk”, *Milliyet*, 16 Mayıs 1965.

Konu: Eşeklerin Şansızlığı

Özet: Avrupa’da acil iniş yapan bir uçak bir eşeğe çarpmıştır. Uçağın gelip eşeğe çarpması ilk kez görülen bir olaydır. Ancak eşekler zaten şanssız hayvanlardır. Bundan dolayı bütün talihsizlikler de bu hayvanları bulmaktadır. İnsanlar bile en büyük eziyeti bu hayvana yapmaktadır.

ULUNAY, “Devlet Demir Yolları”, *Milliyet*, 17 Mayıs 1965.

Konu: Devlet Demir Yollarının Bir Projesi

Özet: Devlet Demir Yolları İstanbul-Ankara arasına yataklı vagonla sefere başlamayı planlamaktadır. Bu proje gereksizdir. Çünkü Devlet Demir Yollarının yataklı vagona seferlerinden önce normal seferleri halletmesi gerekmektedir. Bazı yolcular tren seferlerinde İstanbul’dan Kars’a kadar yer bulamadıkları için koridorda seyahat etmektedir. Devlet Demir Yollarının öncelikle bunu düzeltmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “İnsanlığın Kâbusu”, *Milliyet*, 18 Mayıs 1965.

Konu: Fransa’da Bir Kadının Çocuğunu Öldürmesi

Özet: Fransa’da bir kadın mirasa konmak için üç yaşındaki çocuğunu öldürmüştür. Bir annenin para için çocuğunu öldürmesi inanılacak gibi değildir. İnsanlığın bu noktaya gelmesi vahim bir durumdur.

ULUNAY, “Ömer Hayyam”, *Milliyet*, 20 Mayıs 1965.

Konu: İngiltere’de Açılan Ömer Hayyam Kulübü

Özet: İngiltere’de Ömer Hayyam Kulübü açılmıştır. Kulübe karılmak için beş litre şarap içmek şarttır. Kulübün böyle bir şatla üye alması bu insanların Ömer Hayyam’ı anlamadığını göstermektedir. Ömer Hayyam şiirlerinde şaraptan bahsetmektedir; ancak Ömer Hayyam’ın bahsettiği şarap tasavvufi bir semboldür.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 21 Mayıs 1965.

Konu: Okuyucuların Sorularına Cevaplar

Özet: Yazar bu yazısında okuyucuların sorularına cevap vermiştir. Birinci soru Nazi işgali ile ilgilidir. İkinci soru ise 1921’de Roma’da öldürülen Halim Paşa’nın neden öldürüldüğüdür. Üçüncü soruda ise yazara Bedrettin Simavi’nin neden asıldığı sorulmuştur. Yazar bu üç soruya da cevap vermiştir.

ULUNAY, “İstanbul Yıldızı”, *Milliyet*, 22 Mayıs 1965.

Konu: İstanbul’da Yıldız Çini Fabrikasının Açılması

Özet: İstanbul’da Yıldız Çini Fabrikası yeniden açılmıştır. Fabrika II. Abdülhamit döneminde açılmış, daha sonra yıkılmıştır. Fabrika bu defa daha görkemli, daha iddialıdır. Bu bakımdan hem İstanbul için hem de ülkemiz için övünç kaynağı olmuştur.

ULUNAY, “Kötü Tohumlar”, *Milliyet*, 24 Mayıs 1965.

Konu: İstanbul’da Yakalanan Bir Hırsız Çetesi

Özet: İstanbul’da bir hırsız çetesi yakalanmıştır. Çete çocuklardan oluşmaktadır. Çete üyelerinin en büyükleri 18 en küçükleri 14 yaşındadır. Bu çocukların bu duruma düşmesinde en büyük hata ailelerindir. Ailelerin bu çocuklara sahip çıkmaması bu kötü sonucu doğurmuştur.

ULUNAY, “Madalyanın Tersi”, *Milliyet*, 25 Mayıs 1965.

Konu: Uzunköprü Gümrük Müdürüne Cevap

Özet: İsmail Cevad Görgün ünlü bir ayakkabı ustasıdır. Yurtdışında çok sayıda madalya kazanmıştır. İtalya’dan bir sergiden dönerken kendisine ayakkabı yapması için bir miktar deri verilmiştir. Ancak gümrük bu deriye el koymuştur. Bunun üzerine yazar bu durumu eleştiren birkaç yazı yazmıştır. Uzunköprü Gümrük müdürü bu yazılardan rahatsız olarak yazarı tehdit etmiştir. Yazar da bu yazısında müdüre cevap vermiştir.

ULUNAY, “Yunus Emre ve Karaman”, *Milliyet*, 27 Mayıs 1965.

Konu: Yunus Emre’nin Kabri Üzerine

Özet: Yazar önceki yazılarından birinde Yunus Emre’nin mezarının Eskişehir’de değil, Karaman’da olduğunu yazmıştır. Yazarın bu yazısı büyük ilgi görmüştür. Özellikle de Karamanlılar bu yazıdan büyük bir memnuniyet duymuştur. Bundan dolayı yazara çok sayıda mektup gönderilmiştir.

ULUNAY, “29 Mayıs 1453”, *Milliyet*, 29 Mayıs 1965.

Konu: İstanbul’un Fethi

Özet: Fatih Sultan Mehmet 29 Mayıs 1453’te İstanbul’u fethetmiştir. İstanbul’un fethi Türk tarihinde en önemli olaylardan biridir. Bu fetihle Fatih Sultan Mehmet Türklere hem İstanbul gibi bir cenneti hediye etmiş hem de Türklerin gücünü bütün dünyaya göstermiştir.

ULUNAY, “Turfa!”, *Milliyet*, 1 Haziran 1965.

Konu: Tophane’nin Berduşlara Mekân Olması

Özet: Tophane’de bulunan eski Tophane Dökümhanesi berduşlara mekân olmuştur. Tophane halkı bu durumdan ciddi şekilde rahatsız olmaktadır. Yetkililerin bu duruma en kısa süre içinde bir çözüm bulması gerekmektedir.

ULUNAY, “Bir Şeref Dersi”, *Milliyet*, 18 Haziran 1965.

Konu: Kraliçe Elizabeth’in Dört Şarkıcıya Şeref Madalyası Vermesi

Özet: Kraliçe Elizabeth dört şarkıcıya şerefe madalyası vermiştir. Bu dört şarkıcı ile aynı kefeye koyulduğunu düşünen bir siyasetçi kızıp kendi şeref madalyasını geri vermiştir. Yazar bu noktada siyasetçiye hak vermiştir.

ULUNAY, “Vurdumduymazlık”, *Milliyet*, 21 Haziran 1965.

Konu: III. Ahmet Çeşmesi’nin Tahrip Edilmesi

Özet: Ayasofya Müzesi’nin hemen yanına bulunan III. Ahmet Çeşmesi yıkılmaya yüz tutmuştur. Yazar bu konuyla ilgili o kadar yazı yazmasına rağmen hiçbir yetkili bu konuyla ilgilenmemiştir. Yazar yetkililerin bu vurdumduymazlıklarından yakınmıştır.

ULUNAY, “Garip Bir Karar”, *Milliyet*, 22 Haziran 1965.

Konu: Viyana Üniversitesinin Aldığı Bir Karar

Özet: Viyana Üniversitesi her sene dört ay yaz tatiline girmektedir. Türk öğrenciler bu sayede bu dört aylık süreyi ülkelerinde ailelerinin yanında geçirmektedir. Ancak üniversite bu sene sömestr tatiline giden öğrencilerin yaz tatiline gidemeyeceğini açıklamıştır. Bu durum birçok Türk öğrencisini mağdur etmiştir. Bakanlığın bu konuda devreye girerek Türk öğrencilerine yardımcı olması gerekmektedir.

ULUNAY, “Bir Cennet Cehennem Oluyor 1”, *Milliyet*, 25 Haziran 1965.

Konu: İstanbul’un Güzelliği

Özet: Yazara bu yazısında İstanbul’un güzelliğini anlatmıştır. Yazar pek çok ülke gezdiğini; ancak İstanbul kadar güzel bir yer görmediğini ifade etmiştir. Yazar İstanbul’u yeryüzündeki cennet olarak nitelemiştir; ancak bu cennetin cehennem olmak üzere olduğunu belirtmiştir. Bunun nedeni bir sonraki yazıda açıklanmıştır.

ULUNAY, “Bir Cennet Cehennem Oluyor”, *Milliyet*, 26 Haziran 1965.

Konu: Balyanos Koyu’na Tersane Yapılmak İstenmesi

Özet: İstanbul Belediyesi Balyanos Koyu’na tersane yapmayı düşünmektedir. Balyanos Koyu İstanbul’un en güzel yerlerinden biridir. Buraya tersane yapılması bu güzelliği yok edecektir. Belediyenin bu kararından vazgeçmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Deşilen Yara”, *Milliyet*, 30 Haziran 1965.

Konu: Devlet Demir Yollarının Zarar Etme Nedenleri

Özet: Devlet Demir Yollarından bir yetkili yazara bir mektup göndererek kurumun neden zarar ettiğini açıklamıştır. Yazar bu yazısında o mektupta kendisine aktarılanları yazmıştır. Mektup sahibinin açıklamasına göre siyasiler alınan ürünleri gerçek fiyatının çok üstünde bir miktarda kendi firmalarından aldırılmaktadırlar. Öte yandan kuruma hiç ihtiyaç yokken işçi alınmaktadır. Bu iki neden kurumun zarar etmesine yol açmıştır.

ULUNAY, “Bir Yavrunun Mihneti”, *Milliyet*, 1 Temmuz 1965.

Konu: İki Çingene’nin Ayı Oynatması

Özet: İstanbul’da iki Çingene ayı oynatmaktadır. Çingeneler ellerindeki sopa ile de sık sık oynattıkları ayıyı dövmeektedir. İnsanlar da bu olayı büyük bir ilgi ile izlemektedir. İnsanların bu hayvanlara işkence yapma hakkı yoktur. İstanbul’da artık bu tür olayların yaşanmaması gerekmektedir.

ULUNAY, “30 Ağustos 1922”, *Milliyet*, 30 Ağustos 1965.

Konu: Zafer Bayramı

Özet: 30 Ağustos Zafer Bayramı bütün yurttta coşku ile kutlanmıştır. Ancak bu bayramda insanların yüzünde bir hüçün vardır. İnsanlar kötü siyasetçilerin yönetiminden memnun değillerdir. Bundan dolayı insanlar Mustafa Kemal’i özlemektedir.

ULUNAY, “Bir Belâ Daha”, *Milliyet*, 1 Eylül 1965.

Konu: Anadolu’da Eşkıyalığın Artması

Özet: Son zamanlarda Anadolu’da eşkıyalık artmıştır. Bundan dolayı insanlar yolculuk etmekten çekinmektedir. Son olarak Maden’de banka aracının önü kesilerek banka aracı soyulmuştur. Bu tür olayların artmasında resmi görevlilerin önemli kabahatleri vardır. Özellikle de valiler şehirlerinde güvenliğı sağlayamamaktadır.

ULUNAY, “İkinci Perde”, *Milliyet*, 4 Eylül 1965.

Konu: Maden’de Banka Aracını Soyanların Yakalanması

Özet: Maden’de banak aracını soyan dört kişi İstanbul’da tesadüfen yakalanmıştır. Bu dört kişi çaldıkları iki milyonu paylaşamayınca kavgaya tutuşmuştur. Kavgayı gören iki polis olaya müdahale edince olayın iç yüzü ortaya çıkmıştır.

ULUNAY, “Mevlana İhtifali”, *Milliyet*, 5 Eylül 1965.

Konu: Şeb-i Arus Kutlamaları

Özet: Her sene Konya’da Mevlana’nın ölüm yıldönümü olan 17 Aralık’ta Şeb-i Arus kutlamaları yapılmaktadır. Şeb-i Arus kutlamalarının bu sene Mevlana’nın doğum günü olan 30 Eylül’de de yapılması kararlaştırılmıştır. Böylece 1965 yılı içinde Mevlana iki kez anılmış olacaktır.

ULUNAY, “Belâ Salgını”, *Milliyet*, 9 Eylül 1965.

Konu: Trafik Kazalarına Karşı Alınacak Önlemler

Özet: Ülkemizde trafik kazaları hızla artmaktadır. Bu kazaların en büyük nedeni şehirlerarası yollarda trafik denetimlerinin az olmasıdır. Bu noktada bir okuyucu araçlara takograf takılmasını teklif etmiştir. Bu sayede araçların yol boyunca ne kadar sürat yaptıkları hemen anlaşılacaktır.

ULUNAY, “Hastanın Başında”, *Milliyet*, 11 Eylül 1965.

Konu: Ülkemizde Arapça ve Farsçanın Öğrenilmemesi

Özet: Türkçe kaynağını Osmanlıcadan almaktadır. Türkçenin doğru kullanılabilmesi için Arapça ve Farsçanın bilinmesi gerekmektedir. Ne yazık ki ülkemizde Arapça ve Farsça öğrenilmemektedir. Bundan dolayı yeni nesil Türkçeyi doğru kullanmamaktadır. Böylece 600 yıllık Osmanlı mirası ortada kalmaktadır.

ULUNAY, “Mevlana ve Edebiyatı”, *Milliyet*, 12 Eylül 1965.

Konu: Mevlana’nın Edebiyatımızdaki Önemi

Özet: Bu sene Mevlana'yı anma törenleri 17-30 Eylül tarihleri arasında da yapılacaktır. Mevlana için aynı yıl içinde iki kez anam töreni yapılması onun büyüklüğünden kaynaklanmaktadır. Mevlana tasavvuf edebiyatımızın en büyük ismidir. Mevlana kendisinden sonra tasavvufa merak salan bütün şairleri etkilemiştir. Nefi, Nedim, Şeyh Galip, Fasih Dede ve Avni gibi şairler ondan etkilenmiştir.

ULUNAY, "Lâzım ve Elzem", *Milliyet*, 13 Eylül 1965.

Konu: Anadolu Banliyösünde Elektrikli Trenlere Geçilmesi

Özet: Anadolu banliyösünde kısa süre içinde elektrikli trenlere geçilecektir. Bunun gerçekleşmesi halkı bir nebze rahatlatacaktır. Ayrıca Yunus Mahallesi'ne yapılacak altgeçidin İdeal Tepe'ye yapılması düşünülmektedir. Bu altgeçide Yunus Mahallesi'nin daha çok ihtiyacı vardır. Bu bakımdan altgeçidin buraya yapılması daha uygun olacaktır.

ULUNAY, "Curcuna!", *Milliyet*, 14 Eylül 1965.

Konu: İstanbul'da Düzenlenen Güzellik Yarışması

Özet: İstanbul'da düzenlenen bir güzellik yarışmasında yarışmacılar kavga etmiştir. Yarışmacıların böyle davranmasının nedeni yarışmacıların tamamının pavyonlardan seçilen kadınların olmasıdır. Bu tür basit kadınların Türkiye güzeli seçilmesi ülkemizin yurtdışındaki güzellik yarışmalarında başarısız olmasına yol açmaktadır.

ULUNAY, "Robenson Hayatı", *Milliyet*, 20 Eylül 1965.

Konu: İstanbul'da halkın Yollarını Kendisi Yapması

Özet: İstanbul Gaziosmanpaşa'da Merkez Mahallesi'nin yolları bir türlü yapılmayınca halk yolunu kendisi yapmaya karar vermiştir. Bunun üzerine halk

belediyeden hiçbir destek almadan kendi çabaları ile yollarını kendisi yapmıştır. Belediyenin bu vurdumduymaz tavrı karşısında yakında İstanbul’da bütün işleri halk kendisi yapacaktır.

ULUNAY, “Milyonlar Nasıl Gidiyor”, *Milliyet*, 29 Eylül 1965.

Konu: Yavuz Zırhlısının Müze Yapılmak İstenmesi

Özet: Hükümet Yavuz zırhlısını müze yapmayı düşünmektedir. Bu amaçla 25 milyon lira ayrılmıştır. Yazar bu iş için 25 milyon lira harcanmasını gereksiz bulmaktadır. Yazar bunun yerine 2 milyon liraya Harbiye Müzesi ve Deniz Müzesi’ne bir bina yapılmasını teklif etmiştir.

ULUNAY, “Karaman”, *Milliyet*, 30 Eylül 1965.

Konu: Karaman’da Bulunan İki Türbe

Özet: Karaman’da iki önemli türbe bulunmaktadır. Bunlardan birincisi Mevlana’nın annesine aittir. Türbeyi Karaman oğlu Halil Bey yaptırmıştır. Türbenin hemen karşısında tarihi bir hamam bulunmaktadır. Karaman’da bulunan başka bir türbe ise Yunus Emre’nindir. Yunus Emre’nin türbesi daha mütevazıdır. Ayrıca üzerinde bulunan bez iyice eskimiştir. Bu eski bez türbeye yakılmamaktadır.

ULUNAY, “Dertler ve Dertliler”, *Milliyet*, 4 Ekim 1965.

Konu: İstanbul’da Dolandırılan Bir Aile

Özet: İstanbul’da bir baba ve oğlu yıllarca çalışarak 2400 lira biriktirmiştir. Baba ve oğlu biriktirdikleri para ile bir ev almak istemişlerdir. Pendik’te bir adam ailenin bütün parasını alarak kendilerine ev satacağını söylemiştir. Aile ertesi gün kontrat imzalamak için adamın verdiği adrese gidince dolandırıldıklarını anlamışlardır.

ULUNAY, “Feryâd!”, *Milliyet*, 6 Ekim 1965.

Konu: Yozgatlı Bir Çocuğun Nüfus Cüzdanı Alamaması

Özet: Yozgatlı bir çocuk küçük yaşta anne ve babasını kaybetmiştir. Bir hayır sahibi bu çocuğu ilkokula göndermiştir. Ancak çocuğun nüfus cüzdanı olmadığı için çocuk ilkokul diploması alamamıştır. Bundan dolayı çocuk okuluna devam edememektedir. Yazar Yozgat valisinden bu çocuğa sahip çıkmasını istemiştir.

ULUNAY, “Kırtasiye Bataklığı”, *Milliyet*, 7 Ekim 1965.

Konu: Nüfus Sayımında Gereksiz Evrakların İstenmesi

Özet: Devlet İstatistik Kurumu 1965 yılında nüfus sayımı yapacaktır. Bu amaçla vatandaşlara bir zarf göndermiştir. Zarfta çok sayıda evrak bulunmaktadır. Yazara göre bu evrakların birçoğu gereksizdir. İnsanların bu evraklarla uğraşmaması gerekmektedir.

ULUNAY, “Tövbekâr Sokağının Hikâyesi”, *Milliyet*, 9 Ekim 1965.

Konu: İstanbul’da Genelevlerle Anılan Bir Mahalle

Özet: İstanbul’da Abanoz Mahallesi’nde eskiden genelevleri bulunurdu. Bu genelevler kapatılmasına rağmen bu mahalle hâlâ bu şöhreti ile anılmaktadır. İnsanlar bu kötü şöhretinden dolayı bu mahalleye yerleşmek istememektedir. Beyoğlu gibi bir merkezde bulunmasına rağmen mahalle boş kalmıştır.

ULUNAY, “Lüks, Konfor ve Ötesi”, *Milliyet*, 15 Ekim 1965.

Konu: İstanbul’da Yaşanan Elektrik ve Su Kesintileri

Özet: İstanbul’da sık sık elektrik ve su kesintileri yaşanmaktadır. İstanbullular artık bu duruma alışmıştır. Bundan dolayı halk kendi başının çaresine bakmaya çalışmaktadır. Hükümet bir taraftan çalışanlardan “tasarruf bonusu” adı altında kesinti yapmakta, öte yandan en büyük şehrine elektrik vermemektedir. Bu oldukça vahim bir durumdur.

ULUNAY, “Şiir Ülkemiz”, *Milliyet*, 17 Ekim 1965.

Konu: Bir Okuyucunun Gönderdiği Şiir

Özet: Yazar bu yazısında Hasan Öztürk adlı bir okuyucunun gönderdiği “Şiir Ülkemiz” adlı şiire yer vermiştir. Yazı baştan sona sadece bu şiirden oluşmaktadır.

ULUNAY, “Politika ve Tehdid”, *Milliyet*, 18 Ekim 1965.

Konu: Suat Hayri Ürgüplü’nün Açıklaması

Özet: Başbakan Suat Hayri Ürgüplü: “Kıbrıs’ta bir Türk daha ölürse ben 6-7 Eylül olaylarının tekrarlanmasından korkarım.” diye bir açıklama yapmıştır. 6-7 Eylül olayı Kıbrıs sorununun bahane edilerek Rum ve Yahudi vatandaşlarımızın mallarının yağmalandığı bir olaydır. Bir başbakanın bu yönde bir tehditte bulunması doğru değildir.

ULUNAY, “Katil Öğrenci”, *Milliyet*, 19 Ekim 1965.

Konu: Tarsus’ta Bir Öğrencinin Öğretmenini Öldürmesi

Özet: Tarsus’ta bir öğrenci öğretmenini öldürmüştür. Yazar bu olay ile ilgili daha önce yazdığı bir yazıda öğretmenin çocuğu tahrik ettiğini iddia etmiştir. Bundan dolayı öğretmeni savunan pek çok mektup almıştır. Yazar bu mektuplara rağmen görüşünden vazgeçmeyerek öğretmenin öğrenciyi tahrik ettiğini iddia etmeye devam etmektedir.

ULUNAY, “Beklediğimiz Resim Sergisi”, *Milliyet*, 21 Ekim 1965.

Konu: İstanbul’da Açılan Resim Sergisi

Özet: İstanbul’da bir resim sergisi açılmıştır. Sergide on dört ressamın eserleri sergilenmiştir. Resimlerin tamamı çok güzeldir. Sergiyi gezenler resimleri çok beğenmişlerdir.

ULUNAY, “Seçimde Islahat”, *Milliyet*, 22 Ekim 1965.

Konu: Seçim Sisteminde Yeniliklerin Yapılması

Özet: Yeni hükümet göreve başlarken çeşitli alanlarda yenilikler yapacağını açıklamıştır. Hükümetin yapması gereken ilk yenilik seçim kanununda olmalıdır. Ülkemizde seçimlerde oy kullanmak çok zordur. Başka ülkelerde insanlar sadece nüfus cüzdanı ile oy kullanabilmektedir. Bizde de böyle olması gerekmektedir.

ULUNAY, “Radyo ve Antipati”, *Milliyet*, 27 Ekim 1965.

Konu: Radyonun Kötü Durumu

Özet: Yazar bu yazısında radyo yayınlarından yakınmaktadır. Radyoda çıkan sanatçılar eserleri makamında okuyamamaktadır. Üstelik sanatçıların sesleri de iyi değildir. Ayrıca radyoda yapılan söyleşilerde dil yanlış kullanılmaktadır. Eskiden radyo klasik müzik konserleri verirken artık bundan da vazgeçmiştir. Durum böyle olunca radyo dinlenmez hale gelmiştir.

ULUNAY, “Cumhuriyet ve İnkılaplar”, *Milliyet*, 29 Ekim 1965.

Konu: Cumhuriyet Bayramı

Özet: Ülkemizde Cumhuriyet Bayramı büyük bir coşku ile kutlanmıştır. Bu amaçla pek çok gazetede cumhuriyeti öven yazılar çıkmıştır. Ancak ülkenin gelişmesi için cumhuriyetin övülmesi yeterli değildir. Cumhuriyet rejiminin de tam olarak uygulanması gerekmektedir. Ne yazık ki Atatürk'ten sonraki siyasetçiler bunu başaramamıştır. Bundan dolayı da ülkemiz Atatürk'ten sonra gelişmemiştir.

ULUNAY, “Şanlı Günler”, *Milliyet*, 31 Ekim 1965.

Konu: Şanlı Tarihimizi Konu Alan İki Şiir

Özet: Yazar bu yazısında Türklerin çok şanlı bir tarihe sahip olduğunu anlatmıştır. Yazar ayrıca yazısında şanlı tarihimizi konu alan iki şiir yayımlamıştır. Bunlardan biri Mithat Sertoğlu'nun “Eski Günler” adlı şiiridir. Diğer ise Adnan Giz'in şiiridir.

ULUNAY, “Radyolarda Huzursuzluk”, *Milliyet*, 3 Kasım 1965.

Konu: Radyoda Yaşanan Sorunlar

Özet: Radyo Pazar günleri verilen klasik müzik konserini yayından kaldırmıştır. Bu olay büyük bir yankı uyandırmıştır. Gösterilen tepkiler üzerine radyo konserleri tekrara yayınlamaya başlamıştır. Ancak radyodaki tek sorun bu konserler değildir. Radyodaki sorunların bitmesi için yönetimin tamamen değişmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Haşmetlû Mevzuat Hazretleri”, *Milliyet*, 4 Kasım 1965.

Konu: Emeklilerin Mevzuat Yüzünden Yaşadığı Sorunlar

Özet: Ülkemizde emekliler ikiye ayrılmıştır. Osmanlı döneminde emekli olanlar ayrı, cumhuriyetten sonra emekli olanlar ayrı bir mevzuata bağlıdır. Eski

emekliler daha düşük maaş almakta, yeni emekliler ise daha yüksek maaş almaktadır. Bu eşitsizliğin giderilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Hükümet ve Şekavet”, *Milliyet*, 10 Kasım 1965.

Konu: Siirt’te Ortaya Çıkan Bir Eşkîya Çetesi

Özet: Son zamanlarda ülkemizde eşkıyalık olayları artmıştır. Siirt’te Sason Çetesi adlı bir çete halkın başına bela olmuştur. Çete o kadar ileri gitmiştir ki çete lideri valiye bile tehdit mektubu göndermiştir. Hükümetin bu olaya müdahale etmesi gerekmektedir. Aksi takdirde bu çetelerin önü alınmayacaktır.

ULUNAY, “Teknik Arıza Komedyası”, *Milliyet*, 12 Kasım 1965.

Konu: Amerika’da Elektrik Kesintisinin Yaşanması

Özet: Amerika’da dokuz saatlik bir elektrik kesintisi yaşanmıştır. Amerika’da bu olay ilk kez yaşandığı için halk büyük bir panik yaşamıştır. Ülkede hayat adeta felç olmuştur. Elektrik kesintisi bizim ülkemize her zaman görülmektedir. Halkımız bu duruma alışık olduğu için her zaman tedbirlidir.

ULUNAY, “Tahakkuk Etmesi Gereken Bir İstek”, *Milliyet*, 13 Kasım 1965.

Konu: Klasik Müziğin Konservatuardan Kaldırılmak İstenmesi

Özet: Ülkemizde bazı çevreler klasik Türk müziğinin gelişmesinden rahatsızdır. Bu kişiler Türk müziği yerine Batı müziğinin ülkemizde gelişmesini istemektedir. Bu amaçla klasik Türk müziği dersi konservatuardan kaldırılmak istenmektedir. Yeni kurulan hükümetin bu konuyla ilgilenmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Çürüyen Mefahir!..”, *Milliyet*, 14 Kasım 1965.

Konu: Askeri Müzedeki Eserlerin Çürümeye Terk Edilmesi

Özet: İbrahim Hakkı Konyalı çürümüş iki çadır parçasını teşhir etmiştir. Bu çadır parçaları Askeri Müze’den alınmıştır. Yazar bu olaydan hareketle Askeri Müzedeki eserlerin çürümeye terk edilmesini eleştirmiştir. Yazar bu konuyla ilgili daha önce de pek çok yazı yazmıştır. Hatta bundan dolayı İbrahim Hakkı Konyalı Askeri Müze’deki görevinden atılmıştır. Yazar Askeri Müze’nin artık bu durumdan kurtarılmasını istemektedir.

ULUNAY, “Rüşvet ve İrtikâp”, *Milliyet*, 19 Kasım 1965.

Konu: Ülkemizde Rüşvetin Artması

Özet: İçişleri Bakanı Elazığ’da Doğu illerinin valileri ile bir toplantı yapmıştır. Toplantının konusu ülkemizde rüşvetin hızla artmasıdır. İçişleri Bakanı valilerden bu konuda gerekli tedbirleri almalarını istemiştir. Yazara göre rüşvet ülkemizin eskiden beri kanayan bir yarasıdır. Bugüne kadar hiç kimse rüşvetin bitirilmesi için herhangi bir şey yapmamıştır.

ULUNAY, “Mi’raç”, *Milliyet*, 20 Kasım 1965.

Konu: Miraç Olayı

Özet: Peygamber Efendimiz bir gece Mekke’den alınarak Kudüs’e götürülmüştür. Oradan göğe yükselerek Allah ile görüşmüştür. Bu olaya miraç denmektedir. İslam dünyası miraç olayına inanmaktadır. Ancak âlimler bazı konularda farklı görüşler ortaya atmıştır. Örneğin bazı âlimler miraç olayının sadece ruhen yaşandığını iddia ederken bazı âlimler ise bu olayın hem ruhen hem de bedenen yaşandığını iddia etmektedir.

ULUNAY, “Lokum ve Maceraları”, *Milliyet*, 23 Kasım 1965.

Konu: Bir Türk Dansözün Amerika'dan Dönmesi

Özet: Amerika'da Türk Lokumu olarak anılan Türk vatandaşı bir dansöz Amerika'dan Türkiye'ye döneceğini açıklamıştır. Bu olay gazetelerde büyük yer bulmuştur. Yazar tek yeteneği vücudunu sergilemek olan bu kadının bu kadar ilgi görmesini eleştirmiştir.

ULUNAY, “Vali Beyin Mektubu”, *Milliyet*, 25 Kasım 1965.

Konu: Siirt Valisinin Mektubu

Özet: Yazar bu yazısında Siirt Valisinin kendisine gönderdiği mektubu aynen yayımlanmıştır. Yazar bir yazısında Siirt'te eşkıyaların türediğini, bir eşkıya çetesi reisinin de valiye tehdit mektubu gönderdiğini yazmıştır. Vali gönderdiği bu mektubunda bu iddianın yalan olduğunu belirtmiştir.

ULUNAY, “Komşuya Mektup”, 26 *Milliyet*, Kasım 1965.

Konu: Kıbrıs Meselesi

Özet: Yunanistan Kıbrıs üzerindeki hak iddiasından bir türlü vazgeçememektedir. Yunanistan bu hareketi ile Türk tarafına savaştan başka seçenek bırakmamaktadır. Yazar Yunanistan'ı bu noktada uyarmaktadır. Yazar daha önce Türklerin Yunanlıları yendiğini hatırlatarak olası bir savaşta yine aynı sonuçların yaşanacağını belirtmektedir.

ULUNAY, “Doğanname”, *Milliyet*, 1 Aralık 1965.

Konu: Doğan Nadi'ye Cevap

Özet: Doğan Nadi Cumhuriyet gazetesinde yazdığı bir yazıda Ulunay'ın olayları abartarak anlattığını ifade etmiştir. Doğan Nadi bu tezine ispatlamak

amacıyla yazarın anlattığı bir olayı anlatmıştır. Yazar Fransa’da pire yarışlarına gittiğini anlatmıştır. Doğan Nadi bu olayın abartılı olduğunu ifade etmektedir. Ulunay da gerçekten de pire yarışına gittiğini söyleyerek olayları abartmadığını söylemektedir.

ULUNAY, “Siirt’teki Şekavet”, *Milliyet*, 3 Aralık 1965.

Konu: Siirt’te Eşkıyalığın Artması

Özet: Yazar bir yazısında Siirt’te eşkıyalığın arttığını ve bir eşkıya reisinin valiye tehdit mektubu gönderdiğini yazmıştır. Siirt valisi bu yazıdan sonra yazara bir mektup göndererek anlatılanları yalanlamıştır. Bunun üzerine Siirt’ten bir gazeteci de yazara bir mektup göndererek Siirt’te gerçekten de eşkıyalığın arttığını ve yerel otoritenin bu konuda çaresiz kaldığını belirtmiştir.

ULUNAY, “Günde Bir Milyon”, *Milliyet*, 4 Aralık 1965.

Konu: Devlet Demir Yollarının Zarar Etmesi

Özet: Ulaştırma Bakanı yaptığı bir açıklamada Devlet Demir Yollarının günde bir milyon lira zarar ettiğini açıklamıştır. Yazar Devlet Demir Yolları gibi bir kurumun zarar etmesine anlam veremediğini belirtmektedir. Yazar hükümetten bu sorunun çözülmesini istemiştir.

ULUNAY, “Günde Bir Milyona Dair”, *Milliyet*, 9 Aralık 1965.

Konu: Devlet Demir Yollarının Zara Etmesi

Özet: Yazar bir yazısında Devlet Demir Yollarının günde bir milyon lira zarar ettiğini yazmıştır. Yazar yazısında bu durumu ağır bir şekilde eleştirmiştir. Bunun üzerine Ulaştırma Bakanı yazara bir mektup göndermiştir. Yazar bu yazısında bu

mektubu aynen yayımlamıştır. Bakan mektubunda kurumun zarar ettiğini; ancak bu durumun birkaç sene içinde düzeleceğini söylemiştir.

ULUNAY, “20 Milyar”, *Milliyet*, 11 Aralık 1965.

Konu: Haydarabad Nizamının 20 Milyar Liralık Servete Sahip Olması

Özet: Gazeteler Haydarabad nizamının 20 milyar liralık bir servete sahip olduğunu yazmıştır. Yazar bu paranın çok büyük bir servet olduğunu belirterek bir insanın böyle bir paraya sahip olmasının korkutucu bir durum olduğunu düşünmektedir. Ayrıca yazar kendisinin daha önce Haydarabad Nizamı ile tanıştığını da belirterek bu adamın çok cimri bir adam olduğunu belirtmiştir.

ULUNAY, “Valiler Hakkında ”, *Milliyet*, 15 Aralık 1965.

Konu: On Yedi Valinin Yer Değiştirmesi

Özet: Gazeteler on yedi valinin yerinin değiştirildiğini yazmıştır. Bu valiler arasında İstanbul, Konya ve Antalya valileri de yer almaktadır. Yazar yer değiştirilen valilerden sadece bu üçünü tanıdığını söylemiştir. Yazar bu üç valiyi de başarılı bulmaktadır. Bundan dolayı bunların yerinin değiştirilmesini doğru bulmamaktadır.

ULUNAY, “Düğün Gecesi”, *Milliyet*, 16 Aralık 1965.

Konu: Şeb-i Arus Kutlamaları

Özet: Her sene olduğu gibi bu senede 17 Aralık tarihinde Mevlana’yı anma töreni düzenlenecektir. Bu sene tören salonunun dekorunu iki Fransız mimar yapmıştır. Bundan dolayı tören yeri her seneden daha güzel olmuştur.

ULUNAY, “Ayinler ve Hüzzam”, *Milliyet*, 18 Aralık 1965.

Konu: Mevlevi Dergâhlarında Okunan Ayinler

Özet: Mevlevi ayinlerinde çalınan müziklere de ayin denilmektedir. Ayinler ilk olarak 15. yüzyılda bestelenmeye başlamıştır. Ancak en çok ayin 19. yüzyılda bestelenmiştir. En ünlü ayin ise Dede'nin şehit edilen III. Selim için bestelediği hüzzam ayinidir.

ULUNAY, “Harp Etmeli”, *Milliyet*, 21 Aralık 1965.

Konu: Kıbrıs Sorunu

Özet: Kıbrıs sorununda artık bıçak kemiğe dayanmıştır. Diplomasinin artık bir etkisi kalmamıştır. Bu noktadan sonra yapılması gereken tek şey savaştır. Rumlar Kıbrıs'tan çıkarılana kadar savaşılmalıdır. Aksi takdirde bu mesele çözülemeyecektir.

ULUNAY, “Ah! Sen Nerdesin?!”, *Milliyet*, 22 Aralık 1965.

Konu: Kıbrıs Sorunu

Özet: Kıbrıs sorununda bir türlü çözüm sağlanamamaktadır. Rumlar Kıbrıs üzerindeki hak iddialarından vazgeçmemektedir. Türk milletinin en büyük şansızlığı Atatürk'ün sağ olmamasıdır. Yazara göre Atatürk sağ olsaydı bu olaydan sonra Yunanlıları tarihten silerdi. Böylece bu sorun çözüldü.

ULUNAY, “Bu ‘ler’ Kimlerdir?”, *Milliyet*, 23 Aralık 1965.

Konu: Kıbrıs Sorunu

Özet: Yazara göre Kıbrıs sorununda tek çözüm savaştır. Bazı gazeteciler ise büyük devletlerin savaşa izin vermeyeceğini yazmaktadır. Yazar savaşa izin

vermeyecek büyük devletlerin kim olduğunu sormaktadır. Yazara göre Kıbrıs meselesi Türklerin meselesi savaş kararını da Türkler alacaktır.

ULUNAY, “Ramazan Duası”, *Milliyet*, 24 Aralık 1965.

Konu: Kıbrıs Sorunu

Özet: Yazar bu yazısının tamamında duaya yer vermiştir. Yazar, Allah’tan Kıbrıs meselesinde yardım istemektedir. Türkler tarih boyunca İslamiyet’e hizmet etmiş Müslüman bir toplumdur diyen yazar bundan dolayı Allah’tan Türklerin galip gelmesini istemektedir.

ULUNAY, “Dedi ki, Dedim ki”, *Milliyet*, 29 Aralık 1965.

Konu: Kıbrıs Sorunu

Özet: Kıbrıs sorunu Türkiye Büyük Millet Meclisinde görüşülmeye başlanmıştır. Yazar meclisten savaş kararı vermesini istemektedir. Yazara göre savaş durumunda Türkler Rumları bir haftada yenecektir. Yeter ki siyasilere savaş kararı versin.

ULUNAY, “Şehir Haydutluğu”, *Milliyet*, 31 Aralık 1965.

Konu: İstanbul’da Bir Güreşçinin Yaralanması

Özet: Milli Güreşçi Gazanfer bilge İstanbul’da bıçaklanarak yaralanmıştır. İstanbul’un göbeğinde böyle bir olayın yaşanması ürkütücüdür. İstanbul’da asayiş her geçen gün daha da bozulmaktadır. Yetkililerin artık bu duruma bir çare bulması gerekmektedir.

ULUNAY, “Hazine Eşyaları”, *Milliyet*, 3 Mayıs 1966.

Konu: Yurtdışına Gönderilen Tarihi Eserlerin Tahrip Edilmesi

Özet: Yurtdışında açılana sergilerde teşhir edilmek üzere zaman zaman ülkemizden de tarihi eserler gönderilmektedir. Yazara göre yurtdışındaki sergilere eser gönderilmesi yanlıştır. Çünkü gönderilen bu eserler gittiği yerde özenle muhafaza edilmemektedir. Bundan dolayı bu kıymetli eserler zarar görmektedir. Son olarak Fatih Sultan Mehmet'in kaftanı Paris'te zarar görmüştür.

ULUNAY, “Zehirli Tohumlar”, *Milliyet*, 5 Mayıs 1966.

Konu: Asi Evlatların Islah Edilememesi

Özet: Toplumun önemli sorunlarından biri yeni yetişen neslin sorumsuz büyümesidir. Bu yeni nesil aileleri tarafından terbiye edilmediği için asi bir şekilde yetişmiştir. Bu çocuklar sadece kendilerine ve ailelerine değil bütün topluma zarar verecek potansiyele sahiptir. Bu bakımdan ailelerin çocuk yetiştirmede çok dikkatli olması gerekmektedir.

ULUNAY, “İlaç ve Sağlık”, *Milliyet*, 6 Mayıs 1966.

Konu: Ülkemizde İlaç Bulunmaması

Özet: Ülkemizde ne yazık ki hâlâ bile birçok hastalığın ilacı bulunmamaktadır. Bundan dolayı her gün onlarca insan hayatını kaybetmektedir. Bunun yanında tırnak ojesi, dudak boyası gibi kozmetik ürünler her yerde satılmaktadır. Yazar bu durumu çelişkili bulmaktadır.

ULUNAY, “İstanbul'un Şerefi”, *Milliyet*, 10 Mayıs 1966.

Konu: İstanbul'da İki Turistin Uluorta Esrar İçmesi

Özet: İstanbul’da iki turist uluorta esrar içerken yakalanmıştır. Yazar turistlerin bu tavrına kızmaktadır. Yazar polisten bu turistlerin derhal sınır dışı edilmesini istemektedir. Ayrıca bu şekilde İstanbul’un itibarına zarar verecek olaylara karşı önlem alınmasını istemiştir.

ULUNAY, “Bir Tarih Çöktü”, *Milliyet*, 11 Mayıs 1966.

Konu: Konya’daki Tarihi Eserlerin Zarar Görmesi

Özet: Konya’da Selçuklulardan kalma çok sayıda tarihi eser bulunmaktadır. Bu eserler Selçuklu tarihine ait izler taşıdığından son derece önemlidir. Ancak bu eserler gerektiği gibi korunmadığı için birçoğu zarar görmüştür. Bu eserlerin yok olması Konya’da Selçuklu tarihinin yok olması anlamına gelmektedir.

ULUNAY, “Hayvanlığa Dönüş”, *Milliyet*, 14 Mayıs 1966.

Konu: Ülkemizin Batı’ya Özenerek Ahlaki Çöküntüye Uğraması

Özet: Bütün dünya adeta şehvet batağına saplanmıştır. Bu durum daha çok Avrupa’da hissedilmektedir. Bundan dolayı Batı’da hem aile kavramı hem de toplum çökme aşamasına gelmiştir. Ne yazık ki ülkemiz her konuda Batı’yı taklit ettiği için aynı durum bizde de etkili olmaya başlamıştır.

ULUNAY, “Yine O Nakarat!”, *Milliyet*, 17 Mayıs 1966.

Konu: Askeri Müzedeki Eserlerin Çürümeye Terk Edilmesi

Özet: Askeri Müzenin durumu içler acısıdır. Burada 86 bin parça eserden 30 bin eser kalmıştır. Çürüyen eserler Marmara’ya atılmıştır. Askeri Müzenin bu kötü durumdan kurtarılması için öncelikle müzenin askerlerin elinden alınması gerekmektedir. Daha sonra müzeye uygun bir yerin verilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Hiroşima”, *Milliyet*, 18 Mayıs 1966.

Konu: Çin’in Dünyaya Kafa Tutmaya Kalkması

Özet: Hızla büyüyen Çin Cumhuriyeti dünyaya kafa tutmaya başlamıştır. Yazar bu noktada Çin’i uyarmaktadır. Daha önce aynı hatayı Japonya’nın da yaptığını ve Hiroşima’ya atılan atom bombası ile akıllandığını hatırlatmaktadır. Yazara göre artık savaşlar cephe araksına sarkmıştır. Atom bombası gibi bir silah icat olmuştur. Bu şartlar altında ülkelerin savaşması büyük bir felaket olacaktır.

ULUNAY, “Hazinemiz Hakkında”, *Milliyet*, 19 Mayıs 1966.

Konu: Tarihi Eserlerimizin Yurtdışına Gönderilmesi

Özet: Bazı tarihi eserlerimiz sergilenmek üzere yurtdışına gönderilmiştir. Bu eserle iki yıl boyunca yurtdışında kalacaktır. Yazara göre bu tarihi eserlerin bu kadar uzun süreliğine yurtdışına gönderilmesi hatadır. Yazar eserlerin geri getirilmesini istemektedir.

ULUNAY, “Aşk Müslümanları”, *Milliyet*, 20 Mayıs 1966.

Konu: Evlendiği İçin Müslüman Olan Bir Kadın

Özet: Gazetelerde evlendiği için Müslüman olan bir kadın ile ilgili bir haber çıkmıştır. Bu tür olaylar sık sık yaşanmaktadır. Ancak insanların sırf evlendikleri için Müslüman olmaları doğru değildir. Müslüman olmak için sadece kelime-i şahadet getirmek yeterli değildir. Aklen kalben bu dine inanmak gerekmektedir. Bu bakımdan aşk için din değiştirmek çok samimi bir davranış değildir.

ULUNAY, “Bir Hazine Daha Gidiyor!”, *Milliyet*, 22 Mayıs 1966.

Konu: Mevlana’nın İranlı Olduğu İddiası

Özet: Bir dergide Mevlana'nın Arap olduğuna dair bir yazı çıkmıştır. İranlılar bu dergiye dava açınca dergi Mevlana'nın İranlı olduğunu belirtmiştir. Mevlana Türk olduğu halde bir tane Türk bu durumun aksini savunmamıştır. Yazar yıllarca maddi hazinelerimizin çalındığını, şimdi de manevi hazinelerimizin çalınmaya çalışıldığını düşünmektedir. Bu bakımdan büyük üzüntü duymaktadır.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 23 Mayıs 1966.

Konu: Okuyucuların Sorularına Cevap

Özet: Okuyucular gönderdikleri mektuplarda yazara çeşitli sorular yöneltmektedir. Yazar bu yazısında okuyucuların bu sorularına yanıt vermiştir. Bir okuyucu yazara, Hz. Ömer'in Peygamber Efendimize bunak deyip demediğini sormuştur. Yazar bu soruya cevap vermiştir.

ULUNAY, “Oyuncak Tabanca”, *Milliyet*, 25 Mayıs 1966.

Konu: Oyuncak Tabancaların Yasaklanması

Özet: İstanbul'da 15 yaşında bir kız oyuncak tabancayla vurulup sol gözünü kaybetmiştir. Yazar bu olaydan derin bir üzüntü duymuştur. Yazar oyuncak tabancaların da gerçek silah kadar zararlı olduğunu bunların yasaklanması gerektiğini ifade etmiştir.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 29 Mayıs 1966.

Konu: Okuyucuların Sorularına Cevaplar

Özet: Okuyucular gönderdikleri mektuplarda yazara çeşitli sorular yöneltmişlerdir. Yazar bu yazısında bu sorulara cevap vermiştir. Bir okuyucu Yavuz Sultan Selim'in hacca gidip gitmediğini sormuştur. Yazar bu soruya cevap vermiştir.

ULUNAY, “Pislik Mümessilleri”, *Milliyet*, 30 Mayıs 1966.

Konu: İstanbul’da Esrar İçen Turistlerin Sınır Dışı Edilmesi

Özet: İstanbul’da uluorta esrar içen iki turist yakalanmıştır. Bu turistler uzun bir süre yargılandıktan sonra nihayet sınır dışı edilmişlerdir. Yazar bu turistlerin sınır dışı edilmesinden büyük bir memnuniyet duymuştur. Çünkü bunlar gençlerimize kötü örnek olmaktadır.

ULUNAY, “İlim ve Meyvası”, *Milliyet*, 2 Haziran 1966.

Konu: Türkçe Sözlük İhtiyacı

Özet: Ülkemizde bilimsel gelişme durma noktasına gelmiştir. Öyle ki dilimizi bize öğretecek kapsamlı bir sözlük bile yazılamamaktadır. Eldeki sözlükler ihtiyaca karşılık vermemektedir. Türk Dil Kurumu bunu bildiği halde gereksiz kurallar çıkarmakla meşguldür. Oysa Türk Dil Kurumunun öncelikli işi sözlük yazmaktır.

ULUNAY, “Gene Gönderiyorlar”, *Milliyet*, 3 Haziran 1966.

Konu: Tarihi Eserlerin Yurtdışına Gönderilmesi

Özet: Daha önce çok sayıda tarihi eser sergilenmek üzere yurtdışına gönderilmiştir. Yazar bu konuyla ilgili çok sayıda yazı yazmıştır. Bu konu basında da uzun süre tartışılmıştır. Buna rağmen yurtdışına yeniden tarihi eser gönderileceği açıklanmıştır. Yazar müzelerden sorumlu olan Milli Eğitim Bakanlığında bunun engellenmesini istemiştir.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 6 Haziran 1966.

Konu: Okuyucuların Sorularına Cevaplar

Özet: Okuyucular gönderdikleri mektuplarda yazara çeşitli sorular sormuştur. Yazar bu yazısında okuyucuların sorularına cevap vermiştir. Bir okuyucu yazara Lala Mahmut Paşa'nın hangi dönemde yaşadığını sormuştur. Yazar bu soruya cevap vermiştir.

ULUNAY, “Çör Çöp Mes'elesi”, *Milliyet*, 7 Haziran 1966.

Konu: Beş Kişilik Bir Heyetin Avrupa'ya Gönderilmesi

Özet: İstanbul'un temizlik sorununun çözülmesi için beş kişilik bir heyet Avrupa'ya gönderilmiştir. Yazara göre bu heyet Avrupa'da temizlik meselesini araştırmak yerine gezip tozacaktır. Bu bakımdan harcanan paralar boşa gidecektir. Yazar gereksiz yere bu kadar masraf yapılmasını istememektedir.

ULUNAY, “Unulmayan Yara”, *Milliyet*, 12 Haziran 1966.

Konu: Tarihi Eserlerin Yurtdışına Çıkarılması

Özet: Münih Müzesinde Türkiye'ye ait bazı tarihi eserler sergilenmektedir. Bu eserleri bir Türk âşık olduğu bir Alman gencine hediye etmiştir. Yazara göre bu eserler Türkiye'nin malıdır. Bu genç kızın bunları yurtdışına çıkarması ciddi bir suçtur. Yazar devletin bu tür olaylara göz yummasını ağır bir dille eleştirmektedir.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 13 Haziran 1966.

Konu: Okuyucuların Mektuplarına Cevaplar

Özet: Yazar bu yazısında bir okuyucunun mektubuna yer vermiştir. Bu okuyucu kimliğinde İslam dini yerine Babailik dini yazılmasını istemiştir. Yazar Babailiğin din değil tarikat olduğunu belirtmektedir. Yazara göre hızla yayılan bu tarikat hak değildir.

ULUNAY, “Hane Berduşları”, *Milliyet*, 15 Haziran 1966.

Konu: Ülkemizde Serserilik Yapan Turistler

Özet: Ülkemize turist sıfatıyla gelen bazı turistler sokaklarda serseri gibi yaşamaktadır. Bu turistler gündüz dilenip gece de esrar çekip âlem yapmaktadır. Türk halkına da kötü örnek olan bu serserilerin sınır dışı edilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Bir Facianın Tahlili”, *Milliyet*, 18 Haziran 1966.

Konu: Eşinden Ayrılamayan Bir Adamın Sevgilisi ile İntihar Etmesi

Özet: İstanbul’da on yıl boyunca boşanmak istediği eşinden bir türlü boşanamayan bir işadamı sevgilisi ile denize atlayarak intihar etmiştir. Bu adalet sistemimizdeki eksiklikleri bir daha gözler önüne sermiştir. İsviçre’den alınan Medeni Kanunun bazı yararlı bizim kültürümüze uymamaktadır. Bu bakımdan Medeni Kanunda yeni düzenlemeler yapılmalıdır.

ULUNAY, “Tarzanın Derdi”, *Milliyet*, 19 Haziran 1966.

Konu: Bir Adamın İstanbul’daki Son Koruluğu Parselleyip Satması

Özet: Bir adam İstanbul’daki son koruluğu parselleyip satmaktadır. Yazarın verdiği bilgilere göre bu adam Orman İşletmesinde çalışan bir doçenttir. Yazar göre bir doçent bunu yapıyorsa normal vatandaşın ormanları tarla için yakması doğaldır.

ULUNAY, “Huzur”, *Milliyet*, 25 Haziran 1966.

Konu: İstanbul’da İnsanların Huzursuz Olması

Özet: Huzur, akşam yorgun evine giden bir adamın rahat bir şekilde dinlenmesidir. Yemeğin tam olması, elektriklerin kesilmemesi, suların akamsıdır. Ne yazık ki İstanbul’da huzurdan bahsetmek mümkün değildir. Çünkü akşam evine yorgun giden bir adam evinde elektrik olmadığını görmektedir. Ayrıca sular da kesilmiştir. Bunları gören adamın bütün huzuru kaçmaktadır.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 27 Haziran 1966.

Konu: Okuyucuların Mektuplarına Cevap

Özet: Yazar bu yazısında bir okuyucunun mektubuna yer vermiştir. Bu okuyucu mektubunda 12 ciltlik eski bir İngilizce-Türkçe sözlüğün Amerika’da bir müzede sergilendiğini yazmıştır. Okuyucu bu sözlüğün nasıl yurtdışına çıktığını sormuştur. Yazar hükümetten bu sorunun cevabını beklemektedir.

ULUNAY, “Ecdad Yedigârı”, *Milliyet*, 30 Haziran 1966.

Konu: Edirne’deki Tarihi Eserlerin Yıktırılması

Özet: Edirne’de Osmanlının Avrupa’ya açılan kapısıdır. Bu bakımdan Osmanlı Devleti bu şehre çok sayıda han, hamam, köprü ve çeşme gibi tarihi eser yaptırmıştır. Ne yazık ki bu eserlerin birçoğu bakımsızlık yüzünden yok olmuştur. Son olarak Edirne Belediye Başkanı Mimar Sinan tarafından yapılan bir kemeri yıktırmıştır. Yazar bu olaydan büyük bir üzüntü duymuştur.

ULUNAY, “Mevlana’nın Milliyeti”, *Milliyet*, 2 Temmuz 1966.

Konu: Mevlana’nın Türk Olması

Özet: Son zamanlarda Mevlana’nın Arap veya Acem olduğu yönünde bazı tartışmalar çıkmıştır. Özellikle de şiirlerini Farsça yazdığı için İranlılar Mevlana’yı

sahiplenmektedir. Yazar Mevlana'nın Türk olduğunu belirtmiştir. Mevlana Türk olduğunu kendisi bir şiirinde belirtmiştir.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 4 Temmuz 1966.

Konu: Okuyuculardan Gelen Sorulara Cevaplar

Özet: Okuyucular gönderdikleri mektuplarda çeşitli sorular yöneltmişlerdir. Yazar bu yazısında okuyucuların sorularına cevap vermiştir. Bir okuyucu din ile devlet işlerinin birbirinden ayrılması konusunda yazarın fikrini sormuştur. Yazar okuyucunun bu sorusuna cevap vermiştir.

ULUNAY, “Esir Pazarı”, *Milliyet*, 9 Temmuz 1966.

Konu: İzmir’de Bir Babanın Çocuklarını Satılığa Çıkarması

Özet: İzmir’de bir baba bakamadığı için üç çocuğunu satılığa çıkarmıştır. Altı çocuğu olan bu baba eşi tarafından terk edilmiştir. Adam işini de kaybedince üç kızını satmaya karar vermiştir. Yazar bu olayda babanın mı yoksa babanın bu duruma gelmesine göz yuman hükümetin mi suçlu olduğunu sorgulamıştır.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 11 Temmuz 1966.

Konu: Okuyucuların Sorularına Cevap

Özet: Okuyucular yazara gönderdikleri mektuplarda yazara çeşitli sorular yöneltmişlerdir. Yazar bu yazısında bu sorulara cevap vermiştir. Bir okuyucu Peygamber Efendimiz hakkında bir soru sormuştur. Yazar bu soruya ayrıntılı bir cevap vermiştir.

ULUNAY, “Adi Bir Vak’a”, *Milliyet*, 13 Temmuz 1966.

Konu: Eroin Kaçakçılığına Verilen Cezaların Düşük Olması

Özet: Ülkemizde eroin kaçakçılarına verilen cezalar oldukça düşüktür. Bir adamı öldüren bir katil bile idam edilirken bir toplumu zehirleyip öldüren bu suçlular adi bir suçlu gibi yargılanmaktadır. Hırsızlık suçu ile aynı kefeye konulması eroin kaçakçılarına daha çok cesaretlendirmektedir. Ülkemizin bu zehirden kurtulması için cezaların arttırılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Siyah Elmas”, *Milliyet*, 15 Temmuz 1966.

Konu: Her Sene Yaşanan Kömür Sıkıntısı

Özet: İstanbul’da her kış kömür sıkıntısı yaşanmaktadır. Piyasalarda kömür bulunmadığı için insanlar her sene kışı soğukta geçirmektedir. Yazar bu sene de aynı sorunun yaşanmaması için hükümetin ve İstanbul Belediyesinin hemen tedbir almasını istemiştir.

ULUNAY, “Uydurma Kehanet”, *Milliyet*, 16 Temmuz 1966.

Konu: Kıyametin Türkiye’de Kopacağı İddiaları

Özet: İngiltere’de ortaya atılan bir kehanete göre kıyamet Türkiye’de kopacaktır. Bu kehanete göre Türkler önce İsrail’i ele geçirecek daha sonra kendileri yok olacaktır. Yazar bu kehanetin saçma olduğunu düşünmektedir. İnsanların bu tür haberlere itibar etmemesini istemektedir.

ULUNAY, “Bulma Hakkı”, *Milliyet*, 19 Temmuz 1966.

Konu: Arabasında Para Bulan Bir Taksicinin Parayı Sahibine Vermesi

Özet: İstanbul’da üniversite okuyan bir genç okul masrafını çıkarmak için boş zamanlarında taksicilik yapmaktadır. Bir müşteri bu gencin taksisinde bir çanta

parasını unutmuştur. Genç parayı karakola götürerek sahibine ulaştırmıştır. Ne yazık ki para sahibi, bu genci dürüstlüğünden dolayı ödüllendirip ona para vermemiştir. Yazara göre dürüstlüğünden dolayı bu gence paranın yüzde onu verilmelidir.

ULUNAY, “Utaniyoruz!”, *Milliyet*, 21 Temmuz 1966.

Konu: Ülkeye Kaçak Mal Sokulması

Özet: Çalışmak için yurtdışına giden vatandaşlarımız yurda dönerken yanlarında kaçak eşya getirmektedir. Son olarak bir işçi yurda altmış tabanca sokmak istemiştir. Gümrük memurları bu tabancaları almak istemeyince adam kan davalılarından korunmak için bu tabancaları aldığını belirtmiştir. Bu tür olaylar gümrüklerde sıklıkla yaşanmaktadır. Bunların önlenebilmesi için gümrüklerde polis ve jandarmanın sıkı güvenlik önlemleri alması gerekmektedir.

ULUNAY, “Yine Askeri Müze”, *Milliyet*, 23 Temmuz 1966.

Konu: Askeri Müzeye Yeni Bir Bina Tahsis Edilmesi

Özet: Askeri Müze geniş bir binaya sahip olmadığı için eserlerin tamamı sergilenememektedir. Bu eserler depolarda çürümeye terk edilmiştir. Yazar bu değerli tarihi eserlerin çürümemesi için derhal Askeri Müze için yeni bir bina yapılmasını istemiştir.

ULUNAY, “Bu Nasıl Olur?”, *Milliyet*, 25 Temmuz 1966.

Konu: Bir Zabıta Müdürünün Sürgün Edilmesi

Özet: İstanbul’da bir zabıta müdürü randevuevlerine savaş açmıştır. Randevuevleri kapatılan bir kadın yetkililere rüşvet vererek bu zabıta müdürünü sürgün ettirmiştir. Yazar. Bu olaydan büyük bir üzüntü duyduğunu ifade etmiştir. Rüşvetin bu kadar yayılması ülkemizde ahlakı çökertmiştir.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 26 Temmuz 1966.

Konu: Okuyucuların Sorularına Cevaplar

Özet: Okuyucular gönderdikleri mektuplarda yazara çeşitli sorular yöneltmişlerdir. Yazar bu yazısında okuyucuların sorularını yanıtlamıştır. Bir okuyucu İslam dininin bilime nasıl baktığını sormuştur. Yazar bu soruya örneklerle cevap vermiştir.

ULUNAY, “Böyle Şey Olmaz”, *Milliyet*, 29 Temmuz 1966.

Konu: Kadınların Cami ve Türbelere Uygunsuz Kıyafetlerle Girmesi

Özet: İstanbul’da kadınlar cami ve türbelere neredeyse yarı çıplak şekilde girmektedir. Ne yazık ki hiç kimse bu duruma ses çıkartmamaktadır. Oysa bu durum dine ters düşmektedir. Ülkemizde zaten ciddi bir yozlaşma yaşanmaktadır. En azından kutsal yerlerin bu yozlaşmadan korunması gerekmektedir.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 2 Ocak 1967.

Konu: Okuyucu Mektupları

Özet: Yazar bu yazısında bir okuyucusundan gelen bir mektuba yer vermiştir. Okuyucu mektubunda namaz hakkında bilgi vermiştir. Namazdaki duruşlar ve dualar tek tek açıklanmıştır.

ULUNAY, “Dayak Cezası”, *Milliyet*, 5 Ocak 1967.

Konu: Okullarda Dayak Cezasının Gerekliliği

Özet: Sultanahmet Ticaret Lisesinde matematik dersinden kırık not alan öğrenciler öğretmene tepki göstermiştir. Bunun üzerine müdür yardımcısı öğrencilere sıra dayacağı çekmiştir. Bu olay basına yansımış birçok kimse dayak cezasından dolayı müdür yardımcısını suçlamıştır. Yazar okullarda disiplinin sağlanması için dayağın gerekli olduğunu düşünmektedir. Bundan dolayı müdür yardımcısını haklı görmektedir.

ULUNAY, “Zavallı Üstadım”, *Milliyet*, 6 Ocak 1967.

Konu: Hüseyin Rahmi Gürpınar’ın Eserlerinin Sadeleştirilmesi

Özet: Bir okuyucu yazara gönderdiği mektubunda Hüseyin Rahmi Gürpınar’ın eserlerinin sadeleştirilmesini eleştirmiştir. Yazar bu mektubu aynen yayımlamıştır. Ayrıca kendisi de okuyucusuna hak vererek bu durumu eleştirmiştir.

ULUNAY, “Kadir Gecesi”, *Milliyet*, 8 Ocak 1967.

Konu: Kadir Gecesi

Özet: Bu yazıda kadir gecesinin önemi ayet ve hadislerle anlatılmıştır. Kadir gecesini neden İslamiyet’te önemli olduğunun altı çizilmiş, Müslümanların bu gecenin bereketinden istifade etmeleri istenmiştir.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 9 Ocak 1967.

Konu: Okuyucu Mektupları

Özet: Bu yazıda iki okuyucunun mektupla yönelttiği iki soruya cevap verilmiştir. Birinci okuyucu Türk ordusunun Mısır ordusuna yenilip yenilmediğini sormuştur. İkinci okuyucu ise Farsça “aferineş” kelimesinin anlamını sormuştur. Yazar bu iki soruya da cevap vermiştir.

ULUNAY, “En Büyük Hayr”, *Milliyet*, 10 Ocak 1967.

Konu: Yoksul Çocukların Okutulması

Özet: Zengin bir vatandaşın en önemli insani görevi yoksul çocukların okumasına yardım etmektir. Fakir çocukların okutulması hem ülke gelişimine katkı sağlamakta hem de Allah katında büyük bir sevap olarak görülmektedir. Bundan dolayı zengin vatandaşlarımızın bu noktada daha duyarlı olması gerekmektedir. Nejat Eczacıbaşı ve Vehbi Koç bu noktada örnek vatandaşlarımızdır.

ULUNAY, “Trafik Belası”, *Milliyet*, 17 Ocak 1967.

Konu: İstanbul’un Trafik Çilesi

Özet: İstanbul’da trafik çilesi günden güne artmaktadır. Toplu taşıma araçları ağzına kadar yolcu almaktadır. Yolcular kalabalıktan nefes bile alamamaktadır. Taksiciler ise açgözlülükleri ile müşterileri çileden çıkartmaktadır. Bütün taksilerde taksimetre olmasına rağmen taksiciler taksimetreyi çalıştırmamakta, kafalarına göre ücreti belirlemektedir. Bu durumda taksiciler ve müşteriler arasında kavgalara neden olmaktadır.

ULUNAY, “Trafik ve Kış”, *Milliyet*, 18 Ocak 1967.

Konu: İstanbul’un Trafik Çilesi

Özet: İstanbul’da kış iyice etkisini arttırmıştır. Karın yağması İstanbul trafiğini altüst etmiştir. Avrupa’da kış ayı eğlence ayı olarak değerlendirilirken ülkemizde kış çile ayı olarak değerlendirilmektedir.

ULUNAY, “Bir İsraf Numunesi”, *Milliyet*, 25 Ocak 1967.

Konu: Elçilik Binalarının Türk Sanat Eserleri ile Süslenmesi

Özet: Dışışleri Bakanlığı yurtdışındaki elçiliklerin Türk kültürünü yansıtan sanat eserleri ile süslenmesini istemiştir. Bu doğrultuda birçok sanatçı görevlendirilmiştir. Yazara göre bu israftan başka bir şey değildir. Çünkü yeni sanatçılar Türk kültürünü yansıtmamaktadır. Dışışleri Bakanlığı bu projeden vazgeçmelidir.

ULUNAY, “Sevmesini Bilmediğimiz Şehir”, *Milliyet*, 27 Ocak 1967.

Konu: İstanbul’un Güzelliği

Özet: İstanbul dünyanın en güzel şehirlerinden biridir. Eşsiz boğaz manzarası, Türk tarihine ışık tutan tarihi eserleri ve doğal güzelliği ile insanları büyülemektedir. İstanbul’a gelen yabancı turistler bile bu güzellikler karşısında buraya hayran kalmaktadır. Ne yazık ki İstanbullular burada yaşamalarına rağmen bu güzelliğin farkında değildir.

ULUNAY, “Deniz Trafiği”, *Milliyet*, 28 Ocak 1967.

Konu: İstanbul’un Deniz Trafiği

Özet: İstanbul Boğazı iki kıtayı birbirine bağlamaktadır. Bundan dolayı boğaz trafiği oldukça yoğundur. Boğazda avlanmak isteyen balıkçı tekneleri deniz trafiğini olumsuz etkilemektedir. Sabit duran bu küçük tekneler büyük tankerlerin geçmesini güçleştirmektedir.

ULUNAY, “Açık Mektup”, *Milliyet*, 1 Şubat 1967.

Konu: İstanbul Belediye Konservatuvarının Kötü Gidişatı

Özet: İstanbul Belediye Konservatuvarı eski kalitesini yitirmiştir. Yeni beste ve güfte üretilmemekte, üretilenler de gerçek sanat eseri niteliği taşımamaktadır. Bu

durumun en büyük nedeni Münir Nurettin Selçuk'tur. Münir Nurettin Selçuk'un keyfi tutumu konservatuvarı bu noktaya getirmiştir.

ULUNAY, “Zam Çare Değildir”, *Milliyet*, 3 Şubat 1967.

Konu: Bazı Ürünlere Zam Yapılması

Özet: Hükümet hazine açığını kapatmak için bazı ürünlere zam yapmıştır. Önce sigara ve içkiye zam yapılmış, daha sonra bütün ürünler bu zam yağmurundan nasibini almıştır. Hükümetin ekonomiyi düzeltmek için zamdan medet umması yanlıştır. Çünkü yapılan bu zamlar vatandaşın geçimini zorlaştırmaktadır.

ULUNAY, “Kış Faciaları”, *Milliyet*, 7 Şubat 1967.

Konu: Amerikalı Bir Çiftin Uludağ'da Donarak Ölmesi

Özet: Amerikalı bir çift Uludağ'da donarak ölmüştür. Tatil için Uludağ'a giden çift kayak yaparken otelin yolunu kaybetmiştir. Kurtarma ekipleri çifti bulana kadar çift donarak ölmüştür. Otellerin ve müşterilerin bu tür olaylara karşı daha dikkatli olması gerekmektedir.

ULUNAY, “Yürek Yarası”, *Milliyet*, 14 Şubat 1967.

Konu: Önemli Kitapların Yabancı Araştırmacılara Satılması

Özet: Fuat Köprülü'nün kütüphanesindeki kitaplar ucuz bir fiyata Amerikalı araştırmacılara satılmıştır. Fuat Köprülü bütün ömrünü bu kitaplara vermiştir. Bu eserlerin bu şekilde satılması son derece üzücüdür. Ne yazık ki daha önce Ahmet Mithat Efendi ve Abdülhak Hamit Tarhan'ın kütüphanelerindeki kitaplar da bu şekilde satılmıştır.

ULUNAY, “Süprüntü Bidonları”, *Milliyet*, 16 Şubat 1967.

Konu: İstanbul'un temizlik Sorunu

Özet: İstanbul'da sokaklar çok kirlidir. İnsanlar çöplerini sokağa atmaktadır. Çöpçüler gece gündüz çalışmalarına rağmen sokaklar temizlenmemektedir. İstanbul'un bu sorununun çözümü için Milliyet gazetesinde bir yazı çıkmıştır. Bu yazıda her binanın önüne bir çöp bidonu konulması teklif edilmiştir. Yazar bu teklifi mantıklı bulmaktadır.

ULUNAY, “Müسابaka Müsabakadır”, *Milliyet*, 17 Şubat 1967.

Konu: Pakistan'da Yapılan Kuran-ı Kerim Okuma Yarışması

Özet: Pakistan'da düzenlenen Kuran-ı Kerim okuma yarışmasına Kani Karacan gönderilmemiştir. Kani Karacan ülkemizin yetiştirdiği ender hafızlardandır. Kuran-ı Kerim çok başarılı bir şekilde okumaktadır. Bu bakımdan bu yarışmaya Kani Karacan'ın gönderilmemesi üzücüdür. Diyanet İşlerinin pasifliği yüzünden Kani Karacan bu yarışmayı kaçırmıştır.

ULUNAY, “Türk Musiki Abideleri”, *Milliyet*, 18 Şubat 1967.

Konu: İstanbul Radyosunun Düzenlediği Program

Özet: İstanbul Radyosu Dr. Nevzat Adlığ idaresinde yeni bir programa başlamıştır. Her programda klasik Türk müziğinin büyük bir sanatçısı tanıtılmakta, ayrıca eserleri okunmaktadır. Bu sayede dinleyiciler hem bu sanatçıların hayatı hakkında bilgi edinmekte hem de kaliteli bir müzik dinlemektedir. Bu bakımdan program son derece keyifli ve faydalıdır.

ULUNAY, “Elektriğe Zam”, *Milliyet*, 21 Şubat 1967.

Konu: Elektriğe Zam Yapılması

Özet: Hükümet elektriğe zam yapmıştır. Bu zam ile elektrik iyice pahalılaşmıştır. Ülkemizde zaten altyapı yetersizliği yüzünden sık sık elektrik kesintisi yaşanmaktadır. Hükümet bu aksaklıkları gidereceğine elektriğe zam yaparak büyük bir hata yapmıştır. Başka ülkelerde elektrik kesintisi kolay kolay yaşanmamaktadır. Bununla birlikte elektrik bizdeki kadar pahalı değildir. Elektrik bir ihtiyaçtır. Hükümetin bunu bilerek adım atması gerekmektedir.

ULUNAY, “Marlon Brando”, *Milliyet*, 23 Şubat 1967.

Konu: Marlon Brando’nun Türkiye’yi Ziyaret Etmesi

Özet: Marlon Brando İstanbul’a gelmiştir. Bu ünlü sinema sanatçısına basın büyük ilgi göstermiştir. Bununla birlikte yazar bu sanatçının bu ilgiyi hak etmediğini düşünmektedir. Yazar eski sinema sanatçıları daha çok beğendiğini ifade etmektedir. Özellikle sessiz sinemanı gerçek sanat olduğunu düşünmektedir.

ULUNAY, “Candan Dostlar”, *Milliyet*, 1 Mart 1967.

Konu: Kitapların Önemi

Özet: İnsanların en iyi dostları kitaplardır. Sadece kitaplar içindeki her şeyi karşılık beklemeden insanlarla paylaşmaktadır. Edebiyatımızda çok önemli kitaplar bulunmaktadır. Bunların başında Evliya Çelebi’nin “Seyahatnamesi” gelmektedir. Bununla birlikte “Muhayyelat-ı Aziz Efendi”, “Naima Tarihi”, “Peçevi Tarihi” gibi eserlerde altın değerinde bilgiler taşımaktadır. Yeni neslin bu eserleri okuyup anlaması gerekmektedir.

ULUNAY, “Köprülü Kütüphanesi”, *Milliyet*, 3 Mart 1967.

Konu: Fuat Köprülünün Kitaplarının Satılması

Özet: Yazar önceki yazılarında birinde Fuat Köprülü'nün bütün kitaplarının 4 milyon liraya Amerikalı araştırmacılara satıldığını yazmıştır. Bunun üzerine Fuat Köprülü'nün oğlu yazara bir mektup göndererek kitapların satılmadığını belirtmiştir. Yazar bu yazısında bu mektuba yer vermiştir.

ULUNAY, “Filin Ölümü”, *Milliyet*, 4 Mart 1967.

Konu: Avrupa'da Hayvanat Bahçesinde Bir Filin Ölmesi

Özet: Avrupa'da bir hayvanat bahçesinde bir fil ölmüştür. Yazar bu olaydan hareketle hayvanat bahçelerini eleştirmiştir. Yazara göre hayvanat bahçeleri hayvanlar için işkence yuvasıdır. Hayvanların doğal ortamlarından alınarak buralara kapatılması doğru değildir. Hayvanat bahçelerinin kapatılması gerekmektedir.

ULUNAY, “Kan Davası”, *Milliyet*, 7 Mart 1967.

Konu: Kan Davası

Özet: Gazetelerde çıkan bir habere göre Anadolu'da 17 yaşında bir genç kan davası yüzünden öldürülmüştür. Kan davası ülkemizin kangren olmuş ir yarasıdır. Artık bu yaranın kesilip atılması gerekmektedir. Dünyanın hiçbir yerinde artık kan davası yokken bizim ülkemizde 17 yaşında bir gencin kan davasından öldürülmesi en büyük cahilliktir.

ULUNAY, “Yıkma Zevki”, *Milliyet*, 8 Mart 1967.

Konu: İstanbul'daki Tarihi Eserlerin Tahrip Edilmesi

Özet: İstanbul'un neredeyse her köşesinde bir tarihi eser bulunmaktadır. Ne yazık ki kimse bu tarihi eserlere sahip çıkmamaktadır. İnsanlarımız sırf zevk almak için bu tarihi eserleri yıkmaktadır veya tahrip etmektedir. Yazar bu konuyla ilgili

onlarca yazı yazmasına rağmen yetkililerin bu konuya duyarsız kalmasından yakınmaktadır.

ULUNAY, “Belazedenin Feryadı”, *Milliyet*, 9 Mart 1967.

Konu: İstanbul’daki Sokak Köpekleri

Özet: İstanbul Belediyesi, sokak köpeklerini toplayıp öldürülmektedir. Belediye daha önce de sokak köpeklerini toplayıp bir adaya göndermişti. Adada köpeklere yemek verilmediği için köpekler burada açlıktan birbirlerini yemiştir. İstanbul Belediyesi daha önce bu hayvanlara eziyet ettiği gibi yine aynı hatayı tekrarlamaktadır. Belediye bu köpekleri öldüreceğine bunlara bir barınak yapmalıdır.

ULUNAY, “Yusuf Ziya Ortaç”, *Milliyet*, 14 Mart 1967.

Konu: Yusuf Ziya Ortaç’ın Ölümü

Özet: Yusuf Ziya Ortaç hayatını kaybetmiştir. Yusuf Ziya Ortaç yazarın eski dostudur. Bundan dolayı yazar onun ölümünden büyük bir üzüntü duyduğunu ifade etmiştir. Yazara göre Yusuf Ziya Ortaç’ın ölümü edebiyat ve basın dünyası için büyük bir kayıptır.

ULUNAY, “Bayramdan Sonra”, *Milliyet*, 25 Mart 1967.

Konu: İstanbul’da Kurban Kesim Yerlerinin Olmaması

Özet: İstanbul’da Kurban Bayramı kutlanmıştır. İnsanlar bayram nedeni ile kurban kesmiştir. Ancak herkes kendi kurbanını kendi evinin önünde kesmiştir. Bu nedenle sokaklar kirlenmiş hoş olmayan görüntüler ortaya çıkmıştır. İstanbul Belediyesinin bayramdan önce halkın kurban kesebileceği uygun bir yer ayarlaması gerekiyordu. Ne yazık ki belediye bu görevini yerine getirmemiştir.

ULUNAY, “Su Akor, Akor Biz Bakor”, *Milliyet*, 6 Nisan 1967.

Konu: Karadeniz’deki Balık İsrafi

Özet: Karadeniz’de bolca çıkan hamsi ziyan olmaktadır. Hamsi fazla olduğu için balıkçılar satamadıkları hamsiyi tekrar denize dökmektedir. Bu büyük bir israftır. Hükümetin bu durum karşısında bir konserve fabrikası kurması gerekmektedir. Böylece balıklar denize döküleceğine konserve yapılarak başka ülkelere satılabilir.

ULUNAY, “Altın Kıymetini Kuyumcular Bilir”, *Milliyet*, 7 Nisan 1967.

Konu: Gerçek Sanatçıların Kıymetinin Bilinmemesi

Özet: Ülkemizde gerçek sanatçıların değeri bilinmemektedir. Bunun yerine popüler isimler ilgi görmektedir. Bir ses sanatçısının sesinin güzel olmasına gerek yoktur. Bu sanatçının biraz soyunması şöhret kazanması için yeterlidir. Ülkemizde sanatın ölçütü soyunmak olduğu için ne yazık ki artık eskisi gibi büyük sanatçılar yetişmemektedir.

ULUNAY, “Rüstem Paşa Camii”, *Milliyet*, 8 Nisan 1967.

Konu: Rüstem Paşa Camisi’nin Tahrip Edilmesi

Özet: İstanbul’da bulunan Rüstem Paşa Camisi Kanuni Sultan Süleyman’ın damadı Rüstem paşa tarafından yaptırılmıştır. Cami bu yönüyle tarihi eser niteliği taşımaktadır. Başka ülkelerde tarihi eserler koruma altına alınırken bizde bu eserler tahrip edilmektedir. Rüstem Paşa Camisi bakımsızlıktan harap olmuş durumdadır. Bu tarihi eserin restore edilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Flört”, *Milliyet*, 12 Nisan 1967.

Konu: Flört Sözcüğünün Anlamı

Özet: Bir okuyucu, yazara flört sözcüğünün anlamı üzerine bir mektup göndermiştir. Yazar bu yazısında bu mektubu yayımlamıştır. Yazar bu sözcüğün anlamını verdikten sonra bu sözcüğün kültürümüze uygun olmadığını söylemiştir. Batılı bir yaşam tarzı olarak değerlendirdiği flörtün ahlaki bir çöküntü olduğunu düşünen yazar gençlerimizin bundan kaçınmasını istemektedir.

ULUNAY, “Yine Rüstem Paşa Camisi”, *Milliyet*, 13 Nisan 1967.

Konu: Rüstem Paşa Camisi’nin Restore Edilmesi

Özet: Yazar bir yazısında Rüstem Paşa Camisi’nin tahrip edildiğini yazmış, yetkililerden caminin restore edilmesini istemiştir. Bunun üzerine Vakıflar Genel Müdürlüğü yazara bir mektup göndererek caminin en kısa sürede restore edileceğini bildirmiştir. Yazar yazısında bu mektuba yer vermiştir.

ULUNAY, “Doktorun Yolu Köyden Geçer”, *Milliyet*, 15 Nisan 1967.

Konu: Köylerde Yaşanan Sağlık Sorunları

Özet: Ülkemize köylerde ciddi bir sağlık sorunu yaşanmaktadır. Köylerde insanlar bulaşıcı hastalıklarla boğuşmaktadır. Buna karşın köylerde tek bir doktor bile bulunmamaktadır. Hastalanan köylüler çaresizlik içinde ölümü beklemektedir. Köylerin bu kötü kaderi değiştirilmelidir.

ULUNAY, “Tufandan Evvel Gibi”, *Milliyet*, 18 Nisan 1967.

Konu: Hakkâri’deki Köylerin İçinde Bulunduğu Kötü Durum

Özet: Yazar bu yazısında Hakkâri’nin Şavut köyünde yaşanan sıkıntıları anlatmıştır. Bu köy şehir merkezine oldukça uzaktır. Köyün yolu, suyu ve elektriği

yoktur. Köylüler cahilliğin ve yoksunluğun pençesinde can çekişmektedir. Yetkililerin artık bu köyü hatırlaması gerekmektedir.

ULUNAY, “10 Muharrem”, *Milliyet*, 20 Nisan 1967.

Konu: Kerbela Olayı

Özet: Yazar bu yazısında Kerbela Olayı hakkında bilgi vermiştir. Yazarın anlatımına göre Hz. ve yanında bulunan dostları Fırat Nehri’nin kıyısında Yezid’in adamları tarafından şehit edilmiştir. Bu olay hicri takvime göre muharrem ayının 10’unda gerçekleşmiştir. Bundan dolayı 10 Muharrem Müslümanlar tarafında yas günü olarak anılmaktadır.

ULUNAY, “Yaşlı Bir Gence Mektup”, *Milliyet*, 22 Nisan 1967.

Konu: Bir Okuyucunun Yazara Gönderdiği Bir Mektup

Özet: Yazar bu yazısında bir okuyucunun gönderdiği mektuba yer vermiştir. Mektubunda bu okuyucu toplumun değişmesinden yakınmaktadır. Okuyucu toplumda ahlaki ve insani değerlerin önemini yitirdiğini düşünmektedir. Bundan dolayı üzüntüsünü dile getirmektedir. Yazar bu konuda okuyucusuyla aynı görüştedir.

ULUNAY, “Müzelik Eşya”, *Milliyet*, 25 Nisan 1967.

Konu: İstanbul’da Bir İpin Açık Arttırmada Satılması

Özet: İstanbul’da bir cellât ölmüştür. Karısı ölen kocasının mahkûmları idam ederken kullandığı ipi açık arttırmayla satmaya çalışmıştır. Bu olay basında büyük bir ilgi görünce ipin değeri bir anda yükselmiştir. Yazar böyle bir eşyanın itibar görmesine anlam verememiştir.

ULUNAY, “Bir Hiç Yüzünden”, 26 *Milliyet*, Nisan 1967.

Konu: Küçük Bahanelerle Cinayet İşlenmesi

Özet: Gazetelerde cinayetlerle ilgili her gün haber çıkmaktadır. Ne yazık ki bu cinayetlerin tamamı çok basit nedenlerle işlenmiştir. Yazara göre aslında cinayetler bu basit nedenler yüzünden işlenmemektedir. Cinayetlerin asıl nedeni bu nedenlerle çıkan kavgalarda tarafların birbirine küfür etmesidir.

ULUNAY, “Kule Dibi Mevlevihanesi”, *Milliyet*, 27 Nisan 1967.

Konu: Kule Dibi Mevlevihanesi’nin Restore Edilmesi

Özet: Tekkeler kapatıldıktan sonra tarikatların ayin yapması da yasaklanmıştır. Ancak Mevleviliğin ayrı bir özelliği olduğu için bu yasak sonradan Mevlevilik için kaldırılmıştır. Böylece 1954’te Mevleviler ilk ayinlerini yapmışlardır. Şimdi ise Kule Dibi Mevlevihanesinde bir ayin yapılmak istenmektedir. Bu amaçla Mevlevihane restore edilmektedir.

ULUNAY, “Bid’atler”, *Milliyet*, 2 Mayıs 1967.

Konu: Camilerde Uyulması Gereken Kurallar

Özet: Yazar bu yazısında mezhep farklılıklarına değinmiştir. Yazara göre mezhepler dini kolaylaştırmak için ortaya atılmıştır. Yazara göre dinimizdeki bütün mezhepler temizliğin öneminden bahsetmektedir. Özellikle de camilerde temiz olmak gereklidir. Camiler topluma açık yerler olduğu için buraya giden herkesin en temiz elbiselerini giymesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Fatih ve Heykeli”, *Milliyet*, 3 Mayıs 1967.

Konu: Fatih’in Heykelinin Dikilmek İstenmesi

Özet: İstanbul'un fethinin 486. yıldönümü vesilesi ile Fatih Sultan Mehmet'in heykeli dikilmek istenmektedir. Bu amaçla halktan para toplanmaya başlanmıştır. Fatih Sultan Mehmet Türk milletine İstanbul'u hediye etmiştir. Şimdi ne yazık ki yetkililer onun heykelini bile dikmekten acizdir. Bunun için halktan para toplanmaktadır.

ULUNAY, "Jet Bakan", *Milliyet*, 6 Mayıs 1967.

Konu: Sağlık Bakanının Hastaneleri Denetlemesi

Özet: Sağlık Bakanı aynı gün içinde birden çok hastaneyi denetlediği için kendisine Jet Bakan lakabı takılmıştır. Bir bakanın kendisine bağlı bulun kurumları denetlemesi olumlu bir gelişmedir. Ancak önemli olan kurumları denetlemek değil denetlemeden sonra o kurumdaki sorunların giderilmesidir. Ne yazık ki hastaneler Sağlık Bakanının denetiminden sonra eski hallerine dönmektedir. Durum böyle olunca da denetimlerin bir anlamı kalmamaktadır.

ULUNAY, "Okuyucularımla", *Milliyet*, 8 Mayıs 1967.

Konu: Okuyucuların Mektuplarına Cevaplar

Özet: Yazar bu yazısında bir okuyucunun kendisine gönderdiği bir soruya cevap vermiştir. Okuyucu Kuran-ı Kerimde ıskat kavramının geçip geçmediğini sormuştur. Yazar bu inanışın bir hurafe olduğunu düşünmektedir. Bundan dolayı halkın bu inanışlara itibar etmemesini istemektedir.

ULUNAY, "Haklı Bir Feryad", *Milliyet*, 9 Mayıs 1967.

Konu: Berberlerin Haftanın Yedi Günü Açık Olması

Özet: Berberlerin haftanın yedi günü açık olması istenmektedir. Hükümet bu yönde bir yasa hazırlamaktadır. Berberler bu karara karşı çıkmaktadır. Berberler en azından pazar gününün tatil olmasını istemektedir. Yazar bu noktada berberlere hak vermektedir.

ULUNAY, “Hazinelelere Dair”, *Milliyet*, 10 Mayıs 1967.

Konu: Tarihi Eserlerin Çalınması ve Tahrip Edilmesi

Özet: Kanuni Sultan Süleyman’a ait bir avize çalınmıştır. Sultan Ahmet’in kızının türbesi defineciler tarafından tahrip edilmiştir. Sultan Ahmet’in türbesindeki çiniler çalınmıştır. Yazar bu eserlerin sahipsiz bırakılmasını eleştirmiştir. Yetkililerden bu eserlere sahip çıkılmasını istemiştir.

ULUNAY, “Bu Memleketi Sevmek İzdıraptır”, *Milliyet*, 12 Mayıs 1967.

Konu: Tarihi Eserlerin Yıkılması

Özet: İstanbul’un su ihtiyacını karşılaması amacıyla Alibeyköy’de bir baraj temeli atılmıştır. Ancak yapılan bu baraj pek çok tarihi köprü ve kemerin sular altında kalmasına yol açacaktır. Mimar Sinan’ın yaptığı uzun Kemer bunların en önemlisidir.

ULUNAY, “Bir Hasbûhal”, *Milliyet*, 13 Mayıs 1967.

Konu: Bir Okuyucunun Mektubu

Özet: Manisa’dan bir okuyucu yazara bir mektup göndermiştir. Yazar yazısında bu okuyucunun mektubunu yayımlamıştır. Okuyucu mektubunda oğlunun kendisine saygısızlık ettiğini söylemiştir. Yeni nesilden yakınmıştır. Yazar da bu noktada okuyucusuna hak vermiştir. Ancak yazar bu noktada ailelere de önemli sorumluluklar düştüğünü belirtmiştir.

ULUNAY, “Maziye Hürmet”, *Milliyet*, 16 Mayıs 1967.

Konu: Tarihi Şahsiyetlerin İsimlerinin Yaşatılması

Özet: Ali Nihad Tarlan bir açıklamasında tarihe saygı duymak gerektiğini açıklamıştır. Yazar bu açıklamadan hareketle tarihimize sahip çıkmamız gerektiğini savunmuştur. Yazara göre önemli şahsiyetlerin isimleri yaşatılmalıdır. Bu amaçla bu isimler cadde ve sokaklara verilmelidir.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 22 Mayıs 1967.

Konu: Bir Okuyucudan Gelen Mektup

Özet: Yazar bu yazısında tarihi Hasip Paşa Yalısı sahibi Muazzez Hanımdan gelen bir mektuba yer vermiştir. Muazzez Hanım yalının yıkılmaya yüz tuttuğunu söylemiştir. Muazzez Hanım yetkililerden yalının restore edilip müzeye çevrilmesini istemektedir. Yazar bu teklifi makul bulmuştur.

ULUNAY, “Bizim Polisimiz”, *Milliyet*, 23 Mayıs 1967.

Konu: Türk Polisinin Çalışkanlığı

Özet: Alman polis şefleri Türk polisinin plansız çalıştığını iddia ederek Türk polisini eleştirmişlerdir. Yazar Alman polis şeflerinin bu iddiasına karşı çıkmaktadır. Yazar Türk polisinin bir cinayet olayını nasıl çözdüğünü anlatarak bu iddiayı çürütmeye çalışmıştır.

ULUNAY, “Barcelona Sirki”, *Milliyet*, 24 Mayıs 1967.

Konu: İstanbul’a Gelen Barcelona Sirki

Özet: Barcelona Sirk'i bir aylığına İstanbul'a gelmiştir. Sirk gösterilerine başlamıştır. İstanbullular sirk'in gösterilerini çok beğenmiştir. Özellikle de çocuklar sirke büyük ilgi göstermektedir. Yetkililer bu tür etkinliklere destek vermelidir.

ULUNAY, "Kıyamet", *Milliyet*, 26 Mayıs 1967.

Konu: Dünya'ya Göktaşı Çarpacağı İddiası

Özet: Anadolu Ajansı, Cambridge Üniversitesinin 1968 yılında Dünya'ya göktaşı çarpacağını iddia ettiğini duyurmuştur. Bilim adamları bu çarpışa sonucu kıyamet kopacağını ve insanlığın yok olacağını düşünmektedir. Yazar bu haberleri gerçekçi bulmamaktadır.

ULUNAY, "Bir Seyyahtan İlham", *Milliyet*, 27 Mayıs 1967.

Konu: İstanbul'un Lale Bahçeleri

Özet: Yazarın bir arkadaşı Hollanda'dan gelirken yazara bir katalog getirmiştir. Katalogda Hollanda'da yetişen lalelerin fotoğrafları bulunmaktadır. Bu fotoğraflar yazarı üzmüştür. Çünkü yakın bir zamana kadar İstanbul lale bahçeleri ile ünlüdür. Hollanda bile o dönemde lale soğanlarını İstanbul'dan almaktaydı. Ancak bugün İstanbul'un lale bahçeleri yok olmuştur Hollanda ise tüm dünyaya lale ihraç etmektedir. Yani bakla ülkeler gelişirken biz sürekli gerilemekteyiz.

ULUNAY, "Berberlerin Tatil Günleri", *Milliyet*, 1 Haziran 1967.

Konu: Berberlerin Pazar Günü Tatil Yapması

Özet: Berberlerin pazar günü de çalışması yönünde bir yasa çıkarılmıştır. Yazar daha önce de bu duruma itiraz eden bir yazı yazmıştır. Yazar bu itirazını yinelemiştir. Berberlerin de tatil yapmaya hakkı olduğunu savunmuştur. Yazar yazısında berberlerden gelen itiraz mektuplarına da yer vermiştir.

ULUNAY, “Beşeriyetin Budalalıkları”, *Milliyet*, 2 Haziran 1967.

Konu: Gereksiz Sportif Aktiviteler

Özet: Bir adam sandalla tek başına okyanusu geçmeye karar vermiştir. Bu oldukça gereksiz bir spordur. Çünkü bu sporun ne yapana ne de insanlığa hiçbir faydası yoktur. Ayrıca oldukça zahmetli ve tehlikeli olduğu da kesindir. Dağcılık sporu da bunun kadar gereksiz bir spordur. Bu spor da oldukça tehlikeli ve zahmetlidir. İnsanların bu sporlarla uğraşması akıl ve mantık dışıdır.

ULUNAY, “Balık Havuzu”, *Milliyet*, 3 Haziran 1967.

Konu: İstanbul’da Balık Havuzunun Yapılması

Özet: İstanbul’da bir sığır çiftliğinde balık havuzu yapılmak istenmektedir. Ülkemizde o kadar deniz, göl ve dere dururken bir de balık havuzu yapılması gereksizdir. Çünkü bu sulardan yeterince balık elde edilmektedir. Hatta çoğu zaman satılamayan balıklar denize dökülmektedir. Bu şartlar altında böyle bir işe kalkışmak mantıksızlıktır.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 5 Haziran 1967.

Konu: Okuyuculardan Gelen Mektuplar

Özet: Yazar bu yazısında iki okuyucunun kendisine gönderdiği sorulara cevap vermiştir. Birinci okuyucu yazara İstanbul’da bulunan dikili taşın nerden geldiğini sormuştur. İkinci okuyucu ise İslamiyet’te köleliğin meşru olup olmadığını sormuştur. Yazar bu iki soruya da cevap vermiştir.

ULUNAY, “Hayat Pahalılığı”, *Milliyet*, 6 Haziran 1967.

Konu: Etin Zamlanması

Özet: İstanbul’da et fiyatlarına zam yapılmıştır. Bu nedenle halk zaten pahalı olan eti alamaz duruma gelmiştir. Ülkedeki hayat pahalılığı günden güne daha korkutucu boyutlara ulaşmaktadır. Bu gidişle bir süre sonra insanlar kuru ekmek bile alamayacaktır. Hükümetin bu soruna bir çözüm bulması gerekmektedir.

ULUNAY, “Sezarın Hakkı”, *Milliyet*, 9 Haziran 1967.

Konu: İstanbul’daki Dikili Taşın Mısır’dan Getirilmesi

Özet: Yazar bir yazısında İstanbul’daki dikili taşın Yavuz Sultan Selim tarafından Mısır’dan getirildiğini yazmıştır. Bunun üzerine bir avukat yazara mektup göndererek taşın Yavuz Sultan Selim tarafından değil, Teodos tarafından 390 yılında getirildiğini yazmıştır. Yazar bu hatasından dolayı okuyucularından ve Teodos’tan özür dilemiştir.

ULUNAY, “Ayıların İmhası”, *Milliyet*, 10 Haziran 1967.

Konu: İnsanların Hayvanlara İşkence Yapması

Özet: İnsanlar hayvanlara büyük eziyet etmektedir. İstanbul’da Çingeneler ayıların burunlara halka takarak onları zorla oynatmaktadır. Bir habere göre İstanbul Belediyesi bu hayvanları toplamaya karar vermiştir. Belediye bu hayvanları toplayıp doğal ortamlarına bırakacaktır. Yazar bunun çok isabetli bir karar olduğunu düşünmektedir.

ULUNAY, “Emniyet ve Asayiş”, *Milliyet*, 13 Haziran 1967.

Konu: İstanbul’da Asayişin Bozulması

Özet: İstanbul’da hırsızlık olayları iyice artmıştır. Emniyet güçleri asayişî sağlayamamaktadır. Son olarak Memduh Paşa Yalısı’nın bütün kapıları soyulmuştur. Ayrıca İbrahim Hakkı Konyalı’nın trende yüklü miktarda parası çalınmıştır.

ULUNAY, “İslahat”, *Milliyet*, 15 Haziran 1967.

Konu: Nüfus Cüzdanlarındaki Hatalar

Özet: Ülkemizde birçok kurumda ıslahat zorunludur. Bu kurumların başında nüfus müdürlüğü gelmektedir. Çünkü nüfus cüzdanlarında isimler yanlış yazılmaktadır. Bu durum insanların resmi işlerini yapmasını zorlaştırmaktadır. Kurum yanlış yazılan ve okunaklı olmayan bütün cüzdanları değiştirmelidir.

ULUNAY, “Sinan’ın Kemerleri”, *Milliyet*, 16 Haziran 1967.

Konu: Alibeyköy Barajının Tarihi Eserlere Zarar Vermesi

Özet: İstanbul’un su problemini çözmek için Alibeyköy Barajı yapılmak istenmektedir. Barajın yapılması için izin verilmiştir. Yapılacak barajın altında çok sayıda tarihi kemer ve köprü kalacaktır. Bu bakımdan bu barajdan vazgeçilmelidir. Bu kemerler arasında Mimar Sinan’ın Uzun Kemer’i de bulunmaktadır.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 19 Haziran 1967.

Konu: Okuyuculardan Gelen Mektuplara Cevap

Özet: Yazar bu yazısında okuyucuların gönderdiği sorulara cevap vermiştir. Bir okuyucu yazara Kuran-ı Kerim’i kimin kitap haline getirdiğini sormuştur. Yazar da bu soruya cevap vermiştir.

ULUNAY, “Mukaddes Emanetler”, *Milliyet*, 11 Temmuz 1967.

Konu: Fatih Sultan Mehmet’e Ait Eşyaların Yurtdışına Çıkarılması

Özet: İstanbul’da Topkapı Müzesinde bulunan Fatih Sultan Mehmet’e ait eşyalar sergilenmek üzere yurtdışına gönderilmiştir. Bu eşyalar üç aydır yurtdışında bulunmaktadır. Yazar bu eşyaların artık getirilmesini istemektedir. Yazara göre bu eşyalar bize bırakılan kutsal emanetlerdir. Bunların yurtdışına gönderilmemesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 12 Haziran 1967.

Konu: Okuyucu ve Sular İdaresinin Mektubu

Özet: Yazar rahatsızlığından dolayı bir süre yazılarına ara vermiştir. Bu süre içinde okuyucularından çok sayıda mektup almıştır. Yazar sonraki yazılarında bu mektuplara cevap vereceğini belirtmiştir. Ayrıca yazar Sular İdaresinin kendisine Alibeyköy Barajı ile ilgili bir mektup gönderdiğini söylemiştir. Sular İdaresi barajın kesinlikle yapılacağını, Uzun Kemer’in de yaklaşık 36 metrelik bölümünün sular altında kalacağını yazmıştır.

ULUNAY, “Turizm”, *Milliyet*, 13 Temmuz 1967.

Konu: Türkiye’de Turizmin Gelişmesi

Özet: Ülkemizde ekonomik alanda ciddi sorunlar yaşanmaktadır. İnsanların gelir düzeyi çok düşüktür. İşsizlik önemli bir sorun olarak ülkenin gündemini meşgul etmektedir. Ülkemiz turizme oldukça elverişlidir. Turizmin gelişmesi ülkeyi ekonomik anlamda rahatlatacaktır. İspanya turizm sayesinde büyük bir gelişme göstermiştir. Türkiye’de bunu başarmalıdır.

ULUNAY, “Zavallı Bekçiler”, *Milliyet*, 15 Temmuz 1967.

Konu: İstanbul’da İki Bekçinin Genelevde Yakalanması

Özet: İstanbul’da görevde olması gereken iki bekçi ahlak polisi tarafında genelevde yakalanmıştır. İki bekçinin görevini son verilmiştir. Ne yazık ki ülkemizde kimse işini hakkıyla yapmamaktadır. İnsanların canlarını emanet ettiği bekçiler bile görevlerini bırakıp fuhuş yapmaktadır. Durum böyle olunca ülkenin gelişmemesi de doğaldır.

ULUNAY, “Eyûb Sultan”, *Milliyet*, 16 Temmuz 1967.

Konu: Eyüp Sultan’da Bir Film Çekilmesi

Özet: Eyüp Sultan’da “Şeytanın Bahçeleri” adlı bir film çekilmek istenmektedir. Filmin senaryosu İslamiyet’e uygun değildir. Böyle bir filmin Eyüp Sultan gibi dini bir niteliği olan bir mekânda çekilmesi doğru değildir. Filmin hemen durdurulması gerekmektedir.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 17 Temmuz 1967.

Konu: Okuyucuların Sorularına Cevaplar

Özet: Yazar bu yazısında okuyucularının kendisine mektup göndermek suretiyle yönelttiği üç soruya cevap vermiştir. Birinci soruda yazara Battal Gazi’nin kim olduğu sorulmuştur. İkinci soruda ise “Rabia” adının anlamı sorulmuştur. Yazar bu iki soruya da cevap vermiştir.

ULUNAY, “Hayata Yardım”, *Milliyet*, 18 Temmuz 1967.

Konu: İstanbul’da Arabalı Vapurda Doktorlara Öncelik Verilmemesi

Özet: İstanbul’da acil bir hastaya müdahale etmek içi karşıya geçmek isteyen bir doktor arabalı vapurda sıraya sokulmuştur. Doktorun ısrarlarına rağmen doktora öncelik verilmemiştir. Neticede doktorun hastası hayatını kaybetmiştir. Yazar bu

tutumu eleştirmektedir. Avrupa’da sağlık personellerini her yerde öncelik sağlandığını ifade etmektedir.

ULUNAY, “Asayiş Mes’elesi”, *Milliyet*, 19 Temmuz 1967.

Konu: Muş-Tatvan Yolunda Soygun Yapan Bir Eşkîya Çetesinin Gazetelere Konu Olması

Özet: Muş-Tatvan yolunda soygun yapan bir eşkıya çetesi bir gazeteye röportaj vermiştir. Gazete eşkıya çetesinin boy boy fotoğraflarını yayımlamıştır. Gazetenin eşkıya çetesini bu şekilde kahraman gibi tanıtması son derece yanlış bir tutumdur.

ULUNAY, “Yine Zam”, *Milliyet*, 20 Temmuz 1967.

Konu: İstanbul’da Elektrik ve Otobüs Ücretlerine Zam Yapılması

Özet: İstanbul Elektrik, Tünel, Tramvay İdaresi otobüs ücretlerine ve elektriğe zam yapılmasını teklif etmiştir. Elektrik ve otobüs İstanbul’da halkın en çok kullandığı iki temel ihtiyaçtır. Bunlara zam yapılması halkı maddi anlamda sıkıntıya sokacaktır. Zam çözüm değildir. Hükümetin bu teklifi kabul etmemesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Yine Antika Yağması”, *Milliyet*, 21 Temmuz 1967.

Konu: Antika Eşyaların Yurtdışına Satılması

Özet: Yazar bu yazısında antika eşyalarımızın çok ucuz fiyatlara Avrupa müzelerine satılmasını eleştirmiştir. Hükümetin bu konuda artık ciddi önlemler almasını isteyen yazar aksi takdirde bütün tarihi değerlerimizin Avrupa’ya satılmamsından korkmaktadır.

ULUNAY, “Yine Bir Yolsuzluk”, *Milliyet*, 22 Temmuz 1967.

Konu: Depremzedelere Gönderilen Gıda Maddelerinin Satılması

Özet: Muş, Varto ve Hınıs'ta büyük bir yıkıma neden olan depremin ardından hükümet ve yardımsever vatandaşlar depremzedeler için büyük bir yardım kampanyası başlatmıştır. Ne yazık ki toplanan yardımlar yerini bulmamıştır. Yardımların bir kısmı depremzedeler yerine İzmir'e gönderilmiştir. Bu malzemeler burada ucuz bir fiyata satılarak paralar cebe atılmıştır. Böyle büyük bir felakette bile yolsuzluk yapılması utanç verici bir durumdur.

ULUNAY, "Belâ", *Milliyet*, 25 Temmuz 1967.

Konu: Sapanca'da Meydana Gelen Deprem

Özet: 24 Temmuz tarihinde Sapanca'da büyük bir deprem olmuştur. Depremde çok sayıda vatandaş hayatını kaybetmiştir. Depremden Adapazarı da etkilenmiştir. Yazar bu büyük felaketten duyduğu üzüntüyü dile getirmiştir. Yazar depreme karşı daha sağlam binalar yapılmasını önermiştir.

ULUNAY, "Deniz Mevsimi", *Milliyet*, 26 Temmuz 1967.

Konu: İstanbul'da Bir Doktorun Köpek Balıkları Tarafından Parçalanması

Özet: İstanbul'da Tuzla sahilinde dalış yapan bir doktor köpek balıkları tarafından parçalanmıştır. İstanbul'da yazın sıcaklarının kendisini hissettirmesi ile insanlar denizlere hücum etmektedir. Ne yazık ki kimse bu tehlikeyi göz önünde bulundurmamaktadır. Bu tedbirsizlik genç bir doktorun ölmesine yol açmıştır. İnsanların daha dikkatli olması gerekmektedir.

ULUNAY, "Alabalık", *Milliyet*, 27 Temmuz 1967.

Konu: Dinamitle Balık Avlanması

Özet: Balık türleri içinde alabalığın ayrı bir lezzeti vardır. Bunun avlaması ayrı yemesi ayrı bir zevktir. Ancak son zamanlarda yeni bir avlanma yöntemi çıkmıştır. Elektrik ve dinamitle avlanma. Bu iki avlanma tekniği de balık türünü yok etmeye yöneliktir. Bu bakımdan bu tür avlanmalar insani değildir. Bu iki avlanma şeklinin yasaklanması gerekmektedir.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 31 Temmuz 1967.

Konu: Okuyucuların Sorularına Cevaplar

Özet: Okuyucular yazara mektup göndererek bazı sorular yöneltmiştir. Yazar bu yazısında bu soruları ve soruların cevaplarını yazmıştır. Yazara sorulan ilk soru İstanbul’daki büyük depremin tarihidir. Yazar bu soruya cevap vermiştir.

ULUNAY, “Hilekârlık”, *Milliyet*, 2 Ağustos 1967.

Konu: İtalya’ya Gönderilen Zeytinyağlarında Madeni Yağın Karıştırılması

Özet: İtalya’ya gönderilen 500 tonluk zeytinyağına madeni yağ karıştırılmıştır. Durum fark edildiği için ihraç edilen zeytinyağları geri gönderilmiştir. Daha önce de bazı ürünlerde sahtekârlık yapıldığı için bu ürünler geri gönderilmiştir. Bu tür olaylar ülke imajını olumsuz etkilemektedir. Ülkenin ihracatına büyük zarar vermektedir.

ULUNAY, “Müjdeler Olsun”, *Milliyet*, 10 Ağustos 1967.

Konu: Türkiye’nin Trafik Kazalarında Birinci Olması

Özet: Türkiye dünya trafik kazası sıralamasında birinci olmuştur. Yazar bu durumu kinayeli bir dille eleştirmiştir. Yazara göre ülkemiz ilk kez bir olayda birinci

olmuştur. Ancak bu olay sevinilecek bir olay değildir. Yazar bu kötü tablonun değişmesi için insanlara trafik eğitimi verilmesini istemektedir.

ULUNAY, “İskandalın Devamı”, *Milliyet*, 11 Ağustos 1967.

Konu: İtalya’ya Gönderilen Zeytinyağlarında Madeni Yağların Çıkması

Özet: İzmir’den İtalya’ya gönderilen zeytinyağlarının içinden madeni yağ çıkmıştır. Bunun üzerine zeytinyağları geri gönderilmiştir. Olay büyük bir skandaldır. Bu tür olayların yaşanması ülke itibarına zarar vermekte, ihracatı baltalamaktadır. Bu olayın sorumlularına ağır cezaların verilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 14 Ağustos 1967.

Konu: Bir Okuyucunun Mektubu

Özet: Yazar bu yazısında bir okuyucudan gelen mektubu aynen yayımlamıştır. Okuyucu mektubunda dinamitle balık avlanması konusuna değinmiştir. Okuyucu hükümetin bu konuyla ilgilendiğini ve bir yasa hazırlamaya çalıştığını haber vermektedir. Yazar bunun olumlu bir gelişme olacağını düşünmektedir.

ULUNAY, “Bizde Turizm”, *Milliyet*, 17 Ağustos 1967.

Konu: Ülkemizde Turizmin Gelişmesi

Özet: Ülkemizde her ne kadar da çağdaş bir turizm anlayışından bahsedilmese bile ülkemize gelen turist sayısında artış olmuştur. Bizde turizm anlayışı gelişmediği için gelen turistler az para bırakmaktadır. Örneğin Yunanistan gelen turistleri ekonomik durumlarına göre kabul etmektedir. Bundan dolayı oradaki turistler daha çok para harcamaktadır. Zaten ülkemize gele turistlerin bir kısmı ucuz

uyuşturucu temin etmek için ülkemizi tercih etmektedir. Durum böyle olunca turizmin gelişmemesi doğaldır.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 21 Ağustos 1967.

Konu: Okuyucuların Mektuplarına Cevaplar

zet: Okuyucular yazara gönderdikleri mektuplarda çeşitli sorular yöneltmiştir. Yazar da bu yazısında okuyucularından gelen sorulara cevap vermiştir. Bir okuyucu Atilla’nın Müslüman olup olmadığını sormuştur. Yazar bu soruya cevap vermiştir.

ULUNAY, “Zavallı Pendik”, *Milliyet*, 24 Ağustos 1967.

Konu: Pendik’te Tersane Yapılmak İstenmesi

zet: Pendik Koyu İstanbul’un en güzel yerlerinden biridir. Denizcilik Bankası bu güzel koyu tersane yapmak istemektedir. Buraya tersane yapılması durumunda koyun doğal güzelliği yok olacaktır. Yetkililerin buna izin vermemesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Her şey Mikroplu”, *Milliyet*, 26 Ağustos 1967.

Konu: İstanbul’un Suyunun Mikroplu çıkması

zet: İhraç edilen zeytinyağlarında madeni yağ çıkması üzerine gıda maddelerine ciddi bir denetim getirileceği söylenmiştir. Ancak henüz bir denetim yapılmamıştır. Eğer bir denetim yapılırsa İstanbul’daki gıda ürünlerinin çoğunun mikroplu olduğu görülecektir. İstanbul’da Sarıyer eskiden suları ile meşhurdur. Ancak şimdi Sarıyer’in suları mikropludur.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 28 Ağustos 1967.

Konu: Okuyucuların Sorularına Cevaplar

Özet: Okuyucular gönderdikleri mektuplarda yazara çeşitli sorular yöneltmiştir. Yazar da bu yazısında bu sorulara cevap vermiştir. Bir okuyucu yazara Mevlana soyundan gelip gelmediğini sormuştur. Yazar da kendisinin Mevlana soyunda geldiğini açıklamıştır.

ULUNAY, “Menba Suları”, *Milliyet*, 31 Ağustos 1967.

Konu: İstanbul Sularının Mikroplu Olması

Özet: Yazar önceki yazılarından birinde İstanbul sularının mikroplu olduğunu yazmıştır. Konuyla ilgilenen Sağlık Bakanlığı yetkilileri yirmi bir kaynak suyunun mikroplu olduğunu tespit etmiştir. Bakanlık bu kaynakların kapatılmasına karara vermiştir. Yazar bu kaynakların kapatılması durumunda İstanbul’un susuz kalacağını ifade etmiştir. Yazar başka bir çözüm bulunmasını istemektedir.

ULUNAY, “Trafik Felaketi”, *Milliyet*, 2 Eylül 1967.

Konu: İstanbul’un Trafik Sorunları

Özet: Tuzla’dan bir okuyucu İstanbul’un trafik sorunları ile ilgili bir mektup göndermiştir. Yazar yazısında bu mektuba yer vermiştir. Mektupta trafik sorununun çözümü için beş madde verilmiştir.

ULUNAY, “Ekmek Yokluğu”, *Milliyet*, 6 Eylül 1967.

Konu: İstanbul’da Ekmek Sıkıntısı Yaşanması

Özet: Gazeteler birkaç gün içinde İstanbul’da ekmek kıtlığı yaşanmaya başlayacağını yazmaktadır. Yazar bu durumu fırıncılar ve değirmenciler arasında

yaşanan çıkar çatışmasına bağlamaktadır. Yazar meselenin halledileceğini düşünmektedir.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 11 Eylül 1967.

Konu: Okuyucu Mektuplarına Cevaplar

Özet: Okuyucular gönderdikleri mektuplarda yazara çeşitli sorular yöneltmişlerdir. Yazar bu yazısında okuyucuların bu sorularını yanıtlamıştır. Bir okuyucu Peygamber Efendimizin miraca ruhen mi bedenlenmiş, çıktığını sormuştur. Yazar bu soruya cevap vermiştir.

ULUNAY, “Trafik Düzeni”, *Milliyet*, 14 Eylül 1967.

Konu: İstanbul’un Trafik Sorunu

Özet: İstanbul’un nüfusu hızla artmaktadır. Mevcut yollar ihtiyaca cevap vermemektedir. Buna karşılık yeni yolların yapılması gerekmektedir. Ayrıca trafik kazaların azaltılması için de ciddi önlemlerin alınması gerekmektedir.

ULUNAY, “Yeni Bir Müze”, *Milliyet*, 18 Eylül 1967.

Konu: İstanbul’da Yeni Bir Müze Açılması

Özet: Vakıflar Genel Müdürlüğü İstanbul’da Eski Yazılar Müzesi açmayı planlamaktadır. Müzenin Mimar Sinan’ın yaptığı Sultan Selim Medresesi’nde açılması düşünülmektedir. Yazar yeni bir müzenin kurulmasının sevindirici olacağını ifade etmiştir. Ancak yeni bir müze kurulmadan önce mevcut müzelerin de düzeltilmesini istemektedir.

ULUNAY, “Spor Terbiyesi”, *Milliyet*, 21 Eylül 1967.

Konu: Kayseri’de Bir Maçta Çıkan Kavga

Özet: Kayseri’de bir maçta kavga çıkmıştır. Yazar bu olaydan hareketle sporun insanın bedenini terbiye etmeye yaradığını ifade etmiştir. Spor karşılaşmalarında kavganın yeri olmadığını belirten yazar taraftarlardan daha sağlıklı davranmalarını istemiştir.

ULUNAY, “Hayat Hakkı”, *Milliyet*, 23 Eylül 1967.

Konu: Londra’da Ağır Hastaların İyileştirilmeye Çalışılmaması

Özet: Gazetelerde çıkan bir habere göre Londra’da bir hastanede doktorlar çok ağır hastalarla ilgilenmemektedir. Doktorlar düzelme ihtimali olan hastalara yoğunlaşmaktadır. Bu etik bir davranış değildir. Durumu ne kadar ciddi olursa olsun bir hastanın kurtarılmaya çalışılması gerekmektedir. Hiç kimse ölüme terk edilmemelidir.

ULUNAY, “Ey Kimsesiz Avare Çocuklar”, *Milliyet*, 28 Eylül 1967.

Konu: İstanbul’daki Sokak Çocukları

Özet: İstanbul’da çok sayıda sokak çocuğu bulunmaktadır. Bu çocuklar harabelerde yaşamakta, hırsızlık yaparak yaşamlarını sağlamaktadır. Bu zor şartlar altında yaşayan bu çocukların bu kötü durumdan kurtarılması gerekmektedir. Bugüne kadar pek çok kez bu konu gündeme gelmiştir; ancak kimse bu sorunu çözmemiştir. Sorunun çözümü için daha radikal kararlar alınmalıdır.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 2 Ekim 1967.

Konu: Okuyucuların Sorularına Verilen Cevaplar

Özet: Okuyucular yazara gönderdikleri mektuplarda çeşitli sorular yöneltmektedir. Yazar da bu yazısında bu sorulara cevap vermiştir. Bir okuyucu Kuran-ı Kerim'in kaç ayet olduğunu sormuştur. Yazar da bu soruya cevap vermiştir.

ULUNAY, “Taş Yerinde Ağırdır”, *Milliyet*, 5 Ekim 1967.

Konu: Kuşadası Kaymakamının Yerinin Değiştirilmesi

Özet: Kuşadası Kaymakamı Özer Türk görevde bulunduğu süre içinde Kuşadası'na büyük hizmetler etmiştir. Özer Türk çalışmaları ile Kuşadası'nı turistik bir şehir haline getirmiştir. Ancak alınan bir karar ile kaymakamın yeri değiştirilmiştir. Yazar bu kararı yanlı bulmuştur. Çalışkan insanların çalıştıkları yerlerde kalması gerektiğini düşünmektedir.

ULUNAY, “Yeni Bir Kumarhane”, *Milliyet*, 6 Ekim 1967.

Konu: Atina'da Açılan Bir Kumarhane

Özet: Atina'da bir milyarder büyük bir kumarhane açmıştır. Bu kumarhane şehrin ekonomisine olumlu katkılar sağlamaktadır. Buna rağmen yazar bu tür yerlerin açılmaması gerektiğini düşünmektedir. Yazar olaya toplumsal fayda yönünden bakmaktadır. Yazara göre kumar toplumun en büyük düşmanıdır.

ULUNAY, “Radyoda Mevlid”, *Milliyet*, 8 Ekim 1967.

Konu: Radyoda Mevlit Programı Düzenlenmesi

Özet: Regaib Kandili'nde radyoda Mevlit Programı düzenlenmiştir. Ancak mevlithanlar okudukları mevlidin hakkını verememiştir. Mevlit Peygamber Efendimizi anlatmaktadır. Bundan dolayı o manevi havanın okuyucu tarafından verilmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Okuyucularımla Başbaşa”, *Milliyet*, 9 Ekim 1967.

Konu: Okuyucuların Sorularına Verilen Cevaplar

Özet: Okuyucular gönderdikleri mektuplarda yazara çeşitli sorular yöneltmişlerdir. Yazar da bu yazısında bu sorulara cevaplar vermiştir. Bir okuyucu savaş durumu dışında ölenlerin şehit olup olmadıklarını sormuştur. Yazar da bu soruya cevap vermiştir.

ULUNAY, “Hilebazlık”, *Milliyet*, 11 Ekim 1967.

Konu: Ticarete Sahtekârlık Yapılması

Özet: Eskiden ticaret ahlakı vardı. Bundan dolayı tüccarlar halkı kandırmaz, halkta asla tüccarlardan şüphe duymazdı. Günümüzde ise her işe hile katılmaktadır. Sütçüler süte su katmakta, kasaplar dana eti diye insanlara at eti yedirmekte, fırıncılar ekmek yerine insanlara çamur yedirmektedir. Ticaretin bu duruma gelmesi insanların birbirine olan güvenini de zedelemiştir. Artık kimse kimseye güvenememektedir.

ULUNAY, “San’at ve Seyahat”, *Milliyet*, 14 Ekim 1967.

Konu: Ankara Radyosunun Konser İçin Afganistan’a Gitmesi

Özet: Ankara Radyosu konser vermek için Afganistan’a gitmiştir. Bu konser için seçilen sanatçılar radyonun en kötü sanatçılarındandır. Yazar bu durumu eleştirmektedir. Çünkü verilen konserle orada ülkemiz temsil edilecektir. Bu bakımdan ülkemizin e iyi şekilde temsil edilmesi için en iyi sanatçıların götürülmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 16 Ekim 1967.

Konu: Okuyucuların Sorularına Verilen Cevaplar

Özet: Okuyucular yazara gönderdikleri mektuplarda çeşitli sorular yöneltmiştir. Yazar da bu yazısında okuyucularının bu sorularına cevap vermiştir. Bir okuyucu tespih tanelerinin neden otuz üç tane olduğunu sormuştur. Bir okuyucu ise namaz rekâtlarının neden her öğün değiştiğini sormuştur. Yazar bu iki soruya cevap vermiştir.

ULUNAY, “Güzellik ve Güzeller”, *Milliyet*, 21 Ekim 1967.

Konu: Güzellik Yarışması

Özet: Ülkemizde düzenlenen güzellik yarışmaları ciddiyetten uzaktır. Yarışmalara çoğu zaman bar kadınları katılmaktadır. Jürinin rüşvet alması ise ayrı bir skandaldır. Bundan dolayı bizim güzellerimiz hiçbir zaman yurtdışında başarılı olmamaktadır. Milliyet gazetesi düzenlediği güzellik yarışması ile bu geleneği yıkmıştır. Yarışma oldukça ciddi bir şekilde yapılmıştır. Bundan dolayı başarıya ulaşmıştır. Güzellik kavramı kişiden kişiye değişen bir kavramdır. Yazara göre gerçek güzellik Mecnun’un gözüyle Leyla’ya bakabilmektir.

ULUNAY, “Okuyucularımla Başbaşa”, *Milliyet*, 23 Ekim 1967.

Konu: Okuyucuların Sorularına Verilen Cevaplar

Özet: Okuyucular gönderdikleri mektuplarda yazara çeşitli sorular yöneltmiştir. Yazar bu yazısında okuyucuların sorularına cevap vermiştir. Bir okuyucu bir çeşme üzerinde bulunan Arapça bir yazının anlamını sormuştur. Yazar soruyu yanıtlamıştır.

ULUNAY, “Tabiat Kanunu”, *Milliyet*, 25 Ekim 1967.

Konu: Bir Okuyucunun Mektubu

Özet: Bu yazıda bir okuyucunun mektubu aynen yayımlanmıştır. Okuyucu mektubunda canlalar arasında neden hep bir ölüm-kalım savaşının olduğunu sormuştur. Yazar bunun doğanın kanunu olduğunu söylemiştir.

ULUNAY, “Beş Yüz Milyon Dolar”, *Milliyet*, 27 Ekim 1967.

Konu: İran Kraliçesinin Taç Giyme Töreni

Özet: İran Kraliçesi Şehbanu Ferah Diba için taç giyme töreni yapılacaktır. Bu tören için 500 milyon dolar para ayrılmıştır. Sadece bir tören için bu kadar büyük bir paranın harcanması müsrifliktir. Yazar bu durumu eleştirmiştir.

ULUNAY, “Memleket İhtiyaçlarından”, *Milliyet*, 28 Ekim 1967.

Konu: Bayındır’da Sebze Fabrikası Açılması

Özet: Bayındır’ın Arıkbaş köyünde bir sebze fabrikası açılmıştır. Bütün köylüler açılan bu fabrikada çalışmaktadır. Bu sayede köyün işsizlik sıkıntısı giderilmiştir. Ayrıca fabrika sayesinde sebzeler konserve yapılmakta ve ihraç edilmektedir. Yazara göre memlekette böyle yerlerin açılmasıyla hayat pahalılığı ve ekonomik sorunlar aşılanacaktır.

ULUNAY, “Politika ve Kılıç”, *Milliyet*, 31 Ekim 1967.

Konu: Kıbrıs Sorunu

Özet: Kıbrıs sorunu bir türlü çözülememektedir. Rum tarafı ısrarla Kıbrıs üzerinde hak iddia etmektedir. Türk tarafı meseleyi siyasi alanda çözme taraftarıdır. Ancak görülmektedir ki Kıbrıs sorunu diplomasi ile çözülemeyecektir. Bu noktada tek bir çözüm yolu kalmıştır. O da savaştır.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 6 Kasım 1967.

Konu: Okuyucuların Sorularına Verilen Cevaplar

Özet: Okuyucular gönderdikleri mektuplarda yazara çeşitli sorular yöneltmiştir. Yazar bu yazısında okuyucuların sorularını yanıtlamıştır. Bir okuyucu faizin haram olup olmadığını sormuştur. Yazar bu soruya cevap vermiştir.

ULUNAY, “Cinayet Dersleri”, *Milliyet*, 7 Kasım 1967.

Konu: Cinayet Haberlerinin Zararları

Özet: Gazeteler her gün cinayet haberleri vermektedir. İnsanlar bu haberleri okuduğunda ister istemez cinayet hakkında bilgi edinmektedir. Bu bilgiler insanların bilinçaltına yerleşmektedir. Olumsuz bir durumda insanın bu bilgileri kullanma ihtimali yüksektir. Bu bakımdan gazetelerin bu konuda daha dikkatli davranması lazımdır.

ULUNAY, “Bir Skandal”, *Milliyet*, 8 Kasım 1967.

Konu: Mardinli Üç Gencin İş Bulamaması

Özet: Mardinli üç genç iş bulmak için İstanbul’a gelmiştir. Bu gençler Kürtçeden başka bir dil bilmedikleri için iş bulamamıştır. Paraları biten bu gençler memleketlerine dönebilmek için polise başvurup polisten yardım istemişlerdir. Yazar bu gençlerin Türkçe bilmeyecek kadar cahil bırakılmalarını eleştirmektedir. Yazar hükümetin doğu illeri ile daha fazla ilgilenmesini istemektedir.

ULUNAY, “Aile”, *Milliyet*, 9 Kasım 1967.

Konu: Genç Kızların Evden Kaçması

Özet: Ülkemizde son zamanlarda genç kızların evden kaçması moda olmuştur. Daha iyi bir hayat sürmek için evden kaçan bu kızların sonu ne yazık ki randevuevleridir. Bu bakımdan bu toplumsal sorunun artık çözülmesi gerekmektedir. Sorunun tek çözümü vardır. O da aile kurumunun sağlamlaştırılmasıdır.

ULUNAY, “Can Boğazdan Gelir”, 12 Milliyet, Kasım 1967.

Konu: Bir Okuyucunun Mektubu

Özet: Sadi Karsan adlı bir okuyucu yazara bir mektup göndermiştir. Mektubunda bir davette gördüğü yemeklerin isimlerini tek tek saymıştır. Okuyucu yazardan bu yemeklerin nasıl yapıldığını sormuştur. Yazar mektuba ayrıntılı bir cevap vermiştir.

ULUNAY, “Yine Şark’da Maarif”, Milliyet, 14 Kasım 1967.

Konu: Doğu Bölgelerinin Eğitimsiz Kalması

Özet: Daha önce Mardinli üç gencin Türkçe bilmemesi basında büyük yankı uyandırmıştır. Bu haber üzerine doğu illerinin eğitimsiz bırakıldığı gerçeği gündeme gelmiştir. Oysa doğu illerine tek sıkıntı okul olmaması değildir. Doğu illerinde yol, su elektrik ve hastane de yoktur. Hükümetin artık bu konuyla ilgilenmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Kadillak Yarışı”, Milliyet, 18 Kasım 1967.

Konu: Darülacezede Yapılan Tekerlekli Sandalye Yarışı

Özet: Darülacezeler toplumda aile kurumunun bozulmasıyla ortaya çıkmış şefkat yuvalarıdır. Aile sevgisinden yoksun kalan aciz insanlar bu kuruma sığınmaktadır. Bu Kurum bu insanlara şefkat elini uzatarak onlara aile sıcaklığını vermeye çalışmaktadır. Bu amaçla çeşitli etkinlikler düzenleyen kurum son olarak

tekerlekli sandalye yarışı düzenlenmiştir. Yazara göre bu yarış burada kalan insanlar için araba yarışı kadar zevkli ve önemlidir.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 20 Kasım 1967.

Konu: Okuyucuların Sorularına Verilen Cevaplar

Özet: Okuyucular yazara sorularını ve tavsiyelerini mektuplarla göndermişlerdir. Yazar da köşesinde bu sorulara cevaplar vermekte, tavsiyeleri insanlarla paylaşmaktadır. Bu yazıda bir annenin mektubuna yer verilmiştir. Bu anne mektubunda gazetelerdeki çıplak fotoğrafların çocuklar üzerindeki olumsuz etkisine dikkat çekmiştir. Yazar mektubu aynen yayımlamıştır.

ULUNAY, “Kanayan Yara”, *Milliyet*, 22 Kasım 1967.

Konu: Hükümetin Yunanistan’a Nota Vermesi

Özet: Kıbrıs meselesinde hükümet meselenin barışçıl yollarla halledilemeyeceğini bilmelidir. Hükümet Yunanistan’a 20 bin askerin adadan çekilmesi için nota vermiş; ancak Yunanistan bunu dikkate almamıştır. Hükümetin artık diplomasiden vazgeçmesi gerekmektedir. Tek çözüm savaştır.

ULUNAY, “Var Olun Yavrularım”, *Milliyet*, 24 Kasım 1967.

Konu: Üniversite Öğrencilerinin Kıbrıs’ta Savaşmak İçin Gönüllü Olması

Özet: Bin kadar üniversite öğrencisi Kıbrıs’ta savaşmak için gönüllü olmuştur. Süleyman Demirel meselenin diplomatik yollardan çözüleceğini belirterek bu tür girişimlerin gereksiz olduğunu belirtmiştir. Yazara göre meselenin tek çözümü savaştır. Yazar bu bakımdan bu gençleri tebrik etmektedir.

ULUNAY, “Çıkmaz Sokak”, *Milliyet*, 25 Kasım 1967.

Konu: Kıbrıs Meselesi

Özet: Kıbrıs meselesini bir türlü çözemeyen hükümet halkı sakinleştirmeye çalışmaktadır. Süleyman Demirel yaptığı açıklamalarla meselenin barışçıl yollarla çözüleceğini vurgulamaktadır. Yazara göre Kıbrıs sorunun barışçıl yollarla çözülmesi mümkün değildir. Hükümetin artık bunu anlaması gerekmektedir.

ULUNAY, “Ya Hazret-i Mevlana”, *Milliyet*, 7 Aralık 1967.

Konu: Şeb-i Arus Kutlamaları

Özet: Her sene 17 Aralık'ta Konya'da Mevlana için Şeb-i Arus töreni düzenlenmektedir. Yazar büyük bir Mevlana aşığı olduğunu belirterek kendisinin de her sene bu törenlere katıldığını belirtmiştir. Ancak yazar bu kez hasta olduğu için törene gidemeyecektir. Yazar bundan duyduğu üzüntüyü anlatmıştır.

ULUNAY, “Eskinin Hakkı”, *Milliyet*, 11 Aralık 1967.

Konu: Bir Okuyucunun Mektubu

Özet: İzmit'te fotoğrafçılık yapan bir okuyucu yazara bir mektup göndermiştir. Yazar bu yazısında mektubu aynen yayımlamıştır. Mektubunda okuyucu İzmit'teki tarihi eserlerin bakımsızlıktan harabeye dönmesini eleştirmiştir. Okuyucu ayrıca bu yerlerin fotoğraflarını da yazara göndermiştir. Yazar yetkililerin bu konuya duyarsız kalmasını eleştirmiştir.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 19 Aralık 1967.

Konu: Okuyucuların Sorularına Verilen Cevaplar

Özet: Okuyucular gönderdikleri mektuplarda yazara çeşitli sorular yöneltmiştir. Yazar köşesinde bu sorulara cevap vermeye çalışmıştır. Bir okuyucu yazara Ziraat Bankasının kuruluş tarihini sormuştur. Bir okuyucu da sütkardeş kavramını sormuştur. Yazar bu iki soruya cevap vermiştir.

ULUNAY, “Varlığımızın Kaatilleri”, *Milliyet*, 21 Aralık 1967.

Konu: Uyuşturucu Satıcılarına Düşük Cezaların Verilmesi

Özet: Uyuşturucu satıcıları insanlarımızın canına kastetmektedir. Gençlerimizi zehirlemekte, toplumun güvenliğini tehdit etmektedir. Buna rağmen bu suçlulara verilen cezalar çok düşüktür. İnsanların vicdanını rahatsız eden bu durumun düzeltilmesi gerekmektedir. Hükümetin bu suçlar için caydırıcı cezalar getirmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Sultan Ahmet Ceza Palas”, *Milliyet*, 24 Aralık 1967.

Konu: İstanbul’da Mahkûmların Firar Etmesi

Özet: Kanlı katillerden İrfan Vural yanına üç mahkûm arkadaşını da alarak Sultanahmet Cezaevinden kaçmıştır. Mahkûmlar kaçarken bir de gardiyan öldürmüştür. Yazar bu olaydan hareketle cezaevlerindeki güvenlik zaafını eleştirmektedir. Yazar ülkemizde cezaevlerinin tam bir suç yuvası olduğunu belirtmektedir. Yetkililerin burada otoriteyi sağlayamadığını düşünür yazar hükümetin bu duruma müdahale etmesini istemektedir.

ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 26 Aralık 1967.

Konu: Okuyucuların Sorularına Cevaplar

Özet: Okuyucular gönderdikleri mektuplarda yazara çeşitli sorular yöneltmişlerdir. Yazar bu yazısında okuyucuların sorularını yanıtlamıştır. Bir okuyucu Tahir Olgun'un kim olduğunu sormuştur. Yazar bu soruya cevap vermiştir.

ULUNAY, “Dramın İkinci Perdesi”, *Milliyet*, 27 Aralık 1967.

Konu: Sultanahmet Cezaevinden Kaçan Mahkûmların Yakalanamaması

Özet: Sultanahmet cezaevinden dört katil kaçmıştır. Katiller kaçarken bir de gardiyan öldürmüştür. Olayın üzerinden günler geçmesine rağmen katiller yakalanamamıştır. Ülkenin en büyük şehrinde böyle bir asayiş olayının yaşanması üzücü bir durumdur. Hapishane müdürünün istifa etmesi gerekmektedir.

ULUNAY, “Yaşa Türk Polisi”, *Milliyet*, 29 Aralık 1967.

Konu: Sultanahmet Cezaevinden Kaçan Mahkûmların Yakalanması

Özet: İrfan Vural adlı bir katil yanına üç mahkûmu alarak Sultanahmet Cezaevinden kaçmıştır. Mahkûmlar kaçarken bir de gardiyan öldürmüştür. Olay basında geniş yer bulmuştur. Gazeteciler yetkilileri mahkûmları yakalaması konusunda sürekli sıkıştırmıştır. Neticede mahkûmlar Karagümrük'te kısırılmıştır. Çıkan çatışmada İrfan Vural öldürülmüştür, diğer firariler ise teslim olmuştur. Firarilerin yakalanması İstanbul halkını rahatlatmıştır.

ULUNAY, “Bırak Kadın... Öldürsünler”, *Milliyet*, 31 Aralık 1967.

Konu: Sultanahmet Cezaevinden Kaçan Mahkûmların Yakalanması

Özet: Sultanahmet Cezaevinden kaçan dört mahkûm yakalanmıştır. Mahkûmlardan biri çatışma esnasında polis tarafından öldürülmüştür. Diğer mahkûmların da idam edilmesi beklenmektedir. Bundan dolayı mahkûmlardan

birsinin annesi İstanbul Valisine giderek oğlunun idam edilmemesini istemiştir. Yazar da bu mahkûmun idam edilmesi gerektiğini savunmuştur.

1.2. ANILAR

ARI, “*Arif Olan Anlar*”, Gıdık, 17 Şubat 1910.

Konu: Adı Verilmeyen Bir Devlet Büyüğüne Ziyaret

Özet: Yazar bir devlet büyüğü görmeye gitmiştir. Yazar burada büyük bir kalabalık ile karşılaşmıştır. Bu kalabalık buraya şahitlik etmeye gelmiştir. Ancak uzun süre beklemlerine rağmen bir türlü içeri alınmamışlardır. Yazar gazeteci kimliğini kullanarak içeri girmiştir. Bu devlet büyüğüne derdini anlatmak istemiştir. Devlet büyüğü enfiye çektiği için yazarı bir türlü anlayamamıştır. Yazar bu durma kızıp oradan ayrılmıştır. Dışarıdaki kalabalığa da boşuna beklememelerini tavsiye etmiştir.

ARI, “*Ya Düşmezse*”, Gıdık, 18 Teşrin-i Sâni 1910.

Konu: Adı Verilmeyen Bir Bakanın Bakanlıktan Düşürülmek İstenmesi

Özet: Yazar arkadaşlarıyla adı verilmeyen bir bakanın bakanlıktan düşürülüp düşürülmeyeceğini tartışmaktadır. Arkadaşlarının çoğu bakanın düşürüleceğini düşünmektedir. İçlerinden birisi ya düşmezse ne yaparız diye sormuştur. Bunun üzerine başka biri bakan düşmezse daha iyi olur diye karşılık vermiştir. Nedenini şöyle açıklamıştır: Bu kişinin bir gün devlet dairesine işi düşmüştür. Dairenin müdürü rüşvet istediğinden bir türlü bu adamın işini yapmamıştır. Adam ısrar edince müdür onu çalışanlara dövdürmüştür. Bunun üzerine yazarın bu arkadaşı Asiye adlı bir kadının yanına gitmiştir. Bu kadın yanına başka kadınları da toplayarak para karşılığında gidip daire müdürünü dövmüştür. Yazarın bu arkadaşı eğer bakan düşmezse onu Asiye’ye havale ederiz demiştir.

ARI, “*Bir İctima*’”, Gıdık, 6 Kanun-ı Evvel 1910.

Konu: Fecr-i Âtî Topluluğunun Toplantısı.

Özet: Fecr-i Âtî topluluğu bir toplantı yapmıştır. Toplantıya katılanların isimleri ve sayıları verilmemiştir; ancak yazar dolaylı olarak grubun Fecr-i Âtî olduğunu belirtmiştir. Toplantı Servet-i Fünûn Matbaası'nın yukarısındaki akademide yapılmıştır. Toplantıda şairlerden biri bir şiir okumuştur. Bu şiir çok anlamsız ve basit olmasına rağmen üyeler tarafından çok beğenilmiştir. Servet-i Fünûn dergisinin sahibi ise şiiri hiç beğenmemiş üyelerin bu şiiri beğenmesine de hayli öfkelenmiştir.

ARI “Karakola Davet”, Gıdık, 9 Kanun-ı Evvel 1910.

Konu: Polisin Yazarı Karakola Çağırması

Özet: Polis yazarın evine giderek yazarı karakola çağırmıştır. Yazar karakola gidip neden çağırıldığını öğrenmek istemiştir. Burada kendisine çok nazik davranılmıştır. Hatta kahve ve sigara ikram edilmiştir. Bu tutum karşısında yazar şaşkına dönmüştür; çünkü istibdat döneminde karakollarda insanlara bu şekilde kibar davranılmamaktadır. Polis yazarı kimlik tespiti için çağırdığını belirtmiştir.

ARI, “Gazete İmtiyazını Nasıl Aldım ”, Gıdık, 13 Kanun-ı Evvel 1910.

Konu: Yazarın İlk Kurduğu Gazetenin İmtiyaz Hakkını Alması

Özet: Yazar ilk kurduğu gazetesine imtiyaz almak için Matbuat Dâhiliye Kalemine gitmiştir. Burada kendisiyle bir memur ilgilenmiştir. Yazarın gazetesine seçtiği ismin hakkı daha önceden seçildiği için yazardan başka bir isim seçmesi istenmiştir. Yazarım seçtiği ikinci isim de daha önceden seçilmiştir. Bu sırada müdür durumu fark ederek gelip memura oyalanmamasını söyleyerek yazarı göndermesini istemiştir. Yazar kendisini kovmak isteyen müdüre gazeteci olduğunu söyleyince müdürün tavrı değişmiştir. Müdür memura kızarak yazarın işini daha hızlı halletmesini istemiştir. Bunun üzerine müdür ve memur kavgaya tutuşmuştur.

ARI, “Otobüste”, *Gıdık*, 16 Kanun-ı Evvel 1910.

Konu: Otobüse Binen Bir Kadının Durmadan Konuşması

Özet: Bir kadın hayatında ilk defa otobüse binmiştir. Bu kadın yol boyunca yüksek sesle konuştuğu için yazar ve diğer yolcular çok rahatsız olmuştur. Kadının yanındaki arkadaşı sessiz konuşması için kendisini uyarmıştır; ancak kadın bunun üzerine sesini daha çok yükseltmiştir. Kadın sürekli ailesi ve mahallesi hakkında dedikodu yapmaktadır. Kadın Çemberlitaş'ta otobüsten inince yolcular rahat bir nefes alabilmiştir.

R.C.ULUNAY, “Felâkete Girdiğimiz Gün”, *Alemdâr*, 24 Kanun-ı Sani 1919.

Konu: Bab-ı Ali Baskını

Özet: Yazar bu yazısında Bab-ı Ali baskınını anlatmıştır. 1909 tarihinde İttihat ve Terakki Partisi kanlı bir baskınla yönetimi ele geçirmiştir. Nazım Paşa ve Nazif Bey bu baskında öldürülmüştür. Kamil Paşa yönetimden istifa etmek zorunda kalmıştır. Enver Paşa beyaz atının sırtında Bab-ı Aliye gelerek yönetimi ele geçirmiştir.

R.C.ULUNAY, “Osmanlılık ve Kabine”, *Alemdâr*, 8 Mart 1919.

Konu: İttihat ve Terakki Partisinin Azınlıklara Zulmetmesi

Özet: İttihat ve Terakki Partisi iktidara gelince azınlıklara zulmetmeye başlamıştır. Önce Ermenilere yüklenerek onlara büyük zararlar vermiştir. Ermeniler katledilmiş ve bu ülkeden sürülmüştür. Ancak İttihat ve Terakki Partisi bununla yetinmemiştir. Ermenilerden sonra Rumlara kötü davranmaya başlamıştır. Neticede bunları da küstürmeye başarmıştır. İttihat ve Terakki bu yanlış politikaları yüzünden koca Osmanlı Devletini kısa sürede çökme noktasına getirmiştir.

R.C.ULUNAY, “Serseriler İstilasına Karşı...”, *Alemdâr*, 21 Mart 1919.

Konu: Ahmet Ağayef’in İttihat ve Terakki Dönemindeki Yükselişi

Özet: İttihat ve Terakki yönetimi ele geçirince Orta Asya’dan getirdiği adamlarla Türkçülük fikrini yaymaya çalışmıştır. Bunlardan biri de Ahmet Ağayef’tir. Bu şahıs önceleri gazetecilik yapmıştır. Yazar Osmanlılık fikrini savunduğu için bu şahısla çok ciddi tartışmalara girmiştir. Yazar sürgüne gönderilince gazetecilik alanında meydan Ahmet Ağayef’e kalmıştır.

R.C.ULUNAY, “Asayiş Mes’esi”, *Alemdâr*, 5 Nisan 1919.

Konu: Meşrutiyet Döneminde Eşkıyalığın Artması

Özet: Meşrutiyet döneminde eşkıyalık artmıştır. Bunun nedeni savaşa katılmak istemeyenlerin dağa çıkmasıdır. Meşrutiyetten önce eşkıyalar halkın namusuna el uzatmazken bu dönemde eşkıyalar halkın ırzına ve canına kastetmiştir. Eşkıyaları yakalamakla görevli jandarmalar ise bu dönemde halka ayrı bir eziyet çektirmiştir.

R.C.ULUNAY, “Eski Oyun”, *Alemdâr*, 18 Nisan 1919.

Konu: Yazarın Tehdit Mektupları Alması

Özet: Yazar 1912’de İttihat ve Terakki’yi eleştiren yazılar azdığı için tehdit mektupları almıştır. Bu mektuplar imzasızdır. Çoğu zaman imza yerine bir bıçak veya mermi resmi çizilmiştir. Ayrıca mektuba birkaç damla kan damlatılmıştır. İttihat ve Terakki bu hareketiyle yazarı korkutmaya çalışmıştır; ancak yazar bu tehditler karşısına yılmamıştır.

R.C.ULUNAY, “Bir İrtihal Münasebetiyle...”, *Alemdâr*, 19 Nisan 1919.

Konu: Şeyhülislam Cemaleddin Efendinin İttihat ve Terakki Partisinin Korkusundan Mısır'a Kaçması

Özet: Şeyhülislam Cemaleddin Efendi II. Abdülhamit döneminde şeyhülislamlık yapmıştır. II. Abdülhamit'e olan bağlılığı ve derin bilgisi sayesinde II. Abdülhamit'in gözdesi olmuştur. İttihat ve Terakki Partisi iktidara gelince Cemaleddin Efendiye baskı yapmaya başlamıştır. Baskılardan bıkan Cemaleddin Efendi çözümü Mısır'a kaçmakta bulmuştur.

R.C.ULUNAY, "Anadolu...", *Alemdâr*, 23 Nisan 1919.

Konu: Yazarın Sürgün Yıllarında Anadolu'da Karşılaştığı Sorunlar

Özet: Yazar meşrutiyetin ilanından sonra İttihat ve Terakki Partisi tarafından sürgün edilmiştir. Yazar sürgün hayatı boyunca Anadolu'da pek çok il gezmiştir. Bu iller tam bir sefalet içindedir. Ankara ve Kastamonu frengi hastalığının pençesinde boğuşmaktadır. Sivas'ta da eşkıyalar hayata kan kusturmaktadır. Halkın eşkıyadan almadığını da burada jandarma almaktadır.

R.C.ULUNAY, "Mes'uliyet Neden Yalnız Bize Tahmil Olunsun", *Alemdâr*, 26 Nisan 1919.

Konu: İttihat ve Terakki Partisinin Ülkeye Verdiği Zararlar

Özet: 1908 yılında meşrutiyet ilan edilince halk büyük bir sevinç gösterisi yapmıştır. Herkes 33 yıl boyunca süren baskı döneminin bitmesini coşkuyla kutlamıştır. Ancak İttihat ve Terakki Partisi kısa sürede Bab-ı Ali baskınını yaparak yönetimi ele geçirmiştir. Böylece yeni bir baskı dönemi başlamıştır. İttihat ve Terakki ülkeyi savaştan savaşa sürükleyerek kısa sürede Osmanlı'nın sonunu getirmeyi başarmıştır.

R.C.ULUNAY, “Yıldız Yağması Hakkında”, *Alemdâr*, 31 Nisan 1919.

Konu: Hareket Ordusunun Yıldız Sarayı’nı Yağmalaması

Özet: 31 Mart olayından sonra hareket ordusu Yıldız Sarayı’na girmiştir. Ordu sarayda bulunan pek çok değerli eşyayı yağmalamıştır. Ordunun bu yağmasından sonra İttihat ve Terakki üyeleri sarayı yağmalamaya devam etmiştir. Ahmet Rıza Millet Meclisi başkanı olduktan sonra saraya giderek çok sayıda değerli eşyayı buradan almıştır. Ayrıca partinin diğer üyeleri de saraydan önemli sayıda eseri almıştır.

R.C.ULUNAY, “Biraz Tarih”, *Alemdâr*, 27 Temmuz 1919.

Konu: II. Abdülhamit’in Yönetimdeki Başarısı

Özet: II. Abdülhamit tahta çıktığı zaman meşrutiyet yeni ilan edilmiştir. II. Abdülhamit halkın meşrutiyete hazır olmadığını ileri sürerek meşrutiyeti kaldırmıştır. II. Abdülhamit çok zeki bir devlet adamıdır. Devlet yönetiminde hiçbir zaman tek başına hareket etmemiş, hep yanında bulunan en iyi vezirlerin fikrine başvurmuştur. Bundan dolayı 33 yıllık yönetimi boyunca Osmanlı topraklarını korumayı başarmıştır. İttihat ve Terakki Partisi II. Abdülhamit’i tahttan indirince ülkenin düzeni bozulmuştur. 600 yıllık Osmanlı Devleti hızla kan kaybetmeye başlamıştır. Koca imparatorluk kısa sürede parçalanarak dağılmaya başlamıştır.

R.C.ULUNAY, “Hürriyet Bayramı”, *Alemdâr*, 24 Temmuz 1919.

Konu: II. Meşrutiyet’in İlanı

Özet: İttihat ve Terakki Parti II. Meşrutiyet’i ilan ettiğinde halk bu olayı büyük bir sevinçle karşılamıştır. Herkes 33 yıl süren II. Abdülhamit’in baskısından kurtulduğu için mutlu olmuştur. Ancak kısa süre sonra insanlar baskı yönetimini mumla arar olmuştur. Çünkü İttihat ve Terakki Partisi yedi cihana savaş açmış ülkeyi

savaştan savaşa sürüklemiştir. Neticede koca Osmanlı Devleti yavaş yavaş yıkılmaya yüz tutmuştur.

R.C.ULUNAY, “Hikâye-i Mazi-i Filhal”, *Alemdâr*, 27 Ağustos 1919.

Konu: İttihat ve Terakki Partisi’nin Osmanlı Devleti’ni Savaşlara Sokması

Özet: II. Abdülhamit 33 yıllık yönetimi boyunca ülkeyi en iyi şekilde idare etmeye çalışmıştır. Onun döneminde ekonomik durum gayet iyidir. Eğitim sistemi de sorunsuz işlemektedir. II. Abdülhamit özellikle de dış siyasette oldukça başarılıdır. Sorunları savaşla çözmeye çalışmamıştır. Bundan dolayı onun döneminde ordu ve millet yıpranmamıştır. Ancak İttihat ve Terakki yönetimi ele alınca bütün sorunları savaşla çözmeye çalışmıştır. Yönetimi boyunca savaşan İttihat ve Terakki Partisi önce Girit ve Trablusgarp’ı kaybetmiştir. Peşinden Edirne ve Batı Trakya elden gitmiştir. Bu da yetmemiş Osmanlı Devleti I. Dünya Savaşı’na katılmıştır.

R.C.ULUNAY, “Hocam”, *Alemdâr*, 30 Ağustos 1919.

Konu: Tevfik Fikret’in Galatasaray Lisesine Müdür Olması

Özet: Tevfik Fikret Galatasaray Lisesine müdür olarak atandığında yazar bu okulda öğrencidir. Yazarın anlatımına göre Tevfik Fikret’in gelmesi ile okulun görünümü değişmiştir. Okul bir anda Batılı bir çehre kazanmıştır. Tevfik Fikret icraatları ile kısa sürede öğrencilerin gönlünde taht kurmuştur. Ne yazık ki Emrullah Efendi Milli Eğitim Bakanlığına atanınca Tevfik Fikret görevinden istifa etmiştir. Öğrencilerin bütün ısrarına rağmen bir daha görevine dönmemiştir.

R.C.ULUNAY, “Milli Kongreye İthaf”, *Alemdâr*, 7 Teşrin-i Sani 1919.

Konu: İttihat ve Terakki Partisinin Muhaliflere Yaptığı İşkence

Özet: Morgan Tav adlı Avrupalı bir subay İttihat ve Terakki Partisinin kendisine tutukluluğu süresince kötü davrandığını iddia etmiştir. Yazar bu olaydan hareketle İttihat ve Terakki Partisi'nin kendi vatandaşlarına yaptığı işkenceyi anlatmıştır. Yazarın anlatımına göre İttihat ve Terakki Partisi kendisine muhalif olanların ayağına zincir takarak hücreye atmıştır. Günde üç defa yemek yerine bu kişilere dayak atmıştır. Ondan sonra da bu muhalifler ya idam edilir veya sürgüne gönderilmiştir.

R.C.ULUNAY, “Nasyonalizm ve Separatizm”, *Alemdâr*, 27 Teşrin-i Sani 1919.

Konu: İttihat ve Terakki Partisinin Türk ve Müslüman Olmayanları Dışlaması

Özet: İttihat ve Terakki yönetime geldikten sonra çok yanlış bir siyaset belirlemiştir. Parti öncelikle Müslüman olmayan azınlıkları dışlamıştır. Bu davranış Osmanlı Devleti'nin çok uluslu yapısına zarar vermiştir. Netice de kısa süre içinde Hristiyan olan Ermeni ve Rumlar Osmanlı'ya cephe almıştır. İttihat ve Terakki Partisi bununla yetinmemiş bu defa Türk olmayan Müslüman vatandaşlara cephe almıştır. Netice de kısa süre içinde Araplar da küstürülmüştür. İttihat ve Terakki'nin bu yanlış tutumu Osmanlı Devleti'ni yıkılma aşamasına getirmiştir.

R.C.ULUNAY, “Mahpusluk Hatıralarından”, *Alemdâr*, 10 Kanun-i Evvel 1919.

Konu: Yazarın İttihat ve Terakki Tarafından Hapse Atılması

Özet: Mahmut Şevket Paşa öldürüldükten sonra yazar hapse atılmıştır. Yazarın bu olayla bir ilgisi olmadığı halde yazara da işkence yapılmıştır. Yazar önce falakaya yatırılmıştır. Buna dayanamayan yazar dayağın şiddetinden bayılmıştır. Bunun üzerine bir hücreye kapatılmıştır. Bir süre daha kendisine işkence yapıldıktan sonra yazar sürgüne gönderilmiştir.

R.C.ULUNAY, “Hürriyet ve İtilafa Neden Düşman Oldular”, *Alemdâr*, 27 Kanun-i Evvel 1919.

Konu: İttihat ve Terakki’nin Muhaliflerine Kötü Davranması

Özet: İttihat ve Terakki Partisi iktidara geldiği zaman yönetimde keyfi bir tutum sergilemiştir. Bundan dolayı Hürriyet ve İtilaf Partisi İttihat ve Terakki Partisi’ne muhalefet etmiştir. Ancak İttihat ve Terakki çete zihniyetine sahip olduğu için bu muhalefeti hazmedememiştir. Bunun üzerine Hürriyet ve itilaf Partisi üyelerine işkence yapmaya, onları sürgün ve idam etmeye başlamıştır. Ancak bu kötülükler Hürriyet ve İtilaf Partisinin üyelerinin artmasına yol açmıştır. Bundan dolayı İttihat ve Terakki Partisi Hürriyet ve İtilaf Partisine düşmandır.

R.C.ULUNAY, “Muhalefet Kaldırılabilir mi?”, *Alemdâr*, 13 Mart 1920.

Konu: İttihat ve Terakki Partisi’nin Muhalefete İşkence Yapması

Özet: İttihat ve Terakki Partisi iktidara geldiğinde halk bu olayı büyük bir coşku ile karşılamıştır. Çünkü insanlar artık yönetimde söz sahibi olmak istemiştir. Ancak İttihat ve Terakki Partisi hiçbir zaman için halka söz hakkı tanımamıştır. Çünkü İttihat ve Terakki Partisi’nin muhalefete tahammülü yoktur. Prens Sabahaddin, Kamil Paşa, Reşid Bey ülkelerine en çok seven adamlar olmalarına rağmen muhalif oldukları için İttihat ve Terakki bu adamlara yapmadığı işkenceyi bırakmamıştır.

ULUNAY, “San’at ve Hayat”, *Yeni Sabah*, 2 Birinci Kanun 1944.

Konu: Tezhiple Uğraşan Bir Gencin Bu Mesleği Bırakması

Özet: Yazarın yakından tanıdığı bir genç tezhip sanatı ile uğraşmaktadır. Bu genç bu sanatta son derece başarılıdır. Ancak yazar bir gün bu gençle karşılaştığında

bu gencin bu sanatı bıraktığını öğrenmiştir. Bunun nedeni gencin bu sanattan para kazanamamasıdır. Yazar böyle bir yeteneğin yok olmasından derin üzüntü duymuştur.

ULUNAY, “Annesi Yanan Çocuk”, *Yeni Sabah*, 26 Birinci Kanun 1944.

Konu: Yazarın Avlanırken Karılaştığı Bir Çocuğun Hikâyesi

Özet: Yazar İstanbul’da avlanırken ormanda bir oduncu kulübesi görmüştür. Yazar biraz soluklanmak için bu kulübeye gitmiştir. Burada küçük bir çocuk ile babası yaşamaktadır. Yazar aile ile bir süre sohbet etmiştir. Yazar çocuğun annesinin bir yangında öldüğünü öğrenmiştir. Annesi ölen bu çocuk babası ile bu kulübede yaşamaktadır. Yazar duydukları karşısında derin bir üzüntü duymuştur.

ULUNAY, “Bayram Sefası”, *Yeni Sabah*, 26 İkinci Teşrin 1944.

Konu: Trende Çingenelerin Eğlence Düzenlemesi

Özet: Yazar trenle Kartal’daki evine dönerken bir grup Çingene trene binmiştir. Yanında müzik aletleri bulunan bu Çingeneler trende çalıp söylemeye başlamıştır. Müzik sesini duyan diğer kompartımandaki yolcular da bu Çingeneleri izlemeye gelmiştir. Yazar da bu eğlenceyi büyük bir zevkle izlemiştir.

ULUNAY, “Astarı Yüzünden Bahalı”, *Yeni Sabah*, 26 Mayıs 1945.

Konu: Yazarın Kömür Almak İçin Yaşadığı Sıkıntı

Özet: Yazar kömür almak için yağmur, çamur demeden yola koyulmuştur. Uzun zahmetler sonunda yazar tonu 40 liradan kömür almıştır. Ancak yazarın gideceği yer uzak olduğu için kömürün nakliyesi yazara 60 liraya mal olmuştur. Yazar bu durum karşısında çok öfkelenmiştir.

ULUNAY, “Baykuşun Şakası”, *Yeni Sabah*, 6 Haziran 1945.

Konu: Vapurda İki Gencin Bir Kadına Yaptıkları Şaka

Özet: Yazar vapurla evine giderken iki genç gelip yanına oturmuştur. Bu sırada gençlerin bir tanıdığı yanlarına gelmiştir. Gelen kişi yaşlı bir kadındır. Gençler kadını görünce onunla şakalaşmaya başlamışlardır. Gençlerin bu hareketi karşısında yaşlı kadın durumu idare etmek için alttan alıp gülümsemiştir. Ancak gençler şakanın dozunu arttırmaya başlamıştır. Bu durumdan rahatsız olan yazar yerini değiştirmiştir.

ULUNAY, “Teşkilatsızlık Derdi”, *Yeni Sabah*, 8 Haziran 1945.

Konu: Bir Okuyucunun Yazara Dertlerini Anlatması

Özet: Yazar matbaaya giderken bir okuyucusu onu tanımıştır. Okuyucu yazara bir derdini anlatmak istemiştir. Yazar da okuyucusunu kırmamıştır ve okuyucunun derdini dinlemiştir. Okuyucu yazara bir hastasının olduğunu bu hastasının sağlık sistemindeki sorunlar yüzünden çektiği sıkıntıları anlatmıştır.

ULUNAY, “Bir Bardak Şerbetten Çıkan Dil Mübahasesi”, *Yeni Sabah*, 13 Haziran 1945.

Konu: Bir Arkadaş Ziyaretinde Edilen Sohbet

Özet: Yazar Boğaz’da köşkü bulunan bir arkadaşını ziyarete gitmiştir. Yazar ve arkadaşları sohbet ederken meyve ikram edilmiştir. Bunun üzerine ahududu meyvesinin adının nereden geldiği tartışılmaya başlanmıştır. Herkes konuyla ilgili fikrini söylemiştir. Sonunda bütün meyve adlarının tarihçesi tartışılmıştır.

ULUNAY, “Caz ile Cız!”, *Yeni Sabah*, 3 Temmuz 1945.

Konu: Galatasaray Lisesinin Pilav Günü

Özet: Galatasaray Lisesinde pilav günü düzenlenmiştir. Yazar da Galatasaray Lisesi mezunu olduğu için buraya davete edilmiştir. Burada pilav yenildikten sonra konuklara caz müziği dinletilmiştir. Yazar bu müzik dinletisinden çok sıkılmıştır. Çünkü yazar caz müziğini hiçi sevmemektedir.

ULUNAY, “Başı Ezilecek Bir Yılan”, *Yeni Sabah*, 12 Temmuz 1945.

Konu: Yazara Devlet Dairesinde Güçlük Çıkartılması

Özet: Yazar bir işlem yapmak için Kartal’da bir devlet dairesine gitmiştir. Buradaki görevli memur sırf yazarın işini yapmamak için gerek olmadığı halde yazardan makbuz istemiştir. Yazar müdüre gazeteci olduğunu söyleyince müdür gidip yazarın işini halletmiştir.

ULUNAY, “Ramazan ve Tesbih”, *Yeni Sabah*, 11 Ağustos 1945.

Konu: Eski İstanbul’da Ünlü Tespih Ustaları

Özet: Eski İstanbul’da ünlü tespih ustaları bulunurmuş. Sağır Horos, Beşiktaşlı Rıfat, Kasımpaşalı Mahmut, Halil Usta gibi ustalar bilinen en önemli tespih ustalarıdır. Bu ustaların yaptığı tespihler bir hazine kadar değerlidir. Yapılan bu tespihlerin “Yüz Sürü, Naka, Fetihpaşa Zeytini, Öd Ağacı Hüveydarî” gibi çeşitleri bulunurmuş. Tespihler çeşitlerine göre değer kazanırmış. Tespih tutkunları bu değerli tespihler için servet ödemekten çekinmezmiş.

ULUNAY, “Kazınması Gereken Zihniyet”, *Yeni Sabah*, 13 Nisan 1946.

Konu: Eski İstanbul’un Kabadayıları

Özet: Eski İstanbul’da ünlü kabadayılar yaşamıştır. Eyüplü Kavanoz Mehmet, Karakulağın Lütfi, Çeşme Meydanlı Hamdi, Çerkez Hurşit, Yeni Baheli

Salih bunların en ünlüleridir. Özellikle Eyüplü Kavanoz Mehmet İstanbul'da büyük bir nam salmıştır. O dönemde bütün gençler onun gibi giyinip onun gibi yürümeye çalışmış.

ULUNAY, “Bir İztırabın Felsefesi”, *Yeni Sabah*, 27 Nisan 1946.

Konu: Bir Veterinerin Yaralı Bir Ata Bakmaması

Özet: Yazar tramvaydan inerken bir atın yere yığıldığını görmüştür. Ne olduğunu anlamak için atın yanına gitmiştir. Atın sahibi bu sırada veteriner çağırmaya gitmiştir. Bir süre atın sahibi tek başına gelmiştir. Yazar veterineri sorunca atın sahibi veterinerin kendisini kovduğunu söylemiştir.

ULUNAY, “Bir Hokkabaz Faslı”, *Yeni Sabah*, 24 Temmuz 1946.

Konu: Eski İstanbul'da Yaz Eğlenceleri

Özet: Eski İstanbul'da yaz ayının gelmesi ile insanlar eğlence yerlerine akın edermiş. İnsanlar daha çok Sarıyer'deki Çırçır Suyu, Hünkâr Suyu, Fındık Suyu gibi mesire yerlerine gidermiş. Burada önce yeme içme faslı gerçekleşir, peşinden müzik faslı başlarmış. Müzik faslından sonra ise hokkabaz faslı başlarmış.

ULUNAY, “Kırkpınar Güreşleri”, *Yeni Sabah*, 23 Mayıs 1948.

Konu: Sami Karayel'in Yeni Sabah Gazetesinde Kırkpınar Güreşlerini Tefrika Etmesi

Özet: Rahmetli Sami Karayel eskiden Yeni Sabah gazetesinde Kırkpınar güreşleri üzerine tefrika yazıyormuş. Bu yazılar okuyucuların büyük ilgisini çekiyormuş. Sami Karayel güreşlerinde Türk güreşçilerini dünyanın dört bir yanındaki güreşçileri ile güreştirmiş. Bu güreşler bazen aylarca sürermiş. Ancak her zaman Türk güreşçileri kazanırmış.

ULUNAY, “Hükûmet ve Muhabbet”, *Yeni Sabah*, 17 Haziran 1948.

Konu: Yazarın Anadolu’ya Sürgüne Gönderilmesi

Özet: Yazar II. Meşrutiyetten sonra Anadolu’da bir köye sürgüne gönderilmiştir. Köylüler yazarı ve arkadaşlarını yemeğe davet etmiştir. Yemeğe nahiye müdürü de katılmıştır. Nahiye müdürü yemek boyunca köylülere küfür etmiştir. Refik Halit Karay bu durumdan rahatsız olup müdürü uyarınca, nahiye müdürü devletin sert yüzünü köylüye göstermek için bunu yaptığını söylemiştir.

ULUNAY, “Dayağa Hasret”, *Yeni Sabah*, 5 Temmuz 1948.

Konu: Yazarın Vapurda İki Arkadaşın Sohbetine Kulak Misafiri Olması

Özet: Yazar vapurla evine dönerken iki arkadaşın sohbetine kulak misafiri olmuştur. Adamlardan biri ülkede rüşvetin, yolsuzluğun, hırsızlığın artmasından yakınmıştır. Bunun üzerine diğer adam bu sorunların baskıcı bir yönetimle çözülebileceğini ifade etmiştir. Yazara bu adamlara sorunun ancak demokratik yollarla çözülebileceğini anlatmıştır.

ULUNAY, “Ramazan ve Hatıraları”, *Yeni Sabah*, 8 Temmuz 1948.

Konu: Eski İstanbul’da Ramazan Ayı

Özet: Eski İstanbul’da ramazan ayı sadece ibadetle değil, eğlenceleri ile de hafızalara kazınmıştır. Eskiden ramazan aylarında Şehzade Camisi’nden Veznecilere kadar olan bölüm eğlence yeri olarak ayrılırmış. Burada ortaoyunu, hokkabaz gösterileri ve Karagöz oyunu oynanırmış. Ayrıca konaklarda büyük iftar davetleri düzenlenirmiş.

ULUNAY, “Emekli Artistler”, *Yeni Sabah*, 30 Ağustos 1948.

Konu: Kavuklu Hamdi'nin Çektiği Sıkıntılar

Özet: Ömrünü tiyatroya adanmış Kavuklu Hamdi bütün hayatı boyunca sefalet çekmiştir. Yazar bir gün yolda ona rastlayınca takılmak için akşam yemeğine kendisine gideceğini söylemiştir. Bunun üzerine Hamdi Efendiyi derin bir üzüntü almıştır. Yazar Hamdi'ye üzüntüsünün nedenini sorunca Hamdi evinde yemek olmadığını söylemiştir. Yazar Kavuklu Hamdi'nin ölene kadar sefalet çektiğini belirtmiştir.

ULUNAY, “Avcılar Bayramı”, *Yeni Sabah*, 5 Eylül 1948.

Konu: Eski İstanbul'da Avcılık

Özet: Eski İstanbul'da avcılık önemli bir spor olarak görülmüştür. Av merakı zengin fakir demeden herkesi sarmıştır. Eylül ayının gelmesi ile kuş avının mevsimi başlamış. Avcılar en çok bıldırcın avlarmış. Bunun için büyük av törenleri bile düzenlenirmiş. Avcılar büyük çadırlar kurarak burada hem eğlenir hem dinlenirmiş. Eğlence bittikten sonra herkes avlanmaya çıkarmış.

ULUNAY, “Asayiş Meselesi”, *Yeni Sabah*, 27 Eylül 1948.

Konu: Eski İstanbul'da Haydutlar

Özet: Eski İstanbul'da büyük haydutlar yetişmiştir. Bunların en ünlüleri Balçıklı Edhem ve Mehmed Pehlivan'dır. Balçıklı Edhem Şile'den Marmara'ya kadar herkesi haraca bağlamıştır. Ünü bütün İstanbul'a yayılmıştır. Anca Balçıklı Edhem asla halkın namusuna el uzatmamış, fakirin ekmeğini elinden almamıştır.

ULUNAY, “Mizahın Hakkı”, *Yeni Sabah*, 21 Kasım 1948.

Konu: Eski İstanbul'da Mizah

Özet: Eski mizah gündelik hayatın önemli bir parçasıdır. Ortaoyununda kahramanlar mizahla birbirine saldırır izleyenler bundan büyük bir zevk almış. Özellikle de salon sanatçılarından Muhsin Bey, Kanbur Nazif, Enderunlu Emin, Tıflı gibi isimler halkın neşe kaynağıdır. Halk boş zamanlarında gidip bu insanları izlemiş.

ULUNAY, “Adalet Sarayı”, *Yeni Sabah*, 23 Kasım 1948.

Konu: Yazarın Bir Arkadaşının Bir Türlü Kumaş Seçmemesi

Özet: Yazar matbaadan çıktığında bir arkadaşıyla karşılaşmıştır. Yazarın bu arkadaşı kendisi bir elbise dikeceğini söylemiştir. Yazardan onun için bir kumaş seçmesini istemiştir. Yazar arkadaşının ısrarı üzerine terziye gidip arkadaşına bir kumaş beğenmiştir. Ancak yazarın arkadaşı bu kumaşı beğenmemiştir. Bunun üzerine yazar başka bir kumaş göstermiştir. Ancak arkadaşını bunu da beğenmemiştir. Netice de yazar hangi kumaşı beğenmişse arkadaşını itiraz etmiştir. Yazar sonunda dayanamayarak kendini dışarı atmıştır.

ULUNAY, “Hâkimi Uğurlarken...”, *Yeni Sabah*, 25 Kasım 1948.

Konu: Kartal Sulh Hâkiminin Onuruna Verilen Yemek

Özet: Kartal Sulh Hâkimi Naci Beyin tayini İzmit’e çıkmıştır. Hâkim Kartal halkı tarafından çok sevildiği için onuruna bir veda yemeği verilmiştir. Yazar da Naci Beyi çok sevdiği için bu yemeğe katılmıştır. Yazar Naci Beyin gidişinden derin üzüntü duymaktadır.

ULUNAY, “Kar”, *Yeni Sabah*, 27 Kasım 1948.

Konu: Eski İstanbul’da Kar Yağışı

Özet: Eski İstanbul’da kar yağışı insanlar için neşe kaynağıdır. Kar yağdığı zaman küçük çocuklar evlerin buğulu camından saatlerce karın yağışını izlermiş. Taş Mektebe giden çocuklar kartopu oynar, tulumbacılar kar yığınlarından aslanlar yaparmış. Akşam vakti yerler iyice buz tutunca büyük küçük herkes kaymaya gidermiş.

ULUNAY, “Ziraat Memleketi Türkiye”, *Yeni Sabah*, 13 Aralık 1948.

Konu: Yazarın Tarlasını Sürerken Başına Gelen Bir Kaza

Özet: Yazar Kartal’daki evinde tarımla uğraşmaktadır. Yazar tarlasını sürmek için bir çift öküz almıştır. Yazar öküzleri sabana bağlayınca öküzlerden biri yazarın ayağına basmıştır. Yazar hafif şekilde yaralanmıştır. Yazar ülkede traktör olmamasının faturasını küçük bir kaza ile ödemiştir.

ULUNAY, “İstanbul Bir Çiçek Bahçesi İdi”, *Salon*, 15 Ocak 1948, Sayı:6.

Konu: Eski İstanbul’da Çiçek Bahçeleri

Özet: Eski İstanbul’da insanlar apartmanda oturmazmış. Apartmanlar Yahudihane olarak anılmış. Bundan dolayı zengin fakir herkesin bütçesine göre bir evi varmış. Bu evlerin büyük bahçeleri bulunmuş. Evin beyi bütün vaktini bu bahçe ile uğraşmakla geçirirmiş. Bu bahçelerde birbirinden güzel çiçekler yetiştirilirmiş: Kahkaha, gecese fası, kına çiçeği, horozibiği gibi çiçekler eski İstanbul’da en çok yetiştirilen çiçeklerdir. Bu dönemde İstanbul baştan başa çiçek bahçesidir.

ULUNAY, “Dinle..Tanburun Enînin..”, *Salon*, 1 Şubat 1948, Sayı:7.

Konu: Tanburi Cemil Efendinin Evinde Düzenlenen Bir Müzik Ziyafeti

Özet: Refi' Cevad Ulunay, Tanburi Cemil Efendi, Üsküdarlı Hüsameddin Bey ve Tanburi Ömer Bey Tanburi Cemil Efendinin evinde buluşmuşlardır. Bahçede bir süre sohbet edildikten sonra Tanburi Cemil Efendi tamburunu çıkarıp çalmaya başlamıştır. Ağaçta buluna bir bülbül tamburun sesine eşlik etmiştir. Tanburi Cemil Efendi coştukça bülbül ona yaklaşmıştır. Sonunda bülbül tamburun sapına konmuştur.

ULUNAY, “Semai Kahveleri”, *Salon*, 15 Şubat 1948, Sayı:8.

Konu: Eski İstanbul'da Semai Kahveleri

Özet: Eski İstanbul'da ramazan ayında semai kahveleri kurulmuş. Bu kahveler daha çok Aksaray, Çeşmemeydanı, Yeşil Tulumba, Satı Güzel gibi yerlerde kurulmuş. Kahvelerde bir alan çalgı heyeti için ayrılmış. Sesine teline güvenen maniciler gelip burada kapışmış. Her semtten insanlar bu kapışmaları izlemek için bu kahvehanelere akın edermiş. Bu kapışmalar çoğu zaman sahura kadar sürermiş.

ULUNAY, “Ney ve Mevlevi”, *Salon*, 1 Mart 1948, Sayı:9.

Konu: Neyzen Tevfik'in Bir Anısı

Özet: Neyin Mevlevilikte önemli bir yeri vardır. Mevlevilerin nemli isimlerinden biri olan Sadeddin Çelebi neyi en iyi Neyzen Tevfik'in çaldığını iddia etmiştir. Sadeddin Çelebi bir gün Abdülhalim Çelebi'nin konağındayken Neyzen Tevfik gelmiştir. Sadeddin Çelebi Neyzen Tevfik'ten ney çalmasını istemiştir. Neyzen Tevfik öyle bir çalmıştır ki Sadeddin Çelebi kendinden geçmiştir. Sadeddin Çelebi o günden sonra Neyzen Tevfik'in hayranı olmuştur.

ULUNAY, “İnsan Bülbüller”, *Salon*, 15 Mart 1948, Sayı:10.

Konu: Eski İstanbul'da Sesi Güzel Sanatçılar

Özet: Eski İstanbul çok yetenekli ses sanatçıları yetişmiştir. Bunlardan en ünlüsü Hüsam Beydir. Hüsam Bey Sultan Aziz'in Mızıkâ-i Hümayun takımındadır. Ancak çok geçimsiz biri olduğu için bu görevinden atılmıştır. Uzun süre sıkıntı içinde yaşadktan soran bir gün bir sandala binerek Dolmabahçe Sarayı'nın önüne gitmiştir. Burada çok güzel bir gazel okumuştur. Padişah bunun üzerine onu affetmiştir.

ULUNAY, “Eski Nesim-i Nev Bahâr...”, *Salon*, 1 Nisan 1948, Sayı:11

Konu: Eski İstanbul'un Salon Sanatçılarından Muhsin Bey'in Başından Geçen Bir Olay

Özet: Eski İstanbul'un Salon sanatçılarından Muhsin Bey Nasib Hanıma âşık olmuştur. Bir gün çift baharın gelişini fırsat bilerek yürüyüşe çıkmıştır. Muhsin Bey dayanamayıp Nasib Hanımı öpmüştür. Bunu göre inşaat işçileri çifte saldırmıştır. Muhsin Bey canını kurtarmak için sevgilisini bırakıp kaçmıştır. Birkaç saat sonra Nasib Hanım yüzü gözü morarmış bir şekilde Muhsin Beyin yanına gelmiştir. Kadın neden beni bırakıp kaçtın diye Muhsin Beye çıkışınca Muhsin Bey senden sonra ben de dayak yeseydim daha mı iyi olurdu diye karşılık vermiştir.

ULUNAY, “Bülbüllerin Gülleri”, *Salon*, 1 Mayıs 1948, Sayı:12.

Konu: Eski İstanbul'da Büyük Ses Sanatçıları ve Bunların Aşkları

Özet: Eski İstanbul'da önemli ses sanatçıları yetişmiştir. Bunların en ünlüleri Ali Beydir. Ali Bey Zeynep Hanıma müzik dersi verdiği için Zeynep Hanım ona bir cariyeye hediye etmiştir. Ali Bey bu cariyeye âşık olmuştur. Ne yazık ki bu cariyeye erken yaşta ölmüştür. Bunun üzerine Ali Bey bütün şarkılarını bu cariyeye için yazmıştır.

ULUNAY, “Cami Güvercinleri”, *Salon*, 15 Mayıs 1948, Sayı:14.

Konu: Fatih Camisi'nde Verilen Bir Mevlit

Özet: Fatih Camisi'nde Hafız Sami'nin ruhuna bir mevlit verilmiştir. Yazar bu yazısında bu mevlitten izlenimlerini anlatmıştır. Yazarın anlatımına göre önce Geredeli Hafız Es'ad Kuran-ı Kerim okumuştur. Daha sonra Hafız Zeki mevlit okumaya başlamıştır. Peşinden Konyalı Hafız Tahir mevlide devam etmiştir. Bu üç isim de o kadar etkileyici okumuşlardır ki dinleyenler hayran kalmıştır.

ULUNAY, "Sahiller Âlemler", *Salon*, 1 Temmuz 1948, Sayı:17

Konu: Eski İstanbul'da Ünlü Kişiler

Özet: Eski İstanbul'da bazı insanlar ilginç özellikleri ile ün kazanmıştır. Boyacı Köyünde yaşayan Hüseyin Bey bunlardan biridir. Hüseyin Bey son derece güçlü bir adamdır. Hüseyin Bey gece kafayı çekip evine dönerken oduncuların odun tartmak için kullandıkları çeki taşını da yanında götürürmüş. Oduncular sabah çeki taşını bulamayınca Hüseyin Beyin kendilerine şaka yaptığını anlarılarmış. Bunun üzerine oduncular gidip bin bir zahmetle çeki taşını geri getirirlermiş.

ULUNAY, "Keyif Erbabı", *Salon*, 15 Temmuz 1948, Sayı:18.

Konu: Eski İstanbul'un Zevk Düşkünü Ünlüleri

Özet: Eski İstanbul'da zevkine düşkün pek çok kişi bulunurmuş. Bunların en ünlüleri Mustafa Reşit Paşa'dır. Mustafa Reşit Paşa tamamen sarıya boyanmış odasında sarı elbiseler giyerek oturmaktan büyük zevk almış. Doktor Namık Bey ise yemek pişirip yemekten büyük zevk almış.

ULUNAY, "Bedesten ve Hâcegileri", *Salon*, 1 Ağustos 1948, Sayı:19

Konu: Eski İstanbul'da Bedesten ve Hâcegiler

Özet: Eski İstanbul’da Şeyhülislam kapısı ve şeri mahkemeler gibi dairelerde hizmet edenlerin öğleden sonra gelip ikindiye kadar hizmet ettikleri yere bedesten, burada ticaret yapanlara da hacegi denmiştir. Eski İstanbul’da bedestenler ticaretin en yoğun olduğu yerlerdir. Bu yerler aynı zamanda banka görevi görmektedir. Parası olanlar paralarını buralarda muhafaza edermiş. Bu bedestenlerde milyonlarca lira saklandığı halde tek bir hırsızlık olayı bile yaşanmamıştır. Çünkü bedestenler çok iyi korunmaktadır.

Bedestenin en zengin adamı Gümüşçü Ali Bey’dir. Ali Bey zengin olduğu kadar cimri bir adamdır. Ticaretteki başarısı ile büyük ir ün kazanmıştır.

ULUNAY, “Perili Evler”, *Salon*, 15 Ağustos 1948, Sayı:20.

Konu: Yazarın Nis’te Yaşadığı Bir Olay

Özet: Yazar Paris’te bulunduğu yıllarda Nis’e dolaşmaya gitmiştir. Burada bir evin perili olduğunu duymuştur. Bu haberi arkadaşı Akil Yüsri’ye anlatınca Akil Yüsri perilere inanmadığını söylemiştir. Bunun için gidip bu evde bir gece tek başına kalacağını söylemiştir. Yazardan ayrılan Akil Yüsri birkaç saat sonra kan ter içinde geri dönmüştür. Yazar durumu sorunca Akil Yüsri evde periler olduğunu söylemiştir.

ULUNAY, “Kurban Bayramı”, *Salon*, 15 Ekim 1948, Sayı:24.

Konu: Eski İstanbul’da Kurban Bayramı

Özet: Eski İstanbul’da Kurban Bayramı bir merasim şeklinde kutlanırmış. Evin hanımı arife günü kuranın gözlerine gül suyu sürermiş. Evin beyi bayram sabahı yanında kasapla kurbanı kesermiş. Daha sonra evin hanımı eti tek tek parçalatıp komşularına gönderirmiş. Bu arada ev halkı için kurbanlık etinden külbastı yapılmış. Nişanlı olanlar nişanlılarına boynuzu varaklı koç gönderirmiş.

ULUNAY, “Kuşlar ve Kuş Meraklıları”, *Salon*, 15 Kasım 1948, Sayı:26.

Konu: Eski İstanbul'da Kuşlar ve Kuş Meraklıları

Özet: Eski İstanbul'da kuş meraklılarının sayısı hayli çoktur. Bu meraklılar en çok flurya, ispinoz, saka, iskete gibi kuş türlerini beslemişlerdir. Kuş meraklıları bu kuşları avlamak için büyük zahmetler çekermiş. Örneğin Nazif Bey adlı bir kuş meraklısı flurya avlamak için İstanbul'dan Zonguldak'a kadar yürüyerek gitmiştir.

Eski İstanbul'da en ünlü kuş meraklısı Hamit Beydir. Hamt Bey işe bile elinde kuş kafesi ile gidermiş. Hafız Yaşar, Kadıköylü Yusuf Bey, Hasan Paşazade Emin Paşa eski İstanbul'un diğer önemli kuş meraklılarıdır.

ULUNAY, “Horoz Döğüşü”, *Salon*, 1 Aralık 1948, Sayı:27.

Konu: Eski İstanbul'da Horoz Dövüşü

Özet: Eski İstanbul'da pek çok kişi horoz dövüşüne merak salmıştır. Bu kişiler arasında her meslekten her mevkiden insan bulunmaktadır: Hasan Paşazade Emin Paşa, Rüştü Paşa, Müverrih Azmi Bey, Buharalı Hacı Pehlivan bunların en tanınmışlarıdır. Bu kişiler haftanın belli günleri bir kahvehanede toplanarak horoz dövüştürmüş. Bir gün S... Paşa Fransa'dan bir horoz getirtmiştir. Bu horozu hiçbir horozun yenemeyeceğini söylemiştir. Cin Lakaplı bir adamın küçücük horozu bu horozu yenince Paşa uyancıdan kahveyi terk etmiştir.

ULUNAY, “Türk Yemeği”, *Salon*, 15 Aralık 1948, Sayı:28

Konu: Eski İstanbul'un Yemek Kültürü

Özet: Eski İstanbul'da bir mutfak kültürü mevcuttur. Mutfaklarda en iyi yemeklerin pişirilmesine özen gösterilmiştir. Hindi dolması, kuzu püryanı, pilav, börek, baklava, börek gibi yemekler ve tatlılar en iyi şekilde yapılmıştır. Eski

İstanbul’da damak zevki ile tanınan önemli kişiler vardır. Hakkı Bey, Doktor Namık Paşa, Hasan Bey gibi bunların en ünlüleridir.

ULUNAY, “Deliler, Meczublar”, *Salon*, 15 Ocak 1949, Sayı:30.

Konu: Eski İstanbul’un Tanınmış Delileri

Özet: Eski İstanbul’da delilerin sayısı hayli fazladır. Bunları en ünlüsü Çıplak Mustafa’dır. Çıplak Mustafa yaz kış çıplak gezdiği için bu lakabı almıştır. Birçok kişi zararsız olan bu delinin ermiş olduğunu düşünürmüş.

Eski İstanbul’da ünlü bir deli de Guguklu Emine’dır. Guguklu Emine guguk lafına çok kızarmış. Sokağa çıktığı zaman insanlar onu kızdırmak için arkasından guguk diye bağırırmış. Bunun üzerine Guguklu Emine küfür edermiş.

ULUNAY, “Uğurlu, Uğursuz!”, *Salon*, 15 Şubat 1949, Sayı:32.

Konu: Yazarın Bir Arkadaşından Atını İstemesi

Özet: Yazar bir arkadaşında çok güzel bir at görmüştür. Yazar çok beğendiği bu atı arkadaşından istemiştir. Ertesi gün yazar seyisini atı almaya gönderince seyis eli boş dönmüştür. Yazar nedenini sorunca seyis o atın uğursuz olduğunu iddia etmiştir. Gerçekten de atın sahibi olan Manifaturacı Ali Rıza Beyin kısa süre içinde işleri bozulmuş, Ali Rıza Bey kederinden ölmüştür.

ULUNAY, “Meraklar, Meraklılar...”, *Salon*, 1 Mart 1949, Sayı:33.

Konu: Eski İstanbul’un Hayvan Meraklıları

Özet: Eski İstanbul’da çok sayıda hayvan meraklısı vardır. Bunlardan Vefalı Mukbil Bey horoz ve tavuk merakı ile tanınmıştır. Mukbil Bey on iki sene uğraşarak “beyaz hacikadını” adlı tavuk türünü yetiştirmiştir.

Hacı Süleyman Efendi ise koç merakı ile tanınmıştır. Süleyman Efendi Mısır'a kadar giderek en iyi koçları alıp getirir ve dövüştürürmüş. Hacı Süleyman Efendi bir gün çeşmede abdest alırken koçu ipini kopararak ona bir boynuz vurmuştur. Kafası yere çarpan Hacı Süleyman Efendi ölmüştür.

ULUNAY, “Nazar”, *Salon*, 15 Mart 1949, Sayı:15.

Konu: Yazarın Tanıştığı Bir Hintlinin Bakışlarının Çok Etkili Olması

Özet: Yazar Beyazıt Kütüphanesinde bir Hintli ile tanışmıştır. Bu adam yazara bakışlarının çok etkili olduğunu söylemiştir. Yazar buna inanmayınca adam bakışları ile önlerinden geçen bir at arabasını devirmiştir. Yazar bunun tesadüf olduğunu söyleyince adam ikinci bir at arabasını devirmiştir.

ULUNAY, “Mirasyediliğe Dair”, *Salon*, 1 Nisan 1949, Sayı:35.

Konu: Eski İstanbul'un Mirasyedileri

Özet: Mirasyedi babasından kalan parayı son kuruşuna kadar yiyen kişilere denilirmiş. Eski İstanbul'da çok sayıda miras yedi bulunurmuş. Bunların çoğu ailelerinden kalan serveti çok kısa süre içinde tüketmiş ve hayatlarının kalan kısmını darlık içinde geçirmiştir. Bunlardan sadece Necip Bey bitin hayatı boyunca rahat içinde yaşamıştır. Çünkü Necip Bey çok şanslı bir insanmış. Necip Bey babasından kalan parayı çok kısa süre içinde tüketmiştir. Tam darlığa düşeceği zaman bu defa amcasından bir miras kalmıştır. Necip Bey bunu da tükettince bu defa dayısından miras kalmıştır. Necip Bey bu şekilde ömrünün sonuna kadar kendisine kalan mirası yemiştir.

ULUNAY, “Bahar ve Kâğıthane”, *Salon*, 1 Mayıs 1949, Sayı:37.

Konu: Eski İstanbul'un Yaz Eğlenceleri

Özet: Eski İstanbul'un en önemli eğlence merkezi Kâğıthane'dir. Yaz ayı geldiğinde insanlar buraya akın edermiş. İnsanlar buraya ya kayıklarla ya da kendi arabaları ile gelirmiş. Kadınlar ve erkekler burada birleri ile bakışlarmış. Dilenciler birbirini beğenen çiftler arasında arabuluculuk edermiş. Herkes kendine bir ağaç gölgesine kilimini serer, çilingir sofrasını açarmış. Çingenler müzik çalarak insanları eğlendirmiş.

ULUNAY, “Pehlivanlar ve Hatıraları”, *Salon*, 1 Haziran 1949, Sayı:39.

Konu: Eski İstanbul'un Pehlivanları

Özet: Eski İstanbul'da büyük pehlivanlar yetişmiştir. Bunların en ünlüleri Kara Ahmet, Filiz Nurullah, Adalı Halil, Kurtdereli Kızılcıklı Mehmet gibi isimlerdir. Bu isimlerin de en güçlüsü Adalı Halil'dir. Adalı Halil hem Amerika'da hem Avrupa'da büyük ün kazanmıştır. Ancak bir gün kendisine para verildiği için Sırp bir güreşçiye yenilerek şöhretine gölge düşürmüştür.

ULUNAY, “Ramazan Sergileri”, *Salon*, 15 Temmuz 1949, Sayı:42.

Konu: Eski İstanbul'da Ramazan Ayı

Özet: Eski İstanbul'da ramazan ayında gündüzler geceye geceler gündüze dönermiş. Beyazıt'ta kurulan pazarda Osmanlı'nın dört bir köşesinden getirilen mallar satılmış. İftarda konakların, köşklerin kapıları herkese açılmış. İster tanıdık ister yabancı herkes bu konaklarda istediği kadar yiyip içebilirmiş. Bu kişiler yemekten sonra dış kiralarına da almış. İftardan sahura kadar olan zaman dilimi ise eğlence ile geçirmiş İstanbul'un salon sanatçıları Muhsin Bey, Kanbur Nazif, Kurban Hosep gibi sanatçılar insanları gülmekten kırar geçirirmiş.

ULUNAY, “Nam-ı Diğer Mektebî Sultânî”, *Salon*, 1 Eylül 1949, Sayı:45

Konu: Yazarın Öğrencilik Yıllarında Galatasaray Lisesinin Durumu

Özet: Eskiden Galatasaray Lisesinin en büyük sorunu soğukluktur. Okul kaloriferli olmadığı için öğrenciler kış boyu büyük sıkıntılar yaşamış. Bu dönemde okulda banyo yapmak da önemli bir sorundur. Çünkü okulun hamamı dışarıdan gelenlere de açıktır. Bundan dolayı hamamda sıra bulmak son derece zordur. Öğrenciler erken sıra kapabilmek için kışın ortasında hamama yarı çıplak bir şekilde koşarak gidermiş.

ULUNAY, “Zoofili”, *Milliyet*, 15 Ekim 1954.

Konu: İstanbul Valisinin Yazarın Evini Ziyaret Etmesi

Özet: İstanbul valisi yazarın evini ziyaret etmiştir. Vali yazarın çok sayıda hayvan beslediğini görmüştür. Bu hayvanların yazara ve karısına çok alıştığını gören İstanbul Valisi yazara hayvan sevmeye hastalığına yakalanacaksınız diye takılmıştır. Yazar da biz o hastalığı atlattık diye karşılık vermiştir.

ULUNAY, “Bir Resimden İlham”, *Milliyet*, 28 Ekim 1954.

Konu: Neyzen Tevfik’in Tefle Ayı Oynatması

Özet: Neyzen Tevfik ve Ahmet Rasim bir meyhanede içki içerken bir Çingene’nin tefle ayı oynattıklarını görmüşlerdir. Kalabalığın yanına gittiklerin de Neyzen Tevfik ayının oynarken ağladığını fark etmiştir. Ayı bile Çingene’nin makamsız çaldığı tefe tahammül edememiştir. Bunun üzerine Neyzen Tevfik tefi Çingene’den alarak kendisi çalmıştır. Böylece ayı ağlamayı kesmiş ve zevkle oynamaya başlamıştır.

ULUNAY, “Maarif İçki ve Bir Hatıra”, *Milliyet*, 17 Kasım 1954.

Konu: Yazarın Galatasaray Lisesindeyken İçki İçtiği İçin Cezalandırılması

Özet: Yazar Galatasaray Lisesinde öğrenciyken bir gün iki arkadaşı ile birlikte okula içki götürmüştür. Bu üç arkadaş etüt saatinde içkiyi içmiştir. Ertesi gün okul müdürü bu üç kişiyi odasına çağırarak nasihat etmiştir. Peşinden öğretmenleri Abdurrahman Şeref Efendi bastonla yazar ve arkadaşlarını dövmüştür. Üç arkadaş ayrıca hücre cezasına çarptırılmıştır.

ULUNAY, “Sokak Köpekleri”, *Milliyet*, 17 Aralık 1954.

Konu: Eski İstanbul’da Sokak Köpeklerinin Hayırsız Ada’ya Gönderilmesi

Özet: Eski İstanbul’da, sokak köpeklerinin sayısı hızla artmıştır. II. Meşrutiyetten sonra Şehremini Tevfik Paşa İstanbul’u bu köpeklerden kurtulmak istemiştir. İsviçreli bir şirket derilerin almak koşuluyla bu köpekleri toplamak istemiş; ancak halk bu teklife karşı çıkmıştır. Bunun üzerine köpekler hayırsız adaya gönderilmiştir. Neticede köpekler kısa süre içinde burada açlıktan telef olmuştur.

ULUNAY, “Geçmiş Yıllar Olur ki...”, *Milliyet*, 1 Ocak 1955.

Konu: Eski İstanbul’da Yılbaşı Eğlenceleri

Özet: Eski İstanbul’da yılbaşı demek kumar demektir. Yılbaşında eğlenmek isteyenler Beyoğlu’na gidermiş. Burada gece boyu kumar oynanmış. Eski İstanbul’da köprüden geçmek palalıdır. Kumarda bütün paralarını kaybedenler köprüye geldiklerin de ayakkabılarını koltuklarının altına alarak giderlermiş. Köprüdeki memur bu sayede bu kişinin bütün parasını kumarda kaybettiğini anlar ve ondan para almazmış.

ULUNAY, “Eşeğin Hakkı”, *Milliyet*, 30 Mayıs 1955.

Konu: Yazarın Bir Arkadaşının Eşek Tarafından Isırılması

Özet: Yazarın bir arkadaşı eşeğe şeker vermek isterken eşek tarafından ısırılmıştır. Bunun üzerine yazar Süleyman Nazif ile bu arkadaşını ziyaret gitmiştir. Yazarın arkadaşı hayvan işte yaptı bir hayvanlık diye durumu anlatmıştır. Bunun üzerine yazar kızmıştır. Yazara sadece insanların kendilerine nimet uzatan bir eli ısırabileceğini söylemiştir. Yazar eşiği savunmuştur.

ULUNAY, “Dostum Şoför Efendi”, *Milliyet*, 26 Eylül 1955.

Konu: Yazarın Bindığı Dolmuştaki Yolcuların Şoföre Eksik Para Vermesi

Özet: Yazar Karaköy’den Cağaloğlu’na gitmek için dolmuşa binmiştir. Bu sırada yolculardan biri şoföre eksik para vermiştir. Şoför yazara dert yanarak birçok müşterinin eksik para verdiğini anlatmıştır. Nitekim bu sırada bir yolcu daha şoföre eksik para vermiştir. Bunun üzerine şoför çileden çıkmıştır.

ULUNAY, “Bir Pazar Sohbeti”, *Milliyet*, 11 Mart 1956.

Konu: Eski İstanbul’un Salon Sanatçıları

Özet: Eski İstanbul’da büyük salon sanatçıları yetişmiştir. Bu sanatçılar yaptıkları şakalarla insanları gülmekten kırar geçirirmiş. Borazan Tevfik de eski İstanbul’un ünlü salon sanatçılarından. Bir gün kızlar ağası Borazan Tevfik’i çağırarak kendisine taklit yapmasını istemiştir. Borazan Tevfik kimin taklidini yapmaya kalksa kızlar ağası izin vermemiş. Borazan Tevfik kızlar ağasının ne kadar korkak olduğunu görünce ona masa taklidi yapmıştır.

ULUNAY, “Havâ ve Semâ Yarenliği”, *Milliyet*, 1 Nisan 1956.

Konu: Yazarın Bir Pilotla Sohbeti

Özet: Yazar Konya’ya giderken trende bir pilotla tanışmıştır. Yazar yol boyu pilotla mesleği hakkında sohbet etmiştir. Yazar pilotun anlattıklarından sonra bu

işten nefret etmeye başlamıştır. Yazar o kadar çok anlatılanlarına etkisinde kalmıştır ki uyuduğunda bile rüyasında uçak görmüştür.

ULUNAY, “İftariye”, *Milliyet*, 12 Nisan 1956.

Konu: Eski İstanbul’un Ramazanları

Özet: Eski İstanbul’da ramazan ayı çok renkli geçermiş. Büyük konaklar iftar için çok zengin sofralar hazırlarmış. İftara davetli davetsiz herkes katılabilmış. İftar açıldıktan ünlü salon sanatçıları insanları eğlendirmiş. Bu eğlenceler sahura kadar devam edermiş.

ULUNAY, “Geçmiş Zaman Olur ki...”, *Milliyet*, 15 Nisan 1956.

Konu: Eski İstanbul’un Salon Sanatçıları

Özet: Eski İstanbul’da ünlü salon sanatçıları yetişmiştir. Kanbur Nazif ve Cın Ahmet eski İstanbul’un ünlü salon sanatçılarındandır. Bu ikili ramazan ayında Beyazıt Meydanı’nda şakadan kavgaya tutuşmuştur. Halk ikilinin etrafına toplanmıştır. İki arkadaş top patlayana kadar kavga etmeye devam etmiştir. Top patlayınca da kol kola takılıp evlerine gitmişlerdir. Herkes ikilinin şaka yaptığını ancak o zaman anlamıştır.

ULUNAY, “Sayfiye ve Göç”, *Milliyet*, 17 Nisan 1956.

Konu: Eski İstanbul’da Yaz Eğlenceleri

Özet: Eski İstanbul’da geçim sıkıntısı olmadığı için insanlar yaz eğlencelerine büyük önem verirmiş. Yaz ayı geldiğinde önce bir yalı kiralanırmış. Burası temizlendikten sonra götürülecek eşyalar bir öküz arabasına yüklenirmiş. Ev halkı gidip konağa yerleşir, akşam da eşyaları yalıya getirilirmiş.

ULUNAY, “Hıdırellez”, *Milliyet*, 7 Mayıs 1956.

Konu: Eski İstanbul’da Hıdırellez

Özet: Eski İstanbul’da hıdırellez eğlenceleri büyük önem taşımış. Hıdırellez geldiğinde insanlar Kâğıthane’ye eğlenemeye gidermiş. Genç kızlar ve çapkın erkekler hep burada buluşmuş. Ayrıca Çingeneler müzik çalarak dans ederek insanları eğlendirmiş.

ULUNAY, “Yetiştığımız Tarih”, *Milliyet*, 13 Haziran 1956.

Konu: Yazarın Sürgüne Gönderilmesi

Özet: İttihat ve Terakki Partisi Mamut Şevket Paşa’nın öldürülmesinden sonra kendisine muhalif 1600 kişiyi tutuklamıştır. Bunların arasında yazar da bulunmaktadır. Bu tutuklular Bahr-ı Cedid adlı eski bir vapurla Sinop’a gönderilmiştir. Yazar ve diğer tutuklulara burada büyük işkenceler yapılmıştır. Bu sürgün 1918 yılına kadar devam etmiştir.

ULUNAY, “Geçmiş Zaman Olur ki...”, *Milliyet*, 16 Haziran 1956.

Konu: Yazarın Galatasaray Lisesindeki Anıları

Özet: Yazarın Galatasaray Lisesinde okuduğu yıllarda büyük sıkıntılar içinde eğitim veriliyormuş. O dönemde bina kaloriferli olmadığı için yatakhaneler soba ile ısıtmaya çalışılmış. Bundan dolayı yazar çok defa hastalanmıştır. Okulda banyo yapmak ise ayrı bir dertmiş. Öğrenciler saatlerce banyo sırasının kendilerine gelmesini beklemek zorundadır.

ULUNAY, “Enayi Avcılığı”, *Milliyet*, 31 Ağustos 1956.

Konu: Bir Dolandırıcının Yazarı Dolandırmak İstemesi

Özet: Bir adam matbaaya giderek yazarla görüşmek istemiştir. Adam, yazara Hitit Kralı Mati Ora'nın hazinesini bulduğunu söylemiştir. Yazardan bu hazineyi çıkarmak için para istemiştir. Yazar bu dolandırıcıya inanmayarak nazikçe onu göndermiştir.

ULUNAY, “Pazar Yarenliği”, *Milliyet*, 16 Eylül 1956.

Konu: Eski İstanbul'un Ünlü Kaptanları

Özet: Eski İstanbul'da vapurlar çok eskidir. Bundan dolayı bunları kontrol etmek çok güçtür. Ancak o dönemde çok iyi kaptanlar yetiştiği için gemilerin idaresi bu kaptanlar için oldukça kolaydır. Eski İstanbul'un en ünlü kaptanı Ahmet Kaptan'dır. Ahmet Kaptan küfürleri ile tanınmıştır.

ULUNAY, “Pazar Yarenlikleri”, *Milliyet*, 30 Eylül 1956.

Konu: Kanbur Nazif'in Bir Jandarmadan Dayak Yemesi

Özet: Kanbur Nazif eski İstanbul'un ünlü salon sanatçılarından. Kanbur Nazif herhangi bir işle uğraşmazmış. Dönemin devlet büyükleri ile dostluk eder. Onların ihsanları ile geçinirmiş. Kanbur Nazif bir gün arkadaşı Cin Ahmet ile meyhaneye gitmiş. Burada iri yarı bir jandarma gören Kanbur Nazif bu adamı döveceğini iddia etmiştir. Neticede Kanbur Nazif iri yarı jandarmadan iyi bir dayak yemiştir.

ULUNAY, “Küfür Babında”, *Milliyet*, 28 Ekim 1956.

Konu: Eski İstanbul'un Ünlü Küfürbazları

Özet: Eski İstanbul'da ünlü küfürbazlar yetişmiştir. Bunların en ünlüsü Tulumba Reisi Galatalı Hamdi Reis'tir. Galatalı Hamdi Reis'in o kadar değişik

küfürleri varmış ki çoğu kişi bu küfürlerin ne olduğunu anlamamış. Molla Bey de eski İstanbul'un ünlü küfürbazlarındanmış. İnsanlar sırf onun küfürlerini dinlemek için grup halinde gidip onu kızdırmış.

ULUNAY, “Pazar Yarenlikleri”, *Milliyet*, 7 Ekim 1956.

Konu: Kanbur Nazif'in Kayıkçılara Küfür Etmesi

Özet: Eski İstanbul'un ünlü salon sanatçılarından Kanbur Nazif bir gün arkadaşı Enderunlu Emin ile yürüyüşe çıkmıştır. Bu sırada yanlarından bir kayık geçmiştir. Kanbur Nazif biraz eğlenmek için kayıktakilere ana avrat küfür etmiştir. Bunun üzerine kayıktakiler iki arkadaşa saldırmıştır. İki arkadaş canını zor kurtarmıştır.

ULUNAY, “Horoz Dövüşü”, *Milliyet*, 25 Şubat 1957.

Konu: Eski İstanbul'da Horoz Dövüşü

Özet: Eski İstanbul'da horoz dövüşü çok sevilen bir spordur. Her meslekten her makamdan insan bu spora gönül vermiştir. Eski İstanbul'da horoz dövüşleri Üsküdar'da Çavuş'un kahvesinde yapılmış Emin Paşa, Rüştü Paşa Azmi Bey eski İstanbul'un en ünlü horoz dövüşçüleridir.

ULUNAY, “Sanat Tarihinden”, *Milliyet*, 23 Haziran 1957.

Konu: Eski İstanbul'da Ortaoyunu

Özet: Eski İstanbul'da geleneksel Türk tiyatrosu büyük ilgi görmüştür. Özellikle de ortaoyunu uzun yıllar önemini yitirmemiştir. Ramazan aylarında insanlar ortaoyunu izleyerek eğlenmiştir. O dönemde Kavuklu rolünü en iyi yapan Hamdi, Pişekâr rolünü ne iyi yapan Küçük İsmail'dir.

ULUNAY, “Histopatolojiden İlham”, *Milliyet*, 27 Temmuz 1957.

Konu: Yazarın Çorum’da Dişini Çektirmek İstemesi

Özet: Yazar Çorum’da sürgündeyken bir gece dişi ağrımıştır. Çorum’da dişçi olmadığı için yazarı bir adama götürmüşlerdir. Bu adam bir berberdir ve aynı zamanda insanların dişini çekmektedir. Yazar adamın ilkel yöntemlerle diş çektiğini görünce vazgeçip dişini çektirmemiştir.

ULUNAY, “Bir Yaz Hikâyesi”, *Milliyet*, 25 Ağustos 1957.

Konu: Eski İstanbul’un Misafirperverliği

Özet: Eski İstanbul’da insanlar çok misafirperverdir. Konakların kapıları herkese açıktır. İsteyen herkes gidip bu konaklarda kalabilirmiş. Konaklarda uzun süre kalan misafirler için özel odalar yapılmıştır. Misafirler bu odada istediği kadar kalabilirmiş. Konaklarda uzun süre kalan bu misafirlere hanegi denilirmiş.

ULUNAY, “Selâtin Meyhaneleri”, *Milliyet*, 1 Aralık 1957.

Konu: Eski İstanbul’un Meyhaneleri

Özet: Eski İstanbul’da meyhaneler belirli yerlere toplanmıştır. Dönemin en büyük meyhaneleri Kumkapı’daki Maksut ve İlya meyhaneleridir. Bu meyhanelerde bir tezgâh bulunurmuş. Tezgâhın başında bir barba müşterilere hizmet edermiş. Tezgâhın üzerinde geniş bir çinko kâsesinde bulunurmuş. Bu kâseye arta kalan rakılar boşaltılırmış. Bu artık rakılar daha sonra dilencilere satılırmış. Eski İstanbul’da eğlenmek isteyenler bir iki kadeh içmek için meyhaneye gider; ancak sabah meyhaneden çıkarmış.

ULUNAY, “Hafızlar ve Mevlidhanlar”, *Milliyet*, 27 Ocak 1960.

Konu: Eski İstanbul'un Hafızları

Özet: Eski İstanbul'da büyük hafız ve mevlithanlar yetişmiştir. Bunların en ünlüsü Hafız Hasan'dır. Hafız Hasan Said Paşa İmamı olarak nam salmıştır. Mehmet Akif bir gün Hafız Hasan'ı dinleme fırsatı bulmuştur. Hafız Hasan'dan çok etkilenen Mehmet Akif onun üzerine bir şiir yazmıştır. Hafız Recep, Hafız Osman, Hafız Sami gibi isimler ise eski İstanbul'un diğer büyük hafızlarıdır.

ULUNAY, "Lâtime Latif Gerek", *Milliyet*, 2 Şubat 1960.

Konu: Veli Efendinin Yazara Yaptığı Şaka

Özet: Yazarın komşusu Veli Efendi yazara bir şaka yapmak istemiştir. Bunun için gazeteyi arayarak yazarın büyük bir kaza geçirdiğini söylemiştir. Bunun üzerine gazetede çalışanlar gecenin geç saatinde yazarı telefonla arayarak yazarın iyi olup olmadığını sormuşlardır. Yazar iyi olduğunu söyleyince gazete çalışanları rahat bir nefes almıştır.

ULUNAY, "Hokkabazlara Dair", *Milliyet*, 14 Şubat 1960.

Konu: Eski İstanbul'un Hokkabazları

Özet: Eski İstanbul'da ünlü hokkabazlar bulunurmuş. Çiçekçi Oğlu, Yasefin Oğlu gibi hokkabazlar eski İstanbul'un en ünlü hokkabazlarıdır. Bu hokkabazlar semt semt dolaşarak insanları eğlendirirmiş. Bu hokkabazlar şovlarını daha eğlenceli kılmak için güzel fıkralara da anlatırmış.

ULUNAY, "Geçmiş Olsun", *Milliyet*, 9 Mart 1960.

Konu: Yazarın Sinop'a Sürülmesi

Özet: İttihat ve Terakki yönetimi eline alınca muhaliflerine çok kötü davranmıştır. Yazarın da içinde bulunduğu 850 kişi bir gece eski bir vapura bindirilerek Sinop’a gönderilmiştir. Yolculuk boyunca bu 850 kişiye işkence yapılmıştır. Sinop’a gidildiğinde de işkenceler devam etmiştir. Sürülen bu muhalifler bir süre Sinop’ta kaldıktan sonra Anadolu’nun başka şehirlerine gönderilmiştir.

ULUNAY, “Ali Naci ile Hasbihal”, *Milliyet*, 7 Temmuz 1960.

Konu: Yazarın Ali Naci ile Bir Anısı

Özet: Yazar, Ali Naci ve Necmeddin Sadak bir gece geç vakitte bir toplantıdan çıkmıştır. Uykuları kaçtığı için eve gitmek yerine Kuruçeşme’ye Muhtar Beyin evine gitmişlerdir. Muhtar Bey misafirlerini görünce hemen onlara layiha okumaya başlar. Okuma faslı biraz uzun sürünce yazar ve arkadaşları sıkılıp kendilerini dışarı atmıştır.

ULUNAY, “Meşhurlar”, *Milliyet*, 31 Temmuz 1960.

Konu: Eski İstanbul’un Ünlü Meyveleri

Özet: Eski İstanbul’un meyveleri ünlüdür. Öyle ki her semt bir meyve ile anılmıştır: Erenköy penbe çavuş üzümü, Arnavutköy penbe çilek, Çengelköy ayva, Vaniköy ise vişne ile anılmış. Yaz mevsimi gelince İstanbullular önce eriğin tadına bakarmış. Ancak en sevilen meyve ise kirazmış. Buna rağmen kirazın kötü bir şöhreti varmış.

ULUNAY, “Dalkavukluk Yasak!”, *Milliyet*, 23 Ağustos 1960.

Konu: Eski İstanbul’un Dalkavukları

Özet: Eski İstanbul’un ünlü dalkavuklarından Şair Kanlıcalı Nihat Bey Mısır hidivi Mehmet Ali Paşanın oğlu İbrahim Paşa ile Mısır’a gitmiştir. Bir gün İbrahim

Paşa Nihat Bey'e sen hiç şey yedin mi, diye sormuştur. Nihat Bey İstanbul'u bırakarak buraya gelmekle en büyük şeyi yedim demiştir. Bunun üzerine İbrahim Paşa susmuştur.

ULUNAY, “Rast Gele!..”, *Milliyet*, 28 Ağustos 1960.

Konu: Eski İstanbul'un Avcıları

Özet: Eski İstanbul'da büyük avcılar yetişmiştir. Dolaybalı Kocabaş İsmail, Manyaslı Uzun Ahmet, Paşa Köylü Kel Dimitri bunların en ünlüleridir. Bu avcılar para karşılığında zenginlerle ava çıkarmış. Yazın daha çok bıldırcın avına çıkılırmış. Bıldırcın en çok Anbarlı'da olduğu için avcılar burada büyük çadırlar kurarmış.

ULUNAY, “Mahalle Bekçileri”, *Milliyet*, 26 Eylül 1960.

Konu: Eski İstanbul'un Mahalle Bekçileri

Özet: Eski İstanbul'da mahalle bekçileri bütün mahalleliyi tanımış. Mahalleli bu bekçilerden bir iş istediğinde bu bekçiler para karşılığında hemen bu işi yaparmış. Ayrıca düğünlerde, cenazelerde yerini alırlarmış. Geceleri ellerinde ucu demir sopalarla gezen bu bekçiler mahallelerin güvenliğini sağlarmış. Bu bekçiler mahallelilerden maaş almış.

ULUNAY, “Helvacı Dede”, *Milliyet*, 23 Kasım 1960.

Konu: Eski İstanbul'da Türbeler

Özet: Eski İstanbul'da insanlar türbelere giderek adak adarmış. Mahmut Paşa Türbesi'nin yanında Tezveren Dede Türbesi bulunurmuş. İnsanlar akın akın buraya giderek adak adarmış. Ayrıca Sulukule'de Ata Dede Türbesi bulunurmuş. Çingene kadınlar adakları olduğunda gidip burada göbek atarmış. Reşit Paşanı karısı bile gidip burada göbek atmıştır.

ULUNAY, “Yine Damacılar”, *Milliyet*, 3 Ağustos 1964.

Konu: Eski İstanbul’un Ünlü Damacıları

Özet: Eski İstanbul’da ünlü damacılar yetişmiştir. Bunların en ünlüleri İbrahim Efendidir. Eski İstanbul’da dama oyunu Selimiye’deki Çiçekçi Kahvesinde oynanırmış. Büyük damacılar buraya gelerek müsabakaya girermiş. Son dönemlerde Peynirci Bodos, İsmet Molla gibi isimler de dama oyunuyla isimlerini duyurmuşlardır.

ULUNAY, “Tatlı Bahis”, *Milliyet*, 11 Ekim 1964.

Konu: Yazarın Trende Tanıştığı Bir Güreşçi

Özet: Yazar banliyö treni ile evine giderken trende bir adamla tanışmıştır. Yazar adamın fiziğine bakarak hemen güreşçi olduğunu anlamıştır. Bunun üzerine adam ve yazar güreş üzerine sohbet etmeye başlamıştır. Güreşçi yazara bir güreş müsabakasını anlatmıştır.

ULUNAY, “Bir Ders”, *Milliyet*, 30 Ekim 1964.

Konu: Yazarın Bir Çocuğa Cumhuriyeti Anlatması

Özet: Yazarın akrabalarından birini çocuğu yazarın yanına gelerek ona cumhuriyetin ne olduğunu sormuştur. Yazar uzun uzun cumhuriyeti anlatmıştır. Ancak sekiz yaşındaki bu çocuk cumhuriyetin ne olduğunu anlamamıştır. Bunun üzerine yazar çocuğu bal arılarının yanına götürerek ona arıların hayatından örnekler vererek cumhuriyeti anlatmıştır.

ULUNAY, “Söndürülen Zekâlar”, *Milliyet*, 5 Kasım 1964.

Konu: Bir Gencin Yazarın Yanına Giderek Bir İcadını Anlatması

Özet: Yazar gazetede otururken bir genç yanına gelmiştir. Bu genç yazara bir icadının olduğunu söylemiştir. Bu icat sayesinde meyveler yılda iki kez ürün verebilecektir. Gencin anlattıkları yazara mantıklı gelmiştir. Ne yazık ki hiç imse bu gece inanmamıştır. Bundan dolayı gencin icadı bir işe yaramamaktadır. Bu genç yazardan bu konuda yardım istemektedir.

ULUNAY, “25 Sene Sonra”, *Milliyet*, 11 Kasım 1964.

Konu: Yazarın Paris’te Oturduğu Evin Kirasını Verememesi

Özet: Yazar 1930’da Paris’te yaşarken ekonomik kriz yaşanmıştır. Bunun üzerine yazar dört ay boyunca oturduğu evin kirasını ödeyememiştir. Bunun üzerine yazar karakola çağırılmıştır. Yazarı karakolda sert ve somurtkan bir komiser karşılamıştır. Yazar kirayı ödeyemediği için komiser tarafından azarlanmıştır. Yazar komisere kim olduğunu söyleyince komiser yazardan özür dilemiş ve kendisine en kısa zamanda bir iş bulacaklarını söylemiştir.

ULUNAY, “Püskülün Sağlam mı?”, *Milliyet*, 12 Kasım 1964.

Konu: Yazarın Paris Anısı

Özet: Yazar Paris’te yaşadığı sırada ilk defa Lindberg adlı Amerikalı bir pilot uçakla Atlantik’i geçmiştir. Bu pilot Paris’te misafir edilmiştir. Pilot Paris’te büyük bir törenle karşılanmıştır. Polisler pilotun kaldığı otelin etrafında bariyer kurarak insanların gürültü yaparak pilotu rahatsız etmelerini engellemiştir.

ULUNAY, “Bir Kış Hikâyesi”, *Milliyet*, 27 Aralık 1964.

Konu: Yazarın Ahmet Rasim ile Yaşadığı Bir Anısı

Özet: Yazar yılbaşı akşamı Ahmet Rasim ile Beyoğlu’nda gezerken bir grup Rum çocuk etraflarını sararak “Erkete vasili” diye bağırmaya başlamışlardır. Yazar bunun ne manaya geldiğini sorunca Ahmet Rasim durumu yazara anlatmıştır.

ULUNAY, “İftariye”, *Milliyet*, 8 Ocak 1965.

Konu: Eski İstanbul’un Ramazanları

Özet: Eski İstanbul’da önde gelen devlet adamları büyük sofraları kurdurarak insanlara iftar yemeği vermiş. Bu iftar yemeklerine herkes katılabilmiş. Bir gün Fuat Paşa da böyle bir iftar yemeği vermiştir. Fuat Paşa o gün biraz sinirli olduğu için gelen hiçbir yemeği beğenememiştir. Hepsini geri göndererek götürün bunları aşçı kendisi zıkkımlansın, diye bağırmıştır. Bunun üzerine gelen bütün yemekler geri gitmiştir. Böylece misafirler aç kalmıştır. Yemekte bulunan salon sanatçısı Muhsin Bey daha fazla dayanamayarak açlıktan ölmek üzere olduğunu söylemiştir. Bunun üzerine Fut Paşa yemelerin geri getirilmesini emretmiştir.

ULUNAY, “Bir Cinayetden İlham”, *Milliyet*, 9 Ocak 1965.

Konu: Eski İstanbul’un Ünlü Polisleri

Özet: Eski İstanbul’da çok önemli polisler yetişmiştir. Bu polisler çözdükleri olaylarla insanları hayretle içinde bırakmışlardır. Bu polislerin en ünlüleri Hımhım Ali’dir. Bir gün bir hırsızlık olayı olmuştur. Hiç kimse bu olayı çözememiştir. Bunun üzerine Hımhım Ali’ye haber verilmiştir. Hımhım Ali kasadaki çiziklere bakarak hırsızın kim olduğunu hemen anlamıştır.

ULUNAY, “Ramazan Şakaları”, *Milliyet*, 17 Ocak 1965.

Konu: Efendizade Emin Efendinin Bir Şakası

Özet: Tanburi Arif Ağa maddi açıdan zor durumdadır. Ramazan ayı da gelince biraz para kazanmak için Emin Efendinin yanına gitmiştir. Emin Efendi Arif Ağayı bir ay boyunca konağında tutmuştur. Arif Ağanın aklı yalnız ve parasız kalan ailesindedir; ancak Emin Efendi Arif Ağanın konaktan ayrılmasına bir türlü izin vermemiştir. Arife günü gelince Arif Ağa Emin Efendiden müsaade istemiştir. Emin Efendi Arif Ağaya müsaade vermiş; ancak ona ihsanda bulunmamıştır. Üstelik Arif Ağa giderken Emin Efendi ona pencereden dilini çıkarmıştır. Bu durma kızan Arif Ağa tamburunu kırarak evinin yolunu tutmuştur. Arif Ağa evine gittiğinde Emin Efendinin kendisine yeni bir ev yaptırdığını ve ailesine büyük yardımlarda bulunduğunu görmüştür.

ULUNAY, “İftara Da’vet”, *Milliyet*, 24 Ocak 1965.

Konu: Yazarın Bir Arkadaşı Tarafından İftara Davet Edilmesi

Özet: Yazar bu yazısında gençlik yıllarında başından geçen bir olayı anlatmıştır. Yazar bir gün teyzesinin oğlu ile Beyazıt’ta dolaşırken Hıfzı adlı bir arkadaşına rastlamıştır. Hıfzı yazarı ve kuzenini iftara davet etmiştir. Ertesi gün yazar ve kuzeni Hıfzı’nın konağına gitmiştir. Burada yemiş, içmiş, dış kiralarını almışlar; ancak Hıfzı’yı görememişlerdir. Ertesi gün tesadüfen tekrar Hıfzı ile karşılaşmışlardır. Hıfzı işinin olduğunu onun için yemeğe gelemediğini söylemiştir. Bir kez daha onları yemeğe davet etmiştir. Yazar ve kuzeni o gün de Hıfzı’nın konağına gitmiştir. Ancak Hıfzı’yı yine bulamamışlardır.

ULUNAY, “Hediye Kurban”, *Milliyet*, 12 Nisan 1965.

Konu: Eski İstanbul’un Kabadayılarından Arap Abdullah’ın Bir Anısı

Özet: Arap Abdullah eski İstanbul’un ünlü kabadayılardanıdır. Arap Abdullah’ın Besime adlı bir dostu varmış. Kurban bayramında Arap Abdullah bir koç alarak dostuna götürmüştür. Ancak dostunun evinde başak bir koç daha görmüştür. Arap Abdullah kadını biraz sıkıştırınca koçun Zühtü Molla’dan geldiğini

öğrenmiştir. Bunun üzerine koçu alarak Zühtü Molla'nın eşine götürmüştür. Durumu öğrenen Zühtü Molla'nın eşi kocasını bir güzel dövmüştür.

ULUNAY, “Akıl Hastaları”, *Milliyet*, 23 Eylül 1965.

Konu: Eski İstanbul'un Delileri

Özet: Eski İstanbul'da ünlü deliler bulunurmuş. Bunların en ünlüsü Nüzhet Molla'dır. İnsanlar Nüzhet Molla'yı kızdırıp sövdürmek için kayıklarla yalısının önüne gidermiş. Nüzhet Molla kendisine küfür eden kalabalığa saatlerce küfür etmeye başlarmış. Nüzhet Molla'nın küfür krizi o kadar uzun sürermiş ki bittiğinde sesi kısılırmış. Eski İstanbul'da Fuat Paşa da deli olarak anılmış.

ULUNAY, “Bir Hâtıra”, *Milliyet*, 3 Ekim 1965.

Konu: Eski İstanbul'un Kabadayıları

Özet: Eski İstanbul'da çok büyük kabadayılar yetişmiştir. Kahveci Hasan bunların en ünlülerindendir. Kahveci Hasan 1908 yılında Bursa'dan İstanbul'a göç etmiştir. Üç sene İstanbul'da ocakçı olarak çalıştığı için Kahveci olarak anılmış. Kahveci Hasan o dönemde herkes tarafından tanınan bir kabadayıdır. Kendi mahallesinde ezilenleri korumuştur. Haraç toplayanları ve insanlara zulmedenlerle mücadele etmiştir. Bundan dolayı halk tarafından çok sevilmiştir.

ULUNAY, “Lodostan İlham”, *Milliyet*, 30 Kasım 1965.

Konu: Yazarın Çocukluk Anısı

Özet: Yazar bu yazısında bir çocukluk anısını anlatmıştır. Yazar bir gün büyükannesi ile vapurla adaya gidiyormuş. Bu sırada fırtına çıktığı için deniz çok dalgalıymış. Gemide bir hanım ve bunun zenci bir kalfası varmış. Fırtınadan korkan zenci kalfa korkudan altına kaçmıştır.

ULUNAY, “Bayram Yarenliğı”, *Milliyet*, 12 Ocak 1967.

Konu: Eski İstanbul’un Bayramları

Özet: Eski İstanbul’da sokaklar insanlarla dolarmış. Herkes en yeni ve en güzel kıyafetlerini giyermiş. İnsanlar dostlarının ve akrabalarının ziyaretine gidermiş. II. Mahmut bayramlarda kıyafet değiştirerek halkın arasına karışmış. Padişah kendisini tanıyanlara bahşış verirmiş.

ULUNAY, “Kış Eğlenceleri”, *Milliyet*, 20 Ocak 1967.

Konu: Eski İstanbul’un Kış Eğlenceleri

Özet: Eski İstanbul’da kış mevsimi eğlence ile geçermiş. Bunun için özellikle de çocuklar kış mevsimini iple çekermiş. Mevsimin ilk karı yağmaya başlayınca çocuklar pencereden uzun uzun karın yağışını seyredermiş. Kar biraz artınca çocuklar kartopu oynamaya çıkarmış. Akşama doğru hava iyice soğuyup yerler buz tutunca büyük küçük herkes kaymaya gidermiş.

ULUNAY, “Klasikler”, *Milliyet*, 24 Ocak 1967.

Konu: Yazarın Hasan Ali Yücel ile Bir Anısı

Özet: Yazar eşiyle gittiğı bir lokantada iftarını açmak için beklerken eski Milli Eğitim Bakanı Hasan Ali Yücel gelmiştir. Hasan Ali Yücel yazarı görünce yanına gitmiştir. Yazar, Hasan Ali Yücel’e Milli Eğitim Bakanlığının Doğu ve Batı klasiklerini tercüme ederken yaptığı yanlışlardan yakınmıştır. İkili bu konu üzerine uzun süre sohbet etmişler. Yazar yeni bir tercüme heyetinin kurulması gerektiğini savunmuştur.

1.3. BİYOGRAFİK YAZILARI

ULUNAY, “Cevdet Paşa”, *Yeni Sabah*, 19 Mart 1948.

Konu: Cevdet Paşa

Özet: Cevdet Paşa Lofçalı’dır. İlmiye sınıfından gelmiştir. Ruus rütbesini pek istemesine rağmen bu rütbeyi alamamıştır. Ancak Muallim Mektebinin ilk müdürlüğünü yapmış ayrıca vezirlik ve Adliye Nazırlığı yapmıştır. Cevdet Paşa sürekli alnını açık bırakan bir fes takarmış. Geniş alnının altında gür kaşları varmış. Çökük yüzünü beyaz bir sakal kapatırmış. Büyük kızı Fatma edebiyatla ilgilenmiş, önemli eserler bırakmıştır.

ULUNAY, “Hacıbey Zade Muhtar Bey”, *Milliyet*, 27 Şubat 1955.

Konu: Hacıbey Zade Muhtar Bey

Özet: Hacıbey Zade Muhtar Bey yazarın eski bir dostudur. Muhtar Bey Karagözoğulları ailesindendir. Bir zamanlar bütün Galatasaray rıhtımı bu aileye aittir. Ancak daha sonra ellerinden alınmıştır. Muhtar Bey elinden alınan mallarını almak istemiş; ancak derdini saraya anlatamayınca Avrupa’ya kaçmıştır. İstanbul’a döndüğünde “Şair Kadınlar” diye bir kitap yazmıştır. Ayrıca Muhibban adlı bir dergi çıkararak Bektaşiliği anlatmaya çalışmıştır. Sonunda kendisi de Bektaşî olmuştur.

ULUNAY, “Siyasetname ve Şerif Paşa”, *Milliyet*, 7 Mart 1955.

Konu: Nizamül-Mülk

Özet: Fakir bir ailenin çocuğu olan Nizamül-Mülk’ün asıl adı Ebû Ali Hasan’dır. Babası Ali Bin İshak adlı bir köylüdür. Tus şehrinde doğmuştur. Annesi henüz bebekken ölmüştür. İlme büyük bir istek besleyen Nizamül-Mülk yanına

hizmetkâr olarak girdiği Belh valisinin yanında eğitim görmüştür. “ Siyasetname” adlı eseri ona büyük bir ün kazandırmıştır.

ULUNAY, “Bayram Tekbiri ve İtrî”, *Milliyet*, 30 Temmuz 1955.

Konu: Itri

Özet: Asıl adı Mustafa Bey’dir. IV. Mehmet döneminde yaşamıştır. Yaşadığı dönemde değeri pek anlaşılamamıştır. Asıl şöhretini öldükten sonra kazanmıştır. Mevlevî olan sanatçının binden fazla eseri olmasına rağmen bunlardan sadece yirmi tanesi elimizde bulunmaktadır.

ULUNAY, “Tarihten Bir Yaprak”, *Milliyet*, 22 Ekim 1955.

Konu: Rüştü Paşa

Özet: Rüştü Paşa Ayancık’ta doğmuştur. Asıl mesleği askerlik olan Rüştü Paşa zor şartlar altında eğitim görmüştür. Fransızca’yı kendi çabasıyla öğrenmiş ve önemli devlet görevlerinde bulunmuştur. En yüksek mertebe olan sadrazamlığa kadar yükselmiş, dört padişaha sadrazamlık yapmıştır. Sivri dilli bir insan olduğu için padişahlar bile ona karşı temkinli davranırmış.

ULUNAY, “Kanbur Nazif’in Kasası”, *Milliyet*, 23 Eylül 1956.

Konu: Kanbur Nazif

Özet: Eski İstanbul’un ünlü salon sanatçılarından. Sultan Abdulaziz döneminde yaşamış, padişahın başyaverinin sohbet arkadaşıdır. Sırtında bir kambur olduğu için Kanbur Nazif olarak anılmıştır. Hiçbir iş yapmayan Kanbur Nazif dönemin devlet büyüklerini hoş sohbeti ile eğlendirerek onlardan para almış.

ULUNAY, “İlmin Matemi”, *Milliyet*, 16 Ocak 1957.

Konu: Ebül Ülä Mardin

Özet: Ebül Ülä Mardin eski kazaskerlerden Sıtkı Efendinin oğludur. Âlim bir aileden gelen Ebül Ülä Mardin İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesini bitirdikten sonra Sırat-ı Müstakim’i çıkarmıştır. 1912 yılında Kelime-i Tayyibe adlı eseri yazmıştır. İmparatorluk devrinde Niğde ve Mardin mebusu olarak Meclis-i Mebusan’da bulunmuştur.

ULUNAY, “Erzincanlı İzzet Paşa”, *Milliyet*, 12 Mayıs 1957.

Konu: Erzincanlı İzzet Paşa

Özet: Aslen Erzincanlı olan İzzet Paşa uzun süre Edirne valiliği yapmıştır. Müşirlik görevinde sonra vezirliğe terfi etmiştir. Hayatı boyunca hiç evlenmemiştir. Bundan dolayı ömrü boyunca makam odasında yatmıştır. Çok titiz bir insan olduğu için deli olarak anılmıştır.

ULUNAY, “Unuttuğumuz Adam”, *Milliyet*, 30 Haziran 1957.

Konu: Klod Farer

Özet: Asıl adı Bargon olan Klod Farer 1876’da Liyon’da doğmuştur. Deniz subayı olan Klod Farer edebiyatla ilgilenmiş ve romanlar yazmıştır. “Öldüren Adam” romanıyla ünlemiştir. Herkesin Osmanlı Devleti’ne düşman olduğu bir dönemde bu şahıs Osmanlı’yı sevmiştir. Bundan dolayı Türkler tarafından çok sevilmiştir.

ULUNAY, “Ağa Han”, *Milliyet*, 14 Temmuz 1957.

Konu: Ağa Han

Özet: Ağa Han İmamiye Mezhebinin İsmaili kolunun reisidir. Dört milyondan fazla müridi vardır. Eğitimini İngiltere’de tamamlamış, İngiltere ile çok sıcak ilişkiler kurmuştur. Bundan dolayı İngiltere tarafından her zaman kollanmıştır. Büyük bir servete sahip olan Ağa Han çok çirkin bir adamdır. Bunun yanında son derece zekidir.

ULUNAY, “Bestekâr Tatyos Efendi”, *Milliyet*, 28 Temmuz 1957.

Konu: Tatyos Efendi

Özet: Tatyos Efendi Manok Ağa adlı fakir bir adamın oğludur. 1858’de Ortaköy’de doğmuştur. Önce kanun çalmış, daha sonra kemana geçmiştir. Asıl ününü Direklerarası’nda Mehmet Efendinin kahvesinde kazanmıştır. Ölene kadar sefalet içinde yaşamıştır. 1913’te hayatını kaybetmiştir.

ULUNAY, “Abd-ül-Halim Galip Paşa”, *Milliyet*, 10 Ocak 1960.

Konu: Şair Galip Paşa

Özet: Şair Galip Paşa Sultan Abdülaziz zamanında yaşamıştır. Aslen Niğdelidir. Uzun yıllar Kastamonu’da memurluk yapmıştır. Kastamonu Şivesi ile yazdığı şiirleri vardır. Kastamonu’da memurken “ Mutayebât” adlı bir eser yazmıştır. Bu eser “ Türk Galip Paşa Divanı” olarak anılmıştır. Şairin müstehcen şiirleri de vardır.

ULUNAY, “Bir Hakikatin İzahı”, *Milliyet*, 21 Mart 1965.

Konu: Nef’i

Özet: Nef’i IV. Murat döneminde yaşamış ve kasideleri ile ün kazanmıştır. Şair IV. Murat tarafından çok sevilmiş ve kollanmıştır. Nef’i Siham-ı Kaza adlı eserini yazınca IV. Murat onu çağırarak bir daha yergi yazmamasını söylemiştir.

Ancak Nef'i padişahın sözünü dinlemeyerek İbrahim Paşa ve Bayram Paşa için yergiler yazmıştır. Kaynaklar Nef'i'nin Bayram Paşa tarafından öldürüldüğünü yazmıştır. Ancak bu yanlış bir bilgidir. Nef'i Bayram Paşa tarafından değil, IV. Murat tarafından öldürülmüştür.

ULUNAY, “Kurban Osep”, *Milliyet*, 11 Nisan 1965.

Konu: Kurban Osep

Özet: Kurban Osep Sultan Abdülaziz döneminde yaşamış Ermeni asıllı bir salon sanatçısıdır. Mesleği devlet büyüklerine dostluk ederek onları eğlendirmektir. Kumkapı'da oturan Kurban Osep genellikle dostluk ettiği kişilerin konaklarında kalırmış. Özellikle de taklit yeteneği çok gelişmiştir. Bundan dolayı çok sevilmiştir.

ULUNAY, “Dikran Çuhacıyan”, *Milliyet*, 12 Haziran 1965.

Konu: Dikran Çuhacıyan

Özet: Dikran Çuhacıyan 1840'ta İstanbul'da doğmuştur. Müzik üzerine ilk öğrenimini İstanbul'da yapmıştır. Daha sora İtalya'ya Milan Konservatuarına gitmiştir. İlk eseri “Arsas” adlı dört perdelik bir operadır. İkinci eseri ise “Olypia”dır. Ayrıca “Arif”, “Köse Kahya”, “Leblebici Horhor” operetlerini de bestelemiştir. İzmir'de hayatını kaybetmiştir.

ULUNAY, “Refik Fersan”, *Milliyet*, 15 Haziran 1965.

Konu: Refik Fersan

Özet: Refik Fersan yazarın okul arkadaşıdır. Cemil Beyden Tambur dersleri almış ve kendini bu alanda yetiştirmiştir. Kendi dönemine en büyük tambur ustası olmuştur. 1908'de bir dönem Mısır ve İsviçre'ye gitmiştir. Buralarda bir dönem

müzik üzerine çalıştıktan sonra tekrar Türkiye'ye dönmüştür. Döndüğünde yine müzikle ilgilemiştir.

ULUNAY, “Keçecizade Fuad Paşa”, *Milliyet*, 20 Ağustos 1967.

Konu: Keçecizade Fuat Paşa

Özet: Keçecizade Fuat Paşa Keçecizade İzzet Molla'nın oğludur. Askeri Tıbbiye Mektebini bitirip doktor olduktan sonra Trablusgarp'ta çeşitli memurluklarda bulunmuştur. İstanbul'a döndükten sonra Tercüme Odasına girmiştir. Baş Mütercim sıfatıyla Londra'ya gönderilmiştir. Bir memurluktan istifa eden Fuat Paşa sadrazamlık makamına kadar yükselmiştir.

1.4. HİKÂYELER

ARI, “Bir Sünnet Düğünü”, *Gıdık*, 3 Kanun-ı Sâni 1910.

Konu: Bir Sünnet Düğünü Adlı Bir Hikâye

Özet: Büyük bir odada hazırlıklar yapılmaktadır. Bir odada hokkabazlar, bir odada çalgıcılar misafirleri eğlendirmektedir. Başka bir odada ise büyük bir yatak süslenmiştir. Evin hanımı her şeyin yolunda gitmesi için hizmetçilerine emirler vermektedir. Bu sırada sünnetçi gelip Emrullah’ı sünnet etmiştir. Emrullah biraz ağladıktan sonra hokkabazlara dalıp ağlamayı bırakmıştır. Annesi yanana gelince çocuk her şey bitti mi diye sormuştur. Annesi bitti diyince çocuk büyük bir sevinç çığlığı atmıştır.

1.5. SKEÇLER

ARI, “Paralı Aşklar”, *Gıdık*, 10 Şubat 1910.

Konu: Paralı Aşklar Adlı Skeç

Özet: Bu yazıda bir tiyatro oyununa yer verilmiştir. Seniha ve Nesib oyunun başkahramanlarıdır. Kahramanlar bir odada sohbet etmektedir. Seniha Nesib’e onu sevdiğini söylemektedir. Nesib ise Seniha’yı kıskandığını söylemektedir. Seniha hayat kadını olduğu için hayatında çok fazla erkek vardır. Nesib, onun diğer erkeklerle görüşmesini istememektedir. Seniha bu esnada Nesib’e diller dökmektedir. Nesib sonunda Seniha’nın kendisini sevdiğine ikna olmuştur. Bu esnada saatin geç olduğunu fark eden Nesib aceleyle evden çıkmıştır. Çıkarken sadece bir buçuk lira bırakmıştır. Bu parayı gören Seniha’nın keyfi iyice kaçmıştır.

ULUNAY, “La Dam O Kamelya”, *Salon*, 1 Ocak 1949 Sayı. 31.

Konu: La Dam O Kamelya Adlı Skeç

Özet: Bu yazıda yazar bir oyununa yer vermiştir. Oyuna göre Fransız Kumpanyası İstanbul’da “La Dam O Kamelya” adlı bir oyunu sahneleyecektir. Ancak oyunun en önemli üç oyuncusu ortada olmadığı için tiyatronun perdecisi, elektrikçisi ve hamalı bu üç sanatçı yerine sahneye çıkmıştır. Bu üç kişi suflörün kendilerine söylediklerini yanlış anlamışlardır. Bunun üzerine aralarında kavga çıkmıştır. Perde kapandıktan sonra gerçek oyuncular gelip sahneye çıkmıştır.

ULUNAY, “Salonda Tiyatro ‘Enayi’ ”, *Salon*, 1 Şubat 1949. Sayı. 33.

Konu: Enayi Adlı Skeç

Özet: Bu yazıda bir skeç verilmiştir. Oyunda Ali ve Mehmet adlı iki arkadaşın başından geçen bir olay anlatılır. Bu iki arkadaş aç ve parasız bir şekilde

dolaşırken Mehmet’in aklına bir fikir gelmiştir. İki arkadaş rastgele bir lokantaya girmiştir. İki arkadaş gözlerine kestirdikleri bir Yahudi’nin masasına oturmuştur. Yahudi’ye fındık büyüklüğünde bir elmasın kaç para edeceğini sormuşlardır. Yahudi fındık büyüklüğünde elması duyunca hemen iki arkadaşa yemek ısmarlamıştır. İki arkadaş yemeğini yiyip ortadan kaybolmuştur.

1.6. MÜLAKATLAR

ARI, “Celal Sahir Beyle Mülakat”, *Gıdık*, 17 Mart 1910.

Konu: Celal Sahir Erozan ile Yapılan Mülakat

Özet: Bu yazıda Celal Sahir Erozan ile yapılan bir mülakata yer verilmiştir. Celal Sahir’e Fecr-i Ati topluluğunun neden dağıldığı sorulmuştur. Celal Sahir Servet-i Fünûn dergisi satılmadığı için dergi sahibinin kendilerini eleştirdiğini, bütün çabalara rağmen dergi satılmayınca topluluğun dağıldığını söylemiştir.

R.C.ULUNAY, “Tahir Hayreddin Paşanın Beyanatı”, *Alemdâr*, 5 Ağustos 1919.

Konu: Tahir Hayreddin Paşa ile Yapılan Mülakat

Özet: Eski İstanbul milletvekillerinden Tahir Hayreddin Paşa yurtdışından dönmüştür. Bunun üzerine yazar onunla bir mülakat yapmıştır. Yazar Arapların Osmanlı’ya bakışını sormuştur. Ayrıca İngiliz mandası hakkında da Hayreddin Paşa’nın fikirleri sorulmuştur.

1.7. ELEŞTİRİLER

ULUNAY, “Dram Kısımında Oynanan: O Böyle İstemezdi Piyesi”, *Yeni Sabah*, 22 Mart 1949.

Konu: Ahmet Muhip Dranas’ın O Böyle İstemezdi Oyunu

Özet: Yazar bu yazısında Ahmet Muhip Dranas’ın “O Böyle İstemezdi” oyununu eleştirmiştir. Yazar oyunu beğenmemiştir. Çünkü oyun çok ayrıntıya boğulmuştur. Ayrıca kahramanlar oyuna yabancı gibi durmaktadır.

ULUNAY, “Konservatuar Türk Musikisi Konserleri ‘Irak Fash’”, *Yeni Sabah*, 25 Mart 1949.

Konu: İstanbul Şehir Tiyatrosunun Konseri

Özet: İstanbul Şehir Konservatuvarı bir konser vermiştir. Konserde irak faslı çalınmıştır. Solist olarak Safiye Ayla sahne almıştır. Safiye Ayla okuduğu şarkılarla okuyucuları kendisine hayran bırakmıştır. Safiye Ayla’dan sonra Mustafa Çağlar iki eser okumuştur. O da beğenilmiştir.

ULUNAY, “Şehir Tiyatrosu Temsilleri ‘Komedi Kısımında: Olan Oldu’”, *Yeni Sabah*, 28 Mart 1949.

Konu: Ekrem Reşit Rey’in “Olan Oldu” Oyunu

Özet: Yazar bu yazısında İstanbul Şehir Tiyatrosunun sahneye koyduğu Ekrem Reşit Rey’in “Olanlar Oldu” adlı oyununu eleştirmiştir. Yazara göre bu oyun başarılı değildir. Çünkü ne komedi ne de dramdır. Ayrıca gereksiz kahramanlar oyunu boğmuştur. Öte yandan oyuncular oyunu iyi oynayamamıştır.

ULUNAY, “Hicazkâr Kürdî Fash’”, *Yeni Sabah*, 8 Nisan 1949.

Konu: İstanbul Şehir Konservatuvarının Konseri

Özet: İstanbul Şehir Tiyatrosunu bir konser vermiştir. Konserde hicazkâr kürdî faslı çalınmıştır. Bu fasıl klasik müziğin en eğlenceli faslıdır. Bundan dolayı saz heyeti seyircileri coşturmuştur. Ayrıca söz sanatçıları da oldukça başarılıdır. Özellikle Safiye Ayla çok iyidir.

ULUNAY, “Konservatuar Türk Musikisi Konserleri ‘Şehnaz Fash’”, *Yeni Sabah*, 29 Mayıs 1949.

Konu: İstanbul Şehir Konservatuvarının Konseri

Özet: İstanbul Şehir Konservatuvarı bir konser vermiştir. Konserde şehnaz faslı çalınmıştır. Saz heyeti bu faslı başarılı bir şekilde icra edememiştir. Solo kısmında ise Mustafa Kovancı sahne almıştır. Mustafa Kovancı okuduğu eserlerde başarılı olmuştur.

ULUNAY, “Devlet Tiyatrosu Opera Temsilleri ‘La Bohime’”, *Yeni Sabah*, 1949.

Konu: Devlet Operasının “La Bohime” Adlı Oyunu

Özet: Devlet Operası İstanbul’da “La Bohime” adlı oyunu sahnelemiştir. Oyun Hanri Murger’in “Bohem Hayat Sahneleri” adlı romanından alınmıştır. Devlet Operasının genç ve yetenekli oyuncularını bu oyunu başarılı bir şekilde sahneye koymuştur.

ULUNAY, “Açık Hava Tiyatrosunda Oyun İçinde Oyun”, *Yeni Sabah*, 11 Ağustos 1949.

Konu: İstanbul Şehir Tiyatrosunun “Oyun İçinde Oyun” Adlı Oyunu

Özet: İstanbul Şehir Tiyatrosu “Oyun İçinde Oyun” adlı bir oyun sahnelemiştir. Bu oyunun komedi mi ortaoyunu mu olduğu belli değildir. Ortaoyunundan esinlenilmişse de başarılı olunamamıştır.

ULUNAY, “Şehir Tiyatrosu Temsilleri ‘Dram Kısımında: Faust’”, *Yeni Sabah*, 8 Ekim 1949.

Konu: İstanbul Şehir Tiyatrosunun Oyunu

Özet: İstanbul Şehir Tiyatrosu Goethe’nin “Faust” adlı oyununu sahnelemiştir. Bu oyun oldukça başarılı bir tiyatro eseridir. Sanatçılar da oyun hakkını vererek oynamıştır.

ULUNAY, “Şehir Tiyatrosu Temsilleri ‘Komedi Kısımında: Bebek’”, *Yeni Sabah*, 4 Kasım 1949.

Konu: İstanbul Şehir Tiyatrosunun Bebek Adlı Oyunu

Özet: İstanbul Şehir Tiyatrosu “Bebek” adlı bir oyun sahneye koymuştur. Oyunun yazarı Anita Hart isimli ismi hiç duyulmamış bir yazardır. Buna rağmen oyun son derece başarılıdır. Üstelik oyuncular da son derece güzel oynamıştır.

ULUNAY, “Şehir Tiyatrosu Temsilleri ‘Dramda: Para Uğrunda’”, *Yeni Sabah*, 17 Aralık 1949.

Konu: İstanbul Şehir Tiyatrosunun “Para Uğrunda” Adlı Oyunu

Özet: İstanbul Şehir Tiyatrosu Nahid Sırrı Örik’in “Para Uğrunda” adlı oyununu sahnelemiştir. Bu oyun son derece kötü yazılmıştır. Ayrıca oyuncular da son derece kötü oynamıştır.

SONUÇ

Bu çalışmanın amacı Refi' Cevad Ulunay'ın gazete ve dergi köşelerinde kalan yazılarını tespit etmektir. Ömrünü gazeteciliğe adayan yazar roman, anı, gezi yazısı gibi türlerde eserler yazmışsa da bize göre yazarın asıl kişiliği bu yazılarında gizlidir.

Refi' Cevad Ulunay, 1909'da başladığı gazetecilik serüvenini 1968 yılına kadar sürdürmüştür. 58 yıl süren bu serüvende yazar bazen siyasi, bazen de güncel konulara ağırlık vermiştir. Yazar 1909'da *Tanin*'de gazeteciliğe başladığında henüz köşe yazarı değildir. Yazarın köşe yazarı olarak anılması 1912'de *Alemdâr* gazetesini çıkarması ile başlamıştır. Mevlana torunu olan ve kendisi de Mevlevi olan Refi' Cevad Ulunay, İttihat Terakki'nin Turancılık-Türkçülük fikrini benimsememiştir. Ona göre Osmanlı Devleti'nin bekası Osmanlılık-Ümmetçilik fikirlerinden geçmektedir. İttihat ve Terakki'ye olan bu tepkisi onu Hürriyet ve İtilaf Fırkası ile yakınlaştırmıştır. Hürriyet ve İtilaf Fırkası'na katılan yazar, *Alemdâr* gazetesinde İttihat ve Terakki'nin politikalarını eleştirmiştir. Bu yazılar yazara pahalıya mal olmuştur. Nitekim 1913'te Bab-ı Ali Baskını yapıldığında yazarın gazetesi kapatılmıştır. 1914'te Mahmut Şevket Paşa'nın öldürülmesini gerekçe gösteren İttihat ve Terakki içinde Refi' Cevad Ulunay'ın da bulunduğu çok sayıda düşünür, siyasetçi ve gazeteciyi Sinop'a sürgüne göndermiştir.

Refi' Cevad Ulunay 1914-1918 yılları arasında dört yıllık bir sürgün hayatı yaşamıştır. Sürgündeyken büyük sıkıntılarla karşılaşmış, çektiği bu sıkıntılar onun İttihat ve Terakki'ye olan nefretini arttırmıştır. Nitekim yazar 1918'de sürgünden döndüğünde hemen *Alemdâr* gazetesini çıkarmıştır. İttihat ve Terakki, yönetimden çekildiği halde Ulunay, yazılarının büyük bir kısmında İttihat ve Terakki'yi eleştirmiştir. Bu dönem yazılarında yer yer Anadolu'nun problemlerine değinse de yazılarının neredeyse tamamı siyasi eleştiri niteliğindedir. Refi' Cevad'a göre İttihat ve Terakki I. Dünya Savaşı'na Almanya'nın yanında katılarak büyük bir hata yapmıştır. Onun gönlü hep İngiltere'nin yanındadır. Bundan dolayı İngiliz Muhipleri Cemiyeti'nin faaliyetlerine katılmış, Milli Mücadeleye karşı çıkarak İngiliz

mandasını teklif etmiştir. Ulunay, bu fikirleri yüzünden büyük tepkiler görmesine rağmen bu fikirlerinden bir türlü vazgeçmemiştir. Israrla Damat Ferit Paşa hükümetini, hilafeti, saltanatı ve İngiliz mandasını savunmuştur. Onun bu siyasi duruşu bir kez daha başını yakmıştır. Bu kez de “Yüzellilikler” listesine alınarak yurtdışına sürülmüştür.

Refi’ Cevad, yurtdışında sıkıntılı ve derbeder bir hayat sürmüştür. Bu sıkıntılar onun siyasetten uzaklaşmasına yol açmıştır. 1938’de yurda döndüğünde önce *Yeni Sabah* peşinden *Milliyet* gazetelerinde köşe yazıları yazmaya başlamıştır. Bu gazetelerde “Takvimden Bir Yaprak” adlı bir köşesi vardır. Bu köşede yazar güncel konulara ağırlık vermiştir. Elinden geldiğince siyasi konularda yazılar yazmamaya gayret etmiştir. Artık yazar yeni bir gazetecilik anlayışı benimsemiştir.

Yazar “Takvimden Bir Yaprak” adlı köşesinde ağırlıklı olarak İstanbul’un sorunlarını işlemiştir. İstanbul’un toplu taşıma sorunu, ekmek sıkıntısı, su sıkıntısı, kömür sıkıntısı, et sıkıntısı, süt sıkıntısı deniz ulaşımında yaşanan sıkıntılar, banliyö trenlerinde yaşanan sıkıntılar yazarın köşesinde en çok yer verdiği konular olmuştur.

Yazar bu köşesinde dini konulara da yer vermiştir. Derin bir din bilgisine sahip olduğu için yazılarıyla halkı bilgilendirmeye çalışmış, yobazlara karşı halkı uyarmıştır. Din konusunda âdete bir otorite gibi davranan yazar, yeri geldiğinde Diyanet İşleri Başkanlığının kararlarını bile çok rahat eleştirmiş, hatta kurumu bazı konularda geri adım atmaya zorlamıştır. Tasavvufu iyi bildiği için bu konuda da çok net hükümler vermiştir. Yazılarında Mevlana hayranlığını sık sık dile getirmiş, Mevlana’ya yöneltilen bütün eleştirilere cevap vermiştir.

Yazarın gazetecilik hayatı boyunca severek işlediği konulardan biri geçmiş zaman hatıralarıdır. Yazar gelenekçi kişiliğini geçmişe özlem duyarak ve bu anılarını okuyucularıyla paylaşarak ortaya koymuştur. “Takvimden Bir Yaprak” adlı köşesinde eski İstanbul’un köşklerini, yalılarını, kabadayılarını, salon sanatçılarını, pehlivanlarını, ünlü avcılarını, ünlü kaptanlarını, ünlü aşçıları, ramazan eğlencelerini, yaz eğlencelerini, kış eğlencelerini anlatmıştır.

Refi' Cevad Ulunay edebiyatla ilgili olduğu kadar müzik ve tiyatroya da ilgi duymuştur. Özellikle klasik Türk müziği hakkında geniş bir bilgi birikimine sahiptir. İstanbul Belediye Konservatuarı Tasnif Heyeti üyeliğinde de bulunan yazar, klasik Türk müziği üzerine eleştiriler yazmıştır. Yazarın tiyatroya olan ilgisi onu tiyatro üzerine eleştiriler yazmaya sevk etmiştir. Nitekim 1949 yılında *Yeni Sabah* gazetesinde müzik eleştirilerinin yanı sıra, tiyatro eleştirileri de yazmıştır.

Refi' Cevad Ulunay, eski geleneğe göre yetişmiştir. Yazar ömrünün yaklaşık on beş yılını yurtdışında geçirse de milli değerlere sıkı sıkıya bağlı kalmıştır. O her şeyin milli olanını tercih etmiştir. Avrupa'yı yozlaşmış olarak gördüğü için Avrupai yaşam tarzının benimsenmesine karşı çıkmıştır. Ömrünün sonlarına doğru ülkemizde ciddi bir ahlak çöküntüsü olduğunu düşünmüştür. Bunun nedenini yaşam anlayışımızın değişmesine bağlayan yazar, yazılarında sık sık kendi  z m ze dönmemiz gerektiğini savunmuştur.

Yazar gelenekçi yapısını dil anlayışında da göstermiştir. Bu bakımdan dilde sadeleşme fikrine şiddetle karşı çıkmıştır. Arapça ve Farsçayı çok iyi bilen yazar, Türkçedeki Arapça ve Farsça kelimelerin atılmasıyla Türkçenin ifade gücünü yitirdiğini düşünmüştür. Ona göre bir dilde yabancı sözcük ne kadar fazla ise o dil o kadar zengindir. Yazara göre Osmanlı'nın bıraktığı eserleri anlamanın yolu Arapça ve Farsça bilmekten geçmektedir. Bu bakımdan yeni nesil oldukça şansızdır.

Refi' Cevad eski dili savunmasına rağmen dili yalın ve akıcıdır. Mizahi bir üsluba sahip olan yazar bu özelliğini köşe yazılarında da göstermiştir. Hatta 1910'da *Gıdık* dergisinde yazdığı mizahi yazıları büyük beğeni toplamıştır. Onun mizah anlayışında argonun yeri yoktur. Tarihi olayları, mizahi bir dille anlatarak okuyucularını eğlendirmeyi tercih etmiştir. Çok sayıda Nasrettin Hoca ve Bektaşi fıkrası bildiği için malzeme sıkıntısı yaşamamıştır.

Son c olarak Refi' Cevad II. Abdülhamit, II. Meşrutiyet, I. Dünya Savaşı, II. Dünya Savaşı gibi çok önemli tarihi olaylara tanıklık etmiştir. Bu tarihi olaylar onun kişiliğinde derin izler bırakmış, gazetecilik anlayışını etkilemiştir. Yazar 58 yıllık

meslek hayatında hep yaşadığı dönemin ayrıntılarını köşe yazılarında vermiştir. Bu yönüyle onun yazılarına bakılarak yaşadığı dönem hakkında bilgi sahibi olmak mümkündür. 1910-1922 yılları arasında yazdığı yazılar dönemin siyasi ortamı hakkında önemli bilgiler vermektedir. Yine II. Dünya Savaşı yıllarında yazdığı yazılarla o dönemde Türkiye ve dünyanın içinde bulunduğu sosyal, siyasi ve ekonomik durum hakkında bilgi vermiştir.

Bu bakımdan Refî' Cevad Ulunay'ın gazete ve dergilerin tozlu sayfalarında kalan yazılarının edebiyat tarihi, basın tarihi ve siyasi tarih açısından büyük bir önemi vardır. Bunların tespit edilmesi basın tarihine, edebiyat tarihine, siyasi tarihe ve yazarın yaşamına bir nebze de olsa ışık tutacaktır.

ÖZET

Türk Edebiyatı'nın gelişmesinde gazete ve dergilerin büyük önemi vardır. Bu gazete ve dergiler dönemin kültür-sanat hayatına ve tarihine ışık tutmaktadır.

Bu çalışmada Refi' Cevad Ulunay'ın süreli yayınlardaki yazıları verilmiştir. Çalışma kapsamında Refi' Cevad Ulunay'ın yazdığı bütün gazete ve dergiler tek tek taranmış, bulunan yazılar türlerine göre sınıflandırılmıştır. Bu yazıların konusu ve özeti kronolojik olarak verilmiştir.

Giriş bölümünde II. Meşrutiyet'ten 1960'a kadar Türk basını tanıtılmıştır. Birinci bölümde yazarın hayatı ve Türk basınındaki yeri anlatılmıştır. Ayrıca yazarın gazete ve dergilerde tespit edilen yazıları tür dizinine göre verilmiştir.

Sonuç bölümünde Refi' Cevad Ulunay'ın gazeteciliği ve Türk basını için önemi anlatılmıştır.

Özet bölümünde çalışmanın genel bir değerlendirmesi yapılarak plan hakkında kısaca bir bilgi verilmiştir. Kaynakça bölümünde de bu tezin hazırlanma aşamasında faydalanan eserler, yazar isimleri, basımevleri, basım yerleri ve tarihleriyle birlikte türlere göre alfabetik sıralama şeklinde sıralanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Refi' Cevad Ulunay, basın, süreli yayınlar, fıkra, hikâye, anı, biyografi.

ABSRRACT

In the development of the Turkish literature, newspaper and journals have a great importance. Those newspaper and journals set light to the history of cultural and art life of the arena.

In this study, the writings of Refi' Cevad Ulunay published in periodicals were evaulated. Within the scope of study, all the writings of Refi' Cevad Ulunay publishedin journals and newspapers were searched and those writings were classified according to their genres. The subjects and summaries of these writings were presented chronologically.

In the introduction chapter, The Turkish Press from “The Second Constitutionalist Period” to 1960s was introduced. In the first chapter, the biography of the writer and his place in the Turkish Press was assessed. Additionally, the writings of the writer found in newspapers and journals were presented according to genre index.

In the conclusion chapter, the journalism and place of Refi' Cevad Ulunay in the Turkish Press were evaluated.

In the summary part, an overall assessment of our study was done, and a short informatory plan was presented. In the bibliography part, the Works cited, pictures of writer, printing houses were arranged according to their dates and genres in the aplphabetical order.

Key Words: Refi' Cevad Ulunay, press published in periodicals anecdote, story, remembrance, biography.

KAYNAKÇA

A. SÜRELİ YAYINLARDAKİ YAZILARI

1. Gıdık

ARI, “Bir Eğlenti”, *Gıdık*, 1 Şubat 1910.

ARI, “Ah Vergi”, *Gıdık*, 3 Şubat 1910.

ARI, “Ya Enfîyeden Vazgeçmeli Ya Bu Diyardan Gitmeli”, *Gıdık*, 21 Mart 1910.

ARI, “Bekârlık Dertlerinden”, *Gıdık*, 11 Mart 1910.

ARI, “Bir Sükût Karşısında”, *Gıdık*, 8 Teşrin-i Sâni 1910.

ARI, “Artistin Tarihçesi”, *Gıdık*, 22 Teşrin-i Sâni 1910.

ARI, “Hûbyâr Ne Halde”, *Gıdık*, 25 Teşrin-i Sâni 1910.

ARI, “T. N.”, *Gıdık*, 29 Teşrin-i Sâni 1910.

ARI, “Bir Baskın”, *Gıdık*, 27 Kanun-ı Evvel 1910.

ARI, “Düşmedi”, *Gıdık*, 30 Kanun-ı Evvel 1910.

2. Teşrih

ULUNAY, Refî’ Cevad; “Rejinin Temdîdi Meselesi-1”, *Teşrih*, 5 Kanun-ı Evvel 1912.

ULUNAY, Refî’ Cevad; “Rejinin Temdîdi Meselesi-2”, *Teşrih*, 8 Kanun-ı Evvel 1912.

3. Alemdâr

ULUNAY, Refî’ Cevad; “Dertlerimiz, Kırtasiye Usûlü...”, *Alemdâr*, 4 Kanun-ı Sani 1912.

ULUNAY, Refî’ Cevad; “Siyasette Hangi Yol?”, *Alemdâr*, 6 Kanun-ı Sani 1919.

ULUNAY, Refî’ Cevad; “Büyük Dedi Kodu Etrafında İki Nâzır Bir Mukavele-İaşe Meselesi”, *Alemdâr*, 6 Kanun-ı Sani 1919.

- ULUNAY, Refi' Cevad; "Nasıl Susalım?", *Alemdâr*, 11 Kanun-ı Sani 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Dönme Dolap", *Alemdâr*, 12 Kanun-ı Sani 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Sulh Hazırlığı ve Kabine ", *Alemdâr*, 13 Kanun-ı Sani 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Buhrân-ı Vükelâ", *Alemdâr*, 14 Kanun-ı Sani 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Büyük Zannettiklerimiz", *Alemdâr*, 15 Kanun-ı Sani 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Baklayı Ağzımızdan Çıkarırız Ha!", *Alemdâr*, 16 Kanun-ı Sani 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Tasfiyeler mi?", *Alemdâr*, 17 Kanun-ı Sani 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Osmanlılık ve Mesuliyete Teşrîk", *Alemdâr*, 18 Kanun-ı Sani 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Efkâr-ı Umûmiye ve Kânun", *Alemdâr*, 20 Kanun-ı Sani 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Hulûl-i Musalahâne ve Millî Kabine", *Alemdâr*, 23 Kanun-ı Sani 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Birleşelim mi?", *Alemdâr*, 25 Kanun-ı Sani 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Atı Alan Üsküdar' ı Geçti. ", *Alemdâr*, 26 Kanun-ı Sani 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Yapamadıklarımızı Yapacaklar", *Alemdâr*, 27 Kanun-ı Sani 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Afv-ı Umumî İhtiyacı", *Alemdâr*, 29 Kanun-ı Sani 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "İlk Adım", *Alemdâr*, 31 Kanun-ı Sani 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Hükümetin Mevkii", *Alemdâr*, 1 Şubat 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Kan...ûn ! ", *Alemdâr*, 3 Şubat 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Anlaşmayacağız", *Alemdâr*, 4 Şubat 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Halk ve Kuvvet ", *Alemdâr*, 6 Şubat 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Hürriyet İtilaf ve Buhran-ı Vükelâ", *Alemdâr*, 10 Şubat 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Altı Günlük Sükûttan Sonra", *Alemdâr*, 13 Şubat 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Tehcîr ve Taktil Münasebetiyle", *Alemdâr*, 14 Şubat 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Meşrutiyet ve Meşruiyet", *Alemdâr*, 16 Şubat 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Haysiyet ve Salahiyet-i Makam", *Alemdâr*, 17 Şubat 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Kabine Buhranı", *Alemdâr*, 18 Şubat 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Buhran Devam Edecek mi?", *Alemdâr*, 21 Şubat 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Ey Köhne Bizans...", *Alemdâr*, 23 Şubat 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Ekmekler ve Melekler", *Alemdâr*, 23 Şubat 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Temerküz Kabinesi", *Alemdâr*, 24 Şubat 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Düşünmeden Hücüm Etmeyelim!", *Alemdâr*, 25 Şubat 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Eski Yeni Kabine", *Alemdâr*, 26 Şubat 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Kabinedeki Şahsiyetler", *Alemdâr*, 27 Şubat 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Muhalefet Bayrağı", *Alemdâr*, 3 Mart 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Hürriyet ve İtilaf", *Alemdâr*, 5 Mart 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "İlk İcraat", *Alemdâr*, 6 Mart 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Selam-ı Şâhâne ", *Alemdâr*, 7 Mart 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "İki Dâhilîye Nazırı ve Hürriyet ve İtilaf", *Alemdâr*, 9 Mart 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "İntikam, Kin, Garez", *Alemdâr*, 10 Mart 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Hükümette Hayat", *Alemdâr*, 11 Mart 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Ferit Paşa Hükümetini Nasıl Görmek İsteriz", *Alemdâr*, 13 Mart 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Adımlarımızı Hesap İle Atalım!", *Alemdâr*, 14 Mart 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Bazı Şahsiyetler Etrafında", *Alemdâr*, 15 Mart 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Memurinde Tebdilet Lüzûmu", *Alemdâr*, 16 Mart 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Vukuata Bir Nazar", *Alemdâr*, 18 Mart 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Hükümetde Cesâret", *Alemdâr*, 19 Mart 1919.

ULUNAY, Refî' Cevad; "Hükümetin Beyanâmesi Münasebetiyle", *Alemdâr*, 20 Mart 1919.

ULUNAY, Refî' Cevad; "Milliyet Cereyanı Münasebetiyle", *Alemdâr*, 22 Mart 1919.

ULUNAY, Refî' Cevad; "Cevâhirciyan Efendinin Cevâhir Sözleri", *Alemdâr*, 23 Mart 1919.

ULUNAY, Refî' Cevad; "Bir İstizâh İki İzâh", *Alemdâr*, 25 Mart 1919.

ULUNAY, Refî' Cevad; "Hakkaniyetle Düşünüyorsak", *Alemdâr*, 26 Mart 1919.

ULUNAY, Refî' Cevad; "Hicaz Hükümdarlığı ve Makam-ı Hilâfet", *Alemdâr*, 27 Mart 1919.

ULUNAY, Refî' Cevad; "Tehcîr ve Takdîl Muhakemeleri", *Alemdâr*, 28 Mart 1919.

ULUNAY, Refî' Cevad; "İki Gün Evvelki Mevzua Dair", *Alemdâr*, 29 Mart 1919.

ULUNAY, Refî' Cevad; "Mutekirler Ne Olacak ?", *Alemdâr*, 31 Mart 1919.

ULUNAY, Refî' Cevad; "Haksız Tarizler!", *Alemdâr*, 1 Nisan 1919.

ULUNAY, Refî' Cevad; "Tavşana Kaç Tazıya Tut !.. ", *Alemdâr*, 3 Nisan 1919.

ULUNAY, Refî' Cevad; "Tevkifatta Noksan Var ! ", *Alemdâr*, 4 Nisan 1919.

ULUNAY, Refî' Cevad; "Müretteb Hücûmlar", *Alemdâr*, 7 Nisan 1919.

ULUNAY, Refî' Cevad; "Dünkü Vaziyet ", *Alemdâr*, 8 Nisan 1919.

ULUNAY, Refî' Cevad; "Bir Müdafaâ Karşısında... ", *Alemdâr*, 9 Nisan 1919.

ULUNAY, Refî' Cevad; "Ne Diyoruz? Ne İstiyoruz? ", *Alemdâr*, 10 Nisan 1919.

ULUNAY, Refî' Cevad; "Adalette İfrât ! ", *Alemdâr*, 11 Nisan 1919.

ULUNAY, Refî' Cevad; "İdam!..", *Alemdâr*, 12 Nisan 1919.

ULUNAY, Refî' Cevad; "Feci Bir Akıbet Karşısında...", *Alemdâr*, 14 Nisan 1919.

ULUNAY, Refî' Cevad; "Fırsatlar ... ", *Alemdâr*, 15 Nisan 1919.

ULUNAY, Refî' Cevad; "Mübhemiyet ! ", *Alemdâr*, 16 Nisan 1919.

ULUNAY, Refî' Cevad; "İrfân-ı Memlekete Selâm-ı Şahane! ", *Alemdâr*, 24 Nisan 1919.

ULUNAY, Refî' Cevad; "Eski Dostluk ", *Alemdâr*, 25 Nisan 1919.

ULUNAY, Refî' Cevad; "Silinmesi Güç Bir Leke ", *Alemdâr*, 27 Nisan 1919.

- ULUNAY, Refi' Cevad; "Hulûl-i Müsallâhâne ", *Alemdâr*, 28 Nisan 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Maatessüf ", *Alemdâr*, 29 Nisan 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Osmanlı Baro Reisi Beyefendiye ", *Alemdâr*, 30 Nisan 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Kabl-i Harap El-Basra", *Alemdâr*, 1 Mayıs 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "İaşe Komedişi ", *Alemdâr*, 3 Mayıs 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Serzenişe Serzeniş", *Alemdâr*, 4 Mayıs 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Sekene Kanunu Münasebetiyle", *Alemdâr*, 5 Mayıs 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "İttihatçıların Vekili Olsaydık", *Alemdâr*, 6 Mayıs 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Ufak Bir Efhâm ! ", *Alemdâr*, 9 Mayıs 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Son Çâre-i Halas...", *Alemdâr*, 11 Mayıs 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Yıkıcılık Zevki! ", *Alemdâr*, 12 Mayıs 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Vükelâ-i Devlet-Fırka Rüesâsı", *Alemdâr*, 14 Mayıs 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Almanlar-İngilizler", *Alemdâr*, 18 Mayıs 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Biraz Nûr, Biraz Hayât", *Alemdâr*, 22 Mayıs 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Bugünkü Vaziyet Karşısında...", *Alemdâr*, 23 Mayıs 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Siyâh Bayrak", *Alemdâr*, 24 Mayıs 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Yeni Kabine ", *Alemdâr*, 25 Mayıs 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Kabine ve Prensip Meselesi", *Alemdâr*, 26 Mayıs 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Şurâ-yı Saltanat ve Vaziyet-i Hazıra ", *Alemdâr*, 28 Mayıs 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Yeni Bir Hadise Karşısında...", *Alemdâr*, 29 Mayıs 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Hak İsterim! ", *Alemdâr*, 30 Mayıs 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Vur! Fakat Dinle...", *Alemdâr*, 1 Haziran 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Haksız Tarizler mi? ", *Alemdâr*, 5 Haziran 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Mağdurîn mi? Mustahakkîn mi? ", *Alemdâr*, 9 Haziran 1919.

- ULUNAY, Refi' Cevad; "Asayîş Meselesi ", *Alemdâr*, 10 Haziran 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "İntihabata Doğru ", *Alemdâr*, 12 Haziran 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Esirlerimiz", *Alemdâr*, 13 Haziran 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Yine Son Vukuata Dair ", *Alemdâr*, 14 Haziran 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "İki Büyük Söz ", *Alemdâr*, 16 Haziran 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Yine İntihabat... ", *Alemdâr*, 18 Haziran 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Bazı Vukuat Dolayısıyla ", *Alemdâr*, 19 Haziran 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Ne Yapmak İstiyorlar? ", *Alemdâr*, 22 Haziran 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Müzaheret Meselesi ", *Alemdâr*, 23 Haziran 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Söz Gümüş İse Sükût Altındır. ", *Alemdâr*, 25 Haziran 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Padişahımız ", *Alemdâr*, 27 Haziran 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Buhrân-ı Vükelâ ", *Alemdâr*, 30 Haziran 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "İngiltere Seni Unutmadık ", *Alemdâr*, 7 Temmuz 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Sadrazam Paşa da Geldi ", *Alemdâr*, 16 Temmuz 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Modası Geçmiş Oyunlar", *Alemdâr*, 18 Temmuz 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Nikbînlik Hastalığı", *Alemdâr*, 20 Temmuz 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Kurd ile Kuzu Hikayesi ", *Alemdâr*, 23 Temmuz 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Eski Bir Yara ", *Alemdâr*, 25 Temmuz 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "İntihabat ", *Alemdâr*, 26 Temmuz 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Alemdârın Üç Yıldızlı Muharriri...", *Alemdâr*, 28 Temmuz 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "İzzet Paşa'nın İstifası", *Alemdâr*, 30 Temmuz 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Şimdiki Dertlerden...", *Alemdâr*, 31 Temmuz 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Amerika mı? İngiltere mi?", *Alemdâr*, 1 Ağustos 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Mustafa Kemal Paşa, Rauf Bey", *Alemdâr*, 2 Ağustos 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Amerikanın Davetinden Ne Anladık", *Alemdâr*, 4 Ağustos 1919.
- ULUNAY, Refi' Cevad; "Bizler, Sizler ve Onlar", *Alemdâr*, 6 Ağustos 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Veremden Evvel Çete ile Mücadele", *Alemdâr*, 11 Ağustos 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Garbi Trakya da Bir İzmir Olabilir mi? (1)", *Alemdâr*, 1 Ağustos 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Yine Eski Hikaye", *Alemdâr*, 15 Ağustos 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Garbi Trakya da Bir İzmir Olabilir mi? (2)", *Alemdâr*, 16 Ağustos 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Garbi Trakya da Bir İzmir Olabilir mi? (3)", *Alemdâr*, 17 Ağustos 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Amerika Mandater Olacaksa", *Alemdâr*, 18 Ağustos 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Tevfik Paşa'nın Beyanâtı", *Alemdâr*, 19 Ağustos 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Yaramıza Bir Merhem...", *Alemdâr*, 21 Ağustos 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Amerika Değil İngiltere", *Alemdâr*, 22 Ağustos 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "İngiltere-Türkiye", *Alemdâr*, 26 Ağustos 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Men Çe Gûyem Tamburem Çe Zend", *Alemdâr*, 31 Ağustos 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "İngiltere'nin Yeni Vaziyet-i Siyasîyesi", *Alemdâr*, 4 Eylül 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Anadolu'dan İstemeye Yüz Kaldı mı?", *Alemdâr*, 5 Eylül 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Kadınlarımız", *Alemdâr*, 10 Eylül 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Kundak", *Alemdâr*, 11 Eylül 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Hürriyet ve İtilafdan Ne İçin Korkuyorlar", *Alemdâr*, 15 Eylül 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Turancılar ve Türkler Ama Hakîkî Türkler", *Alemdâr*, 20 Eylül 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Ne İstiyorlar", *Alemdâr*, 27 Eylül 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Dönmeler", *Alemdâr*, 2 Teşrîn-i Evvel 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Harekât-ı Millî'ye İttihat ve Terakki", *Alemdâr*, 6 Teşrîn-i Evvel 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Divan-ı Âlî", *Alemdâr*, 10 Teşrîn-i Evvel 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Hücûmzedeler (2)", *Alemdâr*, 20 Teşrîn-i Evvel 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Nura İhtiyacımız Var!", *Alemdâr*, 23 Teşrîn-i Evvel 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Yine Sivas Telgrafi", *Alemdâr*, 27 Teşrîn-i Evvel 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Manastır, Selanik, Sivas, Ankara, Mustafa Kemal Paşa Hazretlerine", *Alemdâr*, 28 Teşrîn-i Evvel 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Evet, Neden Anlaşmayalım (1)", *Alemdâr*, 30 Teşrîn-i Evvel 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Bir Çâre-i Hâl", *Alemdâr*, 31 Teşrîn-i Evvel 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Hah Şöyle... Biraz Yola Gelin", *Alemdâr*, 1 Teşrîn-i Sani 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Yine İntihabad", *Alemdâr*, 5 Teşrîn-i Sani 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Kırmızı Hançer", *Alemdâr*, 8 Teşrîn-i Sani 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Akılsız Dostlar", *Alemdâr*, 9 Teşrîn-i Sani 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Müddeisiz Bir Mahkeme", *Alemdâr*, 11 Teşrîn-i Sani 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Can Noktası", *Alemdâr*, 13 Teşrîn-i Sani 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Yine İntihabat", *Alemdâr*, 14 Teşrîn-i Sani 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Hemşehrilerime Bir Cevap ", *Alemdâr*, 16 Teşrîn-i Sani 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Ne Yüzle?..", *Alemdâr*, 17 Teşrîn-i Sani 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "İzmir ve İzmir'den Sonrası İçin", *Alemdâr*, 18 Teşrîn-i Sani 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Yine İngiltere, Yine İngiltere", *Alemdâr*, 19 Teşrîn-i Sani 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Şu Bahsi Açmasanız!..", *Alemdâr*, 23 Teşrîn-i Sani 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Bundan Sonra...", *Alemdâr*, 24 Teşrîn-i Sani 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Ahbaplık Başka...", *Alemdâr*, 3 Kanun-ı Evvel 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Manasız Bir Hiddet!", *Alemdâr*, 6 Kanun-ı Evvel 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Prensten İlk Beklediğimiz ", *Alemdâr*, 8 Kanun-ı Evvel 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Memûrîne Zam Meselesi", *Alemdâr*, 12 Kanun-ı Evvel 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "İstanbul İntihabının Arefesi", *Alemdâr*, 15 Kanun-ı Evvel 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Bîtarafılık Modası", *Alemdâr*, 17 Kanun-ı Evvel 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Bu Gün İntihabat Günü İmiş! ", *Alemdâr*, 18 Kanun-ı Evvel 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Milleti Tebrîc Ettirmek Lazım", *Alemdâr*, 19 Kanun-ı Evvel 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Hürriyet ve İtilafın Galebesi", *Alemdâr*, 20 Kanun-ı Evvel 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Kaşkariko!", *Alemdâr*, 21 Kanun-ı Evvel 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Şaştık, Şaştık, Hayretler İçinde Kaldık!", *Alemdâr*, 22 Kanun-ı Evvel 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Ben İttihatçı Değilim!", *Alemdâr*, 23 Kanun-ı Evvel 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Yeni Çevirme Hareketi ", *Alemdâr*, 25 Kanun-ı Evvel 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Adavat Meclise Değil, İttihatçılara", *Alemdâr*, 28 Kanun-ı Evvel 1919.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Hayır Hayır Hayır!", *Alemdâr*, 24 Kanun-ı Sani 1920.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Küfürbaz Siyasîler", *Alemdâr*, 25 Kanun-ı Sani 1920.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Kürd Meselesi", *Alemdâr*, 1 Mart 1920.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Deba'nın Makalesi", *Alemdâr*, 3 Mart 1920.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Karma Karışık...", *Alemdâr*, 16 Mart 1920.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Yaşasın(!) Kuva-yı Millîye", *Alemdâr*, 17 Mart 1920.

ULUNAY, Refi' Cevad; "İttihatçı Gazeteler", *Alemdâr*, 19 Mart 1920.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Buhran-ı Hazır ve Ferit Paşa", *Alemdâr*, 30 Mart 1920.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Hatt-ı Hümayun ve Yeni Kabine", *Alemdâr*, 6 Nisan 1920.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Son Vaziyet Karşısında", *Alemdâr*, 3 Mayıs 1920.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Bîsûd Hareketler", *Alemdâr*, 28 Temmuz 1920.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Zavallı Öksüz Muhalefet", *Alemdâr*, 4 Teşrîn-i Sani 1920.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Tatlı Mücadeleler", *Alemdâr*, 6 Teşrîn-i Sani 1920.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Lloyd Corc'un Beyanâtı", *Alemdâr*, 7 Teşrîn-i Sani 1920.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Yunanistan ve Biz", *Alemdâr*, 8 Teşrîn-i Sani 1920.

ULUNAY, Refi' Cevad; "Min Harb'ül-Muharrib", *Alemdâr*, 15 Teşrîn-i Sani 1920.

4. Yeni Sabah

ULUNAY, "Bir Cennet Cehennem Oluyor", *Yeni Sabah*, 7 İkinci Teşrîn 1944.

ULUNAY, "İyi Aile Çocukları", *Yeni Sabah*, 8 İkinci Teşrîn 1944.

ULUNAY, "Ruzvelt'in Mesleği", *Yeni Sabah*, 9 İkinci Teşrîn 1944.

ULUNAY, "Ucuzluğa İdman", *Yeni Sabah*, 10 İkinci Teşrîn 1944.

ULUNAY, "Tâbi' Bekleyen Eserler", *Yeni Sabah*, 11 İkinci Teşrîn 1944.

ULUNAY, "Boğazın Şakağındaki Laden", *Yeni Sabah*, 13 İkinci Teşrîn 1944.

ULUNAY, "Acındırma ve İğrendirme Ticareti", *Yeni Sabah*, 14 İkinci Teşrîn 1944.

ULUNAY, "Yamyam Fareler", *Yeni Sabah*, 15 İkinci Teşrîn 1944.

ULUNAY, "Baba Toriğe Dair", *Yeni Sabah*, 16 İkinci Teşrîn 1944.

ULUNAY, "Radyo İstasyonları", *Yeni Sabah*, 17 İkinci Teşrîn 1944.

ULUNAY, "Olmaya Devlet Cihanda...", *Yeni Sabah*, 20 İkinci Teşrîn 1944.

ULUNAY, "Lekeli Humma Tehlikesi", *Yeni Sabah*, 21 İkinci Teşrîn 1944.

ULUNAY, "Bir Mirasyedilik Mevkibi", *Yeni Sabah*, 23 İkinci Teşrîn 1944.

ULUNAY, "Gizli Yollar", *Yeni Sabah*, 24 İkinci Teşrîn 1944.

- ULUNAY, “Bir Mistik Edebiyat Nümûnesi”, *Yeni Sabah*, 25 İkinci Teşrîn 1944.
- ULUNAY, “Ahret Postasında Navlun”, *Yeni Sabah*, 27 İkinci Teşrîn 1944.
- ULUNAY, “Sokak ve Ev”, *Yeni Sabah*, 1 Birinci Kanun 1944.
- ULUNAY, “İzmir Kızları”, *Yeni Sabah*, 3 Birinci Kanun 1944.
- ULUNAY, “Zaman ve Mekan Meselesi ”, *Yeni Sabah*, 4 Birinci Kanun 1944.
- ULUNAY, “Mussolini’nin Kızı”, *Yeni Sabah*, 5 Birinci Kanun 1944.
- ULUNAY, “Başa Takılan Festen”, *Yeni Sabah*, 6 Birinci Kanun 1944.
- ULUNAY, “Nasrettin Hoca’nın Resmi”, *Yeni Sabah*, 7 Birinci Kanun 1944.
- ULUNAY, “Ahmet Muhtar Kevakibi”, *Yeni Sabah*, 8 Birinci Kanun 1944.
- ULUNAY, “Memurların Mukaddes Ateşi”, *Yeni Sabah*, 9 Birinci Kanun 1944.
- ULUNAY, “Dolandırıcının Verdiği Ders”, *Yeni Sabah*, 10 Birinci Kanun 1944.
- ULUNAY, “Gangster Minyatürleri”, *Yeni Sabah*, 11 Birinci Kanun 1944.
- ULUNAY, “Ormanların Masalı”, *Yeni Sabah*, 12 Birinci Kanun 1944.
- ULUNAY, “Aşk İrâdet, Gönül Sultân ”, *Yeni Sabah*, 13 Birinci Kanun 1944.
- ULUNAY, “Ulunay Hata Etmedi”, *Yeni Sabah*, 14 Birinci Kanun 1944.
- ULUNAY, “Gömlekli Sakalar”, *Yeni Sabah*, 16 Birinci Kanun 1944.
- ULUNAY, “Sokaklar ve Seyr ü Sefer”, *Yeni Sabah*, 17 Birinci Kanun 1944.
- ULUNAY, “Kara Sabanla Çakmak Düğen”, *Yeni Sabah*, 18 Birinci Kanun 1944.
- ULUNAY, “İçtimaî Bir Mesele ”, *Yeni Sabah*, 19 Birinci Kanun 1944..
- ULUNAY, “Nakil Vasıtaları ve Kış”, *Yeni Sabah*, 20 Birinci Kanun 1944.
- ULUNAY, “Temizlik Seferberliği”, *Yeni Sabah*, 21 Birinci Kanun 1944.
- ULUNAY, “Çarşısız Sahafılar”, *Yeni Sabah*, 23 Birinci Kanun 1944.
- ULUNAY, “Amir Korkusu”, *Yeni Sabah*, 25 Birinci Kanun 1944.
- ULUNAY, “Bir Dokun Bin Âh Dinle...”, *Yeni Sabah*, 27 Birinci Kanun 1944.
- ULUNAY, “Kazık”, *Yeni Sabah*, 28 Birinci Kanun 1944.
- ULUNAY, “Efendi Babamız”, *Yeni Sabah*, 29 Birinci Kanun 1944.
- ULUNAY, “Günlük Meselelerden Kömrü”, *Yeni Sabah*, 30 Birinci Kanun 1944.
- ULUNAY, “Mesleğin Sırrı”, *Yeni Sabah*, 31 Birinci Kanun 1944.
- ULUNAY, “Kuğunun Ötüşü”, *Yeni Sabah*, 26 Nisan 1945.
- ULUNAY, “Ma’sum Zebâniler”, *Yeni Sabah*, 27 Nisan 1945.
- ULUNAY, “İnsanlığın Malı Olanlar”, *Yeni Sabah*, 28 Nisan 1945.
- ULUNAY, “Kötü Çobanlar”, *Yeni Sabah*, 29 Nisan 1945.

- ULUNAY, “Veyl Mağlûba!”, *Yeni Sabah*, 30 Nisan 1945.
- ULUNAY, “İpe Çekilen Faşist Bayrağı”, *Yeni Sabah*, 1 Mayıs 1945.
- ULUNAY, “Canavara İftira”, *Yeni Sabah*, 2 Mayıs 1945.
- ULUNAY, “Hitlerin Kahramanca Ölümü”, *Yeni Sabah*, 3 Mayıs 1945.
- ULUNAY, “Kalpde Yatan Aslan”, *Yeni Sabah*, 4 Mayıs 1945.
- ULUNAY, “Belediyeler İşlerinin Eri Olmalı”, *Yeni Sabah*, 5 Mayıs 1945.
- ULUNAY, “Hey Gidi Kahpe Dünya!”, *Yeni Sabah*, 6 Mayıs 1945.
- ULUNAY, “Bulunmayan Ölüler”, *Yeni Sabah*, 7 Mayıs 1945.
- ULUNAY, “Hürriyet Zaferi ”, *Yeni Sabah*, 9 Mayıs 1945.
- ULUNAY, “Yamyamlık Vak’aları”, *Yeni Sabah*, 11 Mayıs 1945.
- ULUNAY, “Bir Meslekdaşın Ölümü”, *Yeni Sabah*, 12 Mayıs 1945.
- ULUNAY, “Takma Evler, Yapma Evler”, *Yeni Sabah*, 13 Mayıs 1945.
- ULUNAY, “Turfandacıların Acıklı Hali”, *Yeni Sabah*, 14 Mayıs 1945.
- ULUNAY, “Bu Hayâl Hakikat Olursa...”, *Yeni Sabah*, 15 Mayıs 1945.
- ULUNAY, “Burun ve Diploması”, *Yeni Sabah*, 16 Mayıs 1945.
- ULUNAY, “Vakit Hovardalığı”, *Yeni Sabah*, 17 Mayıs 1945.
- ULUNAY, “Simit Meselesi”, *Yeni Sabah*, 19 Mayıs 1945.
- ULUNAY, “Zevksizlik Nümuneleri”, *Yeni Sabah*, 20 Mayıs 1945.
- ULUNAY, “:Ne Ayıp Şey!”, *Yeni Sabah*, 22 Mayıs 1945.
- ULUNAY, “Sömürge, Süpürge ve Sopası”, *Yeni Sabah*, 23 Mayıs 1945.
- ULUNAY “B.M Meclisinde Türk Musikîsi”, *Yeni Sabah*, 24 Mayıs 1945.
- ULUNAY, “Günü Gününe Yaşayış”, *Yeni Sabah*, 25 Mayıs 1945.
- ULUNAY, “Sıcak ve Giyim Meselesi”, *Yeni Sabah*, 27 Mayıs 1945.
- ULUNAY, “Su Derdi” *Yeni Sabah*, 28 Mayıs 1945.
- ULUNAY, “Mübarek Salı Günü”, *Yeni Sabah*, 29 Mayıs 1945.
- ULUNAY, “Hayat Ucuzluğu ve Naftalin”, *Yeni Sabah*, 30 Mayıs 1945.
- ULUNAY, “Bu Dağlar Nasıl Devrilecek? ”, *Yeni Sabah*, 31 Mayıs 1945.
- ULUNAY, “Müjde! Viski Geldi...”, *Yeni Sabah*, 2 Haziran 1945.
- ULUNAY, “Mandolinli Türkü”, *Yeni Sabah*, 3 Haziran 1945.
- ULUNAY, “Al Eline Süpürgeyi ”, *Yeni Sabah*, 4 Haziran 1945.
- ULUNAY, “Odun, Kömür ve Memur”, *Yeni Sabah*, 5 Haziran 1945.
- ULUNAY, “Yine Karaborsa”, *Yeni Sabah*, 7 Haziran 1945.

- ULUNAY, “Adliye Sarayı”, *Yeni Sabah*, 9 Haziran 1945.
- ULUNAY, “Meyveler Mahvoluyor”, *Yeni Sabah*, 10 Haziran 1945.
- ULUNAY, “Belediyelerde İstiklâl”, *Yeni Sabah*, 11 Haziran 1945.
- ULUNAY, “Robenson Gibi”, *Yeni Sabah*, 12 Haziran 1945.
- ULUNAY, “Satıcı Feryadı”, *Yeni Sabah*, 13 Haziran 1945.
- ULUNAY, “Seçim ve Serbest Seçim”, *Yeni Sabah*, 14 Haziran 1945.
- ULUNAY, “Hırsız Ali’nin Soyadı”, *Yeni Sabah*, 15 Haziran 1945.
- ULUNAY, “Program? Hayır Taahhüt Senedi? Evet”, *Yeni Sabah*, 17 Haziran 1945.
- ULUNAY, “Başiboş Kitapçılığa Karşı”, *Yeni Sabah*, 18 Haziran 1945.
- ULUNAY, “Devlet Satış Müesseseleri”, *Yeni Sabah*, 19 Haziran 1945.
- ULUNAY, “Kömür Beyannameleri”, *Yeni Sabah*, 20 Haziran 1945.
- ULUNAY, “Kurcalanan Yaralar”, *Yeni Sabah*, 21 Haziran 1945.
- ULUNAY, “Hitlerin Kafası”, *Yeni Sabah*, 22 Haziran 1945.
- ULUNAY, “Suphi Nuri’nin İmtihânı”, *Yeni Sabah*, 23 Haziran 1945.
- ULUNAY, “Soğumuş Külü Karıştırırken”, *Yeni Sabah*, 24 Haziran 1945.
- ULUNAY, “Şişli Camisinden İlham ”, *Yeni Sabah*, 25 Haziran 1945.
- ULUNAY, “Ajansın Meraklı Bilmeceleeri”, *Yeni Sabah*, 26 Haziran 1945.
- ULUNAY, “Mahkûmun Karısı”, *Yeni Sabah*, 27 Haziran 1945.
- ULUNAY, “Takma Evler, Takıntı Evler”, *Yeni Sabah*, 28 Haziran 1945.
- ULUNAY, “Yunus Nadi Merhum”, *Yeni Sabah*, 30 Haziran 1945.
- ULUNAY, “Akılları Durduran Keşifler”, *Yeni Sabah*, 2 Temmuz 1945.
- ULUNAY, “Karaborsaya Komanya”, *Yeni Sabah*, 11 Temmuz 1945.
- ULUNAY, “Orman Yangını”, *Yeni Sabah*, 13 Temmuz 1945.
- ULUNAY, “Belediye Kantarı”, *Yeni Sabah*, 14 Temmuz 1945.
- ULUNAY, “Su Yokmuş”, *Yeni Sabah*, 15 Temmuz 1945.
- ULUNAY, “Biz Neden Böyleyiz?”, *Yeni Sabah*, 17 Temmuz 1945.
- ULUNAY, “Tepebaşındaki Turizm”, *Yeni Sabah*, 18 Temmuz 1945.
- ULUNAY, “Potsdam Görüşmeleri”, *Yeni Sabah*, 19 Temmuz 1945.
- ULUNAY, “Üçler, Beşler, Yediler, Kırklar...”, *Yeni Sabah*, 20 Temmuz 1945.
- ULUNAY, “Cürüm ve Dekor”, *Yeni Sabah*, 22 Temmuz 1945.
- ULUNAY, “Parti Amatörlüğü ”, *Yeni Sabah*, 23 Temmuz 1945.

- ULUNAY, “Altmış Bin Liralık Otobüsler”, *Yeni Sabah*, 24 Temmuz 1945.
- ULUNAY, “Dört Doğuran Bahtiyar Ana”, *Yeni Sabah*, 25 Temmuz 1945.
- ULUNAY, “Mareşal Petain”, *Yeni Sabah*, 26 Temmuz 1945.
- ULUNAY, “Hayatı Ucuzlatmalı”, *Yeni Sabah*, 27 Temmuz 1945.
- ULUNAY, “Yaşasın Demokrasi”, *Yeni Sabah*, 28 Temmuz 1945.
- ULUNAY, “Kükreyen Söz”, *Yeni Sabah*, 29 Temmuz 1945.
- ULUNAY, “Görünür Kazalar”, *Yeni Sabah*, 31 Temmuz 1945.
- ULUNAY, “Kibarlık Mazereti”, *Yeni Sabah*, 1 Ağustos 1945.
- ULUNAY, “Kadir Kıymet Bilme Mes’elesi”, *Yeni Sabah*, 1 Ağustos 1945.
- ULUNAY, “Et Muamması”, *Yeni Sabah*, 3 Ağustos 1945.
- ULUNAY, “Gazete Kurma Teşebbüsü”, *Yeni Sabah*, 4 Ağustos 1945.
- ULUNAY, “Tekelin Hakiki Şahsiyeti”, *Yeni Sabah*, 5 Ağustos 1945.
- ULUNAY, “Ticaret Odasının Bulduğu Çare”, *Yeni Sabah*, 6 Ağustos 1945.
- ULUNAY, “Konferans, Konsey, Komisyon”, *Yeni Sabah*, 7 Ağustos 1945.
- ULUNAY, “Yine Orman Yangınları”, *Yeni Sabah*, 8 Ağustos 1945.
- ULUNAY, “Yüz Paraya Hayat”, *Yeni Sabah*, 10 Ağustos 1945.
- ULUNAY, “Yine Mesken Buhranı”, *Yeni Sabah*, 12 Ağustos 1945.
- ULUNAY, “Hakimin elindeki Silah”, *Yeni Sabah*, 1 Ağustos 1945.
- ULUNAY, “Boş Mahfaza”, *Yeni Sabah*, 15 Ağustos 1945.
- ULUNAY, “Bir Çiçek İki Böcek”, *Yeni Sabah*, 16 Ağustos 1945.
- ULUNAY, “Görünmemiş Susuzluğa İşidilmemiş Cevap”, *Yeni Sabah*, 17 Ağustos 1945.
- ULUNAY, “Mahmut Yesari Mahmut Yesari’yi Öldürdü”, *Yeni Sabah*, 18 Ağustos 1945.
- ULUNAY, “Radyoda Türk Musikisi”, *Yeni Sabah*, 19 Ağustos 1945.
- ULUNAY, “İstirahat ve Uyumak Hakkı”, *Yeni Sabah*, 20 Ağustos 1945.
- ULUNAY, “Su İskandalinin Mabadi”, *Yeni Sabah*, 21 Ağustos 1945.
- ULUNAY, “Demokrasiye Alışmak Güçlüğü”, *Yeni Sabah*, 22 Ağustos 1945.
- ULUNAY, “Benim Çelengim”, *Yeni Sabah*, 23 Ağustos 1945.
- ULUNAY, “Türkçenin Zaferi”, *Yeni Sabah*, 26 Ağustos 1945.
- ULUNAY, “Herkes Demokrat”, *Yeni Sabah*, 27 Ağustos 1945.
- ULUNAY, “İlk Tecrübe”, *Yeni Sabah*, 29 Ağustos 1945.

- ULUNAY, “Hürriyet Münakaşası”, *Yeni Sabah*, 30 Ağustos 1945.
- ULUNAY, “Edda Musolini-Madam Roland ”, *Yeni Sabah*, 1 Eylül 1945.
- ULUNAY, “Sığırlarımız”, *Yeni Sabah*, 3 Eylül 1945.
- ULUNAY, “Belediye Kaldırılmalı”, *Yeni Sabah*, 4 Eylül 1945.
- ULUNAY, “Aile Şerefi”, *Yeni Sabah*, 5 Eylül 1945.
- ULUNAY, “İple Sarılı Dingil ”, *Yeni Sabah*, 6 Eylül 1945.
- ULUNAY, “Bize Göre Demokrasi”, *Yeni Sabah*, 8 Eylül 1945.
- ULUNAY, “Sihhi İmdat Münasebetiyle”, *Yeni Sabah*, 11 Eylül 1945.
- ULUNAY, “Hey’etimize Kudumiye”, *Yeni Sabah*, 13 Eylül 1945.
- ULUNAY, “Asaletmeab Abd-ül-İlâh”, *Yeni Sabah*, 15 Eylül 1945.
- ULUNAY, “1946”, *Yeni Sabah*, 1 Ocak 1946.
- ULUNAY, “Pendik Tersânesi”, *Yeni Sabah*, 4 Ocak 1946.
- ULUNAY, “Çalışma Bakanlığında Müttehassıslar”, *Yeni Sabah*, 5 Ocak 1946.
- ULUNAY, “Siyahlar, Beyazlar”, *Yeni Sabah*, 6 Ocak 1946.
- ULUNAY, “Yine Serseri Çocuklar ”, *Yeni Sabah*, 7 Ocak 1946.
- ULUNAY, “Eyimser Hava Hasreti”, *Yeni Sabah*, 8 Ocak 1946.
- ULUNAY, “Davacıyız”, *Yeni Sabah*, 9 Ocak 1946.
- ULUNAY, “Yeni Hey’et ve Kalem Hürriyeti”, *Yeni Sabah*, 10 Ocak 1946.
- ULUNAY, “Bize Yedirilen Naneler”, *Yeni Sabah*, 11 Ocak 1946.
- ULUNAY, “Bir San’at Dedikodusu”, *Yeni Sabah*, 12 Ocak 1946.
- ULUNAY, “Yeni Bir Basın Teşekkülü”, *Yeni Sabah*, 13 Ocak 1946.
- ULUNAY, “Ziraat Bakanının Bir Tedbiri”, *Yeni Sabah*, 14 Ocak 1946.
- ULUNAY, “Sempatiye Teşekkür Fakat...”, *Yeni Sabah*, 15 Ocak 1946.
- ULUNAY, “Karı Kocalık”, *Yeni Sabah*, 17 Ocak 1946.
- ULUNAY, “Marko Paşa Hikayesi”, *Yeni Sabah*, 18 Ocak 1946.
- ULUNAY, “Cinayet Salgını Karşısında”, *Yeni Sabah*, 19 Ocak 1946.
- ULUNAY, “Köylere Ufak Bir Himmet”, *Yeni Sabah*, 20 Ocak 1946.
- ULUNAY, “Tenkidde Tenkid Hatası”, *Yeni Sabah*, 21 Ocak 1946.
- ULUNAY, “Ormana Mersiye”, *Yeni Sabah*, 23 Ocak 1946.
- ULUNAY, “Fiyasko Hastalığı”, *Yeni Sabah*, 25 Ocak 1946.
- ULUNAY, “Oh! Şükür Bu Günlere...”, *Yeni Sabah*, 26 Ocak 1946.
- ULUNAY, “Yine O Derd ”, *Yeni Sabah*, 27 Ocak 1946.

- ULUNAY, “Hayır Sahiplerine Teşekkür”, *Yeni Sabah*, 29 Ocak 1946.
- ULUNAY, “İlim Kurbanları”, *Yeni Sabah*, 31 Ocak 1946.
- ULUNAY, “Et ve Nark”, *Yeni Sabah*, 1 Şubat 1946.
- ULUNAY, “Yedek Kalb”, *Yeni Sabah*, 2 Şubat 1946.
- ULUNAY, “İşçiler ve Çalışma Müdürlüğü ”, *Yeni Sabah*, 3 Şubat 1946.
- ULUNAY, “Bir Sanat Telakkisi”, *Yeni Sabah*, 4 Şubat 1946.
- ULUNAY, “Et Yiyen Domuzlar”, *Yeni Sabah*, 5 Şubat 1946.
- ULUNAY, “Ana Babalı Yetim ve Öksüzler”, *Yeni Sabah*, 6 Şubat 1946.
- ULUNAY, “Bir Evlenmenin Felsefesi”, *Yeni Sabah*, 7 Şubat 1946.
- ULUNAY, “Et ve Boykota Dair”, *Yeni Sabah*, 8 Şubat 1946.
- ULUNAY, “Mükeyyifat Değil, İhtiyaç”, *Yeni Sabah*, 11 Şubat 1946.
- ULUNAY, “Ateşten Gömlek”, *Yeni Sabah*, 13 Şubat 1946.
- ULUNAY, “Memur Bolluğu ve Kırtasiyecilik”, *Yeni Sabah*, 15 Şubat 1946.
- ULUNAY, “Lüzumlu Bir Ta’dil”, *Yeni Sabah*, 16 Şubat 1946.
- ULUNAY, “Acil İhtiyaçlar”, *Yeni Sabah*, 18 Şubat 1946.
- ULUNAY, “Lodos”, *Yeni Sabah*, 20 Şubat 1946.
- ULUNAY, “Tarihi İnkâr mı Edelim?”, *Yeni Sabah*, 21 Şubat 1946.
- ULUNAY, “Hüsnanın Günahı”, *Yeni Sabah*, 22 Şubat 1946.
- ULUNAY, “Tekele Öğüt”, *Yeni Sabah*, 23 Şubat 1946.
- ULUNAY, “Neşriyat Seviyesi”, *Yeni Sabah*, 26 Şubat 1946.
- ULUNAY, “Evvelâ Can, Sonra Cânân ”, *Yeni Sabah*, 28 Şubat 1946.
- ULUNAY, “Develerden İbret”, *Yeni Sabah*, 1 Mart 1946.
- ULUNAY, “Sinsi Düşman”, *Yeni Sabah*, 2 Mart 1946.
- ULUNAY, “Hitlerin Başı”, *Yeni Sabah*, 3 Mart 1946.
- ULUNAY, “Unutulan Bir San’at Şu’besi”, *Yeni Sabah*, 3 Mart 1946.
- ULUNAY, “Dünya Siyaseti ve Bir Hasbıhal”, *Yeni Sabah*, 5 Mart 1946.
- ULUNAY, “Buyur Yenim Hikâyesi”, *Yeni Sabah*, 6 Mart 1946.
- ULUNAY, “Pehlivan Mantığı”, *Yeni Sabah*, 7 Mart 1946.
- ULUNAY, “Taşıtsız Belde”, *Yeni Sabah*, 8 Mart 1946.
- ULUNAY, “Bir Musiki Bahsi”, *Yeni Sabah*, 9 Mart 1946.
- ULUNAY, “Şarap mı, Rakı mı”, *Yeni Sabah*, 10 Mart 1946.
- ULUNAY, “Halkın Zarurî İhtiyaçları”, *Yeni Sabah*, 11 Mart 1946.

- ULUNAY, "Pırlanta ile Tartılan Adam", *Yeni Sabah*, 13 Mart 1946.
- ULUNAY, "Ev Buhranı", *Yeni Sabah*, 15 Mart 1946.
- ULUNAY, "Son Neferine Kadar", *Yeni Sabah*, 17 Mart 1946.
- ULUNAY, "Siyaset Edebiyatı", *Yeni Sabah*, 19 Mart 1946.
- ULUNAY, "Güvenlik Konseyinin Silahı", *Yeni Sabah*, 21 Mart 1946.
- ULUNAY, "İki Velinimete Kaside", *Yeni Sabah*, 22 Mart 1946.
- ULUNAY, "Tefsirler", *Yeni Sabah*, 3 Mart 1946.
- ULUNAY, "Gazetecilik Muhayyelesi", *Yeni Sabah*, 30 Mart 1946.
- ULUNAY, "Bir Daire-i Fasîde", *Yeni Sabah*, 2 Nisan 1946.
- ULUNAY, "Bir Cankurtaran Feryadı", *Yeni Sabah*, 3 Nisan 1946.
- ULUNAY, "Kim Sürerse Bu Ülkeye Elini", *Yeni Sabah*, 4 Nisan 1946.
- ULUNAY, "Bu Perhiz Ne, bu Lahana Turşusu Ne", *Yeni Sabah*, 6 Nisan 1946.
- ULUNAY, "Millî Servetin Korunması", *Yeni Sabah*, 7 Nisan 1946.
- ULUNAY, "Çay Güzeli ve Doktoralar", *Yeni Sabah*, 8 Nisan 1946.
- ULUNAY, "Açıl Kilit Açıl! Açılmaz...", *Yeni Sabah*, 9 Nisan 1946.
- ULUNAY, "Var Ol Koca Âlim!", *Yeni Sabah*, 10 Nisan 1946.
- ULUNAY, "San'atkârlar Deli midir?", *Yeni Sabah*, 14 Nisan 1946.
- ULUNAY, "Hangisi Kolay; Harp Etmek mi, Sulhu Kurmak mı?", *Yeni Sabah*, 15 Nisan 1946.
- ULUNAY, "Geçimde Nisbetsizlik", *Yeni Sabah*, 16 Nisan 1946.
- ULUNAY, "Dünya Nutukla İdare Edilir mi?", *Yeni Sabah*, 17 Nisan 1946.
- ULUNAY, "Avrupa'yı Nasıl Arıyoruz?", *Yeni Sabah*, 18 Nisan 1946.
- ULUNAY, "Sigorta Bir İstikbal Değildir", *Yeni Sabah*, 19 Nisan 1946.
- ULUNAY, "Açlık Meselesi", *Yeni Sabah*, 22 Nisan 1946.
- ULUNAY, "Medeni Yamyamlar", *Yeni Sabah*, 23 Nisan 1946.
- ULUNAY, "Yeni Liman!", *Yeni Sabah*, 24 Nisan 1946.
- ULUNAY, "Ölüden İmdat", *Yeni Sabah*, 25 Nisan 1946.
- ULUNAY, "Tahrip Edilen Servetler", *Yeni Sabah*, 26 Nisan 1946.
- ULUNAY, "Ceza da Ne imiş!", *Yeni Sabah*, 29 Nisan 1946.
- ULUNAY, "Hapishane ve İdeal Köy", *Yeni Sabah*, 1 Mayıs 1946.
- ULUNAY, "Şipşakçılar", *Yeni Sabah*, 3 Mayıs 1946.
- ULUNAY, "Tahsildarın Derdi", *Yeni Sabah*, 5 Mayıs 1946.

- ULUNAY, “Kazâya Rızâ”, *Yeni Sabah*, 6 Mayıs 1946.
- ULUNAY, “Yeni İmtihan Talimatnâmesi”, *Yeni Sabah*, 7 Mayıs 1946.
- ULUNAY, “Mithat Paşa”, *Yeni Sabah*, 8 Mayıs 1946.
- ULUNAY, “Dünya Durumu ve Kurt”, *Yeni Sabah*, 10 Mayıs 1946.
- ULUNAY, “İtalya Kralı”, *Yeni Sabah*, 11 Mayıs 1946.
- ULUNAY, “Sömürge Mes’esi”, *Yeni Sabah*, 12 Mayıs 1946.
- ULUNAY, “Radyoda Bir Sanat Tezahürü”, *Yeni Sabah*, 13 Mayıs 1946.
- ULUNAY, “Balıklara Mahrec”, *Yeni Sabah*, 14 Mayıs 1946.
- ULUNAY, “Yine Adalet Sarayı”, *Yeni Sabah*, 16 Mayıs 1946.
- ULUNAY, “Saçma Buhranı”, *Yeni Sabah*, 17 Mayıs 1946.
- ULUNAY, “Sütü Bozuklar”, *Yeni Sabah*, 19 Mayıs 1946.
- ULUNAY, “Zoraki Spor”, *Yeni Sabah*, 20 Mayıs 1946.
- ULUNAY, “Manasız Bir Para”, *Yeni Sabah*, 21 Mayıs 1946.
- ULUNAY, “Şahitlik Sigortası”, *Yeni Sabah*, 22 Mayıs 1946.
- ULUNAY, “Kırklar ve Kiralar”, *Yeni Sabah*, 23 Mayıs 1946.
- ULUNAY, “Zümrütanka Masalı”, *Yeni Sabah*, 24 Mayıs 1946.
- ULUNAY, “Tek Koltuğa Yeni Bir Karpuz”, *Yeni Sabah*, 25 Mayıs 1946.
- ULUNAY, “Aday Curnatası ve Gazeteler”, *Yeni Sabah*, 28 Mayıs 1946.
- ULUNAY, “Ayrılan Tahtirevan”, *Yeni Sabah*, 29 Mayıs 1946.
- ULUNAY, “Töhmət Heykelleri”, *Yeni Sabah*, 30 Mayıs 1946.
- ULUNAY, “Bir İntibak Temennisi”, *Yeni Sabah*, 2 Haziran 1946.
- ULUNAY, “Şöhretin Hakkı”, *Yeni Sabah*, 3 Haziran 1946.
- ULUNAY, “Mesleki Zaruretler”, *Yeni Sabah*, 4 Haziran 1946.
- ULUNAY, “Kafadan Kontaklar”, *Yeni Sabah*, 5 Haziran 1946.
- ULUNAY, “Hâkimlerimizin Terfihî”, *Yeni Sabah*, 6 Haziran 1946.
- ULUNAY, “Su Meselesi”, *Yeni Sabah*, 7 Haziran 1946.
- ULUNAY, “Yazıyor!.. Cinayeti Yazıyor!”, *Yeni Sabah*, 8 Haziran 1946.
- ULUNAY, “Bilirim Ama Söylemem!”, *Yeni Sabah*, 9 Haziran 1946.
- ULUNAY, “Aylık Toplantıda Süt”, *Yeni Sabah*, 10 Haziran 1946.
- ULUNAY, “Alınacak Ders!”, *Yeni Sabah*, 11 Haziran 1946.
- ULUNAY, “Sebzeciliği Kurtarmak”, *Yeni Sabah*, 12 Haziran 1946.
- ULUNAY, “İstanbul Gazeteciler Cemiyeti”, *Yeni Sabah*, 14 Haziran 1946.

- ULUNAY, “Bize Biraz Acıymın Efendim”, *Yeni Sabah*, 15 Haziran 1946.
- ULUNAY, “Meslektaşım Hayreti”, *Yeni Sabah*, 16 Haziran 1946.
- ULUNAY, “İntihar Yasağına Zeyl”, *Yeni Sabah*, 17 Haziran 1946.
- ULUNAY, “Aczın Galebesi”, *Yeni Sabah*, 18 Haziran 1946.
- ULUNAY, “Temel Meselesi”, *Yeni Sabah*, 19 Haziran 1946.
- ULUNAY, “Zavallı İstikbal Sığası”, *Yeni Sabah*, 20 Haziran 1946.
- ULUNAY, “Jimnastik Bir Ders Değildir”, *Yeni Sabah*, 22 Haziran 1946.
- ULUNAY, “Parti Mücadelesi ve Propaganda”, *Yeni Sabah*, 23 Haziran 1946.
- ULUNAY, “Tılsımlı Kâğıd”, *Yeni Sabah*, 24 Haziran 1946.
- ULUNAY, “Demokrasi İksîri”, *Yeni Sabah*, 25 Haziran 1946.
- ULUNAY, “Binaların Hüvviyeti”, *Yeni Sabah*, 26 Haziran 1946.
- ULUNAY, “Selim Sırrı Ne Zaman Konuşacak”, *Yeni Sabah*, 27 Haziran 1946.
- ULUNAY, “Ayşe Kadını Ta’ziyet”, *Yeni Sabah*, 28 Haziran 1946.
- ULUNAY, “Burundaki Çıban”, *Yeni Sabah*, 29 Haziran 1946.
- ULUNAY, “Mösyö Prost-Ziçni Paşa”, *Yeni Sabah*, 30 Haziran 1946.
- ULUNAY, “Ekşimiş Yemekler”, *Yeni Sabah*, 1 Temmuz 1946.
- ULUNAY, “Kantarın Topu Kaymış”, *Yeni Sabah*, 2 Temmuz 1946.
- ULUNAY, “Bir İstifadan Sonra”, *Yeni Sabah*, 3 Temmuz 1946.
- ULUNAY, “Adliyede Terfiler”, *Yeni Sabah*, 4 Temmuz 1946.
- ULUNAY, “Adaylar ve Çeşidleri”, *Yeni Sabah*, 5 Temmuz 1946.
- ULUNAY, “Demokrasi ve Anadolu Olgunluğu”, *Yeni Sabah*, 6 Temmuz 1946.
- ULUNAY, “Devlet Tüccar Olamaz”, *Yeni Sabah*, 7 Temmuz 1946.
- ULUNAY, “Yine Orman Davası”, *Yeni Sabah*, 8 Temmuz 1946.
- ULUNAY, “Çok Şükür Dokuz Bina Yandı”, *Yeni Sabah*, 9 Temmuz 1946.
- ULUNAY, “Böyle Böyle Alışacağız”, *Yeni Sabah*, 10 Temmuz 1946.
- ULUNAY, “İntihar Hadisesi ve Radyo”, *Yeni Sabah*, 11 Temmuz 1946.
- ULUNAY, “Karşiki Tayfa Dız! Bizim Tayfa Hû!”, *Yeni Sabah*, 12 Temmuz 1946.
- ULUNAY, “Yansın Balmumlar Yansın!”, *Yeni Sabah*, 13 Temmuz 1946.
- ULUNAY, “Rahmet ve Zahmet”, *Yeni Sabah*, 15 Temmuz 1946.
- ULUNAY, “Okuma Bilen Eşekler”, *Yeni Sabah*, 16 Temmuz 1946.
- ULUNAY, “Açık Hava Tiyatrosu”, *Yeni Sabah*, 17 Temmuz 1946.

- ULUNAY, “Hikmetinden Sual Olunmaz”, *Yeni Sabah*, 18 Temmuz 1946.
- ULUNAY, “İlk Adım”, *Yeni Sabah*, 23 Temmuz 1946.
- ULUNAY, “Öğretmen Davası”, *Yeni Sabah*, 11 Ocak 1947.
- ULUNAY, “İstanbul Limanı”, *Yeni Sabah*, 13 Ocak 1947.
- ULUNAY, “Oyuncak Meselesi”, *Yeni Sabah*, 14 Ocak 1947.
- ULUNAY, “Bir Dertleşme”, *Yeni Sabah*, 16 Ocak 1947.
- ULUNAY, “Ete Narh Mes’elesi”, *Yeni Sabah*, 17 Ocak 1947.
- ULUNAY, “Bu İş Yine Olmadı!”, *Yeni Sabah*, 19 Ocak 1947.
- ARI, “Pazar Musahabeleri ‘Hamam, Tas ve Tellak-Yine O Mevzu-Kumarlar ve Kadınlar’”, *Yeni Sabah*, 19 Ocak 1947.
- ULUNAY, “Dostlar Alışverişte Görsün”, *Yeni Sabah*, 20 Ocak 1947.
- ULUNAY, “Merhametten Çıkan Maraz”, *Yeni Sabah*, 22 Ocak 1947.
- ULUNAY, “İnsan Pıhtıları”, *Yeni Sabah*, 23 Ocak 1947.
- ULUNAY, “Az Verme Hırsız Olur”, *Yeni Sabah*, 24 Ocak 1947.
- ULUNAY, “Çöp ve Mertek”, *Yeni Sabah*, 25 Ocak 1947.
- ULUNAY, “Kırtasiye Devi ve Memurlar”, *Yeni Sabah*, 26 Ocak 1947.
- ARI, “Pazar Musahabeleri ‘Hicra Oku-Bir Nasihat-Araba Sevdası-Bir Uyku Hadisesi’ ”, *Yeni Sabah*, 26 Ocak 1947.
- ULUNAY, “Hâkimlere Olan Borcumuz”, *Yeni Sabah*, 28 Ocak 1947.
- ULUNAY, “Çorba”, *Yeni Sabah*, 29 Ocak 1947.
- ULUNAY, “Yine Nakil Vasıtaları”, *Yeni Sabah*, 30 Ocak 1947.
- ULUNAY, “Kaymakamlar Staja Gidiyor”, *Yeni Sabah*, 1 Şubat 1947.
- ULUNAY, “Mâdûn Kardeşlere Dair”, *Yeni Sabah*, 2 Şubat 1947.
- ULUNAY, “Pazar Musahabeleri ‘Kırtasiye ve Lodos-Yumurtalar Çıkarılıyor-Et Karaborsada’ ”, *Yeni Sabah*, 2 Şubat 1947.
- ULUNAY, “Param Yetişmiyor... Ver!”, *Yeni Sabah*, 4 Şubat 1947.
- ULUNAY, “San’at Jürisi ve Mükâfatı”, *Yeni Sabah*, 5 Şubat 1947.
- ULUNAY, “Diplomatın Göz Yaşları”, *Yeni Sabah*, 6 Şubat 1947.
- ULUNAY, “Papuç Boyası, Vapur Parası”, *Yeni Sabah*, 7 Şubat 1947.
- ULUNAY, “Ar Yılı Değil Kâr Yılı”, *Yeni Sabah*, 8 Şubat 1947.
- ARI, “Pazar Musahabeleri ‘Aceleye Ne Lüzum Var?-Mavi Portakallar Siyah Muzlar-Yine Karaborsa-Bir İşkence Hadisesi’ ”, *Yeni Sabah*, 9 Şubat 1947.

- ULUNAY, “Geri Alınan Sevgi”, *Yeni Sabah*, 11 Şubat 1947.
- ULUNAY, “Neredesin Hüseyin Bey?”, *Yeni Sabah*, 13 Şubat 1947.
- ULUNAY, “Tunca Köprüsü”, *Yeni Sabah*, 14 Şubat 1947.
- ULUNAY, “San’at Nankördür!”, *Yeni Sabah*, 15 Şubat 1947.
- ARI, “Pazar Musahabeleri ‘Amiral’in Emri-Fuğuş Keşkülleri-Tiyatro ve Suflör-Sade mi Şekerli mi?’ ”, *Yeni Sabah*, 16 Şubat 1947.
- ULUNAY, “Biraz Dert Dinleyelim!”, *Yeni Sabah*, 17 Şubat 1947.
- ULUNAY, “O Bir Tanedir!”, *Yeni Sabah*, 19 Şubat 1947.
- ULUNAY, “Et Hakkında Eveleme, Develeme”, *Yeni Sabah*, 20 Şubat 1947.
- ULUNAY, “Affedilmez Hatâ”, *Yeni Sabah*, 22 Şubat 1947.
- ULUNAY, “Altın Adımızı Bakır Edenler”, *Yeni Sabah*, 23 Şubat 1947.
- ULUNAY, “Bir Rivayet Var ki...”, *Yeni Sabah*, 25 Şubat 1947.
- ULUNAY, “Sinsi Bir Silah”, *Yeni Sabah*, 17 Şubat 1947.
- ULUNAY, “Yine Çiftçi Davası”, *Yeni Sabah*, 12 Mart 1948.
- ULUNAY, “Topraktan Sonra Orman”, *Yeni Sabah*, 13 Mart 1948.
- ULUNAY, “Beyanat... Beyanat... Beyanat.”, *Yeni Sabah*, 14 Mart 1948.
- ULUNAY, “Kumar”, *Yeni Sabah*, 15 Mart 1948.
- ULUNAY, “Tasfiye mi? İnhilal mi?”, *Yeni Sabah*, 16 Mart 1948.
- ULUNAY, “Sporun Hazin Durumu”, *Yeni Sabah*, 17 Mart 1948.
- ULUNAY, “Bir San’atkâr ve İki Müntehâ”, *Yeni Sabah*, 18 Mart 1948.
- ULUNAY, “Siyasetde Laf!”, *Yeni Sabah*, 20 Mart 1948.
- ULUNAY, “Adalet Sarayı Me’alesi”, *Yeni Sabah*, 21 Mart 1948.
- ULUNAY, “Serseri Çocuklar”, *Yeni Sabah*, 22 Mart 1948.
- ULUNAY, “Son Asrın Kartacaları”, *Yeni Sabah*, 23 Mart 1948.
- ULUNAY, “Atomun Ağa Babası”, *Yeni Sabah*, 24 Mart 1948.
- ULUNAY, “Biz Kaza Diyoruz”, *Yeni Sabah*, 25 Mart 1948.
- ULUNAY, “Lafla Olsaydı...”, *Yeni Sabah*, 26 Mart 1948.
- ULUNAY, “Bir Lokma Bir Hırka Bir de Kümes”, *Yeni Sabah*, 27 Mart 1948.
- ULUNAY, “D.P. Muamması”, *Yeni Sabah*, 28 Mart 1948.
- ULUNAY, “Elim Bir Vak’a”, *Yeni Sabah*, 29 Mart 1948.
- ULUNAY, “Faydalı Bir Bayram”, *Yeni Sabah*, 30 Mart 1948.
- ULUNAY, “Fuğuş Kaynakları”, *Yeni Sabah*, 1 Nisan 1948.

- ULUNAY, "Tilki Divanı", *Yeni Sabah*, 2 Nisan 1948.
- ULUNAY, "Yine Yandık", *Yeni Sabah*, 3 Nisan 1948.
- ULUNAY, "Lüzumsuz Hiddet ve Şiddet", *Yeni Sabah*, 6 Nisan 1948.
- ULUNAY, "İstanbul ve İ' mar Faaliyeti", *Yeni Sabah*, 7 Nisan 1948.
- ULUNAY, "Evlerimiz Düzenlemeli", *Yeni Sabah*, 10 Nisan 1948.
- ULUNAY, "Mes' uliyet Ortaklığı", *Yeni Sabah*, 11 Nisan 1948.
- ULUNAY, "San' at Âleminde", *Yeni Sabah*, 12 Nisan 1948.
- ULUNAY, "Hakikat Acıdır", *Yeni Sabah*, 13 Nisan 1948.
- ULUNAY, "Fal Taşı!", *Yeni Sabah*, 14 Nisan 1948.
- ULUNAY, "Son Rivâyetler", *Yeni Sabah*, 15 Nisan 1948.
- ULUNAY, "Hâlâ mı?", *Yeni Sabah*, 16 Nisan 1948.
- ULUNAY, "Demokrasi ve Hâkimler", *Yeni Sabah*, 17 Nisan 1948.
- ULUNAY, "Yine Mes' uliyet", *Yeni Sabah*, 18 Nisan 1948.
- ULUNAY, "Bir Gaza Ettim ki...", *Yeni Sabah*, 19 Nisan 1948.
- ULUNAY, "2 Milyon 160000 Lira", *Yeni Sabah*, 20 Nisan 1948.
- ULUNAY, "Demokraside Sükût", *Yeni Sabah*, 21 Nisan 1948.
- ULUNAY, "Çocuk Bayramı Münasebetiyle", *Yeni Sabah*, 24 Nisan 1948.
- ULUNAY, "Koruyucu Hekimlik", *Yeni Sabah*, 25 Nisan 1948.
- ULUNAY, "Kongrelerden Edinilen İntibâ", *Yeni Sabah*, 26 Nisan 1948.
- ULUNAY, "Hey Gidi Pehlivanlık Hey!", *Yeni Sabah*, 27 Nisan 1948.
- ULUNAY, "Muhayyelât-ı Mösyö Prost", *Yeni Sabah*, 28 Nisan 1948.
- ULUNAY, "Tahkikattan Niçin Çekinmeli?", *Yeni Sabah*, 29 Nisan 1948.
- ULUNAY, "İki Saatde İstanbul", *Yeni Sabah*, 30 Nisan 1948.
- ULUNAY, "Şekerle Başlayan Derdleşme", *Yeni Sabah*, 17 Mayıs 1948.
- ULUNAY, "Dilin Kemiği Yok A...", *Yeni Sabah*, 18 Mayıs 1948.
- ULUNAY, "Fani Teselliler", *Yeni Sabah*, 19 Mayıs 1948.
- ULUNAY, "Gençlik Bayramı ve Radyo", *Yeni Sabah*, 20 Mayıs 1948.
- ULUNAY, "Haydi Kalkıyor!", *Yeni Sabah*, 21 Mayıs 1948.
- ULUNAY, "Verirse Şükr, Vermezse Sabr", *Yeni Sabah*, 22 Mayıs 1948.
- ULUNAY, "Söz Gümüş İse...", *Yeni Sabah*, 24 Mayıs 1948.
- ULUNAY, "Yine Yangın", *Yeni Sabah*, 25 Mayıs 1948.
- ULUNAY, "Gitti Gülsüm, Geldi Gülsüm...", *Yeni Sabah*, 26 Mayıs 1948.

- ULUNAY, “İlim ve Fakr”, *Yeni Sabah*, 28 Mayıs 1948.
- ULUNAY, “Yollarımız İyi Değil”, *Yeni Sabah*, 28 Mayıs 1948.
- ULUNAY, “Bir Görüş Mes’elesi”, *Yeni Sabah*, 30 Mayıs 1948.
- ULUNAY, “İstanbul’un Fethi ve Radyo”, *Yeni Sabah*, 31 Mayıs 1948.
- ULUNAY, “On Beş Milyon Zarar”, *Yeni Sabah*, 1 Haziran 1948.
- ULUNAY, “Bir İstatistik Albümü”, *Yeni Sabah*, 2 Haziran 1948.
- ULUNAY, “İrtikâb ve İrtişa Mes’elesi”, *Yeni Sabah*, 3 Haziran 1948.
- ULUNAY, “Mesnevi Dersleri”, *Yeni Sabah*, 4 Haziran 1948.
- ULUNAY, “Bir Felaket Karşısında...”, *Yeni Sabah*, 6 Haziran 1948.
- ULUNAY, “Zehirciler ve Türk Polisi”, *Yeni Sabah*, 7 Haziran 1948.
- ULUNAY, “Ha Şşşöyle!”, *Yeni Sabah*, 8 Haziran 1948.
- ULUNAY, “Yetiş! Yâ Lütü Kırda”, *Yeni Sabah*, 10 Haziran 1948.
- ULUNAY, “Buhrandan İlham”, *Yeni Sabah*, 11 Haziran 1948.
- ULUNAY, “Radyo Devlet Daireliğinden Çıkarılmalı”, *Yeni Sabah*, 13 Haziran 1948.
- ULUNAY, “Derd ve Devâ”, *Yeni Sabah*, 14 Haziran 1948.
- ULUNAY, “Toprak Bayramı”, *Yeni Sabah*, 15 Haziran 1948.
- ULUNAY, “Kerpiç”, *Yeni Sabah*, 16 Haziran 1948.
- ULUNAY, “Verem Mücadelesi mi?”, *Yeni Sabah*, 18 Haziran 1948.
- ULUNAY, “Demokrasiye İman”, *Yeni Sabah*, 19 Haziran 1948.
- ULUNAY, “Sandık Başında Hâkim”, *Yeni Sabah*, 20 Haziran 1948.
- ULUNAY, “İdealist Fedakârlığı”, *Yeni Sabah*, 21 Haziran 1948.
- ULUNAY, “Umulmayan Dertler”, *Yeni Sabah*, 23 Haziran 1948.
- ULUNAY, “Teklif Temenni, İstirhâm”, *Yeni Sabah*, 24 Haziran 1948.
- ULUNAY, “Bize Ne Oldu?”, *Yeni Sabah*, 25 Haziran 1948.
- ULUNAY, “Basit İşlerde Başarısızlık”, *Yeni Sabah*, 26 Haziran 1948.
- ULUNAY, “Et Şirketleri”, *Yeni Sabah*, 27 Haziran 1948.
- ULUNAY, “Gazetecilik Enstitüsü”, *Yeni Sabah*, 29 Haziran 1948.
- ULUNAY, “Ziraat Yurdu Türkiye”, *Yeni Sabah*, 30 Haziran 1948.
- ULUNAY, “Bir Perde Kalktı”, *Yeni Sabah*, 1 Temmuz 1948.
- ULUNAY, “Demokrasi, Seçim ve Hürriyet”, *Yeni Sabah*, 2 Temmuz 1948.
- ULUNAY, “Devlet Ricalinden Ne Beliyoruz?”, *Yeni Sabah*, 3 Temmuz 1948.

- ULUNAY, “Bir Hak Karşısında”, *Yeni Sabah*, 6 Temmuz 1948.
- ULUNAY, “İstanbul’da Umran ve Metro”, *Yeni Sabah*, 7 Temmuz 1948.
- ULUNAY, “Ey Hürriyet! Ey Afet-i Cân”, *Yeni Sabah*, 9 Temmuz 1948.
- ULUNAY, “Deva Kabul Etmeyen Derd”, *Yeni Sabah*, 10 Temmuz 1948.
- ULUNAY, “Şikâyetlere Dair”, *Yeni Sabah*, 11 Temmuz 1948.
- ULUNAY, “Yerli Film Müsabakası”, *Yeni Sabah*, 13 Temmuz 1948.
- ULUNAY, “Kös Dinlemişler”, *Yeni Sabah*, 14 Temmuz 1948.
- ULUNAY, “Belediye Vilayetten Ayrılıyor”, *Yeni Sabah*, 15 Temmuz 1948.
- ULUNAY, “Tüccarın Göğe Çıkan Feryadı”, *Yeni Sabah*, 16 Temmuz 1948.
- ULUNAY, “Ağlama Duvarı”, *Yeni Sabah*, 18 Temmuz 1948.
- ULUNAY, “Ticarî Islahat Lazım”, *Yeni Sabah*, 19 Temmuz 1948.
- ULUNAY, “Tarım Bakanına Açık Mektup”, *Yeni Sabah*, 20 Temmuz 1948.
- ULUNAY, “Lüksle Mücadele”, *Yeni Sabah*, 21 Temmuz 1948.
- ULUNAY, “Müdafaası Güç Kozlar”, *Yeni Sabah*, 22 Temmuz 1948.
- ULUNAY, “Acı Bir Haber”, *Yeni Sabah*, 23 Temmuz 1948.
- ULUNAY, “Bayramımız ve Basın Hürriyeti”, *Yeni Sabah*, 24 Temmuz 1948.
- ULUNAY, “Zavallı Ramazanoğlu!”, *Yeni Sabah*, 25 Temmuz 1948.
- ULUNAY, “Nuhun Gemisi”, *Yeni Sabah*, 26 Temmuz 1948.
- ULUNAY, “Yıkılan Yuvalar”, *Yeni Sabah*, 27 Temmuz 1948.
- ULUNAY, “Su Yok”, *Yeni Sabah*, 28 Temmuz 1948.
- ULUNAY, “Ninnni...”, *Yeni Sabah*, 29 Temmuz 1948.
- ULUNAY, “Kimi ve Nasıl Mes’ul Edelim”, *Yeni Sabah*, 30 Temmuz 1948.
- ULUNAY, “Tatlı Bir Nakarat”, *Yeni Sabah*, 3 Ağustos 1948.
- ULUNAY, “Son Zaferin Destanı”, *Yeni Sabah*, 4 Ağustos 1948.
- ULUNAY, “Seçim Kanunu ve Hükümet”, *Yeni Sabah*, 5 Ağustos 1948.
- ULUNAY, “Bayram ve Kazıklar”, *Yeni Sabah*, 6 Ağustos 1948.
- ULUNAY, “Kuru Kuruya Poh Poh!”, *Yeni Sabah*, 7 Ağustos 1948.
- ULUNAY, “Öz Evlâd Üvey Evlâd”, *Yeni Sabah*, 8 Ağustos 1948.
- ULUNAY, “İğne ve Çuvaldız”, *Yeni Sabah*, 9 Ağustos 1948.
- ULUNAY, “Sekizinci Bizans Kongresi”, *Yeni Sabah*, 10 Ağustos 1948.
- ULUNAY, “Mahv Olan Millî Servet”, *Yeni Sabah*, 11 Ağustos 1948.
- ULUNAY, “Kitab ve Okuma Davası”, *Yeni Sabah*, 12 Ağustos 1948.

- ULUNAY, “Koşuşları Kapatmak Futbol Klüpleri Açmak”, *Yeni Sabah*, 13 Ağustos 1948.
- ULUNAY, “Şükran Borcu”, *Yeni Sabah*, 14 Ağustos 1948.
- ULUNAY, “Genç Doktorların Cesareti”, *Yeni Sabah*, 15 Ağustos 1948.
- ULUNAY, “Ehlî Hayvan Sergisi”, *Yeni Sabah*, 16 Ağustos 1948.
- ULUNAY, “Mazeret Kaynağı”, *Yeni Sabah*, 17 Ağustos 1948.
- ULUNAY, “Arkasını Getirmemek”, *Yeni Sabah*, 18 Ağustos 1948.
- ULUNAY, “Belediyenin Hâl-i Pür Melâli!”, *Yeni Sabah*, 20 Ağustos 1948.
- ULUNAY, “Ahlâk İnzibâtı”, *Yeni Sabah*, 21 Ağustos 1948.
- ULUNAY, “Ekmek Buhrânı mı? Beyaz Ekmek Buhrânı mı?”, *Yeni Sabah*, 22 Ağustos 1948.
- ULUNAY, “Analar Neler Doğurur”, *Yeni Sabah*, 23 Ağustos 1948.
- ULUNAY, “Vasfî Raşid’in Müdafaası”, *Yeni Sabah*, 25 Ağustos 1948.
- ULUNAY, “Tahrib İlleti”, *Yeni Sabah*, 26 Ağustos 1948.
- ULUNAY, “Bu Nasıl Cezaevi”, *Yeni Sabah*, 27 Ağustos 1948.
- ULUNAY, “Ayran ve Tahtirevan”, *Yeni Sabah*, 29 Ağustos 1948.
- ULUNAY, “Yine Adalet Sarayı”, *Yeni Sabah*, 1 Eylül 1948.
- ULUNAY, “Müsbet Netice Bekliyoruz”, *Yeni Sabah*, 2 Eylül 1948.
- ULUNAY, “İlk Müsbet Adım”, *Yeni Sabah*, 3 Eylül 1948.
- ULUNAY, “Doğu illerinin Hâli”, *Yeni Sabah*, 1 Eylül 1948.
- ULUNAY, “Vay Gidi Canavar Vay!”, *Yeni Sabah*, 6 Eylül 1948.
- ULUNAY, “Bir Dil Kongresi”, *Yeni Sabah*, 7 Eylül 1948.
- ULUNAY, “Odun, Kömür, Fırın”, *Yeni Sabah*, 8 Eylül 1948.
- ULUNAY, “Bir Taşla İki Kuş”, *Yeni Sabah*, 9 Eylül 1948.
- ULUNAY, “Nüfus Mes’alesi”, *Yeni Sabah*, 10 Eylül 1948.
- ULUNAY, “Fransa Buhranı ve Demokrasi”, *Yeni Sabah*, 11 Eylül 1948.
- ULUNAY, “Binaların Tâlî”, *Yeni Sabah*, 13 Eylül 1948.
- ULUNAY, “Nüfus İşinde Evlenme Tezi”, *Yeni Sabah*, 14 Eylül 1948.
- ULUNAY, “Cinayet Değil Rezalet!”, *Yeni Sabah*, 15 Eylül 1948.
- ULUNAY, “Ziraat Edebiyatı”, *Yeni Sabah*, 16 Eylül 1948.
- ULUNAY, “Yerinde Bir Karar”, *Yeni Sabah*, 17 Eylül 1948.
- ULUNAY, “Zoraki Perhiz”, *Yeni Sabah*, 18 Eylül 1948.

- ULUNAY, “Hayat Pahalılığından Ne Haber?”, *Yeni Sabah*, 19 Eylül 1948.
- ULUNAY, “Kalemin İstiklâli”, *Yeni Sabah*, 20 Eylül 1948.
- ULUNAY, “Serhad Türkülerini Dinlerken”, *Yeni Sabah*, 21 Eylül 1948.
- ULUNAY, “Muharebe Başladı”, *Yeni Sabah*, 22 Eylül 1948.
- ULUNAY, “Ayînesi İşdir Kişinin...”, *Yeni Sabah*, 23 Eylül 1948.
- ULUNAY, “İnanılır Şey Değil”, *Yeni Sabah*, 24 Eylül 1948.
- ULUNAY, “İstifa Rivayetleri...”, *Yeni Sabah*, 25 Eylül 1948.
- ULUNAY, “Bir Mücadele ve Düşünceler”, *Yeni Sabah*, 26 Eylül 1948.
- ULUNAY, “Dil Bayramı”, *Yeni Sabah*, 28 Eylül 1948.
- ULUNAY, “İstanbul’u Öldürüyorlar”, *Yeni Sabah*, 30 Eylül 1948.
- ULUNAY, “Giresun Nutku ve Seçimler”, *Yeni Sabah*, 1 Ekim 1948.
- ULUNAY, “Ziraatte Islahat ve İcraat”, *Yeni Sabah*, 2 Ekim 1948.
- ULUNAY, “İnşaat Bolluğu ve Ev Buhranı”, *Yeni Sabah*, 3 Ekim 1948.
- ULUNAY, “Lüks Nedir?”, *Yeni Sabah*, 6 Ekim 1948.
- ULUNAY, “Cinayetler Serisi”, *Yeni Sabah*, 7 Ekim 1948.
- ULUNAY, “Pendiğin Pavli Adası”, *Yeni Sabah*, 8 Ekim 1948.
- ULUNAY, “Kabul Edilen Hatalar”, *Yeni Sabah*, 9 Ekim 1948.
- ULUNAY, “Otel Derdi ve Turizm”, *Yeni Sabah*, 10 Ekim 1948.
- ULUNAY, “Sivri Bıçak”, *Yeni Sabah*, 11 Ekim 1948.
- ULUNAY, “Meded! Yâ Lûtfi Kırdar”, *Yeni Sabah*, 12 Ekim 1948.
- ULUNAY, “Kurban Bayramı”, *Yeni Sabah*, 13 Ekim 1948.
- ULUNAY, “Ara Seçimleri”, *Yeni Sabah*, 17 Ekim 1948.
- ULUNAY, “Bir Sinir Rekoru”, *Yeni Sabah*, 18 Ekim 1948.
- ULUNAY, “Seçimden Sonra”, *Yeni Sabah*, 19 Ekim 1948.
- ULUNAY, “Yine mi?”, *Yeni Sabah*, 20 Ekim 1948.
- ULUNAY, “Bir Ta’mim Dolayısıyla”, *Yeni Sabah*, 23 Ekim 1948.
- ULUNAY, “Ekim”, *Yeni Sabah*, 24 Ekim 1948.
- ULUNAY, “Yanlış Kararlar”, *Yeni Sabah*, 25 Ekim 1948.
- ULUNAY, “Kalem Buhrânı”, *Yeni Sabah*, 26 Ekim 1948.
- ULUNAY, “Pavli Adasının Kurtuluşu”, *Yeni Sabah*, 27 Ekim 1948.
- ULUNAY, “Bir Kaçakçılık Hâdisesi”, *Yeni Sabah*, 29 Ekim 1948.
- ULUNAY, “Trumanın Mesajı”, *Yeni Sabah*, 31 Ekim 1948.

- ULUNAY, “Kazânın Mesuliyeti”, *Yeni Sabah*, 1 Kasım 1948.
- ULUNAY, “Dinamit”, *Yeni Sabah*, 2 Kasım 1948.
- ULUNAY, “İlmin Yüksek Sesi”, *Yeni Sabah*, 3 Kasım 1948.
- ULUNAY, “Kazaya Rıza”, *Yeni Sabah*, 5 Kasım 1948.
- ULUNAY, “Demokrasinin Keyfi”, *Yeni Sabah*, 6 Kasım 1948.
- ULUNAY, “Tabanca, Bıçak, Rakı”, *Yeni Sabah*, 7 Kasım 1948.
- ULUNAY, “Yine Ara Seçimler Dedikodusu”, *Yeni Sabah*, 8 Kasım 1948.
- ULUNAY, “Demokrasi ve Dayak”, *Yeni Sabah*, 9 Kasım 1948.
- ULUNAY, “Otomobiller”, *Yeni Sabah*, 10 Kasım 1948.
- ULUNAY, “Lüzumsuz Bir Teşebbüs”, *Yeni Sabah*, 11 Kasım 1948.
- ULUNAY, “Maalesef”, *Yeni Sabah*, 12 Kasım 1948.
- ULUNAY, “Ey Kimsesiz Âvâre Çocuklar”, *Yeni Sabah*, 13 Kasım 1948.
- ULUNAY, “Acı Bir İtiraf”, *Yeni Sabah*, 14 Kasım 1948.
- ULUNAY, “Lakırdı Kıtılığında Asmalar Budayım”, *Yeni Sabah*, 15 Kasım 1948.
- ULUNAY, “İstanbul’da Ekmeğin Pahalı Olması”, *Yeni Sabah*, 16 Kasım 1948.
- ULUNAY, “Belâ!..”, *Yeni Sabah*, 17 Kasım 1948.
- ULUNAY, “İnsan, Hayvan ve Şeker”, *Yeni Sabah*, 18 Kasım 1948.
- ULUNAY, “Kömür Derdi!”, *Yeni Sabah*, 19 Kasım 1948.
- ULUNAY, “Belediyeyi Lağvedelim”, *Yeni Sabah*, 20 Kasım 1948.
- ULUNAY, “5000 Traktör”, *Yeni Sabah*, 22 Kasım 1948.
- ULUNAY, “Mevlânâ!”, *Yeni Sabah*, 24 Kasım 1948.
- ULUNAY, “Rejimi Tanıtmak”, *Yeni Sabah*, 28 Kasım 1948.
- ULUNAY, “Hayat Pahalılığı ve Verem”, *Yeni Sabah*, 29 Kasım 1948.
- ULUNAY, “İspor Centilmen Harcıdır”, *Yeni Sabah*, 30 Kasım 1948.
- ULUNAY, “Varan İki”, *Yeni Sabah*, 1 Aralık 1948.
- ULUNAY, “Onlar Alışık”, *Yeni Sabah*, 2 Aralık 1948.
- ULUNAY, “Gazeteciliğin Hakkı”, *Yeni Sabah*, 3 Aralık 1948.
- ULUNAY, “Maiyeti Koruma Kaygusu”, *Yeni Sabah*, 4 Aralık 1948.
- ULUNAY, “Dehşet!”, *Yeni Sabah*, 5 Aralık 1948.
- ULUNAY, “Kaçırılan Fırsat”, *Yeni Sabah*, 7 Aralık 1948.
- ULUNAY, “Kömür Yok”, *Yeni Sabah*, 8 Aralık 1948.
- ULUNAY, “Buyurun Cenaze Namazına”, *Yeni Sabah*, 9 Aralık 1948.

- ULUNAY, “Yok, Yok, Yok!..”, *Yeni Sabah*, 10 Aralık 1948.
- ULUNAY, “Emniyet Mes’esi”, *Yeni Sabah*, 11 Aralık 1948.
- ULUNAY, “Sıhhat Mes’esi”, *Yeni Sabah*, 14 Aralık 1948.
- ULUNAY, “İktidarı Temellük ve Demokrasi”, *Yeni Sabah*, 15 Aralık 1948.
- ULUNAY, “Hava ile Yaşıyoruz”, *Yeni Sabah*, 16 Aralık 1948.
- ULUNAY, “Yine Kömür”, *Yeni Sabah*, 17 Aralık 1948.
- ULUNAY, “Öyle Değil Beyim!”, *Yeni Sabah*, 18 Aralık 1948.
- ULUNAY, “Asrî İhtiyaçlar”, *Yeni Sabah*, 18 Aralık 1948.
- ULUNAY, “Yaşasın Lodos”, *Yeni Sabah*, 20 Aralık 1948.
- ULUNAY, “Nankör Politika”, *Yeni Sabah*, 21 Aralık 1948.
- ULUNAY, “Mumlu Konferanstan İlham”, *Yeni Sabah*, 22 Aralık 1948.
- ULUNAY, “Sultanahmed Camii ve Yangın”, *Yeni Sabah*, 13 Ocak 1950.
- ULUNAY, “Münâcât”, *Yeni Sabah*, 14 Ocak 1950.
- ULUNAY, “Husûsî Teşebbüslerde İki Mevzu”, *Yeni Sabah*, 16 Ocak 1950.
- ULUNAY, “Kıbrıs”, *Yeni Sabah*, 17 Ocak 1950.
- ULUNAY, “Umûmî Afv”, *Yeni Sabah*, 18 Ocak 1950.
- ULUNAY, “Bir Dramın İç Yüzü”, *Yeni Sabah*, 20 Ocak 1950.
- ULUNAY, “Dış Ticaret Muvâzenemiz”, *Yeni Sabah*, 21 Ocak 1950.
- ULUNAY, “Akıllı Deliler”, *Yeni Sabah*, 24 Ocak 1950.
- ULUNAY, “Kağıt Kavafları”, *Yeni Sabah*, 25 Ocak 1950.
- ULUNAY, “Yine Fatih’in Heykeli”, *Yeni Sabah*, 26 Ocak 1950.
- ULUNAY, “Tahrib Zevki”, *Yeni Sabah*, 28 Ocak 1950.
- ULUNAY, “İstanbul Limanı”, *Yeni Sabah*, 31 Ocak 1950.
- ULUNAY, “Denizler Geçer, Çayda Boğuluruz!”, *Yeni Sabah*, 1 Şubat 1950.
- ULUNAY, “Mösyö Prost Geldi”, *Yeni Sabah*, 2 Şubat 1950.
- ULUNAY, “Yol Davamız”, *Yeni Sabah*, 3 Şubat 1950.
- ULUNAY, “İşsiz Doktor Olur mu?”, *Yeni Sabah*, 4 Şubat 1950.
- ULUNAY, “Tıkanıklığı Önleme Tedbirleri”, *Yeni Sabah*, 6 Şubat 1950.
- ULUNAY, “Günün En Mühim Mes’esi”, *Yeni Sabah*, 8 Şubat 1950.
- ULUNAY, “Bir İtiraz Karşısında”, *Yeni Sabah*, 10 Şubat 1950.
- ULUNAY, “Vatandaşın Isınma Hakkı”, *Yeni Sabah*, 11 Şubat 1950.
- ULUNAY, “Fuhş ile Mücadele”, *Yeni Sabah*, 13 Şubat 1950.

- ULUNAY, “Bir Şef Aranıyor!”, *Yeni Sabah*, 14 Şubat 1950.
- ULUNAY, “Doktor Okuyucumla Hasbühâl”, *Yeni Sabah*, 17 Şubat 1950.
- ULUNAY, “Âyinesi İştir Kişinin...”, *Yeni Sabah*, 19 Şubat 1950.
- ULUNAY, “Dilencilerle Mücadele”, *Yeni Sabah*, 20 Şubat 1950.
- ULUNAY, “Misafir Kabulüne Hazırlık ”, *Yeni Sabah*, 23 Şubat 1950.
- ULUNAY, “Kıyamet”, *Yeni Sabah*, 25 Şubat 1950.
- ULUNAY, “Bun Sonu Ne Olacak?”, *Yeni Sabah*, 28 Şubat 1950.
- ULUNAY, “Kuruçeşme’den Sonra Kuzguncuk”, *Yeni Sabah*, 7 Mart 1950.
- ULUNAY, “Tabiatla Mücadele Edemiyoruz”, *Yeni Sabah*, 8 Mart 1950.
- ULUNAY, “Araba Kırılınca...”, *Yeni Sabah*, 10 Mart 1950.
- ULUNAY, “Acı Hakikatler”, *Yeni Sabah*, 19 Mart 1950.
- ULUNAY, “Büyük Adamlar ve Resimleri”, *Yeni Sabah*, 20 Mart 1950.
- ULUNAY, “Süt Mes’esi”, *Yeni Sabah*, 21 Mart 1950.
- ULUNAY, “Modern Lale Devri”, *Yeni Sabah*, 22 Mart 1950.
- ULUNAY, “Bir İstihâle Daha”, *Yeni Sabah*, 23 Mart 1950.
- ULUNAY, “Belediyenin Islâhı”, *Yeni Sabah*, 25 Mart 1950.
- ULUNAY, “Züğürt Tesellisi”, *Yeni Sabah*, 27 Mart 1950.
- ARI, “Pazar Sohbetleri ‘Seyahat ve Siyaset-Lakırdı Fırtınaları-Zenginin Malı, Züğürdün Çenesi-Hastalara Mahsus Ekmek-Bitaraf Gazete’ ”, *Yeni Sabah*, 7 Ağustos 1950.
- ARI, “Pazar Sohbetleri ‘İstikbal ve İstiskal-İstanbul Radyosu ve Kış Programı-Yüksek Sosyete-Gülcemalin Akıbeti’ ”, *Yeni Sabah*, 8 Ekim 1950.
- ARI, “Pazar Sohbetleri ‘En Ufağı Kan Kırmızı-Uçakta Doğum-Uçan Daireler-Tütüne Dair’ ”, *Yeni Sabah*, 15 Ekim 1950.
- ARI, “Pazar Sohbetleri ‘Tevcîh-i Vecih-Bu Arslana Dokunmayın-Şehir Tiyatrosunda Artist Seçimi-Yaralılar Bereliler...’”, *Yeni Sabah*, 29 Ekim 1950.
- ARI, “Pazar Sohbetleri ‘Randevular Baskınlar-Dayak Taraftarları-Fasid Daire-Lüzumsuz Bakanlıklar’ ”, *Yeni Sabah*, 12 Kasım 1950.
- ARI, “Pazar Sohbetleri ‘Bir Ölüm Hâdisesi-Keklik İhracı-Dedikodu Mevzuları-Yaşayan Ölümler...’ ”, *Yeni Sabah*, 19 Kasım 1950.

ARI, "Pazar Sohbetleri 'Bakmıyor Çeşm-i Siyâââh-Sû-i İstismal, Suyu İstimal-Fırtına ve Yavruları-Russel Dorr'un Tüfeği-Taşlık Mes'elesi' ", *Yeni Sabah*, 26 Kasım 1950.

ARI, "Pazar Sohbetleri 'Unutkanlık-Bir İstifa-Baskın Hâdisesi-Tramvaylar Kalkıyor-Anafor...' ", *Yeni Sabah*, 3 Aralık 1950.

ARI, "Pazar Sohbetleri 'Son Hâdiseler Münasebetiyle-Bir Haber ve Bir Rücu'-Dedikodu ve Mazeret-Deliler Geliyor' ", *Yeni Sabah*, 10 Aralık 1950.

ARI, "Pazar Sohbetleri 'Örtünün Tamiri-Hazırlık-İkinci Tasa-Filler ve Envai-Savarona ve İnceleme' ", *Yeni Sabah*, 24 Aralık 1950.

5. Salon

ULUNAY, "İstanbul Bir Çiçek Bahçesi İdi", *Salon*, 15 Ocak 1948, Sayı:6.

ULUNAY, "Dinle..Tanburun Enînin..", *Salon*, 1 Şubat 1948, Sayı:7.

ULUNAY, "Semai Kahveleri", *Salon*, 15 Şubat 1948, Sayı:8.

ULUNAY, "Ney ve Mevlevî", *Salon*, 1 Mart 1948, Sayı:9.

ULUNAY, "İnsan Bülbüller", *Salon*, 15 Mart 1948, Sayı:10.

ULUNAY, "Esdi Nesîm-i Nev Bahâr...", *Salon*, 1 Nisan 1948, Sayı:11.

ULUNAY, "Bülbüllerin Gülleri", *Salon*, 1 Mayıs 1948, Sayı:12.

ULUNAY, "Cami Güvercinleri", *Salon*, 15 Mayıs 1948, Sayı:14.

ULUNAY, "Sahiller Âlemler", *Salon*, 1 Temmuz 1948, Sayı:17.

ULUNAY, "Keyif Erbabı", *Salon*, 15 Temmuz 1948, Sayı:18.

ULUNAY, "Bedesten ve Hâcegileri", *Salon*, 1 Ağustos 1948, Sayı:19.

ULUNAY, "Perili Evler", *Salon*, 15 Ağustos 1948, Sayı:20.

ULUNAY, "Kurban Bayramı", *Salon*, 15 Ekim 1948, Sayı:24.

ULUNAY, "Kuşlar ve Kuş Meraklıları", *Salon*, 15 Kasım 1948, Sayı:26.

ULUNAY, "Horoz Döğüşü", *Salon*, 1 Aralık 1948, Sayı:27.

ULUNAY, "Türk Yemeği", *Salon*, 15 Aralık 1948, Sayı:28.

ULUNAY, "Deliler, Meczublar", *Salon*, 15 Ocak 1949, Sayı:30.

ULUNAY, "Uğurlu, Uğursuz!", *Salon*, 15 Şubat 1949, Sayı:32.

ULUNAY, "Meraklar, Meraklılar...", *Salon*, 1 Mart 1949, Sayı:33.

ULUNAY, "Nazar", *Salon*, 15 Mart 1949, Sayı:15.

- ULUNAY, “Mirasyediliğe Dair”, *Salon*, 1 Nisan 1949, Sayı:35.
- ULUNAY, “Bahar ve Kâğıthane”, *Salon*, 1 Mayıs 1949, Sayı:37.
- ULUNAY, “Pehlivanlar ve Hatıraları”, *Salon*, 1 Haziran 1949, Sayı:39.
- ULUNAY, “Ramazan Sergileri”, *Salon*, 15 Temmuz 1949, Sayı:42.
- ULUNAY, “Nam-ı Diğer Mektebî Sultânî”, *Salon*, 1 Eylül 1949, Sayı:45

6. Milliyet

- ULUNAY, “Yeni Sene”, *Milliyet*, 1 Ocak 1953.
- ULUNAY, “Radyo ve Yılbaşı Gecesi”, *Milliyet*, 2 Ocak 1953.
- ULUNAY, “Kuran-ı Kerim’in Tercemesi”, *Milliyet*, 3 Ocak 1953.
- ULUNAY, “Dilimiz Türkçedir”, *Milliyet*, 4 Ocak 1953.
- ULUNAY, “Hapishanelerin Islahı”, *Milliyet*, 5 Ocak 1953.
- ULUNAY, “Haftalara Dair”, *Milliyet*, 6 Ocak 1953.
- ULUNAY, “Trenlerde Asayiş”, *Milliyet*, 8 Ocak 1953.
- ULUNAY, “Medeni Kanunda Ta’dilât”, *Milliyet*, 9 Ocak 1953.
- ULUNAY, “Bu Kadarı Fazla”, *Milliyet*, 10 Ocak 1953.
- ULUNAY, “Avcılara Müjde”, *Milliyet*, 12 Ocak 1953.
- ULUNAY, “Döğüşlü Spor”, *Milliyet*, 13 Ocak 1953.
- ULUNAY, “Şairler ve Mezarları”, *Milliyet*, 14 Ocak 1953.
- ULUNAY, “Meçhul Asker”, *Milliyet*, 15 Ocak 1953.
- ULUNAY, “Yâ Rab! Radyonun Sahibi Nerde ?”, *Milliyet*, 19 Ocak 1953.
- ULUNAY, “Tavuk Neslinin Islahı”, *Milliyet*, 20 Ocak 1953.
- ULUNAY, “Yağma Türk Tarihi !”, *Milliyet*, 21 Ocak 1953.
- ULUNAY, “Merhamet Avcıları”, *Milliyet*, 22 Ocak 1953.
- ULUNAY, “Süt İşî Daha Fena Olacak”, *Milliyet*, 24 Ocak 1953.
- ULUNAY, “İzdiham Faciası”, *Milliyet*, 27 Ocak 1953.
- ULUNAY, “Derdler ve Dert Ortaklığı”, *Milliyet*, 31 Ocak 1953.
- ULUNAY, “Mal Sahibi-Kiracı Çıkmazı”, *Milliyet*, 2 Şubat 1953.
- ULUNAY, “Para ve Saadet”, *Milliyet*, 4 Şubat 1953.
- ULUNAY, “Orman Mersiyesi”, *Milliyet*, 5 Şubat 1953.
- ULUNAY, “Fuhuş Pazarı”, *Milliyet*, 9 Şubat 1953.

- ULUNAY, “Uzun Çarşı Baştan Başa”, *Milliyet*, 10 Şubat 1953.
- ULUNAY, “Beyaz Zehir Yılanları”, *Milliyet*, 11 Şubat 1953.
- ULUNAY, “Cesâret Kanunu”, *Milliyet*, 13 Şubat 1953.
- ULUNAY, “Ecel Gerdûneleri”, *Milliyet*, 14 Şubat 1953.
- ULUNAY, “Hayvanları Koruma”, *Milliyet*, 16 Şubat 1953.
- ULUNAY, “Bir İhmalin Telafisi”, *Milliyet*, 17 Şubat 1953.
- ULUNAY, “Bir Firar Münasebeti ile”, *Milliyet*, 18 Şubat 1953.
- ULUNAY, “Kevser Havuzları”, *Milliyet*, 19 Şubat 1953.
- ULUNAY, “Hayvan Neslinin Islahı”, *Milliyet*, 23 Şubat 1953.
- ULUNAY, “Hâlâ Mahrumiyet Bölgesi”, *Milliyet*, 24 Şubat 1953.
- ULUNAY, “Amme Hizmetlerinde İstiklal”, *Milliyet*, 26 Şubat 1953.
- ULUNAY, “40 Sene Hapis”, *Milliyet*, 2 Mart 1953.
- ULUNAY, “Va’deli Nezaket”, *Milliyet*, 3 Mart 1953.
- ULUNAY, “Atilla ve Türk Filmcileri”, *Milliyet*, 5 Mart 1953.
- ULUNAY, “Ölüyor, Ölecek, Öldü...”, *Milliyet*, 7 Mart 1953.
- ULUNAY, “Bir Lûgat Kitabı İhtiyacı”, *Milliyet*, 10 Mart 1953.
- ULUNAY, “Sahte Gazeteciler”, *Milliyet*, 11 Mart 1953.
- ULUNAY, “Daimi Encümen Raporu”, *Milliyet*, 13 Mart 1953.
- ULUNAY, “Mesireler ve Hususiyetleri”, *Milliyet*, 14 Mart 1953.
- ULUNAY, “Yine Cezaevleri”, *Milliyet*, 16 Mart 1953.
- ULUNAY, “Kuduz Şakaya Gelmez”, *Milliyet*, 17 Mart 1953.
- ULUNAY, “İzaha Ne Hâcet!”, *Milliyet*, 18 Mart 1953.
- ULUNAY, “Yine Balıkesir”, *Milliyet*, 20 Mart 1953.
- ULUNAY, “Bıktık Artık”, *Milliyet*, 21 Mart 1953.
- ULUNAY, “Ajans ve Radyo”, *Milliyet*, 25 Mart 1953.
- ULUNAY, “Küçük Görülen Bir Meslek”, *Milliyet*, 26 Mart 1953.
- ULUNAY, “Yine O Maraz”, *Milliyet*, 31 Mart 1953.
- ULUNAY, “Râhib ve Râhibe Mektepleri”, *Milliyet*, 2 Nisan 1953.
- ULUNAY, “Fetih Neşideleri”, *Milliyet*, 3 Nisan 1953.
- ULUNAY, “İstanbul’un İsmi”, *Milliyet*, 4 Nisan 1953.
- ULUNAY, “Lala Paşa”, *Milliyet*, 6 Nisan 1953.
- ULUNAY, “Milli Matem ve Radyo”, *Milliyet*, 8 Nisan 1953.

- ULUNAY, “Herkesin Bildiği Sır”, *Milliyet*, 11 Nisan 1953.
- ULUNAY, “İflas Eden Kehanet”, *Milliyet*, 14 Nisan 1953.
- ULUNAY, “Yapabilmek İstemektir”, *Milliyet*, 16 Nisan 1953.
- ULUNAY, “Güreşlerden İlham”, *Milliyet*, 21 Nisan 1953.
- ULUNAY, “İdeal ve İmar”, *Milliyet*, 23 Nisan 1953.
- ULUNAY, “Sahilleri de Benzetiyoruz”, *Milliyet*, 28 Nisan 1953.
- ULUNAY, “Sukut Eden Hayaller”, *Milliyet*, 30 Nisan 1953.
- ULUNAY, “Türkiye’de Hâkimler Var”, *Milliyet*, 1 Mayıs 1953.
- ULUNAY, “Süt Meselesi Devlet İşidir”, *Milliyet*, 6 Mayıs 1953.
- ULUNAY, “Fâtih’in Üniversitesi”, *Milliyet*, 11 Mayıs 1953.
- ULUNAY, “Kovun Şu Dürzüleri!”, *Milliyet*, 12 Mayıs 1953.
- ULUNAY, “Artist Dilenciler”, *Milliyet*, 13 Mayıs 1953.
- ULUNAY, “Hayat Pahalılığı”, *Milliyet*, 15 Mayıs 1953.
- ULUNAY, “Kökünden Kopan Fideler”, *Milliyet*, 19 Mayıs 1953.
- ULUNAY, “Câmi Hırsızları”, *Milliyet*, 20 Mayıs 1953.
- ULUNAY, “Fatih’in Büstü”, *Milliyet*, 28 Mayıs 1953.
- ULUNAY, “Fatih’in Türbesini Ziyaret”, *Milliyet*, 29 Mayıs 1953.
- ULUNAY, “İstanbul Fethi ve Akisleri”, *Milliyet*, 2 Haziran 1953.
- ULUNAY, “Türk Dil Kurumunun Bir Mektubu”, *Milliyet*, 3 Haziran 1953.
- ULUNAY, “Cinayet ve Mazeret”, *Milliyet*, 4 Haziran 1953.
- ULUNAY, “Bir Demokrasi Dersi”, *Milliyet*, 5 Haziran 1953.
- ULUNAY, “Armudun Sapı, Üzümün Çöpü”, *Milliyet*, 6 Haziran 1953.
- ULUNAY, “Maraz ve İlacı”, *Milliyet*, 8 Haziran 1953.
- ULUNAY, “Eksiltme Kanunu ve İmar”, *Milliyet*, 10 Haziran 1953.
- ULUNAY, “Bir İstatistik Münasebeti ile”, *Milliyet*, 11 Haziran 1953.
- ULUNAY, “Zamane Münasebetsizlikleri”, *Milliyet*, 16 Haziran 1953.
- ULUNAY, “Halk Adaleti”, *Milliyet*, 17 Haziran 1953.
- ULUNAY, “Güzellik Müsabakaları”, *Milliyet*, 19 Haziran 1953.
- ULUNAY, “Bir Hürriyet Kurbanı”, *Milliyet*, 20 Haziran 1953.
- ULUNAY, “Çiftçi Nasıl Korunur”, *Milliyet*, 23 Haziran 1953.
- ULUNAY, “Lüzumsuz Bir Özenti”, *Milliyet*, 4 Ekim 1954.
- ULUNAY, “Mevki Farkı”, *Milliyet*, 6 Ekim 1954.

- ULUNAY, “Bir Sergi Dolayısıyla”, *Milliyet*, 7 Ekim 1954.
- ULUNAY, “Şekspiromani”, *Milliyet*, 8 Ekim 1954.
- ULUNAY, “Sosyete Prensesleri ve Tasaları”, *Milliyet*, 9 Ekim 1954.
- ULUNAY, “Mevlidle Oynamayım”, *Milliyet*, 10 Ekim 1954.
- ULUNAY, “Klasik Türk Musikî Konseri”, *Milliyet*, 11 Ekim 1954.
- ULUNAY, “Molyer ve Biz”, *Milliyet*, 12 Ekim 1954.
- ULUNAY, “Radyoda Yeni Huzursuzluk”, *Milliyet*, 13 Ekim 1954.
- ULUNAY, “Hanım Efendi”, *Milliyet*, 14 Ekim 1954.
- ULUNAY, “Tanınmış San’atkârlar”, *Milliyet*, 16 Ekim 1954.
- ULUNAY, “Manavgat Faciası”, *Milliyet*, 17 Ekim 1954.
- ULUNAY, “Cezaevlerini Islah”, *Milliyet*, 18 Ekim 1954.
- ULUNAY, “Arabalar Kırıldıktan Sonra”, *Milliyet*, 19 Ekim 1954.
- ULUNAY, “bir Mesen Yok mu?”, *Milliyet*, 20 Ekim 1954.
- ULUNAY, “Dolmuşlar”, *Milliyet*, 21 Ekim 1954.
- ULUNAY, “Kıymetini Bilmediğimiz Servetler”, *Milliyet*, 22 Ekim 1954.
- ULUNAY, “Bir iddia Münasebetiyle”, *Milliyet*, 23 Ekim 1954.
- ULUNAY, “Rüşdü Bey! Bitleniyoruz...”, *Milliyet*, 24 Ekim 1954.
- ULUNAY, “Bir Kalem Emekdârı İçin”, *Milliyet*, 25 Ekim 1954.
- ULUNAY, “Düzme İsâ”, *Milliyet*, 27 Ekim 1954.
- ULUNAY, “Macera Peşinde...”, *Milliyet*, 30 Ekim 1954.
- ULUNAY, “Kadir Bilmezlik”, *Milliyet*, 31 Ekim 1954.
- ULUNAY, “Yayılan Taun”, *Milliyet*, 1 Kasım 1954.
- ULUNAY, “Hayal Oyunu”, *Milliyet*, 2 Kasım 1954.
- ULUNAY, “Bir Hâl Çâresi”, *Milliyet*, 4 Kasım 1954.
- ULUNAY, “Daha Ne Bekliyoruz”, *Milliyet*, 5 Kasım 1954.
- ULUNAY, “Bunlar Ne Biçim Gazeteci”, *Milliyet*, 6 Kasım 1954.
- ULUNAY, “Cinayetler ve Ötesi”, *Milliyet*, 7 Kasım 1954.
- ULUNAY, “Para, Para, Para...”, *Milliyet*, 8 Kasım 1954.
- ULUNAY, “Tuhafdır Hâl-i Âlem”, *Milliyet*, 9 Kasım 1954.
- ULUNAY, “Ay İsimleri”, *Milliyet*, 12 Kasım 1954.
- ULUNAY, “Dünya Dedikoduları”, *Milliyet*, 13 Kasım 1954.
- ULUNAY, “Bir Salgın”, *Milliyet*, 14 Kasım 1954.

- ULUNAY, “Sarkıntılık ve Saldırganlık”, *Milliyet*, 15 Kasım 1954.
- ULUNAY, “Konser Salonu İhtiyacı”, *Milliyet*, 16 Kasım 1954.
- ULUNAY, “17 Aralık 1954”, *Milliyet*, 18 Kasım 1954.
- ULUNAY, “Dürüstlük Hakkı”, *Milliyet*, 19 Kasım 1954.
- ULUNAY, “Tarihe Mersiye”, *Milliyet*, 21 Kasım 1954.
- ULUNAY, “Dayak Faslı”, *Milliyet*, 22 Kasım 1954.
- ULUNAY, “Yanlış Kitaplar”, *Milliyet*, 24 Kasım 1954.
- ULUNAY, “Spor ve Ötesi”, *Milliyet*, 26 Kasım 1954.
- ULUNAY, “Adam Sen de...”, *Milliyet*, 28 Kasım 1954.
- ULUNAY, “Bari Kalanları Kurtaralım”, *Milliyet*, 30 Kasım 1954.
- ULUNAY, “Tekel Zamları”, *Milliyet*, 1 Aralık 1954.
- ULUNAY, “Gölge Etme...”, *Milliyet*, 2 Aralık 1954.
- ULUNAY, “Aferin Aşçı Başı”, *Milliyet*, 3 Aralık 1954.
- ULUNAY, “Mevcûd Nâ Mevcûd!”, *Milliyet*, 4 Aralık 1954.
- ULUNAY, “Deli Olmak İşden Değil!”, *Milliyet*, 5 Aralık 1954.
- ULUNAY, “Çorap Söküğü”, *Milliyet*, 7 Aralık 1954.
- ULUNAY, “Fatih’in Kaftanı Rezaleti”, *Milliyet*, 8 Aralık 1954.
- ULUNAY, “Kaybolan Kızlar”, *Milliyet*, 9 Aralık 1954.
- ULUNAY, “Tarihimizi Çiğneten Mes’ul Kim?”, *Milliyet*, 10 Aralık 1954.
- ULUNAY, “Âşıkların Bayramı”, *Milliyet*, 11 Aralık 1954.
- ULUNAY, “Bunun Neresi Taslak?”, *Milliyet*, 12 Aralık 1954.
- ULUNAY, “Yesâri Asım İstifa Etti”, *Milliyet*, 13 Aralık 1954.
- ULUNAY, “Tatsızlık”, *Milliyet*, 15 Aralık 1954.
- ULUNAY, “Karikatür”, *Milliyet*, 16 Aralık 1954.
- ULUNAY, “Yeni Mazeretler”, *Milliyet*, 18 Aralık 1954.
- ULUNAY, “Ramazanoğluna Mektup”, *Milliyet*, 19 Aralık 1954.
- ULUNAY, “Biraz Neşe Yok mu?”, *Milliyet*, 20 Aralık 1954.
- ULUNAY, “Kıtâl Başlıyor”, *Milliyet*, 21 Aralık 1954.
- ULUNAY, “Spor ve Ayva”, *Milliyet*, 23 Aralık 1954.
- ULUNAY, “Ey Kimsesiz Avare Torikler”, *Milliyet*, 24 Aralık 1954.
- ULUNAY, “Samsonun Ölümü”, *Milliyet*, 25 Aralık 1954.
- ULUNAY, “Beklenen Şarkı”, *Milliyet*, 26 Aralık 1954.

- ULUNAY, “Devası Olmayan Maraz”, *Milliyet*, 27 Aralık 1954.
- ULUNAY, “Albüm, Ampül, Tretuvar(vs.)”, *Milliyet*, 28 Aralık 1954.
- ULUNAY, “Kahkahalarla Ağlayan Adam”, *Milliyet*, 29 Aralık 1954.
- ULUNAY, “Müzeyyen Senar Hasreti”, *Milliyet*, 30 Aralık 1954.
- ULUNAY, “Yılbaşı ve Radyo”, *Milliyet*, 2 Ocak 1955.
- ULUNAY, “Neden Bülbül Fegan İtmez!”, *Milliyet*, 4 Ocak 1955.
- ULUNAY, “Dehşet”, *Milliyet*, 5 Ocak 1955.
- ULUNAY, “Diyanet İşlerinin Bir Tamimi”, *Milliyet*, 6 Ocak 1955.
- ULUNAY, “Çimento ve Karaborsa”, *Milliyet*, 8 Ocak 1955.
- ULUNAY, “Bilardo Kolposu”, *Milliyet*, 9 Ocak 1955.
- ULUNAY, “Çizme ve Yukarısı!..”, *Milliyet*, 11 Ocak 1955.
- ULUNAY, “Verem Haftası ve Tükürük”, *Milliyet*, 12 Ocak 1955.
- ULUNAY, “İrak’a Giden Musiki Heyeti”, *Milliyet*, 14 Ocak 1955.
- ULUNAY, “Diyanet İşleri Reisliğinin Tavzihi”, *Milliyet*, 15 Ocak 1955.
- ULUNAY, “Ramazanoğlu Ne Oldu?”, *Milliyet*, 16 Ocak 1955.
- ULUNAY, “İntizam Düşmanlığı”, *Milliyet*, 18 Ocak 1955.
- ULUNAY, “Çocuğun Hakkı”, *Milliyet*, 19 Ocak 1955.
- ULUNAY, “Liseliler Haklıdır”, *Milliyet*, 20 Ocak 1955.
- ULUNAY, “Güneş Herkes İçindir”, *Milliyet*, 21 Ocak 1955.
- ULUNAY, “Kuruçeşme Depoları”, *Milliyet*, 22 Ocak 1955.
- ULUNAY, “Diplomasi Lisânı”, *Milliyet*, 23 Ocak 1955.
- ULUNAY, “Görünür Kaza”, *Milliyet*, 24 Ocak 1955.
- ULUNAY, “İlaç Yok”, *Milliyet*, 25 Ocak 1955.
- ULUNAY, “Grizu Patlaması”, *Milliyet*, 27 Ocak 1955.
- ULUNAY, “Filmciliğimiz”, *Milliyet*, 28 Ocak 1955.
- ULUNAY, “Zarf ile Mazruf”, *Milliyet*, 29 Ocak 1955.
- ULUNAY, “Son Kaza Münasebeti ile”, *Milliyet*, 30 Ocak 1955.
- ULUNAY, “Merhametten Maraz!”, *Milliyet*, 31 Ocak 1955.
- ULUNAY, “Şeker Muamması”, *Milliyet*, 2 Şubat 1955.
- ULUNAY, “Kira Meselesi Vâzih Değil”, *Milliyet*, 4 Şubat 1955.
- ULUNAY, “Şımarıklar ve Hayranları”, *Milliyet*, 5 Şubat 1955.
- ULUNAY, “Şekerleme”, *Milliyet*, 6 Şubat 1955.

- ULUNAY, “Müstehcen Ne Kelime?”, *Milliyet*, 7 Şubat 1955.
- ULUNAY, “Gazetecilik Bu Mudur?”, *Milliyet*, 8 Şubat 1955.
- ULUNAY, “Ayaklar Baş Olursa”, *Milliyet*, 9 Şubat 1955.
- ULUNAY, “Bu Kaçıncı Bu?”, *Milliyet*, 10 Şubat 1955.
- ULUNAY, “Üstadlar, Profesörler, Doçentler...”, *Milliyet*, 12 Şubat 1955.
- ULUNAY, “İstiska Marazı...”, *Milliyet*, 13 Şubat 1955.
- ULUNAY, “Saray Eşyası”, *Milliyet*, 17 Şubat 1955.
- ULUNAY, “Politika Figüranları”, *Milliyet*, 18 Şubat 1955.
- ULUNAY, “Sosyete, Partuz, Şantaj”, *Milliyet*, 19 Şubat 1955.
- ULUNAY, “Senede 30 Milyon”, *Milliyet*, 21 Şubat 1955.
- ULUNAY, “Son Darbe”, *Milliyet*, 23 Şubat 1955.
- ULUNAY, “Devşirmeler”, *Milliyet*, 26 Şubat 1955.
- ULUNAY, “Nezakat ve Tevazu”, *Milliyet*, 1 Mart 1955.
- ULUNAY, “İlaç Yokluğuna Bir Çare”, *Milliyet*, 2 Mart 1955.
- ULUNAY, “Radyo ve Ücretleri”, *Milliyet*, 3 Mart 1955.
- ULUNAY, “Çıkmaz Sokak”, *Milliyet*, 4 Mart 1955.
- ULUNAY, “Karaborsa ve Karne”, *Milliyet*, 6 Mart 1955.
- ULUNAY, “İmzasız Okuyucuma Cevap”, *Milliyet*, 8 Mart 1955.
- ULUNAY, “Rüşvet”, *Milliyet*, 9 Mart 1955.
- ULUNAY, “Tahsil Var Tahsilât Yok”, *Milliyet*, 10 Mart 1955.
- ULUNAY, “Denizcilik Bankası Emre Amade!”, *Milliyet*, 12 Mart 1955.
- ULUNAY, “Bir Katl-i Âm!”, *Milliyet*, 13 Mart 1955.
- ULUNAY, “Kaçırılan Fırsat”, *Milliyet*, 14 Mart 1955.
- ULUNAY, “Saadetin Sırrı”, *Milliyet*, 16 Mart 1955.
- ULUNAY, “Arena Devri”, *Milliyet*, 18 Mart 1955.
- ULUNAY, “San’at ve Telâkkisi”, *Milliyet*, 20 Mart 1955.
- ULUNAY, “Şeker Sıkıntısı Giderilemez”, *Milliyet*, 22 Mart 1955.
- ULUNAY, “Bir Köpek için...”, *Milliyet*, 23 Mart 1955.
- ULUNAY, “İçimizdeki Tehlike”, *Milliyet*, 24 Mart 1955.
- ULUNAY, “Haddini Bilmeyenler”, *Milliyet*, 25 Mart 1955.
- ULUNAY, “Bayrağım!..”, *Milliyet*, 26 Mart 1955.
- ULUNAY, “Ebu Cehlin Hezeyanı”, *Milliyet*, 30 Mart 1955.

- ULUNAY, “Boynunu Bükten Güller”, *Milliyet*, 31 Mart 1955.
- ULUNAY, “Kira Meselesinde Ölü Nokta”, *Milliyet*, 1 Nisan 1955.
- ULUNAY, “Deli Gönül”, *Milliyet*, 2 Nisan 1955.
- ULUNAY, “Bir Anlayışsızlık Şâheseri”, *Milliyet*, 3 Nisan 1955.
- ULUNAY, “Soyguncu Hamallar”, *Milliyet*, 4 Nisan 1955.
- ULUNAY, “Tarih ve İcabları”, *Milliyet*, 7 Nisan 1955.
- ULUNAY, “Yerli Traktör”, *Milliyet*, 8 Nisan 1955.
- ULUNAY, “Av Partisi Münasebeti ile”, *Milliyet*, 9 Nisan 1955.
- ULUNAY, “Dinle Neyden 1”, *Milliyet*, 10 Nisan 1955.
- ULUNAY, “Dinle Neyden 2”, *Milliyet*, 11 Nisan 1955.
- ULUNAY, “Dinle Neyden 3”, *Milliyet*, 12 Nisan 1955.
- ULUNAY, “Merak Etmeyelim”, *Milliyet*, 13 Nisan 1955.
- ULUNAY, “Yeni Yapılacak Oteller”, *Milliyet*, 16 Nisan 1955.
- ULUNAY, “Piçlere Dair”, *Milliyet*, 17 Nisan 1955.
- ULUNAY, “Şiller veBizimkiler”, *Milliyet*, 18 Nisan 1955.
- ULUNAY, “Bir Muganniyeyi Dinlerken”, *Milliyet*, 19 Nisan 1955.
- ULUNAY, “Piston ve Hesap”, *Milliyet*, 20 Nisan 1955.
- ULUNAY, “Beyin İhtilâfi”, *Milliyet*, 23 Nisan 1955.
- ULUNAY, “Binâ mı? Otel mi?”, *Milliyet*, 25 Nisan 1955.
- ULUNAY, “Müdafaa Mukaddestir”, *Milliyet*, 27 Nisan 1955.
- ULUNAY, “Yanlışlıklar Komedi”, *Milliyet*, 29 Nisan 1955.
- ULUNAY, “Teziyenâmeler”, *Milliyet*, 30 Nisan 1955.
- ULUNAY, “Müjde! Nat King Kol Gelecek”, *Milliyet*, 1 Mayıs 1955.
- ULUNAY, “Bir Nümûne-i İmtisal(!)”, *Milliyet*, 2 Mayıs 1955.
- ULUNAY, “Çilekeşler...”, *Milliyet*, 4 Mayıs 1955.
- ULUNAY, “Ormancının Müjdecisi”, *Milliyet*, 5 Mayıs 1955.
- ULUNAY, “Avaramu!”, *Milliyet*, 6 Mayıs 1955.
- ULUNAY, “Saadet, Aşk, Para”, *Milliyet*, 7 Mayıs 1955.
- ULUNAY, “Turizm ve Dekor”, *Milliyet*, 8 Mayıs 1955.
- ULUNAY, “Erkeklik Davası”, *Milliyet*, 9 Mayıs 1955.
- ULUNAY, “Kabahat Kimde?”, *Milliyet*, 10 Mayıs 1955.
- ULUNAY, “Atom Fedaisi”, *Milliyet*, 12 Mayıs 1955.

- ULUNAY, “Kur’an-ı Kerim”, *Milliyet*, 13 Mayıs 1955.
- ULUNAY, “Yurd ve Aşk”, *Milliyet*, 14 Mayıs 1955.
- ULUNAY, “Bir Abideye Mersiye”, *Milliyet*, 15 Mayıs 1955.
- ULUNAY, “Şübhe Ediyorum”, *Milliyet*, 17 Mayıs 1955.
- ULUNAY, “Köprü ve Sis”, *Milliyet*, 18 Mayıs 1955.
- ULUNAY, “Kur’anı Tercüme Bir İlimdir”, *Milliyet*, 19 Mayıs 1955.
- ULUNAY, “Zorla Söyletiyorlar”, *Milliyet*, 20 Mayıs 1955.
- ULUNAY, “Zaruri Bir Cevap”, *Milliyet*, 21 Mayıs 1955.
- ULUNAY, “Bayram Hediyesi”, *Milliyet*, 22 Mayıs 1955.
- ULUNAY, “Hüküm Tarihindir”, *Milliyet*, 23 Mayıs 1955.
- ULUNAY, “Yine O Devâsız Derd”, *Milliyet*, 26 Mayıs 1955.
- ULUNAY, “Rozetli Tahsilât”, *Milliyet*, 27 Mayıs 1955.
- ULUNAY, “Pis Boğazlığa Dair”, *Milliyet*, 28 Mayıs 1955.
- ULUNAY, “Örnek Köy, Temiz Köy”, *Milliyet*, 1 Haziran 1955.
- ULUNAY, “Hey Zemâne Hey”, *Milliyet*, 2 Haziran 1955.
- ULUNAY, “Mehmetçik! Bizi Affet...”, *Milliyet*, 3 Haziran 1955.
- ULUNAY, “İranlı Misafirlerimiz”, *Milliyet*, 6 Haziran 1955.
- ULUNAY, “İtimada Elveda Levhası”, *Milliyet*, 7 Haziran 1955.
- ULUNAY, “Süt Mes’esi”, *Milliyet*, 8 Haziran 1955.
- ULUNAY, “Yaza Girerken...”, *Milliyet*, 9 Haziran 1955.
- ULUNAY, “Yersiz Telaş mı?”, *Milliyet*, 10 Haziran 1955.
- ULUNAY, “Tahtakurusundan Sonra”, *Milliyet*, 12 Haziran 1955.
- ULUNAY, “Vali Beyin Ziyafeti”, *Milliyet*, 13 Haziran 1955.
- ULUNAY, “Boğazın Melûl Sîması”, *Milliyet*, 14 Haziran 1955.
- ULUNAY, “Ma’hut Resim”, *Milliyet*, 15 Haziran 1955.
- ULUNAY, “Karaborsa Nâm Şahıs...”, *Milliyet*, 16 Haziran 1955.
- ULUNAY, “Düello”, *Milliyet*, 17 Haziran 1955.
- ULUNAY, “Mevsim Dertleri”, *Milliyet*, 18 Haziran 1955.
- ULUNAY, “Bir İki Buçukluğun Hikâyesi”, *Milliyet*, 22 Haziran 1955.
- ULUNAY, “Yusuf Paşa’nın Nısfıyesi”, *Milliyet*, 23 Haziran 1955.
- ULUNAY, “Ağlanacak Hâl”, *Milliyet*, 24 Haziran 1955.
- ULUNAY, “İstanbul İmtilâ Oluyor”, *Milliyet*, 25 Haziran 1955.

- ULUNAY, “Biraz da Biz Dayansak”, *Milliyet*, 26 Haziran 1955.
- ULUNAY, “İsimler ve Kelimeler”, *Milliyet*, 27 Haziran 1955.
- ULUNAY, “Tıp Kongresi, Mevlana Müziği(!)”, *Milliyet*, 28 Haziran 1955.
- ULUNAY, “Azm, İrade, İntihar”, *Milliyet*, 29 Haziran 1955.
- ULUNAY, “Tarzandan İlham”, *Milliyet*, 1 Temmuz 1955.
- ULUNAY, “Şeker Vesikasına Şükür!”, *Milliyet*, 2 Temmuz 1955.
- ULUNAY, “Rahmete Vesile...”, *Milliyet*, 3 Temmuz 1955.
- ULUNAY, “Gülünç Bir Fâcia ”, *Milliyet*, 4 Temmuz 1955.
- ULUNAY, “Zelzele ve Ötesi”, *Milliyet*, 5 Temmuz 1955.
- ULUNAY, “Biz Anlamıyoruz Efendim!”, *Milliyet*, 7 Temmuz 1955.
- ULUNAY, “Nef’i ve Onu Bilenler”, *Milliyet*, 11 Temmuz 1955.
- ULUNAY, “Son Kararlar”, *Milliyet*, 12 Temmuz 1955.
- ULUNAY, “Bir Zabıta Vak’ası”, *Milliyet*, 13 Temmuz 1955.
- ULUNAY, “Çivi Çiviye Söker”, *Milliyet*, 14 Temmuz 1955.
- ULUNAY, “Zorla Baştan Çıkıyoruz”, *Milliyet*, 15 Temmuz 1955.
- ULUNAY, “Süt Da’vası”, *Milliyet*, 16 Temmuz 1955.
- ULUNAY, “Bir Dayak Münasebeti ile”, *Milliyet*, 17 Temmuz 1955.
- ULUNAY, “Müdafaa Hakkı”, *Milliyet*, 18 Temmuz 1955.
- ULUNAY, “Dörtler ve Atom Enerjisi”, *Milliyet*, 19 Temmuz 1955.
- ULUNAY, “Çocuk Terbiyesi”, *Milliyet*, 20 Temmuz 1955.
- ULUNAY, “Bir Elif Çekdi Yine...”, *Milliyet*, 21 Temmuz 1955.
- ULUNAY, “Bekçiler ve Formaliteler”, *Milliyet*, 23 Temmuz 1955.
- ULUNAY, “Baruthane Yangını”, *Milliyet*, 24 Temmuz 1955.
- ULUNAY, “Neden Yıkıyorlar”, *Milliyet*, 25 Temmuz 1955.
- ULUNAY, “Lüzumsuz Teşkilat”, *Milliyet*, 26 Temmuz 1955.
- ULUNAY, “Çifte Telli”, *Milliyet*, 27 Temmuz 1955.
- ULUNAY, “Memnu Meyva Ta’rifesi”, *Milliyet*, 29 Temmuz 1955.
- ULUNAY, “Cinnet ve Mes’uliyet”, *Milliyet*, 3 Ağustos 1955.
- ULUNAY, “İstanbul’u Bilmeyoruz”, *Milliyet*, 4 Ağustos 1955.
- ULUNAY, “Şer’î Affetmemeli”, *Milliyet*, 5 Ağustos 1955.
- ULUNAY, “Susuzluk”, *Milliyet*, 6 Ağustos 1955.
- ULUNAY, “Çarık, Kaval ve Aba”, *Milliyet*, 7 Ağustos 1955.

- ULUNAY, “Hilton, Hilton, Hilton...”, *Milliyet*, 9 Ağustos 1955.
- ULUNAY, “Bir Denâat Karşısında”, *Milliyet*, 10 Ağustos 1955.
- ULUNAY, “Harp Okulu ve Kadın”, *Milliyet*, 12 Ağustos 1955.
- ULUNAY, “Av Mevsimine Girerken”, *Milliyet*, 13 Ağustos 1955.
- ULUNAY, “İhtikâr ve Cezası”, *Milliyet*, 14 Ağustos 1955.
- ULUNAY, “Bir Vak’a Münasebeti ile”, *Milliyet*, 15 Ağustos 1955.
- ULUNAY, “Yine Delilik Bâbında...”, *Milliyet*, 18 Ağustos 1955.
- ULUNAY, “Acı Hatıralar”, *Milliyet*, 19 Ağustos 1955.
- ULUNAY, “Sade Plajlar mı?”, *Milliyet*, 20 Ağustos 1955.
- ULUNAY, “Hayvancılık ve Güçlükleri”, *Milliyet*, 22 Ağustos 1955.
- ULUNAY, “Mûsikimizin Hakkı”, *Milliyet*, 23 Ağustos 1955.
- ULUNAY, “Üsküdar’ın Zaferi”, *Milliyet*, 24 Ağustos 1955.
- ULUNAY, “Hürriyet ve Radyomani”, *Milliyet*, 25 Ağustos 1955.
- ULUNAY, “Al A Kuzum Bir Daha!”, *Milliyet*, 26 Ağustos 1955.
- ULUNAY, “31’inci Sene...”, *Milliyet*, 27 Ağustos 1955.
- ULUNAY, “Hazıra Konma Siyaseti”, *Milliyet*, 28 Ağustos 1955.
- ULUNAY, “Hürriyet Şehidleri”, *Milliyet*, 29 Ağustos 1955.
- ULUNAY, “Dostumuza Muhabbetnâme”, *Milliyet*, 30 Ağustos 1955.
- ULUNAY, “Tazelenen Bir Hikâye”, *Milliyet*, 1 Eylül 1955.
- ULUNAY, “Öndeki Zencirli”, *Milliyet*, 2 Eylül 1955.
- ULUNAY, “Bir Akademimiz de Olacak”, *Milliyet*, 3 Eylül 1955.
- ULUNAY, “Ecel Beşikleri”, *Milliyet*, 4 Eylül 1955.
- ULUNAY, “San’at ve Nezâhet”, *Milliyet*, 5 Eylül 1955.
- ULUNAY, “Yine Türk Mûsikisi”, *Milliyet*, 6 Eylül 1955.
- ULUNAY, “Kadavralar”, *Milliyet*, 7 Eylül 1955.
- ULUNAY, “İnfial ve İ’tidal”, *Milliyet*, 8 Eylül 1955.
- ULUNAY, “Efkâr-ı Umûmiye Müteessirdir”, *Milliyet*, 9 Eylül 1955.
- ULUNAY, “İçimizdeki Yılanlar”, *Milliyet*, 10 Eylül 1955.
- ULUNAY, “Sükûndan Sonra”, *Milliyet*, 11 Eylül 1955.
- ULUNAY, “Gider Ayak”, *Milliyet*, 12 Eylül 1955.
- ULUNAY, “Sarıklar ve Mesruklar”, *Milliyet*, 13 Eylül 1955.
- ULUNAY, “Bir Tebliğ Münasebeti ile”, *Milliyet*, 16 Eylül 1955.

- ULUNAY, "Hilton Şakası", *Milliyet*, 17 Eylül 1955.
- ULUNAY, "Kıtmir'in Ölümü", *Milliyet*, 18 Eylül 1955.
- ULUNAY, "Onlar Nasıl Yapıyorlar", *Milliyet*, 19 Eylül 1955.
- ULUNAY, "Amerikanvari Boşanmalar", *Milliyet*, 25 Eylül 1955.
- ULUNAY, "Ayı Masalı", *Milliyet*, 28 Eylül 1955.
- ULUNAY, "Saçları Yolunan Dilber", *Milliyet*, 30 Eylül 1955.
- ULUNAY, "Migros", *Milliyet*, 1 Ekim 1955.
- ULUNAY, "Cürüm ve Ceza", *Milliyet*, 3 Ekim 1955.
- ULUNAY, "Fâsid Daire", *Milliyet*, 5 Ekim 1955.
- ULUNAY, "San'at Mütevellileri", *Milliyet*, 7 Ekim 1955.
- ULUNAY, "Becerikliliğin Zararı", *Milliyet*, 8 Ekim 1955.
- ULUNAY, "Yolaç Karıları", *Milliyet*, 9 Ekim 1955.
- ULUNAY, "Bûseden Sonra...", *Milliyet*, 11 Ekim 1955.
- ULUNAY, "Turizm ve Müzeler", *Milliyet*, 13 Ekim 1955.
- ULUNAY, "Atlı Arabalar", *Milliyet*, 14 Ekim 1955.
- ULUNAY, "Pislik Rökoru", *Milliyet*, 15 Ekim 1955.
- ULUNAY, "Bir Evetin Hikâyesi", *Milliyet*, 16 Ekim 1955.
- ULUNAY, "Oldu Bir Kerre...", *Milliyet*, 17 Ekim 1955.
- ULUNAY, "Arz ü Talep ve Migros", *Milliyet*, 18 Ekim 1955.
- ULUNAY, "Teşbîh ve İltifat", *Milliyet*, 19 Ekim 1955.
- ULUNAY, "Binaların Dili", *Milliyet*, 20 Ekim 1955.
- ULUNAY, "Sayım ve İcamları", *Milliyet*, 23 Ekim 1955.
- ULUNAY, "Soru Kâğıdı ve Sayım", *Milliyet*, 25 Ekim 1955.
- ULUNAY, "Otobüs Böyle Olursa...", *Milliyet*, 26 Ekim 1955.
- ULUNAY, "Sayım Muvaffak Olmadı", *Milliyet*, 28 Ekim 1955.
- ULUNAY, "Cumhuriyet", *Milliyet*, 29 Ekim 1955.
- ULUNAY, "Yanlış Anlaşılmasın", *Milliyet*, 31 Ekim 1955.
- ULUNAY, "Migros'u da Benzettik!", *Milliyet*, 1 Kasım 1955.
- ULUNAY, "Sarhoş Arabalar", *Milliyet*, 3 Kasım 1955.
- ULUNAY, "İstanbul Belediye Reislîği", *Milliyet*, 4 Kasım 1955.
- ULUNAY, "Güzellik Düşmanlığı", *Milliyet*, 6 Kasım 1955.
- ULUNAY, "Tahrib İleti", *Milliyet*, 8 Kasım 1955.

- ULUNAY, “İstemez! Eksik Olsun!”, *Milliyet*, 11 Kasım 1955.
- ULUNAY, “Kal’elere Badana...”, *Milliyet*, 14 Kasım 1955.
- ULUNAY, “Adliye Binası”, *Milliyet*, 15 Kasım 1955.
- ULUNAY, “Kontrol, Zimba, Turnike”, *Milliyet*, 16 Kasım 1955.
- ULUNAY, “Garip Bir Karar”, *Milliyet*, 17 Kasım 1955.
- ULUNAY, “Müjdeler Olsun”, *Milliyet*, 18 Kasım 1955.
- ULUNAY, “Duydum Duymadım Demeyin Hâ!”, *Milliyet*, 19 Kasım 1955.
- ULUNAY, “Suç Ölende ”, *Milliyet*, 21 Kasım 1955.
- ULUNAY, “Ceza İbret-i Müessire Olmalı”, *Milliyet*, 23 Kasım 1955.
- ULUNAY, “6’ncı Şubeden Bir Sual ”, *Milliyet*, 24 Kasım 1955.
- ULUNAY, “Kanaat Verici Deliller”, *Milliyet*, 26 Kasım 1955.
- ULUNAY, “Yağmur kes Duası”, *Milliyet*, 27 Kasım 1955.
- ULUNAY, “En Ufağı Kan Kırmızı”, *Milliyet*, 29 Kasım 1955.
- ULUNAY, “Lüzumsuz Tekzibler”, *Milliyet*, 30 Kasım 1955.
- ULUNAY, “Telefon ve Kılavuzu”, *Milliyet*, 10 Aralık 1955.
- ULUNAY, “Madam Kayyo Haklıdır”, *Milliyet*, 12 Aralık 1955.
- ULUNAY, “Taksiler Hakkında”, *Milliyet*, 14 Aralık 1955.
- ULUNAY, “Migros ve İştirâ Usulü”, *Milliyet*, 16 Aralık 1955.
- ULUNAY, “Bu Seneki Mevlana İhtifalı”, *Milliyet*, 20 Aralık 1955.
- ULUNAY, “Sağlık Müdürlüğüne Teşekkür”, *Milliyet*, 29 Aralık 1955.
- ULUNAY, “Şişî ve Kebabı Korumalı”, *Milliyet*, 31 Aralık 1955.
- ULUNAY, “Adam Öldüren Kadın”, *Milliyet*, 2 Ocak 1956.
- ULUNAY, “Palavralar ve Palavracılar”, *Milliyet*, 3 Ocak 1956.
- ULUNAY, “Kar ve Yağmur”, *Milliyet*, 8 Ocak 1956.
- ULUNAY, “Fuhuşla Mücadele”, *Milliyet*, 11 Ocak 1956.
- ULUNAY, “Sanatın Püf Noktası”, *Milliyet*, 12 Ocak 1956.
- ULUNAY, “Dayak Cezası”, *Milliyet*, 14 Ocak 1956.
- ULUNAY, “Denize Atılan Servet”, *Milliyet*, 15 Ocak 1956.
- ULUNAY, “Hak Cemiyetin Malıdır”, *Milliyet*, 21 Ocak 1956.
- ULUNAY, “Bir Cinayetin Mâbudî”, *Milliyet*, 23 Ocak 1956.
- ULUNAY, “Fuhuş Vak’aları”, *Milliyet*, 25 Ocak 1956.
- ULUNAY, “Atlı Muhalefet”, *Milliyet*, 26 Ocak 1956.

- ULUNAY, “Sezarın Hakkı”, *Milliyet*, 27 Ocak 1956.
- ULUNAY, “Velileri Deli Edecek Haber”, *Milliyet*, 6 Şubat 1956.
- ULUNAY, “Bir Hâl Çaresi”, *Milliyet*, 8 Şubat 1956.
- ULUNAY, “Medeniyet!”, *Milliyet*, 10 Şubat 1956.
- ULUNAY, “Okullarda Din Tedrisi”, *Milliyet*, 11 Şubat 1956.
- ULUNAY, “Topdan Yediğimiz”, *Milliyet*, 12 Şubat 1956.
- ULUNAY, “Son Sada”, *Milliyet*, 14 Şubat 1956.
- ULUNAY, “Gerze Yandı”, *Milliyet*, 15 Şubat 1956.
- ULUNAY, “Yıldızlar ve Ötesi ”, *Milliyet*, 16 Şubat 1956.
- ULUNAY, “Regaib Kandili”, *Milliyet*, 18 Şubat 1956.
- ULUNAY, “Şefkatli Babalar”, *Milliyet*, 22 Şubat 1956.
- ULUNAY, “Havai Yarenlik”, *Milliyet*, 24 Şubat 1956.
- ULUNAY, “Darülaceze Muharebesi”, *Milliyet*, 25 Şubat 1956.
- ULUNAY, “İlim ve Film”, *Milliyet*, 5 Mart 1956.
- ULUNAY, “Mi’rac”, *Milliyet*, 10 Mart 1956.
- ULUNAY, “Eski Terbiye Yeni Terbiye”, *Milliyet*, 14 Mart 1956.
- ULUNAY, “İki Gazete Havadisi”, *Milliyet*, 18 Mart 1956.
- ULUNAY, “Esrtab ve Tahammül Hacmi”, *Milliyet*, 20 Mart 1956.
- ULUNAY, “Dekan mı, Dekadan mı?”, *Milliyet*, 21 Mart 1956.
- ULUNAY, “Fatih’in İlim Abideleri”, *Milliyet*, 22 Mart 1956.
- ULUNAY, “Din Kardeşi Pakistan”, *Milliyet*, 24 Mart 1956.
- ULUNAY, “Bir Münazara Münasebetiyle”, *Milliyet*, 26 Mart 1956.
- ULUNAY, “Aşk, Düğün, Hediye”, *Milliyet*, 27 Mart 1956.
- ULUNAY, “Berat Kandili”, *Milliyet*, 28 Mart 1956.
- ULUNAY, “Bir Mirasyedilik Şâheseri”, *Milliyet*, 30 Mart 1956.
- ULUNAY, “Laf ü Güzaf”, *Milliyet*, 31 Mart 1956.
- ULUNAY, “Ayrılmı Yok İçmeye”, *Milliyet*, 2 Nisan 1956.
- ULUNAY, “Derdimizi Deşmeyin”, *Milliyet*, 3 Nisan 1956.
- ULUNAY, “Onları Unutmadık!”, *Milliyet*, 5 Nisan 1956.
- ULUNAY, “Namus ve Ötesi”, *Milliyet*, 6 Nisan 1956.
- ULUNAY, “Radyo Denilen Şey”, *Milliyet*, 8 Nisan 1956.
- ULUNAY, “En Ufağı Kan Kırmızı”, *Milliyet*, 10 Nisan 1956.

- ULUNAY, “Gençlik Marşı”, *Milliyet*, 14 Nisan 1956.
- ULUNAY, “İyi Bir Aile Çocuğu”, *Milliyet*, 14 Nisan 1956.
- ULUNAY, “Düğün ve Dedikodusu”, *Milliyet*, 18 Nisan 1956
- ULUNAY, “Bed Dua”, *Milliyet*, 19 Nisan 1956.
- ULUNAY, “Garib Bir Münazara”, *Milliyet*, 23 Nisan 1956.
- ULUNAY, “Beyazıd Kütüphanesi”, *Milliyet*, 24 Nisan 1956.
- ULUNAY, “Yüreğimiz Yanıyor”, *Milliyet*, 26 Nisan 1956.
- ULUNAY, “İstimlâk Mes’esi”, *Milliyet*, 27 Nisan 1956.
- ULUNAY, “Devrân Yine Ol Devrân...”, *Milliyet*, 28 Nisan 1956.
- ULUNAY, “İhtikâr ve İhbâr”, *Milliyet*, 29 Nisan 1956.
- ULUNAY, “Gazetecilik ve Yüksek Tahsil”, *Milliyet*, 1 Mayıs 1956.
- ULUNAY, “Bayram Sırnaşıklığı”, *Milliyet*, 2 Mayıs 1956.
- ULUNAY, “Zarar Muamması”, *Milliyet*, 3 Mayıs 1956.
- ULUNAY, “Hayat Pahalı mı? ”, *Milliyet*, 4 Mayıs 1956.
- ULUNAY, “Dut Yiyen Bülbüller”, *Milliyet*, 6 Mayıs 1956.
- ULUNAY, “Canavar!”, *Milliyet*, 9 Mayıs 1956.
- ULUNAY, “Yine İstimlâk Mes’esi”, *Milliyet*, 11 Mayıs 1956.
- ULUNAY, “Dini Bir Hata...”, *Milliyet*, 15 Mayıs 1956.
- ULUNAY, “Şahinşâh-ı İranın Teşrifî Münasebetiyle”, *Milliyet*, 16 Mayıs 1956.
- ULUNAY, “İsraf mı Delilik mi?”, *Milliyet*, 18 Mayıs 1956.
- ULUNAY, “Yeni Taktik: Sükût...”, *Milliyet*, 19 Mayıs 1956.
- ULUNAY, “İçki ve Kumar”, *Milliyet*, 20 Mayıs 1956.
- ULUNAY, “Şahinşâh ve Edebiyat”, *Milliyet*, 21 Mayıs 1956.
- ULUNAY, “Alfons Dode ve Ahlak”, *Milliyet*, 22 Mayıs 1956.
- ULUNAY, “Cehalet Ahtapotu”, *Milliyet*, 24 Mayıs 1956.
- ULUNAY, “Oburluğa Dair...”, *Milliyet*, 27 Mayıs 1956.
- ULUNAY, “Garib Bir Alışveriş”, *Milliyet*, 28 Mayıs 1956.
- ULUNAY, “Katil Tramvay”, *Milliyet*, 29 Mayıs 1956.
- ULUNAY, “Sevinç Sermayesi”, *Milliyet*, 5 Haziran 1956.
- ULUNAY, “Yeni Tarifeler Münasebeti ile...”, *Milliyet*, 6 Mayıs 1956.
- ULUNAY, “İçtimai İlanlar”, *Milliyet*, 7 Haziran 1956.
- ULUNAY, “Cinayetlere Dair”, *Milliyet*, 8 Haziran 1956.

- ULUNAY, “Amerika’dan Cıvciv Geldi”, *Milliyet*, 10 Haziran 1956.
- ULUNAY, “Bir Artistin Üç Arzusu”, *Milliyet*, 11 Haziran 1956.
- ULUNAY, “Rita’nın Donu...”, *Milliyet*, 14 Haziran 1956.
- ULUNAY, “Garib Bir Ceza”, *Milliyet*, 15 Haziran 1956.
- ULUNAY, “Yeşil Kubbeye Dair”, *Milliyet*, 18 Haziran 1956.
- ULUNAY, “Siyaset ve Akisleri”, *Milliyet*, 19 Haziran 1956.
- ULUNAY, “Kumarbaz Kadınlar”, *Milliyet*, 22 Haziran 1956.
- ULUNAY, “Ses ve Para”, *Milliyet*, 23 Haziran 1956.
- ULUNAY, “Pazarlık!”, *Milliyet*, 24 Haziran 1956.
- ULUNAY, “Fetih Derneğinin Kongresi”, *Milliyet*, 25 Haziran 1956.
- ULUNAY, “Bir Aşk Macerası”, *Milliyet*, 26 Haziran 1956.
- ULUNAY, “Papazın Çilehanesi”, *Milliyet*, 1 Temmuz 1956.
- ULUNAY, “Hülyacılar”, *Milliyet*, 2 Temmuz 1956.
- ULUNAY, “Kaza ve Hayâ”, *Milliyet*, 4 Temmuz 1956.
- ULUNAY, “Hazır Fırsatken...”, *Milliyet*, 5 Temmuz 1956.
- ULUNAY, “Okuyucularımın Baş Başa”, *Milliyet*, 8 Temmuz 1956.
- ULUNAY, “Boğazın İmarı”, *Milliyet*, 9 Temmuz 1956.
- ULUNAY, “Bir Kral Öldü”, *Milliyet*, 10 Temmuz 1956.
- ULUNAY, “Çaylaklar”, *Milliyet*, 12 Temmuz 1956.
- ULUNAY, “Acaiblik Numûnesi”, *Milliyet*, 14 Temmuz 1956.
- ULUNAY, “Bir Kaza Münasebeti ile”, *Milliyet*, 15 Temmuz 1956.
- ULUNAY, “Altın Babalarına Dair”, *Milliyet*, 16 Temmuz 1956.
- ULUNAY, “Altına Hücum”, *Milliyet*, 17 Temmuz 1956.
- ULUNAY, “Uryanlık Babında”, *Milliyet*, 18 Temmuz 1956.
- ULUNAY, “bayram Neşe İçinde Geçti”, *Milliyet*, 23 Temmuz 1956.
- ULUNAY, “Kardeşten Yakın Pakistan”, *Milliyet*, 24 Temmuz 1956.
- ULUNAY, “Güzellik Müsabakası”, *Milliyet*, 25 Temmuz 1956.
- ULUNAY, “Cellâddan İlham”, *Milliyet*, 26 Temmuz 1956.
- ULUNAY, “Bravo Toro!”, *Milliyet*, 27 Temmuz 1956.
- ULUNAY, “Sinek Bana Dedi ki...”, *Milliyet*, 29 Temmuz 1956.
- ULUNAY, “Trenlerde Hostes”, *Milliyet*, 30 Temmuz 1956.
- ULUNAY, “Yanıyoruz!”, *Milliyet*, 31 Temmuz 1956.

- ULUNAY, "Filmcinin Sözlery", *Milliyet*, 2 Ağustos 1956.
- ULUNAY, "İbret", *Milliyet*, 5 Ağustos 1956.
- ULUNAY, "Fidanlık Toplantısı", *6 Milliyet*, Ağustos 1956.
- ULUNAY, "Definomani", *Milliyet*, 9 Ağustos 1956.
- ULUNAY, "Harap Mâ'bedler", *Milliyet*, 10 Ağustos 1956.
- ULUNAY, "Otobüsün Tali", *Milliyet*, 11 Ağustos 1956.
- ULUNAY, "Giyime Kuşama Dair", *Milliyet*, 12 Ağustos 1956.
- ULUNAY, "Profesörün Hakkı Var", *12 Milliyet*, Ağustos 1956.
- ULUNAY, "Beynelmilel Dilenciler", *Milliyet*, 14 Ağustos 1956.
- ULUNAY, "Eşeğin Hakkı", *Milliyet*, 16 Ağustos 1956.
- ULUNAY, "Yollar ve Dramlar", *Milliyet*, 18 Ağustos 1956.
- ULUNAY, "Masrafa Tahammül Kontrolü", *Milliyet*, 19 Ağustos 1956.
- ULUNAY, "Orman Kanunu Mecliste", *Milliyet*, 21 Ağustos 1956.
- ULUNAY, "Çocuk Senin Değil", *Milliyet*, 22 Ağustos 1956.
- ULUNAY, "Renk Mes'elesi", *Milliyet*, 23 Ağustos 1956.
- ULUNAY, "Zeki Müren Davası", *Milliyet*, 24 Ağustos 1956.
- ULUNAY, "Bir Muamma", *Milliyet*, 25 Ağustos 1956.
- ULUNAY, "Muhabbet Kuşları", *Milliyet*, 26 Ağustos 1956.
- ULUNAY, "Taksi Kırtasiyesi", *Milliyet*, 27 Ağustos 1956.
- ULUNAY, "Bir Mevlit Münasebeti ile", *Milliyet*, 28 Ağustos 1956.
- ULUNAY, "Kundakçı Afv Edilmemeli", *Milliyet*, 30 Ağustos 1956.
- ULUNAY, "Aylar ve İnsanlar", *Milliyet*, 5 Eylül 1956.
- ULUNAY, "Fener Alayı", *Milliyet*, 6 Eylül 1956.
- ULUNAY, "Yürü! Ya Dede...", *Milliyet*, 8 Eylül 1956.
- ULUNAY, "İçkiye Dair", *Milliyet*, 10 Eylül 1956.
- ULUNAY, "Buna Mani Olunamaz mı?", *Milliyet*, 11 Eylül 1956.
- ULUNAY, "Cevaba Cevap", *Milliyet*, 12 Eylül 1956.
- ULUNAY, "Bir Mektuptan İlham", *Milliyet*, 13 Eylül 1956.
- ULUNAY, "Müstehcen Ne Kelime?", *Milliyet*, 15 Eylül 1956.
- ULUNAY, "Yine Mahrumiyet Bölgeleri", *Milliyet*, 17 Eylül 1956.
- ULUNAY, "İmar ve İtiraz", *Milliyet*, 19 Eylül 1956.
- ULUNAY, "Edep Yahu!", *Milliyet*, 20 Eylül 1956.

- ULUNAY, “Bir İçim Su...”, *Milliyet*, 21 Eylül 1956.
- ULUNAY, “Bedii Hisler”, *Milliyet*, 22 Eylül 1956.
- ULUNAY, “Kaynana ve Kurbanı”, *Milliyet*, 24 Eylül 1956.
- ULUNAY, “İstanbul’un İmarı”, *Milliyet*, 25 Eylül 1956.
- ULUNAY, “Zalimler ve Mazlumlar”, *Milliyet*, 26 Eylül 1956.
- ULUNAY, “Hayvan Yemleri”, *Milliyet*, 28 Eylül 1956.
- ULUNAY, “Bir Namus Meselesi”, *Milliyet*, 29 Eylül 1956.
- ULUNAY, “İki Heykel”, *Milliyet*, 1 Ekim 1956.
- ULUNAY, “Bir Yersizlik Macerası”, *Milliyet*, 2 Ekim 1956.
- ULUNAY, “Dilsiz Şahitler”, *Milliyet*, 4 Ekim 1956.
- ULUNAY, “Fasid Daire”, *Milliyet*, 5 Ekim 1956.
- ULUNAY, “Yürüyüşe Dair”, *Milliyet*, 8 Ekim 1956.
- ULUNAY, “Tophane Meydanı”, *Milliyet*, 9 Ekim 1956.
- ULUNAY, “Radyomdan Meded!”, *Milliyet*, 10 Ekim 1956.
- ULUNAY, “Çirkin Bir Dedikodu”, *Milliyet*, 11 Ekim 1956.
- ULUNAY, “Pendik’te Tersane”, *Milliyet*, 12 Ekim 1956.
- ULUNAY, “Kırtasiyecilik Kaldırılıyor mu?”, *Milliyet*, 13 Ekim 1956.
- ULUNAY, “Sakala Dair”, *Milliyet*, 15 Ekim 1956.
- ULUNAY, “Memleketi Bilmeyoruz!”, *Milliyet*, 19 Ekim 1956.
- ULUNAY, “San’atın Hakkı”, *Milliyet*, 20 Ekim 1956.
- ULUNAY, “Boşan da Semerini Ye!”, *Milliyet*, 23 Ekim 1956.
- ULUNAY, “Münir Nureddin Selçuk’un Beyanatı”, *Milliyet*, 26 Ekim 1956.
- ULUNAY, “Zemâne Telâkkisi”, *Milliyet*, 27 Ekim 1956.
- ULUNAY, “İslamiyet ve Cumhuriyet”, *Milliyet*, 29 Ekim 1956.
- ULUNAY, “Abd’un-Nasır’a Name”, *Milliyet*, 3 Kasım 1956.
- ULUNAY, “Tarihin Tekerrürü”, *Milliyet*, 6 Kasım 1956.
- ULUNAY, “Dünyanın Söyleyemediği...”, *Milliyet*, 8 Kasım 1956.
- ULUNAY, “İnsanlığın Verdiği Hüküm”, *Milliyet*, 9 Kasım 1956.
- ULUNAY, “Lafla Yardım Olmaz”, *Milliyet*, 12 Kasım 1956.
- ULUNAY, “Kömür ve Ceza”, *Milliyet*, 14 Kasım 1956.
- ULUNAY, “Modern Cami’ Meselesi”, *Milliyet*, 15 Kasım 1956.
- ULUNAY, “Bir Münazara Münasebeti ile”, *Milliyet*, 17 Kasım 1956.

- ULUNAY, “Ticaret Vekâleti ve Süt”, *Milliyet*, 19 Kasım 1956.
- ULUNAY, “Siyasi Komedi”, *Milliyet*, 20 Kasım 1956.
- ULUNAY, “Karne ile Gaz”, *Milliyet*, 22 Kasım 1956.
- ULUNAY, “Ey Kimsesiz Avare Torikler”, *Milliyet*, 29 Kasım 1956.
- ULUNAY, “Bir Güreşimiz Vardı...”, *Milliyet*, 3 Aralık 1956.
- ULUNAY, “Nankörlere Kaside”, *Milliyet*, 5 Aralık 1956.
- ULUNAY, “Yerli Malı Faciası”, *Milliyet*, 6 Aralık 1956.
- ULUNAY, “Yıl Babanın Vedâi”, *Milliyet*, 1 Ocak 1957.
- ULUNAY, “Bu Senenin Takvimi”, *Milliyet*, 2 Ocak 1957.
- ULUNAY, “Sokak İsimleri”, *Milliyet*, 3 Ocak 1957.
- ULUNAY, “Kuyruklu Yıldız”, *Milliyet*, 4 Ocak 1957.
- ULUNAY, “Yine Madun Kardeşler”, *Milliyet*, 5 Ocak 1957.
- ULUNAY, “Diriden Ölü Doğar”, *Milliyet*, 7 Ocak 1957.
- ULUNAY, “Bîhûde Zahmet”, *Milliyet*, 8 Ocak 1957.
- ULUNAY, “Kabahat Biraz Bizde”, *Milliyet*, 14 Ocak 1957.
- ULUNAY, “O Kadar Değiştik mi?”, *Milliyet*, 17 Ocak 1957.
- ULUNAY, “Bir Terreddi Nümunesi”, *Milliyet*, 18 Ocak 1957.
- ULUNAY, “Dolmuşlara Zam”, *Milliyet*, 19 Ocak 1957.
- ULUNAY, “Sinek Ufaktır Amma...”, *Milliyet*, 21 Ocak 1957.
- ULUNAY, “Meded Ya Menderes!”, *Milliyet*, 22 Ocak 1957.
- ULUNAY, “Yine Pendik Tersanesi”, *Milliyet*, 26 Ocak 1957.
- ULUNAY, “Kanlı Kavak”, *Milliyet*, 31 Ocak 1957.
- ULUNAY, “Sis ve Köprü”, *Milliyet*, 12 Şubat 1957.
- ULUNAY, “Zanparanın Akıbeti”, *Milliyet*, 26 Şubat 1957.
- ULUNAY, “Kış ve Şiir”, *Milliyet*, 6 Mart 1957.
- ULUNAY, “Bir Katilciğe Mektup”, *Milliyet*, 14 Mayıs 1957.
- ULUNAY, “Şöhret ve Şehvet”, *Milliyet*, 15 Mayıs 1957.
- ULUNAY, “Bir Münakaşanın Hakikati”, *Milliyet*, 18 Mayıs 1957.
- ULUNAY, “Eşeğin Talii”, *Milliyet*, 19 Mayıs 1957.
- ULUNAY, “Yakamıza Sarılanlar”, *Milliyet*, 20 Mayıs 1957.
- ULUNAY, “Süleymaniye’nin 400. Yıldönümü”, *Milliyet*, 21 Mayıs 1957.
- ULUNAY, “Zorbalığın Devası”, *Milliyet*, 22 Mayıs 1957.

- ULUNAY, “Tatbik Edilemeyen Kararlar”, *Milliyet*, 23 Mayıs 1957.
- ULUNAY, “Nihayet Kurtulduk”, *Milliyet*, 25 Mayıs 1957.
- ULUNAY, “Bir Münazaradan İlham”, *Milliyet*, 27 Mayıs 1957.
- ULUNAY, “Bir Cenaze Münasebeti ile”, *Milliyet*, 28 Mayıs 1957.
- ULUNAY, “Keneler, Güveler, Köstebekler”, *Milliyet*, 29 Mayıs 1957.
- ULUNAY, “Bir Hanım Kızın Mektubu”, *Milliyet*, 31 Mayıs 1957.
- ULUNAY, “Bid’at ve Yobazlık”, *Milliyet*, 1 Haziran 1957.
- ULUNAY, “İdare-i Maslahat”, *Milliyet*, 3 Haziran 1957.
- ULUNAY, “Sultan Ahmet Panayırı”, *Milliyet*, 5 Haziran 1957.
- ULUNAY, “Uykudan Uyananlar”, *Milliyet*, 6 Haziran 1957.
- ULUNAY, “Süleymaniye Kütüphanesi’nden İlham”, *Milliyet*, 7 Haziran 1957.
- ULUNAY, “Kırkpınar Güreşleri”, *Milliyet*, 8 Haziran 1957.
- ULUNAY, “İdamlar ve Cellâdlar”, *Milliyet*, 9 Haziran 1957.
- ULUNAY, “Yobazlara Dair”, *Milliyet*, 10 Haziran 1957.
- ULUNAY, “Turizm ve Palavra”, *Milliyet*, 11 Haziran 1957.
- ULUNAY, “Orman... Yine Orman”, *Milliyet*, 12 Haziran 1957.
- ULUNAY, “Verilmeyen Hak”, *Milliyet*, 13 Haziran 1957.
- ULUNAY, “Vakıflar İdaresinin Tasavvuru”, *Milliyet*, 14 Haziran 1957.
- ULUNAY, “Bize Bir Katil Lazım”, *Milliyet*, 18 Haziran 1957.
- ULUNAY, “Dayının Yelpazesi”, *Milliyet*, 19 Haziran 1957.
- ULUNAY, “Gümüş Kupanın Mahfazası”, *Milliyet*, 20 Haziran 1957.
- ULUNAY, “Seyirciler”, *Milliyet*, 21 Haziran 1957.
- ULUNAY, “Motörün Kaderi”, *Milliyet*, 26 Haziran 1957.
- ULUNAY, “Çıplaklar”, *Milliyet*, 28 Haziran 1957.
- ULUNAY, “Sülün Beye Dair”, *Milliyet*, 29 Haziran 1957.
- ULUNAY, “Vali Me’zun İstanbul Mahzun”, *Milliyet*, 1 Temmuz 1957.
- ULUNAY, “Bir Saygı Mes’elesi”, *Milliyet*, 2 Temmuz 1957.
- ULUNAY, “Cinayetler ve Sebepleri”, *Milliyet*, 3 Temmuz 1957.
- ULUNAY, “Diyanet İşleri Riyasetine”, *Milliyet*, 4 Temmuz 1957.
- ULUNAY, “Satılan Tarih”, *Milliyet*, 5 Temmuz 1957.
- ULUNAY, “Hac ve Hacılara Dair”, *Milliyet*, 6 Temmuz 1957.
- ULUNAY, “Veteriner Teşkilatı Nerede?”, *Milliyet*, 13 Temmuz 1957.

- ULUNAY, “Diyanet İşleri Riyasetinden Bir İstifta”, *Milliyet*, 15 Temmuz 1957.
- ULUNAY, “Lisan ve Tarih”, *Milliyet*, 16 Temmuz 1957.
- ULUNAY, “Serâb!...”, *Milliyet*, 17 Temmuz 1957.
- ULUNAY, “Bir Teklif Karşısında”, *Milliyet*, 18 Temmuz 1957.
- ULUNAY, “Uçan Banka”, *Milliyet*, 20 Temmuz 1957.
- ULUNAY, “Hicivler ve Küfürler”, *Milliyet*, 21 Temmuz 1957.
- ULUNAY, “Timsahların Ölümü”, *Milliyet*, 22 Temmuz 1957.
- ULUNAY, “El Cevapsız Kalan İstifta”, *Milliyet*, 23 Temmuz 1957.
- ULUNAY, “Garip Bir Tekzib”, *Milliyet*, 24 Temmuz 1957.
- ULUNAY, “Dudunun Yuvası”, *Milliyet*, 25 Temmuz 1957.
- ULUNAY, “Dram ve Komedi”, *Milliyet*, 26 Temmuz 1957.
- ULUNAY, “Diyanet İşleri Reisinin Mektubu”, *Milliyet*, 30 Temmuz 1957.
- ULUNAY, “Diken Fidanları”, *Milliyet*, 1 Ağustos 1957.
- ULUNAY, “Kurbanlara Mersiye”, *Milliyet*, 2 Ağustos 1957.
- ULUNAY, “Bu İşten Vazgeçmeli”, *Milliyet*, 3 Ağustos 1957.
- ULUNAY, “Canavarlar ve Avcıları”, *Milliyet*, 6 Ağustos 1957.
- ULUNAY, “Gitti de Gelmeyiverdi!”, *Milliyet*, 8 Ağustos 1957.
- ULUNAY, “Ne Günlere Kaldık...”, *Milliyet*, 10 Ağustos 1957.
- ULUNAY, “Bir Yankesicilik Vak’ası”, *Milliyet*, 11 Ağustos 1957.
- ULUNAY, “Ah! Bu Cehalet...”, *Milliyet*, 13 Ağustos 1957.
- ULUNAY, “Zavallı Türk Kadınlığı”, *Milliyet*, 14 Ağustos 1957.
- ULUNAY, “Sihhat Karneleri”, *Milliyet*, 15 Ağustos 1957.
- ULUNAY, “İçtimâî Bir İllet”, *Milliyet*, 16 Ağustos 1957.
- ULUNAY, “Tali’in Cilveleri”, *Milliyet*, 17 Ağustos 1957.
- ULUNAY, “Alakasızlık Kurbanları”, *Milliyet*, 22 Ağustos 1957.
- ULUNAY, “Asya Gribi ve Biz”, *Milliyet*, 24 Ağustos 1957.
- ULUNAY, “Edeb Yâhû”, *Milliyet*, 26 Ağustos 1957.
- ULUNAY, “Kur’an Neden Terceme Edilemez”, *Milliyet*, 27 Ağustos 1957.
- ULUNAY, “Sel Felaketi”, *Milliyet*, 13 Eylül 1957.
- ULUNAY, “Eksik Kalan Tasavvur”, *Milliyet*, 16 Eylül 1957.
- ULUNAY, “Dostluk Nişânesi”, *Milliyet*, 17 Eylül 1957.
- ULUNAY, “San’at ve Siyaset”, *Milliyet*, 18 Eylül 1957.

- ULUNAY, “Bir Ziyaretin Tafsilatı”, *Milliyet*, 19 Eylül 1957.
- ULUNAY, “Yeni Behrnâmeler”, *Milliyet*, 23 Eylül 1957.
- ULUNAY, “Yine Ok Meydanı”, *Milliyet*, 2 Aralık 1957.
- ULUNAY, “Tehlikeli Müsamaha”, *Milliyet*, 4 Aralık 1957.
- ULUNAY, “Mevlana İhtifâli”, *Milliyet*, 5 Aralık 1957.
- ULUNAY, “Acaba Nerede İdiler?”, *Milliyet*, 6 Aralık 1957.
- ULUNAY, “Acı Hakikatler”, *Milliyet*, 7 Aralık 1957.
- ULUNAY, “İç Açıcı Bir Beyanat”, *Milliyet*, 10 Aralık 1957.
- ULUNAY, “Turizmin Bir Kolu”, *Milliyet*, 13 Aralık 1957.
- ULUNAY, “Yeşil Kubbeye Doğru”, *Milliyet*, 14 Aralık 1957.
- ULUNAY, “Torik ve Turizm”, *Milliyet*, 16 Aralık 1957.
- ULUNAY, “İhtifalden Sonra”, *Milliyet*, 21 Aralık 1957.
- ULUNAY, “Turalı Yemek An’anesi”, *Milliyet*, 22 Aralık 1957.
- ULUNAY, “Niçin Gelmeyorlar”, *Milliyet*, 23 Aralık 1957.
- ULUNAY, “Pislik ve Tükürükle Mücadele”, *Milliyet*, 24 Aralık 1957.
- ULUNAY, “Vatanperverlik Ticareti”, *Milliyet*, 25 Aralık 1957.
- ULUNAY, “İstanbul Nerede”, *Milliyet*, 26 Aralık 1957.
- ULUNAY, “Sokakta Kalan Talebe”, *Milliyet*, 30 Aralık 1957.
- ULUNAY, “Umûmî Afv Mes’elesî”, *Milliyet*, 31 Aralık 1957.
- ULUNAY, “Yılbaşı”, *Milliyet*, 1 Ocak 1958.
- ULUNAY, “Ticâri Tebessüm”, *Milliyet*, 2 Ocak 1958.
- ULUNAY, “Lugatça Konuşma”, *Milliyet*, 3 Ocak 1958.
- ULUNAY, “Hırpani ve Tarih”, *Milliyet*, 4 Ocak 1958.
- ULUNAY, “İstekler ve Cevaplar”, *Milliyet*, 6 Ocak 1958.
- ULUNAY, “Bir Zarar Karşısında”, *Milliyet*, 7 Ocak 1958.
- ULUNAY, “Kazâ mı, Belâ mı?”, *Milliyet*, 8 Ocak 1958.
- ULUNAY, “Dini Reform”, *Milliyet*, 10 Ocak 1958.
- ULUNAY, “Serseri Çocuklar”, *Milliyet*, 11 Ocak 1958.
- ULUNAY, “Mabedi Yakan Deli”, *Milliyet*, 13 Ocak 1958.
- ULUNAY, “Yapılması Kolay Şeyler”, *Milliyet*, 14 Ocak 1958.
- ULUNAY, “Memurlar ve Mesken Meselesi”, *Milliyet*, 15 Ocak 1958.
- ULUNAY, “Mehmetçik İçin”, *Milliyet*, 16 Ocak 1958.

- ULUNAY, “Umumi Afv Ve Bir Mektup”, *Milliyet*, 17 Ocak 1958.
- ULUNAY, “Trafik Kazaları”, *Milliyet*, 18 Ocak 1958.
- ULUNAY, “Mektepte Haraç”, *Milliyet*, 20 Ocak 1958.
- ULUNAY, “Seni Nasıl Unutabilmişdik”, *Milliyet*, 23 Ocak 1958.
- ULUNAY, “Posta Kutusu”, *Milliyet*, 25 Ocak 1958.
- ULUNAY, “Yine Pendik Koyu”, *Milliyet*, 27 Ocak 1958.
- ULUNAY, “Şehirden İlham”, *Milliyet*, 28 Ocak 1958.
- ULUNAY, “Kurtarılan Tarih”, *Milliyet*, 29 Ocak 1958.
- ULUNAY, “Kadehi Taşırmayalım”, *Milliyet*, 30 Ocak 1958.
- ULUNAY, “Futuhât Kanla Olur”, *Milliyet*, 31 Ocak 1958.
- ULUNAY, “Evlenmelere Boşanmalara Dair”, *Milliyet*, 2 Şubat 1958.
- ULUNAY, “Dilencilğin Yeni Kolpoları”, *Milliyet*, 4 Şubat 1958.
- ULUNAY, “Endazesiz Mürüvvet”, *Milliyet*, 10 Şubat 1958.
- ULUNAY, “Çingene Vatandaşlar”, *Milliyet*, 14 Şubat 1958.
- ULUNAY, “Sergilerde Biz”, *Milliyet*, 15 Şubat 1958.
- ULUNAY, “Fındık Sıçanları”, *Milliyet*, 17 Şubat 1958.
- ULUNAY, “Şehvet ve Sanat”, *Milliyet*, 19 Şubat 1958.
- ULUNAY, “Heder Olan Doğumlar”, *Milliyet*, 21 Şubat 1958.
- ULUNAY, “Bir Zekâ Taşkınılığı”, *Milliyet*, 22 Şubat 1958.
- ULUNAY, “Beş Yüz Bin Lira”, *Milliyet*, 26 Şubat 1958.
- ULUNAY, “Gözümüz Aydın”, *Milliyet*, 27 Şubat 1958.
- ULUNAY, “Süt Mes’esi”, *Milliyet*, 28 Şubat 1958.
- ULUNAY, “Büyük Felaket”, *Milliyet*, 3 Mart 1958.
- ULUNAY, “Kaza ve Müşterek Beyanat”, *Milliyet*, 4 Mart 1958.
- ULUNAY, “Yeni Alınan Uçaklar”, *Milliyet*, 5 Mart 1958.
- ULUNAY, “Cennet Kapısı”, *Milliyet*, 8 Mart 1958.
- ULUNAY, “Çilename”, *Milliyet*, 10 Mart 1958.
- ULUNAY, “Tatbik Edilemeyecek Tedbirler”, *Milliyet*, 12 Mart 1958.
- ULUNAY, “A’dan Z’ye Kadar”, *Milliyet*, 14 Mart 1958.
- ULUNAY, “Mehmedcik Konuşuyor”, *Milliyet*, 16 Mart 1958.
- ULUNAY, “Aşk ve Vazife”, *Milliyet*, 17 Mart 1958.
- ULUNAY, “Ramazan ve Davul”, *Milliyet*, 22 Mart 1958.

- ULUNAY, “Bir Silah Arkadaşı”, *Milliyet*, 24 Mart 1958.
- ULUNAY, “Ankara Radyosu’na Teşekkür”, *Milliyet*, 25 Mart 1958.
- ULUNAY, “Hayata Hürmet”, *Milliyet*, 26 Mart 1958.
- ULUNAY, “Temenniler”, *Milliyet*, 28 Mart 1958.
- ULUNAY, “Âşık Uyumaz”, *Milliyet*, 29 Mart 1958.
- ULUNAY, “Bir Hasbühâl”, *Milliyet*, 3 Nisan 1958.
- ULUNAY, “Garip Bir Baskın”, *Milliyet*, 11 Nisan 1958.
- ULUNAY, “Himmet ve Hizmet”, *Milliyet*, 12 Nisan 1958.
- ULUNAY, “Kuyruk”, *Milliyet*, 15 Nisan 1958.
- ULUNAY, “Yine Şoförler”, *Milliyet*, 16 Nisan 1958.
- ULUNAY, “İhtiyaç Maddeleri”, *Milliyet*, 17 Nisan 1958.
- ULUNAY, “Şaşdık Kaldık”, *Milliyet*, 19 Nisan 1958.
- ULUNAY, “İki Bayram”, *Milliyet*, 23 Nisan 1958.
- ULUNAY, “Boğa İçi Koruları”, *Milliyet*, 24 Nisan 1958.
- ULUNAY, “İslamiyet Hurafât Değildir”, *Milliyet*, 25 Nisan 1958.
- ULUNAY, “Çocuk Bayramı”, *Milliyet*, 26 Nisan 1958.
- ULUNAY, “Tarihten Bir Sahife”, *Milliyet*, 27 Nisan 1958.
- ULUNAY, “Lisanda Tekamül”, *Milliyet*, 1 Mayıs 1958.
- ULUNAY, “Haliç İsimli Tarih”, *Milliyet*, 3 Mayıs 1958.
- ULUNAY, “İslamiyet Hurâfât Değildir”, *Milliyet*, 5 Mayıs 1958.
- ULUNAY, “Şehir Tiyatrosu ve Rejisörü”, *Milliyet*, 6 Mayıs 1958.
- ULUNAY, “Zam, Zararı Önlemez”, *Milliyet*, 7 Mayıs 1958.
- ULUNAY, “Metan ve Gazi”, *Milliyet*, 8 Mayıs 1958.
- ULUNAY, “Eyub’un İmarı”, *Milliyet*, 10 Mayıs 1958.
- ULUNAY, “Mevkuf Sadeddin’e Mektup”, *Milliyet*, 13 Mayıs 1958.
- ULUNAY, “Bir İzmarit Bir Adayı Yedi”, *Milliyet*, 14 Mayıs 1958.
- ULUNAY, “Acı Bir Hadise”, *Milliyet*, 15 Mayıs 1958.
- ULUNAY, “Ceza Tatbikatı Hatalıdır”, *Milliyet*, 17 Mayıs 1958.
- ULUNAY, “Cezayir Kurtulacak”, *Milliyet*, 19 Mayıs 1958.
- ULUNAY, “İsabetli Bir Karar”, *Milliyet*, 20 Mayıs 1958.
- ULUNAY, “Bir Basın Müzesi”, *Milliyet*, 21 Mayıs 1958.
- ULUNAY, “Halef Selef İcraatı”, *Milliyet*, 22 Mayıs 1958.

- ULUNAY, “Boğaziçi Koruları”, *Milliyet*, 24 Mayıs 1958.
- ULUNAY, “Belalar Mübareki”, *Milliyet*, 26 Mayıs 1958.
- ULUNAY, “Bir Facia”, *Milliyet*, 27 Mayıs 1958.
- ULUNAY, “Derde Göre Deva”, *Milliyet*, 28 Mayıs 1958.
- ULUNAY, “Gül”, *Milliyet*, 29 Mayıs 1958.
- ULUNAY, “Lüküs Hayat”, *Milliyet*, 2 Haziran 1958.
- ULUNAY, “Türk Bayrağını Tanımayanlar”, *Milliyet*, 3 Haziran 1958.
- ULUNAY, “Halılarımızın İstikbali”, *Milliyet*, 4 Haziran 1958.
- ULUNAY, “Spor Sarayı Çöktükten Sonra”, *Milliyet*, 5 Haziran 1958.
- ULUNAY, “Kıyafet ve Terbiye”, *Milliyet*, 6 Haziran 1958.
- ULUNAY, “Nakil Vasıta Faciası”, *Milliyet*, 7 Haziran 1958.
- ULUNAY, “Ahlak ve Levs”, *Milliyet*, 9 Haziran 1958.
- ULUNAY, “Akıl İçin Yol Birdir”, *Milliyet*, 11 Haziran 1958.
- ULUNAY, “Zam ve Ötesi”, *Milliyet*, 14 Haziran 1958.
- ULUNAY, “Basın Dolandırıcılığı”, *Milliyet*, 16 Haziran 1958.
- ULUNAY, “Tedbirler”, *Milliyet*, 17 Haziran 1958.
- ULUNAY, “Zamanı Geldi mi? ”, *Milliyet*, 18 Haziran 1958.
- ULUNAY, “Güleriz”, *Milliyet*, 19 Haziran 1958.
- ULUNAY, “Bir Hezeyanın Tahlili”, *Milliyet*, 20 Haziran 1958.
- ULUNAY, “Zam ve Denizcilik Bankası”, *Milliyet*, 21 Haziran 1958.
- ULUNAY, “Bir Afv dolayısıyla”, *Milliyet*, 24 Haziran 1958.
- ULUNAY, “Yeni Yıl”, *Milliyet*, 1 Ocak 1959.
- ULUNAY, “Yeni Sene ve Kehânetler”, *Milliyet*, 2 Ocak 1959.
- ULUNAY, “Yeşil Yıldızdan Sonra...”, *Milliyet*, 4 Ocak 1959.
- ULUNAY, “Spor Terbiyesi”, *Milliyet*, 6 Ocak 1959.
- ULUNAY, “İnfilaktan Sonra”, *Milliyet*, 8 Ocak 1959.
- ULUNAY, “Telefondan Tarziye”, *Milliyet*, 9 Ocak 1959.
- ULUNAY, “İnfilaka Dair...”, *Milliyet*, 11 Ocak 1959.
- ULUNAY, “Mede Allah!”, *Milliyet*, 14 Ocak 1959.
- ULUNAY, “Kırtasiye Garâbeti”, *Milliyet*, 15 Ocak 1959.
- ULUNAY, “On Paradan İlham”, *Milliyet*, 16 Ocak 1959.
- ULUNAY, “Suçlu Kim?”, *Milliyet*, 17 Ocak 1959.

- ULUNAY, “Lodos!”, *Milliyet*, 18 Ocak 1959.
- ULUNAY, “Kardeşten Haber”, *Milliyet*, 19 Ocak 1959.
- ULUNAY, “Maarif Cerrahları”, *Milliyet*, 20 Ocak 1959.
- ULUNAY, “Bir Teşebbüs Dolayısıyla”, *Milliyet*, 21 Ocak 1959.
- ULUNAY, “Bir Komisyon Münasebeti ile”, *Milliyet*, 23 Ocak 1959.
- ULUNAY, “Taslaklara Dair”, *Milliyet*, 26 Ocak 1959.
- ULUNAY, “Kazaya İftira”, *Milliyet*, 27 Ocak 1959.
- ULUNAY, “Allah Sabır Versin”, *Milliyet*, 28 Ocak 1959.
- ULUNAY, “Bir İkaz Sayhası”, *Milliyet*, 29 Ocak 1959.
- ULUNAY, “Yeni Diktatörlük”, *Milliyet*, 31 Ocak 1959.
- ULUNAY, “Kontrolün Şekli”, *Milliyet*, 2 Şubat 1959.
- ULUNAY, “Mi’racıye”, *Milliyet*, 4 Şubat 1959.
- ULUNAY, “Gidelim Göksuya”, *Milliyet*, 5 Şubat 1959.
- ULUNAY, “Doğrular ve Eğriler”, *Milliyet*, 8 Şubt 1959.
- ULUNAY, “Lisan ve Lehçe”, *Milliyet*, 11 Şubat 1959.
- ULUNAY, “Anlayamadım!”, *Milliyet*, 12 Şubat 1959.
- ULUNAY, “Gurbet ve Şehadet”, *Milliyet*, 16 Şubat 1959.
- ULUNAY, “Minnet Borcu”, *Milliyet*, 17 Şubat 1959.
- ULUNAY, “Gangsterden İlham”, *Milliyet*, 18 Şubat 1959.
- ULUNAY, “Kaza ve Kader”, *Milliyet*, 19 Şubat 1959.
- ULUNAY, “Bir İlan-ı Harb”, *Milliyet*, 20 Şubat 1959.
- ULUNAY, “Üvey Evlad”, *Milliyet*, 21 Şubat 1959.
- ULUNAY, “Berâet Kandili”, *Milliyet*, 24 Şubat 1959.
- ULUNAY, “Vurma! Ve Dinle!”, *Milliyet*, 26 Şubat 1959.
- ULUNAY, “Bir Şairin Arkasından”, *Milliyet*, 2 Mart 1959.
- ULUNAY, “Hizmet Karşılığı”, *Milliyet*, 5 Mart 1959.
- ULUNAY, “Edeb... Yahu!”, *Milliyet*, 7 Mart 1959.
- ULUNAY, “Türk Musiki Enstitüsü”, *Milliyet*, 10 Mart 1959.
- ULUNAY, “Müncaat”, *Milliyet*, 11 Mart 1959.
- ULUNAY, “Ramazan ve Parazitler”, *Milliyet*, 13 Mart 1959.
- ULUNAY, “Eyyub Câmîi”, *Milliyet*, 14 Mart 1959.
- ULUNAY, “Ört ki Ölem...”, *Milliyet*, 16 Mart 1959.

- ULUNAY, “Türk Musikisinin İstikbali”, *Milliyet*, 18 Mart 1959.
- ULUNAY, “Hocanın Hakkı”, *Milliyet*, 20 Mart 1959.
- ULUNAY, “Bir Yanlış Daha!”, *Milliyet*, 26 Mart 1959.
- ULUNAY, “Din ve Yobazlık”, *Milliyet*, 30 Mart 1959.
- ULUNAY, “Laf ü Güzaf İhtiyacı”, *Milliyet*, 1 Nisan 1959.
- ULUNAY, “İrtica’ ve Yaygarası”, *Milliyet*, 2 Nisan 1959.
- ULUNAY, “Amerika Hayvancılığı Öldürüyor”, *Milliyet*, 3 Nisan 1959.
- ULUNAY, “Ramazanı Teşyi’ Ederken”, *Milliyet*, 5 Nisan 1959.
- ULUNAY, “Yobazlara Hitab”, *Milliyet*, 7 Nisan 1959.
- ULUNAY, “Caz Kralına Hoşâmedi”, *Milliyet*, 14 Nisan 1959.
- ULUNAY, “Barlar ve Balozlar”, *Milliyet*, 15 Nisan 1959.
- ULUNAY, “Amme Hizmeti ve Şahıs”, *Milliyet*, 16 Nisan 1959.
- ULUNAY, “İslam’da Papaslık Yoktur”, *Milliyet*, 17 Nisan 1959.
- ULUNAY, “Kazanç Dalavere Değildir”, *Milliyet*, 27 Nisan 1959.
- ULUNAY, “Neredeyiz Yahu?”, *Milliyet*, 29 Nisan 1959.
- ULUNAY, “Devam Eden Skandal”, *Milliyet*, 30 Nisan 1959.
- ULUNAY, “Bahar ve Bayramı”, *Milliyet*, 1 Mayıs 1959.
- ULUNAY, “Delilik ve Delilere Dair”, *Milliyet*, 3 Mayıs 1959.
- ULUNAY, “Yunus Emre İltifâli”, *Milliyet*, 6 Mayıs 1959.
- ULUNAY, “Galata Köprüsü”, *Milliyet*, 8 Mayıs 1959.
- ULUNAY, “Tevazunun Zaferi”, *Milliyet*, 11 Mayıs 1959.
- ULUNAY, “Kaynana”, *Milliyet*, 12 Mayıs 1959.
- ULUNAY, “Abide ve Tezyinat”, *Milliyet*, 15 Mayıs 1959.
- ULUNAY, “İnandı Teres!”, *Milliyet*, 16 Mayıs 1959.
- ULUNAY, “Şap Başladı mı?”, *Milliyet*, 18 Mayıs 1959.
- ULUNAY, “İnsan Horoz Misali”, *Milliyet*, 23 Mayıs 1959.
- ULUNAY, “Çingene İmparatorluğu”, *Milliyet*, 24 Mayıs 1959.
- ULUNAY, “Gülen Adam”, *Milliyet*, 25 Mayıs 1959.
- ULUNAY, “Haydut Çocuklara Dair”, *Milliyet*, 1 Haziran 1959.
- ULUNAY, “Bir Örtüye Dair”, *Milliyet*, 3 Haziran 1959.
- ULUNAY, “Gönül Kocamıyor”, *Milliyet*, 4 Haziran 1959.
- ULUNAY, “Şundan Bundan”, *Milliyet*, 6 Haziran 1959.

- ULUNAY, “Bu Servetler Ne Oldu?”, *Milliyet*, 8 Haziran 1959.
- ULUNAY, “Bir Veda Münasebeti ile”, *Milliyet*, 9 Haziran 1959.
- ULUNAY, “Şap ve Domuz”, *Milliyet*, 10 Haziran 1959.
- ULUNAY, “Şüheda Abidesi Hakkında”, *Milliyet*, 11 Haziran 1959.
- ULUNAY, “Bir Sıladan İlham”, *Milliyet*, 12 Haziran 1959.
- ULUNAY, “Diba Hanımı Tebrik”, *Milliyet*, 13 Haziran 1959.
- ULUNAY, “Edebiyat ve Edep”, *Milliyet*, 16 Haziran 1959.
- ULUNAY, “Bayram ve Tarih”, *Milliyet*, 17 Haziran 1959.
- ULUNAY, “Nasruddin Hoca”, *Milliyet*, 23 Haziran 1959.
- ULUNAY, “Büyüklük Sevdası”, *Milliyet*, 24 Haziran 1959.
- ULUNAY, “Beyaz ve Siyah”, *Milliyet*, 25 Haziran 1959.
- ULUNAY, “Çavuşun Kırbacı”, *Milliyet*, 1 Temmuz 1959.
- ULUNAY, “Çapkın Hırsız”, *Milliyet*, 3 Temmuz 1959.
- ULUNAY, “Ey Bâd-ı Hıraman”, *Milliyet*, 4 Temmuz 1959.
- ULUNAY, “Evler, Sahipleri, Kiracılar”, *Milliyet*, 5 Temmuz 1959.
- ULUNAY, “Bir İkaz Mektubu”, *Milliyet*, 6 Temmuz 1959.
- ULUNAY, “Bıyık Yasağı”, *Milliyet*, 9 Temmuz 1959.
- ULUNAY, “Üryanlığa Dair”, *Milliyet*, 10 Temmuz 1959.
- ULUNAY, “Dinamit ve Balıkçılık”, *Milliyet*, 11 Temmuz 1959.
- ULUNAY, “Yüzemeyen Havuz”, *Milliyet*, 14 Temmuz 1959.
- ULUNAY, “Sene:62 Muharrem 10!”, *Milliyet*, 17 Temmuz 1959.
- ULUNAY, “Asrî İşkence”, *Milliyet*, 18 Temmuz 1959.
- ULUNAY, “Bir Şoföre Teşekkür”, *Milliyet*, 21 Temmuz 1959.
- ULUNAY, “Bir Kıymet Daha Gitti”, *Milliyet*, 22 Temmuz 1959.
- ULUNAY, “Din Soyguncuları”, *Milliyet*, 23 Temmuz 1959.
- ULUNAY, “Kalemim”, *Milliyet*, 25 Temmuz 1959.
- ULUNAY, “Haşerât ve Biz”, *Milliyet*, 27 Temmuz 1959.
- ULUNAY, “Dağdan Çıkan Gaz”, *Milliyet*, 28 Temmuz 1959.
- ULUNAY, “Bir An’ane”, *Milliyet*, 29 Temmuz 1959.
- ULUNAY, “Ar ve Kâr”, *Milliyet*, 30 Temmuz 1959.
- ULUNAY, “Manzum Arz-ı Haller”, *Milliyet*, 2 Ağustos 1959.
- ULUNAY, “İngiltere, Dayak ve Biz”, *Milliyet*, 3 Ağustos 1959.

- ULUNAY, “Elektrikte Tarife”, *Milliyet*, 4 Ağustos 1959.
- ULUNAY, “Yine Karasinek”, *Milliyet*, 5 Ağustos 1959.
- ULUNAY, “Tarih ve Hakikat”, *Milliyet*, 6 Ağustos 1959.
- ULUNAY, “Gıpta Ettim”, *Milliyet*, 7 Ağustos 1959.
- ULUNAY, “Bunun Sonu Ne Olacak”, *Milliyet*, 8 Ağustos 1959.
- ULUNAY, “İşportanın Zaferi”, *Milliyet*, 10 Ağustos 1959.
- ULUNAY, “Dinamit”, *Milliyet*, 17 Ağustos 1959.
- ULUNAY, “Bir Şey Değil... İhmalmiş”, *Milliyet*, 20 Ağustos 1959.
- ULUNAY, “Anneciğim Kurtar Beni”, *Milliyet*, 22 Ağustos 1959.
- ULUNAY, “Bıçak Konuşuyor”, *Milliyet*, 26 Ağustos 1959.
- ULUNAY, “Asıl Yangın”, *Milliyet*, 28 Ağustos 1959.
- ULUNAY, “Çamlar Bardak Oldu”, *Milliyet*, 31 Ağustos 1959.
- ULUNAY, “Su!”, *Milliyet*, 1 Eylül 1959.
- ULUNAY, “Boğaz Tüneli Ne Oldu?”, *Milliyet*, 3 Eylül 1959.
- ULUNAY, “Şehâdetnâmeli Deliler”, *Milliyet*, 5 Eylül 1959.
- ULUNAY, “Su, Yine Su...”, *Milliyet*, 8 Eylül 1959.
- ULUNAY, “Posta Kutusu”, *Milliyet*, 10 Eylül 1959.
- ULUNAY, “Medeniler, Vahşiler”, *Milliyet*, 11 Eylül 1959.
- ULUNAY, “Sen Olmasan Ey Hayal”, *Milliyet*, 14 Eylül 1959.
- ULUNAY, “Mevlid-i Nebevi”, *Milliyet*, 15 Eylül 1959.
- ULUNAY, “Bir Fedaî”, *Milliyet*, 16 Eylül 1959.
- ULUNAY, “Aşka Dair...”, *Milliyet*, 20 Eylül 1959.
- ULUNAY, “Okula Yardım”, *Milliyet*, 21 Eylül 1959.
- ULUNAY, “Değerlenen Abideler”, *Milliyet*, 22 Eylül 1959.
- ULUNAY, “Yanan Yürekler”, *Milliyet*, 23 Eylül 1959.
- ULUNAY, “Tevfik Fikret Hakkında”, *Milliyet*, 24 Eylül 1959.
- ULUNAY, “İşkence Zevki”, *Milliyet*, 26 Eylül 1959.
- ULUNAY, “İsim Mes’esi”, *Milliyet*, 28 Eylül 1959.
- ULUNAY, “Bugün Mevlana Doğdu”, *Milliyet*, 30 Eylül 1959.
- ULUNAY, “Sünnet Çekmecesi”, *Milliyet*, 4 Ekim 1959.
- ULUNAY, “Bir Meslektaşın Hakkı”, *Milliyet*, 5 Ekim 1959.
- ULUNAY, “Gölgesi Çiğnenen Adam”, *Milliyet*, 7 Ekim 1959.

- ULUNAY, “Mezbeledeki Pırlanta”, *Milliyet*, 9 Ekim 1959.
- ULUNAY, “Yeni İskele”, *Milliyet*, 12 Ekim 1959.
- ULUNAY, “Boşalan Köyler”, *Milliyet*, 13 Ekim 1959.
- ULUNAY, “Sadizm”, *Milliyet*, 19 Ekim 1959.
- ULUNAY, “Keşmir”, *Milliyet*, 26 Ekim 1959.
- ULUNAY, “Halide Pişkin’in Ölümü”, *Milliyet*, 3 Kasım 1959.
- ULUNAY, “Hatırat ve Tarih”, *4 Milliyet*, Kasım 1959.
- ULUNAY, “Süprüntüler”, *Milliyet*, 6 Kasım 1959.
- ULUNAY, “Defineler”, *Milliyet*, 7 Kasım 1959.
- ULUNAY, “Regaib Kandili ve Yılbaşı”, *Milliyet*, 9 Kasım 1959.
- ULUNAY, “Posta Kutusu”, *Milliyet*, 11 Kasım 1959.
- ULUNAY, “Cıvıtlıyorsunuz Dostlarım!”, *Milliyet*, 12 Kasım 1959.
- ULUNAY, “Ceviz Tomrukları”, *Milliyet*, 18 Kasım 1959.
- ULUNAY, “Terbiye Bahsi”, *Milliyet*, 26 Kasım 1959.
- ULUNAY, “Zehirciler”, *Milliyet*, 28 Kasım 1959.
- ULUNAY, “İstanbul Aşkı”, *Milliyet*, 29 Kasım 1959.
- ULUNAY, “Sezar’ın Hakkı”, *Milliyet*, 1 Aralık 1959.
- ULUNAY, “Ağaç Matemi”, *Milliyet*, 2 Aralık 1959.
- ULUNAY, “Bu Sahipsiz Şehir...”, *Milliyet*, 3 Aralık 1959.
- ULUNAY, “Kargalar”, *Milliyet*, 5 Aralık 1959.
- ULUNAY, “Bir Yıldız Aranıyor”, *Milliyet*, 1 Ocak 1960.
- ULUNAY, “Verem Haftası ve Tükürük”, *Milliyet*, 4 Ocak 1960.
- ULUNAY, “Yılan Hikâyesi”, *Milliyet*, 5 Ocak 1960.
- ULUNAY, “Sarhoş”, *Milliyet*, 6 Ocak 1960.
- ULUNAY, “Koyunoğlu Müzesi Hakkında”, *Milliyet*, 7 Ocak 1960.
- ULUNAY, “Bir Cevap”, *Milliyet*, 9 Ocak 1960.
- ULUNAY, “Nasreddin Hoca’nın Heykeli”, *Milliyet*, 11 Ocak 1960.
- ULUNAY, “Tavuk ve Yumurta”, *Milliyet*, 12 Ocak 1960.
- ULUNAY, “Kıyaksın Be Hacıfendi”, *Milliyet*, 13 Ocak 1960.
- ULUNAY, “Bir Basın Toplantısı”, *Milliyet*, 14 Ocak 1960.
- ULUNAY, “Kazâ ve Cezâ”, *Milliyet*, 16 Ocak 1960.
- ULUNAY, “Temizlik Lâzım”, *Milliyet*, 18 Ocak 1960.

- ULUNAY, “Yine Hacıefendiye Dair”, *Milliyet*, 19 Ocak 1960.
- ULUNAY, “İşkence Bahçeleri”, *Milliyet*, 20 Ocak 1960.
- ULUNAY, “Ocak’dan Yandık...”, *Milliyet*, 21 Ocak 1960.
- ULUNAY, “Bir Te’sisin Etrafında”, *Milliyet*, 22 Ocak 1960.
- ULUNAY, “Aşirementûnî!”, *Milliyet*, 23 Ocak 1960.
- ULUNAY, “Mi’râc Kandili”, *Milliyet*, 25 Ocak 1960.
- ULUNAY, “Kıssasda Hayat Vardır”, *Milliyet*, 26 Ocak 1960.
- ULUNAY, “Zîât Şa Fişka da Pînâ”, *Milliyet*, 29 Ocak 1960.
- ULUNAY, “Bir İdam Münasebeti ile”, *Milliyet*, 30 Ocak 1960.
- ULUNAY, “Temizlik Başlangıcı”, *Milliyet*, 1 Şubat 1960.
- ULUNAY, “Fena Konuşuyoruz”, *Milliyet*, 4 Şubat 1960.
- ULUNAY, “Nis Kazandı”, *Milliyet*, 6 Şubat 1960.
- ULUNAY, “Feryâd!”, *Milliyet*, Şubat 8 1960.
- ULUNAY, “Bir Daha Kar Yağarsa”, *Milliyet*, 9 Şubat 1960.
- ULUNAY, “Su, Su! Yine Su...”, *Milliyet*, 11 Şubat 1960.
- ULUNAY, “Biraz İntibah”, *Milliyet*, 13 Şubat 1960.
- ULUNAY, “Mahdum Beyler”, *Milliyet*, 15 Şubat 1960.
- ULUNAY, “İki Muntehâ”, *Milliyet*, 16 Şubat 1960.
- ULUNAY, “Bir Kelimenin Tahlili”, *Milliyet*, 17 Şubat 1960.
- ULUNAY, “114’üncü Sene”, *Milliyet*, 18 Şubat 1960.
- ULUNAY, “İki Hâile”, *Milliyet*, 19 Şubat 1960.
- ULUNAY, “Adaletin Tecellisi”, *Milliyet*, 22 Şubat 1960.
- ULUNAY, “Tarihten Bir Sahife”, *Milliyet*, 23 Şubat 1960.
- ULUNAY, “Ne Konuşuyoruz?”, *Milliyet*, 24 Şubat 1960.
- ULUNAY, “Argo ve Küfür”, *Milliyet*, 25 Şubat 1960.
- ULUNAY, “Hakikat Olan Hurâfe”, *Milliyet*, 27 Şubat 1960.
- ULUNAY, “Garip Bir Alışveriş”, *Milliyet*, 29 Şubat 1960.
- ULUNAY, “Günlük Dertlerden”, *Milliyet*, 1 Mart 1960.
- ULUNAY, “Mehmedçik Kalesi”, *Milliyet*, 3 Mart 1960.
- ULUNAY, “Eğrilen Fidanlar”, *Milliyet*, 4 Mart 1960.
- ULUNAY, “El Yazması Kitaplar”, *Milliyet*, 10 Mart 1960.
- ULUNAY, “Mekteplerde Kumar”, *Milliyet*, 11 Mart 1960.

- ULUNAY, “Çırağan Sarayı”, *Milliyet*, 18 Mart 1960.
- ULUNAY, “Kız Kulesi”, *Milliyet*, 3 Mayıs 1960.
- ULUNAY, “Rast Gele”, *Milliyet*, 6 Mayıs 1960.
- ULUNAY, “Lâf ü Güzâf”, *Milliyet*, 25 Mayıs 1960.
- ULUNAY, “Bugünkü Vaziyet”, *Milliyet*, 28 Mayıs 1960.
- ULUNAY, “Marşlar Dair”, *Milliyet*, 31 Mayıs 1960.
- ULUNAY, “İlim ve Hürriyet”, *Milliyet*, 1 Haziran 1960.
- ULUNAY, “1 Milyar 166 Milyon”, *Milliyet*, 10 Haziran 1960.
- ULUNAY, “Şehitler Çelengi”, *Milliyet*, 11 Haziran 1960.
- ULUNAY, “Bu Millet Öder!”, *Milliyet*, 13 Haziran 1960.
- ULUNAY, “Bir Yatağın Tâlî”, *Milliyet*, 14 Haziran 1960.
- ULUNAY, “Arpalıklar”, *Milliyet*, 15 Haziran 1960.
- ULUNAY, “Günahlar Çığ Gibidir”, *Milliyet*, 17 Haziran 1960.
- ULUNAY, “Bir İyadet Münasebetiyle”, *Milliyet*, 5 Temmuz 1960.
- ULUNAY, “Küçük Davalar”, *Milliyet*, 6 Temmuz 1960.
- ULUNAY, “Kitabın Çilesi”, *Milliyet*, 8 Temmuz 1960.
- ULUNAY, “Kanun ve Tatbikatı”, *Milliyet*, 9 Temmuz 1960.
- ULUNAY, “Tali’siz Kelimeler”, *Milliyet*, 10 Temmuz 1960.
- ULUNAY, “Altın Dalaveresi”, *Milliyet*, 11 Temmuz 1960.
- ULUNAY, “Sıçan Heyetine Kudûmiye”, *Milliyet*, 12 Temmuz 1960.
- ULUNAY, “Deşilen Yara”, *Milliyet*, 13 Temmuz 1960.
- ULUNAY, “Düzenlenmesi Gereken Bir Mesele”, *Milliyet*, 14 Temmuz 1960.
- ULUNAY, “Küçük Davalara Zeyl”, *Milliyet*, 27 Temmuz 1960.
- ULUNAY, “Merak Ediyoruz”, *Milliyet*, 28 Temmuz 1960.
- ULUNAY, “Beyazıt Meydanı”, *Milliyet*, 29 Temmuz 1960.
- ULUNAY, “Cennet ve Cehennem”, *Milliyet*, 30 Temmuz 1960.
- ULUNAY, “Devâirde İnkılap”, *Milliyet*, 2 Ağustos 1960.
- ULUNAY, “Ölüm Kervanı”, *Milliyet*, 3 Ağustos 1960.
- ULUNAY, “Saraylardaki Eşya”, *Milliyet*, 4 Ağustos 1960.
- ULUNAY, “Turizm ve Avcılık”, *Milliyet*, 9 Ağustos 1960.
- ULUNAY, “Öt Kekliğim Öt!..”, *Milliyet*, 14 Ağustos 1960.
- ULUNAY, “Sümüklü Ab-ı Hayat”, *Milliyet*, 15 Ağustos 1960.

- ULUNAY, “Güzellik Müsabakaları”, *Milliyet*, 16 Ağustos 1960.
- ULUNAY, “Milli Servetlerimiz”, *Milliyet*, 17 Ağustos 1960.
- ULUNAY, “Can Pazarı”, *Milliyet*, 18 Ağustos 1960.
- ULUNAY, “Gaddarlar ve Mağdurlar”, *Milliyet*, 19 Ağustos 1960.
- ULUNAY, “Bir Tebliğ Münasebetiyle”, *Milliyet*, 20 Ağustos 1960.
- ULUNAY, “Mehmedcik”, *Milliyet*, 21 Ağustos 1960.
- ULUNAY, “Arz-ı Hâl”, *Milliyet*, 24 Ağustos 1960.
- ULUNAY, “Vatandaş Türkçe Konuş”, *Milliyet*, 25 Ağustos 1960.
- ULUNAY, “Belka ile Stelka”, *Milliyet*, 26 Ağustos 1960.
- ULUNAY, “Radyo İmtihanları”, *Milliyet*, 27 Ağustos 1960.
- ULUNAY, “Haşmetlû Kırtasiye”, *Milliyet*, 29 Ağustos 1960.
- ULUNAY, “Esnafın Yemini”, *Milliyet*, 1 Eylül 1960.
- ULUNAY, “Şhirden İlham”, *Milliyet*, 3 Eylül 1960.
- ULUNAY, “Veladet-i Nebevi Münasebetiyle”, *Milliyet*, 4 Eylül 1960.
- ULUNAY, “Ağlayamayan Çeşmeler”, *Milliyet*, 5 Eylül 1960.
- ULUNAY, “Kumar”, *Milliyet*, 6 Eylül 1960.
- ULUNAY, “Ses ve Saz”, *Milliyet*, 7 Eylül 1960.
- ULUNAY, “Ne Şiş Yansın Ne Kebap”, *Milliyet*, 8 Eylül 1960.
- ULUNAY, “Kazara Yaşayanlar”, *Milliyet*, 10 Eylül 1960.
- ULUNAY, “Bir İkaz Münasebeti ile”, *Milliyet*, 14 Eylül 1960.
- ULUNAY, “Ateş ve Demir”, *Milliyet*, 15 Eylül 1960.
- ULUNAY, “Dünyada Mekân...”, *Milliyet*, 16 Eylül 1960.
- ULUNAY, “İçtimaî Hayat ve Metres”, *Milliyet*, 19 Eylül 1960.
- ULUNAY, “Tırtıllar”, *Milliyet*, 22 Eylül 1960.
- ULUNAY, “İki Cami Arasında”, *Milliyet*, 27 Eylül 1960.
- ULUNAY, “Mihridad’ın Tacı”, *Milliyet*, 28 Eylül 1960.
- ULUNAY, “Bitmeyen Facia”, *Milliyet*, 29 Eylül 1960.
- ULUNAY, “Bodurun Safası”, *Milliyet*, 30 Eylül 1960.
- ULUNAY, “Tasarruf Bu Değildir”, *Milliyet*, 3 Ekim 1960.
- ULUNAY, “İhtifal mi, Panayır mı?”, *Milliyet*, 6 Ekim 1960.
- ULUNAY, “Kuşların Cenneti”, *7 Milliyet*, Ekim 1960.
- ULUNAY, “Dünyadaki Mahşer Hesabı”, *Milliyet*, 11 Ekim 1960.

- ULUNAY, “Divan-ı Âlî”, *Milliyet*, 14 Ekim 1960.
- ULUNAY, “Vazife ve İman”, *Milliyet*, 17 Ekim 1960.
- ULUNAY, “Dermansız Dertler”, *Milliyet*, 26 Ekim 1960.
- ULUNAY, “Temizlik Seferberliği”, *Milliyet*, 28 Ekim 1960.
- ULUNAY, “Munzır Mikropolar”, *Milliyet*, 3 Kasım 1960.
- ULUNAY, “San’atın Hakkı”, *Milliyet*, 7 Kasım 1960.
- ULUNAY, “Şinasi’nin Büstü”, *Milliyet*, 8 Kasım 1960.
- ULUNAY, “Bizi Bilmeyenler”, *Milliyet*, 9 Kasım 1960.
- ULUNAY, “Kıtlâ Devam Ediyor!”, *Milliyet*, 11 Kasım 1960.
- ULUNAY, “Şinasi’nin Mezarı”, *Milliyet*, 14 Kasım 1960.
- ULUNAY, “Saygı Kampanyası”, *Milliyet*, 15 Kasım 1960.
- ULUNAY, “Bozulan Türkçe”, *Milliyet*, 16 Kasım 1960.
- ULUNAY, “Yedek Öğretmenler”, *Milliyet*, 17 Kasım 1960.
- ULUNAY, “Afdan Sonra”, *Milliyet*, 19 Kasım 1960.
- ULUNAY, “Mes’ud Ülke”, *Milliyet*, 20 Kasım 1960.
- ULUNAY, “Su Derdi”, *Milliyet*, 22 Kasım 1960.
- ULUNAY, “Göze Görünmeyen”, *Milliyet*, 24 Kasım 1960.
- ULUNAY, “Yine Yedek Öğretmenler”, *Milliyet*, 25 Kasım 1960.
- ULUNAY, “Protesto”, *Milliyet*, 29 Kasım 1960.
- ULUNAY, “Gayr-i Meşru Servetler”, *Milliyet*, 30 Kasım 1960.
- ULUNAY, “Af Güzel Fakat...”, *Milliyet*, 1 Aralık 1960.
- ULUNAY, “Müşâhedeler ve Neticeleri”, *Milliyet*, 7 Aralık 1960.
- ULUNAY, “Mevlânâdan İlham”, *Milliyet*, 11 Aralık 1960.
- ULUNAY, “Hazret-i İysâya Arizâ”, *Milliyet*, 12 Aralık 1960.
- ULUNAY, “Şundan Bundan”, *Milliyet*, 17 Aralık 1960.
- ULUNAY, “Şeb-i Arus = Vuslat Gecesi”, *Milliyet*, 19 Aralık 1960.
- ULUNAY, “Cezayir Şehitleri”, *Milliyet*, 20 Aralık 1960.
- ULUNAY, “Atatürk’ün Heykeli”, *Milliyet*, 21 Aralık 1960.
- ULUNAY, “Belâ Sağnağı”, *Milliyet*, 22 Aralık 1960.
- ULUNAY, “Kıssada Hayat Vardır”, *Milliyet*, 26 Aralık 1960.
- ULUNAY, “Katl-i Âmdan Sonra”, *Milliyet*, 30 Aralık 1960.
- ULUNAY, “Yeni Yıla Başlarken”, *Milliyet*, 2 Ocak 1961.

- ULUNAY, “Fal Palavrası”, *Milliyet*, 3 Ocak 1961.
- ULUNAY, “Seven Korumalı”, *Milliyet*, 14 Ocak 1961.
- ULUNAY, “Turizm Hakkında”, *Milliyet*, 16 Ocak 1961.
- ULUNAY, “Yine Kuduz”, *Milliyet*, 18 Ocak 1961.
- ULUNAY, “Kara Kıştan Ders”, *Milliyet*, 20 Ocak 1961.
- ULUNAY, “Yazık Milletin Parasına”, *Milliyet*, 21 Ocak 1961.
- ULUNAY, “Bâtıl İtikad mı, Cinayet mi?”, *Milliyet*, 23 Ocak 1961.
- ULUNAY, “Otelcilik Mektebi”, *Milliyet*, 25 Ocak 1961.
- ULUNAY, “Bir Hakikatin Acısı”, *Milliyet*, 26 Ocak 1961.
- ULUNAY, “Bir Harika İçin”, *Milliyet*, 27 Ocak 1961.
- ULUNAY, “Tatlı Bahis”, *Milliyet*, 29 Ocak 1961.
- ULUNAY, “Soğuklar ve Kazalar”, *Milliyet*, 4 Şubat 1961.
- ULUNAY, “Bahşiş ve Şoförler”, *Milliyet*, 7 Şubat 1961.
- ULUNAY, “Zihniyet Farkına Bakın!”, *Milliyet*, 9 Şubat 1961.
- ULUNAY, “Ormandan Kurtuluyoruz”, *Milliyet*, 11 Şubat 1961.
- ULUNAY, “Kırık Hayatlar”, *Milliyet*, 3 Temmuz 1961.
- ULUNAY, “Ekmek Buhranı”, *Milliyet*, 4 Temmuz 1961.
- ULUNAY, “Zavallı Türkçe”, *Milliyet*, 6 Temmuz 1961.
- ULUNAY, “Okuyucu Mektupları”, *Milliyet*, 10 Temmuz 1961.
- ULUNAY, “Referandom Münasebetile”, *Milliyet*, 12 Temmuz 1961.
- ULUNAY, “Bir Şikâyetin Tahlili”, *Milliyet*, 13 Temmuz 1961.
- ULUNAY, “Güzellik Yarışı”, *Milliyet*, 18 Temmuz 1961.
- ULUNAY, “Bir Okuyucuya Cevap”, *Milliyet*, 20 Temmuz 1961.
- ULUNAY, “Bir İçim Su”, *Milliyet*, 21 Temmuz 1961.
- ULUNAY, “Şehvet Haydutları”, *Milliyet*, 31 Temmuz 1961.
- ULUNAY, “Okuyucu Mektupları”, *Milliyet*, 3 Ağustos 1961.
- ULUNAY, “Enayi Avcıları”, *Milliyet*, 8 Ağustos 1961.
- ULUNAY, “Hayvan Çilesi”, *Milliyet*, 21 Ağustos 1961.
- ULUNAY, “Gangsterlere Karşı”, *Milliyet*, 23 Ağustos 1961.
- ULUNAY, “Kör Kuyunun Hikâyesi”, *Milliyet*, 25 Ağustos 1961.
- ULUNAY, “Okuyucu Mektupları”, *Milliyet*, 26 Ağustos 1961.
- ULUNAY, “Bir Kâbus Sona Erdi”, *Milliyet*, 31 Ağustos 1961.

- ULUNAY, “Fıkret’in Mezarı”, *Milliyet*, 1 Eylül 1961.
- ULUNAY, “Soygunculuğa Dair”, *Milliyet*, 3 Eylül 1961.
- ULUNAY, “Kahraman”, *Milliyet*, 4 Eylül 1961.
- ULUNAY, “Çocuk Kaybı”, *Milliyet*, 8 Eylül 1961.
- ULUNAY, “Küstahlık”, *Milliyet*, 12 Eylül 1961.
- ULUNAY, “İsabetli Bir Emir”, *Milliyet*, 14 Eylül 1961.
- ULUNAY, “Yıl Başı ve Hurâfâtı”, *Milliyet*, 2 Ocak 1962.
- ULUNAY, “Mi’râc”, *Milliyet*, 3 Ocak 1962.
- ULUNAY, “Goygoycular”, *Milliyet*, 9 Ocak 1962.
- ULUNAY, “İş Buna mı Kaldı?”, *Milliyet*, 10 Ocak 1962.
- ULUNAY, “Mekânsızlar”, *Milliyet*, 12 Ocak 1962.
- ULUNAY, “Mal Canın Yongasıdır”, *Milliyet*, 13 Ocak 1962.
- ULUNAY, “Yine Medyum Palavrası”, *Milliyet*, 15 Ocak 1962.
- ULUNAY, “Bu, Lafla Olmaz!”, *Milliyet*, 18 Ocak 1962.
- ULUNAY, “Hurâfeler Diyarı”, *Milliyet*, 19 Ocak 1962.
- ULUNAY, “Müsterah”, *Milliyet*, 24 Ocak 1962.
- ULUNAY, “Dert Çok Hem Dert Yok...”, *Milliyet*, 2 Şubat 1962.
- ULUNAY, “Din Dolandırıcıları”, *Milliyet*, 7 Şubat 1962.
- ULUNAY, “Kırtasiye ve Havale”, *Milliyet*, 8 Şubat 1962.
- ULUNAY, “Bir Yardım Şekli”, *Milliyet*, 9 Şubat 1962.
- ULUNAY, “Lütf Değil... İhtiyaç”, *Milliyet*, 12 Şubat 1962.
- ULUNAY, “İdari Röform”, *Milliyet*, 15 Şubat 1962.
- ULUNAY, “Şahane Skandal”, *Milliyet*, 16 Şubat 1962.
- ULUNAY, “Meşhurlar”, *Milliyet*, 20 Şubat 1962.
- ULUNAY, “Döviz Sadakası İçin”, *Milliyet*, 22 Şubat 1962.
- ULUNAY, “Fesleğen ve Taht-ı Revan”, *Milliyet*, 28 Şubat 1962.
- ULUNAY, “Soygun”, *Milliyet*, 5 Mart 1962.
- ULUNAY, “Mevzu Kırıntıları”, *Milliyet*, 6 Mart 1962.
- ULUNAY, “Zavallı Yobazlar”, *Milliyet*, 7 Mart 1962.
- ULUNAY, “S.O.S”, *Milliyet*, 13 Mart 1962.
- ULUNAY, “Çomarın Macerası”, *Milliyet*, 18 Mart 1962.
- ULUNAY, “Edeb, Vakar, Terbiye”, *Milliyet*, 19 Mart 1962.

- ULUNAY, “Şeyh Galib Hançerlendi”, *Milliyet*, 20 Mart 1962.
- ULUNAY, “Zorba Tahakkümü”, *Milliyet*, 22 Mart 1962.
- ULUNAY, “Kadri Bilinmeyen Servet”, *Milliyet*, 24 Mart 1962.
- ULUNAY, “Kadeş”, *Milliyet*, 26 Mart 1962.
- ULUNAY, “Ah!..”, *Milliyet*, 29 Mart 1962.
- ULUNAY, “Kitap ve Çocuk”, *Milliyet*, 30 Mart 1962.
- ULUNAY, “Polis Dövülmez”, *Milliyet*, 31 Mart 1962.
- ULUNAY, “Kadın ve Üniforma”, *Milliyet*, 3 Nisan 1962.
- ULUNAY, “Bu da Gitti Yârin Aşkına”, *Milliyet*, 4 Nisan 1962.
- ULUNAY, “Bir İhmal Şaheseri”, *Milliyet*, 6 Nisan 1962.
- ULUNAY, “Düello”, *Milliyet*, 7 Nisan 1962.
- ULUNAY, “Örnek İmam ve İslamiyet”, *Milliyet*, 10 Nisan 1962.
- ULUNAY, “Dürüstlük Hakkı”, *Milliyet*, 13 Nisan 1962.
- ULUNAY, “Tabancalardan Ne Haber?”, *Milliyet*, 14 Nisan 1962.
- ULUNAY, “Atatürk ve Filmi”, *Milliyet*, 18 Nisan 1962.
- ULUNAY, “Bir Sokak Faciası”, *Milliyet*, 20 Nisan 1962.
- ULUNAY, “Aferin Belediye”, *Milliyet*, 21 Nisan 1962.
- ULUNAY, “Tüylar Ürperten Cehalet”, *Milliyet*, 27 Nisan 1962.
- ULUNAY, “Benim Tezim”, *Milliyet*, 2 Mayıs 1962.
- ULUNAY, “Şerirler Cenneti”, *Milliyet*, 5 Mayıs 1962.
- ULUNAY, “Onlar ve Biz”, *Milliyet*, 7 Mayıs 1962.
- ULUNAY, “Korunma İmkansızlığı”, *Milliyet*, 8 Mayıs 1962.
- ULUNAY, “Bu Ne Biçim Medeniyet?”, *Milliyet*, 11 Mayıs 1962.
- ULUNAY, “Erkeklik İmtihani”, *Milliyet*, 20 Mayıs 1962.
- ULUNAY, “Sinek Hadımhaneleri”, *Milliyet*, 23 Mayıs 1962.
- ULUNAY, “Kontrolsüz Trafik”, *Milliyet*, 25 Mayıs 1962.
- ULUNAY, “Kötü Tohum-Eyi Tohum”, *Milliyet*, 31 Mayıs 1962.
- ULUNAY, “Sigara Belası”, *Milliyet*, 4 Haziran 1962.
- ULUNAY, “Anadolu’yu Soyuyorlar”, *Milliyet*, 7 Haziran 1962.
- ULUNAY, “Huzur!”, *Milliyet*, 12 Haziran 1962.
- ULUNAY, “Kara Düşünceler”, *Milliyet*, 14 Haziran 1962.
- ULUNAY, “Mal Canın Yongasıdır”, *Milliyet*, 22 Haziran 1962.

- ULUNAY, “Hükümetler ve Programları”, *Milliyet*, 3 Temmuz 1962.
- ULUNAY, “Ava Hazırlanırken”, *Milliyet*, 10 Temmuz 1962.
- ULUNAY, “Asayiş Meselesi ve Halli”, *Milliyet*, 11 Temmuz 1962.
- ULUNAY, “Can Kaygusu”, *Milliyet*, 12 Temmuz 1962.
- ULUNAY, “Yunanistan, Turizm ve Biz ”, *Milliyet*, 20 Temmuz 1962.
- ULUNAY, “Yaydan Çıkan Ok”, *Milliyet*, 21 Temmuz 1962.
- ULUNAY, “Halk Oyunları Şenliği ”, *Milliyet*, 30 Temmuz 1962.
- ULUNAY, “Bir Film Münasebetiyle”, *Milliyet*, 2 Ağustos 1962.
- ULUNAY, “Bir Tahtın Namusu ”, *Milliyet*, 6 Ağustos 1962.
- ULUNAY, “Deli Saçması”, *Milliyet*, 11 Ağustos 1962.
- ULUNAY, “Hindistan’ın İstiklal Günü”, *Milliyet*, 16 Ağustos 1962.
- ULUNAY, “Ümidimizi Keselim Mi?”, *Milliyet*, 20 Ağustos 1962.
- ULUNAY, “Güzeller ve Müsabakaları”, *Milliyet*, 27 Ağustos 1962.
- ULUNAY, “Yakınlık Köprüleri”, *Milliyet*, 1 Eylül 1962.
- ULUNAY, “Ahlak ve Kanun”, *Milliyet*, 4 Eylül 1962.
- ULUNAY, “Dev ve Karınca”, *Milliyet*, 5 Eylül 1962.
- ULUNAY, “76 Milyonun Ölümü”, *Milliyet*, 11 Eylül 1962.
- ULUNAY, “Müjde”, *Milliyet*, 12 Eylül 1962.
- ULUNAY, “Yeni Ceza Kanunu”, *Milliyet*, 19 Eylül 1962.
- ULUNAY, “Bir Afet Daha”, *Milliyet*, 20 Eylül 1962.
- ULUNAY, “İrz Düşmanına Acıma!”, *Milliyet*, 21 Eylül 1962.
- ULUNAY, “Son Hadise”, *Milliyet*, 3 Ekim 1962.
- ULUNAY, “Anlamadığım Zihniyet”, *Milliyet*, 5 Ekim 1962.
- ULUNAY, “Cürüm ve Ceza”, *Milliyet*, 10 Ekim 1962.
- ULUNAY, “Aferin Müdür Bey”, *Milliyet*, 16 Ekim 1962.
- ULUNAY, “Toprağım”, *Milliyet*, 24 Ekim 1962.
- ULUNAY, “İrza Tecavüzler”, *Milliyet*, 7 Kasım 1962.
- ULUNAY, “Çalınan Elmas”, *Milliyet*, 17 Kasım 1962.
- ULUNAY, “Mes’ul Kim?”, *Milliyet*, 29 Kasım 1962.
- ULUNAY, “Lodos ve Ötesi ”, *Milliyet*, 22 Aralık 1962.
- ULUNAY, “Hadiselerden İlham”, *Milliyet*, 23 Aralık 1962.
- ULUNAY, “Yazık Şu Zekalara”, *Milliyet*, 25 Aralık 1962.

- ULUNAY, “Bir Muvaffakiyet Abidesi”, *Milliyet*, 26 Aralık 1962.
- ULUNAY, “Bacının Palavraları”, *Milliyet*, 30 Aralık 1962.
- ULUNAY, “Okuyucularımla...”, *Milliyet*, 7 Ocak 1964.
- ULUNAY, “Tarife Rezaleti”, *Milliyet*, 8 Ocak 1964.
- ULUNAY, “Bir San’at Hadisesi”, *Milliyet*, 9 Ocak 1964.
- ULUNAY, “Ali Babanın Leğeni”, *Milliyet*, 10 Ocak 1964.
- ULUNAY, “Şehirden İlham”, *Milliyet*, 7 Şubat 1964.
- ULUNAY, “Mefâhirimiz”, *Milliyet*, 1 Ağustos 1964.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 4 Ağustos 1964.
- ULUNAY, “Kös Dinleyenler”, *Milliyet*, 7 Ağustos 1964.
- ULUNAY, “Güzellik Müzayedesi”, *Milliyet*, 9 Ağustos 1964.
- ULUNAY, “Okuyucularımla...”, *Milliyet*, 10 Ağustos 1964.
- ULUNAY, “Mübarek Olsun”, *Milliyet*, 11 Ağustos 1964.
- ULUNAY, “Maarifde Spor Toto”, *Milliyet*, 12 Ağustos 1964.
- ULUNAY, “Ateş Kes!”, *Milliyet*, 14 Ağustos 1964.
- ULUNAY, “Zararda Israr”, *Milliyet*, 15 Ağustos 1964.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 17 Ağustos 1964.
- ULUNAY, “Böyle Tahsile Heves mi Kalır?”, *Milliyet*, 19 Ağustos 1964.
- ULUNAY, “Yedinci Halk Oyunları”, *Milliyet*, 20 Ağustos 1964.
- ULUNAY, “Eyyâm Dolandırıcıları”, *Milliyet*, 21 Ağustos 1964.
- ULUNAY, “Bir Cevap”, *Milliyet*, 22 Ağustos 1964.
- ULUNAY, “Konuşan Ölüler”, *Milliyet*, 23 Ağustos 1964.
- ULUNAY, “Emekliler ve Emekdarlar”, *Milliyet*, 24 Ağustos 1964.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 25 Ağustos 1964.
- ULUNAY, “Dünyanın Sonu”, *Milliyet*, 26 Ağustos 1964.
- ULUNAY, “Rehabilitasyon”, *Milliyet*, 27 Ağustos 1964.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 31 Ağustos 1964.
- ULUNAY, “İki Mesele Hakkında”, *Milliyet*, 1 Eylül 1964.
- ULUNAY, “Facia Devam Ediyor”, *Milliyet*, 3 Eylül 1964.
- ULUNAY, “Mısır Ülkesi Devlet Reisi Cemal Abd-en-Nasır Hazretleri”, *Milliyet*, 4 Eylül 1964.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 7 Eylül 1964.

- ULUNAY, “Sıçanın Muzipliği”, *Milliyet*, 10 Eylül 1964.
- ULUNAY, “Kıbrıs ve Tarih”, *Milliyet*, 13 Eylül 1964.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 14 Eylül 1964.
- ULUNAY, “Edebe Davet”, *Milliyet*, 16 Eylül 1964.
- ULUNAY, “Dostsuz Memleket”, *Milliyet*, 17 Eylül 1964.
- ULUNAY, “Bir Fantezi”, *Milliyet*, 19 Eylül 1964.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 21 Eylül 1964.
- ULUNAY, “Öksüz Teşebbüsler”, *Milliyet*, 22 Eylül 1964.
- ULUNAY, “Fazilet Hakkı”, *Milliyet*, 23 Eylül 1964.
- ULUNAY, “Dans ve Göğüs”, *Milliyet*, 24 Eylül 1964.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 28 Eylül 1964.
- ULUNAY, “Musiki Berduşları”, *Milliyet*, 30 Eylül 1964.
- ULUNAY, “Yine Askeri Müze”, *Milliyet*, 7 Ekim 1964.
- ULUNAY, “Hey Zamâne Hey”, *Milliyet*, 9 Ekim 1964.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 12 Ekim 1964.
- ULUNAY, “Kanarya Aşkı”, *Milliyet*, 15 Ekim 1964.
- ULUNAY, “Biz Yaşayan Ölü müyüz?”, *Milliyet*, 16 Ekim 1964.
- ULUNAY, “Güreşçilerimiz”, *Milliyet*, 22 Ekim 1964.
- ULUNAY, “İsyân”, *Milliyet*, 24 Ekim 1964.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 26 Ekim 1964.
- ULUNAY, “Üniversite Gençleri ve Reform”, *Milliyet*, 28 Ekim 1964.
- ULUNAY, “Meçhul Kahramanlar”, *Milliyet*, 29 Ekim 1964.
- ULUNAY, “Saadetin İfadesi”, *Milliyet*, 31 Ekim 1964.
- ULUNAY, “Bir Feryâd!”, *Milliyet*, 2 Kasım 1964.
- ULUNAY, “Palavra”, *Milliyet*, 3 Kasım 1964.
- ULUNAY, “Zorba Saltanatı”, *Milliyet*, 4 Kasım 1964.
- ULUNAY, “Gök Yakut”, *Milliyet*, 6 Kasım 1964.
- ULUNAY, “Mevlana İhtifali”, *Milliyet*, 1 Aralık 1964.
- ULUNAY, “Mir’ac Kandili”, *Milliyet*, 2 Aralık 1964.
- ULUNAY, “Kızılaslana Teşekkür”, *Milliyet*, 4 Aralık 1964.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 7 Aralık 1964.
- ULUNAY, “Masal”, *Milliyet*, 10 Aralık 1964.

- ULUNAY, “Bir Münâzara”, *Milliyet*, 11 Aralık 1964.
- ULUNAY, “Windsor Dükü”, *Milliyet*, 12 Aralık 1964.
- ULUNAY, “Dördüzler”, *Milliyet*, 15 Aralık 1964.
- ULUNAY, “Düğün Gecesi”, *Milliyet*, 17 Aralık 1964.
- ULUNAY, “Hükümeti Sevdirenler”, *Milliyet*, 18 Aralık 1964.
- ULUNAY, “Geçmiş Olsun!”, *Milliyet*, 23 Aralık 1964.
- ULUNAY, “Ayrılan ve Tahtırevan”, *Milliyet*, 24 Aralık 1964.
- ULUNAY, “Bir Facianın Günâhı”, *Milliyet*, 26 Aralık 1964.
- ULUNAY, “Bir Tarih Can Çekişiyor”, *Milliyet*, 29 Aralık 1964.
- ULUNAY, “Hayret ve Dehşet”, *Milliyet*, 30 Aralık 1964.
- ULUNAY, “Yılın İlk Günü”, *Milliyet*, 2 Ocak 1965.
- ULUNAY, “Yanlış Hesap”, *Milliyet*, 5 Ocak 1965.
- ULUNAY, “Mefahire Dokunmayın”, *Milliyet*, 6 Ocak 1965.
- ULUNAY, “Radyo Marazı”, *Milliyet*, 7 Ocak 1965.
- ULUNAY, “Bir İykaz”, *Milliyet*, 13 Ocak 1965.
- ULUNAY, “Guraba Anası”, *Milliyet*, 15 Ocak 1965.
- ULUNAY, “Acaiblik Merakı”, *Milliyet*, 16 Ocak 1965.
- ULUNAY, “Karakurt Hadisesi”, *Milliyet*, 20 Ocak 1965.
- ULUNAY, “Soytarı Sırrı 1”, *Milliyet*, 21 Ocak 1965.
- ULUNAY, “Soytarı Sırrı 2”, *Milliyet*, 22 Ocak 1965.
- ULUNAY, “Değerin Hakkı”, *Milliyet*, 26 Ocak 1965.
- ULUNAY, “Altın Madalyanın Tersisi”, *Milliyet*, 27 Ocak 1965.
- ULUNAY, “Radyo ve Türk Musikisi”, *Milliyet*, 28 Ocak 1965.
- ULUNAY, “Meçhul Düşman”, *Milliyet*, 12 Mart 1965.
- ULUNAY, “Aşk Nedir?”, *Milliyet*, 16 Mart 1965.
- ULUNAY, “Komşumuz Grekopulos”, *Milliyet*, 19 Mart 1965.
- ULUNAY, “Eski Kıral Faruk”, *Milliyet*, 20 Mart 1965.
- ULUNAY, “Bir Tahmis Münasebetiyle”, *Milliyet*, 23 Mart 1965.
- ULUNAY, “Tunus ve Biz”, *Milliyet*, 27 Mart 1965.
- ULUNAY, “Ortaoyunu Tekerlemesi 1...”, *Milliyet*, 28 Mart 1965.
- ULUNAY, “Ortaoyunu Tekerlemesi 2...”, *Milliyet*, 29 Mart 1965.
- ULUNAY, “Meslek Esirleri”, *Milliyet*, 30 Mart 1965.

- ULUNAY, “Ümid Güneşleri”, *Milliyet*, 31 Mart 1965.
- ULUNAY, “Aşk ve Ötesi”, *Milliyet*, 6 Nisan 1965.
- ULUNAY, “Biz ve Ermeniler”, *Milliyet*, 10 Nisan 1965.
- ULUNAY, “Bedbaht Şehir”, *Milliyet*, 21 Nisan 1965.
- ULUNAY, “Ayrı Mes’eleler”, *Milliyet*, 23 Nisan 1965.
- ULUNAY, “Sinan’dan Utanıyorum”, *Milliyet*, 5 Mayıs 1965.
- ULUNAY, “Bir İkaz Narası”, *Milliyet*, 7 Mayıs 1965.
- ULUNAY, “Bir İnci Satılıyor”, *Milliyet*, 8 Mayıs 1965.
- ULUNAY, “Spor Rezaleti”, *Milliyet*, 12 Mayıs 1965.
- ULUNAY, “Hoca Hakkı”, *Milliyet*, 14 Mayıs 1965.
- ULUNAY, “Kontrol Sağnağı”, *Milliyet*, 15 Mayıs 1965.
- ULUNAY, “Talihsiz Mahlûk”, *Milliyet*, 16 Mayıs 1965.
- ULUNAY, “Devlet Demir Yolları”, *Milliyet*, 17 Mayıs 1965.
- ULUNAY, “İnsanlığın Kâbusu”, *Milliyet*, 18 Mayıs 1965.
- ULUNAY, “Ömer Hayyam”, *Milliyet*, 20 Mayıs 1965.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 21 Mayıs 1965.
- ULUNAY, “İstanbul Yıldızı”, *Milliyet*, 22 Mayıs 1965.
- ULUNAY, “Kötü Tohumlar”, *Milliyet*, 24 Mayıs 1965.
- ULUNAY, “Madalyanın Tersî”, *Milliyet*, 25 Mayıs 1965.
- ULUNAY, “Yunus Emre ve Karaman”, *Milliyet*, 27 Mayıs 1965.
- ULUNAY, “29 Mayıs 1453”, *Milliyet*, 29 Mayıs 1965.
- ULUNAY, “Turfâ!”, *Milliyet*, 1 Haziran 1965.
- ULUNAY, “Bir Şeref Dersi”, *Milliyet*, 18 Haziran 1965.
- ULUNAY, “Vurdumduymazlık”, *Milliyet*, 21 Haziran 1965.
- ULUNAY, “Garip Bir Karar”, *Milliyet*, 22 Haziran 1965.
- ULUNAY, “Bir Cennet Cehennem Oluyor 1”, *Milliyet*, 25 Haziran 1965.
- ULUNAY, “Bir Cennet Cehennem Oluyor”, *Milliyet*, 26 Haziran 1965.
- ULUNAY, “Deşilen Yara”, *Milliyet*, 30 Haziran 1965.
- ULUNAY, “Bir Yavrunun Mihneti”, *Milliyet*, 1 Temmuz 1965.
- ULUNAY, “30 Ağustos 1922”, *Milliyet*, 30 Ağustos 1965.
- ULUNAY, “Bir Belâ Daha”, *Milliyet*, 1 Eylül 1965.
- ULUNAY, “İkinci Perde”, *Milliyet*, 4 Eylül 1965.

- ULUNAY, “Mevlana İhtifali”, *Milliyet*, 5 Eylül 1965.
- ULUNAY, “Belâ Salgını”, *Milliyet*, 9 Eylül 1965.
- ULUNAY, “Hastanın Başında”, *Milliyet*, 11 Eylül 1965.
- ULUNAY, “Mevlana ve Edebiyatı”, *Milliyet*, 12 Eylül 1965.
- ULUNAY, “Lâzım ve Elzem”, *Milliyet*, 13 Eylül 1965.
- ULUNAY, “Curcuna!”, *Milliyet*, 14 Eylül 1965.
- ULUNAY, “Robenson Hayatı”, *Milliyet*, 20 Eylül 1965.
- ULUNAY, “Milyonlar Nasıl Gidiyor”, *Milliyet*, 29 Eylül 1965.
- ULUNAY, “Karaman”, *Milliyet*, 30 Eylül 1965.
- ULUNAY, “Dertler ve Dertliler”, *Milliyet*, 4 Ekim 1965.
- ULUNAY, “Feryâd!”, *Milliyet*, 6 Ekim 1965.
- ULUNAY, “Kırtasiye Bataklığı”, *Milliyet*, 7 Ekim 1965.
- ULUNAY, “Tövbekâr Sokağının Hikâyesi”, *Milliyet*, 9 Ekim 1965.
- ULUNAY, “Lüks, Konfor ve Ötesi”, *Milliyet*, 15 Ekim 1965.
- ULUNAY, “Şiir Ülkemiz”, *Milliyet*, 17 Ekim 1965.
- ULUNAY, “Politika ve Tehdid”, *Milliyet*, 18 Ekim 1965.
- ULUNAY, “Katil Öğrenci”, *Milliyet*, 19 Ekim 1965.
- ULUNAY, “Beklediğimiz Resim Sergisi”, *Milliyet*, 21 Ekim 1965.
- ULUNAY, “Seçimde Islahat”, *Milliyet*, 22 Ekim 1965.
- ULUNAY, “Radyo ve Antipati”, *Milliyet*, 27 Ekim 1965.
- ULUNAY, “Cumhuriyet ve İnkılaplar”, *Milliyet*, 29 Ekim 1965.
- ULUNAY, “Şanlı Günler”, *Milliyet*, 31 Ekim 1965.
- ULUNAY, “Radyolarda Huzursuzluk”, *Milliyet*, 3 Kasım 1965.
- ULUNAY, “Haşmetlû Mevzuat Hazretleri”, *Milliyet*, 4 Kasım 1965.
- ULUNAY, “Hükümet ve Şekavet”, *Milliyet*, 10 Kasım 1965.
- ULUNAY, “Teknik Arıza Komedyası”, *Milliyet*, 12 Kasım 1965.
- ULUNAY, “Tahakkuk Etmesi Gereken Bir İstek”, *Milliyet*, 13 Kasım 1965.
- ULUNAY, “Çürüyen Mefahir!..”, *Milliyet*, 14 Kasım 1965.
- ULUNAY, “Rüşvet ve İrtikâp”, *Milliyet*, 19 Kasım 1965.
- ULUNAY, “Mi’raç”, *Milliyet*, 20 Kasım 1965.
- ULUNAY, “Lokum ve Maceraları”, *Milliyet*, 23 Kasım 1965.
- ULUNAY, “Vali Beyin Mektubu”, *Milliyet*, 25 Kasım 1965.

- ULUNAY, “Komşuya Mektup”, 26 *Milliyet*, Kasım 1965.
- ULUNAY, “Doğanname”, *Milliyet*, 1 Aralık 1965.
- ULUNAY, “Siirt’teki Şekavet”, *Milliyet*, 3 Aralık 1965.
- ULUNAY, “Günde Bir Milyon”, *Milliyet*, 4 Aralık 1965.
- ULUNAY, “Günde Bir Milyona Dair”, *Milliyet*, 9 Aralık 1965.
- ULUNAY, “20 Milyar”, *Milliyet*, 11 Aralık 1965.
- ULUNAY, “Valiler Hakkında”, *Milliyet*, 15 Aralık 1965.
- ULUNAY, “Düğün Gecesi”, *Milliyet*, 16 Aralık 1965.
- ULUNAY, “Ayinler ve Hüzzam”, *Milliyet*, 18 Aralık 1965.
- ULUNAY, “Harp Etmeli”, *Milliyet*, 21 Aralık 1965.
- ULUNAY, “Ah! Sen Neredesin?!” *Milliyet*, 22 Aralık 1965.
- ULUNAY, “Bu ‘ler’ Kimlerdir?”, *Milliyet*, 23 Aralık 1965.
- ULUNAY, “Ramazan Duası”, *Milliyet*, 24 Aralık 1965.
- ULUNAY, “Dedi ki, Dedim ki”, *Milliyet*, 29 Aralık 1965.
- ULUNAY, “Şehir Haydutluğu”, *Milliyet*, 31 Aralık 1965.
- ULUNAY, “Hazine Eşyaları”, *Milliyet*, 3 Mayıs 1966.
- ULUNAY, “Zehirli Tohumlar”, *Milliyet*, 5 Mayıs 1966.
- ULUNAY, “İlaç ve Sağlık”, *Milliyet*, 6 Mayıs 1966.
- ULUNAY, “İstanbul’un Şerefi”, *Milliyet*, 10 Mayıs 1966.
- ULUNAY, “Bir Tarih Çöktü”, *Milliyet*, 11 Mayıs 1966.
- ULUNAY, “Hayvanlığa Dönüş”, *Milliyet*, 14 Mayıs 1966.
- ULUNAY, “Yine O Nakarat!”, *Milliyet*, 17 Mayıs 1966.
- ULUNAY, “Hiroşima”, *Milliyet*, 18 Mayıs 1966.
- ULUNAY, “Hazinemiz Hakkında”, *Milliyet*, 19 Mayıs 1966.
- ULUNAY, “Aşk Müslümanları”, *Milliyet*, 20 Mayıs 1966.
- ULUNAY, “Bir Hazine Daha Gidiyor!”, *Milliyet*, 22 Mayıs 1966.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 23 Mayıs 1966.
- ULUNAY, “Oyuncak Tabanca”, *Milliyet*, 25 Mayıs 1966.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 29 Mayıs 1966.
- ULUNAY, “Pislik Mümessilleri”, *Milliyet*, 30 Mayıs 1966.
- ULUNAY, “İlim ve Meyvası”, *Milliyet*, 2 Haziran 1966.
- ULUNAY, “Gene Gönderiyorlar”, *Milliyet*, 3 Haziran 1966.

- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 6 Haziran 1966.
- ULUNAY, “Çör Çöp Mes’elesi”, *Milliyet*, 7 Haziran 1966.
- ULUNAY, “Unulmayan Yara”, *Milliyet*, 12 Haziran 1966.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 13 Haziran 1966.
- ULUNAY, “Hane Berduşları”, *Milliyet*, 15 Haziran 1966.
- ULUNAY, “Bir Facianın Tahlili”, *Milliyet*, 18 Haziran 1966.
- ULUNAY, “Tarzanın Derdi”, *Milliyet*, 19 Haziran 1966.
- ULUNAY, “Huzur”, *Milliyet*, 25 Haziran 1966.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 27 Haziran 1966.
- ULUNAY, “Ecdad Yadigârı”, *Milliyet*, 30 Haziran 1966.
- ULUNAY, “Mevlana’nın Milliyeti”, *Milliyet*, 2 Temmuz 1966.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 4 Temmuz 1966.
- ULUNAY, “Esir Pazarı”, *Milliyet*, 9 Temmuz 1966.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 11 Temmuz 1966.
- ULUNAY, “Adi Bir Vak’a”, *Milliyet*, 13 Temmuz 1966.
- ULUNAY, “Siyah Elmas”, *Milliyet*, 15 Temmuz 1966.
- ULUNAY, “Uydurma Kehanet”, *Milliyet*, 16 Temmuz 1966.
- ULUNAY, “Bulma Hakkı”, *Milliyet*, 19 Temmuz 1966.
- ULUNAY, “Utaniyoruz!”, *Milliyet*, 21 Temmuz 1966.
- ULUNAY, “Yine Askeri Müze”, *Milliyet*, 23 Temmuz 1966.
- ULUNAY, “Bu Nasıl Olur?”, *Milliyet*, 25 Temmuz 1966.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 26 Temmuz 1966.
- ULUNAY, “Böyle Şey Olmaz”, *Milliyet*, 29 Temmuz 1966.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 2 Ocak 1967.
- ULUNAY, “Dayak Cezası”, *Milliyet*, 5 Ocak 1967.
- ULUNAY, “Zavallı Üstadım”, *Milliyet*, 6 Ocak 1967.
- ULUNAY, “Kadir Gecesi”, *Milliyet*, 8 Ocak 1967.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 9 Ocak 1967.
- ULUNAY, “En Büyük Hayr”, *Milliyet*, 10 Ocak 1967.
- ULUNAY, “Trafik Belası”, *Milliyet*, 17 Ocak 1967.
- ULUNAY, “Trafik ve Kış”, *Milliyet*, 18 Ocak 1967.
- ULUNAY, “Bir İsrâf Numunesi”, *Milliyet*, 25 Ocak 1967.

- ULUNAY, “Sevmesini Bilmediğimiz Şehir”, *Milliyet*, 27 Ocak 1967.
- ULUNAY, “Deniz Trafiği”, *Milliyet*, 28 Ocak 1967.
- ULUNAY, “Açık Mektup”, *Milliyet*, 1 Şubat 1967.
- ULUNAY, “Zam Çare Değildir”, *Milliyet*, 3 Şubat 1967.
- ULUNAY, “Kış Faciaları”, *Milliyet*, 7 Şubat 1967.
- ULUNAY, “Yürek Yarası”, *Milliyet*, 14 Şubat 1967.
- ULUNAY, “Süprüntü Bidonları”, *Milliyet*, 16 Şubat 1967.
- ULUNAY, “Müسابaka Müsabakadır”, *Milliyet*, 17 Şubat 1967.
- ULUNAY, “Türk Musiki Abideleri”, *Milliyet*, 18 Şubat 1967.
- ULUNAY, “Elektriğe Zam”, *Milliyet*, 21 Şubat 1967.
- ULUNAY, “Marlon Brando”, *Milliyet*, 23 Şubat 1967.
- ULUNAY, “Candan Dostlar”, *Milliyet*, 1 Mart 1967.
- ULUNAY, “Köprülü Kütüphanesi”, *Milliyet*, 3 Mart 1967.
- ULUNAY, “Filin Ölümü”, *Milliyet*, 4 Mart 1967.
- ULUNAY, “Kan Davası”, *Milliyet*, 7 Mart 1967.
- ULUNAY, “Yıkma Zevki”, *Milliyet*, 8 Mart 1967.
- ULUNAY, “Belazedenin Feryadı”, *Milliyet*, 9 Mart 1967.
- ULUNAY, “Yusuf Ziya Ortaç”, *Milliyet*, 14 Mart 1967.
- ULUNAY, “Bayramdan Sonra”, *Milliyet*, 25 Mart 1967.
- ULUNAY, “Su Akor, Akor Biz Bakor”, *Milliyet*, 6 Nisan 1967.
- ULUNAY, “Altın Kıymetini Kuyumcular Bilir”, *Milliyet*, 7 Nisan 1967.
- ULUNAY, “Rüstem Paşa Camii”, *Milliyet*, 8 Nisan 1967.
- ULUNAY, “Flört”, *Milliyet*, 12 Nisan 1967.
- ULUNAY, “Yine Rüstem Paşa Camisi”, *Milliyet*, 13 Nisan 1967.
- ULUNAY, “Doktorun Yolu Köyden Geçer”, *Milliyet*, 15 Nisan 1967.
- ULUNAY, “Tufandan Evvel Gibi”, *Milliyet*, 18 Nisan 1967.
- ULUNAY, “10 Muharrem”, *Milliyet*, 20 Nisan 1967.
- ULUNAY, “Yaşlı Bir Gence Mektup”, *Milliyet*, 22 Nisan 1967.
- ULUNAY, “Müzelik Eşya”, *Milliyet*, 25 Nisan 1967.
- ULUNAY, “Bir Hiç Yüzünden”, *Milliyet*, 26 Nisan 1967.
- ULUNAY, “Kule Dibi Mevlevihanesi”, *Milliyet*, 27 Nisan 1967.
- ULUNAY, “Bid’atler”, *Milliyet*, 2 Mayıs 1967.

- ULUNAY, “Fatih ve Heykeli”, *Milliyet*, 3 Mayıs 1967.
- ULUNAY, “Jet Bakan”, *Milliyet*, 6 Mayıs 1967.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 8 Mayıs 1967.
- ULUNAY, “Haklı Bir Feryad”, *Milliyet*, 9 Mayıs 1967.
- ULUNAY, “Hazinelere Dair”, *Milliyet*, 10 Mayıs 1967.
- ULUNAY, “Bu Memleketi Sevmek İzdıraptır”, *Milliyet*, 12 Mayıs 1967.
- ULUNAY, “Bir Hasbûhal”, *Milliyet*, 13 Mayıs 1967.
- ULUNAY, “Maziye Hürmet”, *Milliyet*, 16 Mayıs 1967.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 22 Mayıs 1967.
- ULUNAY, “Bizim Polisimiz”, *Milliyet*, 23 Mayıs 1967.
- ULUNAY, “Barcelona Sirki”, *Milliyet*, 24 Mayıs 1967.
- ULUNAY, “Kıyamet”, *Milliyet*, 26 Mayıs 1967.
- ULUNAY, “Bir Seyyahtan İlham”, *Milliyet*, 27 Mayıs 1967.
- ULUNAY, “Berberlerin Tatil Günleri”, *Milliyet*, 1 Haziran 1967.
- ULUNAY, “Beşeriyetin Budalalıkları”, *Milliyet*, 2 Haziran 1967.
- ULUNAY, “Balık Havuzu”, *Milliyet*, 3 Haziran 1967.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 5 Haziran 1967.
- ULUNAY, “Hayat Pahahlığı”, *Milliyet*, 6 Haziran 1967.
- ULUNAY, “Sezarın Hakkı”, *Milliyet*, 9 Haziran 1967.
- ULUNAY, “Ayıların İmhası”, *Milliyet*, 10 Haziran 1967.
- ULUNAY, “Emniyet ve Asayiş”, *Milliyet*, 13 Haziran 1967.
- ULUNAY, “İslahat”, *Milliyet*, 15 Haziran 1967.
- ULUNAY, “Sinan’ın Kemerleri”, *Milliyet*, 16 Haziran 1967.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 19 Haziran 1967.
- ULUNAY, “Mukaddes Emanetler”, *Milliyet*, 11 Temmuz 1967.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 12 Haziran 1967.
- ULUNAY, “Turizm”, *Milliyet*, 13 Temmuz 1967.
- ULUNAY, “Zavallı Bekçiler”, *Milliyet*, 15 Temmuz 1967.
- ULUNAY, “Eyûb Sultan”, *Milliyet*, 16 Temmuz 1967.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 17 Temmuz 1967.
- ULUNAY, “Hayata Yardım”, *Milliyet*, 18 Temmuz 1967.
- ULUNAY, “Asayiş Mes’elesi”, *Milliyet*, 19 Temmuz 1967.

- ULUNAY, “Yine Zam”, *Milliyet*, 20 Temmuz 1967.
- ULUNAY, “Yine Antika Yağması”, *Milliyet*, 21 Temmuz 1967.
- ULUNAY, “Yine Bir Yolsuzluk”, *Milliyet*, 22 Temmuz 1967.
- ULUNAY, “Belâ”, *Milliyet*, 25 Temmuz 1967.
- ULUNAY, “Deniz Mevsimi”, *Milliyet*, 26 Temmuz 1967.
- ULUNAY, “Alabalık”, *Milliyet*, 27 Temmuz 1967.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 31 Temmuz 1967.
- ULUNAY, “Hilekârlık”, *Milliyet*, 2 Ağustos 1967.
- ULUNAY, “Müjdeler Olsun”, *Milliyet*, 10 Ağustos 1967.
- ULUNAY, “İskandalın Devamı”, *Milliyet*, 11 Ağustos 1967.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 14 Ağustos 1967.
- ULUNAY, “Bizde Turizm”, *Milliyet*, 17 Ağustos 1967.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 21 Ağustos 1967.
- ULUNAY, “Zavallı Pendik”, *Milliyet*, 24 Ağustos 1967.
- ULUNAY, “Her Şey Mikroplu”, *Milliyet*, 26 Ağustos 1967.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 28 Ağustos 1967.
- ULUNAY, “Menba Suları”, *Milliyet*, 31 Ağustos 1967.
- ULUNAY, “Trafik Felaketi”, *Milliyet*, 2 Eylül 1967.
- ULUNAY, “Ekmek Yokluğu”, *Milliyet*, 6 Eylül 1967.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 11 Eylül 1967.
- ULUNAY, “Trafik Düzeni”, *Milliyet*, 14 Eylül 1967.
- ULUNAY, “Yeni Bir Müze”, *Milliyet*, 18 Eylül 1967.
- ULUNAY, “Spor Terbiyesi”, *Milliyet*, 21 Eylül 1967.
- ULUNAY, “Hayat Hakkı”, *Milliyet*, 23 Eylül 1967.
- ULUNAY, “Ey Kimsesiz Avare Çocuklar”, *Milliyet*, 28 Eylül 1967.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 2 Ekim 1967.
- ULUNAY, “Taş Yerinde Ağırdır”, *Milliyet*, 5 Ekim 1967.
- ULUNAY, “Yeni Bir Kumarhane”, *Milliyet*, 6 Ekim 1967.
- ULUNAY, “Radyoda Mevlid”, *Milliyet*, 8 Ekim 1967.
- ULUNAY, “Okuyucularımla Başbaşa”, *Milliyet*, 9 Ekim 1967.
- ULUNAY, “Hilebazlık”, *Milliyet*, 11 Ekim 1967.
- ULUNAY, “San’at ve Seyahat”, *Milliyet*, 14 Ekim 1967.

- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 16 Ekim 1967.
- ULUNAY, “Güzellik ve Güzeller”, *Milliyet*, 21 Ekim 1967.
- ULUNAY, “Okuyucularımla Başbaşa”, *Milliyet*, 23 Ekim 1967.
- ULUNAY, “Tabiat Kanunu”, *Milliyet*, 25 Ekim 1967.
- ULUNAY, “Beş Yüz Milyon Dolar”, *Milliyet*, 27 Ekim 1967.
- ULUNAY, “Memleket İhtiyaçlarından”, *Milliyet*, 28 Ekim 1967.
- ULUNAY, “Politika ve Kılıç”, *Milliyet*, 31 Ekim 1967.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 6 Kasım 1967.
- ULUNAY, “Cinayet Dersleri”, *Milliyet*, 7 Kasım 1967.
- ULUNAY, “Bir Skandal”, *Milliyet*, 8 Kasım 1967.
- ULUNAY, “Aile”, *Milliyet*, 9 Kasım 1967.
- ULUNAY, “Can Boğazdan Gelir”, *12 Milliyet*, Kasım 1967.
- ULUNAY, “Yine Şark’da Maarif”, *Milliyet*, 14 Kasım 1967.
- ULUNAY, “Kadillac Yarışı”, *Milliyet*, 18 Kasım 1967.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 20 Kasım 1967.
- ULUNAY, “Kanayan Yara”, *Milliyet*, 22 Kasım 1967.
- ULUNAY, “Var Olun Yavrularım”, *Milliyet*, 24 Kasım 1967.
- ULUNAY, “Çıkmaz Sokak”, *Milliyet*, 25 Kasım 1967.
- ULUNAY, “Ya Hazret-i Mevlana”, *Milliyet*, 7 Aralık 1967.
- ULUNAY, “Eskinin Hakkı”, *Milliyet*, 11 Aralık 1967.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 19 Aralık 1967.
- ULUNAY, “Varlığımızın Kaatilleri”, *Milliyet*, 21 Aralık 1967.
- ULUNAY, “Sultan Ahmet Ceza Palas”, *Milliyet*, 24 Aralık 1967.
- ULUNAY, “Okuyucularımla”, *Milliyet*, 26 Aralık 1967.
- ULUNAY, “Dramın İkinci Perdesi”, *Milliyet*, 27 Aralık 1967.
- ULUNAY, “Yaşa Türk Polisi”, *Milliyet*, 29 Aralık 1967.
- ULUNAY, “Bırak Kadın... Öldürsünler”, *Milliyet*, 31 Aralık 1967.

B. HAKKINDA YAZILANLAR

1. Kitaplar

Ana Britanica, C.21, s.382, İstanbul, 1991.

Büyük Türk Klasikleri, C.13, s.122, Ötüken-Söğüt, İstanbul, 2002.

GÖVSA, İbrahim Alâettin; *Türk Meşhurları Ansiklopedisi*, Fasikül 12, s.389, Yedigün Neşriyatı, İstanbul, 1946.

İNÜĞÜR, M. Nuri; *Basın ve Yayın Tarihi*, Der Yayınları, İstanbul, 1993.

NECATİGİL, Behçet; *Edebiyatımızda İsimler Sözlüğü*, s.391, Varlık Yayınevi, İstanbul, 1983.

Tanzimat'tan Bugüne Edebiyatçılar Ansiklopedisi, C.2, s.852, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 2001.

Türk Ansiklopedisi, C.33, s.7, MEB Yayınları, Ankara, 1984.

Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi, C.8, s.457, Dergâh Yayınları, İstanbul, 1998.

YÜCEBAŞ, Hilmi; *ULUNAY Hayatı-Hatıraları Eserleri*, Arkım Dağıtım Limited Şirketi, İstanbul, 1968.

2. Makaleler

BALTACIOĞLU, İsmail Hakkı; “Üstad Ulunay’la Görüştüm”, *Yeni Adam*, 2 Eylül 1943.

OZANSOY, Halit Fahri; “Refi Cevat Bey’in Akrobatik Öfkesi”, *Tercüman Gazetesi*, 6 Aralık 1966.

EKLER

Yazarın çeşitli gazete ve dergilerde çıkan yazılarından birkaç örnek:

جلال ساهر بکله ملاقات

چوقدن بری (خجراتی) حقنده قارلرمزه معلومات ویرمز اولدق . بو . شهبه سز کندیلرینک مراقلرینی موجب اولمشدر . مملکتک ادبیات آتیه سی تشکیل ایدمک اولان بو کتله شابلک مع التأسف جمله سی اتخار ایتمشدر . قارلرمزک حاجاتی تسکین ایدمزر .. اتخار کله سی حقیقه یئرلرینه برر برر طابعیه صمیمق دیمک دکلدر . معناً یوق اولمش فکر آ زواله محکوم اولمش دیمکدر . بو اتخار ادبی حقنده قارلرمزک فکری دها زیاده تنویر ایدمیلیمک ایچون محررلرمزدن بری خجراتی آتی جمعیتک مؤسس جلال ساهر بکک زدینه کوندردک . محررمرک مشاهداتی عیناً نقل ایدیورز :

اوطه شنه کیردیمک زمان جلال ساهر بکی اوطه ده کوردمم . یالکیز قارشیمده قفاسی طراشلی انجه جک بو بونلی بیشل کوزلی ، قریق بیقلی ، چیل کوزلی بر دلیقانی کوردم .

— جلال ساهر بک افندی ! دیدم

— بند کرم ! دیدی .

— آمان عفو ایدرسکز طایه مدم . برازوجه آدکیشمشکزر !

— اوت آرتق ادبیاتی برافدم . بناء علیه صاحبلمی ده

کسدریمک ایجاب ایتدی . بک کوزل بیلیرسکز . صاحبز ادبیات اولماز .

— شیمدی نه یایمق فکرندسکز ؟

— شیمدی سپورتسمن اولاجم .

— فقط ...

— وجودم مساعد دکل دیه جکسکز دکل ؛ حقمرسکز .

صنعتده اختیاراتق کنجاک ارامدینی کبی سپورده ده ضعیفلق شیشانلق آرا نماز .

— خجراتی حقنده برایی سوال صور قلممه مساعد

بو یوریرمیسکز ؟

— بوراده اسک شاعر ایچنی چکدی . کوزلرینک بیکارنده

بریکن ایکی اوچ دامنه کوز یانسی سرچه پارماغنک سیوری

طیر ناغی ایله آتیه زق .

— آد دیدی اتخار ایتش برشی ایچون نه صورده جکسکز ؟

— اوت ! دیدم بند کزده بونی صورده جکدم : بو اتخار

طوغرومیدر .

— مع التأسف دوغرودر .

— فصل باشلادی ؟

— فجر آتیک بازی یازدینی غزته نک صاحبی بزه دانما چین وجین کوستریوردی . بونی آکلما مزلغه کایودق . نهایت عائداتی کسیدیلر . شیمدی « قدر مرا عفتا آی باشنده اوتر غروشلق اون غزته آلیور ، براون غزته بی کندیلی ساتیور و یا خود ساتدیره رق حاصلاندن یوزده درت آلیوردی !

— ... !

— اوح عزیزم سنده بو خجایی اکلاندیقه نه درجه متأثر اولویورم عزیز رفیقلمدن بر چوغی اکثر یا تبدیل قیافله کوری باشنده و ابور اسکله لرنده « بوهفته چقان تروت فون ! » دیه باغیریشدیلر . سوردم سزه بو قدر فدا کارلق نه ایچون اولور ؟ سوله ییکسز !

— بیلیم ! دیدم

— بیلیمز میسکز ؟ یکی بن سوله ییم : ادبیات ایچون !

— آه دیدم

— اوت اغا دیسز عزیزم . غزته صاحبک صورتندن

یقمش اوصافمشدق : غزتم صایه یور . دیه می ایچون بو فدا کارلقی ده یایدق . فقط ...

— فقط ... هیات غزته یته ساتیلده دی ! یته ساتیلده دی !

نهایت آرتق مملکتده ادبیاته ، ادبیات حقیقه اولان بزم ادبیاتمزه رغبت ایدمیکنی کوردرک برکون همز اتخار ایتدک .

— ناصل ؟ دیه باغیردم .

— اوت اتخار ایتدک . برکون اجتماعمزه اعضایه بونی

تکلیف ایتدم : دوستلم بر آرتق اتخار ایدم ! دیدم . اونلرده بی تصدیق ایتدیلر . او وقت همز وداعلاشدق . او بوشدک

فقط اوندن اول یایله جق برشی واردی . بو اتخار

ادبی دن بوتون انسانیه برنشانه ماتم برافق ! بونی ده بن درعه ده ایتدم . سیم سیاه بر کتاب یازدم . مع التأسف بوتون اصرارلر مه

رغماً مطبعه جی قابی قیرمزی یایدی . وهیمز بر صباح حیات ادبییه وداع ایتدک ...

— شیمدی !

— شیمدی . رفیقلمندن بر چوغی اناطولی ایچلرینه کیتدیلر .

اوراده قهوه لری دولاشه رق بیت سوله جککر . باره قازانه جقلمر . نه یابار سکز حیات عزیزم .

— الله باقیده قانلره عمر ویرسون دیدم و محترم رئیسک

الهی صیغهرق آغلايه آغلايه طبشاری به جیشتم .

آری

Ramazan Sergileri

YAZAN.
Refi Cevad ULUNAY

UNUTULMAYACAK kadar yakın bir maziye kadar Ramazanda İstanbul muazzam bir düğün evine benzerdi. Toplar atılır; davullar çalınır; camiler donanır, minarelerde mahyeler kurulur; Çeşmemeydanı, Yeşiltulumba, Tophanede çalgılı kahveler açılır; Tavukpazarında saz şairlerinin kahveleri dolar; Şehzadebaşı, Direklerarası çaycılar, sazlar, tiyatrolar, pehlivan güreşleri, at canbazları ile bir panayıra benzer... Gündüzü gece, gecesi gündüz olan bu koca şehir otuz gün yer içer, bütün şarkı zevkine, zarafetine hayran ederdi.

İstanbul konakları bir ay için birer imaret yahut kârvansaray olurdu. Harem, selâmlık daireleri misafirle tıklım tıklım dolardı. Hindistanından, Cavaşından, Mekkesinden, Medinesinden gelen hacısı hocası bu koca binarlarda yerleşirler, Ramazanı çıkarırlar, giderken de ev sahibine veda ederken dış kiralarnı da cebe indirirlerdi.

Ramazan için, Zenneoğlu, Topuz Mehmet, Mengeneli İsmail gibi büyük aşçı ustaları ekiplelerini fazlaştırırlar, o koca konakların mutfakları birer yemek fabrikası gibi harıl harıl işlerdi.

İftardan sonra sahura kadar bir zevk âlemi başlardı. İstanbul «salon nüktedanları» denilen bir sanatkarlar sınıfı vardı. Bunları o zengin muhitler paylaşamazlardı. Merhum Muhsinler, Kanbur Nazifler, Enderunlu Eminler, Borazan Tevfikler, Kadıköylü Refikler, Kurban Üsepler, Tıflı Hasan Efendiler bulundukları yerlerde tatlı şakaları, sarakaları, taklitleri, tekerlemeleri, fıkraları ile ortalığı kurar geçirirlerdi.

Sergi ne idi?

Beyazıt sergisi hiç bir zaman müstemleke siyasetini takip etmeyen Osmanlı İmparatorluğunun dörtbucağından gelen nadi-de istihşalleri, sanat işleri, dokumaları, hususiyetleri idi.

Avının etrafında setlere camekânlar kurulur, kumaşlar, halılarla süslenir. Her millet millî kıyafetiyle, lehçesiyle, malını metheder ve bunun için ayrı bir ahenk, ayrı bir edebiyat yapardı.

Bizim zamanımızda Sahaflara çıkan kapının yanında meşhur (Baharatçı) vardı. Burası geniş bir tezgâhtı ve üzerinde küçük büyük torbalarda renk renk baharatlar dizilmişti. Serginin sahibi öd ağacından oyulmuş bir fetiş gibi makamında oturur, iki tezgâhtar çığırkanlığa girerlerdi. Bilhassa bunlardan biri mutlaka baharat sergisinin önüne halkı toplar, kendini dinletirdi. Sağ elinde cilalı bir tahta kaşık, sol elinde bahar koyacağı bir tahta kutu...

— Kokulu bahar... kokulu bahar... Kokulu, kokulu, kokulu bahar...

Müşteri, işaret edince baharat çeşitlerini de saymaya başlardı:

—Târçin... karanfil... zencefil... havlicân... savlicân... cavzut-tayib... cavz-us-sâni... kırmızı biber... siyâh biber... halebi zâde...

Körfe için... pirzola için... kebâb için... şorbâ için... pilâv için... dolmâ için... kokulu, kokulu, kokulu bahar... Hindistan bahar...

«Bu, bir âlemdi... Bütün bu sayılan dökülen isimlerden bir şark rayihası taşardı.

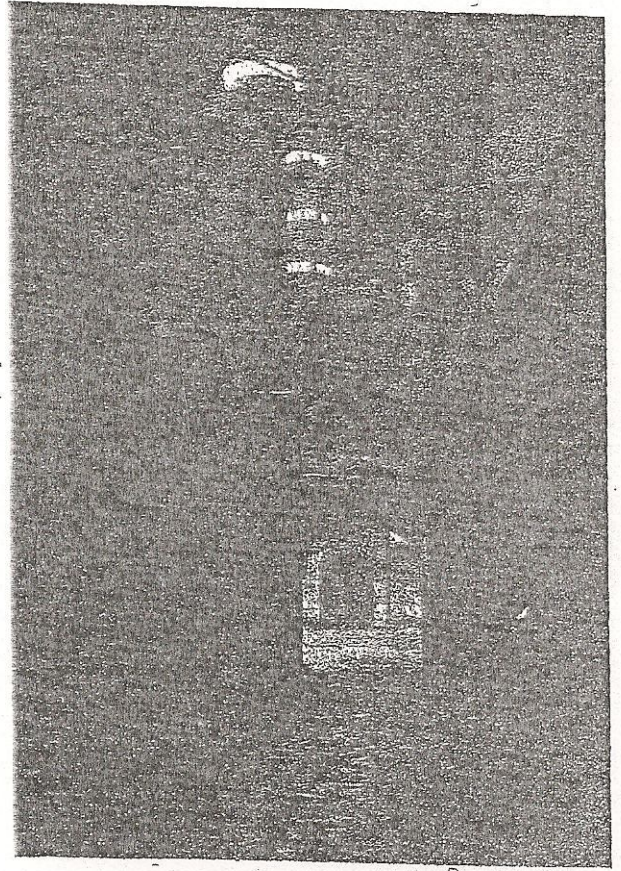
Ayrıca yine o diyardan gelen bir de (Sâk-ü-Dâne) diye pirince benzer bir şey vardı ki sütle pişen tatlısına bayılırdık...

Biraz ilerleyince Feshane pavyonu gelirdi. Burada alış verişe ehemmiyet verilmezdi. Asıl gaye teşhirdi... Nettekim Hereke pavyonu da böyle idi.

Ramazan sergisinde en çok işliyen reji pavyonu idi. O zaman bizim tütünlerimizi bir ecnebi şirket işlerdi. Ramazan için gayet nefis tütünler, sigaralar hazırlanırdı. Bilhassa (Göbek) tütünü enfeşti. Sergiyi ziyaret edenlerin birbirlerine tütün sigara hediye etmeleri bir âdet hükmüne girmişti.

Zaten reji şirketinin çıkardığı tütünlerin hepsi güzeldi. Caminin dışında bir işportada sigara satan Pırgıç Ali Bey de (Baharat) satıcısının ahengini hatırlatacak bir eda ile malını söyle sayardı:

—Tütüncü... Cigaracı! Kapna poris pernâyi... Kapno poris etima cigara pulâyî! İnce sigara, kalın sigara, yassı sigara, mantarlı sigara, mantarsız sigara,

Ramazanda Süleymaniye Camii

ra, hanım sigara, canım sigara, nikotinli sigara, nikotinsiz sigara... Tütüncü; cigaracı!

Fakat bu ahenkli satış sergi dışında olduğu için (Baharatçı) ya rakip olamazdı.

Reji pavyonundan sonra Şamlı tathicılar gelirdi... Başında uzunca kırmızı fes... Püskül yanda... Kollar sıvalı... Arkada nama kumaşından ipek yollu mintan... Ayakta siyah ipekli şalvar... Paçalar dizlere kadar.. Önde ipek futa... Bir ucu kıvrılmış... Gelen geçene... Arap şivesiyle...

— Ham şeker! ham tatlı! Şâm baklava... Şâm kaysi... pesdill...

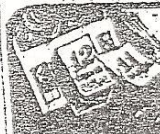
Şadırvanın etrafında Kırkkilisenin (şimdiki Kırklareli) hardaliyye tâbir edilen mis gibi üzümünden bir nevi şırası satılırdı ki lezzetine doyum olmazdı...

Ayrıca pastırma sucuk satılan ulak çadırlar vardı. Bunların a-

rasında bilhassa tesbihçiler e-sastı bir mevki tutarlardı.

Bu namı tesbihçilerin çadırları zevk erbabının, zürafanın bir akademisi gibi idi. Bizim zamanımızda bunların en meşhuru tesbihçi Gaffar'dı. Buraya Sultan Abdülâziz'in oğlu memleketin en büyük musikişinaslarından Şehzade Seyfettin Efendi, Zekâi Dede merhumun oğlu Ahmet Efendi, Kâzım Bey, Ahmet Rasım gelirler ve son zamanlarda bestelenen eserler hakkında mübahase ederlerdi. Şehzade Seyfettin Efendinin mahyeciliğe de merakı olduğu için masarifi kendine ait olmak üzere Nuruosmaniye caminin bütün bir ramazan, mahyesini kendisi kurardı.

Tesbihçilerin yanında yuvarlak, mozayikli, renkli Edirne sabunları satılır... Misvakçılar, hacı yağı satıcıları da yine şadırvan etrafında yer tutarlardı.

TAKVİMİNDEN BİR YAPRAK

Yeni Sene

ULUNAY

Dün gece yarısı eski yıl bittirildi. Bugün yeni sene-nin içindeyiz. 1953 için gönlümüz berrak, tad limit-lerim bolu. ... Kaldırılmaz bir düğünden beri bu böyle devam eder. Gökten yıl da gelen sene gibi beyazımsı yılın adedi yazılı bir kor-dela ile tonbul bir çocuk o-larak doğmuş. Üç yüz alt-mış beş günde delikanlılık olgusunu devirlerini tamamlamış. ... Son günleri, doğ-ru pasası çıkması, kırıltı sa-kalı, fitillemiş, makaspare-lere bürünmüş bir ilmiyar olarak devrini bitirmiştir. Bütün dünya sandı ki bu on iki ayda olan bütün mühar-ribe, sebatlılıklar, ocaz eseri imiş gibi arkasından: «Oh! kurtulduk...» diye sevinir ve beklenen her güzel şeyi yenilidekilerden edebilirler.

Zaman kıldırma taktikler oturan bu masa kadar yav-rucuk mihyarlarca insanın her istediği kıldırma versin... Onda sefeli gibi işi oluruna bağlayacaktır. Zaten bütün insanlığı taktikler aylese de-giderken hakkında sarfe-dilecek: «Oh! Murtal-dık...» olmasın göre or-tada deşen bir şey bulun-mıyacaktır.

Sene denilen zamanın çüşü nisbidir. Üç yüz kırkış gün yerine yuvarlak hesap bin gün de bir sene itibar edilebilir. ... Müh. crimler, zamanı seneye aylara, kışlara, günlerle takalar de feleklerat denmiş ince hesapların, kıldırmaşlar, fakat yine aynı hesaplarla zamanı başka ölçülere uy-durmak mümkündür. Bunun esbabını araştırmak her ki-şinin hakkıdır. İnsanlar her yılın (Zâice) silni ara-mışlar... Yılbaşını (Nev-ruz) dahi itibar ederek üç ay zarfında gümüş (Ham) burcuna mı girdi. (Sara-tan) dan mı çıktı. (Oküz) burcunda ne kadar kaldı? diye —nasılsa menenjit ol-madan — hüküm çıkarmış-lar ve o sene zarfında vu-ku bulacak vak'aları neşin söylemek imkânını elde et-tiklerini zannetmişler.

Geçen senenin hâkimi yıldızların âmiri olan on iki hayrandan (timsah), bu senenin hâkimi de (Mâr) yani yılanmış. Bu ilmi kur-

ranlar, neden daha sevimli ve faydalı hayvanları seç-memişler? Mesela (timsah) gibi çirkin, ağır, korkunç bir canıya yerine (bulbul) deseler, yılan yerine de (sincap) i tercih etmeler daha iyi olmaz mıydı?

Hind âlimlerinin usulüne göre seneye yılanın hâkim olacağına bakılırsa yeni se-ne bize pek ümit verici gö-rünmüyor.

Bunlar, 1375 gızaldır... İnsanlar, daha sene başları-zatlarında, bile metabik kalmamışlardır. Milâdî yıl 1953 dur; Hicri sene 1372 dir; şemsi yıl 1332 dir; rumi sene 1358 dir... Hele Musevilerin seneleri 5713 dir...

Amerikalılar bu farkları ortadan kaldırmayı düşün-müşler. İse kıldırma baa-lyarak, bir ayın tam dört hafta itibar edilmesini ileri sürmüşler. Bu suretle sene on üç ay oluyormuş. ve pek tabii olarak masalar avukı olarak verilenler senede bir ay fazla masas alacak-lar... Yılbaşı bayramı ola-rak da senede bir gün bür-tün dünya itibari değil mecburi tatil yapmak im-kânını bulacak.

Dünya, dünya olalı istik-balına olacağını merak edegelmiştir. Bihassa bu-yuk mevkilerde bulunan-lar büyük işler yapanlar daima (esref saat) i dü-rüşmekte; vazgeçememişlerdir. Hitler bile, her işde yıldızların vaziyetinden istik-bale aylemekti imal etme-mişti.

Tarih, Ormanlı ordası-nun Nezib mağlubiyetine sebep olarak ordu müne-ciminin hücumu için (esref saat) beklemesini gösterir.

Sultan Mahmut, yenice-rileri kaldırdığı zaman bir müneccim yenicere kışala-rını topa tutacak olan A-ğa Hüseyin Pasaya:

— Efendim, der, simdi Kamer Akreb burcundadır. Biraz esref saate iltizar e-delim.

Hüseyin Paşa:

— Vallahi hocam... Ben kamerin akreb burcunda olduğunu bilmiyorum; ben-ge akrebler su karsaki kış-ladadır; ben orayı topa tu-tayım da esref saat arka-dan gele dursun.